ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாந யோகஜந்யஜ்ஞாநங்களைவிட

ஆயிரம்மடங்கதிஶயித்த

பகவத்ப்ரஸாதஜந்ய தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவிததமாய்

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராய எழுந்தருளியிருக்கும்

மஹாப்ரபாவரான

நம்மாழ்வாருடைய

பகவதநுபவ பரீவாஹ ரூபமான, த்ராவிடவேதஸாகர ஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி

மூலமும் அதின் வ்யாக்யாநாதிகளும்.

இவை,

ஸ்ரீமத்-உபய-ஸ்ரீமான்-ஆழ்வார்திருநகரி, வடபத்ரஶாயி

அரையர்ஸ்வாமி அவர்களாலும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளியாகிய,

கா. ராமஸ்வாமிநாயுடு அவர்களாலும்

அநேகப்ரதிகளைக்கொண்டு பரிஶோதிக்கப்பட்டு

சென்னை. ராமாநுஜஸித்தாந்தஸபாத்யக்ஷராகிய

ஸ்ரீமான்,

முதலியாண்டான் முன்னிலையில்

கண்ணபாளயம் - ஐயாபிள்ளை அவர்கள் குமாரர்

ஸ்ரீரங்கபிள்ளை

புலியனூர் - இரங்கசாமிமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்

கிருஷ்ணஸ்வாமிமுதலியார்

செஞ்சி - கோதண்டராமமுதலியார் அவர்கள் குமாரர்

இராகவராமாநுஜதாசர் இவர்களால்

சென்னை. ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஆழ்வார்திருவவதாராதிவர்ஷங்கள் - ௪௲௮0 - பஹுதாந்யவர்ஷம்.

Madras. July 1878. 1 st Edition. 600 Copies.

இதிலடங்கியிருக்கிற

வ்யாக்யாநவிவரம்.

யதிராஜாபேரருளால

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

அன்போடுஅழகியமணவாளஜீயரருளிச்செய்த

உரையென்கிற

பன்னீராயிரப்படி.

தெள்ளியதாநம்பிள்ளைசெப்புநெறிதன்னை,

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஏறியருளப்பண்ணின

ஈடு. முப்பத்தாறாயிரப்படி.

குணகரம்பாககம்.

ராமாநுஜஜீயர்சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கம்.

திருவாய்மொழியினோரோருதஸகார்த்தஸங்க்ரஹமாக

ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகரருளிச்செய்த

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

இதற்குண்டான வ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

இதற்குப்பிள்ளைலோகம் ஜீயாருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்.

அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது

ஶ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமதீபக்தயாதிகுணாரணவம்
யதீநதரபரவணமவநதேரம்யஜாமாதரம்முநிம.

(ஸ்ரீசைலேசதயாதி) “நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே । ப்ரஸாதலப்த பரமப்ராப்ய கைங்கர்யஶாலிநே” (நமஸ்ஸ்ரீசைலநாதாய குநதீநகரஜநமநே। பரஸாதலபதபரமபராபயகைங்கர்யஸாலிநே) என்றும், “பரம்ப்ராப்ய பராங்குஶ சரணாம்புஜ விஷய விவிதகைங்கர்ய கரணசதுராய ஆர்ய ஶ்ரீஶைலவரதேஶிகாய” (பரமப்ராபய பராங்குஸ சரணாமபுஜவிஷயவிவிதகைஙகாயகரண சதுராயஆர்யஸ்ரீசைலவரதேஸிகாதீஸ) என்றும, “அநநதன் திருமலையாழவானெனவந்தவதரிதது” என்றும் அவதாரவிஸேஷமாகசசொல்லபபடுமவராய, சரமபாவமான ஆழவார்திருவடிகளில கைஙகர்யததை யவரருளாலே லபிததுவாழுமவராய, அதிலுமவாதிருவடிகளான எதிராஜர் செமபொறபாதமிரவுபகல் மறவாமலிறைஞசியேகது மெழிலையுடைய * திருவாயமொழிபபிளளை சீரருளுக்கு ஏறறகலமாயுளளவரை. “ஸ்வஸ்ரீஶைலநாதார்ய பரிபூர்ண க்ருபாஜுஷே” (பவயஸ்ரீசைலநாதார்யபரிபூரணக்ருபாஜுஷே) எனனககடவதிறே. ஸ்ரீசைலபூர்ணாகருபையாலும் ஸ்ரீசைலதேஸிகா தயையாலும * இராமாயணமெனனும்பததிவெளளமும், * தீாததஙகளாயிரமான திருவாய்மொழியும, யதிநதரததபரவணரிடஙகளிலே குடிகொணடு தேங்கிறறு. இவரும் * தன்பததியெனனும் வீட்டினகண்வைத்தபின்பிறே பெருகிவெள்ளமிட்டுவிளைந்தது; “ஶ்ரீராமாயணதுக்தாப்தீந்து:” (ஸ்ரீராமாயணதுகதாபதீநது:) “பாலோடமுதனனவாயிரம்” இராமாநுசனிறே யிவரும. (தீபக்த

ஸவயாகயாநஙகளானதனியனகள

பாதிகுஹா ஈவம) மதிநலஙகளிவருககுப பிளளையருளாலுணடாயிறறு ப்ர
க்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி (பரகருஷ விஜஞாநபலைகதாமநி) எனறும
லக்ஷ்மணஸ்யஸதீமத: (லகஷமணஸயசதீமக:) நதைவதோகாகரம
ணம (நதேவலோகாகரமணம) எனறுதொடஙகி த்யாவிநாநகாமயே (த
வயாவிநாககாமயே) எனறுமிறே ஏததபூாவாவதாரஙகளிலும ஜஞாநபகதயாதிக
ள பூாணமாயிருபபது * ஆராவனபிளளயவனிறே * அசயுதபதாமபுஜ புகமருகம
வயாமோஹாதிகளுணடிறேயிஙகே அவவவதாரததிறகுறைகளும தீாககஅவதரி
ததவிடததிலும பெரியபெருமாள விஷயததுககநருபமாகப பெரியஜீயருடைய
அநதடோமாகிகளிரடடிததிறேயிருபபது நிரமலப்ரணமணிமணவரணாலய, (நிமலபரணமணிகண வருணாலய) யயாமநதாநிஜம்பம், (தாரா
தராநிஜலதே:) ரணாநாசர (குணாமாகர:) எனனககடவதிறே
" ஸௌமித்ரிரூஸவேஷஹவாநுஸளமாஜாமாதநோயோகீ (ஸௌமிதரி
மேஸகலுபகவாநசௌமயஜாமாதருயோகீ) எனறும யதிவரவரநாவ
தார (யதிவரபுநரவதார:) எனறுஞசொலலககடவதிறே இனி நமபெரு
மாளிடததில பராவணயமெலலைாான எமபெருமானாரளவம வாததிதபடிசொ
லலுகிறது ஸாதயவிவருககுயாய கொணடு சரமபாவம வரககடவதாயிருககும
(யதீநதரபரவணம) அநதபராவணயநதான யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மஸ்கு
வேஷணயாமீநே (யதீநதரபரவணயாஸமசகுரவேகுணயா மீநே) எனறு
விசேஷஜஞரான வேதாநதாசாாயரும விகருதராயபேசி யநுபவிககுமபடியா
யிருககும இவாதாம * நிஜசேஷிகஸநதாஷிதஸமபதநதராநதராநிஹித ஸகலநிஜப
ரவரவரமுனிவரிறே அவா *பராஙகுஸபாத கதா இவா யதிநதரபரவணா அந
தபராவணயமிறே யிவாையனைவரும காலகடடுகிறது (வநதேரமயஜாமாதாமமு
நிம) வநதேமுகுநதப்ரியாந (வநதேமுகுநதபரியாந) எனகிறதெலலா
யிவருககு இவவிஷயததலேயாயிறறு ஸ்ரீமதேரமயஜாமாத்ருமுநயேவிதேநம
(ஸ்ரீமதேரமயஜாமாதருமுநயேவிதேநம) எனனுமாபோலேதி
ருநாமததை யநுஸநதிததுத திருவடிகளிலேவிழுகிறா இவருடையஅநுஸநதாந
விஷயமான மநதரமும ஸததிபராணமுமிருககுமபடி சொலலாயிறறு வவநதே
தியதோமுநிம (வநதேநியதோமுநிம) எனகிறபடியே சேஷீ ஸஷிகளு
டைய ஸததாஸமருததிகளிவாளஙகபாதீனகளாயிருககுமபடியைபபறற மூநி
யெனகிறது)

இபபடிகளாலேறறஙகளையுடைய இவாஸததிரூபமான இவாதனியனருள
" யந்தேஜாஇஸ்ஷா ப்ராநோவேதாந்தா ப்ரதிஷ்டித (யநவேதா
தௌஸவர பரோகதோவேதாநதேசபரதிஷடித:) எனற *வேதாநதுககுஞமெ
னனுமாபோலே தராவிடவேத ததஙகோபாஙகஙகளெனன ஏசநதவயாகயாநவி
சேஷஙகளெனன ஏததஸாரபூதமான ரஹஸயஙகளெனன இவறறினுடைய ஆத
யநதஙகளிலே அகிலதிவயதேசவிலகஷண ராலும அநுஸநதிககபபடுமதாயிருககு
ம இவருடைய ஸகலதிவயபராபநத பராவாததததவம பணடுபலவிடஙகளிலே கண
டுகொளவது அதுககுமேலே * உயயபரகாநபரணவமான வுறைகோயிலிலே யி
றே யிவருதிருகருளிறறு இவருககிவவைபவம ஜஙமஸிதகம இது பரணவாதத

ஸவயாகயாநஙகளானதனியனகள

மாதிறபிதா புதராகூயரகூக ஶேஷிஶேஷி ஸமபநததராயமு மிவரிடததிலேதாஶி
கயாயிருககையாலே அகாரஶ்ரீஸ்தாதேவஸ்யவிஷ்ணோாவாசகூஷ்மெ
உகாரஶ்ரீஸ்தாதேவ்யாயாஶ்ரீயோவாசீ தயாவிஷ்ட | மகாரஸ்து தயோர்தாஸ
ஸஜதிப்ரணவலக்ஷண (அகாரஶசிதஸவரூபஸயவிஷ்ணோவாசகஇஷயதே
உகாரஶசிதஸவரூபாயாஶ்ரீயோவாசீதாவித: | மகாரஸதுதயோர்தாஸ இதி
ரணவலக்ஷணம) எனகையாலே அகாரம பகவதவாசகமாயும மகாரம சேதந
வாசகமாயும, உகாரமுபயஸமபநதபரகாஶகையயுஞசொலலும அவவானவ
ாககுமவவானவரெலலாமவவானவரடிமையெனறு ோதாா எனனககடவதிறே
* விளக்குபபொனபோலே-நடுநிலததீவமிறே ஜஜஜீவமேவா (மசகன
தீபரோகாம) 'ஶ்ரீயோவடகஹாவத' (ஶ்ரீயோகடகபாவத) ஶ்ரீயா
வடகயா (ஶ்ரீயாகடகயா) எனறே ததஸாபேக்ஷமாயிறே இருபபது ஜய
தெஜாஹிதஸிநதாயெஜாஹதஶேஷஶாயிந: | ஸவதாவெஷ்ட நீ தபேவி
ஸௌஹ்ருவா உதிம் (ஜகதோஹிதசிநதாயஜாகரூகஶேஷஶாயிந | அவ
ாரோஷவநயதமம விததிஸௌமயுவரமமுநிம) ஆதமாஶேஷீஹவஸிஜவ
ஞாநஸ்யாஸிதாத (ஆதமாஶேஷீபவஸிபகவநநதரஶஸாஸிதாதவம,
"தேவிலக்ஷீஹவஸிஜயயாவநமெகநவத (தேவீலக்ஷ்மீப வஸிதய
வதஸலதவேநசதவம) ஸாஹிக்ருதெஹஸவலஹநவாநு ஸௌமயஜாமாத்ரு
யோகீ (ஸௌமிதரிாமேஸகலுபகவாந ஸௌமயஜாமாதருயோகீ) எனனக
டவதிறே இபபடி முபபுரியூடிபிறே யிவரவதாரவைபவமிருபபது

இனனுமிஶ்ஶோகததிலே பதஙகளசோறு யிவயாததகொளலாயிறே
யிருபபது எஙஙனேயெனனில ஶ்ரீஶைலேஶ எனகையாலே - அகாரவாசயனு
ன ஸாவேஶவரனைசசொலலி தயாபாதரமெனகையாலே - பகவதநயாஹஶே
ஷபூதனானசேதநன அவனகருபைககுபாதரமெனனுமதைச்சொலலுகிறது அடி
யில பததில - ஆசாரயனை அவளுருககசசொலலுகிறது விஶேஷாதஷடடாநத
தாலே * ததகுணஸாரதவாததவயபதேஶமபோலே அஜஞாநதவாநதரோ
யாக (அஜஞாநதவாநதரோர்தாத) இதயாதி ஆசாரயஸஹஸ்ராகூாக
(ஆசாரயஸஸஹஸ்ரஸாகூாத) தீபகதயாதிகுஞாணவமெனகிறஇபபததாலும-
தாமரையாளகேளவனொருவனையே நோககுமுணாவு எனறும ஆதியாஞ
சோதிககேயாராதகாதல எனறும உனனிதநமறறொருதெயவநதொழாள
எனறுஞசொலலுகிறபடியே ஜஞாநபகதிவைராகயஙகளை பாதியாதிககையாலே
அகாரோதிதபகவசசேஷதவதநதை பகதியாலேசொலலுகிறது ஸவரூபமும * உ
னனிணைததாமரைககனபுருகி நிறகுமதுறே அகிஞசிதகரஸய ஶேஷதவாநுபபத
தே ஜஞாநமாவது * தகஜஞாநமிறே டகவதேகாவலமபியாயிறே ஜஞாநமிரு
பபது வைராகயமாவது தேவதாநதரதயாக பரதாநமாயிறேயிருபபது (யதீந
தரபரவணம) யதீநதரராகைபாவது - ஸவஸவரூபததை யநுஸநதிததுத திருமபு
நறுக திருககுமவாகளை * திருததிததிருமகா கேளவனுககாககியடிமைசெயவிக
கை தமமளவிலும பதிஶபதமவிஶிஷடமாகையாலே ததிநதாராகையையபறறு
பரவணாகிறா பகவதநயாஹஶேஷதவம ததீயபாயநதமிறே அனறிகே

ஸவ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

(யதீந்த்ரப்ரவணம்) அஸாதாரணமான ராமாநுஜ ஶப்த பர்யாய வாசகமாயிறே இத்திருநாமமிருப்பது. அதுவும் ப்ரணவார்த்தம். ரமஶப்தத்தாலே அகாரார்த்தமும் அநுஜ ஶப்தத்தாலே - தச்சேஷத்வாநுவ்ருத்தியாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபமுமிறே சொல்லுகிறது. ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா (ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா) என்றிறே ப்ராவண்யமிருப்பது (வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்) இத்தாலும் உக்தார்த்தமே சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாத்ரு ஶப்தத்தாலே - அகார வாச்யனைச் சொல்லி முநி ஶப்தத்தாலே - தந்நியாம்ய ஶேஷத்வ ஜ்ஞானத்தையுடைய பரமசேதனனைச் சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாதாம் நமஸ்கரோமி - ரம்யஜாமாத்ருமுநி. ஆக இவையெல்லாவற்றாலும் ப்ரணவார்த்தமாக அநுஸந்திக்கத்தட்டில்லை.

"அயோத்யா மதுரா மாயா (அயோத்யா மதுரா மாயா) என்றும் வடதிசை மதுரை அயோத்தி என்றும் அவதாரஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே கோயிலுக்கு வடக்காயிருக்கிற வடதிருவேங்கடாட்டில் * ஏரார்பெரும்பூதூரிலே எம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார். நான்மறைக்காட்டிப் வேதங்களிப்புறத்து தென் திருக்கைவள்ளை வாட்டமிலா வண்டமிழ்மறை வாழ்ந்தது என்னக்கடவதிறே. அரங்கர்க்கும் பே வுதிருக்கரியும் வாழவந்த மணவாளமாமுனி என்கிறபடியே * தென்குருகைத் திருந்தினார் தென்குருகூரிலே பெரியஜீயர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார். விரவுதமிழ்மறைமொழியும் வடமொழியும் வெளியாய்ச் செய்யும் இவ்விரவ்யாக்யாநஶேஷன் என்னக்கடவதிறே. த்ரய்யாஶ்ச ஶ்ரீஶைலநாதாத் (த்ரய்யாஶ்ச ஶ்ரீஶைலநாதாத்) இத்யாதி இவர்க்கு மிரண்டினுடைய ப்ரவர்த்தகத்வமுண்டேயாகிலும் உற்றதைப் பற்றவொன்றிலேயாகுகிறது. உடையவருடைய அவதார விஶேஷமாகையாலும் மற்றும் ஸாவதாஸாம்யத்தாலும் * யதிவர புநரவதாரமாகையாலே தீர்க்கஶரணாகதியை * ஈன்ற முதற்றாயினுடைய * மாதாபிதா போலே, * யோநித்யமும் * ஸ்ரீஶைலேஶமும் நடந்து செல்லுகிறது. இவரும் ஜந்மபூமியைவிட்டு வந்து * காவிரி நடுவுபாட்டிலே * கருமணியைக் கண்டு ஏகமத்யஸ்தராய வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே வாழ்ந்து கொண்டிருந்து ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயையும் ஶ்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிட வேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமாளோடே கிட்டப் போந்தார். அவர் * எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனரங்கனென்னும் பொருள்சுரந்தார். இவர் * பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்றலை நின்று வீடளிப்பான் * அனைத்துலகும் வாழப் பிறந்த எதிராசமாமுனிவனென்னுமர்த்தத்தை யருள்சுரந்தார். ஸ்ரீயவதாரத்து வெளியிடாதபோது கண்ணுந்தாரகமாயிறே உடையவர் தெய்வமிருப்பது * இராமானுசமுனிசெய்ய குன்றிலேற்றிய தீபமிறேயிவர். நரநாராயணவதாரம் போலேயிறே இவர்களுடைய அவதாரமும். நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் (நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம்) ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் (ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீந்தநும்) யோத்யாபி ஶாஸ்த்ரே (யோத்யாபி ஶாஸ்த்ரே "த்வயா மஹிஜாகர்த்தி (த்வயா மஹிஜாகர்த்தி) இரண்டுக்குமுண்டான தாடையைக்யமும்படியே ஸம்பந்தமும்படியே, அவர் நாராயணனை வைபவப்ரகாஶகர்

வ்யாக்யாநங்களான தனியன்கள்

இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாசகர் அவ்வவதாரத்திலும் இவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, பிறப்பர்யொளிவரு நாராயண, ராமாநுஜ என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது இவர் சதுரரிற்றலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார் 'ஏதத்விருப்பாரைவெல்லுமே மற்றவரைச்சாத்தியிருப்பார்தவம்' த்வாநுஜ ஸ்த்ரஸ்த்ரஸ்ஸ்வரூபஜநீயாவிஶேஷதஃ (த்வமாநமத்பக்தபக்தாஸ்ய ப்ரஜநீயாவிஶேஷதஃ அடியேன் சதிரத்தேனின்றே நம்புவார்பதிவைகுந்தங்காண்மினே ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜனைப்போலே அந்தராமாநுஜனை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமான சரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணனிறே ஆகையால் சரமபாவமான ஜீயர்விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான பரபக்திபோலே நிரந்தராநுஸந்தேயமாகக்கடவது க

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்॥

லக்ஷமீநாதஸமாரமபாமநாதயாமுநமதயமாம
அஸமதாசாரபபாயநதாமவநதேகுருபரமபராம

(லக்ஷமீநாதஸமாரமபாமிதயாதி) இததனியனறுன ஸாவாதமஹிதைஷியாயாபததமராய குருததமரான கூரததாழவான ஆனவாககும குருபரமபராநுஸநதாநததாலேயுஜஜீவநமுணடாமபடி யருளிசசெயததாயிருககும ஆகையாலிறே ஸாவஸிஷடாகளுமிததை யஙகீகரிதது அநுஸநதிககககொணடுபோருகிறது

(லக்ஷமீநாதஸமாரமபாம) அதிலமுறபட ஸ்ரீயஃபதிஸ்ஸர்வே ஸ்ரீதராயாதிகுரவே) எனறுரஹஸயதரய பரதிபாதகதவததாலே பரதமகுரு ஸ்ரீயஃபதியான எமபெருமானுகையாலே முறபடவருளிசசெயகிறார "நரநாரணனாயுலகததறநூல சிஙகாமைவிரிததவன" எனறும, தனனடியார திறததகததததாமரையாளாகிலும சிதகுரைககுமேலெனனடியாரதுசெயயார செயதாரேலநனறுசெயதாரெனபர எனறும பாரததனுககனறருளிபாரததொருதேரமுனனினறு குருமுகமாய பணடேபரமனபணிததபணிவகை யனறுகுசொலலககடவதிறே குருஸ்தவமேவ (குருஸதவமேவ) குருரபி (குருரபி) பக்தமுக்தகுக்தாஹாரஸ்ஸ்ஸ்தம் (பகதமுகதகமுகதாஹாரமமமகுரும) பிதகவாடைபபிரானார பிரமகுருவாகிவநது அறியாதனவறிவிததவததா எனனைததீமனஙகெடுததாய மருவிததொழும மனமேதநதாய எனறுமிறறு அநுஸநதிததுபபோருவது பெரியபிராடடியாருககு முறபடவாயிறறு ஸாவேஸவரன ஸ்ரீவிஷணுலோகததிலே தவயததையருளிசசெயதது த்வத்தவமேவாஸ்ருதஃ (தவததஏவமயாஸருதஃ) எனறுளள அவனருளும ஸ்ரீஸாந்தீ த்வய ஸ்வஸ்திஹரா நுவிஷ்ணுலோகேஸ்வரே। தஸ்மிந்நந்த ஸ்ரீஸௌமயத்ஸ்வஸந்ததம் (புராமநதரதவயமபரஹமநவிஷணுலோகேமஹாபுரே। தஸமிநநதஃபுரலக்ஷமயையமயாதததமஸநாதநம) எனறருளிசசெயததானிறே, அததாலும கடகதவததிலே முறபாடுடையளாகையாலும மறறையாரககுகடகதவமவளடியாகையாலும, 'லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்'

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்று - மிதுநச்சோதந்யாக வருளிச்செய்தது. "இறையுமகலகில்லேன" என்கிருக்கையாலே பிரிந்ததில்லையில்லை, லக்ஷ்மிக்குலக்ஷ்மீத்தரத்திலே ப்ரபத்திபரவாதத்கதவமுண்டிறே. ஸமாரம்பாமென்று - இவர்கள்தொடக்கமாக குருபரம்பரையைச்சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பகவானாலே ப்ரபத்யுபதேசம்பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், "[illegible]" (தத்ததவஸ்த்தோசிதபரிசர்யாயாமாஜ்ஞாபயந்தயா) என்று - * பூவளருந்திருமகளாலேயருள்பெற்று, அதனாலே "[illegible]" (ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே) என்னும்படி கைங்கர்யஸ்ரீயையுடைய சேனைமுதலியாரும், "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்," "திருமாமகளாலருளமாறி" என்னும்படியான ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரும் ஸஞ்சிதர். சேனைமுதலியாரும், விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாதிகளிலே கஜாநநாதிகளுக்கு ப்ரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே, இப்படிவெளியிட்டபரகாரத்தை, "[illegible]" (இத்யுக்த்வாநுஜகாநாஜ்ஞா தவிரதாநநமாம்ப்ரதி) என்றுதாமேயருளிச்செய்தார். அதைப்பற்றவாயிற்று "[illegible]" (நமஸ்ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்ம்யதாயிநே) என்று அத்யாத்மஸிந்தையிலே யருளிச்செய்தது. அவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரவைபவத்தை ஸநத்குமாரர் மார்க்கண்டேயபுராணத்திலே யொரு அத்யாயமெல்லாஞ்சேர வருளிச்செய்தாராகையாலே யிவர்களளவும் விவக்ஷிதம்.

இந்தகுருபரம்பரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை யருளிச்செய்கிறவராகையாலே நாதயாமுநர்களை மத்யமபதஸ்தராக வருளிச்செய்கிறார் (நாதயாமுநமத்யமாமென்று) நாதயாமுநர்கள் - நாதமுனிகளும் யாமுநமுனிகளும். அவர்கள் தாம் பரமஹம்ஸரிறே, "நாதயாமுநா போலவாரையன்னமென்பம" என்கிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது; அவரும் * அன்னமாகியிறே யருமறைகளை யருளிச்செய்தது. ஏவம்விதரான இவர்தான மதுரகவிகளினுடைய திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்தாலே * ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாதமுனியானார், அந்தநாதமுனி யருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவரவதரித்து தர்சநத்தை யாளவந்தாரானது, "[illegible]" (நாதோபஜ்ஞம்ப்ரவ்ருத்தம்பஹுபிருபசிதம்யாமுநேயப்ரபந்தைஃ) என்னக்கடவதிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, "[illegible]" (விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம்ஸேநேஸோவதரிஷ்யதி) என்று ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வாரவதாரமாக நம்மாழ்வாரைச் சொல்லிற்றிறே. ஆளவந்தாருக்கு ப்ரபத்யாத்தோபதேசம்பண்ணுகைக்கடியானவுய்யக்கொண்டாரும் மணக்காலநம்பியு மிவர்களிடையிலே யடைப்பட்டவராயிருப்பர்கள். நாதயாமுநமத்யமாமென்று - ஆழ்வாரனுஸந்தாநக்ரமமாயிற்று ; இவரையொழிந்த மற்றையார் "[illegible]" (அஸ்மத்குருஸமாரம்பாமயதிசேகரமத்யமாம் । லக்ஷ்மீவல்லபபர்யந்தாமவந்தேகுருபரம்பராம்) என்றுமிறே யநுஸந்தித்துப்போருவது ;

உடையவாதாம குருபாம்பரைககு நடுநாயகமிறே. அவாதாமாழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாதாசாாயராகையாலே (அஸமதாசாரயபாயநதாமென்கிறது) "அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய" அஸமதகுரோாப பகவதோஸயதயைகஸிநதோராமாநுஜஸ்ய) எனனககடவதிறே, "ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி" (ராமாநுஜாஙக்ரிஸரணோஸமி) எனறுமநுஸநதித்தார். இதிலே * யமுனைததுறைவ னிணையடியாஙகதிபெறறுடைய விராமாநுசனுகையாலே - ஆளவநதாருககு சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநமபியும்ஸூசிதா. "இளையாழவாரை விஷயீகரிததவநந்தரததிலே, 'இளையாழ்வீா, பெருமாள ஸ்ரீதணடகாரணயததுக கெழுநதருளும்போது * மரவடியைததமபிககு வான்பணயம்வைததுபபோய வானோாவாழவெழுநதருளினறபோலே, மேலைவானோர் வாழ இவருமதமககடியானுனவடியேனை யப்படியுமக்குவைததுத திருநாடடுககெழுநதருளினா, எனறு அவரருளிசசெயதாா, அததைப்பறற 'யமுனைததுறைவனிணை யடியாஙகதி பெறறுடையவிராமாநுசன' எனறு அமுதனாருளிசசெயதாா" எனறுதிருநாாயணபுரத்தில திருவாய்மொழி யாசார்யாருளிசசெய்தாா. உடையவரை குருபஙதிஹாரநாயகமாகநடுவே யநுஸந்திககவேண்டியிருகக, யதாயாடமெலலாரு மநுஸநதிககிறது - "ஆழவாரதிவயஸூக்தி" என்னுமது எல்லாருமறிகைககாக இதிலே, ஆசாாயாபிமாநயுகதரா யிவ்வருகிலுமுணடானஅனைவரும் ஸவாசாாயபாயநதமாக அநுஸநதிககுமபோது நாதயாமுநர்களை நடுவாகச்சொனனது - யதிவராககு முபலக்ஷணமாகிறதெனறு கணடுகொளவது. அஸமதாசாாயபாயநதாம வந்தேகுருபரம்பராம என்கிற இததால் - * ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவாததாமபிவாததாம்எனறு - எம்பெருமானார் திவயஸஙகலபததாலே வாததிததுககொணடு போருகிற ஆசாாய பரமபரையானது ஸவாசாாயபாயநதம் ஸேவிககபபடுமதெனகிறது. "எமபெருமானிறகாடடில குருபரமபரையதிகம், குருபரமபரையைககாட்டில ஸ்வாசாாயனதிகன" எனனக்கடவதிறே. அஸ்மதாசாாயபாயநதாமஎனகையாலே - இவவருகுளளாாகுததேஶ்யராய் ப்ரபததிமாககபரவாததகரான கூரததாழவான, * அவாசெலவததிரு மகனாரானபட்டாநஞ்சீயா, நம்பிளளை, வடககுததிருவீதிபபிளளை, பிளளைலோகாசார்யர், கூரகுலோததமதாஸநாயன, திருவாயமொழிபபிளளை, டெரியஜீயாமுதலாக "ஸர்வதேஶிகா:" (ஸாவகுருபடீ) எனனுமவாகளெலலாரு மநுஸநதேயராமபடி ஸூசிதா.

வேதாநதாசாாயரானஅணணுவும் "பத்யுஶ்ஶ்ரிய: பதாப்ஜாப்யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாய மங்களம் । ஶ்ரீமத்க்ருபாமயஸ்வாந்தஸிந்துஸரோவகாஹிநே । அஸ்து மங்களமார்யாய ரம்யஜாமாத்ருயோகிநே" (பதயுஸ்ரியபதாபஜாபயாம் பரயுஞஜாநாயமஙகளம । ஸ்ரீமதகருபாமயஸாநதாஸிநதுஸரோ தோவகாஹிநே।அஸதுமங்களமார்யாயரமயஜாமாதருயோகிநே)எனறுதொடஙகி, "யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்மத்குரவே குணஶாலிநே। ப்ரயுஞ்ஜே மங்களம் ரம்யஜாமாத்ருவரயோகிநே" (யதீநத்ரபரவணயாஸமதகுரவேகுணஶாலிநே। ப்ரயுஞ்ஜேமங்களம்ரமயஜாமாதருவரயோகிநே) எனறுநடுவாகவும, "ஶ்ரீவாதூலகுலாம்போதி பூர்ணசந்த்ராய ... । மங்களம்ரம்ய

[illegible] (பூர்வாசார்யேஷு ஸர்வேஷு பூர்ணபரேமாநுபதநதே | மங்களமாம்ய... நத்ராயதயாளவே | பவயஸ்ரீஸைலநாதார்யபரிபூர்ணக்ருபாஜு... | ... தருமுநயே மஹாபாகாயமங்களம்) என்று - ஸ்ரீயபதியைத்தொடங்கி, ஸ்ரீமந்ராமாநுஜாரயர்களவாகவும், ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரரான பெரியஜீயரளவாக ... ரிகையாலே யிதுவே ஸதஸம்ப்ரதாயம், மறுவிபரீதமபோலே, ... ம்பானது அஸம்பரதாயம் உபாயாநதரோபதேஷடாக்கள்-ஸ்வருபாப... குருக்கள், ஆகையாலிறே " [illegible] " (குருந - ஸ்வகாமாமபச ஸநதயஜய) என்றது. ... ஸாக்ஷாதபக்லகலக... யாலே மந்தரரதநதததையுபதேஷிக்கு மவாகளிறே-ஸநகுருக்களாகிறா, "... திறுடைய அர்த்தத்தையும் திருவாய்மொழியினுடைய அரத்தத்தையுமுபதேசிக்கி முன யாவனொருவன், அவனுக்கேயிறே ஆசாரயத்வபூர்த்தியுள்ளது" என்றுபட்டமே யாதநததிலே யருளிச்செய்தார். ஏவமவிதமான குருபரமபரையிறே ஸேவ்யமெ... கிறது. மேலும், குருகுலதாயரான வரவரமுநிவாயருடைய பரம்பராய " [illegible] " (அஸ்மதாசாரயபாயநதாம) என்றுநடபுசெலுவது, "[illegible]" (அஸ்மதகுரும்பரமசாருஸரிகம்நமாமி) என்றுதொடங்கி, "[illegible]" (ஸேனம்யோபயந்தருமுநிம) என்றிறேதலைக்கட்டியருளினார். "[illegible]" (நமஸ்... வஸ்மத்குருப்யஸ்ச) என்றுதொடங்கி, "[illegible]" (நமோராமாநுஜாயேதம்பூர்ணயமஹதேநம:) என்றுமய்யாகவும், "[illegible]" (ஸ்ரீநாயா திகுரவேநமோபூயோநமோநம:) என்று எமபெருமானளவாகவும் - வாக்யகுருபரம்பராக்ரமததாலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளஜீய ரருளிச்செய்தார்; இந்தக்ரமத்தை " முநதைவினையகல முன்னருளுமாரியனை | ... ருளசோந் | தநதயிலசீர் | பொறபாவைதனனருளால பொன்னரங்காதாளபணிந்து ... அநதபாலடைநதுயநதேனே" என்றும், "[illegible] [illegible]" (அஸ்ம... தயாயாஸநுயதீநதராநகேசரியாநவய: | லபேயலபதவிஜ்ஞாநோலக்ஷ்மீபதிபதத்வயம) என்றுவிவரணமாலையி னடியிலும் தத்வதீபாதியிலு மருளிச்செய்தார்.

இந்தக்ரமம், " [illegible] " (ஆசார்யாணமஸாவஸாவிதயாபகவதத:ஸசாசாரயவமபோஜஜ்ஞேய:) என்கிற ஸ்ருதியையும், " [illegible] " (குருபரமபரயாபரமகுரும்பகவநதம்பரணமய) என்கிறபாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றியிருக்கிறது; " [illegible] [illegible] "

ராமராஜீவநேத்ரௌ வந்தே நாதம்முநீந்த்ரம் வகுளாபரணம் சமூநாதலக்ஷ்மீ முகுந்தாந்' (ஆசார்யாந்ஸமஸ்தாந்பரமகுரூந்ஸர்வமாசார்யவர்க்கம் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம்முநிமகிலஜநோத்தாரணாயாவதீர்ணம் | பூர்ணார்யம்யாமுநேயம்முநிவரமததௌராமராஜீவநேத்ரௌவந்தேநாதம்முநீந்த்ரம்வகுளாபரணசமூநாதலக்ஷ்மீமுகுந்தாந்) என்னக்கடவதிறே. "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) என்கிற இத்தனியனில் குருபரம்பராக்ரமத்தையும், "தென்னரங்கரு ருந்திருமகளுமாதியா, வன்னவயறபூதூர்மன்னுக்கிடையா - என்னையருளாரிய னேதானளவா வன்னகுருமுறையின், சீரியதாள்சேரநாயநதேனே" என்றும் அவதாரமேயருளிச்செய்தார். இத்தகரம் "திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" "நாதம்பங்கஜநேத்ர" (நாதம்பங்கஜநேத்ர) என்கிற தனியன்களிலும், "ஆதிமுதல்மாயன்மலர்மங்கைசேனைத்தலைவன்" என்றும், "சேனைநாதனருள்மாறன் நாதமுனி தாமரைக்கண்ணிராமர்வாழ, சீர்சிறந்தயமுனைத்துறைக்கிறைவர் செந்தொடைக்கதிபரருளினால், ஞானமாந்தவெதிராசர்கூரமவரு தலைவர்சீர்புனைபட்டர்பின், தலைமையானமாதவச்சியர்நம்பிள்ளை தழைத்தகண்ணர்திருவகையினால், சீன்மினறியிருளுலகவாகிரிய னினியகூரகுலத்தாதருக, கினப்மேவுதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிவர்கருத்தானடிமையாகவே, யானவாழ்வுபெறவருள்வாரகோல மணவாளமாமுனிவன்" என்றுஞ்சொல்லிற்றிறே. இப்படி ஆரோஹாவரோஹக்ரமங்களிரண்டாலும் குருபரம்பரையை யநுஸந்திக்கக்குறையில்லை. "ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த்தம்" (ஈஶ்வரஸ்யசஸௌஹார்த்தம்) இத்யாதியாலே எம்பெருமான் செய்த ஆசார்யஸம்பந்த பர்யந்தமான வுபகாரபரம்பரையை யநுஸந்தித்தால், குருபரம்பரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முந்துறப்பற்றவேணும்; "ஆத்மநோ ஹ்யதிநீசஸ்ய" (ஆத்மநோஹ்யதிநீசஸ்ய) இத்யாதியாலும், "நாராயணன்திருமால்" இத்யாதியாலும் ஆசார்யன்பண்ணின பகவத்ஸம்பந்தகௌரவத்தை யநுஸந்தித்தால், "அஸ்மத்குருப்யோ நம:" (அஸ்மத்குருப்யோநம:) என்று ஆசார்யனை முந்துற அநுஸந்திக்கவேணும். "குருபரம்பரையை முன்னிடவே ஶரணாகதன் குறைதீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே ஶரண்யன் குறைதீரும்" என்றிறே யாச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே யருளிச்செய்தது. "ஜபத்வயம்குருபரம்பரையும் த்வயமும்" என்றிறே யருளிச்செய்தது. குருபரம்பராபூர்வகமல்லாத த்வயாநுஸந்தானமும். *ஈரவகாரியமிறே, இப்படி ஆதிமத்யாவஸாநஸஹிதையான ஸத்குருஸந்ததி, ஸர்வஸந்துக்களாலும் ஸதாநுஸந்தேயமென்றாயிற்று...௨

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே । அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௩

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாய மேநே | அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோராமாநுஜஸ்யசரணௌ சரணம்ப்ரபத்யே. ௩

(யோநித்யமித்யாதி) ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்ரலப்தபோதராய், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நா) என்று நிரூபகத்தையுடையரான கூரத்தாழ்வான.

ஸ்ரீராமாநுஜதர்ஶநத்தை ரக்ஷிக்கவேணடி ராஜகோஷ்டியிலேசென்று, " நா ராயணபரம்ப்ரஹ்ம " (நாராயணபரமப்ரஹ்ம) என்றும், " நாராயணபரா வேதா: " (நாராயணபராவேதா:) என்றும், " நாரணனைக்காட்டியவேதம் " என்றும, " நாராயணத்வயிநம்ருஷ்யதிவைதிக: க: " (நாராயணதவயிநம்ருஷ்யதிவைதிக:க:) என்றும, " நாரணனேயாவதிதனறெனபாரார " என்றும, " அரயாயமநயாயம் " என்று அறைகூறிவென்று, " கலையறககறறமாநதா காண பரோகேட்பரோதான " என்னும்படி யவர்கள தாஶநமஸஹ்யமாய, அததர்ஶந ததை வேண்டாதேமீணடெழுந்தருளி தாஶநபரவாததகரான எம்பெருமானா தாஶநததை யபேக்ஷிததுககொண்டு எழுநதருளியிருகக, அவரும் " இனியறிநதே னீசறகும நானமுகறகும தெய்வம் - நறகிரிசைநாரணனீ " என்று ✻ திருவிலலா ததேவரொலலாக்கும் மேலாக மேலநாட்டிலே திருநாராயணனைஸ்ததாபிதது மீ ணடெழுநதருளி, " அரஙகனல்லாலதெயவமிலலை " என்றறுதியிட்டு அரஙகனுக்க காள் செய்துகொணடிருககிறவர், ஆழவான கணணழிவுகணடு கணகலஙகியருளி, " பேரருளாளா, நேதரபுதராதிகளான ஐஹிகபுருஷாரததத்தையும, பெரியவிசும் பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷாரதததைதயுஙகொடுககுமவராகையாலே நேதரவிஷய மாகவொரு ஸதோதரததைச்செயயும " எனறுநியமிகக, அபபடியே " அஸது " (அஸது) எனறு ஸம்மதிபூாவகமாக ஸதவமபண்ணுகிறவா, " நேதரஸாதகுருகரீஶஸதாமே " (நேதரஸாதகுருகரீஶஸதாமே) எனறும, " கரீஶபஶ்யேமபரஸ்ஶதம்ஸமா: " (கரீஶபஶ்யேமபரஸ்ஶதம்ஸமா:) எனறும, அஙகு ததையிலநுபவபரிகரமான அப்ராகருதசக்ஷுஸ்ஸையபேக்ஷிகக, அபபடியேபேர ருளாளரானபெரியபெருமாளும், " பஶ்யந்தி ஸதா தேவநேதரோ ஜ்ஞாநேந " (பஶ்யநதிசஸதாதேவநேதரைாஜ்ஞாநேநவாமரா:) " ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி " (ஸர்வமஹபஶ்ய:பஶ்யதி) எனனுமபடியான இமையாதக ணணையிவா பெறுமபடி பெரியவீட்டுககுவிடைகொடுததருள, அவரு மதிபரீதராய ஆழ்வார திருவரங்கப்பெருமாளரையர திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருகக, இ த்தையெம்பெருமானாரகேட்டருளி, " அறப்பதறினா " என்று பதறிககொணடு இ வரிருந்தவிடததேறவெழுநதருள, அவரும், ✻ பரநதாமமெனனும திவநதருளுகக காக அவர்க்குமறுககவொணணாதபடி அவாவிஷயததில் பரபததியான இஶ்லோ கததை " ராமாநுஜஸ்ய ஶரணம் ப்ரபத்யே " (ராமாநுஜஸ்யசர ணௌஶரணமப்ரபத்யே) எனறு விணணபபஞ்செயது திருவடிகளிலேவிழ, அவ ருமிவரபிப்ராயமறிநது தம்முடைய ஸவமமானபரபததியை " திருநாரணனருள காலமபெறச்சிநதிததுயமமினோ " எனனுமபடி " ஸ்ரீமந்நாராயணத்வ சரணௌ விநயஸ்ய ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே " (ஸ்ரீமநநாராயணதவசரணௌவிநயஸ்ய களஸ்ஶரணமஹம்ப்ரபதயே) எனறு குறைவற அவாவலத்திருசசெவியிலே ப்ர ஸாதிததருளினாரிறே ; அததடியாக, ஸ்ரீவைகுண்டகதயததிலே அவாபராரதநித்த ருளினபேறறையிவரும ஸ்ரீவைகுணடஸதவததிலே பராாததிததுப பேறமேறட்டே தலைக்கட்டினா ; அபபேறுதா னுசாரயாதிநமாகையாலே அவரை யடியிலே ஶரண ம்புகுகிறா.

(யோநிதயம்) இதில - பகதிவிரகதிஜனப்திகுருத்வாநுகம்பாதிக்ய குணத்தாலே முக்திபராததவஶகதியை யுடைய வுடையவா திருவடிகளை யுபாயமாகப்

பற்றுகிறூர். (யோகிதயம்) " திசையனைததுமேறுங்குணன " என்று சொலலப படுகிற குணவத்தாபரதையையுடையராய, நாளதோறு மாஶ்ரிதரை நழுவுதலின றிக்கே ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகளவ யா முகததையாலே ததவ்யதிரிகதஸமஸ்தவஸதுககளையும தருணவதபரதிபததிப ணணியிருபபாராய, அடியேனுக சஜஞாதஜஞாபநம்பணணு மாசாரயராய, அதுக் கடியான ஜஞாநாதிகயத்தை யுடையருமாய, அகதிகள விஷயஙகளில " ஐயோ " என்றிரஙகு மாநருஶமஸயததை யுடையருமாய. சரருபியாய, முனவநதுநிறகிற இநதராமாநுசனுடைய சரணஙகளை ஶரணமாகஅடைகிறேனெனகிறூா

(யோகிதயம) யஃ என்று - " வைதிகோததமா " எனனும் பரஸிததியைப் பறறசசொலலுகிறது. நிதயமசயுதபதாமபுஜ யுகமருகமவயாமோஹதஃ என்று -

" [illegible] "

(ஸர்வேஷாமேவலோகாலேஷாஸர்வாவஸ்ததாஸசாசயுத ! கிமகரோஸமி) என்றும,

" [illegible] " (அசயுதபகதிததத்வஜஞாநாமருதாப் தி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே * பரணதாரததிஹராசயுதரானபேரருளாளா ஸ பருஹணீயமான திருவடிததாமரைகளிலே நிரவதிகபரேமததாலே, " [illegible] " (தவதபாதகமலாதநயநமே) எனகிறபடியே திருவடிகளுககு சலான அனைததையும தருணஸமமாகவெணணி யிருபபனெனகிறது. " [illegible] " (நிரஸ்தேதரபோகாஶாவரதமஶர ணஙகதஃ) " தெனனததியூராகழலிணைககீழ பூணடவனபாளனிராமாநுசன " எ ன்று வரதநாராயணனை யாயிறறு, " [illegible] " (யோகிதயமஸததமதயாயேநநாராயணமநநயநீஃ) என்றுநிரவ திகபரேமததுடனே நிதயதிருவாராதநமாக நடததிபபோருவது; அநதபகத்யைஶ வாயமததாலே, " [illegible] " (தருணீகருதாநுத தமபுகதிமுகதிபிஃ,) " கொள்வதெணணுமோதெளளியோாகுறிப்பு " எனனும்படி பணணியிருபபராயிறறு , " [illegible] " ([illegible] பதாமபுஜதவயபரிசாயாஶயா நிரஸதஸமஸ்தேதரபோகாஶாப சதஸமஸ்தஸாமஸாரிகஸவபாவஃ) என்றுயிறறு இவா ஶ்ரீஸூகதியுமிருபபது. (யஃ) " நிககுறறகீாததி யிராமாநுசன " என்று பரஸிததரானவா. (நிதயம) நாடோ றும (அசயுதபதாமபுஜயுகமருகமவயாமோஹதஃ) அசயுதனுகையாவது-குணவிக ரஹவிபூதிகளை நழுவுதலினறிக்கே யிருககுமவனெனனுதல், ஆஶ்ரிதரை நழுவவி டாதவனெனனுதல, ஆஶ்ரிதாகஷணததில நினறம் நழுவாதவனெனனுதல. " வீவி லினபம்மிகவெல்லை நிகழநத நமமசசுதனவீவிலசீரன மலாககணணன விணணோா பெருமான " என்றும, " ஆதுமில்காலததெநதையசசுதனமலன " என்றும, " அ யரவாஙகுநமனறமாககருநஞசினை யசசுதனறனனை " என்றும், " நதயஜேயம " என்று சொலலபபடுகிற குணங்களிலேயாயிறறிவா பரவணராயிருபபது. அந்த அசயுதபதாமபுஜயுகமருகமவ்யாமோஹம், ஆச்சாவதாரந்தொடஙகி பரபர்யந்த மாகவெஙகும் நிதயமாகவுணடாயிறே யிவர்ககிருபபது. அதெங்ஙனேயெனனில்; அததிகிரிபபசசைநிறதச்சுதனுடைய பதாபஜங்களிலும், வேங்கடத்தசசுதனுடை ய தாங்குதாமரையனன பொனனுரடியிலும், அரஙகமாநகே ரச்சுதனுலகமளந்த

பொன்னடியிலும், நண்ணித்தொழுமவர் நச்சுவார் முன்னவிற நாராயணனையுடைய துளங்குசோதித் திருப்பாதத்திலும், தயரதற்கு மகனாய் வசனா காமனை நந்த பொன்னடியிலும், கோவிந்தன் சுதன் பொற்றுமரையடியென்று பேசும்படியாய காளிலகன்றின் பின்போன பொன்னடியிலும், அச்சுதனனந்தசயனன் செம்பொற்றிருவடியிணையிலும், வீயிலினயமிக்கவெகாலியிசமுந்தகமடைத்தருள் வினையேன் பிரானார் மாசினமலரடியிலுமாயிற்று இவர் மயக்கொண்டிருப்பது. இவர்தான் "ஆரவமொப்பிச்செனினைவார்" என்னும்படியிறே நித்யசேவை கண்டு செல்லுவது. "கொன்னத்திருப்பாகழலிணைக்கீழ்ப்பூண்டவன்பாளா" பரங்கன் கழல் செவ்வினைவிடுத்த தானதிலமனனும்" "பருகித்திருவடிப்பிணைவன் தான்காதலன் பாதமங்கள் அற்று" "திறவணகிதத்தியும் நீள்புனலும் நிறைந்தேங்கடப்பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலவியபாற்கடலும் முன்னக் கொற்றனை இவர் பாதத் துக்" என்னாட்டவந்தீர். ஆவ தாமும் "ப்ரணதார்திஹர," (ப்ரணதார்த்திஹர,) 'ப்ரஹ்மமணிஸ்ரீநிவாஸ,' (ப்ரஹ்மமணிஸ்ரீநிவாஸ,) "ஸ்ரீரங்கசாயிநம்" (ஸ்ரீரங்கசாயிநம்) என்றும், "க்ஷீராப்திசாயிநம்" (க்ஷீராப்திசாயிநம்) என்றும், "காகுத்ஸ்த" (காகுத்ஸ்த) "சேஷிணே சேஷசாயிநே" (சேஷிணே சேஷசாயிநே) "ஸ்ரீவைகுண்டநாத" (ஸ்ரீவைகுண்டநாத) என்றாயிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே பூயராகமுலகளிலும், கலைனை கழலிணையிலும், காகுத்தன்றனடியிலும், பாற்கடலுடையபருக்கினற பரமனடியிலும், வைகுந்தச்சேவடியிலும், ஸர்வந்தாயாமியான நாராயண சரணங்களிலுமாயிற்று பயாமுகராயிருப்பது. இப்படி பருசாவஸ்த்ரவஸ்த்துக்களான ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகள மகரந்தரஸாஸ்வாத மதுவ்ரதமாயநுபவித்து அதிலே மக்னராய், அத்தாலே, தந்த்ரங்களாய ஆவிர்ஞ்சாத்மகங்களமான பாருசபௌக்கவிஷயப்ரசகத்தையும், அதுக்குமேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் தருணவத்பாதிப,த்தி பணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பகதிவிரக்தியுடைய இவர்திருவடிகளாரப்பாமுமபடி பரதவாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டைய யாசகிறார்.

(அஸ்மத்குரோ:) கீழ்ச்சொன்ன அப்யுபகந்யாலே தந்த்ரங்களை ஒருவதகரிக்கையாலுமாயிற இவரை யாசார்யவரணம் பண்ணுகிறது. "ஸித்திஸுர ஸத்த்வயாயாத்ரஜாயிநே" (ஸித்திப்ரதத்தவாகாம் சத்துவயாத்ரயதாயினே) என்னும்படி தத்த்வத்ரயத்தைப் ப்ரகாசிகையாலே அலங்காரநாராயணர் "ஹாஹாஜக்ஷவியிஸ்வாதிஷேஜ்ஞக்ஞேயாஸ்தாநஸ்ஸர்வக்ஞிப்ஸிக்ஷ்யாகிஸஞ்சித்ரஞ்ச்ராஸர்வஜ்ஞஜ்ஞேஜ்ஞஷஜ்ஞஷஜ்ஞேய" (யோகரூமேயிந்த்ரியாதிபத்துச்சிஞ்சஸ்வாதமாநுபூதிர்தியாகிலமுகதிருக்கா । ஸர்வந்தூஷஜ்ஞலஜ்ஞாஷமஹஞ்ஜஷேய) என்று சத்தசத்வய விஷய வைராக்யத்தையும், "தவஷாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:" (தவதாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ:) என்று பரத்தைக நிஷ்ய பக்தியையுடையராகையாலே, தமக்குத் துணையாக (அஸ்மத்குரோ:) என்கிறார். "ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ" (ஜ்ஞாநதீபப்ரதேகுரௌ) "அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரித்யபிதீயதே;" (அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரித்யபிதீயதே,) இவர்க்குமிரண்டுக்கும்படி யெம்பெருமானாரிறே; "ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யஸ்ஸர்வஸித்தி:" (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய [illegible])

ஸதாத்மவிஜய:) என்றுமிறே இருப்பது. இவராயிற்று பாதாந ஸிஷ்யராக பர
தமம் பெரிய திருமந்த்ரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை ப்ரஸாதித்து அபிமாநித்தருளி
ற்று. நரநாராயணாவதாரமென்னலாம்படியிறே ராமாநுஜ கூராதிகளோடு கூட
டாவிருப்பது. எல்லாருமொரு தட்டு மிவரொரு தட்டுமாகவிறே யெம்பெருமானா
ரெண்ணியிருப்பது, அத்தைப்பற்ற. "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்" என்றாரிறே,
இப்படி அத்விதீயமாயாயிற்றிரண்டு விஷயமுமிருப்பது. "கலையறக்கற்றமாந்தர்"
என்னலாம்படியான இவருக்கு ஸகலார்த்தமும் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவை
பவத்தைச் சொல்லுகிறது (பகவத: என்று) "சொல்லார்தமிழொருமூன்றும் ச
ருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அறநெறியாவும் தெரிந்தவன்" "உண்மை நன்ஞான
முரைத்த" "இராமானுசன் மெய்ம்மதிக்கடல்" என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைப
வமிருப்பது. "ஸர்வகல்யாணஸம்பூர்ணம் ஸர்வஜ்ஞோபப்ருஹ்மிதம்। ஆ
சார்யமாஶ்ரயேத்தீமாந் ஶ்ரேயோர்த்தீ ஸமாஹித:" (ஸர்வகல்யாணஸம்
பூர்ணம்ஸர்வஜ்ஞோபப்ரும்ஹிதம்| ஆசார்யமாஸ்ரயேத்தீமாநஸ்ரேயோர்த்தீ
ஸமாஹித:) என்னக்கடவதிறே; பகவச்சப்தம் - ஸர்வகல்யாணகுணங்களை
யும் பரிபூர்ணஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, அவற்றால் குறைவற்ற விஷயமா
யிருக்கை. இத்தால் - தமக்கு ஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகைக்குடலான ஜ்ஞாநவைப
வத்தைப் பேசினார். இனித் தம்முடைய தாகத்தைக்கண்டிரங்கும்படி தயாபூர்த்தியைய
ருளிச்செய்கிறார் (அஸ்ய தயைகஸிந்தோ: என்று) ஈடுபடுகிறார். அஸ்ய - ராமாநு
ஜஸ்ய என்று மேலில் பதத்தோடே சேர்த்தி. தயைகஸிந்தோ: என்று - கேவலக்ருபாமா
த்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றபடி. "பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும் செயல் நன்
றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான் குன்றமாடத் திருக்குருகூர் நம்பி" என
றிறேயிருப்பது. "பாடினனருள் கண்டீரிவ்வுலகினில் மிக்கதே" "எண்டிசையும
றிய இயம்புகேன் ஒண்தமிழ்ச் சடகோபனருளை" என்னுமாப்போலே, "நிகரின்றி
நின்ற என்னீசத்தைக்கு நின்னருளின்கணன்றிப் புகலொன்றுமில்லை அருட்கும் அஃதே புக
ல்" என்றும், "உன்பெருங்கருணைதன்னை" என்றும், "வண்மையினாலும் தன்
மாதகவாலும்" என்றிறே இவர் கருணையின் பெருமையிருப்பது. * அருளாழியம்
மான், "தயாஸிந்தோ பந்தோ" (தயாஸிந்தோபந்தோ) என்னும்படியான
ஸர்வேஶ்வரன் கருணைமறுத்த காலத்தில் மோதுங்கலாம்படியான கருணை; அவ
னைகளிட்ட ஸம்ஸாரிகளையும் "வ்ருதைவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸ
ந்ததி: । தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ" (வ்ருதைவபவதோயாதா
பூயஸீஜந்மஸந்ததி:| தஸ்யாமந்யதமஜ்ஜந்மஸஞ்சிந்த்யஶரணம்வ்ரஜ) என்றுபதே
ஸித்த திருத்தம்பவரிறே. கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யம், நிரவதிகதயை
யாகிற இந்தக்குணங்களெல்லாம் கேட்டேபோகாமே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலா
மபடி ப்ரத்யக்ஷமாய் முன்வந்து நிற்கும் அவரை (அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய) என்றநுப
விக்கிறார். இந்த ராமாநுஜனுடைய என்று - இவர்க்கீடுபாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிற
படி. (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) நாராயண சரணஶரணா
வரணத்திற்காட்டிலும் ராமாநுஜ சரணஶரணவரணம் ஸ்வரூபாநுகுணமுமாய் அ
மோகமுமாயிருக்குமாகையாலே, அவர் திருவடிகளை ஶரணமாகப் பற்றுகிறார். "ப
ழுதாகாதொன்றறிந்தேன்" இத்யாதி. "மாறாய தானவனை - வேறாக-வேதத்தியிருப்
பாரைவெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்". "பாற்கடலுமுன்றனக்

கெத்தனை யின்பந்தரும்" என்று * செழுந்திருப்பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன்றிரு வடிக்கீழ் விழுந்திருப்பாரிறே * வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாயன்று வா ளவுணன்கிளர்ந்த பொன்னாகங்கிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்து விளைந்திடுஞ்சிந் தையிராமானுசனைக்கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாத்தியிருக்கப்பாக்கின்றார், எம் பெருமானார்தவம் - தப்ப்ரப்தவாசையயான பரபத்தி. இவர்தவம் - "எம்பெரு மானார் திருவடிகளேஸரணம்" என்னுமாசார்யாபிமானம், "ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம்" (ராமாநுஜார்யவிஷயீக்ருதம்) என்றோ. அவர்தவத்தைக்காட் டிலுமிவர் தவம்வென்றதாயிற்று, அவர்க்குமுன்னேயிறே யிவர்க்குப்பேறுஸித்தித் தது; "ஸித்ரூபவதிவாநேதிஸம்ஸ்யோஷ்யுக்தஸேவிநாம் । நிஸ்ஸம்ஸ யஸ்துத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்" (ஸித்திர்ப்பவதிவாநேதிஸம்ஸயோச்யுத ஸேவிநாம் । நிஸ்ஸம்ஸயஸ்துதத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்) "நம்புவார்பதி வைகுந்தங்காண்மினே" என்னும்படி * வைகுண்டப்ரியதாஸரம் பண்ணினார்.

இந்தராமாநுஜபரபத்தியிலே நாராயணபரபத்யர்த்தமெல்லா மநுஸந்தே யம்; கீழ்ப்பத்திவிரக்திஜ்ஞபதி கருணைதையாகிறவிவை - முக்திப்ரதஸக்தி ஸாதநங் களாயிருக்கும், இதிறேபுருஷகாரபாவத்துக் கநுகுணமான ஸ்ரீமத்பதார்த்தமும், இவையுமீஸ்வரவஸீகரண ஹேதுவான குணமிறே, புருஷகாராந்தரநிரபேக்ஷமா யிறே யிவ்விஷயமிருப்பது. இனி, வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஸீல்யஸௌலப்யா திகள், ஸௌகர்யாபாதகங்களாயிருக்கும் நாராயணபதத்திற்போலே; "மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (மாதாபிதாப்ராதாநி வாஸஸ்ஸரணமஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:) என்று இஸ்ஸம்பந்தத்தாலே வாத்ஸல் யாதிகளநுஸந்தேயமங்கு, "இத்தாயிராமானுசன்" "எந்தையிராமானுசன்" "எ மையனிராமானுசன்" "எல்லப்புனைந்தென்னைமார்" என்னைமார்-ஆனுடன்பிறந்தவ ர்கள், என்னுமாபோலேயிங்கு. எல்லாரோடுமுண்டான ஸௌப்ராத்ரம், "கோ யிலண்ணனிராமானுசன்" "அடியேனுக்கிருப்பிடம்" "இராமானுசன்சரண்" "இரா மானுசன்சரணேகதி" என்கையாலே; தோஷபோக்யத்வமாகிற - வாத்ஸல்யமும், ஸ்வத்தினுடையலாபாலாபம் ஸ்வாமியதாம்படியாய ஸ்வத்தைநோக்குகிற-ஸ்வாமி த்வமுமாகிற இவை ராமாநுஜஸபத்தாலு மநுஸந்தேயம், தாழ்ந்தவர்களோடே தளப்பெறுக்கக்கலக்கையாகிறஸௌஸீல்யமும். ஆஸ்ரயிப்பார்க்குத்த்ருஷ்டிகோசரமா யபுரோவர்த்தியாயிருக்கிற-ஸௌலப்யம், ஜ்ஞாநமாவது-ஆஸ்ரிதர்க்குத்யாகஸ்வீ காரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களையறிகைக்குடலான அறிவு, ஸக்தி யாவது-அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்குமிஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்குமுடலா ய, ஆஸக்தரானவர்களை யக்கரையேற்றவல்லஸக்தி, பூர்த்தியாவது-இவனிட்டது கொண்டுதருப்தனாகவேண்டாதபூர்த்தி, ப்ராப்தியாவது-தன்பேறாகச்செய்துதலைக் கட்டுகைக்குடலானஸம்பந்தம், காருணிகத்வமாவது-ஸம்பந்தமில்லாவிடிலும், குரு டன்குழியிலேவிழுந்தால் எடுக்கைக்குஸம்பந்தம் வேண்டாதாற்போலே பிறர்நோ வுகண்டால் "ஐயோ!" என்னவேண்டும்படியானதயை, "அநந்யதைவதஸ்வாஸ்ய ஹேதுகேவலம் த்வதநுகம்பயா" (அநந்த:பதநபிஸ்வபரோ-கேவலமத்வநுகம்ப யா) என்னக்கடவதிறே, ஔதார்யமாவது - கொள்வாரைத்தேடிக்கொடாவிடில் தரியாமற்கொடுக்கும் கொடையுடைமை, இந்தஸௌகர்யாபாதக குணசதுஷ்ட யமும், கார்யாபாதககுணஷட்கமுமிங்கு மநுஸந்தேயம். அதெங்ஙனேயென்னில்,

"இப்படியைத்தொட்டுமிராமாநுசன்" என்னும்படி * அவர்பின் படருங்குணனாய "நிம்பனிவனென்று நினைத்தென்னையிகழாதொதிராசரன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால்" என்கிற - வாத்ஸல்யமும், "அண்ணல்ராமாநுசன்" என்னும்படியுடையவராகையாலே * பலனுயிருக்கும் வீடளிப்பானாய விண்ணின்றலைநின்றும் மண்ணின்றலத்துதித்தபடியாலே ஸவத்திருந்தவிட்டத்தேவந்து நோக்கும்படியான ஸ்வாமித்வமும், "என்னருவினையினறிறலுசெற்றிரவும்பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான" என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்த - ஸௌஶீல்யமும். "என்கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும்நின்ற" என்று சொல்லும்படியான - ஸௌலப்யமும், "மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன்" "கதிராமாநுசன்" "உண்மைநன்ஞானமுரைத்தவிராமாநுசன்" என்று - * அறியாதனஅறிவிக்கைக்கும் அவர்களுக்குச்செய்யவேண்டுமதுவும் தவிர்க்கவேண்டுமதுவு மறிகைக்கு மீடானஜ்ஞாநமும், * நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியைநினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் எனபெயவினைதென்புலத்தில் பொறித்தவப்பொத்தகச் சும்மைபொறுக்கியும்போருகிற - பாபவிமோசகத்வஶக்தியும், "சலியாப்பிறவிப்ப வந்தருந்தீவினை பாற்றித்தரும் பரந்தாமமென்னுந்திவந்தரும்" என்னும்படி - விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தியை யுண்டாக்கிக்கொடுக்குமதானஶக்தியும், பகவத்விஷயத்தையண்டைகொண்ட - பூர்த்தியும், "எந்தையிராமாநுசன் வந்தெடுத்தனனின்றென்னை" என்கிற - ப்ராப்தியும், "காரேய்கருணை" என்கிற - காருணிகத்வமும், "கொண்டலனையவண்மை" "உன்னுடைய காரகொண்டவண்மை" "உன்வண்மையென்பாலென்வளர்ந்ததுவே" என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்குமௌதார்யஸ்வபாவமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷித குணங்களெல்லாம் குணந்திகழ் கொண்டலிராமாநுசனிடத்திலே கண்டநுபவிக்கலாம்படியாயிருக்குமிறே. இப்படிகோடித்வய குணயுக்தரான ராமாநுசனுடைய சரணங்களை யுபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) * குலந்தரும் நலந்தருஞ்சொல்லான நாராயணா என்னும் நாலெழுத்துப்போலே ஸகலபுருஷார்த்தஸாதநமன்றிக்கே, கேவலமோக்ஷைக ஹேதுவாய்ப்பிறந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது; "சதுராசதுராக்ஷரீ" (சதுராசதுராக்ஷரீ) என்றுரோயிவாதாமே, "யதா நாராயணாயேதி ஜகாத சதுரக்ஷரம்" (யதாநாராயணாயேதிஜகாதசதுரக்ஷரம்) நாராயண, ராமாநுஜ, என்றிறேவிகல்பிக்கலாயிருப்பது. இத்திருநாமந்தான் யுகந்தோறுமுண்டா யிருக்குமாயிற்று இளையபெருமாளிடத்திலும், நம்பிமூத்தபிரானுக்குத்தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும், இப்போதிளையாழ்வாரான இவரிடத்திலும் போபெற்றிறேயிருப்பது, ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும், ஸாதுபரித்ராணத்துக்கும் துஷ்க்ருத்விநாஶத்துக்கு முடலாயிருக்கும்; இவ்வவதாரமும், வைதிகமார்க்கத்தைஸ்தாபிக்கைக்கும், அவைதிகமார்க்கத்தைநிரோதிக்கைக்கும், ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப்பெருக்கி வளர்க்கைக்கு முடலாயிருக்கும்; அவ்வவதாரங்களிலும்படியே, "ஸப்ராது: சரணௌ காடம்," (ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்) "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ," (மாமேகமஶரணம்வ்ரஜ) "நிரஸ்தேதரபோகாஶோ வரதம் ஶரணங்கத:," (நிரஸ்தேதரபோகாஶோவரதம்ஶரணங்கத:) என்றிறேயிவர்கள், ப்ரபத்தியைவாத்திபித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணவிஷயத

தில் ப்ரபத்தியைகத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில ப்ரபத்தியை யிப்பத்யமுகேநவெளியிடுகிறார். அங்கு, ப்ரமேயபூதர் வெளியிட்டார்கள், இங்கு, ப்ரமாதாவானவர்வெளியிட்டார் (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே என்று) அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ என்று-"இராமாநுசன் பொன்பாதம் என் சென்னிதரிக்கவைத்தான்" என்னும்படி திருவடிகளிலே தலையைமடுத்து ப்ரஸாதிக்கிறார். ராமஶரணாகதி, "ப்ரஸாயாசதோயஸ்ய வசநாந்ருதம் மயா" (ப்ரஸாயாசதோயஸ்ய வசநாநந்ருதம்மயா) என்று பலித்ததில்லை; ராமாநுஜஶரணாகதி அவ்யபிசரிதமாக பலிக்குமிறே. "ஸபராதுஶ்சரணௌ" (ஸபராதுஶ்சரணௌ) என்னும்படி, "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ" (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ) என்று - வேறுதவயம்வேண்டாதே, அடியேதவயமாயிருக்கை. ⁎ லோகவிக்ராந்தசரணம்போலே ⁎ மாறிடப்பனவாயிறே இராமாநுசன்றன் னிணையடியிருப்பது. நாராயணசரணங்களளவுஞ் செல்லவேண்டாதபூர்த்தி. விக்ரஹைகதேஶத்தைச்சொன்னது - விக்ரஹத்துக்கு முபலக்ஷணமாக, "கையிற்கனி யென்னக்கண்ணனைக்காட்டித்தரிலுமுன்றன் மெய்யிற்பிறங்கிய சீரன்றிவேண்டிலன்யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். (சரணௌ ஶரணம்) "இராமாநுசன் நம்மை நம்வசத்தே விடுமேசரணமென்றால" என்கிற - உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்யேஎன்று - உபாயஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிறது. "நையுமனமுன்குணங்களையுன்னி யென்னாவிருந்தெம்மையனிராமாநுசனென்றழைக்கு மருவினையேன் கையுந்தொழும்" "வாசாயதீந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம் குரூணாம் । கூராதிநாத" (வாசாயதீந்த்ரமநஸா வபுஷாசயுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம்குரூணாம்। கூராதிநாத) என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். "இராமாநுசனை யுன்னுந்திண்மை" என்று - எல்லார்க்கும் மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம், இவர் பூர்ணாதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்திபண்ணுகிறார். இந்தஸ்வீகாரம் ப்ராப்யமாகையாலே, "ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன்வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்றுவார்த்தமாநமாய் நடக்கிறது.

இவர் ⁎ திரிக்கப்பந்துவாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம்பண்ணின ப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப்படரும்படி பண்ணுகிறார்; அதைப்பற்றவிறே "ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜாய நமத" (ப்ரயாணகாலே। ராமாநுஜாயநமத) என்றது. இத்தால் - இவர் சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமப்ரபத்தியே ⁎ இவர் ஶரணகூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லார்க்கும் அவ்யபிசரிதமான வுபாயமாய்ப்பேறு ஏறுக்கட்டுமென்றதாயிற்று. "ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான எம்பெருமானார், தம்முடையபெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பேசென்று பெரியபிராட்டியாரைமுன்னிட்டு, 'ப்ரபந்நஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும்பெரும்பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே யிவர்ஶரணகூடின சரமபர்வநிஷ்டரெல்லாம் ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கடவது' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகாரபலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, இந்தப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை ⁎ ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான ஏகாந்தத்திலேஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக 'நமேத' (நமேத)

இத்யாதி ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயரும், * பகவந்தம் யதிவரம் ப்ரணிபத்ய யதீந்த்ராங்க்ரி கரியாநவயரானார்; அத்தைப்பற்றபின்புள்ளாரும் "[illegible]" (பரஸாதாசசரீரஸ்ய) என்றார்கள்; ஈட்டுக்குப்ரவர்த்தகரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே; யதிவரபுநரவதாரமாய் யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயரும் தம்ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தையுண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை யநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரடியாக, "[illegible]" (வாசாமகோசரமஹாகுணதேஶிகாக்ர்ய கூராதிநாத) என்றும், "[illegible]" (குருத்தமகூரநாதபட்டாக்யதேஶிகவர) என்றும், ஸ்ரீஶைலநாதரிடத்திலேயே சரித்தது. ஏவம்விதஸம்பந்தயுக்தராய் குருகுலதுர்யரான பெரியஜீயர் ஸம்பந்தமேயிறே ப்ரபலம்; இத்தால் - விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே யூன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்டருமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹங்கார ரஹிதரான ஆசார்யர்கள் ஸம்பந்தமே ஆதரணீயமென்றதாயிற்று..... ....ரு

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.

[illegible] ॥ சு

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்। ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.சு

(மாதேத்யாதி) இந்த ஜ்ஞாநமதிக்ருதாதிகாரமாயப் போகாமே ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராமிடியான ப்ரஹ்மஸம்ஹிதையை "மயர்வறமதிநலம்" என்கிறபக்தியாலே வாசிகமாக்கி, "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே யருளிச்செய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கின் தஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரதாநமாழ்வாராகையாலு மவர்திருவடிகளிலேவிழுகிறார். "உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்திறம்" என்றும், "நெய்யுணவார்த்தையுளனோகோலகொள்ள" என்றும், "எல்லாங்கண்ணன்" என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராஶரபகவானையும்போலே க்ருஷ்ணவித்தராயிருக்கிறபடியையும் நினைத்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஶரணம்புகுகிறார்.

(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னேவரங்கிடந்து பெறுகைக்குவருந்தி, பத்துமாஸம் கர்ப்பதாரணம்பண்ணி, ப்ரஸவவேதனையநுபவித்து, அஶுசிகளையுமறியாதே பால்யத்தஶையிலாதரித்து வளர்த்து, பகவஞ்ஞால பின்பு புருஷார்த்தணம்பண்ணினாலு மவற்றைப்பொறுத்து, அகலவிசையாதே யிவனப்ரியத்தையேவேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே யுபகாரகராயிருக்கை. (பிதா) அவளபாத்ரமாத்ரமென்னும்படி யுத்பாதகனாய், என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதாபண்ணுமுபகாரத்தைப்பண்ணுமவரென்கை. "[illegible]" (கரீயாநபர

ஹ்மதஃபிதா.) (யுவதயஃ) இவ்விருவரையும்மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. (தநயாஃ) அவர்களுடைய யௌவநத்தை யழியமாறிப்பெற்றவராய், பால்யத்தில் ஸூக்கரராய், பக்வதசையில் ரக்ஷகராய், நிரயநிஸதாரகரான புத்ரர்பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவனென்கை. (விபூதிஃ) விபவமில்லாதபோதிவையெல்லா மஸத்ஸமமாகையாலே, இவை யெல்லாவற்றையும் நன்றுக்குமைஸ்வர்யம்போலே யுதேச்யராயிருக்குமவனென்கை. (ஸர்வம்) அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் முகதப்ராப்யமும். (யதேவ) அவதாரணத்தால் - "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் மேலாத தாய்தந்தையுமவரே" என்றிருக்கு மாழ்வாரி னைவுக்கே. (நியமேந) என்றுமொக்க. அவர்க்கு பரியமென்று போமதொழிய, ப்ராமாதிகமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கை. (மதந்வயாநாம) "விதயாஜந்நாவா" (விதயயாஜநமநாவா) என்கிற உபயஸந்தாநஜாதாக்கு. (ஆத்யஸ்யநஃ) வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்ய னென்கை. (குலபதேஃ) ஸதீக்கு பர்த்ருகுலம்போலே கோத்ரருஷியுமவரே. (வகுளாபிராமம்)திருமகிழமாலையாலே யலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால - திருவடிகளில பரிமளத்தாலவந்த போக்யதையைச சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே யலங்க்ருதமான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "நலலடிமேலணிநாறுதுழாய." (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நித்யஸமயுக்தமாயிருக்கை; "அந்தரிக்ஷகதஸ்ரீமாந" (அநதரிக்ஷகதஸ்ரீமாந) "ஸ து நாகவரஸ்ரீமாந" (ஸதுநாகவரஸ்ரீமாந) என்று - பகவத்பரத்யாஸத்தியை ஐஸ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கூறுன ஐஸ்வர்யத்தை யுடையவனென்னவுமாம். (தத்ங்க்ரியுகளம்) அதுவென்னும்மதத்தை யொழியப்பேசி முடியவொண்ணாதென்கை. (யுகளம) சேர்த்தியாலவந்த அழகை யுடைத்தாயிருக்கை. (ப்ரணமாமிமூர்த்நா) ஆழ்வாருடையபடிகளை நினைத்தவாறே, (நமஃ) என்று நிற்கமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச சேர்க்கிறார...... ....௫

பட்டருளிச்செய்தது.

ஸூக்திம்ஸாரஸ்ய ஹ்ருத்யாம்ஸஹநாம ஸ்ரீபக்திஸாரகாமவஹேசவர யோகிவாஹாந் । பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம் ॥ ௫

பூதம்ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வயபட்டநாத ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸேகர யோகிவாஹாந் । பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்ராந ஸ்ரீமதபராங்குஸமுநிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம். ௫

கிழுபகாரகரை யாஸ்ரயித்தஇதத்தால் செய்த்தாயிற்றது - முமுக்ஷுவுக்கு பகாரகா ஸேஷிதவப்ரதிபததிவிஷயபூதரும் ஸ்துத்யருமென்னுமிடஞ சொலலுகிறது. ஒருவனுக்கு ஸேஷிகளிருவருமாமபடி யெங்ஙனேயென்னில் ; கருதிஸேஷிதவம் யாகாதிகளுக்கும புரோடாஸாதிகளுக்கு முண்டானாறபோலே ஈஸ்வரன பரதாநஸேஷியாய் பாகவதர் தவாரஸேஷிகளா மிடத்தில் விரோதமில்லை. அத

வா, ஈஶ்வரன் நிருபாதிகஶேஷியாய், தத்ஸம்பந்த மடியாக வந்ததாகையாலே பாகவதஶேஷத்வம் ஸௌபாதிகமென்றுமாம். "தமக்குஸ்தோத்ராரம்பஹே துவான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்தநம்" என்கைக்காக - முதலிலே பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடையஆதிக்யஞ்சொன்னர். நான்காம்ஶ்லோகத்தாலே - இவ்வாத்தம் த்ராவித்யவ்ருத்தாநுமதமென்கிறது. ஐந்தாம் ஶ்லோகத்தாலே - இந்தஜ்ஞாநமிவர்க்கு ஆழ்வார்களாலேவந்ததென்கை. "அக்ர்யம்யதீந்த்ர ஶிஷ்யாணாமாத்யம்வேதாந்தவேதிநாம்" (அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணாமாத்யம்வேதாந்தவேதிநாம்) என்று ஆழ்வான அக்ரகண்யராகையாலே - "அஸ்மத்குரோ:" (அஸமதகுரோ:) என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதந்த்ர்யத்தை "இவவாதமவஸ்து அவர்க்குஶேஷமாகிலவருடைய விநியோகபரகாரங்கொண்டு காரியமென" என்றார்; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் "ஒருமகள்தன்னையுடையேன" என்றார். இப்படிஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யத்தாலும், "நாம்பெற்றலோகம் நாலூரானும்பெறவேணும்" என்றுபராரத்திக்கையாலும், "ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமிகூரத்தாழ்வான்." என்றார்கள், "ஆசார்யவர்யவிபவஸ்ய ச ஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரை: பரிதர்ஶ்யமாணம்" (ஆசாரயவர்யவிபவஸய சஶிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதிதேஶிகவரை: பரிதூஷ்யமாணம) என்னக்கடவதிறே, அததைபபற்றஉடையவரும் "யத்ஸம்பந்தாத" (யதஸமபந்தாத) என்றுபராரத்தித்தருளினார், நூற்றந்தாதியிலும் * மொழியைக்கடக்கும்பெரும் புகழானடியாக விரும்பியருளினார். மற்றையாரான இவ்வருகிலுள்ளாரு மல்லாவழியைக்கடப்பதவா களாலேயிறே, அவர்கள்தாம் * யோநித்யம் * த்ராவிடயாதிகளடியாக அடியுடையராயிருப்பார்கள்; "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன" "ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி" (ராமாநுஜாங்க்ரி ஶரணோஸ்மி) இத்யாதி மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலேநடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யர்கள் ஆழ்வானடியாயிருப்பார்கள், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:" (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:) இத்யாதி. "ஆரியர்காள்கூறும்" என்கிற எழுபத்துநாலுமுதலிகளுக்கு முடையவரடியான ஆசார்யத்வம், அதில்முக்யமாழ்வான் ஸம்பந்தம், பட்டரடியாகவிறே அஷ்டஶ்லோகீமுகேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸம்பந்தம். திருவாய்மொழியு மடியாயிருக்கும், ஒன்பதினாயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பாயவஹித்தது; பெரியபட்டருடைய பரஶிஷ்யரானநம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில்திருவீதிபபிள்ளை பட்டராஶ்ரயித்தது, அவரும்ராமாநுஜநாமாவிறே, அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்கும்; நமபிள்ளைகுமாரரும் ராமாநுஜனிறே, அவரும் ஸாரஸங்க்ரஹஞ்செய்தருளினார்; தத்வமஶ்யரும் கோயிலுடையவர்க்குச்சிறிது கைங்கர்யங்களுஞ்செய்தார்கள். வடக்குத்திருவீதிபபிள்ளை குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் * வகுளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணதிரஹஸ்ய ப்ரபந்தகர்த்தாவாய், தம்முடையப்ரதாநஶிஷ்யரான எமபெருமானார்க்கு "கூரகுலோத்தமதாஸர்" என்றுதிருநாமஞ்சாத்தினார், "என்னாரியர்க்காக எம்பெருமானார்க்காக" என்றிறே அககோஷ்டியில பரிமாற்றமிருப்பது.

(பூதம்ஸரஸ்ய) பட்டர்திருககோட்டியூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, நஞ்ஜீயாபுருஷகாரமபிறக்க அவர்க்காக ஆழ்வார்களை யநுஸந்தித்ததாயிருக்

கு மிப்ப்லோகம். ஆண்டாளை "நீளா" என்று - தனித்துமப்ராணம்பண்ணுகிறதா யிருக்குமப்ப்லோகம. * ஆழ்வார்கள் தருசெயலைவிருசியிறே அவளவைபவம்ரு பபது. (பூதம்ஸரஸ்யேதயாதி) நிரவதிகபகவதபரேமயுகதரான ஆழ்வார்கள ப தின்மரையும், அவர்களுககுமேஷபூதரான மதுரகவியதிவராகளிருவரையும தாம நிதயஸேவை பண்ணுமபடியை யருளிசசெயகிருர. "மேவினேனவன பொனனடி மெய்மமையே" எனனுமவராகையாலே ஆழ்வாரைசசொனனபோதே அதிலேய வருமநதாபபூதா.

(பூதம) பூததாராகிருர - "மாதவனபூதம" என்று நிரூபிககுமபடியா ன மஹததையையுடையராய, மாமலலையில மாசவிருஸமதநிலே யவதரிககை யாலே "கடலமலலைபபூததாா" என்று நிரூபகமானவனெனகை. ஸரஸ்ய என்று- "மல்லையாயமதிடகசசியூராய" எனகிறபடியே மலலைககநந்தரபாவியாக வெடு பபதான * கசசிவெஃகாவில பொயகையிலே, "பூவிலநானமுகனைபபடைதத" எனகிறபடியே பொறறுமரைபபூவிலே யவதரிதத பொயகையாரெனறபடி. மஹ தாஹ்வயராகிருர - "மாடஙகள சூழநதழகாயகசசி" எனனுமபடியான அநநதே ஸதுக்கு ஸமமாயிருப்பதான * மாடமாமயிலையில * மாவலலிககேணியில செவ வலலிபபூவிலேயவதரிதது, "யானுமோர்பேயன" "பிததரெனறேபிறர்கூற" எனறுபேசுமபடியானபேயார. இவாகள மூவரும பரவிஷயததில பரபகதிபரஜ ஞான பரமபகதிகளையுடைய ராயிறேயிருபபது, அதிலசரமதசையான பரமபகதி யையிறேயிவா பராப்தரானது. படடநாதராகிருர - "வேதாநதவிழுபபொருளி னமேலிருநத விளககைவிடடு சிததனவிரிததனன" எனகிறபடியே - விதவதகோ ஷ்ட்டியிலேசென்று, அவாகளைவென்று, பரததவநிரணயமுககே "படடர்பிரான" என்றுபேர்பெறறவரென்கை. இவரும "சோராதகாதலபெருஞ்சுழிபபாறறுலலை மாலையொனறும்பாராதவனைபலலாணடெனறுகாபபிடும" என்றுமபடிநிரவதிக பகவத்பரேமயுகதராயிறேயிருபபது, பட்டநாத, ஸ்ரீ, என்று-பிநநபதமாய, லக்ஷ்மீ துலயையான ஆண்டாளெனனுதல, அனறிககே, படடநாதஸ்ரீயென்று-பெரியாழ வாாக்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளெனறநுஸநதிககவுமாம் "திருமகள்போலவளாததே ன"என்ருரிறே. மேல (பகதிஸாரவெனகிறது) அனறிககே, படடநாதாககநநதரம "ஸ்ரீஸக்திஸாா" (ஸ்ரீபகதிஸார) என்றுசொல்லுகிறது - பெறறகரியநினன பாதபகதியான பாசனமபிறாககரியமாயனே யெனககுநலகவேணடுமே" என்று ப ராாததிதது பகதியைபபெறறு, "பகதிஸாரா" என்று நிரூபகமானவ ரெனகையை பபறற வாயிறறு, "பொனனிசூழரஙகமேயபூவவணணா" என்றிறே யிவரு டைய முடிநதஅவாவுககு விஷயமிருபபது. குலசேகரராகிருர - "அஙகையாழி யரங்கனடியிணை தஙகுசிநதைததனிப பெருமபிததன" எனனுமபடிபெரியபெரு மாள விஷயததிலே நிரவதிகபரேமததை யுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரபபெருமாளெ னகை ; * மாலடிமுடிமேல் கோலமாஙகுலசேகரனிறே. "எமபெருமானறன சரி தை செவியாறகண்ணுறபருகுவோமினன முதமதியோமனறே" என்றிறேபெருமா ள்விஷயததிலுமிவா பரேமமிருபபது. யோகிவாஹராகிருர் - முநிவாஹநரான * பாண்பெருமாளென்கை. இவரும் "இலங்கைக்கிறைவனறலை பததுதிரவோட்டி யோா வெங்கணையுயததவனேதவணணன, அரஙகததம்மான" என்றும, "அணி யரங்கனென்ன முதனைக்கணடகணகள மற்றொன்றினைக்காணுவே" என்றும், அ வவிஷயத்திலஸ்த மிதாநயபாவராயிருககும்படி யாயிற்று இவாபகதியும். பக்தாங்

கரிரோணுவாகிறூர் - "எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றும் மேவுமனத்தனும்" என்றும், "அடியாரக்கென்னை யாட்படுத்தாய" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீயசேஷத்வமே நிலைநின்றஸ்வரூபமென்றறுதியிட்டு, அதுவே நிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரென்கை; "துளபத்தொண்டாய தொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், "தொடையொத்ததுளபமும் கூடையும்பொலிந்து தோன்றியதோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" என்றுபேசுகையாலே பகவத்பரஸாதாயத்தபக்தியையுடையவரென்னுமதுதோற்றுகிறது.

பரகாலராகிறூர்-"மருவலர்தமுடல் துணியவாள் வீசும்பரகாலன்" என்கிறபடியே-பகவத்த்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேள்ராகையாலே யவர்களைத்தோள் வலியாலும்நிரஸித்து, அதுக்குமேலேஶாஸ்த்ரீயமாக்க பரவாத்தகராயவந்த ஶத்ருக்களை ஸ்வோக்திஶாஸ்த்ரங்களாலும்நிரஸித்து, "ஶ்ரீரங்கே மணிமண்டபவப்ரகண்ட நிர்மாண கர்தா பரகால கவி:" (ரங்கபுரே மணிமண்டபவப்ரகண்டநிர்த்தே பரகாலகவி:) என்னும்படி காயிககைங்கர்யங்களையும், "அரங்கமாலைச்சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்"; "என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேன்" என்றும்- வாசிககைங்கர்யங்களையுஞ் செய்து போந்தவரென்கை. "காமபிரானைத்திருவேங்கடப்பொருப்பனைக் காதலையருளெனக்கு" என்றுபரார்த்தித்து, "பத்திமைக்கன்புடையேனாவதேபணியாயெந்தாய்" என்னும்படியாசைதான் பெரியதாயிற்று, "அரங்கமென்பதிவடனக்காசை" என்கடவதிறே. ததீயசேஷத்வத்திலும் "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றிறேயிருப்பது. யதீந்த்ரமிஶ்ராகிறூர்-"ஸம்ஸேவித ஸம்யமி ஸப்த ஶத்யா" (ஸம்ஸேவிதஸம்யமிஸப்தஶத்யா) என்னும்படியதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் *எதித்தலைநாதனான வெம்பெருமானாரென்கை. மிஶ்ரஶப்தம் - பூஜ்யவாசி; "ராமாநுஜார்யா" என்னுமாப்போலே. மிஶ்ரா என்கிற பஹுவசநம்- எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய், இதிலேயநுக்தரான மதுரகவிகளையும் கூட்டியநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். "மதுரகவியாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்" என்றிறே சொல்லியிருப்பது. அன்றிக்கே, மிஶ்ரஶப்தம்-பெரியோரைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே-*சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கிசையும்பெரியவரான மதுரகவிகளைச்சொல்லுகிறதென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரும் *பொன்னரங்கமெனில் மயலேபெருகுமிராமாநுசனாய், ரங்கேஶகைங்கர்யதுரந்தரராயிறேயிருப்பது; *அச்யுதபதாம்புஜ யுகம்ருக்மவ்யாமோஹ மிவர்க்குமுண்டிறே. (ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) "யதீந்த்ரமிஶ்ராந்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்)

என்று- கீழ்ச்சொன்னவர்களெல்லாருமொருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநியென்கையாலே - ஆழ்வாரொருவருமொருதட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது; எல்லாரையும் அவயவபூதராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாமிருப்பது. ஸ்ரீமத் என்கையாலே-*ஒழிவில்காலத்தில் ப்ரார்த்தித்த கைங்கர்யரூப ஸம்பத்தையுடையவரென்கை. பராங்குஶரென்கையாலே -"மதாவலிப்தாக்கங்குசமிட்டு" என்னும்படியிருக்கை; "வித்யாமதோ தநமதஸ்ததைவாபிஜநோ மத:" (வித்யாமதோதநமதஸ்ததிதீயோபிஜநோமத:) என்றுசொல்லப்படுகிறமுக்குறும்பையடக்கும் அங்குஶமாயிறே

யிவரிருப்பது. "ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னாவென சவிப்பாரமனிசர்" என்றும், தத்ராஹித்யமுடையவர்களை "முழுதுணர்நீர்மையினார்" என்றும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக்கொள்ளென்று தமமூடும்," என்றும், "பெருஞ்செல்வமுமவரே" என்றும், "பரமனைப்பயிலுந்திருவுடையாராயவரேலும்" என்றும், "சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்தாரடியார் தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றும் இப்படி ஸவஸூக்தயங்குசத்தாலே அஜ்ஞருடையமும்மதங்களை ✝ அருளென்னுந்தண்டாலே தமித்தொட்டினபடி. அன்றிக்கே, பராங்குசனென்று - நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனை ஈச்வரனை ஸவஸூக்தயங்குசத்தாலே வசீகரிக்கவல்லரென்னவுமாம், "வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேற்கு" என்றுதாமுமருளிச்செய்தார், "வசீக்ருதஹரேர்வக்த்ரம்" (சகஜஹஸ தேபசகரம்) என்றுமின்புள்ளாருமபேசினார்கள். முநிசப்தத்தாலே - மநநசீலரென்கிறது. * எண்ணுதனவெண்ணும் நன்முனிவரிறே. பரதத்வமேயாயிற்றிவர் சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது, ஸர்வேச்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸமரக்ஷணத்திலே யாயிற்றிவர் திருவுள்ளமூற்றிருப்பது. "ஆளுமாளார்" "தனிமையும்பெரிதுனக்கு" "அவத்தங்கள் விளையுமென்சொற்கொள்" என்றும், "உலகினதியல்வே," "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும். இவர்களோதாக்கியைக்கண்டு "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றுபதேசித்துத் திருத்திப்போருமவரிறே; இவரும், ✝ மதிநலமருளப்பெற்று * ஆராதகாதலையுடையராயிறே யிருப்பது. பரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் என்கையாலே - "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்" என்றுஆழ்வாராலே யிருவரும் ஸூசிதரென்னுமதுவும், "பராங்குசபரகாலயதிவராதிகள்" என்கிறபரபந்த ஜநகூடஸ்தத்வமுநசிதாற்றுகிறது. "திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை" என்றும், "எந்நாளேநாமண்ணளந்தவிணைத்தாமரை" என்றுமநிருதேசித்து, "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும்; "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்" என்றும்; "லோகவிக்ராந்தசரணௌ சரணம் தேவராஜம் விபோ" (லோகவிக்ராந்தசரணௌசரணந்தேவராஜமவிபோ) என்னுமடியிறே யிவர்கள் பரபத்திபண்ணும் க்ரமமிருப்பது. இந்தக்ரமமாழ்வார்களெல்லார்க்கு மொக்குமிறே. "த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்." (த்ரிவிக்ரமக்ரமாக்ராந்தம்) இவர்கள் தாம் ஸர்வேச்வரன்பக்கல் தாங்கள்கற்றதையிறே பேசியோதச்சொல்லுகிறது, "பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்" "மனமுடையீர் மாதவனென்றோதுமின்" என்று, "த்வயமாதாநுஸந்தாநே ஸஹஸைவவக்தா" (த்வயமாதாநுஸந்தாநேஸஹஸைவமவக்தா) என்றுடையவரும் பெரியபெருமாளிடத்திலே கேட்டுபதேசித்தும்,, பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லா மாரியர்கள்கூறும்" என்றுபேசியும்வரம்பறுத்துச் செய்தருளினரிறே. உடையவர் தாமத்வயத்தைஜ்ஞாநாதிகர்க்கு பரீக்ஷ்யதிஸ்யத்தாலே புந:புந: ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்களநாதத்தாஸ்நத்தாலே யருளவிஞ்சிப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டிறே; * எட்டுமிரண்டுமறிவித்த வெம்பெருமானாரிறே. "யதீந்த்ரமிச்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம்" (யதீந்தரமிச்ராந்ஸ்ரீமதபராங்குசமுநிம) என்கையாலே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸ்ரீஸூக்தியாலு

ம தாஶரதத்தைநடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சரணவதபாரதந்த்ரராய், "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன" என்றும், "சடகோபர்தேமலர்த்தாட்கேய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தையிராமாநுசனே" என்றும் ஆழ்வார்திருவடிகளுக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அணைமையாகவருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று அநந்தரஶ்லோகத்திலே "தத்ஸம்ஶ்ரயே வகுளாபரணைகநிஷ்டம்" (தத்ஸம்ஶ்ரயேமவகுளாபரணைகநிஷ்டம்) என்று ஆழ்வாரையநுஸந்தித்தருளினார். "யதீந்த்ராய ஶடத்விஷே" (யதீந்த்ராயஶடத்விஷே) என்றிறேசொத்திபிருப்பது.

"பூதம் ஸரஶ்ச" (பூதம்ஸரஶ்ச) என்றுதொடங்கி-ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் "யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்" (யதீந்த்ரமிஶ்ராந்ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்றுஸஹபடித்தது - இவர்கள் பாரதந்த்ர்யநதோற்ற. "யோநித்யம்" (யோநித்யம்) "மாதா" (மாதா) என்கிற இரண்டு தனியனாலும் - விஶேஷித்து ஆசார்யர்களநுஸந்தித்தார்கள், குருபரம்பரையிலும த்வயத்திலும் எம்பெருமானை யநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலுமுடையவர் பாரதந்த்ர்யத்தாலே - * ஶேஷித்வம் முற்பட்டிருக்கும். ஆகையால், யதிவரசரமராயவரோடுமத்யமரானதேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான சடரிபுசரணங்களையும் ப்ரணதோஸ்மிநித்யமென்று-நித்யஸேவைபண்ணும்படிசொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில "தஸ்மை நம:" (தஸ்மைநம:) என்றுஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது, பாரம்யபுத்யாஸ்தாவிறே. "பராங்குஶபாதபக்தம் ... ஸமுபஸ்த்திதம்" (பராங்குஶாதயாபகதைரப்யாசார்யைஸ்ஸமுபஸ்த்திதம்) "அத்ர பரத்ர சாபி" (அத்ரபரத்ரசாபி) என்று அங்குமநுவர்த்தநமுண்டாகவிறே*யருளிச்செய்தது. ப்ரணதோஸ்மிஎன்று-ததீயவிஷயத்தில "நிவ்ருத்த: ப்ராணத: ப்ரஹ்வ:" (நிப்ருத:ப்ராணத:ப்ரஹ்வ:) என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணப்ரவணதையாலே பணிமமபண்ணுகிறேனென்கிறார். இத்தால் - பகவத்பாரவஶ்ய ப்ரபந்நரான ஆழ்வார்களும்' அவர்களோடு விகல்பிக்கும்படியான ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும், ஸர்வதாபஜநீயரென்றதாயிற்று. "ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ... யதீந்த்ர ... ஶ்ரீவைகுண்டநாதம் ஶ்ரயே" (ஶடரிபுகலிஜித்ஸரோபூதவேதாளகோதாகுருமுநிவாஹகுலஶேகரௌபக்தபத்ரேணு பக்தயர்ணவௌ। மதுரகவிமதோயதீந்த்ரமதத்தாநயாநஶேஷாநகுருஞ்ஶரிய்யமபி ஸஹாதாஞ்சநீளாஞ்சவைகுண்டநாதம்ஶ்ரயே) என்றிறேஆழ்வார்களைத்தொடங்கி ஸேவிக்குமக்ரமமிருப்பது. . ...*

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதேஶடகோபாயநம:

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

நாதம் பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்த்வயமாலாதரான்
யோகீந்த்ரம் குருகேஶசந்த்ரஜலதிம் கோவிந்தகூராதிபௌ ।
பட்டார்யம் நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌ ஸக்ருஷ்ணத்வயௌ
வந்தே மாதவபத்மநாபஸுமந:கோலேஶதேவாதிபான் ॥

நாதம்பங்கஜநேதரராமயமுநாவாஸ‍த்வயமாலாதராந
யோகீநதரமகுருகேஶசநதரஜலதிமகோவிநதகூராதிபௌ
பட்டாராயமநிகமாநதயோகிஜகதாசாாயெளஸகருஷணத்வயௌ
வந்தேமாதவபதமநாபஸுமந:கோலேஶதேவாதிபாந.

மணவாளமாமுநிகளருளிச்செய்தது

திருவருண்மாலசேனைமுதலிசடகோபனநாதமுனிசீருயயககொணடாரமணக்காலநம்பிசென்றுமாளவநதார, குருமாலாதராகுருகைபபிராறகனபாமெபுதூராசா கோவிந்தாகூரேசாபடடாவேதாநதிமுநி, இருகணணாககனபுடையநமபிளளையிவ ரீடளிததறகேயந்த மாதவாபறபநாபரிவரருளாளர், திருவடி யூனறியதேவபபெருமாளகைக்கொணடருளும்திருமலையாழவாாபதஙகளமுனபெனறுடசோநதனமே,

"நாதம்பங்கஜநேத்ர" (நாதம் பஙகஜநேதர) எனகிறதனியனிலும், "திருவருளமால" எனகிற திருநாமததிலும - திருவாயமொழியி னீடடின ஸம்ப்ரதாயததை யடியேதொடஙகித திருவாயமொழிபபிள்ளை யளவும தாஶ்பிபிதத படிசொல்லுகிறது. "நமோஸ்மதாசார்யபரம்பராயை:" (நமோஸமதா சாாயபரமபராப்ய:) "வந்தே குருபரம்பராம்" (வநதேகுருபரமபரா ம்) எனகிறபடியே, நாதாதியாக தேவாதிபரளவுமுணடானவாகளை "வநதே" என்று - குருபங்கதிநமஸ்காரததைச சொலலுகிறது (நாதமிதயாதியால)

நாதராகிறா - "ஸ்ரீரஙகநாதா" எனனும நாமதேயததை யுடையராய, "ஆத்யாயகுலநாதாய" (ஆதயாயகுலநாதாய) எனனுமபடியான ஆழவா ரை நாதராகவுடையராய, "வ்யோம்ந:பரஸ்மாத்ஸவிதம்ஸமேத்ய லக்ஷ்மீநியோகாத் குருகாதிராஜ: । ஸமந்த்ரராஜத்வயமாஹ யஸ்மை நாதாய தஸ்மை முநயே நமோஸ்து" (வயோமந:பரஸ்மாதஸவிதம்ஸமேதயலக்ஷமயா நியோகாதகுருகாதிராஜ: । ஸமநதரராஜதவயமாஹயஸமைநாதாயதஸமைமுநயே நமோஸது) என்று, * திருமாலாலருளபபடட சடகோபன ‡ அருள்கொண்டா

பிரமினறமிழ்பாடினுனை னகிறபடியே அந்த ஆழவாருடைய அருள்பெற்ற நாத முனியெனகை. ஆழ்வாரைத்திருப்புளியடியிலே * மயர்வறமதிநலமருளிவிசேஷக டாக்ஷம்பண்ணினுறபோலே, அவ்விடந்தனனிலே யாழவாரும விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினா, “ தாம் மயர்வறமதிநலமருளிபஜநத்திலேசோககினுர் ” என்ன க்கடவதிறே, ஆழவாருடைய பகதியோடு விசலபிககலாம்படியான * ஆகாதபக வதபக்தியிறேயிவரது. இததால - “ முநிவரை யிடுகிகியும் ” என்னும்படி ஸத்வா ரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக நடநதுவநத ஶாஸ்த்ரஙகளிறகாட்டில், அத்வாரகபக வதப்ரஸாதமடியாக ஆழவாராலே யவதரிததவேறறததையுடைய திருவாயமொ ழியை அவா ப்ரஸாதத்தாலே பெறற ஏறறத்தைச சொல்லுகிறது ; ஶாஸ்த்ரப்ர வாததநததுககடி - வ்யாஸப்ரஸாதமாகையாலே- ஆர்ஷமூலமாயிருக்குமது, “நாரதேயாமுநமவ்யாஸம” (நாதேயாமுநமவ்யாஸம) என்றதிறே ; “ப்ரஹ்மருத்ராராஜ்நவ்யாஸ ” (பரஹ்மருதராராஜ்நவயாஸ) என்று - அநுபாஸ்ய ராகவெடுககப்பட்டதிறே யவாகளை. அதினதாதபாயமான இதுக்கு “ திருவருள மால்சேனைமுதலிசடகோபன ” எனகையாலே - ஸாவேஶ்வரப்ரஸாத ஸாக்ஷாத கருதஜ்ஞாநரான ஆழவாரடியாயிருககும ; ஆகையாலிறே “ லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் ” (லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம) “ திருவருளமால ” என்று அடியிலேயெடுத்தருளிறறு. நாதமுநிகளதாம * தண்டமிழககணணிநுண்சிறுத்தாமபைப்பண் டையுருவால பனனீராயிரமுருவுரைசெயய, * ஒணடமிழமாறனதிருவுளளமுகந்து திவ்யஞானம நாதமுனிககு நயநதருளபுரிநதாரிறே.

புணடரீகாக்ஷராகிறுா - “ சீருயயககொண்டார ” என்னும்படியானசீர்மையையுடையவா அவாதாமபுணடரீகாக்ஷரிறே, “ புணடரீகஶ்ருதேஶ ” (புணடரீகதருஶேநம:) என்றுயிறறருளிச்செய்தது. அவாககுசசீராவது - ஶரணாகதி ககும திாககஶரணாகதிக்கும ப்ரவாததகராமபடியானபெருமை ; “ ஸாஹிஶ்ரீமருதாஸதாம ” (ஸாஹிஶ்ரீமருதாஸதாம) என்னககடவதிறே ; பரமயோகிகளான ஸ்ரீமநநாதமுநிகள, குருகைககாவலப்பனை யோகரஹஸ்யத்திலே யூன்று வித்து இவரை ப்ரபததிப்ரவாததநத்திலே நியோகித்தருளிறுரிறே.

ராமராகிறுா - ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவாதாம “ ஸமாதவாதஶத்ராஹமராகவஸயநிவேஶநே ” (ஸமாதவாதஶததராஹமராகவஸயநிவேஶநே) என னும்படி, பனனிரணடாணடு ஆசாரயா திருமாளிகையிலே ஸேவைபணணி * படியாயக்கிடநது “ மணககால்நமபி ” என்னுநதிருநாமத்தையுடையரானவரெனகை.

யமுநாவாஸ்தவயராகிறுா - * “ தூயபெருநீயமுனைத துறைவர்திருநாமத்தை யிஙகே நமமுடையபேரனை ‘ யமுனைததுறைவா ’ என்றும்முடையருளாலு கநதுசாததும ” என்று நாதமுநிகளாலே நாமநிாததேஶமபணணபபெறறு, அவரை ஜநமநாசவிதயயாசபிதாமஹராகவுடையவரெனகை , அவரும் “ பிதாமஹம் நாதமுநிம்விலோக்ய ” (பிதாமஹநாதமுநிமவிலோகய) என்றுா. இப்படியவராலே சாததபபட்டதிருநாமம, “ எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவன ” என்று பின்பும் பேறபெறறது. * அடியாரகினபமாரியும் * நாதமுநிநாமஜீமூதமுமவர்ஷித்தால், “ தூயபெருநீயமுனைத்துறைவர் ” என்னும்படியான யாமுநதீர்ததமெல்லாரக்கு மவகாஹிககலாமிறே , “ யாமுநார்யஸுதாம்போதிமவகாஹ்ய ” (யாமுநாயஸுதாமபோதி மவகாஹ்ய) “ ஞானததுறைபடிநதா

டி" என்னக்கடவதிறே, இவரும் "நாதாய நாதமுநயே(அ)த்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்" (நாதாயநாதமுநயேத்ரபரத்ரசாபி நித்யம் யதீயசரணௌசரணம்மதீயம்) என்றும், "அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீய சரணௌ" என்றும், "ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா" (ஆத்யஸ்யந:குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்றும் - உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே திருவடிதொழுகையாலடியுடையராயிறே யிருப்பது. யமுநாவாஸ்தவ்யரென்றதை - "மணக்கால்நம்பி சென்று மீளவந்தார்" என்கிறது. மணக்கால்நம்பி சென்று மீளவந்தாராவது - வாதத்திலே யாழ்வானவரையடக்குகையாலே "ஆளவந்தார்" என்று திருநாமத்தையுடையராய் - ராஜ்யத்தையாளவந்தாராயிருக்கையாலே இத்தை மணக்கால்நம்பி கேட்டு இவர் பாடே பலகால் நடந்து பச்சையிட்டிறே யிவரைத் * பச்சைமாமலைபோல் மேனியிலே மூட்டிற்று; ஆகையாலே, அவர் யத்நவிஶேஷத்தாலே யானவரென்றபடி, * பூருவத நமிதுபுகுந்தநுபவியுமென்று ஆறுபுடை சூழரங்கன் காட்டினாரிறே. அவரும் "மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேலான தமிழ்மறைகளாயிரமும்" என்னும்படி, திருவாய்மொழி முதலானவற்றையும் திருமாலையாண்டான் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார்; "நடமினோ நமர்களுள்ளீர்" என்றநுபவிக்கும்படியிறே யக்காலத்திலே நடந்துபோந்தது.

மாலாதரராகிறார் - "குருமாலாதரா" என்னும்படியான திருமாலையாண்டான். "குருமாலாதரா" என்கிற விஶேஷணம் - திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தநத்தாலுண்டான குருத்வத்தைச் சொல்லுகிறது, உடையவர்க்குத் திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யுபதேஶித்தாரிறே யிவர்தாம், இது அறியாக்காலத்திலே யறியலாம். மாலாதரரென்று - * நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்வரான ஆழ்வார் திருநாமமாயிற்று; "செந்தொடைக்கதிபர்" என்றிறே பர்யாயநாமமிருப்பது, சொல்மாலைகள் சொல்லும்படிக்கு மாலையிட்டபடி.

(யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்) அதாவது - * குருகைப்பிரான் றன்னைப்பாமருதிராசரென்றபடி, திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை, ஆழ்வார் திருநாமஞ்சாத்துகையாலேயும், "வ்யாக்ருத த்ராவிடாம்நாய:" (புநரீகருதோபாஷ்யக்ருதாஸ்வயம்ய:) என்கிறபடியே - குமாரராக அபிமானித்தருளுகையாலும் "யதிராஜ பதிசந்த்ரமா:" (யதிராஜாபதிசந்தரமா:) என்று - அவரைக்கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே பரீவாஹபரகாஷ்டத்தையுடையராயிறே யுடையவர்தாமிருப்பது. * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் * உறுபெருஞ்செல்வமுந்தாதை, அறிதரநின்ற விராமாநுசனிறே, * வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலே, ஆழ்வார் திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸம்பந்தம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது. இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே தேக்கினபடியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் - தெள்ளாருஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் எதிராசர் பேரருளால்" என்று தொடங்கி, "அன்றுரைத்ததின்பமிகுமாறாயிரம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஸம்ஸ்க்ருத த்ராவிட வேதங்களான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகராயிற்றிவர்தாம், ஆகையாலிறே "குருகேஶ்வர பாஷ்யக்ருதௌ" (குருகேஶ்வரபாஷ்யக்ருதௌ) என்றது.

கோவிந்தகூராதிபாரகிரு: - "கோவிந்தா, கூரேஶா" என்னும்படி தாஶரதிக்கு த்ருஷ்டிபூதரானவர்களாய், உடையவர்க்கு மத்தாலே யத்யந்தமபிமதவிஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிற்று பரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகராகக் கூறித்தருளிற்று; ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸநத்துக்கு நடாதூராழ்வானையிறே 'யதிஷ்டா தாவாகவருளிற்று, ஆழ்வான திவ்யஸூக்திகளெல்லாம், பரபத்த்யர்த்தப்ரகாஶகமான ஆழ்வார்கள திவ்யப்ரபந்தங்களை யடியொற்றியாயிற்றிருப்பது. இங்கிவ்விருவரையும இடுக்கிச்சொன்னது - இருவரும பட்டருக்காசார்யர்களாகையாலே; பட்டர்க்குத திருவாய்மொழியிலாழ்வானோடுண்டானஸம்பந்தம், * எண்பெருக்க ந்நலத்திணீட்டிலேகண்டுகொள்வது; எம்பார், பட்டர்க்கு பகவச்சரணவரணாநுஷ்டாந பரகாஶகமான தவயோபதேஶமுகேந ஆசார்யனென்னுமது, "ஜநிஷ்யதி ஸ்ரீரங்கேஶே" (மதவிஶ்ரமஸத்தலீ) எனகிறஅவர்ஸூக்தியிலேகாணலாம்; "பட்டர் ஆழ்வானதிருவடிகளிலே யாஶ்ரயித்து, எம்பார்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபஜீவநம்பண்ணினார்" எனறும் பரமேயரத்நத்திலேபேசிற்று, "பட்டர்தாம் எம்பாரபக்கல் ரஹஸ்யங்கேட்டாராயிறேயிருப்பது" என்றுதனிதவயததிலேயருளிச்செய்தார், இவர்ககவர்பக்கல திருவாய்மொழியிலநவயமுண்டென்னுமதுக்கு "பூவியல்பொழிலும் தடமுமவனகோயிலுங்கண்டாவியுட்குளிர" எனகிறவிடத்துககு வ்யாக்யாநஞ்செயதருளுகையில சீராமப்பிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையைஸமரிப்பது; அதுதோன்ற, "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்ய:" (ஸ்ரீவதஸசிஹ்நமிஶ்ரேபய:) "ராமாநுஜபதச்சாயா" (ராமாநுஜபதசசாயா) எனறிரண்டு ஶ்லோகத்தையும ஸஹபடிததருளிற்று; "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேஸ்து பூயஸே। யஸ்ய ஶிஷ்யாஸ்ஸதா ஸந்தி ராமாநுஜபதாஶ்ரயா: கோவிந்தாசார்ய... ஸம்மதோ வேதாந்ததேஶிகோ யதிவராச்சரணசரண..." (பட்டாரயாயபரபததிமஹயதிஸததவரமதராவிடாமநாயமௌளேராத்தம ஸ்ரீபாஷ்யமநயாநபிசயதிவராந்தேஶதோராததாநரஹஸயாந | யஶ்சோகதோதேஶிகேநதரோயதிவரசரணசசாயநாமாயவாயஸதநகோவிநதாரய மஸமத்குலகுரு மபிதஜஞாநவைராக்யமீடே) என்னக்கடவதிறே.

(பட்டாரயம்) அவராகிரு - "பட்டர்" எனனும்படியான "ஸ்ரீபராஶரபட்டர்" எனனுமபிதாநத்தையுடையராய், "ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாலிதத்வம்" (ஸ்ரீரஙகராஜகமலாபதலாலிததவம) எனனும்படி-பெரியபெருமாளுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரக்கும குமாரராய், அதுக்குமேலே, உடையவரும் "இவனை நம்முடையாரெல்லாரும தம்மைக்கண்டாற்போலே கண்டுவாருங்கோள்" எனறு பெருமாள ஸந்நிதியிலே விஶேஷாபிமாநம்பண்ணும்படியான பெருமையையுடையவனென்கை. இவர்தாம் அஜஸரமஸஹஸ்ரகீதயநுஸந்தாநத்தபரராய பகவத்குணங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு, திருநெடுந்தாண்டகததிலும மண்டியிறேயிருப்பது; இவருடையதிவ்யஸூக்திகளுமருளிச செயலை 'யடியொற்றியிறேயிருப்பது; அருளிசசெயல் நாலாயிரத்துக்கும பட்டர்நிர்வாஹமேயிறே அதிஶயித்திருப்பது.

நிகமாந்தயோகியாகிரு:- வேதாந்திமுநியான வேதாந்திஞசீயரென்கை; "நமோவேதாந்தவேத்யாய" (நமோவேதாந்தவேதயாய) என்னக்கடவதிறே. பட்டர் நெடுநாளாஞ்சென்று தேடித்திருத்தியெடுத்தவிஷயமாயிற்றிவர்தாம.

ஏவம்விதரானவிவர் * பட்டாநலலருளாலேயாயிற்று ஒன்பதினாயிரமாகத் திருவாய்மொழிக்கொரு வ்யாக்யாநமுஞ்செய்தருளி, நூறு திருவாய்மொழியை ஸிரவஹித்து அத்தாலே ஸதாபிஷேகமுஞ்செய்தருளினார், என்னுமது ஜகத்ப்ரஸித்தமிறே.

ஜகதாசார்யராகிறார் - "அன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத்தோழப்பர்" இத்யாதியிற்படியே யுண்டான திருநாமத்தினேற்றத்தையுடையரான, இருகண்ணாக்கன்புடையநம்பிள்ளையென்கை. "நம்முடையபிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர்" என்றிறே நஞ்சீயராலேயிவர் நாமநிர்த்தேஸம்பண்ணப்பட்டது, "காருண்யபூர்ணமகலிவைரிதாஸம்" என்னக்கடவதிறே. இவர்தோற்றியிறே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கெல்லாம் வ்யாக்யாநமுண்டாயிற்று. "'இவர்தாமாழ்வாரவதாரம்' என்னுமது தோற்ற, கார்த்திகையில் கார்த்திகைத்திருநக்ஷத்திரத்தினுள் கலியன் திருமங்கையாழ்வார் திருவீதியெழுந்தருளும்போது, திருக்கலிகன்றிதாஸரான இவர் திருமாளிகைவாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங்கரிக்க, அங்கேயெழுந்தருளித் திருப்பணியாரவகைகளும் அமுதுசெய்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்து, அவரை அத்யாபியுபலாலித்து அவ்வருகேயெழுந்தருளுவர்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வார்கள், ஆகையாலிறே "நம்மாழ்வார்" என்னுமோபாதி, "நம்பிள்ளை" என்று போருகிறது; அவரை "பரதமாசார்யர்" என்னுமோபாதி இவரை "லோகாசார்யர்" என்றும், அவரை "திருநாவுடையபிரான்" என்னுமோபாதி இவரை "வீறுடையார்" என்றும்போருகிறது, "ஆழ்வார்கள் முடைய அவதாரம்போலே யோரவதாரவிஸேஷமாய்ப் பெருமாளுக்குப் பராங்குஸராநம்பிள்ளையை" என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகையான தோழப்பர் தேவிகளுமருளிச்செய்தது. "வாதோஞ்சவ்ருத்த்யாபி" (வாததோஞ்சவருததயாபி) என்று தொடங்கி, "தஸ்மை நமஸ்ஸூக்திமஹார்ணவாய" (தஸமைநமஸஸூகதிமஹாணவாய) என்றிறே நம்பிள்ளைவைபவமிருப்பது

(ஸக்ருஷ்ணத்வயௌ) அவர்களாகிறார் - "இருகண்ணார்" என்னும்படி ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய, "நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம்" என்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மதர்ஸிகளாயிருக்கிற பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, என்கை. இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கையாலே, "ஸ்நேஹாத்க்ருபயாவாபி" (ஸநேஹநக்ருபயாவாபி) என்கிறபடியே - ஸ்நேஹபூர்வகமான க்ருபையாலேயாயிற்று ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளிற்று. இவர்களும் அப்படியே, "மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்ன திருப்பத்துநாலாயிரம்" "நன்குரைத்தீடு முப்பத்தாறாயிரம்" என்னும்படியிறே திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமீடுமருளிச்செய்தது, அத்தைப்பற்ற, "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதாப்ஜபஜேயதநுகம்பயா! விபாதிவிஸதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா" (ஸ்ரீகருஷ்ணதவயபாதாபஜே பஜேயதநுகம்பயா। விபாதிவிஸதம்லோகே த்ராவிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா) என்றநுஸந்தித்தார்கள். "பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்" என்னும்படி மற்றமூவாயிரத்துக்கும் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினாரிறே, திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் ப்ரதமபர்வாத்தகர் ஆச்சான்பிள்ளையாகையாலே "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமதகருஷ்ணஸமாஹவாய) என்றும், "ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீகருஷணபாதபாதாபஜே) என்றும் இரண்டுதனியனுமடைவே யிருவருக்குமுண்டாயிற்று; அதுதோன்ற "முந்தின தனியன் ஆச்சான்பிள்ளையது" என்றருளிச்செய்வார்கள், "பெரியவாச்சான்பிள்ளை"

"தென்னாரா வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றிறே யெடுத்தருளிற்று; ஆச்சான்பி
ள்ளை ஸந்நிதியிலே தாம் சில அர்த்தவிசேஷங்கள் கேட்டதாகவு மருளிச்செய்தாரி
றே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை "ஆசார்யஸம்மதி" என்கிற ரஹஸ்யத்திலே. அங்ங
னன்றிக்கே, முந்தின தனியன் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், மற்றைத்தனி
யன் ஆச்சான்பிள்ளையதாகவு மருளிச்செய்வார்கள்; திருவாய்மொழியீட்டின் பரா
தாநயத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியினடி
யிலும் "ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய" (ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய) என்றெழு
தியிருக்கையாலும். இதை வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ணபாதபாதாப்ஜே" (ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே) என்கிறது ஆச்சான்பிள்ளை
யதாகவுமெழுதினதம், அப்போது, "ஸர்வஸித்திப்ரதம்" (ஸர்வஸித்திப்ர
தமம்) என்கிறது ஸரஸமாயிருக்கும், அவர் ரஹஸ்யப்ரபந்தங்களினடியிலே யெ
ழுதியிருக்கிறதும்படியே;

மாதவபத்மநாபர்களாகிறார் - இவரீட்டளித்தற்கேய்ந்த மாதவர்பத்மநாபரெ
ன்கை. இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிறார் - "சீமாதவனடிக்கன்பு செய்யுமத்தஞ்சத்தொ
ருவன்" என்றும், "மாதவஶிஷ்யபாதௌ" (மாதவஶிஷ்யபாதௌ) என்
றுஞ்சொல்லும்படியான நம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திரு
நாமஞ்சாத்தும்படியான பெருமையையுடையராய், அவர்க்கத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷய
மாயிருக்கிற * ஈபுண்ணிசிறியாழ்வான்பிள்ளை என்று நிரூபகத்தையுடையரான
ஸ்ரீமாதவரென்கை. "யத்வசஸ்ஸகலம்ஶாஸ்த்ரம் யத்க்ரியா வைதிகோவிதி: । ய
த்கடாக்ஷாஜ்ஜகத்ரக்ஷா தம்வந்தே மாதவம்முநிம்" (யத்வசஸ்ஸகலம்ஶாஸ
த்ரம்யத்க்ரியாவைதிகோவிதி: । யத்கடாக்ஷாஜ்ஜகத்ரக்ஷாதம்வந்தேமாதவம்முநி
ம்) "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஸம்ஶ்ரயாய நமோ ஸ்ரீமாதவமிஶ்ராய நம:"
(ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஸம்ஶ்ரயதாய ஸ்ரீமாதவமிஶ்ராயநம:) என்னக்கடவதி
றே. ஏவம்விதரான இவர்க்கு ஈடுவந்தவரலாற்றை, "சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள
ளை" என்று தொடங்கியருளிச்செய்தாரிறே; அதனைப்பற்ற "வந்தாரத்யாபா
த்ரம் ஸ்ரீமாதவம் குருமம்ப்ரயே । குர்காதீஶவேதாந்தஸேவோந்மீலிதவே
தநம்" (வர்தாய்த்யாபாத்ரம ஸ்ரீமாதவகுருமஶ்ரயே । குருகாதீஶவேதாந்
தஸேவோந்மீலிதவேதநம்) என்கிற தனியனுண்டாயிற்று.

பத்மநாபராகிறார் - "ஆங்கவர்பாலபெற்ற சிறியாழ்வான்பிள்ளை தாங்
கொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்" என்றும், "மாதவாத்மஜஸ்ய" (மாதவா
த்மஜஸ்ய) என்றும்பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெரு
மாளென்கை. இப்படி நம்பிள்ளையாலே மஹார்ஹமான திருவாய்மொழியினீட்
டைப்ராப்தரான ஸ்ரீமாதவர், தங்குமாரரான பத்மநாபர்க்கு ஈட்டைப்ரஸாதித்து
நம்பிள்ளை நியமநத்தின்படியே * ஓராண்வழியா யுபதேசித்துப்போரும்படி யுபதே
சிக்க, அவரும்படியே யநுஸந்தித்து ஸ்ரீகோஷ்டத்தைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவா
ராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியைநோக்குமாபோலே நோக்கிக்கொண்டுபோ
ந்தாரிறே பெருமாள்கோயிலில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே திருமாளிகையிலே;
"யேநாவஹாஹ்யவிடமொஷி ஶாரிஸ-ஶொர்வாணி ழணாருவரிமொ-
யவ-யாவமாயா। ஸ்ரீநிககநவாணாஜ்யவாதாயஸ்ரீவநா

[illegible] ” (ஏராவகாஹ்யவிமலோஸமிமஹாரிஸத்ரோவாணீ கணாததபரிபோதஸுதாபகாயாம | ஸ்ரீமந்முகுந்தசரணபஜமதுவ்ரதாய ஸ்ரீபத்ம நாபகுரவேநமஆசராம:) என்றிறே கோலாலாபமிருப்பது.

(ஸுமந:கோலேஸதேவாதிபாந) கோலேஸராகிறா – “ கோலவராஹப் பெருமாள்” என்று திருநாமத்தையுடையரான நாலூர்ப்பிள்ளையென்கை. இவர் அருளாளர் திருவடி பூன்றியவரொன்றிறே – இவர்க்கு நிரூபகம் அதாவது – பத்மநாபப்பெருமாள் திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாதநமஸ்கார பரியவர்களாலே * குருக்களுக்கநுகூலராயவரை மிகவுமுகக்கப்பண்ண, இப்படிபலஸாதந ஶுஶ்ரூஷையையுடையராயிருக்கிற நாலூர்ப்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நராயிருக்கிற அவர், நடுவிலவரொருவருக்கு மேயோராணவழியாக முன்புநடந்தபோந்தபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவரைப்பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுன்பேகொண்டுபுக்கு, “ பரமாணபுரஸ்ஸரமாகச்சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும் ” என்று ஸ்ரீசடகோபனை அர்ச்சகமுகேந இவர் திருமுடியிலே பூன்றுவிக்க, அவர் இத்தை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவர் நிந்தப்பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, தந்திருமுடியிலேவைத்த ஸ்ரீசடகோபனை “ அருளாளர் திருவடி பூன்றினவர் ” என்னும்படி தந்திருக்கையாலேயூன்றி ஸமஜ்ஞைபண்ண, அதுஸாவஜ்ஞரானபெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று, “ இத்தைச்சொல்லாதர்க்கும் ப்ரகாசிப்பியும்” என்றர்ச்சகமுகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அத்தைக்கேட்ட பத்மநாபரும் எண்ணினவாருகாமையாலே “ திருவுள்ளமானபடி ” என்றுபின்புக்கப்புடனே ப்ரஸாதித்தருளினானென்கை ; “ பாநகுடனே நாலூர்ப்பிள்ளைக்கவாதாம ” என்னக்கடவதிறே. இவர் “ இத்தையெல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும ” என்கிறதம்முடைய ப்ரஸமருத்யேக ப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமாளைக்குறித்து ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளைப் பண்ணியும், அநதிக்ரமணஹேதுவான சரணக்ரஹணத்தைப்பண்ணியு மாயிறறிவராந்திதத்து, அவரும் *அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராமபடி செய்தருளினார். இப்படி நவருள பூஷணவாகம்ருதமாத்ரமன்றிக்கே, வசநபூஷணத்துக்கும ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளப்பெருமாளிறே. நாலூர்ப்பிள்ளை தானிப்படியிடை யாத்தித்துப்பெற்றபடியாலே – “ [illegible] ” (ஸுமந:கோலேஸ) என்று ஸவிஶேஷணமாக அருளிச்செய்தது. “ [illegible] | [illegible] ” (சதுாகராமோதபவமஸ்ரீமத்ராமாவ ரஜகிங்கரம | ஸாவதாதவயஸந்நிஷட்டம்கோலாஹ்வயமஹமபஜே) “ [illegible] | [illegible] ” (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜதாஸபாதயுகமமுபாஸமஹே | ஶடகோபாயவாணீநாமாதத்தாதபாயஸித்தயே) என்றிறே யிவர்விஷயத்தில தனியன்களிருப்பது. இப்படி திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவர்த்தகரான மாத்ரமன்றிக்கே, பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலான வற்றுக்கும ஶப்தார்த்தவ்யாக்யாநமுஞ்செய்தருளினார், அதிலே ஸ்ரீவசந பூஷணவாக்யத்தையும ஸமமதியாகவெடுத்தருளினார். “ [illegible]

[Grantha script] " (யஃபதமநாபகுருஸமஸ்ஜிநமுநீந்தரஸ்ரீஸூகதிபாஷ்யமதிகம்யஸமருததபோதஃ। ததமேவராஜகுரவேஹ்யதிஸச்ச ஸ்ஷபூர்வாஸேசதகோலவரதேஸிகமாஸ்ரயேதம) என்றுமிறேயிவர ஸம்பரதாயக்ரமமிருப்பது,

தேவாதிபராகிஜா - தேவபபெருமாள. அவாதாம் - ராமாநுஜார்யதாஸஸுதரான தேவராஜா. நாலூரபிளளைதாம, தமமுடையதிருவுளளககருததினபடியே பெருமாள தலைககட்டியருளுகையாலே, பெறறுபபேரிடுமபடியான அநதவுபகாரதது ககு, தமககுககுமாரர திருவவதரிததவுடனே " தேவபபெருமாள " என்றுதிருநாமஞசாதத, இபபடிபோபெறறு ஸகலகலாபூரணராய வளாநதுபோருகிற குணஸாலியாய * நல்லமகனான நாலூராச்சானபிளளைககு, " இததைவாததியபிததுககொண்டுபோரும " என்று, ஈட்டைபரஸாதிததருளினார, " [Grantha script] " (ஸுதமகோலவராஹஸயகுருகாதிஸபூரவஜம| ஸாநதமஸதவருததநிரதமதேவராஜமஹமபஜே) " [Grantha script] "(நமோஸ்துதேவராஜாய) என்னுமபடியிறே நாலூராசசானபிளளை வைபவமிருபபது. அன்றிக்கே, " (இவரருளாளா திருவடிபூனறினவா எனகிறதுககு) இவரொன்று - கீழபரஸததரான பதமநாபனைசசொலலி,அருளாளரொன்று-அவருடையஅருளையுடையவரொனறு நாலூரபிளளையைசசொலலி, திருவடிபூனறின தேவபபெருமாளென்று - ஈட்டைபரகாசிககும்படி பேரருளாளபபெருமாளாலே திருவடிபூனறபபட்ட நாலூராசசானபிளளையைச்சொலலி, அப்படிதிருவடிபூனறின தேவபபெருமாள கைககொண்டருளுநதிருமலை யாழவாரென்று - திருவாயமொழிபபிளளையைசசொலலுகிறது " என்றுமருளிசசெயது போருவாகள ; இந்தயோஜனைபே - ''மேலோர்க்கீநதாரவரோமிககு) எனகிறத்துககு மிகவும சேரததியாயிருககும். தேவாதிபாந என்கிறபஹுவசநத்தாலே - கீழுககரானவாகளை யெலலாருஞசொலலுகிறது , (திருமலையாழவாரபதஙகள முனபென்றுட்சேரநதனவே) என்னக்கடவதிறே. " [Grantha script] " (நாதமபஙகஜநேதர) எனகிறதனியனும், " திருவருள்மால " என்கிறதமிழத திருநாமததனியனும், ஈடுக்குமமறறவருளிசசெயல வ்யாகயாநஙகளுககும தனியனாக, முபபததாறாயிரப பெருககரான பெரியஜீயரநுஸநதிததுப் போருமதாயிருககும. " [Grantha script] "(நாதம)என்றுதொடஙகி, திருவருளமால - திருமலையாழ்வாரிலே சாறறுமபடியாயிருக்கும. ரஹஸயஙகளினுடைய வரலாறறையும, " [Grantha script] " (லோககுருமகுருபிஃ) என்றுதொடஙகி," [Grantha script] " (தபரஸயாநகுருஞசபஜேஹம " என்றுதலைககட்டின தனியனிலே யநுஸநதிததருளின தேவாதிபாந என்று சொலலுகிறவிடததிலே - ஈடிலாததததுககுபபுகதமாக * வகுளபூஷண ஸாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், " தவயாரததம தீரககஸரணாகதியென்றது ஸாரஸஙகரஹததிலே " என்னுமபடியான ஸாரஸஙகரஹம முதலானவற்றை யருளிசசெயத லோகாசாரயகுருவும, திருவாய்மொழி வ்யாகயாநமிருபதது நாலாயிரத்துககு பரவாததக்ரான அபயபரதராஜபுதராரும, அவாஸிஷயராய திருவாயமொழிககுளா பனனீராயிரமாக அருளிச்செயத ஸுநதரஜாமாதருமுநியு

ம், த்ராவிடாம்நாய ஹ்ருதயதர்ஶியான ஸுந்தரஜாமாத்ருதேவரும ஸகுபிதா, ஆகையாலிறே மேலிவர்களை தனியன்களையநுஸந்திக்கிறது ; இவைகளுக்கு மேலா கவாயிறது "நமோஸ்து தேவராஜாய" (நமோஸ்துதேவராஜாய) "நம ஶ்ரீஶைலநாதாய" (நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாதாய) என்று நடத்திப்போருவது. தேவாதிபரான நாலூராச்சான்பிள்ளை மேலோரகக்கையாவது - இதிலவர்களைப் போலே*ஓராண்வழியாயாழ்வாரைத் திருப்புடகுழியிலே கைக்கொண்டருளி, அங்குநின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே யெழுந்தருளியவாதொடக்கமாக ஆய, பிள்ளை, உள்ளிட்டார்க்கும் ப்ரஸாதித்தருளினபடியெனகை. அதனைப்பற்ற "கோலாதிபாதயதிவர்ய ஸஹஸ்ரகீதி ஸாரார்த்த பூர்வஸவிதேஶிகவர்ய ஸாக்ஷாத் । தத்போதகாய ஸுவிதீர்ய நிஜார்த்தபோதம் தோயாதரோ யதிவராய நமோஸ்து தேவராஜாய தஸ்மை" (கோலாதிபாதயிதிராவாபயஸஹஸ்ராகீதோ ஸாரபபாஷ்யமஹிபூர்வதரதேஶிகவாயகுபதம் | தரோதாபரவாததயபுவிய்ஸ்பர்ஶயாஞ்சகாரத நதேவராஜகுருவாயமஹமபரபதயே) "ஶ்ரீஶைலநாதமுநிநாமதகம் ஸமாநஸ்தம் ஸோம ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரோணவயஸ்திரிதைவம் । ஸர்வாஸ்பதம் திகஸ்திஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாரவிந்துஹரணாத் விஸ்ஸஹிதைவம்தவேஷ" (ஶ்ரீஶைலநாத குருமாத்ரு குருத்தமாப்யாம ஶ்ரீஸூக்திதேஶிகவரோ ணசயஸ்த்ரிதைவம் । வயக்தஶஶடாரிக்ருதிபாஷ்ய ஸுஸமபரதாயோவிஸந்தார மேதிஸஹிவைஷ்ணவபுங்கவேஷு) "தேவாதிபாதயதிமஸ்ஸஹஸ்ரகீதி ஸாராத்த்ருதிம் மகிமயஃப்ரதயாஞ்சகார । தத்தீர்த்தநாதவரோதம் ஸம்ப்ரணம்ய ஜதம் ஶ்ரீஶைலநாதமுநிநா ஸஹிதம் ஸ்மராமி" (தேவாதி பாதஸமதிகம்ய ஸஹஸ்ரகீதோபபாஷ்யம் நிகூடமதயஃபரதயாஞ்சகார | குருப்ரபு ரோத்பவ மமும்ஶரணமபஜேதம ஶ்ரீஶைலநாத முருபகதி பருதம்ஶடாரேண) "தேவாதிபாத்யதிமதம் ஸாஷ்யம்வாராணஸீஸுதத: । ப்ராவர்த்தயத் வேதவேதாந்தஜித் ஸூக்திதேஶிகம்" (தேவாதிபாதநிகதம்பாஷ்யமபாராநஸுதஶ்ருதேஃ | பராவாத்தயதயஸவேதமஶடஜிதஸூக்திதேஶிகம்) "ஶ்ரீதேவராஜகுருணா யதிவர்ய ஸாக்ஷாத் ஸஹஸ்ரகீதிஸவ்யாக்யாம் ப்ரதயாஞ்சகார । தம்யாதவாத்ரிபதிமாலயஸமாபணாயைகநிஷ்டம் ஜயஜநநீமநஸாஸ்மராமி" (ஶ்ரீதேவராஜகுருதோதரவிடாகமோந்தபாஷ்யமஹபவாபய புவியஃப்ரதயாஞ்சகார | தமயாதவாத்ரிபதிமாலயஸமாபபணைகநிஷ்டமபரிஜய ஜநநீகுருமஸ்மதாரயம) என்னக்கடவதிறே ; இப்படி நடந்துபோருகிற ஈட்டினை லாற்றை "சீரார்" "ஆங்கவர்பால" என்கிற விரண்டுபாட்டிலும் விஶதமாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயர், அவ்வளவுமன்றிக்கே, திருவாய்மொழிக்கும் மூவாயிரத்துக்கும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை ஆத்தம் ப்ரஸாதித்தருளினதுக்குத்யோதகமாக, "மாறநுத்தாய" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே பெரியஜீயர்தாமே ஸூசிப்பித்தருளினார், பிள்ளைசெய்தருளின பெரியாழ்வார் திருமொழிவ்யாக்யாநம் பலவிடங்களிலும் "நாலூர்ப்பிள்ளை ப்ரஸாதித்ததாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர்" என்றிறேயருளிச்செய்தது,

பிராபுத்ரர்களுக்கு திருவாய்மொழி முகேநவுண்டான ஶிஷ்யாசார்யஸம்பந்தம், கூராதிபபட்டார்யர்களிடங்களிலும், அபயப்ரதராஜ தத்புத்ரர்களிடங்களிலும், க்ருஷ்ணபாதலோகாசார்யரிடங்களிலும், மாதவபத்மநாபர்களிடங்களிலும், கோலேஶதேவாதிபரிடங்களிலும், தாஶ்ரிகங்களாயிருக்கும்.

இப்படிதேவாதிபராலே யதிகருதபரமார்த்தரான ஶ்ரீஶைலநாதஶிதேசிகரும், “ [illegible] ” (ஸ்ரீஶைலநாதமுருபகதிபருதமஸ்டாரெள) என்னும்படி ஆழ்வார்திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், “ [illegible] ” (பரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே) என்றுசொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளில் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலு மநவயித்து, அவருடைய * அமுதமென்மொழியான திருவாய்மொழியேதமக்கு தாரகாதிகளெல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்துபோராநிற்க ; அப்படியநுபோகதாவான * அந்தத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைமார் தகவாலவாழுமணவாளமாமுனிவனென்றும், “ [illegible] ” (ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்) என்றும்பேசும்படி பெரியஜீயருமவர் திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, “ [illegible] ” (அஶிஶ்ரயதயம்பூய ஸ்ரீஶைலாதிஶதேஶிகம் | அஶேஷாநஶ்ருணோத்திவ்யாந்ப்ரபந்தாநபந்தநச்சிதஃ) என்கிறபடியே திருவாய்மொழி முதலான அஶேஷதிவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையு மவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்தருளினாரிறே.

பின்பு, ஸாவலோகபரசாரமுண்டாம்படியிறே யிவரீட்டை நடத்தியருளிற்று. அதுக்குமேலே யிவர்க்குப்பெருமாளருளப் பாடிட்டருளித் தந்திருவடியூன்றுவித்திறே திருவாய்மொழியினீட்டைப்ரவர்த்திப்பித்ததும் ; “ [illegible] ” (சரணுஜ்ஜைமரபஞ்ஞத, தாஶ்யநராக்ரஹாந்தாந தரமிடோபநிஷத்கிராம்) என்னக்கடவதிறே , அத்தாலே முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கரென்றுமிறறிவர் பேர்பெற்றது. “ [illegible] ” (ஆர்யாசச்ரீஶைலநாதாத்திகதஶட்ஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிமா யோநந்தரஸ்யாவதாரோயமிதிசகதிதோயோரஹஸ்யப்ரபந்தாந | வ்யாக்க்யாதவாநாதரீயோஙிபரவரவரதநாராயணுதயைஸஸ்வஶிஷ்யைஶசாதாநீதஸம்பரதாயம வரவரமுநிபம்நெளமிதம் துங்கபோதம்) என்னும்படியிறே பெரியஜீயர் ப்ரபாவமிருப்பது. பின்பும், “ [illegible] ” (யேவாப்யஸௌம்யவரயோகிவரார்ச்சடாரிஶ்ரீஸூக்திபாஷ்யமதத்தபரதிதம்விதேதுஃ | தாநபட்டநாதமுநிவாநமஹாதரீயோகிவாதுலவம்ஶ்யவரதார்யமுகாநபஜாமஃ) என்னும்படி ஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிவாயாஸம்ப்ரதாயம் நடந்துபோரும்படி யிதுவாயிற்று.

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியபட்டாபிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகேந லபித்தார். அதுக்கு த்யோதகமாக அந்தைஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, "பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப் பணிகொண்டமணிமாயன்" என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும்; "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், "நாவகாரியம்" என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவரருளிச்செய்த வார்த்தைகளையும்; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவாரொருவைஷ்ணவன் விஷயமாக, தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும்; "'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்வர்போரு வர்' என்னுமதுதிருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம்" என்றும்; "நம்புவார்பதிவைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில், "கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரவதரித்த பின்புஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவர்தள்ளி யொருவிபூதியாயிற்று" என்று கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும், "அவர்பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிசேஷம்" என்னுமதை ஸ்வாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; "வாணுதாமிகள் தாஸவ்ருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயி யருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர் துறைவேறிட்ட கதையையும், மற்றுமநேகமைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யும் விசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் "[illegible]" (அஸ்மதாசார்யோக்தம்) என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவமிதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாச்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், "ஹம்ஸோ யோவதீர்ண இவ ஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்" (பூர்வ யோவதீர்ணமிவ ஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம்) என்னும்படி வரவரமுநிவர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அநேக தாழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும். ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்ய வ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினார். "பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன் மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே ய்வாஸந்நிதியிலே ஆதரமநுஸந்தித்தருளினார்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

அநந்தரம், [வாநமஹாத்ரியோகியென்று] ப்ரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த ராமாநுஜன் பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாச்ரயித்த சுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும், ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களும்படி தந்தாம் சிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதிக்க, அத்தாலே ஆதியாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயராய், * வாதூலவம்ச்யவரதார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்யநியமத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு "ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர்" என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணனும், பட்டாபிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, " அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனார் " என்றுதிருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளசசீயா முதலானாககு ஈட்டையும் ஸ்ரீபாஷயத்தையும பரஸாதிததருளி, " திருவாயமொழிநாயனா " என்னுமதவே நிருபகமாம்படி ஜீயரைவிஸேஷாபிமாநம்பணணியருளினா. முனபுதிருவாயமொழியினீடு ஏகமுகமாய, அநநதரமதரேதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசநாததாவாய, அநநதரம் ஸஹஸரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுணடான ஆசாரயாகள ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸமபரதாயஸ்தத ருபதேஸமூலமாககககண்டுகொள்வது. இப்படியுபதேஸமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இததனியனகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாகயாநாரமபவேளையிலும அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போரும்படியருளிச்செயதாராயிறறு ... ., .௧

இந்தத்தனியனில், " 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌜𑌗𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 " (நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌஸகருஷணதவயௌ) எனறு - நஞசீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிபபிள்ளையையு மெடுததிருககச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள் தனியனகளையநுஸந்திக்கிறதுககுககருதது - நஞசீயரொன்பதினாயிரபபடி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நம்பிளளையீடு முப்பததாறாயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும, பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரப்படி வயாக்க்யாநமருளிகசெயகையாலும், * வடககுததிருவீதிபபிளளை யிநதநாடறியமாறன் மறைபபொருளைநனகுரைதத நீடுமுபபததாறாயிரபபடி யாகையாலும.

மேல்தனியனகளெல்லாம

அவரவாஸிஷயர்களாலருளிசசெயயபபட்டன.

𑌨𑌮𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂॥

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமங்களஹேதவே

யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதமபுவநதரயம.'

நஞ்சீயரதான இநதததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வயாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெல்லாம் பரிபூாணமாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயககொண்டிருககிற அநதவேதாநதி நஞசீயரினபொருட்டு நமஸகாரமாககக்கடவது...................... .... ௨

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌶𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂।

𑌆𑌦𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌕𑌲𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌂॥

வேதாநதவேதயாமருதவாரிராஸோவேதார்ததஸாராம்ருதபூரமகாயம்

ஆதாயவாஷநதமஹம்ப்ரபதயேகாருணயபூாணமகலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞசீயராகிற அமருதமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேததநுடைய ஸாராாததமான திருவாயமொழியாகிற அமருததததைவாஙகிககொண்டு, லோகத்தவாகளெல்லாருமுஜஜீவிககும்படியாக வாஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருககலிகனறிதாஸராகிற தாஸ்யநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபத்யே - பறறுகிறேன்.........௩

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑍋𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌸𑍂𑌨𑌵𑍇

𑌯𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃𑌸𑌦𑌾॥

[தாநபட்டநாதமுநியென்று] இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரியப ட்டர்பிரான் ஜீயரும், ஸகலதிவ்ய ப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்யமுகே நலபித்தார். அதுக்கு த்யோதகமாக அதனைஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே, “ பணிமானமபிழையாமேயடியேனைப பணிகொண்டமணிமாயன ” என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் கதையையும் ; “ பொன்னுலகாளீரோ ” என்கிறபாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் கதையையும், “ ராவகாரியம் ” என்கிறபாட்டின வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவர்களருளிச்செய்தவார்த்தைகளையும் ; அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தையகன்று போவாரொருவைஷ்ணவன விஷயமாக,தத்ஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும் ;“ ‘நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாரொருவர்’ என்னுமதுதிருவிருத்த வ்யாக்யாநத்திலேஸுஸ்பஷ்டம்” என்றும ; “ நம்புவார்பதிவைகுந்தம் ” என்கிறவிடத்தில், “ கூரத்தாழ்வான் திருமகனாரருளிச்செய்த பின்புஸம்ஸாரத்துக்கும பரமபதத்துக்கு மிடைச்சுவர்தள்ளியொருவீடாயிற்று ” என்று கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புவ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும ; “ அவ்வாபசரங்கொண்டு றுகியிடக்கடவோம” என்று “ பிள்ளைலோகாசார்யா தாமவதாரவிசேஷம ” என்றுமதனை ஸ்வாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநப்ரவேசத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும ;“ வாணதாமிகள் தாஸவருத்திகள ” என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்தாயியருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவர்துறைவேறிட்டகதையையும, மற்றுமநேகமைதிஹ்யமாக வருளிச்செய்யுமசேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும “ ஸாரஸாரவிவேகிந: ” (அஸ்மதாசார்யோக்தம) என்றுபகாசிப்பித்தருளினாரிறே. ஏவம்விதமான அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் தந்திருவடிகளை யாஸ்ரயித்தந்த திருவடிகளல்லதொருதெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானோர்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும், “ ஹரேர்யோவதீர்ணஸ்ஸௌம்யவரமுநீந்த்ரம ” (ஹ்ருஷீகேஶயோவதீர்ணமிவஸௌம்யவரமமுநீந்தரம) என்னுமபடி வரவரமுநிவர்யாபராவதாரமாய், தந்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளசீயர்க்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அனைத்தாழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அசேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும தாமேப்ரஸாதித்தருளினார். “ பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன்மேலநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே யவர்ஸந்நிதியிலே ஆத்ரேயமநுஸந்தித்தருளினார் ” என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம.

அநந்தரம், [வாநமஹாதரியோகியென்று] ப்ரஸித்தரான வானமாமலைஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாஸ்ரயித்த ராமாநுஜன்பிள்ளைக்கும், கோயிலபெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாஸ்ரயித்த ஶுத்தஸத்வமண்ணனுக்கும, ஈடுமுதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை ப்ரஸாதித்தருள, அவர்களுமப்படி தந்தாம் ஶிஷ்யபுத்ராக்களுக்கு ப்ரவர்த்தக்ராம்படி ப்ரஸாதிக்க,அத்தாலேஅதுயாபி நடந்துசெல்லுகிறது.

இனி * ருசிரஜாமாத்ரு யோகீந்த்ரபாதாஸ்ரயராய், x வாதூலவம்ஶ்யவரதார்யரான பெரியவண்ணனும, ஆசார்யநியமநத்தின்படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனாரையநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியீடு ப்ரஸாதித்தருளினார்.

வேதாந்தாசார்யராய், பின்பு “ ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் ” என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதிபயங்கரவண்ணனும், பட்டர்பிரான் ஜீ

யர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, "அழகியமணவாளபபெருமாள்நாயனார்" என்றுதிருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகிய மணவாளச்சீயர் முதலானோககு ஈட்டையும் ஸ்ரீபாஷயததையும பரஸாதிததருளி, "திருவாயமொழிநாயனார்" எனனுமதுவே நிரூபகமாம்படி ஜீயரைவிசேஷாபிமாநம்பணணியருளினார். முனபுதிருவாயமொழியினீடு ஏகமுகமாய், அநநதரமததரோதாவாய, பெரியஜீயராலே பராகசதுரததாவாய, அநநதரம் ஸஹஸரமுகமாய பரவஹிககும்படியாயிறறு. மறறுமுணடான ஆசாரயாகள் ஸமபரதாயஙகளையும அவ்வவஸம்பரதாயஸ்தத ருபதேசமூலமாககககண்டுகொள்வது. இபபடியுபதேசமாலையாய துறையுணடுவருகிற இததனியனகளிரணடையும, திருவாயமொழிமுதலான திவ்யபரபநத வயாக்யாநாரமப வேளையிலும் அவைசாறறும ஸமயததிலுமநுஸநதிததுககொணடு போருமபடியருளிச்செயதாராயிறறு ... . .க

இநதததனியனில, "நிகமாந்தயோகிஜகதாசார்யௌ ஸக்ருஷ்ணதநயௌ" (நிகமாநதயோகிஜகதாசாரயௌஸகருஷணதவயௌ) எனறு - நஞசீயரையும, நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும், வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளையையு மெடுததிருக்கச்செயதேயும, இனிமேல் பரதயேகமாகவுமிவாகள தனியனகளையநுஸநதிக்கிறதுகளுக்கருதது - நஞசீயரொனபதினாயிரபபடி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நமபிளளையீடு முப்பததாறாயிரததுக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், பெரியவாசசானபிளளை யிருபததுநாலாயிரபபடி வ்யாக்க்யாநமருளிச்செய்கையாலும், * வடககுததிருவீதிபபிளளை யிநதநாடறியமாறன மறைபபொருளைநனகுரைதத நீடுமுபபததாறாயிரபபடி யாகையாலும்.

மேல்தனியன்களெலலாம்

அவரவாசிஷயாகளாலருளிசசெயயப்பட்டன.

நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே
யஸ்ய வாகம்ருதாஸாரபூரிதம் புவநத்ரயம்॥

நமோவேதாநதவேதயாயஜகநமஙகளஹேதவே
யஸயவாகமருதாஸாரபூரிதமபுவநதரயம.'

நஞ்சீயரதான இநதததனியனுககாததம்-யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாகயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினாலே லோகமெலலாம் பரிபூரணமாயிறறது, ஜகததுககு மஙகளாவஹராயகொணடிருக்கிற அந்தவேதாநதி நஞசீயரினபொருட்டு நமஸகாரமாககககடவது................ .... உ

வேதாந்தவேத்யாம்ருதவாரிராஸேர் வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம்।
ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்யே காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம்॥

வேதாநதவேதயாம்ருதவாரிராஸோவேதாாததஸாராமருதபூரமகர்யம்
ஆதாயவாஷநதமஹமப்ரபதயேகாருணயபூாணம்கலிவைரிதாஸம

நம்பிளளையதான இநதத்தனியனுககாததம்-வேதாநதிநஞசீயராகிற அமருதமயமான ஸமுதரததிலநின்றும வேதததினுடைய ஸாராரததமான திருவாயமொழியாகிற அமருததததைவாங்கிககொண்டு, லோகததவாகளெல்லாருமுஜஜீவிககும்படியாக வர்ஷியாநிறகிற, கருபாபூர்ணரான திருக்கலிகனறிதாஸராகிற தாஸயநாமததையுடையரான நம்பிளளையை, பரபதயே - பறறுகிறேன்.........௩

ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஸ் ஸ்ரீதரஸ் ஸதா॥

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஶ்ரீதரஸ்ஸதா ॥

பெரியவாச்சான்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரானவர்களுக்கு ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான், யாமுநருடைய குமாரராய க்ருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆக்கக்கடவது.... ....௪

[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸதா ।
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம ॥

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய ப்ரஸாதாதிஶயத்தினாலே யெனக்கு ஸமஸ்தபுருஷார்த்தஸித்தியுண்டாயிற்றது, அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநிற்கிறேன். ௫

[illegible]
[illegible]

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ॥

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆக்கக்கடவது ௬

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶ்ருத்யர்த்தஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிபாலமித்ரம் பத்மோல்லஸத்பகவதங்க்ரிபுராணபந்தும் । ஜ்ஞாநாதிராஜமபயப்ரதராஜபுத்ரமஸ்மத்குரும் பரமகாருணிகம் நமாமி ॥

நாய[illegible]ர்த்தம் - ஶ்ருதிஸம்ருதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகராய, ஸ்ம்ருதிக்கு பாலமித்ரராய, விகஸத்பத்மஸத்ருஶபகவச்சரணங்களுக்கு புராதநபந்துவாய, ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யஸம்ருத்தராய, பெரியவாச்சான்பிள்ளைகுமாரராய, பரமகாருணிகராய், அஸ்மத்குருவுமான நாயனாராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன்.. .... ௭

[illegible]
[illegible]

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம் ।
ரம்யஜாமாத்ருதேவேந தர்ஶிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா ॥

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருடைய இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - வடக்குத்திருவீதிப்[illegible]குமாரரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள நாயனாராலே, ஆசாரயபரம்பராப்ராபதமான ஆசாரயஹ்ருதயமானது ஸாக்ஷாதகரிபபிக்கபபட்டது ௮

𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌸𑌂𑌮𑌗𑍍𑌨𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑍋𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

ஸுநதரஜாமாதருமுநே:பரபத்யேசரணுமபுஜம

ஸமஸாராரணவஸமமகநஜநதுஸநதாரபோதகம்.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயரதான இநதததனியனுக்காததம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுதரததிலே யமுந்தாநிறகிற சேதநரை அக்கரைபபடுததுகிற வோடமாய்க்கொணடிருககிற, வாதிகேஸரியழகியமணவாளசீயருடைய திருவடிகளைபபறறுகிறேன்.

“பிளளைலோகாசார்யா, நாயனாராசசானபிளளை, அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனா, வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயா, இவாகள நாலவரும் ஈட்டுஸமபரதாயததுக்கு பரவாததகராகாமலிருககசசெயதேயும், பிளளைலோகாசார்யரீடடிலாததததுக்கு ருபயுகதமாக * வருளபூஷணஶாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணதிவயஶாஸதரததை யருளிசசெயகையாலும ; நாயனாராசசானபிளளை, பெரியவாச்சானபிளளை யருளிசசெயத இருபததுநாலாயிரப்படி வயாக்யாநத்துககு ப்ரவாததகராகையாலும ; அழகியமணவாளபபெருமாளநாயனார், திருவாயமொழியினுடைய சநததிரடடான ஆசாரயஹ்ருதயமருளிசசெயகையாலும்; வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசீயா, பனனீராயிரபபடியுரையும், திருவிருததததுககு ஸவாபதேஶமுமருளிசசெயகையாலு மிவாகளுடைய தனியனகளு மநுஸநதிக்கிறுர்கள நமமாசாரயாகள” எனறு சிரோபாஸித ஸதவருததஸம்பரதாயஸ்ததர்களருளிசசெயவர்கள.. . .. .,௯

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇

𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥

நமோஸதுதேவராஜாயசதுாகராமநிவாஸிநே

ராமாநுஜாாயதாஸஸயஸுதாயகுணஶாலிநே

நாலூராச்சானபிளளையதான இநதததனியனுககாததம - “ஸ்ரீராமாநுஜதாஸா” எனகிறநாலூாபபிளளையுடைய குமாரராய, ஶமதமாதிகுணஙகளாலே விளஙகாநிறகிறவராயககொணடிருககிற நாலூாதேவராஜரெனகிற ஆச்சானபிளளையினபொருடடு நமஸகாரமானதாககடவது... .. . .௧௦

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥

நமஶ்ரீஶைலநாதாயகுநதீநகரஜநமநே

பரஸாதலபதபரமபராபயகைஙகாயஶாலிநே.

“தொணடாககமுதுணணச் சொனமாலைகளசொன்னேன” என்கிறபடியே பூஸுராராநனஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்கு போகயமாக அவதரிதததிருவாய்மொழியிலே யவகாஹிதது, அதில் ஶபதரஸம், அர்ததரஸம, பாவரஸம், இவறறையநுபவிதது ததேகநிஷ்டராய, தததவயதிரிகத ஶாஸதரங்களை தருணவதபரதிபததபண்ணியிருககையாலே திருவாயமொழியோட்டை ஸம்பநதததையே தமககுநிருபகமாகவுடைய திருவாயமொழிபபிளளையதான இநதததனியனுக்கர்ததம - ஆழ்வாா, மலையாளததிலே யநுபதுஸமவத்ஸரம் நம்பெருமாளமுதலான ஸ்வாமிக

வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான திருவாய்மொழியினீட்டுத்தனியன்கள்.

ளோடே சேரத் தூலிகையாக எழுந்தருளியிருந்து, தூலிகைகளுடன் போனவாறே திருநகரியை நோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், "திருக்கணாம்பி" என்கிற க்ராமத்திலே யெழுந்தருளினவாறே, திருநகரியூரின் னவிடமென்றும், கோயிலின் னவிடமென்றும் தெரியாதபடி காடாய்ப்போன படியைக் கேட்டருளி, "நமக்கும் நம்மடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத் தருவது" என்று பிள்ளைக்குத் திருமுகமனுப்பியருள, பிள்ளையும், சிஷ்யர்களும் தாமுமாக வெழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையுமூரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையிலே மிகவும் விளங்காநின்றவராய், குந்தீநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய், "திருமலையாழ்வார்" என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானதாகக் கடவது. ௧௧

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

"வாழி திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாளமாமுனிவன்" என்று பேசும்படி பெரியஜீயரும், "ஆச்ரயத்வய ஸ்லேஷச்ரீசைலாதீச தேசிகம் | அசேஷாநஸ்ய சிஷ்யாந் வ்யாக்யாதாந் ப்ரபந்தாநுபந்தநம்ச்ரிதஃ" (ஆச்ரயத்வயஸ்லேஷஸ்ரீசைலாதீசதேசிகம் | அசேஷாநஸ்ய சிஷ்யாந் வ்யாக்யாதாந் பந்தாநுபந்தநச்ரிதஃ) என்கிறபடியே - திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளையாச்ரயித்து, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களையும் உபதேசமுகத்தாலே லபித்தருளி, "தாமதிகரித்த அர்த்தத்தையெல்லாரும் கேட்டுஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்" என்று தபோயோகித்துக் கொண்டிருக்கிற இவரை, நம்பெருமாள் ஆசசகமுகேந அழைத்தருளி, "திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியார்களும் கேட்டு வாழும்படி பெரிய திருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்" என்று தந்திருவடிகளை பூனைவித்தருளப்பாடிட்டு நியமித்தருள, இவருமப்படியே நடத்துகிறவளவிலே, பெரியபெருமாளும் நடந்தொடங்குகிறவன்றும் சாற்றுகிறவன்றும் தாமெழுந்தருளி, ஒருயாவருமுயாகலந்தொடங்கி, "ஆவாவென்ற சூழ்" என்கிற சாற்றுப்பாட்டளவாக இவருபந்யஸிக்கிற உபந்யாஸத்தைக் கேட்டருளி மிகவுமுகந்து "முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கர்" என்று இவருக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தனியனுமநுஸந்தித்தெழுந்தருளினார். இப்படி பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத்தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்த திருநாமம் - "நாமார்பெரிய திருமண்டபமார் நம்பெருமாள், தாமாக நம்மைத் தனித்தழைத்து - நீமாறன், செந்தமிழ்வேதத்தின் செழும்பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரையென்றேவுவதேவாய்ந்து".

இப்படி நம்பெருமாளருளிச்செய்த பெரியஜீயர்தான் இந்தத்தனியனுக்கர்த்தம் - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய கருணைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்ய மஹோததியாய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கிறேனென்றபடி. ௧௨

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

வ்யாக்யாநத்துடன்.

நாதமுநிகளருளிச்செய்தது.

பக்தாம்ருதம் விஶ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம் ஶ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் ॥

பக்தாம்ருதம் விஶ்வஜநாநுமோதநம் ஸார்வார்த்ததம் ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(பக்தாம்ருதம்) "பத்தராககூடும்," "தொண்டாக்கமுது" என்றபடி. (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) "பாரரவினகவி," "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறதைச்சொன்னபடி. (ஸார்வார்த்ததம்) "எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை" என்னும்படி ஸகலார்த்தப்ரதமாயிருக்கை. "மிக்கவிறைநிலை" தொடங்கி, "மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுணிறுத்தினான்" என்கிறபடியே, அறியவேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையு மறிவிப்பிக்குமென்றபடி. (ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்) "குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்றபடி. (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) ஸஹஸ்ரஶாகை - ஸாமவேதமாய், தத்ஸாரம் - சாந்தோக்யோபநிஷத்தாய், அதின்ஸாரம் - உத்கீதமென்றதாய், அத்தையாயிரப்படி பாடியருளிற்றென்றபடி. ✽வேதவரும்பொருளநூலகளை ✽ வண்டமிழ்நூலாக்கினபடி. ✽ எய்தற்கரியமறைகளை யாயிரமின்றமிழாற்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபனிறே. (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) ✽ அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்தை ✽ பத்தர்பரவும்படிசொல்லிற்று.

கடலையும் சடகோபன்சொல்லையும் ஸமாநமாகச்சொல்லுகிறது (பக்தாம்ருதம்) "விண்ணவரமுதுண" என்னும்படி ✽ விண்ணின்மீதமரர்க்காயதேவ போக்யமான அம்ருதத்தையுடைத்தாயிருக்குமது, இது "பாலோடமுதன்னவாயிரம்" என்னும்படி ✽ அவனித்தேவரான பூஸுரர்க்கு போக்யமான அம்ருதமாய், ✽ ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும். (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) ஸர்வஜநாபிமதபரதமாகையாலும், தாஶ்யமாகையாலும். ஸமுத்ரம் ஸர்வஜந ஸந்தோஷவேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், இதுவும் ✽ முதல்பத்தா வானவனென்னம்மான பாரரவென்னும்படி ஸேஶ்வரவிபூதி யோக்யமாயிருக்கும். (ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்) அதில் அம்பஸ்ஸு அகஸ்த்யவாங்மயமாயிருக்கும், இதில் சந்தஸ்ஸு சடகோபவாங்மயமாயிருக்கும்; ✽ திருவாய்மொழியிறே. (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) அது, ஸர்வஶாகாஸாரமான சந்த்ரஶாகாஸமாகமத்தை ஸமீபத்திலேயுடைத்தாயிருக்கும், இது, ஸர்வவேதஶாகாஸாரமான வுபநிஷத்தினுடைய திரட்சியாயிருக்கும். (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம்) அந்த ஸாகரம் "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" (அஞ்சலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா) என்னும்படி அஶரண்யனுக்கு

ஸாரண்யமாயிருக்கும்; * வண்டமிழ் நூல்களானவிது, * சடகோபனை பாடவென்றவாறே நாட்டையகக்கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும்; "ஙைாஹ்ஹம்" (மாமயஹம) என்று - நாடெல்லாமநுஸந்திக்கக் கடவர்களிறே "வசந்தராமாயணார்ணவம்" (வசந்தராமாயணார்ணவம) என்னுமாபோலே.

"ஶ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம் ஸர்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம் வந்தே ராமாயணார்ணவம்" (ஶ்லோகஜாலஜலாகீர்ணம்ஸர்ககல்லோலஸங்குலம் | காண்டக்ராஹமஹாமீநம்வந்தேராமாயணார்ணவம்) அங்கு சதுர்விம்சதி ஸஹஸ்ரம். இங்கு * சீர்த்தொடையாயிரம * தீர்த்தங்களாயிருக்கும். அங்கு ஷட்காண்டம், இங்கு "பத்துநூறு" என்னும்படியாயிருக்கும். அங்கு ஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்குஷட்பதார்த்த ப்ரதிபாதகமாய பத்துப்பத்தாயிருக்கும். அந்த ராமாயணார்ணவம், இதுத்ராவிடவேதஸாகரம். அது ரகுவம்ஶசரித்ரமாயிருக்கும். இது "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னலாயிருக்கும். அது "வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:) என்னும்படியானவால்மீகிப்ரோக்தம், இது * குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிருக்கும் அது மஹாபாதகநாஶகமாயிருக்கும், இதுவும் * அருவினைநீறு செய்யுமதாயிருக்கும். அது "ஸம்ஸாரஸம்விஹாயகச்சதிபும்ாந்விஷ்ணோ: பதம்ஶாஶ்வதம்" (ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயகச்சதிபுமாநவிஷ்ணோ:பதமஶாஶ்வதம) என்று பலமாயிருக்கும். இதுவும் "வானின்மீதேறறியருள செய்தமுடிக்கும பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே" என்று * திருவடியேயடைவிக்கும். . . . .

ஈஶ்வரமுநிகளருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றுந்தென்குருகூரென்றும
மருவினியவண்பொருநலென்று - மருமறைக
ளந்தாதிசெய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும
சிந்தியாயநெஞ்சேதெளிந்து.

(திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) ஆழ்வார்திருவடிகளை, அவர்ஸம்பந்தமுடையநாட்டோடு ஊரோடுமாறறோடும வாசியற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பரஸந்தமானமாஸ்ஸே அநுஸந்திதுப்போருவென்கிறது. , வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடியோபாதி * வைகுந்தவானாடும * இறந்தால்தங்குமூரான * கண்ணனவிண்ணூரும * அமுதவிரசையாறு முதததேஶ்யமமாபோலே, இங்குமிவையுதத்தேஶ்யமாகிறபடி.

திருவழுதிநாடென்று மிதயாதியாலே - ஆழ்வார்திருவடிகளைச் சிந்திக்கும்படிசொல்லுகிறது, "கவளயானைக்கொம்பொசித்தகண்ணனென்றும" என்று தொடங்கி, "பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாள்" என்னுமாபோலே. (திருவழுதிநாடென்றும) "வாய்ந்தவழுதிவளநாடன" என்றுநிரூபகமாகவிறே அதுதானிருப்பது, அவர்ஸம்பந்தத்தாலவரோபாதி அதுவுமநுஸந்தேயமாயிருக்குமாகையால திருவடிகளை நாட்டோடேசேர்க்கிறது. (தென்குருகூரென்றும்) "குருகூர்நகரான" என்று - அவரிருக்குமூராகையாலே, அதுவுமப்படியேயாயிருக்கை. (மருவினியவண்பொருநலென்றும) மருவ இனிதானவண்பொருநலென்றபடி. பொருநல் சங்கணித்துறைவனிறே, இதுவுமிவரிறங்குந்துறை, அவர்திருவடிகளுமிறங்குந்துறை.

*நன்ஞானத்துறையிறே. * வண்சடகோபனைப்போலேயிதுவும் வண்மையையுடைத்தாயிருக்கை, "ஸவித்ரீ மூர்த்தா நாம்." (ஸவிதரீ மூகதாநாம) இப்படிவிலக்ஷணமானநாடும் நகருமத்துறையுமென்றநுஸந்தித்து (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும் சிந்தியாய நெஞ்சே தேர்ந்து) அதாவது - * எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின்றமிழாற்செய்தற்குலகில்வரும் சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளே சிந்தித்துப்போருவென்கை. "குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத்" (குருபாதாம்புஜந்த்யாயேத) என்கிறபடியே திருவடிகளையே சிந்தித்துப்போரு, மற்றொன்றிலேமருளாலேதெளிந்தவ்வடியையே யநுஸந்திக்கப்பார்.

அன்றிக்கே, வேதத்திலே "வைகுண்டபுவநலோகம்" (வைகுண்டபுவநலோகம) என்றுநாட்டையும். "யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோவேத அம்ருதேநாவ்ருதாம்புரீம்" (யோவைதாமப்ரஹ்மணோவேத அமருதேநாவருதாம்புரீம) என்று - அம்ருதவாஹிநியான விரஜையாற்றாலே யாவ்ருதமான வைகுண்டநகரத்தையும், "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ: பதேபரமேமதவஉதஸ:) என்றும், "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்" (ததவிஷ்ணோ: பரமம்பதம்) என்றும்-அவன்றிருவடிகளையு முபநிஷத்தோதிற்றுப்போலே; அந்த அருமறையின்றாத்பர்யமான அர்ச்சாவதாரமான ஆதிபிரான்றான திருவழுதித்திருநாட்டையும், "திருக்குருகூரதனுள் நின்றவாதிபிரான்" என்னும்படியவன் வாத்திக்கிற வூரையும், ஊருக்குவடக்கான வண்பொருநலாற்றையும், அங்கேநின்ற ஆதிபிரானுடைய நீள்கழலையுமிறே திருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்று; இது - மறையுக்தந்தருளின நிலங்களிலாற்றுத்துறைக்கு மூருக்குமநாட்டுக்கு முபலக்ஷணம். "(குட்டநாடு) என்றிறேநாட்டையு மருளிச்செய்துபோருவது; "தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத் திருவண்வண்டூர்" என்றும், "தண்புனல் சூழ்திருவாறன்கத்துள்ளாய" என்றும - ஊரையுமாற்றையு மருளிச்செய்தது. இப்படியாயிற்று திவ்யதேசதிவ்ய நகரதிவ்யநதிகளின் வைபவத்தையும திருவாய்மொழிமுகேந்த ரஸிப்பித்தது. ஆக, * மூதறிவில பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப்பாட்டுக்கள் தோறும - தமக்குநிரூபகமாகவும ஊரையுமநாட்டையு மாற்றையுமபாடுகையாலே- அதுதான * மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அதனைப்பற்ற, திருவழுதிநாடென்றும தென்குருகூரென்றும மருவினியவண் பொருநலென்று மருமறைகளந்தாதியாகச்செய்தான என்றிங்ஙனேசொல்லுகிறதாகவுமாம திருவழுதிநாடென்றும் - அருமறைகளந்தாதி செய்தானென்னுதல. ததீய வைபவமிறே வேதத்தாத்பர்யமாயறிவது. இப்படிவேதத்தை த்ராவிடமாகச்செய்த த்ராவிடோபநிஷதாசார்யருடைய அங்க்ரியுகளங்களை "தெளிவுற்றசிந்தையர்" "தெளிந்தவென்சிந்தை" என்னுமாபோலே, "உபாயோபேயம்" (உபாயோபேயம) என்றுதெளிந்து மநஸ்ஸிலே ஸமரித்துப்போரு என்று ஆழ்வார்திருவடிகளை யநுஸந்தேயமாகச்சொல்லிற்று.. .. ..௨

சொட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும்வாயாலும்வண்குருகூர்பேணு
மினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் - தனத்தாலு
மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள்யாமுடையபற்று.

(மனத்தாலும்வாயாலும்) இதில் - ஆழ்வார்திருவடிகளே ப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமாகிறபடியை அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் தர்ஶிப்பிக்கிறது.

(மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன்) மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது - "திருக்குருகூரதனையுளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" "திருக்குருகூரதனைப்பாடி யாடிப்பரவிச்சென்மின்கள்" என்றுமழ்வாருபதேஶங்கேட்டபடியே, மநஸ்ஸாலேநினைத்தும் வாயாலேசொல்லியும்போருகை. பேணுகை - விரும்புகை. "யந்மநஸா த்யாயதி தத்வாசா வததி" (யந்மநஸாத்யாயதி தத்வாசாவததி) என்னக்கடவதிறே. இப்படியாழ்வார்ஸம்பந்தமுடையதேஶத்திலே விருப்பமுடையவர்களை யல்லது பஜித்தேன். ஆழ்வார்ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையொழிய அந்யரையாதரித்தறியேன். (வண்குருகூர்பேணுமினத்தார்) * நல்லார்நவில்குருகூரிறே. (இனத்தார்) ஸமூஹமாயுள்ளவர்கள். அன்றிக்கே, ஸஜாதீயரென்றுகவுமாம். இந்நால் - * குருகூர்ச்சடகோபன் பாட்டானதிருவாய்மொழியிலே அந்வயமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்தையென்றபடி. * குழாங்கொள் தென்குருகூரிறே. இந்நால் - திருவாய்மொழியிலே அதிப்ரவணரானவர்களையொழிய அந்யரையாதரியேனென்றதாயிற்று. இப்படியந்யரையநாதரிக்கைக்கடியுடைமைசொல்லுகிறது (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேனென்று) "யந்ஶ்ரீயந்நவபாதபங்கஜம்" (தந்மதீயந்நவபாதபங்கஜம்) என்கிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளைப்பற்றினநமக்கு "விபூதிஸ்ஸர்வம்" (விபூதிஸ்ஸர்வம்) என்னும்படி. தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன் - ஒன்றுங்குறையுடையேனல்லேன். (எந்தைசடகோபன்) "அன்னையாயத்தனாய" "மாதாபிதா" (மாதாபிதா) என்னும்படி. எனக்குஜநகரான ஆழ்வார். (பாதங்கள்) ப்ராப்யப்ரேஷியானவர்திருவடிகள். (யாமுடையபற்று) தச்சேஷபூதரான நமமுடையபற்று. "தகையானசரணமதமாகடகோர்பற்று," யாமுடையபற்றுவாயிற்று. ௩

அநந்தாழ்வானருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேன் - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீர்ார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும்
பேராதவுள்ளம்பெற.

இனி, "சடகோபன்பாதங்கள்" என்றதைவிவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாய்மொழி ஹ்ருத்கதமாம்படி, ஆழ்வார்க்குபாரதந்த்ரரான வுடையவர் திருவடிகளைத்தொழாநின்றேனென்கிறது.

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றேனென்று) (ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்) "ஏற்றும்பெரும்புகழ் வானவரீசன" என்னுமாபோலே அங்குத்தைக்கநுரூபமாயப்பொருந்தியிருக்கிற பெரியபுகழையுடைய எம்பெருமானார் தம்முடைய (வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தியிருப்பதாய மலர்போன்ற திருவடிகளை ப்ரணதிபண்ணுகின்றேன். "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே) என்கிறபடியே, ப்ராப்யபுத்த்யா - வாத்தமாநமாயச்சொல்லுகிறது. இப்படிவணங்குகிறது,

ஆக்காகவென்னில (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) (ஆய்ந்தபெருஞ்சீராசடகோபன்) "ஆய்கொண்டசீர்" என்றும், "ஆயபெரும்புகழ" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஆயப்படும் விலக்ஷணமாய நிரவதிகமான கல்யாணகுணங்களால பூர்ணரான ஆழ்வாருடையதாய் அதிஸ்தூலபமானத்ராவிடவேதந்தைதரிக்கும்படி நிஸ்சலமானமநஸ்ஸைப்பெற.

அன்றிக்கே, ஆய்ந்தபெருஞ்சீரானென்று - * செந்தமிழ்வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; * சீர்த்தொடையாயிரமிறே. இந்தப்ரபந்ததாரணார்த்தமாகவாய்ந்தமலர்ப்பாதம வணங்குகின்றேன. * தீமனங்கெடுத்து * மருவித்தொழுமனத்தை ஆசார்யன தரவேணுமிறே, ஆகையால "தங்குமனமநீயெனக்குத்தா" என்னும்படி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று - எம்பெருமானாரைப்ரார்த்திக்கிறது. அதாவது - இவர்தான், * மாறனடிபணிந்துய்ந்தவராய் "மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனை" என்றும், "தென்குருகைப்பிரான்பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னைத்தன் பத்தியென்னும் வீட்டினகண்வைத்தவிராமாநுசன" என்றும், * பண்டருமாறன் பசுந்தமிழானந்தம பாயமதமாகவுடையராய, * திருவாய்மொழியினினிசைமனனுமிடந்தொறுமிருக்கு மவராய, * உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன விளங்கியசீர் நெறிதரும்செந்தமிழ்மறைநிதரநிற்குமவராகையாலும், அவர்திருவடிகள் ராமாநுசனுகையாலு மிவரை ஆதரிக்கிறது. "மற்றையாழ்வார்களதிவ்யப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய இவருடைய த்ராவிடவேதமான திவ்யப்ரபந்தமொழிய தத்தரக்ரந்தங்களில் சபலமானமநஸ்ஸுசலியாமலிதொன்றிலுமே யுறறுநிலைநிற்கவேணும" என்று அவரை ஆதரிக்கிறதெனகை ....ச

பட்டருளிச்செய்தது.

வானதிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வணபுகழ்மே
லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமு - மீனற
முதறருய்சடகோபனமொயமபால்வளர்த்த
இதததாயிராமாநுசன்.

இனி, இதில - திருவாய்மொழியினுடைய உதபாதகரையும வர்த்தகரையுஞ்சொல்லுகிறது.

(வானதிகழுஞ்சோலையென்று) (வானதிகழுஞ்சோலையாவது) வானிலே - ஆகாஸததிலே. திகழுகிற - ப்ரகாஸிக்கிறசோலையென்றபடி. "வ்ருக்ஷஷண்டமிதோ தாஹாதி," (வருக்ஷஷண்டமிதோபாதி) "வானேநதுசோலை." * சோலையணிதிருவரங்கமிறே. (மதிளரங்கர்) "திடகொடிமதிள்சூழ," "மதிள்திருவரங்கம." அதுவும் * வானையுந்துமதிளாயிருக்கை. (வான்திகழுஞ்சோலை) உயர்ந்தசோலையையும மதிளையுமுடையகோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமாளுடைய ஸ்லாக்யமான கல்யாணகுணவிஷயமாய விஸ்தருதமாயிறறு ஆயிரந்திருவாய்மொழியும். "முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொன்மாலையாயி———" என்னக்கடவதிறே. அதுதான் * சீர்த்தொடையாயிரமென்று - சீர்கலந்தசொல்லாயிறேயிருப்பது. "நலமுடையவன்" "ஈறிலவண்புகழ நாரணன" என்றுபகரமித்து, "வாழபுகழ்நாரணன" என்றிறே தலைகட்டியருளினார். பெரியபெருமாள்தான - * நலந்தி

கழ்நாரணனிறே ; “ நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம ” (நாராயணபரமப்ரஹ்ம) “ நாராயணபராவேதா: ” (நாராயணபராவேதா:) என்னக்கடவதிறே ; அத்தாலே (மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான்றதமிழ்மறைகளாயிரமுமென்கிறது) இப்பித்தான திருவாய்மொழிப்பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கிற, “பரபரன்” என்கிற-பரத்வமும் “சோராதவெப்பொருட்குமாதி” என்கிறகாரணத்வமும், “மாமூன்றுமாயமுழுதியன்றாய” என்கிறவ்யாபகத்வமும், “மறுகலிலீசன” என்கிற-நியந்த்ருத்வமும், “ஆவாவென்றருள்செய்து” என்கிற-காருணிகத்வமும், “ஏற்றேசுவன்றோசென்னையுமுளன்” “வரங்கொள்பாதமல்லாதில்லையாவர்க்குமவனசரண்” என்கிற-ஸரண்யத்வமும், “எண்ணிலாபெருமாயனே” என்கிற-ஸக்திமத்த்வமும், “தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார்” என்கிற-ஸத்யகாமத்வமும், “எண்டிசையுமகீழுமமேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்” என்கிற-ஆபத்ஸகத்வமும், “சுரிகுழலகமலக்கட்கனிவாயக்காளமேசம” என்ற-ஆர்த்திஹரத்வமுமாகிற அதிலபத்தாத்தமும ; பெரியபெருமாளை ப்ரதிபாதிக்கிற * கங்குலும் பகலிலுமும் காணலாயிருக்கும் ; “ வடிவுடைவானோர்தலைவனே ” என்று - பரத்வமும், “ மண்செய்த வவுலகம ” “ விண்ணோர்முதல ” என்று - காரணத்வமும், “ கடலிலி ” “ என்றுடையாவி ” என்று - வ்யாபகத்வமும், “பால்துனபயகவினபயகாய ரடாய,” “ காலசக்கரத்தாய, ” “ மூவுலகாளி ” என்கையாலே - நியந்த்ருத்வமும், “ இவளதிறத்தருளாய் ” என்று-காருணிகத்வமும், “பற்றிலாபற்றநின்றனே” என்று-ஸரண்யத்வமும், “ அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே ” என்று-ஸக்திமத்த்வமும், “ மனதிருமகள்சேர்மார்பனே, ” “ நிலமகள்கேளவனே ” “ ஆயமகளன்பனே ” என்று - ஸக்தியாலே நித்யமாகக்கற்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளையுடைய ஸத்யகாமத்வமும், “ இவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தவளந்தாய ” என்று - ஆபத்ஸகத்வமும், “ முகில வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன ” என்று - ஆர்த்திஹரத்வமுமருளிச்செய்தாரிறே ; ஆக, எல்லாவற்றாலும “ மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேலான்ற தமிழ்மறைகளாயிரம ” என்னத்தட்டில்லையிறே. ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார்போலேவானாற்போலே, எம்பெருமான்களில் நம்பெருமாளதிகராயிருப்பர் , ஆறறுப்பற்றவுஞ்சொல்லிற்று. இப்படிபெரியபெருமாள விஷயமாகவே ப்ரதிபாதிக்கிற திருவாய்மொழியை (என்றமுதற்றுயசடகோபன மொய்ம்பாலவளர்த்தவிதத்தாயிராமாநுசன) நெடுங்காலமுமநோற்றுப்பெற்ற முந்திணமாதா ஆழ்வார், “வண்டமிழ்நூற்கநோற்றேன ” என்றாரிறே , வருந்திப்பெற்றபிள்ளையை வளர்த்தெடுக்குமமாதாவைப்போலே, திருவாய்மொழியைவளர்த்த இதத்தாய-வாத்ஸல்யமாதா எம்பெருமானாராயிற்று. * ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வார். தத்வாதத்தா எம்பெருமானார், இப்படியாயிற்று ஜ்ஞாநஸந்தாநம வளர்ந்துபோய்ச்சேர நடந்துசெல்லுவது. “ பெற்றாபெற்றொழிந்தார பின்னுநின்றடியேனுக் குற்றாருமவளர்த்தது ” என்னுமாபோலே. மொய்ம்பாலவளர்த்த இதத்தாயாயது - ஈன்றதாய பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால, வளர்க்குந்தாய தன்மிடுக்காலே காத்து நோக்குமாபோலேயாயிற்று இவருமதத்தைக்காத்து வளர்த்தபடியும். * தேவகி பெற்ற வுருவுகரியவொளிமணிவண்ணனை வளர்க்குந்தாயானயசோதை தனமிடுக்காலேயெடுத்து, “ ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தாரேதேனுமபேச நானகேட்கமாட்டேன ” என்றும, “ அசனஞ்சொலலும் தொழுதகைமாரும் நொண்டுமமின்றவிடத்தினின்று ” “ போதாகண்டாய ” “ தாயச்சொல்லுகொள்வது தருமங்க

ணடாய் " என்று - கூறருஞ்சொலலுமவாகளையும் தனசொல்லாலே வாயப்புடைபு டைத்துத்தன் வசமாககி, " தியவுந்திககஞசன " என்று கருததைககுலைதது "கா ப்பாருமிலலை" என்று இரநது " அசோணாவளாககினற செயததலை நீலநிறததுச சிறபிளளை " என்னுமபடி நிறம்பெறவளாததது பரமேயஸாரததைவாததிபபிததா றபோலே, பரமாணஸாரததை வாததிபபிததபரகாரமும். அதெங்ஙனேயெனனி ல ; இஙகும ஆழவாரவதரிபபிததது * அவாவறறு வீடுபெறறெழுநதருளினபினபு, பாஹ்யகுதருஷடிகளாலே * பாஷாகாநமான திருவாயமொழி அபிபூதமாயவருகி றபடியைககணடு, பாஷயஸூக்திகளாலே யத்தைவிரோதிதது அத்தையிதுககுககா வலான வேலியாகக்கறபிதது, திருவாயமொழியைததம் கைவசமாககி, திருககுரு கைப்பிரானபிளளானைக்கொண்டு இதினாசத்ததை வெளியிடுவிதது வாததிபபிதது க்கொண்டுபோநதாரிறே. "மாறனடிபணிநதுயநதவன" என்னுமபடியானஅடியா ராகையாலே, ஆணடவனிட்டபயிாைவாததிபபிககவேணுமிறேயடியானுக்கு . ரு

> மிக்கவிறைநிலையுமெய்யாமுயிர்நிலையும்
> தககநெறியுநதடையாகித - தொககியலு
> மூழவினையுமவாழவினையுமோதுங்குருகையர்கோன்
> யாழினிசைவேததியல.

(மிககவிறைநிலையிதயாதி) " ஸ்ரீவதிஸ்வதநஸ்யாஸ்யஹேத்வ த்வநஸாஸ்யதஃ। க்நிஷ்டாநிஷ்டஸ்வராஷ்த்ருக்தவ்யம்" (ஸ்ரீ பதிஸசேதநஸயாஸயஹேதுதவேநஸமாஸரிதஃ। அநிஷடஹாநிமிஷடஸயபராப்தி ஞசகுருதேஸவயம்) என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்தரததில பதத்ரய ததாலும பரதிபாதிககபபடுகிற அாததபஞசகததை, " திருமாலாலருளபபட்டச டகோபன் " என்னுமபடி ஸ்ரியஃபதியான ஸாவேஸ்வரனாலே * மயாவறமதிநலம ருளபபெறற ஆழவாரருளிசசெயத * திருமாலவனகவியான திருவாயமொழிபர பநதம் பரதிபாதிதத பரகாரததை யிததனியனிலே சொலலிததலைககட்டுகிறது.

(மிககவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிாநிலையும தக்கநெறியுமதடையாகிதொ ககியலு மூழவினையுமவாழவினையுங்குருகையாகோன் யாழினிசைவேததியலோ துமென்று) மிககவிறைநிலையாவது - " இறைநிலையுணாவரிது " என்னும்படியான ஸாவஸமாதபரதவம். " தமீஸ்வராணாம்பரமம்மஹேஸ்வரம்தந்தேவதாநாம் பரமஞ்சதைவதம் " (தமீஸ்வராணுமபரமமமஹேஸவரம தநதேவதாநாமபர மஞசதைவம) " நாராயணபரோஜ்யோதிஃ " (நாராயணபரோஜயோதிஃ) என்றும், " தத்வம்நாராயணஃபரஃ " (தததவம்நாராயணஃபரஃ) என்றும, "மனி ஸாககுததேவாபோலததேவாக்குநதேவாவோ" என்றும, "தேவதேவனை" என்று ம, "பரஞ்சோதிநீபரமாய" என்றும, "மிகுஞ்சோதி" என்றும, "முழுதுணடபர பரன" என்றும், "வானோரிறை" என்றும, "கழிபெருநதெயவம்" என்றும, "பெ ருநதெயவம்" என்றும, "பெரியவபபனைப பிரமனபபனை யுருத்திரனபபனை" என ஹும், "திருவுடையடிகள்" என்றும, "திருமகளார்தனிககேள்வனபெருமையுடைய பிரானார" என்றும, " திருமாமகளகேள்வாதேவா " என்றுஞ்சொலலப்படுகிற ஸ ர்வஸமாதபரனையாயிறறு. (மிககவிறையெனகிறது) " திருமஙகைநினறருளுந் தெயவம " " திருமாலையல்லதுதெயவமெனறேத்தேன " " திருவிலலாததேவரை

த்தேறேன்மினதேவு" என்னக்கடவதிறே. இதுவாயிற்று பரஸ்வரூபம். இறைநிலை யாவது - ஸௌலப்யத்துக்கவவருகில்லாதபடி முடிந்தநிலமான ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தோடேயிருக்கிற அர்ச்சாவதாரமென்கை. அதுதையாயிற்று "எளிவரும" இத்யாதியிற்சொன்னது. இதிறே யீஶ்வரஸ்வரூபயாதாதம்யம்.

மெய்யாமுயிர்நிலையாவது - "உருவியந்தவிந்நிலைமை" என்றும் "எண் பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள" என்றும், "உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்று ம், "நின்றவொன்றை" என்றும், "உயிர்விடுடையான" என்றும் - பரகருதேஃ பரனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனுய ஜ்ஞாநகுணகனுய நித்யனுயீஶ்வரனுக்கு ஶரீரவ தபரதந்த்ரனுனபடியைச் சொல்லுகிறது. மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "ஸத்யஞ்ச" (ஸத்யஞ்ச) என்றும், "உள்ளதும" என்றும், "மெய்மமைமையே" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே பரக்ருதிஸ்வபாவத்திறகாட்டிலாத்மஸ்வரூபநித்யத்வ ஞ்சொல்லிற்று. அன்றிக்கே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே - "யஸ்யாத்மா ஶரீ ரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) என்கிறபடியே "உள்ளதவுரு" என்றுஶரீரஶரீரி பாவஞ்சொல்லிற்றாகவுமாம். உயிர்நிலையாவது - "மெய்மமைமையேமிகவுணர்ந்து" என்கிறபடியே, "தம்மடியாரடியோங்கள்" என்றும், "தொண்டன்சடகோப ன்" என்றும், "சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டார்" என்றும், ததீயபாரதந்த்ரமா னநிலை. இதிறே ஸ்வஸ்வரூபயாதாதம்யம்.

தக்கநெறியாவது - அத்யந்த பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமானவுபா யம். அல்லாதது தகாதநெறியாயிறேயிருப்பது, "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" எ ன்னக்கடவதிறே. "நீயம்மாகாட்டும்நெறி" "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சர ண்"; ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரிக்கேபரமிறே; [மாஶுச:] (மாஶுச:) என்னுட ம்பிலழுக்கை நானேபோக்கிக்கொள்ளேனோ வென்றிறேயவனவார்த்தை. "எம மையாளும்பரமர்" என்றுததீயஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், "நன்மைபெறு த்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பர்" என்றவர்களேயுபாயமாகவும் வேணு மிறே; (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம். உபாயயாதாதம்யமிதுவிறே.

தடையாகித்தொக்கியலுமூழ்வினையாவது - விரோதியாய்த்திரண்டு வார்த் திக்கிற ப்ராக்தநகர்மமென்கை. "முன்செய்தமுழுவினை" "பாரமாயபழவினை" என்னக்கடவதிறே. ஊழ்மை - பழமை. வினை - கர்மம். "பொய்ந்நின்ற ஞானமும பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்," "அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்த." (அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்.) * பகவத்ஸ்வரூ பதிரோதாநகரியிறேதேஹம். விரோதிஸ்வரூபயாதாதம்யம் - அஹங்காரமமகாரங்க ள்; "யானேயென்னை யறியகிலாதேயானேயென்ற னதேயென்றிருந்தேன" "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து" "பீஜமேதத்த்விதாஸத்திதம்." (பீஜ மேதத்த்விதாஸத்திதம்.) "முன்னமே" என்னும்படி அநாதியாயிறேபோருவது. இதுதானநுகூலர்பக்கல அநாதரத்தைப்பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும், அதுதான தே ஹாத்மப்ரமமூலமாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்திலஜந்மநிரூபணத்திலே மூட்டியநர்த்தத்திலே பர்யவஸிக்கும்; "அதிலேஒன்றவர்கள்பக்கல ஜந்மநிரூபண ம" என்றாரிறே. "மன்பக்கல்சேவிப்பார்க்கன்பு செய்வார் சன்மநிரூபணமாவி க்குநேரேயழுக்கு" என்றுமிற்று அதின கரௌர்யமிருப்பது, "அமரவோரங்கம" இத்யாதி.

வாழ்வினையாவது - வாழ்வையென்றபடி. வாழ்வினையென்று - முழுச்சொல். வாழ்வாவது - * நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று * வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவாழ்வர் என்றபடி. " தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே " " உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும " என்றுஅவனுகந்தபடியைச் செய்தாநந்திக்கை அன்றிக்கே, " அவனடியார் நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும் வாய்க்குநங்கட்கே " என்கிறபடியே, " அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை " என்றுஞ்சொல்லுகிறசரம ப்ராப்யமாகவுமாம். இதிறே ப்ராப

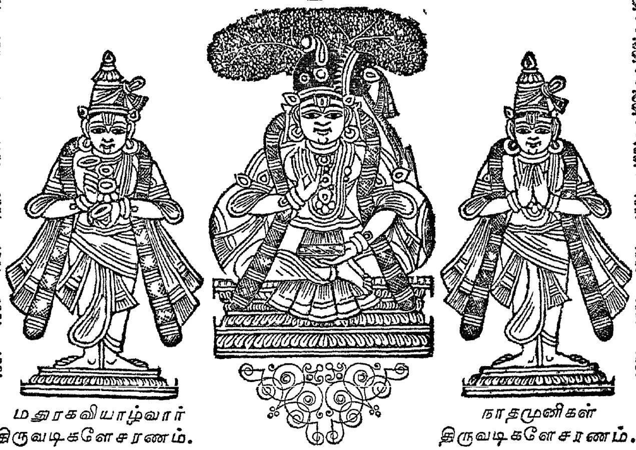
(குருகையர்கோனயாழினிசைவேதத்தியலோதும்) இந்த அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ஓதுகையாவது - " ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் " (ப்ராப்யஸ்யபரஹ்மணோரூபம்) இத்யாதியில " முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந: வதந்தி " (முநயஶ்சமஹாத்மானோவேதவேதார்த்தவேதிந:வதந்தி) என்கிறபடியே, சடகோபமுனியானஇவர் திவ்யஸூக்தியும் * இமையோரதிபதியடியேன்மனனே பொய்ம்மயர்வுபிறந்தருளினன் விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகத்தையு மடியிலேயாயிற்று சொல்லிற்று ; " உயர்திண்ணணையொன்றுபயிலேறுகண்கருவீடுசொன்னதொலொருகக்கொண்டநோற்ற நாலுமெம்மாவொழிநெடுவேய் என்கிறஇருபதிலே விஸ்தமாக்கி எண்பதிலே பரப்புகையாலே அஞ்சையும் " என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே யருளிச்செய்தது. குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதமாவது - ஸம்ஸ்க்ருதவேதம்போலே தான்றோன்றியன்றிக்கே, " எய்தற்கரிய மறைகளையாயிரமின் றமிழாற்செய்தற் குலகில்வரும் சடகோபன் " என்னும்படியாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்ட அதிசயத்தையுடைத்தாய், " யாழினிசையே " என்றுகாநஸ்வரூபியான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிபாதிக்கையாலே " பண்ணார்பாடல் " " பண்புரையிசைகொள்வேதம " என்னலாம்படி " பண்கொளாயிரம " என்று ஸாமவேதம்போலே ஸரஸமாயிருக்கை. இதினுடையவேதஸாம்யமெல்லாம ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே விசதமாகஅருளிச்செய்தார், அதிலேகண்டு கொள்வது. " விண்மீதிருப்பாய " என்கிறபாட்டிலே பரஸ்வரூபங்காணலாம், ஆத்மஸ்வரூபம * அடியார்ந்தவையத்திலேகாணலாம, உபாயஸ்வரூபம் * உழலையிலேகாணலாம், விரோதிஸ்வரூபம் " அகற்றநீவைத்த " என்கிறதிலேகாணலாம், பலம் உற்றேனிலேயுணரலாம. அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தாலேயிறே " அந்தமில்பேரின்பத்தினபுறுகையும் " என்று அறுதியிட்டருளிற்று. * எண்பெருக்கந்நலத்திலும், " எனக்கேயாட்செய் " " ஒழிவில்காலம் " " வேங்கடங்கள் " " சீலமில்லா " " கள்வாய " " ஞாலத்தூடே " என்கிறபாட்டுக்களிலும் - திருமந்த்ரார்த்தம்காணலாயிருக்கும். அகாரத்தாலும, மகாரத்தாலும் - ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையுஞ் சொல்லி, சதுர்த்தியாலு முகாரத்தாலும் - ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் பலத்தையுஞ்சொல்லுகிறது ; ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்திலே - ஸர்வஸ்மாத்பரன்திருவடிகளில கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே, திருமந்த்ரம்-அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமென்னுமிடம ஸ்பஷ்டமிறே ; ஆகையாலே திருவாய்மொழியில்

ப்ரதிபாதிக்குமர்த்தமெல்லாம அர்த்தபஞ்சகப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரார்த்த மென்னததட்டில்லை. "ஸ்ரீவதிஶ்ருதநஸ்ராவ" (ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யா ஸ்ய) என்கிறஸ்லோகத்திலே யருளிச்செய்தஅர்த்தபஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண டுபத்தாலே ஓரோவர்த்தம்பரதிபாதிக்கப்படுகிறது" என்றுதிருவாயமொழியின் உரைப்ரவேஸத்திலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரருளிச்செய்தாரிறே..௬

திலதமுலகுக்கானதிருவேங்கடத்தானை, யலகில்புகழ்ந்தாதியாயிரமு - மூலகி -
லுரைத்தான்சடகோபனுத்தமர்களநெஞ்சில், விரித்தானபெருமபூதூராவேந்து.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

மதுரகவியாழ்வார்
திருவடிகளே சரணம்.

நாதமுனிகள்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி

வ்யாக்யாநமாகிய

ஸ்ரீ பகவத்விஷயம்.

பன்னீராயிரப்படி.

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible]।
[illegible]॥

ஸாங்கோபப்ருஹ்மண ஸகலவேதவேதாந்த ஸாரார்த்த ப்ரகாசகமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக ஸவிபூதிக பகவதநுபவ பரவருத்ய பரபக்திஸிந்து பரீவாஹரூபமாய், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதாபதாவாநல நிர்வாபண ஸரஸாம்ருத ப்ரவாஹபூராத்மகமாய், நித்யபரதயகரநிரவதிகாதிசய பரமாநந்த ஸந்தோஹஸமவாத்தகமாய், ஸகலஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேஸ்வரன் தன்பரமகாருணிகத்வத்தாலே ஸ்வஹ்ருதயத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்க ஸர்வாதிகாரி யோக்யமான த்ராமிடபாஷா ஸந்த

ர்ப்பத்தாலே ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரஸம்பந்த நிவ்ருத்தியை யபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க் கநுபாவ்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுபவித்து, திருவந்தாதியிலே அநுபவஜநிதமான அபிநிவேசாதிசயத்தைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபிநிவேசாநுரூபமாக பூர்ணமான பகவத்விஷயத்தை யநுபவித்து இவர்க்ருதார்த்தரானார். இதில் சரமமான திருவாய்மொழியாகிற திவ்யப்ரபந்தம் "ஸ்ரீபதிரேவ சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுஸ்ஸந்நாஸ்ரித: | அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்வப்ராப்திம் ச கரோதி ஸ்வயம்" என்று, ஸ்ரீய:பதியானவன் சேதநனுக்கு உபாயபூதனாய் ஆஸ்ரிதனுக்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வப்ராப்தியையும் தானேபண்ணிக்கொடுக்குமென்று, அநுயாயியான மஹாவாக்யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இப்ரபந்தம் ஸர்வஸாஸ்த்ரஸாரோப ப்ருஹ்மணம்பண்ணுகிறதாகையாலே ஸகலவேதஸாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்தபஞ்சகமு மிப்ரபந்தத்திறுடைய மஹாவாக்யார்த்தத்திலே அந்தர்ப்பூதம், (ஸ்ரீபதி:) என்று, ப்ராப்யமானப்ரஹ்மத்தினுடையஸ்வரூபமும், (சேதநஸ்ய) என்று, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபமும், ஹேதுர்வே ந என்று, உபாயஸ்வரூபமும், அநிஷ்டஹாநிம்என்று, ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்தியும், இஷ்டஸ்வப்ராப்தி என்று, ப்ராப்திபலாவாப்தியுமான அர்த்தபஞ்சகமும்ஸூசிதமாகிறது. இப்ரபந்தத்தில்முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்தரூபமான பராவராத்ம யாதாத்ம்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது, முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்யரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகேஷ்டப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது, நடுவிட்டிரண்டுபத்தாலே ஸித்தஸாத்யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தைப்ரதிபாதிக்கிறது, ஸித்தமான வுபாயத்தினுடையவரணம ஸாத்யமென்றுகருத்து. அதில்ஸித்தரூபமான பராவராத்மயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான முதல நாலுபத்தில், முதற்பத்து மிரண்டாம்பத்தும், ப்ராப்யமான பரஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. மூன்றும பத்தும் நாலாம்பத்தும் ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அஞ்சாம்பத்து மாறும்பத்தும் ப்ராப்த்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஏழாம்பத்து மெட்டாம்பத்தும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாமபத்தும் ப்ராப்திபலஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதில் முதற்பத்து பரனை சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் இரண்டாம் பத்து போக்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. மூன்றாம்பத்து பகவதேகசேஷபூதனை ஆத்மாவினுடைய ததேகாநுபவத்வத்தையும், நாலாம்பத்து ததேகப்ரியத்வத்தையும் சொல்லுகிறது. அஞ்சாமபத்து நிரபாயமான வுபாயவேஷத்தையும், ஆறும்பத்து தத்வரணப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஏழாம்பத்து அநிஷ்டமானவிரோதி ப்ரகாரத்தையும், எட்டாம்பத்து தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம்பத்து பலப்ரகாரத்தையும், பத்தாம்பத்து ததவாப்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆக இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தினுடைய அவாந்தரார்த்த பேதத்தாலே இப்ரபந்தத்தில் பத்துப்பத்துக்கும வாக்யார்த்தம சொல்லிற்றாயிற்

௩. அதில் சேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபரமானமுதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி ரக்ஷகதவோபயுக்தமான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வததையும், இரண்டாந்திருவாய்மொழி ஸாவஸமாஶ்ரயணீயதவததையும், மூன்றாநதிருவாய்மொழி ததநுகுணமான ஸௌலப்யத்தையும், நாலாந்திருவாயமொழி ஆஶ்ரிதாபராதஸஹத்வத்தையும், அஞ்சாநதிருவாய்மொழி ஸௌஶீல்யாதிசயத்தையும், ஆறாநதிருவாய்மொழி ஸ்வாராததையையும், ஏழாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரயணததிலத்யநதஸ்வாரஸ்யத்தையும், எட்டாந்திருவாய்மொழி ஆஶ்ரிதவிஷயமான வார்ஜ்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாந்திருவாயமொழி ஸாதம்யபோக ப்ரதத்வத்தையும, பததாநதிருவாய்மொழி நிர்ஹேதுகமஹோபகாரிதவததையுஞ் சொல்லுகையாலே பரமசேஷியினுடைய ரக்ஷகதவபூர்த்தியை ப்ரதிபாதிததாயிற்று. அதில பரத்வ பரகாசகமான முதற்றிருவாயமொழியில் தத்பயாதகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விக்ரஹயோகத்தையும், ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததையும், அபரிச்சிந்நமான லீலாவிபூதி ஸம்பநததையும், அநநதரம் மூனறுபாட்டாலே விபூத்யநதர்க்கத ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸத்திதி ப்ரவ்ருதயாதிகள் ஸ்வாதீநங்களென்னு மிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸதபதார்ததங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாநாதிகரண்யததாலே ததநிநமெனனு மிடததையும, ரக்ஷணரூபையானஸ்த்திதி, வையதிகரணயத்தாலே ததநிநயென்னுமிடததையும், ஸர்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரணயததாலே ததநிநகளென்னுமிடததையும், ததபயாதகமான சரீராதமபாவ ஸம்பந்தத்தையும், அநநயேஶ்வரத்வததையும், அவைதிகரால் அப்ரகம்பயதவத்தையும், அகில வ்யாபகத்வத்தையுஞ்சொல்லி அசேஷசேஷித்வரூபமான பரதவததை ஸ்ததிரீகரிததருளுகிறார்.

௩௬.

மஹாப்ரவேஶம் - முதல்ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜன்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்" என்று முதலிலே தன்திருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினான். "[illegible] ।[illegible]" என்கிறபடியே ஶ்ரீப்ருந்தாவநத்தை "உத்தேநவக்ஷா[illegible]" என்னும்படி கடாக்ஷித்தாற்போலே தத்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷிததான். இதரதர்ஶநங்களில் தத்வங்களைப்பதினா

றென்பார், ஆறென்பாராய் பஹுப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்திபண்ணு
வர்கள்.

எங்ஙனேயென்னில், லோகாயதிகன், ப்ருதிவ்யாதி பூதங்கள் நா
லினுடைய கூட்டரவிலே சைதந்யமென்றொரு தர்மம்பிறக்கும், அதுக்கு
ண்டான சுகதுக்கங்களே ஸ்வர்க்கநரகங்கள், அவற்றினுடைய பிரிவிலே
சைதந்யம் நசிக்கும்; அவவருகொன்றுமில்லையென்பதவனுடைய ஸித்தா
ந்தம். ஆர்ஹதன், கார்யகாரணரூபத்தாலே ஜகத்து நித்யாநித்யமும் பி
ந்நாபிந்நமும ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும்; ஆத்மாக்கள காமரூபமா
ன சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே தனக்குப்பரிமாணமாகக்கொ
ண்டிருக்கும்; ஸம்ஸாரமநாதி, மலதாரணாதிகளாலு மாத்மஜ்ஞாநத்தா
லும் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்வகதியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷ
மாகிறதென்றுன். பௌத்தமதங்களில வைநதுககொண்டு வைபாஷிக
ன், பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாயிருக்கும ஜகத்து; தத்வி
ஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம்; வேறேயாத்மாவில்லை; இதில் ஸ்திரத்வபு
த்தி-ஸம்ஸாரம், க்ஷணிகபுத்தி-மோக்ஷமென்றுன். ஸௌத்ராந்திகனுக்கு
ம் ஸித்தாந்தமதுவேயாயிருக்கச்செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்தென்று
ன், அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோகாசாரன் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்க
ள் ப்ரமம், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது, அதுவும் க்ஷணிகமென்றிருக்கை மோ
க்ஷமென்றுன். மாத்யமிகன் ப்ரமாணமும், ப்ரமேயமும், ப்ரமாதாவு
மிவை யுண்டென்றறிகை ப்ரமம, சூந்யத்தாலே சூந்யமென்றறிகை
மோக்ஷமென்றுன்.'' நையாயிக வைசேஷிகர்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகார
ணம் பரமாணுக்கள், ஆநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரம
நாதி, ஈஶ்வரோபாஸநியாலே சுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கை மோக்ஷ
மென்றூர்கள். பாசுபதன் பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்குபாதாநகாரணம்,
ஆகமஸித்தேஶ்வரன்நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரமநாதி, ஆகமோக்தமான
கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிசாரூப்யத்தைப்பெறுகை, மோக்ஷமெ
ன்றுன். சாங்கயயோகிகள் ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாயக்கொண்டு ஜகத்
காரணமாகிறது, அந்த ப்ரக்ருதியோ டாத்மாவுக்குண்டான வநாதிஸம்
பந்தம் ஸம்ஸாரம், ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் மோக்ஷமென்றூர்கள். பாட்
ட்ப்ராபாகரர்கள் நித்யரா யநேகராய் ஸாவகதராய் அநாதிகாமத்தாலே
ஸம்ஸரிக்கிறூர்கள்ஆத்மாக்கள், ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம், கர்மா
நுஷ்டாநபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூபமோக்ஷஹேது, ஈஶ்வர ஸத்பாவமில்லையென்
றூர்கள். மாயாவாதி, நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாசபளமாய்க்கொ
ண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்ஸாரம், "தத்த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநத்

தாலே அந்தப்ரமம்போகை மோக்ஷமென்ருன். பாஸ்கரீயன், அந்தப்ர மந்தானே ஸத்யோபாதி மிஶ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கைஸம்ஸாரம், வா ஸ்ரம தர்மோபேதமாய் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநபூர்வகமாயுள்ள உபாஸ நாத்மகஜ்ஞாநத்தாலே உபாதிநிவ்ருத்தி மோக்ஷமென்ருன். யாதவப்ர காசன், அந்த ப்ரமந்தானே ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமாய்க்கொண் டு ப்ரமிக்கிறது, அதுக்குண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரம், ஜ்ஞாநகர் மஸமுச்சயத்தினுலே பேதஜ்ஞாநம்போகை மோக்ஷமென்ருன். ப்ரமம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிகஸித்தாந்தத்திற்காட்டில் ஏகாயநன்ப்ரமத தை கல்பயசக்திவிசிஷ்டமாககொண்டானததனே, அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். ஆகஸித்தாந்தங்கள பதினேழும் பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டி களுமாகையாலே வ்யர்த்தங்கள். ஸந்தாஸநத்துக்குத் தத்வங்கள்மூன் று; அவையாவன, சித்துமசித்து மீஶ்வரனும. ப்ரகார ப்ரகாரிகள ஐக யத்தாலே ஒன்றென்னலாய், ஸ்வரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிரு க்கும். அசித்தாகிறது குணத்ரயாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் ஸததப ரிணமியாய் ஹேயதயாஜ்ஞேயமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற அசித் திலே போக்யதாபுத்திபண்ணி ஸம்ஸாரத்தைத்ருடமாக்கிகொள்ளவே ணுமென்றிருக்கு மவனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனே யாஶ்ரயிககவேணும், இ து த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய் இத்தைக கழித்துக்கொள்ள வேணுமென்றிருக்குமவனுககும ஸர்வேஶ்வரனே யாஶ்ரயிககவேணும், "ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷ ஹேது:" என்றும் "தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா । மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந் தரந்திதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நான்பிணைததபிணை யொருவ ராலவிழ்க்கப்போகாது, எனனையே கால்கட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளவே ணுமென்ருனிறே. அதுதன்னையே யிவரும் "பொல்லாவாக்கையின்பு ணர்வினையறுக்கலுறச்சொல்லா யானுன்னைசசாாவதோர்சூழச்சி" என் ருரிறே. "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை ஒருவராலவிழ்க்கப்போகிறதில்லை, ஸாவஶக்தி, காமாநுகுணமாகப்பிணைததபிணையை யவனேயே கால்கட்டி யவிழ்த்துககொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிளளை திருநறையூ ரரையா வார்த்தை. சேதநன் நித்யனுய் அணுவாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணனுய் ஜ்ஞாநகுணகனுய் ஏகரூபனுய் பகவச்சேஷபூதனுயிருககும். இப்படியிரு க்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யநுஸந்திதது "ஜராமரண மோக்ஷாய" என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவ மமையுமென்றிருக்குமவனுக் கும் ஸர்வேஶ்வரனேயுபாஸிக்கையு மந்திமஸ்ம்ருதியும்வேணும், ஆத்மா

நுபவத்தைநெகிழ்ந்து ஸர்வேஸ்வரனுடையகுணாநுபவம்பண்ணவேணு மென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்றன்னையே உபாயமாகப்பற்றவேணும். இவற்றிலொன்றை யறியிலும †"ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனை யே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனளவிலே பர்யவ ஸித்தன்றி நில்லாது. ஜ்ஞாநமாகில் ஸ்ரீய:பதியைப்பற்றியல்லது நில்லா து. பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைப்பற்றிப்பிறக்கும ஜ்ஞாநமெல்லா மஜ்ஞாநகல்பம, "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" "தத்கர்ம யந்ந பந்தாய ஸாவித்யா யா விமுக்தயே ஆயாஸாயாபரம்கர்ம வித்யாந்யா ஶில்பநை புணம்" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தையொழியக் கற்றவையெல் லாம் செருப்புக் குத்தக்கற்றவோபாதி. இப்படியிருக்கிற சித்சித்ஈஸ்வ ரர்கள் ஸ்வரூபஸ்பாவங்களை யறியக்கடவாரொருவருமில்லை, இவற்றையு ள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்றிவவாழ்வார்.

இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை, நித்ய ஸூரிகளிலுமில்லை. தம்படிதாமுமறியார்; ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; ஸர் வேஸ்வரனுமறியான். ஒருஸாதநத்தை யநுஷ்டித்து இந்நன்மை நமக் குவருமென்றிருக்கவந்த தல்லாமையாலே தாமுமறியார், இவரைப் போலே யிருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறி யார்கள், தன்குணங்கள் புறம்பொருவ்யக்தியி லிப்படி பலிக்கக்காணா மையாலே ஸர்வேஸ்வரனுமறியான். ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரான வோபாதி நித்யஸூரிகளிலும்வ்யாவ்ருத்தர், ‡"அடியாரிலாநின்றவைகு ந்தமோவையமோ நுந்நிலையிடம்" என்று உபயவிபூதியிலுமடங்காதிருப பர், *"விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்னும்படியாயிற்றிவர்நிலை; பகவதநு பவத்துக்குப பாங்கான தேசத்திலே இருந்து அநுபவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே அவ்வநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிரு ந்தநுபவிக்கிறவர்கள். "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம்| நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:" என்கிறபடி யே கலிகாலத்திலே பகவத்ருசியொருவர்க்கும்பிறக்கிறதல்ல. "துர்லபோ மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷணபங்குர:| தத்ராபி துர்லபம் மந்யே வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்" என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யசரீரங்கிடையாது, பெற்றாலும் ஸர்வேஸ்வரன் ப்ராப்யனென்று அவனைப்பெறுகைக் கநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தைப்பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்னும் ருசிஒருவர்க்கும்பிறவாது, இதுண்டாகிலுமுண்டாம், பாகவத சேஷத்வம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

"ஜநஷ்ராணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்யததிஸித்தயே। யததாமபிஸித்தாநாம் கஸ்சிந்மாம்வேத்தி தத்த்வத:" என்று ஸர்வேஸ்வரன்றானு மருளிச் செய்தான்.

இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார்வந்தவதீர்ணரானவி துசேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று. "ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன்வந்தவதரித்தாற்போலேயாயிற்று ஆழ்வாரவந்தவதரித்தபடி. ஆதித்யன் பாஹ்யமான அந்தகாரத்தைப்போக்கும், இவனாந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிகொண்டாயிற்றிருப்பது. அப்படியேயிவரும் "ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போல்" "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்றும் * பாலேதமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவும்படியாயும் "கேட்டாரராரானவர்கள்" என்றும் "பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித் தென்னாவென்னுமென்னம்மான்" என்னும்படி யிப்படியே தம்முடையநன்மையெங்குமுண்டான வெல்லாக்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது. "ஹஸிதம்பாஷிதம்சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்। தத்ஸர்வம்தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம்ப்ரபச்யதி॥" என்கிறபடியே (ப்ரஹ்மரின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலேஇவரும) பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராயிருப்பர். "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" ஐஸ்வர்யம், ஆத்மலாபம், ஏதேனுமொருபுருஷார்த்தமாகவுமாம் நம்பக்கலிலேகொள்ளுமவர்கள் உதாரர், ஜ்ஞாநியானவன் எனக்கு தாரகனென்று ஸர்வேஸ்வரனருளிசசெய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கக்ரேஸரராயிருப்பர். "பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்தந:" என்றுபால்யந்தொடங்கி பெருமாள் திருததொட்டிலோடணையத் திருத்தொட்டி விடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளையபெருமாளைப்போலேயிவரும் பருவம்நிரம்புவதற்குமுன்பே பகவத்குணைகதாரகராயிருப்பர். "அறியாக்காலததுள்ளேயடிமைககணன்புசெய்வித்து" என்றும் †"மூலையோமுழுமுற்றும்போந்தில - பெருமானமலையோ திருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகம்" என்றும்சொலலுகிறபடியே. "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ। முஹூர்த்தமபிஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ" உம்மையொழிந்தவன்று பிராட்டியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம்; என்போலே? என்றால், ஜலாதுத் த்ருதமானமத்ஸ்யம் நீரகசையறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே; நீரிறுத்தப்

போகிறேமென்கிறவார்த்தை யும்முடையதிருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியுமளவுங்காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பதென்றாரிறே. அந்தலையில் நினைவாலேயிறேயித்தலைஜீவிப்பது, ‡ "எத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையும்போதொழியும" என்கிறபடியே அவனினைவில்லாதவன்று இவையுமில்லையிறே. அப்படியே யிவரும் "நின்னலாலிலேன்காண்" என்றிருப்பாரொருவர். "ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே। ஐஸ்வர்யம் வாபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா" "வானவர்நாடு" என்கிறபரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகாந்தரைஸ்வர்யம், இவையித்தனையும் உமக்குப்புறமபாய்வருமன்று வேண்டேனென்ற இளையபெருமாளைப்போலேயிவரும் †"திருவொடுமருவியவியற்கைமாயாபெருவிறலுலகமூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங்கொள்வதெண்ணுமோ" என்றும். "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்றும், "பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் இதரபுருஷார்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவுமஸ்வபாவருமாயிருப்பர். "அஹம் தாவந் மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே। ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துஸ்ச பிதா ச மம ராகவ:" என்று பெருமாளையே யெல்லாவுறவுமாகப்பற்றின இளையபெருமாளைப்போலே யிவரும் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமு நன்மக்களுமேலாத் தாய்தந்தையுமவரே" என்று பகவதைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஸ்ச தே। பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே" என்றிளையபெருமாள் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும்செய்தல்லது தரியாதாற்போலே, இவரும் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும" என்று எல்லாவடிமைகளும்செய்தல்லது தரியாததன்மையராயிருப்பர்.

"விக்லேஷேணாந்தே நாயோத்யாம் விஹாஸ்ய திம் வஜநாத் புந" "ந தத பஶ்யாமாஸ்தம் பஶ்யேதேநா நராதிப:" என்றும்சொல்லுகிற ஆஜ்ஜந தசரதாதிகளைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் "அப்பொழுதைககப்பொழுதென்னாராவமுதம" என்னும்படிமேன்மேலெனப்பெருகிவருகிற ஆராதகாதலையுடையராயிருப்பர்.

"யஸ்மிந் த்ராஸஸ்த்ரைஸ்வாதி ஸர்வாணா நாதிகாஸ்த்யஸ்யா। உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸ் ஸதாபவத்" என்று ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வானை சாதுக்களுக்கெல்லா முபமாநபூமியாகச் சொலலுகிறபடிபோலே எல்லார்க்கும் தமமுடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாயிருப்பர்.

" [illegible] ",
என்று குணங்களுக்குத்தோற்றடிமைபுக்க இளையபெருமாளைப்போலே
யிவரும் பகவத்குணங்களிலேதோற்று " உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்
றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றார்.

இப்படி பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விசதவிசததர விசத
தமமாகவநுபவித்து அங்குள்ளடங்காமைவழிந்து புறப்பட்டசொல்லா
யிற்றிப்ரபந்தங்கள்.

இங்ஙனேயாகில, இப்ரபந்தங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்க்யையும்
பாட்டுக்கு நாலடியாகையும அக்ஷரங்கள ஸமமாகையும் " எழுத்தசை
சீர்பந்தமடிதொடைபாவினம" என்றாற்போலே சொல்லுகிற ப்ரபந்த
லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடியெங்ஙனேயெனனில், சோகவேகத்தாலே
பிறந்த " [illegible] " இத்யாதிஶ்லோகமானது " [illegible] " என்
கிற ஶ்லோகத்தின்படியே அத்திககாயி லறுமானபோலே பகவத்விபூதி
யிலேகதேஶஸ்தத்தனான ப்ரஹ்மாவின ப்ரஸாதத்தாலே ஸர்வலக்ஷணோ
பேதமானாற்போலே பகவத்ப்ரஸாதமடியாகப்பிறந்த இப்ரபந்தங்களுக
கு இவற்றில கூடாததில்லை.

இவையென்ன கோடியிலே யடைக்கப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ? இவை
பிறந்தபடி யெங்ஙனே ? இவற்றுக்கு மூலமென ? ஒன்றை மூலமாகச்
சொன்னா லதுமூலமென்றறியும்படி யெங்ஙனே ? இவை ப்ரமாணமெ
ன்றறிவதெத்தாலே ? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யரார் ? இப்ரபந்தங்கள் கற்
கைக்கதிகாரிகளார் ? இவற்றுக்கு போக்தாக்களார் ? இவையெதுக்காகப்
பண்ணப்பட்டன ? என்று சில அவ்யுத்பன்னர்கேட்க; இவை புருஷார்
த்த ப்ரகாஶகமான ப்ரபந்தங்களில ப்ரதாநப்ரபந்தங்கள், பகவத்குணா
நுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ பலாத்காரம் சொல்லுவிக்கப்பிறந்தன, பக
வத்ப்ரஸாதலப்தமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப் பிறந்தனவென்னுமிடம்
ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே யறியலாம, வேதார்த்தவித்துக்களான ஸர்வ
ஶிஷ்டர்களும பரிக்ரஹிக்கையாலும்ஸமஸாரத்திலுத்வேகம்பிறந்தார்க்கு
ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தங்களையிப்ரபந்தங்களிலே காண்கையாலுமி
வை யுத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்றறியலாம், எல்லார்க்கும் பரம
ப்ராப்யபூதனான ஶ்ரிய:பதி யிப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யன, ஸம்ஸா
ரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமானறிருவடிகளிலே எப்போதப்பட்டவடிமை
களும செய்யவேணுமென்றிருக்குமவனிவைகற்கைக்கதிகாரி, முமுக்ஷு
க்களும் முக்தரும நித்யரு மெம்பெருமான்றானு மிவற்றுக்குபோக்தா
க்கள, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶயபுருஷார்த்தமின்னபடிப்பட்டிரு

க்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்று சிரோபா
ஸித ஸத்க்ருதராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்தபாஷையாகையாலும், இப்ரபந்தங்களை வேதாநதிகா
ரிகளப்யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கடைவி
ல்லாத சதுர்த்தவர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகை
யாலும், தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே பராதேஶிகங்களாகையாலும், அ
வைதிகா பரிக்ரஹிக்கையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுரு
ஷார்த்தத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிக
ளிலே புருஷார்த்தமாய்ச் சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைக்
காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா
வென்று வைதிககோஷ்டியில் பழக்கமில்லாதார் சிலவறிவுகேடா வந்து
ப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே, பாஷாந்தரத்தாலே
பாடாநின்றுள்ள கைஶிகாதிகளைத் தன்னாட்டினின்றும் போகவிட்ட ராஜா
வைக்குறித்து "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம ।
பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்" என்ற யமவசநத்
தின்படியே பாஷாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே யாகையா
லும், அங்ஙனன்றியே பாஷாமாத்ராவதியாக நிஷேதங்களை யங்கீகரி
க்கில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகளப்யஸிக்கவேண்டு
கையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேதாநதி
காரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளும் இழவாதபடி வேதார்த்தத்தை த்ராவி
டபாஷையாலே யருளிச்செய்கையாலும், எதிர்சூழல்புக்கு அநேகஜந்ம
ங்களெம்பெருமான்றானே தொடர்ந்து விஷயீகரிக்கைக்கடியான பாக்யத்
தையுடையராய், நிரந்தர பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய், தத்வஹிதங்
களில நிபுணராய், அவற்றினுடைய வுபதேஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய், வி
துர ஶபர்யாதிகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே யிப்ரபந்தங்க
ள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்ட ப்ரசுரமான தேஶங்
களெங்குமுண்டாய பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாரு
மிவற்றின வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு இவற்றை யப்யஸிக்கைக்கீடான
இப்பாஷைநடையாடுந்தேஶத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே! என்றிரு
க்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக்கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்
கடைவில்லாத அவைதிகருங்கூட பரிக்ரஹிக்கை ஶ்லாக்யதாஹேதுவா
கையாலும், வேதநமென்று முபாஸநமென்று முபநிஷத்துக்களிற்சொல்
லுகிற பக்தியை இவற்றில காமமாகச்சொல்லுகையாலும், ஐஶ்வர்யகை
வல்யங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷத்தாலே யாகையா

லும், பரதிபாத்யனான வெம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், எம்பெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், பக்திக்குத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும், ஶ்ரவணாதிகளிலப்போதே நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச்சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலு மிப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக வுபபாதித்து வைதிககோஷ்ட்டியி லபியுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே யவனை யநுபவித்து பரிபூர்ணராயிருக்கிற விவர்க்கு எம்பெருமானைப பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகையுங்கூடினபடி யெங்ஙனேயென்னில்; ஓரோகுணத்தையநுபவித்தா லநுபூதகுணங்களிலுண்டான ப்ரியத்வப்ரகர்ஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில வைராக்யத்தைப்பிறப்பித்து குணாந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும், "வாஸோஹமிமொஸ்மொவிஸ்மொவாஸோஹமி" என்றும், ‡ "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு" என்றும், சொல்லுகிறபடியே; பின்னையக்குணங்களில் க்ரமப்ராப்தியற்றது; யாதொருபோதாசைமிக்கது, அப்போதாசைப்பட்டபொருள் கிடையாமையாலும், பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணாதிகளாலுமாக பகவத்விஷயத்திலநுபவித்த அம்ஶத்தையுமிழந்து "எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்றும் "பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ" என்றும் "போரவைத்தாய்ப்புறமே" என்றும் "கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ" என்றும் கூப்பிடாநிற்பர். அவனை யநுபவிக்கப்புக்கால் "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும் "பருகிக்களித்தேனே" என்றும் "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறை" என்றும் "தொண்டரோலலீரும்வாரீர தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்" என்றும் "எமாகிழமே லேழெழுபிறப்பு மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா" என்றும் தாமுந் தமமுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாய்க்கூட்டக்களிப்பர். இப்படி பஹுகுணனான வெம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிஶயபக்திமான்களாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுக்காராய், அவனை யல்லதறியாதபடியாய பகவதநுபவஸுகம் மிக்கபோது இதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று சுகிக்கிறனவாகவும், விஶ்லேஷமென்றொரு வகையுண்டென்றுமறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்கமறந்து விஶ்லேஷவ்யஸநம்மிக்கா

ல் ஸம்ஸ்லேஷ ரஸமுண்டென்று மறியாதே யிதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு "நீயுந்திருமாலாலெனஞ்சங்கோட்பட்டாயே" இத்யாதியாலே யவற்றுக்குமாகத்தாம நோவுபடாநிறபர். இவர்க்கு பரியாபரியங்களொருக்காலும முடியாதே பர்யாயேண வுண்டாயிருக்கையாலே யிவர்க்கு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச செல்லுகையாலே யிவரை நித்யசிந்தயந்தியென்றுமிற்று நம்முதலிகளருளிச்செய்வது.

ஆனல் சேதநர்க்கு ஸதரியநபாநாதிகளே ப்ராகிர்தபோகங்களாய்ச்செல்லாநிற்க, இவரைபகவதநுபவாநுகூலர்களாக்குமோ! என்னில்; திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபதத்திலுமுளள ஸ்தாவரஜங்கமங்களடைய ராமகுணைகதாரகங்களாயிருக்குமபடியை யநுஸந்தித்து இதுவுமகூடுமென்றுகொள்வது,

இப்படியிருக்கிறவிவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸம்ஸ்லேஷமாவது- ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம். விஸ்லேஷமாவது - பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷைபண்ணி அது பெறாமையாலே மாநஸாநுபவத்துக்குவந்தகலக்கம்.

ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வசக்தியாய் ஸர்வநியந்தாவாய் நிரவதிகக்ருபாவானுயிருந்த வெம்பெருமா னிவருடையவநுபவத்தைமுடியநடத்தாதே இவ்வநுபவத்தை விச்சேதிதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில; திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்தபிரிவுபோலேயிவர்க்கநுபூதகுணங்கள ஸாதமிக்கைக்காகவும மேன்மேலனநுபவிக்கவிருக்கைக்காகவும, எம்பெருமான்பக்கலபிறந்த வாசைமுதிர்ந்துநிலைநின்றபடிபெருவிட்டவாறேபோகமோஹங்கள்பிறக்கும. இப்படியுளளகலவியாலும பிரிவாலுமஆழ்வார்க்குவந்ததசையந்யாபதேசப்பேச்சைப்பேச்சியிக்கும.

இப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள ப்ராப்யனான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரமாயிருக்குமசில ; ப்ராபநானான ப்ரத்யகாத்மவிஷயமாயிருக்கும்சில; ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லும்சில; பலத்தைச் சொல்லுமசில; ப்ராப்திவிரோதியைச் சொல்லுமசில; அவசியமானவையிவற்றுக்குப்பாதகங்களாயிருக்கும. இவற்றிலுபதேசமயமாயுளளம், தத்த்வமாக மற்றுளளநாலாத்தமும்சொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் - ஸ்வதநுபவவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று, எம்பெருமானையர்த்திக்கிறார்; திருவாசிரியத்தில் - நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்குபோக்யமான தனனுடையவடிவழகைக் கலம்பகமாலையைப் பணியாக

வெடுத்துக்காட்டுமாபோலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண் டநுபவித்தார்பூர்ணமாக; பெரியதிருவந்தாதியில் - நிரதிசயபோக்யனான எம்பெருமானையநுபவிக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்ணைபிறந்து த்ருஷ்ணாநுகுணமாகப்பேசியுமநினைத்துமதரிக்கிறார்; திருவாய்மொழியில் - இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக ஸ்ரீய:பதியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய்த் தனக்குத்தகுதியான திவ்யதேஹத்தையுடையனுமாய் திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய சங்கசக்ராதிதிவ்யாயுததரனுமாயபரமவ்யோமத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாநரத்நமண்டபத்திலே பெரியபிராட்டியாருந்தானும் பிராட்டிமாருங்கூடதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்தருளி *அஸ்த்ராநேபயஸங்கிகளான *அயாவருமமராகளாலே அநவரதபரிசாயமாண சரணநளிநனாய்க்கொண்டு, அங்கங்கனேசெல்லாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகமான ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் தனக்குசரீரதயாசேஷமாகவுடையனாய் அந்தராத்மதயாசேதநாசேதநங்களைவ்யாபித்துத்தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய் நாராயணாதிநாமங்களைத் தனக்குவாசகமாகவுடையனாய் ஏவம்விதனாக "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்கிறபடியே உபநிஷத்வேத்யனுமாய், இப்படிவிஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்துதன்னுடையபரமக்ருபையாலேதிருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாயதன்னுடையஅவதாரங்களிலுமுதவப்பெறாதகாப்பதிப்பாக்யாககும்இழக்கவேண்டாதபடிஸர்வாபராதஸஹனாய பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாய்க்கொண்டு ஆஸ்ரிதர்க்கத்யந்தபரதந்த்ரனாய் அவர்களுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஸயநாதிகளையுடையனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனானதானே ஆஸ்ரிதஸௌலப்யாதிசயமாகக் கோயில்களிலேவந்துநின்றருளியும், இப்படியுள்ளஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும் ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்குமேகாந்தமானபடிகளால் பரிபூர்ணனானவெம்பெருமான் தன்னை நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்துத் தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ப்ரதிபந்தகமற்று எம்பெருமானைப்பெற்று முடிக்கிறார். இனிச்சொல்லவேண்டுமவையெல்லா மவ்வவதிருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக்கண்டுகொள்வது.

முதற்றிருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்றுவதுநாநாரதநபரிபூர்ணமாயபரிச்சேத்யமானகடலைமுந்தறத்திரளக்கண்டாற்போலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய் எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும்மேற்பட்டு ஸர்வேஸ்வரனாய ஸ்ரீய:பதியாக அபௌருஷேயமான ஸூத்ருட்ப

ரமாணஶ்ருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்படடுள்ள எமபெருமானை பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாம்படி யவன்ப்ரஸாதததாலே ஸாக்ஷாத் கரித்தநுபவிதது, அவவநுபவஜநித பரீதியுள்ளடங்காமை யநுபவிததப டியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி ஏவம்விதனானவன்றிருவடிக ளிலே அடிமைசெயது உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளததைககுறித் தரு ளிசசெய்கிறார்; கடலைத்திரளக்கண்டாரொருவனதிலுண்டான முத்துமா ணிககாதிகளையும தனித்தனியேகாணுமாபோலே முதற்றிருவாய்மொ ழியிலே திரளவநுபவிககபபட்ட எமபெருமானுடைய குணஙகளை யோ ரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாயமொழியாயசசெலலுகிறது இரண்டாந் திருவாய்மொழிதொடஙகிமேலெலலாம். இபபடிசெய்கை ரியரேயலலா, பாரதராமாயணாதிகளைபபண்ணின வயாஸாதிகளும் ஸமக்ஷபவிஸ்தரங் களாலே தஙகள்ப்ரபந்தங்களை பரபஞ்சிகரித்தாரகள்.

பரஸ்வரூபம் அகிலஹேயப்ரதயநீகத்வத்தாலும கல்யாணைகதாந த்வததாலும் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணமாய், விபுத்வாத்தேஶதஃ பரிசசேதரஹிதமாய் நித்யத்வாத்காலதஃபரிசசேதரஹிதமாய் ஸர்வமும தனக்குப்ரகாரமாகத தான்ப்ரகாரியாய்த தனக்கொரு ப்ரகாராந்தரமில் லாமையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமுமாய ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்ஜ்ஞாந பலைஶ்வர்ய சீலாதயநந்த கல்யாணகுணகணமஹோததியாய் ஶ்ரிய:பதி யாய் ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும்வ்யாபிககுமிடததில அபராகருதமாய ஶுத்தஸத்வமயமாய் ஸ்வாஸாதாரணமாய் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய புண்யகந்தவாஸிதாநந்திகநதராளமாய் ஸாவாபாஶ்ரயமாயிருநதுள்ள திவ்யவிகரஹம்போலேவயாபித்துதரித்து நியமித்து இபபடி ஸர்வபரகா ரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்கொண்டு சேஷியாயிருககும்; பரகருதிஸ்வருப மும் மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய் நித்யமாய த்ரிகுணாத்மிகையாய் சுக்லக்ருஷ்ணரகதவாணையாய் அநேகப்ரஜைகளுககு பரஜநநபூதையாய எம்பெருமானுக்கு சரீரதயா சேஷமாய் சேதநா கர்மாநுகுணமாகஇச்சி கக இந்தஇசசாநுகுணமாகபகவத்ஸங்கலபத்தாலேசதுர்விம்ஶதிதத்வமா ய்கொணடுவிவரிககககடவதாய்இப்படியெம்பெருமானுககுஇஷ்டவிநி யோகார்ஹமாயிருக்கும; ஆதமஸ்வரூபம் அணுபரிமாணமாய் தேஜோத ரவ்யமாய் ஜ்ஞாதாவாய ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாய் நித்யமாகையாலேகால பரிச்சேதரஹிதமாய் ஜ்ஞாநத்ரவயமாகையாலே வஸ்து பரிசசேதரஹித மாய் அப்ருதகஸித்யாஹபருதங்கிர்தேஶாநர்ஹாநங்யாஹ ஶேஷமுமா ய் பரஶேஷைதக ரஸமுமாய அதயந்தபாரதந்த்ரமுமாயிருககும் எமபெ ருமானுக்கு; இத்தைப்புள்ளபடியறிவாரில தலைவராயிற்றிவா.

இவ்வாழவாதிருவாய்மொழிப்ரபந்தத்தாலசெய்ததாயிற்ற ஆத்தமேதென்னில்; முதற்றிருவாய்மொழியிலே "உயர்வறவுயாநலமுடையவன்" என்றுதொடங்கி "உணர்முழுநலம்-மிகுநனாயிலன்" நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்" ஆமவையாயவையாய்நின்றவவா" என்றுசொலலிக்கொண்டுபோந்து "கரவிசுமபெரிவளி நீாநிலமிவைமிசைவானவில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்று தலைகட்டுகையாலே நாராயணனே பரததவமென்கைககாக நாராயணஸப்தார்தத்தையருளிசசெய்தார், ஸாவாதிகத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமிறே நாராயணஸபதார்த்தம்; இதினுடையஸேஷமிறே *ஒன்றுந்தேவும் * திண்ணன்வீடும்; அநந்தரத்திருவாயமொழியிலே இவ்வர்த்தத்துககுவாசகமானதிருநாமந்தன்னை "வண்புகழ்நாரணன்" என்றருளிச்செய்தார்; வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை யறியலாயிருக்குமே, அங்ஙனன்றிக்கே யிதுவேவாசகமென்று தந்திருவுள்ளத்திலே யறுதியிட்டவாகாரந்தோற்ற "செல்வநாரணன்" திருநாரணன்" "நாரணனமுழுவேழுலகுக்குநாதன்" காராயினகாளநன்மேனிய ஞாரயணன்" "திண்ணம்நாரணன்"என்முதரித்துககொண்டுபோந்து "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று வழிபோக்கில் வாாத்தையுமிதுவேயாய்த்தலைகட்டுகையாலே யிதுவேவாசகமென்கிற நிரூபந்தத்தை யருளிச்செய்தாா; இனி "மலர்மகள்விரும்புநமருமபெறலடிகள்"என்றுதொடங்கி "திருவுடையடிகள்" என்றும் "மையகண்ணாளமலாமேலுறைவாளுறைமாாபினன" என்றும் "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பன்"என்றும் "கோலததிருமாமகளோடுனனைக்கூடாதே" என்றுமசொல்லிக்கொண்டுபோந்து "திருவாணையென்றும்" "கோலமலாபபாவைககன்பாகிய வென்னன்பே" என்றுதலைககடடுகையாலே ஸ்ரீமானானநாராயணனேபரதத்வமென்றும்சொலலிற்று. இததாலநம்மாசார்யாகளரஹஸ்யததிற்பததவயத்தாலுமருளிசசெயதுகொண்டுபோருமாத்ததுககடியிவ்வாழவாராயிருக்குமெனறதாயிற்று; ஆஸ்ரயணவேளையிலே "மலாமகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகள்"என்றுதொடஙகி, போகவேளையிலே "கோலமலாப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" எனறுமசொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயணவேளையோடுபோகவேளையோடுவாசியற வொருமிதுநமேயுத்தேஸ்யமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று; இபபடிபரஸ்வரூபமநிர்ணீதமாயிற்று, பரஸ்வரூபபரதிஸம்பந்தியானஸ்வஸ்வரூபமிருக்குமபடி யென்னென்னில; "உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்து" என்றுசரீராத்மபாவத்தைத்தாமநுசந்தித்துப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடத்திலே "உமதுயிர்வீடுடையானிடை"

என்று அந்த்சரீராத்மபாவந்தன்னையேயுபதேசித்து, இச்சரீராத்மபாவ
த்தால்பலிக்கிறது அநந்யார்ஹஸேஷத்வமென்னுமிடத்தை "தனக்கேயா
கவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றும் "அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்" என்
றும்சொல்லி, இது தச்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்பதொன்றல்ல, ததீயசேஷ
த்வபர்யந்தமானாலாயிற்று தச்சேஷத்வஸித்தியென்னுமிடத்தை * பயி
லுஞ்சுடரொளி * நெடுமாற்கடிமையிலே பரக்கவருளிச்செய்து "அடி
யார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்து,
ப்ரார்த்தித்தபடியே "அடியரோடிருந்தமை" என்று தலைக்கட்டுகையாலே
பாகவதஸேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்னுமி
டம்சொல்லிற்று. ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தமிருக்கும்படி யென்
னென்னில்; "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று தொடங்கி "வ
ழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்றும் "பலிமானமமிறையாமே
யடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும் "மூகப்பேசுவிப்பணிகொள்ளாய்"
என்றும் இப்படிகளாலேயடிமையே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை நிர்
ணயித்து, இதுதான் ஸாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல, ஸ்வரூப
ப்ராப்தமென்றுசெய்யுமளவல்ல, ராகப்ராப்தமென்றுசொல்லுகைக்கா
க அடியிலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றுகொண்டு ப்ராப்ய
மான குணங்களைச்சொல்லி, "சுவையன்றிருவின்மணாளன்" என்றும்
"தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி" என்றும் குணவிஸிஷ்டவஸ்துவினுடை
யபோக்யதையையுஞ்சொல்லி, "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரா
வமுதம்" என்றும் "ஆராவமுதே" என்றும் "ஆராவமுதானாயே" என்
றும் இந்தபோகத்தினுடைய நித்யாபூர்வதையைச்சொல்லி, "உகந்துப
ணிசெய்துனபாதம்பெற்றேன்" என்று குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங
கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தைச்சொல்லி, இது தான்யாவதாத்ம
பாவியான புருஷார்த்தமென்கைக்காக "ஏதேயின்னம்வேண்டுவதெந்
தாய்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே பகவத்குணாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகை
ங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றருளிச்செய்தார்; இப்புருஷார்த்தத்துக்கு
இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே
"வீடுமின்முற்றவும்" என்றுகட்டடங்கச்சொல்லி அதுதன்னையேமேல
மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்தருளிச்செய்தார்-அவையவை
யென்னில், அஸேவ்யஸேவை த்யாஜ்யமென்றார் * சொன்னால் விரோத
த்திலே, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் த்யாஜ்யமென்றார் * ஒருநாயகத்திலே,
ஸரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவரும் பரிகரஹங்களத்யாஜ்யமென்றார் * கொ
ண்டபெண்டிரிலே; அங்ஙனேசொல்லலாமோ? ஸாஸ்த்ரஸித்தமான

ஐச்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமாகத்தட்டென்னென்னில்; பரம புருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு *ஐங்கருவிகண்ட வின்பமாகையாலும், தெரிவரிதாயளவிறந்திருந்ததேயாகிலும் பகவதநு பவத்தைப்பற்ற சிற்றின்பமாகையாலும், முமுக்ஷுவுக்கிவைத்யாஜ்யமென்றார், ஆகத்யாஜ்யவேஷத்தையருளிச்செய்தார்; த்யாகப்ரகாரமிருக்கும் படியென்னென்னில்; த்யாஜ்யமென்றால்விடுமத்தனையன்றோ; த்யாகப்ர காரமிருக்கும்படி அறியவேணுமோவென்னில்; வேணும், விஷயங்களி னின்றும்தானகடக்கவர்த்திக்கவோ? அன்றியேவிஷயங்களைநசிப்பித்துவ ர்த்திக்கவோவென்றால், இரண்டுமொண்ணாது, கடக்கவர்த்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கவ்வருகேபோகவேணும்; நசிப்பித்துவர்த்திக் கவோவென்றால் பகவத்விபூதியையழிக்கையாய்விடும்; இரண்டுமொழிய விஷயஸந்நிதியினின்றும் நிர்மாநுஷ்யமானகாட்டிலே வர்த்தித்தாலோ! என்றால், ஸர்வத்தையும்விட்டுக்காட்டிலேயிருந்த ஆதிபரதனுக்குமானின் பக்கலிலேஸங்கமுண்டாய் ஜன்மபரம்பரம்பிறந்தது, ஸௌபரிநீருக்குள் ளேமுழுகிக்கிடக்கச்செய்தே அங்கேசிலமத்ஸ்யஸஞ்சாரத்தைக்கண்டுவி ஷயபரவசனானான், ஆகையாலேத்யாகப்ரகாரமிவையல்ல; ஆனாலேதா வதென்னென்னில், "நீர்நுமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்திறைசேர்மின்" என் றுதேஹத்திலாத்மபுத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளான பதார்த்தங்களில் மமதாபுத்தியையுந்தவிருகைத்யாகப்ரகாரமென்று பிறர்க்குபதேசித்தார், "யானேயென்னையறியகிலாதே யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்தார், "நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹந்தபோவநம்" என்று- நிவ்ருத்தராகனாயிருக்குமவனுக்குத்தானிருந்ததேசமேதபஸ்ஸுக் கேகாந்தஸ்தலமென்றதாயிற்று; இப்படியெங்கேகண்டோமென்னில், ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்பக்கலிலுங்கண்டுகொ ளவது; ஆகையாலேபுத்தித்யாகமேத்யாகமென்றபடி; இவ்விரோதிநிவ்ரு த்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்குமுபாயமேதென்னில்; த்ரைவர்ணிகாதி காரமானபக்தியும் அகிஞ்சநாதிகாரமானப்ரபத்தியுமென்றிரண்டிறே வே தாந்தஸித்தமானவுபாயம், இதில் ப்ரபத்தியேயுபாயமென்று தமக்குவி த்தாந்தமென்னுமாகாரந்தோற்ற வுபாயவேஷத்தை யருளிச்செய்தார், "நோற்றநோன்பிலேன்" என்றுதொடங்கி "ஆறெனக்குநின்பாதமேசர ணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றும், "உழலையென்பிற் பேய்ச்சிமுலையூட வளையுயிருண்டான்கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்றும், "நாம ங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேற்சேமங்கொ டென்குருகூர்ச்சட கோபன்" என்றும், "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணமக்கு" என்

றும்சொல்லிக்கொண்டுபோநது. "ஆவிகசோாபறறுக்கொம்புநின்னலா லறிகின்றிலேன" என்றுதலைக்கட்டுகையாலே திருவடிகளேயுபாயமென் றருளிசசெய்தார்; இத்தைப்பிறர்க்குபதேசிக்கிறவிடததிலும "திருநார ணன்றாள்காலம்பெறசசிந்திததுய்ம்மினோ"என்றும், "ஆறெனக்குநினபா தமே" என்றும், "கழல்களவையே" எனறும "சரணேசரணமககு" எ ன்றுமவதரிக்கையாலே உபாயபூர்ததியையருளிச்செய்தார்; இவவுபாய த்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில்; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என் றவிட்த்திலெனக்கருளினனென்கைக்குத் தம்மைக்காணுமையாலே ஆகி ஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, உபாயநிரணயவேளையிலே "நோற்றநோ ன்பிலேனுண்ணறிவிலேன்" என்று தனைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயாந் தரங்களிலநந்வயரூகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைபபேசி, ஆஸ்ரயணவேளை யிலே "புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றுசொல்லிபோகவேளையிலத மக்குண்டானதடங்க பகவத்ப்ரஸாதலபத மென்கைக்காக "நீரனேனி றையொன்றுமிலேன்" என்றுகருந்தனையைப்பேசி, "ஒபபிலாந்தீவினை யேனையுய்யக்கொண்டு" என்றுஸாபராதஜநதுக்களுக்கும புகுரலாமென் றுதோற்றுகையாலே ஸாவாதிகாரமென்றதாயிற்று; அதிகாரியைப்பெ ற்றாலும், உபாயம்ஸித்தமானாலும், ஸ்வீகாரமிலலாதபோது ஜீவிககை யாகாமையாலே அந்தஸ்வீகாரவேஷததை "கழல்களவையேசரணாகக கொண்ட"என்றும், இதினுடையஸாங்காநுஷ்ட்டாநவேளையிலே "அடிக கீழமர்ந்துபுகுநதேன்" எனறுமருளிசசெய்தார்; இந்தஸ்வீகாரஹிருதிதா னுமவனாலேயென்னுமிடத்தை "நின்பாதமேசரணாகத தந்தொழிந்தா ய்" என்றும், "அதுவுமவனதின்னருளே"என்றுமருளிச்செயதாா; இந் தஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அதயவஸாயவேஷததை "களைவாய்துன்பங்க ளையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், "நாடொறுமேகசிந தையனாய்" என்றுமருளிச்செய்தாா; இவ்வுபாயத்தைப் பிறாககுபதேசி க்கிறவிடத்திலே "சிற்றவேண்டாசிநதிப்பேயமையும" என்றுபாயஸௌ கர்பத்தையருளிச்செய்து, இதுதன்னைஸப்ரகாரமாக வருளிசசெய்கிறவி டத்திலேஇதுபக்த்யங்கமன்று, ஸ்வதந்த்ரோபாயமெனகைககாக "சரண மாகும்" என்றுதொடங்கி "மரணமானாலவைகுந்தங்கொடுககும்பிரான" என்றுப்ராப்திபர்யந்தமாகமுடியநடத்துமெனறருளிசசெயதார்; இவ்வு பாயாத்யவஸாயமபண்ணியிருககுமவனுக்குக் காலக்ஷேபப்ரகாரமிருககு ம்படியென்னென்னில; "தொண்டாககமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொ ன்னேன்" என்றுதிருவாயமொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரமென்றருளிச செய்தார்; இப்படிஉபாயததைஸ்வீகரிதது இதுவேபோதுபோக்காகத்தி

ரியுமதிகாரிக்கு பலவேஷமிருக்கும்படியென்னென்னில்; ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமமாய் கைங்கர்யஸித்தி சரமமாயிருக்கு மித்தனையுமுபாயபலமென்னுமிடத்தையருளிச்செய்தார். ப்ரதமத்திலேயிழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டிழியவேணுமுபாஸகனுக்கு; ஜிதேந்த்ரியத்வமு முபாயபலமிவ்வதிகாரிக்கு. எங்ஙனேயென்னில்; "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்" என்று-ஜிதேந்த்ரியத்வமவனாலேயென்னுமிடத்தைச்சொல்லி. ஜிதேந்த்ரியனானவாறே பகவதநுபவத்துக்குபகரணமானபக்த்யாதிகள் தனக்குத்தானேயுண்டாகிறதோ? என்னில, "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுந்தானே தந்தானென்கையாலே பக்த்யுத்பத்தியுமவனாலே யென்னுமிடமுஞ்சொல்லிநின்றது; ஆனாலுத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகராரென்னில்; "காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமாமேனிநங்கண்ணன்" என்று அவனேவர்த்தகனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வ்ருத்திக்கெல்லை யேதென்னில, "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்றுதத்வத்ரயங்களையும் விளாக்குலைகொள்ளும்படிபெருகினபடிசொல்லி "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்" என்று தந்திருவாயாலே யருளிச்செய்கையாலே சரீரஸம்பந்தத்தையறுத்துதேசவிசேஷத்திலேகொண்டுபோய் ஸம்ச்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினானென்றதாயிற்று, ஆக இவ்வைந்தர்த்தமுமே திருவாய்மொழியால்ப்ரதிபாதிக்கிறது, அல்லாதவை யாநுஷங்கிகஸித்தமாய்வந்ததித்தனை, எங்ஙனேயென்னில்; பரதத்வம ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹசேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும, குணாநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்காரமமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்குமகைங்கர்யஸித்திக்கும ஸர்வஸுலபனான ஸர்வேச்வரனதிருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வந்தொடக்கமாகக்கைங்கர்யபர்யந்தமாக உபாயபலமென்றும்சொல்லிநின்றது; "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதி ச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா: । முநயச்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:" என்று ஸகலவேதாத்பர்யமிவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார்.

ஈடு - மஹாப்ரவேசம் - இரண்டாம்ஸ்ரீய:பதி.

ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோளமாறித்திரிகிற விவரை இவ்வா
த்தபஞ்சகத்தையும் விஶததமமாக வறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நி
ர்ஹேதுகமாக விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினான். நம்மாழ்வார் திரு
வாய்மொழி ப்ரபந்தத்தாலே தவ்யவிவரணம்பண்ணுகிறார். இதில் முத
லிட்டு மூன்றுபத்தாலே உத்தரார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூ
ன்றுபத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தா
லே உபாயோபயோகியான குணங்களையும், ஆகமாதமீயங்களில் தமக்
கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்ப
ந்தத்தையு மருளிச்செய்தார்; மேலிற்பத்தாலே தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே
பெற்றபடியைச் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். இதில் முதற்பத்தாலே "உ
யர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன் - துய
ரறுசுடரடிதொழுதெழெனமனனே" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக
னாய், ஸர்வபோக்யனானவன்றிருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த
மென்று நிர்ணயித்து, உத்தமானவார்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமானவா
ர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணம், "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று நித்
தோஷமான ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்றும், ஏவம்விதனானவனென்ன,
"வண்புகழ்நாரணன்" என்றும் "திருவுடையடிகள்" என்றும் "செல்
வநாரணன்" என்றும் விசேஷித்து, "தொழுதெழெனமனனே" என்று
பக்ரமித்து "அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே" எ
ன்று த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பகவ
த்கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டார்; இரண்டாம்பத்தாலே
இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையுமகற்றித்
து, ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய இக்கைங்கர்யத்துக்கு தேசிகரான அ
டியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ என்று தாமும்ப்ரா
ர்த்தித்து, "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று பிறர்க்குமுபதே
சிக்கையாலே "இவர்க்கு பரமபதத்திலே நோக்கிருக்கிறது" என்றீ
ஶ்வரன் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப்புக, "எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்ப
ம்" என்று - எனக்கதிலொரு நிர்பந்தமில்லை, "தனக்கேயாகவெனைக்
கொள்ளுமீதே" என்று - உனக்கேயாயிருக்குமிருப்பே யெனக்குவே
ண்டுவதென் றிப்புருஷார்த்தத்தை யோடவைத்தார்; மூன்றாம்பத்தாலி
வர்க்கு கைங்கர்யத்திலுண்டானருசியையும் த்வரையையுங்கண்ட வீஶ்
வரன் கைங்கர்யத்துக்கேகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக்காட்டிக்கொ
டுக்கக்கண்டு "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றுபாரித்து,
பாரித்தபடியே பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வாசிகமாக வடிமைசெய்
து தலைக்கட்டுகிறார். நாலாம்பத்தா லிப்புருஷார்த்தத்துக்குபாயம் *

நாரணன்முழுஏழுலகுக்கு நாதன்"னென்றும், விரோதி "குடிமன்னுமின் சுவர்க்கம" "எல்லாம் விட்டவிறுகலிறப்பு" என்று ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை விரோதியென்று பிறர்க்குபதேசித்து, "ஐங்கருவிகண்டவின்பம தெரிவரியவளவிலலாசசிற்றின்பம்" என்று தாமும் அநுஸந்தித்தார்; அஞ்சாமபத்தால், இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கு மநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய" என்று தன்றிருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்தானென்றார்; அவன்தந்தவுபாயத்தை கடகனானவனிடுப் பெரியபிராட்டியார புருஷகாரமாக "அலாமேல்மங்கையுறைமார்பா வுன்னடிககீழமர்ந்துபுகுந்தேன" என்றுஸ்வீகரித்தார் ஆறாம்பத்தால. ஏழாமபத்தால், இப்படி ஸ்வீகதோபாயஸ்வீகாரமபண்ணியிருக்கச்செய்தேயும் சடக்கெனபபலியாமையாலே விஷண்ணராய "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய" என்றுதொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட "கூராராழி வெண்சங்கேந்திவாராய" என்றிவராசைப்பட்டபடியே * வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்திவந்தவிது மாநஸாநுபவமாத்ரமாய பாஹ்யஸமஸ்லேஷம கிடையாமையாலே விஸ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; எட்டாமபத்தால், கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஸ்லேஷம் பாஹ்யஸமஸ்லேஷயோக்யமலலாமையாலே "உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகி யுன்றனக்கன்பரானா ரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்னுமை" என்று - இப்படி யாஸ்ரிதாதீநஸ்வரூபஸ்திதயாதிகளை யுடையவன் நமக்குததன்னைககாட்டி மறைக்கைக்கடி ஆத்மாத்மீயங்களிலேதேனும் நசையுண்டாகவேணுமென்றதிசங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை யருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாமபத்தால், "நீயொன்றிய அதிசங்கைபண்ணிப்படுகிறீரிபபடி" என்று தன்னுடைய நிருபாதிகபந்தத்தையுங்காட்டி, "நானநாராயணன், ஸர்வஸக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறோம" என்றருளிச்செய்ய, "சீலமெல்லையிலான" என்றவனுடைய சீலகுணங்களிலே யாழங்காலபட்டார். பத்தாம்பத்தால, ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக்கண்டு திருமோகூரிலே தனக்குவேட்டையாகவந்து தங்கி, இவருக்கர்ச்சிராதி கதியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்திததபடியே "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்று இவர் திருவாயாலே யருளிச்செய்யுமபடிப் பேற்றைபண்ணிக்கொடுத்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ஈடு - மஹாப்ரவேஸம் - மூன்றும் ஸ்ரீயஃபதி.

ஸ்ரீயஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வேஸ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்

கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போ ந்தவிவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யா ன்மூழ்கினன்" என்று தன்றிருவாயாலே யருளிச்செய்யலாம்படி முத லடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி யருளினான் முதல் தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல், அசித்ஸ்வரூபமாதல், ஈஸ்வரஸ்வரூபமாதலறியாதே யிருக்கிற இவர்க்கு அசித்ஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், சேதந னுபாதேயனென்னுமிடத்தையும், தானுபாதேய தமனென்னுமிடத்தை யும், அவன்றானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனோட்டை யநுபவத்து க்கித்தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, தவத்நுபவவிரோதி யான இத்தேஹஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்றார்த்தித் தார் திருவிருத்தத்தில்; ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று ஒருதேசவிசேஷத்தி லேபோனால் அநுபவிக்கக்கடவதன்னுடைய மேன்மையையும் நீர்மை யையும் வடிவழகையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம்படி யிங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒருதசாவைலக்ஷண்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க அவ்வழகை யநுபவித்தார் திருவாசிரியத்தில்; இப்படியநுபவித்தவிஷ யத்தில் விஷயாநுரூபமானவாசை கரைபுரண்டபடியைச்சொன்னார் திரு வந்தாதியில்; ஆமத்தையறுத்துப் பசியைமிகுத்துச் சோறிடுவாரைப் போலே தமக்குருசியைப்பிறப்பித்தபடியையும், அந்தருசிதான் பரபக் தி பரஜ்ஞாநபரமபக்திகளாய்க்கொண்டு பகவமானபடியையும், பின்பு பர க்ருதி ஸம்பந்தமுமறப்பெறுபேறடே தலைக்கட்டினபடியையும் சொல்லு கிறார் திருவாய்மொழியில். கைங்கர்யமநோரதம்பண்ணிக்கொண்டு வரக் கொள்ளக் கைகேயி "ராஜன்" என்றசொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான்ப ட்டபாடுபோலே யிருக்கிறதாயிற்றுத் திருவிருத்தத்தில் நிலை; அவன்திரு சித்திர கூடத்திலே பெருமாளெழுந்தருளி யிருந்தாரென்று கேட்டு "ஸஹிஷ்யஸி லெவஷாநூம்" என்கிறபடியே - என்றொருவன்கண்ணிலக ண்ணீர்பொறுக்கமாட்டாதவரித்தலைபேராற்றுமைகண்டாலமீளாதொ ழிவரோ! [ஶிரஸா யாசிதோ மயா] என்னபிமதம் தந்தலையாலேயிரந்து செய்யக்கடவா நானென்றலையாலே யிரந்தகாரியத்தை மறுப்பரோ! (ப்ராது:) நான்தமபின்பிறந்தவனல்லேனோ! [ஶிஷ்யஸ்ய] பின்பிறந்த வனென்று கூறுகொள்ளவிருக்கிறேனோ! மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோ டேயன்றோ! [தாஸஸ்ய] ஶிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிக்கேயிரு க்கிறேனோ! [ப்ரஸாதம் கர்துமர்ஹதி] ஆனபின்புஎன்பக்கல்ப்ரஸாதத்தை ப்பண்ணியருளாரோ! என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை தரிப்புப்போலே திருவாசிரியத்தில்நிலை; ஸ்ரீநந்திக்ராமத்திலே "ஜடாம

ஃநகாஂக்ஷயா" என்கிறபடியே பதினாலாண்டு மாசைவளர்த்துக்கொண்டிருந்தாற்போலேயிருக்கிறது திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம்பண்ணியருளி, அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெற்றாற்போலேயிருக்கிறதிவர்க்குத்திருவாய்மொழியில்பேறு.

திருவாய்மொழிக்காகஸங்க்ரஹம் முதற்றிருவாய்மொழி; முதற்றிருவாய்மொழியினுடைய ஸங்கரஹம்முதல்மூன்றுபாட்டு; முதல்மூன்றுபாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதற்பாட்டு; முதற்பாட்டினுடையஸங்க்ரஹம்முதலடி; என்போலென்னில்; "ஸர்வாஜ-ஂஷிஸாரம்... வாயுரூணாநிவ। ஸர்வஷாஸ்த்ராணாஂ... நிவாஜம்" என்கிறபடியேஸகலவேதஸங்க்ரஹம்திருமந்த்ரமாய், அதினுடையஸங்கரஹம்ப்ரணவமாய், அதினுடையஸங்கரஹ மகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும்ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலேசெய்தார்களிறே...... *

ஈட்டினவதாரிகையிலுதஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற

தமிழ்ப்ரமாணத்திரட்டு.

முதற்றிருவந்தாதி - கூஎ - ம் பாட்டு.

இப்படியறிவில தலைநின்றவர்களவனையாசைப்படுகைக்கடி, யறிவுக்கு கந்தவயபூமி ஸ்ரீயஃபதியல்லதில்லாமையாலேயென்கிறார்.

பெயருங்கருங்கடலேநோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கு - முயிருந்
தருமனையேநோக்கு † மொண்டாமரையாள்கேள்வ
னொருவனையேநோக்குமுணர்வு.

காற்றுவளத்திலே கொந்தளித்துகிளரக்கடவதாய் பரப்பையுடைத்தான கடலையாறுனதுநோக்காநிற்கும், அழகியதாமரைப்பூவானது உச்சஸ்ததலவர்த்தியான வாதித்யனையேநோக்காநிற்கும், பகவதபரரில்லாதநாட்டிற ப்ராணிகளடங்கலும் சரீரவிஶ்லேஷாநந்தரத்தில தாமராஜனான யமனையேசென்று கிட்டாநிற்கும்; இவை நியதமானாற்போலே ஜ்ஞாநமானது அழகியதாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாரக்கு வல்லபனான ஸர்வேஶ்வர னொருவனையுமேசென்றுபற்றிநிற்கும். ஜ்ஞாநமாகில ஸ்ரீயஃபதியைப்பற்றியல்லது நில்லாதென்கை. பகவதவ்யதிரிக்தங்களைபபற்றிபபிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநகல்பம். "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்... நயாமோ..." என்னக்கடவதிறே.

திருவிருத்தம் - எரு - ம் பாட்டு.

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பெம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர் குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மா னடியார
நிலாகின்றவைகுந்தமோவையமோநுந்நிலையிடமே.

(உலாகின்ற) இவருடையவாஸ்லாஸாதிஸயங்கண்டவனபுடையார் "இவர் திவ்யராயிருந்தாரோ' இநதவிபூதியிலே இவவதிஸயததைப்பெற்றவரோ" என்று விஸமிதராயச்சொன்ன பாசுரததை, தலைவன பாஙகியுடன்தலைவியை யெதிரப்பட்டு வியநதுரைதத பாசுரததாலே யருளிச்செயகிறார். (உலாகின்ற கெணடையொளியம்பெமமாவிளைய பூடுருவக, குலாகின்றவெஞசிலைவாணமுகத்தீர்) குழையளவுஞ்சென்று மீளுகையாலே யுலாவாகிறபதாய, கெண்டையானவொளியையுடைய வமபுகளானவை என்னுடைய பராணததோறபுரையிலோடாதே யுள்ளுருவுமபடியாகவலைநது வயாபரிககிற புருவமாகிற கொடியசிலையையுடைய ஒளிவிஞசினமுகததையுடையவாகளே. (குனிசங்கிடறிபபுலாகினறவேலைப்புணரியம்பளளியம்மான) குனிசங்கைககீழபபடுத்தி மேலேபாயதத வேறறத்தையுடைநதான திரைககிளப்பததையுடைய கடலை யழகியபடுகையாகவுடைய ஸவாமியானவனுடைய. வேலையென்று, கரையாகவுமாம. (அடியாரநிலாகின்ற வைகுநதமோ) சேஷத்வபாரதநதரியஙகளேவடிவாகவுடையவாகள் நிதயவாஸம்பணணுகிற வழிவறறதேசமோ. (வையமோ) அவனுடையலீலாவிபூதியோ. வையமெனறு- விபூதிககுபலக்ஷணம். (நுநநிலையிடமே) உங்களுடைய வாஸஸதாநமானது. வைலக்ஷண்யத்தைப்பார்ததால நிதயவிபூதியெனனலாயிராநின்றது, இஙகேகாண்கையாலே இந்தவிபூதி யென்னலாயிராநினறதெனகை. இததால உலாகினற விதயாதியர்லே - நிதயவிகாஸப்ரவ்ருததிசீலமாய, சீதலஸவபாவமாய், ப்ரகாசததையுங் கூரமையையு முடைததாயிருககு மிவ்வாழவாருடைய ஜ்ஞாநமெனறபடி. எம்மாவியிதயாதியாலே இநதஜஞாநததை யனபுடையார்நெஞசிலே யவகாடமாம்படி பரதிபாதிக்குமளவில பருவிக்ஷேபாதியான முகவிகாஸததை குறிப்பிகிறது. குனிசங்கிதயாதியாலே -சேஷதவநிருபித ஸவபாவரான சுததஸ்வபாவரைக கீழப்படுத்தித் தன்னுடைய தௌராதமயமே கநதிக்குமபடியான மேலெழுச்சியையுடைய ஸம்ஸாரஸாகரததை தனனாராயணதவ ப்ரயுகதஸமபநததாலே வையிடாமல கிடககிற ஸ்வாமியானவனென்று, லீலாவிபூதியோகம் சொனனபடி. அடியாரிதயாதியாலே - ஸவருபபரகாசமுடையாரக்கு தேசம் நிதயவிபூதியென்றும, இந்தவிபூதியிலேயானும் "நேமிப்பிரானறமர்போநதார்" என்று, அங்குளளாரிங்கேவநதிரொன்று சொல்லவேண்டுமபடியா யிருககுமென்றதாயிறறு.

(உலாகினற) கலநதிருக்கிறதலைமகன்கொண்டாடுகிறபடியிலேயொருவகையாதல்; அன்றிககே யியறகையிலே ஐயமாதல். (உலாகின்றகெண்டை) உலாகின்ற, கெண்டைபோலேயாயிறறு கணகளின் மௌக்தயமிருக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) இவன்பார்த்தபோதுபாராதே, பாராதபோது பாரககையாலே, வரவுதெரியாதப

டி காணுக்கோலாகவாநதுதைக்கிறபடி. (ஒளியம்பு) கண்கணடு தப்பவொணணுதிருககிறபடி. (எம்மாவியையூடுருவ) இதுதான புறமபொருவர்மேலேதையாதே நமமேலேதைபபதுமாயிருநதது; அதுதன்னிலும் தோறபுரைபோமதன்றிககே, பராணனிலேதைபபதுமாயிருநதது, அது தனனிலும தொறறம்பன்றிக்கே மறுபாடுருவத தைபபதுமாயிராநினறது. (குலாகினறவெஞசிலை வாணமுகததீர்) எப்போது மொககவளைநதபடியே யிருபபதாய ஒருவயாபாரம்பண்ணவேண்டாதே காக்ஷியிலே யிலக்காருரழியுமபடியாய, அலலாதவிறகளோபாதிகையிலே யிருக்கையனறிககே முகததிலேயிருககுமதாணவில வாததியாநினறுள்ள முகததையுடையீர்; அன்றிக்கே, வாளெனறு-ஒளியாய் வெஞ்சிலையையு மொளியையு முடைத்தான முகததையுடையீரொனனுதல; முகம்பழகினவிறகாணுமிவளை நலிகிறது. (குளிசங்கித்யாதி) வலமபுரிதொடககமானசங்குகளையிடறி. புலாகின்ற-புலம்புகினற. ஸப்தியாநினறுளள திரைககிளாததியையுடையகடலாகிற அழகியபடுக்கையையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய; (புலாகினற) அச்சங்குகளினுடையவொளியாலேயெபபோதுமொகக ப்ரபாதசமயமேயாயிருககிறகடலெனனவுமாம. (அம்மானித்யாதி) நித்யவிபூதியிலே போதுபோககி ஓலக்கங்கொடுததிருக்கையன்றிக்கே தன்சந்நிதாநததாலே கிளாநதுவருகிற திருப்பாறகடலிலே யுகநது குடில்கட்டி நோக்கிககிடபபாரைப்போலே இஜ்ஜகதரக்ஷணாததமாகவநது கண்வளர்நதருளுகிற இந்நீர்மைககுத் தோறறிருககிற நிதயசூரிகள்நிதயவாசமபண்ணுகிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ, அன்றிககே, மாணுவிசசோலைபோலே ஆவதழிவதாய காதாசித்கமாக அவன்வந்து முகங்காட்டிப்போரும லீலாவிபூதியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்த்தாநம். "வானவாநாடு" எனகிறபடியேயவர்களிட்ட வழக்காயிருக்குமிறே அவ்விபூதி; அஹங்காரமமகாரங்களாலே ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ரியம நடையாடாதபடி பணணிக்கொணடிருப்பாகளிறே யிங்குளளார். பிள்ளை திருநறையூரரையர், அடியார்நிலாகினற வைகுநதமோ? அனறிககே, அவனதானவையமோவெனறு பணிப்பராம. இத்தாலாழ்வாரிருக்கிற விருபபைககணடார்கது உபயவிபூதியிலும் இவாபடிக்கொப்பில்லையெனறு சொல்லும்படியிருக்கிறபடியைச் சொலலுகிறது. அங்குள்ளார நிரநதரபகவதநுபவமே யாதரையாயிருபபர்கள, இங்குளளார் இதரவிஷயங்களினுடையலாபாலாபங்களே யாதாரையாயிருப்பாகள; இவாபடி உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருபபது, நிரநதரமானபகவதநுபவமுமினறிககே அநநபாநாதிகளாலதரிக்குமதுவுமினறிககேயிறேயிருக்கிறது. இரணடுவிபூதியிலுமகைக்கடங்காதபடியாயிருககிறவிருபபைசசொலலுகிறது, இஙஙனனருகிலிரண்டிடததிலும் ஐயங்கூடாதிறே.

திருவிருத்தம் - எகூ - ம் பாட்டு.

வேதனைவெண்புரிநூலனைவிண்ணோாபரவுகின்ற
நாதனைஞாலமவிழுங்குமநாதனைஞாலநதததும்
பாதனைபபாறகடற்பாமபணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவாா * விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே.

வேதனை - இபபடியார்தயதிசயததாலே யீடுபட்டவர் "இவவிஷயத்தையநுபவிக்கபபெறறவர்கள சூரிகளிலும் விலக்ஷணரானவாகளிறே" எனறு தம்மு

டைய இழவை யருளிச்செயதாா, இது நாயகிவார்த்தையாகவுமாம. (வேதநை) வேதஙகளாலே சொலலபபடுமவனை, (வெணபுரிநூலனை) வைதிகபுருஷனென கைக கடையாளமான சுததயஜ்ஞோபவீததததையுடையவனை, (விணணோபரவுகி ன்றநாதனை,) வேதப்ரதிபாதயாகளான அல்லாத தேவதைகள நநதாமுடையபத சிததிக்காக ஸதோத்ரங்களைப்பணண அவாகளுககு அபிமதபாதாநம்பணணி அவ ர்களுக்கு ஸ்வாமியாய்நினறவனை, (ஞாலமவிழுஙகுமநாதனை,) அநதேவஙகளோ டவர்களுக்கு இருப்பிடமான ஜகத்தோடு வாசியற பாளயஙகொள்ளப்புககால வயிறறிலே வைத்துநோககிதனனைநோககுகைக கொருவாவேண்டாநவனை, (ஞா லந்தத்தும்பாதனை,) அந்தஜகத்துக்குததானே சேஷியெனறுமிடநதோறறு தன னிழே யாக்கிகொள்ளுந் திருவடிகளையுடையவனை, (பாறகடறபாம்பணைமேறப ள்ளிகொண்டருளும் சீதனையேதொழுவாா) ஜகததுககுபபினனையு மிடாவநதால ரக்ஷிக்கவேணுமெனறு, திருபபாறகடலிலே பிரியவொண்ணுத போகத்தையுடைய திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையினமேலே ரக்ஷணசிநதைபணணி கண்வளாந்த ருளுகிற சீதளஸ்வபாவனுனவனை, அநுபவிமுகராயககொணடு அநுபவிககபபெற றவாகள். (விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரோ) நிதயாநுபவமபணணபபெறற பரமபதவா சிகளிலும் கனத்தவர்கள். இவ்விடத்தில் சீதனெனறு "தாபாாததோ ஜலசாயிந ம்" எனறனுபவிக்கப்பெருதா ராாததிநிருகைக்காக திருப்பாறகடலிலே கணவளா ந்தருளுகையாலே நாராயணதவபரயுகதமான சௌசீல்ய சீதலதையைச சொ ல்லிற்றுயிற்று.

(வேதனை) பகவத்விஷயமென்ருல் தளராதேநினறநுபவிக்குமவாகளும் சிலரோதானென்கிருா. வேதனை - புக்கிடமும் பிறப்பிடமுமறியாதே தாம்பட்டது படும் வேதத்தை நினைக்கிருா. (வெண்புரிநூலனை) "மைவனைபோறபொலியுமு ரு" என்கிறவவ்வடிவையிறே வேதங்களும் பரதிபாதிககிறது, அவவடிவுக்குப பர பாகமான திருயஜ்ஞோபவீததததையுடையவனை. (விணணோபரவுகினறநாதனை) நித்யசூரிகளு மடைவுகெட்டுககிடநது கூப்பிடுவது மவவடிவையிறே. (ஞாலமவி ழுஙகுமநாதனை) குறைவறருசிலா கொணடாடவிருநதோமெனறு மேனமைபார் ததிராதே குறைவாளரான சமசாரிகளை பரளயம் நலியாதபடி வயிற்றிலே யெடு த்து வையாநின்ருல் "நீயிதுசெயயக்கடவையலலை" என்று சிலரால சொலலவொ ண்ணுதிருக்கிறவனை. (ஞாலமிதயாதி) புழுக்குறிததெழுததாறைபோலே யொரு க்கால் ரக்ஷித்துவிடுகையனறிககே ஜகததையடையவளநதுகொணட திருவடிகளை யுடையவனை. (பாறகடலிதயாதி) எலலாஞ்செயதாலு மொனறுஞ்செயயப்பெற றிலோமென் றிவற்றினுடைய ரக்ஷணசிநதைபணணிக்கொணடு கிடக்கிறபடியாத ல், இநதரனுககிறந்தத்தைக்கொடுததுத தான் திருப்பாறகடலிலே கிடக்கிறபடி யாதல். (சீதனை) திருப்பாறகடலில கிடககிறபடியை நினைத்தால் தாபமடையத தீரும்படி யிருக்கிறவனை. "தாபாரொேராஜலஶாயிநம்" (சீதனையேதொழுவாா) அவனைத்தொழுது வேறொரு ப்ரயோஜநத்தைக் கொளளவிருத்தல், அவனைப்ராசங கிததமாதரத்திலே நெஞ்சுதளாதல்செயயாதே தொழுவாாகள். (விண்ணுளாரிலு ஞ்சீரியர்) நிரந்தா பகவதநுபவமேயாததையான வத்தேசததிலன்றியிலே அப்படி

க்கு விரோதியான சம்சாரத்திலேயிருந்தே யதுவே யாதனையாயிருக்கையாலே இவர்கள் நித்யசூரிகளிலும் சீரியர்.

திருவிருத்தம் - சுஙி - ம் பாட்டு.

† முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொய்பூங்குழலகுறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கணிவளபரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே.

முலையோ - இபபடிபார்ஸ்வஸ்த்தரும் ஈடுபடும்படியானவிவருடையவார்த்திலைக்கண்டபரிவரானவர் "ஈஸ்வரனுடைய அநந்யஸாதயதவததை யறியாதே அவனைலபிக்கைககுபாயமான பகதயாதிகள் பூர்ணமனறியிலே யிவருககுநடககிற த்வரையானதுஎன்னுயிருக்கிறது"என்றுசொலலுகிறபாசுரத்தை, தலைவியீடுபாடுக ணடு தோழி அறததொடுநின்றுரைககககேட்டசெவிலி "பேதைப்பருவத்தளான விவளுக்குத தலைவனிடம் விருவும்படியானபுணர்ச்சியறிவுவந்தவா றென்னுயிருந தது" எனறுசொனனபாசுரததாலே யருளிசசெயகிறுா (முலையோமுழுமுற்றும் போநதில) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும்முழுக்கத்தோறறினவி ல்லை. முழுமுற்றுமென்று - மீமிசையாயமிகுதியைககாட்டுகிறது. (மொய்பூஙகு ழலகுறிய) செறிநத பூவையுடைததான குழல். பூக்களைச்செறியச்சொருகுமள வொழிய முடிகூடினவில்லை. (கலையோவரையில்லை) பரிவட்டமானது அரையிற் பொருந்த வுடுககுமளவனறு. (நாவோகுழறும்) நாவானது வார்த்தையைததி ருநதசசொல்லாது. (கடனமணணெல்லாம் விலையோவெனமிளிருங்கண்) கடல் சூழநத பூமியும மறறுமுளளலோகங்களும் இவறறுக்குத தகுதியோ வென்னு ம்படி கணகளமிளிராநிறகும். (இவளபரமே) இப்படிபேதைப்பருவத்தையுடைய ளான விவளுககுத தலைவருமதே. நாயகனை வசீகரிப்பது முலையழகாலேயாதல், மயிாககுடியழகாலேயாதல், உடையழகாலேயாதல், உக்திசாதுர்யததாலேயாதல், சாபிப்ராயமாகக்கடைககணிககும்பாாவையில வைஷமயததாலேயாதலாயிருகக, முலையுமரும்பியாதே, குழலுமமுடிகூடாதே, பரிவட்டமும செபபெனவுடுக்கவறி யாதே, சொல்லும்மழலையாய், கணணுமொதுககிபபாராமல் செவவேநோககும்ப டியான இநதபபேதைககு இப்படி யவனிடம் விருவுதலுண்டானவாறென்கொலெ னறதிசயப்பட்டாராயிறறு. (பெருமானமலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கினற வாசகமே) "ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோதிருவேங்கடம்" என்று சநதைசொ ல்லுவாரைப்போலே பலகாலுமப்யசிககிற பாசுரமிவள்தலையிலே கிடப்பதொன் றே என்றுளாயிற்று. இததால பரிவரானவாகள பகவதப்ராப்திசாதனமான பக் தயாதிகளினறியேயிருக்க இவவாழ்வார் அவனுடையதேசததை ப்ராபிககத்வரிக் கிறவிதென்னேவெனறு பரிவாலே கலங்கியுரைத்தார்களாயிருக்கிறது. முலையாவ து - போகோபகரணமானபக்தி ஸூசகமாகையாலே, அந்தபக்தியானது ப்ராப்தி ஸாதநமான பரமபக்தியாம்படி பரிணமித்ததில்லையென்றபடி. குழல் குறியவெ னறு - முடியழகில்லையெனறபடியாலே "நஷ்ஸுஜஷ" என்கிறபடியே தலை

யாலே வசீகரிக்கிற ப்ரஜ்ஞமமில்லையெனறபடி. உடையழகில்லையெனறபடியாலே “வஸ:வஶீகாரஹேதுந” எனனுமாபோலே “யதஹஸ்தூஜாஸவ்ரதா:” என்று - கட்டியுடுத்துக்கிளம்பும் வயவசாயமிலலையென்றபடி. இவள பரமே எனகையாலே - கேவலமான ஸவரூபபாரதநதரியமுடையார்க்கு சாதநமில்லாமல் த்வரையை தலையிலே யேறிட்டுககொளளுகை யொககுமோவென்று வயதிரேகஞ சொன்னபடி. பெருமானித்யாதியாலே - “அடிமைசெயயவேண்டுநாம்” எனறபடியே அவனெழுந்தருளிநிறகிற திருமலையே போகஸததாநமென்றதாயிறறு.

முலையோமுழுமுற்றும்போநதில - “தளப்பருநீண்முறுவறசெய்யவாயதட முலைவளபபெருநாடன, மதுசூதநன” எனனுமென்றாளே; ப்ராபதயெளவனையாய் பருவம்நிரம்பினவன் றிவளிதுசொல்லககேடகவேணுமோ! பாலயமேபிடிதது இவளுக்கிதுவன்றோ யாதனையென்கிறாள் (முலையோவித்யாதி) இவையெல்லாம் நிரம்பினால் சொலலுகை ப்ராப்தமிறே; முலையோமுழுமுற்றும்போநதில- முலைகள சமையவளர்நதனவிலலையெனறு சொலலுமளவல்ல முலையெழுமெலலையின்னதெனறு கொண்டைக்கோல நாட்டிறறுமிலலை. (மொய்பூங்குழல்குறிய) செறிநதழகிதாயிருநதுள்ள குழலகளானவை குறிய - நாயகன பேணிச்சூழியங் குறறினால் இவள்வினைக்கெட்டாதே குலைததால் அதுக்கவனகால் பிடிக்குமளவல்ல. (கலையோவரையில்லை) உடுக்குமிடமறியாள. (நாவோகுழறும்) தாயமாரும் சொறறெளிவுண்டாய்ப் பொருளுடைததான சப்தங்களைச்சொல்லி அவ்யக்தமானவறறை யவள்பக்கலிலேகேட்கு மத்தனை. அயயா ஆச்சியனொன்று சிலவறறைக் கறபிபபார்களிறே, அவர்களுடைய தெளிநதசொறகளை குறறமாம்படி இவளுடைய கலங்கினசொல்லே நன்றாயிருககும. (கடலிதயாதி) இவவிடததை பட்டரருளிச்செயயாநிறக “அல்லாத வவயவங்களினுடைய நிரமபாமையைசசொல்லிவைதது இதினுடைய பெருமையைசசொனனால விரூபமாகாதோ” எனறு ஜீயாகேட்க, இதிலும் சிறுமையேகாணும சொல்லுகிறது, இங்ஙனேசொல்லலாவது தானுமினறு நாளையேகாணும், பினனை யிதுதானுஞ் சொல்லபபோகாதெனறருளிச்செயததா. கடலசூழநதபூமிப பரபபடஙகளும விலையாகப்பொறுமோவெனனுமபடிக் கிடாகவாயிறறு கண்கள்மிளிருகிறபடி. மிளிரும் - திரைமோதிக்கரையிலும வழிபோகவொண்ணாதபடியா யிராநின்றது. களவுகலந்து நாயகனை யொதுககிபபார்க்குமதனறியிலே சாவசாதாரணமாக ஜநநியோடு காநதனோடு வாசியறபபார்ககிறவளாயிறறு. (இவளபரமே) இவளபருவததுக்குத தகுவதோவிது. (பெருமான்மலையோதிருவேங்கடமெனறு) பரவயூஹாதிகளைவிட்டுத் திருவேஙகடமுடையான பககலிலேயாய், அவன்றன்னளவிலனறிககே திருமலையே யுதததேஸயமெனறு சொலலுகிறபாசுரமிவள் பருவததுககுத்தகுவதோ. அநநதகுணத்தைபபேசபபுக்கிறே வேதங்கள் நிலமலலவென்று மீணடது, இங்குததை சீலப்ராசாயம் நிலமலலவெனகைககும் நிலமலலவிறே, அபரிச்சிநநவஸதுவைப்பேசப் புககிறே அவைநிலமலலவென்று கைவாங்கிறறு. (கறகினறவாசகம்) சொல்லுகினற பாசுரமென்னுதல், அனறிககே இவள் வாயாலேசொல்லும்படி கேட்கைக்காகவே தாங்களிவை தனனைக்கறபியாநிறபர்களிறே, “இவள வாயனகள் திருந

தவே" என்னக்கடவதிறே. பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கறகின்ற வாசகமிவள்பரமே என்னுதல்; அன்றிக்கே பெருமானமலையான திருவேங்கடமென்று கறகின்றவாசகம இவள்பரமே. ஒ - இதென்ன ஆச்சர்யம். இததால் "ஊரா ஜ்ஞாநம் ப்ரஜ்ஞானம்" என்றும் "அறியாககாலததுள்ள" என்றுஞ்சொலலுகிறபடியே இவர்க்கு பகவத்விஷயததிலுண்டான பராவண்யாதிசயம் சத்தாபரயுக்தமானபடி சொல்லுகிறது.

நாலாந்திருவந்தாதி - ௩அ - ம் பாட்டு.

சேதநாக்கு கர்மாநுகுணமாகயாஹ்யஸமயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மதிகெடுக்கக்கடவ ஸர்வேஸ்வரனலபமுபேக்ஷிக்குமாகில இவையெல்லாமதரோத்தரமாமெனகிறார்.

அகையபின்மனிசரையாறுசமயம
புகைத்தான்பொருகட்னீரவண்ண-னுகைக்குமே
‡ லெத்தேவாவாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையு
மப்போதொழியுமழைப்பு.

அளவில்லாதமநுஷ்யரைகர்மாநுரூபமாக, சார்வாகார்ஹத பௌத்தஸாங்கயவைசேஷிக பாசுபதரூபமானபாஹ்யஷட்ஸமயங்களிலும் மூட்டினவனுய்திரை பொராகினறுள்ளகடலில் ஜலமபோலே ஶ்ரமஹரமானவடிவையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷித் தேறவாங்கிநிறகுமாகில, எததனையேனும தங்களைப்போரப்பொலிய நினைததிருக்கும ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுடைய முசுகுவாலெடுத்தாறபோலே யுண்டானகாவமும், அவர்களைக்குறித்திங்குள்ளவாகள் பஹுவிதமான யாகாதிஸாதநங்களையநுஷ்டிக்குமதுவும், அவவோகாமஙகளையநுஷ்டிக்குமிடத்திலே "ப்ராஹ்மணோவாஹயாதி" என்றுறபோலேயுண்டான தத்தத்தேவதாஹ்வாநஙகளும, அவனேவாங்கின அநதக்ஷணததிலே யின்றிக்கேபோயவிடும். அகைப்பிலமனிசா-எழுசசியில்லாதமனுஷயா. இததாலளவிலிகளானமநுஷயரொன்றபடி.

திருவாசிரியம் - உ - ம் பாட்டு

உலகுபடைத் துண்டவெந்தையறைகழற், சுடாபபூந்தாமரை
சூடுதற்கவாவா, ருயிருருகியுக்கநேரியகாத, லனபிலன்பீன்றே
றலமுத, வெள்ளத்தானுஞ்சிறபபுவிடடொருபொருட், கசை
வோரசைக † திருவொடுமருவிய, வியற்கைமாயாப்பெருவிறலு
லக, மூன்றினொடு நலவீடுபெறினுங, கொள்வதெண்ணுமோ
தெளளியோர்குறிப்பே.

"ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்" என்றுகொண்டு அநததயையமாகச்சொல்லுகிறவிவனுடையவிக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொன்னார் முதறபாட்டில்; அநததயையவஸ்துவினபக்கலபிறக்கும் பக்திதொடங்கிப்ராப்யாந்தாக்கதமாயிருக்கையாலே தத்விஷயபக்தியே யமையுமெனகிற இரண்டாம்பாட்டு. முதறபாட்டில் வடிவழகும் மேன்மையும் நீர்மையுஞ்சொல்லிறறு; அவை கர்மஜ்ஞாநங்களினு

டையஸத்தாஸேயாயநிறக அநநதரமபிறக்கும் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை ப்பெறுமபேற்றுக் கவ்வருகல்லாத பராப்யஙகளெல்லாமென்கிறா. ஜ்ஞாநகாமங களினுடைய ஸததாநத்தில் அவனுடையவடிவழகும மேனமையும்நீர்மையுமாக வந ந்தரமபிறகும் பரபகதயாதிகளையிறே உத்தேஶ்யமாகச்சொல்லிறறு; அநதஜஞா நகர்மங்களினுடையஸததாநத்திலே நிற்கிறவறறை அநுபாஷிக்கிறுர் (உலகுபடைத் தஉண்டவெநதையறைகழற்சுடர்பபூநதாமமை என்கிறவிவவளவிலே) உலகுபடைத் தஉண்ட - "பஹு-ஸ்யாம்" எனகிற சங்கலப மாத்ரததாலே ஸவவயதிரிகத சமஸ்தவஸ்துக்களையுமுண்டாககி உண்டானவிவறறுககு பரளயாபத்துவர விவற றையடைய வயிறறிலேவைதது ரக்ஷிதது பண்ணினவயாபாரததாலே கண்ணழி வற்றமேனமை சொலலுகிறது. எநதை - ஸ்வாமிதவ ப்ரயுக்தமான மேனமையை யுடையனுயிருநதுவைதது எததனையேனும் தமமைத்தாழ நினைததிருநதபடியாலே தமமைம விஷயீகரித்தவததாலேவநத நீர்மைசொல்லுகிறுர். மூவுலகளநத விதினு டையவெலலை தாமாகநினைததிருககிறா. அறை - தவநியாயிருந்துளள வீரக்கழலை யுடைததாய அத்யுஜ்வலமாய நிரதிசய போகயமாயிருககிற திருவடிகளை. இததா லழகுசொல்லுகிறது. (தாமரைசூடுதறகு) தாமரைபோலேயிருககிற திருவடிக ளென்றவாறே "க்ஷாவ-ஈநஃ" என்னவேணடியிருக்குமிறே. (சூடுதறகவாவா ருயிர்) அத்தலையில் வைலக்ஷண்யததை அநுஸந்தித்தால் அவன்பக்கல ருசிபண் ணியல்லது நில்லானிறேசேதநன். சூடுதறகவாவாருயிருருகி - சூடுகையிலே அவா வியிருக்கிற ஆருயிர - ஆசைப்படுகிற ஆதமவஸ்து. (உருகியுக்க) அததலையில் வை லக்ஷண்யததை அநுஸநதிததவாறே அசேதயமானவாத்மவஸ்து நரவதரவ்யமா ய் ஓரவயவியாக்கிககாணவொண்ணுதபடி யுகுத்தாயிறறு. (நேரியகாதல) அந்த அவாவானது விலக்ஷணமாயிருபபதொருஸஙகததையும் பிறப்பிததது; "ஸங்கா த்ஸஞ்ஜாயதெ காமஃ" அநதஸங்கநதாலொரு அனபைப் பிறப்பித்தது, "ப்ரீதி வாந்-ஸ்ம்ருதிஃ" இத்யாதிகளை நினைக்கிறது. விஷயம் குணதிகவிஷயமாகையா லே அந்த அன்பிலேயோ ரனபுண்டு - இனிமை. அதெனபட்டது? அதுதான் துஃகாத்மகமான விஷயத்தைப்பறறி வநததன்றிக்கே "ஸுஸுஸுங்கராஷ்வ் யம்" என்கிறபடியே ஸ்மாதவ்யவிஷயததினுடைய ரஸ்யதையாலே யிதுதானே ரஸிக்குமிறே. அதுதானெனபோலவெனனில்; (ஈனறேறல்) அம்ருதஸமுதரத திறகடைநத அம்ருதம்போலே போக்யமாயிருக்கும் விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷ ண்யத்தாலே. அதுதான் "ஆநந்தஃ" எனகிறவிஷயத்தைப்பறறி வருகையா லே யொருரஸஸாகரமாயிருககுமிறே; விலக்ஷணவிஷயமாகையாலு மிவனுடைய ருசியாலும் ஒருகடலிலே ஏகாகிவிழுந்தாறபோலே யிருக்குமிறே. (அமுதவெ ளளத்தானும்) இனபவெள்ளததிலேயுளளுகையாகிற சிறப்புவிட்டு - இநதபரபக் த்யாதிகளையுடையனுகையாகிறதிறே ஐஶ்வர்யம்; அத்தைவிட்டு. (ஒருபொருட்கு) இததைவிட்டா வினிப்பெறநினைப்பது இவவருகே சிலவையிறே; அவையாகிறன தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களிற் சொல்லுகிறவையிறே. அவறறையொன்றுகநினைத திராத அநாதரந்தோற்ற ஒருபதார்த்தமெனகிறுர். (அசைவோரசைக) அவைதா

னிதுபோலே ஸுலபமாயிராது, யத்நித்துப்பெறவேண்டுமதாய், பெற்றால ப்ர யோஜநமல்பமாயிருக்கும். அவற்றுக்கு ஆசைப்படுவார் அநந்தனே க்லேசப்படுக, " க்லேசோऽதிகதரஸ்தேஷாம் " என்கிறபடியே. நிரூபித்தால் து:காத்மக மென்றாலும் நாட்டிலேசிலபுருஷர்கள் அவற்றிலேவிரும்பாநின்றார்களே ! என்ன; அறிவுகேடாபடியோ ! நானசொல்லுகிறது, புத்திமான்களிவற்றை ஸ்வீகரிப்பதாக மநோரதிப்பார்களோ (திருவொடு இதயாதி) ஐஶ்வர்யம நிலைநின்று அது தானே யாதனையாயிருப்பது. இத்தாலும்பலமில்லையிறே போக்தாவுக்கு சக்தி வைகல்யமுண்டாகில, அவனுமொருநாளு மழியாதமிடுக்கை யுடையனுவது, ஐஶ்வர்யந்தான பராதேஶிகமாவதன்றிக்கே தனாலோக்யமும் விஷயமாவது இத்தோடே அடுத்த (நலவீடுபெறினும்) நல்வீடென்று - உத்தமபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாலே நடுவில கைவல்யபுருஷார்த்தத்தைச் சொல்லிற்றாகிறது. இது தான பெறக்கடவதென்றிருக்கையன்றிக்கே இதிலே தோள்மாறும்படியானாலும் (கொள்வதெண்ணுமோ) இவை ஸ்வீகரிக்கக்கடவதான மநோரதசமயத்திலேதானுண்டோ, ஐஶ்வர்யம் அஸ்த்திரமாகையாலே கழியுண்டது, ஆத்மலாபம் பரிச்சிந்நமாகையாலே கழியுண்டது, பகவத்புருஷார்த்தம ஆசைப்பட்டவுடம்பையொழிய வேறொருடம்புகொண்டுபோ யநுபவிக்குமதாகையாலே கழியுண்டது; அவ்வுடம்போடேயிருக்கச்செய்தே பிறக்கக்கடவதான பரபக்த்யாதிகளோடிவையொவ்வாதென்கிற விடம் விசாரவிஷயமோ. ஆனாலும சிலபேர் நினையாநிற்கிறார்களே ! என்னில் (தெள்ளியோர்குறிப்பேயெண்ணுமோ) ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருப்பார்க்குமநோரதத்துக்கும்விஷயமல்ல. ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞர்நல்லதுக்கும் தீயதுக்கும் தாமிட்டுப்பிறந்திருப்பார்கள் " ஸாராஸார விவேகஜ்ஞா கரீயாம்ஸ: " "கூடுமாசை" இத்யாதி.

மூன்றாந்திருவந்தாதி - ௩௬ - ம் பாட்டு.

கீழே " ஐம்புலனுந்தம்பிறசெறிவென்னுந்திண்கதவம்செம்மி" என்று இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகை யரிதென்றது , இந்த்ரியஜயம்பண்ணினார்க்கல்ல திவனைக்காணமுடியாது, கண்டாலல்லது இந்த்ரியங்களைஜயிக்கமுடியாது, ஆனபின்பு அஜிதேந்த்ரியரானவர்களுக்குதரவனையிழக்குமித்தனையோவென்னில்; அஜிதேந்த்ரியரானார்க்கும் கண்ணால்கண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி திருமலையிலேவந்து ஸுலபனானபின்பவனையெளிதாகவாஶ்ரயிக்கலாமென்கிறார்.

‡ மாறபான்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு
நூற்பான்மனம்வைக்கநொய்விதாம் - நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து.

நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனுமாய் - இப்படி யோலைப்புறத்திலேகேட்டுப்போகாதேகண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படிதிருமலை

யிலேவந்துநிற்கிறஸௌலப்யத்தையுடையனாய், இப்படிஸுலபனானநிலைதன்னிலே நித்யஸூரிகளும் திருவடிகளிலே தலைமடுத்தாஶ்ரயிக்கலாம்படி மேன்மையையு டையனானவன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து, ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸுப்ர வணமாக, போகயோக்யமான பருவத்தைக்காட்டித்துவக்குக்கடவஸுந்தரிகளுடைய தோளோடேயணைத்து அநுபவிக்கவேணுமென்னும் நசையை ஸவாஸநமாகவிட்டு, வேதாதிஶாஸ்த்ரங்களிலே மநஸ்ஸைவைக்கைக்கெளிதாம்.

ஜீயாரும்பதத்தில் - ஈட்டினவதாரிகை.

ஶ்ரிய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன் "வைகுண்டேது பரேலோகே" இத்யாதிப்படியே ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்த்தாநமண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹா ஸநத்திலே *ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்தருளி *அஸ்ந்தாநேபயஶங்கி களான *அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனாய் நித்ய முக்தரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதிஶயாநந்தியாயப்போராநிற்க, அ ந்நித்யமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாருமதன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து அ டிமைசெய்து வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்துநோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வ்யாகு லனாய், ஸ்வசரணகமலஸமாஶ்ரயணத்துக்குடலாக கரணகளேபரங்களைக்கொடு த்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணியும். ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணிவடி வழகைக்காட்டியும், தர்மஸம்ஸ்த்தாபநம்பண்ணியும்செய்தவிடத்திலும்கார்யகரம ல்லாமையாலே "விஜாதீயரான நம்மாலிவர்களைத்திருத்தவொண்ணாது ஸஜாதீய ரைக்கொண்டுதிருத்தவேணும்" என்றுபார்த்து தன்னுடைய நிர்ஹேதுககக்ருபையா லேஸஜாதீயபுத்திபண்ணலாம்படியானவாழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தருளினான். இவ்வாழ்வாராகிறார் ருஷிகளையும்மற்றையாழ்வார்களையும்போலே காமாதிஸாத்ய ஜ்ஞாநாதிகரன்றியே, லௌகிகஜ்ஞாநம்நடையாடாநிற்க பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே யொருகாலவிஶேஷத்திலேபிறந்த தத்வஜ்ஞாநருமன்றியே, திருத்துழாய்பரிமளத் தோடே யங்குரிக்குமாபோலே பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்த ஸஹஜஜ்ஞாநபக் திவைராக்யாதிகளையுடையராகையாலும், "ஆசுஸூந:க்ஷமவேதா:" என் றுதத்வஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநத்தில் ப்ரதமாசார்யராக விலக்ஷணபரிக்ருஹீதராகையா லும ஈஶ்வரன்றானே "லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக இவராவர்" என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டுபரபந்தங்களைப்ரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அத்யந்தவிலக்ஷணராயி ருப்பாரொருவராயிற்று. இப்படிவிலக்ஷணரானவாழ்வார் பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூத்யாதிகளை விஶததமமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவ பரீவாஹரூபேண பே சுகிறபாசுரமானது "ஊடிஷோ ஆஹு" இத்யாதிஶ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், தி ருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, என்கிற நாலுப்ரபந்தமாய ப்ரவ்ரு த்தமாயிற்று.

இவற்றில் சரமப்ரபந்தமானதிருவாய்மொழிக்குப் பரமகாருணிகரானநம் பிள்ளைவ்யாக்யாநம்பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ரபந்தம்ஸர்வர்க

கும்பரிகராஹ்யமென்னகைக்காக ப்ரபந்தத்தவக்த்ருத்தப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாபரவேஶத்தாலே. அதில்ப்ரதமம வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தைஅருளிச்செய்கிறார "ஸ்ரீயஃபதியாய"என்றுதொடங்கி "தொழுதெழென்மனனேயென்கிறார" என்னுமளவாக. மேல "இப்படி பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை" என்றுதொடங்கி "அந்யாபதேசப்பேச்சைப்பேசுவிக்கும்"என்னுமளவாக ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யத்தையருளிச்செய்கிறார. அநந்தரம. "இப்ரபந்தங்களில ஸங்கதிகள"என்றுதொடங்கி "பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்குவாக்யார்த்தமாகவருளிச்செய்தார" என்னுமளவாக ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார. அநந்தரம இரண்டாமஸ்ரீயஃபதியாலேதிருவாய்மொழியினுடையதவ்யார்த்தவிவரணரூபத்வத்தையருளிச்செய்கிறார். மூன்றாமஸ்ரீயஃபதியால இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்துக்கும் முக்யதாத்பர்யார்த்தகத்நபூர்வகமாக இப்ரபந்தசதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டானதைசய்யஸத்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார். "மஹாபரவேஶத்துக்கெல்லாம் ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யமொன்றிலேநோக்கு" என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமுமாழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று "மாதவன்பாறசடகோபன" என்கிறபாட்டில் பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்யாதமாயிற்றிறே. இவ்வைலக்ஷண்யத்ரயமும் "வாமெ்ரமெயெவஃய-ஙா" இத்யாதியாலும "வாஜீகயெஃஹஷ-பூயெ" இத்யாதியாலும, "வெஉவெஜெ்ர வெமுவ-ஙவஷி" இத்யாதியாலும், ஸ்ரீராமாயணத்திலும்சொல்லிற்றிறே.

அதில ப்ரதமம் ஸர்வேஶ்வரனாழ்வாரை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி யருளினபடியையருளிச்செய்கிறார (ஸ்ரீயஃபதியா யித்யாதிமுதலவாக்யத்தாலே) இவ்வாக்யத்தால் பகவந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்தத்திவ்யஜ்ஞாநவத்வரூபவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. இத்தாலாப்த தமத்வம் பலிதம. ஆப்ததமத்வம்நாம-யதார்த்த தர்ஶித்வேஸதி யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம, இந்தவாக்யத்திலே விசேஷகடாக்ஷமும் தத்பலபூதா பரிச்சேத்யாநந்தப்ரவாஹாவகாஹநமும் சொல்லுகையாலே "ஸ்ரீயஃபதியாய" இத்யாதி விசேஷணசதுஷ்டயமும கடாக்ஷோபயோகித்வேந வும், கடாக்ஷத்தினுடையபலாவயபிசாரோபயோகித்வேநவும அநுஸந்தேயம. எங்ஙனேயென்னில், நித்யஸம்ஸாரிவிஷயத்தில ஸ்வதந்த்ரனானவீஶ்வரனுடைய கடாக்ஷம லக்ஷ்மீபுருஷகாரமன்றியிலேகூடாது, அத்தாலேசொல்லிற்று ஸ்ரீயஃபதியாயென்று, இவ்விடத்தில "யஸ்யாவீக்ஷ்ய முகம் ..." "விதேவக்ஷதே யாநு" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம, பிராட்டிபுருஷகாரமானாலும சேதநனிடம்பசசையைய பேக்ஷித்திருக்குமபூர்ணனுக்கில நிர்ஹேதுககடாக்ஷம கூடாதே' என்ன, அதுக்காகச்சொல்லுகிறது "அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய்" என்று, இப்படிபூர்ணனானாலும் இத்தலையில்தோஷமகண்டிருக்கச்செய்தே இவனுக்காகவைத்மாக நிரப்பந்தரூபேண கடாக்ஷிக்குமோ? என்ன, அதஉக்தம (ஸமஸ்தேதி) தோஷபோக்யத்வரூப வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணாத்மகனென்றபடி. தோஷபோக்யத்வாதிஹேதுபூதஸம்பந்தம்சொல்லுகிறது "ஸர்வேஶ்வரன" என்று ; ஸ்வாமித்வம்ஸம்பந்தம். "ஜெஶிதவ்ரஸம்வயாக" என்னக்கடவதிறே. யத்வா, வ்யக்திவிசே

க்ஷத்திலே நிர்ஹேதுககடாக்ஷம் கூடுமோ? என்ன, நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாகையாலே கூடுமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன" என்று; இவ்விடத்தில் "பட்டத்துக்குரியவனையும் அரசுஞ்செய்யுமவையாராயாது" "நாஸௌ புருஷகாரேண" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம், ஸ்வாதந்த்ரியம் காமாநுகுணோபேக்ஷைக்கும் ஹேதுவன்றோ? என்னுமிடத்தில், அதைக்கீழ்ப்படுத்தி யுதபவியாநின்றுள்ள தயாதிகுணவிசிஷ்டனென்கிறார் (ஸமஸ்தேதயாதியாலே) இப்படி தயாதிகுணவிசிஷ்டனாலும் அபூர்ணத்வேந சேதநனிடம் பச்சையையபேக்ஷிக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, பூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேதயாதியாலே) பூர்த்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று. இப்படி கடாக்ஷோபயோகித்வந்திலாரோஹாவரோஹ வ்யாவர்த்யஸோத்யங்கள் கண்டுகொள்வது. அநந்தரம் "ஶ்ரிய:பதி" இத்யாதி விசேஷணங்கள் கடாக்ஷத்தினுடைய பலவ்யாபத்த்வோபயுக்தங்களான பக்ஷத்திலே, கடாக்ஷம் பலவ்யாபதமாகைக்கடி ஸ்வேச்சாக்ருதகார்யத்தில் புரவருத்தவிஹதிராஹித்யநிரங்குஶஸ்வாதந்த்ரியமென்கிறார் "ஸர்வேஶ்வரன" என்று; கேவலம் ஸ்வாதந்த்ரியம் கார்யகரமாகாதே! பலப்ரதத்வௌபயிக ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும் வேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறார் (ஸமஸ்தேதயாதி) ஆனாலும் அபூர்ணனாகில் நிர்ஹேதுக பலப்ரதாநம்கூடாதே! என்ன, அதுவேண்டா, ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேதயாதியாலே) இந்தப்பூர்த்திகாதாசித்கையாகில தந்மூல பலப்ரதத்வமும் காதாசித்கமாகையாலே கடாக்ஷபலம் நியதமாகாதோ? என்னுமிடத்தில். பூர்த்திநித்யதாஹேதுபூதலக்ஷ்மீ வைசிஷ்ட்யம் சொல்லுகிறது "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று. அதவா, ஶ்ரிய:பதித்வம் ஸார்வாதிகலக்ஷணமாகையாலே ஸார்வாதிக கடாக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லாமையால் கடாக்ஷம் பலவ்யாபதமென்கிறார் "ஶ்ரிய:பதியாய்" என்று, ஶ்ரிய:பதித்வம் ஸார்வாதிகத்வே ப்ரயோஜகமென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணம் "ஶ்ரிய:ஐச்வர்யம் ஶ்ரிய:ஆதிபத்யம் சக்ரம் தேஜ:" இத்யாதி; ஸார்வாதிகத்வேந தத்கடாக்ஷம் பலவ்யாப்தமானாலும் தீயமான பலம் பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, "வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதத்வாநுகுண விபூதித்வய வத்தாயாதபூர்த்திமானென்கிறது (அவாப்தேதயாதியாலே) ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகநிரஸநபூர்வக பலப்ரதத்வாநுகுண ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிசிஷ்டனாகவேணுமே' என்ன, சொல்லுகிறது (ஸமஸ்தகல்யாணேதி) பூர்வோக்தாகாரத்ரய விசிஷ்டனானாலும் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனாகையாலே யாஶ்ரிதராலே ப்ரதிருத்தமாய கடாக்ஷம் பலியாதிருக்குமோ! என்னில, அதில்லை, "நதஸ்ய ஜாயதே கஶ்சித்" என்னுமநிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனென்கிறது "ஸர்வேஶ்வரன" என்று, அதாவது ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனானாலும் "அநந்யேந ஹ்ருஷீகேஶ" இத்யாதிவத்ஆஶ்ரிதரை யநுஸரித்தும் கார்யம்செய்யும்ஸ்வதந்த்ரனென்றுகருத்து. இப்படி "குணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌலப்யபரம்; கடாக்ஷத்தினுடைய பலாவ்யபிசாரித்வோபயோகித்வபக்ஷத்தில் பரத்வபரம்" என்பார்கள். இவ்வாக்யத்தில்பிராட்டி ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநநிரூபிகையாகையாலும், ஸர்வப்ரகாராஶ்ரய ஹேதுவா

கையாலும், புருஷகாரதவேந பகவதகடாக்ஷததிலும் தத்பலாவ்யபிசாரித்வத்திலு
ம பரதாநப்ரயோஜநகையாகையாலும், பராரிபலித கரநதத்திலுடைய நிஷ்ப்ரத்யூ
ஹபரிஸமாப்தி கடகதயா மங்களரூபையாகையாலும, "ஸ்ரீயஃபதியாய" என்கிற
துக்கு பராதமயம், விபூதிதவயமுமமிதநசேஷமாகையாலே விபூதித்வயவத்தாரு
பாவாபதஸமஸதகாமத்வததுக்குததாநநதாயம; பூரணனுடையவேகுணங்கள் கல
யாணகுணங்களாயும நிரஹேதுகமாக காாயகரஙகளுமாகின்றனவென்று ததாநந்
தாயம் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகதவத்துக்கு; உசதாகாாதரய நிருப்யமாகையா
லும் விஶேஷ்யஸமர்ப்பகமாகையாலும் ஸாவாநநதர்யம்ஸாவேஶ்வரனென்கிறது
க்கென றுவிஶேஷணசதுஷ்டயததுககும் க்ரமம. இனனமும்இநநாலுகுணங்களும்
உபாயதவோபயோகியானஸௌலப்யத்துக்குமுடலாய், உபேயத்வோபயோகியா
ன ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணோபேதமானபரதவததுககுமுடலாயிருக்கும். எங்ஙனே?
என்னில், ஸ்ரீயஃபதித்வம் "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யைகஜலதி:" "யஸ்யாஸ்ஸா"
இத்யாதிபபடியே ஸௌலபயததுக்குமுடலாய "ஸ்ரீயஃபதி:" ...
இத்யாதிப்படியே பரதவத்துககுமுடலாயிருக்கும் ; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும்
பூர்த்தி கைவாங்காதே மேலவிழுகைககுடலாமததனையாகையாலே ஸௌலப்யத்
துககுமுடலாய் பரதவததுககுமுடலாயிருக்கும ; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வ
மும் ஜ்ஞாநாதிகுணஙகளபரதவஹேதுவாய வாதஸல்யாதிகுணங்களஸௌலப்யத்
துக்குமுடலாயிருககையாலே பரதவஸௌலபயங்களுக்குடலாயிருக்கும்; ஸாவே
ஶ்வரதவமும் "ஶரண்யம் ஸர்வலோகாநாம்" என்று ஸம்பநதங்கொண்டுகி
டக்கைககுடலாய ஸாவாதிகனுகையாலே பரதவததுக்குமுடலாயிருக்கும். இன்
னமும் "ஸர்வம்" இதயாதிஶ்லோகமஶாஸ்தரஸங்க்ரஹமானுறபோலே இச்சூ
ர்ணையுமித்திருவாயமொழியால் பரதிபாதிககப்படுகிற அாததபஞசகத்தையும் த்வ
யாாததததையும் ஸஙக்ரஹேணசொல்லுகிறது. எங்ஙனே ? என்னில், "ஸ்ரீயஃபதி
யாய்" இதயாதியாலே ப்ராபயப்ராபகபூத பரஸ்வரூபமும்சொலலிறறு; "மாறி
மாறி" எனறுதொடங்கி "நிதயஸம்ஸாரியாயபபோநத" என்னுமளவாலேவிரோ
திஸ்வரூபமும், "அடியையடைநது" என்றுதொடஙகி "மூழ்கினன்" என்னுமள
வாலேபலஸ்வரூபமும், "இவரை"என்றும் "யானஎனறுமசொல்லுகையாலே ஆத்
மஸ்வரூபமும, "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி" எனறும "அருளினன்" என்றும்
சொலலுகையாலே உபாயஸ்வரூபமும்சொலலிற்று. அபபடியே "ஸ்ரீயஃபதியா
ய" இதயாதிவிஶேஷணசதுஷ்டயததாலே பூாவோத்தரவாகயகத ஸ்ரீமநநாராய
ணஶபதாாததமும் "மாறிமாறி" இத்யாதியாலே நமஶ்ஶப்தநிவாதயாவித்யாதி
பாஹ்யவிரோதிகளும, "அடியை" என்றுசரணஶப்தாாததமும், "அடைநது"எ
ன்று கரியாபதார்த்தமும், "விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினன" என்றுஶரண
ஶப்தாாததமும: "யான" என்று "பரபதயே"எனகிற உததமபுருஷனுலாக்ஷிப்த
னுனவதிகாரியும், "அறிவினபததிருவெள்ளம்மூழகினன"என்றுசதுாயாததமும,
"உள்ளநதேறி" என்று ஸவபோக்தருத்வபுத்திராஹித்யரூப நமஶ்ஶப்தார்த்தமும்
சொல்லிறறு. இனனமுமிச்சூர்ணையாலே "ஸ்ரீயஃபதியாய்" இதயாதியால்வஸ்து
நிர்த்தேஶமும், "அடியையடைந்து" எனகையாலே நமஸ்காரமும், "அறிவின்ப

த்திருவெள்ளம்யானமூழ்கினனʼʼ என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநம்பரோபதேசகர்ப்ப மாகையாலே "எம்பெருமான்திருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிர்மலாந்தக்கரணராய நிரதிஶயாபரிச்சேத்யாநந்த ப்ரவாஹத்தில்முழுகுங்கோள்" என்றுபதேஸம், பலிதமா கையாலே அவிகடபரிஸமாப்தியரசயகமானாததமாக ப்ரபந்தாரம்பத்தில்பண்ணக் கடவவஸ்து நிர்த்தேஶநமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களாகிறத்ரிவிதமங்களமுமாசரிக்கப்ப ட்டது. ஸர்வேஶ்வரனவிஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினானென்றந்வயம். ✓

கடாக்ஷாதகர்ஷஸித்யர்த்தமாகத்தபூர்வாவஸ்தையிலிவருடையவாகார த்தையருளிச்செய்கிறார் (மாறிமாறியித்யாதியாலேபோந்தவிவனையென்னுமளவாக) இத தால்கடாக்ஷத்தினுடையநிர்ஹேதுகத்வமும்ஸூசிதம். தோளமாறுகையாவது-சிவி யாரொருதோளநொந்தால மற்றொருதோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலேயொ ருஜந்மம்போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தையடைகை. இவ்விடத்தில் "அநேகஜந்ம ஸாஹஸ்ரீம்" "வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி" இத்யாதிகமநுஸந்தேயம். நித்யஸம்ஸா ரியாய்ப்போந்தவிவனொருகையாலே - நித்யமுக்தேஶ்வரர்களிலேயொருவராயவ தாரமவதரித்தாரென்னுமது இவருடையப்ரபாவாதிஶயநிபந்தநமென்று கருத்து.

கடாக்ஷபலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதிசொல்ல வல்லராம்படியாகவென்னுமளவும்.) அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யென்கையா லே-கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே மநஸ்ஸு நிர்மலமாய ஈஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவாக ஸிலவ்யாவ்ருத்தி; இதுக்குத்ருஷ்டாந்தமாக "ஸாதம் ஸ்ரோதஸாம் ராஜ்ஞி விஶ்வம்ஸ தூர்த்தா ஸோகேந ஸம்ஹ்ருதஸர்வ ஹாவா । உதஸ்ரி நீவாக்ஷ்ய முக்யாவதாரா ராஜம் ரணாத்ருஷ்டுண முக்யக்ஷம்" என்றதையருளிச்செய்வர். "உள்ளந்தே றியென்று - ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகையாலே ப்ராமாண்யமும், மூழ்கினனென்று குமிழ்நீருண்ணும்போதில ஶப்தம்போலே இப்ரபந்தமென்றுஸூசிதமாகையாலே பக்திவழிந்தசொல்லென்றுதோற்றுகையாலே க்யாத்யாதிமூலத்வாபாவமுமஸித திக்கிறதென்று திருவுள்ளம்" என்றுபரிஷ்காரம்.

ஈறிலவின்பத்திருவெள்ளமென்றந்வயம். அதனை என்றுநிரர்த்தகாவயவம். ஈறு - நாசம். இல் - இல்லாமை. ஆகிறதயமென்றபடி. இத்தால்ஸ்வாபாவிகத்வ வாயவ்யாவ்ருத்தி. இருளென்று-பெருமையாய அபரிச்சேத்யதாவாசி. இத்தாலகை வல்யவ்யாவ்ருத்தி. திருவெள்ளமெனகையாலேமூழ்கினனெனகிறது. முதலிலே- ஸம்ஸாரத்திலே. பக்த்யங்குரத்தையாகவுமாம. கர்மேணகாமம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, பரபக்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமபக்தி, மூர்த்தந்யநாட்யுத்க்ரமணம், ஆதிவாஹிகஸ ப்ராப்தி, தேசவிஶேஷப்ராப்தி, பகவத்ப்ராப்தி, கைங்கர்யப்ராப்தி. ஏதத்தநந்தர ம்சொல்லும்வார்த்தையை பரமபதவ-விக்ரஹத்தோடேஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச் செய்தேதானேஅதிலும்பக்த்யங்குரத்தையிலேதானே அதிலும்பரபக்தியிலேதா னேயென்றபடி. சொல்லவல்லராம்படியென்றது-விஸ்மயாதிஶயம்சொன்னபடி.

(முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்குமுதலடி-ஸாதநத்தஞ்ச. நிர் ஹேதுகத்வேதாத்பர்யம். இங்கே "நாஸௌ புருஷகாரேண" இத்யாதிக மநுஸந்தேயம்.

(விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினான்) விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது – "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையுடையராம்படி ஸங்கல்பிக்கையாதல், கடாக்ஷமாவது – இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாக பகவதநுபவைகபரத்வரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமாத்ரஹேதுவாயிருக்குமதாய், விஶேஷகடாக்ஷமாவது – ப்ரபந்தநிர்மாணமுகேந லோகோஜ்ஜீவயித்ருத்வாபாதகமாயிருக்குமதென்னவுமாம்.

இப்படி அவன் கடாக்ஷம் பலித்தவிடமுண்டோ? என்ன, உண்டென்கைக்கும், கடாக்ஷம் பண்ணினது இன்னதுக்காகவென்றும், பின்பு அவர்தாம் இன்னபடியானாரென்றும் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ருந்தாவநமித்யாதி) பூர்த்திஸமாதாநார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ:. அயம் ஶ்லோக: ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாம்ஶே ஷஷ்டேऽத்யாயே. இந்த ஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், ப்ருந்தாவநம்-நெருஞ்சிக்காடு. பகவதா-விசித்ரஶக்திமானாய். அக்லிஷ்டகர்மணா-க்லேஶமின்றி பலவத்கர்மஸாதகனாய். க்ருஷ்ணேந- "க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக: । விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபிதீயதே" என்று சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள குணயோகத்தையுடைய க்ருஷ்ணனாலே. ஸ்நேஹேந-அவ்யாஹதேந. மநஸா-ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநேந. த்யாதம்-விஷயீக்ருதம். கவாம் வ்ருத்திம்-பசுவ்ருத்தியை. அபீப்ஸதா-ஆபிமுக்யேந வாஞ்சைப்படுமவனென்றபடி. இத்தால் கோவ்ருத்தியே பலமென்றதாயிற்று.

(உத்பந்நேத்யாதி) உத்பந்நஶஷ்ப: கோமலத்வாநுவ்ருத்திபர:. நவஶஷ்ப: அந்யத்ராத்ருஷ்டத்வபரஸ்ஸந் ஸத்தலாந்தரீயகோமலஶஷ்பாந்தர வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்ஜயதி. இந்த வசநத்தை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யாஸாதிபரமருஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷண்யமும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பகவதநுராகாந்தரிதத்வமும் தோற்றுகிறது.

(ஶஷ்பாட்யமென்று) தத்தர்த்தாநுவாதமாதல், ப்ருந்தாவந விஶேஷணத்வவிவக்ஷயாவாதல் நபும்ஸகலிங்கப்ரயோக:. நிர்ஹேதுகத்வ ப்ரகாஶநார்த்தமாகவும் கோவ்ருத்திவ்யாஜஜகத்ரக்ஷணம் ஈஶ்வரனுக்கபிமதமென்கைக்காகவும் கோவ்ருத்த்யர்த்த ப்ருந்தாவநகடாக்ஷமே த்ருஷ்டாந்தத்வேநோபாத்தம்.

ப்ருந்தாவநகடாக்ஷத்துக்குப்போலே பரம்பரயா ப்ரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகத்திலுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்- (தத்வங்களை விஶதமாகவென்று) விஶதமாகவறிகையாவது - பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்யயுக்தமாம்படி அறிகை. இத்தால் ஆழ்வார்க்கு ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி தந்முகேந ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி ததுஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜநலாபார்த்தமாகவும், "தென்னாவென்னும்" இத்யாதிப்படியே தனக்கு ஆழ்வாரருளிச்செய்த ப்ரபந்தஶ்ரவணஜநிதாநந்தார்த்தமாகவும், "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" இத்யாதிப்படியே தத்ப்ரபந்தமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதர்களை க்ருதார்த்தராக்குகைக்கும் கடாக்ஷித்தானென்றபடி.

"தத்வங்களை விஶதமாகவறியவல்லராம்" என்கைக்கு தத்வங்களில் ஸந்தேஹமுண்டோ? என்ன, தத்வவிஷயமான விப்ரதிபத்திகளை அருளிச்செய்துகொண்டு "ஸந்தர்ஶநத்துக்குத் தத்வங்கள் மூன்று" என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தையுமருளிச்செ

யகிருர் (இதரதர்ஶநங்களிலித்யாதி.) "பதினாறு, ஆறு" என்றது-வக்ஷ்யமாணத த்வத்ரயவிருத்தாகாரம். ப்ரமாணப்ரமேய ஸம்ஶயப்ரயோஜநத்ருஷ்டாந்த ஸித்தாந்தாவயவதர்க்க நிர்ணயவாதஜல்பவிதண்டாஹேத்வாபாஸச்சலஜாதி நிக்ரஹஸ்த்தாநங்களாகிறதத்வங்கள்பதினாறென்பர்கள் நையாயிகர்கள். த்ரவ்யகுணகர்மஸாமாந்யவிஶேஷஸமவாயங்களாகிற தத்வங்களாறென்கிறவனை வைஶேஷிகன.

(பஹுப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணத்தநமதப்ரகாரங்களிலே. இத்தாலிவ்விடத்தில் பஞ்சவிம்ஶதிதத்வவாதிகளானஸாங்க்யர்; இத்தோடீஶ்வரனையும் கூட்டி ஷட்விம்ஶதிதத்வவாதிகளானயோகிகள்; அநந்தவிருபத்தஞ்சோடேநியதி, காலம், ராகம், வித்யை, கலை, மாயை, சுத்தவித்யை, ஈஶ்வரன், ஸதாசிவன், ஶக்தி, சிவன், என்கிறபதினொன்றையுங்கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறுதத்வமென்கிற பாசுபதர்; பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதசாயதநம், அஷ்டாதஶதாதுக்கள், தத்வமென்கிற பௌத்தர்; ஜீவன், தர்மாதர்மங்கள், புத்கலம், காலாகாசங்கள், தத்வமென்கிற ஜைநர்முதலாகமற்றுமுண்டான தத்வஸங்க்யாவிவாதகர்களெல்லாரும்விவக்ஷிதர்.

(விப்ரதிபத்தி) விருத்தப்ரதிபத்தியாதல். விவிதப்ரதிபத்தியாதல். இங்கு தத்வவிப்ரதிபத்திசொன்னவிது-உபாயோபேயவிஷயவிப்ரதிபத்திகளுக்கு உபலக்ஷணம், மேல் உபபாதநகரந்தானுகுணமாக. இங்குவிப்ரதிபத்தி-வாதிவிப்ரதிபத்தியைச்சொன்னபடி.

(லோகாயதிகன்) சார்வாகன். அவன்மதத்திலாகாஶத்தோடேகூட பூதபஞ்சகவாதிகளுமுண்டு, ஆகையாலே தத்வசதுஷ்டயபஞ்சகவிஷய க்ரந்தங்களுக்குவிரோதமில்லை.

(கூட்டரவு) ஸமுதாயம். * கிண்வாதிப்⁴யோ மத³ஶக்திவத் - க்ரமுகபலதாம்பூலதளாத்யவயவஸமுதாயே ராகோதயவத்பூதசதுஷ்டயஸமுதாயத்தில் சைதந்யமென்றொருதாமம்பிறக்குமென்றபடி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) "[illegible] ... நிஷேவணம் । [illegible] ..." என்றதைப்பற்ற. அதுக்கு - கூட்டரவுக்கு.

(சைதந்யம்நசிக்கும்) சைதந்யநாசமேமோக்ஷமென்றபடி.

(அவவருகொன்றுமில்லை) என்றவநந்தரம் - என்றுனென்றுஶேஷம். இல்லையாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரதமாந்தஶப்தமந்வயியாது.

இப்படியவன்சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்தமோ? என்னவருளிச்செய்கிருர் (என்பதவனுடையஸித்தாந்தமென்று) இதனைப்பற்றவிறே யவனுக்குலோகாயதிகனென்றுபேராயிற்று, லோகே ஆயதம்-விஸ்த்ருதம் ஸர்வதரப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமேவமதம் யஸ்யஸ:லோகாயதிக: - என்றுவ்யுத்பத்தியாகையாலே.

(ஆர்ஹதனித்யாதி) ஆர்ஹதன்-ஜைநன. ஸத்யாஸத்யம்-விகாரித்வாவிகாரித்வங்கள். ஸத்வாஸத்வமென்னவுமாம். இல்லையாகில் நித்யாநித்யமென்றத்தோபுநருக்தமாம். "[illegible]"

_நாஸ்தேர்துகக்ஷநிதர்க்ஷாதீந்—வவாதயந்தி, வாராயா_தநாவதத்வ ரீதம். வாராயாஸ்—ஹ்ரவர்ஸ்ராவஷாவிசேஷா:” என்றபாஷ்யகாராதிவ் யஸூக்தியை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு அவன்மதத்தையுபந்யஸிக்கிறார் (காரயகா ரணரூபத்தாலே இத்யாதி.)

(ஆத்மாக்களித்யாதி) “ ஜீவேவாஸம்வந்ா_தவ்ர தேஸோதே ஹவரீ ரணஜ_திஹிஹவ_தாம்ஹிதி:” இத்யாதிதரஷ்டவ்யம். தனக்கு - தங்களுக்கு. கொண்டிருக்கும் - கொண்டிருப்பார்கள்.

(மலதாரணாதிகளாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதிசப்தத்தாலே ஹிம்ஸா நி வ்ருத்தி நிகமபரதவிஷய வைராக்யாதிகளை நினைக்கிறது. மலதாரணாதிகளாலும ஆத்மஜ்ஞானத்தாலுமென்றது - “ உஷ்யாரணாதிஹி:க்ஷஹிரா_தஜ ரமெநநவ மோக்ஷவ்ராஹி:”என்கிறஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலேயென்றபடி. ஆத்மஜ்ஞா நம - தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம். “ மோக்ஷாநாஜ- வ்ரகர்திஸம்வநிவ்ர திவஷ்ருகொயுஜ்மதிவ்ராஹிரேவ” என்றத்தைப்பற்ற (ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்த ராயித்யாதி.)

(பௌத்தமதங்களில) நாலுவிதமானபௌத்தமதங்களில். (பரமாணுஸங் காதமாய) பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயபரமாணுஸங்காதரூபமாய. (ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாய) க்ஷணிகமாயிருக்குமென்றத்யாஹாரயம, “ ஜ்ஞாநமும்” என்கிறவிடத்தில் சப்தத்தாலே. வேறொரர்த்தமாவில்லை- ஜ்ஞாநஸந்தாநமேயாத்மாவென்றப டி. ஸம்ஸாரம்-ஸம்ஸாரஹேது. க்ஷணிகபுத்தி-க்ஷணிகத்வபுத்தி. “இதில” என்றத் தையநுஷங்கிப்பது. இதில-ஜகத்தில. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது. ஜகத்விஷயகக்ஷ ணிகத்வப்ரகாரகபுத்திர்மோக்ஷஸாதநமென்றுனென்றபடி.

(அநுமாநஸித்தம்ஜகத்து) கடமஸ்வாகாரத்தைஜ்ஞாநத்திலேகொடுத்துப் போகையாலே ஜகத்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேய மென்றபடி. இவ்விடத்திலே “ யொமாவாரொஜஹவஞவதி” இத்யாத்யநுஸந்தேயம.

(பரமம்) பரமஸித்தங்கள. மோக்ஷம-மோக்ஷஹேது.

(சூந்யத்தாலே) ஜ்ஞாநமும்சூந்யமாகையாலே. சூந்யத்வஸாதகஹேதுஸ த்தாங்கீகாரத்தில பாதநாலே சூந்யத்தாலேயென்றுகருத்து. சூந்யேந ஸாதநேந வென்றபடி.

(நையாயிகவைசேஷிகாகள்) இவர்களிருவர்க்கு மர்த்தாந்தரத்தில் விப்ர திபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில வக்ஷ்யமாணார்த்தத்தில விப்ரதிபத்தி யில்லா மையாலே யிவர்களைஸமுச்சித்யோபாதாநமபண்ணுகிறார். உபாதாநகாரணம்-ஸம வாயிகாரணம். பரமாணுக்கள்-பார்த்திவாதிசதுஷ்டயபரமாணுக்கள். ஸம்ஸாரா நாதித்வம் ஸாவஸித்தாந்தஸம்மதம். ஈச்வரோபாஸ்தியாலே - ஆநுமாநிகேச்வ ரோபாஸதியாலே. “ஸுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள்” என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துக்கமும்ஜ்ஞாநமும்நசிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள. ஸுகதுக்கங்கள்நசிக்கை மோக்ஷமென்றது - “ ஹகவிம்சதிவ்ரஹேதஹிநாசவ்யூம்வோமோக்ஷ:”,

என்றதைப்பற்ற. ஸூக்தககஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கையாவது - பாஷாண கல்ப மென்றபடி.

(பாசுபதன) பசுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலே சிலர் பரமாணுக்களை ஜகத்துக்குபாதாநகாரணமென்கையாலே ப்ரக்ருதியுபாதாநகாரணமென்கிற ஶ்ருதப்ரகாசிகையோடுவிரோதமில்லை. அப்படியே ஈஸ்வரன - நிமித்தகாரண மென்று அவர்களிலே சிலர்சொல்லுகையாலே யாதுமாகிகேஸ்வரன நிமித்தகாரணமென்கிறவேதாந்ததீபத்தோடும்விரோதமில்லை. ஆகமம்-பாசுபதாகமம்.

(காமாநுஷ்டாநத்தாலே) முதரிகாஷ்டகதாரணத்தாலே. "கண்டிகாரு-சகமெத்துவ" இத்யாதி கண்டுகொள்வது.

ஸாங்க்யர்-கபிலாகமநிஷ்டர். ஸெஶ்வரஸாங்க்யனையும் நிரீஶ்வரஸாங்க்யனையும்சொன்னபடி. யோகிகள்-பதஞ்சலிமதநிஷ்டராதல், ஹிரண்யகர்ப்பமதநிஷ்டராதல். "ஸாங்க்யஸ்ய வக்தா கபிலஃ பரமர்ஷிஃ ஸ உச்யதே, ஹிரண்யகர்ப்போ யோகஸ்ய வக்தா நாந்யஃ புராதநஃ" என்னக்கடவதிறே. ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம- ப்ரக்ருதிவிலக்ஷணபுருஷவிவேகம்.

"பாட்டப்ராபாகரர்கள்" இத்யாதியாலே குதருஷ்டிமதோபந்யாஸம் பண்ணுகிறார். "ஏஷாம் அக்ஷியத்ரவமே ஹ்யாஹிஸ்தஸ்தாவிஹ ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவசாத் நாநாஸுகஃ ப்ரதிக்ஷேத்ரம்ஜ்ஞாநேஷு ஸாஸதே" என்றதைப்பற்ற (நித்யராயநேகராயித்யாதி)

ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யமென்கிறவிடத்திலே "ந ஹி நீதி வஸ்துத்ருஷ்டம் நாயிகஶிஷ்யதே" "ந கதாசிதநீத்ருஶம் ஜகத்" இத்யாதிகளைக்கண்டுகொள்வது.

(கர்மாபூர்வம) கர்மஜந்யாபூர்வம், அவர்களுடைய மதத்திலே அபூர்வம் த்விவிதம், நித்யாபூர்வமென்றும் அநித்யாபூர்வமென்றும், நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்திரஹிதமாக அநுஷ்டிதமான நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம. அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யாநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம. அவற்றில் நித்யாபூர்வமிவ்விடத்தில கர்மாபூர்வஶப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது.

ஈஶ்வரஸத்பாவமில்லையென்றாக ளென்றது - "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திராஸ்திதா ஜநகாதயஃ । ந தேவதாவதாரஸ்யம் தவிதியோஜா ஜ்ஞேதவ்யா" என்றதைப்பற்ற. ஸத்பாவம் - ஸத்தை.

இப்படி பூர்வபாகக்ருதருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணி உத்தரபாகக்ருதருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறார் (மாயாவாதீத்யாதியாலே) (நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம்) விஶேஷமாவது - பேதம். அதாவது ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதங்கள். ஸஜாதீயபேதமாவது - ஜீவப்ரஹ்மபேதம். விஜாதீயபேதமாவது- அசித்ப்ரஹ்மபேதம். ஸ்வகதபேதமாவது - ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களுக்குமுண்டானபேதம். நிர்விஶேஷமாவது - இவையன்றிக்கேயிருக்கை. இம்மூன்று பேதமுமில்லையென்று "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னுமவன்

(சிநமாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சப்தத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமும், மாத்ரசப்தஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூபதர்மாபாவமும், ஏகதேஶேபிஜடத்வராஹித்யமும்சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்நயேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமாகில் ஶஶவிஷாணம்போலே துச்சத்வம ப்ரஸங்கியாதோவென்கிறசங்கையிலே "ஸிந்மாத்ரம்" என்கிறது. அதுதான் துச்சத்வவ்யாவர்த்தகமிறே.

(மாயாசபளம்) மாயாமிஶ்ரம். மாயை - அவித்யை. இதுதான் ஆச்சாதிகாவித்யையென்றும் விக்ஷேபிகாவித்யையென்றும் த்விவிதம. ஆச்சாதிகாவித்யையாவது-ப்ரஹ்மதிரோதாநத்தைப்பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்யையாவது - திரோஹிதமானப்ரஹ்மத்தை தேவாதிநாநாரூபஹாககாகப்பண்ணுமது.

(தத்வமஸீத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத்-அந்தப்ரஹ்மம். த்வம்-நீ. அஸி-ஆகாநிறகிறாய். என்றுசொல்லுகிறவாக்யஜ்ஞாநத்தாலேயென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே "ஸூ௦வா ஈஹஊஷி" "தடெ௨ாஹ௦ வொஸஸ௩யொஸஸ வொஹ௦" இத்யாதிவாக்யங்கள சொல்லப்படுகிறது.

"அந்தப்ரஹ்மந்தானே"என்றதச்சப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தையேபராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்வாதிகளைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று, ப்ரஹ்மம் ஸகுணமென்று அவனங்கீகரிக்கையாலே.

உபாதியாவது - தேஹேந்த்ரியாதிகள். உபாதிக்குஸத்யத்வமாவது- பாரமார்த்திகத்வம். ஸ்வமதாநுகதஸாதகப்ரமாணஸித்யர்த்தம பந்தமோக்ஷாதிவ்யவஸ்தாஸித்யர்த்தஞ்ச உபாதிகளும் தத்கார்யபூதப்ரபஞ்சத்துக்கும் பாரமார்த்திகத்வமங்கீகரித்தான் பாஸ்கரீயன்.

வர்ணாஶ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஶ்ரமோசிதமானதர்மமென்றபடி. வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது - "தத்த்வமஸி" இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநம். உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது- "ஶ்ரோதவ்யோமந்தவ்யோநிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதிவாக்யவிஹிதமாய ஜீவப்ரஹ்மபேதஹேதுபூதோபாதிநிவர்த்தகமாய அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய வேதநத்யாநாதிஶப்தவாச்யமானஜ்ஞாநமென்றபடி,

உபாதிநஶிக்கைமோக்ஷமென்றது-உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதிநஶித்து அதினாலே உபஹிதாம்ஶமான ஜீவத்தவத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஶமானப்ரஹ்மத்தோடேயேகீபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஶமாவது - கடாகாஶம் போலே யுபாதியினாலே யவச்சிந்நமானஅம்ஶம.

(யாதவப்ரகாஶனித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மந்தானேயென்றதச்சப்தம் - பாஸ்கரமதத்திற்போலேப்ரஹ்மமாத்ரத்தையேபராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்தைப்பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்தப்ரஹ்மம் சிதசிதீஶ்வரரூபேணபரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூபவிஶேஷமவனங்கீகரிக்கையாலே.

ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமென்கிறது - ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்றவனுக்கபிமதமாகையாலே. ஸத்யமான - பரமார்த்தமான.

ப்ரமமாவது-ஸ்வஸமாநபிந்நமான சிதசிதீஶ்வரர்களிடத்திலேபேதபுத்தி.

(அதுக்குண்டானவித்யாதி) அந்தப்ரஹ்மத்துக்குண்டானதாத்ருஶபேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி.

ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயந்நிரூபிலையென்றது- "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச" என
றத்தைப்பற்ற. ஸமுச்சயந்நிரூபிலையெனகிறவிடத்தில்-ஸமஸமுச்சயமாயிருக்கையு
ல்லது அங்காங்கிபாவேந ஸமுச்சயமன்று. காமநைப்புண்யங்களிருக்கிற ஜ்ஞா
நேப்ரஹ்மப்ராப்தி: என்றிறேயவாக்யபாதிரியை, [illegible] பலமா
கையாலே ஜ்ஞாநமும்கர்மமும் ஸமுச்சிதமாகவேவேண்டுமென்று [illegible]. இ
வ்வாத்ததில்ப்ரமாணம் "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸ்தத்வேதோபயம் ஸஹ |
அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாம்ருதமச்நுதே" என்கிறஸ்ருதி. இந்தஸ்
ருதியில்-ஸாதந தவித்வபர்யபூர்வகண்டம். [illegible] மென
றுயாதவபரகாசமதம். அதில்ப்ராதாந்யேந [illegible] ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயம் அங
காங்கிபாவேநவென்று பாஷ்யகாரருக்கும் பாஷ்யகாரருக்குமபிமதம். [illegible]
ஜாதிகளைபபோலே நிஷ்பந்நமானஜ்ஞாநருபகாரணத்துக்கு பலோத்பாதநதசையி
லே அநுக்ராஹகத்வேந கர்மம் அங்கமென்ன வ்யாஸார்யமதம். [illegible] ஜ்ஞா
நோத்பாதகதயாதத்தங்கமென்று பாஷ்யகாரமதம்.

பேதஜ்ஞாநமபோகை மோக்ஷமென்றது - காமஸாத்யமாய் [illegible] ப்ரவ்ருத்தி
வ்ருத்திபூர்விகையாய ஜ்ஞாநஸாதயையான பரஹமைக்யபாவருப [illegible] பே
தஜ்ஞாநம்போகைமோக்ஷமென்றபடி,

(ஏகாயநனிதயாதி) லக்ஷமீவிசிஷ்டனானநாராயணனைப்பற்றி [illegible]
கீகரியாமையாலே ஏகஏவாயநம் - ப்ராப்யமயஸ்யஸஏகாயந [illegible]
தவமதநிஷ்டனென்றபடி. மிதுநசேஷத்வமங்கீகரியாமையாலே [illegible] ஏகாய
நனென்று ஸ்ரீநாயநாசொல்லுவர்கள்.

அதுவேயென்றது- பிராட்டியோட்டை ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. வி
சேஷமென்றது - நம்முடையஸித்தாந்தத்தைப்பற்ற. [illegible] மாக
கொண்டானென்றது "நாயிதாஸஸ்ய ஸ்ரீ [illegible]" என்
ற பக்திஸபத்வாக்யையானவிவிலையொழிய ஸருஷ்டயாதி [illegible]
கவங்கீகரித்தானென்றபடி.

உதாஹ்ருதமதங்களை பாஷ்யாதிகளிலே தூஷிக்கையாலும் [illegible]
யத்தாலு மவற்றில்தூஷணங்களைவிட்டு தத்தூஷணபரிஹாரத்தைக்குறிச்செய்ய
கிறா (ஆகஸிததாநதங்களிதயாதி) (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்) [illegible]
தமதநிஷ்டரியோகிமதபாயந்தமபூர்வஹயமதங்கள். பாட்டபரபருத்தவாயநம
தபாயநதம குத்ருஷடிமதங்கள். (வ்யாக்தங்கள்) "யாவேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருத
யோயாஸ்சகாஸ்ச குத்ருஷ்டய: | ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா
ஹிதா: ஸ்ம்ருதா:" என்கிறமநுவசநமிவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். பரோக்ஷயதி
ஷபபலா - பாரலௌகிகப்ரயோஜநஸூந்யங்கள்.

ஏவம்பரமதமநிரஸ்ய ஸ்வஸித்தாந்தமாஹ (நநுகர்ஸநத்ரகதியாதி) ந
ர்ஸநத்துக்கு - பரமவைதிகத்வேந பாஹ்யகுதருஷ்டிமதவ்யாவ்ருத்தமான தந்த
ர்ஸநத்துக்கு. அவையெவையென்னுமபேக்ஷையிலே "ஹோதாரௌ ஹம்ஸவு
ரிதாஸ:" இத்யாதிஸ்ருதிச்சாயையாலேயுத்தேசிக்கிறார் (அவ்வாயநனவித்யாதி)
"ஸஹம்வஹம்ஸவாஹ" "ஸகமேவாத்வீதீயம்" இத்யாதியாலே [illegible]

று சொல்லாநிற்க மூன்றென்கிறதென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாரேத்யாதி) த்ரயம் - அபருதக்ஸித்தி. ப்ரகாரவாசிசப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகை யாலே "ஸர்வம் ப்ரஹ்ம" என்றும் "ஏகமேவ" என்றும் சொல்லலாம். ஆகை யாலே ஜாத்யாதிவிஶிஷ்டகடம்போலே ப்ரகாரவிஶிஷ்டப்ரகாரியொன்றாகையா லும் - ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கு வாஸ்தவபேதமுண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன் றென்றும் சொல்லலாமென்றபடி.

அநந்தரோத்திஷ்டமாகையாலே ப்ரதிஸந்த்தமான அசித்தை முந்துற நிரூபிக்கி றார் (அசித்தாகிறதித்யாதி) ஈஶ்வரனைப்பற்ற ப்ரதமம் நிரூபியாமையாலே நிரூபணீய ங்களில் ஸங்க்ருஹீதமித்துவேயிறே. குணத்ரயாத்மகமாய் - குணத்ரய ஸ்வபாவகமா ய். ஆத்மசப்தம் - ஸ்வபாவபரம். குணத்ரயஸ்வரூபமென்னில் ஸாங்க்யமதப்ரஸங்க மவரும். "த்ரிகுணம் தத்" "த்ரிகுணாகாரம் க்ஷேத்ரம்" இத்யாதிப்ரமா ணம். நித்யமாயென்றது - "அஜாமேகாம்" "நித்யா ஸததவிக்ரியா" இத்யாதி யைப்பற்ற. விபுவாயென்றது - ஸர்வகார்யபூதமஹதாதி ஸர்வகார்யவர்க்கவ்யாப்தி யையவலம்பித்தாதல், விவிதமபவத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிறவ்யுத்பத்தியைய வலம்பித்தாதல். ஸததபரிணாமியாயென்றது - "ஸததவிக்ரியா" என்றத்தைப் பற்ற. "ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாம்" இத்யாதியைப்பற்றஹேயத்யாஜ்ஞா த்வயமாயென்றது.

உத்தேஶக்ரமாநுஸாரேண மேல ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்த து சேதநஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே தந்ப்ரயநியந்த்ருத்வேநார்த்தாதீஶ்வர ஸ்வரூபமு மஜ்ஞாதமாகையாலேயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவசித் தினுடையித்யாதியாலும், இப்படியிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதியாலும்) இப்ப டியிருக்கிறவசித்திலேயித்யாதிவாக்யம் - அசித்தினுடையதாத்தீந்யபரம். இப்படி யிருக்கிறவாத்மாவினுடையவித்யாதிவாக்யம் - சித்தினுடையதாத்தீந்யபரம்.

உக்தார்த்தேப்ரமாணம்தர்ஶயதி - (ஸம்ஸாரேத்யாதி) "ஹ்ரியா நேக்ஷ த்ருஜவதிர்குணைஶ்ஶ்வஸம்ஸாரபந்த ஸ்திதிமோக்ஷஹேது:" என்று ஸம் ஸாரபந்தவ்யவஸ்த்திதிக்கும் ஸம்ஸாரபந்தமோக்ஷத்துக்கும்ஹேதுவென்றுசொ ல்லுகிறது. ஸத்திதியாவது - ஸம்ஸாரத்தைப்பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை.

(தைவீஹ்யேஷேதி) ஶ்ரீகீதாயாம்ஸப்தமேத்யாயே. தைவீ - க்ரீடாப்ரவ்ருத் தேநமயா நிர்மிதா, குணமயீ - ஸத்வரஜஸ்தமோகுணப்ரசுரா. மமைஷா - மதஸம்பந் திநீ. இயம்மாயா - விசித்ரகார்யகரீ. துரத்யயா - ஸர்வைரபிதுஸ்தரா. மாயாதர ணோபாயமாஹ (மாமேவேத்யாதி)

தைவீத்யாதி ஶ்லோகார்த்தமாஹ (நானபிணைந்தபிணையித்யாதி) நானபி ணைந்தபிணை - தைவீமாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - துரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரப த்யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி.

உபாத்தப்ரமாணாநுகுணம் அநுஷ்டாநோபபத்தி தர்ஶயதி (அநுகூல யேயிவருமித்யாதிவாக்யத்வயேந) (பொல்லாவித்யாதி) பொல்லாவாக்கை புணர்வினை - பொல்லாத ஶரீரத்தில் ஸம்பந்தத்தை. அறுக்கலுறு - அறுக்கவேணு மென்றும் ... போகாது. ... ப்ரவ்ருத்திசொல்லாய-

ரிநானுன்னைகிட்டுவதோருபாயம் நீயேசொல்லாயென்றபடி. குருவி - ப
ஸேக்ஷம். வைஷம்யாதிகளவாராமைக்காக (காமாநுகுணமாகவென்றது)

" நித்யோநித்யாநாம்" என்றதைப்பற்ற (நித்யனுயென்றது) அணு
வாயென்றது - " யேஷோணுராத்மா" " வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய" இத்யாதியைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுயென்றது - " விஜ்ஞாநமய:" " ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்றதைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனுய - ஜ்ஞாநாநந்தத்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாகவுடையனுய். ஜ்ஞாநகுணகனுயென்றது - " விஜ்ஞாதாரம்" " ஜாநாத்யேவாயம்புருஷ:" இத்யாதிகளைப்பற்ற. (ஏகரூபனுய) அசித்துப்போலேவிகாரிகளையின்றிக்கேஸதைகரூபனுய். " அவிகார்யோயம்" இத்யாதி. பகவச்சேஷபூதனுயென்றது - " தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாந:" என்றதைப்பற்ற.

பகவதேகநிர்வாஹ்யஸ்வரூபஸ்வபாவாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) " ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே। தேப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்மசாகிலம்" இதிகீதாஸப்தமாத்யாயே

ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்குமுபலக்ஷணம். ஆக ஜராமரண மோக்ஷாயவென்றது - ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபப்ராப்த்யர்த்தமென்றபடி. ஆத்மஸ்வ ரூபப்ராப்த்யர்த்தமாமாஶ்ரித்யயேயதந்தி, தேதத்ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மஞ்ச, அ கிலம்கர்மசவிது என்றந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மஶப்தம்ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தா த்மஸ்வரூபவாசி. அத்யாத்மமென்றது - ஆத்மநிஸம்பத்யமான மத்யாத்மமென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்மமென்று - த்யுபர்ஜந்யாதிக்ர மேண " பஞ்சம்யாமாஹுதாவாப:" இத்யாதிஸித்தயோஷித்புருஷஸம்பந்தரூ

சொல்லுகிறது. ஆகப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தின்பொருட்டுயாவசிலர் என் னையாஶ்ரயித்துயத்நம்பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள்அந்தப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூ பத்தையும் ஆத்மநி ஸம்பந்தித்திருக்கிற பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸனைகளையும் அகிலமா னத்யுபர்ஜந்யாதிக்ரமத்தையும் அறிவார்களென்றபடி. இத்தால்ஆத்மவைலக்ஷண்ய த்தையும் தத்ப்ராப்திவிரோதிகளையும்அறிவார்களென்றபடி. ஆத்மாநுபவத்தைநெ கிழந்தித்யாதிவாக்யம் - பராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

ஆனால் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்யாதே இப்படிஅருளி ச்செய்கிறதெனென்ன (இவற்றிலொன்றையித்யாதி) இந்தவாக்யம் சிந்திதருக களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரத்வப்ரதிபாதநபரம். அதாவதுப்ரகாரவாசிசப் தம் ப்ரகாரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதாநம்பண்ணுகையாலேயென்றபடி. (ஒண்டாம னையாளித்யாதி) ஸந்தரியாய் பதமவாஸிநியானபெரியபிராட்டியாருக்கு நாயக னுனஸர்வேஶ்வரனொருவனையேநோக்குமுணர்வென்று பொருள். (ஸர்வேஶ்வர னளவிலேபர்யவஸித்தன்றிநில்லாது) ஈஶ்வரன்ப்ரகாரியாகையாலேஎன்று கருத் து. உபாத்தப்ரமாணார்த்தம் (ஜ்ஞாநமாகிலித்யாதி)

ஒருவனையேநோக்குமதே யுணர்வென்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் பஞ்சமா

தயாயததில பரவித்யையில் வசநத்தையும், ப்ரதமாம்ஸததில் பததொன்பதாமத் யாயத்தில் ப்ரஹ்லாதசரிதத்தில வசநததையும்ப்ரமாணமாக அருளிசசெய்கிறா (ததஜ்ஞாநமிதயாதி) "ஸஜ்ஞாயதெயெந ததஸ்தஹொஷம் ஶுத்தம்பரம் நிர்மலமேகரூபம் । ஸந்த்ருஶ்யதெவாப்யதிகம்யதெவா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதொந்யதுக்தம்" இதுக்காததம், அஸததோஷம்-விகாரரூபதோஷரஹிதம். இத்தால ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்தி. ஶுததம்-காமவஶ்யதவாத்யஶுததிரஹிதம. இத்தாலகாமவஶ்யா ஶுததபத்தஜீவவயாவ்ருததி. பரமநிர்மலம-மலஸம்பநதாாஹதவ தோஷரஹிதம். இததால்முக்தவயாவருததி. ஏகரூபம் - ஸமாபயதிகரஹிதம். இத்தாலநிதயஸிததவ்யாவருததி. ஏவம்விதமததபரஹமயேந - ஆகமோகதஜஞாநேந ஜ்ஞாயதே, ஏநஸாக்ஷாதகாரலக்ஷணேநஜ்ஞாநேநதருஶயதே, ஏநபரமபகதிதஶா பநேநப்ராப்யதே, ததஜ்ஞாநம-ததேவஜ்ஞாநஶப்தாபிதேயம. ததோநயத் அஜ்ஞாநமென்றபடி. "ஸஜ்ஞாயதே" என்றுபாடமாகில ஸ: - ஈஶ்வர: ஏந-தத்ததத ஶாபநேநஜ்ஞாநேந, ஜ்ஞாயதேஸாக்ஷாதகரியதேபராபயதே, தத்ஜ்ஞாநம்அஸததோஷம் ஶுததம்பரம்நிர்மலமேகரூபம்- ஏகரூபமாயிருககும். தத - ததேவஜ்ஞாநமஜ்ஞாநஶபதவாச்யம. அதோநயதஜ்ஞாநமுகதமிதயநவய:. அஸத தோஷத்வாதிகமப்ரஹ்மததுககுவிஶேஷணமானபோது ஏகவாகயம. ஜ்ஞாநததுககுவிஶேஷணமானபோது வாகயபேதேநயோஜநீயம். "சுத்தேநவிஶேஷாஹிநிராகாரத்யாயியாம்" எனகிறநயாயததாலே ஜ்ஞாநததுககு அஸ்ததோஷாதிகதவமவிஷயவிஶேஷகருதம். "தத்கர்மயந்நபந்தாயஸாவித்யாயாவிமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரம்கர்மவித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" இதுககர்ததம,காதரஹிவிதயேதயதராஹ (ததகர்மேதி) யாவிமுக்தயே - ஸாவிதயா. அந்யாவித்யா- ஆததஶாஸதராதிவிதயாசிலபநைபுணம். யநநபநதாய - விதயாங்கத்வேநமோக்ஷாயயத, ததகாம. அபரம் - பரவருததிரூபங்காம ஆயாஸாயஎனறபடி. இவவிடததிலே "ஆந்நாயாப்யஸநாநி" இதயாதிகமநுஸநதேயம். "வித்யாந்யாஶில்பநைபுணம்" எனறதுககாதத மருளிசசெயகிறா (பகவதவிஷயததையொழியவிதயாதி) பரகாரமாதராவகாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகலபமென்றபடி.

மேலவைலக்ஷணயாநதரமருளிசசெயவராக "ததவஙகளைவிசதமாக அறியவலலராமபடி" எனறுமுனபுசொனனஜ்ஞாநாதிகயததை நிகமிககிறா (இபபடியிருககிறவிதயாதி) முதலாழவாா முதலானஜ்ஞாநாதிகருமுணடே? என்ன (இவறறையிதயாதி) "தயெஶ்ஷகூத்தாவிஶ்ணோதேதத்ஸூரயோ" என்பாரில் தலைவரெனறபடி.

பூர்வோத்தரகரநதபரதிபாதய ஸாவபரகாரபரிபூர்த்தியால்வநதஅநுபமதவரூபவைலக்ஷணயததைஅருளிச்செய்கிறா (இவாக்கு இதயாதியால) இவாககு- ததவதரயயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூரவக பகவதநுபவாநநதஸாகரததில்முழுகினவிவாக்கு. இவ்விடததில "மலககுநாவுடையேறகுமாறுளதோவிமமணணினமிசையே" "யாவாநிகரகல்வானததே" இதயாதிகணடுகொளவது.

அதனையுபபாதிக்கிறார் (தமபடியித்யாதி) யதவா, அஸாதாரணரூபவை பவாநதரம (தமபடியித்யாதி) தாமும - பகவதநுபவாஸாதநபூதராக விசேஷத்தையுடையதாமுமபரிச்சேதிக்கத்தரியமாட்டாரென்றபடி.

உபபாதகம (ஒருஸாதநததையித்யாதி) "வரவாறொன்றில்லையால்" இத்யாதயநுஸநதேயம.

நித்யஸூரிகளில்வ்யாவருத்தரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில்வ்யாவருத்தரென்னுமிடம் கைமுத்யந்யாயஸித்தமாயிருக்க இப்படிவிசேஷிக்கிறது உத்க்ருஷ்டாநதார்த்தமென்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கடைவே ப்ரமாணத்வயம (அடியாரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில் பரமாணத்வயத்தாலேசுகமியுமபிரிவும் மாறி மாறிவருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே பகவதநுபவம பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரிவ்யாவ்ருத்திக்குஹேதுத்வயம பலிதமாகிறது. அதவா, நித்யவிபூதியிலேயிருக்க உபயவிபூதியிலும அடங்காததன்மையராகக்கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல. அடியாரிதயாதிக்கு - நாஸ்தூக்கூட்டத்திலே ஸ்ரீ வைகுண்டமோபூமியோ? உங்களுடைய வாஸஸ்தாநமென்று பொருள். "பாறகடலபாம பணைமேறபள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையேதொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியர்" என்கிறபாசுரத்துக்கு திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வானுடைய படுக்கைமேலே கண்வளர்ந்தருளும சீதனைததொழுமவர்கள நித்யஸூரிகளிலும ஸ்ரேஷ்டராயிருப்பாரகளென்று பொருள். எடுத்தபாசுரத்துக்குஆசயம (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி) அதவா, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அநுபாஸநதிகளோ காரணமாகையாலே அவர்களைப்பற்ற வ்யாவருத்தராகிறார், நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தரானபடி யெங்ஙனேயென்ன அருளிசசெய்கிறார் (பகவதநுபவத்துக்கு இத்யாதி) என்னவுமாம்.

தேசதோஷத்தாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமானவளவன்றிக்கே காலஸ்வபாவத்தாலும்மேட்டுநிலமென்கிறார் (கலௌஜகந்பதிமித்யாதி) அதவா ஏவமபூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வாரவதரித்தகாலமும் விசேஷமாக்ருஷ்டமென்கைக்காக ஸமஸாரதோஷபூயஸ்தையைபஹுமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (கலாவித்யாதி) ஆதல. இந்தவசநம ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டமம்சபரதமேதயாயே. ஜகதபதித்வாதிவிசேஷணங்களபரதயேகமர்ச்சநஹேதுகாபபங்களாயஅபராபதத்வ, தேசகாலாதித்தவோபகரணஸமபத்யபாவா, காரணிகத்தஸாமாத்ய, ரூபாநாசசநஹேதுநிவாரகங்கள. பாஷண்டா:-பாபஷண்டா:. யத்வா, வாணாக ஸாகயாதிபாஷண்டைருபஹதா:-ததஸஹவாஸாதிநா பாதிஹதபுத்தய: என்றபடி. "யேதாஸாநந்ஹா தேந நந்தேவ பாஷாண்டேர் । தேதேவ பாஷண்டோநா ஜகத்யாமுக்தவேஹிஷ்ய தா:" இத்யாது.

கலௌஎன்றுவிசேஷிக்கவேணுமோ ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்திலேபகவததுதி அரிதென்னுமிடத்தில பாகவதே ஏகாதஸஸ்கந்தே தவிதீயேத்யாயேஸ்ரீதம ஸ்லோகம் பரமாணயதி (அலபஇத்யாதி) இவவிடத்தில "க்ருதஜந்ஹஸஹஸ்ராணாம்ஸஹஸ்ரேவிஸ்தா । க்வாசித்ஸஹதேஸம்தாராநாஷ்ட்ரம் பாணஸம்யாக்" என்ற தநுஸநதேயம. "வைகாசம்ப்ரியதமாநம்" என்றதுக்கு அர்த்ததவயம், அதாவது வைகுண்டனென்று - ஸாவேஸ்வரனுடைய ஸர்வேஸ்வரவிஷயமான ப்ரியமான நர்ஸாம். அதாவது அவனை உபாயோபேய

மெனகிற ஜ்ஞாநமென்னுதல், வைகுண்டபரியர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய அவர்க
ள் விஷயதாஸநம - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேஷிகளெனகிற ஜ்ஞாநமெனனுதல்,
தாஸநம் - ருசிரூபஜ்ஞாநம். இவ்வாததத்வயத்தையுங்கூட்டி அருளிச்செய்கிறா
(ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபயனித்யாதி) இன்னமும், வைகுண்டபரியன - ஸர்வேஶ்
வரனுய அவன் விஷயமான தாஸநமெனறும் வைகுண்டனவிஷயமான பரியமா
னதாஸநத்தை யுடைத்தானவனென்றும் பாகவத தௌர்லபயபரமாகவும், ஆத்த
த்வயமுணடு, அந்த ஆத்தத்வயமிங்கே அருளிச்செய்யவில்லை. கீழசொன்ன அா
த்தத்வயமும் ஸாப்தம். ததராபி - அதிதுர்லபக்ஷணபஙகுர தேஹயோகிஷ்டமநு
ஷயேஷ்வபி.

ருசிதௌர்லபயத்துக்கு பரமாணநதரம் (மநுஷ்யாணமித்யாதி) இதங்
கிதாஸ்ஸபதமேதயாயே. அஸயாாததः, மநுஷயாணம - ஸாஸத்ராதிகாரயோக்
யாநாம ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித் தேவஸிதிபாயந்தம் யதநமகரோதி. ஸித்தாநாம
யததாமபி-ஸிததிபர்யநதம் யதமாநாநாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித் தேவமாம் ப்ராப
கதவேநவேததி. மாம்பராபகதவேநவி திதவாமததஸ்ஸிததயே யதநமகரோதீ
யாவத். புநः "தத்வத:" இதிவிஶேஷணாத மதவேதருணும் ஸஹஸ்ரேஷு
கஶ்சிதேவமாநததவதோவேததி - பராப்யதவேந ப்ராபகதவேந சவேததி. நக
ஶ்சிதிதயபிபராயः. "ஊாம் த-வெஉ நகஸ்ரூந" இதிஹிவக்ஷ்யதீதயர்ததः.

ஏவம்பூதமான ஸமஸாரததிலே ஆழவார திருவவதரிகைக்கடி யேதென்
ன, சேதநருடைய ஸுகருதமெனகிறா (இபபடியிருக்கிற ஸமஸாரததிலே யித்
யாதி) ஸுகருதபலமாயிற்றெனறவிடததிலே - "ஹவஹயாஹி தவ்ஜநஹாம
யெயடுவெஹவஹாவிதாவதாணெந வாஉகாா-ணிகெநஹமவதாஹா
ஷுக்காரண" என்ற தநுஸநதேயம. யதவா, அயனுசேதநஸப்தோ பகவத்ப
ர்யநத சகலசேதநபர:. ஸுகருதஸபதமும யதாயோகயம சோபநகாமபரம.
"இபபடியிருககிற ஸம்ஸாரததிலே" என்றுதொடஙகி "எல்லாாக்குமுணடாம்
படிபணணிகொண்டாயிறறிருபபது" என்னுமளவுககு பரபந்தததினுடைய ஸா
வோபஜீவ்யதையிலேநோககு" எனறு பரிஷகாரம்.

ஸுக்ருதபலமென்றததை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிசசெயகிறா (ததோ
கிலேதயாதி) "ஜெவகீவ-ஒவ-ஷ்ஸ-ந்ரா யாஊவிறூ-ஒதஜஹாதூநா"
இதயுததராாததம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமமேமஶேதருதீயேதயாயே. சே
தநர்பண்ணின ஸுகருதபலமாயிறறென்ற விடததில சேதநஸப்தம பததசேத
நபரமானுல் ப்லோகததில் ஜகச்சபதமும் பததசேதநபரம, அது பகவதபர்யந
தாகி லசேதநபரமானுலிதுவும கச்சதி - பராபநோதிஸ்வாபீஷ்டானென்கிற வயு
த்பததியாலே யகிலசேதநபரம. போதः - பதமபக்ஷேவிகாஸ:. சேதநபக்ஷே -
ஆஹ்லாதரூபம் ஜ்ஞாநம. போதஜநகதவம் பததசேதநவிஷயே ரஜஸ்தமோமூல
பாப நிபாஹணபூாவகஸதவ விவர்ததநேநகீதா பரபநதாதிபிஸ்ச்ச, நிதயமுக்தவி
ஷயேமங்களாஸாஸநபரஸம்பாதநாத குணசேஷ்டிதாதிபிஸசச, ஸவஸயாஹலா
தகரதவம் சேதநோஜஜீவயிதருதவமுகேந.

ஸூர்யனிலு மிவனுக்கு ஏறறமுண்டென்று "ஊஹாதூநா" என்ற பதத
தைக் கடாக்ஷித்தருளிசசெயகிறா (அதிக்யனித்யாதி) பாஹநிவாசயுத இதயுபமி

தஸமாஸ:, அந்யதா அச்யுத ஏவபாருரிதிருபகஸமாஸே “ இஹா த்ஆநா ” என்கிற விசேஷணத்துக்கு அநந்வயம்வரும், விசேஷணநாம் ப்ராதாநாநவயவயுத்பத்தே:, இனி இவ்விடத்தில மஹாத்மயமாவது - தத்ரிவாதயாநதகார நிவாத்தகத்வமேயென்றபடி. (ஆநதரமான அநதகாரததையிதி) பத்தசேதநபரநவேப்ரகருதி ஸமபநதததால் வநத அஜ்ஞாநாநதகாரம. நிதயமுகத பரதவே அகாலகாலயமானவஸ்து, காலாதீநவிரோதி பஹுளதேஶததிலிருக்கிறதேன வருகிறதோவெனனுமபரோமகார்யாநதகாரம். அததை ஶௌர்யவீர்ய பராக்ரமாதிகளாலே நிரஸிதநுக்கொண்டிருப்பனென்றபடி. பகவதபரதவே யென்னுடைய சேதநோஜ்ஜீவநாாதத ஜகதஸ்ருஷ்டி ரூபக்ருஷிபலிக்கிறதோ ' இலலையோ ! என்று மாருலஹ்ருதய நவரூபாநதகாரம். அததை நிரஸிதநுக்கொண்டிருப்பனென்றபடி.

(அப்படியே இவரும்) என்கிறவிடத்தில் “ தமோவாஹ்ம்விநஶ்ய த்ஆவாவகாஶிதம்ஸந்தியெள । ஸவாஹ்ாஹ் நாம்வெவவிஷ்ணுஹூ த்ஆரஸந்தியெள ” என்கிறபடியே பாஹ்யாயயநதரதமோநிரஸநபூர்வகமாக ஸவாதிசயத்தை யெங்குமுண்டாக்கிக்கொண டிருப்பரொன்கிற வாததங்கண்டுகொள்வது, தருஷ்டாநதாநுகுணமாக. இவ்விடத்தில பாஹ்யதமஸ்ஸாவது - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதாாததஜ்ஞாந விரோதிபூதபாஹ்ய குத்ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம. (ஊருநாடுமிதயாதி) குக்ராமஸததரும தேஶஸததரும் லௌகிகஜநமும் பகவதப்ரேமாநதரான தம்மைப்போலே தத்ஜ்ஞாநப்ரேமாநதராம்படி. அசேதநமான வருக்ஷஙகளும ஜ்ஞாநப்ரேமாநதயததாலே ஆநதரமாய சிதிலமாய்க்கூப்பிடும்படி. பாலபோலே இனியதமிழில் நிருபகருமிசையறியுமவர்களும் பக்தருங்கொண்டாடுமாயிரம. இப்ரபந்தததைக்கேட்டு நிதயரும முகதரும த்ருப்தராநார். ஸ்வரததால பூர்ணமானபாட்டு ரூபமான இனியகவிகளை தனக்கு ப்ரகாரபூதனை யானயக்கொணடு ஸதவயனை தனனை ஸதோதாவாயக்கொணடு தானேபாடி திருமாலிருஞ்சோலையானுயிருக்கிற வென ஸ்வாமியானவன் பாட்டில் ரஸாதிஶயத்தாலே தெனனுவெனருளததை வையாநிற்குமெனறுபொருள. (எனனும்படி) என்றுசொல்லுமபடி. தம்முடையனனமையாவது - பரபநதநிர்மாணததால் வநதவதிசயம். அதெலலாருக்கும உண்டாம்படி பண்ணுகையாவது - அநதவதிசயம நகரஜாநபத லௌகிகஜநவிஷயததிலும் ஸ்த்தாவரவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநரூபப்ரேமம், நிதயமுக்தேஶ்வர விஷயததில நிரதிஶயாநந்தரூபம, பத்தவிஷயத்தில ஜ்ஞாநநிரதிஶயாநநதரூபம, தரவிடஞ்ச ராகநிஷ்ட்டவிஷயத்தில ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநநதரூபம். இபபடி ஸவப்ரபந்த நிர்மாணஜநிதமான ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநநதரூபஸ்வ ஸம்பநதயதிஶயம் யதாயோக்யம் ஸகலதேசவாதத ஸகலசேதநர்க்குமுண்டாம்படி பணணிக்கொணடிருப்பரொனறபடி. “ சேதநாபணணின ஸுகருதபலம ” என்கிறவிடத்திலே சேதநஶப்தமும் “ தமேதாவிமெ ” இதயாதிவாக்யகத ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநமாத்ர பரமானபோது “ கேட்டாரார்வானவர்கள் ” “ தென்னுவெனனுமெனனம்மான ” என்கிறவிரண்டும் அதிசயபரம். இபபடி “ ஸ்ரீய:பதியாய் ” என்றுதொடங்கி “ இவ்வாழ்வார் ” எனனுமளவாலே பரபநததநுக்கு ததவஜ்ஞாநமூலகத்வமும் க்யாதயாதிமூலகதவாபாவமுஞ்சொல்லி ப்ரபநதததினுடைய உபாதேயதயை ஸமர்த்திதது “இப்படியிருக்கிற” என்றுதொடங்கி “ பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது ” என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவ்யதையை ஸமர்த்தித்தருளினார்.

மேல் ப்ரபந்தமூலதயா ப்ரதமவாக்யவிவக்ஷித ஜ்ஞாநபக்திவைபவத்தை யுபபாதிக்கிறார். (ஹஸிதமித்யாதி)" என்று பரிஷ்காரம். யத்வா, ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி) பாலகாண்டே த்ரிதியேஸர்க்கே. ஹஸிதம் - ஹஸநம். பாஷிதம் - பாஷணம். நபும்ஸகே பாவேக்தः. தாமவீர்யேண - சதுர்முகஸங்கல்பாநுக்ருஹீததபோபலேந.

அநந்யப்ரயோஜநத்வரூபவைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) அன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால் பலிதாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறாராதல் (ஜ்ஞாநீத்வித்யாதி) "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப - உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இதி கீதாஸு ஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ - பகவத்ப்ராப்திகாமः. ஶ்லோகத்தையெல்லாங் கடாக்ஷித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யமித்யாதி) ஆர்த்தः - ப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாமः. அர்த்தார்த்தீ - அபூர்வைஶ்வர்யகாமः. ஆக இரண்டுமேகாகாரமாகையாலே ஐஶ்வர்யமென்கிறார். ஜிஜ்ஞாஸுः - ஆத்மப்ராப்திகாமः என்றாத்தமாகையாலே (ஆத்மலாபமென்கிறது) [உதாராः] ஸர்வ ஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுதாராः - வதாந்யாः. ஏமத்தோயத்கிஞ்சித்பிக்ருஹ்ணந்தி, தேஹி மமஸர்வஸ்வதாயிநः. [ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் - ஆஸ்திதஸஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம்] ததாயத்தாதமதாரணோ ஹமிதிமநயே, யஸமாநமயா விநாதமதாரணு ஸம்பாவநயாமாமேவா நுத்தமம்ப்ராப்யமாஸ்திதः, அதஸ்தேநவிநாமமாப்யாத்மதாரணம் நஸம்பவதீத்யதோமமாதமாஸ இத்யர்த்தः.

மேல் பக்திக்கும் தத்கார்யத்வத்துக்கும் வைராக்யத்துக்கும் தத்கஸர்வவிதபந்தத்வத்துக்கும் கைங்கர்யமநோரதத்துக்கு மிவர்க்கிளையபெருமாளோடுள்ள ஸாம்யத்தையடைவே யருளிச்செய்கிறார். (பால்யாத்ப்ரப்ருதி என்றுதொடங்கி எல்லாவடிமைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாததன்மையரா யிருப்பரொன்னுமளவாக) "பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்தநः" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்பாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. லக்ஷ்மீவர்த்தநः - கைங்கர்யவர்த்தநः. "ஸுஸ்நிக்தः" இதி பதகதோபஸர்க்கார்த்தமாக (பெருமாளித்யாதி) "நச தேந விநா நித்ராம் லபதே புருஷோத்தமः" என்றே தநுபாதக்ரந்தத்திலே சொல்லுகிறதிறே. (அறியாளித்யாதி) ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பாவநையில்லாதகாலத்திலே தத்பலமான ஶேஷவ்ருத்தியிலே யாதரத்தைப்பிறப்பித்தது. (முலையோவித்யாதி) யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும முழுக்கததோற்றினவில்லை, ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடமென்றப்யஸிக்கிற பாஶுர மிவளதலையிலே கிடப்பதொன்றே.

தத்கார்யத்வமாக (நசஸீதேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஶே. ஸீதாசநேதி - த்ருஷ்டாந்ததவேநோக்தம். த்விதீயச்சகாரோ அவதாரணே. அபிஶப்தோயத்யர்த்தகः. கோராகவ, த்வயாஹீநாஸீதாசந, அஹமபிநைவ, யதிஜீவாவः, முஹூர்த்தமித்யந்வயः. "பிராட்டியுமில்லை யடியேனுமில்லை" என்று வாக்யபேதேநயோஜநைக்கும் "ஜீவிததோமோ" என்றபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் "அஹமபிமுகூர்த்தமபி" என்கிற விபரீதவ்யாவ்ருத்தி நிமித்தம. நீர்நசை - ஆர்த்ரதை.

இவர்ஸ்நேஹத்தாலே ததேகதாரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்வஸ்த்தி
யுமப்படியே யென்கிறார் (அத்தலையிலித்யாதி) "அத்தலையில் நினைவாலேயிறே"
என்கிறவிடத்தில் "ஸத்வஸ்ம்வாஸக்ஷாஸ்ம்வஸ்யாஸமெந்மாஷிஸ-ஞா)ா
ஷம் ஊ)ஜமெஸளவிய்ஸ)மெகளதிஷ்டத:" இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திவிவக்ஷிதம்.
உத்தாரத்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (எத்தேவரித்யாதி) எவ்வகைப்பட்ட தேவதைக
ளுடைய கர்வமும் அவர்களைக்குறித்துப்பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும "ஐம்
ஊ)க்ஷமஹூ ஹரிவக்ஷமஹூ" என்கிற வாஹ்வாநமு மிவையெல்லா மப்போதேயொ
ழியும் ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி - "அகைப்பில்மனி
சர்" இத்யாதி. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். கர்
வாதி ராஹித்யஞ்சொன்னது ஸத்தாதிராஹித்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று மபி
ப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (இவையுமில்லையிறே) என்று. அப்படியே - அ
ந்தப்ரமாணத்தின்படியே. யத்வா, இளையபெருமாளைப்போலே. (நின்னலாலிலே
ன்காண்) நிரதிஶயபோக்யனான வுன்னையொழிந்தா லெனக்கு ஸத்தை யில்லை
காண்.

வைராக்யாதிஶயமாக (நதேவேதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகத்ரிம்ஸே.
"செவாநாம்வஸ-ஞாயொய)ா" என்றத்தைப்பற்ற தேவலோகமென்று - பர
மபதத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரத்வம - கைவல்யம். ஸ்லோகார்த்தம் (வானவ
ர்நாடித்யாதி) (உமக்குப்புறம்பாயிதி) த்வயாவிநா - த்வச்சேஷத்வஸஹ்ருபா
ரதந்த்ரயம்விநா. (திருவொடித்யாதி) ஐஸ்வர்யத்தோடேகூடின ஸம்யக்ஸவபா
வம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஸ்வர்யாத்யபேக்ஷயாமஹத்தாய் ஆத்மா
வுக்கு நித்யவிநாஶரூபமானகைவல்யம். உலகமூன்றிறுடு - த்ரைலோக்யைஸ்வ
ர்யத்தோடே. ஆக ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஸ்வர்யகைவல்யங்களோடே. நல
வீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும் - தெள
ளியோர்குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருக்கு மவர்களு
டைய விசாரபரிகரமான மநஸ்ஸு. கொள்வதெண்ணுமோ - ஸ்வீகரிக்கநினைக்கு
மோ. (எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோ
க்ஷப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். பல - பஹுமுகமான சிறறினபம்.
ஐஸ்வர்ய கைவல்யாதிகள். காட்டி - ப்ரகாஶிப்பித்து. நீ - அவற்றைக்கழிக்கவல
ல ஶக்தியுடையநீ. பாவியேனை - பாபத்தைப்பண்ணினவென்னை. படுப்பாயோ-
முடிக்கநினைக்கிறாயோவென்றபடி. வெருவும - பயப்படும.

ததேகபந்துத்வமாக (அஹந்தாவதித்யாதி) இதமயோத்யாகாண்டே அஷ
ட்டபஞ்சாஶே ஸ்ருங்கிபேரபுராதாகதஸுமந்த்ரேண தஶரதம் ப்ரத்யுக்தம். "அ
ஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" இத்யபித்தகாண்ட ஏவ ராமம ப்ரதிலக்ஷ்மண:. எல்லாவு
றவுமாக - ஸர்வவிதபந்துவுமாக. (சேலேய்கண்ணியருமித்யாதி) மத்ஸ்யமபோ
ன்ற கண்களையுடைய ஸத்ரீகளும அதிசயிதமான ஐஸ்வர்யமும் குணாதிகரானபுத்ர
ர்களும் பரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும்-இனி - அவனை ஆஶ்ரயித்த
தபின்பு-அவரே யாவரென்றபடி. (பகவத்தைகாந்த்யஸீமையாயிருப்பர்) பகவா
நேக ஏவப்ராப்யஇதிஅந்த: - நிஶ்சயோயஸ்யஸ: பகவதேகாந்த:. தஸ்யபாவ:-
பகவதைகாந்த்யம். தஸ்யஸீமேதியாவத.

கைங்கர்யைகமநோரதத்வ ரூபவைலக்ஷணமாக (அஹம் ஸர்வமித்யாதி)
ஜாக்ரத: ஸ்வபதஶ்ச என்று - ஸர்வாவஸ்த்தாஸம்பவத கைங்கர்யஞ்சொல்லுகிற

௲. ஸர்வஶப்தத்தால் - ஸர்வதேஶ ஸாவகால ஸம்பவத்கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிற **௲.** (ஒழிவிலிதயாதி) அஸாதாரண ஶேஷபூதரான ஜாங்கள் ஒழிவில்லாதகால மெல்லாவற்றிலும் ஸாவதேஶத்திலுமுடனுய ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் பிரியாமல்நி னறு ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸாவஶேஷவருததிகளையும் பண்ணவேணும். "வே ண்டும்" எனகிறபரார்த்தனை ஆஶாதிரேககாரயமாகையாலே கைங்காயாலாபத் தில் ஸததாதாரணு ஸாமாதயமபலிதம்.

க்ஷணே க்ஷணே அபூாவவ தநுபவிக்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விஸ்தரோணே தயாதிநா) இதம் ஶ்தோஸாதயமே. "ஸ-ஞயமீக்ஷ்ய தத்வீரிஶ்ரணெ தாநா ஷிஜெகூ தம்" இதயுத்தரார்த்தம. [நததர்பப] இதயயோத்யாகாண்டே சதுர்த தே. "வஜாஹிதவாவஜநஹ்ஸூாஉயஞ்ஜீவவஜாஜா" இதயுத்தரார்த்தம். ஆ தமநோயோகம் - தவஸ்ருஷ்ட்யாதி கல்யாணகுணயோகம். விபூதிநியமநம்சபூயஃ- விஸ்தரோணகதயஃ தவயோச்யமாநம தவநமாஹாதம்யா ம்ருதம ஶ்ருண்வதோ மே தருப்திர்நாஸ்திஹீத்யர்த்தஃ. "ஆஜாநதஶரதாதிகளைபபோலே" எனகிறது க்கு கீழிரண்டு ஶ்லோகததிலு முத்தரார்த்தத்திலேநோககு. விஸத்ருதமாக குண யோகாதிகளைக்கேட்டும் தருபதியில்லையென்ற வர்ஜாநனைபபோலவும் "நதத ரு" என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷாகவலாஹகங்களைக்கண்டால தருபதிபிறவாதாபபோலே பெருமாளைஸேவிததால் அதருபதனுயிருக்கும் சக்ரவர் த்தியையும போலவும் இவருமெனறபடி. (அபபொழுதைக்கபபொழு தென்னுரா வமுதம்) அப்போதைக்கபபோதெனககு அதருபதிகரமானவம்ருதம். மேன்மே லன - உததரோததரம. ஆராத - அபூாணமான. காதல - ஆசை.

ஸர்வோபமாந பூமிதவதநுக்கு த்ருஷ்டாந்தம (தர்மாத்மேத்யாதி) ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ப்ரஹலாதசரிதேயமஶ்லோகஃ. கீழ "இவருககொப்புச்சொல்ல லாவாா" இத்யாதி வாகயத்திலே யுபமாநராஹித்யததைச்சொல்லிவைதது இங்கே சிலரை யுபமாநமாகச்சொல்லுகை வயாஹதமனறே எனகிற ஶங்காபரிஹாரார்த் தமாக (ஒரோவகைகளாலே யெனறது) ஏகைககுணததாலேயென்றபடி.

குணக்ருததாஸயத்துககு தருஷடாநதம் (அஹமஸ்யேதயாதி) கிஷ்கிந் தாகாண்டே ஹநுமநதம் ப்ரதிலக்ஷ்மணோகத ஶ்லோகோயம். "க்ருதஜ்ஞ வஹ்ரு வெஹுஜ்ஞ வஹ்ரு கூடிணாநாமநாமதஃ" இதயுததராாத்தம். "ஈஹஂவஹுரூக ரிஷ்ஹ்ராமி" இதயாதி வாகயததில் ஸ்வரூபப்ரயுகததாஸ்யம், இங்குகுணக்ருததா ஸயமென்று கணடுகொளளவது. அடிமைபுகக - தாஸ்யததிலேயகப்பட்ட. (உயாவ றவித்யாதி) இதரோசசாயமறும்படி யுச்ரிதமான வாநததததையுடையவனுடைய துஃகநிவர்ததகமாய நிரவதிக தேஜோரூபமான திருவடிகளையாஶ்ரயித் துஜஜீவி யெனறாததம்.

வக்தருவைலக்ஷண்யததை நிகமியாநின்றுகொண்டு ப்ரபந்தவைலக்ஷண்ய த்தை ப்ரஸங்கிக்கிருர், (இபபடிபகவத்ஸ்வரூபேத்யாதி) இப்படி - ஏவம்பூர்வோ க்த பரகாரேண. (விஶதவிஶததரவிஶததமம) பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்தி கள். ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸாகதுஃகதவம் - பரபக்திஃ. ஸ்புடஸாக்ஷாத் காரஃ - பரஜ்ஞாநம். விஶ்லேஷததில் ஸததாஹாநிபிறக்கை - பரமபக்திஃ.

ஸத்தவாதிகள் பரபக்த்யாதிகார்யமாகையாலே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக ளாலே விஸதவிஸததரவிஸததமமாக அநுபவித்தென்றபடி.

“[illegible] । [illegible] லக்ஷணம்” என்கையாலே ஆக்ஷேபஸமா தாநங்களைப்பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலித்யாதி) பகவதநுபவபரீவாஹரூபமா கில். எழுத்து - அக்ஷரங்கள். அசை - அவ்யயம். சீர் - கணங்கள். பந்தம்-பந்த ங்கள். அடி - பாதங்கள். தொடை - ஸந்தாபபவிஶேஷம். பா - உக்திகள். இன ம் - சந்தஸ்ஸமூஹம்.

பாலகாண்டேத்விதீயே “மா நிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வமகமஶ்ஶாஶ்வதீஸ்ஸமா: । யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீ: காமமோஹிதம்” தத்ரைவ “மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ । ராமஸ்ய சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் குரு த்வம்ருஷிஸத்தம”. மச்சந்தாதேவ - மதப்ரஸாதாதேவ. “[illegible] பவிஷ்யதி” என்றதைப்பற்ற (அதிககாயிலருமானென்றது) அநுமான - கொசுகு.

இனிமேல் சிலவைலக்ஷணய விஶேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஶ்நோத்தர முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இவையென்னகோடியிலேஇத்யாதி) “[illegible] ஜ்ஞாநவ்யா நீய:” என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்வஹித புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக ப்ரபந்தங்களில வைத்துக்கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி.

(இவைபிறந்தபடியெங்ஙனே) ஸ்வவஶமாயோ? பரவஶமாயோ? பிறந் தபடி யெங்ஙனேயென்றபடி.

(இவற்றுக்குமூலமென) ஸ்வதபோபலமோ? பகவத்பரஸாதமோ? என் றபடி.

(ஒன்றைமூலமாகசசொன்னு லித்யாதி) பகவத்ப்ரஸாதமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவற்றுக்கிது மூலமென்னுமிடமெத்தாலே யறியலாமெ ன்றபடி.

(இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யரார) ஏகாயநரைப்போலே கேவலேஶ்வரனோ? ஶ்ரிய:பதியோ? என்றபடி.

(அதிகாரிகள்) ஆர்த்தஜிஜ்ஞாஸுக்கள்.

(போக்த்தாக்கள்) ஸபத்தார்த்தரஸிகர். “கற்கைக்கதிகாரிகளார” என்று வைத்துத்திரியவும “போகத்தாக்களார” என்கிறதென் கற்கைதவிர புஜிக்கையு முண்டோ' என்ன; இப்ரபந்தத்துக்கு “திருவடியேயடைவிக்கும” என்கையா லே மோக்ஷஸாதநத்வமும “கேட்டாரார்” என்றும, “தொண்டாக்கமுதுண்ண” என்றுஞ்சொல்லுகையாலே போக்யத்வமுமுண்டாகையாலே ஸாதநபுத்யாகற்கை க்கதிகாரிகளாரென்றதுகீழ; இதிலேபோக்யதா புத்யா இழிந்து போக்த்தாக்க ளாயிருக்குமவர்களாரென்கிறதாகையாலே விரோதமில்லை.

எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றது. “தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யா: புருஷார்த்தா உதாஹ்ருதா:” என்று புருஷார்த்தங்கள் பஹுவிதங்களாகையா லே எந்தபுருஷார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டனவென்றபடி.

கீழ்பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்குத்தரம் (இவைபுருஷார்த்தப்ரகாஶகமான

"இவற்றுக்குமூலமென்" இத்யாதியிலசொன்ன ஶங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம (பகவத்ப்ரஸாதேத்யாதி) ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலேயென்றது - "ஸ்வரேணாவர்ணநிர்ணயஃ" என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும வசநவ்யக்திகளாலும் என்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன - தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள். அவையாவன - " அருளினன " " திருமாலாலருளப்பட்ட " " யானுய்த்தனனைத்தானபாடி " " தான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன " இத்யாதிகள். (ஸ்வோக்தி) ரேபமப்ரதமபுஸ்தகலேகக்தோஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன நிர்வஹித்தான.

வேதார்த்தவித்துக்களான ஶிஷ்டராவார - வேதத்துக்கு ஸ்வதஃப்ராமாண்யவாதிகளான ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநி நாதமுநி ப்ரப்ருதிகள். (ஜ்ஞாதவ்யமானவேதார்த்தங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிகளை.

" திருமாலவன்கவி " என்றத்தைப்பற்ற ஸ்ரீயஃபதி ப்ரதிபாத்ய(

" தொண்டர்க்கமுதுண்ண " என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், " கேட்டாரார் " என்கையாலே முக்தரும் நித்யரும், " தென்னாவென்னுமென்னம்மான " என்கையாலே எம்பெருமான்றானுமென்றபடி.

புருஷார்த்தமின்னபடிப்பட்டிருக்குமென்றது - " தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே " என்றத்தைப்பற்ற. அறிவிக்கைக்காகப்பிறந்த ப்ரபந்தங்களிவையென்றதுக்கு - இந்தப்புருஷார்த்தமேவம்ப்ரகாரமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ராந்தரங்களிலே யதிஸ்பஷ்டமாகாதென்று கருத்து. ஶிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தரென்றது - ஶிரமுபாஸிதாஸ்ஸத்வ்ருத்தாஶ்ச ஸ்தேதோகதாஃ என்று ஶிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்வ்ருத்தர்களையுடையவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார - மோர்முன்னுக முப்பதினாண்டாசார்யஶுஶ்ரூஷைபண்ணின ஐயனபோலவார.

விஜிகீஷுப்ரஶ்நத்தையநுவதிக்கிறார (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) யதவா, பாஷாரூபத்வாதிகளாலே சிலமந்தமதிகளுக்கு விஶ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசிவிஶ்வாஸங்கள பிறக்கைக்காக விபரீதங்களை ஸூத்ருடப்ரமாணங்களென திருவுடைய ப்ராமாண்யாதிஶயத்தை ஆக்ஷேபஸமாதாநரூபேண த்ருடீகரிக்கிறார (நிஷித்தபாஷையித்யாதியாலே) என்னவுமாம். " இவைப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே " என்கிற ப்ரஶ்நோத்தர க்ரந்தத்தோடே இந்தவாக்யத்துக்குஸங்கதி. " ஹாஷாமாநஂநமாதவ்யஂ " இத்யாதிநாநிஷித்தமாகையாலே நிஷித்தபாஷையென்கை.

வேதத்திலநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலே யன்றோ -என்றபடி.

ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாதவென்றது-" வேதாஂதஶ்ரவணேநஹி வ்ருத்திஃ வ்ருத்தே " என்கிற வேதாந்த ஶ்ரவண ஜநிதஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாதவென்றபடி. கலிகாலமாகையாலும வர்ணத்தாலும ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லையென்று ஶங்காஹ்ருதயம.

(தேஶாந்தரங்களிலிதி) ப்ரமாணமானால ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

அவைதிகர் - ஶாக்யாதிகள். அவர்களும் விஜயார்த்தமாக "ஆழியெழச்சங்கு" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பர்களிறேயென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானவிதி) "ஶாம்ஸ்தா தாந்த:" "காவ்யாலாபாம்ஶ்ச வர்ஜயேத்" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமானவென்றபடி. (காமபுருஷார்த்தத்தை) அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக தூதுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி.

(ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே யித்யாதி) காமம்போலே தநுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும தேஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான வைஶ்வர்யம "ஷண்ணாம் த்வக்ஷரணாம்" என்றும் "வ்ருத்திஸ்ஸாதுபாத்மா நாயாநுக்ராந்ருஷ்யேத்" என்றுமவிஹிதமென்றபடி. "ஸர்வகாமைராயஜேத" "வித்யாயாஜேதவஶ்யகாம:" "ஜராமரணமோக்ஷாய" "யேத்வக்ஷரமநிர்தேஶ்யம்" "யோமாம் நாமேகஶ்ருதம் ஸ்நாநம்" இத்யாதிகளுங்கண்டுகொள்வது. பழக்கம் - பரிசயம். அறிவுகேடர் - அஜ்ஞாநிகள்.

ப்ரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாத்ஸ்யேதி) "மாத்ஸ்யபுராணத்திலே" என்கிறதுக்கு "யமவசநத்தினபடியே" இத்யநேநாந்வய:. ஹேதோரோத்தம, ஹரிகீர்த்திம்விநைவப்ராஹ்மணேந ஸம்ஸ்க்ருதவ்யதிரிக்த பாஷாகாநந கர்த்தவ்யமித்யர்த்த:. அல்லாதபோதநிஷ்ட்ட ப்ரஸங்கங்காட்டுகிறார் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) (பாஹ்யஶாஸ்த்ராதித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே குத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களைச

இரண்டாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (ஆழ்வார்தம்முடையவித்யாதி) இழவாதபடி - நஶியாதபடி. "ஶ்ராவயேச்சதுரோவர்ணாந் க்ருத்வா ப்ராஹ்மணமக்ரத:" என்கிறபடியே சதுர்த்தாவநாயகருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸ புராணங்கள் போலே இதுவும் ப்ரமாணத்தமங்கள். இத்தால வேதாநதிகாரிகளப்யஸிக்கிறது ப்ரபந்தத்துக்குக் குறையென்று, ஹீநஜநமாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிஶயத்தாலே அப்படிபண்ணுகையாலே என்றபடி.

மூன்றாமாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (எதிர்சூழல் புக்கித்யாதி) எதிர்சூழல்புக்கு - திருவவதரித்து. "தானே" என்கிற அவதாரணத்தாலே ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. (பாக்யத்தையுடையராய்) "விதிசூழ்ந்ததால" என்றுசொல்லப்பட்ட பகவத்க்ருபையை யுடையராய. "எங்குமபக்கநோக்கறியான்" என்றத்தைப்பற்ற (நிரந்தரபகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாயென்றது) அதஏவ, தத்வஹிதங்களில் நிபுணராயென்ற த்யாஹரித்துக்கொள்வது. இத்தால யுகவர்ணப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாந்த்யஶங்கை பரிஹ்ருதையாயிற்று. இவ்விடத்திலே "கௌஶ்ரேயம் த்வம் ஸர்வஸத்வேஷு ஸக்ருதேயம் | யஸ்யவேதவிதோவிம

[illegible] " என்ற தநுஸந்தேயம். த்ரைவர்ணிகர்க்க ளன்றே வுபதேஷ்ட்ருத்வமென்ன (விதுரேத்யாதி) ஆதிஶப்தேந ஸூதர்மவ்யா தாதயோவிவக்ஷிதா:. விதுராதிகளில விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்தவர்ணஜாகளு ம் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் தநுபதேஶயோக்யதையுமுண்டென்கைக்காக. " [illegible] " இத்யாதிகம் த்ரஷ்ட்டவ்யம். உபப்லவ: - உபத்ரவ:. குலாதிதோஷமென்றபடி.

" தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே " இத்யாத்யாக்ஷேபத்துக்குத்தரம் (இப்பா ஷை நடையாடியித்யாதி) பாஷாந்தரங்களிலே - பாஷாந்தரவத்தேஶேஷு. ஏத த்பாஷாரஹித தேஶங்களிலேயென்றபடி. விலக்ஷணர் - லோகசாரங்களுமி ப்ரபரு திகள்.

நன்மை - சேதநருச்யநுகுணபலப்ரதத்வம், அநயாபதேஶரூபத்யாபோக் யத்வம், ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. (அவைதிகருங்கூடவிதி) வை திகபரிக்ரஹமின்றிக்கே அவைதிகர் பரிக்ரஹித்தால் ஆயிற்று தோஷமாவது; வை திகபரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிக பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமா யணாதிகளைப்போலே ப்ரத்யுத ஶ்லாக்யதாஹேதுவென்றபடி.

" ஶ்ருதி ஸ்மருதி விருத்தமானகாமபுருஷார்த்தத்தை " என்றதுக்குத்தரம் (வேதமென்றுமித்யாதி) " [illegible] " இத்யாதிகளில் வேதம். " [illegible] " இத்யாத்யுபாஸநம். பக்தியைகாமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - உத்தமஸ்த்ரீகளுத்தமநாயக விஷயாநுராகம் போலே தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶய ஸூசநார்த்தமாகவும், குடஜிஹ்வாகாங் க்ஷயாயேநவிஷய பரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசிபிறக்கைக்காகவும்.

" ஶ்ருதி ஸம்ருதிகளிலே " இத்யாதிக்குத்தரம் (ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை யித்யாதி) வேதம் த்ரைகுண்யவிஷயமாகையாலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைவிதி த்ததென்றபடி.

விஜிகீஷுபரஶங்கபரிஹாராநந்தரம ஸ்வபக்ஷஸாதகமாக பின்னையும் சில வைபவாதிஶயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யனுடையவித்யாதி) " எம்பெ ருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்" என்றவிடத்திலே " [illegible] " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இத்தாலிப்ரபந்தத்தி லேகாம்ஶத்தி லும் ஆத்தவாதஶங்கையில்லையென்று இந்தஹேதுவுக்குபாவம்.

எம்பெருமானை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலுமென்கிறதுக்கு-அவி ளம்பேந ப்ரதீதிஜநகத்வமாத்ரம்.

பக்திக்குத்பாதகங்களென்றது " இபபத்தாற்பத்தராவா " என்றதைப் பற்ற.

" உருகாநிற்பார்நீராயே " என்றத்தைப்பற்ற (உத்பந்நையானவித்யாதி) இந்தஹேதுத்வயமும் பரம்பரயாபுருஷார்த்தபாயவஸாயித்வபரம்.

(ஶ்ரவணாதிகளிலிதி) ஆதிஶப்தேநோச்சாரணாதிரபிதீயதே. இவ்விடத்தி லே ஶ்ரவணாதிவேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்தபோத ஜநகத்

வாராப்ரீதி ஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் ஜடிதிப்ரமாஜநகஸ்வரூப ப்ராமாண்யாதிஶயம் சொல்லுகிறது.

"கேட்டாரார்" "இன்பம்பயக்கும்" என்றதைப்பற்ற (நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களென்றது.)

வேதத்தில் - வேதத்தை. யத்வா, இவற்றில்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலு மித்யந்வய:. அதாவது "சுடர்மிகுசுருதியுள்" "முதுவேதமுதல்வன்" "வேதநீரன்" இத்யாதியைநினைக்கிறது.

ப்ரஹ்மகாரணவாதமென்றது - "தானோருருவேதனிவித்தாய்" "வேர்முதலாய்வித்தாய்" இத்யாதியைநினைத்து.

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமோக்ஷமென்றது - "சிந்தித்தாய்மின்னோ" "சிறப்பேய்மையும்" இத்யாதியைப்பற்ற.

பூர்வோக்தமஹாவாக்யத்திலே "எதிர் சூழல்புக்கு" இத்யாத்யம்ஶத்தையவலம்பித்து சங்கிக்கிறார் (பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயித்யாதி) விஶ்லேஷஶதத்தாவிஶத்தமமாக வநுபவித்து பரிபூர்ணரான இவர்க்கென்றபடி. இத்தாலிவர்க்கு ஸம்ஶ்லேஷமாவது-மாநஸாநுபவமேயிறே. இதுகர்மமடியாக வந்ததன்றிக்கே பகவத்ப்ரஸாதமடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதங்கூடாதென்று ஶங்காதாத்பர்யம்.

(ஓரோகுணத்தையிதி) ஸமுதாயேநவநுபவித்தவளவன்றிக்கே தனித்தனியே யநுபவித்தாலென்றபடி. ஸ்ப்ருஹையை - ஸ்ப்ருஹையையும். உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (பரமாத்மநிமாறபாலித்யாதி) "ஸமெவ்ஷணாவிநிர்ந்-ஊ ஸமெஹக்ஷம்ஹொக்ஷ-ஊஹ்தி" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்பாராஹஸபத்யஸம்ருதௌ. அபரமாத்மநி - பகவத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரவிஷயே (மாறபாலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஹ்ருதயம் ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளுடைய தோளிணைகளில் நசையற்று இத்யர்த்த:. சுழிப்பவென்று - குணாந்தரஸப்ருஹாஜநகத்வமும ஸூசிதம். ஸ்ப்ருஹாமாத்ரமொழிய வநுபவமில்லையோ? என்ன (பின்னையித்யாதி) (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஸ்மரணாதிகளாலுமிதி) அத்ராதிஶப்தேநஸம்ஸாரஸ்மரணம் விஷயஸ்மரணந்தொடக்கமானவற்றைச்சொல்லுகிறது. இவ்விடத்திலே "க்ஷுதேவ்யா ஹாஶாநிவஸந்த்ரீ ஹீக்ஷணய நக்ஷயேக்ஷ-வ்ஜிஜாஶாஶந்: । ஜுவத்ய-வெஶாணிஸஊ ஹ்வம் தித்ஷெ ஜுஷ்ட நஶாவஹ-ஊஷே ஷவந்தி" என்கிற தநுஸந்தேயம். ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணத்துக்கும், விஷயஸ்மரணத்துக்கும், ஸம்ஸாரஸ்மரணத்துக்கும், பகவத்வைலக்ஷண்யத்தைஸ்மரித்து அதுகிடையாமையால் வந்தவார்த்திக்கு மடைவேநாலுஶந்தை (எந்நாளித்யாதி) நானுன்னை யினிவந்துகிட்டுவதென்னாள். பலவிஷயங்களை நீகாட்டிமுடிக்கப்பார்க்கிறாயோ. உனக்குப் புறம்பான விஷய ப்ரசுரஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய். என்னையழைத்துக்கொள்ளுங்கால மின்னம் ஸமீபியாதோ வித்யர்த்த:.

விஶ்லேஷப்ரஸங்காநுபஸ்த்திதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ (அவனையநுபவிக்கவித்யாதி) அடியே னித்யாதிக்கு - ஶேஷபூதனான நான் முதன்முன்னமே - ப்ராப்தமமேயடைந்தேன். பருகி - நிரம்பபுஜித்து. களித்தேன் - நிரதிஶயாநந்தத்தை பெற்றேன். உண்டுகளித்தேற்கு - நித்யாநுபவம்பண்ணி யாநந்தித்தவெனக்கு. உம்பர் - மேலொருதேஶவிஶேஷத்திலேபோய்பண்ணு மநுபவத்தில். என்குறை-

குறைகிடந்ததேது. தொண்டீர் – பகவத்பாகவதவிஷயத்தில் சபலரானவர்களே. எல்லீரும்வாரீர் - இப்போகத்தையிழவாதேயெல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுதுநின்று - ப்ரீதிப்ரவஹ்ராயக்கொண்டு நிரந்தரபகவதநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷகோலாஹலம்பண்ணுவோம். (எமரித்யாதி) கீழேழு, மேலேழு, ஆத்ததாமத்யேயேழு, ஆகவிருபத்தொரு ஜன்மங்களிலும்-எமர் - மதீயரானவர்கள் கேசவனற்மரானார்கள், இதுமாசதிபெற்று - நிர்ஹேதுகபகவதங்கீகாரமாகிற இந்த மஹாதிஶயத்தைப்பெற்று. நம்முடையவாழ்வு-நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயானது. வாய்க்கின்றவா – வளருகிறபடியென்னென்று பொருள்.

உகதஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிச்செய்து கொண்டு நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) "பத்திமானனாய" என்றவனந்தரம் அத ஏவ என்ற தயாஹாரயம். "அவனை யல்லதறியாதபடியாய" என்றவனந்தரமிருக்கிற விவனொன்று மதயாஹார்யம். விஶ்லேஷதஶையில் "நீயுந்திருமாலானே ருசங்கோட்பட்டாயே" என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலும் "தம்மைப்போலே யெம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாக" என்றர்த்தாத்ஸித்தமாதல், யதவா, * மாயக்கூத்தநில "நன்றுடு" என்றதுக்கு "எம்பெருமானையநுபவிக்கிற நாடுகாண், இல்லையாகில் கூப்பிடாகளோ" என்றபிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற மூகயமாகவுமாம். ஸுகிக்கிறனவாகவும்" என்றவனந்தரம் நிலேதுமென்ற தயாஹாரயம். (நீயுநதிருமாலாலிதி) நீயும் ஸ்ரீயஃபதியாலே நெஞ்சுபறித்துக்கொள்ளப்பட்டா யென்றபடி.

சிந்தயந்தியில வயாவருத்தி (இவர்கிசயாதி)

"தத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகதுஃகராயவனை யல்லதறியாதபடியிருக்கிற" என்று பகவதகுணைகதாரகத்வஞ்சொல்லிற்று, அங்குள்ள ச்ரேஹஸ்திபூத ஸத்மாஸத்தேயென்கிறபபோலே லோகத்ருஷ்டாசாரவிருத்தமாகபகவதகுணைகதாரகரென்னக்கூடுமோவென்கிற வபிப்ராயத்தாலே சங்கிக்கிறார் (ஆனுலிதயாதி)

நஹிதருஷ்டேநுபபந்நந்நாமே தயபிப்ராயேணபரிஹரதி (திருவயோத்யையிலுமிதயாதி) ஸ்தாவரஜங்கமங்களிலே யிந்தவாகாரங்கண்டாலாழவாருக்கு கிமுதவென்று கருத்து. "ராமகுணைகதாரகங்கள" என்கிறவிடத்திலே "[illegible]"

[illegible] " இதயாதயநுஸந்தேயம்.

குணாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், குணாந்தராநுபவாலாபம் விஶ்லேஷமென்று "ஓரோகுணத்தை" இதயாதிவாகயத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடி யன்றிக்கே மாநஸாநுபவம் ஸம்ஶ்லேஷம், பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷிறந்து அதுபெரு

மையாலே மாகஸாருபவத்துக்குவந்த கலகசம் விப்ரலேஷமென்று பரகாராந்த ரேண விக்ரஹபரயுக்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை யருளிச்செய்கிரூர (இப்ப டியிருக்கிறவித்யாதி) இப்படியிருக்கிற விவாகரு - பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற விவர்கரு.

"ஸாவஜ்ஞ்ய" இத்யாதிவிசேஷணங்களுக்குக்கருத்து - அஜ்ஞத்வாஶக்தத்வ பரதந்தரத்வ நிரத்தயதவ நிஸ்ஸமபந்தத்வாதிகளன்றோ விசேந்தஹேதுக்க ளென்று.

கீழசங்கைக்கிரண்டுவகையாக வுத்தரமருளிச்செய்கிருர (திருவயோத் மையிலுமித்யாதி) அநுபூதகுணங்கள் ஸாதமிக்கைக்காகவு மென்றது - "ஆற்ற நல்லவகைகாட்டுமமமானை" என்றதைப்பற்ற. "காதலகடல்புரையவிளைவித்த" இத்யாதியைப்பற்ற (மேன்மேலனதருஷ்ணைபிறக்கைக்காகவுமென்றது) பிறக்கை க்காகவுமென்ற வநந்தரம் விசசேதிப்பித்தானென்று கூட்டுவது.

இப்படிஹிதபுத்யாசெய்தானுகில சோகமோஹமோருணடாகிறபடி எங்ங னேயென்ன (எமபெருமானபககவித்யாதி) இவ்வாக்யத்தினடியிலே ஆகையா லே யென்றுகூட்டுவது.

இந்தஸமஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களோ யாயாபதேசப்ரபந்த ஹேதுவெ ன்கிருர் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியிலந்யாபதேசம * கருமாணிக்கமலையும *வேயமருதோளிணையும் * அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவைபிரிவிலந்யாப தேசம. ஆக "இப்படிபகவதஸ்வருபருபகுணவிபூதிகளை" இத்யாதிவாக்யந்தொ டங்கி யிவ்வளவாலே பரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை பரஸ்தாவித்து, பரஸ்துதமா னவைலக்ஷண்யத்தை யாக்ஷேபஸமாதானமுகேந தருடீகரித்து, அநந்தரம விஶ லேஷோபபத்தி தத்காரயாகரோஶப்ரகாரம், தத்பரதிகோடிரூவேரோபஸந்நித ஸமஶ்லேஷஹர்ஷம, தத்பயசரமாவதி, தத்பயாருவருத்யாதந நாமவிசேஷம, ஸமஶ்லேஷவிஶ்லேஷஸ்வருபம, தத்பரிபாவருத்தசங்கா பரிஹாரங்களுமெல்லா மருளிச்செய்தது நிகமித்தார.

இனிமேலிப்ரபந்தங்களாத்தபஞ்சகத்தையும பரதிபாதிக்கிறனவென்றுபரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை யருளிச்செய்கிருர (இப்ரபந்தங்களில்த்யாதி) "சில, சில" என்றது "உயர்திணணணையொன்று" இத்யாதயாசார்ய ஹ்ருதயோக்தியிலே விசதம். அதாவது - * உயர்வற * திண்ணன்வீடு * அணைவது * ஒன்றுந்தேவுமாகிற நாலுதிருவாய்மொழிகளும் பராப்யபகவத்ஸ்வருப பரதிபாதநபரம, * பயிலுஞ்சுடர * ஏறுளும * கண்கள * கருமாணிக்கமாகிறநாலும பரத்யகாத்மவிஷயம, நோற்றநோன்பு*ஆராவமுது*மானேயநோக்கு*பிறந்தவாறுகளாகிற நாலுமுபாய பரம, எம்மாவீடு*ஒழிவிலகாலம* நெடுமால *வேயமருவெனகிறநாலும பலபரதி பாதகம. வீடுமின்*சொன்னால்*ஒருநாயகம் * கொண்டபெண்டிரென்கிறநாலும வி ரோதிஸ்வருபபரமென்றபடி, மற்றவெனபது திருவாய்மொழியு மிவ்வாத்தபஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவசிஷ்டமானவை யிவற்றுக்குப்பாதகங்கள்) என்கிருர. புருஷார்த்தபரதிபாதகமென்று கீழசொல்லிவைத்து இங்கே அர்த்தபஞ்சக பரதிபாதகமென்றால வ்யாஹதமன்றோ? என்ன.

(இவற்றிலுத்தேஶ்யமித்யாதி) உத்தேஶ்யம்-ஆகாங்க்ஷிதம். (தத்ராத்மா கவிதி) கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், கைங்கர்யாவாப்தௌ தத்துருபோபாய ஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணும், ஏதாத்ருஶ கைங்கர்யத்தின் விரோதிஸ்வரூபஞ்சொல்லவேணுமாகையாலே மற்றநாலர்த்தமுமே தத்துபயுக்ததயாவந்ததென்றபடி.

இப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் ப்ரதிபாத்யார்த்தமேதென்ன (இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமானவித்யாதி) "உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோபூர்வதாஃபலம் । அர்த்தவாதோபபத்தீச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே" என்கிறபடியே "இனியாமுறாமை" "அழுந்தார்" என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டிலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். தவத்தநுபவவிரோதியானவென்றது - கைவல்ய வ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக.

வடிவழகையென்கிறவிடத்தில் - அவயவஸௌந்தர்யமும் ஆபரணஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது. "செக்கர்மாமுகிலுடுத்து" இத்யாதியைப்பற்ற (கலம்பகமாலை) நாநாவர்ணங்களான புஷ்பங்களைத்தொடுத்தமாலை. பணியாக - வகுப்பாக. போக்யமாகவென்றபடி.

"நற்பூவைப்பூவின்றவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற (நிரதிசயபோக்யனென்றது) (எம்பெருமானை யநுபவிக்கையாலே) அநுபவித்துப்பிரிகையாலே என்றபடி. த்ருஷ்ணை பிறந்ததென்றது - "அன்பேபெருகமிகும்" என்றதைப்பற்ற. "நாவீன்றுடைகிளவியுட்பொதிவோமியற்றுவாயெம்மொடுகூடி" "ஏத்தமுயல்" "நீக்கியாய்நெஞ்சேநினை" இத்யாதியைப்பற்ற (பேசியும்நினைத்துமென்றது)

(திருவாய்மொழியிலிதி) "இவருடைய த்ருஷ்ணாநுகுணமாக" என்றதுக்கு "நிர்ஹேதுகமாகக்காட்டியருளக்கண்டு" என்கிறதிதோடந்வயம். ஶ்ரிய:பதியென்றது - "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றதைப்பற்ற. "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இத்யாத்யுக்தமான ஶ்ரிய:பதித்வத்தைநினைத்து "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றது என்றாரிறே யாறாயிரத்திலேபிள்ளான். "நலமுடையவன்" என்றதைப்பற்ற (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனென்றது) "சுடரடி" என்றதைப்பற்ற (திவ்யதேஹத்தையுடையனென்றது) "சுடரடி" என்றவிக்ரஹயோகத்திலே திவ்யபூஷணாயுதங்கள் அந்தர்பூதங்கள். யத்வா, "அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதியைப்பற்ற (திவ்யபூஷணேதி) "சங்குவில்வாள்தண்டுசக்கரக்கையற்கு" "ஒண்சங்கதை" இத்யாதியைப்பற்ற (சங்கசக்ரேதி) ஆதல். பரமவ்யோமநிலயத்வமும் திவ்யமஹிஷீவிஶிஷ்டத்வமும் "அயர்வறுமமரர்கள்" என்றதிலே ஸித்தம். தனிக்கோல் - ஏகாஜ்ஞை. அமரர்களாலே என்றது - "மற்றமரராட்செய்வார்" இத்யாதியைப்பற்ற.

(ஸ்வஸங்கல்பாயத்தேதி) ஸ்வரூபாதிகளினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம்பாட்டுத்தொடங்கி மூன்றுபாட்டிலே கண்டுகொள்வது. சரீரதயாசேஷம் என்றது - "உடன்மிசையுயிரென" என்றதைப்பற்ற. வ்யாப்தியும் தோஷாஸம்ஸ்பர்ஶமும் "புலனொடுபுலனலன்" என்றதைப்பற்ற. நாராயணனென்னும் நாமவாச்யத்வம் "வண்புகழ்நாரணன்" என்றதைப்பற்ற. ஏவமாதிகள் - என்றது கீழும் மேலேயும் கடாக்ஷித்தது. (சுடர்மிகுசுருதியுளுள்ள) ஶாஸ்த்ரைகஸம்ருத்தியிலே யுளனானவனென்றபடி. "அளிபொறையாய்நின்றபரன்" என்றதைப்பற்ற (இப்படி விஜாதீயனுமாயென்றது)

இப்பரத்வத்தைச் சொல்லி மேல் விபவத்தைச்சொல்லுகிறது (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமகருணையாலேயும் தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய இத்யநவய * பத்துடையடியவரில் ப்ரமேயம். (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய என்றது)

இனி, * அருகிறையமட்டாரைதொடக்கமான திருவாய்மொழிகளினாத்தரு சொல்லிக்கொண்டுபோகச்செய்தே யாச்சாவதாரத்தையருசொல்லுகிறது (தன்னுடைய வவதாரங்களிலுமென்றுதொடங்கி) காப்பநிரப்பாகயொன்று "கருவிலேதிருவிலாதீர்" என்கிறபடியே காப்பபரப்பருக்கி நிரப்பாகயொன்றுதல், அவதார காலத்திலே காப்பஸ்தத்தையாகிற பாகயமில்லாதவராகவொன்றுதல். "இழக்கவேண்டாதபடி" என்றதுக்கு "வந்துநின்றருளியும்" என்றதோடந்வயம். அபராத்ஸஹத்தை * அருகிறையமட்டாரையிலும், ஸ்வாராத்தை * பரிவதிலீசனிலும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் * ஓடும்புள்ளிலும், அவதிஷ்டங்கள் * பொருமாநீள்படையில் * நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற வென்றதிலும் கண்டுகொள்வது.

ஆகவாயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதற்பத்தின் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்து "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றதோடே சேர்த்துநிகமிக்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) "ஶ்ரிய:பதியாய" என்று தொடங்கி "இப்படி விஸஜாதீயனாய இருந்துவைத்து" என்னுமளவும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கே காரணமானபடிகள் சொல்லிற்று, "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே" என்றுதொடங்கி கோயில்களிலேவந்துநின்றருளியும்" என்னுமளவும் ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கே காரணமானபடிகள் சொல்லிற்று. "வரவாறொன்றில்லையால்" "வெறிதேயருள்செய்வர்" "என்னைவாவற்சூழ்ந்தாய" இத்யாதியைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாகவித்யாதி) முடிக்கிறார் - தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பத்தில் ப்ரமேயத்தைப்போருமோ மற்றத்திருவாய்மொழிகளாத்தமேதென்ன (இனிச்சொல்லவித்யாதி)

முதற்றிருவாய்மொழியெல்லாத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமென்று விவக்ஷித்து தத்துணமாக த்ருஷ்டாந்தமும் தார்ஷ்டாந்திகமு மருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியில் இத்யாதி) திரள் - ஸமுதாயாகாரேண. முதற்பாட்டில் ப்ரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேத்யாதி) "யவன்" என்று ஸ்வரூபமும், "சுடரடி" என்று ரூபமும், "உயர்வற" இத்யாதியாலே குணங்களும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்று விபூதியுஞ்சொல்லுகிறது.

" மிகுநரையிலன " என்றதைப்பற்ற (எல்லாப்படியாலு மெல்லாரிலும் மேற்பட்டு என்கிறது)

மூன்றாம்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகள் பகவத்தீநமென்கையாலே (ஸர்வேச்வரனுய என்கிறது)

" உளன சுடர்மிகுசுருதியுள் " என்கையாலே (ஸ்ரீயபதியாகவித்யாதி)

" கரந்தெங்கும்பரந்துளன் " " உளனெனிலுளன் " என்கிற விரண்டுபாட்டையும் பற்ற (பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாலவிசால்யமாம்படியென்றது) வ்யாப்திஸௌகர்ய ப்ரதிபாதகமான பத்தாம்பாட்டில் பரமேயமும " ஸர்வேச்வரனுய " என்றத்திலே ஸூசிதம்.

" அவிபொறையாயன்றபரன் " என்றதைப்பற்ற (ஸவிபூதிகனுனவித்யாதி) (ஏவம்விதனுனவன திருவடிகளிலே யடிமைசெய்துஜ்ஜீவினென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்) என்கையாலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் கிரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது " என்று அருளிச்செய்வர்.

ஸ்வரூபரூபாதிகளை முதற்றிருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னல் குறை திருவாய்மொழிகளுக்கு விஷயமேதென்ன (கட்டுஇத்யாதி) ஓரோவகைகளிலே என்றது - பரத்வம், பஜநீயதை, ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி.

இப்படி ஸங்கரஹவிஸ்தரரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படிசெய்தாரித்யாதி) இது சிஷ்டாசார ஸித்தமென்று கருத்து.

ப்ரபந்நீகரித்தார்கள் - பண்ணிஞர்கள். ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண ப்ரபந்நீகரணம், ச்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்த்தம ; இவ்விடத்தில் " விஸ்தீர்ய ...

... ஸம்ஸ்காரயாரணம் " என்கிறதநுஸந்தேயம்.

முன்பு ஸங்க்ரஹேணசொன்ன தத்வத்ரயத்தையும ப்ரபஞ்சவிவரிக்கக்கோலி முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஸ்தரமாக வருளிச்செய்யாமையாலதை முந்தறவருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்வரூபமித்யாதி) கத்யத்திலே " அகிலஹேயப்ரத்யநீக " இத்யாதிசூர்ணையை ஹ்ருதிகரித்தருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தமயமாயென்னுமளவும்) அகிலமென்று - தன்னையாச்ரயித்தவர்களைச் சொல்லியவர்கள் ஹேயங்களுக்கு ப்ரத்யநீகன - நிராஸகனென்று, பாத்யபாதக பாவலக்ஷண விரோதஞ்சொல்லுதல , அகிலமான ஹேயமென்று த்ரிவிதாசேதநஸ்வரூபவிகாரம, த்ரிவிதசேதநகதஜ்ஞாந ஸங்கோசஸம்ஸ்ரிதவத்து:கிதவங்கள், சேறுதோயாநதுகழுவினவாகாரம, அணுத்வ பாரதந்த்ரயங்களாகிற இவற்றைச்சொல்லி ஏதத்ப்ரத்யநீகனென்று - ஸஹாநவஸ்தாநலக்ஷணவிரோதத்தைச்சொல்லுதல. பாரதந்த்ரயமாத்மாலங்காரமாகிலும ஸ்த்ரீக்கும் புருஷனுக்கும் ஸ்மஸ்ருஸ்தநாதபேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்த்ரேச்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே.

கல்யாணைகதாநத்வமாவது - கல்யாணகுணநாமே காஸ்பதத்வமென்னுதல, யத்வா, ப்ராப்தாநிர்த்தேசமாய கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்தத்வஸ்யைகாச்ரய

மெனனுதல் ; கல்யாணஸபததாலே – கலயாணபரததவததை விவக்ஷிதது "ஆ ஶ்ரிதருக்கு கலயாணபரததவததில ஜாகரூகனெனனுதல, "ஆஶ்ரிதாநாம்கல்யா ணப்ரததவேஜாகரூகஃ" இதிகதயவயாகயாநத்தில ஸ்ருதப்ரகாசிகாகாரரருளிச் செய்தார். ஜாகரூகஃ–ஏகாகரஃ. "ஏகதாநோநயவருத்திரேகாகரைகாயநாவபி" நயமரஃ.

"நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்" எனகிற ஸ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே யநநத ஸபதாாததமான த்ரிவிதபரிச்சேதராஹிதயததை யருளிசசெயகிறுா (விபுதவாதி தயாதி) வஸது பரிச்சேதராஹிதயமாவது – ஸதருஸவஸதவநதராராஹிதயமும ஸாவவஸதுஸாமாநாதிகரணயார்ஹதவமுமாகையாலே யுபயததையும தநதரோ வருளிசசெயகிறுா (ஸாவமுமிதயாதி)

ஜஞாநாநநதமயதவமாவது – ஆநநதரூபஜஞாநஸவருபதவம, அநநயாதீந ப்ரகாசதவாஹ்லாதகரதவ ரூபஜஞாநதவததையே ஸவரூபமாக வுடைததானவ னெனறபடி. கீழ "கலயாணைகதாந" எனறது பாவபரதாந நிாதேசமானபோ து ஜஞாநாநநதமயமாயெனறது தகவிவரணமாதல, ஸவபராபேக்ஷயா அநுகூ லதவபரமாக விஷயவிபாகமபணணுதல. கலயாணகுணபரமானபோது. (ஜஞாந பலேதயாதி) தத்விவரணம்.

கீழ்ச்சொன்னவாகாரம்காட்டி லெரிததநிலாவாகாமைககாக நநபோகதரி யைசசொல்லுகிறது (ஸ்ரியஃபதியாயிதி)

(அபராகருதமாய) அதஏவ (சுததஸதவமயமாய்) எனறபடி. "நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:" இதயாதிகி ப்ரமாணமிதரஷ்டவயாமி. (ஸவாஸாதார ணமாய) ஏதாதருஸவிகரஹமொருவாககு மிலலையெனறபடி. (புஷபஹாஸஸுகு மாரமாய) புஷ்பஹாஸமாவது – புஷபததினுடைய விகாஸம. அதபுஷபததிறகா ட்டில ஸுகுமாரதரம, ஆகபுஷபததினுடைய விகாஸமபோலே ஸுகுமாரமாயெ னனுதல; யதவா, புஷபஹாஸசபதம – விகாஸாஸ்ரயதவதநாலே புஷபததினு டைய பாயநததிலுணடான வவயவபரமாய அதுகளபோலே ஸுகுமாரமென றபடி. இவவிடததில "ஸம்ஸ்பர்சேஸ்வபுஷ்பாணாம்" இதயாதயநுஸநதே யம. "ஸர்வகந்த:" இதயாதியைபபறற (புணயகந்தேதயாதி) ஸாவாபாஸ்ரய மாயெனறது "திவ்யகந்தோபேதம்பஹுபுஷ்பமாலாலங்க்ருதம்" இதயாதியைபபறறவாதல, அஸதாபூஷணதிமுகேநவாதல. விகரஹமபோலே– விகரஹததைப்போலேயெனறபடி.

"யோவேதஸவாவிஸ்ய" இதயாதிபரகாரேணஹ (வயாபிததுதரி தது நியமிததிதி) (சேஷியாயிருககும) இபபடி சரீரதவேநசேஷியாயிருககுமெ னறபடி.

அநநதரம் பரக்ருதிஸவருபததையருளிசசெயகிறுா (பரக்ருதீதி) ஆதிசப் தத்தாலே யஹங்காரதநமாதராதிகள் விவக்ஷிதங்கள. "அஜாம்" இதயாதியைப பறற (நிதயமாயிதயாதி) அதஏவ (சுக்லக்ருஷ்ணரகதவாணமாய.) விவரணம

(சுக்லகருஷ்ணேதயாதி) ஆதல "பஹூம்ப்ரஜாஂஜநயந்தீம்" இதயாதியைப்பற்ற (அநேகபரஜைகளுக்கிதி) "மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய்" இதிஸமஷ்டிஸருஷ்டிஃ, "அநேகபரஜைகளுக்கு" இதயாதிநாவ்யஷ்டி ஸருஷ்டிஃ

"யஸ்யாவ்யக்தம்ஶரீரம்யஸ்யாக்ஷரம்ஶரீரம்" இதயாதியைப்பற்ற (சரீரதயாசேஷமாயென்றது) (சேதநாகாமாநுகுணமாகவிதி) சேதநருடைய காமாநுகுணமாக புருஷார்த்தோபயோகிகரணகளேபராதிகளுண்டாயிருக்கவென்று ஈஶ்வரன ஸ்வயமிச்சியாநின்றுகொண்டு, தாதருமேச்சாநுகுணமாக ஸ்வயமேவ "பஹுஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பிக்க, வந்தஸங்கல்பத்தாலே சதாவிமசதித்தவமாய்க்கொண்டு விகரிக்கக்கடவதா யிருக்குமென்றபடி. "ப்ரயாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிஃ" "ஜ்ஞமக்ஷரம்ஶரீரம்தே" இதயாதியைப்பற்ற (இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்குமென்றது) அநந்தரமாத்மஸ்வரூபமாஹ (ஆத்மேதி) (அணுபரிமாணமாயிதி) முன்புத்தையில லக்ஷணவாக்யத்திலே "அணுவாய" என்று வைத்து இங்கே அணுபரிமாணமாயென்றது - "ஏஷோணுராத்மா" என்கிற ஸூத்ரஸித்தமான "ஸ்வோக்தோந்மாநாப்யாம்" என்கிற ஸ்வசப்தமும், உதருதயமாநம - உநமாநமென்றுய "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய" "ஆராக்ர மாத்ரஃ" இதயாதயுக்தமான உநமாநமுமாகிற வணுத்வஸாதகஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற. வாலாகரம - வாலநெல்லிநுணி. ஆராகரம - ஆயுதாகரம.

தேஜோத்ரவ்யமாயென்று - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. "அத்ராயம்புருஷஃஸ்வயம்ஜ்யோதிர்பவதி" இதயாதி. ஜ்ஞாதாவாய - ஜ்ஞாநகுணகனாய. "விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்" இதயாதி. (ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனாய்) கீழ் "ஜ்ஞாதாவாய்" என்று ஜ்ஞாநகுணகத்வமாதரஞ்சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வமும சொல்லுகைக்குத திரியட்டுமநுவதிக்கிறார் என்றபடி, ஆகையாலே புநருக்தியில்லை.

(ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே) ஜடவஸ்துக்களில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. இத்தால சித்தென்றபடி.

திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயார்த்தத்தையும வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்கிறார (அப்ருத்க்ஸித்த்யாஹேதயாதி) அநந்யார்ஹசேஷமுமாயென்று - ப்ரணவார்த்தம். பரசேஷைக ரஸமுமாயென்று - சரமபதார்த்தம. அதயந்தபாரதந்த்ரமுமாயென்று - நமஃபதார்த்தம். அப்ருத்க்ஸித்த்யார்ஹமாவது - பிரிக்கைக்கு யோக்யமன்றியிலே யிருக்கை, ப்ரதக்நிர்த்தேசாநர்ஹமாகையாவது - பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமன்றியிலே யிருக்கை. சேஷைகரஸத்வம - கைங்கர்யபோகத்வம். சேஷதா - கைங்கர்யம. தத்வபரஸங்காத தத்விஷயஜ்ஞாநாதிகயரூபவகத்ருவைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார (இத்தை யுள்ளபடி யிதயாதி) இத்தை - தத்வத்ரயத்தை.

"ஸம்க்ஷிப்தஸ்யவிஸ்தாரோவிஸ்தரஸ்யஸம்ஹாரஃ" என்கிறநயாயத்தாலே கீழ் ஸங்க்ரஹேணோக்தமான வாதத்பஞ்சகத்தை விஸ்தரிக்கிறார் (இவ்வாழ்வாரித்யாதிநா) செய்தத்தாயிற்றவர்த்தம்-ப்ரதிபாதிதமாய்த தீர்ந்தபொருள்.

அதில்முதல பரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்ககோலி அநதப்பரனுகிறன் நாராயணனெனகைக்காக நாராயணசப்தார்த்தத்தை முதற்றிருவாயமொழியாலே யருளிசசெய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதற்றிருவாயமொழியிலேயென்றுதொடங்கி) "உயர்திணணணை" இத்யாதியாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டருளிச செய்ததுககு மடியிதுவாயிற்று - (உணர்முழுநலம) முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான. (மிகுநரையிலன்) மிக்காரையுடையனல்லன. நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலுமுண்டான. உருவினனருவினன-ரூபவததானவசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன (ஆமவையாயவையாயநின்றவவர்) ஆகாமிகளாயும அதீதமாயுமுள்ள வஸ்துககளுந தாமேயாயநினறவர். (கரவிசும்பி த்யாதி) ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடையவாகாசம, அக்நி, வாயு, ஜலம், பூமி, இவற்றினமேலேயுணடாயிவற்றுககு ஸவபாவமான ப்ரோக்ஷடசபதம், தாஹகத்வசக்தி, பலம், குளிர்சசி, தாரகத்வம, இத்தாமங்களோடு தாமிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படிநின்ற ஸாவஸமாதபரனென்றுபொருள். இவை நாராயணசப்தார்த்தமானபடியென்னென்ன (ஸாவாதிகதவமித்யாதி) "மிகுநரையிலன்" இத்யாதியாலே ஸர்வாதிகத்வமும், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" இத்யாதியாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், "ஆமவையாயவையாய" இத்யாதியாலும் "கரவிசும்பெரிவளி" இத்யாதியாலும் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறத்தாலும் உபயவிபூதிநாதத்வமுஞ்சொல்லிற்றிறே. ⁑ திணணன்வீடுளும் * ஒன்றுநதேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே ' என்ன (இதினுடையவித்யாதி) திணணனவீடு என்றது * அணைவதரவணைககு முபலக்ஷணம.

இவ்வர்த்தத்துக்கு - ஸாவாதிகத்வாத்யர்த்தத்துககு. (வணபுகழ்நாரணன) அழகியகுணங்களையுடைய நாரணன - அர்த்தகததநமபோரார்தோ ' வாசகசபதமுஞ்சொல்லவேணுமோ ' என்ன (வயாபகாநதரஙகளிலு மித்யாதி) வ்யாபகாநதரங்கள - வாசுதேவ விஷ்ணுநாமஙகள். இதுவேயென்கிற வவதாரணம் பரார்த்தயபரம அஸக்ருதுகதி யாதரகார்யமென்று தோற்றுகைககாக பலசநதைகளையுமெடுககிறார் (செலவநாரணனித்யாதி) (செலவநாரணன, திருநாரணன) ஸ்ரீமானானநாராயணன். (நாரணனமுழுவேழுலகுக்குநாதன) நாராயண சபதவாச்யன ஸமஸ்தமான ஏழுலகுககும் நாதனானவன. (காராயினவித்யாதி) காளமேகமபோலே ஸ்யாமளமாய அப்ராக்ருதமான திவயவிக்ரஹத்தையுடையனான நாராயணன. (திணணமநாரணன) நிஸ்சிதமாக திருநாமமான நாராயணசப்தமேயெண்ணுங்கோள். (வாழ்தி) ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணன. வழி - அர்ச்சிராதிமார்ககம. தலைகட்டுகையாலே யெனகிறதுக்கு - "உவக்ஞரொேவஸம்ஹாரள" இத்யாதியிலேநோககு.

இனி - இதுககுமேலே. வஸ்துவுக்குபரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரியஃபதித்வமு மதுக்குடலாகச்சொல்லவேணடுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளித்யாதி) இப்பாசுரஙகளுககர்த்தம். தாமரைப்பூவிற்பிறநத பிராட்டி விரும்புமபடியான, பெறுதற்கரியநம ஸ்வாமியானவன், (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானான ஸ்வாமியினுடைய. (மையவித்யாதி) மையணிநதகணணையுடையவளாய

தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மார்பையுடையவன. (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியானபிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனானவனே. (கோலவித்யாதி) அழகியபிராட்டியோடேகூடியிருக்கிற வுன்னைக்கிட்டாதே. (திருவாணை) பிராட்டியுடையவாணை. (கோலமலரித்யாதி) அழகியபத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கனபனு யத்தாலே யென்பக்கலிலு மனவையுடையவனே.

(இத்தாலநம்மாசார்யர்களித்யாதி) ரஹஸ்யத்தில் - த்வயத்தில், பதத்வயத்தாலும - பூர்வோத்தரகண்டத்தில "ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமதே" என்கிறபதத்வயத்தாலுமென்றபடி. அருளிச்செய்தருகொண்டுபோருமாத்தம் - புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். உகத்விவரணம (ஆஸ்ரயணவேளையிலேயித்யாதி)

ஸ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகவும் ஸங்கதி ஸ்ப்புரணார்த்தமாகவும் வ்ருத்தத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு வாத்திஷ்யமாணுகாங்க்ஷையை யுத்க்ஷேபிக்கிறார (இப்படிபரஸ்வரூபமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்குமபடி யென்னென்னிலென்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. (உடன்மிசையித்யாதி) சரீரத்திலாத்மா வ்யாபிக்குமாபபோலே மறைந்து எங்கும் வ்யாபதனுய. முதற்றிருவாய்மொழி ஸ்வரூபவரூபமாகையாலே (தாமருஸந்தித்தென்றது) (உமமுயிரித்யாதி) உங்களுடையவாத்மாவை வீடாகவுடையவன். (தனக்கேயித்யாதி) எனக்குந்தனக்கும் பொதுவாகையன்றிக்கே தனக்கே பரதந்த்ரமாமபடி யென்னை யங்கீகரிக்குமிதுவே. (அடியேனித்யாதி) சேஷத்வைகநிரூபணீயமான வென்னுத்மாவிடத்திலு மநதராத்மாவாய் நில்லாநின்றான் ஹேயமான சரீரத்தினுடைய ஹ்ருதயாம்பரத்திலேயும் வர்த்தியாநின்றான. (அடியாரித்யாதி) நித்யதாஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய ஸங்காதங்களையொரு நீராமபடி யுடன்கூடுவதென்றோ. (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸூரிகளோடுகூடி யிருந்தப்ரகாரத்தை.

மேல் புருஷார்த்தஸ்வரூபமாஹ (ஸவரூபாநுரூபேதி) (புருஷார்த்தமிருக்குமபடி யெங்ஙனே என்னில) புருஷார்த்தமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனேயென்னில். என்றபடி. (பணிமானமித்யாதி) அடிமையிலோரளவுந்தப்பாதபடி அடியேனை அடிமைகொண்டு (முகப்பேயித்யாதி) திருமுன்பேயழைத்தடிமைகொண் டருளவேணும.

ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்றவிடத்திலே - "யொஜொஹ௱ஆயவாவஹ்ராஆக்ரு தாஜெவதாரூநம் । ஸ-மெநஸயாதிநரகாஸூ-ஏகஒாஷவிஜாயதெ"

என்றதநுஸந்தேயம். ப்ராப்யமான - போக்யமான. (சுவையனித்யாதி) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன. (தூயவித்யாதி) பரிசுத்தமான வம்ருதமானவனை நிரந்தரமாக வநுபவித்தது. (ஆராவமுதானாய்) த்ருப்திபிறவாத வம்ருதமானாய். (உகந்தித்யாதி) பரீதிபரீதனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்துன் றிருவடிபெற்றேன். (ஈதேஇத்யாதி) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையு மபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிகபந்துவானவனே.

விரோதிஸ்வரூபமாஹ (இயபுருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி) இடைச்சுவா-மத்யசுட்யம். பரதிபாதகமென்றபடி. கட்டங்க - ஸாகல்யேந.

ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (ஐங்கருவியித்யாதி) ஐங்கருவி - பஞ்சேந்த்ரியம். அளவிறந்தது - அபரிச்சின்னம். ஐங்கருவிகண்டவின்ப மென்றது - பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே யநுபவிக்கப்பட்ட ஐஹிகசுகமென்றபடி.

ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நம (தயாகபரகாரமித்யாதி) தட்ஸ்தபரஸ்நம (தயாஜயமென்று இத்யாதி) விவரணம (விஷயங்களினின்றுமித்யாதி) ஜ்ஞாநபரமஸம்பிறந்த தென்றவிடத்திலே- "யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம்த்யஜத்யந்தேகளேபரம் । தம்தமேவைதிகௌந்தேயஸதாதத்பாவபாவித: " என்றதநுஸந்தேயம். விஷயப்ரவணஞ்ஞனென்றது - "நிர்வ்ருஷாமோஹ்நமோஸ்யா ... யம்விஹாரஹம்ஸீ: " என்றதைப்பற்ற.

(நீரநுமதித்யாதி) நீங்கள், உங்களது, எனகிற அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விவறைற வேரோடே முதலறுத்து. (யானேயித்யாதி) நானுநேனெனவுடைய யாதாத்மயத்தை யறியமாட்டாதே நான், என்னது, என்றஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநாத்தாவஹமாமபடி யிருந்தேன.

நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதேசநியமாபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தராகஸ்யேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயேத்ரயோதஸாத்யாயே இதமவசநம். "வநேபிதோஷா: ப்ரபவந்தி ராகிணாம்க்ருஹேபிபஞ்சேந்த்ரியநிக்ரஹஸ்தப: । அகுத்ஸிதேகர்மணியப்ரவர்த்ததே நிவ்ருத்தராகஸ்யக்ருஹம்தபோவநம்॥" ஸ்ரீஜநகராஜனபக்கலிலும் எனகிறவிடத்திலே "மிதிலாயாம்ப்ரதீப்தாயாம்நமேகிம்சிந்ப்ரதஹ்யதே" என்றதைக்கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள பக்கலிலுமென்றது - "ஊனேறுசெல்வத்துடற்பிறவி" இத்யாதிகளைப்பற்ற.

(அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும) இவ்விடத்திலே "ப்ரயத்ந்வாணிஸ்மரணம்ப்ரபத்யே" "ப்ராஹ்மணாத்ரவிஸ்ரஷ்டா: ப்ரயஸ்தாநுஜாதய: । ஸர்வவப்ரபத்யேஸ்ரயாதாரம்ப்ரபந்நம் " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். பாயத்பாணி: - உபாயாந்தரஸபர்ஸராஹித்யாத்விஸ்தத்ஹஸ்தஇத்யர்த்த:. இரண்டிறேனென்றவிடத்திலே- "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி: । த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி: " இத்யாத்யநுஸந்தேயம். வேதாந்தஸித்தமானவென்றது - "நிக்ஷிப்யாவித" "ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" "முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதியைப்பற்ற. அதில் ப்ரபத்தியே யுபாயமென்றுதமக்கு ஸித்தாந்தமென்கையாலே - பக்த்யுபாயமன்றென்றபடி. ப்ரபத்தி: - ஈஸ்வர:, "நாராயணோதிஹ்ருதஹ்ருதா" என்றிருக்கையாலே. (கோத்றவித்யாதி) பலவ்

யாப்தமாம்படி அநுஷ்டித்தகாமயோகமுடையேனல்லேனென்றபடி. (ஆறெனக்கித்யாதி) எனக்குபாயந்தருமிடத்தில் உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத்தந்துவிட்டார். (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி சேர்த்தாற்போலே இருக்கிற வெலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையினகவாயிலவள் ப்ராணங்களையுண்ட க்ருஷ்ணனுடையவந்தத்திருவடிகளையே யுபாயமாக புத்திபண்ணிக்கொண்ட. (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸ்ரத்தையுமுடைய நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே க்ஷேமகரத்வபுத்திரூப வ்யவஸாயத்தையுடையரா யழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார். (நாகணையித்யாதி) திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடையதிருவடிகளே யுபாயம் நமக்கு. (ஆவிக்கோரித்யாதி) என்னுடைய ஆத்மாவுக்கு ஆஶ்ரயமாயிருப்பதொரு உபகரணமுன்னையொழிய நானறியேன்.

தாமஸத்வாரத்தவர்ணத்திலே யவதரிக்கையாலே பக்தியதிகாரமில்லாமல் ப்ரபத்திநிஷ்டராலதாலே பக்தியுபாயமன்று. பரபத்தியே யுபாயமென்றதோன்றுமோ? என்ன (இந்தைப பிறாகித்யாதி) (திருநாரணனித்யாதி) ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளை காலவிளம்பமிறவாமல் சடக்கென வநுஸந்தித்துஜ்ஜீவியுங்கோள்.

(அவதரிக்கையாலே) அவதாரணமாக வருளிச்செய்கையாலே. உபாயபூர்த்தியென்றது - ஏகஸ்பதார்த்தத்தைகடாக்ஷித்து. உபாயபூதனான ஈஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸமஸர்க்காஸஹத்வரூபபூர்த்தியை யென்றபடி.

கீழே "அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும" என்கையாலே இங்கே "இவ்வுபாயத்துக்கதிகாரிகளாவாராரென்னில" என்கிற சங்கைக்குத் திதியில்லையென்னில், அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யவலம்பித்து தத்ஸ்வரூபகதநம்பண்ணினபடி, இந்தசங்கை திருவாய்மொழியை யவலம்பித்துண்டானது, ஆகையாலே சங்கிக்கலாம்.

ஆகிஞ்சந்யமாவது - உபாயாந்தர ஶூந்யதையும், கத்யந்தரஶூந்யதையுமென்று விவக்ஷித்து உபயத்தையும க்ரமேண வருளிச்செய்கிறார் (உபாயநிரணயவேளையிலேயித்யாதி) (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கத்யந்தரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதனானநான். (நீசனேனிறையொன்றுமிலேன) அத்யந்த நீசனானநான் குணபூர்த்தியொன்றுமில்லாதவன். கருந்தரை - பாழ்நிலம். ஶூந்யதை யென்றபடி. (ஒப்பிலாவித்யாதி) ஒப்பற்றிருக்கிற க்ரூரபாபத்தையுடையவென்னை யுஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு. இது ஸர்வாதிகாரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்தோபாயமாயிருக்க, ஸர்வர்க்கும் முக்திவரவேண்டாவோ? என்ன (அதிகாரியையித்யாதி) ஸ்வீகாரமில்லாதபோது என்றவிடத்திலே - "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶஸ் ஸதாகாருணிகோபி ஸந் । ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றதநுஸந்தேயம்.

(ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவநஹேதுவாகாமையாலே. அமாநது - அநந்ய ப்ரயோஜநனுடையபொருந்தி.

இப்படியானால் நிர்ஹேதுகத்வபங்கம் வாராதோவென்ன (இந்தஸ்வீகார ஸித்தியித்யாதி) (அதுவுமவனதினனருளே) அந்தவிசகைதானு மவனுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே.

(களைவாயித்யாதி) துக்கத்தைப்போக்குவாய்போக்காதொழிவாய் சத்யந்தரம் வேறில்லாதவனுயிருந்தேன். (நாடொறுமேகசிந்தையனுய) நாடோறு மேகப்ரகாரமான சிந்தையுடையனுய். (சிறந்தவேண்டாவித்யாதி) பாககவாயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாத்ரமேயமையும்.

(ஸபரகாரமாக) "அடைந்தார்க்கெல்லாம்" என்று ஸார்வாதிகாரத்வப்ரகாரஸஹிதமாக. (சரணமாகுமித்யாதி) தன்றிருவடிகளை அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம உபாயமாம், அவர்களுக்கு மரணமானால பரமபதத்தைக்கொடுக்கும்.

(இவ்வுபாயாத்யவஸாயமிதி) கைங்கர்யமேபுருஷார்த்தமென்றும, அதுக்கு உபாயமவன்றிருவடிகளேயென்று மருளிச்செய்தாராகையாலே இத்திருவாய்மொழியெதுக்காகவென்று இச்சங்காவாகயத்துக்குத் தாத்பர்யம. காலக்ஷேபப்ரகாரம் - காலக்ஷேபஸாதநம். (தொண்டாகித்யாதி) அவனடியார்க்குகந்தநுபவிக்கலாம்படி ரூபத்ஸந்தாபப்ரூபமானவற்றைச்சொன்னேன.

உபாயத்தை - ஸித்தஸாதநத்தை. இதுவே - இத்திருவாய்மொழியே. போதுபோக்காக - காலக்ஷேபஸாதநமாக. "ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்" என்று கீழேயருளிச்செய்து "பலவேஷமிருக்குமபடி யென்னென்னில" என்றுல வ்யாஹதமன்றோவென்னில; பலத்தினுடைய ப்ரதமசரமாவதியை தர்ஸிப்பிக்கிறார். (பலவேஷமித்யாதி) அவாந்தரப்ரதாநபலவேஷமிருக்கும்படி யென்னென்னிலென்றபடி. யத்வா, கீழே பலஸ்வரூபம சொல்லியிருக்க மீளவும பலப்ரஸ்நம் உபாஸகிறகாட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசிசொல்லுகைக்காக, அத்தை சங்காபூர்வகமாக வருளிச்செய்கிறுர் (பலவேஷமித்யாதி) என்னவுமாம். ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமாவதி, கைங்கர்யம் சரமாவதி. இவனுக்கு விசேஷமேதென்ன (ஜிதேந்த்ரியத்வமித்யாதி) ஜிதேந்த்ரியத்வமுபாய பலமென்றத்தைக்காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நத்தை யுதபோக்ஷிக்கிறுர (எங்ஙனேயித்யாதி) எங்ஙனே - எங்ஙனேயருளிச்செய்தாரென்றபடி. (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய) என்னுடையதுஷ்டமான மனஸ்ஸைப்போக்கினுய. (மருவியித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநமாய்ப்பொருந்தி அடிமைசெய்யும் நெஞ்சைத்தந்தாய. (காதலித்யாதி) அபிநிவேசத்தைக்கடலபோலே ஸம்ருத்தமாய் விளையுமபடி பண்ணின வாஷ்கவலாஹகஸ்வபாவத்தையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடையக்ருஷ்ணனே. (அதனிறபெரியவென்னவா) அவா - அபிநிவேசம். அதிறகாட்டில பெரியவென்னபிநிவேசம். விளாக்குலைகொள்ளுகை - தன்னிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்படிபண்ணுகை.

உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆகவித்யாதி) "யதிஹாஸ்திதஉந்த்துயநேஹாஸ்திந்தத்க்வசித்" இதிப்ரகாரேணபரமதநிரஸநாதேரப்யதர்தாஸநாதிதரநிஷேதமெப்படி பண்ணுகிறதென்ன (அல்லாதவையித்யாதி) ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய- அநுஷங்கஸித்தகமா

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் விஸ்த்ருத்ய ஸங்க்ருஹ்ணாதி (எங்ஙனேயென்னில் தயாதி) அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னி லென்றபடி.

உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிபுரத்து நம்பியோஜனையை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி) "இந்தப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்துநம்பியருளிச்செய்தது" என்றரும்பதத்திலே யிருக்கிறது, "ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துச்ச ப்ரத்யகாத்மந:" இதி ப்ரமாணத்திரட்டிலிருக்கிறது. ஸகலவேததாத்பர்யவிஷயார்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்து நம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்தாரென்று க்ரமேணாந்வயமாகவுமாம்; ஸகலவேததாத்பர்யவிஷயார்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்துநம்பி யருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்.

இப்படி திருமந்த்ரவிவரணத்வாரேண மஹாவாக்யார்த்தத்தையருளிச்செய்தார்கீழ், மேல் த்வயவிவரணரூபத்வாரேண மஹாவாக்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்வாராக தாத்ருஶப்ரபந்நிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுதவேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ர ப்ரக்ரியயாக்ரமேணார்த்த பஞ்சக ப்ரபத்திபக்திப்ரயோஜநத்ரயாபிப்ராயேண ஶ்ரிய:பதித்ரயமென்னும் சொல்லுவர்கள், அதவா, ஶ்ரிய:பதீத்யாதிவாக்யத்ரய மருளிச்செய்தது மத்யேமத்யேவாந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல்; மஹாபாஷ்யத்தில் பூர்வநிர்வேஶோபந்யஸ்தாநுவாத பூர்வகமாக நிவஸத்ரய முபந்யஸிக்கையாகிற வாஹ்நிகத்ரய ப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவு மர்த்தமென்னு மத்தை ஹ்ருதிகரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி த்வயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதெனகிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) யத்வா, கீழர்த்தபஞ்சகயோஜனையை யருளிச்செய்து த்வயயோஜனையு மருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி) என்னவுமாம்.

(முதலிட்டுத்தி) த்வயார்த்தத்தை க்ரமத்திலேயருளிச்செய்யாதே உத்தரவாக்யார்த்தம் முன்னாகவருளிச்செய்தது - அநுஷ்டாநதஶையில்போலே உபாயம் முற்பட்டுபலும் பிறபடுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்திதஶையில் "ப்ரயோஜநாநுபந்தித்வாத் ப்ரவ்ருத்தே" இதிநியாயேந பலமுற்பட்டு உபாயமபிற்பட வேண்டுகையாலே; "ஶ்ருதப்ரயோஜநோ ஹி ப்ரவர்த்ததே" என்னக்கடவதிறே. "கடல்ஞாலங்காக்கின்றமின்னுநேமியினாய்" என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியானகுணங்களையென்றது.) "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றத்தைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில்தமக்கு நசையற்றபடிஎன்றது) "நாராயணனங்கள்பிரானவன்" என்றத்தைப்பற்ற (அவனோடுதமக்குண்டான விதி) "தொழுதெழு" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று பெற்றபடியையச் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறாரென்றபடி. உக்தவிவரணம் (இ

தில் முதறபததாலேயிதயாதி) (அயாப்பிலனிதயாதி) அநயயபரயோஜநனுயய பொருநதி மறபபிலலாதவனுயை அக்ரமமாக குணஙகளைச்சொல்லுவன, ஸமஶ்லே ஷிபபன், தலையாலேவணஙகுவன. இபபடி கரணதரயதநாலு மநுபவிப்பேன. முதற்பததாலே பகவதகைஙகாயமே புருஷாாதத்மென றுதியிட்டாரென்றது- “ உபகாரவாஸ்லைரவமாரஸா ஞாநமாம | ஜகுவா வபஸ்துகமோரகமாவந ” என்கிறபடியே “ தொழுதெழு ” என்றுப க்ரமித்து “ சொறபணசெயாயிரம ” என்றுபஸஹரிக்கையாலும், “ அயாபபில ன் ” இதயாதயபயாஸததாலும, இநதவார்த்தம பரநயகூரரி பரமானுபராபதத வேநா பூர்வமாகையாலும், “ தொழுதெழு ” என்கிறவிடததால் பலாநதவாதங்க ள் ஸிததிக்கையாலும், “ தொழுதெழு ” என்கிற இநதவிதேயாராநதத்திலே “உய ர்வறவுயர்நலம ” இதயாதிகள் ஹேதுகாபபவிமேஷணமாகையாலே யுபபததியு ண்டாகையாலும, முதறபதது பகவதகைஙகாயமே புருஷாாததமென்றுமிட்டதை பரதிபாதிக்கிறததிலே தாதபாயமென்றபடி.

(இரண்டாமபததாலிதி) பரகருதிஸம்பநததததையுங கழிந்தெதென்றது- “ க ளிப்புங்கவாவுமறறு ” இதயாதியைபபறற. (ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய) தே ஜோருபமான விகரஹததையுடையனுய. (நலமநதமில்யாதி) நனமைகளுமுடிவின றிக்கே யிருக்கிறநாட்டிலே புகவேணடியிருப்பீர். (ஒடைவநதார) நிஷகாஷிததார்.

(மூனறுமபததாலிதி) “ ஈதேயானுனனைககொள்வது ” என்றததைப்பற றருசி. “ ஒலலை ” என்றுதவரை.

(நாலாமபததாலிதி) (குடிமனனுமிதயாதி) முடியிருபபுடைய ஸாகோ ததரமான ஸவாககம். (எலலாமிதி) ஆதமவயதிரிகதஙகளையெலலாம் விட்டவனு ய ஆதமமாதரததிலே பாயவஸிததமோக்ஷம். இறுகல - ஸஙகோசம். இறப்பு- மோக்ஷம். (ஐஙகருவியிதயாதி) ஐநதிரதரியங்களிலும பரிசசேத்த நருபவிதத வைஶ்வாயஸுகமும, இநதவிநதரியஙகளுககு கரஹிநததுபவிகக வரிதாய இநதஐ ஶ்வர்யஸுகததிறகாட்டில நிதயதவாதிகளாலே அபரிசசிநநமாய கவததுபவா பேக்ஷயா அதயல்பமான வாதமாநுபவஸுகமும.

கடகளைமுனனிட்டென்றது * வைகல * பொனனுலகாளீர்களில் தூதபரே ஷணமுகேந ஆசாரயாகளை முனனிட்டென்றபடி.

விஷணணேராய என்றது - * உணணிலாவியில பரமேய்ய (கடலிதயாதி) கடல சூழநதபூமியைரக்ஷிதத உஜவலமான திருவாழியையுடையைபபாய. (கூரா ரிதயாதி) கூாமைமிககதிருவாழியையும வெளுததசங்கத்தையும ஏநதிககொணடு வாராய. (வெளளையிதயாதி) வெளுததநிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சஙகோ டேதிருவாழியையும்தரித்து. விஶ்லேஷிததபடியென்றது * பனமருமுவலகு * ஏ ழையராவிகளைப்பறற.

கீழ்ப்பிறநத ஸம்ஶ்லேஷமென்றது-* ஆழியெழசசஙகு * சுறபாரிராமபிரா ன்களைபபறற. (உமருகநதித்யாதி) உனககு சேஷபூதராணவர்கள எபபோதமு கந்த ரூபமே யுனககு ருபமா யுன்னளவிலே அனபை யுடையரானவர்களாதரித்த

நயபரயோஜநமாக வடிமைசெய்கைக்கீடாயிருக்கிற உன்னுடைய சேஷித்வங்க ளை. அவற்றில் நசையற்றபடியை என்றது - " உங்களோடெங்களிடையிலலை " என்றதைப்பற்ற.

(ஒன்பதாம்பதத்துக்கு * ஓராயிரத்திலேநோக்கு. என்றிய - எதுக்காக.) திருமோகூரித்யாதிக்கு - * தாளதாமரையிலேநோக்கு அரசிராதித்யாதிக்கு * சூழ்விசும்பிலேநோக்கு. (என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய) என்னையிகிவேசங்கெடும்படி ஸமஶ்லேஷித்தாய். ஆகமுதற்பதத்தாலே உத்தரவாக்யகத ப்ரதம த்விதீயபதார்த் தம் சொல்லப்படுகிறது, இரண்டாம்பதத்தால நமஸ்சபதார்த்தம, மூன்றும்பதத்தா ல இந்தகைங்கர்யம பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமென்று சிஷகாஷித்து சிஷகருஷ் டார்த்தாநுகுணமாக ஸ்வாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது, ஆகக்கீழ்மூன்று பத்து முத்தர கண்டார்த்தம் ; நாலாம்பத்தால பூர்வகண்டஸ்தத பதத்வயார்த்தமும, ஐ ந்தாம்பத்தால் கரியாபதார்த்தமும, ஆறும்பத்தால உபாயத்தினுடைய ஸாங்கஸ் வாநுஷ்டாநமும், சொல்லுகையாலே மேல மூன்றுபத்தாலும பூர்வகண்டார்த் தம் ; மேல நாலுபத்தும இதுக்குசேஷமென்றபடி.

ஸ்ரீபராங்குசநாயகியின் த்ருஷ்டாந்திகரிக்கைக்காக புநஃசப்ரபந்தசதுஷ்டயத்து க்கு மர்த்தமருளிச்செய்வாராக மீளவும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி) யதுவா, இப்ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலு மிவருக்குண்டா னதசைக்கு ஸ்ரீபராங்குசநாயகியுடைய தசையை த்ருஷ்டாந்திகரிக்கிறமுகேந திருவா ய்மொழியினுடைய பக்தியோகப்ரதிபாதந ப்ரதவத்தை யருளிச்செயவாராக தாத் ருஶப்ரபந்த நிர்மாண ஸாமர்த்யஹேதுத்வேந மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதி கஸ்ரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதியாயித்யாதி) என்னுதல்

சேதநனுக்குபாதேயத்வம் " அடியேன் " என்றதைப்பற்ற.

தன்னுடையமேன்மை இத்யாதிக்கு - முதற்பாட்டிலேநோக்கு. பரப்பற- ஸங்க்ரஹமாக.

" ஆமத்தையறுத்து " என்றுதொடங்கிச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்ரயத்துக் குமிடையே தார்ஷ்டாந்திகத்ரயத்தைக்காட்டுகிறார் (தமக்குருசியையென்றுதொ டங்கி) ஆமத்தையறுத்து என்றதுக்கு தார்ஷ்டாந்திகம் * மயர்வறமதிநலமருளு கை - என்றுகண்டுகொள்வது.

இப்ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டான அவஸ்தைகள் ஸ்ரீபராங்கு சநாயகியுடைய அவஸ்தைகள்போலே யென்கிறார் (கைங்கர்யமநோரதமித்யாதி) (ராஜன் என்றசொற்கேட்டு) " உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம்ஶேஷே ராஜபுத்ர மஹா யஶ: । க்ஷத்ரியாந் ஸஹிஶோசந்தி ஸந்தஸ்ச விஸ்ததா: " என்கிறசொல்லைக்கே ட்டு. அயமஸ்லோகோ யோத்யாகாண்டே மாதுலகுலாதாகதம் ப்ரதம ப்ரதி கைகேயயுக்தி:.

மறப்பரோ - திரஸ்கரிப்பரோ. கூறு - பாகம். (மந்த்ரஸம்பந்தமும் த ம்மோடேயன்றேவிதி) அதரவஸிஷ்டர் பெருமாளுக்கு மந்த்ரங்களை யுபதேசித் தார், பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக்குபதேசித்தாரென்று கண்டுகொள்வது. (ஏபிஶ் சேத்யாதி) அயம்ஶ்லோகோ யோத்யாகாண்டே. இதுபெருமாள் ஸமக்ஷத்தி லே விண்ணப்பஞ்செய்ததேயாகிலும் வழியிலும் நினைவிதாகையாலே மநோரத பரமாக வ்யாக்யாநமுபபந்நம்.

“ [illegible] ” இதிஸங்க்ஷேபே.

அவனும் - ஸ்ரீபரதாழ்வானும்.

முதற்பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாம்போது விக்ரஹவிபூதிகளெங்கே சொல்லுகிறதென்ன, விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே “ நலம் ” என்றுநந்தம சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளும் மாத்ராதஸித்தங்கள...... ...*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியில்

திருவாய்மொழியினவதாரிகை.

[illegible] ॥ ௧ ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible]

ஸாமாந்யநிரஸிதத்வாத்ருஷ்டீயேநாந்ப்ராமாண்யஸ்ய தாமேஷு ஸர்வஸ்வ தமேவாந்நாதாய: ॥ ௯ ॥ தேவஸ்ரீசாம்ஸ்வஸ்திசை: காரணீதி வதந்நாஸ்யம் ஸஹஸ்ரமேதைஸ்ஸ்தாநாம்யாந் யதிஹாஸதமேகேஸ்வீ தஸ்த்ராவநாயாஞ் । வேமேகைகஸ்ரத்வர்க்காஸ்தீயஷ்டாஷகமேணஷ்யாயத தேதயாதே தத்த்வதாமமணாநா நிநாவிஷ்யதி தத்த்வஸ்ஸய: வம்ஸீஸம் வர்த: ॥ எ ॥ வேஸவ்க்காமே ஜாதக்ரிஹாவாஸாஸ்த நவிஸவாஸ்த்ரமேஹாமர்த யிஸ்வாமேஹ யஸ்மே தாமாதாஸ்த்ரீ தவிவஸதயாஸ்ரீதாநிஷ்ஹஸ் காஸ் । ஸத்த்வநாநவ்தேஸ்தீரயயிக ஸஹ்ஸ ஜவதஸ்வதஸ்வர்ம வாஹ்யஸ்வ ஸஸிசை ஸ்வயீஸகாரணம் ஸ்ரீயா: ப்ரதர்வாசீ ॥ அ ॥

ஸாம்ருதமாயாஸஹஸ்ரம் ஸ்வபரமயநமணமலாஸஹஸ்ரம் ஸ்வநீம் ஜூர்: ஸ தேர்கம்வாத்ரமாயா: ப்ரயிதவிஸமணா: ஸஷ்டயர்க்ஷயா: । தத்ரா ஸம்கீர்ணதத்ஸ்தகமணஸதஸ்யாவநஸ்திர்யஸ்காமேநஸ்ரீர்வாவா கநமணிதமணிதாம் ஸ்ஹூமணாநஸ்ரீணீ: ॥ ௯ ॥ ஜஸ்ஸாஸாஸ்யஸ் தர்காவிதமணகளாகாஞ்சீதாஞ்சிஸ்யஸ்ஸாஞ்சாவாஸஸைசை ஸி யஸநவமண ஸ்ரீநிவநாநவஸா । தத்தாஜ்ஞாரஸ்வர்ணதடிமதஸம்ஜீ ஜர்ஷவர்ணயஸாவாமாயாதாத்ர்ரத்தாவஷாவிஹஹமேயா த்தாரிணீயாரணீயா ॥ ௧௦ ॥

விமாஹோநிமஜாஞாஸ்வயாஜிவர்தாம்மிணீம் । ஸம்ஸாரவர்ஸஞ் த்வஸம்ஜீவ நவிலக்ஷணாம் ॥ ௧ ॥ ஸாரீஸத்திதாத்ரத்ராவஷேஜீஸஹம் । வேதாஞாவாஸ்விஹிதாம்விஷ்ணோஸீஸதாம்ஸ்ஸேசை ॥ ௨ ॥

"ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்றும் "மஹாநாம்ஹவி நாம்ஸவர்ண வஸஸ்த்தாராயநாராயணம்" என்றும் "வண்ஹமேஸ்ஜ நீஷ்யயாத்தேநதி" என்றும் "வேங்கடேஸாவதாரோயம் தத்கண்டாம்ஸோயவாஹவேத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்திவ்யகண்டாவதாரமாகவும் ஸம்பாவிதராய், "ஸிம்ஹ தர்வேவிஸ்ரதநாநாவியவிஜர்:" என்றும் "த்ரிம்ஸத்வாரம் ஸ்ராவித ஸாரீரகபாஷ்ய:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே "இருபத்திருநூற்றுக்கு அதிகத ஸகலவித்யர்" என்றும் "முப்பத்துதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ஸாதித்தருளினார்" என்றும் ஸர்வஜநங்களாலே ப்லாகநீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜ திவ்யாஜ்ஞாலப்தமான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய், கவி

கதககுஞ்சர கண்டீரவனொறு பரதிநிஸமபரகயாதவைபவராய, ஸாவதநதரஙக ளிலேயும ஸ்வதநதரரான சோநின்றனுபபில திருவேஙகடமுடையான அகிலஜக தேகசேஷியாய அகிலஜகதநதாயாமியாய அகிலஜகதாதாரனாய அகிலஜகதேககா ரணபூதனாய் அகிலஹேயபரதயநீககலயாணைகதாநனாய அபாரகாருணய ஸௌஸீ ல்யவாதஸலயௌதாரயைஸவர்ய ஸௌநதரயமஹோததியான ஸ்ரீயஃபதியாலே *மயர்வறமதிநலம்பெறற நமமாழவார் ஸாவஜநோஜ்ஜீவநாரததமாக வருளிச் செய்த திருவாயமொழியினுடைய தாதபர்யததை ஸவாஸ்ரிதஜநஙகள ஸுகமாக வநுஸநதிதது வாழுமபடி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயஙக மஙகளான பதயஙகளாலே ஸங் க்ரஹமாக வருளிச்செய்யககடவராய, அடியிலே யாழவாருடைய திவயஸூகதி தானே ஸகலகலயாணகுணவிசிஷடனான வெம்பெருமானை விசதமாக பரகாசிப பிக்கக்கடவதென்று கொணடு ததஸ்தோதரரூபமான மஙகளததை யநுசநிததரு ளுகிறார்.

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது ஸரஸவதீவிலஸிதஙகளுக்கெல்லாம ஸா ரம். "யதுராஸஸூதநநதவாஜுதீத" எனறும "ஹ்ருஜதாஸதமஸா" எனறுஞ்சொலலுகிறபடியே ஸாவோபாதேயஸாஸதரஸாரமெனறபடி. ஸாநதர ஸதநுககாவாஸபூமி இதாரஸஙகள ததுபயுகதஙகளாய ப்ரதிபாதிககபபடும். ஸா த்தாந்தஸீமா எனகையாலே-ஸாநதியானது ஆழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதியைவிட நயத்ரசலியாதென்று ஸூசிககபபடுகிறது. அதிகஙகளான ரஜஸதமோகுணவிஸ தாரங்களாலே யெல்லாரையும பநதியாநிறகிற பரகருதியைப பாநம்பணணிப போடாநிறகிறது. நிவாரணமபணணுகிற தெனறபடி. இததை யத்யயநமபண்ணி னவர்கள் ப்ரக்ருதிவேதாளீபரவஸராகாரொனற நாயிறறு. பரம்பரயாபவஸாகரத் திலே பராப்தமஜஜநரான ஜனஙகளுககுக கரையாகிறது. இவறறை யாஸ்ரயியா தபேர்கள ஸமஸாரஸமுதரததிலே நிதயமாக மூழகிககொணடு நிறபரெனறபடி. ஏவம்ரூபையான வாழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதி, ததஸமபரதாயஸததரான நமககு நிரதிஸயப்ரகாஸயுகதனாய பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவிலலாத வெமபெருமா னாகிற நிதியை ப்ரகாசிப்பிககககடவது. ஈபரதயக்ஷயேத எனகையாலே – ஏதத் ஸம்ப்ரதாயரஹிதராயுபாயு பரிஸஞசரியாநிறகிற விதராஜநங்தளாநநதகுணவிபூதி வி ஸிஷ்டமான விமமஹாநிதியைககாண மாட்டார்களெனறு சொலலிற்றாயிறறு. க.

திருவேஙகடமுடையான விபுதாகளாலே பராாததிககபபட்டுககொணடு திருப்பாற்கடலைககடைநததில் ஸாரமான வமருததததை யவர்களுககு பரஸாதித தருளினாற்போலே நாமுமிநதலோகததில விபுதாகளாலே பரார்ததிதராய்க்கொ ண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருபபாறகடலைக்கடைந்ததிலேயுணடான தததகா தாாததங்களாகிற ரத்னங்களை யெல்லாரு மநுபவிக்கும்படி பணணுகிறகிறேமெ ன்றருளிச்செய்கிறார். — அந்தந்தகாதாாத்தங்களாகிற ரதநங்களை யநுபவிககிறத திலே யநுரக்தரான பெரியோாகளாலே பரார்ததிககபபட்ட வேங்கடநாததேசி கர் தம்முடைய ஜஞாநமாகிற மநதசைலத்திலே பரஸித்தகுணருடைய ருசியையு டைத்தான; அதவா, ப்ரஸிததகுணஸோபையை யுடைததான ஸமபரதாயததை யோக்த்ரமாக்கி, நிதயனுகையாலே பரளயகாலத்திலும யுவாவாயிருககிற வெம்

பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே திருப்படுக்கையாயிருக்கிற த்ரமிடோபநிஷத்தாகிற திருப்பாற்கடலை மதியாநின்றுகொண்டு, அதிமதுரங்களானகாதைகளாகிற வாயிரமலைகளினின்று முத்பந்நங்களாய ஸதர்த்தங்களான வெம்பெருமான்றிருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களை யெல்லாரும் ஹ்ருதயத்திலே தரித்தநுபவிக்கும்படி மாலாரூபமாகப் பண்ணியருளினார். உ.

ஆழ்வார் புருஷராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்வதேஷ்டாவாய் எம்பெருமானை ஸர்வதா அநுபவியாநிற்க இவர்க்கு ஸ்த்ரீபாவமும், வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும், கதாசித்விரஹமும், அபேக்ஷிதத்தைக்கேட்டு எம்பெருமான்பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு அஸம்பாவிதங்களான பக்ஷிகளை தூதத்திலே நியோகிக்கிறது மத்யந்தாநுபபந்நமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார்.— "ஸர்வாஸாம் ஸ்த்ரீணாம் வக்த்ராக்ஷிஸ்ரோத்ரராஜீவநம் வநம் । யா ஸ்த்ரீ யோஷித்வத்ருஷ்ட்வா: புருஷத்வம் அகாமயத காந்தாயா:" என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய காத்ரஸோபையைக்கண்ட பஹ்ருதஹ்ருதயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு புருஷபாவத்திலே யபிலாஷமுண்டானாற்போலே நிரதிசய ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாய ஸ்ரிய:பதியாய் யாஸ்ரிதரிடத்திலேயத்யந்தபரதந்த்ரனான வெம்பெருமானிடத்திலே ஸ்த்ரீகளைப்போலே பாரதந்த்ர்யத்தை பஜியாநிற்கிற வாழ்வாருடைய வநுராகாதிசயத்தாலே பக்திதானே ஸ்ருங்காரவ்யாபாரமாக பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தான யோகதசையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷ ஸாபேக்ஷராய அதுகிடையாமையாலே கிந்நராக அந்தஸாக்ஷாத்கார ஸங்குசிதமாம்; அதுதானிவர்க்கு விரஹமென்றுசொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே கடகரான வாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குணயோகத்தாலே ஹம்ஸஸாரஸாதி பக்ஷிகளாக நிரூபித்து தூதராகப்ரேஷியாநிற்பர். இப்படியாகையாலே யெல்லாமுபபந்நமென்றுகருத்து. ங.

ஸ்த்ரீஶூத்ராகளுக்கொழிய ப்ராஹ்மணருக்கு பாஷாகாநம் நிஷித்தமாயிருக்க வித்தை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றும், ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிருக்க விதுக்குப் ப்ரயோஜநமென்னென்றும், வரும் சங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்.—எம்பெருமானிடத்திலே பாஷாகாநம் ப்ரஸஸ்தம், அந்யத்ர நிஷித்தமென்றபடி; "ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம । பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்" என்கிற மாத்ஸ்யபுராணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே யெம்பெருமானை யுபசரிக்கச்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரத்தாலேயும். ராஜஸந்தோஷார்த்தமாக ராஜஸேவகரெல்லாரும் பாஷையாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவர்களிறே. அந்தபாஷைகளிலே த்ரமிடபாஷையானது அகஸ்த்யருஷிநிர்மிதத்தையாகையாலே ப்ராஹ்மணயாதி பூமிகாபேதயுக்தரான ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் யோக்யையென்று ஆசார்யர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலருஷிகளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸபுராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான கார்யம் யாதொன்றுண்டு, அந்தகார்யத்திலே ஸத்வநிதியான சடகோபருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே யுபப்ருஹ்மணமாகிறதென்றபடி. ச.

இப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ருஹ்மண மாத்ரமன்று, வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸ்வரூபமாயிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை யிப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார்.— அடியிலே யிருபத்தொருகாதை வேதாந்தஶாஸ்த்ரார்த்தக்ரமத்தை விசதமாகச்சொல்லுகிறது. இந்தஸங்க்ரஹந்தான் ஏகவிம்சதிஶாகைகளாகப்படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடைய பேதத்தை ப்ரகாசிப்பியாநின்கிறது. இதில் காதாஸஹஸ்ரத்தாலே கீதத்தோடுகூடி ஸமக்ரமான ஸாமஶாகாஸஹஸ்ரமும் பின்செல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான வேறர்த்தத்தோடேகூடியிருக்கிற தசகங்களாலே ஏகசததசாகமான யஜுஸ்ஸுக் காணப்படுகிறது. சாந்திப்ரதாநமான விப்ரபந்தத்திலே யதுக்குப்யுக்தமாக வித்ராஸங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்டசாகமான அதர்வணவேதமுந் தோன்றுகிறது. இப்படியாகிறு ஸர்வவேதஸ்வரூபமென்றபடி. ரு.

இப்படி நிரவதிகவைபவமான விப்ரபந்தத்திலே யெம்பெருமானுடைய வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களையும், தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையு மாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார் — ஆழ்வார் ப்ரதமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுகுணமாக எம்பெருமானை மோக்ஷோபாயமென்றத்யவஸித்தருளினார். த்விதீயசதகத்திலே யவனுடைய போக்யதையை விஸ்தரித்துக்கொண்டு முக்தப்ராப்யனுமவனே என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனுக்கேயென்று த்ருதீயசதகத்திலே யருளிச்செய்கிறார். நாலாம்சதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறுப்ராப்யாந்தரமில்லை என்று தம்முடைய வநந்ய ப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். அஞ்சாம்சதகமுதலாக தம்முடைய வநந்யோபாயத்வாதிகளை யருளிச்செய்யத் தலைக்கட்டினார். சா.

இப்படி எம்பெருமானே யுபாயமென்றும், உபேயமென்றும், உக்தமான வர்த்தத்தை யின்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் — காதாஸஹஸ்ரத்தையுடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயமாவனென்று ப்ரதாநமாயிருப்பதோ ரர்த்தத்தை யாழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு, தத்ஸாதகங்களான ஸேவ்யத்வமுதலான பத்தர்த்தங்களைப் பத்துசதகங்களாலே தனித்தனியே யருளிச்செய்தார். அந்தஸேவ்யத்வாதிகள் பத்துமோரொன்றாக நூறுதசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய வதீநங்களாகின்றன. பத்துப்பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகள் நூறும் தத்தத்காதாப்ரதிபாத்யங்களான வாயிரங்குணங்களைப் பின்செல்லாநிற்கின்றன. இத்தாலேயென்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில், ஆயிரங்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோதயத்குணத்வாதிகளான வாயிரங்குணங்கள் நூறுதசகங்களிலே பரத்வாதிகளான நூறுகுணங்களை ஸத்தாபியாநின்கின்றன, பத்துசதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்துகுணங்கள் ஸ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வயமேவோபாயபூதனென்ன இப்ரபந்தத்தில் ப்ரதாநமான வர்த்தத்தை ஸத்தாபியாநின்கின்றனவென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. எ.

இப்படி ஸ்ரிய:பதியினுடைய வுபாயத்வோபேயத்வத்தை ஸ்தாபியாநின்ற ஸேவ்யத்வாதிகளான பத்தர்த்தங்களேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்.— ஆழ்வாரிப்ரபந்தத்தில் ப்ரதமசதகத்திலே ஸேவ்யத்வத்தையும், த்விதீயசதகத்திலே போக்யத்வத்தையும், த்ருதீயசதகத்திலே சுபாஸ்ரய திவ்யவிக்ரஹவத்த்வத்தையும், சதுர்த்தசதகத்திலே ஸர்வபோக்யாதிகத்வத்தையும், பஞ்சமசதகத்திலே புருஷார்த்த ததுபாயஹேதுத்வத்தையும், ஷஷ்டசதகத்திலே ப்ரபத்ருஸௌலப்யத்வத்தையும், ஸப்தமசதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வத்தையும், அஷ்டமசதகத்திலே ஆஸ்ரிதச்சந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், நவமசதகத்திலே நிருபாதிக ஸௌஹ்ருத்வத்தையும், தசமசதகத்தில் ஸத்பதவீஸஹாயத்வத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு, ஏவம்பூதகல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலே எம்பெருமான் ஸர்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாய பூதனென்று ப்ரதிபாதித்தருளினானென்கிறார். அ.

இப்படி ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ரதிபாதித்தருளி, அநந்தரமே தத்ஸ்தாபகமான பரத்வாதிகுணசதகத்தையும். தத்ஸாதகமான காதா ப்ரதிபாத்யகுண ஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார்.— யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான வாழ்வார்திருவாய்மொழியிலே காதாஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணசாபமாக வருளிச்செய்தார்; அப்படியே நாமுமந்தக்காதைகளை ப்ரத்யேகமட்ரத்திதங்களான பகவத்குணங்களை யுடைத்தானதாக ஸ்பஷ்டமாகக்காணாநின்றோம், அதிலே அபுநருக்தங்களாக தத்தத்தசகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரத்வாதிகுண சதகத்தினுடைய ஸ்தாபகத்திலே யோக்யங்களாய், தத்தேகபரத்வ நிரூபநதங்களாய், புநருக்தங்களானாலுமுபயோகாதிசயமுண்டாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய், தத்தத்காதைகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸ்ரகுணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். க.

இப்படி உக்தப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய வர்த்தப்ரகாசிகையாகத்தாமருளிச்செய்கிற இந்தத்தாத்பர்யரத்நாவளியை ஸத்வஸ்தரெல்லாரும் தரிக்கக்கடவர்களென்கிறார்.— தன்னை யாஸ்ரயித்த பாண்டவர்களுக்கு ஸாரத்ய தூத்யாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யரூபகுணத்தை யெல்லாரும் விஸ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாசிப்பித்த க்ருஷ்ணனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகத்தில் ஸ்திதித்தாய், சக்ரவர்த்தித்திருமகனிடத்திலே ந்யஸ்தபாரையானபிராட்டி "தத்தஸ்ய ஸத்ருசம்பவேத்" என்றும் "ஸகலஸஹ்ருத்யாநு ஸம்மாமேவாநுவர்த்ததி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்துக் கவனகையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின வநந்யோபாயத்வா நந்யப்ரயோஜநத்வங்களாலே பரிசுத்தரான பரமைகாந்திகளாலே ஸ்லாக்யகுண ஸம்பந்தாநுவ்ருத்தியை யுடைத்தாய் ஸமஸ்தத்ராஸஹாரிணியாய் "தாம்ரவர்ணீ நதீயத்ர" என்கிறபடியே பகவத்ப்ரவணப்ராதுர்ப்பாவபூமித்வேந ப்ரஸித்தவைபவ தாம்ரபர்ணீதீர நிகேதந சடகோபமுநி த்ருஷ்டஸர்வாதிகாரியோக்ய த்ரமிடவேதகாதா தாத்பர்யரத்நாவளியான விது ஹ்ருதயத்திலே தரிக்கப்படுவது. க0.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி — முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன்யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன்
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உயர்வறவுயர்நலம்) அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபபூஷணாயுத மஹிஷீபரிஜநஸ்தாநவிசிஷ்டனாய், நிகிலஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த பரமபுருஷனையுள்ளபடியே ஆழ்வார் தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனையநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், “தேயேஶதம்” (தேயேஸதம்) இத்யநுக்ரமத்தாலே நிரதிசயதஸாஸிரஸகமான வ்யஸ்யமானமாயிருந்த வாநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததியாய், இந்தவாநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான தான் மேலே பொன்னுமாய் நாறினாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வெனக்குத் தன்திறத்திலஜ்ஞாநகந்தமில்லாததொருபடி தன்னை யுள்ளபடியறிவித்துத் தன்திருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கின விம்மஹாகுணத்தையுடையனாய் இந்தக்கல்யாணகுணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வபாவத ஏவநிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் அஸ்கலிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள சேஷசேஷாஸந வைநதேய ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்யபுருஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஜநஸமஸ்ததுஃகாபநோதநஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித ஸர்வசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார்....

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டில் பரத்வப்ரதிபாதகமான நிரவதிககல்யாணகுணயோகத்தையும் நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தையும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தையும் நித்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தையுமுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளிலே நிரந்தரசேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணென்று தந்நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

(ஆனந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) உயர்வு - அல்லாருடைய உயர்த்திகள். அற - அஸத்கல்பமாம்படி. உயர் - அவற்றின் மேலேசாயுமாய். நலம் - ஆனந்தத்தை. உடையவன் - உடையவனாய். யவனவன் - பரமானந்தபரிபூர்ணனவன் யாவனொருவன். மயர்வு - ஸம்ஶயவிபர்யயாதிரூபமான அஜ்ஞானம். அற - ஸவாஸநமாகப்படி. மதிநலம் - ஜ்ஞானபக்திரூபமான ப்ரேமத்தை. அருளினன் - தன்னருளாலே தந்தருளினவன். யவனவன் - "ஹ்ருதிஸ்தோ [illegible] ஜ்ஞேயோ [illegible] தாவசாரணி" (பாஜனாசதவமாதபரலக்ருதாபுராணீ) என்கிற ப்ரஸித்தியையுடையவன் யாவனொருவன். அயர்வு - விஸ்மரணபரஸங்கம். அறும் - இல்லாத. அமரர்கள் - நிரந்தராநுபவயுக்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு. அதிபதி - நிரவதிகசேஷியானவன். யவன - யாவனொருவன். அவன் - அவனுடைய. துயரறு - ஸமாஶ்ரிதது:கநிவர்த்தகமாய். சுடர் - நிரந்தரௌஜ்ஜ்வல்யவிஶிஷ்டமான - அடி - திருவடிகளைக்குறித்து. தொழுது - "வ்யூடாஞ்ஜலிபுடா:" (பத்தாஞ்சலிபுடா:) என்கிறபடியே சேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி. என்மனனே-என்மநஸ்ஸே. எழு - நித்யோச்ச்ராய ரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்த தநுஶாஸித்தருளினாராயிற்று.

இதில் முதலடியில் "நலம்" என்று ஆனந்தகுணத்தையாதல், ஆநந்தவல்லியாக உபநிஷத்திலசொன்ன யுவத்வாதிகுண விபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் "நலம்" என்று பக்திரூபஸ்நேஹத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் "யவன" என்கிற பதத்தோடே "அவன்" என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து மூன்று வாக்யமாகவும் சொல்லுவர்; முதலடியில் "யவனோடே" "அவன்" என்று தொடங்கி யிரண்டாமடியைக்கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவர்த்தித்து யச்சப்தத்தாலே நிர்த்தேஶித்த அர்த்தத்தை "அவன்" என்று தொடங்கி மூன்றாமடியோடேகூட்டி அதனை யுமாவர்த்தித்து "யவன" என்று நிர்த்தேஶித்து அதனோடே "அவன" என்று தொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடிக்கையாக வாக்யமாகவும்சொல்லுவர், அங்ஙனன்றியே, "ஸயஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸஏக:" (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யேஸஏக:) என்கிறகணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமாய ப்ரஸித்தியைக்காட்டி, அதனை "அவன்" என்று தொடங்கி நாலாம்பதத்தாலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு ஸாவஶாஸ்த்ரோபப்ருஹ்மணமான விப்ர

பதஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமான மந்த்ரரஹஸ்யா ர்த்ததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயெனில், "உயர்நலமுடையவன்" என்கிற ஸர்வாதிக சேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வகார்யார்ஹ சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், "மதிநலமருளினன்" என்று க்ருபாகார்யமாகச்சொன்ன வுபகாரத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான வுபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று நித்யஸூரி ஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு.

தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படியாயிருக்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தான், இப்பேற்றுக்கு கைப்பக்கல் சொல்லலாவதொன்று மின்றிக்கேயிருக்க நிர்ஹேதுகமாகத்தானே யுபகாரகனானான், ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரித்தான், தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி யுபகரித்தானென்று அவன்பண்ணின வுபகாரங்களையடையச்சொல்லி, இப்படி யுபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கவாராயென்று தந்திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார். ஆறுகிண்ணகமெடுத்தால் நேர்நின்றமரங்கள் பறிபுண்டுபோய்க் கடலிலேபுகும், நீரவஞ்சி தொடக்கமானவை வளைந்து பிழைக்கும்; அதுபோலே பகவத்குணங்களினுடைய வெடிப்பிருந்தபடிகண்டோ முகக்கு எதிரேநானென்று பிழைக்கவிரகில்லை, அவன்திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப்பிழைக்க வாராய் நெஞ்சேயெனகிறார் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் றுயரறுசுடரடிதொழுதெழப்பாரா யென்கிறார். "[illegible]" (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்னுமாப்போலே இளையபெருமாளை "நீரிவாகக்கென்னுவீர்" என்ன; "பெருமாளுமொருபடிநினைத்திருப்பார்" நானுமொருபடிநினைத்திருப்பேனென்றார்"; அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர்நினைத்திருக்கும்படியென்" என்ன; "அவர் தம்பின்பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர் குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்" என்றாரிறே; அப்படியேயிவரும் "உயர்வறவுயர்நல முடையவன் றுயரறுசுடரடி தொழுதெழப்பாராய்நெஞ்சே" என்கிறார். இவர்தாம் முற்படக்குணங்களிலே யீடுபா

னென்னென்னில; தாமகப்பட்டதுறை யதுவாகையாலே. இவரை குணத்தையிட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

(உயர்வித்யாதி) பகவதாநந்தத்தைப்பேசப்புக்க வேதங்கள் மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ராஹ்மாநந்தத்தளவுஞ் சென்று பின்னையு மவ்வருகே யுத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று பின்னையும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே "𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே, குணங்களெல்லாமிப்படியே யிறே யிருப்பது; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறேயிவர்.

உயர்வு - வருத்தம். எல்லார்க்குமுயாததியுண்டாம்போது வருத்தமுண்டு; அப்படிவருந்தவேணுமோ! என்றால் உயர்வறவுயராநிற்கும்; இதைப்பற்றவிறே ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது. பகவத்வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துகதமான ஸாவயகாரத்தாலுண்டான உச்ச்ராயத்தை உயர்வென்கிறது; அற - இன்றியிலேயொழிய. இத்தால் அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறதன்று; பின்னை யென்சொல்லுகிறதென்னில்; தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையு மிவற்றையும் பார்த்தால் ஆதித்யஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருசிகரத்திலேநின்றவனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகளிருக்குமாப்போலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே யில்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படியல்லாதவற்றை யில்லையென்னலாம்படி பண்ணினால் தனக்கோரெல்லை யுண்டாயிருக்குமோ! என்னில் (உயர்) காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்றாலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி யுயராநிற்கும். ஆனால் "𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 । 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂" (ஸர்வேக்ஷயாந்தாநிசயா:பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயா: । ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தா மரணாந்தஞ்சஜீவிதம்) என்கிறபடியேயிருக்கிறதோ! என்னில்; அன்று, இயத்தாராஹித்யத்தைச்சொன்னபடி.

இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜனமாயிராதே! காடுபட்டுக்கிடக்குமோ வென்னில (நலம்) கண்டிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே யெங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். நலமென்று - ஆநந்தகுணமொன்றையுஞ்சொல்லுகிறதென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல்.

(உடையவன்) இக்குணங்களை தன்னை அஸ்திரயன்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்கும். அதாவது - ஆகந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வானபிள்ளை பிள்ளையைப்பார்த்து "நிகருணமெனபாமிடற்றைப்பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார 'நலமுடையவன' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான. இததால "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" என்றபடி; "வாஷாயுதைஃ" (வாஷாயுதைஃ) இதயாதி, "யாத-நா இவெமெஷெஹெ ம-ணாநாகொராஹா நீ" (தாதூநாமிவஸை லேநத்ரோ குணாநாமாகரோமஹாந்) "வஹவொநுவகலா ணம-ணஃ வெ-ஸ்ரவஷ்ஸஹிதெ", (பஹவோநருபகல்யாணகுணஃபுதரஸ்ய ஸநதிதே) "ஷாபாவிகாநவயிகா திஶயாஸங்ஹெலாயகலா ணம-ணமணஃ" (ஸ்வாபாவிகாநவதிகா திஶயாஸங்கயேயகலயாணகுணகணஃ) என்றதுக்காளவந்தா ரருளிசசெயயும சந்தை.

இபபடிகுணஙகள கரைபுரண்டிருநதா லிக்குணங்களாலே தனககு நிறமாம்படியிருககுமோ! திவயாதம ஸ்வரூபமெனனில; அங்ஙனிராது, அஸ்வரூபததைபபறறி குணஙகளுக்குமநிறம்பெறவேண்டும்படியிருககுமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததைசசொலலுகிறது (யவனென்று) "யஸாமெஸநவஃ" (யதாஸைந்தவகநஃ) என்கிற பரமாண பரஸிததியைப்பறற "யவன்" எனகிறுா.

இத்தால் குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூப ப்ரஸித்தியைச்சொல்லுதல்; குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைசசொல்லுதல். (அவன்) இதுக்கவ்வருகே யோருபகாரத்தைசசொல்ல நினைத்துக கீழ்நின்ற நிலையை யமைத்து மேலே தோள்படிகொள்ளுகிறுா.

"அந்தவுபகாரந்தானேதெனனில்; (மயர்வற) ஜ்ஞாநாநுதயம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், எனகிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - தேஹாதமாபிமாநம். அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாநதரசேஷமெனறிருககை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வதந்தரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைததிருககிற கேவலனுடையஜ்ஞாநம்." என்று நம்பிளளையருளிசசெய்வா. தமவாயாலே "மயர்வற" என்றுசொலலலாம்படி காணுமவன்றுனிவாககஜஜ்ஞாநத்தை வாசனையோடேபோக்கினபடி.

(மதிநலம்) "ஜ்ஞாநபக்திகளிரண்டையுந்தந்தான்" என்று நிர்வஹிபபாருமுண்டு; அனறிககே "நலமானமதியைத்தந்தானென்றுய்

மூளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றி மூளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தாரென்கிறார்" என்று பட்டருளிச்செய்யும்படி. காமஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தத்தநத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்று வரத்து. "ஆழ்வார் பரபக்தரோ! பக்திநிஷ்டரோ!" என்றெம்பாரைச் சிலர் கேட்க, "ஆழ்வார் பரபக்தர், பக்திபிவர்க்கு தேஹயாத்ராசேஷம்" என்றருளிச்செய்தார், என்போலவென்னில், நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாசத்துக்கு ஜீவநந்தேடுகிறாப்போலே; உண்ணுஞ்சோறும் பருகுநீரும் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனின்றே இவர்க்கு.

(அருளினன்) நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை. எனக்கருளினனென்றொழிந்தது பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை யஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) இத்தலை யாதத்திக்கவன்றிக்கே மூலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே யருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை, "யாதுச்சோ ஈவஸாதா நுஹிமாநமீசம்" (தாதுப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீசம்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக வருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவித்தனை.

இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே யிருக்க வந்தருளினவன் தன்னருள் கொள்வாரில்லாதாரொருவனோ? என்னில் (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) தானருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கே யிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸ்ம்ருதி. அதின்றிக்கே யிருப்பார்கள். ப்ராகபாவத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது, பரத்வம் ஸ்வாபாவிகமென்றேற்றுகைக்கு.

(அமரர்கள்) பகவதநுபவவிச்சேதத்தில் தாங்களுளராயன்றிக்கே யிருக்குமவர்கள், "நசஸீதா த்வயாஹீநா நசாஹமபி ராகவ" (நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) நித்யவிபூதியோகத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே ஒலக்கமிருந்தாயிற்று அவர்களுக்கு மவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளாலேயாதல், சேஷியென்றறியுமத்தனை.

ஆனால் இப்படியிருக்கிற விவர்கள் பலராயத்தாரொருவனானால், இவர்களை யநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய சேஷித்வமாம்படியிருக்குமோ! என்னில் (அதிபதி) இவர்களுக்கும் தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்ளென்னவேண்டும்படி ஆனைக்குக்குதிரைவைத்து வருகாயிருக்குமென்னுதல்; ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

இதுக்கவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொல்ல வொருப்பட்டுக் கீழ்நின்ற நிலையைக்குலுக்கி "அவன்" என்றவ்வருகேபோகிறார் (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ள முதலிகளருளிச்செய்யும்படி - ஸமஸ்தது:காபநோதந ஸ்வபாவமானதிருவடிகள் - ஸகலாத்மாக்களுடையவும் து:கத்தைப்போக்குகையே ஸ்வபாவமானதிருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாருளிச்செய்யும்படி; "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஶம் பவதி து:கித:" (வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம்ப்ருஶம்பவதிது:கித:) என்றால் து:கநிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான ஆயாஸந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் துயரறறபடி.

(சுடரடி) நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்) பஞ்சசக்திமயமான புகரைச்சொல்லுகிறது. (அடி) சேஷபூதன் சேஷிபக்கல் கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே. ஸ்தநந்தய ப்ரஜைமுலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே யிவரும் "உன் றேனே மலருந்திருப்பாதம்" என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார். (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த விழவெல்லாந்தீரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்தது. (எழு) "அஸந்நேவ ஸ பவதி" (அஸந்நேவஸபவதி) என்னுமநிலை கழிந்து "ஸந்தமேநம் ததோ விது:" (ஸந்தமேநமததோவிது:) என்கிறவர்கள் கோடியிலே யெண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப்பார். அடியிலேதொழாமையால் வந்தஸங்கோசந் தீரும்படி அடியிலேதொழு துஜ்ஜீவியென்கிறார்.

(என்மனனே) இப்போதாயிற்று தம்மைக்கண்டது; "அருளினன" என்று நின்றவித்தனையிறே முன்பு. இருவர்கூடப் பள்ளியோதியிருந்தால், அவர்களிலே யொருவனுக்கு குதகாஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கவனோடே ஒருசம்பந்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாப்போலே "மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:" (மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணமபந்தமோக்ஷயோ:) என்கிறபடியே நெடுநாள் பந்தஹேதுவாய்ப்போந்ததிப்போது முந்துற்றநெஞ்சாய் முற்பட்டுநிற்கிறபடியாலே அத்தோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்தையாசைப்பட்டு "என்மனனே" என்கிறார்.

பாட்டைமுடியச்சொல்லி "அவன" என்னவமையாதோ? அடிதோறுஞ்சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; இவர்தாமித் திருவாய்மொழிதன்னில் ஈஶ்வரத்வமாயிறு ப்ரதிபாதிக்கிறது; அந்த

வீஸ்வரத்வத்துக் கோரோகுணங்களிலே நிரபேக்ஷமாகப்போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார். உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்மயர்வறமதிநலமருளினன் என்று இங்ஙனே வாக்யைகவாக்யபாவத்தாலே யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன், அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே என்று வாக்யபேதம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம், "[illegible]" (நம: புரஸ்தாதத வருஷ்டதஸ்தே) என்னுமாப்போலே.

ஆனால் உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி மயர்வறமதிநலமருளினன் என்னவேண்டியிருக்க, "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்றவனந்தரம் "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றவ்வளவும்போகமாட்டாமை உபகார ஸ்ம்ருதியாலே "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிறார். குணமில்லை, விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்களெல்லாரும் நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே, அவர்களை யெதிரிகளாக்கிச்சொல்லவேண்டாவிறே, ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே; நெற்செய்யப்புற்றேயுமாப்போலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே யவர்கள். "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கையாலே - ப்ராப்யவேஷஞ் சொல்லிற்று, "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதிபோனபடி சொல்லிற்று, "அருளினன்" என்கையாலே - அவனேஸாதநமென்றது, "தொழுதெழு" என்கையாலே - ப்ராப்திபலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று, "என் மனனே" என்கையாலே - பரிசுத்தாந்த:கரணனே யதிகாரியென்னுமிடஞ்சொல்லிற்று.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இப்படி யவதரிப்பித்த ப்ரபந்தத்தில் பாட்டுக்களை யடைவே விவரிப்பதாக உபக்ரமிக்கிறார் (முதற்பாட்டிதி) முதற்பாட்டு - வ்யாக்யாயதே என்றபடி. இப்படி யெங்குங்கண்டுகொள்வது. வாக்யைகவாக்யயோஜநாநுகுணமாக வவதாரிகை (தானஸமஸ்தேதயாதி) "தொழுதெழு" என்றகைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாகவேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேநோபகார பரம்பரைகளை யருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது, "அருளினன்" என்றதை ப்ரதிவாக்யமந்வயித்து "உபகரித்தானுபகரித்தான" என்கிறாராதல், இப்ரபந்தமநுபவபரீவாஹரூபமாகையாலே யுபகரித்தமை யாத்தாத்ஸித்தமாதல். தான ஸமஸ்தேதயாதிக்கு - "நலம்" என்றதிலேநோக்கு. அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்ற என்கிறவிடத்திலே - "குணயுக்தம்" இத்யாதிச்லோகம்ச, ஹேமாரவிந்தபரிமளந்யாயம்சாநுஸந்தே

யஃ. மங்களபதம்-மங்களபதபரயோகஃ. ஸாபீபூயம்-ஸாபதவம்.ஸ்ருதிவஸாத் எ
ன்றது- "ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதி:" (ஜயோதிஷாம்ஜயோதிஃ) என்றத்தைப்பற்
ற. அக்குணங்களுமித்யாதிக்கு - " யவன " என்றவிசேஷயாம்ஸத்திலேநோக்கு.
(இப்பேற்றுக்கித்யாதி) " அருளினன " என்றதைப்பற்ற. (ஸ்வஸவரூபாபந்
நாயித்யாதி) " அயர்வறுமமரர்களதிபதி " என்றததைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாப
நநராய) தங்களுடையவ்யஹத்பாபமதவாத்யஸாதாரணாகாரத்தையடைந்தவர்க
ளாய். " துயரறுசுடரடி " என்றததைப்பற்ற (தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹேத்யா
தி) கூடிகை-உபதேசிக்கை. உபகாரத்துக்குத்தோற்றுல, " பூயோ நம: "
(பூயோநம:) என்றபோலே தாம்தொழாதே நெஞ்சுக்குச்சொல்லுகிறது - ப்
ரீத்யதிசயத்தாலே பூசாவவேண்டி, அதுக்கிவவீபூதியிலாளில்லாமல், * முந்துற்ற
நெஞ்சாகையாலே. (திருவுள்ளத்தோடேகூடுகிருர்) என்றுபாடமாகுல் " என்ம
னனே " என்று உறவுகொண்டாடுகிருனென்றபடி. இந்தபாடத்தில " உஜ்ஜீவிக்
கவாராய " என்றது நானுஜ்ஜீவிக்கும்படிவாராயென்றபடி.

வாக்யபேதயோஜனைக்குச்சேர வவதாரிகாந்தரம் (ஆறுகிணங்கமித்யாதி)
இதுக்கு " உயர்வறவுயர்நலமுடையவன " என்கிறபதத்திலேநோக்கு. யத்வா,
"தானஸமஸ்த" இத்யாதிவாக்யத்திலே உபகாரங்களை யநுஸந்திக்கிலவஸ்யந்
தொழவேணுமென்கிருராய், இதில்நேரே நாந்தொழாதொழியிலும் குணைதரேக
ம் தொழுவித்துக்கொள்ளுமென்கிருர் என்று யோஜிக்கவுமாம. கிணங்கம் - ப்ர
வாஹம். நேர் - எதிர். (நீரவஞ்சியிதி) அத்ர " ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸிம்ஹைர்
வ்ருத்திமாஶ்ரித்ய வைதஸீம் " (ஆத்மாஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிம்ஹைர்வருத்திமாஸ்ரித்
யவைதஸீம்) என்றதநுஸந்தேயம். எடுப்பு - அதிசயம். ஔதத்யம்வா. குணங்
களுடைய வெடுப்பு என்கிறவிடத்திலே - " த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணம் ததா " (தருஷ்ட்
வாகருஷ்ணம்ததா) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். கண்டோமுக்கு - கண்டநமக்கு. உ
க்தார்த்தஸ்யஸபதாகாங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வறவித்யாதி.)

குணக்ருதத்தாஸ்யஸ்யத்ருஷ்டாந்த: (அஹமஸ்யேத்யாதி) உபபாதகம் (இ
ளையபெருமாளித்யாதி) நீரிவர்க்கென்னுவீரென்ன வென்றதுக்கு - " ராஜ்யாத் ப்ர
ஷ்டேந வநே வஸ்தும் மயா ஸார்த்தமிஹாகத: । பார்யயா ச மஹாதேஜாஸ் ஸீத
யாநுகதோ வஶீ " (ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டேநவநேவஸ்தும் மயாஸார்த்தமிஹாக
த: | பார்யயாசமஹாதேஜாஸஸீதயாநுகதோவஶீ)என்கிறபடியே பித்ருவசநத்தா
லே யவாவந்தார், பார்யையாகையாலே பிராட்டிவந்தாள், இரண்டுநிமித்தமு மி
ன்றிக்கே யிருக்க "மயா ஸார்த்தம்" (மயாஸார்த்தம) என்றுநீர் வந்ததுக்கு நிமி
த்தபூத ஸம்பந்தமேதென்று தாத்பர்யம். பாரதந்த்ர்யமாவது - தோள்தீண்டியா
ன வாக்ரம். தாஸத்வமாவது - க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம். ஒருவனுக்கே விஷயத்தை
க்குறித்து இந்த உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப ப்ராதந்த்ர்ய தாஸத்வப்ரதிகள் விருத்தங்க
ளாகையாலே பிந்நப்ரத்யதீநங்களாக வருளிச்செய்கிருர். (பெருமாளுமித்யாதி)
ஏதந்நியாமகம் - " யதி ஶ்ரீர் மஹாராஜ்யத்யநுக்ராஹ்யதா மயி " (யதிப்ரீ
திர்மஹாராஜயத்யநுகராஹ்யதாமயி) என்றது; ப்ரீதி - பாரதந்த்ர்யநிபந்தனை. அ
நுக்ராஹ்யதை - தாஸத்வநிபந்தனை. " க்ஷ்மாவரோஹாத்தாக்ஷஹஜ்மணை

ஹ்ராஸ்யஸ்வரமத: ” (அஸயாவரோயராதா அஹஙகுணோதாஸயமுபாகத:)
என்று ஸப்தநிர்வாஹம் ” என்று பிளளையருளிசசெயதா பரகருததததிலே யேதெ
ன்ன (அப்படியே

கதயததில “ அகிலஹேய ” (அகிலஹேய) இதயாதியபடியே ஸவரூ
பம் முன்னுகசசொல்லாதே குணததிலிழிவானென்னென்றபடி. முறபட -ஸவரூ
பாபேக்ஷயாவென்றபடி. தவிதீயாவதாரிகைககுச சேரபாவாநதரம (இவனாயித
யாதி) சாடுவுக்குகுணம - கயிறு. குணததையிடடிறே தனுஸஸஸவணஙகுவிபப
தென்றபடி.

ஶ்ருதியானுமபரிச்சேதயமானவாநததததை “ உயாவற ” இதயாதியாலே
வர்ணிதது நிலமாகபபேசுகையால வநதஜஞாநாதிகயததிலே வயாகயாதா ஈடுப
டுகிறார். (பகவதாநநததததை யிதயாதிநிலமாய்பபேசுகிறாரிறே யிவனொனறுமள
வாக) அதாவது - வேதததைபபோலே பரிசசேதிககவென்றிழிநது நிலமல்லா
மைமீளுகையனறிக்கே முதலிலே அபரிசசிநநமென்று சொலலவிழிகையாலே நில
மாயபபேசதததட்டிலலையென்றபடி ; அதவா, ஆநந்தகுண பரிச்சேதயதைககு பர
மாணம் (பகவிதயாதி) “ யுவாஸ்யாத்ஸாதுயுவாத்யாயக: ஸஏகோமா
நுஷ ஆநந்த: ” (யுவாஸ்யாதஸாதுயுவாதயாயக: ஸஏகோமாநுஷஆநநத:)
என்றுதொடங்கி “ ஸஏக: ப்ரஜாபதேராநந்த: ” (ஸஏக:பரஜாபதேராந
ந்த:) என்னுமளவும் கடாக்ஷிதது (மநுஷயாநநதநதொடஙகி பரஹமாநநதத
ளவும சென்றெனகிறார்.) பினனையுமவவருகே யுதபரோக்ஷிதததென்றவிடததிலே -
“ உபாய்யுபாய்ஜுஹுவோலிவ ஏஷாந் ” (உபாயுபாயபஜபுவோ
பிபூருஷாந) “ மாத்யோர்த்தாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோதப்ரோக்ஷ்யமீமாம்ஸ
மானா ” (மாதயோரததாயம்விரிஞ்சாவதிகமுபரிசோதபரோக்ஷயமீமாம்ஸமாநா)
இதயாதயநுஸந்தேயம. “ யுவாஸ்யாத் ” (யுவாஸயாத) இதயாதியாலே
மநுஷ்யாத்யஸமபாவிதாகாரததைச் சொனனபோதேபரஹமாவையும மநுஷய
ஸ்த்தானே கலபிககை ஶ்ருதிககு விவக்ஷிதமென்றபடி. (ஆநநதகுணமொனறுமு
மிறே) மறறகுணஙகளின பரிசசேதயதை சொலலவிலலையேயெனனிலென்று ச
ங்கையைபபூரிபபது. குணஙகளெலலாமிபபடியே யிறேளெனறது - ஆநநதாபரிச
சேதயதாஹேது, குணவிபூதயபரிசசேதயதையாகையாலே ஆநநதமபரிசசிநநமெ
ன்றபோதே ததபரிச்சிநநதவஹேதுவான குணாநதராபரிச்சேதயதையும அாதத
ஸிததமென்றபடி. இது “ யுவாஸ்யாத் ” (யுவாஸயாத) இதயாதி ஶ்ரு
திவ்யாக்யாநததிலே வயகதம. ஆனலிவா பரிசசேதிததுபபேசுமபடி யெனனெ
ன்னில (இககுணங்களெலலாமிதயாதி) என்றிஙஙனே யோஜிககவுமாம். ஈதததிரீ
யகே (யுவாஸயாதஸாதுயுவாதயாயக: ஆஶிஷ்டோதரடிஷ்டோ பலிஷ்ட:
தஸ்யேயம பருதிவீஸாவாவிததஸய பூாணாஸயாத ஸஏகோமாநுஷ ஆநநத:தேயே
ஶதமிதயாதி) யுவா - பஞ்சவிமஶதிவாஷிக:. ஸாது - ஸவரவாணுகியரம்பராஹி
தம, யுவாதயாயக:-ஸ்வஸமவயஸகாநாமஸாவேஷாமதயாயக:. ததிகஜஞா இத
யர்த்த:. ஆஶிஷ்ட:-அஶநக்ஷம:. அரோகஇதயாதத:. தரடிஷ்ட:-காயபலவான.
பலிஷ்ட: - மனோபலவான. விததஸ்யபூாண-விததேநபூாண. (ஸஏகோமாநுஷ
ஆநந்த:) ஏவஙகுணஸமுதாயம் விபூதி பௌஷகலயஞசோகதவா “ ஸஏகோமாநு

ஷஆநநதஃ " இதிததஸமுதாயமாநநத ஸபதேநநிததிஸ்யத ஸ்யாநநதஸ்ய நிரதிஸபதவபாதிபாதுத ஸாவருணநாம விபூதேஸ்சாந வதிகாதிஸயதவம் பரதிபாதிதம் பவதி. நசஜ்ஞாநபிநஸய குணவிபூதயாதேஃ கதமாநநததவமிதிஸஙகயம், அநுகூலதவம்ஹ்யாநநததவம. தசசஸவத ஏவேஷ்டதவம். தச்சகுணவிபூதயோரபி ஸம்பவதி. ஸ்ருதயாஸவர ஸதஸதஸ்யைவாநநதத்வமுக்தம். அநுகூலஜ்ஞாநதவமேவஹி-ஆநநததவமிதி குணவிபூதிவிஷயஜ்ஞாநஸயாநநதத்வேபிதஸ்யாநந்தஸ்ய நிரவதிகாதிஸயதவோக்த்யாகுணவிபூதயோரபயநவதிகாதிஸயதவமாததாதுக்தம் பவதி, ததாநநதயஸயகுண விபூதயாநநதய நிபநதநதவாத. ஏவம "ஸவேகோஸ நுஷ்யஆநநதஃ " (ஸஏகோமாநுஷஆநநதஃ)இதயாரபய " ஸவேகஃஜாபதேராநநதஃ " (ஸஏகஃபரஜாபதேராநநதஃ) இதயநதேநகேஷத்ரஜ்ஞாநநதாதிஸய உகதஃ; " ஸவேகோப்ரஹ்மணஆநநதஃ " (ஸஏகோப்ரஹ்மணஆநந்தஃ)

'பகவதாநநத உச்யத இதி " யதோவாசோ " (யுவாஸ்யாத்)

ரவயாகயாநம

உயாவெனறு - வருததமாதல், உச்சராயமாதல். அதில் ப்ரதமததை யருளிசசெய்கிருர். (உயாவுவருததமெனறு) வருத்தத்துககு ப்ரஸக்தியேதென்ன (எல்லாரகருமிதயாதி) " யுகமகோடிஸஹஸ்ராணிவிஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ: । புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம்ப்ராப்தவாநிதிஸுஸ்ரும: " " மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மானம்தேவதேவோபபூவ " (யுககோடி ஸஹஸராணிவிஷ்ணுமாராதயபதமபூஃ | புநஸ்த்ரைலோகயதாத்ருத்வம் பராபதவாநிதிஸுஸ்ருமஃ) (மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மாஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோபபூவ) இதயாதிபபடியே பரஹ்மாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டென்றபடி. (உயர்வற வுயராநிறகும) வருத்தமறறுயராநிற்கும். இந்தவாத்தத்தில் " அற " என்று அதயநதாபாவததைச்சொலலி, வருததமற்றென்றபடி. வருததமறறிருககுமெனகையாலே- ஸ்வாபாவிகமெனறபடி இநதவருத்ததுக்காளவநதார் ஸ்ரீஸூக்தியை யருளிசசெயகிருா (இததைபபறறவிதயாதி) வருத்தமற உயராநிறகும் எனகிற இவவாததததைப்பறறவிறே யெனறபடி. ஆளவநதாரருளிச்செய்யும் சநதையாவது -" ஸ்வாபாவிக " (ஸவாபாவிக) இதயாதி சநதையென்றபடி. இதுமேலே சொல்லுகிறதிறே.

உயாவெனறு - உச்ச்ராயமாகவர்த்தாநதரம் (பகவதவ்யதிரிக்தேதயாதி) இவ்வாத்தத்துககு " அற " எனறல்பதையிலே தாதபர்யம். பூர்வயோஜனையில் வ்யாவருகதி (இததாலிதயாதி) இவவிடததிலே " வாணைக்ருஹீத்வாவிதரம் ஸாத்யகிருசமஹாயஸா: । ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்ராஜந்குரூநபரச்ச தயந்ஸ்ரியா " (வாணெளக்ருஹீத்வாவிதரம் ஸாத்யகிருசமஹாயஸாஃ— ஜயோதிம்ஷ்யாதிதயவதராஜநகுருநபரச்சாதயந்ஸ்ரியா) எனறதநுஸந்தேயம்.

" உயர் " எனகிற வாத்தமாநாததம் (காலததவமித்யாதி)

மநதஸங்கை (ஆனலித்யாதி) இதம்வசந மயோத்யாகாண்டேபரதம் ப்ரதிராமஃ. ஆனல்-அதயுச்ச்ராயமாளு லென்றபடி. அதயுச்ச்ராயஃபதநஹேதுஃ என்று விவக்ஷிதம். நலபதத்தைப்பாராமல் சங்கித்து அதுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்து

பரிஹாரம் (தன்று இயத்தேத்யாதி) இதுக்கு த்ரவ்யகதோச்ச்ராயம் பதநஹேது, குணகதோச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்றென்று பரிஹாரம்.

குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்றால் வரும் ஶங்கையை யநுவதித்துத் தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை யவதாரிப்பிக்கிறார். (இப்படி கணாகட்டாவித்யாதி) குணங்களநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹைகதேஶமான வோரோகுணங்களிலேயபோகயதையும் ப்ரஸங்கிக்குமிறேயென்று சங்கா தாத்பர்யம். உயர்குணமென்னாதே "உயர்நலம்" என்றதுக்கு வாஸனை (கண்டிடமித்யாதி) உபாதேயமாயிருக்குமென்றது- "நலம்" என்ற ஶப்தத்தினுடைய மூன்றுபொருளுக்கும் ஸமுதாயம்.

ஸமூஹவாசித்வ பக்ஷத்தில "ஏகோ வ்ரீஹி:" (ஏகோவ்ரீஹி:) இதிவத் "நலம்" என்று - ஜாத்யேகவசநம். "நலந்தானொன்றுமிலேன்" என்னக்கடவதிறே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு "ஆயுர்க்ருதம்" (ஆயுர்வைக்ருதம்) என்றாற்போலே கார்யவாசி ஶப்தத்தாலே காரணமான விபூதியை நினைக்கிறது. ஆநந்தகுண மொன்றையுஞ் சொன்னபோதுமற்ற குணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். மற்றப்பற்றி. விவக்ஷிதமென்றபடி.

"ஸ்ருஷ்டிஸ்த்யாதி ஸம்ஸார நித்யயோகே ஸ்திராயதே । ஸம்பந்தஸ்திவிவக்ஷாயாம் பவந்தி மதுபாதய:" (ஸூமந்நதாபரஶமஸாஸ நித்யயோகேதிஶாயநே | ஸம்பந்தேஸ்திவிவக்ஷாயாம பவந்திமதுபாதய:) என்கிறவற்றில் வைத்துக் கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா வன்றிக்கே நித்யயோகமதுப்பு என்கிறார் (இக்குணங்கள் தன்னையித்யாதி) இத்தால் "உடையவன்" என்கிற மதுப்பு நித்ய யோகத்தைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

குணங்கள் ஸ்வரூபாநுபந்திகளா யிருக்குமென்கையாலே குணமில்லையென்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்றென்கைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூக்தியையருளிச்செய்கிறார். (ஆழ்வானித்யாதி) யத்வா, நலஶப்தஸ்ய குணபரத்வேஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வானித்யாதி) ஆதல.

"நலம்" என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவதுக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் ஸமஸ்தேத்யாதி) வைஷ்ணவே புராணே "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்ருதபூதஸர்க்க: । இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ ஸம்ஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌஸ்வஶக்திலேஶாத்ருதபூதஸாகக: | இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஸ்ஸமஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ) மஹாபாரதே பீஷ்மபர்வணிகர்ண: "வாஸுதேவஸ்ய யஶஸ்ய குணாநாமக்ஷயஸ்ய ஸர்வலோகை: । மஹாத்மந: ஶங்கசக்ராஸிபாணேர்விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய" (வாஷாயுதைாயஸயகுணாஶகயாவகதும ஸமேதைரபிஸாவலோகை: | மஹாத்மநஶ்ஶங்கசக்ராஸி பாணோவிஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர்வஸுதேவாத்மஜஸ்ய) கிஷ்கிந்தாகாண்டே பஞ்சதஶேவாலிநம் ப்ரதிதாரா "நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம்" (நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம) இத்யாரப்ய "யாதநாம்விஶேஷேண குணாநாமாகரோமஹாந்" (தாது

நாமிவஸைலேநத்ரோகுணநாமாகரோமஹாந) அயோதயாகாண்டேதஸரதம ப்ரதிராஜாநঃ " [illegible] | வ ஹவঃ " (தேதமுசர்மஹாதமாநம பௌரஜாநபதைஸஸஹ | பஹவঃ) இத்யாதி " ஸவாபாவிகாநவதிகாதிஸயாஸஙகயேயகலயாணகுண கணঃ " இதியாமுநாசார்ய வசநம்.

(ஸமஸதகல்யாண குணாத்மகோஸௌ) அஸ்யார்தத தவயம், ஸமஸ்தாஸ்சதே கலயாணகுணாஸ்ச ஸமஸதகல்யாணகுணাঃ, தேஆத்மாஸ்வபாவோயஸ்ய ஸ இதிவா ; அதாவது - ஸமஸ்தகலயாண குணங்களை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்றபடி. அஸமிநர்ததே குணஸபதோ குணபரঃ , ஆதமஸப்தঃஸவபாவவாசீ. அன்றிககே கலயாணஸபதம் பாவப்ரதாநமாய, கல்யாணதவததை குணமாக - ஸ்வபாவமாகவுடைய திவயாதமஸ்வரூபம் யாவனொருவனுககு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண குணாதமகனென்னுதல். குணம - ஸவபாவம. ஆதமஸபதம் ஸவரூபபரம். ஸமஸதகலயாணதவமாவது - ஸமஸ்தபரதேஸமும கலயாணமாயிருககை. அதாவது-சட்டஙக அநுகூலமாயிருககை. ஆநநதமயனென்றபடி. திவயாதம ஸவரூபமென்றும, அதனையுடையவனென்று மிரண்டில்லாமையாலே யுடையவனென்கிற பஹுவரீஹி ஔபசாரிகம். ஸிலாபுதரகஸ்ய ஸரீரமிதிவத் - அம்மிக்குழவியினுடைய சரீரமெனனுமாபபோலே.திவயாதமஸ்வரூபமேவஸதௌதி [ஸவஸகதிதி] ஸ்வஸக்திலேஸாத-ஸ்வாம்ஸலேஸாத. யத்வா, ஸகதিঃ - ஸாமாதத்யம. ஸ்வகுணலவதருதபூதஜாதஇதயாததঃ - பூதஸாககঃ - பூதஸமூஹঃ. யத்வா, ஸருஜ்யதஇதிஸாக்கঃ. காரயவஸ்துஜாத மிதயாததঃ. விகரஹவைலக்ஷணயமாஹ (இசசேதி) இசசாகருஹீதமெனகையாலே - அபிமததவம. அபிமதமெனகையாலே - அநுரூபதவம். அதாவதாரோணஸாதயம் விக்ரஹப்ரயோஜநமாஹ [ஸமஸாதிதேதி]

(வாஷாயுதைரிதயாதி) விஷ்ணோகுணாஸஸர்வலோகை ஸ்ஸமேதைரபி வாஷாயுதைர்வகதும்நஸக்யா இதயநவயঃ.

" தானுநாம் " எனகிறதுககு முனனே (ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நோ இதேஸேரிரதঃபிதঃ) எனகிறவிடததில ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸப்தங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜ்ஞாநபரஙகள , " [illegible] "

(மோக்ஷேதிரஜ்ஞாநமனயதர விஜ்ஞாநம்ஸில்பஸாஸதரயோঃ) இத்யமரகோஸঃ.

" நலமுடையவன " எனகிறவிடததில ஸாமாநயேந தர்மிஸவரூபம் ப்ரதிபந்நமாயிருக்கசசெய்தே திரியவும் பரஸிததிபர யசசபத ப்ரயோகபாவ மருளிச்செயகிறார் (இப்படி குணஙகளிதயாதி) ஸ்வரூபம குணநிரபேக்ஷமாய் போகயமாயிருககுமெனகைக்கு ஸ்ருதியை தாஸிபபிககிறா (யதேதயாதி)

யத்வா, " யவன " என்ற யசசபதததா லெநதப ப்ரஸிததியைச் சொல்லுகிறதென்ன (யதேதயாதி) எனனுதல். இயம் ஸ்ருதிாபருஹதாரணயகே மைதரேயீபராஹ்மணே. " [illegible]

[illegible] " (யதாஸைநதவகநோநநதரோபாஹ்யঃகருதஸநோரஸகநஏவ | ஏவமவா அரேயமாத்மாநநதரோபாஹ்யঃ கருத்ஸ்நঃபரஜ்ஞாநகநஏவ) " [illegible] " (விஜ்ஞாநகநஏவ) (அநந்தரஇதி) அந்தராங்கவயதிரிக்த தர்மபூதஜ

ஞானம் தார்ஷ்டாநதிகே உசயதே. (அபாஹ்யஃ) பஹிரங்கவயதிரிக்தஃ. அந்தர ஙக ஆதமோச்யதே. ஆக, அநநதரோபாஹ்யஃ எனறு - தாமதாமிகளைசசொலலுகி றது. க்ருதஸ்ரஸபத மவவிரணடுககு மேகதேஸஜடதவ ஸங்காவயுதாஸாாததம. இத்தால் தாமதாமிகளெல்லாம ஜஞாநஸ்வரூபமா யிருககுமெனறபடி. இநதஸரு தி " ஸ-ஷெதஸ்ஃ ஸூஃத்தாய " (பூதேபயஸஸமுததாய) இதயாதிமேலில ப தஸாமாததயததாலே ஜீவபரமேயாகிலும, பரகாரவாசி ஸபதம் ப்ரகாரி பாயந தாபிதாநம பணணுமெனனுமததைப்பறற பரமாதமபரமாகக கணடுகொளவது.

(இததால)" யவன " எனகிறவிததால. குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப பரஸித திபரமானபோது யவனுயாவற வுயாநலமுடையவன எனறநவயிபபது ; மறற ப க்ஷத்தில் அடைவே அநவயம. (குணவிஸிஷடமான ஸவரூபவைலக்ஷண்யததை) வைலக்ஷண்யகதபரஸிததியை.

(அமைககை) " அவன " எனறு பராமாஸிககை. கீழநின்ற நிலையாவது- கல்யாணகுணயோகமும் ஸவரூபவைலக்ஷணயமும. தோளபடிகொள்ளுகையாவ து - ராஜாவானவனக ஜாரோஹணதவைஸயில ஸாமநதர் தோளைபபடியாககொள ளுகை ; அதிஷ்டிககையெனறபடி.

(ஜஞாநாநதயமிதயாதி) ஜஞாநாநுதயாதிகளுககு தத்வதரயோக்தலக்ஷ ணமொழியவிஙகே லக்ஷணாநதரமெனறு கணடுகொளவது.

வாஸநையோடே போககினதுககு ஸப்தமிலலையே ' எனன (தம்வாயாலே இத்யாதி)

பட்டா நிர்வாஹத்துக கேசவசநஸ்வாரஸயமு மாத்தாதிஸயமுமுணடு. இ த்தைககடாக்ஷிததிறே " ஸெமஃஷீஸக்திர-ஷவா " (ஸேமுஷீபகதிரூபா) என றது. ஜ்ஞாநமுண்டாய பகதியுண்டாகவேணடாவோவெனன, (மூளைக்குமபோ தே எனறுதொடங்கி) மூளைகுமபதாாததம் - கருநகாலிமுதலானவை.

இவர்பக்திக் கடியேது, தத்விநியோகநதானேதெனன (காமஜஞானேதயா தி) (பகதிஸததாநததிலே) பரமபக்தயாதிஹேதுபூதபக்தயங்குரஸததாநததிலே.

பக்திகைஙகாயோபகரணமெனனு மதுககு ஸமவாதம் (ஆழவாரிதயாதி) தேஹயாதரையெனறது - அநுபவகைஙகாயஙகளை.

(ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு) " ஆண்டுககு மாறுமாஸத்துக்கும " எனறு பி ள்ளையருளிச்செயவா. இதுதேவமாத்ருக நதிமாதருகதேஸவிபாகததைபபறற, தே வமாதருகமொரு பூவிளைகையாலே வாஷாவதிககு ஜீவநநதேடுவாகள, நதிமாதரு கமிரணடுபூவிளைகையாலே ஆறுமாஸத்துககு ஜீவநநதேடுவாகளெனறபடி. அப்ப டி யநுபவ கைங்காயஙகள தேஹயாதரையா யிருககுமோ ! பகதி யிதுககுக்ஷேம மா யிருககுமெனகைககெனன (உணணுஞசோறிதயாதி) கண்ணனிறேயெனறு - க்ருஷ்ணாநுபவ தாரகதவாபிதாநம தஜஜநித கைஙகாயததுக்கு முபலக்ஷணம்.

நிர்ஹேதுகமாகவெனறது - ஹேதவநுகதி ஸிததாாததம. எனக்கருளினன் என்னாதே " அருளினன் " எனறதுககுத தாத்பர்யமான நிாஹேதுகதவ மிரண்டு விதம், அதில் முந்தினது (எனக்கருளினன என்னுதிதயாதி) அதாவது அங்கீகா ரஸாதநம் தமபக்கலில்லையெனறபடி. இத்தா லுபாஸகவ்யா வருத்தி. இரணடாவ து (இத்தலையாத்திக்க வன்றிக்கேயிதயாதி) அதாவது பரபத்தியுந் தமமிடததிலி ல்லை யென்றபடி. இததால ப்ரபநநவயா வருததி. அன்றிக்கே, கீழேபெனக்கு

என்றுதானுக்குப்பாவமாய, " அருளினன " என்றபதமாதரத்துக்கு பாவம (இத்த லேயித்யாதி) என்னுதல். பீசுவார் - கறபபார்.

நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம (தாதுஃப்ரஸாதாதித்யாதி) " யம்ஏ ஜாவதிஃவெஷ்டிஷம் ஹவதி " (யம்ப்ரஜாபதிர்வேத ஸபுண்யோபவ தி) என்னக்கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே " அணோரணீயாநு " (அணோரணீயான) இத்யாரப்ய " தமக்ரதும்பஶ்யதி வீதஶோகோ தாது ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம் " (தமக்ரதுமபஶ்யதிவீதஶோகோ தாதுஃ ப்ர ஸாதாநமஹிமாநமீஶம) அஸ்யார்த்தஃ - அக்ரதும - கரதவநாராதிதம். யதவா க்ரதுஃ - ஸங்கல்பஃ - அக்ரதும் - ஸங்கல்பரஹிதம. அவாப்த ஸமஸ்தகாமமித்யாவ த் மஹிமாநம - மஹிமவிஶிஷ்டம. தமீஶம் - பரமாத்மாநம் தாதுஃப்ரஸாதாத - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுக க்ருபயாயதாபஶ்யதி, ததாவீதஶோகோபவதீதி.

" யவன " என்றயச்சபதம " ப்ரஜ்ஞாவதஸ்தாத் ப்ரஸாதாபுராணீ"

(ப்ரஜஞாசதஸமாத் ப்ரஸ்ருதாபுராணீ) என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்திபரம. " யச்சப் தம் ' யாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநம் ' (தாதுஃப்ரஸாதாநமஹிமாநம) இத்யா தி ப்ரமாண ப்ரஸித்திபரம் " என்று இருபதத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். எனக் கருளினன என்னுமையாலே - பகதவயா வருத்தியும, ப்ரபந்நவயா வருத்தியும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமும், பகதிக்கயோக வ்யவச்சேதமாகிற நாலர்த்தமும் ஸித்தம்.

அவதாரிகை (இத்தலேயில நினைவின்றிக்கே இத்யாதி) அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷித்தது பாவம் (தானருளாதவித்யாதி) அதாவது - அருளாத வன்றமராகள்ன்றென்றபடி. பஹுவசநதாத்பர்யம (ஒருநாடாகவென்று)

ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேதஃஅன்றோ ! அவாகளுக்கு விஸ்ம்ருதிப்ரஸக்திதா னுண்டோவென்ன (ப்ராகபாவத்தை யித்யாதி) " ஈஶ்வரன் நித்யநித்தோ்வ னுமிருக்கச்செய்தேயும ' ஸுஹ்ருதவாந் ' (அபஹதபாப்மா) இத்யாதியா லே ஹேயங்களைக் கழித்தாற்போலே யிங்கும ப்ராகப்யபாவஃ - ப்ராகபாவஃ என் றுமுள்ள அத்யந்தாபாவத்தைச்சொல்லுகிறது " என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா நிர்வாஹம. " ப்ராகபாவத்தைப்பற்ற " என்று விஶேஷிக்கிறதென்னென்ன (ப ரத்வமஸ்தேத்யாதி) அயாவுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி.

அயாவறுகையாலே யமராகள் என்று விவக்ஷித்தது அநவயமுகத்தாலே யரு ளிச்செய்தாரீழ ; அயாவுண்டானால அமரரன்றென்று வ்யதிரேகத்தாலே யரு ளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவேத்யாதி) இதுக்கு ப்ரமாணம (நசஸீதேத்யாதி)

பஹுவசநாதத்தம் (த்ரிபாதவிபூதியித்யாதி)

" அமரஶப்தத்தாலே " ' அமரா நிர்ஜராதேவாஃ ' (அமராநிர்ஜ்ஜராதே வாஃ) என்று அமரஶப்தபர்யாயமான தேவஶப்தத்தை விவக்ஷித்து, " ஶ்ரு திஷுதேவ ' (பஶ்யந்திசஸ்தாதேவம) ' ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ ' (ஸா த்யாஸஸந்திதேவாஃ) என்கையாலே உயர்க்கும் தேவஶப்தம் த்யோதமாநத்வா தி குணஸாம்யத்தைப் பற்றவென்று ஸாமயாபத்தி தோன்றுகையாலே, இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும அவனுக்கும் வாசியறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன

(பரமஸாம்யாபந்நராயிதயாதி)" என்று ராமாநுஜம்பிள்ளை ; " ஙநஸாரஸந்த்ரஸஂஜ்ஞ: " (கனஸாரஸசந்தரஸமஜஞ:) என்றிருக்க " ஸஸிவிஷ்டம் " (ஸஸிவிபதம) என்று சநதரஸபதபாயாய ஸஸிஸபதத்தாலே கர்ப்பூரத்தை நிர்த்தேஸித்ததும, " கழுக்காணிக்கண்ணால " என்று உலகதை, வேஙகை, புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ்வளவு பாயாயம தமிழா சொன்னது மிதுக்குதாஹரணம்.

" 'அதிபதி' என்று - அதிக:பதி: என்று விஸேஷிக்கையாலே ஸாமயம பரஸகதமாகையைப்பற்ற (பரமஸாமயேதயாதி)" என்று அப்புநிர்வாஹம " ' ஸவஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கு மவாகளுக்கு மவ்வருகாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டி யுபகரிததான் ' என்று அவதாரிகையில சொன்ன வுபகாரமேற்றமாமபடியைக் காட்டுகிறா (பரமஸாம்யேதயாதிவாக்யத்வயத்தாலே)" என்று அழகப்பநுகாரிநிர்வாஹம. ஒலக்கமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரிதயாதி)

" அதி " என்கிறஉபஸாககாரத்தம் (ஆனலிதயாதி) ஆனல என்றதின விவரணம் (இப்படியித்யாதி) யதவா, " அமராகள " என்ற பஹுவசநத்தையும், " அதிபதி " என்ற ஏகவசநத்தையும், ஹ்ருதிகரித்து ஸஙகிக்கிறா (ஆனலிதயாதி) என்னுதல். அதிபதிஎன்றது - அதிக:பதி: என்றதாய அபரிச்சேதயனுயிருக்குமென்னுதல ஸ்வாமியென்னுதல. இரண்டாதத்தையும சரமேண வருளிச்செய்கிறா (அவாகளுக்குமிதயாதி) ஆனைக்குக்குதிரைவைத்தென்றது - பிடிகொடுக்குமாபபோலே யிருந்து பிடிகொடாமையைபபற்ற. ஆனைக்குக்குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக குதிரையைமுன்னடத்தி ஆனையைப்பின்னடத்துவாகள், ஆனையும் திகைகயாலே குதிரையைத தொடும்படி கிட்டக்கிட்டச்சென்று பின்னையுந தொடமாட்டாதொழியும , அப்படியே பரமஸாமயாபந்நரா யிருக்குமவாகளுக்கு மவ்வருகாயிருக்குமென்றபடி.

(இதுக்கு) தரிபாதவிபூதியோகத்துக்கு. (ஒருபபட்டு) உதயோகித்து. (கீழ்நின்றநிலையை) நிதயவிபூதியோகாநுபவத்தை. (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யாநுபவத்துக்கு மிடமுண்டாம்படி பண்ணி.

(துயரறுக்கும) ஆஸ்ரிதருடைய துயரறுக்கும.

எம்பெருமானா நிர்வாஹத்தில (துயரறு) தான துயரறுமென்றபடி. அதாவது - ஆஸ்ரிதருடைய துயரடியாகத தனக்குத துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயாதீாந்தால தனக்கு து:கநிவருத்தியுண்டாகையும குணமாமித்தனையென்று எம்பெருமானா நிர்வாஹம்.

து:கநிவருத்தி ஆஸ்ரிதரதாயிருக்கத தன்னதானபடியென்னென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதி) " உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ", (உதஸவேஷு சஸர்வேஷு பிதேவபரிதுஷ்யதி) இதயுத்தரார்த்தம். இதமயோத்யாகாண்டே த்விதீயே ஸர்கே பரதம் பரதிராஜா: பௌரஜாநபதாஸ்ச.

பலிதம் (இவர்துயரறவிதயாதி) ஏதத்விவரணம (இத்தாலிதயாதி)

" அடி " என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறா (நிரவதிகேதயாதி) தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ [பஞ்சஸக்தீதி] பகவச்சாஸ்த்ரே " பரமேஷ்டீ ச புமாந் விஸ்வோ நிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ ஏவ ஹி। பஞ்சைதே ஸக்தய: ப்ரோக்தா: ஸர்வே ஹ்யாத்மந: " (பரமேஷ்டிபுமாநவிஸ்வோநிவ்ருததஸஸாவஏவஹி । பஞ

வைசதேஸ்ச்தயஃபரோகதாஃபரஸ்யபரமாதமாஃ) இதயுகத பஞ்சோபநிஷதஃ பஞ்ச ஶக்திமயதாகாத

விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் திருமேனியன்றோதே "அடி" என்கிற தென்னென்ன (சேஷபூதஸ்யேத்யாதி) இத்தால் பராபதியாலும் போக்யதையாலும் திருவடிகளில் வாய்வைக்கிறோனறபடி. கணிசிப்பது - ஆசைப்படுமது.

இப்படி இங்கே ரஸாஸ்வாதத்துக்கு விஷயமுண்டோவென்ன (இவருமி த்யாதி) (உனறேனேமித்யாதி) உன்னுடைய மத்ஸ்யநதியாய் விகாஸியான திருவடிக்கீ.

"தொழுதெழு" என்கிற பதச்சேதத்தியாலே பலித்த தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (அஸங்கேவேதயாதி).

ரஸோக்தி (அடியிலேயித்யாதி) அடியிலேதொழாமையென்றது - சாடு. அடியிலே - பூர்வகாலத்திலே.

கீழெனக்கருளினனென்றவர் இப்போது "என்மனனே" என்பானென்னென்ன (இப்போதாயிற்றித்யாதி) இப்போதாயிற்று- அருளினபின்பாயிற்று.

"த்வயக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யு:" (த்வயக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யுஃ) என்றுமமகாரம் நிஷித்தமன்றோவென்ன (இருவாகூடவித்யாதி) இத்தால் பகவத்பரவணவிஷய மமகாரமுத்தேஶ்யமென்று கருத்து. இவ்விடத்திலே 'த்ரோண தருபதகதையைநினைப்பது. பளளியோதி-அக்ஷராப்யாஸம்பண்ணி. (மநஏவேதி) "பந்தாயவிஷயாஸங்கி முக்த்யைநிர்விஷயம்மநஃ" (பந்தாயவிஷயாஸங்கி முகத்யைநிர்விஷயமமநஃ) இத்யுத்தரார்த்தம். இதம்வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே ஸப்தமேகாண்டிகயம ப்ரதிகேஶித்வஜோக்தம்.

அடிதோறும் "அவனவன" என்றதுக்கு "தானஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய" இத்யாத்யவதாரிகா வாக்யத்திலே யோரோவுபகாரமே தொழுகைக்கு ப்ரயோஜகமென்று ஸித்திக்கையாலே இங்கே தாத்பர்யாந்தரம் (பாட்டையித்யாதி) த்ருதீயபாதாந்தத்தச்சப்தமேபோருமே! தத்பூர்வ தச்சப்தத்வயங்கிமர்த்தமித்யஶங்காபிப்ராயம். (இவ்வார்த்தமித்யாதி) தத்தத்பாதோக்தாகார ஸித்தேஶ்வரத்வபரமென்றும், இரண்டாம்பாதத்தால் பலிதமானமோக்ஷப்ரதத்வமீஶ்வராஸாதாரணமென்றுங்கருத்து.

வாக்யைக வாக்யயோஜனையை யருளிச்செய்கிறார். (உயர்வறவித்யாதி யோஜிக்கவுமாமென்னு மளவும).

வாக்யபேதயோஜனைக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்வாராக அந்தயோஜனையு மருளிச்செய்கிறார (அன்றிக்கேயித்யாதி) இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கடியென்னென்ன (நமஃபுரஸ்தாதித்யாதி) ஆதராதிஶயத்தாலே யென்றபடி. கீதாஸ்வேகாதஶே "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வஃ புநஶ்ச பூயோபி நமோ நமஸ்தே। நமஃ புரஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தே நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ" நமோநமஸ்தேஸது ஸஹஸ்ரக்ருத்வஃபுநஶ்ச பூயோபிநமோநமஸ் தே। நமஃபுரஸ்தாதத்பருஷ்ட்டதஸ்தேநமோஸதுதேஸர்வதஏவஸர்வ.

ஶங்காந்தரத்தை யுதபவிப்பித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஆறுமித்யாதி) முதற பாதம்போலே த்ருதீயபாதமும் பகவத்பரமாகையாலே முதற்பாதாநந்தரம், த்வி

தீயபாதாதபூர்வம், த்ருதீயபாதம் சொல்லவேண்டி யிருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி. இது யோஜநாத்வயத்திலுங் கூடும்.

இப்பாட்டால ப்ரஹ்மத்துக்கு குணங்களில்லையென்கிறவர்கள் நிரஸ்தரென்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி) அவர்கள பரதயவஸ்ததாநமபண்ண வில்லா நிரஸித்தாரோவென்ன (அவர்களையித்யாதி) (எதிரிகளாகவி) ததநமதங்களை பூர்வபக்ஷத்வேநோபந்யஸித்து. நெறசெய்யப்புலதேய்கையாவது - கலதிலேநெறபடுக்கப படுக்க தரையிலே முளைத்தபுல்லும் தனனடைப்போகை. யத்வா, நெறசெய்ய - நெறபயிருக்கு நீர்கட்ட.

அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரமான ப்ரபந்தத்தில ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உயர்வறவித்யாதி)

இப்படி ப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ர ரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனே யெனனில், "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்கிற ஸர்வாதிகஶேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான வநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திதவத்தையும, "மதிநலமருளினன" என்று கருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று ஸூரிஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையுஞ் சொல்லிற்று.

இப்பாட்டில் ப்ரேக்ஷாவத ப்ரவ்ருத்யங்கதவேந வக்தவ்யமான விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி ரூபாநுபந்த சதுஷ்டயமுமுக்தம்.

இன்னமு மவிக்ந பரிஸமாப்தி ப்ரசயசமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்திறபண்ணக்கடவவஸ்து நிர்த்தேஶ நமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களும "அடிதொழுதெழு" என்கையாலே யிதிலேயுண்டு.

வாக்யைகவாக்யபக்ஷத்தில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன், அவனுயர்வறமதிநலமருளினன. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன, அவனயாவரு மமரர்களதிபதி. அயர்வருமமரர்களதிபதியவன, அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்றநவயம் ; இநதயோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில பூர்வவாக்யத்தையநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது. வாக்யபேதயோஜனையில உயர்வறவுயர்நலமுடையவன யவன, அவன்றுயரறுசுடரடி. மயர்வறமதிநலமருளினனயவன், அவன்றுயரறுசுடரடி. அயர்வருமமரர்களதிபதியவன, அவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே யென்றநவயித்து மூன்றுவாக்யமாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியிலே, "ஸயஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏகஃ" (ஸயஶ்சாயம்புருஷேயஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏகஃ) என்கிறகணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமா யதிப்ரஸித்தியைககாட்டி, அத்தை "அவன" என்று நாலாம்பாதத்திலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே யேகவாக்யமாகவுஞ் சொல்லுவர்கள். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

மனனகமலமறமலாமிசையெழுதரு
மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணாவவையில
னினனுணாமுழுநலமெதிாநிகழ்கழிவினு
மினனிலனெனனுயிாமிகுநரையிலனே.

ஆறுயிரப்படி.

(மனனகம) இந்தகுணஙகளுக காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபததினுடைய ஹேயப்ரதயநீகதயா கலயாணைகதாநதயாவுளள விஸஜாதீயத்வம சொலலுகிறது.

பாஹ்யேந்த்ரிய ஜநயஜஞாந விஷயமான வசேதநத்திற்காட்டில் யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும், அப்படியே யோகாப்யாஸ பரிசுத்தாந்தஃகரண ஜந்யஜஞாநைக விஷயமான பரிசுத்தாதம ஸ்வரூபத்திறகாட்டிலும் விஸஜாதீயனாய் காலத்ரயததிலு மொருபடியாலு மொப்பில்லாதானாய், ஸமாப்யதிகாரஹிதனாய், பரிபூாணஜஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய எனக்கு தாரகனுமாயிருநத வெமபெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத்தொழுதெழெனமனனேயென்கிறாா் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, "யவன" என்றுசொனன ஸ்வரூபததினுடைய ஸ்வேதரஸமஸத வைலக்ஷணயததை யருளிசசெயகிறாா.

மனனகம - மநஸஸினிடத்து. மலம் - மலமானகாமக்ரோதாதிகள். அற - கழிய. மலர் - அததால மலாநது. மிசை - மேலே. எழுதரும் - வளர்நதுவரககடவதான. மனனுணாவு - மாநஸஜ்ஞாநமாகிற யோகஜ்ஞாநததாலே. அளவிலன் - அளவிடபபடுமாதமாவினபடியனறியே அளவிறநதிருப்பானாய. பொறியுணர்வவையிலன - பாஹ்யேநதரிய ஜநிதமான ஜஞாநஙகள தனபககல் தடடாதபடியாலே இநதரியகோசரமானவஸ்ததில் வ்யாவருததனாய். இனன் - இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனானவனாய். உணாமுழுநலம - முழுவுணாவும் முழுநலமுமான ஜஞாநாநநத நிருபணீயனாய. எதிா - எதிரானபவிஷ்யதகாலததிலும். நிகழ் - நிகழானவர்ததமாநகாலததிலும. கழிவினும - கழிவானபூதகாலத்திலும். இனனிலன்மிகுநரையிலன - இனததிருப்பாரையும மிகுததிருப்பாரையு முடையனல்லனானவன். எனனுயிா - எனககு தாரகபூதன்.

அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனறு கீழில் பாட்டில் வினையோடேஅநவயம். இப்படிப பததுப்பாட்டிலு மநவயமாகக்கடவது. இத்தாலே ப்ரோதகமான ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யததிலே ஸதயப்தார்ததமான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யததையும், ஜ்ஞாநபதாாததமான வஸங்குசித ஜ்ஞாநாநந்தரூபத்வத்தையும்,

அநந்தரம்த்தாத்ததத்தில் காலாபரிச்சேதரூபமான நித்யஸாம்யத்திக ராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. முதல் "இனன்" என்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அநந்தரம் "இனனிலன்" என்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி... .

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

"யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோ வா இமானி) இத்யாதி ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே கார்யாகாரமான ஜகத்தைப்பிடித்து ஜகத்காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னுதல், அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லிப் பின்னை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முற்படக்குணங்களிலே யிழிவானென்னென்னில்; ஸர்வேஶ்வரன் தம்மை வசீகரித்தது குணங்களைக் காட்டியாகையாலே தாமகப்பட்ட துறையிலே முற்படவிழிந்து பேசினார், அக்குணங்கள் தான் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியல்லது நில்லாமையாலே அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை "அவன்" என்று ப்ரஸங்கித்தார் முதற்பாட்டில்; அங்கு ப்ரஸ்துதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாயிருக்குமென்று அந்தஸ்வரூபத்தை யநுபவிக்கிறார் இப்பாட்டில்.

(மனனகமித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் பகவத்ஸ்வரூபம் விலக்ஷணமென்கிறார். ஆனால் "மனனகம்" என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யநுபவிக்கிற விவருடைய ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி.

மனனென்றது - மனமென்றபடி. (அகம்) நிரவயவமாயிருக்கிற மநஸ்ஸுக்கு உள்ளும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது - மநஸ்ஸிலேயென்றபடி. அன்றியே, பராக்த்தவிஷயமாயும் ப்ரத்யக்த்தவிஷயமாயும் போருகையாலே பராக்த்வத்தைத்தவிர்ந்து ப்ரத்யக்த்தவிஷயமானத்தை அகமென்கிறதாகவுமாம். (மலமற) மனனகத்திலுண்டான மலமுண்டு - அவித்யாதிகள். அவையற. (அவையாவன "காம: க்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச ஹர்ஷோ மாநஸ்ததா குண: । விஷாதஶ்சாஷ்டம: ப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலா:") (காம: க்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச ஹர்ஷோ மாநஸ்ததா குண: । விஷாதஶ்சாஷ்டம: ப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலா:) ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாய், ஜ்ஞாநமும் நித்யமாகையாலே இதுக்கு ஸ்வரூபகதமுமல்ல, ஜ்ஞாநகதமுமல்ல, ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு த்வாரஸ்தமாய வ்யவஹாரம்பண்ணுகிறது ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரத்தைப்பற்றவாயிற்று; ஆக ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்வாரமான மநஸ்ஸைப்பற்றிக்கிடக்கிற தோஷமானது. யோகஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லு

கிறக்ரமததிலே பாஹ்யவிஷயபரவணமான நெஞ்சை ப்ரத்யக்விஷயமா ககி யமநியமாதி க்ரமததாலே யநுஸந்திகக்கப்புகக்கவாறே கழியக்கட்வது.

அறவெனறது - அறவறவெனறபடி. அநந்தரம், மலா - விகஸி தமாய். மிசை - மேலேநோககி. எழுதரும - கொழுந்துவிட்டு மேன்மே லனககிளாாநினறுளள. மனனுணாவுணடு - மாநஸஜ்ஞாநம். இப்படிவிக ஸிதமாயக கொழுநதுவிட்டு மேனமே லனககிளாாநின்றுளள மாநஸஜ் ஞாநகம்யனுயிருககு மாதமாவளவிலன - அதினளவலலவீஸ்வரன. மாந ஸஜ்ஞாநகமயமாயிருககும் ஜீவாதமஸ்வரூபம, பகவதஸ்வரூபமஙஙனி ராதெனறதுககுக கருததென்னெனனில, ஏகேநத்ரியக்ராஹ்யத்வமுமி லலையென்கை. பொன்னுககும கரிககும தயநதம் வைஷமயமுண்டாயி ருககசசெயதே க்ராஹிகைககு ஸாமகரியொன்று யிருக்குமிறே, அப்படி ஏகப்ரமாணகமயதவஸாம்யமுமிலலையெனகை.

ஆனல "மநஸைவாநுத்ரஷ்டவ்ய:" (மநஸாதுவிஸாத்தேந) எ னறு பரிசுத்தமான வநதககரணத்தாலே க்ராஹிககலாமென்னுகின்றதே, அததோடு விரோதியாதோவெனனில; * "நேதிநேதி" (நேதிநேதி) எனறு க்ராஹிககுமதனை யுலலது ாதருக்தயா, இயத்தயா, பரிசசேதித து க்ராஹிக்கபபோகாதெனகை. முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயமன்றென்னில துசசதவம் வருமிறே. அணுத்ரவ்யததை க்ராஹிக்குமாபபோலே விபுத் ரவயததை க்ராஹிககபபோகாதென்கை. (பொறியுணாவவையிலன) பொறியெனறு - சக்ஷுராதிகரணஙகள.

அவற்றாலறியபபடும பதாாத்தஙகளின்படியல்லன். "யமேவைஷ வ்ருணுதே" (யமாத்மாநவேத) "யம்வ்ருஷ்டிர்நவேத" (யமபருதிவீந வேத) என்கிறபடியே. இவவோபாதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபததில விலக்ஷ ணனென்றதுவுமென்கை, ஜாதயநதன பதார்ததகாஸநம்பண்ணிறறில னெனபதும், கண்ணில வைஸதயமுடையவனுங கணடிலனெனபதும். காணுமைக கிருவருமொககுமிறே. அபபடியே அசித்விலக்ஷணனென்ற வோபாதிசித்விலக்ஷணனெனறதுவு மெனகைக்காகசசொலலுகிறது. இ ப்படி யுபயவிலக்ஷணனுயிருககுமாகில அவனை ப்ரதிபத்திபண்ணும்படி யென்னென்னில் (இவனை) ஏவுமவிதனென்னுமித்தனை. உக்தத்தைச் சொல்லவுமாம், வக்ஷ்யமாணத்தைச்சொலலவுமாம. எப்படிப்பட்டவ னென்னில் (உணாமுழுநலம்) உணாவென்று - ஜ்ஞாநம், நலமென்று- ஆநநதம். முழுவென்று - இரண்டிடத்திலு மநவயிககிறது. கட்டடஙக ஜ்ஞாநமுமாய், கட்டடஙக ஆநநதமுமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்வரூபத்தி

லப்ரகாஶமாயாதல், அநநுகூலமாயாதலிருக்கு மிடமில்லையென்கை. அன்றிக்கே, ஆநந்தமாகிறதும் ஜ்ஞாநவிசேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஜ்ஞாநத்தையுஞ்சொல்லிற்றாயவருமிறே, ஆகையாலே (இனனுணர்முழுநலம்) நோக்கொடு நோதனை யறியப்போகாமையாலே என்று மொக்க இன்னாலே - உபமாநத்தாலே அறியப்படுவதான முழுநலமாயிருக்கும். "யதாஸைந்தவகந:" (யதாஸைந்தவகந:) என்கிறபடியே. நிரதிஶயாநந்தமாயிருக்கும், "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும், "ஆநந்தமய:" (ஆநந்தமய:) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே; [கடிசோநாற்றத்துள்ளாலை] கடியும், நாற்றமும், இரண்டும் - பரிமளம். ஆலையென்பது - மது. ஸர்வரஸத்துக்கு முபலக்ஷணம். ஸர்வகந்தத்துக்கு முபலக்ஷணம் - நாற்றம். "கடிசோ நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மையொடியாவின்பப்பெருமையோன" என்று - பூவில் கந்தத்தையும், மதுவில் ரஸத்தையுமபிடித்து, அவைதன்னிலுமல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக்கழித்து, ஸ்ததிரமாக்கிசோதது பபார்த்தால சிறிதொப்பாமெனனுமாபபோலே ஒருபமாநத்தாலே அறியிலறியலாமத்தனை, தன்னையேயிழிந் தறியப்போகாதென்றபடி (உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வுமாய, முழுநலமுமாயிருக்கும். கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய கட்டடங்க வாநந்தமுமாயிருக்கும். அநுகூலஜ்ஞாநமேயாகிலு மாநந்தமாகிறது பிரித்துவ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே.

(எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன) காலத்ரயத்திலும், இனமும் ஒப்பு. அதிலலாதான. சித்சித்தீஶ்வர தத்தவத்ரயமேயாயிற்று நந்தாஶத்துக்குள்ளது, அதில் சித்சித்விலக்ஷண னென்னுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று, இங்குசொல்லிற்றாகிற தென்னென்னில்; "திரளவொப்பில்லையாகில ஒருவகையாலேதா னொப்புண்டோவென்னில, அதுவுமில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர் "ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிற திங்கு" என்று, வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தத்துக்குதாஹரணம் "நபரேஷ்மஹௌஜஸஃசலாதபஸ்ராவந்திமலிம்லுசாஇவ" (நபரேஷுமஹௌஜஸஸ்சலாதபகுர்வந்திமலிம்லுசாஇவ) (எனனுயிர்) இப்படி யிருக்கிறவன் எனக்கு தாரகன். "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம) என்கிறபடியே. இதைத் தனக்கு சரீரமாகக் கொண்டு தான் சரீரியாய் தாரகனாயிருக்குமென்னு மாத்தமுஞ் சொல்லவேண்டுவதொன்றிறே. (மிகுநரையிலனே) மிக்காரையுடையனல்ல

ன். தான ஜீவாத்மாவை சரீரமாககொண்டு தாரகனாய் நியாமகனாயிரு ககிறாபபோலே தன்னையும் நியமிககககடவதொருவஸ்தவந்தரமுண்டோ வென்னில்; தனககுமேற்பட்டாரையுடையனலலன்; "நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" (நததஸமஶ்சாபயதிகஶ்சதருஶ்யதே) என்னுமாப் போலே. மனனகமலமற மலாமிசையெழுதரும மனனுணர்வளவிலன, பொறியுணர்வவையிலன், எதிாநிசழுகழிவினுமினனிலன், மிகுநரையி லன், உணாமுழுநலம, இனனெனனுயிா என்றந்வயம. அன்றிககே, என னுயிரானவன்றுயரறுசுடரடி தொழுதெழெனமனனே என்று கீழ்ப்பாட் டோடே அந்வயம்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு (மனனகமிதயாதி) புததயாரோஹண க்ரமத்தைப்பற ற (யதோவாஇதயாதி) அதாவது, இமாநியெனறு - பரிதருஶ்யமானஜகததைப்பி டித்து, இதுக்குக் காரணபூதமான ஸ்வரூபததைச்சொலலுகை புததயாரோஹண க்ரமம். "ஸதிதாமிணிதாமாஸசிதயநதே" (ஸதிதாமிணிதாமாஸசிதயநதே) எனறு ஸவரூபாதி ப்ரதிபாதக ஶாஸதரகரமததைப்பறற வருளிசசெயகிறா. (அ னறிககே ஸ்வரூபததையிதயாதி) ஸவரூபததை முறபடச்சொல்லுகைககு பரமா ணம "ஸதேவ" (ஸதேவ) இதயாதி, "அகிலஹேய" (அகிலஹேய) இ தயாதி ஆக பருகுவல்லியில விபூதியைச்சொல்லி ஸவரூபததைச்சொல்லிப பின்பி றே "ஆநநதமயமாதமாநம்" (ஆநநதமயமாதமாநம) எனறு குணத்தைச்சொல் லிறறு; ஶ்ருதயநதரததில "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி" (பரஹமவிதாபநோதி) எ ன்று ஸவரூபததைசசொலலி "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" (ஆதமநஆகாஶ ஸஸமபூத:) எனறு விபூதியைசசொலலி "அந்யோऽந்தர ஆத்மாநந்தமய:" (அ நயோநதர ஆதமாநநதமய:) என்று குணததைசசொலலிறறு; இபபடி யனறிக் கே யிங்கு குணததை முறபடசசொல்லுவா னெனனெனனி லென்றபடி.

குணஙகளை தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முநதறகுணத்தைச் சொல்லிற றெனறபடி. இஶ்ஶங்கை யுதிக்கைககடியேதெனனில், இரணடாம் பாட்டிலே ஸ் வரூபத்தைச்சொலலி மூன்றும் பாட்டுததொடஙகி விபூதியைசசொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சாயையாலே குணங்களை யநநதரஞ சொல்லவேண்டாவோவென றிரண் டாம்பாட்டிலே ஶஙகையுதிககுமிறே. குணங்களைக்காட்டி யெனகையாலே - ஸவ ரூபததால திருநதினயோகிவ்யாவருததி.

ஹேயபரதயநீகதையாலுமென்றது - "முழுநலம்" என்று கல்யாணைகதா நத்வஞ் சொனனபோதே ஸித்தம்.

"மனனுணர்வளவிலன" என்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமாய பதாவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) (ஆனுலித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை "மனனகம" என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிக்கவேணுமோ! என்றபடி.

(ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை) பரஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை. (ப்ரதிபத்திக்ரமமிருக்கிறபடி) பரிஶுத்தமனோ க்ராஹ்யமாயிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபமென்று ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லி, இதோபயதிகவிலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமென்றுல புத்த்யாரோஹக்ரமம ஸித்திக்குமென்றபடி. ப்ரதிபத்திக்ரமம- அநுபவ ப்ரகாரம. யதாநுபவஞ் சொன்னுரென்றபடி.

மனமென்றபடி யென்றது- "மனக்களுழறிவரும்" என்றத்தைப்பற்ற. உழறுகை - மாறுகை. ஆனுல் கீழே "எனமனனே" என்றவிடத்தில இப்படி ஶிக்ஷியாதொழிந்தது - சேதநஸமாதியாக வுபதேஶிக்கையாலே; இங்கு ஸ்வரூபக தநமாகையாலே சொல்லுகிறுா.

நிரவயவமென்றது - ஸௌக்ஷ்மயத்தைப்பற்றவாதல, தார்க்கிகமதாநுஸாரேணவாதல. அகமென்றது - ஸப்தமயாத்த வாசகமென்றதுக்கு "கணகாலபுறமகம்" இத்யாதி தொலகாப்பியத்திலே கண்டுகொளவது. அகமனமென்றவயித்து அஹமாத்தக்ரஹஞோந்முகமானமநஸ்ஸிலேயென்றாத்தாந்தரம (அனறியேயித்யாதி) (அவித்யாதிதி) ஆதிஶப்தத்தாலே காமவாஸநாருசிகள சொல்லப்படுகிறது.

அவித்யாதிகளாத்மகதங்களாதல, ஜஞாநகதஙகளாதலாலோ வென்ன (ஆத்மஸ்வரூபமித்யாதி) ஸ்வரூபகதமுமலல ஜஞாநகதமுமலலவென்றது - ஸூசிதம், மஹாப்ரளயத்தில மநஸ்ஸிலலாமையாலே. யதவா 'மநஸஸ அவித்யாதி தோஷேணதுஷ்டமாகையாலே மநோகதஙகளெனகிறது. ஆகமநோஜநயப்ரகாஶ ப்ரதிபந்தகத்வாதமாநாதோஷமெனகிறது. (ஸ்வரூபகதமுமலல) கதஶப்தஃ-ப்ரயுக்தத்வபரஃ.

ஜ்ஞாநம் நித்யமானுல் உதயாஸ்தமயவ்யவஹாரமெப்படி யென்ன (ஆத்மாவினுடையவித்யாதி) ஜஞாநப்ரஸருதித்வாரத்தை - ஜஞாநப்ரஸ்ருதிமுகத்தை

(அறவற) க்ரமத்திலே போகப்போக.

(விகஸிதமாய) விஷயாவகாஹநோந்முகமாய. (மேலநோக்கி) ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாய. (மேனமேலனககிளராநினறுள்ள) தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம்புநஃ ப்ரகாராந்தராவ காஹநோந்முகமாகாநின்றுள்ள. ஆக "மலர்" இத்யாதி விஶேஷணத்ரயத்தாலு மாத்மவிஷயக ஜஞாநத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக விஶேஷஞ்சொல்லுகிறது.

மனனுணர்வென்று - ஜஞாநஸமயாத்மபர்யந்தம் விவக்ஷிதம். அளவு- ப்ரகாரம். ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமு மொருப்ரகாரமிறே.

(மாநஸேத்யாதி) ஜீவேஶ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே யத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்க, அவ்வாகாரங்களாலே வைஷம்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாந கோசரத்வ ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

லோகத்திலே அந்யோந்ய வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏக பரமாணுகம்யத்வ ஸாம்யமுண்டாகக் காணுகையாலே அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னு மாத்ரமன்று சொல்லவேண்டுகையாலே யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஏகோபஸ்தீர்யகராஹ்யத்வமுமில்லையென்கையென்று) ஏகோபஸ்தீர்யகராஹ்யத்வம் - ஏகபரமாணுகம்யத்வம் இத்தால ஜீவனிற்காட்டில் அத்யந்தவிலக்ஷணம் ஈஸ்வரஸ்வரூபமென்றதாயிற்று. உத்கருஷ்ட நிகருஷ்ட வஸ்துக்களுக்கு ஏகபரமாணுகம்யத்வ ப்ரஸக்தி யுண்டோவென்ன (பொன்னுக்குமித்யாதி) ஸாமக்ரி - சக்ஷுராதிந்த்ரியம்.

விஸ்ராந்த மநோக்ராஹ்யத்வ முண்டேயென்று ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (ஆனால மநஸாத்விதி) “நவக்ஷுஷாக்ருஹ்யதெ நாபிவாசா” (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதேநாபிவாசா) மநஸாத்விஸ்ராந்தேந” இதிஸ்ருதி:. இங்கே ஜீவாத்மாவைப்போலே யதாயோகமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படுமவனென்கிறது. ப்ரஹ்மத்தை விவேகாத்யநுக்ருஹீத மநஸ்ஸாலே அநுசந்திக்கும் “நேதிநேதி” என்று க்ராஹிக்குமத்தனையென்று பரிஹாரங் கண்டுகொள்வது. ப்ரகருத்யா இயத்தயா வென்றது - ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வபாவதஸ்ச என்றபடி. ப்ருஹதாரண்யகே “அதாதஆதேஸோநேதிநேதி நஹ்யேதஸ்மாதிதிநேத்யந்யத்பரமஸ்தி” (அதாதஆதேஸோநேதிநேதி நஹ்யேதஸ்மாதிதிநேத்யந்யத்பரமஸ்தி) இதி அஸ்யார்த்த:, ஆதிஸ்யதே நேநேதி கரணவ்யுத்பத்த்யா ஆதேஸ: - நியந்தா. பரமாத்மா. இதிந - ஏதாவந்மாத்ரம். அஸௌ பரமாத்மா பூர்வம் யதாவர்ணித:. ஏதாவந்மாத்ர மிதிப்ரதமநேதிஸப்தஸ்யார்த்த: (இதிந) நேதி - இத்தமியத்தாரஹிதமவஸ்தவந்தரம். ந - நாஸ்தி த்விதீயநேதிஸப்தஸ்யார்த்த:. இமமார்த்த மநந்தரவாக்யே ஸ்ருதிராவததி [நஹ்யேதஸ்மாதிதி] ஏதஸ்மாத் - ஆதேஸாத் இதிநேதி - இதிநேதிப்ரகாரேண அந்யத் பரம் - உத்கருஷ்டம்நாஸ்தீதி.

“மனனுணர்வளவிலன” என்கிறதுக் கநுகுணமாக மநோகம்யத்வாபாவமே சொல்லுகிறதென்ன வொன்றுந்தோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி) பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (அநுத்ரவ்யத்தையித்யாதி) அபரிச்சேத்யதைக்கு “நேதிநேதி” என்கிற வாக்யம் ப்ரமாண ப்ரதர்ஸநபரம்; அநுத்ரவ்யேத்யாதிவாக்யம் உபபத்தி ப்ரதர்ஸநபரம்.

பொறியுணர்வவையென்றது - உணரப்படும் பதார்த்தங்களென்றபடி. (படியல்லன) பொறியுணர்வவை யாவிலனென்ன ப்ரஸங்கித்தந்வயம். சித்விலக்ஷணமென்றால் அசித்வைலக்ஷண்யம் தன்னடையே ஸித்தியாதோவென்ன, அர்த்தஸித்தமென்கிறார் (இவ்வோபாதியித்யாதி) இந்தவாக்யம் பரோபதேஸ கர்ப்பதாபிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத் தாமநுஸந்திக்க இது த்ருஷ்டாந்தமாகவேண்டாவிறே. இவ்வோபாதியென்பானென், ஜீவனுக்கு வாஸ்யியில்லையோவென்ன (ஜாத்யந்தரித்யாதி) பதார்த்தம் - நிக்ஷேபம். இத்தாலவதாரிகையிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், இங்கே ஏகபரமாணுகம்யத்வமுமில்லையென்றும் தாத்பர்யத்வயம். என்பதுமென்ற வநந்தரமொக்குமென்றத்யாஹார்யம். இத்தால சித்சித்துக்களுக்கு பரஸ்பரவைலக்ஷண்ய முண்டாயிருந்தாலும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை விசாரித்தால ஜீவகதவைலக்ஷண்யம் வைலக்ஷண்யமாயத் தோன்றாதென்றபடி.

"ஏவம்வித" என்றதைப் பற்ற வென்ன (உக்தசைஷியித்யாதி) உக்தவக்ஷ்யமாணங்களிரண்டையுஞ் சொல்லவுமாமென்று கூட்டிக்கொள்வது.

நேர்கொடு நேர் - ஸாக்ஷாத். தவிதியாத்தே. இன்ன - உபமானம். அத்தாலே உணர் - உணரப்படும். முழுநலமென்றறியப்படுமென்கை. உபமானத்தாலேயறியும்வகை யெப்படியென்ன (யதாஸைநதவேத்யாதி) இயம் ஶ்ருதிஸ்ஸாரஸ்தா பூர்வமேவலிகிதா. ஆநந்தரூபதைக்கு ப்ரமாணங்கள் (ஆநந்தோப்ரஹ்மேத்யாதி) தைத்திரீயகே "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்) ஏதத்பூர்வாநுவாகே "அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய:."

உபமானவேத்யதைக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (கடிசேரித்யாதி) சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்து பின்னையும் அந்வயாநுகுண தாத்பர்யங் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தையெடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி) கடிநாற்றத்தாலேயுள் ஆனபங்கழிந்த வினபமேர்மைசேரொடியாவினபப் பெருமையோனென்றனவயம் திருவுள்ளம் பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பூவிலித்யாதி) மதுகந்தங்களைச் சொல்லுகையாலே யாஶ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்திக்கும். பிடித்து - எடுத்து. நேர்மைசேர் - ஸூக்ஷ்மாம்ஶந்தோடொத்த. ஆக ஸகலலோகங்களிலுமுண்டான ஸகலகந்தங்களையும் ஸகலரஸங்களையுந் திரட்டி அதில் அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்களைக் கழித்து ஸத்திரமாக்கி இப்படி நித்யமாய் நிரதிஶயமான கந்தரஸங்களை யநுபவிக்கையால் வந்த ஆநந்தம் சிறிதோ பெரிதோ மென்னுமாப்போலே யிருக்கிற நித்யமாய் நிரதிஶயமான ஆநந்தத்தையுடையவனென்றபடி. உபமானத்தாலே யறியவேணுமென்றதுக்குக் கருத்தேதென்ன (தன்னையேயித்யாதி)

ஞாநதிரவர்த்தமே முக்யமென்கைக்காக அதனை விவரிக்கிறார் (முழுவுணர்வுமாயித்யாதி) விவரணம் (கட்டடங்கவித்யாதி) ஜ்ஞானமே ஆநந்த மாகையாலே பூர்வயோஜநை கூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன (அநுகூலேத்யாதி) கேவல ப்ரகாஶத்தையும் ஆநுகூல்யத்தையும் பற்ற பேதவ்யவஹாரமென்றபடி. (வ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே) ஶாஸ்த்ரங்களிலே இதிசேஷ:.

(காலேதி) காலத்ரயத்திலுமில்லாதானென்றநவயம் "இன்னுணர்முழுநலமின்னிலன" என்கிறவிதுக்கு "ஶம்ஸூஶ்ராயஸ்வாஹாகீஶூஶ்ராயஸ்வாஹா தாஶூஶ்ராயஸ்வாஹாவிஶூஶ்ராயஸ்வாஹாஸ்யஸூஶ்ராயஸ்வாஹா" (ஈதருஶாயஸ்வாஹா கீதருஶாயஸ்வாஹா தாதருஶாயஸ்வாஹா விஸதருஶாயஸ்வாஹா ஸம்ஸதருஶாயஸ்வாஹா) என்கிற ஶ்ருதிப்ரக்ரியையிலே தாத்பர்யம். இந்த ஶ்ருதிக்கர்த்தம், [ஈதருஶாயஸ்வாஹா] "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" (யதாஸைந்தவ க:) என்று சொல்லி யிப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [கீதருஶாயஸ்வாஹா] நேரே உபமானமில்லாமையாலே கீதருஶனென்னுமித்தனை, ஒன்றினபடியுமல்லனென்றபடி. [தாதருஶாயஸ்வாஹா] "ஆகாஶவத் ஸர்வகதஶ்ச நித்ய:" (ஆகாஶவத்ஸர்வகதஶ்சநித்ய:) என்றாற்போலே பின்னையோராகாரத்துக்குப் பின்னை யொன்றைச்சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [விஸதருஶாயஸ்வாஹா] உபமானஶூந்யனென்றபடி. [ஸம்ஸதருஶாயஸ்வாஹா] ஸ்வதாம்ய தருஷ்டாந்தஶூந்யனென்றபடி; ஸௌஸாதருஶ்யமவைதாம்யாபாவநியதமிறே. ஆக, ஈதருஶாயதாதருஶாயவென்று - ஓராகாரத்தைப

பற்ற வுபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவனென்று சொல்லி, நிதருபாயவென்று - உபமாநராஹித்யத்தைச்சொல்லி, திரளவு முபமாநமில்லையே யாகிலும் ஓரோரா காரத்தாலே யாகிலு முபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவுமில்லையென்கிறது விஸத்ருஶாயவென்று, "விஸத்ருஶாய" என்றவநந்தரம், ஸுஸத்ருஶாயவென்றது - வ்யாஹதமல்லாமைக்காக வித்துக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தா பாவத்திலே நோக்கென்பார்கள்.

(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்கிறது) ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அதுபோலிருக்குமிதுவென்கிறது. அதுபோலல்லவிதென்கிறது - வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமு மில்லையாவது - சிலவாகாரங்களாலே ஸாதர்ம்ய முண்டாகிலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஞ் சொல்ல ப்ரஸங்கமுள்ளது, ப்ராஸக்தஸ்யஹிப்ரதிஷேத:, சண்டாலனைப்போலல்ல வஸிஷ்டனென்று தான் சொல்லப்போமோ; ஆகையா லத்யந்தவிலக்ஷணமாகையாலே ஈஶ்வர ஸ்வரூபமிவறறினபடி யல்லவென் றெடுத்துக்கழிக்கவும் யோக்யதை யில்லையென்றபடி (நபரேஷவிதி) "ஹ்ருஷீகேஶாய நாயகாயவா நஹிகாயாயித்ஸஃ லஹீஹூதா" (பரஹித:பரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீபருதா) இதிபூர்வாநந்தம். இதம் மாகாரவ்யே அஷ்டசோரர்க கைஶ்வர்ய முண்டானாலெப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணுவாகளோ, அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டானால் பரக்ஷணம்பண்ணுவரென்று "நவுரேஷு" (நபரேஷு) இத்யாதிக்குப்பொருள்.

என்னுயிர் - என்க்கு தாரகனென்னுதல்; ஸகலாத்மாக்களுக்கு முபலக்ஷணமாதலென் றிரண்டாத்தம். ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யகதந ப்ரகரணத்திலே "என்னுயிர்" என்பானென்னென்ன (இத்தையித்யாதி.)

மிகுநரை - மிக்காரை. ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத இத்யதராஹ (தான ஜீவாத்மாவையிதி) மிகுநரையிலனென்றது - "இணையிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். அதாவது - மிக்காரில்லாதாறபோலே ஸமருமில்லையென்றபடி.

தாரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழென றந்வயம். ஸகலாத்மோபலக்ஷணமானபோது ப்ரகாராந்தரேணாந்வயமென்கிறார் (மனனகமித்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே "யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாத்மா ஶரீரம்யஆத்மாநமந்தரோயமயதிஸதஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" (யஆத்மநிதிஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோயமாத்மாநவேதயஸ்யாத்மாஶரீரம்யஆத்மாநமந்தரோயமயதிஸத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:) இதி. ஶ்வேதாஶ்வதரே "நதஸ்யகார்யம்கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே। பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச" (நதஸ்யகார்யம கரணஞ்சவித்யதே நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே। பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச) இதி. ஶ்ருதித்வயஸ்யாப்யாத்த:, ஆத்மநிதிஷ்டந்நித்யுக்தே - வேத்யாமகநிஸதிஷ்டதி, திலேதைலந்திஷ்ட்டதித்வத் பஹிரபஹிஸ்ஸத்திதி ஸாதாரண்யம் ஸ்யாதிதித்தவைஷம்யார்த்தமாஹ [ஆத்மநோந்தரஇதி] யமாத்மாநவேதேதி - இயந்தயாவேதநநிஷேத:; பகவதப்ரஸாதேநவிநாதத்ஜ்ஞாநஸ்யஶக்யத்வ நிஷேதோவாக்ரியதே. அந்தரோயமயதீத்யநேந-ஶரீரலக்ஷணமுக்தம், தஸமாநியாமயந்தச சரீரமித்யாதத:. [நதஸ்யேதி] காரயம-

ஶரீரம். கரணம் - இந்த்ரியாதி. ந்த்தஸமஶேதயாதிநா-ஸமாப்யதிகநிஷேதம். பராஸ்யேத்யாதிநா - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிநாம ஸ்வாபாவிகத்வ முக்தம். ஏபிடா-பியமாயிதி. இப்பாட்டால் ஶ்ரோதக்வாக்யமான ஸத்யஜ்ஞாநாத்வாக்யத்தில் ஸத்யஶப்தார்த்தமான சேதநாசேதநவைலக்ஷண்யமும் ஜ்ஞாநஶப்தார்த்தமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாதிரூபத்தையும், அநந்த ஶப்தார்த்தமான காலாத்யபரிச்சேத்ரூபமித்ய ஸமாப்யதிக ரஹிதத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. பொறி - இந்த்ரியம். முதல், இன்னன்றது - இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. யத்வா, இன்ன - உபமாநம். அந்தரம் இனனில்லனென்றது - ஒத்தாரில்லாதவனென்றபடி.

மூன்றாம்பாட்டு.

இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ
னிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன
புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பரந்தவந
நலனுடையொருவனைநணுகினமநாமே.

ஆறாயிரப்படி.

(இலனது) இப்படி ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷண ஸ்வரூபகுணவிபூதிகனான எம்பெருமானுடைய ஜகதைஶ்வர்யம் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாய், ஸர்வஜகத்காரணபூதனாய், தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய், ஸ்வஶரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைஶ்வர்யத்தையுடையனாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதீயனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம்பெற்றோம் - அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனே என்கிறார்............ . ... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யத்தாலும் தேஶபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கு முபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இலனது-விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே அஸந்நிஹிதமான வஸ்துவை யுடையனல்லன். உடையனிது-ஆஸந்நதையாலே ஸந்நிஹிதமான வஸ்துவையுடையவன். என - என்று சில வஸ்துவாலே பரிச்சேதித்து. நினைவரியவன் - நினைக்கவரியவனாய். நிலனிடை - பூமியிலும். விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலும். உருவினன் அருவினன் - ரூபயோக்யமான வஸ்துவையும், ரூபரஹிதமான வஸ்துவையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனாய். புலனொடு - இப்படி ப்ரமாண ப்ரஸித்தத்தயா புலப்படும் பதார்த்தங்களோ

டேகலந்து நிற்கச்செய்தே. புலனலன - அவற்றில் ஸ்வபாவம் தனக்குடையவனல்லனாய. ஒழிவிலன்பரந்த - ஒன்றுமொழியாமல்பரந்து - வ்யாபித்திருக்குமவனாய. அந்நலனுடை-கீழ்ச்சொன்ன * உபாவறவயாநலத்தையுடையனான. ஒருவனை-யவனை. நாமநணுகினம் - நாமகிட்டப்பெற்றோம்.

இப்பாட்டில் முதற்கூற்றால் வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யத்தைச்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேத ராஹித்யத்தையுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று ; ஆகவிப்பாட்டில் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது . .. . . . *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு.

மூன்றாம்பாட்டு. முதற்பாட்டிலே பரத்வயோக கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விகரஹவைலக்ஷண்யத்தையுமநுபவித்து, அவற்றுக்காஸ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சிதசித்விலக்ஷணமுமாய்ப்பமாநரஹிதமுமாயிருக்குமென்று இரண்டாம்பாட்டாலேயருளிச்செய்து நின்றார், அவற்றோடே சேர வொரு கோவையாய்த் தோற்றுமிறே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியுமிவர்க்கு, "நோ வஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்" (நோபஜநமஸ்மரந்நிதமஶரீரம) என்னுமிறகச்செய்தே ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியு முத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே முக்தனுக்கு ; இவர்க்கும கர்மநிபந்தமான வாகாரமுங் கிடக்கச்செய்தே மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயத்வாகாரமுந் தோற்றியநுபவிக்கிறார். ராஜாக்களுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லாநிற்கச்செய்தே மஹிஷிகளுந் தாங்களுமாகச் சில பூந்தோட்டங்களைக் குடநீர்வார்த்து ஆக்குவதழிப்பதாய் லீலாரஸமநுபவிக்குமாப்போலே "திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடை மூவுலகு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடாக்ஷித்தபோதுண்டாய் இல்லையாகில் இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாயிருக்கிற லீலாவிபூதியை யநுபவிக்கிறார் (இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன) அதிலன், இதுடையன், எனநினைவரியவன. அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச்சொல்லி அதிலனென்றவாறே அதொழிந்ததத்தையுடையவனென்று தோற்றும், ஒன்றைக்காட்டி யிதத்தையுடையவனென்றவாறே இதொழிந்ததில்லையாய்த் தோற்றும், இலனது என்றால் பரிச்சிந்ந விபூதிகனும், உடையனிது என்றால் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அல்பவிபூதிகனும், இரண்டுவழியாலுமாக ஐஶ்வர்யம் குறைந்துதோற்றும். என - இப்படியிருக்குமென. (நினைவரியவன்) அநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே, ஒருவனுக்கிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே கலசமிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே மஹா

மேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி யநுபவங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே; அப்படியே தான் மனோரதத்துக்கு விஷயமா யிருக்குமோவென்னில், மனோரதஸமயத்திலும் பரிச்சேதிக்கவரியனா யிருக்கும். ஆனால் இவனைச்வர்யத்தைப் பேசும்படியென்னென்னில் (நிலனிடையாதி) பதிம ஷ்வஸ்ய என்னுமிதனை. நிலனிடையென்கிறவிது - பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது. விசும்பிடை என்கிறவிது - பரமபதத்துக் கிவ்வருகுள்ளததையெல்லாம் நினைக்கிறது. (உருவினன்) உருக்களையுடையான். (அருவினன்) அருக்களையுடையான். "இன்ன" என்ன உடையவனென்று காட்டுமோவென்னில்; "காராயின காளநன்மேனியினன்" என்றால் - மேனியையுடையவனென்று காட்டுமாப்போலே. ஆகக் கீழ்மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை யுடையானென்றபடி. இத்தால் பராதேசிகமான வைஶ்வர்யமுடையவர்களதன்று லீலாவிபூதி; ஸர்வாதிகனென்கை. இப்படி ஸர்வத்தையுமுடையனாயத் தான் போகத்திலே அந்யபரனாய்க்கோயிற்சாந்துபூசி நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமோ' என்னில் (புலனொடு) இவைபட்டதனைத்தும் தானும்பட்டு உடன்கேடனாய்நின்று நோக்குமென்கிறது. புலனென்கிறது - புலப்படும் பதார்த்தங்களை. "𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾" (தருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபிவா) என்கிறபடியே ப்ரமாணகோசரங்களான பதார்த்தங்களை. (ஒடு) "𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்கிறபடியே இவற்றையுண்டாக்கி, ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசித்து, பின்னை யிவற்றுக்கு வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுண்டாம்படி பண்ணி, "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வாந்தராத்மாவாய் நிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் பின்னை தான் ஸர்வாத்மாவாய் நின்றால் அசித்தினுடைய பரிணாமாதிகளாதல், சேதநருடைய ஸுகித்வ து:கித்வங்களாதல், தனக்கு ஸ்பர்சிக்கும்படி யிருக்குமோ' என்னில் (புலனலன்) தத்தர்மாவல்லன். "𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿" (த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி) என்று தானொட்டற்றுநின்று விளங்காநிற்கும். (ஒழிவிலன்பரந்த) ஒருவஸ்துக்களொழியாமே யிப்படி வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம்; அன்றியே, காலபரமாக்கி, எல்லாக்காலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்குமென்னவுமாம். (அந்நலனுடையொருவனை) கீழிரண்டுபாட்டாலுஞ் சொன்ன குணவிசிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை நினைத்து "அந்நலனுடையொரு

வனை" என்கிறார். (நனுகிளம) "மயாவறமதிநலமருளினன்" என்கிற ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெற்றோம். (நாமே) இதுபொய்யோ "[illegible]" (கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோயம்) இதுவேதேனும பரமஸ்வபநாதிகளோ வென்றாற்போலே. இவரீஶ்வரோஹமென்று லவனுக்கும் குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே யிருப்பது; அஹமென்றால அவனளவிலே பாயவலிக்க வேண்டும்படியாயிருக்க, தேஹத்தளவிலே யாம்படியாகவிறே முன்புபோந்தது [[illegible]] (மநயேப்ராபதாஸ்ஸ்மதந்தேஶம பரத்வாஜோயமப்ரவீத) கைகேயி "ராஜன" என்று ஸம்போதிக்கும்படி பிறந்து, ஸ்ரீபரத்வாஜபகவான் "அவள்மகனுடைய கிழ்வயிற்றுக்கழலையறுக்கவருகிறானோ" என்று [[illegible]] (கச்சிந்நதுஷ்டோ வரஜஸி) என்னும்படியான நான் அவன்சொன்ன ஆஶ்ரமத்திலேபுகுந்தேனோ' என்று சங்கியாநின்றேனென்றானிறே. [[illegible]] (வாநராணாமநராணுஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம꞉) காட்டிலே வர்த்திக்கக்கடவ தேரநகுகளுக்கும, நாகரிகரான சக்ரவர்த்திபிள்ளைகளுக்கும, ஒருசேர்த்தியுண்டானபடி யெங்ஙனேயென்ன; [[illegible]] (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம்தேவ்யேவமஸமஜாயத) பெருமாளும மஹாராஜரும் சேர்ந்தசேர்த்தி, பின்னே பிறந்த இளையபெருமாள் நிற்க அடியே னந்த꞉புரகார்யத்துக்கு வரும்படியாகவிறே; நானுமிங்ஙனே கூடிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேனித்தனை.

(நாமே) இவ்வநுபவத்துக்குப் புறம்பானநாம். பகவத் கதாகந்தரஹிதரானநாம. (நாமே) இதுபொய்யோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (இனைத) போக்யமான கல்யாணகுணயோகாதிகளையும், அவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையு மநுபவியாநின்றகிற விவாக்கிப்போது ஹேயமான லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவிக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, உத்தரம் (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) அவற்றோபாதி லீலாவிபூதியுமுத்தேஶ்யமாயத் தோற்றுமோ வென்ன (நோபஜநமித்யாதி) சாந்தோக்யே "[illegible]" (ஸ உத்தம꞉ புருஷ꞉ஸதத்ரபாயேதி ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமமாண ஶரீரைர்வாஜ்ஞாதி பிர்வா நோபஜநமஸ்மரந்நிதம ஶரீரம்) அஸ்யார்த்த꞉, ஸ꞉ - பரஜ்யோதிஶ் ஶப்தவாச்ய

ஈஶ்வர: உத்தம:புருஷ: ஸ: - ஜீவ:, ஜக்ஷத - "ஜக்ஷஹஸநே" (ஜக்ஷபக்ஷணே) இதிதாது:, ஸமருததபோகாநபுஞஜாநஸஸந. ஸ்த்ரீபி: ஸ்த்ரீ-நயாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா ரமமாணஸஸந உபஜநம - ஜநஸமீபேஸ்தித்யமிதம ஶரீரநஸ்மரந ஸநதத்ர - ஈஶ்வரேபாயேதி - இதஸ்தத்ஸஸஞ்சரதி. ஸ்மரணநிஷேதம காமிப நதநதவாகாரேணவாதல, "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி" (யத்ரநாநயதபஶ்யதி) இதயாதிபபடியே யநுபாவயவிஷய போகயதாதிஶயததாலேயாதலுபபநநம். (உத்தேஶ்யமாகாநின்றதிறே) "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" (ஸாவமஹபஶ்ய:பஶ்யதி) என்றுத்தேஶ்யமாகா நின்றதிறே யென்றபடி. ஆனால் இவர் முக்தரோ வென்ன (இவர்க்குமித்யாதி) இத்தால லீலாவிபூதி, ஸ்வரூபேண ஹேயமானாலும ததீயத்வாகாரேண போகயமென்றதாயிற்று.

இத்தகைவாகாரத்தாலே ததீயத்வமென்ன (ராஜாககளுககித்யாதி) யத்வா. ததீயமானவிதுககு விநியோகமேதென்ன (ராஜாககளுககித்யாதி) ஆதல. (திருவிண்ணகரித்யாதி) திருவிண்ணகரிலே சோநத ஸர்வேஶ்வரன வைதத லீலோதயாநமகிடகோள ப்ரஹ்மாதயுதகருஷ்ட தேவாஜ்ஞையுடைத்தான த்ரைலோ கயமும.

விவரணம் (அநுபூதமாயித்யாதி) இத்தால பலித்ததேதென்ன (இலனது வென்றுலித்யாதி)

எனவரியவனென்றதே "நினைவரியவன்" என்றதுககுபாவம (அநுபபந நகளையித்யாதி) ததேவவிவருணோதி (ஒருலூசியித்யாதி) சால - கடவிஶேஷம். பாகருதேசிமாயாத்மித்யதராஹ (அபபடியேயித்யாதி) இத்தால ஸூசயாதியிலே அப்படியாரோபககூடும, அநயதராநுபூததுககு அநயதராரோபம ஶக்ய மாகையாலே; இவ்விடத்திலேயோவென்றுல, ப்ரஹ்மம ஸமாயமாணமாகிறபோது ஸாமிகராஹகப்ரமாணத்தாலேயபரிச்சிநநவிபூதிகமாகவே ஸமாயமாணமாகை யாலே அபரஹ்மாத்மக வஸ்துவிலலாமையாலே பரஹ்மவிபூதய நநதாககத வஸ்துவாரோபம் ஶக்யமன்றென்றபடி. நினைவரியவன - நினைக்கவரியவன.

வாக்யதாதபாயம (பதிமித்யாதி) ஶப்தார்த்தம (நிலனிடையித்யாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே. விசும்பிடை - விசும்பிலே.

ஜிஜ்ஞாஸோபக்ரமம் (இலனெனனவித்யாதி) ப்ரயோகாந்தரத்தாலே பரிஹாரம (காராயினவித்யாதி) காளமேகமபோலே ஶ்யாமளமாய விலக்ஷணமான விக்ரஹத்தையுடையவன. பலிதம் (ஆகவித்யாதி)

வயதிரேகாநவய ப்ரயோகமபண்ணினதுககு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இத்தால - ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய ஸௌரிஸேவ்யனாயிருக்குமவன சேதநாசேதந ஸ்வாமியெனகையா லென்றபடி. (ப்ராதேஶிகமானவைஶ்வாயம) தத்ததப்ரதேசமாத்ராதி பதயாகதேஶ்வர பாவமென்றபடி.

கோயிற்சாந்து - அநாக்கமானசந்தநம். இது போகோபகரணங்களுக்குமுபலக்ஷணம. புலனென்றதுககு முக்யார்த்தம - இந்த்ரியஙகள. புலப்படும் பதார்த்தங்கள் லக்ஷணயா சொல்லப்படுகிறது. வாக்யார்த்தம (இவையித்யாதி) இவை

பட்டத்தைத் தானும்பட்டு இத்யதர - "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணும) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். உடன்கேடன் - கூடக்கிடக்குமவன். ஸமஸ்த:கல்யாணகுணாத்மகோ இத்யாதி ப்ரமாணம் (த்ருஶ்யதேயித்யாதி) த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேயென்றது - ப்ரத்யக்ஷகம்யாசிதத்தையும், ஶாஸ்த்ர கம்யாதமானவையு மாதல், தேவமநுஷ்யர்களையாதல்.

"அநேந ஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாதி விவக்ஷயா ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஶிதத்தென்றது. அன்றிக்கே, "தத் அநுப்ரவிஶ்ய" (தததநுப்ரவிஶ்ய) என்றதநுவாதமன்றிக்கே "இவையுமவையும்" என்கிறபாட்டிற்போலே நியமநார்த்தமாநு ப்ரவேஶபரமாதல். "அநேந ஜீவேநாத்மநா அநுப்ரவிஶ்ய" (அநேநஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய) 'தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத்' (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத்) என்கிறவிவையிரண்டும் ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமான அநுப்ரவேஶத்தைச்சொல்லுகிறது, 'அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்' (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்) என்றது ஸத்தித்யர்த்தமான ப்ரவேஶத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பார்கள். ஸத்தவநாமபாகத்வங்களென்றது - "ஸச்ச த்யச்சாபவத்" (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றதைப்பற்ற. ஸத் - சேதநம். த்யத் - அசேதநம். ப்ரஹ்மந்தானே சேதநாசேதநநாமரூபபாகபவதியென்றபடி.

புலனொடுபுலனலன் - புலப்படும் பதார்த்தங்களோடே கலந்து நிற்கச்செய்தே தத்கதநாமத்தையுடையவனல்லனென்று ஶப்தார்த்தம். முந்தின "புலன்" என்கிறஶப்தம் ப்ரமாணமாத்ரோபலக்ஷணமாய் ப்ரமாணகோசரபதார்த்தங்களை லக்ஷிக்கிறது. இரண்டாம் "புலன்" என்கிறஶப்தம் ப்ரமாணகோசரபதார்த்த கத்தநாமத்தை லக்ஷிக்கிறது. அவற்றினுடைய நாமமிவனுக்கில்லை யென்னுமிதுக்கு ப்ரமாணம் (த்வாஸுபர்ணேத்யாதி)ருக்வேதே "த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகாயா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்நந்நந்யோ அபிசாகஶீதி" (த்வாஸுபர்ணாஸயுஜா ஸகாயாஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே [தயோரந்ய:பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்நந்நந்யோஅபிசாகஶீதி) அஸ்யார்த்த:, த்வா - ஜீவேஶ்வரௌ. ஸுபர்ணௌ - ஸம்யஜ்ஞாநரூபபக்ஷவந்தௌ. ஸயுஜா - ஸமாநாபஹதபாப்மத்வாதிகுணௌ. ஸகாயா - ஶேஷஶேஷித்வரூப ஸம்பந்தவந்தௌ. ஸமாநம்வ்ருக்ஷம் - ஏகஶரீரம்பரிஷஸ்வஜாதே. அந்ய:-ஜீவ:. பிப்பலம் - கர்மபலம். அபிசாகஶீதி - ஸ்வயமஶ்நந்நாத ஆஶ்ரித்ருத்வாச்சப்ருஶதரம்பாதீத்யர்த்த:. "அநஶ்நந்" (அநஶ்நந) இத்யாதியைப்பற்ற (தானொ-ன்றிலனித்யாதி)

ஒழிவிலன்பரந்தவென்றதுக்கு - விடாதவனாய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்குமென்று ஶப்தார்த்தம். இன்னத்தைவிடாதவனென்று நிர்த்தரியாமையாலே வஸ்துக்களைவிடாதவன், காலத்தைவிடாதவனென்று இரண்டுவகையாக வருளிச்செய்

கிறார் (ஒருவஸ்துக்களித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இன்னவஸ்துவிலேயென்னா மையாலே (எல்லாவஸ்துக்களிலுமென்கிறார்) அநந்தனுடையொருவனை - கீழ் ரண்டுபாட்டிலும் சொன்னகல்யாணகுண விசிஷ்டஸ்வரூபனான வுதவிதீயனென்று ஸபதார்த்தம்.

(ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெற்றோம்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தமாத்ரமா காமே யநுபவபர்யந்தமாகப்பெற்றோமென்றபடி.

நாமேயென்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் (இதுபோயயோவென்கிறார்) பிரி நிலை - வ்யதிரேகம். "தேற்றம்வினாவேபிரிநிலையெண்ணேயீற்றசை யிவ்வைந்தே காரமமே" என்னக்கடவதிறே. தேற்றம் - நிஸ்சயம். வினாவே - ப்ரஸ்நம். பிரிநி லை - வ்யதிரேகம். எண்ணே - ஸங்க்யை. ஈற்றசை - பாதபூரணம். அவ்யயமென் றபடி. இவற்றுக்குதாஹரணம் ஏகாரத்துக்கர்த்த மருளிச்செய்கிறவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது.

இப்படி ஸங்கிதத்துக்குதாஹரணத்ரயம் (கிந்நுஸ்யாத், மந்யேப்ராப்தாஸ்ம, வாநராணாம், இத்யாதி) "கிந்நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம் பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம் । உந்மாதஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா" (கிந்நுஸ்யாச்சித்தமோஹோயம பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம । உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா) இதிஸுந்தரகாண்டே சதுஸ்த்ரிம்ஸஸர்க்கே ஹநுமத்தா ஸம்பாஷணாநந்தரம்ஸீதா. சித்தமோஹோந்மாதஜவிகாரங்களுக்கு பேதமருளிச்செய்கிறா ர் (ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோவென்று) வாதகதியாவது - வேறுரந்தரங்களிலே காற் றுவரும்போது தைவாதவாண ஸாரூப்யந்தோற்றலாமிறே. ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ரு ஷ்ணிகாவென்றது - சொன்னவற்றிலேதேனுமொருப்ரகாரத்திலே ப்ரமமாயித்த னையல்லது ப்ரமையாகமாட்டாதிறே யென்றபடி. யத்வா, ம்ருகத்ருஷ்ணிகையு மொரு ப்ரமப்ரகாரமுண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே ஸங்கத்தாலே யத்தா னேவென்று ஸங்கிக்கிறாளென்னவுமாம்.

இப்படி ஸம்ஸயிக்கைக்கடியேதென்ன, ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநமும் தேஹாத் மாபிமாநமுமென்கிறார் (இவரீஸ்வரோஹமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (குடி வாங்கவேண்டும்படியாயிறே) ஸகிவேஸநிகக்கம்ம பண்ணவேண்டும்படியிறே (மந்யேயித்யாதி) "ஸத்ருக்நஞ்சாப்ரவீத்த்ருஷ்டஸ்தாநமாத்யாம்ஸ்ச ஸர்வஸ: । மந்யே ப்ராப்தா: ஸ்ம தம் தேஸம் பரத்வாஜோ யமப்ரவீத்" (சத்ருக்நஞ்சாபரவீ த்தருஷ்டஸ்தாந மாத்யாமஸ்சஸாவஸ:। மந்யேப்ராப்தாஸ்ஸமதந்தே ஸம்பரத்வா ஜோயமப்ரவீத) இத்யயோத்யாகாண்டே சித்ரகூடமாகக்கே பரதவசநம். மந்யே யென்றது - ஸங்கேயென்றபடி. "மந்யே ஸங்கே த்ருவம் ப்ராயோ நூநமித்யாதிஸம்ஸயாதிஷ்வாதந்தே" (மந்யேஸங்கேதருவம் ப்ராயஸ்ஸம்ஸயாதத்தேஷ்வாத்ததே) இதிநண்ட (ஸ்ரீபரத்வாஜபகவாநித்யாதி) "கச்சிந்ந தஸ்யாபாபஸ்ய பாபம் கர்த்துமிஹேச்சஸி" (கச்சிநந்தஸ்யாபாபஸ்யபாபகர்த்தும்மிஹேச்சஸி) இது பா

தியிலேநோக்கு. (அவள்மகனாய) கைகேயியினுடையபுத்தியை யநுவர்த்திக்கிறவனாய (கீழ்வயிற்றுக்கழலை) அத: த்ருஷ்டிவரணம் (கச்சிநந்துஷ்டோவரஜஸி) என்றது ஸஹவசநமேயாகிலும் பரதவாஜோகதிதுலயாரத்தகமாகையாலே யப்படியருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

“ க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க: கதம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் । வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம: ” கவ்தேராமேணஸமஸாகக: கதம்ஜாநாஸிலக்ஷ்மணம । வாநராணாநராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:) இதிஸுந்தரகாண்டேபஞ்சத்ரிம்சே ஹநுமந்தம்ப்ரதிஸீதா. ஏதத்பரிஷ்டாதப்ரச்நோத்தரே “ ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே । ஸர்வேஷாம் ஹரிஸைந்யாநாம் ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம் । ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத ” (ததோநிஹத்யதரஸாராமோ வாலிநமாஹவே । ஸாவாக்ஷஹரிஸைநயாநாம் ஸுக்ரீவமகரோதபதிம । ராமஸுக்ரீவயோரைகயந்தேவயேவமஸமஜாயத) “ கதமாஸீத் ” (கதமாஸீத) இத்யத்ர கதம்ப்ரப்த:ப்ரகார ப்ரோஹேது ப்ரச்சேதிஹ்ருதி கருதவா ஏவம ப்ரபதஸயபாவதவயமாஹ (பெருமாளுமித்யாதி வாக்யத்வயேந) “ நராணாம் ” (நராணாம) இதிபஹுவசநம் கௌரவிகம, யத்வா, இவர்களோட்டைச்சேர்த்தியே ரகுவம்சத்திலுள்ளார், திருவயோத்யையிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சேர்த்தியாகையாலே நராணாமென்கிறதாதல். கதம்சப்த ஸ்யார்த்தத்வய ப்ரதவம் “ எங்ஙனே ” இதிபதேநஸூசிதம். எங்ஙனே - கிம்ப்ரகாரம், எவ்வளவு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்னஹேதுவென்றபடி. திருவடிவாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோரித்யாதி) கிம்ப்ரகாரமென்றதுக்குத்தரம (இளையபெருமாளித்யாதி) என்னஹேதுவென்றதுக்குத்தரம (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஹேதுவறிந்திலனென்றபடி. இந்தவர்த்தம “ ஸமஜாயத ” (ஸமஜாயத) என்கிற பூதார்த்தப்ரத்யயத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுபாவம். ஏவம் - “ ததோ நிஹத்ய ” (ததோநிஹத்ய) இத்யாரப்ய “ ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம் ” (ஸுக்ரீவமகரோதபதிம்) இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணவென்றபடி. “ ஏவம் ” (ஏவம்) என்றது - ப்ரகருதபராமர்சியன்று, புத்திஸ்தப்ரமென்கிறார் (நானுமிங்ஙனேயித்யாதி) “ ஏவம் ஸமஜாயத ” (ஏவமஸமஜாயத) என்கையாலே திருவடிஸங்கித்தமை தோற்றுகிறது. (வாநராணாம்நராணாஞ்ச) என்கிறச்லோகம் ராமஸுக்ரீவயோரைக்யமென்றதுக்கு உபோத்காதமாகவந்த தித்தனை, (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம தேவ்யேவமஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விடத்துக்குவேண்டுவது.

“ இவரீச்வரோஹம் ” (இவரீசவரோஹம) இத்யாதிவாக்யத்வயவிவரணம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) யத்வா, “ நாம் ” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வநுபவத்துக்கித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (பகவத்கதேத்யாதி)

"நாமே" என்கிறஸர்வரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இதுபொய்யோவென்று).
இப்பாட்டில் முற்கூற்றிலே ஸர்வபரிச்சேதராஹித்யமுஞ்சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேசபரிச்சேதராஹித்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, ஆகவிப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகஞ்சொல்லுகிறது. ஆகவிவ்விரண்டுபாட்டாலும் "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம) என்கிற ஸ்வரூபசோதகவாக்யார்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. "இவனது" என்றுதொடங்கி "நாமேநுணினம்" இத்யாதவ்ய: . ... *

நான்காம் பாட்டு.

நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவ
டாமவரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவையுவையவைநலந்தீங்கவை
யாமவையாயவையாய்நின்றவவரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாமவன்) இனி யித்திருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாட்டை விஸ்தரிக்கிறது.

விவிதநிர்த்தேசங்களாலே நிர்த்திஷ்டமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்று சொல்லுகிறது..... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் மூன்றுபாட்டாலே விபூத்யந்தர்கதஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்யாதிகள் பகவததீநங்களென்கிறார். அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபமும் ததீநமென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நாம் - மேல் சொல்லுகிற தூரஸ்தாத்யுபாதிகளுக்கு த்ருவமான தாமும். அவன்-அதுக்கு தூரஸ்தனும். இவன் - அந்திகஸ்தனும். உவன்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டனும் என்று புல்லிங்கசப்தநிர்திஷ்ட பதார்த்தமும். அவள்-ஸ்த்ரீலிங்கசப்தநிர்த்திஷ்டையான தூரஸ்தையும். இவள்-ஸந்நிஹிதையும். உவள்-அதூரவிப்ரக்ருஷ்டையும். எவள் - வினவப்படுமவளும். தாம் - கௌரவ்யதயா பூஜ்யரும். அவர் - அவர்களில் விப்ரக்ருஷ்டரும். இவர் - அந்திகஸ்தரும் உவர்-அந்திதூரவர்த்திகளும். அது-இது - உது - நபும்ஸகலிங்கசப்தநிர்த்திஷ்டமான தூராந்திகாதிதூரஸ்த்தமும். எது - வினவப்படும் வஸ்துவும். வீமவை-நச்வரமாய அபக்ருஷ்டங்களான. இவை - உவை - அவை - ஆஸந்நாந்திதூரவிப்ரக்ருஷ்டவஸ்துக்களும் நலந்தீங்கவை - உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப தர்மங்களும். ஆமவை - ஆயவை - ஆகாமிகளாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம்விதவஸ்துக்களும். ஆய்நின்றவவர் - தாமே

டாயநின்றவர். இதராதீநங்களான விவஸ்துக்களுமாறென்றதாயிற்று. எவன், எவர், என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச் [illegible] ஸ்விக்கொள்ளுவது. இத்தால் காலத்ரயவர்த்தி ஸகலபதார்த்தங்களும் த்ததீநமென்றுகருத்து ...... *

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டிலே தத்பத்வாகாரத்தாலே அவன் குணங்களோபாதி யுத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுகையாலே லீலாவிபூதி யோகத்தை யநுபவித்தார்; இனிமேலிற்பாட்டுக்களெல்லாம் லீலாவிபூதிவிஷயமாயிருக்கிறது. நித்யவிபூதியில் வந்தால் அவ்விபூதிபார்ஜ்ஞமாய் அவனுடைய ச்சந்தத்தைப் பின் செல்லுமதாயிருக்கும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப" என்னும்படியாயிறே யிருப்பது; காமபந்தமானவசித்ஸமஸ்த்தத்தோடே கூடி யீஸ்வரஸங்கல்பத்தைப் பின் செல்லுமதாயிருக்கு மிந்தவிபூதி. அந்த விபூதியில் வந்தால் வவிருப்புக் கண்டுக்கு மதுக்கவ்வருமொன்றுமில்லை; அந்யஸேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் நடையாடுகிறவிவ்விபூதியிலே யாகையாலே யிரண்டையுந் தவிர்த்து பகவததீநமென்று சொல்லவேண்டுவ திங்கேயாயிருந்தது. இனியொருமூன்றுபாட்டாலே இதினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் பகவததீநமாயிருக்குமென்று, ஜகத்துக்கு மீஸ்வரனுக்கும் ஸம்பந்தம் ஸரீராத்மபாவமென்று, குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, ஸூந்யவாதியைநிரஸித்து, வ்யாபதிஸௌகாயத்தைச்சொல்லி, பலத்தைச் சொல்லி, தலைக்கட்டுகிறார். அதில் ஸ்வரூப மவனதீநமென்கிறா ரிப்பாட்டில். அதாகிறபடியெங்ஙனேயென்னில்; ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றையுண்டாக்கி ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேஸித்து வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுமுண்டாம்படிபண்ணியும், இதடங்கலு மழிந்தவன்று ஸுகதயவஸ்த்த ப்ரஜைபோலே தன்பக்கலிலே ஸூக்ஷ்மரூபேண கிடக்கும்படி யேறிட்டுக்கொண்டுதரித்தும், காரணத்வையோடு காயத்வையோடு வாசியறத் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளாம்படியிருக்கையாலே ஸ்வரூபமவனதீநமென்கிறது. அதில், லோகத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களையும் தனித்தனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூப மவனாலே, இதினுடையஸ்வரூபமவனாலேயென்னில் பணிப்படுமிறே ஜீவாநந்த்யத்தாலே; இனி ப்ரயோஜநத்திலே சொல்லிவிடுமென்று, ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது; ஆகையாலே தேவாதிபதார்த்தங்களை நாலுமூன்றுவகையாலே சேர்த்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமெனகிறார். (நாமவனித்யாதி) நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும, யாமென்றும், தந்தாமைச் சொல்லக்க

டவது. ஸந்நிஹிதமென்ன, தூரஸ்தமென்ன,அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமென்ன, வினவப்படுகிறதென்ன, (அவளிவளுவனெவன்) ஸ்த்ரீலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. தாம் - பஹுமந்தவ்யனை.

அது-நபும்ஸகலிங்க நிர்திஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது.(வீமவை) நஸ்வரபதார்த்தங்கள் (நலந்தீங்கு) நன்மை, தீமை, என்னுதல நன்றானவை, தீதானவை, என்னுதல. (ஆமவையாயவை) கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலு மடைபபுண்ணுமிறே வாத்தமாநம. (ஆயநின்ற) ஆய்நின்றபதார்த்தங்கள். இவற்றை பதார்த்தங்களிலே கொண்டுபோது மேன்மையஞ் சொல்லப்போகாது ; அசித்தும, அசித்தமாகியான ஜீவனும, ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுமான இஸ்ஸங்காந மித்திக்கும வாசகமாயிருக்கிறது இஸ்ஸப்தம (அவா) இவையாய் நிற்கிறாரவர. ஐதாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் (இதமஸர்வம பரஹ்மகலு) என்னுமாபபோலே. "தத்த்வமஸி" என்றாறபோலே யிருக்கிறது. மூதறபாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லி, இரண்டாமபாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையுஞ்சொல்லிறறு ; தச்சப்தம பரக்ருத பராமர்ஸியாகையாலே "அவர்" என்று கல்யாணகுண விசிஷ்ட வேஷத்தைச் சொல்லி, "ஆய்நின்ற" என்று அசிஜ்ஜீவவிசிஷ்ட பரமாத்மாவைச்சொல்லி, ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஐக்யஞ்சொல்லுகிறது. ஆகஸ்த்ரீபும் நபும்ஸக பேதத்தாலும, பூஜ்யபதார்த்தங்கள நஸ்வரபதார்த்தங்களெனகிற பேதத்தாலும, விலக்ஷணாவிலக்ஷணபேதத்தாலும, பூத பவிஷ்யத வாத்தமாந காலபேதத்தால வந்த விசேஷங்களாலும், ஸகல சேதநா சேதநங்களையும ஸங்கரஹித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம பகவததீந மென்றதாயவிட்டது............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நானகாமபாட்டு. (நாமவனிதயாதி) லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறதென்றது-ஸ்வரூபஸத்தியாதி பரஙகளாகையாலே. நித்யவிபூதியை யொருபாட்டிலும, லீலாவிபூதியை பலபாட்டுகளிலு மருளிடபானெனனென்ன (நித்ய விபூதியிலிதயாதி சொல்லவேணடுவ திஙகேயா யிருந்ததென்னுமளவும்) விபூதியென்றது - விபூதிஸத்தனை. சநதததை - அபிபராயததை. அவவிபூதிசநதாறுவாததியென்னு மதுககு பரமாணம (ஒண்டொடியாளிதயாதி) விலக்ஷணமான முனகைச சரியையுடைய பிராட்டியும் நீயுமே யொருபடிபபட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நீபார்த்துவைதத நல்ல விரகைககண்டு. இவவிபூதி யிருக்கும்படி. யெனனெனன (கா

மிபந்தநேத்யாதி) ஈஶ்வரஸங்கல்பத்தை - கர்மாநுகுணமான ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தை. பின்செல்லுமென்ற விடத்திலே - “குரோராஜ்ஞாநுஸாரீணோऽயம்” (அஜ்ஞோஜ்ஞாநுஸாரீணோऽயம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இஶ்லோகத்தில “ஸ்வஹ்ரும்” (ஸ்வபரம்) என்கிறது - நரகம். ஆகையாலே “அநச்விபூதியில” என்று கூட்டிக்கொள்வது. அவ்வருகொன்றுமில்லை - பரிக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை. சொல்லவேண்டுவது - உபதேசிக்க வேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுவதென்றது) இவர்க்கு பரோபதேஶ காப்யஸ்வாநுபவமென்றும், ஸ்வாநுபவகாப்ய பரோபதேஶமென்றும் ஆகாரத்வயமுண்டு, அதிலித்திருவாய்மொழி கேவலாநுபவமன்றிக்கே பரோபதேஶகார்ப்யமாகையாலே பரக்கச் சொல்லவேணுமென்றபடி.

புத்தி ஸௌகர்யார்த்தமாக மேலிற்பாட்டுகளுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இனியொரு மூன்றென்று தொடங்கி)

(அதாகிறபடி) ஸ்வரூப மவனதீநமாகிறபடி. வஸ்துத்வமென்றது - ரூபமாய், ரூபநாமங்களுண்டாம்படி பண்ணியென்றபடி. ஶக்த்யவஸ்தப்ரபை, விகாஸாவஸ்தப்ரபை, என்று த்விவிதம்; ஶக்த்யவஸ்த ப்ரபையாவது - பொடிமூடினதணல்.

பணிப்படும் - யதாகௌரவமாம் - பர்யாலமாமென்றபடி. பர்யோஜகம்ஸங்க்ஷேபம். நாலுமூன்றுவகை - ஏழுவகை. அதாவது - ஸ்த்ரீபுநபும்ஸகம் மூன்று, பூஜ்யபதார்த்தமொன்று, ஈஶ்வரபதார்த்தமொன்று, நன்மைதீமையொன்று காலபேதமொன்று, ஆகவேழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

“அவனிவன்” என்றால் நானென்னாதே “நாம்” என்கிறதென்னென்ன (நாமென்று மித்யாதி) தூரஸ்த்தத்வாந்திகஸ்தத்வாதூரவிப்ரக்ருஷ்டத்வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயா வாகையாலே “நாம” என்று தம்மை முற்பட சொல்லுகிறது. அவன் - தூரஸ்த்தன். இவன் - ஸந்நிஹிதன். உவன் - அதூரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவன் - வினவப்படுமவன். இப்படி மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொள்வது. “எவன்” என்றும் “எது” என்றுமிருக்கையாலே வாக்காந்தரங்களிலும் எவன், எவர், எவை, என்றும் கூட்டுவது.

பஹுமந்தவ்யர் - பூஜ்யர். “தாம” என்கிறதுக்குள் விபாகம் “அவர்” இத்யாதி.

“வீமவை” என்கிறவிதுக்குள் விபாகம “அவை” இத்யாதி.

(நலந்தீங்கு) முந்தினது தாமபரம்; இரண்டாவது தாமிபரம். பதார்த்த ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற விபக்ஷதவ்யம்.

ஆமவை - ஆகக்கடவனவை. ஆயவை - பண்டேயானவை. வர்த்தமாநஞ் சொல்லாதொழிவானென்னென்ன (கழிந்தவித்யாதி) அடைப்புண்ணும் - அந்தர்ப்பூதமாம். பவிஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூதார்த்தாபவந்தி, பூதகாலாபேக்ஷயா பவிஷ்யதார்த்தாபவந்தி என்றபடி.

ஆய்நின்றவென்றது - ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களைச்சொல்லி, இவற்றுக்கந்தர்யாமியான ஈஸ்வரபர்யந்தஞ்சொல்லி, ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நின்றவரென்னுதல், அன்றிக்கே, அவர் ஆமவை யாயவையான பதார்த்தங்களெல்லாமாய் நின்றாரென்னுதல். அந்தராத்மதயா ஸத்தாஹேதுவாய் நின்றாரென்றபடி. முந்தினவர்த்தத்திலே ஆய்நின்றபதார்த்தங்களுக்கந்தர்யாமியாய் நின்றவரென்று ஈஸ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லுகிறதென, பதார்த்தமாத்ரஞ் சொன்னதலோவென்ன (இவற்றையித்யாதி) இவற்றை - ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களை. (ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) "ஆய்நின்றவர்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்த ஐக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மவஸ்துவுக்கு இவற்றுக்குஞ்சொல்லப்போகாதென்றபடி. ஆனால் ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஶப்தம் ஈஸ்வரபர்யந்தஞ் சொல்லும்படி யென்னென்ன (அசித்ஸ்ராமித்யாதி)

"அவர்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்ததென்னென்ன (இவையாயித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (இதம்ஸர்வம்ப்ரஹ்மேத்யாதி) அவரிவையெல்லாமாய் நின்றாரென்றர்த்தாந்தரவிவக்ஷயா ப்ரமாணம் (தத்த்வமஸியென்றது) சாந்தோக்யேசாண்டில்யவித்யாயாம் "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாந்" (ஸர்வங்கல்விதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாந்) இதி. ஸத்வித்யாயாம் "ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ" (ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸஆத்மாதத்த்வமஸிஶ்வேதகேதோ" இதி.

அங்கு "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) என்று ஜகத்காரணத்வேந ப்ரஹ்மம ப்ரஸ்துதமாகையாலே "தத்" (தத்) என்கிறநிர்தேஶங்கூடும், இங்கப்படி ப்ரக்ருதபராமர்ஶங்கூடுமோ' என்ன (முதற்பாட்டிலேயித்யாதி) ஜகத்காரணத்வாதிகுணவிஶிஷ்ட ப்ரக்ருதபராமர்ஶமுபபந்நமென்றபடி. இத்தால பேதஶ்ருதிகளெல்லாமிங்கே காபித ...

"நாலுமூன்றுவகையாலே" என்றதை மூதலிக்கிறார் (ஆகவித்யாதி) "அவர்" இத்யாதியும், "அவை" இத்யாதியும, "அவன்" இத்யாதியோடும, "அது" இத்யாதியோடும, புநருக்தமன்றோவென்னில, "அவர்" இத்யாதி - கௌரவயாவாந்தரவிபாகம் "அவை" இத்யாதி - ஶப்தாவாந்தர விபாகமென்று தாத்பர்யம்... *

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவர் தமதமதறிவறிவகைவகை
யவரவரிறையவரெனவடியடைவாக
ளவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே.

ஆறுயிரப்படி.

காமங்களுக்காராத்ய ஸ்வரூபம் பகவத்தீநமென்று சொல்லுகிறது.

(அவரவர்) ஸ்வர்க்காதிஸாதநபூத ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மநி ஷ்டரான அவ்வவபுருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளைத் தந்தாமுடைய காமங்களுக் காராத்யராகவும் ஸ்வாபிலஷித பலப்ரதராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தகர்மங்களாலே ஆஶ்ரயிப்பார்கள் - ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதிதேவதைகளும் தத்ஸமாராதகாபிலஷிதபல ப்ரதாநத்திலே குறையுடையருமல்லர். எத் தாலேயென்னில், ஶாஸ்த்ரோக்தமாகையாலே அந்தந்தபுருஷர்களிந் த்ராதிகளை யாஶ்ரயித்து ஸ்வாபிலஷித பலங்களைப்பெறும்படி பரமபுரு ஷனான அந்த இந்த்ராதிதேவதைகளுக் கந்தராத்மதயா நின்று ஸகல காமபலப்ரதனாய ஸர்வகாமஸமாராத்யனாயிருக்கையாலே. இவ்வர்த்தத் தில் ப்ரமாணமென்னென்னில ; "இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி:" (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதாஜாதம ஜாயமாநம விஶ்வம் பிபர்த்திபுவநஸ்யநாபி:) "சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சந்தி தேவை:" (சதுர்ஹோதாரோயத்ரஸம்பதம்கச்சந்திதேவை:) "யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி" (யோயோயாமயாமத்நும பக்தஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி) "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" (அஹமஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச) "போக்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்" (போக்தாரமயஜ்ஞதபஸாம) "யேயஜந்தி பித்ருந்தேவாந்" (யேயஜந்திபித்ருந்தேவாந்) என்று தொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயிற்றேதென்னில், எம்பெருமான ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸர்வகாமஸமாராத்யனாய ஸகலபல ப்ரதனாயிருக்கையாலே ஜகத்ரக்ஷணமும் தததீநமென்கிறது..................... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ரக்ஷணரூபையான ஸத்தித்தைத் தத்தீநையென்று வையதிகரண்யத தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வோபுருஷார்த்தங்களுக்காக, அவரவர் - அதிகாரிகள். தமதமது - தந்தாமுடைய - அறிவறிவகைவகை - அறிவினறிவினவகையாலே. அவரவர் - ருசிக்கிடானதேவதைகளை. இறையவரென - பலப்ரதருமசேஷிகளாக. அடியடைவார்கள் - ஆச்ரயிப்பார்கள். அவரவர் - அவ்வவதேவதைகள். இறையவர் - பலங்கொடுத்தஸ்வாமிகளாக. குறைவிலர் - குறையிலலே. இறையவர் - ஸர்வஸ்வாமியானவர். அவரவர் - அவ்வோவதிகாரிகள். விதிவழி - விதிமார்க்கத்தாலே. அடைய - பலத்தையடையும்படி. நின்றனர் - அத்தேவதைகளுக்கந்தராத்மாவாய்நின்றார்.

அன்றியே, (அவரவர்விதிவழியடையவென்று) அவ்வோதேவதைகள் தந்தாமுடைய பலப்ரதத்வாதிபதவிதத்யாதீநமாக விதயுக்தமாகக்காலே ஆச்ரயிக்கும்படி இறையவராச்ரயணீயராய் நின்றாரென்றுமாம். . .. . *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸ்வரூபமவனதீநமான வோபாதிஸ்திதிபு மவனதீநமென்கிறார் (அவரவரித்யாதி) ஒருவனொருகருஹத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருகிராமத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவனொருஜநபதத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் த்ரைலோக்யத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும், ஒருவன் சதுர்தசபுவநத்துக்குக் கடவனாயிருக்கும்; ஆக சதுர்தசபுவநத்துக்குக் கடவனானவனோடு, ஒருக்ருஹத்துக்குக் கடவனானவனோடு வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை ரக்ஷ்யமாயுபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேச்வர னந்தராத்மாவாய்நின்று நடத்துகையாலே; அவனிப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவன்று இவர்கள் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்கிறார். [நஸஊர்த்வாம்ஸஊரஹாரோ விஷ்ணுர்விதிவந்தநே । ஸர்வேச்வர்யேதேஷ்ஸ்துவிநாவஷ்டம்பேஷாத்தம் ॥ நஹிபாலநஸாமர்த்ய்ம் தேவஸர்வேச்வரம்ஹரிம்] (நஸமபதாம ஸம்ஹாரோவிபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோதருஸ்யதேகஸ்சித்தம் வினாபுருஷோத்தமம் ॥ நஹிபாலநஸாமர்த்யம் ருதே ஸர்வேச்வரம்ஹரிம்] எல்லாநன்மைகளையும்பண்ணித்தரவல்லனும் விரோதிகளையும்போக்கவல்லனானவனை யொழிய வேறொருவர் பக்கலிலிந்த ரக்ஷகத்வங்கிடவாது. [யதேவதாகணஸ்ஸர்வ: லோகாஸ்வேதாஸ்தஸ்வப்ரதிஷ்டித:] (யதவேதாதௌஸ்வரஃப்ரோக்தோ வேதாந்தேசப்ரதிஷ்டித:) செப்பிலேகிடந்த வாபரணத்தைவாங்கிப்பூண்டு, பின்னையு மவ்வாபரணத்தைவாங்கிச் செப்புக்குள்ளேயிட்டு வைக்குமாப்போலே ஆத்யந்தபீஜமாயிருக்கிறது யாதொன்று. [தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] (தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) அது தன்னுடைய ப்ரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது - அகாரம். அதுரக்ஷகனைக்கா

ட்டுவதொன்றிறே. [யஃஸாஸ்ஸர்வேஸ்வர:](யஃபரஸ்ஸமஹேஸ்வர:) அதாகது வாசயதயாபரனுயிருககிறுன யாவனொருவன, அவன்ஸர்வேஸ் வரனென்றதிறே.

(அவரவா) தம்முடையவனாதரமும, அவாகளுடையவை வித் யமுந்தோறுருகிறது (தமதமது) குணபேதததாலவநத பலபேதத்தை சசொலலுகிறது. (அறிவறி) அதுககடியானஜ்ஞாநபேதத்தைச சொல் லுகிறது. (வகைவகை) மாாககபேதஙகளாலே. (தமதமதறிவறிவகை வகை) சேதநபேதஙதோபாதியும போருமாயிறருருசிபேதங்களும. தந் தாமுடைய குணாநுகுணமாகப புறமபேயாஸ்ரயிபபாரு மாஸ்ரயணீயரா யிருபபாருமாயிருககுமிறே. ரஜோகுணபரசுரராயிருபபாரும் தமோகு ணபரசுரராயிருபபாரும அளாவனுன ஸதவததையுடையராயிருப்பாரு மாயிறே யிருபபது, அப்படியே குணாநுகுணமாகபபிறந்த ஜ்ஞாநமும அறிநதவறிநதவகைகளாலே.

(அவரவரிறையவரென) அவ்வவராஸ்ரயணீயரென்று (அடிய டைவர்கள்) அவ்வவதேவதைகள தான் துராராததேவதைகளாய், "ப் ரஜையையறுத்துத்தா, ஆடடையறுததுத்தா," எனறுநிற்கசசெய்தே யும, ஆஸ்ரயணமாவது - அவறறினகாலிலேகுனியுமதுக் கவவருகிலலை யெனவிருககிறுரிவா ஸ்வகோஷ்ட்டிப்ரவிஷ்டியாலே; ஓரஞ்சலிஸாதய வஸ்துவோடேயிறே தமககுவாஸனை, "அஞ்ஜலி: பரமா முத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ"; (அஞ்ஜலி: பரமாமுத்ரா க்ஷிப்ரம் தேவப்ரஸாதிநீ) [க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத்பஸ்யாம்யஹம் க்ஷமம் । அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத்] கருதாபராதஸ்யஹிதேநாந்யத்பஸ்யா ம்யஹமக்ஷமம । அந்தரேணாஞ்சலிமபத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்] இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷத்தைககேட்டு மஹாராஜர்கழுத்தில மாலையையறுத்துப்பொகடடுக்கைபேயுமாய்ச் சில்வ்யாபாரஙகளைப்பண் ணி, அருகேநின்ற திருவடியைபபாாதது "இவ்வளவில நமக்குச்செயய ப்படுவதென" என்ன; "அபராதகாலததிலே யநுதாபமபிறநதுமீண் டோமாய எளியனசிலசெயகிறுேமல்லோம, திரக்கழிய வபராதமபண் ணினபின்பு இனி, ஓரஞ்சலிநேராமறபோகாது" எனறுனிறே. இப்படி குணாதிகனுய ப்ராபதனுயிருககிறவனோட்டை வாஸனையாலே "அடிய டைவர்கள்" என்கிருர். மாமலாநீர்சுடர் தூபங்கொண்டு தொழுதெழு துமென்னுமிதுமிகையாயிறே யிவாபற்றினவிஷயமிருபபது.

(அவரவரிறையவர்குறைவிலா) ஆஸ்ரயிககிறவாகளுடைய இ றையவரெனனுதல், அவ்வவராஸ்ரயணீயரானவர்களென்னுதல. அவர்க

ளுக் காஶ்ரயணீயரானவர்கள் அவர்களுக்கு பலப்ரதாநஸமர்த்தராகைக்குக் குறையுடையரல்லர். அதுக்கடியென்னென்னில் (இறையவர்) பொதுவிலே "இறையவர்" என்கிறார் அவர்களோடு, அவர்களாஶ்ரயிக்கிறதேவதைகளோடு, தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே; "பதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிறபடியே எல்லார்க்குமொக்க ஸ்வாமியானவர்.

(அவரவர்விதிவழியடையநின்றனரே) அவ்வவராஶ்ரயணீயர் தாமுடைய வர்கமாதிகளிலே விதித்துவைத்த ப்ரகாரங்களிலே யடையும்படியாக நம்மிறையவ ரந்தராத்மாவாய் நின்றார். அன்றிக்கே, ஸர்வேஶ்வரன் காமநாதிகாரத்தி லருளிச்செய்தபடியே அவர்களடையும்படியாகவென்னுதல.

ஸர்வேஶ்வரன் இராமடமூட்டுவாரைப்போலே மூகந்தோற்றாதே அந்தராத்மாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவர்களும் மாஶ்ரயித்தார்களாய், இவர்களும் பலப்ரதாநஸமர்த்தராகிறார்களித்தனை; அவனையொழிந்தவன்று இவர்களாஶ்ரயிக்கவுமாட்டார்கள், அவர்கள் பலப்ரதாநம்பண்ணவுமாட்டார்களென்கிறார். "அயனைப்பழியிலனை போர்க்குறித்தாம" என்றுமிற்று அவ்வோதேவதாமாதாங்களுக்கு பலப்ரதாநஸந்தியுள்ளது.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அவரவரிதயாதி) ஸ்தநிதி யவனாநேனை என்கிறதென, பிரமாதிகளன்றோ ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனிதயாதி) கருஹாத்பஸபதங்கள் - தத்ரதயாகளைச்சொல்லுகிறன.

அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்கைக்கும், ஈஶ்வரனே ரக்ஷகனென்றுமிடத்துக்கும், ப்ரமாணம் (நஸம்பதாமிதயாதி) (ஹேதி) "ஸம்பிதஸ்ஸ் தஹூஹா...நம் ஸவத்...ஸ்ய" (ஸத்பதேஸதத்தி மஹாதமாநமபவதயநயஸ்யகஸ்யசித்) இதயுதராரதம். இதம்ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேபரதமேமஶேத்வாவிம்ஶேதயாயே. ஶ்ருதிக்குமுன்னே புராணவசநத்தைநம ஸபஷ்டார்த்தமாகையாலே. "புருஷோத்தமம், ஹரிம்" (புருஷோத்தமம, ஹரிம) என்றபதத்வயார்த்தம் (எல்லாநன்மைகளையு மிதயாதி) அதாவது "ஷணுதாநே" (ஷணுதாநே) என்று தாதுவாய, புரு - பஹுஸநோதீதிபுருஷஃ என்றய, பஹுப்ரதனென்றபடி. "ஹரணாதேவதுஃகாநாம ஹரிரித்யபிதீயதே" (ஹரணாதேவதுஃகாநாம ஹரிரிதயபிதீயதே) என்கிற நிருக்தியாலே விரோதிநிவர்த்தகனென்றபடி.

பரமாணுந்தரம் (யதவேதேத்யாதி) வேதாதெள வேதாந்தேச என்றது- வேதாத்யயநாதியிலும், அத்யயநாந்தத்திலு மென்றபடி; அல்லது "அநந்தா வை வேதா:" (அநந்தாவை வேதா:) என்று வேதாநுக்காத்யநந்தங்களில்லையி றே. இங்கே "ப்ராஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸர்வதா। ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஸீர்யதே" (ப்ராஹ்மண: ப்ரணவங் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸர்வதா। ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம்பூர்வம்பரஸ்தாச்ச விஸீர்யதே) என்றநுஸந்தேயம். ப்ராஹ்மண: - வேதஸ்ய. "ஆதெள ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டித:" (ஆதெள ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டித:) என்றிறே தாத்பர்யம் (ஜபயிலேயித்யாதி) ப்ரணவத்தையுச்சரித்து, வேதத்தை யநுஸந்தித்து, பின்னையும் ப்ரணவத்தை யுச்சரிக்கக்கடவதிறே, அதில் ப்ரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதார்த்தங்களெல்லா மிதுக்குள்ளே யிருக்கிறதென்று ஸூசிப்பித்து, அந்த வார்த்தங்களை வேதமுகத்தாலே யநுஸந்தித்து, அர்த்தாத்தமெல்லா மிதுக்குள்ளே யென்று த்விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே ஜபயிலாப்ரணவமாதி தோன்றுகிறதென்றபடி. ஆத்யந்தபீஜம் - ஆத்யந்தோச்சார்யமாணபீஜம். (ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ஸ்ய) ப்ரணவத்துக்குக் காரணமான அகாரத்திலேலீநமான ப்ரணவமாவது-அகாரமென்றபடி. ஸ்வர:-ப்ரணவ:. யச்சபதப்ஞ்சாந்தஸ:.

(அவரவரித்யாதி) (அதுக்கடியான) பலபேதத்துக்கடியான. ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்விகராயுமுள்ள அவ்வோசேதநர்தந்தாமுடைய பலபேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக்கநுகுணமான ஸாதந பேதங்களாலே என்று பர்யவஸிதார்த்தம். ஆக குணாநுகுணமான ருசிகளும், ருச்யநுகுணமான பலங்களும், பலங்களுக்கிடான ஸாதநபேதங்களுமென்றாதக்ரமம். அவரவர் - அடியடைவாகவென்றந்வயம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசிரூபமென்றும் "அறிவறி" என்கிற வீப்ஸையால் பலித்த வார்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (சேதநபேதேத்யாதி) இந்த ருசிபேதத்துக்கடியேதென்ன (தந்தாமுடையவித்யாதி) ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேத்யாதி) அளாவளுன - மிஶ்ரமான. ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிறவழியாலே யதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்கையாலே யத்தை ருசிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேயித்யாதி)

"அறிவறிவகைவகை" என்றதுக்கார்த்தாந்தரம் (அறிந்தவறிந்த வகைகளாலேயென்று) அவ்வோவதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பலவிஷயமாக வறிந்தவறிந்த மாகக்கபேதங்களாலே யென்றபடி. ஏகபலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாதநங்களுண்டாகையாலே (அறிந்தவறிந்தவென்கிறது) அப்போதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. முந்தினவார்த்தத்திலே, பலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொள்வது. "அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று- பலத்துக்கடியாகவும் கீழே யருளிச்செய்கையாலே.

ஆராதிப்பாகவென்னுதே "அடியடைவர்கள்" என்கிறதென்னென்ன (அவ்வவதேவதைக ளித்யாதி) ஸ்வகோஷ்டீ-பரமவைதிக ப்ரபந்நஜநகோஷ்டீ.

பரிஹாராந்தரம் (ஓரஞ்சலியித்யாதி) தம்முடைய வாஸநையாலே யருளிச்செய்கிறாரென்றபடி. யத்வா, ஸ்வகோஷ்டியில பரஸித்திக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்சலியித்யாதி)

அஞ்சலி ஸாத்யஸாதநத்வத்துக்கு ப்ரமாணத்வயம் (அஞ்சலிரித்யாதி) இதம பரத்வாஜஸம்ஹிதாயாம (க்ருதாபராதஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே தவா தரிம்ஸே ஸுக்ரீவம ப்ரதிஹநுமத்வசநம. " யச்சீலஸ்வாமீ, தச்சீலோதாஸ: " (யச்சிலஸ்வாமீ, தச்சீலோதாஸ:) என்கையாலே ' க்ருதாபராதஸ்ய " (க்ருதாபராதஸ்ய) என்கிற ஶ்லோகம் ஈஶ்வரனஞ்சலிஸாத்யனாயிருக்கு மென்றதுக்குப் ப்ரமாணம. க்ருதாபராதஸ்யபதே அஞ்சலிம்பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத ந்தரேணவென்றந்வயம. " க்ருதாபராதஸ்ய " (க்ருதாபராதஸ்ய) என்றது க்காதம். (இளையபெருமாளித்யாதி) " க்ருதாபராதஸ்ய ' (க்ருதாபராதஸ்ய) என்ற ப்ரதீகத்தேஶத்துக்கு பாவம் (நிரகழியவித்யாதி) நிரகழிய-அத்யந்தாதிகமாக நேராமல் - பண்ணுமவ. (போகாதென்றருளிற்ற) திருவடி சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளுடைய பாவஜ்ஞனாகையாலே யென்றபடி. நேராமற போகாதென்று - ஸாகரமான அஞ்சலியை ஸத்கரமாகச் சொன்னவிது " நீணாககநேரபுகுகிறுய " என்றுபாரமபத்ரப்பாயத்தாலே. உத்தராந்தங்கமம (இப்படியித்யாதி)

அஞ்சலிஸாத்யனென வர்ணநிக்கே யருச்சிதான மிகையாயிருக்கு மென கிறார் (மாமலரித்யாதி) ஶ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும ஆக்யாதிஜலத்தையுமதி பதுமங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொ[illegible]காக வுத்யோகிப்போமென்னுமி து உன ஶீலாதிஶயத்தாலே மிகையா யிருத்தலாவென்றபடி. தொழுதெழுதுமெ ன்றநவயித்தாா.

இன்னுருக்கென்னுதே " இறையவா " என்றதுக்கு பாவம (பொருவிலேயி த்யாதி) வி[illegible]க்ஷிதார்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறா (பதிமித்யாதி) (விதித்து [illegible]ப்த) ＊ மாமுபாஸவபோலே விதித்துவைத்த. அடையும்படி யாக - ஆஶ்ரயித்து பலமடையும்படியாக.

அதத்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி) சாமநாதிகாரத்திலருளிச்செய்தப டியே) ஸர்வேஶ்வரான காமநாதிகாரத்தில விதித்தபடியே. அதாவது - கீதாயாம ஸப்தமே " யோயோயாம்யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி | தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் | ஸதயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே | லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹிதாந் " (யோயோயாமயாந்தநும்பக்தஶ் ஶ்ரத்தயாசிதுமிச்சதி | தஸ்யதஸ்யாசலாமஶ்ரத்தாம்தாமேவவிததாம்யஹம் | ஸதயாஶ்ரத்தயாயுக்தஸ்தஸ்யா ராதநமீஹதே | லபதேசதத:காமாநமயைவவிஹிதாநஹிதாந்) இத்யாதி " அவரவர்விதிவழியடைய நின்றனா " என்றதுக்கு - அந்தவந்த் வாஶ்ரயணீயதேவதைகள் தந்தாமுடைய வாகமாதிகளிலே ＊ மாமுபாஸவபோலே விதித்த ப்ரகாரங்களிலே தங்களையாஶ்ர

யிதனு பலமடையும்படியாகவும், ஆஸ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு பலப்ரதாந ஸக்தராகவும், ஆஸ்ரயணீயர்களுடைய ஆஸ்ரிதர்களுக்கு மந்த்ராயாமியாய - நின்றனர் என்று ப்ரதமயோஜநைக்கும், அந்தவந்தர்வதிகாரிகள் காமனாதிகாரமான "யோயோ யாம்யாம" (யோயோயாம்யாம) இத்யாதியிலேயீஸ்வரன் ப்ரதித்த ப்ரகாரத்திலே தத்தத்தேவதைகளை யாஸ்ரயிக்கும்படி ப்ரயோகத்து மந்த்ராத்மாவாய் நின்றார் என்று த்விதீயயோஜநைக்கும், விஷயரூஷ்டமானபொருள். முதலிலர்த்தத்தில தேவதாந்தர்யாமித்வமும், இரண்டாமர்த்தத்தில சேதநாந்தர்யாமித்வமுஞ்சொல்லுகிறதென்னுமிப்பாட்டு போஜனையோடு விரோதிக்கும்.

இத்தவர்த்த மர்த்தாலே பலிதம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி) இராமட்டூட்டுவாரைப்போலே - விஷயப்ரவணரான பிள்ளைகளை வாத்ஸல்யத்தாலே ராத்ரியில ஸ்தலங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கண்படாமல புஜிப்பிக்கும்மாதராதிகளைப்போலே என்றபடி.

மாட்டார்களென்கிறதென், "வாயவ்யம்ஶ்வேதமாலபேத" (வாயவ்யம ஶ்வேதமாலபேத) இத்யாதிகளிலே பலவகதேவதைகளன்றோ பலப்ரதானமபண்ணுகிறார்களென சொல்லுகிறதென்ன (அயபனித்யாதி) அயனன் - சாஸ்தா. பாழி - தலஸந்தானம். க்ரமேணாவய: .. ..*

ஆறும்பாட்டு.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்திரிந்தில
ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரியவ
ரென்றுமோரியலவொடுநின்றவெந்திடரே.

ஆறாயிரப்படி.

(நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களினுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷ ஸங்கல்பாதீநமென்னுமிசொல்லுகிறது.. ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளும் ததீயமென்று ஸாமானாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் - நிற்றலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரிதலுமாகிற ப்ரவ்ருத்திகளாஸ்ரயமான பதார்த்தங்களும். நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் - நிவ்ருத்திகளாஸ்ரயமான பதார்த்தங்களுமாய், இத்தாலே

என்றும் - என்றுமோக. ப்ரிபலவினா - ஒருஸ்வபாவத்தை யுடையவா. என - என்று. நினைவு - நினைக்கைக்கு. அரியவா - அரியராயிருப்பர். என்றும் - என்றுமொக்க. ஓரியல்வொடுநின்ற - ஸ்வேதரஸமஸ்த வ்யாவ்ருத்தமான. எந்தை - நம்முடைய தருடப்ரமாண ஸித்தா.

பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளான தாமரைகளினுடைய தத்தைத்வரு சொல்லா நிற்க தர்மிபாயகதமாகச சொல்லிற்று, இத்தாமரை ளாஸ்ரயத்தை யொழிய பரதிபத்தியண்ணவொண்ணுமையாலும், இதே தர்மிஸ்வரூபம் தத்தமென்று சொல்லுகையாலும். தர்மிபாயகத ரூபத்தமேயாகிலும் தாமத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. இவ்விடத்தில பரவருத்தி யீஸ்வராதீனையானாலும ஏறிட்டுக்கட்டி விழுக்கைக்கு ப்ரேரகர் வேண்டாதாப்போலே நிவருத்திக்கு தத்பேக்ஷையன்றோ ' என்னில தரிஸக்கு நிவ்ருத்திக்கு பரிபந்தமகாண்கையாலே நிவ்ருத்திக்குமீஸ்வராபேக்ஷையுண்டு. இப்படி பாபாதிகளில பர நுத்தருடைய நிவ்ருத்திக்கு யீஸ்வராபேக்ஷையுண்டாகையாலே ஸாவ பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு யீஸ்வராபேக்ஷையுண்டு. .*

௬ - ஆ ம் பா ட் டு.

லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்திதியும பகவதஸங்கல்பாதீநமென்றார் கீழ் ; அதினுடைய பரவருத்தி நிவ்ருத்தியும பகவதஸங்கல்பாதீநமெனகிறாரிதில்.

(நின்றனரித்யாதி) நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல், என்றும ; நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை, என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே - பரவ்ருத்தி நிவருத்திகளை. பகவதவ்யதிரிக்தஸமஸ்த வஸ்துக்களுடையவும பரவருத்திநிவருத்திகளைச சொல்லுகிறதிப்பனமையால. ஆக்ருதி வாசகரூபதம வ்யக்தியிலே பாயவஸிதது நிற்குமாப்போலே பரவ்ருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமானரூபதமும ; அபாயவஸாநவ்ருத்யா அவனளவிலே சென்றலலது நிலலாது.

"குணயாவிஜாக்ஷ)ரவேணாதி" (அருணயாபிங்காக்ஷயாஸோமக்ரீணாதி) எனகிறவிடத்திலே குணவிசிஷ்டவஸ்துதோறாநிறகச்செயதேயும ஆருணயாமசத்திலே தாத்பர்யமாயிருப்போலே, பரவருத்தி நிவ்ருத்திகளுக காஸ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமெனறு முனனேசொலலுகையாலே பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யம்சத்திலே நோககென்று சொல்லுவாருமுண்டு ; அப்போது ஸாமாநாதிகரண்யம ஸித்தியாது ; ஆக ப்ரவருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான விரூபதம் அவற்றுக காஸ்ரயமான சேதநனைக்காட்டி, அவன்றனக்கு ஈஸ்வரனையொழிய ப்ருதகஸ்த்திதியாதல் உபலம்பமாதலில்லாமையாலே அவனளவுங்காட்டுகிறது ; ஆகவிசிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகிறது. " ப்ரவ்

ருத்தியவனதிகையாகிறது வேணுமாகில் நிவ்ருத்திககவன்வேணுமோ!" என்றெமபாரைககேட்க "ஸ்வாககததினின்றும் விழுகிற த்ரிஶங்குவை சகதிமான நிறகசசொல்ல நிறகவேண்டிற்றுககண்டாயே, அப்படியே நிவ்ருததிககு மவன்வேணுஙகாண" என்றருளிசசெயதார.

(என்றுமோரியலவினரெனநினைவரியவர) இபபடி யநேக ப்ரகாரரா யிருககையாலே காலததவமுள்ளதனையும ஆராயாநினறாலும் இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததைபுடையவனென்று நினைககவுங்கூடவரியவர்.

(என்று மோரியலவொடுநினற) வ்ருஷலீவிவாஹ மந்த்ரம்போலே என்று மோரியல்வொடு நின்றவராவதென்னென்னில் ; என்று மொருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவததை புடையவரென்று நினைககவரிதான நிலையென்னு மொருபடிப்பட் டிருக்குமென்கை. (எந்திடர்) அபௌருஷேயமான வேதபரதிபாதய னுகையால் வந்த தாரட்யத்தைச் சொலலுகிறது. இபபடி ஸுத்ருடபரமாண ஸித்தரானநிலை தமமுடைய லாபமாயத் தோற்றுகையாலே (எந்திடரென்கிறார்.) நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் நின்றிலரிருநதிலர் கிடந்திலர் திரிநதிலரான விவையெலலாம், என்று மோரியல்வினரெனநினைவரியவராய என்று மோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரானவர்...*

ஸ்ரீயா அரும்பதம்

ஆறுமபாடடு. (நினறனரிதயாதி) உகதாநுவாத பூரவகமாக விப்பாட்டில பூரவாரததததைக் கடாக்ஷிததவதாரிகை (லீலாவிபூதியினுடைய விதயாதி வாகயதவயததாலே)

மூலததில் விஶேஷ்ய பரயநதமா யிருககச செயதேயும் நாலாம்பாடடில ஸவரூபதாதநீயமுக்தமாகையாலே பரவருத்தி நிவருததிமாதரததிலே தாதபாயமெனகிறார (நிறறலிதயாதி.) யதவா, பரவருததி நிவருததிக ளிஙகுததோறறுகிறதோவெனன (நிறறலிதயாதி) எனனுதல.

பஹுவசநதாதபாயம் (பகவதவயதிரிகதேதயாதி)

பரவருததி நிவருததிதாதநீயஞசொலலுகிறதாகில தர்மிபர்யநதஞ்சொலலுவானெனனெனன (ஆகருதிதயாதி) ஆக்ருதி: - ஜாதி:. அபர்யவஸாந வ்ருததி: - பரயவஸாநரஹிதபோதநஶக்தி:.

அருளுதிகரணததில பாஷ்யகாரஸித்தாநத பரகரியையாலே யருளிச செயத பூரவபக்ஷமதாநுஸாரேண சொல்லுகிறபக்ஷநதை யநுவதிககிறார (அருணயேதயாதி) "அருணயா பிங்காக்ஷ்யைகஹாயந்யா ஸோமம் க்ரீணாதி" (குணோதரவயவயபேக்ஷநு தரவயேசகுணகாஙக்ஷிணி) என்று நஷ்டாஶ்வதக்தரதநயாயேந பரஸ்பரஸாகாஙக்ஷதையாலே விஶிஷ்டாமிஸவரூபம்பர

நிதமத்தனே; "மவாகீரணாதி" (கவாகீரணதி) என்று கோஸவரூபம் முன்னே ப்ரதிபந்நமாகையாலே யருணுதிஸபதஙகள ஆருண்யாதி தர்மமாதரவாசகஙகளெ ன்று பூர்வபக்ஷயபிராயம. குணமென்று-விசேஷணம. தரவயமெனறு - விசேஷ்யம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸிததியாது) "எநதிடா" எனறபததடோடேஸா மாநாதிகரண்யம் ஸிததியாது. ஆகருதிதயாதி வாகயோகத ஸவஸிததாநதமாஹ (ஆகவித்யாதி) ப்ரவருததி நிவருத்திகளுககு வாசகமாந - பரவருததிநிவருதயம ஸத்திலே தாதபாயமான. உபலமபம் - தோறறரவு. பக்ஷாநதர நிராகரணததை யுபஸம்ஹரிககிருா (ஆகவிஶிஷடவென்று) விஶேஷணமஶததிலே யூறறமாணு லும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகமெனறபடி.

நிர்வ்யாபாரதாரூபநிவருத்திகருமவன் வேணுமோவென்கிறஶங்கையை அபியுக்தோக்தியாலே பரிஹரிக்கிருர் (ப்ரவருததிஇதயாதி) ஸவாககததினின்றும விழுகையாகிற பரவருததிக்கு விழாமை நிவருததியிறே, அது ஸ்வாபீஷடமாலும் தன்னல் முடியாதே ஶக்திமததீநமாகவேண்டிறறெனனுதல. பதநமேநிவருததியாய் அதுதானும் சகதிமதப்ரதிருததமாயிறறெனனுதல.

(அநேகப்ரகாரராயிருக்கையாலே) "நினறனா" இதயாக்யநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே. "என்றுமோரியல்வினரொன நினைவரியவா" எனறததை * முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக வெடுககையாலே யிதுஸாவபரகாரா பரிச்சேதயத்தைக்கு முபலக்ஷணம்.

கீழே "நினைவரியவா" எனறுவைதது "வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரம்போலே" (வ்ருஷலவிவாஹமந்த்ரம்போலே) எனறுகூட்டுவது. வருஷலவிவாஹமநதரமாவது - "அரசாணியைததொடடுதததொடடிலேன. பாய்நதிட்டுபபாய்நதிலேன,சொல்லிட்டுச்சொல்லிலேன".

த்ருடதவமாவதெனனெனன (அபௌருஷேயமானவிதயாதி) "எம்" என்றதுக்குததாதபாயம் (இபபடி யிதயாதி)

ஶ்ரோத்ருபுத்திஸமாதாநார்ததமநவயம் (நினறனாிதயாதி) இவையெலலாம் - ஸங்காதாத்மகமான விவையெல்லாம். இவையெலலாமெனறது - அநவிதமாகைக்காக ....*

ஏழாம்பாட்டு.

திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசைப
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறு
முடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும்பரந்துளன
சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்டசுரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்த்திதி ப்ரவ்ருததிகள பகவததீநமெனனு மிடத்தைஸாமாநாதிகரண்யத்

தாலே சொல்லிற்று; இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்யமானது ஜகதீஸ்வர யோஸ்ஸரீராத்ம தவநிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது.

இந்தஸரீரத்தை இவ்வாத்மாநியந்த்ருதயாவ்யாபித்திருந்தாற்போலே எம்பெருமானும் அபாதித ப்ரமாணஸித்தமான ப்ருதிவ்யாதிபூதபஞ்சகங்களையும் தத்காரபதங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும்.

இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்த்தா சித்வஸ்துவிற்காட்டிலும்பத்தமுக்த நித்யஸித்த த்ரிவிதசேதநரிற்காட்டிலும் விலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிகனாய், அகிலபுவநநிர்மாணத்ராண ஸம்ஹரணாதி லீலாவிநோதனாய், ஸர்வஜகதாத்மாவாய், ஸர்வஜகச்சரீரனாய், ஸ்வதந்த்ரவாகர்ம வஸ்யனுகையாலே ஸ்வஸரீரபூத சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுகதுஃக விகாராதி ஸர்வதோஷாஸம்ஸ்பருஷ்டனாயிருந்த பரமபுருஷன், "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (ஸத்யமஜ்ஞாநமநந்தம்பரஹ்ம) "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" (ஆநந்தோபரஹ்ம) "யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (பராஸ்யஸகதிர்விவிதைவஸ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியா ச) "மநோமய: ப்ராணஶரீரோ பாரூப: ஸத்யஸங்கல்ப ஆகாஶாத்மா ஸர்வகர்மா ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: ஸர்வமிதமப்யாத்தோऽவாக்யநாதர:" (மநோமயஃப்ராணஸரீரோபாரூபஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ ஆகாஸாத்மாஸர்வகர்மாஸர்வகாமஸ்ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதரஃ) "தஸ்ய நாம மஹத்யஶ:" (தஸ்யநாமமஹத்யஸஃ) "அத பரா யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே யத்ததத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம் । நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா:" (அதபராயயாததக்ஷரமதிகம்யதேயத்த தத்ரேஸ்யமக்ராஹ்யம கோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஸ்ஸ்ரோத்ரம்ததபாணிபாதம் | நித்யம்விபும்ஸர்வகதம்ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம யத்பூதயோநிம் பரிபஸ்யந்திதீராஃ) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப:" (அபஹதபாபமாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஸோகோவிஜிகத்ஸோபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பஃ) "ய ஏஷோऽந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத்

ஸூ வ-ுணவஸ-வண-ஸ்லேவய ஹாகவ்யாவஸo வ-ூணீக ெமவக்ஷிணீ ” (யஏஷோந்தராதித்யே ஹிரணமய: புருஷோ த்ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரணயகேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வஏவ ஸுவர்ணஸ்தஸ்ய யதாகபயாஸம புண்டரீக மேவமக்ஷிணீ) “ ஸவெ-ுநிமெஷாஜஜ்ஞிரெ விது்ய-தஃபு-ா-ஷாதயி ” (ஸர்வேநிமேஷாஜிஜஜ்ஞிரேவிதயுத:புருஷாததி) “ ஆதித்யவ ண-ுo தமஸஃபாஸ்தாத் ” (ஆதிதயவாணமதமஸ:பரஸதாத) “ ஆதித்ய வண-ுo தமஸஸ்து-பாரெ ” (ஆதிதயவாணநதமஸஸ்துபாரே) “ நீலதொயதமத்யஸ்தாவிது்ய-ல்லெவபாஸ்வரா ” (நீலதோயதமதயஸததாவித்யுலலேகேவபாஸ்வரா) “ மஹாரஜநoவாஸஃ ” (மஹாரஜநமவாஸ:) “ ஹ்ரீஶ்சதெலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ ” (ஹ்ரீஶசதேலக்ஷ்மீஶசபதந்யௌ) “ அஸ்யேஶாநாஜகதொவிஷ-ுபத்நீ ” (அஸயேஶாநா ஜகதோவிஷ்ணுபதநீ) “ ஶஂஸ்வரீoஸவவ-ுஹ-ுதாநாoகாமிஹொவஹ்வயெஶ்ரியo ” (ஈஶ்வரீம்ஸாவபூதாநாம் தவாமிஹோபஹ்வ யேஶ்ரியம) “ யத்ரபூ-வெஸாத்யாஸ்ஸந்திதெவாஃ ” (யத்ரபூர்வேஸாதயாஸஸநதிதேவா:) “ யத்ர-ுஷயஃப்ரதமஜாயெபு-ராணாஃ ” (யதராஷய:பரதமஜாயேபுராணா:) “ தத்விப்ராஸொவிபந்யவொஜாக்ருவாoஸஸ்ஸமிந்ததெவிஷ-ொய-த்பரமo பதo ” (நஸுவிபராஸோவிபநயவோஜாகருவாமஸஸஸமிநததேவிஷ்ணோ ரயத்பரமம்பதம) “ தத்விஷ-ொஃபரமoபதoஸதாபஶ்யந்திஸூரயஃ ” (ததவிஷ்ணோ:பரமமபதமஸதாபஶயநதிஸூரய:) “ யொவெதநிஹிதo குஹாயாoபரமெவ்யொமந் ” (யோவேதநிஹிதம குஹாயாம பரமே வ்யோமந்) “ யொஅஸ்யாத்யக்ஷஃபரமெவ்யொமந் ” (யோஅஸ்யாத யக்ஷ:பரமேவயோமந) “ ப்ரதாநக்ஷெத்ரஜ்ஞபதிகு-ணெஶஃ ” (பராதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிககுணேஶ:) “ க்ஷரoப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரoஹரஃ க்ஷராத்மாநா வீஶதெதெவஏகஃ ” (க்ஷரமபரதாநமமருதாக்ஷரமஹர: க்ஷராதமாநாவீஶதேதேவஏக:) “ ஸகாரணoகரணாதிபாதிபஃ ” (ஸ காரணமகரணாதிபாதிப:) “ த்வாஸு-பண-ாஸயு-ஜா ஸகாயாஸமாநo வ்ருக்ஷoபரிஷஸ்வஜாதெ। தயொரந்யஃபிப்பலoஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யொ அபிசாகஶீதி ” (தவாஸுபாணாஸயுஜா ஸகாயாஸமாநமவருக்ஷமபரிஷஸ் வஜாதே । தயோரநய:பிபபலமஸவாதவததயநஶநநநயோ அபிசாகஶீதி) “ ஸமாநெவ்ருக்ஷெபு-ருஷொநிமக்நொ அநீஶயாஶொசதி முஹ்யமாநஃ । ஜுஷ்டoயதாபஶ்யத்யந்யமீஶமஸ்யமஹிமாநமிதிவீதஶொகஃ ” (ஸமாநேவ்ருக்ஷேபுருஷோநிமக்நோ அநீஶயாஶோசதிமுஹ்யமாந: । ஜுஷ்ட

ம்யதாபஶ்யதயந்யமீஶமஸ்யமஹிமாநமிதிவீதஶோகஃ) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (பருதகாதமாநமபரேரிதாரஞசமதவா) "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா" (போகதாபோகயமபரேரிதாரஞசமதவா) "ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய" (ஏதமாநநதமயமாத்மாநமுபஸஙகரமய) "ரஸꣳஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி" (ரஸம்ஹ்யேவாயமலபதவாநநதீபவதி) "ததா வித்வாந் நாமரூபாத்விமுக்தஃ பராத்பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்" (ததாவிதவாநநாமரூபாத்விமுகதஃ பராத்பரமபுருஷமுபைதிதிவயம) "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (ததாவிதவாநபுணயபாபேவிதூயநிரஞஜநஃபரமமஸாமயமுபைதி) "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி" (ஸோஶநுதேஸர்வாங்காமாமத்ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதேதி) "யஃ ப்ருதிவ்யாம் திஷ்ட்ந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் - ய ஆத்மநி திஷ்ட்ந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாऽந்தர்யாம்யம்ருதஃ" (யஃபருதிவயாமதிஷ்டடநபருதிவயாஅநதரோயமபருதிவீந வேதயஸ்யபருதிவீஶரீரம- யஆதமநிதிஷ்டடநாத்மநோநதரோயமாத்மா நவேதயஸ்யாதமாஶரீரம யஆதமாநமநதரோயமயதி ஸதஆதமாநதாயாம் யமருதஃ) "ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயணஃ" (ஏஷஸாவபூதாநதராதமாபஹதபாபமாதிவ்யோ தேவ ஏகோநாராயணஃ) "அந்தஃ ப்ரவிஷ்டஃ ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (அநதஃபரவிஷ்டஶாஸ்தாஜநாநாமஸர்வாதமா) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" (ஸதேவஸோமயேதமகரஆஸீத) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (யதோவாஇமாநிபூதாநிஜாயநதே) "ப்ரஹ்ம வா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத்" (ப்ரஹமவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத்) "ஸர்வாணி ஹ வா இமாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே" (ஸர்வாணிஹவா இமாநிபூதாநயாகாஶா தேவஸமுதபதயநதே) "ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்" (ஆதமாவாஇதமேகஏவாகரஆஸீத) "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி" (ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்நபரஹ்மாநேஶாநோநே மேத்யாவாபருதிவீநநக்ஷத்ராணி) "ந தஸ்யேஶே கஶ்சந" (நதஸ்யேஶேகஶ்சந) "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (பதிம்விஶ்வஸ்யாதமேஶ்

வரம்) “[Grantha text]” (யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா । அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயண ஸ்த்திதஃ) “[Grantha text]” (ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட்) இத்யாதியாய, “[Grantha text]” (அவிகாராயஶுத்தாய) “[Grantha text]” (ஶுத்தேமஹா விபூத்யாக்யே) “[Grantha text]” (ஸாவபூதப்ரக்ருதிம்விகாராந்) “[Grantha text]” (ருகமாபமஸ்வப்நதீகம்யம) “[Grantha text]” (ஸமஸ்தாஶ்ஶக்தயஶ்சைதாந்ருபயத்ரபரதிஷ்ட்டிதாஃ। தத்விஶ்வரூபவைரூப்யம ரூபமந்யத்தரே மஹத) “[Grantha text]” (பூஷணாஸ்த்ரஸ்வரூபஸ்த்தம) “[Grantha text]” (நபூதஸங்கஸம்ஸ்த்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மநஃ) “[Grantha text]” (தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ । ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநிதய ஸ்ரீரஜயயஶ்ஶாஶ்வதோ த்ருவஃ) “[Grantha text]” (நித்யைவைஷாஜகந்மாதாவிஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) “[Grantha text]” (தேஷாந்தத்பரமமஸ்த்தாநம யத்வைபஶ்யந்திஸூரயஃ) “[Grantha text]” (திவ்யம்ஸ்த்தாநமஜராஞ்சாபரமேயமதுராவிஜ்ஞேயஞ்சாகமைரக்ஷமயமாத்யம்) “[Grantha text]” (வைகுண்டேதுபரே லோகேஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஆ ஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப் பாகவதைஸ்ஸஹ) “[Grantha text]” (கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்சகாலஃ) “[Grantha text]” (காலம்ஸபசதே) “[Grantha text]” (பூஃபாணிநஸ்ஸாவஏவகுஹாஶயஸ்ய) “[Grantha text]” [(ஸர்வம்ஸமாபநோஷிததோஸிஸர்வஃ) “[Grantha text]” (தாநிஸர்வாணிதத்வபுஃ) “[Grantha text]” (தத்ஸர்வம்வைஹரேஸ்த

[illegible]) " [illegible] " (ஸர்வஸர்வபூதாத்மாவிஸ்வரூபோயதோவ்யய:) " [illegible] " (ஜகத்ஸர்வமஸரீரந்தே) " [illegible] " (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச) " [illegible] " (போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச) " [illegible] " (ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்ஸமாநோஜ்யோதிஷா) " [illegible] " (இதமஜ்ஞாநமபாஸ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதா: | ஸர்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச) "[illegible]" (விஷ்ணோஸ்ஸகாஸாதுத்பூதம்) இத்யாதி ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணோப ப்ருமஹிதமாய, அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்த்தோஷமாய, அபாதிதப்ராமாண்யரூபதேஜ:ப்ரசுரமாயிருந்த ஸ்ருதிகளிலே உளனென்கிறார். ஆதலால் லோகாயதமாயாவாதபாஸ்கரீய யாதவப்ரகாஸாதி வேதவிருத்த ஸமயங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாயின........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தர மிந்த ஸாமாநாதிகரண்யம ஸரீராத்மபாவஸம்பந்த நிபந்தநமென்கிறார்.

திடம் - பூதாநந்தரங்களிற்காட்டில சிலகாலம நிற்கையாகிற திண்மையையுடைத்தான. விசும்பு - ஆகாசமும். எரி - அக்நியும். வளி - வாயுவும். நீர் - ஜலமும். நிலம் - பூமியும. இவைமிசை - இவையாஸ்ரயமாகக்கொண்டு. படர்-பரந்த. பொருள்முழுவதும்-பௌதிகபதார்த்தங்களுமெல்லாம. ஆம் - தானும்படி அவற்றுக்கு பாதாநமாய. அவையவைதொறும்-அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். உடன்மிசை-சரீரத்தில். உயிரென-ஆத்மாவ்யாபிக்குமாபபோலே. கரந்து - கரந்து-வ்யாபித்து. எங்குமபரந்து - இப்படிஸகலபதார்த்தங்களிலும வ்யாபததுஜ. சுடர் - ஸ்வத:ப்ராமாண்யௌஜ்வல்யத்தாலும். மிகு - மிககிருப்பதாய். சுருதியுள் - கேள்வியாலே வருவிக்கப்படுவதான ஸ்ருதியினுடைய. உளன் - உள்ளானபொருளாய்க்கொண்டு தோற்றுமவன. இவையுண்ட - இப்பதார்த்தங்களை ஸம்ஹ்ருதிகாலத்திலே " [illegible] " (அத்தாசராசரக்ரஹணாத) என்று தன்னுள்ளேவிழுங்கின. சுரன் - தேவஸபதவாச்யன.

" [illegible] " (தம:பரேதேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே. விசும்புக்கநந்தரம வளியையெடாதே எரியையெடுத்தது - தைத்திரியோபநிஷத்திலே " [illegible] " (ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:) என்கிற ஆகாஸப்ராதம்யமும், சாந்தோக்யத்தில் " [illegible] " (தத்தேஜோஸ்ருஜத) என்கிறதேஜ:ப்ராதம்யமும, தோற்றுகைக்காக. இததால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களும் அநுப்ரவேஸநிபந்தநமான வந்தராத்மதவமும் தத்தீநமென்றதாயிற்று..*

௬ - ஏழாம்பாட்டு

(திடவிசும்பிதயாதி) கீழ ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொன்னவிது-பாவிப்ரதிஸந்தாநந்யாயத்தாலேயாய, அததால பலிதத்ஸமபந்தம் சரீராத்மபாவமெனகிருராதல, அனறியே, கீழே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும வையதிகரண்யத்தாலுஞ்சொன்ஞா, அப்படிசொன்ன வைக்யததுக்கு நிபந்தநம் சரீராத்மபாவமெனகிருராதல.

“[illegible]” (அநேகஜீவேநாதமநாநுப்ரவிஸ்யநாமரூபே வயாகரவாணி) என்கிறபடியே த்ரிவருதகருதமானவஸ்திதிலே ஜீவதவாரா அநுபரவேசித்து வஸ்துதவநாமபாகதவஙகளுணடாமபடிபண்ணி, இவைதானென்னலாமபடி யிருந்தால மருதாத்மகோாதட: எனனுமபடி யிருக்கையன்றிக்கே, “[illegible]” (அந்த:ப்ரவிஷ்டஃஸாஸ்தா ஜநாநாமஸாவாதமா) என்கிறபடியே ஸாவேஷாமாதமாவாய், இவறறை நியமிககுமிடததிலிந்த சரீரததுககு இநதவாதமாதாரகனுய நியாமகனுய சேஷியா யிருக்கிறுபபோலே “[illegible]” (யஸ்யாத்மாஸரீரம) “[illegible]” (யஸ்யப்ருதிவீஸரீரம) என்கிறபடியே தானிரண்டுக்கும் தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயநினறு நடததிக்கொண்டு போருமென்று கீழ்சசொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யததுககு நிபந்தநம சரீராத்மபாவமெனகிரு.

வருகூததிலே தேவதததன நினருனெனருலஙகு சரீராத்மபாவமிலலை, ஜாதிகுணஙகள வயகதியிலேகிடநததெனரு லங்குசரீராத்மபாவமிலலை, விஶிஷ்டததிலேயிறே சரீராத்மபாவங கொள்ளலாவது.

(திடவிசும்பு) இது தானலலாதவறறிலுமேறி, த்ருடமான எரி, த்ருடமான காறறெனறுகிடககிறதாகவுமாம ; அனறிக்கே “[illegible]” (ஆதமந ஆகாஸஸம்பூத:) என்றுசொலலுகிறபடியே அலலாதபூதங்களுககு முன்னேயுணடாய, அவையழிநதாலும் சிலநாள நிற்ககடவதாகையாலே தருடமானவிசும்பெனனவுமாம; அன்றிக்கே, “[illegible]” (சத்வாரயேவபூதாநி) எனகிறவனை நிராகரிககிருராகவுமாம. ஆக பூதபஞசகஙகளையுஞ்சொல்லுகிறது.

இவைமிசைபடாபொருள முழுவதுமாய) இவறறை யடியாகககொண்டு மேலே விஸ்தருதமாகாநினறுள்ள பதாாததஙகளெல்லாவறறையுமுண்டாக்கி. ஆய் எனறது - ஆககி என்றபடி. “ஆய்” எனபானென்னென்னில், “[illegible]” (பஹுஸ்யாம) என்கிறதன் விகாஸமேயாகையாலே வைதிக நிர்த்தேஸமிருககிறபடி.

(அவையவைதொறும) அவ்வோபதார்த்தங்கள்தோறும். அவற்றிலே வ்யாபிககுமிடத்தில பலதுணுககாக ஒருஉத்திரங்கிடந்தாற்போலேயன்றிககே, ஜாதி, வ்யகதிதோறும பரிஸமாபயவாததிக்குமாப்போலே எலலாவற்றிலும தனிததனியே குறைவற வயாபித்துநிற்கும். இப்படி வயாபித்துநிறகுமிடததில (உடனமிசையுயிரென) இசசரீரததுக்காதமா தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கிறபபோலே இசசரீராத்மாககளுககுததான தாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருக்கும. (கரந்து)இபபடியிருககசசெயபதே "யஆத்மா நவெத" (யமாதமாநவேத) என்கிறபடியே அநயைரதருஸயனுயிருககும. (எஙகுமபரந்து) அந்தாபபஹிஸ்சவ்யாபிதது.

இதில் பரமாணமெனனெனனில் (உளன் சுடாமிகு சுருதியுள்) அபௌருஷேயமாய நிரததோஷமாயிருக்கிற வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கபபட்டிருககும. பரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்கள்போலே ஹேத்வந்தரத்தாறகழிககவொண்ணுத வொளியையுடைத்தாயிருககை. சுருதி - பூர்வபூர்வோசசாரணகரமததைபபறறி உத்தரோததரோசசாரய மாணதவததைப்பறறசசொலலுகிறது. இததால முதற்பாட்டுதொடஙகிசசொனன வாத்தங்களுககெலலாம் ப்ரமாணம நிரத்தோஷஸ்ருதி என்கிறது.

(இவையுண்டசுரன்) இவற்றை ஸம்ஹரித்ததேவன். முன்பே ஸ்ருஷ்ட்டிஸ்த்திதிகளவனதீநமென்று சொலலிற்று ; ஸம்ஹாரம் வேறொருசேதநாதீநமாகி விதுதனனதல்லாமையால வருமைஸ்வாயகுறையுமிறே ; அதுககாக ஸம்ஹாரமு மவனிட்டவழககென்கிறுர். இததால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரஙகளை பரஹ்மாதிகளே நடததுகிறுர்களெனகிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறுா. "திடவிசும்பு" எனகிறவித்தால் அவைதிகமர்யாதையிலே நடககிற லோகாயதிகரை நிரஸிககிறுா. "உடன்மிசையுயிர" எனகிறவித்தால ஸ்வரூபேணதாதாத்மயஞ் சொலலுகிறவாகளை நிரஸிக்கிறுர். "சுடாமிகுசுருதியுள" என்கையாலே நாராயணநுவாகாதிகளிற்சொலலுகிறபரத்வம், லக்ஷ்மீஸமபந்தம, இவையெலலாவற்றையு மஙகீகரிததாராகிறுர்..... .. .. • ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (திடவிசுமபிரயாதி) இபபாட்டிலே ஸரீராதமபாவஞ்சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டுவகையாக வருளிசசெயகிறுா (கீழ ஸாமாநாதிகரணயமித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யஞ்சொலலுகிற விடததில்

ஷ்ருதிச்ருதமான ஶரீராத்மபாவத்தை யிங்கே வெளியிடுகிறாரென்று மூன்றினுவாத தம். (பாவிபரதிஸந்தாநந்யாயத்தாலே) இந்தப்பாட்டிலே ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்யப்புகுகிறாரென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு கீழ் "நாமவன" என்கிறபாட்டிலும் "நின்றனர்" என்கிறபாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தார்; அங்கருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று தெரியவருளிச்செய்கிறாரென்றபடி. அத்தால் - ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே. பலிதஸம்பந்தம் - காரணத்யாபலித்தஸம்பந்தம்.

(ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலுமித்யாதி) "நாமவன" "நின்றனர்" என்கிற பாட்டுக்களிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும், "இலனது" "அவரவர்" என்கிற பாட்டுக்களிலே வையதிகரண்யத்தாலுஞ் சொன்னாரென்றபடி. இந்தப்பேதாபேதங்களிரண்டுங்கூடும்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையிலே கடகஶ்ருத்யர்த்தமான ஶரீராத்மபாவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (அப்படிசொன்னவித்யாதி) அப்படிசொன்ன - வையதிகரண்ய நிர்த்தேஶஸஹசரித ஸாமாநாதிகரண்ய ஸித்தமானவென்றபடி அப்படிசொன்ன வைக்யத்துக்கும் - பேதத்துக்கும் "நிபந்தநம்" என்றுகூட்டுவது. ஆகக்கீழ் "தத்த்வமஸி" (தத்த்வமஸி) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) இத்யாத்யபேதஶ்ருத்யர்த்தமும், "போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்ச) "ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்" (ப்ருதகாத்மாநம்ப்ரேரிதாரம்) "நித்யோ நித்யாநாம்" (நித்யோநித்யாநாம்) "பதிம் விஶ்வஸ்ய" (பதிம்விஶ்வஸ்ய) இத்யாதிபேத ஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶரீரம்) "ய ஆத்மநி திஷ்டந்" (யஆத்மநிதிஷ்டன்) இத்யாதியான கடகஶ்ருத்யர்த்தமுஞ்சொல்லுகிறது. இங்கே "ஆதௌ பேதஶ்ருதீநாம்" (ஆதௌபேதஶ்ருதீநாம்) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

ப்ரமாணகதநமுகேனோக்தார்த்த விவரணம் (அநேநேத்யாதி) சாந்தோக்யேஸ்துதித்யாம் "ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி" (ஸேயந்தேவதைக்ஷதஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதா அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபேவ்யாகரவாணீதி தாஸாந்த்ரிவ்ருதந்த்ரிவ்ருதமேகைகாங்கரவாணி) என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்க்ருதமான வஸ்துவிலே யென்கிறார்) இந்த ஶ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோபந்நங்கள்மூன்று மாகாஶவாயுக்களுக்கு முபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான வஸ்துவிலேயென்றபடி. இமாஸ்திஸ்ரோதேவதா: அஹமநேநஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதிஸேயம் தேவதைக்ஷதேத்யந்வய:. [ஸேயந்தேவதா] அந்தவிஶ்வரனான பரதேவதை. ஐக்ஷத - பார்த்தது. ஸங்கல்பித்ததென்றபடி. திஸ்ர: - ப்ருதிவ்யப்தேஜாம்ஸி. இவை தேவதைகளாகிறது - அக்ந்யாதிதேவதாதி

ஷட்டிதங்களாகையாலே. ஜீவேநாத்மநா-ஜீவஶரீரகேணமயா. "ஸிம்ஹநகூவா பஹவோமயாத்தா:" (ஸிம்ஹோபூதவா பஹவோமயாததா:) இதிவத [ஸிம்ஹோபூத்வா] ஸிம்ஹஶரீரகேணபூத்வா. ஜீவஸ்வரூபேணமயாவென்று தொழிந்தது - இந்தவாக்யம் ஶரீராத்மபாவபரதாஶப்ரமாகையாலே. "அநேந ஜீவேந" (அநேநஜீவேந) இத்யாரப்ய "இவைநாமென்னலாம்படியிருந்தால்" என்னுமளவு மிப்பாட்டில் ஸூவாரார்த்தத்தை அருளிச்செய்தபடி; "அந்த:ப்ரவிஷ்ட:" (அந்த:ப்ரவிஷ்ட:) இத்யாதியாலே மூன்றும்பார்த்தாதந்சொல்லுகிறது. இவைதானென்னலாம்படியென்றது- "ஸச்சத்யச்சாபவத்" (ஸச்சத்யச்சாபவத்) என்றதைப்பற்ற. "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) என்கிறவிடம்-ஸர்வாத்மபதவிவரணம். "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா) இத்யநேநரூபநபோவ்யாவ்ருத்தி:. ஶரீராத்மபாவலக்ஷணமாகபாஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆதாராதேயபாவ, நியந்த்ருநியாம்யபாவ, ஶேஷஶேஷிபாவங்களாகிறமூன்றும் "உடல்மிசையுயிரென" என்கிறவிதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைநியமிக்குமிடத்திலென்று தொடங்கி ஶேஷியாயின்று நடத்திக்கொண்டுபோருமென்னுமளவாக) ப்ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே "ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தரோயம் ப்ருதிவீ நவேதயஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி ஏஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" (ய:ப்ருதிவ்யாம்திஷ்டந் ப்ருதிவ்யாஅந்தரோயம்ப்ருதிவீநவேதயஸ்யப்ருதிவீஶரீரம ய:ப்ருதிவீமந்தரோயமயதி-யஆத்மநிதிஷ்டந்நாத்மநோந்தரோயமாத்மாந வேதயஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஆத்மாந மந்தரோயமயதி) இதி ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறதென்றது - "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும், தாரயிதுஞ்ச ஶக்யம், தச்சேஷைதகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்ய ஶரீரம்" (யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம்ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தேநியந்தும், தாரயிதுஞ்சஶக்யம், தச்சேஷைதகஸ்வரூபஞ்ச, - தத்தஸ்ய ஶரீரம) என்றபாஷ்யவாக்யத்தைப்பற்ற.

அப்ருதக்ஸித்தபதவ்யாவர்த்யமாஹ (வருக்ஷத்திலேயிதி) ப்ருதக்ஸித்தியாஹமாகையாலேயென்றபடி. த்ரவ்யபதவ்யாவர்த்யமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்களத்ரவ்யங்களாகையாலேயென்றபடி. ஆறுலெங்ஙனேயென்ன (விஶிஷ்டத்திலேயித்யாதி) த்ரவ்யத்வேஸதி ப்ருதக்ஸித்த்யநாஹாதாராதேயபாவ நியந்த்ருநியாம்யபாவஶேஷஶேஷிபாவ விஶிஷ்டத்திலேயென்றபடி. இத்தால் தாரகத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஆத்மபாவமும், தார்யத்வாதிவிஶிஷ்டத்ரவ்யத்திலே ஶரீரத்வமுமென்றபடி. அவஶிஷ்டம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே வ்யக்தம்.

(இதுதான்) "திடம்" என்கிறவிசேஷணந்தான். த்ருடத்வத்தைமூன்று வகையாகவருளிச்செய்கிறார் (இதுதானித்யாதி) இரண்டாமத்தத்துக்கு த்ருட

மென்கிறது-சிரகாலஸத்தாயித்வத்தைப்பற்ற. "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: ஆகாஶாத்வாயு:" (தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ் ஸம்பூத: ஆகாஶாத்வாயு:) இத்யாதி தைத்திரீயகே. சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே யென்றவிடத்தில் "பருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே" (பருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே) இத்யாதிலயஶ்ருதிவிவக்ஷிதா. மூன்றுமாத்ரத்தில. தருட்டமென்று-ஶ்ருதியிலே தருஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிற விதத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே "சத்வாரியேவபூதாநி" (சத்வாரியேவபூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறுரென்றபடி. "சத்வாரியேவபூதாநி ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாயவ: ஸம்யோகவிஶேஷாத் சைதந்யாநிதாந்யேவாத்மா" (சதவாரியேவபூதாநிமிசஸஸமபததாநி ஸமாஸாதிசைதந்யாநிதாந்யேவாத்மா) என்கிறவன - லோகாயதிகன.

(இவைமிசை) இவற்றின்மேலே. இவற்றையடியாகக்கொண்டு-பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு. ஆய என்கிறபதம் உண்டாகியென்கிற வாதத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (ஆயென்றதித்யாதி) ஆக்கியென்றபடியென்றவிக்ஷபலிதார்த்தம.

ஜிஜ்ஞாஸ்யப்ரஶ்நம (ஆயிதயாதி) உத்தரம (பஹுஸ்யாமித்யாதி) பஹுஸ்யாமென்று - வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. ப்ரஜாயேயவென்று - ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி. (வைதிகநிர்த்தேஶம) வைதிகநிர்த்தேஶம்போலேயென்றுகூட்டுவது. தாத்பர்யார்த்தம் (அவற்றிலேவ்யாபிக்குமிடத்தில்த்யாதி) அவையவற்றிலென்னுமல "அவைதொறும்" என்றதின தாத்பர்யம (ஜாதீத்யாதி) கரந்து - வ்யாப்யபதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதே.

ஶ்ருதிக்குத்தேஜ:பராசாயத்தை யிரண்டுவகையாக வருளிச்செய்கிறுர (அபௌருஷேயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (ப்ரத்யக்ஷாதீதி) அபிப்ராயத்தாலே யநுமானத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணங்களித்யாதிவாக்யம- "சுடர்" என்றதுக்கார்த்தாந்தரம். ஜ்வாலாபேசாநுமாநத்தாலே ஐக்யக்ராஹிப்ரத்யக்ஷமும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸந்தாநவிச்சேததிவாநுமானமும் பாதிதமிறே. ஶ்ருயதேநித்யமிதி - ஶ்ருதி: என்றும், க்ஷணத்வமஸியான ஶப்தத்துக்கு நித்யத்வமெப்படியென்ன (பூர்வபூர்வேத்யாதி) க்ரமநித்யத்வம விவக்ஷிதம. இப்பாட்டிற் சொன்னவர்த்தத்தில ப்ரமாணமேதென்றுல வேதங்களென்றுசொல்லிற்று , முதற்பாட்டுத்தொடங்கிச்சொன்னவாத்தங்களிலே ப்ரமாணமேதென்ன (இத்தாலித்யாதி.)

(இவற்றைஸமஹரித்ததேவன) "தம:பரேதேவஏகீபவதி" (தம:பரேதேவஏகீபவதி) என்கிற ஶ்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைக்காக "சுடர்" என்கிறதென்கிற திருவுள்ளத்தாலே "தேவன்" என்கிறுர. "யஸ்யப்ரஹ்மச" (யஸ்யப்ரஹ்மச) இத்யாதிஶ்ருதியில * ஓதநோபஸேசநஸூசிதாத்தாவைஸூத்ரகாரர் "அத்தா" என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்த்தேஶித்தாற்போலே "உண்ட" என்கிறுர. ஶரீராத்மபாவப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாத்தீயஞ்சொல்லுவானென்னென்ன (முனபித்யா

தி) முனபே - " படாபொருள முழுவதுமாய " " சரநதெஙகும்பரநது " எனறவி டததிலே. (இது தனனதலலாமையால வருமைஶ்வாயம) ஸம்ஹாரந தனனதல லாமையாலே ஸம்ஹாரம தசதிடமெனறு வருகிறவைஶ்வாயம. இததால இததிரு வாயமொழியி லீஶ்வரதவமாயிறறு பாசிபாதிககிறதாகையாலே இதனைச்சொல லாதொழியில ஐஶ்வாயஙகுறைநது தோறறுமிறேயெனறபடி. ஶரீராதமபாவ ப்ர திபாதகமான விபபாடடில ஸருஷடியைசசொலலுவானெனனெனனில, ஶரீராத மபாவமநுபரவேஶகாரணமாகையாலும, ஸருஷடிபரகரணததிலேயேயநுப்ரவே ஶஞசொலலுகையாலுஞ சொலலுகிறது.

(இததால்) " படாபொருளமுழுவதுமாய " எனறும் " உண்டசரன " எனறுஞசொலலுகிறவிததாலெனறபடி. பரபக்ஷநிரஸநமு மிததாலே ஸவபக்ஷஸ் ததிதியுமுண்டாயிறறெனகிறா (திடவிசுமபிதயாதி) ஸவரூபேண தாதாதம்யவா திந:-யாதவீயா:. பூாவபூாவோச்சாரணததைபபறறி யெனகிறவிடததிலே - " தேதேவ ச வேதஸ்யாபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வம் ச - யத் பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமஜநித ஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிஶேஷம் ஸ்ம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேணோச்சார்யமாணத்வம் " (ஏததேவசவேதஸ்யாபௌருஷேயதவம்நிதய தவஞச - யதபூாவபூாவோசசாரண க்ரமஜநிதஸமஸகாரேணதமேவகரமவிஶேஷ மஸம்ருத்வாதேநைவகரமேணோசசாரயமாணதவம " எனகிறபாஷயவாகயமநுஸ நதேயம். ஸ்வரூபேண தாதாதமயஞசொலலுகிறவாகளை யெனகிறவிடததிலே - " ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஹ்யைக்ய நிஷ்டத்வே ப்ரவ்ருத்தி நிமித்த பேதாபாவாத் ஸாமாநாதிகரண்ய லக்ஷணஹாநி:, பதாந்தர பர்யாயோ பர்யாயத்வம் ச, ப்ரஹ்மணஸ் ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதி கல்யாணகுணாகரத்வம், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகதா ச பாத்யேத "
(ஸாமாநாதிகரணயஸயஸவரூபைகயநிஷடதவே பரவ்ருததிநிமிதத பேதாபா வதஸாமாநாதிகரணயலக்ஷணஹாநி:, பதாநதரபரயோகவையாததயம, பதாநாம பாயாயதவஞசஸ்யாத. பரஹ்மணஸஸதய[illegible]கலபதவாதி கலயாணகுணைகதாந தா, அகிலஹேயபரதயநீகதாசபாதயேத) எனகிறபாஷயவாகயமநுஸநதேயம.

இவையுணடசரன திடவிசுமபெனறுதொடஙகி, சடாமிகுசுருதியுளளன இதயநவய: ....*

எட்டாம்பாட்

சுராறிவருநிலைவிண்முதன முழுவதும
வரனமுதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமூனறெரிததமராக்குமறிவியந்
தரனயனெனவுலகழிததமைத்துளனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சுரரறிவருநிலை) இப்படி ச்ருதிப்ரஸித்தனாகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்குன் ப்ரஹ்மாவாகப்படுக்கும், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனாகையாலே யென்றுதல ருத்ரனாகப்படுக்கும், ஸம்ஹாரக்ஷமனாகையாலே யென்றுதல சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது.

எங்ஙனேயெனனில, “ [illegible] ” (தஸ்மிந்நண்டே பவத்ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:) [illegible] (கல்பாதாவாத்மநஸ்துல்யம் ஸுதம்ப்ரத்யாயதஸ்தத: । ப்ராதுராஸீத்ப்ரபோரங்கே குமாரோ நீலலோஹித:) “ [illegible] ” (யஸ்யப்ரஸாதாதஹமச்யுதஸ்ய பூத:ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோந்தகாரீ । க்ரோதாச்ச ருத்ரஸ்திதிஹேதுபூதோ யஸ்மாச்ச மத்யே புருஷ:பரஸ்மாத்) “ [illegible] ” (ஏதௌ த்வௌ விபுதஶ்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ருதௌ । ததாதர்ஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ) “ [illegible] ” (யம்நதேவா நமுநயோ ந சாஹம் ந சஶங்கர: । ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்) “ [illegible] ” (அஹம்பவோ பவந்தஶ்ச ஸர்வம் நாராயணாத்மகம்) “ [illegible] ” (த்வாம் த்ராதாரம் மமசயே சரண்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:) இத்யாதிவாக்யங்களிலே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அந்த ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும், சொல்லுகையாலே அண்டாந்தர்க்கதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள் அண்டாத்பஹிர்ப்பூதமான ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி பதார்த்தங்களை யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், “ [illegible] ” (யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்) என்றும் “ [illegible] ” (விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ:) என்று

மிபபடி பரமாணங்களாலே சதுரமுக ருதராநகர பூதனுயகொண்டு அமரஜநஜஞாந பரதாநமும் தரிபுரதஹநமுமபணணிறைபோலே அண்டாநதாககதமான பதாரததஙகளினுடைய ஸருஷ்டிஸமஹாரஙகளையும முன் புசொனன நயாயததாலே சதுரமுக ருதராநதாபபூதனுய, அதனுவதத்வாசக ஸபதவாசயனுயகொண்டு அவாகளுககு தெரியாதபடிநின்ற வெம்பெருமானுனே செயதருளுகையாலு மெமபெருமானே பரஹ்ம ருதராதிகளுககு மீஸவரனெனகிறுா. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம் வயஷடி ஸருஷடி ஸமஹாததாககளான பரஹ்மருதரர்களும் தசதிநனெனகிறுா.

சுரர்-தேவாகளான பரஹ்மாதிகளுககும. அறிவரும - அறியவொண்ணுத. நிலை-நிலையையுடைததான. விணமுதல-ஆகாஸமுதலாயுள்ள. முழுவதும-ஸமஷடிரூப ஸமஸதவஸதுககளுககும. வரனமுதலாய- வரிஷடமானகாரணமாய. அவை-அவறறை. முழுதுண- நிஸஸேஷமாக. உணட - உபஸமஹரிப்பதும்செயகையாலே. பரபரன - வயஷடி ஸருஷடி ஸமஹாரசாந்தாககளாயகொணடு பரரானபரஹ்மருதராதிகளுககும பரனுனவன. அரன - ருதரனும. அயன - பரஹ்மாவும. என-எனறுபரஸிததமாமபடி. புரமொருமூனறு - அதவிதீயமான புரதரயததை. எரிதது-தஹிததும. அமராககு - தேவாகளுககு. அறிவு - ஜஞாநததை. இயநதும - உபதேசிததும. உலகு - அண்டாநதாவாததிலோகஙகளை. அழிதது - ஸமஹரிததும். அமைதது - அவறறைஸருஷடிததும. உளன - அவாகளுக்குளளே ஆத்மாவாயநிறகுமவன. விண்ணெனறு - "கஹிநஙவஹாகாஸஓதஸ்ஹுவெ ாதஹ" (கஸமிநநகலவாகாஸஓதஸ்சபரோதஸச) எனறுகாாகவிதயையிறசொலலுகிற கணககிலே மூலபரகருதியாகவுமாம. இயததல-கொடுததல. இததால பரஹ்மருத்ராதிகளபககலிலே பரதவஸஙகைபணணுகிற குதருஷடிகளை வ்யாவாததிககிறது......*

௬ - எட்டாம்பாட்டு

(சுரரிதயாதி) ஶ்ருதிஶிததனவனேயெனறும, ஸாவ ஶரீரியாய் நிற்கிறுனவனேயென்றுஞ் சொலலாநினறீா, அலலாதாருமோரோகாாயஙகளிலே அதிகரிதது அவையும நடததியனறேபோருகிறது - பரஹ்மா, ஸ்ருஷ்டிககுககடவனுய, ருதரன ஸமஹாரததுககுககடவனுயனறேபோருகிறது, இவறறை யொருவயகதியிலே யேறிடடால நீா பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகிரோவெனன ; ஒருவயகதியில பக்ஷபாததாலேசொலலுகிறேனலலேன், பரமாணகதிகளை யாராயநதால அவை யவாகளபககலில கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேனென்கிறுர்.

(சுரரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாலறியவரிய ஸ்வபாவததையுடைததாயிருக்கிற விண்ணுண்டு-மூலபரக்ருதி. அது தொடக்கமாகவுணடான

வெல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்டமான காரணமாய. "அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே:" (அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே:) என்று அம்பராந்தமென்று சொல்லக்கடவதிறே; கூராக்கி விதயையிலே "கஸ்மிந்நுகல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" (கஸ்மிந்நுகல்வாகாஶஓதஶ்சப்ரோதஶ்ச) என்று ஆகாஶபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஶபதத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்; ப்ரக்ருதிகார்யமான வாகாஶவாசி ஶபதத்தையிட்டு காரணமான மூலப்ரக்ருதியை யுபசரிக்கிறது. (வரன்முதலாய) காரணதசையிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்துத் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும, கார்யமாமளவிலேவந்தவாறே அவ்யக்தம், மஹாந், அஹங்காரமென்கிற விவற்றிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும், காரணபரம்பரையோடு கார்யபரம்பரையோடு வாசியறத் தானேநின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே வரிஷ்டமான காரணமாயென்கிறது.

(அவைமுழுதுண்ட) ஸம்ஹாரத்திலும் வந்தால் முழுக்க ஸம்ஹர்த்தாவாகிறானு மவனே. [யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்] (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபே பவதஓதந: । ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்), யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற விதெல்லா மோதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யுவுபஸேசநகோடியிலே நிற்கிறான்; [க இத்தா வேத யத்ர ஸ:] (கஇத்தாவேதயத்ரஸ:) அப்படியிருக்கிறவன பெருமை ஒருவர்க்கு மறியவிலமோ' என்னுகின்றதிறே.

(பரபரன) ப்ரஹ்மாதிக ளதிகாரிபுருஷர்களா யிருக்கையாலே நம்மைக்குறித்து அவர்கள பரராயிருப்பதொன்றுண்டிறே, "பர: பராணாம்" (பர:பராணாம்) என்கிறபடியே அவர்கட்குகளுக்கும் பரனாயிருக்குமவன். "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந் தேவா" என்னக்கடவதிறே.

(புரமெரியாதி) ருத்ரன் த்ரிபுரதஹநம்பண்ணினானென்றும; (அமரர்க்குமறிவியந்து) அறிவையீயந்து. அன்றிக்கே, வியத்தல் - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக் கொடுத்தென்னவுமாம். ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணினானென்றும், ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டிறே நாட்டிலே யவர்களுக்கு; அங்ஙனன்றோ? என்னில; அவற்றையாராயந்தால், "விஷ்ணுநா தத்தவரோ தேவஸ்த்ரிபுரம் ஜகந்நிமிஷே தேஜஸா । தத்ப்ராஸாதாந்மஹாதேவ ஸம்ஹர்த்தா விஷ்ணு தேஜஸ:" (விஷ்ணுரா

த்மாபகவதோபவஸ்யாமிததேஜஸ: | தஸ்மாத்தநூஜ்யாஸம்ஸ்பர்மஸவி ஷேஹேமஹேமவர:) என்னுகின்றார்களிறே அத்தையடியறிவார், " ந ன்னுாககரம விழுநணிமலே சிலவளேவு செயதஙகழுனிறவமபதுவானவ னே " என்றுகின்றுர்களிறே * மயாவறமதிலை மருளப் பெற்றவர்கள் ; தானபூட்டினநாணி, தன்கழுததை யறுத்துககொண்டு போகாதொழியும் போது மீஸ்வர னந்தராதமாவாய் நிற்கவேணும். ப்ரஹ்மாதேவர்களுககு ஜஞாநபரதாநம பணணிறைனென்றொரு பரஸித்தியுண்டு, அதுக்கடி யா ராயநதால " யொவ்ரஹ்மாணம்விதிய்ர்திவ- " (யோபரஹ்மாண மவிததாதிபூாவம) எனகிறபடியே அவனடியாயிருககும. (அரனித்யா தி) அரனசெயதான, அயன்செயதானென்ன உலகழித்தமைத்துளன். சுராறிவருகிலேவிண்முதல முழுவதும வரனமுதலாய அவைமுழுதுண் டபரபரன அரனெனபுரமொருமூனறெரித்து உலகத்தையழித்து, அய னென அமரர்கு மறிவியந்து உலகத்தையமைத்துளன்.

" வசதளஉளவிவ-யரெரஷள வ்ரஸாதகொாயஜளஸ்ஜதள I தசாதஹீதவ நாநளஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகள " (ஏதௌதவெளவிபுத ஶ்ரேஷ்டௌபரஸாதகரோதஜௌஸ்மருதௌ| ததாதாஶிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸமஹாரகாரகௌ " என்கிறபடியே பரமாணகதிகளிருந்தபடி யால ஏகதேஶஸருஷ்டியு மேகதேஶஸமஹாரமுமே பரஹ்மாதிகளுக்குள ளது; அதுதானுமிவாகளுக கந்தராதமாவாயநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங் களேபபணணுகிறுன ஸாவேஶ்வரனுகையாலே சொன்னேனத்தனே, ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாததாலேசொனனேனல்லேனென்று குத்ருஷ்டிகளே நிரஸிககிறுா . . . .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (சுரிதயாதி) " வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபர ன " எனகிறபதங்களேயும. " அரனயனெனவுலகழிததமைததுளன் " எனகிறபத ஙகளேயும கடாக்ஷிதது பரஶ்னோததரரூபேணஸங்கதி (ஶ்ருதிஸிததனவனேயித் யாதி) ஶ்ருதிஸிததன வனேயென்று மெனறது - " சுருதியுளுளன " என்றததைப பறற. ஸாவஶரீரியாயிதயாதியாலே-ஶரீரபூதபரஹமாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரதயா காதருதவமிலலேயென்றுபலிதம். ததரஶங்கதே (அல்லாதாருமிதயாதி) விவரண ம் (பரஹ்மாவிதயாதி)

" சுராறிவருகிலே " என்கிறவிஶேஷணம-பரஹமருத்ரர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸமஹாரஙகள ஸாவத்ரிகஙகளன்றென்றறிவிககைககாக. ஶப்தாாததம் (பரஹ்

மாதிகளாலித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம். (விண்ணும்மூலப்ரக்ருதி) ப்ரஹ்மாதிகளால் துர்ஜ்ஞேயஸ்வபாவமான வாகாஶமென்றபோதே மூலப்ரக்ருதி பரமென்று ஸித்தம். முழுவதும்-முழுவதுக்கும். ஆத்தஸௌகர்யார்த்தமாக ஶ்ருத்யந்தரம் ஸூத்ரமநுஸந்தேயம். ஆகாஶஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொன்னவிடமுண்டோவென்ன (கார்கீத்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே கார்கீப்ரஶ்நே "யதூர்த்வம் கார்கி திவோ யதவாக் ப்ருதிவ்யா யதந்தரா த்யாவாப்ருதிவீ இமே யத்பூதஞ்ச பவச்ச பவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவ ததோதஞ்ச ப்ரோதஞ்சேதி கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி" (யதூர்த்வங்கார்கிதிவோயதவாக்ப்ருதிவ்யாயதந்தராத்யாவாப்ருதிவீ இமேயத்பூதஞ்ச பவச்ச பவிஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே ஆகாஶ ஏவததோதஞ்சப்ரோதஞ்சேதிகஸ்மிந்நுகல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி) ஆகாஶஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதியெவனிடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறதென்ன, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமுமாகக் கிடக்கிறதென்றதிறே ப்ரக்ருதியென்றபடி. இஶ்ஶ்ருதியிலாகாஶவாசிஶப்தம் மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உத்தரமீமாம்ஸாயாம் ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்ருதீயபாதே தஶமஸூத்ரம். "கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ:" என்ற ஆகாஶவாசிஶப்தம்-மூலப்ரக்ருதி வாசியென்னுமதுதோற்ற அம்பராந்தமென்றிறே ஸூத்ரகாரரென்றபடி. அம்பராந்தம்-அம்பரகாரணம். ஆகாஶகாரணமவ்யாக்ருதம்- தஸ்ய த்ருதே: - ததாதாரத்வாஸ்யாக்ஷரஸ்ய வ்யபதேஶாதக்ஷரம் பரம் ப்ரஹ்மேதி ஸூத்ரார்த்த:. "விண்" என்று மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமானக்ரமமேதென்ன (ப்ரக்ருதிகார்யமானவித்யாதி) "அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதே: என்று" என்றவாக்யாந்தரம் ஆகாஶஶப்த நிர்திஷ்டத்தை என்று ஶேஷம். உபசரிக்கிறது-காரணே கார்யோபசாரம்.

காரணத்துக்கு பரத்வமாவதென்னென்ன (காரணதசையிலுமித்யாதி) ஸம்ஹாரத்தை யூனுக்கச்சொல்லுவானென்னென்ன (யஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யாதி) கடவல்லியாம் "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதந: | ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:" (யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரஞ்ச உபேபவத ஓதந: | ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் கஇத்தாவேதயத்ரஸ:" இதி. ப்ரஹ்மக்ஷத்ரஞ்ச என்றது-ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம் ம்ருத்யுவைச்சொன்னது ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்யமாநமஸ்தபராத்நஹேது:- உபஸேசநம். உபஸேசநம்-த்தயாதி ஸ: யத்ர-யஸ்மிந்ப்ரகாரேஸ்தித:, தம்ப்ரகாரமித்தா-இத்தமிதிகோவேதவென்றபடி, ஸ: யத்ர - மஹிம்நிஸ்தித:, தம்மஹிமாநமிதிகோவேதேதிவா.

"பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: | ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:" (பர:பராணாம்பரம:பரமாத்மாத்மஸம்ஸ்தித: | ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶவிஶேஷணவிவர்ஜித:" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே.

பராணும்பரயஃபரஃ ஆத்மஸமஸ்தநிதஃ-தனக்குத்தானேயாதாரம். ப்ராக்ருதரூப வாணுகிரஹிதஃ. ஸம்வாதம் (மனிசாககித்யாதி) மநுஷ்யர்களுக்கு தேவதைகளு த்தேஸ்யமானவோபாதி, தேவர்களுக்கு முத்தேஸ்யதயா ஆஸ்ரயணீயனுயிருக்

“ சுரரறிவருநிலை ” இத்யாதியாற்சொன்ன ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் பகவததீநங்களாகிலும், வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்க ள் ப்ரஹ்மருத்ராதீநங்களென்றன்றோ ப்ரஸித்தியென்ன; அவற்றையும் தத்தந்தர் யாமியாயீஸ்வரனே செய்கிறானென்கிறார் (புரமொருமூன்றெரித்தித்யாதி) என் று மேலுக்கெல்லாம ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இந்தஸங்கதிக்கு “ அரனாடென்ன வுலகழித்தமைத்துளனே ” என்றதிலேநோக்கு. ஆனால் “ புரமொருமூன்றெரித்த மரர்க்குமறிவியந்து ” என்கிறபதங்களுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; அவர்களுக்க ந்தராத்மாவாய்நின்று த்ரிபுரஸம்ஹாரத்தையும் ஜ்ஞாநப்ரதாநத்தையுந்தானே நடத் தினாற்போலே வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டயாதிகளையும் தத்தந்தராத்மாவாய்நின்று தானே நடத்தினுனென்று கருத்துக்காந்தாத்பர்யமென்று கண்டுகொள்வது. “ ருத்ரன் த்ரிபு ரஸம்ஹாரம்பண்ணினானென்றும் ” என்றசப்தம் “ தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணினானென்றும் ” என்றதை ஸமுச்சயிக்கிறது. அறிவு இயந்தென்றுபிரித்து, இயந்து என்றது ஈய்ந்து என்றதாய், கொடுத்தென்னுதல் , அன்றிக்கே, அறி, விய ந்தென்று பதபேதமானபோது வியத்தல் - கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே யறிவைக்கொடுத்தென்றபடி. அர்த்தபேதமில்லை, பதபேதமேயுள்ளது. அடியரி வார் - வ்யாஸாதிகள். “ விஷ்ணுராத்மா ” (விஷ்ணுராத்மா) இத்யாதிஸ்லோ கோபாரதேகர்ணபர்வணி. தத்ரைவநாராயணீயே நாமநிர்வசநாத்யாயே “ ஏத த்வௌ ” (ஏதௌத்வெள) இத்யாதிஸ்ச. ப்ரமாணாந்தரம (நண்ணாரித்யாதி) ஸத்ருக்களுடைய த்ரிபுரமாகிறபடைவீடு நசிக்கும்படியாகப்பெருத்தமேருவான வில்லைவளைத்து, அந்நகரங்களிலே நெருப்புநிரம்பும்படி யமபுக்குக்கூரமையாயப புக்கு அழியச்செய்து, அந்தவிஜயாபதாநத்தை யவன்செய்தானென்று விருதுதி ததிரியும்படிபண்ணினவனே. “ தஸ்மாத் த்ருஜ்யாஸமஸ்பர்ஸம் விசேஷே ” (தஸ்மாத்தநுர்ஜ்யாஸமஸ்பர்ஸ மஹவிஷேஹே) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (தான பூட்டினவித்யாதி)

பரமாணகதநாத்தமாக வுகதாநுவாதம (ப்ரஹ்மாதேவர்களுக்கித்யாதி) “ யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் ” என்னுமளவும் விவக்ஷித ம். இயமஸ்வேதாஸ்வதரே “ தம்ஹ தேவமாத்மபுத்திப்ரகாஸம் முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே ” (தம்ஹதேவமாத்மபுத்திபரஸாதம்முமுக்ஷு ர்வைஸரணமஹம் ப்ரபத்யே) இத்யந்தம். ஆத்மபுத்திப்ரஸாதம் - ஆத்மபுத்திப்ர ஸாதகம். அவனடியாயிருக்குமென்றது-தான் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண் ணி, அவனுக்கந்தராத்மாவாயவனையிட்டு தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி னுனென்றபடி. அழிக்கை - ஸம்ஹாரம். அமைக்கை-ஸ்ருஷ்டி.

இப்படி பதஙகளினுடைய வாததஙகளை யருளிச்செயது வாசயயோஜனை யை யருளிச்செயகிறா (சுரிதயாதி)

கீழே தரிபுரதஹநததுக்கும ஜஞாநபரதாநததுககு மடியவனெனனு மதுக கு ப்ரமாணஙகாட்டி, வ்யஷடி ஸருஷடி வயஷடி ஸம்ஹாரஙகளுககு மடியவ னென்னு மதுககு ப்ரமாணங்காட்டுகிறா (ஏதெளதவாவிதயாதி) யதவா, "பர மாணகதிகளையாராய்நதால" எனறு அவதாரிகாவிவக்ஷித பரமாணததைககாட்டு கிறார் (ஏதெளத்வாவிதயாதி) ஆதல. "சுரரறிவருநிலை" இத்யாதிவாகயத்தில அநவயமருளிசசெயகையாலே யநதவாகயததிலே பாடமெககனறு கொளள வது. "உளன்" - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுககுளளே யநதராதமாவாயநிறகு மவனெ னறபடி. ... ... *

ஒன்பதாம்பாட்.

உளனெனிலுளனவனுருவமிவ்வுருவுக
ளுளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுக
ளுளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையி
லுளனிருதகைமையொடொழிவிலனபரநதே.

ஆறுயிரப்படி.

(உளனெனிலுளன்) இபபடி வேதாவலம்பி குத்ருஷ்டிகளைநிரா கரித்து, பரமாணமுமிலலை, பரமேயமு மில்லை, ஸாவமும ஶூநயமாகை யாலே வேதமும், வேதவேத்யனான வீஶ்வரனும, அவனுடையனைவஶவ ரயமான ஜகத்து மில்லையெனகிற ஶூநயவாதியை நிராகரிககிறது.

ஶூநயவாதியான வுனனைககேட்போம, ஈஶ்வரனுடைய விலலா மையை ஸாதிககிறநீ ஈஶ்வர னுளனென்றோ? இலனெனறோ? பரதிஜ ஞை பண்ணுவது; இவை யிரணடு பரகாரததாலும நீ நினைககிற இலலா மைஸமபவியாது. எததாலேயெனனில், லோகததில பாவாபாவஶப்தங் களும பாவாபாவ பரதீதிகளும் விதயமாநவஸதுவினுடைய வவஸததாவி ஶேஷ கோசரமாகக காண்கையாலே. ஆதலாலீஶவர னுளனெனனில, அஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டனுயிருககுமென்று சொல்லிறறுயவரும; ஈஶ்வ ரனுளனலனெனனில், நாஸ்திதவ தாமவிஶிஷ்டனுயிருககுமெனறு சொ ல்லிற்றுயவரும். இபபடி ஈஶவரவ்யதிரிகத பதாாததஙகளையுமுளவென் னில் இவையுமஸ்திதவ தாமவிஶிஷ்டஙகளாயககொண்டுளவெனறுசொ ல்லிறறுய வரும், தத்வயதிரிக்த பதாாததஙகளை யில்லையென்னிலும, அ

வை நாஸ்தித்வதாம விஶிஷ்டங்களென்று சொல்லிற்றாய்வரும், அந்த அஸ்திநாஸ்திரூப பதார்த்தங்களு மவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாணங்களாலே. இப்படி அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வங்களாகிற குணங்களையுடையனென்று சொல்லுகையாலே அஸ்தியென்னிலும் உளன், நாஸ்தியென்னிலும் உளன், உளனாயிட்டது ஸர்வாந்தராதமாவாயக்கொண்டுளனென்கிறார். இப்படி ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தது. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம ஈஶ்வரத்தவத்தை யிசையாதே வேதபாஹ்யரில் ப்ரதமக்ஷண்யராய ஸர்வஶூந்யவாதிகளான மாத்யமிகபௌத்தரை நிராகரிக்கிறார்.

உளனெனில - ஸ்வமதத்தாலே உளனெனிலும். உளனலனெனில் - பரமதத்தாலே உளனலனெனிலும். உளன - ஸத்பாவாஸத்பாவ தர்மங்களுக்காஶ்ரயவிஶ்ரஸத்திநி யிலலாமையாலே ப்ரதிஜ்ஞாவேளையிலுமுளனென்றுய ஸத்பாவங்கொளளவேணும.==ஆனபின்பு. உளனெனவிலனெனவிவை - உளனென்று மிலனென்றுஞ்சொலலுகிறவிவறறை. குணமுடைமையில் - குணமாகவுடையனுகையாலே. இவவுருவுகள், இவவருவுகள - ரூபவததாயுமரூபவததாயுமுள்ள விஜ்ஜகதறில வஸ்துககள. அவனுருவம, அவனருவம - தனக்கு ப்ரகாரரூபமாயு மப்ரகாரரூபமாயுமுள்ள ப்ரகாரமாயிருக்கிற. இருதகைமையோடு - இரணடுஸ்வபாவததோடும. உளன் - உளனாய. பரந்து - அவறறை வயாபிதது. ஒழிவிலன - ஒழிவின்றியேயிருக்குமவன. .. . . *

---

௯ - ஒன்பதாம் பாட்டு.

ஸர்வஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கிறார். நிரஸிக்கிறபடிதானென்னென்னில், பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தகரமததிலே. இவவாழ்வார் தாமடியாக பாஷ்யகாரர்க்கு அவனைநிரஸிக்கலாம், இவர்தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடி யெனனென்னனில ; அதுவு மிவவாழ்வாரதம பக்கலிலேயுண்டு. புறம்பே சிலர் ப்ரஹ்மாதிகள பக்கலிலே ஈஶ்வரத்வ ப்ரதிபத்தியைபபண்ணி, ப்ரமாணங்களையு மதுக்கீடாக நியமித்துக் கொண்டுவந்துதோற்ற, தாமங்கீகரித்தவனே ஸர்வஸமாதபரனென்றும், ஜகத்து அவனுக்கு ஶரீரதயாஶேஷமென்றும், தத்ப்ரதிபாதகப்ரமாணம வேதமென்றும், தமமுடையமதத்தை யுபந்யஸித்துநின்றாகிழ ; இவையித்தனையு மில்லையென்னும்போது பூர்வபக்ஷமாக இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்து கழிக்கவேணுமிறே , அதில இவற்றை யங்கீகரித் தநுபாஷித்து அவனுக்கில்லையென்னப்போகாது ; முதலிலே ஶூந்யமென்னில் ஸர்வ ஶூந்யவாதம ஸித்தியாது.

இனி யுன்னைக்கேட்போம், நீதானீஶ்வரனுளனென்கிற சொல்லாலே அவனில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! இல்லையென்கிற சொல்லாலே யில்லாமையை ஸாதிக்கப்பார்க்கிறாயோ! என்ன. இங்ஙனவிகல்பிக்கைக்குக் கருத்தென்னென்னன; உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னாலுனக்கபிமதமான அபாவம் ஸித்தியாதவோபாதி, இல்லையென்கிற சொல்லாலு முனக்கநபிமதார்த்தமே காண் ஸித்திப்பது, ஆனபின்பு நீ இல்லையென்கிற சொற்கொண்டே அவனுண்மையை ஸாதிப்பன. லோகத்தில பாவாபாவஶப்தங்களுக்கு யாதொருபடி பொருள்கொள்ளுகிறோம், அப்படிகொள்ளில நீநினைக்கிறவார்த்தை முன்னால ஸாதிக்கப்போகாது; அங்ஙனேகொள்ளாயாகில வார்த்தைதன்னி லுனக்கதிகாரமில்லை.

(உளனெனில) ஈஶ்வரஸத்பாவம் முதலிலே யில்லையென்கிற நீ அவனுண்மைக்கிசையாயிறே; நானுளனென்கிறபோலே சொல்லில தானேயுளன. (அவனுருவமிவ்வுருவுகள) ஈஶித்ரவ்யநிரபேக்ஷமாகவன்றிறே யீஶ்வரனுளனாவது, அவனுளனாமிடத்தில “யஸ்யாத்மா ஶரீரம்” (யஸ்யாத்மாஶரீரம) “யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்” (யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம) என்கிறபடியே ஜகத்தவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாயுண்டாம. உளனலனென்பாயோ, அப்போதபாவதாமியாய்த் தோற்றும. (அவனுருவமிவ்வுருவுகள்) அப்போது நாஸ்திஶப்தவாச்யமாய அவஸ்தாந்தரபாக்காய்க்கொண்டு இவற்றினுண்மைதோற்றும. கடோஸ்தியென்றால வாயும வயிறுமான வாகாரந்தோற்றும, கடோநாஸ்தியென்றால நாலத்திதவதாமவிஶிஷ்டமாயத் தோற்றும, இங்கில்லையென்றதாகில வேறோரிடத்திலேயுண்டாம, இப்போதில்லையென்றதாகில வேறொருகாலவிஶேஷத்திலேயுண்டாம; எங்குமெப்போது மொருப்ரகாரத்தாலும கடமில்லையென்னக்கூடாமையால நிருபாதிகநிஷேதமில்லையிறே.

(உளனெனவிலனெனவிவைகுணமுடைமையில்) உளனென்கிறவித்தையும, இலனென்கிறவித்தையும், இவையிரண்டையுங் குணமாகவுடையனாகையாலே. இவையிரண்டு மிரண்டு தாமமாயிற்று. (உளனிருதகைமையோடு) உளனென்கிறசொல்லாலு மிலனென்கிறசொல்லாலுஞ்சொன்ன, இரண்டுஸ்வபாவத்தாலு முளனானான். (ஒழிவிலன்பரந்தே) நானுளனென்கிற சொல்லாலே யுண்மையைஸாதித்தேன, நீயில்லையென்கிறசொல்லாலே யுண்மையை ஸாதித்தாய, ஆக இருவருமாக வுண்மையை ஸாதித்தோம்; இனி அவனுளனானால் உளனாமாப்போலே ஸவிபூதிகனாயே யுளனாக வமையாதோவென்கிறார்...................... .....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (உளனெனிலித்யாதி) பாஷ்யத்திலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தக்ரமத்திலேயென்றது - "ஸத்வாந்நுபலப்தேஃ" என்றஸூத்ரார்த்தத்தை விவக்ஷித்து. "பாஷ்யகாரரிதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களொருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பாஷ்யத்தில் நிரஸநக்ரமத்தைத் த்ருஷ்டாந்தீகரிப்பானென்னென்ன; பாஷ்யகாரருக்கநந்தரகாலீநரான வ்யாக்யாதாவுக்கு த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கலாமென்று பரிஹாரமாதல், க்ரமைக்யமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாதல்.

ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வாராமடியாகவித்யாதி) ஆழ்வார்பக்கலிலேயுண்டென்றது - * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்கவறியலாமென்றபடி. நிரஸிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (புறம்பேயித்யாதி) யத்வா, இவர்தாமவனை நிரஸிக்கைக்கடி யென்னென்னிலென்றது-ஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கைக்குப் ப்ரஸங்கமேதென்றபடி. அதுவுமிவ்வாழ்வார் பக்கலிலேயுண்டென்றது-அந்தப்ரஸங்கமுமிவர்பக்கலிலே யுண்டென்றபடி. ப்ரஸங்கமுண்டென்றதை யுபபாதிக்கிறார் (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுடைய வுண்மையையும் வேதப்ராமாண்யத்தையு மிவர்கீழே ஸாதிக்கையாலே யவற்றுக்கு ப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ணுகிறார்களென்றபடி. என்றிங்ஙனே ஸங்கதியாதல். அதவா, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (புறம்பேசிலரித்யாதி) ஆதல். உபயஸித்தமென்றாகீழ்-ஏழாம்பாட்டிலும் எட்டாம்பாட்டிலு முபயஸித்தமென்றொன்றபடி.

(இவையித்தனையுமென்றுதொடங்கி ஶூந்யவாதம்ஸித்தியாதென்றுமளவும்) ஸ்வகதமாக வாழ்வாருடைய விசாரம். இவையித்தனையுமென்றது-கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாத்ருப்ரமாணப்ரமேயங்களை. (கழிக்கவேணுமிறே) வெறுமனே ஶூந்யமென்றுசொல்லப்போகாதே? என்றுகருத்து. இல்லையென்னப்போகாதென்றது-அநுபாஷிதத்திலில்லையென்னும்போது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலில்லை, என்னவேணுமிறே, அதில் இப்போதில்லையென்றால் காலாந்தரத்திலேயுண்டாம் இங்கில்லையென்றால் தேஶாந்தரத்திலேயுண்டாம், இன்னப்ரகாரத்தாலேயில்லையென்றால் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயுண்டாம், ஆகலோகத்ருஷ்டப்ரக்ரியையைப்பார்த்தால் பாவாந்தரம் அபாவமாகையாலே ப்ரதியோகிஸாபேக்ஷமாகவில்லையென்னப்போகாதென்றபடி. (முதலிலே ஶூந்யமெனினில்) உல்லோகமாக ஶூந்யமெனில், ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸித்தியாதென்றது-ஶூந்யத்வப்ரதீதிக்குப் ப்ரமாத்ருத்வமங்கீகரிக்கையாலேயென்றபடி. அன்றிக்கே, முதலிலேயித்யாதிக்கு-அங்கீகரித்ததநுபாஷியாதே வெறுமனே ஶூந்யமெனில், ஶூந்யரூபமான ஸவிஷாணத்திகமே ஶூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸித்தியாது, ஸர்வத்தையும் ஆஶ்ரயித்தவே அங்கீகரித்து அவற்றின் ஶூந்யத்வத்தை ஸாதியாமையாலே என்றதாத்பர்யமாதல். அத்ர "ப்ரதீதிர்விஷ்டு" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

கீழ்ஸ்வகதமாக விசாரித்து இனியவனை யபிமுகீகரித்து விகல்பித்து தூஷிக்கிறார் (இனியுனனையித்யாதி) இனி - ஏவம்ஸ்வமதே உபயஸ்தேஸதீத்யர்த்தஃ.

பூர்வவிகல்பே நுக்தோபாலம்ப: கலவித்யாஸங்க்ய த்ருஷ்டாந்தார்த்த இதிபரிஹாரதி (இங்ஙன விகல்பிக்கைக்கித்யாதி) ஸித்தியாதவோபாதியென்கிற விடத்தில்-அநபிமதஸித்தியும் விவக்ஷிதம். தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அபிமதாஸித்தியும் விவக்ஷிதம். (இல்லையென்கிற சொல்லாலுமித்யாதி) கடோநாஸ்தியென்றால் ப்ருத்புத்நோதரா காரம்போய கபாலாவஸ்தமா யிருக்குமாப்போலே, அவஸ்தாந்தராபந்நமாய ஸித்திக்கையாலே யுனக்கநபிமதார்த்தமே ஸித்திக்குமென்றபடி.

ஸாதிக்கிறபடியைக்காட்டுகிறார் (லோகத்திலித்யாதி) இன்னவஸ்து இங்கேயுண்டு, இப்போதுண்டு, இன்னப்ரகாரத்தாலே யுண்டென்கிறது-பாவம், இங்கில்லை, இப்போதில்லை, இன்னப்ரகாரத்தாலே யில்லையென்கிறது-அபாவம். இப்படிகொள்ளில் பாவாபாவங்களிரண்டாலு முண்மை ஸித்திக்கையாலே நீநினைக்கிற வாதம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாதென்றபடி. (அங்ஙனே கொள்ளாயாகிலித்யாதி) பாவாபாவங்களுக்கிப்படி யர்த்தங்கொள்ளாதே வெறுமனேயில்லையென்றபோது நீசொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதந்தன்னிலுனக்கதிகாரமில்லையென்றபடி. இங்கே “ ஸர்வத்ராஸத்யுபாயாநாம் வாதமார்க்க: ப்ரவர்த்ததே | அதிகாரோநுபாயத்வாந் ந வாதே ஶூந்யவாதிந: ” (ஸர்வத்ராஸத்யுபாயாநாம் வாதமார்க்க: ப்ரவர்த்ததே | அதிகாரோநுபாயத்வாந் நவாதே ஶூந்யவாதிந:) என்கிற பட்டவசநமநுஸந்தேயம்.

“ எனில ” என்கிற யதிஶப்தத்துக்கர்த்த தாத்பர்யம் (ஈஶ்வரஸத்பாவமித்யாதி) ஸாம்வ்ருதிக ஸத்யத்தையிட்டு அவனுக்குமுளனென்று சொல்லலாமிறே, அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (நானுளனித்யாதி) ஸம்வ்ருதி - ஜ்ஞாநம் சொல்லிறுனேயென்று - முழுச்சொல்லாய், சொல்லிலென்றபடி.

அவனுருவம்-அவன்வடிவு. உரு - ஸ்தூலரூபமவஸ்து. அரு - நாமரூபவிபாகரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபமவஸ்து. இவ்வுருவுக ளவனுருவமாய்க் கொண்டே யுளவென்று, உளவென்றத்தை யத்யாஹரித்தந்வயம். அவனுளனாகில் இவையுமுளவாக வேணுமோவென்ன (ராஶித்வயேத்யாதி) இவ்வுருவுகளென்று - சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. ஶரீரதயாவென்றது - உருஶப்தார்த்தம். ஶேஷமாயென்றது - “ அவன ” என்கிற ஷஷ்ட்யர்த்தம்.

உளனல்ல னென்பாயோ வென்கிற விடத்தில் - ஏவம் விகல்போபிபரேச:; ஸோபாதிகநிஷேதமே பண்ணுகிறதோ, நிருபாதிகநிஷேதமோ. ஸோபாதிகநிஷேதபக்ஷத்திலும். ப்ரகாரோபாதிநிஷேத: க்ரியதே, உத தேஶோபாதிநிஷேத:, காலோபாதிநிஷேதோ வா, இதி த்ரேதா விகல்ப:. ஏதத்விகல்பத்ரயஸ்யாபி நிருபாதிகநிஷேதபக்ஷஸ்யாபி க்ரமேண தூஷணமாஹ (அப்போது அபாவதாமியாய்த் தோற்றுமித்யாதிநா) அபாவதாமியாய் - அபாவரூபதாமவிஶிஷ்டமாய்.

(இவ்வருவுகளவனருவமுள) நாஸ்திஶப்தவாச்யமாய் ஸூக்ஷ்மரூபமான சிதசிதாத்மக ப்ரபஞ்சமான விவையவனுக்கவஸ்தாந்தரயாகக்காய அப்ரகாஶரூபமாய்க்கொண்டு ஶேஷமாய்த்தோற்றுமென்றபடி. (அவனுருவ மிவ்வுருவுகளுள)

அஸ்திஶப்தவாச்யமாய ஸ்தூலரூபமாய சேதநாசேதநாத்மகமான விவ்வஸ்துக் களவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாய ப்ரகாரரூபமாய்க்கொண்டு தோற்றுமென்றபடி. இப்படி ஶப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. அப்போது – அபாவதாமிதவே அவனுடைய ஸத்பாவந்தோற்றும்போது. உண்மைதோற்றும் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கடோஸச்சென்று லித்யாதி) (நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டமாய) கபாலாவஸ்தமாய. ப்ராக்பாவமஸாபாவத்தைப்பற்ற நாஸ்தியென்னப்போகாதென்றார் கீழ்; தேஶாதிபாலுண்டான ஸமஸாககாபாவத்தாலும் நாஸ்தியென்னக்கூடாதெனகிறார். (இங்கில்லையித்யாதியால்)

(குணமாகவுடையனாகையாலே) ஆகையாலே யென்கிறது - * இல் ஶப்தார்த்தம். (குணமுடைமை) என்று சொல்லலாமோவென்ன, இரண்டுமிரண்டுதாமமாய் ஸித்திக்கிற ப்ரகாரமுப்பாதிதமாகையாலே சொல்லலாமெனகிறார் (இவையிரண்டுமென்று)

(உளனிருதகைமையோடித்யாதி) உளனென்கிற வித்தாலே-ஒருகுணமும், இலனென்கிறவித்தாலே – ஒருகுணமும் ஸித்திக்கையால் நான் அவனுளனென்று சொல்லுகையாலே விபூதிவைஶிஷ்ட்யரூபஸ்வபாவமும், நீ “ இலன் ” எனகையாலே ஸூக்ஷ்மாவஸ்தவஸ்துவைஶிஷ்டயரூபஸ்வபாவமும ஸித்தித்தது; ஆகையாலிலனென்று – ஸூக்ஷமவஸ்து விஶிஷ்டனென்றுசொல்லாதே, உளனென்று- ஸ்தூலஸூக்ஷம ஸமஸ்தவஸ்து வயாபியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகனாயிருக்குமென்ன வமையாதோவென்று வாக்யார்த்தம். தகைமை - ஸ்வபாவம். ஒழிவிலனாய்க்கொண்டு பரந்தேயுளனென்றநவயந் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நானுளனென்கிற சொல்லாலே யித்யாதி) இனி எனகிறது - ஹேதுபரம். (அவனுளனானுலுளனாமாப்போலே) நானுளனென்றாலுளனாமாப்போலே யென்றபடி. (ஸவிபூதிகனேயுளனாக வமையாதோ) நீ யிப்படி யங்கீகரிக்கவமையாதோவென்றபடி. யதவா, (அவனுளனானுலித்யாதி) ஸயதாபவதி ததாவிபூதிரபிஸ்யாத். அதாவது-அவன் அஸ்தித்வதாம விஶிஷ்டனானால் விபூதியும் அஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டையாகக்கடவது, அவன் நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டனானால விபூதியும் நாஸ்தித்வதாமவிஶிஷ்டையாகக்கடவது என்றபடி.

உளனெனிலுளன், இவவுருவுகளவனுருவமாயுள, உளனலனெனிலுளன், இவவருவுகளவனருவமுள, உளனென விலனென விவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையோடொளன, ஒழிவிலன்பரந்தே யுளனித்யநவய: ... ...*

பத்தாம்பாட்டு.

பரந்ததண்பரவையுணீர்தொறும்பரந்துளன்
பரந்தவண்டமிதெனநிலவிசும்பொழிவறக்
கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறும்
கரந்தெங்கும்பரந்துளனிவையுண்டகரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(பரந்த) ஸமுத்ரஜலபரமாணுக்களிலும், ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி லோகாந்தராவாந்தரயாதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த வசிதவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து அவற்றினுள்ளே ப்ரகாஶிக்கிற சிதவஸ்துக்களிலும், ஸ்தூலமான வண்டத்தில் வ்யாபித்தாற்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்குசிதனாய அநையரத்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹாரத்தாவுமாய ஸுத்ருட ப்ரமாணஸித்தனுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே யென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பரந்த - எங்குமொக்கப்பரந்த தண - பூதாந்தரகார்யமான விகாரமில்லாமையாலே ஸ்வாதமமானஸௌத்யத்தையுடைத்தான. பரவையுள் - காரணஜலரூபமான ஏகார்ணவத்தின் நீர்தொறும்-அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமாணுக்கள்தோறும். பரந்தவண்டமிதென-மஹாவகாஶமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாப்போலே. பரந்துளன் - அஸங்குசிதமாகவிருக்குமவனாய. இப்படி - நிலம் - பூமியிலும். விசும்பு - ஊர்த்வலோகங்களிலும். ஒழிவற - ஒன்றொழியாமே. கரந்த - அதிஸூக்ஷ்மமாய. சிலிடந்தொறும் - அல்பமானஸ்தலங்கள்தோறும். இடம் - அந்தஸ்தலங்களிலே. திகழ் - ஸ்வயம்ப்ரகாஶதயா உஜ்ஜ்வலமான *பொருடொறும் - ஆத்மவஸ்துக்கள்தோறும். கரந்து வ்யாப்யவஸ்துக்களு'மறியாதபடிமறைந்து. எங்கும்-எங்குமொக்க பரந்துளன் - வ்யாபதனாயிருக்கும். இவையுண்டகரன்-இவ்வஸ்துக்களை ஸம்ஹாரதஶையிலும் தனக்குள்ளேயடக்கித நானஸதிரனாயின்றவன்.

இத்தால் காரணதஶையோடு கார்யதஶையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலு மஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்குமென்றதாயிற்று.. ४

ஈடு - பத்தாம் பாட்டு

(பரந்தவிதயாதி) ஜகத்தை ஶரீரதயா ஶேஷமாகவுடையனாயெங்கும் வ்யாபித்து தாரகனாய நியாமகனாய ஶேஷியாயிருக்குமென்று கீழே சொன்னார்; இப்படிவ்யாபித்து நின்றால அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம்பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே யவனுக்கு மிவற்றோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஸங்கோசம்பிறக்குமோவென்னில ; அது செய்யாது, அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமென்று வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(பரந்ததண்பரவையித்யாதி) பரந்து குளிர்ந்திருந்துள்ள கடல் ஜலபரமாணுக்கடோறும் வ்யாபித்திருக்கும். நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுகிறவித்தனையிறே, பரமாணுஸங்காதமிறே. "ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்" (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத) என்கிறவஸ்து, ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபியாநின்றால் பாவகாஶமாய் நெருக்குப்பட்டிருக்குமோவென்னில் (பரந்தவண்டமிதென) அந்த ஜலபரமாணுக்கள் தான் பரந்த வண்டமிதென்னவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது. ஓரண்டத்தைச்சமைத்து, அதிலே யோரேகாகியை வைத்தாற்போலேயிருக்கும். இப்படி ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபித்துவிடுமித்தனையோவென்னில் (நிலவிசும்பொழிவற) பூமியந்தரிக்ஷங்களிலுமப்படியே. இவைமூன்று மனுசுக்கு முபலக்ஷணமாய், அஞ்சாலுமாரப்தமான வண்டத்தளவும் நினைத்து, மேல் கார்யமான பதார்த்தங்களில் வ்யாபித்திருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(கரந்தசிலிடந்தொறும்) இமையோரிமைபொருந்தும்போதைக்காற்றிலே முடியும்படியான ஸூக்ஷ்மமான அல்பஶரீரங்கள்தோறும் (இடந்திகழ்பொருடோறும்) அவ்வவ்ஶரீரங்களிலே ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய்க்கொண்டு மிளிருகிறவாத்மாக்கள்தோறும். (கரந்து) வ்யாப்ய பதார்த்தங்களுக்குத்தெரியாதபடி. அந்தர்யாமியாய். (எங்கும்பரந்துளன) சேதநன் ஶரீரத்திலே வ்யாபிக்கும்போது அதிலேகதேஶத்திலேநின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கக்கடவனாயிருக்கும், இவனங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். விபுத்வத்தை யவனுக்குச்சொல்லி, அணுத்வத்தையிவனுக்குச்சொல்லி, இதுக்குள்ளே யவன்குறைவற வ்யாபித்திருக்குமென்று லதுகூடுமோவென்னில் (இவையுண்டகரனே) சிறுவடிவைக்கொண்டு பெரியவற்றையெல்லாந்தன்வயிற்றிலே வைத்தால் "தயிருண்டபொன்வயிறிவ் வேழுலகுமுண்டுமிடமுடைத்தால்" என்கிறபடியே பின்னையுமவ்வயிறே யிடமுடைத்தாம்படியிருக்கவல்ல ஶக்தி, சிறியவற்றிலே குறைவறவிருக்கமாட்டானோ! என்கிறார். (கரன்) இப்படி ஸூத்ருடப்ரமாணஸித்தன். இவையுண்டகரன் பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்தவண்டமிதென்னப்பரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறப்பரந்துளன், கரந்தசிலிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடோறு மெங்குங்கரந்து பரந்துளன் என்றந்வயம் ......*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (பரந்ததண்ணித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னதொன்றது - ஏழாம்பாட்டிலே சொன்னதொன்றபடி. சேதநனுக்கொரு ஸங்கோசம் - ஜ்ஞாநஸங்கோச

ம். சேதநஜ்ஞாநஸங்கோச மீஶ்வரஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (ஸங்கோசம்பிறக்குமோ) விபுவானவீஶ்வரஸ்வரூபத்துக்கு காயரூபஸங்கோசம்பிறக்குமோ. (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்கும்) விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான வாகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராதென்றபடி

“ கரந்தசில் ” என்று மேலே காயத்தைச்சொல்லுகையாலே “ பரவை ” என்றது - காரணமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜலஸமுதாயமொழிய பரமாணுக்களுண்டோவென்ன (நீர்செறிவித்யாதி) செறிவு - நிபிடதை.

சாந்தோக்யே ஶாண்டில்யவித்யாயாம் “ ஏஷ ம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந் ப்ருதிவ்யா ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந் திவோ ஜ்யாயாநேப்யோ லோகேப்ய: ” (ஏஷம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருதயே ஜ்யாயாந்ப்ருதிவ்யாஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாஜ்ஜ்யாயாந்திவோஜ்யாயாநேப்யோலோகேப்ய:) இதி “மே அந்தர்ஹ்ருதயே ஏஷ ஆத்மா ப்ருதிவ்யாதிப்யோ ஜ்யாயாநித்யந்வய:. விவரணம் (ஓரண்டத்தை யித்யாதி)

ஒழிவற - ஒழியாதே. நிலவிசும்பொழிவற - பூமியிலு மந்தரிக்ஷத்திலுமொன்றொழியாதே யிதிஶப்தார்த்த:.

இவைமூன்றிலுமோ வ்யாப்தியுள்ளதென்ன (இவைமூன்றுமித்யாதி) ஆகாஶம் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணுஸங்காதாத்மகமாயிருக்கும்.

கரந்தவென்று - ஸூக்ஷ்மமாய, சிலவென்றும் - ஸூக்ஷ்மமாய, இடமென்று - ஶரீரமாய, அத்யல்பஶரீரந்தோறுமென்றபடி. இதின்சரமாவதி (இமைப்போடிமையித்யாதி) இமை - பக்ஷ்மம். மிளிருகை - ப்ரகாஶிக்கை. எங்கும்பரந்துளனென்று - பஹிர்வ்யாப்தியுஞ்சொல்லுகிறது.

“ நித்யம் விபும் ” (நித்யம்விபும்) “ ஏஷோऽணுராத்மா ” (ஏஷோணுராத்மா) இத்யாதியைப்பற்ற ‘ விபுத்வத்தையு மணுத்வத்தையுஞ்சொல்லி ” என்றது. இவை - ப்ரத்யக்ஷமானவை. “ இவையுண்ட ” என்கிறமாத்ரத்துக்கு பாவம் (சிறுவடிவையித்யாதி) (தயிரித்யாதி) தயிரையுண்ட ஸ்ப்ருஹணீயமான வயிறானது இந்தஸப்தலோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையு மவகாஶமுடைத்தாயிருக்கும், ஆல-ஆஶ்சர்யம். கரன் - கரனை. த்ருடனை. த்ருடப்ரமாணஸித்தனென்றபடி பாட்டுக்கந்வயம் (இவையுண்டவித்யாதி) ... .*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை
வரனவிற்றிறலவலியளிபொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்சடகோபன்சொல்
நிரனிறையாயிரத்திவைபத்தும்வீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(கரவிசும்பு) லீலோபகரண போகோபகரணோபயவிபூதிவி
ஶிஷ்டனானவெம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியெனகி
ற விப்பொருளை ஔசித்யத்தாலே அவன் திருவடிகளை ப்ரதிபாதிக்கிற
தெனகிறார் - இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களினழகையும், ஸந்தாபப
ததினழகையும், பொருளின்சீர்மையையும், இசையினழகையும், இசசே
ரததிகளினுடைய நிரதிஶயப்ரேம காரயத்வததையும், இவை * பொய்யி
லபாடலாயிருக்கிறபடியையும் பாரதது, இப்படியாலே * தமிழரிசைகா
ரா பத்தா பரவும்படி நிரதிஶய கல்யாணமாயிருப்பன வெம்பெருமானுக
கிப்பாயந்தமாக வேணுமென்று தமமுடைய வபிநிவேஶத்தாலே ஆயிர
மென்றருளிச்செய்கிறார்........... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் கீழ்ப்பாதித்த பரத்வத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு இத்திருவா
யமொழிக்கு பலம மோக்ஷமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கரம - ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரததலையுடைய. விசும்பு - ஆகாஶம். எரி-
அக்நி. வளி - வாயு. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றையாஶ்ரய
மாகவுடைத்தாய இவற்றுக்கு ஸ்வபாவங்களாயுள்ள. வரன-ஶ்ரேஷ்டமான. ந
வில - ஶப்தம. திறல - தாஹகத்வம. வலி - பலம. அளி - தணணளியானகுளிர்த
தி. பொறை - தாரகத்வம். ஆய்நின்ற - இத்தர்மிகளோடு தாமங்களோடு வாசிய
றததனக்கு ப்ரகாரமாமபடி நின்ற. பரன - ஸாவஸமாதபரனுடைய. அடிமேல - *
துயரறுசுடரடிவிஷயமாக. குருகூர்ச்சடகோபன - திருநகரியைப பிறப்பிடமாக
வுடையராய ஶடரான பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை வெல்லும ஸ்வபாவரானவாழ்வார்.
சொல - அருளிச்செய்ததாய. நிரனிறையாயிரத்து - சொலலும்பொருளு மியலுமி
சையும் தாளமு மபிநயமு மொன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்தநிறைந்த
வாயிரத்து. இவைபத்தும - ப்ரதவப்ரதிபாதகமான விவைபத்தும. வீடே - பரன
டிமேலவிடப்பட்டன, ஸமரப்பிக்கப்பட்டன வென்றபடி.

இவைபத்தும வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குகையாலே “ வீடு ” என்று
காரணத்திலே காரயோபசாரமாகவுமாம “ வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி: ” (வால
மீகிபபகவானருஷி:) என்று அநுபவத்தாலும ஜ்ஞாநாதிவைபவத்தாலும் அவனுக்
கு பூர்த்திசொன்னாறபோலே “ குருகூர்சசடகோபன் ” என்று ப்ரபந்த கர்த்தா
வான வாழவாருடைய ஆப்திசொல்லுகிறது. “ நிரனிறை ” என்று அடைநிறைந
தவென்றுமாம். “ ஆயிரம ” என்கிற ஸங்க்யாநிர்தேஶத்தாலே கர்த்தாவானவி
வருடைய பகவத்நிந்தவம ஸூசிதமாகிறது. இத்திருவாய்மொழி நாற்சீராய் அள
வடிநான்கு மொத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தமென்பது............ ....*

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், முதற்பாட்டிலே கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையுஞ் சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே இவற்றுக்காச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்றும், மூன்றாம்பாட்டிலே நித்யவிபூதியோபாதி தத்தீய த்வாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை யநுபவித்தார், நாலாம் பாட்டிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபமவனதீநமென்றார்; ஐந்தாம்பாட்டிலே அதினுடைய ஸ்திதியும் வனதீனையென்றார், ஆறாம்பாட்டிலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீநமென்றார்; ஏழாம்பாட்டிலே ஶரீரஶரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஜகத்துக்கு மீஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதுக்குமவனுக்குஞ் சொன்ன வையத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்றார்; எட்டாம்பாட்டிலே குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்தார்; ஒன்பதாம்பாட்டிலே ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தார்; பத்தாம்பாட்டிலே வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்தார்; இப்படிகளாலே யவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றாகீழ்; இத்திருவாய்மொழியி லந்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(கரவிசும்பு) கரமானவிசும்பு. திருடமான விசும்பென்றபடி. அன்றியே (கரவிசும்பு) கரந்தவிசும்பு. அசமான விசும்பென்னுதல். ஸூக்ஷ்மத்வதி (அதரக்ருத்ர:பத்தி) என்று நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமிறே. எரி - தேஜஸ்தத்வம். வளி - காற்று. நீர் - ஜலம். நிலம் - பூமி. இவைமிசை - இவற்றின்மேலேயுண்டான. வரன்-வரனான. ஶ்ரேஷ்டமான. (நவில) வரிஷ்டமான ஶப்தம், அக்நியினுடைய தாஹகத்வ ஶக்தி, காற்றினுடைய மிகெடு, ஜலத்தினுடைய தண்ணளி, பூமியினுடைய பொறை. இப்படி ஸ்வபாவமான பூதபஞ்சகங்களையுஞ்சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிற்று, ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்த்வமேயாயிருக்குமிறே நித்யவிபூதி, அதுக்குமிது நானேயுபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதியுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வஸமாதபரன் திருவடிகளிலே.

இவைபத்தும் பரனடிமேலவீடு - அவன்திருவடிகளிலே விட்டபட்டன. ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (குருகூர்ச்சடகோபன்) "வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:" (வால்மீகிர்ப்பகவாந்ருஷி:) என்னுமாபோலே ஆப்திக்குடலாக வருளிச்செய்கிறார்.

நிரலநிறை எனனுதல, நிரனநிறையெனனுதல். நிரல்நிறை என்ற போது - ஸபதங்களும நிறைநது. அர்த்தங்களுமபுஷகலமாயிருககை. நிரனநிறை எனறபோது - நேரேநிறுததபபடுகை. "ப்ரமாணஸ்தரிபிரங்விதம்" (ப்ரமாணஸ்தரிபிரங்விதம்) "பாதபதேராக்ஷரஸம்ஸ்தந்தரீலயஸமஙவிதஃ" (பாதபதேராக்ஷரஸம்ஸ்தந்தரீலயஸமஙவிதஃ) எனகிற படியே லக்ஷணஙகளிற குறையாமே, எழுததுஞ சொலலும பொருளு மந்தாதியும் கரமததிலே நிறுத்தபபடுகை. (ஆயிரம்) "காவ்யமராமாயணம கருதஸ்நமீதரு ஸைஃ கரவாண்யஹம்" (காவ்யமராமாயணம கருதஸ்நமீத்ரு ஸைஃ கரவாண்யஹம்) எனனுமாபபோலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெறறவராகையாலே மேலுளள தடையததோறறுகின்றது; வாசஃகரமவாததித்வாத (வாசஃகரமவாததித்வாத) அடைவேசொலலுமத்தனையாகையாலே "ஆயிரம" எனகிறது. அனறிககே, ஆயிரமுஞ்சொல்லியலலது நிறகவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவத்தாலே சொலலுகிறாராதல். (இவைபத்தும்வீடே) இவைபததும் பரனடிமேல விடபபட்டனவெனனுதல ; அனறிககே, இசசெய்யடையநெலலெனறால் நெல்லைவிளைக்குமதென்று காட்டுமாபபோலே, இவைபததும வீடென்றது-வீடைவிளைக்குமென்றபடியாய மோக்ஷபரதமெனகிறாராதல். பகவதபரஸாதததாலே தமககு பரத்வஜஞாநம் பிறநதபடியையும, அநத ஜஞாநததுக்கு பலம மோக்ஷமெனனுமிடத்தையும, இப்ப்ரபந்தததிலேதேனு மொருபடி யஙவய முடையார்க்கு பலம் தமமுடைய பலமெனனு மிடததையு மருளிசசெய்கிறார.

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமததில (கரவிசுமபிதயாதி) பூரோதருபுததி ஸமாதாநார்ததமாகபபாட்டுககளி லாததஙகளை ஸங்கரஹேண வருளிசசெயகிறா (முதறபாட்டிலே யிதயாதி) தாம்பெறறபேறே பேறெனறது - "அவாவறறு வீடுபெறற" எனறு தாம் பெறறபேறென்றபடி ; "தொழுதெழெனமனனே" எனறு உபகரமிதது "நணுகினநாமே" என்றதாதல. "தருடமான" எனறதாட்யம - சிரகால வாத்திதவமாதல, பரமாணதாடயமாதல. அசசமானபடி யெனனெனன (அதரகருதரஃபததிதயாதி)

(இவறறினமேலேயுணடான) இவறறினுடையகுணங்களானவெனறபடி.

"ரஜஸதமஸஸதவக்களைகடறிதது" இதயாதியாலே விசேஷித்தது - ப்ரக்ருதிமணடலததுக்குளளே நிதயவிபூதியெனகிற யாதவபரகாஸாதிமத வ்யாவ்ருத

திககாச "தஜஸஸ்தூ-வாரெ" (தமஸஸ்துபாரே) "தஜஸஃவாரஸ்தாக" (தமஸஃபரஸதாத) எனனககடவதிறே.

ஸவபரஶமஸை பண்ணலாமோ வெனன (வாலமீகிரிதயாதி) பாலகாண டேசதாததே "ஷுராதூராஜஷஸாராஜஸவாஹ்மீகிஹுமவாநுஷிஃ|வகா ரவரிதங்க்ருத்ஸூவிசித்ரவதஉாதூவாநு.||" (பராபதராஜயஸயராமஸய வாலமீ கிரபபகவாநருஷிஃ। சகாரசரிதமகருதஸநம விசிதரபதமாதமவான.) தஜெத்ரு வொவரிஷூாக (ததரைவோ பரிஷடாத) "வாஜெஜெயெவஉயஹூ ஷ்ஜாஜெணஸ்தூஹிஹ்ரதிஸ்ம। ஜாதிஹிஸவ்ஹிவஹுஸஂதந்த்ரூஜயஸஉதிஸம்" (பாட்யேகேயேசமதுரம பரமாணஸதரிபிரநவிதம। ஜாதிபிஸஸபதபியபததமத ந்தரீலயஸமநவிதம) தஜெத்ரூவதீயெ (ததரைவதவிதீயே) ".வாஉவஜெஸா க்ஷுரஸஉஸந்தீருஜயஸஉதிதஃ। ஶோகாதஃஸஷவவுஜெத்தாஜெஜெஸாகொ ஹவதநாநாநயா" (பாதபததோக்ஷரஸமஸதநதரீலயஸமநவிதஃ - ஶோகா ததஸயபரவருததோமே ஸ்லோகோபவதுநாநயதா) இதி.

முந்தினவாததததில், நிரல, நிறை, எனறிரணடும பௌஷகலயபரம; இ ரணடாமாததததில் நிரனெனறு - நேராய, நிறையெனறு - நிறுததபபடுகை. நே ரே - கரமததிலே. விவரணம (பரமாணஸதரிபிரிதயாதி)

பாலகாணடிதீயெஸஜெஹ "தஸஜிவஹூஜியஂஜாதாவாஹ்மீகெ ஹுரவிதாதூநஃ। காவஜிஂராஜாயணஂக்ருதூஷ்ஜெஜெஃகரவாணஜிஹம்" (தஸயபுததிரியமஜாதாவாலமீகோபபாவிதாதமநஃ। காவயமராமாயணமகருதஸ நமீதருஶஃசரவாணயஹம) அப்படி தோறறினலொருககாலே சொலலலாகா தோவெனன (வாசஃகரமவாததிதவாதிதயாதி) ப்ரதமநிர்வாஹ விவரணம (அன நிககேயிதயாதி)

"இவைபததுமவீடு" எனறதுக்கு "ஆயுரவைகருதம" என்றததைககண டுகொளவது.

முதறபாடடிலாததததோடே யிபபாட்டிலாத்ததததைச சேரத்து நிகமிககி றார (பகவதபரஸாதேதயாதி) "கரவிசுமபு" எனறுதொடஙகி "ஆயநினறபர ன" எனறததைபபறற (பரத்வஜ்ஞாநமபிறநதபடியையுமெனறது) "இவைபத தம்வீடு" எனகையாலே (அநதஜஞாநததுககுபலம மோக்ஷமெனனுமிடததையு மென்றது) "இவைபததும்" எனகையாலே (இபபரபநததததிலேதேனுமிதயாதி) இபப்ரபநததததில - இததிருவாயமொழியிலே. கரமேணாநவயஃ.....................*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(உயர்வற)

நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாத³மிதரஸதயாநந்தலீலாஸ்பத³த்வாத்
ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்தி²தியதநபி⁴தா வைப⁴வாத்³ வைஶ்வரூப்யாத் । த்ர்யக்ஷ
ப்³ரஹ்மாத்மபா⁴வாத் ஸத³ஸத³வக³தே: ஸர்வதத்த்வேஷு பூர்த்தே: பஶ்ய
ந்யோகீ³ பரம் தத்பத³நமநமநா ஶாஸ்த சித்தம் ॥ (௧)

இப்படி பத்துஸ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்பாவித ஸங்காபரிஹார பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரமடைவிலே தத்தத்ஸதகார்த்தத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய் ப்ரதம ப்ரதமஸதகத்தில் ப்ரதம தஸகார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.— நிஸ்ஸீமோத்யத்குணத்வாத்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவன். இதோப்யுத்க்ருஷ்ட மில்லாதபடி யுத்க்ருஷ்ட கல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும். அமிதரஸதயா - முழுநலம். நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனாகையாலும். அநந்த லீலாஸ்பதத்வாத் - நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன். பாதாளமாரப்ய பரமபதபர்யந்தமாக வுண்டான சேதநாசேதநவிபூதிகளுகையாலும். ஸ்வாயத்தாஸேஷ ஸத்தாஸ்திதியதநபிதா வைபவாத் - இதுக்ரமேண, நாமவனிவனுவன், அவரவர்தமதமது, நின்றனரிருந்தனர், என்றமூன்று பாட்டினர்த்தம். விவிதநிர்த்தேஸ நிர்த்திஸ்யமாந ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வரூபம் பகவததீநமென்றும், எம்பெருமான் ஸகலதேவதாந்தராத்மதயா ஆராத்யனாய் ஸகலபலப்ரதனாகையாலே ரக்ஷணமும் தததீநமென்றும், சேதநாசேதந ஸமஸ்தவஸ்துப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத்ஸங்கல்பாதீநமென்றும், கார்த்த்ரயத்திலே சொல்லுகையாலே * ஸ்வாதீந த்ரிவித சேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதனாகையாலும். வைஸ்வரூப்யாத் - திடவிசும்பெரிவளி. ஜகத்துக்குந் தனக்கு மைக்யஞ்சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிபக்ஷமஸங்கதமென்று தோற்றும்படி "தானஸரீரியாய் ஜகத்தை ஸரீரமாக வுடைத்தாகையாலும். த்ர்யக்ஷ ப்ரஹ்மாத்மபாவாத் - அரனயனென. இந்தஜகத்துக்கு நிர்வாஹகத்வேந ஸங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ராகளுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும். ஸதஸதவகதேஃ - உளனெனிலுளன். ஏவம்பூதனையீஸ்வரனை யில்லையென்று ஸூந்யவாதிகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி யவஸ்தாபேதத்தாலே ஸதஸச்சப்தவாச்யனு யறியப்படுகையாலும். ஸர்வதத்வேஷுபூர்த்தேஃ - பரந்ததண்பரவையுள். சேதநன் ஸரீரைக தேஸத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபிக்கும்படியன்றிக்கே ஸர்வவஸ்துக்களிலேயும் ஸ்வரூபேண எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலும். பஸ்யந்யோகீபரம் - எம்பெருமானை ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாக்ஷாத்கரியா நின்றுகொண்டு யோகிஸ்ரேஷ்டரான வாழ்வார் தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்த தவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று ப்ரதமதஸகத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார்.... ... . (௧)

ஸவ்யாக்யாநமான

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியில்

இத்திருவாய்மொழிக்கான பாட்டு.

உயர்வேபரன்படியையுள்ளதெல்லாந்தான்கண்
டுயர்வேதநேர்கொண்டுரைத்து - மயர்வேதும்
வாராமன்மானிடவரைவாழ்விக்குமாறன்சொல
வேராகவேவிளையுமவீடு. (க)

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வாருக்கு 'மயர்வறமதிநலமருள', இப்படி நிர்ஹேதுககடாக்ஷபாத்ரபூதரான ஆழ்வாரும் "அருள்கொண்டாயிரமின்றமிழ்பாடினான்" என்னும்படி திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை பண்ணார் பாடலாம்படிபாடியருளி, அநந்தரம் தம்முடைய நிரவதிகக்ருபையாலே மதுரகவிப்ரப்ருதிஸஜ்ஜநங்களுக்கு "அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மினீர்தேர்ந்து" என்னும்படியுபதேஶித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே *ஊருநாடுமுலகமுந்தம்மைப்போலேயாம்படி *செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்தவநந்தரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இத்திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸங்குசிதமாய்ப்போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்காவாராரென்றுபார்த்து நாதமுனிகளை "அருள்பெற்றநாதமுனி" என்னும்படி தம்முடையகடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே கடாக்ஷித்தருளி, இவர்க்கு திவ்யஜ்ஞானத்தையுமுண்டாக்கி, அந்த திவ்ய சக்ஷுர்மூலமாகவே ஶரணாகதி புரஸ்ஸரமாக தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார். இப்படி யாழ்வாருடைய திவ்ய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிகளும் "அழித்தலுற்றவன்றிசைகளாக்கினன்" என்னும்படி யித்தமிழ்மறைகளை யியலிசையாக நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்கொண்டார்தொடக்கமான வாஸதிகளைக்குதித்து, ப்ரபத்த்யர்த்தஸஹிதமாக இத்தைப்ப்ரஸாதிக்க, அவர்களுமப்படியே யவர்திருப்பேரனாருக்கு மணக்கால்நம்பிமுகேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு "ஆளவந்தாராகியவைவளர்த்தோன்" என்னும்படி யவருமித்தைவர்த்திப்பிக்க, அவர்கடாக்ஷலக்ஷ்யபூதராய் *மாறனடிபணிந்துய்ந்த எம்பெருமானார் "வளர்த்தவித்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு *ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாஶ்ரயணஶாலிகளான கோவிந்தகூராதிபகுருகாதிப பட்டார்ய நிகமாந்தமுநியாயந்தமாய் உபதேஶபரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்துசென்றவிது *திருமால்சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த *இன்பத்திருவெள்ளம்மூழ்கின நம்மாழ்வாரவதாரமாய் நம்பிள்ளையென்று பேர்பெற்ற லோகாசார்யராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி *தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஶதவ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவஹிக்க, அது "ஆங்கவாபால்" என்றுதொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று. இப்படி தீர்க்கஶரணாகதியான திருவாய்மொழி நாதயாமுநயதிவராதிகளாலே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோந்தமையைப்பற்ற "திருவருள்மால்" என்றும் "நாதம்பங்கஜநேத்ர" என்று மித்தனியன்களாலே வந்தவிந்த ஸம்ப்ரதாய க்ரமம் தேவாதிபாளவும் தாஶிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயாநடந்துவந்த திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதாயக்ரமந்தான் அதுக்குதேஶிகரான தேவப்

பெருமாள்கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிறே " [illegible] " (காநதோபயநதருயமிநகருணைகஸிநதோ:) என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே " மணவாளமாமுநியான வேரிதேங்கி " என்னும்படிதேங்கிறது. அதனைப்பற்றவிறே " [illegible] " (ஆர்யாச்சரீஸைலநாதாத்திகதஸ-ஜித்ஸூக்திபாஷ்யோமஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ யமிதிஹிகதிதஃ " என்றும், " திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள்சேர்ந்து குறைகொள் தமிழ்மறைகளும் மறைவெள்ளத்தனைத்து மோடமா யாரியர்களிட்டனால யுள்ளுணர்ந்தது " என்றும, " தமிழ்வேதமாகிய வோதவெள்ளங்களைகண்டகோயில் மணவாளமாமுநி " என்றுஞ்சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாறுயிரப்பெருக்கராகையாலே " மதிளரங்கர்வண்புகழ்மே லான்றதமிழ்மறைகள் " என்னும்படி தம்விஷயமான திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை யிவரிடத்திலே கேட்கவேணுமென்று பெருமாள் தாமுந்திருவுள்ளமாய " [illegible] " (ஶ்ருதவாகூடமஶடரிபுகிராமாததத்த்வம்த்வதுக்தம்) என்னும்படி யாழங்காறபடக்கேட்டருளினாரிறே. அதின்பின்பு ஸ்ரீபட்டநாதமுநிவாநமஹாதரியோகிதொடக்கமான வாசாரியர்களாகிறகால்களாலே புறப்பட்டு கரோங்கரமபுமெங்குமேறிப் பாய்ந்துபலித்தது. இப்படி ஈஶ்வரஶிதவயவிபாகமற ஸ்வஸூக்தியாலே வஶீகரிக்கவல்ல வைபவமானது " மணவாளமாமுநிதோற்றியபின்னல்லவோ தமிழ்வேதநூலங்கியது " என்றும, " மணவாளமாமுநிவந்திலனே லாறதிரைகளைத்தபுளியலலவோ தமிழாரணமே " என்றும், அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது. இவர்தாமும் " எநதைதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால வந்தவுபதேசமார்க்கம் " என்றும் " மாறன்கலையுணர்வாகப்பெறறோரும் " என்றும் " [illegible] " (வகுளபூஷணவாகம்ருதாஶநம்) என்றும், தாமருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமஹாத்ம்யயுக்தரான விவர் தம்முடைய வநுபவத்துக்குப்போக்கு வீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய துர்க்ரஹமான வாத்தங்களை யெல்லாருமறியும்படி ஸுக்ரஹமாக ஸுவ்யக்தமாகவும், " சொல்லும்பொருளுந தொகுத்துரைத்தான் " என்னும்படி ஸங்கதியாக விப்ரபந்தத்திலே யருளிச் செய்கிறார். ஈட்டில ஸங்கதியேயாயிற திவர்தாமிப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறது. இப்ரபந்தத்துக் கநேகநிர்ப்பந்தங்களுண்டாயிறேயிருப்பது, அதெங்ஙனேயெனனில ; வெண்பா எனகிற சந்தஸ்ஸாகையும், இப்படியானவிப்பாட்டில் முறபாதியிலே யொரோதிருவாய்மொழியின தாதபர்யமும தத்ஸங்கதிகளடைகையும், பாட்டுக்களதோறுமாழ்வார்திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாத்பர்யங்களை ததபாயந்தமாகப்பேசுகையும, அந்தாதியாய் நடக்குகையுமாகிற வைந்துநிர்ப்பந்தமுண்டாயிருக்குமாயிறறு. இதுதான * பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின ஸாரமாகையாலே " திருவாயமொழிநூற்றந்தாதியாந்தேனை " என்னும்படி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரத்தின்ஸங்க்ரஹமாகையாலே யொரோதிருவாய்மொழியினாததததை யொரோபாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான் நூறுபாட்டாய, * அலலுமபகலுமநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஶயபோக்யமாய, அவ்வளவுமனறிக்கே உடையவர் நூற்றந்தாதியோபா

தி ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியு முதந்தேஸ்யமாகையாலே ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையார்க்கநவரதாநு ஸந்தேயமுமா யிருப்பதொன்றாயிற்று. இதில் சரமபாவமானவாழ்வார் திருவடிகளையிறே ப்ராப்யப்ராபகங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கிறது, அதுதான் ✢ ப்ராங்குருபாதபக்தராய ✻ சடகோபர் தேமலர்த்தாட் கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தை யிராமாநுசனளவும் வந்திருக்குமிறே. ஆழ்வார் தாம திவ்யஸூரிகளுடையவும், திவ்யஸூரிகளுடையவும, முக்தருடையவும, முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிகளையுடையராயிருக்கையாலே யுடையவரு மிவர்விஷயத்திலே யாயிற்றீடுபட்டிருப்பது.—

(உயர்வேபரனபடியிதயாதி) இதில்ஸர்வஸமாதபரன் திருவடிகளிலேதொழுதெழுப்பாராயென்று பரத்வப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியானவித்திருவாய்மொழியடியாகவேசேதநர்க்குமோக்ஷலாபம என்னுமர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயெனனில், ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால பரிபூர்ணனாய ஸர்வஸமாதபரனாய ஸ்ரீயஃபதியாய அபௌருஷேயமான ஸ்வதஸ்ஸித்த ப்ரமாண ஶ்ருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள வெம்பெருமானை பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாம்படி யவனபரஸாதத்தாலேஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவித்து, அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப்பேசி, ஏவம்விதனானவனதிருவடிகளிலே “ ஜ்ஞாநாஸ்ய தாஸ்யமுபாகத꞉ ” (குணைர்தாஸ்யமுபாகத꞉) என்னும்படி அடிமைசெய்துஜ்ஜீவியென்று தம்திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்தருளிச்செய்த முதற்றிருவாய்மொழியி னர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து, ✻ உயர்வேபரன்படியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை. (உயர்வேபரனபடியை யுள்ளதெலாந்தானகண்டு) பரத்வத்தில் பரத்வமாயிற்றித்திருவாய்மொழியில ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது, “ ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர் ” என்றும், “ முழுதுண்டபரபரன ” என்றும், “ அளிபொறையாய்நின்ற பரனடிமேல் ” “ என்றுமபரத்வத்தையாயிற்றிற்சொல்லுகிறது. உயர்வேபரனபடியாவது - “ தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் ” (தமீஸ்வராணும்பரமம்மஹேஸ்வரம்) என்றும “ பர꞉ பராணாம் பரம꞉ ” (பர꞉பராணுமபரம꞉) என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸர்வஸ்மாதபரத்வத்தையாயிற்று “ உயர்வறவுயர்நலம் ” என்றருளிச்செய்தது, அதத்தை யடியொற்றியாயிற்றிவரிப்படி யருளிச்செய்கிறது. உயர்வே எனகிற அவதாரணத்தாலே - அல்லாதாருயர்த்திகளைப்போலே தாழ்கையன்றிக்கே மேன்மேலன என்று முயர்த்தியேயாயிருக்கை. “ நேதி நேதி ” (நேதிநேதி) “ நேதோஸ்த்யேதஸ்மாத் பரம் ” (நேதயமதோதிபரதே) “ நலத்தானுயர்ந்துயாநத்தபாலவன ” “ அயர்வறு மமரர்களதிபதி ” “ தேவாக்குந்தேவாவோ ” என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, உயர்வென்று - உச்சராயமாய், ஏனன்று - ஏயகையாய் - பொருந்துதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநநுரூபமா யிருப்பதன்றிக்கே, ஏயபரனென்று - அநுரூபமாயப்பொருந்தி யிருக்கிறபரனென்றுமாம. இப்படி யுயாத்தியாயிருக்கிறபரனபடியாவது - பரத்வைகாந்தமான ஸ்வபாவம். உள்ளதெலாமாவது - முதறபாட்டில கல்யாணகுணயோகமும் நித்யவிபூதியோகமும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யமும, இரண்டாம்பாட்டிலவற்றுக்காஶ்ரயமான திவ்யாதமஸ்வரூபம சேதநாசேதநவிலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றாம்பாட்டில் நித்யவிபூதியோபாதிதத்தீயதவாகாரத்தாலே யவனுக்கந்தரங்கமாயத்தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகமும், நாலாம்பாட்

டில அநதலீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூப மவனதீநமெனனுமதுவும், ஐநதாம்பாட்டில் அதினுடைய ஸத்திதியு மவனதீநமென்று மதுவும, ஆறாம்பாட்டி லதினுடைய ப்ரவருத்தி நிவருத்தியு மவனதீநமெனனுமதுவம, ஏழாமபாட்டில் ஜகத்துக்குமீஸ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவமும், எட்டாமபாட்டில இதுக்கிசையாத குத்ருஷ்டிநிரஸநமும் தரிஶாததிஸாம்யவாத நிரஸநமும, ஒனபதாம்பாட்டில் ஶூந்யவாதி நிரஸநமும், பத்தாமபாட்டில வயாபதிஸௌகாயமுமாகிற விவை. இப்படி உளளசெல்லாவற்றையும, தானகண்டு - “𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂” (திவயநததாமிதேசக்ஷு: பஶ்யமேயோக மைஸ்வரம்) எனனுமபடி மயாவறமதிநலமருளிஅவன, ப்ரஸாதததாலேகாட்டக்கண்டு. இப்படி யவன் காட்டினவைகளெல்லாவற்றையும (உயாவேதநோகொண்டுரைதது) அபௌருஷேயமாய நித்ய நிரததோஷமாய ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஙகள் போலே ஹேதவநதரஙகளா லழிக்கவொணணு தாகையாலே ஸாவபரமாஞேத கருஷ்டமான ஶ்ருதிச் சாயையாலே யருளிச் செயதது. அதாவது - “𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍” (ஸோஶ்நுதே ஸர்வாநகாமாந) எனறு கலயாணகுணயோகத்தை “நலமுடையவன்” எனறும, “𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂” (தாது:ப்ரஸாதாநமஹிமாநம்) என்கிற க்ருபாவைபவததை “அருளினன்” எனறும், “𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃” (தத்விஷ்ணோ:பரமமபதம்ஸதாபஶ்யநதிஸூரய:) எனகிற விக்ரஹவிபூதியோகத்தை “அயாவறுமமரா்களதிபதியவனவனறுயாறுசுடரடி” எனறும, “𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮” (ஸத்யமஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) “𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮” (ஆநநதோப்ரஹ்ம) “𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃” (ஆநநதமய:) எனகிற திவயாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யததை “உணர்முழுநலம” எனறும “𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿” (பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்யாம்ருதநதிவி) எனறு உபயவிபூதியையுஞசொலலி “𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯” (பதிமவிஶ்வஸ்ய) எனறுசொனன அநதவுபயவிபூதிநாதத்வததாலே லீலாவிபூதியு மவனதெனனுமததை “இலனது” எனறுதொடஙகி ஸாதிப்பித்தும், “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮” (ஸாவமகலவிதம்ப்ரஹ்ம) “𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨” (நேஹநாநாஸதிகிஞசந) “𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃” (ஸ்ஆத்மாஅங்காநயந்யாதேவதா:) எனகிற ஸாவப்ரகாரிதவததையும ஸாவாநதர்யாமிதவேந ஸாவஸமாராத்யதவததையும “நாமவன” “அவரவா” எனகிறபாடடுக்களிலே ப்ரகாஶிப்பிதது்ம், “𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌚𑌲𑌤𑌿” (தேநவிநாத்ருணாக்ரமபிநசலதி) “𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾” (ஈஶவரஸ்ஸாவபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶே அர்ஜுநதிஷ்டதி । ப்ராமயமஸர்வபூதாநியநதராரூடாநிமாயயா) எனறுப்ரவ்ருததிநிவருததிகள் ததததீநமென்னுமததை “நினறனரிருந்தனா” எனறும் “𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 - 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂” (யஸயாத்மாஶரீரம-யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம) எனறுஸர்வஶரீரதவததையும் “𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾

நாராயணஸ்ஸ்தித꞉" (அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித꞉) என்ற ஸர்வவ்யாப்தியையும் "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்ற ஶ்ரிய꞉பதித்வத்தையும் "திடவிசும்பு" என்கிறபாட்டாலே காட்டியும், "தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம்" (தமீஶ்வராணாம்பரமம்மஹேஶ்வரம தந்தேவதாநாம்பரமஞ்சதைவதம்) "நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண꞉ பர꞉" (நாராயணபரம்ப்ரஹ்மதத்வந்நாராயண꞉பர꞉) என்ற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாதித்து த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடியை * சுரரறிவருநிலையாலே ஸங்க்ஷேபமாக்கியும், வேதபாஹ்யரான ஶூந்யவாதியை "உளனெனில" இத்யாதியுக்தியாலே நிரஸித்தும், "அணோரணீயாந்" (அணோரணீயான) என்கிற வ்யாப்தி ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை * பரந்ததண்பரவையிலே பேசியும், இப்படி வேதமார்க்கானுஸாரியாயிற்று முதற்பாட்டுத்தொடங்கி யருளிச்செய்தது; அதைப் பற்றவிறே (உயர்வேத நேர்கொண்டுரைத்து) என்றிவரருளிச்செய்கிறது. "சுடர்மிகுசுருதி" என்றிறே ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை யங்கீகரித்தருளிறது. "ஆனந்தோ ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வரூபம்" (ஆநந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய" என்று ஸ்வரூபானந்தாப்பாவ முண்டாகையாலே ஸ்வரூபம் புக்கிடத்தே ஸ்வரூபநிரூபக பூதையான பிராட்டியுமுண்டாகக்குறையில்லை. (மயர்வேதும்வாராமல்) மயர்வாவது - அஜ்ஞானம். அது அத்யல்பமும்வாராதபடி. "மயர்வற" என்று தம்முடைய அஜ்ஞானத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸவாஸநமாகப் போக்கினாற்போலே யிவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி யிப்படி பரத்வவிஷயமான வஜ்ஞாநகந்தமவாராதபடி. (மானிடரைவாழ்விக்குமாறன்சொல்) பரோபதேஶ காபபஸ்வாநுபவப்ரகாஶகமான ஶ்ரீஸூக்தியாலே மநுஷ்ய ஜந்மாக்களா யுள்ளவர்களை வாழவிக்கும். வாழ்விக்கையாவது-பகவதேகபரராக்கி "ஸந்தமேநம்" (ஸந்தமேநம) என்னும்படிபண்ணுகை தம்மை தொழுதெழப்பண்ணினாற்போலே. (மாறன்சொல்வேராக வேவிளையும்வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந தத்பரரான வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியடியாக பகவத்ஜ்ஞாநமுண்டாய, அதடியாக மோக்ஷலாபமாமென்றபடி, ஸூக்திமூலமாகவே முக்திபலிக்குமிறே. "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்நிரனிறையாயிரத்திவைபதமிடே" என்றதைக் கடாக்ஷித் தருளிச்செய்தபடி. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கிறு ராகவுமாம், ததுக்தியாதல, தத்விஷயமானவுக்தியாதலாகலாமிறே. "தென்குருகூர்நம்பிக்கன்பனாய மதுரகவிசொன்ன சொல்நம்புவார் பதிவைகுந்தம் காண்மின்" என்னக்கடவதிறே. .. .. *

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி. க— பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

வீடுமின்முற்றவும் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(வீடுமின்முற்றவும்) இப்படி பரமபுருஷ யாதாத்ம்யாநுபவ ஜ
நித நிரவதிகப்ரீதியானது பகவத்தேகபோகரா யிருப்பார் பலரோடேகூட
பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணசேஷ்டித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்டு ம
நுபவிக்கவேணுமென்னு மபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே யந்தவபே
க்ஷாநுகுணமாக வநுபவிக்கைக்கு இந்தலோகத்தி லாத்மாக்களில் பகவ
த்தேகபோகரா யிருப்பா ரில்லாமையாலே “ இவர்களை பகவத்தேக போக
ராக்கிக்கொண்டாகிலு மநுபவிக்கவேணும் ” என்று இந்தவாத்மாக்களை
க்குறித்து பகவத்தேக போகத்வோபாயமான பக்தியோகத்தை பகவத்வ்ய
திரிக்தவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக வுபதேஶிக்கிறார்.......................*

பன்னீராயிரப்படி.

இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஸமாதபரனானவனே ஆஶ்
ரயணீயனாகையாலே ஆஶ்ரயணரூபமான பகவத்பஜநத்துக்கு உபயுக்தமான தத்த
ர ஸகலத்யாகத்தையும் பஜநப்ரகாரத்தையும், அஸத்தையத்தையும், த்யாகப்ரகா
ரத்தையும், த்யாகபூர்வகமாக வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை
யும், அதிஶயித புருஷார்த்தத்வத்தையும், ஸர்வஸமத்வத்தையும். விலக்ஷணஸ்வரூ
பமான வாஶ்ரயணப்ரகாரத்தையும், தத்பலமான அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும், ஆ
ஶ்ரயணீயனுடைய வபிமதபலரூபத்வ பூர்த்தியையுஞ் சொல்லிக்கொண்டாஶ்ரய
ணரூப பஜநத்தை பரோபதேஶமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸகலேதர பரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயமான
வாத்மஸமர்ப்பணத்தை விதிக்கிறார்... . ...*

ஈ டு.

(வீடுமின்முற்றவும்) தத்வபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிறே மோ
க்ஷஶாஸ்த்ரங்க ளிருப்பது, அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவ

தெல்லாஞ் சொல்லிற்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே; உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்கிற இத்திருவாய்மொழி. இத்திருவாய்மொழிதன்னை யாளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் ப்ரபத்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்தது, எம்பெருமானாரு மப்படியே யருளிச்செய்துகொண்டு போந்து, பாஷ்யந்தலைக்கட்டினபின்பு பக்திவிஷயமாக வருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்; பின்பு எம்பாருமப்படியே யருளிச்செய்தார்.

இவருடைய பக்திப்ரபத்திகள் தான் விகல்பிக்கலாயிறே யிருப்பது; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றிவர் தாம்பெற்றது பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமாயிருந்தது; தாம்பெற்ற தொன்றும், பிறர்க்குபதேஸிப்ப தொன்றுமாகவொண்ணாதே; அப்போது விப்ரலம்பககோடியிலேயாவரே. "உஹயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய" (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய) என்கிறபடியே கர்மஜ்ஞாந ஸம்ஸ்க்ருதாந்தஃகரணனுக்குப் பிறக்குமதிறே பரபக்தி; அந்த ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸ்தாநே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அதடியாக வந்ததாம் விளைந்ததிறே யிவருடைய பக்திதான். இதுதான் வேதாந்தவிஹிதையான பக்திதானேயானாலோ வென்னில்; ஸாவேஸ்வரனருள விவர்பெற்றாராகிற வேற்றம்போம், அபஶூத்ராதிகரண ந்யாயமும் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆனபின்பு தாம்பெற்றதையே பிறர்க்குபதேஸிக்கிறாராக வமையும்.

• கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்து ஒரு பெரிய திருநாளபோலேயிறே போந்தது, இவரிப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறர்க்குபதேஸிக்கிறபடி யெங்ஙனேதான்; தாமநுபவித்த விஷயத்தை யெல்லைகண்டோ, அன்றிக்கே தாமவ்விஷயத்தில் விரக்தராயோ, என்னில்; விஷயமோ! என்றால், "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவரியான" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நவிஷயம், * கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமிறே. இனித்தம்மபிநிவேஸமோ! என்றால், "காதல்கடலின் மிகப்பெரிதால்" என்றும், "மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலு நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகியிருந்தது. ஆகிலு மொருக்கா லொன்றிலே யபிநிவேஸம்பிறந்தால் அப்படிப்பட்ட விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக்காணாநின்றோம், அப்படியே, சிலகாலமநுபவித்து பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவென்னில்; அங்ஙனுஞ் சொல்லவொண்ணாது, "எப்பொழுதுநாடிங்களாண்டூழியூழிதொறு மப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்னும்படி நித்யாபூர்வமாயிருக்கும். இனி ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகவன்று; க்யாதிலாப பூஜைகளுக்காகவன்று; "ஹ்ரூஹ்ரூ̄ யாசு" (ப்ரப்ரூயாத்) என்றொருவிதி பரதந்த்ராரயன்று. ஆனால் இது

ன்னை யெத்தாலே யாவதெனனில ; ஸ்வாநுபவப்ரகர்ஷ மிருக்கிறபடி. தாமநுபவிததவிஷயம் தனியே யநுபவிககு மதன்றிக்கே யிருந்தது ; இனிநமககு - போதயந்தஃபாஸ்பாரததுக காளாவாராரெனறு ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார ; தாம பகவத்விஷயததிலே ப்ரவணரா யிருக்கிறபபோலே அவாகள் ஶப்தாதிவிஷயஙகளிலே பரவணராயிருந்தாகள் ; இவாகளநாததம பரிஹரிததலலது நிற்கவொண்ணாதா யிருந்தது ; " ஒருவனுககு வைஷ்ணவதவமுண்டு, இல்லை, எனனுமிடந்தனக்கேதெரியுஙகாண் " எனறு ஜீயாபலகாலுமருளிசசெயவா ; பிறாநாத்தங் கணடால ஐயோ ' என்றிருநதானாகில " நமககு பகவதஸம்பந்தமுண்டு " எனறிருககவடுக்குமா, இததனை புமபட்டிடுவானுககென்றிருந்தானாகில " நமககு பகவதஸமபந்த மிலலையெனறிருகக வடுககுமெனறு. இவர்களையிவர் மீடகபபாாக்கிறவழிதா னென்னென்னில ; இவாகள சேதநரா யிருந்தாாகள, ஶபதாதிவிஷயங்களில் வாசியறிந்து, தீயவை கழித்து, நல்லவைபற்றிப போருகிறதொன் றுண்டாயிருந்தது, அவற்றினுடைய ஹேயதையையும, ஸாவேஶ்வரனுடைய வுபாதேயதையையு மிவர்களுக்கறிவித்தா லவற்றைவிடடு இவனைப்பற்ற வடுககுமென்று பார்தது, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நனமையையும், இவர்கள் பறறினவிஷயங்களல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டஙகளெனனு மிடததையும், பற்றுமிடத்தில்வருமந்தராயபரிஹாரததையும், பற்றுமிடததி லினறு புதிதாகச் செய்யவேண்டுவதொனறிலலை - பழையஸமபந்தததை யுணர வமையுமெனனுமிடத்தையும், பற்றுவாாககநுஸந்திககபபடு மநத்ர மின்னதென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய பஜநீயதையையு மருளிச்செயயாநின்றுகொண்டு, இதரவிஷய வைராக்யபூாவகமாக பகவத்பகதியைப் பண்ணி யாஶ்ரயியுங்கோளென்று பரோபதேஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறாா. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

வீடுமினமுறறவும பரவேஶே, கீழிறதிருவாயமொழியோ டித்திருவாய்மொழிக கிரணடு விதமாக ஸஙகதி. அதிலவேதாநதஶாஸதரபரக்ரியயாஸங்க்ஷேபேணமுநதினஸஙகதி (தததவபரமாயுமெனறுதொடஙகி பிறாககுபதேஶிக்கிறாராகவமையுமெனனுமளவும) கீழதாமநுபவிததாா, இதில பரோபதேஶம் பண்ணுகிறாரெனறு விஸ்தரேண விரண்டாம ஸஙகதி (கீழில் திருவாயமொழியிலே யென்றுதொடஙகி) மோக்ஷஶாஸ்த்ரமானவேதாநதஸூதரம நாலத்யாய மாகையாலே யதுகது பூாவதவிகமெனறு முததாரதவிகமெனறு மிரணடுவகையான பிரிவுணடெனறு திருவுளளம்பறறி யவறறிறசொல்லுகிற பரமேயங்களை யருளிச் செய்கிறார் (தததவபரமாயுமிதயாதி) தததவபரமாயு முபாஸநபரமாயுமிரேயென்றது- "ஸ்வ ஶேஷாஶேஷாயெ-நா-திாவயிக நிவை-நாயஉஷிஉா-ஷஊா-நாசஞா-தாயஃஷ.

ஶேஷிதிவஶரீரகஶ்ரீதஃ। ஶ்ரியம் தத்ஸ்ரீவம் தத்பலஸம்ப ந்தரஸஶரீரஹி ஷ்ஷஷிதிஸ்வது த்ராரவி தயூரதிர த்ராஜ நிஜநிஃ " (ஸவஶேஷாஶேஷார்ததோ ஷ்நிரவதிகநிர்ப்பாதமஹிமாபலாநாம தாதாயஃபலமிதிசஶாரீரகமிதஃ। ஶ்ரியம்ததஸ த்ரீசிம ததுபஸ்தநதராஸ ஶமஹீமபிஷ்டௌதிஸ்துதயாம விததமதிாயாமுநமுநிஃ)
என்று சதுஶ்லோகீ வ்யாக்யாநோப க்ரமததில பிளளை யருளிசசெயதபடியே ஸ மநவயாவிரோத ஸாதநபலரூபாரதத பரதிபாதகாதயாய சதுஷடயாதமகமான வேதாநதஶாஸ்த்ரநதான பூர்வதவிசததாலே தததவபரதிபாதகமாயும, உததரதவி கத்தாலே யுபாஸந பரதிபாதகமாயுமிறே யிருபபதெனறபடி. (உபாஸநபரம்) உ பாயபரம். பூர்வத்விகததில பரதிபாதிதத பரமேயஙகள - ஸாவவேதாநத வாகய ஙகளும் ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே நனருககசேருமெனனுமதுவும், அப்படி நிாணயித தவஸ்துவுக்கு பாஹ்யகுதருஷ்டிகளா லொருபாதை யிலலாமையும. இரணடதயா யததுக்கும் ஸமநவயமெனறும அவிரோதமெனறும போ. அதில முதலேழுபாட் டாலே ஸமநவயாதயாயததி லாத்தஞசொலலபபடடது ; " சுராறி " " உளனெ னில " எனகிற விரணடுபாட்டாலும பாஹ்ய குசருஷ்டிகளால வரும பாதையில லாமை சொல்லபபடடது, இதவிரோதாதயாயாததம் உததரதவிகததுககு, ஸா தநாதயாயமெனறும, பலாதயாயமெனறும போ. ஸமநவயாவிரோதபரதிபாதக மான பூாவதவிகம் தததவபரம் ; உபாயபலபரதிபாதகமான உததரதவிக முபாய பரமெனறபடி.பலபரததையுமுபாயபரமெனறது-பலமுபாயஸாதயமாகையாலே.

" நாநாஶப்தாதிபேதாத் வதநஜநேஸசிதேஸசதரகா ரௌஃ " (நாநாஶபதாதிபேதாதபரபதநபஜநேஸசிதேஸசதரகாரைஃ) எனறு வேதாந்தஸிததோபாயம த்விவிதமாகையாலே யெநதவுபாயததை யிததிருவாய மொழி சொலலுகிறதெனன (இததிருவாயமொழி தனனையிதயாதி) இததால்ப் ரபதயுபாயததைச் சொலலுகிறதென்றபடி. (தலைககடடினபினபிதயாதி) பரப த்தி, வேதகுஹ்யமான ரஹஸ்யோபாய மாகையாலேயுபகரமததிலே வெளியிட வொண்ணுதெனறு பரபதயப்ரபாயாயமான ஸாதயபகதியாலே மறைததருளிச செய்துகொணடு போநதாரெனறபடி. பகதி-ஸாதயபகதி, அதாவது - பர - " ஸாதயபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீ " (ஸாதயபக்திஸ்துஸாஹநதரீ) என்னககடவதி றே. " திணகழலசோ " எனறது - பரபததிபரதைககு ஸூசகம் ; " புலகுபறற றறே " எனறது - பக்திபரதைககு ஸூசகம். யதவா, பாஷ்யந தலைககடடினபின பிதயாதிககு - பாஷ்யததிலே விவேகாதிஸாதந ஸப்தகஶமதமாதயஙகததவமுபா ஸநததுக்கே யெனறு " ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்திஃ " (ஆஹாரஶுததௌ ஸத்தவஶுத்திஃ) " ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத் " (ஆத்மநயேவாத்மாநம் பஶயேத) இத்யாதி வாக்யங்களையிட்டு நிாணயிககையாலே பரபததிககு தததங கத்வம திருவுளளமல்லவிறே, ஆகையாலே " வீடுசெய்து வீடுசெயமின " என கிறவாக்யத்தாலே " ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத " (ஸ்நாதவாபுஞ்ஜீத) எனனுமாபபோ லே அங்காஙகிபாவந தோறறுகையாலும் , " ஆறெனககு நினபாதமேசரணாக " " அடிக்கீழமாநதுபுகுநதேனே " எனகையாலே பரபநநஜந கூடஸததராக வதய வஸிதரானவிவா பரபநநரோ ! பக்தரோ ! எனறு ஸம்ஶயிக்குமபடி விஷயாநத ரவைதருஷ்ணய பரிஷ்கருதையான பகதியை " மயாவறமதிநலமருளினன் " எ

ன்கையாலே யவனகருபையாலே யுடையராயிருககையாலும், இவருடைய பரப த்தி, வைராககயஸஹசரிதையாகையாலும, இவருடைய உகத்யநுஷ்ட்டாநங்களா லே ஶமதமாத்யநுஷ்கையா யிருக்குமெனறு ஶங்கிககவருமெனறு திருவுள்ளம்ப றறி, பராப்யபகதிபரமாக நிாவஹித்தருளிறுரெனறபடி. பிததோபஹதனுக்கு நா கிலதீறறிய பிததததைப்போககி பாநமபணணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது, ஆ கையாலே, " வீடுசெயதுவீடுசெயமின் " எனகிறதென்றும, இவருடையவைராக் யம்விஷயதோஷதாஶநததாலவநததிததனையென்றும், கருதநென்றுதிருவுள்ளம்.

ஒனறில பக்திபரமாகவேணும, இல்லாவிட்டால் ப்ரபத்தி பரமாகவேணு மொழிய நினைததபடி நிாவஹிக்கக கூடுமோவென்ன (இவருடையவிதயாதி) அ தாவது - ஆழவாருடைய ப்ரபததி, பகதிபாரவஶ்யததாலே வந்ததாகையாலே காாயகாரணஙகளையபேதேந வயவஹரிககலாமெனறு கருத்து. இவர்க்கு பகதியு ணடோவெனன (மயர்வறவித்யாதி)

அன்றியே ஸாதநபகதியை யுபதேசிக்கிருராறுலோவெனன (மயர்வறவித் யாதி) எனனவுமாம். தாம்பெறறது ஸாத்யபகதியாறுலும் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தி யை யுபதேசிககிருராறுலோவெனன (விபரலம்பகேதயாதி)

காமஜஞாநஙக ளடியாகவனறே பகதியுண்டாம், இவாக்கு பக்திவநதபடி யெனனென்ன (உபயபரிகாமிதேதயாதி) ஆதமஸித்தௌ யாமுநாசார்ய வசநம் " உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய ஐகாந்திகாத்யந்திக பக்தியோகைகல ப்ய: " (உபயபரிகாமிதஸ்வாந்தஸயைகாநதி காதயநதிகபகதியோகைகலப்ய:) இதி. அஸ்யாாதத: - காமஜஞாநஙக ளிரணடாலும அலங்க்ருதமான ஸவாநத:கர ணததை யுடையவனுககொரு விஷயததிலே நியதமாயிருப்பதாய் நிதயமாயிருக்கி ற பக்தியோக மொன்றுலும் லபயனெனறபடி. (அநநதரம்) அநந்தரக்ஷணஏவ. அநந்தரம் விளைநததாகையாலே ஸாதயபகதியென்றபடி.

விபாயயே அநிஷ்டஙகாட்டுகிருர் (இதுதானிதயாதி) இதுதான் - இவரு டையபகதிதான். சாாவேதவனெறிபரவேஶததிறபடியே. நயாயம் பரஸங்கிகரு ம் - நயாயவிரோதம ப்ரஸஙகிக்கும். " ஶுசஸ்ய " (அபஶூதர) இத்யாதிவா கயத்தைமுநதற வநுஸநதிததது, விதுராதிகளைபபோலே யிவருடைய ப்ரபாவததா லே யுபதேஶிக்கக் கூடாதோவென்ன (ஸாவேஶவரனருள விதயாதி) எனறு கண்டுகொள்வது. அபஶூதராதி கரணமாவது - " ஶுகஸ்ய ததநாதரஶ்ரவ ணாத்ததாத்ரவணாத் ஸூச்யதே ஹி"(ஶுகஸயததநாதரஶ்ரவணாத்ததாதரவணு

கள இநதராஜாவினிடத்திலநுக்ரஹத்தாலே "ஶுஷ்கதர்மங்கொண்டுகார்யமிலலை ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்" என்றெண்ணி யிரண்டுஹம்ஸரூபிகளாய் அந்த ராஜாவினமேலே பறந்துகொணடுபோகிறவிடததிலே பல்லாக்ஷனை பல்லனென்கி றவன் "ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம்" என்ன,

பலலாக்ஷனென்கிறவன் "நிழலபட்டாலவந்ததேது, ரைக்வனுகபபுகுகிருனே" என்று அநாதரம்பண்ணிக்கொண்டுபோக, அதனைக்கேட்டு ஜாநஸ்ருதி துஃகிதனாய் ரைக்வனைத்தேடி, சிரங்குஞ்சொறிந்துகொண்டு காரப்பண்யத்தோடே பரசசந்நயாவனாயிருக்கிற வவனைக்கண்டு அநுவாதித்து "ப்ரஹ்மவித்யையை யுபதேஸிக்கவேணும்" என்ன, "ஸூஸ்ருஷாஹீனனுக்குச சொல்லப்போகாது" என்ன, "ப்ராஜாரக்ஷணத்தபரனுளவெனக்கு ஸுஸ்ருஷைக்கவகாஸமில்லகாணேன" என்ன, ஆதரபரீக்ஷார்த்தமாக, "ஆனால பஹூதரவ்யங்கொண்டுவா" என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையுங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அந்தராஜாவினுடைய வாதரங்கண்டவாகவன் "ஆஜஹாரேமாஸ்ஸூத்ர அநேநைவமுகேநாலாபயிஷ்யதா:" (ஆஜஹாரேமாஸ்ஸூத்ரா நேநைவமுகேநாலாபயிஷ்யதா:) என்றதுக்கு பாஷ்யம்பண்ணுகிற பாஷ்யகாரர் உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழிய ப்ரஹ்மவித்யோபதேஸத்துக்கு யோக்யதையில்லை, பின்னை ஸூத்ரனென்றதுக்குக் கருத்தேதென்று ஸங்கித்து, ஸோசநாச்சூத்ர: என்று - ஸோகமுடையவனாகையாலே ஸூத்ரனென்கிறதென்று நிஸ்சயித்தார். அந்தஸோகமாவது - பலலாக்ஷருடைய வநாதரத்தாலும ப்ரஹ்மவித்யாராஹித்யத்தாலு முண்டான ஸோகம். ஆக அந்தவதிகரணத்திலே ஸூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாயோக்யதையில்லையென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே யந்தவிரோதம ப்ரஸங்கிக்குமென்றபடி. "நயாயமும்" என்கிறவிடத்தில சம்பந்தம் - "ஏற்றம்போம்" என்றதோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆக ஸாதநபக்தியென்றால பாதகத்வயமவருகையாலே ஸாத்யபக்தியேயென்று கருத்து. பூர்வோக்தஹேத்வநுவாத பூர்வகமாகத் தாம்பெற்ற பக்தியை யுபதேஸிக்கிருரென்கிறார் (ஆனபின்னபித்யாதி) ஆனபின்பென்று - "உபய" (உபய) இத்யாதிவாக்யார்த்தத்தை பராமர்ஸிக்கிறது. தாம்பெற்றதனையே - ப்ராப்யபக்தியையே. ஆகவிந்தப்பத்துப்பாட்டாலும் ஸங்க்ரஹேண பரபத்திஸரீரமும், தத்பயுக்தார்த்தங்களையுஞ்சொல்லி, பரபத்தியிலே தாத்பர்யத்தாற்பர்யவஸிக்கிறதென்றுளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்குப்யுக்தமான வார்த்தங்களைச்சொல்லி, ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பாஷ்யகாரர் நிர்வாஹமென்றதாயிற்று; இந்த வார்த்தத்தில வீடுசெய்மினேயாவது - அவன்பக்கலிலே புத்தியை வையுங்கோளென்றபடி. பாஷ்யந்தனைக்கட்டினபின்பென்றதுக்கு - காலவிஸேஷபரதாஸ்நமேபலமாகவுமாம்.

இரண்டாம ஸங்கதி (கீழ்றறிருவாய்மொழியிலேயித்யாதி). (தனக்குமித்யாதி) தனக்குந்தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யறியவரியவன. (கொள்ளவித்யாதி) அநுபவிக்கவெல்லைகாணவொண்ணாத வாநந்தஸமுத்ரம். (காதலித்யாதி) ஆசையானது கடலிற்காட்டிற்பெரியது. (மண்டிணியித்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும், அதனைச்சூழ்ந்த வேழ்கடலும், எல்லாத்துக்குமிடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஸமான வாகாஸமுந் தனக்குள்ளே யாம்படி யவ்வருகே பெருத்திராநின்றது. (சூழ்ந்தித்யாதி) அந்த தத்தவத்ரயத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு அதுக்குமபெரிதானவெனனுடைய வபிநிவேஸமானது.

விஷயந்தானே - விஷயந்தன்னிலே. இங்கே "தத்தேவ பீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே" (தத்தேவபீதயே பூத்வாபுநர்து:காயஜாயதே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம் (எப்பொழுதுமித்யாதி) எல்லாக்ஷணம், எல்லாநாள், எ

லலாமாஸம, எல்லாவாண்டு, எல்லாவகைப்பட்டகல்பம சலபங்தோறு மவவோவ வவோகாலங்களி லெனகஞளளோகலநது அநருபதிகரமான வம்ருதமானவன்.

" ஏபாவம்பரமே " எனகையாலே டாசாாயபதகிரவஹஞாததமாக வன ு. " நீசனேன " " பெருஞ்செலவநெருபபாக " " தொண்டர்தொண்டன " " ஓ தவலலபிராககள " எனகையாலே கயாதயாதிகளுககாகவனறு. " வீடுமின்முற்ற வும் " என்று பலனரகுறித்துபதேஶிக்கையாலே "ப்ரபத்யாக" (ப்ரபத்யாத " எனறுருவிதி பரதநதரராயலலவெனறபடி. பரபத்யாத் என்றது - " பரோவாவதாமதத்வதோ ப்ரஹ்மவிஷயம் " (பரோவாசதாமதத்வதோ பரஹ்மவிதயாம்) எனகிறமுண்டோபநிஷச்சருதியில் " பரோவாவ " (பரோ வாச) எனகிறதுககாத்ததவேநசொனன வேதாாததஸங்கரஹவாகயததையாதல்; " நாஸமவத்ஸரவாஸிநே ப்ரபத்யாத " (நாஸமவத்ஸரவாஸிநேபரபத்யாத) என்றததையாதல.

விவரணம (தாமநுபவித்தவிஷயமிதயாதி) " ... " (மச்சித தாமதகத பராணுபோதயநதஃபரஸபரம | கதயநதஶ்சமாநநித்யம் துஷ்யநதி சரமநதிச) இதிகிதாஶாஸ்த்ரமேஸதநிதம வசநமவலமபய " போதயநதஃபரஸ்பர ததுககு " எனறது. ஆழ்வாரகள் உசாததுணையாவாகளோவென்ன (தாம்பகவ தவிஷயததிலே யிதயாதி) ஆளுலவாகளுக குபதேஶிபபானெனனெனன, தம்மு டைய தயாதிமபநதாலே யெனகிறா (இவாகளாததமிதயாதி)

பிறாகாததம் பரிஹரிக்கவேணுமோவெனன (ஒருவனுககிதயாதி) அதாவ து - " ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் " (ஸுஹ்ருதம்ஸாவபூதாநாம்) என்ற வனிருநதால் " யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோதாஸஃ " (யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ, தச்சீலோ தாஸஃ) என்றிவனுக கிருககவேணுமிறே யெனறுகருத்து. அடுக்கும் - ப்ராப்தம். இததனையும்படடிவோனுககு - இவவள வநாததமும் படக்கடவன். பகவநதவல க்ஷண்யஜஞாந கநதமிலலாதவர்களை யெவவழியாலே ஶப்தாதிவிஷயங்களினின் றும் மீடகப் பாாககிறுரெனகிற ஶங்கையை யநுவதிககிறுா (இவர்களையிவாமீட் கவிதயாதி) ஶபதாதிவிஷயஙகளில் ரஸிகதவஜஞாந மடியாக மீட்கப பார்ககிறு ரென்று ஶங்கைககுத்தர மருளிசசெயகிறா (இவாகள் சேதநராயிதயாதி)

" எல்லையிலநலம " எனறததைபபறற (ஸாவேஶ்வரனுடைய நன்மை யையுமென்றது) "மினனினிலையில" எனறததைபபறற (அல்பாஸ்திரதவாதிதோ ஷதுஷ்டமெனறது) " அதுசெறறு " எனறததைபபறற (அந்தாாயபரிஹாரமெ னறது) " அடங்குகவுளளே " எனறததைபபறற (ஸம்பநதததை யுணரவமையு மெனறது) " வண்புகழநாரணன் " என்றததைப்பற்ற (மநதர மின்னதென்கிற து) " இறைசேர்மின் " எனறததைபபறற (பஜநீயதையையுமென்றது) " வீடு மின்முறறவும்" என்றத்தைப்பறற (இதரவிஷயவைராக்யபூர்வகமாகவென்றது) " அந்நலம்புல்கு " எனறததைப்பறற (பக்தியைப்பண்ணியென்றது) ....*

ரண்டாந்திருவாய்மொழி

முதற்பாட்டு.

வீடுமினமுற்றவும, வீடுசெய்துமமுயிா
வீடுடையானிடை, வீடுசெய்மினனே.

ஆறுயிரப்படி.

பகவதவயதிரிகத ஸாவவிஷய ஸஙகததையும் விடடு இவ்வாதமா
ஃவ ஶேஷதவேந ஸமாப்பியுஙகோள ! ஸமா்பபிக்கு மிடததி லித்தை யு
டையவன்பக்கலிலே ஸமா்பபியுஙகோள - ஸமா்ப்பணமாவது - இவவா
த்மா அவனுககு ஶேஷமென்று ஸமவதிககையெனகிறுா.................*

பன்னீராயிரப்படி.

முறறவும் - பஜநவிரோதியான ஸாதயஸாதநஙகளெலலாவறறையும். வீடு
மின் - ஸவாஸநமாகவிடுஙகோள். அவவளவிலநிலலாதே வீடுசெய்து - அவறறை
விட்டு. உமமுயிா - உஙகளுடையவாதமாவை. வீடுடையானிடை - மோக்ஷநிாவா
ஹகனுன ஸவாமிபககலிலே. வீடுசெயமின் - விடுதலைபபண்ணுஙகோள.—வீடிசை
மின்னே யென்றுஞ் சொலலுவா..... ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு

இதரவிஷயங்களைவிடடு, உஙகளுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்ற
ப்பாருஙகோளெனகிறுா.

(வீடுமின) " வீடுமின் " எனறெுரு சொல்லாயக் கிடககவுமா
ம்' விடுமினென்றததைநீட்டி "வீடுமின" எனறுகிடக்கிறதாகவுமாம். மு
தலிலே "வீடுமின" எனபாெனனெனனில்; சிறுபாஜைகையிலே ஸாப்
பத்தைப்பிடிததுககொண்டு கிடநதால, பொகட்டுககொடு நிறகசசொல்
லி, பினனை "ஸாபபம" எனபாரைபபோலேயும, ஒருவனகருஹத்துககு
ள்ளேகிடந்துறஙகாநிறக, நெருப்புப்பற்றிபபுறம்பேயெரியாநின்றுல "பு
றப்படடுககொளகிடாய " எனறு, பின்பு " நெருப்பு " எனபாரைப்போ
லேயும, மூநதறவிடுஙகோ ளென்கிறுா. ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயி
றே இவைதான் நோவுபடுகிறது. " த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச " (த்ய
க்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராமஶ்ச) என்றும், " பரித்யக்தாமயா லங்கா " (பரி
த்யக்தாமயாலங்கா) என்றும், விடுகைமுன்னுகவிறே முன்புபற்றினவ
ர்களும்பற்றிற்று. " வீடுமின் " என்கிறபனமையாற் சொல்லுகிறதென்
னென்னில்; ஒருவன்தாந்தனுய்வந்துநிற்க வவனுககுபதேஶிககிறு ரன்

றே, ஸம்ஸாரவெக்காய மெலலாகருமொத் திருக்கையாலே ஒருவரல லாவொருவருக்காகிலும் ருசிபிறககுமோவென்று எல்லாக்குமுபதே ஶிககிறா.

எத்தைவிடுவதென்னில் (முறறவும்) சண்டாலரிருபபிடத்தை ப்ராஹ்மணாககாக்குமபோது சிலகூட்டிசசிலகழிததன்றேகொளளுவது, அப்படியே அஹஙகாரமமகாரஙகளாலே தூஷிதமான வறறிலே சிலகூ டடிககொள்ளவொண்ணாதே! ஆகையாலேகட்டடஙக விடுஙகோளெ னகிறார்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின்முறறவும" என்றாராகில திரிய "வீ டுசெயது" என்கிறவிதுக்குக கருததென்னென்னில; மேலொருபேறு பெறுவதிலும் இவற்றைவிட்டு நிறகும் நிலைதானேபேறாகப்போருகையா லே'விடுகையாகிற பேற்றைப்பெறறென்கிறபடி, ராஜபுத்ரன் அழுகுசி றையிலேகிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம்பண்ணுவதிலும் சிறைவிடுகைதா னே பரயோஜநமாயிருககுமிறே.

(உம்முயிர்வீடுடையானிடை) இதுக்குபபலபடியாக வருளிச செய்வர். "யஸ்யாத்மாஶரீரம், யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸ்யாத்மாஶ ரீரம், யஸயப்ருதிவீஶரீரம்) எனகிறபடியே, உம்முயிரையும, அதினு டைய வீட்டையும், உடையவனென்னுதல்; உம்முயிராவீடாகவுடைய வனென்னுதல; உமமுயிரை, வீடுமிடத்தில - ஸமர்பபிககுமிடததில. உடையான்பக்கலிலேயென்னுதல்; வீடுடையான் - பரமபதநிலயன்பகக லிலேயென்னுதல்.

(உமமுயிர) அநித்யமான ஶரீரததுக்கு நனமைபார்ககச்சொல் லுகிறேனோ? நிதயமான வாத்மவஸதுவுக்கனறோ நான் நன்மைபார்கக ச்சொலலுகிறது; அதுதானு மெனனுயிரகோ? உமமுயிர்க்கனறோ. (உடையானிடை) பொதுவிலேயுடையவனென்கிறா; ருசிபிறந்து "அவனார்" என்றால் "வண்புகழநாரணன்" என்பாராக. அவனுடை யவனாய் உங்கள ஸத்தையை நோக்கிககொண்டு போராநிற்க, நீங்களும் "நான எனனது" என்றகலபபாராதே யுஙகளை யவன்பககலிலே ஸமர்ப் பிக்கப்பாருங்கோள். அவனுடையவனானபின்பு அவனோடேவிவாதமேயுங் களுக்குவேண்டுவது; [யமঃ] ப்ராதேஶிகமான நியமநத்தையுடையவ னையன்று சொல்லுகிறது, "பரபவதிஸம்யமநோ யமோऽபி விஷ்ணுঃ" (பர பவதிஸம்யமநோமமாபிவிஷ்ணுঃ) என்று அவன்றன்னையும் நியமிக்குமவ னையிற்றிவன். [வைவஸ்வதঃ] [வைவஸ்வதঃ] விவஸ்வானுடைய குல

த்திலேபிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாந்தரவஸ்த்திதனென்னுதல். [ராஜா] [ராஜா] அவனைப்போலே “ஈஹவஉ” (ததுபச) என்கையன்றிக்கே எல்லார்க்குமினியனாயிருக்கு மவனாயிற்றிவன். [யஃ] அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தி. [தமெவஷஹாஜிஹ்மிதஃ] [தவை ஷஹ்ருதிஸ்த்திதஃ] அவனெங்குற்றானென்ன ; கண்டிலையோ ? உன்னுடையஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஆட்சியிற்றொடாச்சி நன்றென்றிருக்கிறான். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்னில் [தெநவெஉவிவாஉஹெ] [தேநசேதவிவாதஸ்தே] உடையவனாயிருக்கிறவனோடே யுனக்கு அவிவாதமுண்டாகில். இத்தால் பேறென்னென்பாயோ ? [ஊமஜாஂஊகாரஹுநஜஃ] [மாகஙகாமமாகுருநகமஃ] ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந்தேடிப்போதல், செய்யவேண்டா ; அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்க ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகையாவது, நிஷித்தத்ரவ்யத்தையுள்ளேவைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. உடையவனுக்கு மூடைமைக்குந்தக்கபடியிறே ப்ராயஶ்சித்தமும்; உடையவன் - ஸர்வேஶ்வரன். த்ரவ்யங்களில் ப்ரதானமான வாத்மத்ரவ்யத்தையிறே யபஹரித்தது. அபஹரித்தத்ரவ்யத்தைப்பொகட்டு ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணவேணுமே. பொகடுகிற த்ரவ்யம் தானாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணுகைக்கு வேறதிகாரியுமில்லையே. ஆகையாலே நீங்களுமுடையவன்பக்கலிலே வீடுசெய்மின்னே. வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை. அதாகிறது-இசைகை..... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு (வீடுமினித்யாதி) “ வீடுமின் உம்முயிர் வீடுடையானிடைவீடுசெய்ம்மின்னே ” என்னுமளவும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இதரவிஷயங்களை யித்யாதி) வருத்த விஷயத்தை யென்றது - “ உடையான் ” என்றத்தைப் பற்ற. (ஒருசொல்லாய) “ வீடுமின ” என்றொரு ஶப்தமுண்டாய. விடுமினென்றத்தை நீட்டியென்றது - “ நீட்டுவழிநீட்டல், குறுக்குவழிக்குறுக்கல் ” என்ற தமிழர் மர்யாதையைப்பற்ற. இரண்டாலும் பலித்தார்த்தமொன்று.

(முதலிலே) த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லாதே முதலிலே என்று கூட்டுவது. பரிஹாரம் (சிறுபரஜ்யித்யாதி) த்யாஜ்யவஸ்துக்களினுடைய கரௌாயாதிஸ்யந்தோற்றுகைக்காகவென்றபடி. இவர்களுக்கு நாத்தமேதென்ன (ஜந்மமரணேத்யாதி)

த்யாகத்த பூர்வகமாக த்யாஜ்யத்தைச்சொன்ன விடமுண்டோ வென்ன, (த்யக்த்வேத்யாதி) “ ஸோஹம்ஸர்வஷிதஜெஸந ஊாஸவஹாவஊாநிஃதஃ !

[illegible] ணஜத:" (ஸோஹம்பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச ராகவம்ஸரணங்கத:) இதி யுத்தகாண்டே ஸப்தமே விபீஷணவசநம் (இதியுத்தகாண்டே ஸப்ததஸே விபீஷணவசநம்) "பரித்யக்தாமயா லங்கா மித்ராணிச தநாநிச । பவத்கதம்மே ராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச" (பரித்யக்தாமயாலங்கா மித்ராணிசதநாநிச । பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநிச) இதி தத்ரைவ ஏகோநவிம்ஸே விபீஷணவசநம் (இதிதத்ரைவைகோநவிம்ஸே விபீஷணவசநம்.)

உபதேஸமஷ்டகர்த்தமாக வேணுமிருக்க, பஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலர் தாத்பர்யாதிக்க, சொல்லாமையாலும், அநாதம், ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், எல்லாரையுங்குறித்துச் சொல்லுகிறுனென்னுமதசைஸங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (வீடுமினென்கிறவித்யாதி) பன்மை - பஹுவசநம். வெக்காயம் - ஔஷணயம்.

முற்றவும் - கட்டடங்க. ஸாகல்யேந. இப்படிஸகலபரித்யாகத்திலடியே தென்ன (சண்டாலரித்யாதி) இங்கே "அஹம்மமேதி சண்டால:" (அஹம்மமேதிசண்டால:) "அஹங்காரஸ்து சண்டால:" (அஹங்காரஸ்துசண்டால:) இத்யாதிவிவக்ஷிதம். இத்தால பகவத்வ்யதிரிக்த ஸாத்யாந்தரஸாதநாந்தரத்யாகத்தைச்சொன்னபடி.

(மேலொருபேறித்யாதி) விடுகைதானே பலமென்கைக்காக "வீடுசெய்து" என்றநுவதிக்கிறதென்றபடி. விடுகைதானே ப்ரயோஜநமாமோவென்ன, இதுதான் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமென்னுமதை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலே தர்ஸிப்பிக்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) "நகரம்ணா நப்ரஜயா யாநேந" (நகர்மணாந ப்ரஜயாதநேந) இத்யாதி. அழுந்துசிறை - அழுகியேபோம்படியானசிறை.

(பலபடியாக) நாலுவிதமாக. (அருளிச்செய்வர்) ஞேயரிதிஸேஷ:. ப்ருதிவீசாயமஹீ ஸரீரமென்னுமபிப்ராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்யப்ருதிவீ ஸரீரமென்று) அதினுடையவீடடையுமென்றபடி. முந்தினவாதத்திலே யுடையவனென்றது-ஸரீரமாக வுடையவனென்றபடி. த்ரியோஜனையில, உமமுயிர்-வீடுசெய்யினென்றந்வயம்.

"உயிர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம (அதிசயமானவித்யாதி) "உம்" என்றதுக்குபாவம (அதாநுமித்யாதி) நாராயணனென்னுதே பொதுவிலே "உடையான" என்றது - ருசியைப்பிறப்பிக்கைக்காக. இவவிடத்திலே "ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயநர் 'ஸாகல்யேந பாரதகதையைச் சொல்லுகிறேன்கேள்' என்ன, 'அவகாஸமில்லை' என்ன, 'ஒரத்யாயந்தானகேள்' என்ன, 'அதுக்குமவகாஸமில்லை' என்ன, 'ஒருஸ்லோகந்தானசொல்லுகிறேன' என்ன, 'அதைச்சொல்லும்' என்ன, "[illegible] । [illegible]' (தவாவிமௌபுருஷௌ ... [illegible] ... யோதநஸ்ஸாரதௌ । கோகாரஹமவநபங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வாயுத்தம் புந:புந:) என்

ரு ஸாகாங்க்ஷமாகச்சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து 'கோக்ரஹணமேது, வநபங்கமேது' என்ன, "ருசிபிறந்தபின்படி தொடங்கிபாரதமெல்லாஞ்சொன்னாற்போலே ருசிபிறக்கைக்காக" என்பாகள். பொதுவிலே - திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லாமல்.

மூந்தினவர்த்தத்தையு மிரண்டாமர்த்தத்தையுந் திருவுள்ளம்பற்றி "வீடு செய்மின" என்றதுக்கர்த்தம் (அவனுடையவனுயிதயாதி) உங்கள ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டென்றது - உயிராவீடாகவுடையவனென்கிறதைப்பற்ற. ஸமர்ப்பணமாவதென்னென்ன (அவனுடையவனனபினபிதயாதி) உக்தத்துக்குப்ரமாணம் (யமஇதி) "யமோவைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்தித꞉। தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காமாகுரூந்கம꞉" (யமோவைவஸ்வதோராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்தித꞉ । தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காமாகுரூந்கம꞉) இதிமநுவே தர்மஶாஸ்த்ரே. யமயதீதி - யம꞉. நிருபாதிகமநியமநம யஸமிந-ஸ꞉ய ம꞉ என்று விவக்ஷிதமென்னு மபிப்ராயேணாஹ (பராதேஶிகேதி) பரபவதீதி "ஸஹஸ்ராவாஸ்திதேநயாத்ராஹஸ்த்திஶாஸிதாஹிதேநியந்தா। ஹரிமச்யவஶஸ்தோஸ்மிநஸ்வதந்த்ர꞉ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு꞉" (அஹமமரவரார்ச்சிதேநதாத்ராஸமஇதிலோகஹிதாஹிதேநியுக்த꞉ । ஹரிகுருவஶகோஸ்மி நஸ்வதந்த்ர꞉ப்ரபவதிஸம்யமநேமமாபிவிஷ்ணு꞉) இதிஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேதரிதீயே ம்ஶேயமகிங்கரஸம்வாதே. வைவஸ்வத꞉என்றதுக்கு-கோத்ராபத்யத்தில அண்பரத்யயமாதல், ஸம்பந்தாத்தே அண்ப்ரத்யயமாதல, என்றிரண்டாதத்தமுங் கண்டு கொள்வதென்கிறா (விவஸவானுடையவிதயாதி) ரஞ்சயதீதி ராஜேத்யபிப்ராயேணாஹ (அவனைப்போலேயிதயாதி) "ஏஷ꞉" (ஏஷ꞉) என்றதுககாத்தம (கண டிலையோவென்றது) ஆட்சியாவது - ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமான வடிமையைக்கொள்ளுகை. தொடர்ச்சியாவது - ஹ்ருதயாந்தரவஸ்திதி.

"அவிவாதஸ்தேநகம꞉" (அவிவாதஸ்சேநமாகம꞉) என்கையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிகமநமுமகிஞ்சித்கரமென்னுமர்த்தத்தை ஸ்த்ருஷ்டாந்தமாகவருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரேதயாதி) சேசசபதஸூசிதோயமர்த்த꞉ அதர "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத்விஶுத்தி꞉ பரமாமதா" (க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாதவிஶுததி꞉ பரமாமதா) "யேத்விஷந்திமஹாத்மாநம் நஸ்மரந்திசகேஶவம்। நதேஷாம்புண்யதீர்த்தேஷுகதிஸ்ஸம்ஸாககிணாமபி" (யேதவிஷந்திமஹாதமாநம் நஸ்மரநதிசகேஶவம । நதேஷாமபுணயதீரததேஷுகதிஸஸமஸாககிணாமபி) இதயநுஸந்தேயம. மெழுக்கூட்டினவென்று பாடமானல், மெழுகுகை - பூசுகை இத்யர்த்த꞉. இதுபாபவிமோசகமானமாத்ரமன்றிக்கே வேறிதுக்கு ஸ்த்ருஶப்ராயஶ்சித்தமுமில்லையென்கிறா (உடையவனுக்கிதயாதி) ப்ராயஶ்சித்தமுண்டானுலு மதிகாரியில்லையென்கிறா (அபஹரித்தவிதயாதி) "தரவயங்களில பரதாநம்" என்கிறவிடத்தில் - "மணிவரஇவஶௌரோர்நித்யஹ்ருதயோபிஜீவ꞉" (மணிவரஇவஶௌரோர்நிதயஹ்ருதயோபிஜீவ꞉) இதயாதயநுஸந்தேயம. "த்ருணகாஷ்டவஹாரணேயோஷோஷபேஶிக்ஷித꞉। ஸ்வர்ணாந்தாவஹாரோபிதாவா

நைவஹவேத்தயம் । ஶ்வாகக்ஷூரவஹ்யஹாரணே" (தருணகாஷ்டாபஹரணே யோதோஷ: பரிகீர்த்தித: । ஸ்வர்ணரத்நாபஹாரேபி தாவாநேவ பவேத்ததம । ஶ்வபாகத்ரவ்யஹரணே) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். போகடுகிற த்ரவ்ய மித்யாதிக்கு - போகடுகிற த்ரவ்யந்தானுடைமையாலே யுடையவனாயிருக்கிற ஈஶ்வரன்பக்கலிலே போகடுகையாவது - அவனதென்றிசைகையானபடியால, பிறகாயிசைந்தால் தானவன் தீருமைய, தானென்றொரு ஸ்வதந்த்ரனில்லாதபடியாலே ப்ராயஶ்சித்தாதிகாரியில்லையென்றபடி.

ஆகையாலேயென்றதுக்கு - "அவனுடையவனானபின்பு" என்ற பூர்வத்த வாக்யத்தோடே ஸங்கதி. ஆத்மதத்த்வமிதுவானபின்பு நீங்களுமிப்படியே செய்யுங்கோளென்னுமாஶயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதி) நீங்களுமென்ற ஸமுச்சயம் - ஸ்வத்வேநாநுஸந்திக்கிற ஈஶ்வரனோடே. "வீடுஇசைமின்" என்றிருபத்து நாலாயிரத்தில்பாடம்; "வீடுசெய்மின்" என்றிவ்விடத்தில்பாடம்.

இத்திருவாய்மொழியில ப்ரமேயம் - பகவதாஶ்ரயணம், இப்பாட்டுக்குப் ப்ரமேயம் - ஸகலேதரபரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயத்திலாத்மஸமர்ப்பணம். முற்றவும். வீடுமின, வீடுசெய்தித்யாரப்யகரமேணாந்வய: ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

மின்னின்நிலையில, மன்னுயிராக்கைக
ளென்னுமிடத்திறை, யுன்னுமின்நீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மின்னின்நிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விட முடியுமோவென்னில், இவ்வாத்மஸம்பந்தியான ஶரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்களினுடைய அஸ்த்திரத்வாதிதோஷங்களை நீங்களே யாராய்ந்துணருங்கோள; உணரவே எளிதாகவிடலாமெனகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் த்யாகபுத்தி ஸௌகர்யத்துக்காக த்யாஜ்யங்களுடைய நிலையாமையை யருளிச்செய்கிறார்.

உயிர - ஆத்மா. மன - தனக்கபிமதமாகச் செறிந்த. ஆக்கைகள - பந்தகஶரீரங்கள். மின்னின - மின்னிலுங்காட்டில, நிலை - தோன்றியே மாய்க்கடவதான நிலையையும். இல - உடையவல்லவா யிருக்கும. என்னுமிடத்து - என்றுசொல்லுமபடியாதலில. நீரே - நீங்கள. இறை - ஸ்வாமியை. உன்னுமின - மநநம்பண்ணுங்கோள. "மன்னுயிராக்கைகள" என்று - ஆத்மாவுக்கு மாறிமாறிவருமாக்கைகளென்றுமாம். "இறையுன்னுமின்நீரே" என்று - "நீரே நிலையாமையைச்சிந்தித்திருப்பியுங்கோள" என்றுஞ் சொல்லுவர, இது பூர்வோத்தரமான விரண்டுபாட்டிலுஞ்சொல்லுகிற பகவதாஶ்ரயண பாயத்தைக்குச்சேராது.............................*

ஈடு - இரண்டாம் பாட்டு.

பகவதவயதிரிகத விஷயஙகளைவிடடு ஸாவேஶ்வரனுன வெம்பெருமான் பக்கலிலே ஆதம ஸமர்பபணம பணணப பாருஙகோ ளென்ருா முதற்பாட்டில்; பகவதவயதிரிகத விஷயஙகளை விடச சொலலாநினறீா, அநாதிகாலம் வாஸநைபண்ணிப போநதவறறை யிபபோதாக விடபபோமோ! எனன; அவறறினுடைய தோஷதாஶநம பணணவே விடலாமென்கிருரிதில.

(மினனினிலையில) மினனேபாதியும் நிலையுடைத்தல்ல.

அல்பமாய அஸ்ததிரமா யிருக்குமிறேயது, இதுவு மஸ்த்திரமாயிருக்கச்செயதேயும ஸ்ததிரபுத்தியைப பிறபபிதது, அநாத்ததோடே தலைகட்டுவிததுவிடும. சநதநப்ராந்தியாலே நாறறங குளிாததி மெனமைகளைக்கொணடு ஸாபபததின்மேலே கையை வைததுககொணடு கிடந்துறங்காநினருல், ஒருதாாமிகன் "இது ஸர்பபஙகிடாய" எனறறிவித்தால், பின்னை யதினின்றுங் கைவாஙகி யலலது நிறகவொண்ணுதிறே; அபபடியே யிதரவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்திபண்ணிபபோருகிறவிவனுக்கு "இதுஅலபம, அஸ்த்திரம" என்றிதினுடைய தோஷதாஶநததைப பண்ணுவிககவே விடலாயிருககுமிறே. (மன்னுயிராககைகள) உயிர்மன்னுகிறவாககைகளென்னுதல, நிதயமான வாதமவஸ்து பரிகரஹிக்கிற தேஹஙகளெனனுதல. திறநதுகிடநத வாசலகடோறும நுழைந்துதிரியும் பதாாததமபோலேயிறே யிவன திரிவது; + மகிழலகொனறேபோல மாறும் பலயாககையிறே; ஓரலகுதானே காணிஸ்ததாநததிலே நிறபது கோடிஸ்த்தாநத்திலே நிறபதாமிறே, அபபடியே யோராதமா தானே காமபேதத்தாலே தேவாதிதேஹபேதஙகளை பரிகரஹிககுமிறே. அனறியே "உயிர்" என்கிற ஏகவசநம் ஜீவாநநதயததுககுபலக்ஷணமாய், ஆதமாக்கள் பரிகரஹிககிற ஶரீரஙகளெனனவுமாம்.

(என்னுமிடதது) பகவதகுணஙகளை பரிசசேதிககிலும பரிசசேதிக்கபபோகாதாயிறறு தோஷப்பரபபு. இவவிடையாடடத தென்றபடி. (இறையுன்னுமின்) இதிலே அல்பததை யாராயுஙகோள. (நீரே) இது தனக்கொரு பராமாஶுபேக்ஷையு மிலலை. ஸதாசாாயோபதேஶமும வேண்டா... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரணடாம்பாடடு. (மின்னினித்யாதி) கீழேதயாஜயததையடஙகவிடுஙகோளென்றுசொலலி யநநதர மல்பாஸ்ததிரதவாதிதோஷஙகளைச் சொலலுகிறதுக்கு பரயோஜநம் - ஸமஸாரிகளுக்குபபிறநத ஶங்கையை பரிஹரிககையெனகிருா (பகவதவ்யதிரிகதேதயாதி)

"எல்லையில் வாசமக்கம்' என்று தம்பிரான் சொன்னபடியே பஞ்சமிக்கு நேர்த்தமுண்டாகையாலே விவக்ஷிதநிரூபமாநத்தே பஞ்சமியென்கிறார் (மின்னொ பாதியுமித்யாதி) நிலை - ஸ்வபாவம்.

நிலையுடைத்தல்லாமை யெப்படியென்ன (அல்பமாயித்யாதி) யத்வா, மின்னிற்காட்டிலென்றர்த்தாந்தரமாதல் "யுஹுவிஷயதேஹோ ஜாயதே நோஜேதிவ" (காபபேபிஷயதேபூயோ ஜாயமாநோஸ்தமேதிச) இத்யாதி. மின்தோற்றிமறையும், அதுவுமில்லை நிற்கக்கென்று வ்யாக்யாநத்தி லர்த்தம். போக்யதால்பதை - அல்பதையாவது. யத்வா, அல்பமாயித்யாதிக்கு - அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்பரகாஶகத்வகுணமுண்டிறே மினுக்கு, இதுக்குமந்த தோஷமுண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஶகத்வரூபகுணமுமில்லையென்றபடி.

தோஷதர்ஶநம்பண்ணினால் விடலாமோவென்ன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகாலவாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தர்ஶித்தால் ஸுஶகமாக விடலாமென்றபடி. இதுக்கவதாரிகையோடே சொத்தி.

உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள் - ஆத்மாவைப்பற்றிவிடே னென்றிருக்கிறஶரீரங்கள். த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மன்றுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல்; நித்யமானவென்றபடி.

"உயிர்" என்றேகவசநமாயிருக்க "ஆக்கைகள்" என்கிற பஹுவசநஞ் சேரும்படி யென்னென்ன (நிறந்தட்டித்யாதி) நுழைந்து - ப்ரவேஶித்து. திரியும்பதார்த்தம் - ஶ்வா. ஓராத்மாவே அநேகஶரீர பரிக்ரஹம் பண்ணுமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம (மகிழலகித்யாதி) மகிழலகு - மகிழமவிரை. உக்தார்த்தத்தை யுபாத்த ப்ரமாணருடமாகவருளிச்செய்கிறார் (ஓரலகுதானேயித்யாதி) அதாவது - ஜ்யோதிர்வித்துக்கள் மகிழமவிரையை பலகாக வைத்தெண்ணக் கடவர்களிறே, அவர்களமுந்தறகாணிஸ்தாநத்திலேவைத்து, பின்னை பத்துஸ்த்தாநத்திலேவைத்து, நூறுஸ்த்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்த்தாநத்திலே வைத்து இப்படி வரக்கடவதிறே; அதனைச்சொன்னபடி. அத்ர "வடாநெகவராடிகேவல்லூஸ்யோ காகணிகாஸவணகோட்யோ:" (படிகைகவராடிகேவகலபதாஸ்த்தலயோ: காகணிகாஸ்வாணகோட்யோ:) இத்யாத்யநுஸந்தேயம். (தேஹபேதங்களை பரிக்ரஹிக்கும்நிறே) அத்ர "வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி" (வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி) இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம். இறே இதி - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந த்த்தஸ்தாந ப்ரவேஶஸ்யாநயாதீநத்வம் ஸூச்யதே.

"அன்றியே," என்கிறயோஜநையும்; "உயிர்மன்னுகிறவாக்கைகள்" என்கிற ப்ரதமயோஜநாபேக்ஷம். யோஜநாத்வயஸ்யமூலம் - ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்சஸ்த்தாநவயஞ்ச. (ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்சஸ்த்தாநவயஶ்ச.) த்விதீயயோஜநாயாம்நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்" (த்விதியயோஜநாயாமநித்யத்வோகதேஃ ப்ரயோஜநம்) தேஹாத்மவிவேக:. தேஹாத்மவிவேக:.

என்னுமிடதது - எனனுமிவ்வர்ததததிலே. "எனனுமிடம" எனனும்போதே தோஷபாஹுளயம ஸூசிதம். "எனனுமிடததிறையுனனுமின" எனறததால பலிதம் (பகவதகுணஙகளே யிதயாதி) (இவவிடையாடடதது) அஸமிநவிஷயே இதிலே.

(அல்பததையிதி) தாவந்மாதரேண விடலாமெனறபடி. "நீரே" எனகிற ஏவகாராராததம (இதுதனககிதயாதி) தோஷம பரதயக்ஷமாகையாலே யெனறு கருதது.

உயிர்மனனுக்கைகள் மின்னினிலையில, எனனுமிடதது நீரே யிறையுன்னுமின், இதயநவயः. ....*

மூன்றாம் பாட்டு.

நீாநுமதென்றிவை, வேர்முதனமாயததிறை
சேர்மினுயிாக்கத, னோநிறையிலலே.

ஆறாயிரப்படி.

(நீர்) ஆத்மநாஸகரமான அஹங்கார மமகாரஙகளே ஸவாஸநமாகவிட்டு ஸர்வேஸ்வரனையாஸ்ரயியுஙகோள ; இவவாத்மாவுககத்தோடொதத சீரியதொனறு மிலலையென்கிறா... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம தயாகபரகாரததை ஸஙகரஹேண வருளிசசெயகிறார்.

நீர்நுமதெனறிவை-ஆதமாதமீயஙகளி லுணடான வஹஙகாரமும் மமகாரமுமாகிற விவறறை. வேர்முதலமாயதது - ருசிவாஸனைகளாகிறபககவேரோடே முதலறுத்து. இறை - ஸவாமியை. சோமின - சேருஙகோள. உயிாககு - ஆதமாவுக்கு. அதனோ - அததோடொதத நிறையிலலை - நிரபபமிலலை ....*

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

தோஷதாஸநமபண்ணவே விடலாமெனறீா ; காலமநாதி, மேல் அநந்தமாயிராநினறது, பற்றினகாலமெலலாம வேணுமிறே விடுகைக்குமெனன ; த்யாஜயாமஸத்தைச சுருங்க வருளிசசெயகிறா - ஸமஸாரபீஜமின்னதெனறும அதுககு பேஷஜ மின்னதெனறு மருளிசசெயகிறா (நீர்நுமது) அநாத்தகரமான அஹஙகாரமமகாரஙகள. நான், என்னது, என்னுமததைப் பிறாக குபதேஸிககும்போது "நீாநுமது" என்றிறே சொல்லுவது ; நான், என்னது என்று தமவாககாலே சொல்லமாட்டாரே! நாக்குவேமென்று. "என்னுடைமை" என்னுமது, வேணுமாகில் தவிருகிறுன் "நான" என்னுமது தவிரும்படி யென்னென்னில ; இவ

னஹமென்றுல ராவணாதிகள் நானென்றுறபோலே பிறருடையநானைத்த விரத்துககொண்டிறே யிருப்பது, தேஹததிலஹமபுததிபண்ணிபோரு மது தவிரவேணுமே ! (இவை வேர்முதலமாயத்து) இவைவேர்முதல் மாய்க்கையாவதென்னெனனில் ; இது அபுருஷாரததமெனனும் பரதிப ததியைச சொனனபடி. இரண்டு வ்ருக்ஷநதனனிலே சேரகின்றுல், ஒன் றிலேதொளைத்துப பெருங்காயத்தைவைக்கச சிலநாளொன்றுபோலே நின்று, பின்னை பட்டுப்போகா நின்றதிறே, அப்படியே அஹங்கார மம காரஙகள் த்யாஜ்யமெனனும் ப்ரதிபததி யுண்டாகத தன்னடையே ஸம் ஸாரமடியற்று நிற்கும "அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:| அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதா ஸ்திதம்" (அநாதமநயாத்மபுத திரயா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி:| அவிதயாதருஸமபூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்த் திதம்) என்று ஸமஸாரபீஜமூஞ சொல்லி, "அச்யுதாஹந்தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜம்" (அசயுதாஹநதவாஸ்மீதி ஸைவஸம்ஸார பேஷஜம) எனறு பரிஹாரமூஞ சொலலிறறிறே ; ரக்ஷகனுனவனவஸர ப்ரதீக்ஷகனுயிருக்க, இவனபககலிலே விலககாமையுண்டானுல் விரோதி போகைககுத தட்டிலலையென்கை.

(இறைசேர்மின்) அப்ராபத விஷயஙகளைவிட்டு வகுத்த ஶேஷி யானவனைப் பறறப பாருஙகோள். "சேர்மின" எனகிருாகானும் கெ டுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே யிருககையாலே ஸம்ஸாரிககு பகவ த்ஸமாஶ்ரயணம்.

(உயிரககதனேரநிறையிலலே) இததோடொதத சீரியதில்லையெ ன்னுதல ; நேரெனறு - ஒபபாய, நிறையெனறு - மிகுதியாய், உயிர்க்கி த்தோடொததும் மிககதுமிலலையென்றுமாம. ப்ரதமத்தில் (ஔஷத மபோலே ஸமஸாரிகளுககு பகவதஸமபந்தம) ஹிதமுமாய, உதர்க்கத் தில பரியமுமாயிருககும். நிதயமாய ஜ்ஞாநாநநதலக்ஷணமான வஸ்துவு ககு இததோடொக்குஞ சீரியதிலலை, "ஸம்ஸாராணவமக்நாநாம்" (ஸ மஸாராாணவமகநாநாம) இதயாதி. [விஷ்ணுபோதம்] (விஷ்ணுபோ தம) இககரையுமக்கரையுமொன்றுயநினறு அவவருககுகடததுமோடம்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (நீநுமது) அஹங்காரமமகார நிவருததியையும் பகவ தஸமாஶ்ரயணததையுஞ் சொலலுகிறதுககு பரயோஜநததை ஶங்காபரிஹாரமு கேந தாஶ்பபிககிருா (தோஷதாஶநமிதயாதி) (காலமநாதி) அநாதிகாலார்ஜி தமானதை விடககூடாதிறே யெனறுஶங்கை, 'அநாதிகாலமாக வார்ஜித்ததாகை யாலே விடுகைக்கததனைகாலம் வேணுமென்கிறீரோ, ஆகிலநநதகாலமுண்டேயெ னன, அதநதையநுவதிதது, உணடெனகிறதுமெயயே, அதிறகுறையில்லை, அதுவி

டுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஸ்ரயணத்துக்குக்காலமெங்கேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (மேலநந்தமாயித்யாதி) சுருங்க - ஸங்க்ரஹமாக.

சுருங்கவருளிச்செய்தபடியைக்காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீஜமித்யாதி) " நீர்நுமது " என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீஜம். " வேர்முதலமாய்த்து " என்கையாலே-பேஷஜம். அதுக்கு - ஸம்ஸாரத்துக்கு.

நான், எனது என்றன்றோ ' அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நானென்னதித்யாதி) பரிஹாராந்தரம் (நானென்னதென்றித்யாதி) வேம - தக்கதாம். இதுகௌளர்யாபிப்ராயம்.

பரக்ருதி ப்ராக்ருதவிஷய மமகாரம் விடலாம், நானென்னுமது ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே யஹங்காரத்தைவிடும்படி யென்னென்று ஶங்கிக்கிறார் (என்னுடைமையித்யாதி) (தவிரும்படியென்னென்னில) நானென்னுமது அஹமர்த்தாநுபந்தியாகையாலே தவிரும்படி யென்னென்னிலென்றபடி.

பரிஹாரம (இவனஹமென்றுலித்யாதி) நானென்றுறபோலே - ஸ்வதந்த்ரோஹமென்றுறபோலே. பிறருடைய - ஈஶ்வரனுடைய. " உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ " (உத்தமஃபுருஷஸ்தவந்யஃ) " பிறரநன்பொருள " என்னக்கடவதிறே. ஆகவித்தால " ஆத்மந்யேஷ நதோஷாயஸம்பந்தோஹமிதியோத்விஜ । அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம்ஸம்பந்தோவாபராந்திலக்ஷணஃ " (ஆத்மநயேஷநதோஷாயஸம்பந்தோஹமிதியோத்விஜ । அநாத்மநயாதமவிஜஞாநம ஸம்பந்தோவாபராநதிலக்ஷணஃ) என்கிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாந ரூபத்விவிதா ஹங்காரநிவ்ருத்திவேணுமென்றபடி.

(இவைவேர்முதல மாய்த்து) இவற்றைருசி ப்ரக்ருதிகளாகிற ஊசிவேரோடும்பக்க வேரோடும மாய்த்து. " வேர், முதல " என்கிறவிரட்டிப்பாலே-ஸவாஸநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது.

ப்ரதிபத்திமாத்ரமபோருமோவென்ன (இரண்டுவருக்குமித்யாதி) தார்ஷ்டாந்திகத்தி லஹங்காரமமகாரங்களொருவருக்கும், ஆத்மாவொருவருக்குமென்று

அவதாரிகைக்குச்சேர ப்ரமாணத்வயம (அநாத்மநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டேம்ஶே காண்டிக்யமப்ரதிகேஶித்வஜோக்தமிதம. அநாத்மநி-தேஹேயா ஆத்மபுத்திரஸ்தி, அஸ்வேஸ்வமித்யாமதிரஸ்தி, தவிதாஸ்தத்தமேதத (அவித்யாதரு ஸம்பூதிபீஜம) அவித்யா - வித்யாத்யமானகாமம. காமமாகிறவருக்கத்திலுடைய வுத்பத்திக்கு விதையாயிருக்குமென்றபடி. நசயாவயதீதயச்யுதஃஎன்றத்தைப்பற்ற (ரக்ஷகனென்றது) " தவாஸ்மி " (தவாஸமி) என்றதைப்பற்ற (விலக்காமையென்றது)

" நீர்நுமது " இத்யாரப்ய " சேர்மின " இத்யந்தஸ்யபாவமாஹ (அப்ராப்தேத்யாதி) பற்றுமின என்னாதே " சேர்மின " என்றதுக்கு பாவம் (சேர்மினென்கிறாரித்யாதி) (கெடுமரக்கலம) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார கரைசேர்ந்தாற போலேயென்றபடி. இத்தால, மரக்கலத்தை யாலம்பநமாகக்கொண்டன்றோ ' வாயுவஶாத கரைசேருகிறது, அப்படி விஷ்ணுபோதமான வீஶ்வரன கருபாவாயுவைக்கொண்டு கடத்துமென்றபடி. மரக்கலம - ஓடம.

(இதிதோடொதநவிதயாதி) நேரொன்று - ஒப்பாய், நிறையென்றத்தாலே- சீர்மையாய, விலக்ஷணமான யாதமவஸ்துவகது இதநோடொதத சீரியதில்லையெ னறபடி. ஆததத்வயபலிதம (பாதமததில்சயாதி) இததால " விஷயெந்திரிய ஸம்யோமாத்ரு .... தாவஸம் । வரிணாமேவிஷமிவ தத்து-வஸா ஜஸம்ஸ்ருதம் " (விஷயேநதரியஸமயோகா...ததகரமருதோபமம் । பரி மேவிஷமிவததஸுகமராஜஸமஸமருதம) எனகிறவிஷயங்களை வயாவாததிகிற து. உதாககததில - உததரகாலததிலே. முநதினயாதததிலே நோககாக " உயிர் க்கு " எனறபதததுக்கு வாஸனை (நிதயமாயிதயாதி)

ஸிமஹாவலோகநந்யாயேந ' மரககலஙகளைசேரநதாறபோலேயிருக்கை" என்னுமதுகது பரமாணம (ஸமஸாரேதயாதி) " ஸம்ஸாராணவஹோநாம் விஷயாக்ராந்தவேதஸாம் । விஷ்ணுபோதம் விநாநாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் " (ஸமஸாராணவமகநாநாம் விஷயாகராநதசேதஸாம் । விஷ்ணுபோதம் விநாநாயததகிஞசிதஸதிபராயணம) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமே. " விஷ்வஹ்ராத்ேள" (விஷவக்யாபதௌ , எனகிறதாதவாததம (இககளையுமிதயாதி) க்ரமேணாநவயஃ.

நான்காம்பாட்டு.

இலலதுமுளளது, மலலதவனுரு
வெலலையிலநலம, புலகுபறறறறே.

ஆறுயிரப்படி.

(இலலதும) தயாஜயமாகச சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷய ங்களிறகாட்டில் ஸமாஶ்ரயணியமாகச சொலலபபடுகிற விஷயம நன்று யிருககிலன்றே இததைவிட டததைப பற்றலாவதென்னில.

ஹேயபரதயநீகதயா கலயாணைகதாநதயா விந்த சேதநாசேதநங் களிறகாட்டி லத்யந்த விலக்ஷண ஸ்வரூபனாய, நிரவதிக கல்யாணகுண விஶிஷ்டனுகையாலே நிரவதிக போகயபூதனுயாயிற றிவனிருபபது; ஆ தலாலிநத ஹேயமான விஷயஙகளில ஸஙகததைவிட்டு அவனைப புல்கு என்கிறார்... . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதர மிபபடி தயாகபூரவகமாக பஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூ பவைலக்ஷண்யததை அருளிசசெயகிறார்.

இலலதுமுள்ளதும் - ஸ்வரூப பரிணாமததாலே யொருபடிபபட்ட வஸதித் வமில்லாமையாலே அஸதய ஶபதவாசயமாயும் ஏகரூபத்வததாலே யொருபடிப் வஸதிதவததை யுடைததாகையாலே ஸதயஶபத வாச்யமாயுமுள்ள அசித்

த்தினுடையவும் சித்தினுடையவும்படி. அல்லது - அன்றியே. அவன் - அவனுடைய. உரு - ஸ்வரூபமானது. எல்லையில் - அபரிச்சிந்நமான. அந்நலம் - கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும். பற்றாறு - அத்தை, இதர விஷயங்களில் பற்றறு. புலனு - ஸ்நேஹயுக்தமாகச்செறி.

புலனுதலாவது - ஸஸ்நேஹமான செறிவாகையாலே பஜநத்தினுடைய ஆத்யாத்தபரியத்வரு சொல்லுகிறது. "புல்கு" என்றஞ் சொல்லுவர். கீழ்மூன்று பாட்டிலும் பன்மையாலே உபதேசித்தது, இப்பாட்டுத்தொடங்கி ஒருமையாலே யுபதேசிக்கிறது. த்யாஜ்யங்கள் பரஸ்பரவிருத்தங்களாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸத்த்வாதிகுண பேதத்தாலே ருச்யாதிவிசிஷ்டரான வதிகாரிகள் ஒன்றோடொன்றொவ்வாத புத்திபேதத்தை யுடையராகையாலும், இதர த்யாகத்தில் பன்மையாலே யுபதேசிக்கவேணும்; பகவத்பஜநத்தில் புத்த்யைக்யத்தாலும், புருஷார்த்தைக்யத்தாலும், அதிகார்யைக்ய முண்டாகையாலே ஒருமையாலே யுபதேசிக்கலாம்.... ... ...

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

விடுகிறவைபோலே அபோக்யமுமாய், ஸதோஷமுமா யிராதென்றுபற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய போக்யதையையருளிச்செய்கிறார்.

(இல்லதும்) ப்ரமாணயோக்ய மல்லாமையால் வரும் துச்சத்வத்தைப்பற்றவாதல், ப்ரதிதிமாத்ரமாய் பாதயோக்யமான மித்யாத்வத்தைப்பற்றவாதல் "இல்லது" என்கிறதன்று, விநாசித்வத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. (உள்ளதும்) இல்லாதான வஸ்துவில் வ்யாவ்ருத்தியைப்பற்ற "உள்ளது" என்கிறது; "[Grantha]" (யதஸ்தியந்நாஸ்தி) என்றும், "[Grantha]" (ஸதப்ஞ்சாந்ருதஞ்ச) என்றுஞ்சொல்லக்கடவதிறே சித்சித்துக்களை. அன்றியே, ஆத்மாவுக்கிருப்பிடமான ஶரீரத்தின்படியும் அத்தை யிருப்பிடமாக வுடைய வாத்மாவின்படியு மல்லவென்றுமாம். (அல்லதவனுரு) ஸ்வாமி யிருக்கிற வசித்தின்படியுமன்று, அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே "[Grantha]" (அஹம்ஸுகீ, அஹம்துஃகீ) என்கிற சேதநன்படியுமன்றவன் ஸ்வரூபம்.

ஆனாலெங்ஙனே யிருக்குமென்னில் (எல்லையிலந்நலம்) "[Grantha]" (ஆநந்தமய꞉) என்றும், "உணர்முழுநலம்" என்றும், "அடியாவின்பப்பெருமையோன்" என்றும், "சுடர்ஞானவின்பம்" என்றும், "[Grantha]" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்றுஞ் சொல்லலாம்படி யிருக்கும். (புல்கு) அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமா யிருக்குமிறே குணஜ்ஞாநமுடையவனு

க்கு குறுதிகவிஷயாநுபவம். (பற்றற்றே) அதுசெய்யு மிடத்தில இருகரையனுகை யன்றிக்கே, புறம்புள்ள பற்றற்றே புலரு. * பற்றிலாயற்ற நின்றனிறேயவன், ஆகையால பற்றற்றே புலகவேணும். .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காமபாட்டு. (இவை நமித்யாதி) விடுகிறவை - சித்சித்துகள். அபோக்யதவ ஸதோஷதவங்கள அசித்தவாத்திலே, ஸதோஷத்வமாத்ரம் சித்வஸ்துவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணதவேந போக்யத்வாதத்ஸய. ஸதோஷதவம நரகாவஹதவாதி.

ஸஸவிஷாணமெனகிற ஸஜநடவாதியையும, ஸக்திகாரஜிதமென்கிறமாயாவாதியையும போலே யில்லையெனகிற தலலவெனகிறா (பரமாணயோக்யமித்யாதி) பரமாணஸமபநதாநாஹதவம் - துச்சதவம. பரகிததவேஸதிபாதயோக்யதவம்-மிதத்யாதவமிந்லக்ஷணதவயமத்ரவிவக்ஷிதம். (இல்லாதானவஸ்துவில்) அநித்யமான வஸ்துவில. (வயாவ்ருத்தியைப்பற) அவிநாஸித்வததைபபறறநதவஸததவமாதர மவலம்பய எனறபடி. அபபடி யசித்ததை அஸதயஸப்தவாச்யமாகவும், சிததை ஸதயஸபதவாசயமாகவுஞசொனனவிடமுணடோவெனன (யதஸ்தீத்யாதி) “ [illegible] ” (ஜயோதிம்ஷிவிஷணுாபபுவநாநிவிஷணு வநாநிவிஷணுாகிரயோதிஸஸ । நதயஸ்ஸமுதராஸசஸஏவஸர்வமயதஸதியநாஸ்திசவிப்ரவர்ய) இதிஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே [illegible] (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே தவிதீயேம்ஸே. தைத்திரீயகே) “ [illegible] ” (ஸதயஞ்சாந்ருதஞ்சஸதயமபவத) அஸதிஸபதவாசயமான வாத்மவர்க்கம் யாதொனறுணடு, நாஸ்திஸபதவாசயமான வசிததத்தவம யாதொனறுணடு, ஸாவமும் ததீநமெனறபடி. புவநாநியெனறவிடம - காரயாவஸததை. (ஸத்யஞ்சேத்யாதி) ஸதயஸபதவாசயமான வாத்மவாசகமும, அந்ருதஸபதவாச்யமான வசிததும, ஸதயஸபதவாசயனன விஸ்வரனுமிறறு.

தவிதீயாாததததுககு இலலானது முளளானது மெனறபடி. இல்லென்று-க்ருஹம். உளளானது - ஆதமா.

இவை இரண்டையும்பற்ற பகவதஸவரூபம் வயாவ்ருததமாயிருககும ப்ரகாரத்தை விஸதமாக வருளிசசெயகிறா (நஸ்வரமாயிருககிறவிதயாதி) பூரவயோஜனையில் நஸ்வரமாயெனகிறவிது-ஸபதஸாமர்த்தயலப்யம், அசிதஸமஸர்க்கத்தாலே யெனகிறவிது-அாததஸாமாத்தயலபயம. தவிதீயயோஜனையிலமாறுடியிருக்கும. அதாவது-ஸரீரத்துககு நஸ்வரத்வமாதத ஸாமாததயலப்யம், ஆத்மாவுக்கசிதஸமஸாககம ஸபதஸாமாத்யலபய மெனறபடி. அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபம்.

எல்லையில்நலம் - அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்குமென்று ஸபதார்த்தம் (ஒழியாவிதயாதி) நஶியாதவாநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன். (சுடரிதயாதி) கல்யாணஸ்ஞேஜ்வலமான ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணஸ்வரூபத்தை யுடையவனே. ஸமஸ்தகல்யாணத்வமகுணஃ - ஸ்வபாவோஸ்ய வென்கிற பாவபரதாந நிர்த்தேஶபரமானவாக்கு மிவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்.

பற்றென்றுதே "புலகு" என்றதுக்கு பாவம் (அங்ஙனேதயாதி) புலகுதலாவது - ஸ்நேஹயுக்தஸமஶ்லேஷம். "குணதிகவிஷயாநுபவம்" என்கையாலே நலமென்று - குணங்களையுடைத் தென்னவுமாம். கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் த்ருதீயாத்யாயத்தில் ஸமஸாரதோஷ ப்ரதிபாதக ப்ரதமபாதார்த்தத்தைச் சொல்லிற்று, இப்பாட்டில்கல்யாணகுண விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக த்விதீய த்ருதீய பாதார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது, "நஸ்தாநதோபி" (நஸ்தாநதோபிபரஸ்ய) இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

"பற்றற்றே" என்கிற ஏவகாரத்துக்கு தாத்பர்யம் (அதுசெய்யுமிடத்திலிதயாதி) உபாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கமற்று என்றாத்தாந்தர விவக்ஷயா ப்ரமாணம் (பற்றிலாரிதயாதி)

இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம், பற்றற்றேபுலகு. இத்யந்வயஃ. சிதசித்தின்படியன்றியே அவனுடைய ஸ்வரூபமானது அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன வாநந்தத்தை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும், அத்தை யிதரவிஷயங்களிற் பற்றற்றாஶ்ரயியுங்கோளிதயாத்ரஃ தைத்திரீயகே "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (அநயோந்தர ஆத்மாநந்தமயஃ) "ஸர்வைகல்யாணகுண" (ஸமஸ்தகல்யாணகுண) இத்யாதி பூர்வமேவலிகிதம். .. ..*

ஐந்தாம்பாட்டு.

அற்றதுபற்றெனி, லுற்றதுவீடுயிர்
செற்றதுமன்னுறி, லற்றிறைபற்றே.

ஆறுயிரப்படி.

(அற்றது) விஷயத்தில ஸங்கத்தைவிடுமளவில ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய ஸ்வரூபமாயிருந்த வாத்மாதோன்றும், அதிலகப்படாதே பகவச்சேஷதைகரஸமான உனனுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று நிலைநிற்கவேண்டியிருக்கில், முதலிலே விஷயஸங்கத்தைவிடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதென்கிறார் .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநீயனுடைய வதிஶயிதபுருஷார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பற்று - புறம்புள்ளபற்று. அற்றதெனில் - அற்றதென்றபோதே. உயிர் - உயிரானது. வீடு - மோக்ஷத்தை. உற்றது - உற்றதாம். அது - அந்தவாத்மப்ராப்

நிமோக்ஷத்தை. செற்று - செறுத்து. மன்னுறில் - நிலைநின்றபடி பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டப்பாராகில். அற்று - இதரஸம்பந்தமற்று. இறை - ஈச்வரனை. பற்று - ஆச்ரயி.

பற்றற்றதென்னில் உயிர்வீடுடையத்தென்று ஸாமாந்யத்தாலே சொல்லி அந்தப்பற்றைச் செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக் கிட்டி ஸத்தியுடையையாயின் இறையை யாச்ரயி, என்றுமாம் . . ..*

௫ - ஐந்தாம் பாட்டு.

பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தையருளிச்செய்கிறார்; " இந்த்ரபதத்தைக் கோலுமவனிவ வருந்துண்டான வைச்வர்யத்தைக் கோலான், ப்ரஹ்மபதத்தையாசைப்படுமவனிவ வருந்துண்டான இந்த்ரபதத்திற்கண்வையான், ஆத்மாநுபவத்தை யாசைப்படுமவன் ஐச்வர்யாதிகளிற் கண்வையான், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனாயிருக்குமவனைப் பற்றுமவனிவை யித்தனையிலும் கண்வையான், ஆக இங்ஙன் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(அற்றதுபற்றெனில்) ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலுண்டான பற்றற்றதென்னுமளவிலே. (உற்றதுவீடுயிர்) ஆத்மாமோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது.

விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வரூபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதாநத்தைப் பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே; யோகாப்யாஸத்தாலே கழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்; அதுநித்யமாய ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாயிருக்கையாலே "இதுதன்னையேயநுபவிக்கவமையாதோ!" என்று தம்பக்கலிலே காலதாழப்பண்ணும் (செற்றது) அத்தைச் செற்று அத்தை முகமசிதறப்புடைத்து. (மன்னுறில்) மன்னவுறில். தன்னைப் பற்றினால் " இன்னமுமதுக்கவ்வருகேயொரு அநுபவமுண்டு " என்றிருக்கவேண்டாதபடியான நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பாராகில்.

(அற்றிறைபற்றே) ஆச்ரயணகாலத்திலே அவனுக்கென்றத்யவஸித்து, சேஷியானவவனைப் பற்றப்பாருங்கோள். அன்றியே, விபக்தியை மாறடி, இறையைப் பற்றிப் பித்தையறப்பாரென்னுதல். " மாற்பான்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு " என்னுமாப்போலே .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (அற்றவித்யாதி) " செற்றதுமன்னுறில் " என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்திலித்யாதி) நித்யபுருஷார்த்தமான ஆத்மாநுபவத்தை யந்தராயமென்கிறதென்னென்ன, பகவத்ப்ராப்தி

ரூபாதிஶயித புருஷார்த்தாபேக்ஷயாந்யூநமாகையாலே யந்தராயத்வங்கூடுமே ன்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகிறார் (இந்த்ரபதத்தையித்யாதி) உத்த ரோத்தரபுருஷார்த்தங்களை யிச்சிக்கிறவன் பூர்வபூர்வபுருஷார்த்தங்களை யபேக்ஷி யாநின்றுகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை யிச்சியாதேகொள்ளென்றபடி. அத்தைய பேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரமென்றுகருத்து (பற்றுமவன்) ப்ராப்யத்யாப் பற்றினவன். இவையித்தனையிலும் கணவையானென்றவிடத்திலே - "ஹோஹாஜ ஓஷியிஶிவாஜிவஷஜ்’ (போகாஇமேவிநிஶிவாதிபதஞ்ச) இத்யாதியும், "வா ஸுதெவெஜெநாயஸ) ஜவஹொரோ நாதிஷு। தஸ்ராநுரயொ ஓஜெதுயஜெவெநதாஜிக்ஷம்ஹஸும்" (வாஸுதேவமநோயஸ்ய ஜபஹோ மார்ச்சநாதிஷு। தஸ்யாந்தராயோமைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம்பலம்) இத்யாதிசாநுஸந்தேயம். (இனையனவரும) ஏவம்ப்ரகாரேணவரும. அந்தராயம்-கை வல்யம.

பற்று அற்றதெனில, உயிர்வீடுற்றது, இத்யந்வயம். ஸபதார்த்தம். (ஆத்மே த்யாதி) (மோக்ஷத்தைப்ராபித்தது) ப்ராபிக்கவொருப்படும். இச்சிக்குமென்ற படி. இங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபித்ததென்றார்த்தமானால அத்தை முகஞ்சித்தப்புடை கக்கைகூடாதிறே.

"அத்தைச்செற்று" என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷ ண்யமாத்மாவுக்குண்டோவென்ன (விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையுமித்யாதி) கழிந்தவா றே - திரோதாநங்கழிந்தவாறே. (ஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்கும) ஸ்வரூபம் போக்ய மாக ப்ரகாஶிக்கும. ஏவம்பூதமான வாத்மாநுபவம பகவதநுபவத்துக்கு அந்தராய மாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அதுநித்யமாயித்யாதி) (கால்தாழப்ப ண்ணும்) தன்பக்கலிலே யகப்படுத்திக்கொள்ளும்.

"கைவல்யமநித்யம்" என்கிற பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாக, மன்னுறிலெ ன்றதுக்கு - நித்யபுருஷார்த்தத்தைப் ப்ராபிக்க வேண்டிலென்றுதே, பொருந்தவு றிலென்றர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தனனைப்பற்றினலித்யாதி) மன்னவுறில - பொ ருந்தவுறில். நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பற்றப்பார்க்கிலென்றபடி. ஸ்வாநுபவ மேயமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே யபேக்ஷைபிறக்கு மோவென்ன ; ஸர்வேஶ்வரனுக்கடிமைசெய்தவர்களாகவிருக்கிறபடியைக்கே ட்டு இவனுக்கு மபேக்ஷைபிறக்கும். பிறந்தாலும தத்காது ந்யாயத்தாலே யீஶ்வ ரனத்தையே யநுபவிப்பிக்குமென்றபடி. (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலென புருஷார்த்தங்களில ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற.

இறை - ஶேஷியானவனை. முந்தினவர்த்தத்தில, அற்று - அதுதீர்ந்து. த்வி தீயார்த்தத்தில, இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய, அறப்பாரென்றபடி. (விப க்தியைமாறுடி) "அறு" என்கிறவையப்பை "பற்று" என்கிறதிலேயும், "பற று" என்றதில விதியை "அறு" என்கிறதிலேயும, மாறுடி. ஆக, பற்றியறு, எ ன்றபடி. பற்றி - ப்ராப்யத்யாப்பற்றி. இத்தை - கைவல்யத்தை.

பகவத்விஷயப்ரீதியா லிதரவிஷயப்ரீதி நிவ்ருத்திக்கு த்ருஷ்டாந்தம (மா ற்பாலித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸு ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளதோ

ளோடு அணைகையி லாசையைவிட்டு. மநஸ்ஸையாத்மா வைகவிடுகையாவது-ஸம்ஸா ரநிவருத்தியென்று மொருயோஜனையுண்டென்ற திருவுள்ளம்.

பற்றற்றதெனில். உயிர்வீடுற்றது, அதுசேற்று மனனுறில்; அற்றிறையைப பற்று, இதிவா , இறையைப்பற்றி. அற இதிவா ஆகவட: ... .*

ம் பாட்டு.

பற்றிலனீசனு, முற்றவுநின்றனன
பற்றிலையாயவன, முற்றிலடங்கே.

ஆறுயிரப்படி.

(பற்றிலன) எமபெருமானை நாம பற்றினால அவன் நம்மை விஷயீகரிககுமோ, அவன ஸர்வேஸ்வர னல்லனோ வென்னில் ; ஸர்வேஸ்வரனே யாகிலும ஆஸ்ரிதரெல்லாபககலிலு மொகக ஸ்நேஹ ஸ்வபாவ ஞயிருககும ; ஆதலால நீயுமவனபககலிலே ஸ்நேஹஸ்வபாவனுய அவனுடைய ஸாவஸேஷ வருததியிலும புகுவெனகிருர.. .. . .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம பஜநீயனுடைய ஸாவலமதவத்தை யருளிசசெயகிருர.

ஈசனும - ஸர்வேஸ்வரனு யிருக்கச்செயதேயும. பற்றிலன - பூர்வாஸ்ரிதரான மஹிஷீபரிஜநாதிகளில ஸங்கமற்று. முற்றவும - அபூர்வாஸ்ரிதரான நமபககலிலே தாரகதவ போஷகதவ போகயதவாதிக ளெல்லாமாக. நின்றனன - நிலைநின்றான. பற்றிலையாய - நீயும ஸாமஸாரிகஸங்கததைவிட்டு. அவன - அவனுடைய. முற்றில - தாரகதவாதி ஸமஸதஸவபாவஙகளிலும அடங்கு - அநதாபபவிககபபார்.

அன்றியே, ஸர்வேஸ்வரனு யிருககச் செயதேயும் நமபககல ஸங்கததிலே யுளனுய " ஸர்வேஷுஸ்ரிதேஷு " (ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு) என்ற ஆஸ்ரயணீயதவததில தாரதமயமற்று நின்ருன, நீயுமவனபககலில ஸங்கததிலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸவரூபரூபகுண விபூதயாதி ஸமஸத ப்ரகாராநுபவததிலே அநதாபபவி, என்னவுமாம. .. .., ...*

ஈடு - ஆறும் பாட்டு.

பற்றுமிடததில் வருமநதராய பரிஹாரஞ சொன்னுர் கீழ் ; நீர பரிஹாரஞ சொலலுகைககு அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய் ஸேஷியா யிருக்கிறவவனுருன் நமககுக் கைபபுகுந்தானே ! என்ன ; அவன்பக்கல் திருத்தவேணடுவதொன்றிலலை, அவன ஸங்கஸ்வபாவ னெனகிருர்.

(பற்றிலன) பற்றுண்டு - ஸங்கம். அத்தை வாஸ்தவமாகவுடையவன். பற்றிலானென்னுமத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. "இன்னுமிங்குண்டோ?" என்றால், "இங்கில்லையவன், அகத்திலான்" என்னக்கடவதிறே. (ஈசனும) ஈச்வரத்வம் கழற்றவொண்ணாமையாலே கிடக்குமித்தனை. இஸ்ஸங்கம் குணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது, பயப்படுகைக்கு குடலன்று. பெரியவனெளிமையிறே குணமாவது; [ஸ்ரீஸாத்வாராஜநாமோ] (பரஸாதபரமௌநாதௌ) தண்ணளியேயிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பது, மேன்மைகழற்றவொண்ணாமையாலே கிடந்தவித்தனை. இரண்டு மவ்வாச்ரயத்தமாயிருக்க, தண்ணளியேயுள்ளதென்றறிந்தபடி யென்னென்னில் [ஊமேஹஊவாமதௌ] (மமகேஹமுபாகதௌ) ரக்ஷிகளாயிருப்பார்க்கு ரக்ஷ்யபூதரையழைத்துக் காரியங்கொள்ளலாயிருக்க, நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடி வந்தபோதே பரஸாதமேவிஞ்சியிருக்குமென்னுமிடந் தெரிந்ததில்லையோ. [யநெஹாஹம்] (தங்யோஹம) என்று மொக்க ஸஞ்சரிக்கிற வழியிலே நிதியெடுப்பாரைப் போலே. [ஊவஷிஷ்யாமி] (அர்ச்சயிஷ்யாமி) என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வருத்தியிலே யங்வயித்து அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப் பாராநின்றேன். [ஊதஹாஹ] (இதயாஹ) * சூட்டுநன்மாலைகளுடையன் வேந்திநிறயார் சொல்லக்கடவபாசுரத்தையிவன்சொல்லுவதே ! என்றுருஷிகொண்டாடுகிறான்.

[ஊமெஹாவஜீவநஃ] [மாலயோபஜீவநஃ] பூவிலக்கணவைத்துத்தொடுக்கில் சாபலமிறக்குமென்று கண்ணை மாறவைத்துத்தொடுத்து, பூவிற்று ஜீவிக்குமத்தனைபுலரியன்சொல்லும வார்த்தையே ! ரதெனகிறான. (முற்றவுநின்றனன) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" (ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆச்ரயணீயத்வேஸமனாயநின்றான். இத்தலையிருந்தபடியிருக்கத்தானெல்லார்க்கு மொத்திருக்கை.

(பற்றிலையாய) நீயுமபற்றிலையாய- நீயுமபற்றையுடையையாய. ஸங்கத்தையுடையையாய. (அவன்முற்றிலடங்கே) "ஊஹம்ஸர்வஷிஹாமி" (அஹம்ஸர்வங்கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடையவெல்லாக்கைங்கர்யத்திலு மங்வயி. அதவா, பட்டரருளிச்செய்யும்படி (பற்றிலனீசனும) "வாஸுதேவோஷிஃ" (வாஸுதேவோஸிபூர்ணஃ) என்கிறபடியே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய ஜ்ஞாநாநந்தாமலஸ்வரூபனாய திரைமாறினகடல்போலே ஈசிதவ்யரான நித்யஸூரிகளையுடையனாய் பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல் பற்றுடையவனல்லன். அவர்கள் பக்கல் பற்றுடையவனன்றிக்கே யிருந்

தால் குறைபட்டிராநின்றவென்னில (முற்றவுநின்றனன) அவர்களெல்லாராலும் வருமேற்றமும இன்றும்ஶ்ரயிக்கிறவிவனாலே யாமபடிநின்றான்; [தயிகிஞ்ஜிதூ ஜாவதெநூகிஂகாரஂ ஷீதயாஜீ] [தவஷிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிம்கார்யமஷீதயாமம] என்றுமாப்போலே - இன்றும்ஶ்ரயித்த தொருதிரயக்குக்கொரு வாட்டமவரில நித்யாஶரிதையான பிராட்டியாலும் காரயமில்லை, அன்றின்றகனறினபககல வாதஸல்யததாலே முன்னனைக்கன்றையும் கொம்பிலேகொளளுமாபபோலே.

(பற்றிலையாய) விடவொண்ணுதானை நீயொருதலையாகவிட்டானவன, அவனொருதலையாலை விடலாமவற்றை விடத்தட்டென்னுனககு. (அவனமுற்றிலடஙகே) அவனையேயெல்லாமாகப பற்றப்பார்; 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம' (வாஸுதேவஸ்ஸர்வம) என்கிறபடியே, 'மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ' (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ) "ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஶவஃ" (ஏகைகபலலாபாய ஸாவலாபாயகேஶவஃ)".*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அரும்பாட்டு. (பற்றிலனீதயாதி) "ஈசனும" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து (அவாப்தேதயாதி) கைப்புகுராதானே - கைபபுகுரும்படி நின்றானே. நீர் பரிஹாரஞ்சொல்லி, ஈரகளு மாஶ்ரயிக்கைக்கு அவனிப்போது கைப்புகுரும்படி நின்றானே என்றபடி.

பற்றென்று - ஸங்கமாய, இலலென்று-வாஸஸ்தாநமாய, ஸங்கஸ்வபாவனென்னுதல ; பற்றிலானென்றதைப பற்றிலனென்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய, அகத்திலான என்னுமாப்போலே முழுச்சொல்லாய, பற்றிலேயானவன் - பற்றிலான என்றாய, ஸங்கத்வத்யுடையவ னென்னுதல. இரண்டாததத்தையுமடைவேயருளிச்செய்கிறார் (பற்றுண்டிதயாதி வாக்யத்வயத்தாலே) ஆத்தத்வயத்துக்கும், பற்று - ஸங்கம. பற்றிலான என்று லோகத்தில பரயோகமுண்டோவென்ன (இன்னுனிதயாதி)

ஈஶ்வரனன்றோ 'அவன' என்கிறஶப்தகையிலேயுத்தரம (ஈசனுமென்று) "ஈசனும்" என்றஶப்தம்-ஸமுச்சயார்த்தவாசயேதரேதரயோக ஸமாஹாரங்களிலர்த்தவாச்யத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸங்கம பரதமோபாதத்மாகையாலே ஈஶ்வரத்வம் தத்துப்ஸாஜநமென்று கருத்து. ஈசனும - ஈஶனுமாகிறான. கழற்றவொண்ணாதே கிடந்தாலும் பயஹேதுவோ வென்ன (இஸ்ஸங்க மிதயாதி) குணஹேதுத்வமெப்படியென்ன (பெரியவனிதயாதி)

ஸங்கமே ஸ்வபாவம, ஈஶ்வரத்வமது குணமாகைக்காக வந்ததென்னுமதுக்கு பரமாணம் (பரஸாதேத்யாதி) "ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ। தநயோ ஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ மால்யோபஜீவநஃ" (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ। தநயோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீ த்யாஹ

மாலயோபஜீவந:) इति श्रीविष्णुपुराणे पञ्चमेंशे एकोनविंशोऽध्याये. (இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்சே ஏகோநவிம்சோத்யாயே.) (தண்ணளியே யிவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பதென்றது - பரமபதார்த்தம்) இரண்டும் - பரத்வ ஸௌலப்யங்கள். (நானிருந்து முடிக்குந் தெருந்தேடி) ஆகத்தை, உபாகத்தை, கேஹமுபாகத்தை, மமகேஹமுபாகத்தை, என்று பிரித்து, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நின்றும் * இருள் தருமாஞாலத்திலே யெழுந்தருளின படியையும், ஸத்ருபூயிஷ்டமான மதுரையிலே யெழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே க்ஷுத்ரக்ருஹத்திலே யெழுந்தருளினபடியையும், அநுஸந்தித்து, அதிலும் ராஜவீதியிலே யிருக்கிற க்ருஹத்திலே யன்றிக்கே க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யர்க்கு மருவருக்கும்படியான வெண்ணத்திலே வரும்படியே ' என்றீடுபடுகிற வார்த்தங்களை யெல்லாம் ஹ்ருதிகரித்து (நானிருந்து முடிக்குந் தெருந்தேடியென்கிறார்) உபாகத்தை - ஸமீபாகதமநமென்று தாத்பர்யம். தநயோஹம்-தநவான். " என்றுமொக்க " என்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் - என்னுடைய ஸ்வரூப மநாதியாயிருக்கவிழந்தானிப்போது நிர்ஹேதுகமாகக்காணப்பெற்றேனென்று. (நிதியெடுப்பாரைப்போலே) " तन्क्षणंलब्धा " (தநக்ஷணம்லப்தா) என்கிற ஸூத்ரத்திலே திருவுள்ளம். " तनं लब्धा - तन्यः, क्षणं लब्धा - क्षण्यः " (தநம்லப்தா - தந்ய:, க்ஷணம்லப்தா - க்ஷண்ய:) என்றிறே தத்வ்ருத்தி. " तन्यः " (தந்ய:) என்கிறவிடத்தி லீஸ்வரனை தநத்வேந சொல்லுகையாலே தநஸமாதியாலே சொல்லுகிறார் (அழித்தித்யாதி) அழிக்கை - க்ரயவிக்ரயம்பண்ணுகை. கெடுக்கை - அவஸ்தாநாந்தராபத்தி. இத்தால் - யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி. ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந சேத்யர்த்த:. தந்தத்துக்காபரணத்திருபேண ப்ராப்யத்வம், அபீஷ்டவஸ்துக்ரய ஸாதநத்வேந ப்ராபகத்வம். அழித்து - லவபோகய மழியாதே ஸாதநமாக்கி. கெடுத்தென்று - ஆபரணமாக்கிப்பூணுகை. அதத்தால் ப்ராப்யத்வஞ் சொல்லுகிறது (சூட்டுநன்மாலைகளித்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்லமாலைகளை பரிஷ்க்ருதமானவற்றைத் தரித்துக்கொண்டுநிற்கிறநித்யஸூரிகள். பூவிறு-பூவிக்ரயம்பண்ணி. புலியன-க்ஷுத்ரன.

(முற்றவும்) எல்லாவற்றுக்கும். (நின்றனன்) ஆச்ரயணீயத்வேந ஸமஞ்யநின்றான். " समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः । ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् " (ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்தி நப்ரிய: | யேபஜந்திதுமாம்பக்த்யா மயிதேதேஷு சாப்யஹம்) इति गीतावचनम्. (இதிகீதாவசநமே) மயிதேதேஷு சாப்யஹம் - அவர்களென்னிடத்திலே நிரதிசயப்ராவண்யத்தை யுடையராயிருக்கிறப்போலே நானுமவர்களிடத்திலே நிரதிசய ஸ்நேஹயுக்தனா யிருப்பனென்றபடி. " समोऽहं सर्वभूतेषु " (ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு) என்றதுக்கர்த்தம் (இத்தனையித்யாதி) இத்தனை யிருந்தபடியிருக்க - ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண விருந்தபடியிருக்க.

முற்றில - ஸகலத்திலென்றுட், எல்லாகளைக்காயத்திலு மவயி யென்றப "[illegible]" (அஹமஸ்வம்) இத்யாதி பூர்வமேவஸிக்கம்.

நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்யஸம்ஸாரியான நம்மையங்கீகரிக்குமோவென்னில; நிருபாதிகமான மொருதலையாலே நித்யாஸ்ரிதர் பக்கல் ஸங்கத்தைவிட்டு நம்மையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருப்பா னொருவனென்று தவிதியநிர்வாஹஸ்ய ஸங்கதி:. ஈசனும் - பற்றிலனென்றவயம் விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (வாஸுதேவோ வீத்யாதி) "[illegible]" (பூர்ண:) என்று - குணைச்வுண்டானபூர்த்தி. "ஈசன" என்றதைக் கடாக்ஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதி) திருமாதினைகடலென்றது - "[illegible]" (நிஸ்தரங்காணவோபம:) என்றதைப்பற்ற. கடல்போலே - எழுந்தருளியிருக்கிறவித்யநவட்ய (பற்றிலன) பற்றுடையவனல்லன். ஸங்கமில்லாதவனென்றபடி.

அவர்கள்பக்கல் - நித்யஸூரிகள் பக்கல். (முற்றவும்) முற்றவுமாக. தாரகபோஷக போக்யங்களெல்லாமாக. நின்றனன் - நின்றான். ஏற்றம் - அதிசய:. அப்படி நின்ற விடமுண்டோ வென்ன (தவயிகிஞ்சித்தியாதி) "[illegible]" (இதாநீமமாசருதாவீர ஏவமவிதமசிந்திதம் | தவயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நேகிமகாயமவீத்யாமம | பரதேநமஹாபாஹோலக்ஷ்மணேநயவீயஸா | ஶத்ருக்நேநசஶத்ருக்நஸ்வஶரீரேணவாபுந:) இதி[illegible] (இதியுத்தகாண்டே ஏகசத்வாரிம்ஶஸர்க்கே ராவணமகுடபங்கம் கருதவா அசதம ஸுக்ரீவம்ப்ரதிராம:. ஶ்லோகார்த்தம்) (இன்றுப்ராயித்தித்யாதி) "இன்றுப்ராயித்ததொரு தீயக்குக் கொரு வாட்டம்வரில் பிராட்டியாலும் காரியமில்லை" என்றதுக்கு பிராட்டிநிமித்தமாகவிறே யுமக்குகிஞ்சித்வம்திபடவேண்டுகிறது, இதுக்கு நிமித்தபூதையான அவளையும் வேண்டேன், அவளிலும் பரியதமரான இளையபெருமாள் நிமித்தமாக வுமக்கொருவாட்டம் வரில் அவரையும்வேண்டேன், அவரிலும் பரியதமரான பரதன் நிமித்தமாக வுமக்குவாட்டம்வரில் அவனையும்வேண்டேன், அவனுக்கும் பரியனான ஶத்ருக்நன் நிமித்தமாக வுமக்கு வாட்டம்வரில் அவனையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல, இவர்களித்தனைபேர் நிமித்தமாகவு மொருவாட்டம்வரில் இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன், இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிறே திருமேனி அத்தையும் வேண்டேன், ஆனபின்புமக்கொரு வாட்டம் வராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவதென்று கருத்து. ஸ்வஶரீரேண - ஸவேஷாமஶரீரேண. ஸவகியரான பிராட்டி முதலானவித்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியா லென்றபடி. ஸவஶப்தம் - பிராட்டி முதலானாரைச் சொல்லுகிறது. தம்மைச் சொல்லுகிறதல்ல, தம்முடைய திருமேனியென்கிறவாத்தும ஶரீரமென்றபோதே ஸித்தமிறே. உக்தார்த்தத்தை லௌகிகத்ருஷ்டாந்தத்தாலும ஸமர்த்திக்கிறார் (அன்றீன்றவித்யாதி)

(பற்றிலையாய) பற்றில்லாதவனாய. ஸங்கமில்லாதவனாய. (விடவொண்ணாதாரையித்யாதி) நீயொருதலையும் நித்யஸூரிக ளொருதலையுமானால் நித்யஸூரி

கள் தலையைவிட்டுத் தன்றலையைப் பற்றினுனென், இப்படி மாணிக்கத்தை விட்டுக் கரியைப் பற்றினுற்போலே நித்யஸூரிகளைவிட்டுத் தன்னைப் பற்றினுல் நீயுமவிடலானபர கருதிபராகருந்தங்களான ஸூரியைவிட்டுப் பரமபராப்யமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென்னுனைகென்றபடி. (அவனொருசலையானுலிதயாதி) பகவான் ஸ்வீகாரத்த வ்யனே, விஷயங்களோ, என்று கோடித்தவயே ஸதிர்த்தாபகவாநேக கோடியானு லென்றபடி.

(அவன்முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றிலடங்கு (அவனையேயெல்லாமாகப் பற்றப்பார) தாரகபோஷகபோக்யத்வேநவும், ஸர்வவிதபந்துத்வேநவும், பற்றப்பாரென்றபடி. அவன்படியெல்லாமாக விருக்குமோவென்ன (வாஸுதேவ இத்யாதி) "பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ" (பஹூநாமஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞானவாந்மாம் ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லபஃ) இதி ஸ்ரீகீதாஸு ஸப்தமே. (இதிகீதாஸுஸப்தமே.) (மாதாபிதேத்யாதி) ஸுபாலோபநிஷத். (ஸர்வலாபாய) ஸர்வவிதபோக்யத்வமும் விவக்ஷிதம். "பித்ருமாத்ரு ஸுதப்ராத்ருதாரமித்ராதயோபி வா। ஏகைகபலலாபாய" (பித்ருமாத்ருதப்ராதருதாரமித்ராதயோபிவா। ஏகைகபல) இத்யாதி

ரக்ஷகனுயிருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையனுய் எல்லாவற்றுக்கு மாஸ்ரயணீயத்வேஸமனுய் நின்றுன், நீயுமவன்பக்கல் ஸங்கத்தையுடையையாய் அவனுடைய வெல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்தாப்பவியென்று பரத்மாத்தஃ, பட்டாயோஜநையில், ஸர்வேஸ்வரனுயிருக்கச் செய்தேயும் ஸூரிகள் பக்கல் ஸங்கமில்லாதவனுய இன்றுஸ்ரயித்தவன் பக்கலிலே தாரகத்வாதிகளெல்லாமாக நிலைநின்றுன், நீயும் ஸாம்ஸாரிக ஸங்கத்தை விட்டவனு யவனுடைய தாரகத்வாதி ஸமஸ்தபாவத்திலு மந்தாப்பவிக்கப் பாரென்றார்த்தம். இதுவே யந்வயம். .*

ஏழாம் பா

அடங்கெழில்சம்பத், தடங்கக்கண்டீச
னடங்கெழிலஃதென், றடங்குகவுள்ளே.

ஆறாயிரப்படி.

(அடங்கெழில்) ஸ்நேஹஸ்வபாவனுயிருந்தானேயாகிலும் இந்த லீலோபகரணமான ஜகத்விபூதியையும், போகோபகரணமான வ்யாக்ருத மஹாவிபூதியையுமுடையனுயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோவென்னில்; அந்தஸம்பத்தெல்லாம் என் ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென்றநுஸந்திக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கூசாதேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவன்விபூதிமஹத்வத்தையைக் கண்டிருயாதே அவனுக்கத்தோ டுண்டான ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்தித்து அதினுள்ளேசொருக்கப்பாரென்கிறார்.

அடங்கெழில் - கட்டடங்கவழகிதான. சம்பத்து - ஸம்பத்தை. அடங்க- வொன்றொழியாமல். கண்டு - அநுஸந்தித்து. ஈசன் - ஈஶ்வரனுக்கு. அஃது - அது. அடங்கெழில் - அடங்கெழிலாய - அதிஶயகரமானஶேஷமாயிருக்கும். என்று - என்றுஸம்பந்தத்தை யறிந்து. உள்ளே - அதினுள்ளே. அடங்குக - விபூத்யேகதேஶமாகச்சொருகு. ஸம்பந்தஜ்ஞானமுண்டானாலுள்ளே யடங்கலாமிறே. .. . ..*

ஈடு - ஏழாம் பாட்டு.

ஸங்கஸ்வபாவனென்கிறார்கிழ் ; அவன ஸங்கஸ்வபாவனானாலு மப ரிச்சிந்நோபயவித மஹாவிபூதியையுடையனாயிருந்தானவன், இவனதி க்ஷுத்ரனாய்க்ஷுத்ரரோபகரணனாயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனையிவனாலே கிட்டலாயிருந்ததோ; கடலிலேபுக்கதுரும்பானது இரண்டுதலையிலும் நி னைவின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத்தள்ளுண்டுபோந்து கரை யிலேசேருகிறதில்லையோ, அப்படியே அவனுடையவைஶ்வர்யதரங்கமா னதுஇவனைத்தள்ளாதோவென்னில்; இந்தவைஶ்வர்யமெல்லாம் நமக்கு வருகுத்த ஶேஷியானவனுடைய வைஶ்வர்யமென்றநுஸந்திக்கவே, தானு மதுவாயந்வயிக்கலாமிறே, ஆனபின்பு ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டுவதெ ன்கிறார். ஒருவ்யாபாரி, ஸ்த்ரீகர்ப்பிணியான ஸமயத்திலே அர்த்தார்ச்ச நம்பண்ணவேணுமென்று போவது ; அவளும் பிள்ளைபெற்று, அவனு ம் பகவனாய்த் தனக்கும் தமப்பனாருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும்போய், இருவரும் சரக்குப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒருபந்தலி லேதங்குவது ; அதிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுதெய் யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமானஸமயத்திலே, இருவரையுமறி வாரொருவன்வந்து " இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன் " என்றறிவித்தால், கீழ்ழந்தநாளைக்குஶோகித்து, இருவர்சரக்குமொன்றாய், இவன்ரக்ஷகனா ய், இவன்ரக்ஷ்யமா யந்வயித்துவிடுமிறே ; [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] [ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே] ஜீவாத்மாவும் பரமாத் மாவும் தேஹமாகிற வ்ருக்ஷத்தைப்பற்றியிருந்தால், ஒருவன் கர்மபலங் களை புஜியாநிற்கும், ஒருவன் புஜித்து விளங்காநிற்கும். அவன்நியாமக ன், நாம் நியாம்யமென்னுமுறையறியவே பொருந்தலாமிறே. ராஜபுத்ர னொருவ்யதயாதத்தைக்கண்டு புகவொண்ணாதிறல், " உன்றமப்பனதுகாண் " என்னவேநினைத்தபடி புகுப பரிமாறலாமிறே ; ஆனபின்பு ததீயமென் னும் ப்ரதிபத்தியேவேண்டுவது, தானுமதுக்குள்ளே யொருவனா யந்வ யிக்கலாமென்கிறார்.

(அடங்கெழிலசம்பத்தடங்கக்கண்டு) போகபூமியாயிருக்கும் நித்யவிபூதி, காமநிபந்தநமாக அவனாலே நியாமயமாயிருக்கு மிவ்விபூதி, அதில தத்யமென்றநுஸந்திக்கப்புக்கவாறே காமநிபந்தநமான வாகாரந் தோற்றுதே தத்யதவாகாரமேயிறே தோற்றுவது. (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்கனன்றுனஸம்பத்தையெல்லாங்கண்டு, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியானவனுடைய ஸம்பத்திதெல்லாமென் றநுஸந்தித்து, அவ்விபூதிக்குள்ளே தானுமொருவனாய் நவயிக்கப்பாரப்பது; அப்போது சேஷிக்கத்திஸயத்தை விளைத்தானாகலாமிறே; சேஷபூதனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, சேஷிபக்கல் திருசிதகாரத்தாலேயாயிருக்குமே. (அடங்குகவுள்ளே) ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகத்தானு மவனவிபூதியிலே யொருவனு யங்வயிக்கலாமிறே; ஸமுத்ர மபரிச்சிந்நமானாலு மதினுள்ளில ஸத்தவங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமடியாகக்கிட்டலாம்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடலகரையிலேயேறத்தள்ளுவது. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமபிறப்பிக்கையிறே கடக்கருத்யம்... ... ... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாமபாட்டு. (அடங்கெழிலித்யாதி) ஸசருஷ்டாந்தவிவரணம (கடலிலேயித்யாதி) இரண்டுதலையிலுமென்றது - கடலுக்குமிதனைத் தளாவேணுமென கிறநிலையில்லை, தருமபுகருந்தளாளப்போகிற தென்கிற நிலையில்லையென்றபடி. ஐஸ்வாபதரங்கமிவனைத்தள்ளுகையாவது - அவனைவிட்டுத்தான, யானே, என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே பிறகாலிக்கை (தானுமதுவாய்) அவவிபூதிக்குள்ளேயொருவனாய ஸம்பந்தஜ்ஞாநம - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம.

ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானால கிட்டலாமோவென்ன த்ருஷ்டாந்தத்வயம (ஒருவயாபாரியித்யாதி) (அமபறுததெய்யவேணடுமபடி) அம்பைதத்துணியினின்றும் வாங்கியெய்யவேணடும்படி. தார்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபராகள ஶரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸஙகதராயிருக்கச்செய்தே "த்வம்ஸெ" (தவமமே) என்றால் "அஹம்ஸெ" (அஹமமே) என்று ஸ்வாதந்தர்யாபிமாநம பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே யவனோடே ஸபாதிக்க, அவனு மிவனசெய்த வபராதமடியாக "க்ஷிவாமி" (க்ஷிபாமி) "நக்ஷாமி" (நக்ஷமாமி) என்று ஸபாதிக்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே யிருவருடையவும சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தை யறியுமாசாரியனவந்து "நீயிவனுக்குசேஷபூதன, நீயிவனுக்குசேஷி" என்று ஸம்பந்தத்தையுணர்த்தி, தன்னுபதேசத்தாலே யிவனபிமாநமபோமபடிதிருத்தி, "தேவாக்குசேஷபூதமான வாத்மவஸ்துவை யபராதமடியாகத்தள்ளவொண்ணுது" என்று அவனதிருவடிகளிலேசரணம்புக்கு, இவவழியாலே யிரண்டுதலையுந்திருந்தினதடியாக விருவருங்கூடினால, "இப்படி ஸுலபமான விஷயத்தை யநாதிகாலமிழந்து அநர்த்தப்பட்டோமே" என்று இவன சோகிக்க "நமக்குவாஜ்ஜீய ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதிகாலந்தள்ளிவிட்டோ

மே" என்று அவன் ஶோகிக்க இப்படி இருவரும் பிரிந்து தானே ஶோகித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவேந சேருகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில், பந்தலாவது ஶரீரமென்னுமதை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஏதத்ப்ரமாணத்துக்கு ஆதாரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம்வ்ருக்ஷமித்யாதி) இதம்பூர்வம் லிகிதம். பூர்வதல்ஸ்தாநத்திலே, வ்ருக்ஷமென்கிற – தேஹம். ஒருவன் பழிப்பித்து விளங்காநிற்கும் என்றது – "ऋतं पिबन्तौ" (ருதம்பிபந்தௌ) என்கிற ஶ்ருதியைப்பற்ற. "पिप्पलं स्वाद्वत्ति – पिबन्तौ" (பிப்பலம்ச பாய்யம்ச – பிபந்தௌ – இதி ஹி தத்வ்யாக்யா.

"ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டுவது" என்றவிடத்திலே ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார், இதில் நியந்த்ருநியாம்யபாவஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன நியாமகனித்யாதி) இத்தால, "க்ஷீ வாக்ஷீதி" (அபிசாகஶீதி) என்றத்தால் பலித்த நியந்த்ருநியாம்யபாவ ஸம்பந்தமும் இப்பாட்டுக்கு விவக்ஷிதமிதி த்ரஷ்டவ்யம். தார்ஷ்டாந்தாந்தரம் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) ராஜபுத்ரனித்யாதிவாக்யத்திலே – ஸர்வேஶ்வரனை ராஜாவாகவும், ஆத்மாவை புத்ரனாகவும், உத்யாநம் பெய்தகாவாகவும், ஜ்ஞாபகனுசாரியனாகவும் த்ரஷ்டவ்யம். உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆனபின்பித்யாதி)

கட்டடங்க நன்றானஸம்பத்தென்னலாமோ! லீலாவிபூதி ஹேயமன்றோ வென்ன (போகபூமியாயித்யாதி) போகேத்யாதி – தருஷ்டாந்தார்த்தம். இவனுக்கநுகூலமானபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அதிலேயமித்யாதி) (ததீயத்வாகாரமே தோற்றுவது) ததீயத்வாகாரமே உத்தேஶ்யதாப்ரயோஜகமாகை.

ஶப்தார்த்தத்தை தக்ககாகமீளவும் ப்ரதிசோபாதாநம (அடங்கெழிலித்யாதி) கட்டடங்க – ஸாகல்யேந. உபயவிபூதியுமென்றபடி. அஃதடங்க ஈஶ்வரனுடைய ஸம்பத்தென்று உளளேயடங்க என்றந்வயம். அடங்குகை – அந்தர்ப்பவிக்கை. அந்வயித்தால பலமேதென்ன (அப்போதித்யாதி) அப்போது – தானுமவ்விபூதிக்குள்ளே யொருவனாய் அந்தர்ப்பவித்தபோது. ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளைக்கை – கைங்கர்யம்பண்ணுகை.

ஶேஷிக்கதிஶயத்தைவிளைத்தால் ஶேஷபூதனுக்கு பலமேதென்ன (ஶேஷபூதனுடையவித்யாதி) ஸ்வரூபஸித்தியே பலமென்றபடி. "परगतातिशयाधानेच्छयोपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं स शेषः परः शेषी" (பரகதாதிஶயாதாநேச்சயோபாதேயத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்–ஸ ஶேஷ:. பர:–ஶேஷீ) என்ற பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்தியநுஸந்தேயம். பராதிஶயமேவ பரமப்ரயோஜநம் யஸ்ய–ஸ பரம பரதிஶேஷ:. என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம். அன்றேயீஶ்வரவிபூதிகளுக்குள்ளேயன்றோ விருக்கிறது, இனி அடங்குகையாவதென்னென்ன (ஸ்வஸ்வாமிபாவேத்யாதி) அடங்குகை – ஸ்வஸ்யதத்விபூதித்வேநாநுஸந்தாநம்.

அவதாரிகையில "கடலிலேபுக்கதருமபு" இத்யாதிஶங்காவாக்யத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (ஸமுத்ரமித்யாதி) ஸத்தவங்களும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ ஸம்பந்தத்தாலேயிறே ஸமுதாநத்தைக்கிட்டுகிறதென்றபடி. தருஷ்டாந்தத்தில் பிதாபுத்ரஸம்பந்தத்தைப்புணர்த்தினாற்போலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தஜ்ஞாபகரானென்ன (ஸம்பந்தேத்யாதி) அன்றிகே, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாம்

படி யென்னென்ன (ஸமபந்தஜ்ஞாநமிரயாதி) என்று சீழ்வாகயத்தோடே ஸங்கதியாதல்.

அடங்கெழிலென்றுதொடங்கி, அஃதடங்க ஈசனெழிலென்று உள்ளேய டங்குக என்றந்வயம். . . .. *

எட்டாம் பாட்டு.

உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிம்மூன்றையு
முள்ளிக்கெடுத்திறை, யுள்ளிலொடுங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(உள்ளம) என்ன உபகரணங்களைக்கொண் டடிமைசெய்வதென்னில்.

ஸம்பாதிக்கவேண்டாதேபண்டேஸம்பந்நமாயிருந்த வாங்மநஃகாயங்கள மூன்றையும் பகவத்பரிசர்யாகரணார்த்தமாக பரிகலபிதமென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து ததவ்யதிரிகதவிஷயங்களினின்றும நிவர்த்திப்பித்து பகவதவிஷயமாக்குவதெனகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளம - மநநாதிகரணமானமநஸ்ஸூம. உரை - ஸதுதயாதிகரணமான வாக்கும். செயல - பரணாமாதிகரணமானகாயமும. உள்ள - நமக்கென்னபடியிலேயுண்டாய். இமமூன்றையும - ஸங்கிஹிதமான இமமூன்றையும. உள்ளி - இவற்றினுடைய ஸருஷ்டி ப்ரயோஜநத்தை நிரூபித்து. கெடுத்து - இதரவிஷயாநவயத்தைத்தவிர்த்து. இறையுள்ளில - ஸ்வாமியான பராபதவிஷயததிலே. ஒடுங்கு-பர

"உரை, செயல" என்று - வ்ருத்திகளையிட்டு தத்தத்கரணங்களை லக்ஷிக்கிறது "உள்ளிக்கெடுத்து" என்று - இவற்றினுடைய பூர்வவருத்தத்தை யாராய்ந்து, அந்யபரதையைத்தவிர்த்து, என்றுமாம . .. .*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

அவனுக்குவிபூதியாயந்வயித்தால் பின்னை, தானும், தனக்கென்னசிலகரணங்களுமென்றுண்டாய பஜித்தானைகை யரிதாயிருந்ததே' என்ன; பஜநப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(உள்ளமுரைசெயல) பாஹ்யவிஷயங்களிலே 'ப்ரவணமாகிற மநஸ்ஸை ப்ரத்யக்காக்கினவாறே பகவதநுஸந்தாநத்துக்குடலாமே, அவ்

வநுஸந்தாநம்வழிந்து "பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்" என்கிறபடி யே சொலலாயப்புறபபடுகைககுடலாமிறே வாககு, ஈ-வெணொ̄ாஸ்ர) உ-வாமதீ:" (குணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்கிறபடியே திருவடிகளி லேவிழுந்து ஸகலகைங்கரியங்களும்பண்ணுகைக குடலாயிருககுமிறே யுடமபு. (உளளவிமமூன்றையும்) இவைதானின்றாக ஸம்பாதிககவே ணடாதே பேஷியானதா னிவற்றையுண்டாககிவைத்தானே; இவையும் வேறே சிலவுநதேடவேண்டாவே; இங்கே "தாமுளரே, "நாவாயிலு ண்டே" இதயாதிகளை யோஜித்துககொளவது.

உள்ளவிமமூனறையுமுள்ளுவது. "இவைதானெதுக்காகக்கண் டது, இவைதானிபபோ திருககிறபடியென" என்றாராயந்துபாாததால் அப்ராபதவிஷயங்களிலே பரவணமாயிருக்கும் (கெடுத்து) கெடுபபது- அவற்றினினறும் மீடபது (இறையுளளிலொடுஙகே) பாழிலே மேட் டிலே பாயகிறநீரைப் பளளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப போலே ப்ராப்தவிஷயத்திலே யாககப பாரப்பது. ஒடுங்கென்னுதல், ஒடுககென் னுதல்; மெலலினமான ஙகரத்தை வல்லொற்றாககி ஒடுக்கென்று கிட ககிறதாதல.

[தாமுளரே] தநதாமைத் தேடவேண்டாவே. [தமமுள்ளமு ளளுளதே] "எனககுச சற்றுபபோது பகவதவிஷயத்தை நினைக்கைக் கு நெஞசுதரவேணும" என்று தனிசு வாஙகவேணடாவே; தாமுளரா னுலுண்டானநெஞசுமுணடே. [தாமரையின்பூவுளதே] கைக்கெட்டும் பூ வுண்டாககிவைததானே. "கள்ளாாதுழாய" என்று அங்குத தைக் கஸாதாரணமான திருத்துழாயைசசொலலி, அத்தோடொகக "கணை வளா" என்று - காக்கணததையு மாம்பலையுஞ் சொலலுகையாலே யங் குததைக்காகாத தில்லையெனறபடி; ஆகையாலே, தாமரையின பூவுள தேயென்றது - எலலாப்புஷபஙகளுககு முபலக்ஷணமானவிததனை. [ஏ த்துமபொழுதுண்டே] காலததையுண்டாககி வைத்தானே, அதுதனிசு வாங்கவேண்டாவே. [வாமன] இதெலலாம வேண்டுவது அவனவ ன ல்லவாகிலனறோ! தனனுடைமை பெறுகைக்குத தானிரப்பாளனுவா னொருவனுயிருந்தானே. [திருமருவுதாள] அவனுடைய வைஶ்வாய ப் ரகாஶகமானதிருவடிகளெனனுதல, * வடிவிணையில்லாமலாமகளமறறை நிலமகள் பிடிககுமெல்லடி யெனனுதல்.

[மருவுசென்னியரே] மருவுகை - சேருகை. இபபடிப்பட்ட தி ருவடிகளிலே சேருகைககுத்தலையாககி வைத்தானே. [வாமன்] அமா ர்சென்னிப்பூவான திருவடிகளை நித்ய ஸம்ஸாரிகள தலையிலும வைப்பா னொருவனுயிருந்தானே. இப்படி யிருக்கசசெய்தே [செவவேயருநரகம் சேர்வதரிது] இவர்கள் ஸமஸாரததுககு விலககடி தேடிககொண்டுபோ கிறபடி யெஙஙனேயோ!.

[நாவாயிலுண்டே] இது முன்னம்புறம்பு தேடிப்போக வேண்டாவே. [நமோநாராணுவென்ருேவா துணைக்குமுறையுண்டே] ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலாமந்த்ரம்போலே யிருக்கையன்றிக்கே எட்டெழுத்தாய நடுவே விசசேதியாதே சொல்லலாந் திருநாமமுண்டாக்கிவைத்தானே. (மூவாதமாக்கதிக்கட்செல்லும்வகையுண்டே) புநராவ்ருத்தியில்லாத ப்ராப்யத்தையுண்டாக்கி வைத்தானே. (என்னொருவாதீககதிககட்செலலுந்திறம) இங்ஙனே யிருந்தபின்பு இவர் தண்ணியவழி தேடிபபோகிறபடியெஙஙனேயோ.. .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளமிதயாதி) ஸமபந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக வவன விபூதிக்குள்ளே யொருவனு யநவயிபப தென்ற வநநதரம கரணத்ரயத்தையும அபராபதவிஷயஙகளிலே பரவணமாககாதே பகவதவிஷயத்திலே பரவண மாககுவ தென்றுசொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஸஙகாபரிஹார கதநமுகேந வருளிச்செய்கிருர். (அவனுககிதயாதி) (பஜநபரகாரத்தையென்றது) “ இறையுள்ளிலொடுஙகே ” என்றததைபபற்ற. பஜநபரகாரம் - அவன தனககாகததநத கரணஙகளை யவனுக்குறுப்பாககுகை.

“ உள்ளமுறைசெயல் ” என்றவிது ப்ரதிகோபாதாந மன்று. பாட்டுக்கெல்லாமுபாதாநம. மேல மஹாவாகயதாதபாயம. இத்தால, ஏவம்விதமானபஜநம ஸுகரமென்றுத்யோதிதம. த்ரிவித கரணஙகளையுமிறை யுள்ளே யொடுககுமபடியைக்காட்டுகிருா (பாஹ்யவிஷயஙகளிலே யிதயாதி) (ப்ரதயக்காககினவாறே) அந்தர்முகமாககினவாறே. வழிநது - ஸ்ரவிதது. (பொஙகேழிதயாதி) வாததிநதுககிளமபுகிற குணஙகளானவை வாகவிஷயஙகளாக. உரையுமசெயலும் ஸவகாரணமான வாககையும காயத்தையும லக்ஷிககிறது.

உள்ளவென்றதுககு பாவம (இவைதானிதயாதி) பிரித்து மூன்றையும நிர்த்தேஸிததிருகக, புநः “ இமமூன்றையும ” என்றதுககு பாவம. (இவையுமிதயாதி) உள்ளிமமூன்றையு மென்றதுககு ஸமவாதம் (இஙகே தாமுளரே யிதயாதி) ஆதிபதம் “ ஸாரெணௌஸஞ்சிவத்ராணி ” (அரணயேஸநதிபதராணி) “ நாராயணேதிஸமஸ்தோஸதி ” (நாராயணேதி ஸமபதோஸதி) இதயாதியைக கடா

உள்ளுகை - விசாரிககை. உள்ளும் ப்ரகாரத்தையும, உள்ளிருலிருக்கும்படியையுங்காட்டுகிருா. (இவைதானெதுககாக விதயாதி) எதுககாககணடது-அவனை யாஸ்ரயிககைககாகக் கணடதென்று கணடுகொள்வது. “ ஆராயநதுபாததால் ” என்றவநநதரம் பகவதஸமாஸ்ரயணமாக ஸ்ருஷ்டங்களாயென்றதயாஹாரம். கெடுத்தென்றதுககாத்தம. (கெடுப்பதென்று) உகதவிவரணம. (அவறறி

பகவத்விஷயத்திலே கரணங்களை ப்ரவணமாக்கினால் அது ப்ரயோஜநமுமாய் ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமா யிருக்குமென்னுமிடந் தோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (பாழி லேமேட்டிலேயித்யாதி)

கரணங்களைக்கொண்டொழிகென்னுதல். அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தானுபஸ்ரயிக்கை. யதவா, கரணங்களை யொழிகென்னுதல். அதாவது - கரணங்களை யவன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை. "ஒழிகு" என்று வொழிக்கென்று காட்டுமோவென்ன (மெலவீனமானவிந்த்யாதி) ஒழிகென்று கிடக்கிறதாதலென்றது-ஒழிகென்கிறவாதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற தென்னுதலென்றபடி.

கீழெடுத்தபாட்டுகளுக்கு வ்யாக்யாநம் (தாமுளரேயித்யாதி) "தம்முள்ளம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (என்கைக்குச்சற்றுப்போதித்யாதி) "உள்ளுளதே" என்றதுக்கு பாவம் (தாமுளராகிலித்யாதி) அன்றிக்கே வாக்யத்வயமும்- "உள்ளுளதே" என்றதுக்கு பாவமாதல். சற்றுப்போது - க்ஷணிதகாலம். தனிசு - கடன்.

கைக்கெட்டும்பூவென்றது - தாழ்ந்நின்று ஸுக்ரஹமாகையைப்பற்ற. கைக்கெட்டும்பூவென்கிறதென், ஸுலாகயபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணமாகாதோவென்ன (களாரித்யாதி) கணவலர் - காககணம்பூ. கூவிளை - பில்வம். ஆம்பல்-குமுதம். முளரி - தாமரை.

வாமனென்று - இரப்புமளப்புந்தோன்றும். இதெல்லாம் வேண்டுவதித்யாதியாலே - இரப்பையும், அமரர்சென்னியித்யாதியாலே - அளப்பையு மருளிச்செய்தார். (அவனவனல்லவாகிலன்றோ) வாமநனுடைய ஸௌலப்யமன்றிக்கே மேன்மையோடே யிருந்தானாகிலன்றோ. அவனவனுகைக்காவதென்னென்ன (தன்னுடைமைபெறுகைக்கித்யாதி)

திரு - ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். ஐஸ்வர்யப்ரகாஶகமென்றது - த்வஜாரவிந்தாதிரேகையைப்பற்ற. (வடிவிணையித்யாதி) வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூமிப்பிராட்டியும் பிடிக்கும் ம்ருதுவானதிருவடிகளை.

தாத்பர்யாந்தரம் (அமரர்சென்னியித்யாதி) அருந்தரகம் - ஸமஸாரம். விலக்கடி - ப்ராப்யப்ராபகாந்தரங்கள்.

(நாவாயிலுண்டேயித்யாதி) "வாயில" என்றதுக்குபாவம் (இதுமுன்னம்புறம்பித்யாதி) ஸஹஸ்ராக்ஷீமந்த்ரமென்றும், மாலாமந்த்ரமென்றும், இரண்டுமந்த்ரம். "ஓவாது" என்கிறதின்பாவம் (விச்சேதியாதேயென்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யஞ் சொன்னபடி.

மூவாத - நஶியாத. புநராவ்ருத்தி யில்லாதவென்றபடி. கம்யதஇதி-கதிஃ என்றுய, ப்ராப்யமென்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே-செல்லுகைக்கீடான வுபாயமுண்டே. ஓவாதுரைக்கு முரையென்று - கீழ்ஸாதநஞ் சொல்லுகையாலே, மூவாதவித்யாதி-ப்ராப்யபரம். "நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி" (நாராயணேதிஸப்தோஸ்தி) இத்யாதி "வாகஸ்தி வஶ்வர்த்திநீ" (பதந்தீதிகிமத்புதம) இத்யந்தம். க்ரமேணாந்வயஃ.................................

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஒடுங்கவவன்க, ணொடுங்கலுமெல்லாம்
விடும்பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒடுங்க) இப்படியவன்பக்கலிலே கரணங்களை யொடுங்கப் பண்ணவே பகவத்கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்க ளெல்லாம்போய், பின்னையு மிவ்வர்த்தமான ஶரீரம் போனதனையும் பார்த்திரு ; அத்தனையே விளம்ப முள்ளதென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் பஜநபலமான விரோதி நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

அவன்கண் - ஸ்வாமியானவனிடத்திலே - ஒடுங்க - அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரதயா அந்தர்ப்பவிக்கவே. ஒடுங்கலும் - ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவ ஸங்கோசமும். எல்லாம் - தத்ஹேதுவான அவித்யாதிகளுமெல்லாம். விடும்-விட்டுக்கழியும். பின்னும் - “ க்ருதக்ருத்யா꞉ ப்ரதீக்ஷந்தே ” (க்ருதக்ருத்யா꞉ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிறபடியே பின்னையும். ஆக்கை-ஆரப்த ஶரீரஶேஷத்தினுடைய. விடும்பொழுது - முடிவை - எண் - பார்த்திரு.

ஆக்கைவிடும்பொழு தெண்ணவேணுமோ வென்றுமாம். அன்றியே, “ பஜநத்துக்கங்கமென்று நினைத்துப்பின்னையுமந்திமதஶையிலே நினை ” என்று அந்திம ஸ்ம்ருதியைவிதிக்கிற தென்பாருமுளர்.. . ...*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகவே தன்சிறுமைபார்த்தகலவேண்டா வென்றும், பஜநமாவது - தான், அவன் தனக்காகத் தந்தகரணங்களை யவனுக்குறுப்பாக்குகையென்றுஞ்சொல்லி நின்றார்கீழிரண்டுபாட்டாலே; இதுதன்னரசு நாடாய் ப்ராப்தவிஷயமவனல்லாமை பஜியாதிருக்கிறோமோ! பஜநவிரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ ! நாங்கள் பஜியா தொழிகிறதென்ன ; நீங்களவனைக் கிட்டவே யவையடைய விட்டுப்போமென்கிறாரிதில்.

(ஒடுங்கவவன்கண்) ப்ரகாரபூதரான நீங்கள் ப்ரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்று சேர. (ஒடுங்கலுமெல்லாம்விடும்) ப்ராப்தத்தை ச்செய்ய அப்ராப்தமானவை யெல்லாந் தன்னடையே விட்டுப்போம். ஸ்வரூபாநுரூபமானத்தைச்செய்யவே ஸ்வரூபவிரோதிகளடங்க விட்டுப்போம். “ ஒடுங்கல் ” என்கையாலே - இது ஸ்வரூபத்திற்கிட்டப்ப தொன்றல்ல, ஸ்வரூபவிரோதியாய்க் கொண்டு வந்தேறியென்னுமிடந்தோற்றுகிறது ; அன்றிக்கே, “ ஒடுங்கல் ” என்கிற மெல்லொற்றை ஒடுக்கலெ

ன்று வலலொற்றுககி யிவனுககு ஸங்கோசததைப் பிறபபிககு மவையெ ன்னுதல. (எல்லாம் விடும்) அவிதயாகாம வாஸநாருசிகள் ஸவாஸநமா க விட்டுக கழியும. “ வாழேமறிகடலோ ” இதயாதி, “ மாடேவரப்பெ றுவராமென்றேவல்வினையாா ” இதயாதிகளை யோஜிததுக் கொளவது.

இவைபோமாகில் பின்பிவனுககுக்காத்தவயமேதென்னில் (பின் னுமாககைவிடும் பொழுதெணணே) “ உபாஸநத்தால வந்தராஜகுலங் கொண்டு பலந்தபபாது, தன்னடையேவருகிறது ” என்றுறியிருககை ய ன்றிககே, “ ஹேதுவானவித்யாதிகள் கழிநததாகில் அவற்றின் கார்ய மான இஶ்ஶரீரமுமொருபடிபோய, தண்ணீாதுரும்பற்று பராப்திகை ப்புகுந்ததாவ தெபபோதோ ” என்று அதுககுவிரலமூடககி யிருக்கு மி த்தனை ; காமிநியானவள தன்னுடம்பி ெழுககுககழறறி போகததிலே ய நவயிக்க வவஸரப்ரதீக்ஷையா யிருககுமாப்போலே ஶரீராவஸாநத்தைப பார்த்துக்கொண்டிருககை ; “ கொங்கைமேற் குஙகுமத்தின்குழம்பழிய ப் புகுக்நெருநாள தங்குமே லென்ஞவி தங்கும ” என்று அழுக்குக்க ழறறியொப்பிததுப் பாாததிருந்தாளிறே, அப்படி “ அழுக்குடம்பு என் கிற இவ்வழுககுககழன்று, பராப்யம கைபபுகுந்ததாவ தெப்போதோ ” என்று பார்த்திருககு மித்தனை ; “ ம்ருத்யு ம்ப்ரியமிவாதிதிம் ” (ம்ருத்யு மப்ரியமிவாதிதிம்) என்றிருககுமிததனை , [க்ருதக்ருத்யா:] [கருதக் ருத்யா:] க்ருதகருதயராகிறா - ஸிததஸாதநபரிகரஹமபணணினவர்க ளிறே, [விது:க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயேதேஷாம் ராஜந்ஸர்வ யஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] [விதுঃகருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணஸ்ததத்வதோயேதேஷா மராஜக் ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா:] அவனையுளளபடி யறிந்தவர்களி றே எல்லாவறறையு மநுஷ்ட்டிததுத் தலைக்கட்டினாகளாகிறா ; ஓரயநத் தினன்று குன்றத்துசசீயர் எம்பெருமானா் ஸ்ரீபாததிலேபுக, அவரு டைய சிறுபேசைச சொலலி “ சிஙகபபிரான் இன்றயஙகிடாய ” என் ன, திருவுள்ளததிலோடுகிற தின்னதென்றறியாமையாலே அவாபேசா திருக்க, “ இத்தேஹஸமநந்தரததிலே பராபதிகண்ணழிவற்றபின்புநடுவு விரோதியாயசசெலலுகிற நாளிலே ஓராண்டுகழியபபெறறவிது உனக் கொன்றாயிருந்ததில்லையோ ! ” எனறருளிசசெயதாா. அன்றியே, எம் பாா் ஒருருவிலே “ (பின்னுமாககைவிடும்பொழுதெண்ணேயென்று) இங்ஙனே காரணமானது கழிநதபோதே கார்யமுந தன்னடையேகழிந் ததேயனறோ ! ” ப்ராபதியுமினிககைபபுதந்ததேயன்றோ!’ இனிசிந்தா விஷயமுண்டோ !” எனறருளிசசெய்தாா் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஒடுஙகவித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டு ப்ரமேயத்தை ய நுவதித்துககொண்டு, இப்பாட்டில் “ ஒடுங்கலுமெலலாமவிடும் ” என்கிறபதத்தை

க்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாகவே யித்யா திவாக்யத்வயத்தாலே) அவனைக்கிட்டவே - அவனையாச்ரயிக்கவே.

ஒடுங்க - சேர. அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணமான விவனின்றொடுங்குகையா வதென்னென்ன (ப்ரகாரபூதரானவித்யாதி) " ஒடுங்க " என்று ப்ரகாரத்வாநு ஸந்தாநம் விவக்ஷிதம். ஒடுங்கவென்று - வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது.

அபராபதம்-வந்தேறி. விவரணம் (ஸ்வரூபேதயாதி) இது-விரோதிஸமஷ்டி. (ஸ்வரூபத்திலகிட்டயப்பதொனறல்ல) ஸ்வரூபாநுபந்தியன்று. மெல்லொற்று-மருத்வக்ஷரம். வல்லொற்று - கடிநாக்ஷரம். ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷர மென்றபடி.

அவித்யா - அஜ்ஞாநம். பகவத்ஸமாச்ரயணாநந்தரம் விரோதிகள் போமெ ன்கைக்கு ப்ரமாணம் (வாளோவித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி. " வாளோமறிகட லோமாருதமோதீயகமோ, கானோவொருங்கிற்றுங் கண்டிலமா - லானீன்ற, கன் றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம், வன்றுயரையாவாமருங்கு." " மாட்டேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார், காட்டானுமாதானுங் கைக்கொள் ளா - ரூட்டேபோய்ப், பேரோதம்சிந்துதிரைக்கண்வளரும்பேராளன், பேரோதஞ் சிந்திக்கப்போந்து. " ஆனீன்றவென்றுதொடங்கி, தாள்பணிந்தோம் வன்துயரை மருங்குகண்டிலம், வாளோவொருங்கிற்றும், மறிகடலோவொருங்கிற்றும், மாரு தமோவொருங்கிற்றும். தீயகமோவொருங்கிற்றும், கானோவொருங்கிற்றும் [ஆ, ஆ, ஆல்,] இத்யந்வய:. பசுவீன்றகன்றை யெறிதடியாகத் தாழ்யரவெறிந்துவிள ங்காயை யுதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை யாச்ரயித்தோம், ப்ரபலது:க்கத்தைவிளை க்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தககர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திலேகண்டிலோம், இதா காசத்திலேபோயிற்றோ, திரைக்கிளப்பத்தையுடையகடலிலேபோயிற்றோ, காற் றிலேபோயிற்றோ. நெருப்பிலேபோயிற்றோ, காட்டிலே மஹாப்ரஸ்தாநமாய்ப் போயிற்றோ, எங்கேயொருங்கிப்போயிற்றோ ; ஆ, ஆ, ஆல், - ஹந்த. ஹந்த, இதெ ன்னவாச்சர்யமென்றபடி. துயரென்று - துயரைவிளைக்குங் கர்மங்களைச் சொல் லுகிறது.

ஊட்டேபோயென்றுதொடங்கி, சிந்திக்கப்போந்து வல்வினையார் காட்டானு மாதானுங் கைக்கொள்ளார், மாட்டேவரப்பெறுவராமென்றே, இத்யந்வய:. நடுவி லேபோயப்பெரியகடல்சிந்துகிறதிரைகள் தொடைகுத்தக்கண்வளர்ந்தருளப்பெரு மையையுடையவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லவேணுமென்று மநோரதிக்க, நம்மைவிட்டுப்புறப்பட்டு ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தககர்மத்திலுள்ளவர் தமக்குக்காட்டா தல மலையாதல் ஓரரண் தேடிக்கொள்ளுகிறிலர், இதுக்கடி பண்டுபோலே நம்மண் டையிலே வரலாமென்றோ. வந்தாராகில் தாமேபடுகிறோமென்று கருத்து. வல்வி னையாரென்றது - அவித்யாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம். (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்

பின்னும் - அவித்யாதிகள் கழிந்தபின்னும். (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக் ருஹாவஷ்டம்பங்கொண்டு. ஹேதுவான - சரீரோத்பத்திகாரணமான. (தண் ணீர்துரும்பற்று) ப்ரதிபந்தகமபோய. " எண்ணே " என்கிறவேகாரம் - ஈற்றசை

யாதல், ஈற்றசை - பாதபூரணம். அவ்வயமென்றபடி. யத்வா, தேற்றேகாரமா
ய், எண்ணவேணுமென்றபடி. தேற்றம்-நிஶ்சயம் கேவலனைப்போலே தேஹநிவ
ருத்தியை யபேக்ஷிக்கிறதென்னென்ன (காமிநீத்யாதி) அதாவது - பராபத்திக்கு
றுப்பாகவென்றபடி.

இதுக்கத்ருஷ்டாந்தம் (கொங்கையித்யாதி) முலையின்மேலேபூசின குங்கு
மக்குழம்பழியும்படி பரவேஶித்து ஒருநாள் நிற்குமாகில் லவனுடைய ப்ராணனு
ன்னு நிற்குமென்றபடி. ப்ராணரக்ஷணத்துக்கொருநாள் வந்தேனாமாகில் தரிக்க
லாமென்று கருத்து. அலங்கரிக்கையாலே யழுக்குக்கழித்தமை ஸித்தம்.

"நாந்யத்ர மரணாத்பயம்" (நாந்யத்ரமரணாத்பயம்) என்கிறபடியே
பராத்தியமாமோவென்ன (ம்ருத்யுமித்யாதி) "ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாந்
ம்ருத்யோருத்விஜதே ஜந: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவா
திதிம்" (ப்ராயஶ:பாபகாரித்வாந்ம்ருத்யோருத்விஜதேஜந: । க்ருதக்ருத்யா:ப்ர
தீக்ஷந்தே ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம்) இதிமஹாபாரதே ராஜஸூயேதாமஸூநும்
பாதிக்ருஷ்ண:. க்ருதக்ருத்யா:ம்ருத்யும் ப்ரியமதிதிமிவப்ரதீக்ஷந்தே - இதவதி
காரிகருப புருஷார்த்தமென்றபடி. இஸலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யாக்கள்ரே இது
உத்தேஶ்யமென்கிறதென்ன (க்ருதக்ருத்யரித்யாதி) ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்
ணினவர்கள் க்ருதக்ருத்யரென்கைக்குப் ப்ரமாணம் (கீதாரித்யாதி) "ஸர்வே வே
தா: ஸர்வவேத்யா: ஸஶாஸ்த்ரா: ஸர்வே யஜ்ஞா: ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ண:" (ஸர்வேவே
தாஸ்ஸர்வவேத்யாஸ்ஸஶாஸ்த்ராஸ்ஸர்வேயஜ்ஞாஸ்ஸர்வஇஜ்யாஶ்சக்ருஷ்ண:) இ
திபூர்வார்த்தம். (அவனையித்யாதி)

ஶரீரநிவ்ருத்தி புருஷார்த்தமென்கைக்கைதிஹ்யம் (ஓரயந்ததினித்யாதி)
"எண்ணே" என்றதுக்கு - தேற்றேகாரமாய், எண்ணவேணுமென்றோரா
த்தமருளிச்செய்து, பிரிநிலை யேகாரமாய், எண்ணவேண்டாவென்றாய், "இனிசி
ந்தாவிஷயமுண்டோ" என்றிரண்டாமர்த்த மருளிச்செய்கிறார். (அன்றியே யெ
ம்பாரித்யாதி) பிரிநிலை - வ்யதிரேகம்.

அவன்கண்ணொடுங்க, ஒடுங்கலு மித்யாரப்யாநவ்ய:... . ...*

பத்தாம்பாட்டு.

எண்பெருக்கந்நலத், தொண்பொருளீறில
வண்புகழ்நாரணன், றிண்கழல்சேரே.

ஆறாயிரப்படி.

(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகலஸமாஶ்ரயணீயனுக்ச்சொல்லப்
பட்ட ஈஶ்வரன்றானொன்னில் ; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபா

வராயிருந்த ஸாவாத்மாககளையும நிதயஸித்தகல்யாணகுணஙகளையுமு டையனாயிருந்த நாராயணன். அவனுடைய ஆஸ்ரிதரை யொருககாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும ஸ்வபாவமான திருவடிகளை யாஸ்ரயி என்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம்ப ஜநீயனுடைய பராபயதவபூர்த்தியை யருளிச்செயகிறார.

ஆநநதவல்லியில சொலலுகிறகணககிலே எண - எணணுககு. பெருககு - அவவருகேபெருகியிருபபதாய. அநலத்து - அநதபரஹமாநநததோடுஸமாநமான ஆநநதாதிகுணததையுடைய. ஒண்பொருள - அகாமஹதஸ்ரோதரியஸபதவாசயமாய்ஆவிாப்பூதஸ்வரூபமானவிலக்ஷணதமவாககமெனன. ஈறில-அஸஙகயேயமாய அபரிச்சிநநமான. வணபுகழ - கலயாணகுணஙகளெனன. இவறறையுடையனாகையாலே. நாரணன - நாராயணஸபதவாசயனான ஸவாமியினுடைய. திண-ஆஸ்ரிதரைக்கைவிடாதபடிஸதநிரமான. கழல - திருவடிகளை. சோ - ஆஸ்ரயி.

விலக்ஷணகுணவிபூதி விஸிஷடனான நாராயணனதிருவடிகள ஆஸ்ரயணீயமாகசசொல்லுகையாலே யிஙகுசொலலுகிற வாஸரயணம பஜநபரபதநஸாதாரணமென்னவுமாம. இபபடிகீழிறபாடடுககளிலு முபயாகார ஸாதாரணயம நிருாள்க ... ... *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

அழகிது, அபபடியேயாகிறது, பஜநத்துக்காலமபநமான மந்த்ரமேதென்ன; அதின்னதென்றும, அதினுடையவாததமநுஸநதேயமென றுஞ்சொலலுகிறார. இதுதன்னைப்புறமபுள்ளார் ஜபஹோமாதிகளாலே காரியங்கொள்ளாநிற்பாகள, நமமாசாாயாகள "ஸ்வரூபாநுஸநதாநதது க்கீடாயிருககிற விதினுடைய வாத்தாநுஸநதாநம் மோக்ஷஸாதநம" என்று தாஙகளுமநுஸந்திதது, தஙகளைககிட்டினார்க்கு முபதேஸிததுக கொணடு போருவாகள. வேதங்களுககு மிவ்வாழவாாக்கும, இமமநத்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முனபே ஸபதத்தைசசொல்லி யநந்தரமாததத்தைசசொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அாத்ததததைசசொல்லி பினபே ஸப்தப்ரயோகமபண்ணுதல், செயயககடவதொரு நிாப்பந்தமுண்டாயிருக்கும, அதுககடி, அர்த்தாநுஸந்தாநமுததேஸ்யமாகையாலே; "யாவையும் யாவருந்தானமமைவுடைநாரணன்" என்னுதல், "நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்" என்னுதல், செய்வதொருநிர்ப்பந்தமுண்டு; "அந்தர்பஹிஸ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:" (அநதாப்பஹிப்ச தத்ஸர்வம்வ்யாபயநாராயணஸ்ஸ்த்தித:) என்னுதல், "நாராயண பரோஜ்யோதி:" (நாராயணபரோஜ்யோதி:) எனனுதல், செயயும்

வேதம. (எண்பெருககநலமித்யாதி) இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்தமாக வருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வா ரிப்பாட்டளவும வரப்பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே " இத்தையும் தம்மாசார்யாகள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள" என்ன, பட்டரும சீராமப்பிள்ளையுமெழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, " இன்னபோதினுரிருப்பார், இன்னுர்போவார், என்றுதெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள " என்று திருமந்த்ரத்தையுபதேஸித்தது, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, " இப்பாட்டை யிதுக்கார்த்தமாக நினைத்திருங்கோள் " என்று பணித்தான்.

எண்பெருக்கென்கிறவிதத்தாலே - ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நலத்து) இவவஸ்துக்கள் தான ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயருமா யிருக்கக்கடவதிறே, ப்ரணவத்தில் த்ருதீயபதமான மகாரத்தாலே ஜ்ஞாநகுணாஶ்ரயருமாய் ஜ்ஞாதாவுமா யிருக்குமென்று சொல்லிற்றிறே. (ஒண்பொருள்) அசைதந்யமசித்துக்கு ஸ்வபாவமாகா நிற்கச்செய்தே வஸ்துதான ஜடருமாயிருக்குமிறே - அஸமஜ்ஞாவத்தா யிருக்குமிறே ; அங்ஙனன்றிக்கே, வஸ்துதான் ஸ்வஸமைஸவயம பரகாஶருமாய, தாமபூதஜ்ஞாநமானதுவும விஷயங்களை காஹித்துத தன்னையு மறிவிக்கக்கடவதாயிருக்கும், அத்தைப் பறறச்சொல்லுகிறது. ஈறிலவென்கிறவிது - கீழும மேலுமநவயித்துக்கிடக்கிறது. ஈறிலவான ஒணபொருளையும, ஈறிலவானவண்புகழையு முடையனுகையாயிறறு - நாராயணனுகையாகிறது ; "ஸாவத்கோமஹைமணாஹிநிஃமநூநம ்" (பாவதக்ரமங்களகுணஹிநிதர்ஶநம்நஃ) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்க ளோபாதி நித்யருமாய் பரகாரருமாயிருக்கு மிவ்வஸ்துவென்கைக்காக குணங்களை நிதர்ஶநமாகச்சொல்லுகிறது ; நித்யரான த்ரிவிதசேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகுணங்களையுமுடையனு யிருக்கையாயிறறு - நாராயணனுகையாவது.

அவனுடைய (திண்கழல்சேரே) இப்படி ஸம்பந்தம் காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து நித்யமாயிற்றபின்பு, ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவனொருநாளும்விடானிறே, ஆஶ்ரிதரை யொருக்காலும விட்டுக்கொடாத திண்மையைப்பற்ற " திண்கழல் " என்கிறது. (சேர்) ஆஶ்ரயி. உன்னுடையதா யுனக்கு வகுத்ததா யிருந்தபின்பு நீ கடுக ஸ்வீகரி ; நமஃ என்றபடி...

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததாம்பாட்டு. (எண்பெருககித்யாதி) பஜநத்துக்காலம்பநமான மந்த்ரமேதென்னவென்றது - " ஸார்த்ரஙிஷுமஸமஷ்ருஷ்ருவிஸாஜாஸஹஸமொ

ஞயா। நவ்யக்திரிதி வேதாந்விநா ஸதூபதேஶதஃ' (ஶாஸதராதிஷடாஸதருஷடாபிஸாாகாஸஹபலோதயா|நயாஸிததிவைவிதயாவிநாஸதுபதேஶதஃ) என்றததைபபறற.

மந்தரமாத்ரமமையாதோ, ஆததமு மருளிசசெயயவேணுமோ வெனன (இது தன்னையிதயாதி) புறமபுளளாா – உபாஸகா. ஸ்வரூபாநுஸநதாநததுககி டாகை. (ஆததாநுஸநதாநம் மோக்ஷஸாதநமெனறது) ஆததம-ஈஶவராஜ்ஞை யாலே யவனேஸாதநமெனறபடி.

இவாகளுக்கு ஆததபராதாநயஹேது ஆழவாாகள நிஷடையைும வேத முமெனகைக்காக, ததுகதயுபாதாநமபணணுவராக வதிஷடிகளையிடுகிறா (வேத நகளுககுமிதயாதி) உகததிாபபநதநதாஶயதி (யாவையுமிதயாதி) எலலாவசே தநஙகளு மெலலாசசேதநஙகளுநதானேயாமபடியான வமைவையுடையநாரண ன். (நாரணனிதயாதி) நாராயணஶபதவாசயனுய, அதினுடைய வாததமான ஸ மஸதலோகததுககும ஸவாமியானவன. (அநதாயபஹிஶ்ச) பஹிவ்ரீஹிஸிதத மான ஸௌலபயம. (பரோஜயோதிஃ) ததபுருஷஸிததமானபரதவம "நாராய ணபரஃ" எனகிறவிடததில விஸாஜநீயாபாவஶ்சசாநதஸஃ. நாராயணஃபரோஜ யோதிஃஎனறபடி.

ஏததபரதிபாதயாாததததினுடைய வதயநதோத்தேஶ்யதமதவததைத தி ருவுள்ளம்பறறி பரதமம பரதிபாதயம விஶிஷ்யதாஶயதி (இபபாடடாலேயித யாதி) இபபாட்டுததிருமநதராாததமெனனுமதுககும், மநதராாததமாசாாயனப க்கலிலே கேட்டறியவேணுமெனனு மதுககும ஐதிஹ்யம (ஆழவானிதயாதி) அதா "யஶ்ச யா ஶ்ருதோ மந்த்ரஶ்ச நிநோத ச சலேந வா। பத்ரேக்ஷிதோ வா வ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த்ததோ பவேத்" (யதருசசயாஶ்ருதோமநதரஶ்ச சநநோதசசலேநவா| பதரேக்ஷிதோவாவ்யாததஸஸ்யாதபரதயுதாநாததோப வேத) இதயநுஸநதேயம. ஆழவானுடையமுநதின வாாததைககு-கௌரவயதை யிலேநோக்கு. பிநதினவாாததைககு-போகயதையிலேநோககு.

என்பெருக்கு- எணணுககவவருகே பெருகியிருககிற வெனறாததமாய ஆ நநத்யததைச்சொலலுகிறது. என்பெருககு, அநநலம், எனறு பதபேதமாய, எண ணுககவவருகே - பெருகியிருப்பதாய அநதபரஹ்மாநநததோடு ஸமாநமான வாந நதாதிகுணத்தையுடைய வெனறுமையிலாததம். ஸவதாமபூதஜஞாந மநுகூலமா கையாலே "நலம" எனகிறது. (நலதது) (அதது) சாரியைச்சொல. நலம – ந லததையுடைய. நலதனெனறு - ஜஞாநகுணகத்வமும், ஒணபொருளெனறு-ஜஞாந ஸ்வரூபதவமுஞ சொலலுகிறது. ஜஞாநஸவரூபதவததைசசொனனுறபோராதோ' ஜஞாநகுணகதவமுஞ்சொலலவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதானிதயாதி) "ஜஞாநகுணாஶ்ரயமுமாய்" என்றசஶபதம் – ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜஞா நஸவரூபதையை ஸமுசசயிககிறது. அதாவது -ஜஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்குமென றபடி. இதுககு நியாமகபரமாணம் (ப்ரணவத்திலித்யாதி) அதாவது - "ஜ்ஞாநே" (மஜஞாநே) எனகிறதாதுவிலேயாதல், "ஜ்ஞாநைகவபுஷே"

(மருத்வபோதநே) என்கிற நாமவிசேஷாதலே, ஜ்ஞானவாசியாய், அந்தாணினை ஜ்ஞானமென்று விசேஷியாமையாலே ஸாமர்த்யஸித்தஜ்ஞாநத்வயத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாதாவுமாய்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாய். ஏதத்விஷயமாக "ஸாக்ஷித்வஜ்ஞாத்ருத்வஜ்ஞாயதே" (ஸாக்ஷித்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஜ்ஞாயதே) என்றபாஷ்யவாக்யத்துக்கு ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே "ஸ்வஸ்வாஸத்ஜ்ஞாதி ஸாஸ்வஸ்வப்ரதிஸம்பந்தித்வஸ்வரூபஜ்ஞாதிஸ்வரூபாயேணஜ்ஞாத்ருத்வமித்யர்த்தம், நத்வஸ்ய ஸ்வஜ்ஞாநஸ்வரூபாணாம்" (ஸ்வஸ்வமைபாஸத இதிபாஸகபரதிஸம்பந்தித்வரூபப்ரத்யக்த்வாபிப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யர்த்தம், நதுதாமபூத ஜ்ஞாநஸப்ரதீதே) என்றவாக்யம். ஜ்ஞாதாவுமாயென்றது - ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாயென்றபடியாய், ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி.

ஆனால் இந்த ஸ்வப்ரகாஶத்வமிங்குச்சொல்லவேண்டாவோவென்ன, அதுவுமிங்கே சொல்லிறதென்கிறார் (ஒண்பொருளென்று) "நலத்து, ஒண்பொருள்" என்கிற விஶேஷணத்வயத்துக்குமவ்யாவர்த்யமேதென்ன (அசைத்யமித்யாதி) அதாவது - ஸ்வரூபேண ஸ்வபாவத்வஸஜாதமானவசித்தில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. அசைத்யமாவது - அஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம். அசைத்யஸ்வபாவவிவரணம் (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயித்யாதி) அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய - ஜ்ஞாநஶூந்யமாய. "ஜடமுமாய" என்றதுக்கு பரத்கோடி (ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாயென்றது) இத்தால ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஞ்சொன்னபடி. "அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்கும்" என்றதுக்கு பரத்கோடி (தாமபூதஜ்ஞாநமானதுவுமென்றுதொடங்கி) அதைப்பற்ற-ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தைப்பற்ற. ஆகவிவ்வளவால், "ஒண்பொருள்" என்று பரிசோபாதாநம்பண்ணி னதினதாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. ஒண்மை - ஸ்வலக்ஷண ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்.

நாராயணஶப்தத்துக்கார்த்தங்களநேகமுண்டாயிருக்க, ஆத்மாவுக்கநேகாம்ஶங்களைச்சொன்னது - நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்த்ர்யமுண்டுமென்கிற துக்கு த்ருஷ்டாந்தத்தவேநவென்கிறார் (பாவதசேதயாதியாலே) "நித்யோ நித்யாநாம்" (நித்யோ நித்யாநாம்) என்றவாக்யம், ஶ்லோகத்தினபடியேயென்று ஶேஷம். கீழ "ஈறிலவான" என்றவாக்யவிவரணம் (நித்யநானவித்யாதி) ஈறு - நாஶம். இல்லை ஏது - இல்லாமை. ஆக நாஶமின்றிச்சேதிருக்கிற, நித்யமாயிருக்கிறவென்றபடி.

ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்று பின்பென்றது - நித்யவஸ்துக்களுடைய ப்ரகாரப்ரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகைடாலே ஸம்பந்தமும் நித்யமென்றபடி. (விடாணிறே) ஆகையாலே யென்றுகூட்டுவது.

(உன்னுடையதாய்) உனக்கு போக்யமாய். இது - "கழல" என்றதைப்பற்ற. "காரணன" என்றபதத்தைக்கூட்டி தாத்பர்யம். (உனக்குவகுத்ததாயென்றது) யதவா, "உன்னுடையதாய" என்றதுக்குவிவரணம் (உனக்குவகுத்ததாயென்று) இது "காரணன்திணகழல) என்கிற ஸம்பிவ்யாஹாரலப்யம். அன்றிக்கே, பஹுவ்ரீஹிமிறசொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தைடும். தத்புருஷஸமாஸசொல்லு

கிற ஸவாமித்வததையுமபறறச்சொலலுகிருா (உனனுடையதாயிதயாதி) ஆதல. " சேர் " எனறது - நமஸ்ஸபதாாததமெனறபடி. எணபெருககநலத திறிலவான ஒணபொருளேயும, ஈறிலவான வண்புகழையுமுடையநாரணன திண்கழலசேரென் றாவயம்.............. ... . *

பதினென்றும் பாட்டு.

சோத்தடததெனகுரு, கூாசசடகோபனசொற்
சீாததொடையாயிரத், தோாததவிபபததே.

ஆருயிரப்படி.

(சேர்ததட) பகவதகுண பாதிபாதகமாயிருநத விவ்வாயிரத்தி லு மிததிருவாய்மொழி எமபெருமானே யுணாந்துசொலவிறறு .. .. *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தா மிததிருவாயமொழியினுடைய வுபாதேயதமதவததை பலமாகவ ருளிச்செயகிருா.,

சோ - செறிதலேயுடைததான. தடம - தடாகஙகளையுடைய. தென - அழகி ய. குருகூா - திருநகரியில. சடகோபன - ஆழவாா. சொல-அருளிசசெயத. சீா- ஸபதலக்ஷணகதமானசீாகளினுடைய. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரதத- ஆயிரததிலும். இபபதது - ஆஸ்ரயணேபதேஸபரமான இபபதது. ஓாதத-நிரூபிக சபபட்டன.

ஓாததவிபபததைசோ எனற வினையாகவுமாம.

இததிருவாயமொழி இருசீராய குறளடி நானகு மொததிருககையால வஞ

ஈடு _ பதினென்றும் பாட்டு.

நிகமத்தில, முதற்பாட்டில வயதிரிகதவிஷயஙகளை விட்டு ஸாவே ஸவரன்பக்கலிலே ஆத்மாவை ஸமாபபிக்கவிசையுஙகோளென்ருா; இரணடாமபாட்டில வ்யதிரிகத விஷயஙகளினுடைய தோஷதாஸநம்பண் ணவேவிடலாமெனருா; மூனருமபாடடில தயாஜ்யாமஸததைச சுருஙக வருளிசசெய்தார் ; நாலாமபாடடில பறறபபடுகிற விஷயததினுடையந ன்மையை யருளிசசெயதாா ; அஞ்சாம்பாட்டில பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரததையருளிசசெயதார் ; ஆரும்பாட்டில் அவன் ஸங கஸ்வபாவனெனருர் ; ஏழாம்பாட்டில் ஸமபநதஜ்ஞாந முண்டாகவே பொருநதலாமென்ருா ; எட்டாம்பாடடில் வெறுபகரணநதேடவேண்

டா, அவனதந்த கரணஙகளை அவனுககாசகவமையுமென்ருா ; ஒனபதாம்பாட்டில் அபபடிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள தன்னடையேவிட்டுப போமெனருா ; பததாம்பாட்டில பஜநத்துககாலமபநமான மநத்ரமின்னதென்ருா ; இதுதான் வாயவந்தபடி சொலலிறறுனறலல, சேதநருடைய ஹிததத்துககிடாக ஆராய்நது சொலலபபட்டதென்னுதல் ; அனறிக்கே, இதுதான் ஹிததமமாயிருபபதொன்ருகையாலே யெபபோது மொககவோரபபடுவதொனறெனனுதல.

(சேர்க்கடமிதயாதி) "சோததடம" எனகிறவிதத்தை சோதடமாககி, பொயகைகளோடு பொயகைகள சோநதிருககும்படியைசசொலலிற்றுகவுமாம் ; அன்றியே, "தெனகுருகூா" என்று - ஊர்பரஸ்துதமாகையாலே தடாகங்கள் சோநதிருநதுளளதென்குருகூா என்று-ஊருக்கு விஶேஷணமாதல் ; அனறிககே, "சோ" எனகிறவிது - கரியாபதமாய்க்கிடத்தல. (தெனகுருகூாசசடகோபனசொல) ஹிதஞசொல்லவென்றிழிந்து அஹிதததைசசொலலுவாரொருவன வாாத்தையனறு, ஆப்ததமரானவர்சொனனவாாததையென்கை. (சீாத்தொடையாயிரம) "எழுத்தசைசீாபநதமடிதொடைபாவினம" என்று கவிசகவயவமாயிருபபனசிலவுணடு, அவறறைசசொலலுதல ; அன்றிக்கே, உபாஸகாநுகாஹத்தாலே யுபாஸ்யனுடைய கலயாணகுணஙகளைத்தொடுதத வாயிரமெனனுதல. (ஆயிரத்தோாததவிப்பததே) ஆயிரததிலும் வைததுக்கொண்டு, சேதநாககு ஹிதமாவதேதென்று நிரூபிததுசசொலலபபட்டதெனனுதல் ; அனறிககே, சேதநாககு ஹிததமமாயிருபபதொன்ருகையாலே எபபோது மோரப்படுவதொன்றெனனுதல. ஓாததவிப்பததை- நெஞ்சிலேசோ - அநுஸநதி. பரோபதேஶம பலனைககுறித் துபகாமிக்கையாலே மேலேகவசநமானவிடம ஜாத்யபிபராயம்............*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம. (சேர்ததடவிதயாதி) (இதுதான) கிழசசொலலபபட்டவாததம். அதமபரமம ஸஙகூடுமோவெனன (ஹிதஞசொலலவிதயாதி) "ஆபததமரானவா" எனகையாலே-திருநகரியிற பிறபபுமாபததாஹேதுவெனறுகருதது. (உபாஸகாநுகாஹததாலே) உபாஸகனிடததி லாழவாருக்குணடானவநு

(ஆயிரததோாததவீப்பத்தே) ஆயிரததிபபததோரப்பட்டது -'ஆராயநதுசொலலப்பட்டதெனனுதல், ஆயிரததிபபததோரப்படுவது - எப்போது மொக்கவநுஸநதிககபபடுவதெனனுதல, ஓாததவிபபததை - நெஞ்சிலேசோ. அதாவது - அநுஸநதியெனனுதல். இவவர்தததரயததையு மடைவே யருளிசசெயகிருர் (ஆயிரததிலும வைதததுககொண்டிதயாதி)

(பலனைக்குறித்து) " வீடுமின் " என்று - பலனைக்குறித்து.
சோற்றடவென்றுதொடங்கி, இப்பத்தோராற்றத, இந்நயந்வயம்:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வீடுமின்)

ஸ்வாமித்வாத்ஸ்வாதந்த்ர்யாந்நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவிக்நாபஹாராத்தா
த்ருக்ஸர்வாநுகூல்யாத்ஸ்வயமநவதிகப்ராப்யவைஷம்யவத்த்வாத் । ஸாப
த்ராபக்ஷபாதாத்ஸம்பவிபவதயா மாநஸாத்யர்ஹபாவாத் ஸங்கோசமோ
சகத்வாஜ்ஜகதயநதயோபாதிஶத்ஸ்தவ்யோமஹ்யம்॥ (உ)

(ஸ்வாமித்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகை யாலும். (ஸ்வாதந்த்ர்யாத்) மின்னின்னிலையில - ஸவ்யதிரிக்தமெல்லாரு மஸ்த திரராயத் தானொருவனே ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும். (நிகிலநிருபதிஸ்வாத்மவிக்ந ராஹ்யபாவாத்) நீருமதென்றிவைவேர்முதல்மாய்த்து - அஹங்காரமமகாரங்க ளாகிற விரோதிகளை விட்டபோகளாலே ஸ்வீகரஹனாகையாலும். (தாத்ருக்ஸர் வாநுகூல்யாத்) எல்லையில்நலம் புல்குபற்றற்றே - அப்படி எல்லார்க்கு மநுகூல னாயிருக்கையாலும். (ஸ்வயநவதிகப்ராப்யவைஷம்யவத்த்வாத்) உற்றதில்லுயிர் செற்றதுமன்னுறில் - ஈஶ்வரமான கைவல்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஸ்வ ப்ராப்திரூப மோக்ஷத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸாவத்ராபக்ஷபாதாத்) பற்றி லனீசனும் முற்றவுநின்றனன் - அநாதியாக வாஶ்ரயித்த ஸூரிகளிற்காட்டிலும் இன்றாஶ்ரயித்த சேதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஸம்பவிபவதயா) அடங்கெழில்சம்பத்து - கட்டடங்கனன்ற ஸம்பத்தையுடை த்தாகையாலும் (மாநஸாத்யாசயபாவாத்) உள்ளமுரைசெயலுள்ளவிம்மூன்றை யும் - மநோவாக்காயங்களாலே பஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸங்கோச மோசகத்வாத்) ஒடுங்கவதுமெல்லாம்விடும் - அவித்யாதிகளாலே யுண்டான ஜ்ஞா நஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும். (ஜகதயநதயா) வண்புகழ்நாரணன் - லோ கங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய அந்தர்யாமியுமா யுபாயமுமா யுபேயமுமாய நி றகையாலு மெம்பெருமான ஸாவாராதயனா யிருக்கும், அவனை பஜியுங்கோளென் று " வீடுமின்முற்றவும் " என்கிற த்ஶகத்திலே பரனைக்குறித்த தாழ்வாருபதே ஶித்தருளினாரென்கிறார். ... . (உ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வீடுசெய்து மற்றெவையு மிக்கபுகழ் நாரணன்றா
ணாடுநலத் தாலடையநன் குரைக்கும் - நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (௨)

இரண்டாம்பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே அநுபவத்துக்குத் துணையாய்த் திருந்தும்படி ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்துப் பரோபதேசம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித் தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், கீழ் எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை யநுபவித்தவர் அநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே * போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணி யல்லது தரிக்கமாட்டாதே துணைதேட்டமாய்த்துக் கிடாஞர் ஸம்ஸாரத்திலே சாஞமையாலே அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று பரோபதேச ப்ரவ்ருத்தராய் பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களின் தோஷபாஹுள்யத்தையும், பகவத்குண வைலக்ஷண்யத்தையு முபதேசியா நின்றுகொண்டு, அப்ராப்த விஷயங்களைவிட்டு ப்ராப்தவிஷயமான எம்பெருமானை பஜியுங்கோளென்கிற * வீடுமின்முற்றத்திலர்த்தத்தை (வீடுசெய்து) இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை (வீடுசெய்து மற்றெவையும) "த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச" (த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச) என்னும்படி பரிக்ரஹங்களை யடைய பரித்யஜித்து. வீடுசெய்து - விடுகையைச்செய்து. (மற்றெவையும) பகவத்வ்யதிரிக்தமா யிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. பஜநவிரோதிகளாய் அஹங்காரஹேதுவாயுள்ள தடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமிறே. "வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. "மின்னினிலையில மன்னுயிராக்கைகள் என்னுமிடத்திறையுன்னுமினீரே", "நீருமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்றும், "அறுசெற்று" என்றும், "உள்ளவிம்மூன்றையு முள்ளிக்கெடுத்து" என்றும, ஸதோஷமாயிருக்குமதெல்லாம் த்யாஜ்யமாய், அத்தால ஸகுணமாயிருக்குமது உபாதேயமாயிறே யிருப்பது; அத்தைச்சொல்லுகிறது (மிக்கபுகழ்நாரணன்றாளென்று) "எறிலவண்புகழ்நாரணன" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. ஸம்ருத்தமான கல்யாணகுண ஸஹிதனாய் ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான நாராயணனுடைய சரணங்களை. (நாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும்) "வீடுசெய்மின்" "இறையுள்ளுமினீரே" என்று நாட்டாகவிறே யாஶ்ரயிக்கும்படி யுபதேசிக்கிறது, அத்தைநினைத்திறே "நாடுநலத்தாலடைய" என்கிறது. நலத்தாலடைகையாவது - "எல்லையிலந்நலம்புல்கு" "அவன்முற்றிலடங்கே" "ஈசனடங்கெழி லஃதென்றடங்குகவுள்ளே" "இறையுள்ளிலொடுங்கே" "ஒடுங்கவவன்கண்" என்று அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே அபிநிவேசத்தாலே யாஶ்ரயிக்கும்படியை விதித்தபடி யென்கை. இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் பக்தியாலே பஜிக்கும்படி நன்றாக உபதேசித்தருளும். உபதேசத்துக்கு நன்மையாவது - நிர்ஹேதுகமாகவும், உபதேஶ்யார்த்தங்

களில் ஸங்கோசமின்றிககே உபதேஶிககையுமெனறபடி. திருவாயமொழிதோறு
ம திருநாமபபாட்டுணடாகையாலே யதனையும் தத்பலததோடே தலைககட்டாக
வருளிசசெயகிறா (நீடுபுகழ்வணகுருகூா மாறனிநதமாயிரததோாதாம்வாழப் ப
ணபுடனேபாடியருள பததெனறு) அதாவது - ஸம்ஸாரிகள வைமுக்யம்பாராம
ல பரோபதேஶமபணணுகையாலே நிதயமாய் நெடுகிய போருகிற யஶஸையு
டையராய, தாஶநீயமான வுதாரமான திருநகரிககு நிர்வாஹகரான வாழவாரெ
னனுதல ; அனறிககேவணமை - " வணடெனகுருகூாவண சடகோபன் " எனனு
ம்படி யாழ்வாாககு விஶேஷணமாதல. இபபடியான தமமௌதாாயததினாலே
யிநத மஹாபருதிவியிலுணடானவாக ளெலலாரும பகவதபஜநததாலே ஸததை
பெறறு வாழுமபடி பண்புடனேபாடியருள பதது. பண்பு - ஸ்வபாவம். தமமு
டைய கருபாஸ்வபாவததாலேயாதல, ஔதாாயஸவபாவததாலே யாதல், பரப
பறப்பாடியருளினது பததுப பாட்டாயிறறு. " சேர்ததடததெனகுருகூாச சட
கோபனசொல சீாததொடையாயிரததோாததவிபபதது " எனறததைபபினசென
றபடி. " பாட்டுககு கரியையும, பததுககுககருததும " எனகையாலே பததுபபா
ட்டுககு முயிாபபாட்டு ப்ரதாநமாயிருககும், அநத நிதாநபபாட்டுககு ஶேஷமா
யிருககும மறறபபாட் டடஙகளும ; இது இததிருவாயமொழி திவயபரபநததது
ககெலலாமுளளதொனறிறே. " வீடுமினெனறு - தயாஜயோபாதேயதோஷகுண
பரிதயாக ஸமர்பபண கரமததை ஸாலமபந மநதரமாக வுபதேஶிதது " எனறு
ஆசாாயஹ்ருதயத்திலே நாயனாருமருளிச்செயதாா. இததை பகதிபரமாகயோஜி
ததது பாஷ்யகாரா பாஷ்யம் தலைககட்டியருளினபினபு ; பகதிபரமாக யோஜித
த கரமததைபபறறவாயிறறுசாாயாகளெல்லாரு மப்படியே யோஜிததார்கள் ; இ
வருமபபடியே யருளிசசெயதாா. (உ)

முதற்பததில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி—உ. பாட்டு - உஉ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

பத்துடையடியவர் - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(பத்துடையடியவர்) ஏவம்விதபக்தியும் இதரவிஷய வைராக்யமும் எம்பெருமானை சக்ஷுராதிகரணங்களாலே யநுபவித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருஶாநுபவந்தானும் பாஹ்யேந்த்ரியங்களுக்கும் யோகாப்யாஸ பரிஶுத்தமான மநஸ்ஸுக்கும் கோசரமல்லவென்று - "மனனகம்" என்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வெம்பெருமான் பக்கல் கூடாததலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதோ! என்றவஸந்நரானவர்களைக் குறித்து ....*

பன்னீராயிரப்படி.

மூன்றாந் திருவாய்மொழியில், முதற்றிருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டிலே "நீர்தொறும்பரந்துளன்" என்று - நாராயண ஶப்தார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பத்தாம்பாட்டில "வண்புகழ்நாரணன்" என்று நாராயணஶப்த வாச்யதையைச் சொல்லுகையாலும், "தத்த்வம் நாராயண: பர:" (தத்த்வந்நாராயண: பர:) என்றும், "யே யே நாராயணஸ்ஸதா" (தயேயோநாராயணஸ்ஸதா) என்றும் ஸகலஶாஸ்த்ர நிஷ்கருஷ்டமான க்ரமத்திலே தத்வஹிதங்கள் நாராயணனே யென்றதாயிற்று; இப்படி பரனான நாராயணன் பஜநீயனுமிடத்தில் பஜநஸௌகர்யாவஹமான ஶுபாஶ்ரயத்துக்கு ஏகாந்தமான அவதார பர்யுக்தஸௌலப்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக தத்பபாதகமான நவநீத சௌர்யாபதாநத்தையும், அவதாரக்ருத ஸௌலப்யத்தினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யகரத்வத்தையும், அவதாராஶ்சர்யத்தினுடைய துரவபோதத்வத்தையும், அவதாரக்ருதரூப நாமங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதையையும், ஶீலவானவனுடைய பஜநத்துக்குண்டான ப்ராமாணிகத்வத்தையும், அவதாரத்திலும் த்ரிமூர்த்திஸாம்ய விவேகிகளை யரிதென்னுமிடத்தையும், அதினுடைய விவேகப்ரகாரத்தையும், விவேகித்து பஜித்தவனுடைய விரோதிநிவ்ருத்தியையும், பஜநீய

னுடைய ஸாஜாத்யநிபந்தந மாஹாத்மய காரத்வத்தையும், அவதாரரஹஸ்யமதிக ஹநமென்னுமிடத்தையும், உபதேஸித்து ஏவம்விதனான ஈஸ்வரனை நானநுபவிக்கப்பெறுவதேயென்று பரீதராய ஸர்வப்ரகாரத்தாலும அநுபவிக்கவுபக்ரமிக்கிறார்.

அ ௫.

ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற் றிருவாய்மொழியில, பரனுகையாலே பஜநீயனென்றார் இரண்டாந் திருவாய்மொழியில, "பஜியுங்கோள்" என்று பலகாலு மருளிச்செய்யாநின்றீர், இருகை முடவனை "ஆனையேறு" என்றால அவனாலே யேறப்போமோ ! அப்படியே ஸர்வேஸ்வரனு யவாப்த ஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிறவனை இந்த க்ஷுத்ரனான ஸம்ஸாரிசேதநனாலே பற்றப்போமோவென்ன ; அவ்வானை தானே அவ்விருகைமுடவனுக்கு மேறலாம்படி படிந்துகொடுக்குமன்று ஏறத்தட்டில்லையே, அப்படியே யிஸ்ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு பஜிக்கலாம்படி அவன் தன்னைக்கொண்டுவந்து தாழவிட்டு ஸுலபனுமாகி யிவனுக்கு பஜிக்கத் தட்டில்லையே ! என்கிறார். அவதாரந்தன்னில வந்தால பாக்யஹீநர்க்கு ஸஜாதீய ப்ரதிபத்திபண்ணி அநாதரித்துப்போகவுமாய், பாக்யாதிகர்க்கு "அரியனெளியனாகப்பெற்றோமே !" என்று ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யிரண்டுக்கும பொதுவாயிறே யிருப்பது ; "ஸர்வேஸ்வரனரியனென்றால ஸம்ஸாரத்தி லாளபற்றாதென்று அவனெளிமையை யுபபாதித்துக் கொண்டு போந்தோம், அதுதானே யிவர்களுக்கு இத்தனையெளியனோ' என்று விடுகைக்குடலாயிற்று, அவ்வெளிமைதானே யாதரிக்கைக்குடலாயிற்றதுமக்கொருவருக்குமேயிறே" என்று எம்பாரைப்பார்த்து உடையவரருளிச்செய்தருளினாராம ; சில தார்மிகர் ஏரிகல்லினால சேற்றிலே தலையைநொழுந்திப் படடுப்போகாநிற்பர் சிலர், விடாயரதிலே முழுகி விடாய்தீர்ந்துபோகாநிற்பர்கள ; விளக்கையேற்றினா லதிலே விட்டிலென்று சில பதார்த்தங்கள விழுந்து முடிந்துபோம், சிலரதினொளியிலேஜீவியாநிற்பர்கள் ; * வேதநல்விளக்கிறே, இவன்றான் * ஆயர்குலத்தினிற்றோன்று மணிவிளக்கிறே, * வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர் விளக்கிறே.

அவன்றான அன்றிய வாணனாயிரந்தோளுந் துணியவன்றாழிதொட்டது மிப்படிவந்தவதரித்து ஸுலபனான நிலைதன்னிலேயிறே, அப்படியே ஸிஸுபாலாதிகள், பூதநா ஸகட யமளார்ஜ்ஜுநாதிகளுக்கு கெதிரிட்டு முடியவுமாய் அநுகூலித் துஜ்ஜீவிப்பார்க் குஜ்ஜீவிக்கவுமாயிற் றவதாரந்தானிருப்பது.

பலகாலும "அவனே பஜியுஙகோள" எனறுநின்றீர ; கணணாலேகணடாலலலது பஜிககவிரகிலலே, பஜிததாலலலது காணவிரகிலலே, ஆனபின்பு ஆஸ்ரயிககுமபடி யெஙஙனே யெனன ; "தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே" (தஸமிநதருஷ்டேபராவரே) எனறும, "விஸதேதநந்ரம்" (விஸதேததநந்தரம) என்றுஞ் சொலலுகிறபடியே இலவருத்தத்தோடே காட்சியாயத தலைககடடும ஸாதனபகதியை யன்றிஙகு சொல்லுகிறது, காணவேணுமெனனு மாஸாலேஸமுடையாக கவனெளியனும்படியையாயிறறு. ஸவாதிகன தாபூறிறகுமனறுவிவாரகரிலலே; "பஹூநி மே வ்யதீதாநி" (பஹூநிமேவ்யதிதாநி) எனகையாலே அவதாரந்தனனில புரையிலலே ; இசசைதானேயுணடே ; இததனனே அவதார ரஹஸ்யததிலே தானுமருளிசசெயதானிறே [ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்] (ஜநமகாமசமேதிவ்யம) எனறு எனனுடைய ஜநமஙகள கர்மமடியாகவனறு, இசசையடியாகவா யிருககும. நாமபிறவாநிறகசசெயதே பிறவாமையுஙகிடககும, தாழநினற நிலையிலே மேனமையுஙகிடககும் ; அப்ராக்ருதஸமஸ்ததானததை இதர ஸஜாதியமாககிவந்து பிறபபுதோம ; இவற்றிலேயொனறை யறிநதவாகளுககுப பினனே ஜநமமிலலே, நானுமபிறந்து அவாகளும பிறககவேணுமோ, 'ஈரிறையுணடோ !' என்று அவன் சதுரததாதபாயததிலே யருளிசசெயதபடிகளை யுபஜீவிததுக்கொணடு, ராமக்ருஷ்ணாதயவதாரஙகளைப பணணிககொணடு ஸுலபனும், ஆனபின்பு ஆஸரயணங்கூடும், ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார். அவதாரங்களை முன்னேயிட்டுககொண்டு, அவதாரஙகளிலும் நீர்மைக கெல்லையான க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யிழிநது, அது தன்னிலும் பரதவததோடொககச சொல்லலானநிலைகளைக்கழிதது, நவநீத சௌரய நகரக்ஷேபத்திலே யகபபட்டு இளமணறபாயநது, "எததிறம" எனறு மோஹிததுக்கிடக்கிறா ; பரத்வத்தையநுஸநதிததா, தெளிந்திருநது பரோபதேஸமபண்ணினா; ஸௌலபயத்தை யநுஸநதிததா, "எததிறம" என்று மோஹித்துககிடககிறா .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததுடைபரவேஸம. உபாஸநா பரதிபாதநாநநதர மிததிருவாய்மொழியிலே ஸௌலபயததைச சொலலுகிறதுககு ஸங்கதியேதென்ன, வருததாநுவாதபூரவகமாக ஸங்க்ரஹ ஸங்கதி யருளிசசெயகிறார் (ஸாவஸமாதபரனெனறு ரித்யாதி. அநுகூலிததஜஜீவிபபாரக் குஜஜீவிககவுமாயாயிற றவதாரநதானிருபபதெனனுமளவாக) "பலகாலுமவனே பஜியுஙகோளெனறுநினறீா " எனறது - மேல்

விஸ்தரஸங்கதி. முந்தினஸங்கதி "பலபிறப்பாயொளிவரும" என்றதைக் கடாக்ஷித்தது. ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றார் முதற்றிருவாய்மொழியில், பரனாகையாலே பஜநீயனென்றார் இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ; இப்படி பஜியுங்கோளென்று பலகாலுமருளிச்செய்யா நின்றீர், இதுகூடாது, எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டியை யானையேறென்றால் அவனாலே யேறப்போமோ, அப்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிறவனை யிந்த அதிக்ஷுத்ரரான ஸம்ஸாரியாலே யாஶ்ரயிக்கப்போமோ வென்கிற ஶங்கையிலே, ஸம்ஸாரிகளுக்கு மாஶ்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனானவனே தாழநின்று ஸுலபனுமாகில் இவனுக்குமாஶ்ரயிக்கத் தட்டில்லையென்று அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் இத்திருவாய்மொழியிலென்று பூர்வோக்த பஜநீயத்வ வ்யவஸ்தாபகத்யாஸங்கதி: என்றபடி. இருகைமுடவன - எழுந்திருக்கவுமாட்டாத மொண்டி. "பற்றிலனீசனும" என்கிற பாட்டிலே - ஆஶ்ரிதாலவனவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வரன் நமக்கு முகங்கொடுத்து நம்மோடு கலசியிருக்குமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யவனப்படி யிருக்குமென்றார், இங்கே - ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிறவனை நாமாஶ்ரயிக்கக் கூடாதென்கிற ஶங்கையிலே யவன் ஸுலபனென்று பரிஹரிக்கிறாரென்று பேதம்.

இப்படி ஸுலபனான வெல்லாருமவனை பஜித்துஜ்ஜீவியாதே "அவஜாநந்தி மாம் மூடா:" (அவஜாநந்திமாம்மூடா:) என்றவமதி பண்ணி யநர்த்தப்படுவானென்னென்ன (அவதாரந்தன்னிலித்யாதி) "ந மாம் து³ஷ்க்ருதிநோ மூடா⁴: ப்ரபத்³யந்தே நராத⁴மா:" (நமாந்துஷ்கருதிநோமூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா:) "யேஷாம் த்வந்தக³தம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம்" (ஏஷாம்த்வந்தகதம்பாபம் நராணும்புண்யகாமணும) இத்யாதிப்படியே யவர்கள் பாக்யஹாநியும் பாக்யாதிஶயமுமே ப்ரதிகூலித்து முடிகைக்குமாஶ்ரயித்துஜ்ஜீவிக்கைக்கு மடியென்றபடி. ஸௌலப்யமே விநாஶோஜ்ஜீவநங்களுக்கு ஹேதுவென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யமும் தருஷ்டாந்த த்வயமுங் காட்டுகிறார் (ஸர்வேஶ்வ ... ரதி)

யென்றதுக்கு - "வாசத்தடம்" "மரதகமணித்தடம" என்று கண்டுகொள்வது. விட்டில் - தீயஶாமக்கிடம். (வேதநல்விளக்கு) வேதங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான விலக்ஷணவிளக்கு. (ஆயர்குலத்தினிற் றோன்று மணிவிளக்கு) இடையருடைய குலத்திலே யாவிர்ப்பவித்த மணிதீபம். (வெங்கதிரோனித்யாதி) ஆதித்யனுடைய குலத்துக் கத்விதீயமான விளக்கு.

ப்ரதிகூலர் முடியவும் அநுகூலருஜ்ஜீவிக்கவுங் கண்டவிடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவன்றனித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அப்படியே-பாணனைப்போலே. (அன்றியவித்யாதி) பகைத்த பாணனுடைய தோள்களாயிரமுங்கழியும்படி யன்றுதிருவாழியைப்ரயோகித்தது. "ஶிஶுபாலாதிகள்" என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே - கம்ஸாதிகளும், (யமளார்ஜுநாதீதி) ஆதிஶப்தத்தாலே தேநுகாதிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள். (அநுகூலித்துஜ்ஜீவிப்பார்) "அக்ரூரமாலாகாராதீந் பரமபாகவதாநக்ருதவா" (அகரூரமாலாகாராதீந பரமபாகவதாங்க்ருதவா) என்கிறபடியே அக்ரூரமாலாகாராதிகள்.

கிழ, பஜநீயவிஷய தௌர்லப்யத்தை யநுஸந்தித்து பஜிக்க விரகில்லையென்று ஶங்கித்தவர்களுக்கு அவதாரமுகேந வுண்டான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்து பரிஹரித்து, பஜநதௌர்லப்யத்தைப்பற்ற பஜநம் கூடாதென்றவர்களுக்கு "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைப்பற்ற பஜநம் கூடுமென்று பரிஹரிக்கிறார் (பலகாலுமித்யாதி) பலகாலுமென்றது - "வீடுசெய்மினே" "இறைசேர்மின்" "அந்நலம்புல்கு" "இறைபற்றே" இத்யாதிகளைப்பற்ற. (பஜியுங்கோளென்னுகின்றீரென்று) கீழ்த்திருவாய்மொழியிற் சொன்ன பஜநம் ஸாத்யபூதபரபக்தியென்று பரமித்துச் சொன்னபடி. கண்ணாலே - மநஸ்ஸாலே. (கண்டாலல்லது) பரபக்திரூபஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்காரஸமாநாகாராபந்நமானாலல்லது. (பஜிக்கவிரகில்லை) பஜநமாக விரகில்லை. உபாஸநமாக விரகில்லை. ஸாதநத்வாபந்நமாக விரகில்லையென்றபடி. (பஜித்தாலல்லது) ஸாதநத்வாபந்நமானாலல்லது. (காணவிரகில்லை) மோக்ஷதஶையில் பகவதநுபவரூபபலம் வர விரகில்லை. (ஆனபின்பாஶ்ரயிக்கும்படியெங்ஙனே) ஸாக்ஷாத்காரஸமாநாகாராபந்ந பரபக்தி நங்களுக்குண்டாவதரிதென்று தாத்பர்யம். "கண்டாலல்லது பஜிக்கவிரகில்லை பஜித்தாலல்லது காணவிரகில்லை" என்கிற வாக்யத்துக்கு - ஸாக்ஷாத்காரஸமாநாகாரமான பக்தியுண்டானாலல்லது இவன் பஜித்தானாகவிரகில்லை, இப்படிப்பட்ட பஜநத்தைப் பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தி யுண்டாகாதென்று தாத்பர்யம். அதாவது-பஜநம் ஸாக்ஷாத்காரஸமாநாகாரமாகவேணும், தாத்ருஶ பஜநம்பண்ணினாலல்லது ப்ராப்யஸித்தியண்டாகாது, ஆனபின்பு ஏதாத்ருஶபஜநமெங்களாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோவென்று பலிதார்த்தம். இந்த வாக்யத்துக்கிப்படி யர்த்தமானாலல்லது "தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) இத்யாதிமேலவாக்யம் ஸங்கதமாகாது. "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து "பலகாலுமவனை" இத்யாதி - ஸங்கத்யந்தரமாதல்.

(ஆஶாலேஶமுடையார்க்கு அவனெளியனாம்படியையாயிற்று) என்றவநந்தரம், ஆனபின்பாஶ்ரயணம் ஸுகரம், ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார் என்று கூட்டிக்கொள்வது. (தஸ்மிந்த்ருஷ்ட இத்யாதி) "பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்தி ஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா:। க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே) இதி ஶ்ருதௌ உபநிஷதி, இதி முண்டோபநிஷதி. "ஸ தத்த்வதோ பகவதாம் யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: । ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே ததநந்தரம்" (பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: । ததோ மாந்தத்த்வதோஜ்ஞாத்வா விஶதே ததநந்தரம்) இதி கீதாஶாஸ்த்ரே. இதி கீதாஸ்வஷ்டாதஶே. ஹ்ருதயஸ்ய - மநஸோ க்ரந்தி: - ராகாதய:. யத்வா, ஹ்ருதயஶப்த: - ஹ்ருதஸ்தாநமயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ஜீவபர:. தஸ்ய க்ரந்தி: - ஶரீரஸம்பந்த:. ஸம்ஶயஶப்த: - விபர்யயஸ்யாப்யுபலக்ஷணார்த்த:. தேஹாத்மாபிமாநரூபாவித்யேத்யர்த்த:. கர்மாணி - புண்யபாபரூபாணி. அவித்யா ஸஞ்சிதகர்மக்ருத ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்திர்த்தாஶாஸமாநாகாரோபாஸநேநேத்ய தீத்யர்த்த:. இது இந்தவாக்யத்துக்கெல்லாம் பிண்டிதார்த்தம். பராவரே - அஸமாத்யுபேக்ஷயா பரரான ப்ரஹ்மாதிகளைத் தனக்கு ஶேஷபூதராக வுடையவன்.

யாவாநயஶ்சாஸ்மி - யாதொருபடி குணத்தையுடையனாயிருக்கிறேன், யாதொருபடி ஸ்வரூபத்தையுடையனாயிருக்கிறேன். ஏவம்விதம்மாம் - என்னை. பக்த்யா - பரபக்தியாலே. ய: - யாதொருத்தன் தத்த்வதோऽபிஜாநாதி - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். பக்திஶப்தேந-பரபக்திருச்யதே. அபிஜாநாதீதி-பரஜ்ஞாநம். மாந்தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா - ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணபரஜ்ஞாநே ஸமாநந்தத்த்வ தஸ்ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய. ததநந்தரம் - ஸாக்ஷாத்காராநந்தரம் தததேவ-பரபக்தேர்ஹேதோ:. விஶதே-ப்ரவிஶதி. மாமப்ராப்நோதீத்யர்த்த:. பரபக்தியாவது - ஶாஸ்த்ரமுகேந வந்த விஷயத்தை யிப்போதே காணவேணுமென்னுமிச்சை. பரஜ்ஞாநமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான மாநஸாநுபவம். பரமபக்தியாவது - விஶ்லேஷாஸஹத்வம். “ஸாக்ஷாத்க்ருத்யபரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் | ஸா ஜ்ஞாநம் தஸ்யைவஸாக்ஷாத்கார:பரிஸ்புட: | புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமா பக்திருச்யதே” (பரபக்திரதருஷ்டார்த்த பரத்யக்ஷாபிநிவேஶநம் | பரஜ்ஞாநந்தஸ்யைவஸாக்ஷாத்கார:பரிஸ்புட: | புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம பரமாபக்திருச்யதே) என்னக்கடவதிறே.

ஸர்வாதிகனானவன் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுடையார்க்கு ஸுலபனாக்கூடுமோவென்ன (ஸர்வாதிகனித்யாதி) ஆக்கரானதேவர்களும் சாத்திபண்ணும்மங்கலத்திலே ஸர்வாதிகன் வந்தவதரித்தானென்று லிதை நந்தராஜலிகமன்றோவென்ன (பஹூநீத்யாதி) “பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந | தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப” (பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநிதவசார்ஜுந | தாந்யஹம்வேதஸர்வாணிநத்வம்வேத்தபரந்தப) இத்தீதாஸூச்ஞாதத்தே. “தவ”, என்று தருஷ்டாந்திகையாலே யவதாரத்தில் புரையில்லை, ஸத்யமென்றுகருத்து. இவனுக்கு ஜந்மஹேது-கர்மம்; அவனுக்கு ஹேதுவேதென்ன (இச்சைதானேயித்யாதி) “ஆத்மமாயயா” (ஆத்மமாயயா) என்னக்கடவதிறே. இதில் ப்ரமாணம் (இத்தனையித்யாதி) இத்தனை - பகவதவதாரத்துக்கு இச்சையே ஹேதுவென்னுமத்தை. திவ்யமென்று - அருளிச்செய்தானிறே யென்றந்வயம். தானுமென்றசப்தத்தால - ருஷிகளை ஸமுச்சயிக்கிறது. திவ்யஶப்தார்த்தமாவது (என்னுடை… த்யாதி)

“அஜோபிஸந்” (அஜோபிஸந்) என்கிற ஶ்லோகத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (நாமபிறவாநிறக்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாமையுங்கிடக்குமென்றது - தந்நிபந்தந்து:கஶாகலஶோணிதராஹித்யத்தைப்பற்ற. “ஏவம்யோ வேத்தி” (ஏவம்யோவேத்தி) இத்யாதிஶ்லோகஶேஷார்த்தம் (இவற்றிலேயித்யாதி) ஜந்மாநிகர்மாணியென்னாதே “ஜந்மகர்ம” (ஜந்மகர்ம) என்கிற ஏகவசநத்தைப்பற்ற (ஒன்றையறிந்தவர்களுக்கென்றது) நானும்பிறக்கதென்றது-“த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி” (த்யக்த்வாஜந்மநைதி) என்னவமைந்திருக்க, “புந:” (புந:) என்றதின் தாத்பர்யம். சதுர்த்தாத்யாயத்திலே யருளிச்செய்தபடிகளென்றது - “அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் | ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா” (அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மாபூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் | ப்ரக்ருதிம ஸ்வாமதிஷ்ட்டாய ஸம்பவாமயாத்மமாயயா) “ஜ

—ர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: । த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" (ஜந்மகர்மசமே திவ்யமேவம்யோவேத்தித்தத்வத: । த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதி மாமேதிஸோர்ஜுந) இத்யாதிகளைப்பற்ற. உபஜீவித்துக்கொண்டு - ஆஶ்ரயியாநின்றோமென்றவயம.

பரோபதேசபரவருத்தரானநாம "எத்திறம்" என்றுமோஹிப்பானென்னென்ன (அவதாரங்களையித்யாதி) முன்னோடிக்கொண்டு - ஆராய்ந்துகொண்டு. (இளமணற்பாய்ந்து) ஆதரஹ்ருதயராயீடுபட்டு. பரத்வத்தைப்பற்ற - ஸௌலப்யமீடுபடுத்துமோவென்ன (பரத்வத்தையித்யாதி) பரத்வாபேக்ஷயா ஸௌலப்யமே யீடுபடுத்துமென்றபடி. . .. . *

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புமரும்பெறலடிகள்
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலுரவிடையாப்புண
டெத்திறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையராயிருப்பார்க்குக் காணலாம்படி யெளியனும். ப்ரதிகூலர்க்கவனரியனும். அரியனுமிடத்து, ஆஶ்ரிதர்க்கெளியனான விவ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கு அரியனாயிருப்பானொரு விஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய வாஶ்ரிதஸௌலப்யத்தையை யருளிச்செய்யத்தொடங்கி மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டுரலினோடிணைந்து உள்ளும் மெய்யர்கட்டுண்டேங்கினபடியே யிருக்கிற வெளிமையைக்கண்டு, இவ்வதிமாத்ராஶ்ரித ஸௌலப்யமஹாகுணத்திலே யீடுபட்டு, ஆஶ்ரித ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கைக்கு தத்ஸஜாதீயனாயவந்து பிறந்தருளவமையாதோ! இங்ஙனே யுரலிலேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ! பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

பத்துடை - பக்தியையுடைய. அடியவர்க்கு - அடியார்க்கு. எளியவன் - எளியனாய். பிறர்களுக்கு - அதில்லாதபிறர்க்கு. அரிய - கிட்டவரியனாய. வித்தகன் - வித்தகனாய். இவையிரண்டாலுமுகந்து, மலர்மகள் - தாமரைப்பூவைப்பிறப்பிடமாகவுடைய லக்ஷ்மியானவள், விரும்பும் - விரும்பும்படியான. பெறல் - பெறு

தறகு. அரும் - அரிய. நமமடிகள - நமஸ்வாமியானவன. மதது-மததாலே. உறு- உறறு-வருநதி. கடை - கடைநத. வெணணெயகளவினில - வெணணெயினுடைய களவினில. உரவிடை - மாரவினிடையிலே. ஆபபுணடு - கட்டுணடு. உரலினேடி ணைநதிருநது - உரலோடொககசசலியாதேயிருநது. ஏஙகிய - அசசததாலேயேங கின-குரலிரங்கமாட்டாத. எளிவு - எளிமை. எததிறம - எனனபடியாயிருககிறது

பததியை பததெனறது - கடைககுறைததல. விததகன் - ஆஶ்சாயபூதன. உரவிடை - மாரபிடை. உரதத ஏறுபோலசசெருக்க னெனனவுமாம. எளிவு - எ

ஈடு-முதற்பாட்டு.

முதறபாட்டில எமபெருமானுடைய ஸௌலபயததை யுபதேஶி க்கபபுக்கு அவனுடைய நவநீதசௌாயசாரிதரததிலே யகபபட்டழுநது கிறார்.

(பதது) பகதி. பததென்று - பகதியைககாட்டுமோவெனனில, "எட்டினேடிரண்டெனுங்கயிறறினுல மனநதனைககட்டி" எனனககடவ திறே; ஆகையாலே, பததெனறுபகதியைசசொலலுகிறதாய், அதுதன் னிலும் பரபகதியையனறிங்குசொலலுகிறது, பக்த்யுபகரமமாத்ரததை. உபக்ரமமாதரமென்றித்தை நியமிபபாரார, அதினுடையசரமாவஸ்ததை யைககாட்டினுலோவெனனில; அதொணணுது; இபபோதிங்குசொல விககொண்டு போருகிறவிது குணபாகரணமாகையாலும, ஸாவேஶ்வர னுக்கொரு உதகாஷனுசொலலுகை இபபோதிவர்ககபேக்ஷிதமலலாமை யாலும், தந்தாமையொழியசசெலலாதாரககு ஸ்நேஹிக்குமது அலலா தாரக்கு முண்டாகையாலும, "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" (மித்ரபாவேநஸமப்ராபதம்நதயஜேயம்கதஞசந) எனனுமவ னுகையாலும், உபகரமமாதரத்தையே சொலலிற்றுககடவது; ஆழ்வா லேஸமுடையார்க்குததன்னைக்கொடுபபதாக பகவதுகதியுமுண்டாயிருந ததிறே, "எதிசூழல்புகக" என்றும, "எனனின்முனனம்பாரிதது" என்றும் விலக்காமைதேடித்திரிகிறவனிறே (உடை) இநதவப்ரதிஷே தாத்வேஷமாதரத்தைககனததவுடைமையாகசசொலலுகிறது. "விண ணுளாரிலுஞ்சீரியா" என்று - இஙகே பகவதநுபவமபண்ணுவாரை நித் யஸூரிகளிறகாட்டில் கனககநினைததிருககும பகவதபிபராயததாலேசொ லலுகிறது. "இவாகள்பககலிலே யிமமாத்ரமுண்டானல், பின்னை இவர் களுடைய பரத்துகளெல்லாம் நானேகடவன்" எனறிருககுமாயிறறிவ ன்; ராவணபவநததைவிட்டு ஆகாஶததிலே கிளமபினபோதே ஸ்ரீவை ஷ்ணவலக்ஷ்மிகுடிகொண்டபடியிறே "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (அநத ரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமான்) என்றது, "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" (லக்ஷ்மணேல

க்ஷமிஸம்பந்ந:) என்றதிறே இளையபெருமாளை, இந்நிறேயிவனுக்கு நிலை நின்றவைஶ்வாயம், இதனைப்பற்ற (உடை) என்கிறது. (அடியவர்க்கு) இது வும்பகவத்ப்ராப்த்தாலே; "த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம" (த்வயிகிஞ்சித்ஸமாபந்நே கிமகார்யம்ஸீதயாமம) என்று-இன்று கிட்டி றவெருங்குரங்கை நித்யாஸ்ரிதையானபிராட்டிக்கு மவ்வருகாக நினைத்தா னிறே. ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானல்ல விவனுக்கு ஶேஷபூதராய்த்திஸ யத்தைப்பண்ணுகிறவர்கள், இவ்விலக்காமையையுடையவர்களாயிற்று; உள்ளகுணத்தையநுபவித்திருக்கு மித்தனையிறே யவர்கள், குணம் நிறம் பெறுவது இவர்கள்பக்கலிலேயிறே. (எளியவன்) அவர்கள் பாபத்தைப் போக்குதல், புண்யத்தைக்கொடுத்தல், தன்னைக்கிட்டலாம்படியிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே தன்னையவர்களுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்கு ம்; தன்னையொழிந்தவொன்றைக்கொடுத்தல், தன்னையழைத்துக்கொடுத் தல்செய்யான், "இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ" (இமௌ ஸ்மமுநிஶார்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ) என்கிறபடியே - "நா னுங்களடியேன், என்னை, வேண்டினபடியேவிநியோகங்கொள்ளுங்கோள்" என்று நிற்கும்; [பக்தபாதவநயஸ்யாஸ்ய அஹமேவம்விதோஸ்மிந] [ப க்தபாதவநயஸ்யாஸ்ய அஹமேவமவிதோஸ்மிந] பீஷ்மாதிகள்சொல்ல "பரம்ப்ரஹ்மபரந்தாம" (பரம்பரஹ்மபரந்தாம) என்று, கனக்கக் கேட்டிருந்தபடியாலே "நீயொருவன் பக்திக்கெளியவனாவதென" என் ன, "ஒருவன் கறுத்திருக்க ஒருவன் சிவந்திருக்கிறபடிகண்டாயே, அப்படியேயெனக்கு மிதுநிலைநின்ற ஸ்வபாவம்" என்றானிறே; [ஹஸ்தி ஸ்ரீதோஜநார்த்தந:] [பக்திக்ரீதோ ஜநார்த்தந:] ஸார்வபௌமனான ரா ஜபுத்ரன் க்ஷாமகாலத்திலே அல்பத்ரவ்யத்துக்குத்தன்னை யெழுதிக்கொ டுத்தால் பின்னை தன் செல்வக்கிடப்புக்காட்டி மீட்கவொண்ணாதாப்போ லே ஸர்வேஶ்வரனும் பக்திநிஷ்டனுக்குத் தன்னை யறவிலைசெய்துகொ டுத்தால் பின்னை மேன்மைகாட்டி யகலமாட்டான், கழுத்திலேயோலை யைக்கட்டி "தூதுபோ" என்னலாம்படி தன்னைக்கையாளாக்கிவைக்கும்.

இவ்வெளிமையுகவார்க்கும் பொதுவாகிறதோவென்னு மித் தைப்பரிஹரிக்கிறது மேல (பிறர்களுக்கரியவித்தகன்) பிறர்களாகிறார்- "இவனைக்கொண்டு காரியங்கொள்வோம்" என்றிருக்குமவர்கள் (வித் தகன்) விஸ்மயநீயன்.

இங்குவிஸ்மயநீயமென்னென்னில், யஶோதாதிகளுக்கு பவ்யனு னநிலைதன்னிலே பூதநாஶகடயமளார்ஜுநாதிகளுக் கநபிபவநீயனாயிருக

கை; இன்னமும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்கச்செய்தே அர்ஜுநனும் துர்யோதநனுங்கூடவர, அர்ஜுநனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குப்பங்களத்தைக்கொடுத்துவிட்டானிறே; நம்முடையவர்கள் எம்பெருமானையே யுபாயமாகப்பற்றாநிற்க அல்லாதார் சேதநகரியாகலாபங்களைப்பற்றுகிறுப்போலே யிறே துர்யோதநனிலே; ராமாவதாரத்திலும் "ஹிமவாந்நந்தரோமேரு:" (ஹிமவாநமந்தரோமேரு:) இத்யாதி [ஶத்ருணாப்ரகம்ப்யோபி லகுத்வமகமத்கபே:] [ஶத்ருணுமப்ரகம்ப்யோபிலகுத்வமகமத்கபே:] ராவணன ஸபரிகரனுயக்கொண்டெடுக்கப்புக்கவிடத்தில் நெஞ்சில் ஶாதரவத்தாலே யெடுக்கமாட்டிற்றிலன, திருவடிதனிப்பனுயிருக்கச்செய்தேயும நெஞ்சில் செவ்வையாலே கருமுகைமாலைபோலேயெடுத்தேறிட்டுக்கொண்டு போனான்; இங்ஙனன்றாகில் "ராவணனுக்குக்கனக்கவேணும்" என்றும், "திருவடிக்குநொய்தாகவேணும்" என்றுமன்று, வஸ்துஸ்வபாவமிருக்குமபடி யாயிற்றிது.

(மலாமகள் விரும்பும) இவ்விரண்டுக்குமடி - யிவனுடைய சே

புஷ்பத்தில் பரிமளம்போலே புஷ்பத்தை யிருப்பிடமாகவுடையளாய, அதில் பரிமளந்தானொருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய, நாட்டார் பரிமளத்தை விரும்புவார்களாகில், பரிமளந்தான் "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னப்பிறந்தவன். (நம) "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. நாராயணானுவாகாதிகளோடேசேர; "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்நயௌ) என்னக்கடவதிறே, "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று - ஶ்ருதிவழியாலே யங்கீகரித்த லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகிறார். (அடும்பெறலடிகள்) பெறுதற்கரியவாவிகள் (மலாமகளவிரும்புநமரும்பெறலடிகள்) பெரியபிராட்டியார் விரும்புமபடி யிருக்கைபோலேகாணும ஸர்வாதிகவஸ்துவுக்குலக்ஷணம், "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:" (அப்ரமேயமஹிதததேஜ:) என்னக்கடவதிறே. (மத்துறு) கீழ்ச்சொன்னவெளிமையை யுபபாதிக்கிறார் மேல். மந்த்ரத்தைப்பிடுங்கி, கடலில்நடுநெஞ்சிலேநட்டு, நெருங்கிக்கடைந்து, வெளிகொடுவெளியே தேவர்களுக்கமருதத்தைக்கொடுத்துவிட்ட மஹாபாஹு கிடீபபோதிடைச்சேரியிலேவந்துபிறந்து, வெண்ணெய் களவுகாணப்புக்கு, கட்டுண்டு, அடியுண்டுநின்றனென்கிறார் (மத்துறுகடைவெண்ணெய) தயிர்ச்செறிவாலே மத்தாலேநெருக்கிக் கடையப்பட்டவெண்ணெய். "கடைவெண்ணெய" என்றால் - காலத்ரயத்திலுள்ளதையுங்காட்டும். "மூப்போ

துக்கடைந்திணடியவெண்ணெய” என்னக்கடவதிறே; இங்கு வார்த்தை மாத்திலே யொரு ஸௌகுமார்யமுண்டாகையாலே, “கடையாநிற்கச்செ [illegible] சோறுசமையப்பற்றும் வெண் [illegible] வாயில் [illegible] பெய்யாலே, கடையப்புகுமல் நம்மே [illegible] யறு றுசெய்யும்படியைச் சொல்லுகிறது” என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. (ஏர்வினில்) கடைகிறயராக்கிலே நிழலிலே பொருங்கிசாபலத்தாலேயுமா [illegible] யகான்போலேகாணும். (களவினில்) களவிடையாட்டத்திலே. உபகாரஸமயத்திலே கிடைக்கப்பட்டது. (உரவிடையாப்புண்டு) உரமென்று-மார்வு (மார்விடையிலேயென்றபடி.) “பொனபெயரோன்றனதுரம்பிளந்து” என்னக்கடவதிறே. பெரியபிராட்டியார் நெருக்கியணைக்கும் மார்வைக்கிடை கயிற்றாலே நெருக்கிக்கட்டக்கட்டுண்டது. அன்றியே, மிடுக்கையுடைய ருஷபம்போலேயிருக்கிறவன் கிடைக்கட்டுண்டான். (உரவிடையாப்புண்டு) உதரவிடையாப்புண்டு. உதரமென்கிறவித்தை “உரம்” என்றிடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. தாமோதரனென்று பிள்ளைபெற்றுப் பேரிடும்படியிறே கட்டுண்டது. “[illegible]” (தாம்நாசைவோதரே பத்த்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே) என்றும், “[illegible]” (யதிஶக்நோஷிகச்சசத்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித: । இத்யுக்த்வாதநிஜம்கர்மஸாசகாரகுடும்பிநீ) என்றுஞ் சொல்லும்படியிறே எளியனாயிருக்கும்படி; தான் தாயானபரிவுதோற்ற வினைகளவினிலே கண்டுபிடித்து, தாம்பாலே யோராலோடே யடுத்துக்கட்டி, மறுக்கணியும்போதத்தி “துருதுருக்கைத்தனமடித்துத்திரிந்த நீவலையாகில் பேயக்காணும்” என்று உறுக்கிவிட்டால், போகமாட்டாதேயிருக்கும்; “[illegible]” (பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே) என்றோதப்படுகிறவஸ்து இவனுக்கெளியதானபடியிறே யிங்ஙனே சொல்லலாகிறது; ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதி மோக்ஷஹேதுவானதானிறே யிப்படி கட்டுண்டிருக்கிறான், ப்ரஹ்மாதிகளைத்தன் ஸங்கல்பத்தாலே கட்டுவது விடுவதாகிறவனிறே இப்போதொரு அபலைகையாலே கட்டுண்டிருக்கிறான்; “[illegible]” (த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி) என்கிறபடியே நம்முடைய கட்டை விடுக்கவிறே தான்கட்டுண்டிருக்கிறது. (உரலினோடிணைந்திருந்து) “உரலுக்கொரு வ்யாபாரக்ஷமதையுண்டாமன்று தனக்கொரு வ்யாபாரக்ஷமதையுள்ளது” என்று தோற்றவிருந்தபடி. (ஏங்கிய) உரலிற்கட்டில வ்யா [illegible] யேகாணும். அழைப்புக்கவாறே “வாய்வாய” என்னுமே, பி [illegible] ட்டாதே யேங்கியிருக்குமித்தனை. எளிவுண்டு - எளிவந்தபடி. (எத்திறம்)

பிரானே ! இதென்னப்ரகாரம். இன்னம் மேன்மைதானைக்காணலாம், நீர்மைதானைக்காணவொண்ணாதாயிருந்ததீ !, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்கிறமேன்மையிலே போவேனென்கிறார் ; நியாமகனுயிருக்கிற விருப்பில் நியந்தாவாயிருக்கிற விருப்பப்பேசலாயிருந்ததீ, பேசப்புக்க வேதங்களும் "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்றதும் மேன்மையிலேயிறே, நிலமன்றென்கைக்கும் நிலமன்றிறே நீர்மை. இதத்தனை தாழநின்றலாமையாலே ஸம்ஸாரிகளப்பக்கல் காணவொண்ணாது, பரத்வத்திலிந்நீர்மையில்லை, இதென்னப்ரகாரமென்கிறார். பெரியவனருழச்சியாகையாலே பொறுக்கமாட்டுகிறிலர். . . .. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பத்துடையித்யாதி) "வெண்ணெயகளவினில் உரவிடையாப்புண்டெத்திறம்" என்றதைத்த கூறாகூதித்தவதாரிகை (எம்பெருமானுடைய வித்யாதி)

(எட்டிநோடித்யாதி) எட்டிநோடிரண்டு - பத்துஎன்னுங்கயிற்றினால். பத்தென்று - பக்தியாய், பக்தியென்கிறகயிற்றாலே மனத்தைக்கட்டி - மநஸ்ஸை பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்கி. பத்தென்று பக்தியைச்சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், பத்தியென்று - பக்தியாய், அதில்ககாரங்குறைந்து, பத்தென்றிருந்தாலும், ஏகதேஶவிகாரந்யாயத்தாலே ப்ரசுரமாய பக்தியைச் சொல்லுமென்றபடி. (பக்த்யுபகரணமாத்ரத்தை) அபரிச்சேதாத்தவேஷமாத்ரங்களை.

(சரமாவஸ்தைதையை) பரபக்தியை. (குணப்ரகரணமாகையாலும்) ஸௌலப்யகுண ப்ரதிபாதந ப்ரகரணமாகையாலும். "புனபுலவழியடைத்து" என்கிறபடியே யுத்காஷஞ்சொல்லுகை முதற்றிருவாய்மொழியிலேயிறே யபேக்ஷிதமென்றபடி உத்காஷமபேக்ஷிதமானாலும், பக்த்யுபகரணமாத்ரஸுலபத்வமாத்ரமே-உத்கர்ஷமென்கிறார் (தந்தாமையொழியவித்யாதி) மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந । தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்" (மித்ரபாவேஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயமகதஞ்சந । தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாதஸதாமேதத்கர்ஹிதம்) இதியுக்தகாண்டே அஷ்டாதஶோऽராமः.

அபரிச்சேதமாத்ரங்கொண்டு காரியம் செய்யுமோவென்ன (ஆஶாலேஶ மித்யாதி) யத்வா, "மித்ரபாவேந" (மித்ரபாவேந) இத்யாதிவிவரணம் (ஆஶாலேஶேத்யாதி) ஆதல். பகவத்கதி - சரமஶ்லோகமாதல். "ஏஷ ஸர்வபூதஸ்த்ர" (ஏஷஸாவஸ்வபூதஸது) என்றதாதல் - உக்தியமென்ற வபிஶப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன யுக்திகளோடே ஸமுச்சயிக்கிறது. அநுஷ்டானங்காட்டுகிறார் (எதிர்சூழலித்யாதி) எதிரேதிருவவதரித்து. (என்னிலித்யாதி) எனக்குமுன்னே பாரித்து. விலக்காமை - அபரிச்சேதம்.

"உடை" என்றதொப்பு - டீகையிலே. அத்தான [illegible] வேனவமைந்த "உடை" என்கைபாலையிறே [illegible] ஹணையமபண்ணினா[illegible] றபடி. லோகத்திலே [illegible] - உடையவனென்னும், தரித்ரனை - இல்லாதவனென்றும் சொல்லக்கடவதிறே; இப்படி கனத்த வுடைமையாகக் கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி) பரமபதவாஸிகளிலும் சீரமையுடையவரகளென்றபடி. அவனருளைப்படி நினைத்திருக்குமோவென்ன (இவர்களித்யாதி) "அஹம்ஸ்வாஸவ்யாவெஹ்ரீ" (அஹம்தவாஸாவயாபேபய:) "அநந்யாஸ்ஸிந்தயந்த:" (அநந்யாஸ்சிந்தயந்த:) இத்யாத்யபிப்ரேதம்.

பகவதபிப்ராயமாத்ரத்தாலன்றியே வஸ்துகத்யாவு மாத்மாவுக்கிதுவே ஸம்பத்தென்கிறார் (ராவணபவநேத்யாதி) யதவா, லோகத்திலே ஐஶ்வர்யத்தையன்றோ வுடைமையாகச் சொல்லுகிறது, அச்வேஷ்டாங்களைக் கனத்தவுடைமையாகச்சொன்ன விடமுண்டோவென்ன (ராவணபவநேத்யாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மி - ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்கள். தாம் ஐஶ்வர்யமாமதொழிய ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளாகக்கூடுமோவென்ன, கூடுமென்னுமதை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே தாஶிப்பிக்கிறார் (லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந இத்யாதி) "உதபாதகதாபாணிஸ்ஸதாபஸ்யேவஸ்ஸஹ। அப்ரவீச்சத்தாவாக்யம் ஜாதக்ரோதோவிபீஷண:। அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாநபராதாவைராக்ஷஸாதிபம்" (உதபபாதக தாபாணிஶ்சதுர்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸஹ। அப்ரவீச்சத்தாவாக்யம் ஜாதக்ரோதோவிபீஷண:। அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாநபராதாவைராக்ஷஸாதிபம்) இதியுத்தகாண்டேஷோடஶே. (இதியுத்தகாண்டேஷோடஶே.) "ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்யராமஸ்யாபிஶரீரத:। லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நோபஹி:ப்ராணஇவாபர:" (ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்யராமஸ்யாபிஶரீரத:। லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி:ப்ராணஇவாபர:) இதிபாலகாண்டேஅஷ்டாதஶே. (இதிபாலகாண்டே அஷ்டாதஶே.

அதவேஷமாத்ரங்கொண்டு "அடியவா" என்னலாமோவென்ன (இதுவுமித்யாதி) அதவேஷம கனத்தவுடைமையான வேபாதி, இதுடையார - அடியாரென்கிறவிதுவுமென்னு - சம்பந்தாரத்தம். (தவயிகுசிதித்யாதி) "முற்றவு நின்றனன்" இத்யதரலிகிதம. தாவகமாத்ரமன்றிக்கே தத்தவஸ்தத்திபுமப்படியேயென்கிறார் (ஒருதிருவடியித்யாதி) அதுக்கு ஹேதுவேதென்ன (உளளகுணத்தையித்யாதி) பராதிபயாதாயகதவரூப ஶேஷத்வ மிவர்களுக்கே யுள்ளதென்றபடி.

எளிமையின சரமாவதியைக்காட்டுகிறார (அவர்கள் பாபத்தையித்யாதி) இத்தால - ஐஶ்வர்யகைவல்ய பகவதப்ராப்திகாமனா வயாவாத்திக்கிறது. விவரணம் (தன்னையொழிந்தத்தித்யாதி) (அழைத்துக்கொடுத்தலசெய்யான) தானே மேல்விழுமென்றபடி. அப்படி யிஷ்ட விநியோகாஹமாகக வெங்கே கண்டோமென்ன (இமௌஸ்மேத்யாதி) "ஆஜ்ஞாபயயதேஷ்டம் வைஸ்ராஸஙகரவாவகிம்" (ஆஜ்ஞாபயயதேஷ்டம வைஶாஸநம்கரவாவகிம்) இத்யுத்தரார்த்தம் இதம பாலகாண்டே வாமநாஶ்ரமே விஶ்வாமித்ரம் ப்ரதிராமலக்ஷ்மணௌ.

இப்படி பக்திமான்களுக்கு ஸுலபனாயிருக்கை ஸஹஜமென்னுமதுக்குத்த யோதக ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (பக்த்யாத்வநந்யயேத்யாதி, நிலைநின்றஸ்வபாவமென்றருளிச்செய்யவேணும்) " [illegible] " (நாஹம்வேதைர்நதபஸா நதாநேநநசேஜ்யயா । ஶக்யஏவம்விதோத்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா ॥ பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந । ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப) இதி கீதாஸ்வேகாதஶே. " [illegible] " (பரம் ப்ரஹ்மபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந் । புருஷம்ஶாஶ்வதம்திவ்ய மாதிதேவ மஜம்விபும் ॥ ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா । அஸிதோதேவலோவ்யாஸஸ்ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே) இதித்தஶாவதஶமே. பக்த்யாத்வநந்யயாவென்றது - அதவேஷமாத்ரபரமென்றிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம். பரந்தாமவென்று - பீஷ்மாதிகள் சொல்ல என்றநவயிப்பது. " [illegible] " (ஏவம்வித꞉) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (ஒருவனித்யாதி) பக்திலப்யனானாலும் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலேகதாசித்துர்லபனுமாயிருக்குமோவென்னில் (பக்திக்ரீத இத்யாதி) " [illegible] " (ப்ராமயத்தாமத்ரஸமஸார நாராயணமகாமதா ககமே । ஹஸ்தாவலம்பநோஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோஜநார்தந꞉) இதிவைஷ்ணவே தர்மே. " [illegible] " (க்ரீத꞉) என்றதுக்குவாஸனை (ஸார்வபௌமனை வித்யாதி) செல்வக்கிடப்பு - ஸம்பத்ஸம்ருத்தி. அறவிலை - ஶாத்தக்ரயம் பின்னை என் செய்யுமென்னில் (கழுத்திலேயித்யாதி)

(பொதுவாகிறதோ) நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தம் ஸர்வ ஸாதாரணமாகையாலேயென்றபடி. விஸ்மயநீயனாகையாவது - அநுகூலர்க்கெளியனான நிலைதன்னிலே ப்ரதிகூலர்க்கப்பிலபநீயனாயிருக்கையென்னுமதத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (இங்குவிஸ்மயநீயமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) அர்ஜுநனும ஸுயோதநனும் படைவேண்டிவந்தபோ திவ்வாகாரத்வயமுங் காணலாமென்கிறார் (இன்னமுமித்யாதி) பங்களத்தை - பதனை. துர்யோதநன்படி உபாயாந்தரபரரோடொக்கச் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார் (நமமுடையவர்களித்யாதி)

இவ்வளவன்றிக்கே ராமாவதாரத்திலும் ராவணஶக்தியாலீடுபட்ட விளைய பெருமாளிடத்திலு மிவ்வாகாரங்காணலாமென்கிறார் (ராமாவதாரத்திலுமித்யாதி) " [illegible] " (ஹிமவாந்மந்தரோமேரு

ஸதாலோக்யமவாஸஹாமநை: | ஸாயம்ப்ரஜாபடாமுத்தராந்த்ரஸங்க்யேபராதா
நுக:) இதியுத்தகாண்டே ஏகோநஷஷ்டிதமஸர்கே. “ஹிமவாந் மந்தரோ மே
ரு:” (ஹிமவாநமந்தரோமேரு:) என்றவிடத்திலே - ராவணனொருவனையே
சொன்னானென்று சொல்லிற்றேயாகிலும், அநுவாதத்திலே “ஸத்ரூணாம்” (ஸ
த்ருணாம்) என்று பஹுவசநமிருக்கையாலே (ஸபரிகரனாயக்கொண்டுக்கவே
ணுமது) “ஹநூமாநபி தேஜஸ்வீ லக்ஷ்மணம் ராவணார்த்திதம் | அநயத்ராக
வாப்யாஸம் பாஹுப்யாம் பரிக்ருஹ்ய தம் | வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ரு
த்த்வேந பக்த்யா பரமயா ச ஸ: | ஸத்ரூணாமப்ரகம்ப்யோபி லகுத்வம
கமத்கபே:” (ஹநுமாநபிதேஜஸ்விலக்ஷ்மணம்ராவணார்த்திதம | அநயத்ராகவாப
யாஸம்பாஹுப்யாம்பரிகருஹ்யதம | வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்தவேநபகதயாபர
மயாசஸ: | ஸத்ருணாமப்ரகம்பயோபிலகுத்வமகமதகபே:) இத்யத்ரைவ. நெஞ்சி
ல் ஸாத்ரவத்தாலேயென்றது. “ஸத்ரூணாம்” (ஸத்ருணாம) என்றதின் தா
த்பர்யம். “லகுத்வமகமத்” (லகுத்வமகமத) என்றதற்குக்கருத்து (சருமுகை
யித்யாதி) “நெஞ்சிலசெவவையாலே” என்றது - “வாயுஸூநோஸ்ஸு
ஹ்ருத்த்வேந” (வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்தவேந) என்றதின்தாத்பர்யம் (இங்க
னன்றாகில) ஆபிமுக்யமுண்டாகையு மில்லாமையமே ஹேதுவன்றாகில. ஆனால
வைதான ஹேதுவாமபடி யெங்ஙனேயென்ன (உஸ்த்ஸ்வபாவமித்யாதி) இந்த
வஸ்துவின ஸ்வபாவமென்றபடி.

ஸங்கதிமாஹ (இவ்விரண்டுக்குமித்யாதி) இரண்டுக்கும - எளிமைக்குமரு
மைக்கும். இவளோட்டைச்சேர்த்தி யருமைக்கடியென்கிறது - “அப்ரமேயம் ஹி
தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா” (அபரமேயம்ஹிததேஜோ யஸய ஸாஜந
காதமஜா) என்றதைப்பற்ற. “மலர்மகள்” என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (புஷ்பத
திலேத்யாதி) மகளென்று உத்பத்திஸ்தானமாகையாலே, பரிமளத்தினுடைய பரிண
மமபோலே யிருக்கிறாளென்று விவக்ஷிதமென்கிறார் (அதில்பரிமளமித்யாதி) த
னக்குத்தானே ஜன்மபிறந்தவனென்றது - “விரும்பும்” என்றதுக்கருத்தம்.
“பிறந்தவள்” என்றுதிருத்தி பாடபேதமுமொருவகையுண்டு. “பிறந்தவன்”
என்றபோது, பரிமளந்தானென்று - பிராட்டியைசசொல்லுகிறது. “பிறந்தவள்”
என்றபோது, பரிமளமென்று - ஸாவகந்தனான ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

(உளனித்யாதி) “நம” என்று - விஸிஷ்டபரஸித்திபரமென்று தாத்பர
யம். அந்தப்ரமாணமேதென்ன (நாராயணாநுவாகேசேத்யாதி) அதிலே ப்ரஸித்தி
யேதென்ன (ஹ்ரீஸ்சேத்யாதி) ஹ்ரீயென்று - பூமிப்பிராட்டி. இந்தபதத்துக்குப
ரயோஜநம (உளனசுடரித்யாதி) ஸ்ருதிப்ரதிபாத்யனென்கையாலே யவகேப்ரதி
பந்நமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யங்கிகரித்தானென்று தோற்றுமிறே, அப்படியங்
கீகாரவிஷயதயா உக்தமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகிறானென்றபடி. “ம
லாமகள்” இத்யாதி ஸம்பிவயாஹாரலப்யம ஸ்வரூபவகாப்பம பாவமாஹ (பெ
ரியபிராட்டியாரித்யாதி) லக்ஷ்மீவிஸிஷ்டனே ஸர்வாதிகனென்னுமிடத்தில் ப்ர
மாணம் (அப்ரமேயமித்யாதி) “அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகா
த்மஜா | ந த்வம் ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம் வநே” (அபரமேயமஹி

தத்தேஜோऽஸ்யஸாஜநகாத்மஜா | நத்வமஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம் வநே) இத்யாரண்யகாண்டே ராவணம்ப்ரதி மாரீசः.

(மந்த்ரத்தையித்யாதி) அம்ருதமந்த வ்ருத்தாந்தஞ்சொல்லுகிறது- “ மலர்மகள்விரும்பும் ” என்று லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் ப்ரஸக்தமாகையாலே தத்வதாரஹேதுபூத வ்யாபாரமும் ஸ்ம்ருதமாகையாலேயாதல், தயிர்கடைகிறதுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந புத்திஸ்தமாகையாலேயாதல் (நடுநெஞ்சிலே) ஸர்வதோமத்யே. (வெளிகொடுவெளியே) ஸமந்தாத்பஹிः. செறிவு - நைபிட்யம் (கடையப்பட்ட)கடையப்பட்டாநின்ற.

(கடைவெண்ணெயென்றுல) வர்த்தமாநநிர்த்தேஸத்தாலே. காலத்ரயத்திலும் கடைகைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (முப்போதுமித்யாதி) காலத்ரயத்திலும் கடைந்துதிரண்ட வெண்ணெய். “ கடை ” என்று - காலத்ரயத்தையுங்காட்டிலும், வர்த்தமாநமாகக் நிர்வஹித்தாலாத்தாத்பர்யமுண்டென்கிறார் (இங்கித்யாதி) வர்த்தமாநத்திலே யொருஸௌகர்யம் - ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸமுள்ளதொருத்ரவ்யத்திலே யவனுக்குண்டான சாபலாதிஸயந்தோற்றுகிற ஸௌகர்யம். சுமையப்பற்றுமல - சுமையப்பொறுமல (வெந்தநுகொத்தையாக) வெந்துமவேகாத்துமாக. கொத்தை-வேகாதது.

கடையார்நிற்கக் களவுகாணும்படியென்னென்ன (கடைகிறபராக்கிலேயித்யாதி) (நிழலிலேயொதுங்கி) பின்மாலேயே திருவிளக்கேற்றிவைத்துத் தயிர்கடைவார்களாகையால் விளக்குநிழலிலே யொதுங்கியென்றபடி.

“ உரவிடையாப்புண்டு ” என்கிறதுக்கு மூன்றாத்தமருளிச்செய்கிறார் (உரவிடையித்யாதி) (பொன்பெயரோனித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய மார்வைப்பிளந்து. “ மலர்மகள்விரும்பும் ” என்றதைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியாரித்யாதி) த்விதீயார்த்தத்துக்கு, உரமென்று - மிடுக்கு. விடை - வ்ருஷபம். த்ருதீயார்த்தம் (உதரவித்யாதி) (இடைக்குறைத்தலாய) நடுவக்ஷுரங்குறைந்து. உதரத்திலே கட்டுண்டானென்ன (தாமோதரனித்யாதி)

கட்டுண்டு ஸ்வல்பஞ்ஞனுக்குப்ப்ரமாணம் (தாம்நாசைவேத்யாதி) “ [illegible] ” (மந்த்ர [illegible]) [illegible] | [illegible] | [illegible]) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஸே ஷஷ்டே. பந்தஹேதுகத்தபூர்வகமஸ்லோகாந்தமாஹ (தானதாயானவித்யாதி) தாயானபரிவுதோற்ற - “ இதுபிள்ளைக்கு ஜரியாது ” என்கிறபரிவுதோற்ற. அடுத்துக்கட்டி - சேர்த்துக்கட்டி. “ [illegible] ” (தாமநாऽதரோऽலூகலேசபந்த்வா ப்ரத்யபத்நாச்ச) இத்யநவயவிவக்ஷயா (மறுக்கணியும்பொத்தியென்றது) தருதுருக்கைத்தனமென்றது - ஏவகாரதாத்பர்யஸித்தம். துருதுருக்கைத்தனமடித்து-தீர்மாரக்கம்பண்ணி. உறுக்கிவிட்டால்-மிரட்டிவிட்டால். ஸர்வஸக்தியை “ யதி

ஹஸ்தோஷி" (யதிஸகநோஷி) எனகைக்கடியேதென்ன (பராஸ்யேத்யாதி ப்வேதாஸவதாரே "நதஸ்யகார்யம்" (நதஸயகார்யம்) இத்யாதி "மிருநனையிலனே" இதயதரலிகிதம.

"எததிறம" எனறதுககுத தாதபாயம (ஸமஸாரேதயாதி) இயமபிஸ்வேதாஸ்வதரே. "ஸவிஶ்வக்ருத் விஶ்வவிதாத்மயோநிர்ஜ்ஞ: காலகாரோ குணீ ஸர்வவித் ய: । ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ: ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேது:" (ஸவிஶ்வக்ருதவிஶ்வகருதாத்மயோநிஃஜஞஃகாலகாலோகுணீஸர்வவித் ய:। ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜஞபதிாககுணேஶஸ் ஸம்ஸாரபநதஸ்ததிதிமோக்ஷஹேது:) ஸ:-பரமபுருஷ:. விஶ்வகருத-விஶ்வகர்ததா. ஸமஷ்டிஸருஷ்டி:. விஶ்வக்ருதாதமயோநி:-விஶ்வகருததுககளான பரஹ்மாதயாதமாககளுககுக் காரணபூதன். வ்யஷ்டி ஸருஷடி:. ஜஞ: எனறும, ஸாவவித் எனறுஞசொன்னது - ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஜஞாநத்தைபற்றவாதல், ஸாவவித - "விதலாபே" (விதல்லாபே) என்கிற தாது ப்ரகரியயா அவாபதஸமஸ்தகாமதவததைச்சொல்லுகிறதென்னுதல். காலகால:-காலநியநதா. குணீ-கல்யாணகுணவிஶிஷ்ட:. ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிரிதி-ப்ரதாநபுருஷயோாநியாமயத்வம், பரமாத்மநோநியநதருதவம்சோச்யதே. ஶேஷம் பூரவமேவமஹாப்ரவேஶேலிகிதம். ஏததவிவரணம் (பரஹ்மாதிகளிதயாதி) ஸாவஶகதியானவனிபபடி யபலைகையாலே கடுணைக்கு ஹேதுவேதென்ன (த்யக்தவேதயாதி)

இணைநதிருநது - அசேதநமான வுரலோடே ஸமமாயிருந்து. "இணைந்திருநது" எனறதுக்குபாவம் - (உரலுககிதயாதி) அழாதே யேங்குவானென்னென்ன (அழபபுக்கவாறேயிதயாதி) எளிவநதபடி - ஸௌலப்யம. இன்னம் மேனமைதனைகாணலாமித்யாதி வாகயம - "எளிவெததிறம்" எனகிற ஸவரஸஸூசிதமாதல் ஏகாரஸூசிதமாதல். ஆகையாலே- "உயாவற" என்று கூட்டிககொளவது. உக்தவிவரணம் (நியாம்யனுமித்யாதி) பரதவததைபபேசப்புக்க வேதங்களும் "அபரிசசிந்நம" எனறு மீணடனவில்லையோவென்ன (பேசபபுக்கவிதயாதி) மேன்மைநிலமாகையாலே சிறிதுபேசி மீணடதிறேயென்றபடி.

ஸமஸாரிகளான பரஹ்மருதராதிகள பக்கலிலு மிநதஸௌலப்ய முண்டேயென்ன (இததனையிதயாதி) அாஜுநன ருதரனை வில்லாலேயடிக்க வடியுண்டானிறே, அது ஜநமாதிகளா லுதகருஷ்டவிஷய பாரதந்தாயமாகையாலே விஸமயஹேதுவனறெனறபடி. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளும் மாதராதிவிஷயததில் ஸுலபராயிருககவில்லையோவென்ன (இததனையிதயாதி) லோகததில் களவுகாண்பாரும் கட்டுணபாருமில்லையோ, இதுக்கீடுபடவேணுமோவென்ன (பெரியவனித்யாதி)

பததுடையடியவாகவெனறு, தொடஙகி, உரவிடையாபபுணடிரலினோடிணைநதிருநதேஙகிய வெளிவெத்திறம, இதயநவய: ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

எளிவருமியலவினனிலைவரம்பிலபலபிறபபா
யொளிவருமுழுநலமுதலிலகேடிலவீடாம்
தெளிதருநிலைமையதொழிவிலனமுழுவதுமிறையோ
னளிவருமருளினோடகத்தனன்புறததனனமைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(எளிவரும) இப்படி யெமபெருமான் திருவவதாரம்பண்ணிக கொண்டு எளியனாமபடியைச சொலலபபுக்கு, அந்தஸௌலபதவ பரஸஙக ததாலே யுரலோடே கட்டுண்டு நடுஙகினபடியே யிருக்கிற நிரதிஶயஸௌ லபத்வத்தை யநுஸந்திதது, அப்ரகருதிஙகதரான வாழுவார நெடுமபோ துக்கு பரகருதிஙகதராய, பினனையும், பரஸ்துதமான ஸௌலபத்வத்தைய ருளிசசெய்கிறார். ஸௌலபனாமிடததில ஜந்மசேஷ்டிதஙகளினுடைய உத காஷாபகர்ஷமபாராதே ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனாயககொணடு அபாயந்தமான பிறவிகளைபபிறந்துவந்து ஸௌலபனாம. பிறநதருளும்போது நித்ய ஸித்த கல்யாணகுண பரிபூரணனநத ஸ்வஸாக்ஷாதகாரரூப மோக்ஷபாதத்வ ஸர் வேஶ்வரத்வாதி ஸாவகுணஙகளையு மொன்று மொழியாமே கொணடுவ ந்து பிறந்தருளும். இபபடி பிறநதருளி யாஶ்ரிதாக்குஸஸ்நேஹமாக வா த்மதாநம்பண்ணிககொண்டெளியனாம. அநாஶ்ரிதர்க கரியனாயிருக்குமெ ன்கிறார ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம பரஸகதமான அவதார வைலக்ஷணயததை யுபதேஶிககிறார. ஜந்மவருததங்களிலேறறததாழவுகளபாராதமையாலே நிலை - ஒருநிலையும், வரமபு- ஒருநியதியும், இல - இலலாத, பல - பலவகைபபடட, பிறபபாய-பிறபபையுடை யனாய், முதலிலகேடில முழுநலம - முதலுமினறியே முடிவு மினறியே யுளளமு ழுநலம், ஒளிவரும - ஒளிவருமபடியான, எளிவருமியலவினன - எளிவருதலையிய ல்பாகவுடையனாய, அவவளவிலும வீடாம - வீடாகிற, தெளிதரும - தெளிவைத தரும, அந - அநத, நிலைம - நிலைமயை, முழுவதும - அடஙகலும், ஒழிவில ன - ஒழிவிலனான, இறையோன - ஸவாமியானவன, அளிவரும - உபகாரஶீலமா ன, அருளினோடு - அருளோடே, அமைநது - சமைநது, அகததனன - அடியவாக கததனனாய, புறததனன - அலலாதாாககுப புறததனனாயிருககும்.

நலம - கல்யாணகுணஙகள. இததால் அவதாரதஶையில ஐஶ்வரமான ஸ வபாவஙகளுககு ஔஜஜவலயம மிகுநதிருககுமெனறதாயிறறு. ....*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

“ எத்திறம் ” எனறு ஆறுமாஸம் மோஹித்துக கிடந்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே ; இவர் மோஹித்துககிடக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும்

பள்ளிகொண்டருளினவிடத்தை ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் நோக்கிக்கொண்டுகிடந்தாற்போலே ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களடங்கலும் பலிதமான வ்ருக்ஷத்தைப் பக்ஷிஜாதங்கள் மொய்த்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே யிவரைச் சூழ்ந்துகிடந்தார்கள்; [மந்யே ஸாபரணா ஸுப்தா ஸீதாஸ்மிந் ஶயநோத்தமே] (மந்யே ஸாபரணா ஸுப்தா ஸீதாஸ்மிந் சயநோத்தமே) வழிநடந்த விடாயாலே ஆபரணங்கள் கழற்றாதேயாயிற்று பள்ளிகொண்டது. "தத்ர தத்ர ஹி த்ருஶ்யந்தே ஸக்தா: கநகபிந்தவ:" (தத்ர தத்ர ஹி த்ருச்யந்தே ஸக்தா: கநகபிந்தவ:) பசியாக்ருத்தந் தாம ஜீவநத்தைப்புகுந்திடுவாரைப்போலே, வந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாம் நோக்கிக்கொண்டு கிடந்த விடத்தைக்காட்டுகிறானிறே. அவ்விடத்தைக் கண்டவாறே "ஶத்ருக்நோऽநந்தரஸ்ஸ்தித:" (ஸத்ருக்நோநந்தரஸ்ஸ்தித:) என்னும்படி அவ்விடத்தைக் காண மோஹித்துக் கிடந்தானாயிற்று ஸ்ரீபரதாழ்வான்; அப்படியே மோஹித்துக்கிடந்தவிவர் "சிரேண ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்ய சைவ விசிந்தயாமாஸ விஶாலநேத்ரா" (சிரேணஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்ய சைவ விசிந்தயாமாஸ விசாலநேத்ரா) என்கிறபடியே அநுபவித்தார்கள் பாக்யத்தாலே காலமுணர்த்த உணர்ந்தார்; * நல்லார் நவில் குருகூரிறே; ஸத்துக்களடங்கலும் இவரைப்பற்றிப் படுகாடுகிடந்தது; உணர்ந்த வனந்தரம் "நாணியகுச் சொல்லிற்றென்" என்று கேட்டார்; " 'பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்' என்று ப்ரஸ்தாநுப்ரஸக்தமாகச் சிலவற்றைச்சொல்லா 'எத்திறம்' என்று மோஹித்துக்கிடந்தீர்" என்றார்கள்; தப்பச்சொன்னோம், அழித்துப் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணவேணுமென்கிறார் இரண்டாம்பாட்டில். ஆவதென்னென்னில்; பரோபதேசம் பண்ணப்புக்குத் தாமநுபவித்தார் முதற்பாட்டில், இப்பாட்டுத்தொடங்கி பரோபதேசம்பண்ணுகிறார்.

கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்கிறார் இதில்.

(எளிவருமியல்வினன்) எளிமையை யியல்வாக - ஸ்வபாவமாகவுடையவன். ஸ்நேஹிகளுக்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்னுமிது குற்றமன்றே. எல்லார்க்கும் காதாசித்கமாக எளிமைகூடும், இவனுக்கெளிமை ஸ்வரூபமென்கிறார். (நிலைவரம்பில) "இன்ன அவதாரம், இன்ன சேஷ்டிதமென்றில்லை" என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வாஹம். பட்டர் இவ்விரண்டையும் நிலையில்லாமையிலே கொண்டு, "இனி வரம்பில்லாமையாவது - அவதரித்த தெளியனாய் நின்ற நிலைதன்னிலே பரத்வந்தோற்ற நிற்குமிறே" என்று. ஸாரத்யவேஷத்தோடே தாழநின்றுசெய்தே

ஸ்ரீவிஸ்வரூபத்தைக்காட்டியும், தான புத்ராத்தமாகப் போகாநிறகச்செய்தே கண்டாகாணனுககு மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தும், ஏழு திருநக்ஷத்ரத்திலே கோவர்த்தநகிரியை தரித்துக்கொண்டு நினறுஞ்செயதவை. இதத்தாற்சொலலிறறுயிற்றது - ஒன்றிலு மொருநியதியிலலே, ரக்ஷணத்துககு றுபபாமத்தனையே வேணடுவது, ஏதேனுமாக வமையுமிவனுககெனகை. (பலபிறப்பாய) தெளிவுடையதான்சொலலும்போதும "வஹுதா" (பஹுதா) என்றும், யதாபூதவாதியான வேதம "வஹுதா விஜாயதெ" (பஹுதாவிஜாயதே) எனறும், அவனகொடுதத வறிவுகொண்டு சொல்லுவார "பலபிறப்பு" எனபர்கள. (பிறப்பாய்) "பராாதத மாகததாழநின்றேம்" எனறு தனபககலிலும புணாயினறிககேயிருககை; "ஆத்மாநமமாநுஷமமநயே" (ஆத்மாநமமாநுஷமமநயே) "அஹம் வொவாயவொஜாதக" (அஹமவோபாந்தவோஜாதஃ.)

(ஒளிவருமுழுநலம) அபஹதபாபமத்வாதிகள ஜீவாதமாவுககுமுண்டிறே, இஙஙனே யிருககசசெய்தே ஜநமநிபநதநமான திரோதாநம பிறவாநின்றதிறே ஸ்வரூபதததுககு. அவனுககு ஜந்மத்தால்வரும்விகாராதிகளுண்டு; இவன தனனைத் தாழவிட்டுப் பிறககப் பிறகக, கலயாணகுணங்கள் புகர்பெற்று வாராநிறகும. [ஸஉஸ்ரேயாநுபவதிஜாயமாநஃ] (ஸஉஸ்ரேயாந்பவதிஜாயமாநஃ) காமநிபநதன ஜந்மமாகிலிறே பிறககப் பிறககப் புகரழிவது, அநுக்ரஹமடியாக வருகிற ஜநமமாகையாலே புகர்பெற்றுவாராநிறகும். ஸஏவஸ்ரேயாந எனறபடி. அககுணங்களதானிருக்கும்படி யென்னென்றால (முதலிலகேடில) ஒருநாள வரையிலே தோன்றி யொருநாள வரையிலேமுடியுமவையனறே, ஸவரூபாநுபந்திகளாய் தமாயுள்ளன. (வீடாநதெளியிதயாதி) இககுணம "ஒளிவருமுழுநலம்" என்றவிதிற் புகாதோ வெனனில; மோக்ஷபரதத்வமும தனியே சொலலவேண்டுவதொரு குணமாகையாலே சொலலுகிறார், அவதாரத்துககு ப்ரயோஜநமிதுவேயிறே (வீடாமிதயாதி) மோக்ஷமாகிறதெளிவு - பரமபதம. அத்தைததரும ஸ்வபாவமெனறு மொததிருககுமவன, அவனிஙகேவநதவதரிககிலும ஸோகமோஹஙகளைப பணணுமிவவிடம, இவனஙகேசெல்லிலும தெளிவைபபணணுமவவிடம, "தெளிவிசும்பு" எனனக் கடவதிறே. (முழுவது மொழிவிலன்) கிழசசொன்ன விரணடையுஙகூட்டிச சொல்லுகிறார். (இறையோன) மோக்ஷப்ரதத்வமீஸ்வரனுககே யுள்ளதொனறிறே. அவதரிககசசெய்தே ஈஸ்வரதவததிற் குறையாதேநிற்கை. (அளிவருமருளினேடு) குளிர்ந்து பக்வமான அருளோடே. நிர்ஹேதுகமானவருளோடே.

(அகததனன) ஆஸ்ரிதாககு, கழுத்திலேயோலைகட்டி "தூது போ" என்னலாம்படியிருககும். (புறத்தனன்) அநாஸ்ரிதர்ககு, அ

நிலைதனனிலே கிடடவொண்ணாதபடி யிருக்கும். (அமைந்தே) இப்படிசமைந்து. இறையோன அளிவருமருளினோடகத்தனன்புறத்தனனாயமைந்து, முதலிலகேடிலவாமொளிவருமுழுநலம, வீடாநதெளிதருநிலைமையது முழுவதுமொழிவிலனாய, நிலைவரமபிலபலபிறப்பாயெய ரு மியலவினன, என்றநவயம்.... ... .*

ஜ்யர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (எளிவருமிதயாதி) பெரியவாகளுடைய ஸ்தத்திகமசபநாதிகளெல்லா மிவவாதமாவுககு பகவதபகதி வர்த்தகஙகளாயககொணடு சருசமாயிருக்கையாலும, காமிநிகளுடைய வயாபாரங்களெல்லாம காமுகாககவாகளிடத்தி லபிநிவேசததாலே போகயஙகளாயிருககுமாபோலே யிவவாழவாாபக்கல தமசருணடான வபிநிவேசததாலே யிவருடைய மோஹாவஸதையுந தமக்கு போகயமாயிருக்கையாலும, அதில தமககுணடான வாதராதிசயநதோனறுமபடி, அவா மோஹிததபோது ஜனாதாக்களெல்லா மவரை நோககிககொணடு எழுநதருளியிருக்கும பரகாரததை யருளிசசெயவதாகத திருவுளளமபறறி யதிஷ்டஙகையருளிசசெயகிறா. (இவாமோஹிததுககிடககவிதயாதி) (பலிதமான வருக்ஷததையிதயாதி) பழுசதமரததைப பழததின நசையாலே பக்ஷிகள சூழநதுகிடககுமாபோலே ஸவோஜஜீவநாாததமான வாததவிசேஷாநுஷட்டாந விசேஷஜஞாநபகதி வைராகயாதி ஸிததயாததமாகவெனறபடி.

ஸ்ரீகுஹபபெருமாள நோககிககொணடிருநததுககு நியாமக மேதென்ன (மநயேஇதயாதி) ஸ்ரீகுஹபபெருமாளுடைய வாச்ரமததினினறும பெருமாள புறப்படடெழுநதருளினதுககும், அஙகே பரதாழவானெழுநதருளினதுககு மதயே இருபததிரணடுநாள வயவதாநமுணடாயிருக்கச் செயதேயும் தசசயநசிஹநஙகளை யநுபவிததபோதே ஸ்ரீகுஹபபெருமாள் இவவிடததை ரக்ஷிததுககொணடிருநதமை ஸிததமெனறுகருதது. " ஸாஹாணாஸ்தரோநெ " (ஸாபரணாஸ்தாமநயே) எனனுமதுகக ஹேதுபூாவகமபாவமாஹ (வழிநடநதவிதயாதி) விடாயாலே - ஆயாஸததாலே. " ஸாஹாணாஸ்தரா " (ஸாபரணாஸ்ததா) எனறதுககு நியாமகமேதென்ன (ததரததரேதயாதி) இதம் ச்ருஙகிபேரபுரே பரதவாகயம, தனஜீவநததை பரதாழவானுககுக காட்டுவானெனனெனன (பசியாககிதயாதி) பகுநது - பாகிததது.

நோககினதுககு தருஷடாநதஙகாட்டி யவர் மோஹிததததுககும தருஷ்டாநதம (அவ்விடததையிதயாதி) புநருகதிபரிஹாராாததமாக, அவவிடததைக காணுவெனறது - கண்டவநநதரக்ஷணததிலே யெனறு கணடுகொளவது. அநநதரஸததிதஃ எனறது - தொடடால முடியுமென்னும்படியான வவஸதையைப பாாததுத தொடவருகிஸமீபததிலே நினறுரொனறபடி. உத்தராாததததில " பரிஷ்வஜ்ய " (பரிஷ்வஜய) எனறது - மோஹந்தெளிநத வவஸ்தையைப்பறற. மநயேஸாபரணேதயாதிக்கு பூாவஸாககததிலே " தஜவஸுஞஹாதம்ஸதூவேஹா

நந்தஸூநுஃ। வஸிஷ்டஜ்யேஷ்டோ ராமோ தேவோ ஸௌமித்ரீஸஹ ஜ்யேஷ்டாகக்ஷிதஃ"
(நந்தஸுதநுபரமஸத்ருக்நோ நசரஸ்கதிச । பரிஷ்வஜ்யருரோதஜாசானைர்-
ஸம ஜந்ம்பேமாககாஸி) உணாநதனமகஞ்ஞ க்ருஷ்ணாவதாரம (அப்படியே யா
தி) (கிரேணேதயாதி) ஸாந்தரகாண்டே தவாதரிம ஸலாகே மாகாந்த
ஹநுமந்தம் த்ருஷ்டவாஸீதா. "ஸாவீக்ஷமாணா வ்யூஹ்ய ஹநூமந்தம் ப்லவகோத்த
மேநூஸ்ய யோமகாமம்" (ஸாவிக்ஷமாணுப்ருவைகநவசதரமஸோகாம்ருதே
நதராஸயயதோசதகாரம) இதயாதி, "ஸா தாம் ஸமீக்ஷ்ய வ்ருஷ்பஹாமோவிலஞ் ஜா
மதாவாக்கெ ஆவவஹ்ருதவஸீதா" (ஸாதமஸமீக்ஷையைவப்ருமவிஸமஜு
கதாஸாகல்பேவபபூவஸீதா) இதிபூவாரத்தம.

அப்படி யநுபவிக்கைகளுக்கண்டோமென்ன (கலாரிதயாதி) மதுரைப் பர
பருதி ஸஜ்ஜநங்களாலே ஸதுதிக்கப்பட்ட திருச்சரிதையுடையவர். இதுக்கார்த்தம
(ஸத்துக்களிதயாதி) படிகாடு - வெட்டவிழுந்தகாடு. கவினுகை - சேருகை. ஸு
ஹமாக சேருமபடி வாத்திகைகையென்னுமாம.

ஆனால் மேல பாசுரம நடந்தபடி யொமினேயென்ன (உணாநதவஞ்ச
ரமிசயாகி) ப்ரஸக்தமென்றது - "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றது.
அநுப்ரஸக்தமென்றது - அதை யுபபாதிக்கைக்காக "மத்துறு" இத்யாதி. சொல்
லறைச்சொல்லாவென்றது - பாட்டை முடியச்சொல்லில மீளவும்மோஹிப்பரெ
ன்று நினைத்து.

தப்பச்சொன்னேனென்றது - தப்பச்செயதோமென்றபடியாய், அதாவது -
பரோபதேசமபண்ண விழுந்ததைவிட்டு ஸ்வாநுபவமபண்ணினேனென்றபடி.
அழிந்து பரிஜ்ஞாநபண்ணுகை-பரோபதேசமபண்ணுகை. பரிஜ்ஞாதார்த்தோ
பபாதநம (ஆவதென்னென்னனிலி இத்யாதி) ஆவதென்னென்னனிலென்றது - அழிந்து
பரிஜ்ஞாநபண்ணுகையாவதென்னென்னனிலென்றபடி

இப்பாட்டுக்கவதாரிகை (கீழ்பரஸ்த்வமானவிசயாதி) ஸபரகாரமாநஸம
ஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வேச்வரத்வ விசிஷ்டனாயவ
னவதரிக்கையாகிற ப்ரகாரஸஹிதமாக.

"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றதை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (ஸ
ர்வேஹிகளுக்கித்யாதி) "இயல்வினன்" என்றதுக்கு பாவம் (எல்லாரசமித
யாதி) ஸ்வநுபாதுபந்தியென்றபடி.

"ஜந்மகர்ம" (ஜநமகாமச) என்கிற விபாகத்தைப்பற்ற "நிலைமையி
ல" என்றதுக்கர்த்தம (இன்னவவதாரமித்யாதி) உபபாதநம (ஸாரத்யவேஷ
த்தோடேயித்யாதி) அவ்வவஸ்தைத்தவம விருத்தமன்றோவென்ன (இத்தாலித்யா
தி) இததால - "வரம்பில" என்றததால.

"பல" என்கிறதென, இவ்வளவென்று ஸங்க்யையிலலையோவென்ன (தெ
ளிவுடையவித்யாதி) அதாவது - ஈச்வரனோடு வேறுகளோடாழவார்களோடு
வாசியற முடிவுகாணவொண்ணாமையைப்பற்ற "பலபிறப்பாய" என்கிறதென்ற
படி. அவனகொடுத்த வறிவென்றது - "மயர்வறமதிநலமருளினன" என்றதை

பபநற. " வஹஸ்ராம்ஶுதீப்தாநி " (ஸஹஸ்ராம்ஶுவத்தீப்தாநி) இதி பூர்வமே வலிதம். " அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே. " (அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே.)

" ஜாய " என்றதுக்கு பாவம (பராநதமாகவிதயாதி) பிறந்தென ஜாதே " பிறப்பாய " என்கையாலே - பிறப்பினுடைய வப்மதநவ தோற்றுகிறதென்ற படி. புரையின்றிக்கேயிருக்கை - தனஹ்ருதயத்திலும் பரதவகநமில்லாமை. அப்படி தாழ்ந்ற நிலையிலே பரதவநதேறுமேன்றதணடோவென்ன (ஆநமாநமிதடாதி) பரமாணதவயம. " ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம் | யோஹம் யஸ்ய யதஶ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத்ப்ரவீது மே " (ஆதமாநமமாநுஷம்மநயே ராமமதஶரதாதமஜம | யோஹம்யஸயயதஶசாஹம பகவாம்ஸதத்பரவீதுமே) இதியததகாணடே ராவணவதாநநதரே தரிதஶாந பரதிராமஃ. அஹம் யஃ, யஸய,-நானெவன, எவனுடையவன. அஹமயதஃ,-யாதோரிடததிலவன். ததஸாவமபகவாநபரவீது. " நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவ꞉ | அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோ(அ)ந்யதா " (நாஹம்தேவோநகந்தாவோநயக்ஷோநசதாநவஃ | அஹமவோபாநதவோஜாதோ நைதச்சிநத்யமதோநயதா) இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶே கோவர்த்தநோத்தரணாநந்தரே.

" பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம் " என்ற பதச்சேர்த்தியாலே ஜீவவ்யாவ்ருததியைககாட்டுகிறார் (அபஹதபாபமேத்யாதி) ஸவரூபததுககு - ஆதமஸவரூபததுக்கு. தாமபூதஜ்ஞாநததுக்கும விகாரமுணடென்கிறார். (அவனுககிதயாதி) அவனுககு - ஜீவாதமாவுககு. ஸாமஸாரிகபரவ்ருததிகளிலே ஸுகிதவ து꞉கிதவாதிகளுணடென்றபடி. " நலம " என்று ஜாதயேகவசநம, கலயாணகுண பரமென்று (கல்யாணகுணஙகளென்கிறார)

அவனபபடி பிறககபபிறகக, கலயாணகுணங்கள புகாபெற்றுவருமோவென்ன (ஸஉஶ்ரேயா நிதயாதி) " யுவா ஸுவாஸா꞉ பரிவீத ஆகாத் ஸ உ ஶ்ரேயாந் பவதி ஜாயமாந꞉ | தம் தீராஸ꞉ கவய உந்நயந்தி ஸ்வாத்யோ மநஸா தேவயந்த꞉. " (யுவாஸுவாஸாஃபரிவீதஆகாதஸஉஶ்ரேயாநபவதிஜாயமாநஃ | தநதீராஸஃகவயஉநநயநதிஸவாதியோமநஸாதேவயநதஃ.) யுவா - தருணஃ. ஸுவாஸாஃ - ஶோபநவஸத்ரவாந. ஜாயமாநஸ ஸஏவ ஶ்ரேயாநபவதி ; தமதீராஸஃ - தீராஃகவயஃமநஸாஉநநயநதி - தயாநமகுாவநதிதயாததஃ. ஜநமமிருவாககு மொததிருகக ஈஶவரனுககு கலயாணகுணஙகள் புகாபெறுகைககு ஹேதுவேதென்ற ஶஙகையிலே ஶ்ருதிககுத தாதபாயம (காமநியநதநேதயாதி) " ஸஉ " என்றதுக்காததம (ஸஏவேதயாதி)

ஈஶ்வரகுணஙகளானபோதே உதபததிவிநாஶரஹிதமாயிருக்க இபபடி விஶேஷிககிறது - காதாசிதகோதபததி விநாஶவததான லௌகிககுணவ்யாவருத்தயாததமாகவென்கிறார (ஒருநாளவளாயிலேயிதயாதி) ஸவரூபாநதாககதம - ஸவரூபாநுபந்தி.

இக்குணம் - மோக்ஷபரதத்வம். மோக்ஷபரதத்வம் பரதாநகுணமாகையாலேயிறே பாஷ்யகாரர் " ஸ்ஹஜைஹாநி " (ஸததேமபஙகாதி) என்கிறவிடததில

அபிப்ராயத்தாக்கத்தமாக்காதே "விகத" இத்யாதியாலே பிரித்தருளிச்செய்தது, ஹேதுவந்தரம (அவதாரத்தாக்கித்யாதி) தெளிவை விளைக்கிறதாகையாலே, வீடாகிறதெளிவென்றது - பரமபதம. "நிலைமை" என்றது - நிலையென்றபடி. தெளிவைவிளைக்குமென்னுமதனைக் காட்டுகிறார் (அவனியங்கேயித்யாதி) போகமோஹங்களைபபண்ணுமென்னுமது - அபிப்ராயம். இது தருஷ்டாந்தார்த்தம்.

கீழ்ச்சொன்னவிரண்டையும் - ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வம், மோக்ஷப்ரதத்வமென்ற விரண்டையும. "வீடாநதெளிதரும" இத்யாதியோடே கூட்டி தாதபாயம் (மோக்ஷப்ரதத்வமித்யாதி) ஈஶ்வரனுகையாலே மோக்ஷப்ரதனுனென்றபடி. "பிறப்பாய இறையோன" என்றுகூட்டி தாதபாயம (அவதரிக்கச்செய்தேயித்யாதி) பிறவாநிற்கச்செய்தே குணங்களுடைய தேஜிஷ்டத்தையாலும மோக்ஷப்ரதத்வத்தாலு மீஶ்வரத்வத்திற்குறைவற்று நிற்குமென்றபடி

"அளி" என்று - குளிர்த்தியும, பகவத்தையமாக்கி, உபயத்தையும் தந்தரேணவருளிச்செய்கிறார (குளிர்ந்தித்யாதி) "குளிர்ந்தி" என்றத்தால பலிதம (நிர்ஹேதுகமானவென்று) அருளுக்கு பகவதை - பலவ்யாபதமாகை. யத்வா, அளிவருமருளினேடு - கருபையாலேவரும கருபையோடு. என்றாத்தாநதரமாய, "நிர்ஹேதுகமானவருளோடே" என்கறதாதல. அளி - கருபை. "ஆத்மேஶ்வர" (ஆத்மேஶ்வரம) என்னுமாபோலே. அகத்தன - அந்தரங்கன.

அநவயங்காட்டுகிறார (இறையோனித்யாதி) ... ... *

மூன்றும்பாட்டு.

அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயாவறவுயாந்
தமைவுடைமுதலகெடலொடிவிடையறநிலமதுவா
மமைவுடையமரரும்யாவையுமயாவருந்தானு
மமைவுடைநாரணனமாயையையறிபவாயாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(அமைவுடை) அவிகல ஸாவங்கிதிமய புண்யமாககவிதமாய், இதர ஸாவபுருஷார்த்தங்களிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமாய, நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தர ஸம்ஹாரகாதருத்வங்கள கைவந்திருக்கையாகிற விவைவஶ்வாயத்தையுடையராய நிரபேக்ஷரா யிருந்த ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவாகளுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்குமாத்மாவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷைஶ்வர்யத்தை யுடையனுயிருந்தநாராயணன் ஸஜாதீயனுயக்கொண்டு பிறந்தருளி யெளியனுயிருக்கிற விந்தவாஶ்சர்யமான குணமொருவாக்கு நிலமோவென்கிறுர்...............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாராஶ்சர்ய மொருவாக்கு மறியப்போகாதென்கிறுர்.

அமைவு - சமைவை. உடை - உடைத்தான. அறம் - தர்மத்தினுடைய. நெறி - வழியாறு. முழுவதும - எல்லாவற்றிலும். உயர்வறவுயர்ந்த - மிகவுமுயர்ந்த. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையவான. முதல்கெடல் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் இடையொடிவு - இடையொடிவான அவாந்தரஸம்ஹாரம. இவை, அற - மிகவும் நிலமதுவாம - நிலமான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையரான. அமரரும - ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும. யாவையும் - எல்லாவசேதநங்களும. யாவரும் - எல்லாசசேதநங்களும. தானும - தானேயாமபடியான. அமைவு - சமைவை. உடை - உடையனான. நாரணன - நாராயணனுடைய. மாயையை - அவதாரரஹஸ்யத்தை. யாரறிபவர - யாரறியவல்லார.

அமைவு - நிரப்பம.. .. ..

எ௫ - மூன்றாம் பாட்டு.

எளியனென்றார், எளிமையை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; இவனுடைய வவதாரரஹஸ்ய மொருவர்க்கும நிலமல்லவென்கிறார் இதில.

(அமைவுடையறநெறியித்யாதி) ஒருதர்மத்தை யநுஷ்டியா நிற்கச்செய்தே இப்போதே பலம்பெறுந தொழிலுமொழியும, இடையிலே சிலவிக்கங்கள் வரிலும வரும, அங்ஙனன்றியே, சக்ரவர்த்தி, நாலாஹுதிபண்ணினாலு ரதந்தத்தைபெற்றுக்கொண்டாற்போலே பலத்தோடே ஸங்கதிப்பிக்கக்கடவ தாமமாக்க மெல்லாவற்றாலும, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன" என்று ஸர்வேச்வரன குணங்களாலுயர்ந்திருக்குமாபோலே "இதுக்கிவனுக்கவ்வருமொருவருமில்லை" என்னும்படி சமைந்திருக்கை. (அமைவுடைமுதலித்யாதி) ப்ரஹ்மா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணினால "ஸர்வேச்வரனே" என்றுசொங்கிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. இப்படி சமைவையுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியென்ன, அப்படி யிருந்துள்ள ஸம்ஹாரமென்ன, இடையொடிவென்ன இடை - இடையிலே. நடுவே. ஒடிவு - ஸம்ஹாரம. அவாந்தரஸம்ஹாரமென்றபடி. இவை (அறநிலமதுவாம) இவை தங்களுக்கு நிலையிட்டுக் கொடுத்த ஸர்வேச்வரனையும மறந்துக கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி மிகவும விதேயமாமபடிசமைந்த ப்ரஹ்மாதிகளும (யாவையும) அசேதநங்களும. (யாவரும) சேதநரும. (தானுமமைவுடைநாரணன) சேதநாசேதநங்களெல்லாம் தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாய் நவயிக்கும்படியான சமைவையுடையனாகையாலே நாராயணனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவனுடைய. (மாயையையறிபவர்யாரே) இவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறிய நிலமல்லவென்கிறார். ப்ரகாரியானதான, ப்ரகாரமான வஸ்துவிலேயொன்று "என்மகன" என்றபிமாநிக்கும்படி வந்து பிறந்த

விலவாச்சாயமொருவர்க்கும் நிலமல்லவெனகிறார். (தானுமமைவுடை நாரணன்) ஒருவனொருவனை "உனக்கு ஜீவநமெனனவேணும" என்று, சர்வபுகாரதிகளையும கூடநீகவொடு "எனக்குக் கலநெஞ்சு வேணும்" என்றுமிறுனிறே, அபபடியே யிவையடங்கலும தன்னுறம் ஒபபுதத்துக்குளேயடங்கி, தானிவற்றுச் சபிமாகியா யிருக்குமபடியைச் சொல்லுகிறது. (அறிபவரியாரே) நித்யஸூரிகள பரத்வாநுபவம பண்ணுகைபாலே யறியாரகள, ஸமஸாரிகள நாஸ்திகராகையாலே யறியார்கள, ப்ரஹ்மாதிகள் தநதர்மறிவாலே யறியவிருககிறவாக ளாகையாலே யறியாரகள, * மயாவறமதிநல மருளபபெற்றவாகள மோஹித்துக்கிடபபாகள், ஸ்வதஸ்ஸாவஜ்ஞனான தானும் "ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம்" (ஜநமகாமசமேதிவயம) என்னுமாகையாலே பொருவாக்கும் நிலமல்ல வென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு (அமைவுடையித்யாதி) இதிரண்டுபாட்டாலும் சொன்ன பரமேயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (எளியனித்யாதி) "மாயையை" என்றதைப்பற்ற (அவதாரரஹஸ்யமென்றது)

அமைவு - சமைவாய, அவிளம்பயபலப்ரதமானவென்றபடி. "அமைவுடை" என்றதுக்குபாவம் (ஒருநாமத்தையித்யாதி) (இப்போதே பலம்பெறு தொழிபிறுமொழியும) காமகாதருலாதர வைகுண்யங்களாலே யநுஷ்டித்த போதே பலம ஸமியாதேபோகினும்போம. காமவைகுணயமாவது - ஜநமாந்தர கருதபாபம. காதருவைகுணயமாவது - காமாநுஷ்டாநாபோகபதை. ஸாதந வைகுண்யமாவது - ஸாஸ்த்ரோக்தகரமாநுஷ்டாநம். நாமமாகக்மெல்லாவற்றுமென்றது - நாமம யஜ்ஞதாநதபோரூபேண மூன்று ராசியாயிருக்கையைப பற்ற. முழுவதும-முழுவதிலும. "உயாவறவுயாந்து" என்றதுக்குபாவம (உயாவறவித்யாதி)

"அமைவுடை" என்கிறவித - முதலிலும, கெடலிலும, விஸேஷணமாகிறது. இந்த அமைவு-ஸாமர்த்த்யம். முதலென்று - மஹாப்ரளயாநந்தரகாலீநஸருஷ்டியும, நித்யஸருஷ்டியுஞ் சொல்லுகிறது. கெடலென்று-மஹாஸம்ஹாரமும, நித்யஸம்ஹாரமுஞ் சொல்லுகிறது அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றவித - அவாந்தர ஸ்ருஷ்டிக்கு முபலக்ஷணம. அறநிலமதுவாய - மிகவும விதேயமாய. மற்றது - புரா. மூன்றுமபாதத்திலமைவுக்கு ஜஞாநஸந்த்விபூர்வமாக்கும நாலாமபாதத்தில மைவுக்கு - "வெஹூஸ்யாம" (பஹுஸ்யாம) என்கிற ஸ்வஸ்பாகருபகருதியர்த்தம.

பஹுவ்ரீஹிஸித்தமானவாத்தம் (சேதநாசேதநங்களித்யாதி) நிலமல்லாமையெப்படியென்ன, "விதாவக்ரேண" (விதாபுநரேண) இதடாதிஸரு

திலை நூருகிறதுக்கொண்டு பாவம் (பரசாரியானவிதயாதி) [யொதியொ நள] (யோதியோநெள) [யொநளயொநள] (யோநெளயோநெள.)

தத்புருஷவிதநமானவாக்யம் (ஒருவனே நடனையிதயாதி.)

"யாரேயறிபவர்" என்றதற்கு நித்யஸூரிகளோடே ப்ரஹ்மாதிகளோடே மூவர்களோடு எல்லவரோடும் வாசியற வொருவருமறியமாட்டார்களென்று விவக்ஷிதம். இவர்களறியாத ப்ரகாரத்தை ஸம்ஹாரமாக வருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரியாதி) "அறிபவராயார்" என்ற ஸ்வரத்தாலே - ஒருவருமறியாதவர்களென்றபடி. (திவ்யமொழும்) "விலக்ஷணம்" என்று சொல்லுகிறதிந்தயோகி. இன்னபடியென்று சொல்லமாட்டாரென்றபடி. க்ரமேணாந்வயம். ... . *

நான்காம்பாட்டு.

யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(யாருமோர்) ப்ரதிகூலராகவறியவரியனாயிடத்தில அவர்களெத்தனையேனும் முதக்ருஷ்டரேயாகிலு மவர்களுக்கு "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவன்" என்றறியவரியன். அநுகூலராகவறியவெளியனாயிடத்தில அவர்களெத்தனையேனும் தண்ணியரேயாகிலும் "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன்" என்றறியவெளியன். "இன்னஸ்வபாவத்தையுடையன்" என்றறிய வெளியனாவதென்னென்னில்; அஸங்க்யேயகல்யாணகுணவிசிஷ்டனுமாய், மற்றுமாச்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக அஸங்க்யேயதிவ்யரூப விசிஷ்டனென்றறிய வெளியனும். இப்படியோர்பேருமோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றுமையாலே ப்ரதிகூலர் "இல்லை" என்ன; அநுகூலர்க்குத்தோற்றுகையாலே யவையவர் "உண்டு" என்ன, இப்படி விப்ரதிபந்நர்களாயிருக்குமென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரகுருசமான அஸங்க்யேயரூப நாமங்களையுடையவனை ப்ரதிகூலரறியமாட்டாதே, அநுகூலரறியவல்லராய், நித்யவிவாதமாய் நடக்குமென்கிறார்.

பேரும் - விசேஷவாசகமான திருநாமங்களும். பிற - அந்தர்யாமிவாச்யமான மற்றுவிக்ரஹங்களும். பலவாயிரம் - அநேகமாயிரம். உடைய - உடைய

ய்க்கொண்டுதோற்றி. எமபெருமான - எனக்குநாதனானவனுடைய. யாரும - எத்தனை யேனும ஜ்ஞாநாதிகளாலதிகராகிலுமநாஸ்ரிதரால. ஓரிலமையன - ஒருபடியை யுடையன. என - என்று. அறிவரிய - அறியவரியனுமபடியைககாட்டி எமபெருமான - என்னையடிமைகொண்டநாதனுடைய. யாரும - எத்தனையேனு மறிவிலிகளாகிலுமாஸ்ரிதாகத. ஓரிலமையன - வயவஸதிதஸ்வபாவன. என - என்று. அறிவெரிய - அறியவெரியனுமபடியைககாட்டி. எமபெருமான - என்னையடிமைகொணடநாதனன்றோ ?. ஓர்பெரும - ஒருபேரும. ஓருருவமும - ஒருருபமும. உளதில்லை - உணடாயிருப்பதில்லையென்று ப்ரதிகூலாகதம. இலதில்லை-ஒருபேருமொருருபமுமில்லையாயிருபபதில்லையென றநுகூலாககும. பிணககு - நிதயபபிணககாயிருககும.

இவ்விடத்திலும "எமபெருமான" என்றது - அந்தவந்தவுபகாரங்கஙகளாலுணடானவுகபபாலே . . . . . .

ஈடு—நானகாம்பாட்டு.

இப்படியிருககிற அவதாரஸௌலப்ய மொருவாககு மரிய நிலமனறோவெனனில், ஆஸ்ரிதாக கதயநதஸுலபனு யநாஸ்ரிதாககதயநத துரலபனுயிருககுமெனகிறுா.

(யாரும) எததனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநராயிருககுமவாகளேயாகிலும ஸவயதநத்தாலே காணுமனறு "இனனபடிப படடிருபபதொரு ஸ்வபாவததை யுடையவன" எனறறியவொணணுத எனஸவாமியானவன.

(யாரும) இநதயசசபதம தாழசசிக்கெலலையிலே நிறகிறது. ஜனமவருததஜ்ஞாநஙகளாலோ ரளவுமிலலையேயாகிலும தானேகாட்டககாணுமவாகளுககுத தனபடிகளெலலாமறியலாயிருககும. எஙகேககணடோமெனனில, ஒருகுரஙகு, வேடசசி, இடைசசி, இவாகளுககெளியனுயிருககககணடோமிறே. (எமபெருமான) ஆஸ்ரிதாககெளியனுய அநாஸ்ரிதாககரியனுன வெனறு யனனிலையிருநதபடி யெனனெனறு கூறிக்கொடுக்கிறுா, "நமோநமோவாஙமநஸாதிபூமயே நமோநமோவாஙமநஸைகபூமயே" (நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாஙமநஸைகபூமயே) எனறுறபோலே.

(பேருமோராயிரம) அநுபவிநாககளுக் கிழிநதவிடமெலலாநதுறையாமபடி யநேகநதிருநாமஙகளை யுடையனுயிருககை. குணததுககு வாசகமாயும ஸவருபததுககு வாசகமாயும் வருமவறறுககோரெலலையிலலையிறே, "தெவோ நாமஸஹஸரவாந" (தேவோநாமஸஹஸரவாந) எனகிறபடியே.

(பிறபலவுடைய) அந்நாமத்வாரா காணு மநேக திருமேனி களையுடையனாயிருக்கை. "பிற" என்ன - திருமேனியைக் காட்டுமோ வென்னில் "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம்) "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்று நாமத்தோடே சேர ரூபத்தையுஞ் சொல்லக்கடவது. அவ்வளவேயல்ல, இவர் தாமுமித்தை யநுபாஷிக்கிற விடத்திலே "பேருமோருருவமும்" என்றருளிச்செய்து வைத்தார்.

(பேருமோருருவமும்) இவற்றிலே யொருதிருநாமமும், ஒரு விக்ரஹமும். (உளதில்லை) அநாஸ்ரிதர்க்கு ஸ்தூலப்ரதிபத்தியுமித்தாயிருக்கும். (இல்லதில்லை) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காணலாமாகையாலேயில்லையில்லை. (பிணக்கே) ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாங் காண்கையாலே மங்களாஸாஸநம்பண்ணி நிற்பார்கள், அநாஸ்ரிதரிவை யில்லையென்றிருக்கையாலே முதலிலே கிட்டார்கள், இரண்டுக்கும் நடுவே வஸ்துநித்யமாகப் பெற்றோமே' என்று தாமினியராகிறார். அன்றியே, (பேருமோருருவமுமுளது) திருநாமமும் திருநாமத்துக்கு வாச்யமான திருமேனியுமநித்யம். இலதில்லை. (இலதில்லைபிணக்கே) இவ்விடையாட்டத்தில் விவாதம் வேண்டாவென்கிறார்.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (யாருமோரித்யாதி) கீழ் "மாயை" என்ற அவதார ரஹஸ்யமாவது - அவதாரஸௌலப்யம்.

முந்தினபச்சபதம் - உத்கர்ஷபரம். பிந்தினபச்சபதம் - நிகர்ஷபரம் அவதாரிகையிற்சொன்ன வாஸ்ரிதாநாஸ்ரிதராகிறார் - ஸ்வயத்நபரரும் நிவ்ருத்திபரருமென்னுதல். யத்வா, ஆசத்தவ்யமாதல். நிலைமை - ஸ்வபாவம்.

யாரும் - யார்க்கும். ஸ்பதார்த்தம் (ஜந்மவ்ருத்தந்தேத்யாதி) குரங்கு-ஸாக்ஷிமஹாராஜா வேடச்சி-ஸபரி. இடைச்சி-யசோதையாதல், சிந்தயந்தியாதல்.

(எம்பெருமானென்று) பக்ஷத்வயோபாதாநம். அப்படி யாஸ்ரிதர்க்கெளியனு மநாஸ்ரிதர்க்கரியனுமாயிருக்கிற க்ருபயிலே யீடுபட்டெழுதிக்கொடுத்த பேருண்டோவென்ன (நமோநமஇத்யாதி) (பூமியே யென்றுறபோலே) இருக்கிறதென்று கூட்டிக்கொள்வது.

ஆயிரமென்று - ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது, "ஸதம் ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்" (ஸதம்ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்) என்னக்கடவதிறே. உபபாதநம் (குணத்துக்கித்யாதி) "ஸஹஸ்ராஸ்யஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரசரணோ விபு: | ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸர்வஜ்ஞோ தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்" (ஸஹஸ்ராஸ்யஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரசரணோவி

டீ । ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்ஸர்வஜ்ஞோ தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந்) இதிமஹாபாரதே பீஷ்ம:. ஸ்வரூபத்துக்கு - ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹங்களுக்கு.

பிற - மற்றவை. திருநாமங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாயிருக்கிற திருமேனிகளென்றப டி. (நாமத்வாரகாணும்) நாமத்வாரா வ்யபதேசிக்கிற. "பேரும்" என்ற வநந் தரம் "பிற" என்கிறவிது - ரூபவாசியென்றுமதுக்கு ஸாமர்த்யம் (பிறவென்னவி த்யாதி) "நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் । வேத ஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:" (நாமரூபஞ்ச பூதாநாம் க்ருத் யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் । வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ:) இதிப் ரதமேம்ஸே பஞ்சமே. சாந்தோக்யே, "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவி ஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" (அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூ பே வ்யாகரவாணி) தேவாதிநாமபூதாநாம் நாமதேயம் ரூபஞ்ச க்ருத்யாநாம் ப்ர பஞ்சநஞ்ச. க்ருத்யங்கள் - செயல்கள். ப்ரபஞ்சநம் - வெளியிடுகை. நியாமகாந் தரம் (அவ்வளவேயித்யாதி)

ஓர்பேருமோருருவமுமென்றவ்வயம். ஸத்ஸ்வப்ரதிபத்த்யபாவ:-நாமிநோ விஜ்ஞாநாபாவ:. பிணக்கே - பிணக்குண்டோ. இல்லையென்று ஸம்பந்தார்த்தம். என்றம - ப்ரீதியில்லையோ என்றம பிணக்கில்லையென்பதுக்கில்ரு ரென்கிறார் (ஸம்ஸரிஷோ வித்யாதி) பிணக்கு - விவாதம். அன்றிக்கே, பிணக்கே - பிணக்காயிருக்கும். இப் படியாஸ்ரிதர்க்கு மநாஸ்ரிதர்க்கும் நித்யவிவாதமா யிருக்குமென்றுமாம். நித்ய மாக - நிரவத்யமாக. க்ரமேணாந்வய:. . . . . . *

ஐந்தாம்பாட்டு.

பிணக்கறவறுவகைச்சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(பிணக்கற) இப்படி விப்ரதிபத்தி யுண்டாயிருந்தவிடத்தி லிவ னுடைய வுண்மையை நிஶ்சயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்,

அந்த ப்ரதிகூல ஷட்ஸமயங்களுக்கு மநுகூலரான வைதிகர்க்கு மிப்படியுள்ள விப்ரதிபத்தி தீரும்படி வேதமார்க்கத்தை யுள்ளபடியே ய நுஸந்தித்து, ஸாங்கமான ஸகலவேதங்களுக்கும் தாமே ப்ரதிபாத்யனெ ன்னுமிடத்தையும், அபௌருஷேயமாகையாலே நிரஸ்ததோஷமான வே தத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதரஸமயங்கள் அப்ரமாணமென்றென்று

ஙிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி ஸகலகல்யாண குணோபேதருன தானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தருளினான். இப்படி வேதாந்தத்தை யுள்ளபடியே வ்யக்தமாக்கின விமமஹாத்ம்யத்தையுடையனான வெம்பெருமானிற்றமான பக்தியோகத்திலே நின்று, பராக்ருதவிஷயங்களாகிற களையைக்கடிந்து, அவற்றின ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள். எங்ஙனேவிடும்படியென்னில்; அவனருளிச்செய்தருளின ஸ்ரீகீதையாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனானவனையுணர்ந்து, வ்யதிரிக்தஸங்கத்தை விடுவதென்கிறார்..... ....

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி ஸுலபனானவனை யாஶ்ரயிப்பதவனருளிச்செய்த கீதா பரிஷ்டபரமாணஸித்தமான பஜநத்தாலேயென்கிறார்.

அறுவகைச்சமயமும்பிணக்கற - அறுவகைச்சமயமும் தன்னிற்றானும் வைதிகரோடும் பிணக்கறும்படி. நெறி - வேதமார்க்கத்தை. உள்ளி-ஆராய்ந்து. உரைத்த - அருளிச்செய்த. கணக்கறு - எண்ணிறந்த. நலத்தனன் - ஔதார்யாஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையனாய். அந்தமில - முடிவில்லாத. ஆதி - முதலாகையாலே. நித்யனாய. அம் - ஹேயப்ரதிபடனாய். பகவன் - கல்யாணரூபமான ஜ்ஞானஸக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டனான பகவானுடைய வணக்கு - நமஸ்யாதிகளை. உடை - உடைத்தான. தவநெறிவழி - பக்திமார்க்கத்திலே. நின்று-நிலைநின்று. புறநெறி - “ஸநராவாவெளாவிஸ்ருஜ்ய” (அநயாவர்சோவிமுஞ்சத) என்கிற ஆலாதவழிகளாகிற. களை - களையை. கடி - அறுத்து. அவனுடை - அவனுடையவிஷயமான. உணர்வுகொண்டு - பக்திரூபஜ்ஞானத்தைக்கொண்டு. உணர்ந்து - தர்ஶித்து. பசை - வாஸநாரூபமானபசை. அற - அறும்படி. உணக்குமின் - உலர்த்திவிடுங்கோள். ....*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு

பலகாலும் பஜியுங்கோளென்னாநின்றீர், பஜநோபாயமிருக்கும்படியை யருளிச்செய்திலீரே; இன்று நானுபதேஶிக்கவேணுமோ; அவன்றான் ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

(பிணக்கற அறுவகைச்சமயமும்) வைதிகஸமயத்துக்கும் பாஹ்யஷட்ஸமயங்களுக்கும் தன்னிலுண்டான பிணக்கறும்படியாக (நெறியுள்ளியுரைத்த) தான்சொல்லிற்றை வேதார்த்தமாயிருக்கச்செய்தே, தந்தாமுக்கென்னவோராத்ம போதியாதார் ஆராய்ந்துசொல்லுமாபோலே விசாரித்தருளிச்செய்தான். அதுக்குநினைவென்னென்னில்;

அஹ்ருதயமாகச்சொல்லிலும் நன்றாயிருக்கச்செய்தே, பரஜைகளுடைய ஹ்ருதயத்திலுண்டான வாதராதிஶயத்தாலே, சடக்கெனச்சொன்னான்; ‘வாய்வந்தபடி சொன்னானை நிருபியாதே” என்பார்களென்று ஆராய்ந்துசொன்னானுக்குச்சொன்னபடி.

(கண்கற்கலத்தனை) எல்லையில்லாத குணத்தையுடையவனென்னுதல், எல்லையில்லாத ஸ்நேஹத்தையுடையவனென்னுதல்; ஆரிரக்கச்செய்தான், தன் வாத்ஸல்யத்தாலே யருளிச்செய்தானித்தனையிறே வாத்ஸல்யத்தாலே சொல்லிற்றெல்லா மர்த்தமாயித்தனையோவென்னில் (அந்தமிலாதி) ஆப்ததமன். எல்லார்க்கு முத்பத்தி விநாஶங்களாலேயிறே ஜ்ஞாநஸங்கோசம்பிறப்பது. இவனுக்கவையில்லாமையாலே அகாமவஶ்யனென்கிறது. (அம்பகவன்) ஜ்ஞாநாதிகளால் ப்ரகர்ஷமுடையவன்பக்கலிலே பகவச்சப்தம் வர்த்தியாநின்றதிறே; “[illegible]” (அந்யத்ரஹ்யுபசாரத:) பகவச்சப்தம் முக்யமாகவர்த்திப்பதிவன்பக்கலிலே, அல்லாதார்பக்கல் ஔபசாரிகம்.

(அம்பகவன்வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) “[illegible]” (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா) என்று பக்திஶீரத்திலே நின்றருளிச்செய்தானிறே. அங்காபரிஷ்வங்கம்போலே போகரூபமாயிறேயிதுதானிருப்பது. (வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று) வணக்கத்தையுடைய பக்திமார்க்கமாகிற வழியிலேநின்று பக்திஶீரத்திலே “[illegible]” (மாம்நமஸ்குரு) என்கையாலே “வணக்குடை” என்கிறது. தபஶ்ஶப்தத்தாலே-பக்தியைச்சொல்லிற்று, பக்தி, ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே. “[illegible]” (யஸ்யஜ்ஞாநமயம்தப:) என்கிற ந்யாயத்தாலேயென்னுதல், இவனுடைய பரோமமாதரத்தையே குவாலாக்கினைத்திருக்கும் பகவதபிப்ராயத்தாலேயாதல்.

(புறநெறிகளைகட்டு) புறநெறியாகிற களையைக்கடிந்து-பறித்து. கட்டல் - களைதல். பக்திவிஷயமானபோது, பலாந்தரத்திலேபோம் விலக்கடிகளைத்தள்ளி என்கிறது, பரபக்திவிஷயமானபோது, இதரஸாதநங்களைத்தள்ளி என்கிறது. (உணக்குமின்பசையற) “[illegible]” (ரஸவர்ஜம்) என்கிறபடியே பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தை ருசிவாஸனைகளோடே விடுங்கோள். இதெல்லாமென்கொண்டுதானென்னில் (அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து) தத்விஷயஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல், தத்துக்தஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டென்னுதல், பக்திமார்க்கத்தைக்கொண்டென்னுதல், அவனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்திறபடியைப்பற்றிநின்றென்னுதல்.. *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஸம்ப்ரம்பாட்டி (பிணக்கறவித்யாதி) (அவைசசமயமும்) ஸாக்யோ
லூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலபதஞ்சலிமதங்கள்.

"உளனி" என்று விசேஷித்ததற்கு பாவம (தானசொல்லிறந்த்யாதி)
"வாக்விவ்ருதாஸ்ச வேதா:" (வாகவிவ்ருதாஸ்சவேதா:) என்றதிலேநோக்கு.
ப்ரகாசியாதார - தோற்றுதார. சடக்கென - ஸ்ரீக்ரமாக. ஆதராதிசயத்தாலே - ஆ
தராடக்கசொன்னேனென்றநவயம.

பரதமாத்ததற்கு, "நலம" என்ற - ஜாதயேகவசநம். ஸ்நேஹமென்
னதற்குபாவம (ஆர்ரககவிதயாதி) ஸ்ரீவிஷயஸ்நேஹமென்றது - வயாஜமாத்ரம் ;
"அஸ்தாநஸ்நேஹ" (அஸ்தாநஸ்நேஹ) இதயாதி வாதஸல்யம்-ஸ்நேஹம.

ஆத்தமாமித்தனையோ) யதாதாஸ்ரீசவமும் வேண்டாவோவென்னிலென
றபடி. அந்யநிரபேக்ஷிதயத்தாலே-யதாதத்தாஸ்ரீசவமும ஸூசிதம். ஏததபலிதம
(ப்ரகரமென்னறு) விவரணம (எல்லாககுமிதயாதி) (உதபததிவிநாஸஙகளா
லே) ஸ்ருஷ்டிதபூதகாமஙகளாலே (அவையிலலாமையாலே) அநதககாமஙகளிலலா
மையாலே. அகாமவஸ்யன - ஜஞாநஸங்கோசரூபகாமவஸ்யதையிலலை.

"பகவன" என்னவமையாதோ, "அமபகவன" என்ன வேணுமோவெ
ன்ன (ஜ்ஞாநாதிகளித்யாதி) "அம" என்றதினதாதபாயததை யருளிச்செயகி
றா (அந்யததோதயாதி) அம - அழகு. முகயதைபே - அழகென்றகருதது. "த
தைவப்ஜ்யவதாம் ஷ்ரேஷ்டோ ஹ்ருஷீகேஶ: கதாக்ருதி: । ஸர்வாத்மநாநஸேவ்யோ
ஹ்யந்த்ர ஹ்ம்வாஸ:" (தத்ரபூஜயபதாநதோகதிபரிபாஷாஸமந
வித: ; ஸபதோயநோபசாரோணஹயநபதரஹபுபசாரத:) இதிஷஷட்டேம்ஸ
பஞ்சமேபரவிதபாயாம பூஜயபதாாததோக்தி:-யோக:. பரிபாஷா-ரூடி:. ததர-
ஙாராடனே. "அந்யத்ர" (அந்யதர) இதயாதிகநுபாவம. (பகவச்சப்தமிதயா
தி) அல்லாதார - பரஹமாதிகள

வணங்குடைததாயிருக்குமோ தவநெறியென்ன (மேலயந்தப்சேதயாதி)
"ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ரதா: । நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நி
த்யயுக்தா உபாஸதே" (ஸததமகீரத்தயநதோமாமயதநதஸசதருடவரதா:।
நமஸயநதஸசமாம பகதயாநிதயயுக்தாஉபாஸதே) இதிகீதாஸூக்தவமே. "மந்
மநாபவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவ
மாத்மாநம் மத்பராயண:" (மநமநாபவமதபகதோமதயாஜீமாநமஸ்குரு। மாமேவை
ஷயஸியுகதவைவமாத்மாநமமதபராயண:) இதிததாவ. (பகதிஸரீரததிலேநின்
று) பகதிஸ்வரூபததை ப்ரதிபாதிககிறவிடத்திலேதானேநின்று. அமபகவன விஷ
யமான வணகதுடைததவ நெறியென்று கூட்டிபாவம் (அங்காபரிஷவஙகேதயா
தி) குணவதவிஷயமாகையாலே போகரூபமாயிருககுமென்றபடி. ஸபதார்த்தமப
னனுகைககாக மீளவும் பரதிகோபாதாநம (வணககுடையிதயாதி) வணககுடை
ததாயிருககுமென்னுமதுகக பரமாணநதரம் (பகதிஸரீரததிலேயிதயாதி) பகதி
பரதிபாதநஸ்தலததிலே யென்றபடி.

(பக்திஜ்ஞாநவிசேஷமானவையாலே) "தவநெறியாவதே" (ப்ரபந்நோ சனே) இதிஹிதாகாரிதிஹாஸ:. முண்டெ - பகிஷே "யஹ்ஸ்ஜ ... விக்ஷாய்ஜ்ஞா நஸ்யந்தவம்." (யஸ்யாகஜ்ஞாநாவர்த யஸ்யதஜ்ஞாநமடாகடம்.) ஞானமும் - தபஸ்ஸாகவாதல், த்ருசமாகவாதல். பக்ஷசபிரபத்தராகவேயென்று - ப்ரத்ய க்திபக்ஷத்தில் அநுஷ்டாயமானதைப்பற்ற. ஸாத்யபக்தியானபோது ஏவகாம. அன்றிகே, யோஜநாநயமும் பக்திபரபக்தியோஜநாத்வபத்தைப்பற்றவாதல்.

படம் - பிடிமி. விலக்ஷ்கள - காம்பட்கள. (பரபக்திவிஷயமானபோ து) "தவநெறி" என்றவிடத்தில், உபஸம்பத்த ம - "தஹ்ராநத்ராஸ்மிஜ்வேத வனாசிதிஷ்க்ஷாஹாஹா:" (தகமாஸ்யாஸமேஷாமதபஸாமத்ரிகமாஹா:) எ ன்கிறபடியே பரபக்திபரம. மேலே "அவனுடையுணர்வுகொண்டு" என்றதோ டு புனருக்தமாகாமைக்காக, தவநெறிவழிநின்றென்றது - அதயஷிதமென்றபடி. பரபக்திவிஷயமானபோதெல்லகடாலே பரபக்திபரமாகவேரஜ்ஜிப்பது. அப்போ து, வணக்கநடைத்தவவெறியென்று - "நமஉக்திம் நாஸாஙம்" (கச்சத்வமே ம்பரணம) என்றுபதேசிக்க, "ஸ்ஸ்ரவஹ்ஸ்ஸஹிதாஸ்வஸர்வேநமஸ்க்ருஜ்ஞாநா ரூநாநம்" (தளைபத்பாஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஸ்க்ருஜ்ஞாநாத்தநம) என்று சொட்டாநந்தனம்யிலசொன்ன காயிகமஸ்காரத்தையுடைத்தான, "தவஸாசித்தி ஷிக்ஷாஹா:" (தபஸாமத்ரிகமாஹா:) என்கிற தபஸ்ஸம்பத்வாசயமானவத வேஷருபப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது

பக்திபரமானபக்ஷத்தில், காமயபலங்களில ருசிவாஸனைகளைவிடுக்கோலெ னகிறு (ரஸவாஜமித்யாதி) "விஷயாவிநிவர்த்தந்தேநிராஹாரஸ்யதேஹி நஃ। ரஸவர்ஜம்ரஸோப்யஸ்யபரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்த்தே" (விஷயாவிநிவா த்தந்தே நிராஹாரஸ்யதேஹி:। ரஸவாஜமரஸோபயஸ்யபரமத்ருஷட்வாநிவாத்த தே) இதிகிதாஸாதவிதியே. (ரஸவாஜமென்கிறபடியே) "ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வாநிவர்த்தே" (ரஸோபயஸ்யபரம்த்ருஷடவாநிவாத்தத்தே) இதிஸ லோகத்தினபடியே. இத்தால - நிராஹாராதிகளாலே விஷயராகத்தை நிவாத்தி பித்துக்கொண்டு, பகவத ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ருசிவாஸனைகளைப் போக்கிக் கொள்ளுங்கோ ளென்றபடி. பரபத்திபரமானபோது, உபாயாந்தரங்களில ருசி வாஸனைகளைப்பசையறவுணக்குமினென்று கண்டுகொள்வது.

தபஸ்ஸம்பத்தோகத்தாத்தநவயாநுகுணயேநாநுத்தவயம (தத்விஷயஜ்ஞா நேத்யாதி) உக்தார்த்தநய விவரணம (பக்திமாநேத்யாதி) தத்தத்ஜ்ஞாந மென்றது - பரபக்தியை. தத்விஷயஜ்ஞாநமென்கிறது - பக்தியை.

பக்திபரமானபோது, கணக்கறுநலத்தனன அந்தமிலாதியம்பகவனறுவ கைச்சமயமும பிணக்கற நெறியுளளியுளாத்த வணக்குடைத்தவ நெறிவழிநின்று, ப்ராப்யது - உபாயமத்தஸம் ஸதயஷிதது. அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து- அநுஷ்டானத்தஸம்பில ஜ்ஞானத்தை ப்ராபித்து. புறநெறிகளைகட்டுப் பசையறவு ணக்குமி னிதயநவட:. அன்றிக்கே - பரபத்திபரமானபோது, அறுவகைச்சமயமு

மனைக்குறவென்று தொடங்கி, அம்பகவனோடவனுடைய வுணர்வுகொண்டுணர்
ந்து வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று, புறநெறிகளை கட்டுப்பசையற வுணக்குமி
ன்றபடியேயாவர். நெறி - வேதமார்க்கம். சமயமும் - சமயத்துக்களும். பிணக்கு -
விவாதம். உணக்குமின் - உலர்த்திவிடுங்கோள். ....*

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
யுணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்கா
ளுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயனரனென்னுமிவரை
யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே.

ஆறாயிரப்படி.

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைக ஸ்வரூபமாய, ஜ்ஞாநத்ஸ்வாபகமாய, ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்த பரிசுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடியே விசதமாயுணரிலும் ஆச்ரித ஸமாச்ரயணீயத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ரூபேணவ திர்ணனை வந்த ஸர்வேச்வரனுகிறுன் ப்ரஹ்மாவோ, ருத்ரனே, நாராயணனே, என்றறிகை யரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறியும்படியென்னில; அரியயனரனென்னுமிவர் திறமாக பஹுசாஸ்த்ர ச்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி பஹுசாஸ்த்ர ச்ரவணமநநங்களைப் பண்ணவே யவர்களிலொருவனீச்வரனென்று தோற்றும; அவனை யாச்ரயியுங்கோளென்கிறார். ....

பன்னீராயிரப்படி.

காரணம். ப்ரஹ்மருத்ராதயசருமான பரமாத்மாவாம் தத்வஜ்ஞானப்ரதி பந்நமானதாலே விவேகிக்கவரிது, அதனால் [illegible] ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

உணர்ந்துணர்ந்து - ஜ்ஞாநப்ரகர்ஷம் தோன்றும்படி மேன்மேலும் மோக்ஷ வுணர்கையே ஸ்வபாவமாயுள்ள டருப. இழிந்தகன்று - அந்த ஜ்ஞாநம் நின்றுகிடந்தவஸ்தையில் பரிச்சிந்நமாகையாலே [illegible] வ்யாபித்திருக்கிறதிலும் வ்யாபித்து. உரு - ருபயோக்யமான அசித்திரகாட்டில். வியந்த - வேறுபட்டிருக்கிற. இந்நிலைமை - இந்த்ரவாசமான நிலைமையை. உணர்ந்து - ச்ரவணத்தாலே யுணர்ந்து. உணர்ந்து - அதுக்குமேலே மநநத்தாலே யுணர்ந்து. உணரிலும் - யோகத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்துணர்ந்தாலும். இறைநிலை - ஸர்வேச்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை நிலை தன்னை மறைத்துநிற்கிற நிலை. உணர்வரிது - விவேகித்தறியவரிது. உயிர்காள் - சேதநராயுள்ளவர்களே [illegible]

றுமிவரை - அரி, அயன், அரனென்று பரவித்தரானவர்களை. உணர்ந்துணர்ந்து - அவர்கள் குணவிபூத்யாதிகளையிட்டுப் பலகாலுமாராய்ந்து. உரைத்துரைத்து - தத்ப்ரதிபாதகமான ப்ரமாணங்களையும் பலகாலும் வ்யவஹரித்துப் பார்த்துப் பார்த்து. மனப்பட்டதொன்று - நெஞ்சிலே ஸ்வரூபகப்பட்டதொருவஸ்துவை "வ்யாஹாரநாராயணோஹரி:" (வ்யாஹாரமாமதுஸமரந், என்கிறபடியே. உணர்ந்துணர்ந்து - தத்குணவிக்ரஹாதிகளைப் பலகாலும் மநநம்பண்ணி. உரைத்துரைத்து - தத்வாசகமான மந்த்ராதிகளைப் பலகாலும் வ்யவஹரித்து. இறைஞ்சுமின் - உபாஸியுங்கோள்.

இயற்றல் - வேறுபாட்டாலே விலக்ஷணமாயிருக்கை. "இந்நிலைமை" என்று உக்தப்ரகாரவைலக்ஷண்யமாத்ரமாவுச்சொழியவில்லையென்கிற ஸம்பந்தப்பத்தியைச் சொல்லுகிறது.

௬-ஆம் பாட்டு.

அவதாரத்திலே யாஸ்ரயியுங்கோளென்று கின்றார்; "மத்யே விரிஞ்சகிரிஸம் ப்ரதமாவதார:" (மத்யேவிரிஞ்சகிரிஸமப்ரதமாவதார:) என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே அவதீர்ணனாய் நிற்கிறநிலையாயிருந்தது ப்ரதமாவதாரம், அதில் மூவருமொத்த காயத்திலே அதிகரித்து நின்றார்கள், இப்படி நிற்கையாலே; மூவரும் பரதாரோ! மூவரிலே யொருவன் பரதானோ! மூவர்க்குமவ்வருகே யொருவன் பரதானனோ! என்றிவைகளால விவேகிக்கப்போகாமையாலே யாஸ்ரயணத்திலே யருமைகூடும்படியாயிருந்தது, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவை நிரூபித்துத் தரலாகாதோ! நாங்களாஸ்ரயிக்கும்படியென்ன; காணகிற தேஹமே ஆத்மாவென்றிருக்கும் நிலைதவிர்ந்து, தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு ஆத்மவஸ்துவுண்டென்றறிகை தானே யரிது; வருந்தியதனை யறிந்தானேயாகிலும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸரீரமாகக்கொண்டு தான் ஸரீரியாய்நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனபடி தானேயறியப்போகாது; ஆனபின் இவ்வழியேயிழிந்தாஸ்ரயிக்கப் பாருங்கோளென்று, ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவினன்றென்றும், ஆஸ்ரயிக்கும் ப்ரகார மினதென்று மருளிச்செய்கிறார்.

(உணர்ந்து) உணர்வென்றதே "உணர்ந்து" என்கையாலே, "ஜ்ஞப்திமாத்ரமேயுள்ளது, ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லை" என்கிறபக்ஷத்தைத் தவிர்க்கிறது. "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறவீப்ஸைக்குக் கருத்து - "சைதந்யமாகந்துகம், முக்த்யவஸ்தையிலும் பாஷாணகல்பமாயிருக்கும்" என்கிறபக்ஷத்தைத் தவிர்த்து, சைதந்யம் நித்யமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே "ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வம் - ஜ்ஞாத்ருத்வம், அது தானநித்யம்" என்கிற கரியவாதியையும் நிரஸிக்க

கிறது (இழிந்தகன்றுயர்ந்து) இச்சேதநனும் அணுபரிமாணனாயிருக்க
ச்செய்தேயும், ஈஶ்வரன் ஸ்வரூபத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமா
போலே ஜ்ஞாநத்தாலே யெங்கும் வ்யாபித்திருக்குமென்கிறது. "பாதே
மே வேதநா, ஶிரஸி மே வேதநா" (பாதேமே வேதநா, ஶிரஸிமே
வேதநா) என்றிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (உருவியந்தவிந்நிலை
மை) உருவிற்காட்டில் வியந்து - வேறுபட்டிருக்கிற விந்நிலைமை யுண
டு - இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம். அன்றியே, உருவு, இயந்த, எ
ன்று பதபேதமானபோது, இயந்தல - கடந்ததலாய, உருவிற்காட்டில் க
டந்திருக்கும் - வேறுபட்டிருக்குமென்னவுமாம். ஆகவிரண்டாலும் ஜட
மான ஶரீரத்திற்காட்டில் வேறுபட்டிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூ
பத்தை கேவல ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடாதும்; தே
ஹாதிரிக்தமாயிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யோகஶாஸ்த்ர
த்திற்சொல்லுகிற க்ரமத்தாலே யிழிந்து வருந்தி யொருபடியறிந்தா
லும். (இறைநிலையுணர்வரிது) ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்க
ந்தராத்மாவாய அவர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு தான் ஶரீரியாய் நிற்கிறநி
லையறியப்போகாது. (உயிர்காள்) சைதந்யயோகமன்றிக்கே யிருப்ப
தொன்றாய்த் தாழ்க்கப் பெற்றதோ, சேதநரானபின்பு அதினுக்காயம்
பிறக்கப்பெற்றதில்லையே, அறிவுகேடராய் நீங்கள்பட்டதென்.

எங்களறிவு மறியாமையுங்கிடக்கிடா, அறிந்த நீரருளிச்செய்யி
நாங்களப்படி யாஶ்ரயிக்கவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் மேல (அரியய
னரனென்னுமிவரையுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து) (உணர்ந்துணர்
ந்து) ஒருவுணர்தி - ஸ்வரூபபரம். ஒருவுணர்தி - ஸ்வபாவபரம். உ
ரைத்துரைத்து - ஸ்வரூபபரமான ப்ரமாணங்களையும், ஸ்வபாவபரமான
ப்ரமாணங்களையும். விரோதிநிரஸநஶீலனாய ரக்ஷகனாயிருக்குமொருவன்,
ஒருவன் திருநாபிகமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்தவனாயிருக்கும், ஒ
ருவன் ஸம்ஹாரமொன்றுக்கே கடவனாயிருக்கும்; இவர்களை ப்ரதிபாதி
க்கிற ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்து பார்த்து, அவைதன்னைப் பலகாலுஞ்
சொல்லிப்பார்த்து. விளக்கத்துக்கே யுத்கர்ஷந் தோற்றும்படியாயிருப்ப
தொரு ப்ரபந்தம்பண்ணித் தரவேணுமென்பாரைப்போலே ஒருவ்யக்தி
யிலே பக்ஷபதிக்கப்பாராதே இவர்கள் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களைப் பலகா
லுமாராய்ந்து பார்த்து, கோல்விழுக்காட்டாலே உத்கர்ஷங்கிடந்த வ்ய
க்தியைப்பற்றப்பார்ப்பது. இப்படி யாராய்ந்தவாறே ஒருவஸ்துவே ப்ர
தாநமென்று உங்கள் நெஞ்சிலே தோற்றும், அவ்வஸ்துவை ஶ்ரவணமந
நாதிகளாலே "கைப்படுத்தது" என்று விஶ்வஸிக்கலாமளவும் ஆஶ்ரயி
க்கப்பாருங்கோள்.... ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (உணர்ந்திழியாதி) "அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்று பண்ணிக் காட்டின ஸ்தாபந பூர்வகமாக ஸங்கதி (அவதாரத்திலேயிறங்கி) அவதாரிகையிலே "த்ரயோதேவாஸ்துல்யா:" (த்ரயோதேவாஸ்துல்யா:) என்கிறபடியே "ஏகைவமூர்த்திர் பிபிதே த்ரிதாஸா ஸாமாந்யமேஷாம் ப்ரதமாவரத்வம் | விஷ்ணோர்ஹரஸ்தஸ்ய ஹரி: கதாசித் வேதாஸ்தயோஸ்தாவபி தாதுராத்யௌ:" (மூர்த்தியொன்றே மூன்றாய்ப் பிரிந்ததாம்; இவர்களுக்கு ப்ரதமத்வாவரத்வம் ஸாமாந்யம்; விஷ்ணுவுக்கு ஹரன் முதல்வன், அவனுக்கு ஹரி முதல்வன், இவ்விருவர்க்கும் ப்ரஹ்மா முதல்வன்) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்று தொடங்கி, "உணரிலும்" என்கிற பதத்தளவாகக் காட்டுகிற பாசுரமருளிச்செய்கிறார் (காணகிறதேஹமித்யாதி) "இறைநிலையுணர்வரிது" என்றதைப் பற்ற (வருகிறதித்யாதி) "அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்றதைப் பற்ற (இவ்வழியையித்யாதி) "மனப்பட்டதொன்றே" இத்யாதியைப் பற்ற (ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்றதைப் பற்ற (ஆஶ்ரயிக்குமபகாரமின்னதென்றது)

"உருபமாதரமயனே" என்கிறவை - யோகசாஸ்த்ர. விபக்ஷ - நிருக்தி. "வேதாந்தோமதிசேஷ்ட" (சைதந்யமாகமே) என்கிறவர்கள் ஸாங்க்யவைசேஷிகர்கள். முக்தியவஸ்தையிலே மாத்ரமாபாஷாணகல்பமாயிருக்குமென்று ஆவர்கள் சொல்லுகையாலே. ஜ்ஞானம் - "ஜாநாதி" (ஜாநாதி) என்கிற தாத்வர்த்தமாகையாலே க்ரியையாயிருக்கும். க்ரியைதான் - சலநாத்மகமாயும், தாத்வர்த்தரூபமாயும், த்விவிதமாயிருக்குமிறே. க்ரியைக்குத்பத்தி விநாஶங்களுண்டாகையாலே. க்ரியாஶ்ரயத்வமான ஜ்ஞாத்ருத்வமும் நித்யமென்று சொல்லுகிற க்ரியாவாதியான மாயியை நிரஸிக்கிறதென்றபடி. (ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமாகையாலே) ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யமென்று நமக்கு பக்ஷமாகையாலே. ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாநரூபக்ரியைக்கு கர்த்தாவாயிருக்கை.

"இழிந்தகன்றுயர்ந்து" என்றதுக்கிரண்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (இச்சேதனருடைய பாஷ்யபாடியாலே) முதலிலான வாக்யத்திலே, நிகூர்ப்பாதுவந்த ஸ்வரூபத்தைப் பற்ற ஸாவதாரிகமான வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறது. த்விதீயவாக்யத்திலே, ஶரீரவ்யாப்தியைச்சொல்லுகிறது இத்தவிரண்டாமாத்ரம் (பாடிதமேயித்யாதி) உரு-ஶரீரம். வியந்தல், இயந்தல் இரண்டும் - யெழுபாம். இந்நிலைமை - இவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை.

"உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்" என்றதுக்கு த்யாநரஹித கேவலஶ்ரவணாதிகளாலே யுணரிலுமென்றதை, த்ருடாநந்யயோக கரமத்தாலே யுணரிலு மென்றதெல்லாம் திரண்டாத்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ஏகவிரண்டாலுமித்யாதியாலும், ஶ்ரோத்ரிதேத்யாதியாலும்) உதவா, ஶ்ரோத்ரயாதிவாக்யம் விவரணமாகயுமாம். "உருவியந்த" என்கிறவிடத்தில் பதபேதமொழிய வாத்தபேத மில்லையென்கிறார் (அடமித்யாதி) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறது - ஶ்ரவணமநநக

ர். (கேவலஶ்ரவணமநநாதிகளாலே) பக்தி விஷயமான ஶ்ரவணாதிகளன்றி
றே கேவலாத்மவிஷயமான ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே

வஸ்துவையமாணத்தைக் காட்டுகிறது "இறையிலியுணர்வரிது" என்கிறதுக்
கருத்தும (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அறிந்தால் தேவதாந்தரங்களிற் பரத்வஶங்கை
உண்டாகாதென்றபடி. பரத்வநிர்ணயப்ரகரணத்திலே சைதந்ய விஶிஷ்டனாயைச்
சொல்லி ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்தபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சைதந்
யப்ரகடனமின்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே)

அரியயனரனித்யாதியாலே - தத்த்வநிஷ்கர்ஷம் பண்ணும் க்ரமத்தைச் சொ
ல்லுகிறது. "உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து" என்கிற வீப்ஸைகளுக்கு - விஷய
பேதத்தாலே பேதமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு உணர்த்தியென்று தொடங்கி மூன்று
வாக்யத்தாலே) "அரியயனரன்" என்றதுக்கருத்தும் (விரோதியித்யாதி) ரக்ஷக
னுமிருக்குமொருவனென்றது - "நஹிபாலநஸாமர்த்ய ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்
ஹரிம்" (நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்) இத்யாதியைப்பற்
ற (அவயவதாரேணேதி) அத்ர விஷ்ணோ: ஜாத: - அஜ: என்றபடி.

"உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிற வீப்ஸையாலே - ஸ்வரூபஸ்வபாவபரமான
ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தென்றும், "உரைத்துரைத்து" என்றதுக்கு - பலகா
லும் சொல்லி யென்றர்த்தமாகக், இந்தவிரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்
(இவர்களையித்யாதி) பலகாலுமென்றது - வீப்ஸையைப்பற்ற. ஆராய்கையாவது -
பக்ஷபாதமின்றிக்கே மத்யஸ்த புத்த்யா விசாரிக்கையென்கிறார். (விசுக்தத்துக்கே
யித்யாதி) ஒருபரபந்தம் பண்ணித்தரவேணுமென்பாரைப்போலேயென்றது - "த
ஸ்மாத் பவந்தம் ப்ருச்சாம ஸூத பௌராணிகோத்தம | புராணஸம்ஹிதாம் புண்யாம் லிங்க
மாஹாத்ம்ய ஸம்யுதாம்" (தஸ்மாத்பவந்தம் ப்ருச்சாமஸஸூதபௌ
ராணிகோத்தம | புராணஸம்ஹிதாம்புண்யாம் லிங்கமாஹாத்ம்யஸம்யுதாம்) என்ற
தைப்பற்ற. ப்ரமாணங்களை யாராய்கைக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (இவ
ர்கள் ஸ்வரூபேத்யாதி) (கோலவிழுக்காட்டாலே) ஸ்வத: ப்ராப்தியாலே.

"மனப்பட்டதொன்றே" என்றதுக்கருத்தும (இப்படியாராய்ந்தவித்யாதி)
"உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்" என்று - ஶ்ரவணமநநாதிகளா
லேயநுஸந்தித்து, வஸ்துவுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப் பலகாலுமுச்சரித்
து, ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. உரைத்துரைத்தென்றது - அஸக்ருச்ச்ரவணத்தை.
உணர்ந்துணர்ந்தென்கிறது - அஸக்ருந்மநநத்தை. கைப்புகுருகை - பலோந்முக
மாகை. இது - வீப்ஸாதாத்பர்யம்.

உணர்ந்துணர்ந்தென்று தொடங்கி, உயிர்களை அரியயனரனென்னுமிவரையு
ணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து, மனப்பட்டதொன்றை உணர்ந்துணர்ந் துரைத்து
ரைத்திறைஞ்சுமின், இத்யந்வய:. முதலில், உணர்ந்துணர்ந்தென்றதுக்கு - ஜ்ஞா
த்ருத்வஸ்வபாவனாகையாலே யென்றுமொக்க வுணருகையே ஸ்வபாவமாகவுடை
யரு யித்யர்த்த:.. *

ஏழாம்பாட்டு.

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவருமவடிவினுணின்ற
நன்றெழினாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை
யொன்றநுமமனத்துவைத்துள்ளிநுமிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஒன்றென) ஏகாதிஷ்டிதமோ, அநேகாதிஷ்டிதமோ, என்றறி யவரிதானவடிவிலேநின்ற நன்றெழினாரண னான்முகனரனென்னுமிவரு டைய ஸ்வரூபங்களை யவதிதமநஸ்கராய்ப்பண்ணுவது. அவர்களி லே யொருவனே யீஸ்வரனென்று தோற்றிவரும். தோற்றிவருமிடத்தி லும் ப்ரஹ்மருத்ராகளுக்கு ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமான கல்யாணகு ணங்களையுடையவனான நாராயணனென்றே தோற்றிவரும். ஆனபின்பு த்தவ்யதிரிக்த ப்ரஹ்மருத்ராகள்பக்க லீஸ்வரத்வ ஸங்கையைவிட்டந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஸரீரத்யுபகரணங்களுள்ளபோதே அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்வதென்கிறார்..... .. ....

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், விவேகப்ரகாரத்தை விஸத்மாக வுபதேஸித்துச்சட்டக்கொள்வா ப்ராயியுங்கோளென்கிறா.

ஒன்றெனப்பலவென - ஏகாத்மப்ரகாரமென்று மநேகாத்மாதிஷ்டிதமெ ன்றும், ஒருவன் ப்ரதானனென்றுந் தனித்தனியே ப்ரதானரென்றும். அறிவரும்-அ றிவரிதான. வடிவினுள் - வடிவுகளுக்குள்ளே. நின்ற - வர்த்திக்கிற. நன்று - விலக்ஷ ணமான. எழில் - அபஹதபாபமத்வாதிகுணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையரூப. நார ணன் - நாராயணனுவாகாதிஸித்தனாய ஸமஸ்தசித்சித்ப்ராத்மாவான நாராயண ன். நான்முகன் - சதுர்வேதபாராயணனாதலுக்கும் ப்ரஹ்மாமுக ஸ்ருஷ்டிக்கும்ப்ரயுக்த மான முகபேதத்தையுடைய சதுர்முகன். அரன் - ஸம்ஹாரஸீலஸ்வபாவனான ஹர ன். என்னுமிவரை - என்று தத்தத்ஸ்வபாவவைஸத்யம்பிறக்கும்படி ப்ரமாணங்க ளாலே சொல்லப்பட்டவர்களை. ஒன்ற - ஒருவர்பக்கல் ப்ராதாந்யபக்ஷபாதமற-ஏ காகாரதயா. நும்மனத்துவைத்து - உங்கள்நெஞ்சிலேவைத்து. உள்ளி - அவர்கள் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை ஸப்ரமாணமாகவாராய்ந்து. நும்மிருபசையறுத்து - உங்க ள் ப்ரதிபத்திதோஷத்தாலே யிருவர்பக்கலிலுமுண்டான ஈஸ்வரஸங்கத்தையறு த்து. அவனிடை - அந்தநன்றெழினாரணன்பக்கலிலே. நம்முடை - நம்முடைய. நாள் - ஆயுஸ்ஸான காலத்திலே. “ ஸாக்ஷத்திஃ ” (ஏகபக்திஃ) என்கிறபடியே. நன்றென - நன்றான. நலம் - ஸ்நேஹத்தை. செய்வது - பண்ணுவது.. .. .. *

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

“ அப்படியே செய்கிறோம் ” என்றுறியிருந்தார்கள் ; அய்யோ! நீங்கள், உங்களுடைய ஆயுஸ்ஸினுடைய ஸ்த்திதியும், இழக்கிறவிஷயத்

தின் நன்மையு மறியாமையிறே ஆறியிருக்கிறது ; நீங்கள் முடிந்துபோ வதற்குமுன்னே நிர்ணயோபாயங்களாலே வஸ்து வின்னதென்று நிர் ணயித்து, நிர்ணீதனானவன்பக்கலிலே கடுக பக்தியைப் பண்ணப் பாருங் கோளென்று கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற திப்பாட்டும். நீங்களம ந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே கடுகச்செய்துகொடுநின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேணும், " செய்கிறோம் " என்று செய்யவொண்ணாதென்கிற வி துவே விஶேஷம் கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டில.

(ஒன்றென) மூவர் ப்ரதாநராய மூவர்க்கும் மூன்று ஶரீரமுண் டாய்த்தோற்றுகையாலே, மூன்றுஶரீரத்திலு மொருவனே யதிஷ்டித் துக்கொண்டு நிற்கிறானோ', அன்றியே மூன்றிலும் மூன்றுசேதநரதிஷ் டித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்களோ ! என்று அறியவரிய வடிவுகளையுடை யராய்நிற்கிற. ஏகாத்மாதிஷ்டிதமோ ! அநேகாத்மாதிஷ்டிதமோ ! என்று அறியவரிதான வடிவையுடையராய்நின்ற. (நன்றெழில்நாரணன்) அத்யபரமான நாராயணாநுவாகாதிகளை நினைக்கிறார். எழிலென்று - " அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண: " (அபஹதபாப் மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:) என்கிறபுகரை நினைக்கிறது. (நன்றெ ழில) ரூபஸ்ரீயைப்பார்த்தவாறே " கண்டவாற்றாலதனதேயுலகென்னின் றான் " என்கிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனிவனேயென்னலாம்.

(நாரணன்) திருநாமத்தைப்பார்த்தவாறே தன்னையொழிந்த த டைய ப்ரகாரமாய்க்கொண்டு தான்ப்ரகாரியாயிருப்பா னொருவனென்று தோற்றியிருக்கும். (நான்முகன்) ஒருவன், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேவந்தா ல நாலுவேதங்களையு முச்சரிக்கைக்கு நாலுமுகத்தை யுடையனாய ஸ்ரு ஷ்டிகார்யமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். (அரன்) ஒ ருவன் ஸம்ஹாரத்ருத்வமொன்றிலு மந்விதனென்று தோற்றியிருக்கும். " ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந: " (ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ் ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்த்தந:) என்கி றபடியே. ஸம்ஜ்ஞைகளில் வந்தால் லோகவேதங்களாய விஷ்ணுஶப்தத் தோடு பர்யாயமான ஜநார்த்தநஶப்தத்தையிட்டுத் தலைக்கட்டுகையாலே தானே ப்ரதாநனென்று தோற்றும்படியாயிருக்கும்.

இப்படி விஸத்ருஶ ஸ்வபாவராயிருக்கிறவிவர்களை (ஒன்றுமம றத்துவைத்து) அவனையொழிந்த விருவரிலே யொருவனுக்கு உத்கர் ஷம்வேணுமென்றுதல், நிர்ணயிப்பதற்கு முன்னே யிவனுக்குத்கர்ஷம் வேணுமென்றுதல் பாராதே ஒருபடிப்பட்ட உங்கள் நெஞ்சிலே வைப் பது. (உள்ளி) உள்ளுவது - ஶ்ருதிந்யாயங்களாலே பாராய்வது. அவ

ரகள ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை இப்படியாராய்ந்தவாறே, ஒருவஸ்து ப்ராதா நமாயிரண்டபரதாநமாயத்தோற்றும, தோற்றினவாறே (நும்மிருப்பசை யறுத்து) அவ்விரண்டிலும நீங்கள் பண்ணுகிற நசையைத் தவிருவது. வஸ்துகதமாய் வருவதொரு வுத்கர்ஷமில்லை, நீங்களேறிடுகிற விவற்றை நதவிருவது. (நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை) இப்படி நிரணீதனன வனபக்கலிலே "இவனநமக்குக கைப்புகுந்தான்" என்று உங்களுக்கேற தத்தேற்றமபிறக்கும்படி அநந்யபரயோஜநமான பக்தியைப பண்ணப்பாரு ஙகோள். கரமத்திலே செய்கிறோமென்றிருந்தாகள் (நமமுடைநாளே) கெடுவிர்காள்', நமமுடையாயுஸ்ஸின நிலையறிவீரகோளே! கடுக வாய்ப்ர யிக்கப்பாருஙகோள. "நமமுடைநாள" என்னுங் காட்டில் - ஆயுஸ்ஸி ன்நிலையை யறிந்தபடி யென்னென்னில், முனபே "மின்னினிலையில" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஒருவனிரண்டுகத்தைவைப மடைத்துக்கொண்டு கிடந்துறஙகாநின்றால, நெருப்புப்பற்றி யெரியாநின்றால, "அவிக்கிறோ ம" என்றுறியிருக்கலாமோ ; [நநு ஜ்ய—தி தக்ஷிதெ்ர நநு ஜ்ய ஹிதெ ஈவள । ஆத்ஸநோ நாவபு—யெ்ஜேஷ் ராஜீவித க்ஷயம்] (நந்தந்த யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதேரவேள । ஆதமநோநாவபுத்யநதேமநு ஷ்யாஜீவிதக்ஷயம) ஆதித்யோதயத்திலேவந்தவாறே "தரவ்யாஜநகா லமவந்தது" என்று உகப்பாகள, அவனஸ்தமித்தவாறே "அபிமதவி ஷயங்களோடே ரமிக்கைக்குக் காலமவநதது" என்றுகப்பாகள், சாவி லெடுந்தீபோலே தஙகளாயுஸ்ஸு குறைகிறதென்றறியாதிரா நின்றா களென்றுநினைறதிறே. .. .. , ...*

ஜீயர் அருமபதம.

ஏழாமபாட்டு. (ஒன்றெனவிதயாதி) "நமமுடைநாளே" என்றதனைப ரதானமாக்கிக்கொண்டு, "நலஞ்செய்வதவனிடை" என்னுமளவுங் கடாக்ஷிநது ஙகத்தி (அப்படியே மிதயாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) நன்மையுமென்றது - "நன றெழிஞரணன" என்றதைப்பற்ற "நலஞ்செய்வது" என்றதைப்பற்ற (பக தியைப்பண்ணப்பாருஙகோளென்றது) கீழ்ப்பாட்டிலிற்காட்டில் விஶேஷமில்லையோ வென்ன (நீசவிதயாதி).

ஒன்றெனப பலவென வறிவரும நன்றெழிஞரண னென்ன வமையாதோ, "வடிவிறுனின்ற" என்னவேணுமோவென்ன, இது கோடயுத்தாபநார்த்தமென கிறா (மூவாபரதாநராயிதயாதி) ஶரீரம் மூன்றுகையாலே மூவரென்னலாயிருக் குமம்; அந்த வநதஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து, பரபலமாய துல்யமாயிருந்துள்ள மூ ன்றுகாயங்களைச் செய்கையாலே ஏகைககாயஶக்தியைப் பார்த்தால இவனே ஸாவஶாஜன். இவனே ஸாவஶக்தன" என்று தோற்றுகையாலே யொருவனே 'யன்னலாயிருக்கும்மனதுதாதபாயம். போஜனார்தம (ஏகாதமாதிஷ்டிதமோ

டி யாதி) ஒன்று-ஒன்றாலேயதிஷ்டிதம், பல-பலராலேயதிஷ்டிதம். " அறிவருமையடியினுள் " என்றதுக்கு முந்தின யோஜனையில் - அறியவருமைக்கு ஹேதுவான வடிவிலென்றாதல், த்விதீய யோஜனையில், அறிவருமைக்கு விஷயமான வென்றாதல். வடிவு - ஸ்வபாவமாதல், ஸரீரமாதல்.

நன்மைக்காதல் (அநந்யப்ரமாணவிஷயாத்) என்கிறதுக்கர்த்தம் (அபஹதபாப்மேத்யாதி)

விக்ரஹத்தில் நன்றுணவெழிலென்றாதல் (ரூபஸ்ரீயையடியாதி) நன்மையேதென்ன (கண்டவாறு விதயாதி) ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான ஸ்வேஷ்டப்ரகாரங்களாலே ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக லோகம் தனக்கே ஸேஷமென்று நாட்டாகச்சொல்லும்படி நின்றவென்றபடி. ஸுபாலோபநிஷத் " ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண: " (ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோதேவ ஏகோநாராயண:) அஸ்யார்த்த:, அந்தராத்மபதஸ்ய - ஸத்தாவத்வஸ்துவாசித்வாத் உபயவிபூத்யந்தர்க்கத சிதசித்வஸ்துஜாதம பூதஸப்தேநோக்தவா, தவ்யாந்தராத்மதயாஸ்தித இத்யர்த்த:
அபஹதபாப்மா - ஸர்வாந்தராத்மத்வேபி வ்யாப்யகத தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட:. திவ்ய: - திவிஸ்தித:. பரமபதநிலய இத்யர்த்த:. தேவ:-த்யோதமாநத்வாதிகுணோபேத:. ஏக: - அத்விதீய:. ஸமாப்யதிகரஹித: ஏவம்பூதஸ்ஸோன்ன (நாராயண இதி) " ரூபஸ்ரீயைப் பார்த்தவாறே " என்றவிடத்திலே " ரூடஸ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்ரைஸ்ச சைஸ்சிதசிதாத்ம பவைஸ்ச தைஸ்தை: | திவ்யைரநிந்த்யவிபவைரபவை: ப்ரஸித்தை: நித்யைச நிஸ்சிதவஸ்தூநி ஸ்வரூபம் " (ரூடஸ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்ரைஸ்ச சைஸ்சித்சிதாத்மபவைஸ்ச தைஸ்தை: | சிஹ்நைரநிந்த்யவிபவைரபவைஸ்ச நிஸ்சிந்வதே த்வயி விபஸ்சிதஈஸிதருத்வம்) என்கிற ஸ்லோகமநுஸந்தேயம். அநிந்த்யவிபவை:- ஸ்வாபாவிகை:. அபவைஸ்ச - அதிமாநுஷசீலத்யாக்ஷாந்த்யாதிபிரித்யர்த்த:. " ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநமாசஷ்டே " (ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹிமாநமாசஷ்டே) என்று ரூபத்தை மஹிமஜ்ஞாபகமாகச்சொல்லிற்றிறே.

பஹுவ்ரீஹியிலாதல் (திருநாமத்தையித்யாதி) பாஹ்மாவுக்கு பரத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது - " நான்முகன் " என்கிற நாமமென்கிறார் (ஒருவனித்யாதி) நாலுவேதங்களையுமென்றதுக்கு - பரமாணநிந ஜ்ஞாநத்வத்திலேதாத்பர்யம். " அரன் " என்றதும - ருத்ரனுக்கு பரத்வ ஸூசகமான நாமமென்கிறார் (ஒருவனித்யாதி) " நாரணன் " என்றதுக்கர்த்தம - ஸமஸ்தமும ப்ரகாரமாய்த் தான ப்ரகாரியாயிருக்குமென்று சொன்னபோதே யவனுக்கு ப்ராதாந்ய தோற்றுமிறே.

அவன் ப்ரதாநனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸ்ருஷ்டிஸத்தித்யந்தேத்யாதி) இதம்ப்ரதமமேமஸே த்விதீயே " ஜநார்த்தந: என்கிறபடியே " என்றவனந்தரம், இட்டதிர்த்தேஸமும் என்று வாக்யஸேஷம். அதெங்ஙனேயென்ன (ஸமஜ்ஞாக்ளிதயாதி) " ஒக்கவெடுக்கலாய " என்றவனந்தரம், இருக்கிறவென்று வாக்யஸேஷம். " ப்ரதாநனென்றுதோற்றுமபடியாயிருக்கும் " என்றவனந்தரம், அப்படியே

மிகு "நன்றெழில" என்கிற விசேஷணத்தாலே இவனே ப்ரதானனென்னுமது தோற்றுகிறது என்று வாக்யசேஷம்.

விஸத்ருஶஸ்வபாவா - விருத்தஸ்வபாவா. ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வங்களாலே வைஸாத்ருஶ்யம். ஒன்ற - ஒருபடிப்பட. ஶ்ருதிந்யாயங்களாலே ஶ்ருதியாலும் ந்யாயங்களாலும் ந்யாயங்கள் - யுக்திகள். உள்ளி - விசாரித்து.

பசை - நசை. "நும" என்றதுக்கு பாவம் (வஸ்துக்கதமாயித்யாதி)

ஏற - மநஸ்ஸிலேயேறும்படி. தேற்றம் - தெளிவு. (அந்யபரயோஜநமானபக்தி) ஸாத்யபக்தி.

"நம்முடைநாள" என்றதுக்கு-அஸ்திரத்வத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (கெடுவிகாளித்யாதி) கெடுவிகாள் - துஷ்டாத்மாக்களே. இவ்விடத்தில "ஸம்பத்ஸ்வப்நஸங்காஶா: ஶரீரம் யௌவநம் க்ஷணஸுகோபமம் । தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்ச கஸ்ய ஸ்யாஜ்ஜ்ஞாநதோ த்ருதி:" (ஸம்பத்ஸஸ்வப்நஸங்காஶாஶ்ஶரீரம்யௌவநம் க்ஷணஸுகோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்சகஸ்யஸ்யாஜ்ஜ்ஞாநதோத்ருதி:) என்றதநுஸந்தேயம். "நம்முடைநாள' என்றதுக்கு அநர்த்தாவஹத்வத்தாலு மாறியிருக்கப்போகாதென்று பாவாந்தரம் (ஒருவனித்யாதி) ஆயுஸ்ஸு தான ஸதந்த்ரமானாலும் ஸம்ஸாராபிவ்ருத்தியாகிறவனர்த்தவிசேஷம் வருகிறபடியை யநுஸந்தித்தாலாறியிருக்கவொண்ணாது, அவனைக் கடுக வாஶ்ரயிக்கவேணுமென்றபடி.

ஆயுஸ்ஸினஸ்தைர்யத்துக்கு ப்ரமாணம் (நந்தந்தீத்யாதி) இதம்யோத்யாகாண்டே சித்ரகூடே பரதம் ப்ரதி ராமவசநம். மநுஷ்யா: ஆத்மந: ஜீவிதக்ஷயம் நாவபுத்யந்தே இத்யந்வய:. "சாலிலெடுத்த நீர்போலே" என்றவிடத்தில, "ஆயு: பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்பு:" (ஆயு: பரிஸ்ரவதி பிந்நகடாதிவாம்ப:) என்றதநுஸந்தேயம். சாலிலெடுத்த நீரென்றது - ஆயுஸ்ஸினுடைய வல்பத்தையும், க்ஷயத்தினுடைய ப்ரத்யக்ஷத்தையுந் தோற்றுகைக்காக. குளத்தில நீர்வற்றுகிறமை தெரியாதிறே.

ஒன்றென்வென்றுதொடங்கி, நுமமிருபசையறுத்து அவனிடை நன்றென நலம்செய்வது நம்முடைநாளே இத்யந்வய:. (ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுள்நின்ற) ஏகத்வமாதிஷ்டிதமென்றும் அநேகத்வமாதிஷ்டிதமென்றும்-ஒருவன் ப்ரதானனென்னும், தனித்தனியே ப்ரதாநரென்று மறிபவரிதான வடிவுகளுள் ளேவர்த்திக்கிறவென்று பதார்த்தம். (நன்றெழிநாரணன) விலக்ஷணமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய நாரணன் ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நாளுநின்றடுநமபழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளுமோர்குறைவிலலைமனனகமலமறககழுவி
நாளுநந்திருவுடையடிகடநலங்கழல்வணஙகி
மாளுமோரிடத்திலுமவணககொடுமாளவதுவலமே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாளுநின்றடும) இப்படி யநந்யப்ரயோஜநராயக்கொண்டு நந்திருவுடையடிகட்நலங்கழலவணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு பாதகமா யநாதிகால ஸஞ்சிதமாய பகவதநுபவவிரோதியான நம்முடைய கொடுவினையெல்லாம வணங்கின வப்போதேமாளும். இனியொருநாளு மொருகுறையில்லை, நாமபேக்ஷித்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறலாம. இப்படி சிரகாலங்கூட பலவதஸாத்யமான பக்தியோகத்தை ஸாதிக்கைக்குக்காலமும் பலமுமின்றியே அந்திமதசாபந்நராளரிழுந்து போமித்தனையோவென்னில; அந்த அந்திமதசையிலேயாகிலும, ஓராநசமாத்ரமாதல, ஒருக்ஷிமாத்ரமாதல, ஒருஸ்மருதிமாத்ரமாதலவன்றித்திலேசெய்ய, அந்தபக்தியோகத்திலும நன்றெனகிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

ப்ரதிபந்தகங்களானவையெல்லாம் குலையுமெனகிறார.

மன்னகம் - மன்னகத்தை. மலம் - த்ரிமூர்த்திஸாமயாஸங்கையாலுண்டான ஸம்ஸயமாகிறமலம. அற - அறும்படி கழுவி - விவேகத்தாலேபரிஹ்ருதமாக்கி. நாளும - நமக்கபிமதமானநாடோறும. நம் - நமக்கேகூறுபட்ட. திருவுடை-ஸ்ரீமானன. அடிகள்தம - ஸ்வாமியினுடைய. நலம - ஸாவஸமாஸ்ரயணீயமாயபோக்யமுமான. கழல - திருவடிகளை. வணங்கின - ஆஸ்ரயிக்கில. நாளும் - நாடோறும. நின்று - விடாதேநின்று. அடும - பரிதபிப்பதாய. நம - நமபுத்திபூர்வகமாக நமக்குத்தேடின. பழமை - அநாதிஸித்தமாய. அங்கொடுவினை - மிகவும க்ரூரமான அக்ருத்யகரணாதிபாபங்கள. உடனே - ஆஸ்ரயணஸமகாலத்திலே. மாளும-நஸிக்கும். ஓர்குறைவில்லை - ஸ்வாபிமதத்தில் குறைபட்டதொன்றுமில்லை.

இப்படியாஸ்ரயிக்குமிடத்தில் மாளுமோரிடத்திலும - ஸரீரவிஸ்லேஷதஸையிலும. வணக்கொடு - ஆஸ்ரயணத்தோடே. மாளவது - முடியிலுமதுவே. வலம - பரபலம. “ ஸ்ரீத்வாஸ்ராத்தகாலெவிஸ்ரூ ஹ்நிர்வாணஸ்ருதி ” (ஸ்ருதித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி) என்னுமாபோலே. “ வணங்கி ” என்றும்பாடமாம-வணங்கவென்று திருச்சிசொல்லுவாருமுளர .. ..*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

ஒருநாளாகிலும ஞற்பட்டதுடலாக வாஸ்ரயிக்கச்சொல்லாநின்றீர், அநாதிகாலம நாங்கள் பண்ணிவைத்தபாபங்கள விலக்காவோ! இனி காலந்தானுண்டோவென்ன; நீங்களாஸ்ரயணத்திலே யொருப்படவே விரோதிகளடங்கலும் நஸிக்கும, ஸ்ரியஃபதி ஸமாஸ்ரயணமாகையாலே காலங்கழிந்ததென்றிருக்கவுமவேண்டா, நீங்கள தண்டுகாலாவூன்றி யூன்றித்தளர்நடக்குமபோது அக்கோலோடேசாயவுமமையுமெனகிறார்

(நாளுநின்றடும்) நாடோறுமிடைவிடாதேநின்று ஹிம்ஸிக்கக்கடவதான. பரமாணுகதமான பாரிமாண்டால்யாதிகள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், பகவத்ஸ்வரூபத்தோபாதிகுணங்கள் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே நித்யபரதந்த்ரமாயிருக்குமாபோலவும், நித்யவஸ்துவாய நித்யபரதந்த்ரமாய்ப் போராநிற்கச்செய்தே அசித்ஸமஸாகமும் நித்யமாய்ப்போருகிறதிறே. (நம) "ஜீவ்ஷயந்ஃவாவக்ரூதா௱ம்" (தவிஷயநதஃபாபகருதயாம) என்கிறபடியே பிறராயசல் பிளந்தேறிடவந்ததல்ல, நெஞ்சுணர நாமே பண்ணிவைத்தவை. [ஸுஹ்ருதவ-ஞரூ௱ம்ஜஹாவிகிம்வா] [அபூதபூர்வமமபாவிகிமவா] என்கு, முன்பு அநுபவியாததாய், மேலநுபாவ்யமாயிருப்பதொன்றுண்டோ [ஸுரூம்ஸஹெ] [ஸாவமஸஹே] எல்லாமபொறுக்கவல்லேன். [ஜெஸௌ௱ஜம்ஹிது௱ஃவம்] [மேஸமாஜமஹிதுஃகம] தன்காயபொருதகொம்புண்டோ! என்று சொல்லலாம்படியிறே நாமேபண்ணிவைக்குமவையிருப்பது. (பழமை) அதுதானின்று நேற்றன்றியே பழையதாயிருக்கை. (அம) அம என்று - கொளாயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (கொடுவினை) அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்கை. (உடனேமாளும) ஆஶ்ரயணகாலத்திலே நஶிக்கும.

"யமெஷீக்ஷ-ஞஜஹூள வெ்ராதம்வரூஷ-ஞயமெதெவம்ஹாஸ்ரூ ஸவெவாவா நம்வரூஷ-ஞயந்தி" (யதேஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவமஹாஸ்யஸாவேபாபமாநஃ ப்ரதூயந்தே) "ஜாஊதூர ஊஜெத்ராவீ" (மேருமந்தரமாத்ரோபி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே. விரோதிபோமளவேயோ! (ஓர்குறைவில்லை) மேலுமொருவிரோதங்கள் வாராதென்னுதல்; ஸாவாபிமதங்களும் பூர்ணமாமென்னுதல். [ஜள நெதபவ்ரதிஜாநீஹி நஜெஹக்தஃப்ரணஶ்யதி] [கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்தஃப்ரணஶ்யதி] அர்ஜுந, இவ்வார்த்தையில நம்மை விஶ்வஸித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணு; நம்மைப்பற்றினவர்களுக்கு நாதம வாராதுகாண். பகவதஸமாஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்கும் வினைகிடக்கைக்கும் அகநிநாவிஞ்சேதபோலே என்ன சேர்த்தியுண்டு, அஸங்கதம். [ஊூராவாரொவி] [துராசாரோபி] செய்யக்கடவதல்லாதவற்றைச் செய்துபோருவது. [ஸவாஶீ] [ஸாவாஶீ] அபோஜ்யபோஜநங்களைப்பண்ணுவது. [க்ரூதவூஃ] [க்ருதக்நஃ] உபகரித்தவிஷயத்திலே அபகாரத்தைப்பண்ணுவது. [நாஷிகஃ] [நாஸ்திகஃ] வைதிகமாயாதையை யில்லையென்றுபோருவது.

[வூரா] [புரா] இதுதான் பழைடதாயப்போருவது. [ஸமாஶ்ரயேதிதயாதி] "இவனநுகூலிப்பதெப்போதோ" என்று ஏற்கவே ய

வசரம்பார்த்திருக்கிறவனைப்பற்றி யநுகூலிக்குமாகில பினனையவனை நித்தோஷஞக பரதிபததி பண்ணுவது. ஏனனுனென்னில [பரபாவாதபரமாதமந:] இவனைககுறைய நினைககையாவது - பகவதபரபாவததைககுறையநினைககையிறே. "நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம்வித்யதே க்வசித்" (நவாஸுதேவபகதாநாமஶுபம்விதயதேகவசித) என்னுமாபோலே.

இனிசசெயயபவேணடுவதொன்றுண்டு (மனனகமலமறககழுவி) ஸாவேஶ்வரன் ப்ராஹ்மருத்ராகள நடுவேகலசிநின்றால், " இவனோ ' கடவான, மறறையவாகளோ ' " என்று ஸமஶயிக்குமதுதவிாந்து, " ஸாவேஶ்வரனேகடவான " என்கிற அநதஃகரணஶுத்தியுண்டாகவேணும். * திருவடிதன்னாமம்மறநதும புறநதொழாதொழியுமிததனையேவேண்டுவது. (நாலும) அபாவணிகடல் தீணடலாகாதெனனுமாபோலே பொருநியதியிலலே. (நந்திருவுடையடிகளதம) ஸ்ரீமானனஸ்வாமியானவனுடைய. இததால - நிதயயோகததைசசொலலுகிறது. " ஸாவேஶ்வரனையாஶ்ரயிததானாகில அவன் பலபரதனாகிறான, பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப பறறவேணடுகிறதென் " எனறு நஞ்சீயர் பட்டரைககேடக, " ' நாலுந்திருவுடையடிகள தநகலங்கழல்வணஙகி ' எனறு - அவள் முனனாகவாஶ்ரயிககவேணுமென்று நின்றதுகணடீரோ " எனறருளிசசெயது, " அவனையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில இவன்குற்றம்பாராதே தனனிழலிலே இவனைவைதது, அவன்பககலமுகமபெறறவாறே குறறததைபபொறுப்பிக்குமவள முனனாகபபறறவேணும.

இபபடிசிரகாலஙகூட பலவதஸாத்யமான பகதியோகத்தை ஸாதிககைககுக்காலமும பலமுமினறியே அநதிமதஶாபநராய்ழிந்துபோமிததனையோவெனனில ; அந்த அநதிமதஶையிலேயாகிலும, ஓரஞ்சலிமாதரமாதல், ஒருகதிமாதரமாதல, ஒருஸ்ம்ருதிமாதரமாத லெவனறிறத்திலேசெய்ய, அநதபகதியோகததிலும நனறெனகிறா ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

எடடாம்பாட்டு. (நாலுமிதயாதி) " அங்கொடுவினையுடனேமாளும், வணககொடுமோளவதுவலமே " இதயாதியைபபறற பரஶ்நோததரரூபேண ஸஙகதி (ஒருநாளாகிலுமிதயாதி) (விலககாவோ) பரதிபநதககளாகாவோ. (காலநதானுணடோ) வருநதியொருபடி யாஶ்ரயிககிறேமெனறாலும, இனியிருககபபோகிற தலபகாலமாகையாலே காலநதானுண்டோவெனறபடி. ஆஶ்ரயணததிலேயொரு பபடவேயெனறது- "வணஙகி" எனறததைபபறற. விரோதிகளடஙகலும் நஶிக்குமெனறது - " உடனேமாளும் " என்றததைபபறற. ஸ்ரீபதி ஸமாஶ்ரயணமெனறது - " திருவுடையடிகள " எனறத்தைபபற்ற. "மாலுமோரிடததிலும" இத

யாசியைப்பற்ற (நீவகள்தண்டுகோலாயிதயாதி) தண்டத்தையே சாலாகப்பலகா ரானறியூனறித தமமாறி நடப்பதற்குமுனனே.

நாளுநினறடுமெனறு - வினைக்குநித்யத்தையும், நம என்று - பாரதந்த்ர்ய முசசோறறுகிறது, வினைதான அசித்ஸம்ஸாகசெளபாதிகமாகையாலே யநநித்ய மாசிலிறே யிறநித்யமாவது, அசித்ஸம்ஸாககந்தா னுநமபாரதந்தரமாயிறேயிருப்ப து, பாரதந்த்ரயமும் நித்யத்வமும் பரஸபரவிருத்தங்களனறோவென்ன, வயாக யாதாவருளிசசெயகிறா (பரமாணுகசேதயாதி) யதவா, (நாளுநினறடும) நித ய்முமாய பரதநதரமுமான வாதமவஸதுவை நாடோறுமிடைவிடாமல நினறு ஹிமஸிககககடவதான என்று ஸபதாாத்சமாகையாலே, நித்யவஸதுவுககு நித்ய பாரதநத்ரயமகூடுமோவெனகிற ஸஙகையை ஸசருஷடாநதமாகப பரிஹரிததுக கொணடு, இப்படிநித்யமாய பரதநத்ரமான வாதமவஸதுவையாகநதுககாமம நலி கைககு ஹேதுவேதெனகிற ஸஙகையையும பரிஹரிககிறா (பரமாணுகசேதயாதி) பாரிமாணடலயம - பரமாணுகத பரிமாணம. நித்யமாய - அநாதியாய.

பாபமாகில நமமதெனறு ஸிததமாயிருககக, "நம" என்றுவிசேஷிககிறது ககுபாவம (தவிஷநத இதயாதி) ஸாடயாநஸாகாயாம 'ஸுஹ்ருத: ஸாது க்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்'' (ஸுஹ்ருத்துக்கள் ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்) கருதவா - வயாபாரஃ. "நாயேபண்ணினைத்தவை" என்றதா லபலிததத்தை ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திமுகேன தாமஸ்திபபிககிறா (அமூர்த்தபூர்வமிதயாதி) இதுககாததம (எனககிதயாதி)

"நாளுநினறடும" என்றிருகக, "பழவம" என்றுவிசேஷிககிறதுககுபா வம் (அநாதாநிதயாதி) பாபததுககழகாவது - "நலலபாமபு" எனனுமாபோ லே கொளாயததைசசொலலுகிறதெனகிறா (அமமெனறிதயாதி) கொளாயமே வகளவெனன (அநுபவவிநாஸயமிதயாதி) பழமையெனறு - அடுககிறததபழ மை விவக்ஷிதம.

ஆஸ்ரயித்சால பூர்வாகமபோமெனனுமதுககு பரமாணஙகள (யதேஷீகே தயாதி) சாநதோகயேயைஸ்வாநரவிதயாயாம. இஷீகதூலம - நாணறபஞசு. பரோதம் - போடபபட்டது. ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமே அஷ்டஸப்ததயதயாயே, " ஸக்ருத் ஸ்ம்ருதோபி கோவிந்தோ ந்ருணாம் ஜந்மஸஹஸ்ரகம் । பாபராஸிம் தஹத்யாஸு தூலராஸிமிவாநல: । ஸகரு ஸமருதோபி கோவிநதோ ந்ருணாம ஜநமஸஞ்சிதம் । பாபராஸிந்தஹதயாஸு தூலராஸிமிவாநல: । மேருமநதரமாத்ரோபி ராஸி: பாபஸ்ய கர்மண: । கேஸவம வைத்யமாஸாதய நாவ்யாதிரிவநஸ்யதி"

"ஓர்குறைவிலலே" என்றதுககு - பூர்வாகஙகள நஸிககுமளவேயனறு, உ த்தராகமும ஸ்லேஷியாதெனனுதல, அநிஷ்டநிவருததிமாத்ரமன்றிககே யிஷ்ட பராபதியுமுண்டெனனுதல. இதுவையடைவே யருளிசசெயகிறா (மேலுமிதயாதி) இவ்விடத்திலே, " யதா புஷ்கரபலாஸ ஆபோ ந ஸ்லிஷ்யந்த ஏவமேவம்

விலா ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே" (யதாபுஷ்கரபலாஶ ஆபோ நஶ்லிஷ்யந்தே ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்ம நஶ்லிஷ்யதே) இத்யாத்யோபப்ரோக்தா:. "ஸர்வாபிமத ப்ரதமம் ப்ராணமாம" என்கிறவிடத்தில, "த்வஜ்ஞாநம் ஸம்ஸ்ருதி" (த்வத்ஸங்கீர்த்தநம்) "ஸர்வமாப்நோதி ஸர்வஶ:" (ஸர்வமாப்நோதிஸர்வஶ:) "ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி" (ஸர்வாந்காமாநவாப்நோதி) இத்யாத்யோபப்ரோக்தா:.

உத்தராகாஶலேஷத்துக்கு ப்ரமாணத்ரயம் (கௌந்தேயேத்யாதி) (அந்நிராஸிநுசேதபோலே) அக்நிகும ஸேசநத்துக்குமபோலே. அநந்தரம், பூர்வாசார்யத்துக்கு ப்ரமாணம் (துராசாரோபி, நவாஸுதேவேத்யாதி) என்னுமிடம் பகவத்கீதாஸ்தவமே "அபிசேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக் । ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக் வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: । க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி । கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி" (அபிசேதஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக் । ஸாதுரேவ ஸமந்தவ்ய ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹிஸ: । க்ஷிப்ரம்பவதிதர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திநிகச்ச தி । கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹிநமேபக்த:ப்ரணஶ்யதி) பாரதேஸாத்வதேச, "துராசாரோபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்நோ நாஸ்திக: புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம் ஶ்ரத்தயா ஶரணம் யதி । நிர்தோஷம் வித்தி தம் ஜந்தும் ப்ரபாவாத் பரமாத்மந:" (துராசாரோபிஸர்வாஶீகருதக்நோநாஸ்திக:புரா । ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி । நிர்தோஷம்விதிதம்ஜந்தும பரபாவாதபரமாதமந:) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்யாயே, "நவாஸுதேவ பக்தாநாமஶுபம் வித்யதே க்வசித் । ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி பயம் வாப்யுபஜாயதே" (நவாஸுதேவபக்தாநாமஶுபம்வித்யதேக்வசித் । ஜநமமருதயுஜராவ்யாதி பயமவாப்யுபஜாயதே) ஸம்யக்வ்யவஸித: - த்ருடாத்யவஸாயயுக்த:.

(இதுதான் பழையதாய்பபோருவது) "துராசாரோபி ஸர்வாஶீ" (துராசாரஸ்ஸமாஶ்ரயேத) என்றபோதே பூர்வத்வம் ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தே "புரா" என்கிறது - அநாதித்வாபிப்ராயமென்று கருத்து. ஏறச்சேயென்றது - ஆதிஶப்தார்த்தம். அவஸரம்பார்த்திருக்கிறவனையென்றது - "ஶிவ் க்ரூஶா" (திவகீடா) இத்யாதியில கத்யாத்தமும்சொல்லுகையாலே, "ஶத்ருக்நாம்ஶோ வ்யுத்தாஷ்ட்ரா:" (கதயர்த்தா:புத்தயாத்தா:) என்றத்தைப்பற்ற.

(ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டிலே ப்ரஸக்தமாகையாலே ப்ரகரணாநுகுணமாக "மலம" என்று இஸ்ஸம்ஶயத்தைச சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம். தேவதாந்தர ப்ரத்தவபுத்தி தவிரவேணுமோவென்ன (திருவடியித்யாதி) ஸ்வாமியுடைய திருநாமத்தை மறந்தும தத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரதேவதைகளை த்தொழாத மஹாப்ரபாவரானவர்களை. மேலே, "மாலுமோரிடத்திலும" என்கையாலும, "ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த:" (ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்த:) இத்யாதியாலும், "நாளும்" என்றது - காலனையத்யாபாவபரமெனகிறா (அப

ாவணீதயாதி) அதர " [Grantha quotation] " (அமவதததமனி ௩ராஜனுசகிதயமஸேவேதாஸபருஹேத । மநதவாரோஸபருஹேதபூரவமபரமபா வணிஸபருஹேத) எனறதநுஸநதேயம. நாளும் - ஏதேனுமொருகாலததிலே.

(நமதிருவுடையடிகள) நம - நமககு ஸவாமினியான பிராட்டியை யுடையருன ஸவாமியானவருடைய. இததால - மதுப்பால. நதுஸம்ஸாககோ௯தி நவமாதராதயோவேதிபாவ:. புருஷகாரமவஸயாபேக்ஷிதமெனனுமதுக்குஸமவாதம (ஸாவேஸவரீணாமிதயாதி) இஙகே, " [Grantha quotation] " (கிகாஹாத வாரணம்காலேஸாதக்ஷணமநுகரஹே । அஸ்திகாமாரஹபலதேகருதயமேதததயமஸ்ரீய:)" எனறதநுஸநதேயம. பரமாணமருளிசசெயது உபபததியருளிசசெயகிருா. (அவணீமிதயாதி) (பறறவேணும்) எனறுபபததியு மருளிசசெயதாாதிவிஸேஷ:.

நனமைகோததம (அவளிதயாதி) வணங்கவெனறு காடடும்படி யெநனேயெனன (வணஙகியெனகிற விதயாதி) வினையெச்சம் - கரியாஸஙகோசம். வணங்கியெனகிறது -கரியாரூபமாகையாலே, அததை ஸஙகோசிதது வணஙகவெனகிறதெனறபடி. அதாவது, வணஙகியெனருல் - கரியையினுடையயாவததநுஷடாநநதோனறும , வணஙகவெனருல - கரியையினுடைய வுபகரமமாதரந தோனறுமென்றபடி. வணங்கவெனறு ஸிக்ஷிததததுக கநுகுணமாக வநவயிககிருா (வணஙகநாளுமிதயாதி) " ஆஸரயணததிலேயொருபபடவே " எனறவவதாரிகாநுகுணமாக," வணஙகவெனறதுககு - வணஙகுகையிலே யொருபபடடவெனறபடி.

(முடிகிறவொருக்ஷணததிலும) இடமெனறு காலததைச்சொல்லி, அததால் க்ஷண ததைசசொலலுகிறதெனறபடி. (சீரைபபாயை) சீரையையும் பாயையும்,

விவரணம (ப்ரேக்ஷடடமெனனுதலெனறு) ரலயோரபேத:. தவிதீயாததம் (பலவததரமெனனுதலெனறு) பவயோரபேத:.

ஏததுபபாதநம (அவனேயுமிதயாதி) பலிதம் (இததாலிதயாதி) யுததகாணடே ஷடதரிம்ஸ மாலயவநதம பரதிராவண: " [Grantha quotation] " (தவிதாபஜயேயமபடேவமாநமேயநதகஸயசித । ஏஷமேஸஹஜோதோஷ ஸவபாவோதுரதிகரம:.) " மாருமோ ரிடததிலும " எனற விடததிலே, " [Grantha quotation] " (ஏஷாபராஹமீஸததிதி:பாாததனை காம்பராப்யவிமுஹயதி । ஸதிதவாஸயாமநதகாலேபிபரஹமநிரவாணம்ருசசதி) எனறதநுஸநதேயம. அநதகாலேடயஸயாமவிதயாயாம்ஸததிதவாபரஹமாநநதம். ப்ராபனோதீதயாதர:. நிரவாணம - ஆநநதம் " வணங்கநாளும் " இதயாதயநவயித்தவிடததிலே, " [Grantha quotation] । த

ஸஹ்ராக்ஷயோஹவெஹ்ராகஸ்ருவாகஸஹ்ராவிநாக்ஷ " (நமஇநயேவயோபரு யாநமேதபகதப்ஸ்ரததயாநவிதஃ | தஸயாக்ஷயோபவேலலோகஸ் ஸ்வபாகஸ்யாபி சாரத) இதயாநயநுஸநதேயம்.

மனனகமலமறககழுவிநாளும் நநதிருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் வணங் கி. நாஞுஙினறடுநம பழமையநகொடுவினையுடனேமாளும, ஓாதுறைபிலலெ, மா று மோரிடததிலும வணககொடுமோளவதுவலமே, இதயநவயஃ. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வலததனன திரிபுரமெரிததவனிடமபெறததுந்தித
தலதெழுதிசைமுகன்படைத்தநலவுலகமுந்தானும்
புலபபடபினனுந்தனனுலகததிலகத்தனனுமே
சொலப்புகிலிவைபினனுமவயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே.

ஆறாயிரப்படி.

(வலத்தனன) ருதரனுடையவும, சதுாமுகஸ்ருஷ்டமான லோ கததினுடையவும, சதுர்முகன்றன்னுடையவும ஸ்வரூபஸ்த்திதிபரவ்ருத் தி ஹேதுபூதனாய், பின்னையு மாஸ்ரித வாத்ஸல்யததாலே ஸ்வேசைவரு பேண ஸ்வஸேஷபூதமான ஜகததினுளளே யாஸ்ரிதாககுக் காணலாம்ப டிவந்து திருவவதாரமபணணியருளு மிவனுடைய குணஙகளைச சொல் லப்புகிலிவை பினனையும் உள்ளுளளுமபாயந்தமாயிருககும். இந்தகுண ஙகளையுடையனானவனை யெல்லாருமொக்க வறிநதாஸ்ரயியாதொழிவா னெனனென்னனில் ; தன்பககல ஸ்நேஹமிலலாதாாக்குத் தன்னை யுள்ள படி யறியவொண்ணாததொருபடி யவாகளை மோஹிபபிததுவைக்கு மெ னகிறா...... .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், கிழச்சொனன பரஹமருதராகளு மிவனாலே லப்த ஸ்வரூபரா யிருககு, ஸவவிபூதயநதாபபூதனு யவதரிதது ததததஸாஜாதயாதிகளாலே நெஞசு கலஙகபபணணுமெனகிறா.

எழுதிசைமுகன - சதுாததஸபுவந நிாவாஹகமான வெழுச்சியையுடையதி சைமுகன. படைதத - ஸவஸருஷடமான. நலவுலகமுநதானும - விலக்ஷணலோ கமுமதானும். துநதிததலத திடம்பெற - அஸஙகுசிதமாகத திருநாபியிலே யிடம் பெறறிருகக. திரிபுரமெரிததவன - தரிபுரதஹநம்பண்ணினருதரன். வலததனன்- " வபெஹ்காநஹவெஜ-ஊாநக்ஷிணவாஸ்ருஹாஸ்ரு தாநு " (பஸ்யைகா

தஸமேருதராந் தக்ஷிணபார்ஸ்வமாஸ்ரிதாந) என்கிறபடியே வலபார்ஸ்வத்தி லான், பின்னும் - ஈஸ்வராபிமானிகளுக்கும் தன திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதுக்குமேலே. அவன் புலப்பட - காணவாராய என்றிருப்பார்க்கு கண்ணுக்கிலக்காகைக்காக. தானே - தானே - காமாதிபரதந்த்ரனன்றியிலே. தனனுலகத்தில் - தன்னதானலோகத்திலுள்ளோ. ஆக்கத்தனன - அவதரித்துநிற்கும். சொலப்புகில் - இப்படி சொல்லப்பாராததோமாகில. இவை - ஏவம்விதமானகுணங்களை பின்னும் - பின்னையும். வயிறறுள - உளளோயுளளோ யகாதமாயத நிலையாது. இவையவன்துயக்கு - இவையவன பரமிபபிககுமபடி.

" வயிற்றுள " என்று - பரளயததிலே வயிறறுசகுளளோவைததாகவுமாம். நாபி - நாபி... ....

---

௯ - ஒன்பதாம்பாட்டு.

கீழ், ப்ரஹ்மாதிகளுடைய அபரத்வமும், ஸர்வேஸ்வரனுடைய பரத்வமுஞ்சொன்னார் ; இப்பாட்டில் அவர்களதாங்களிவனைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முதபாதகனாய அவர்களுக்கு ரக்ஷகனான ஸர்வேஸ்வரன் அவர்கள் தாங்களும் காலிடமாட்டாதபூமியிலேவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவெனனென்னில்; அவன்றானருளிச்செய்து வைததுவே ஹேது, " பரித்ராணாயஸாதூநாம் " (பரித்ராணாயஸாதூநாம) என்றானிறே-ஆஸ்ரயிக்குமவர்களுக்கிதிலே த்வரைபிறக்கைக்காகவும் ருசிஜநகளுக்காகவும் வந்துபிறப்பன் ; அதினபலமாய வருமதிறே துஷ்க்ருத்துக்களுடையவிநாஸம், என்றருளிச்செய்ததுவே ஹேதுவென்கிறார்.

(வலத்தனதிரிபுரமெரித்தவன்) கீழ்ப்பாட்டுக்குக் கீழிரண்டு பாட்டாலுஞ்சொன்னவர்த்தத்தை யநுபாஷிக்கிறார். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஸமஜாதாபிமானியானருத்ரன் திருமேனியில வலவருகைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபனாயிருக்கும். " பஸ்யைகாதஸமே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஸ்வமாஸ்ரிதாந் " (பஸ்யைகாதஸமேருத்ராந தக்ஷிணபார்ஸ்வமாஸ்ரிதாந்) என்கிறபடியே. (இடம்பெறத்துந்தித் தலத்தெழு திசைமுகனபடைத்த நல்லுலகமுந்தானும) எழுச்சியையுடைய திசைமுகனபடைத்தலோகமுந்தானு மஸங்குசிதமாகத் திருநாபிகமலத்திலே யிருக்கும். " ப்ரஹ்மாணமீஸம் கமலாஸநஸ்தம் " (ப்ரஹ்மாணமீஸமகமலாஸநஸ்தம) என்கிறபடியே. இவை - இவர்களுடைய ஸர்வப்ரகாரரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணம். எழுச்சியாவது - சதுர்தஸ புவநத்துக்கும் நிர்வாஹகனான வளவுடைமை, ஈஸ்வரன் விரும்பிவந்தவதரிக்கையாலே " நலலுலகம '

என்கிறது. "ஏறுளூமிறையோனும் திசைமுகனுமதிருமகளும், கூறுளூ ம்தனியுடமபன" என்கிறபடியே-பிராட்டிகளும பரஹ்மாதிகளுக்குமோ கத்த திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைத்தால, அந்தஃபுரத்திலுள்ளவ ாகளென்று அவர்களிருப்பிடத்தி லிவாகளுக்குமலியவொண்ணுதபடி கூ றுககொடுததுவைககும ஸௌவாபாஸ்ரயமாயிறே திருமேனிதானிருபப து. (இடம்பெற) ஸவிகாஸமாயிருக்கும. ருதானுக்கு மிவவருக்குள்ளா ாக்கும நிவாஹகனுய சதுாததஸபுவந ஸ்ரஷடாவான சதுாமுகன் தா னுணடாககின நனமுன லோகமுந்தானும திருநாபிகமலத்தைபபற்றி ல பதஸவரூபனுயிருக்கும. "உநதி" என்றும, "துநதி" என்றும- திருநா பிககுபபோ. (இடமபெறத்துநதி) இடமபெற, அதது, உநதிததலம, எனமுயபதம், அதில, "அதது" எனகிறபதம- சாரியையுசசொலலாய பபொருளினறியேபோய, "இடமபெறஉந்திததலம" என்கிறது. "பூ தலம்" எனனுமாபோலே. (திசைமுகனபடைதத நலனுலகமுந்தா னுமுநதிததலததனன்) ஸ்தநநதயபராஜைதாப மூலையையகலில ாககொ டடுமாபோலே, திருநாபிகமலத்தைவிடில தனஸததை யிலலையாமபடி யிருக்கை. இப்படியினனை ஸாவகாலமுமிவாகளிருபபாாகளோ வெனனி ல, ஆபததுககளிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கும். அதுமவறாகு ணமாகையாலே ஆழ்வாாகளெபபோது மொகக வருளிச செய்துகொ ணடுபோருவாகள. ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்புறம்பே நாடுகளகககவுணடாகிலும் மாளிகைக்குள்ளே செம்பாலேநாழியரிசியைத தஙகளுககு வரிசையாக நினைததிருபபாாகளிறே, அபபடியேயிவாகளும திருமேனியிலபண்ணிவை ககும்பராபதிவிடாாகளிறே. ஒருகலகஙகளிலே அடையவளைந்தானுக்கு ளளே குடிவாங்கியிருந்து, கலங்தெளிந்தவாறே புறமபேபுறபபடடா லு மிவவிடமினனுாபற்று, இவவிடமினனுாபறறெனறு பினனுமபராப தி சொலலினவககுமாபோலே.

(பின்னும) பரஹ்மாதிகளுக்குத தன்றிருமேனியிலே யிடங கொடுத்ததுக்குமேலே. (தனனுலகததிலகததனன) தானுண்டாககின பரஹ்மாவாலே யுணடானலோகஙகளிலேவந்தவதரிக்கும. பரஹ்மருத்ர ாகளும தனறிருமேனியி லேகதேஸத்தைபபறறி லபதஸ்வரூபராமபடியி ருக்கிறவன அவாகளுஙகூடககாலிட அருவருக்கிற ஸம்ஸாரததிலே வந் தவதரிக்கைககு ஹேதுவெனனெனனில (புலப்பட) காணவாராயென றென்று கண்ணுமவாயுநதுவர்நதிருககு மவாகளுக்குததன் ஸங்கலபத் தாலே ஸம்விதானமபணணவொண்ணுதே யவாகள்சக்ஷுராதிகரணஙகளு க்கு விஷயமாகவேணுமென்று. என, ஸஙகலபத்தாலே ஸம்விதாநமப ண்ணிஞலென் செயயுமென்னில், "மழுங்காதஞானமே படையாகமல ருலகிற ரெழும்பாயார்களித்தாலுன சுடர்சசோதிமறையும" எனபாக

ள். இதுதனக்குத்தானடி யென்னென்னில (தானே) [ஆத்மமாயயா] ஆத்மேச்சயா. ஒருகர்மபரேரிக்கவன்று, இச்சையாலே.

(சொல்லப்புகில் இவை பின்னும் வயிற்றுள) அவனிப்படி யவதரித்துப் பண்ணும் ரக்ஷணங்களிலே கதேசஞ் சொல்லில் சொல்லுமத்தனை, எல்லாஞ் சொல்லி தலைக்கட்டப்போகாது. சொல்லப்புகிலுளளையுளளேயாமித்தனை. அன்றியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்ருஷ்டரானவர்களுக்கு "என்மகன்" என்றபிமானிக்கலாம்படி வந்து பிறந்து, "உனக்கு ராஜ்யத்தைத் தந்தேன், அதுதன்னை வாங்கினேன், போ" என்றும், கையிலே கோலைக்கொடுத்து "பசுக்களின் பின்னே போ" என்றுஞ் சொல்லலாம்படி யெளியனாயிருக்கிறதான, இவர்களுக்கோரபத்து வந்தால் இவர்களை வயிற்றிலே வைத்து நோக்கும்படியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். இப்படி இதுவே ஆத்தமெனனுமிடம் நீரருளிச்செய்தபோது தெரிந்து, அல்லாதபோதெங்களுக்குத் தெரியாதபடியிரா நின்றதி; என்ன (இவையவன்றுயக்கே) "ஐஸோயா ஜாநாதி" (மமமாயாதுரத்யயா) என்கிறபடியே அவன்றனே ப்ரக்ருதியாகிற விலங்கையிட்ட பாக்யஹீநரானவர்கள் தன்பக்கல் அணுகாதபடி பண்ணி, அவர்களைக் கலப்புக்கால் அவன்றனநுமதிதானம் பண்ணி; உங்கள்பக்கல்வனுதாவிந்றுயிருக்கையாலே தெரியாதொழிகிறதென்கிறார். துயக்கு-ஸம்சயம்... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலத்தனனித்யாதி) கீழ்என்றது - கீழ்ப்பாட்டுக்குக் கீழிரண்டுபாட்டிலுமென்றபடி. இப்பாட்டுக்காத்தத்வயாநுஸந்தமாகலங்கதித்வேயமாதல், யத்வா, ஏகஸ்வகதியாய, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமித்யாதி - கீழ்வாக்யவிவரணமாய், அவர்கள் லப்தஸ்வரூபராயிருக்கிறபடியையும், அவதாரத்துக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்கிறாரதல.

இந்தயோஜனையில், "ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்" என்றதுக்குக்கீழே, ஆனால் என்றுகூட்டிக்கொள்வது. அருளிச்செய்தவைத்ததுதானேதென்ன (பரித்ராணேயேத்யாதி) 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" (பரித்ராணாய ஸாதூநாம விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே) இதிகீதாஸூசநாத்தே. "ஸாதூநாம் பரித்ராணாய, தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய" (ஸாதூநாம்பரித்ராணாய, தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய) என்றபதத்வயத்துக்கருமாத்தம (ஆச்ரயிக்குமவர்களுக்கித்யாதி) அதாவது-முன்பேருசியுடையார்க்குத்தவரைப் பிறக்கைக்காகவந்து பிறப்பனென்னுமது - "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாய ஸாதூநாம) என்றதுக்கார்த்தம். தன்னுடைய வ்யாபாரத்தில் ருசியில

நேர்க்கு ருசியைப பிறபபிககைககாக வநது பிறப்பனெனகிறவிது - “ யூஷம் ஸ்தாவநார்ஹாய” (தாமஸமஸததாபநாததாய) எனகிறவிதுககாததம். “ விநாஶாயசது ஷ்க்ருதாம் ” (விநாஶாயசதுஷகருதாம) எனகிறதேயெனன, அதா ஸங்கிகமெனகிறா. (அதினபலமாயிதயாதி) “ விநாஶாயச ” (விநாஶாய ச) எனறசகாரம - அநவாசயததிலே. அநவாசயமாவது அபரதாநம். “ ஆநுஷங்கிகஸ்து து ஷ்க்ருதாம் விநாஶ: ” (ஆநுஷஙகிகஸது துஷகருதாமவிநாஶ:) எனறிறே பாஷயததலே பாஷயகார ரருளிசசெயதது. ஆகருசிஜநநமும தவராஜநமும தருஷடிசிததாபஹாரி ஸவஸௌநதாய பரதாஶநமினறியிலே கூடாமையாலே யவறறுககே பராதாநயம், துஷ்கருதவிநாஶம ஸஙகலபமாதரததாலே செயயலாமாகையாலே யிதபரதாநமெனறபடி.

பரஹ்மாதயபரதவம கிழேசொல்லிறறேயெனன (கீழிறபாட்டுகளிதயாதி) சொனனவாததமாவது- இருவாகளுடையவபரதவம. அபபடியிருககுமோவெனன (பஶயைகாதஶேதயாதி) “ த்வாதஶைவ து யாதீத்ரா நாதிவா ஸம்வ ஶ்ரிதாந் ” (தவாதஶைவததாதித்யாந வாமபாரஶவமஸமாஶ்ரிதாந) இத்யுததராாததம. இதமமோக்ஷதாமே. “ திரிபுரமெரிததவன ” எனறது - ருதராநதரஙகளுககுமுபலகஷணம.

உநதிததலததெனறது - உநதித்தலததெனறபடி. எழுசசி - ஸமருத்தி. கீதாஸ்லோகதஶோ, “ பஶ்யாமி தேவாம் ஸ்தவ தேவ தேஹே ஸர்வாம் ஸ்ததா பூத விஶேஷ ஸங்காந் | ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த ம்ருஷீம் ஶ்ச ஸர்வா நுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந் ” பஶயாமிதேவாமஸதவதேவதேஹேஸாவாமஸ்ததாபூத விஶேஷஸஙகாந | பரஹமாணமீஶமகமலாஸநஸததமருஷீமஶ்சஸாவாநுரகாமஶசதிவயாந) ஈஶஶப்த: - பரதாநருதரபர: கமலாஸநஸததம பரஹ்மாணமிதயநவய:. கமலாஸநஸததம ஈஶம. இதி ஈஶவிஶேஷணமவா, கமலாஸநஸததம-பரஹ்மணிஸததிதமிதயாதத:. அளவுடைமை - ஐஶவாயம. ஜஞாநாதிகயமவா.

“ இடமபெற ” எனறதுக்கததாதபாயம (ஏருருமிதயாதி) வருஷபத்தையாருகிறருதரனும, சதுரமுகனும, பிராடடியுமகூறிட்டு வயவஸதிதமாகவாருகிறவதவிதீயமான திருமேனியை யுடையவனிதி பதாாதத:. இவாகளுக்குக்கூருககொடுபபானெனனெனன (ஸாவாபாஶ்ரயமிதயாதி)

பதஙகளுக்காததமருளிசசெயவதாகமீளவுமபரதிகோபாதாநம் (இடமபெறவிதயாதி) “ எழுசசியையுடைய ” இதயாதிவாகயவிவரணம் (ருத்ரனுககுமித யாதி) உநதியெனறிறே - நாபிககுப்பேர். ஆகையாலிடமபெற வுநதியெனறிறே சொலலவடுபபதெனன (உநதியெனறுமிதயாதி) “ துநதி ” என்றுமசொலலலாமெனறுகருதது. இவவிடததிலும “ உநதி ” எனறுபதமாகவுமாமென்கிறா (இடமபெறததுநதியித்யாதி எனகிறதெனனுமளவும) “ அதது ” இதயதரஅகாரலோப:. (எனறுயபதம்) எனறுபதபேதமாய். சாரியைசசொல் - நிரர்த்தகபதம். ஶப்

தந்_கருப்ரயோஜநம (பூதலமிதயாதி) தலமெனகிறதானறுஶேஷம "_ந்த தல-தனன" எனறுநிரூபசமாகசசொனனதுககுபாவம (ஸதநநதயேதயாதி) நாக கொடடுமாபோலே - நாகருலருமாபோலே.

ஆழவாரகளருளிசசெயத மாதரமனறிககே தாங்களும தங்களுக்கிதனை பெருமையாக நினைததிருபபாரெனறு பாவாநதரம (ஸாமநதாககிதயாசி) செம்_ தாமரநாழி. (செமபாலேநாழியரிசியை) செமபுநாழியாலேநாழியரிசியை. வரி சையாக - பஹுமாநமாக. அவாகளொருககாலிருநதுபோளுவு மவாகளிடமென னுமதுககு நருஷடாநதம (ஒருகலகஙகளிலேயிதயாதி) அடையவளைநதான - ஏ ழாமபராகாரம். பறறு - இடம. ஸத்கலமெனறபடி.

கீழே, "திசைமுகனபடைதத" எனறுவைதது, "தனனுலகம்" எனகை வயாஹதமனறோவெனன (தானுணடாககினவிதயாதி) அதாவது - தானுணடாக கின பரஹ்மாவாலே யுண்டாககப்படடதாகையாலே தனனதெனனலாமெனறப டி. அருவருககிற - ஹேயமாகநினைககிற.

(ஹேதுவெனனெனனில) பரயோஜநமெனனெனனில (காணவாராதித யாதி) உனவடிவழகைககாணுமபடி வரவேணுமெனறெனறு பலகாலுமபாாததுக கூபபிடடு, பாாககிறகண்ணும கூபபிடுகிறவாயும பசையறவுலாநதுஎனறபடி. (வி ஷயமாகவேணுமெனறு) சக்ஷுாவிஷயதவம பரயோஜநதயாஹேதுவெனறபடி. ஸஙகலபததாலே ஸமவிதாநமபணணுகை-குணுவிஷ்காராதிகளாலே ஸமவிதாநம பணணுகை. (மமுநகாதவிதயாதி) அமோகமான ஸஙகலபருபஜஞாநமேபரிகர மாகவிஸதருதமான லோகததிலேயுனககு ஶேஷபூதராரனாககுபகரிததால. ஆாதத ரக்ஷணமபணணுகைககு மடுவினகரையிலே தவரிததுவநதாயெனகிற வுனனுடைய வதயுஜஜவலமானதேஜஸஸு திரஸகருதமாகாதோவெனறபடி.

இதுதனககு - அவதாரததுககு. இதுகாரணபரஶநம. "புலபபட" என றுபரயோஜநருசொலலுகையாலே. "அடியெனனெனனில" எனறதுககுக்கருத து - காமததாலேயோவெனறபடி.

"புகில" எனறயதிஶபநாாததம (அவனிபபடியிதயாதி) "இவை" எ னறு - ரக்ஷணபரகாரஙகளைசசொலலுகிறதாதல, பரஸுத லோகஸ்ததரையாய, தஶாதாதிகளைசசொலலுகிறதாதல. வயிறறுள - (உளளேயுளளேயாம) வாசா மகோசர மெனறபடி. தவிதீயாாததததில, வயிறறுள - வயிறறுககுளளே வைதது க்கொணடாறபோலே யநததஶையிலும ரக்ஷிககுமெனறபடி. பரதமயோஜனை யில, ரக்ஷணஙகள - பூாவவாகயதாதபாயஸிததஙகள. தவிதியயோஜனையிலாதத ஙகள - "உலகததிலகததனன" எனறபதோபஸததாபிதஙகள.

(இவையவனறுயக்கே) அருளிச்செயதபோது தெரிநது, அலலாதபோது தெரியாமையுமானவிவை யவனுண்டாககின ஸமஶயம. அவன பரமிபபிககுமபடி யெனறபடி. இவவிடததிலே "ஶாஂஸுவிகோஹாயொகீ ஸாவஜ்ஜமத:ஸ ஸுஃ । கருாணஹ்ராணஸெகஹ்ரூஂ கீநாஶஜவதாணு: । தெநவஹ்யெதெ ஷொகா நூயாயொமெநகெஶவ: । யெதஜெவஜ்யவஹ்ரெஷு நஜெதஸு ஹ்ரிஜாநவா:" (ஈஶரபிஹாயோகிஸரவஸ்யஜகத:பரபு: । கர்மாண்யார

பதேகாதநமகிநாஶஇவதாபபல: | தேநவஞ்சயதேலோகாந்மாயாயோகேநகேஶ: | யேநமேவபரபதயநதே நதேமுஹ்யநதிமாநவா:) இதயாத்யநுஸநதேயம். (நுமதிதாநமபண்ணி) இருகரும் இதிஶேஷ:. "உஙகளபகல" என்கிறதுக குமுனனே அபபடியே யிதிஶேஷ:. துயககென்று - மனநதிரிவுகருபபோ. அது - ஸமஶயமும, விபாயயமும. இங்கே பரகரணுநுகுணமாக, ஸம்ஶயம் விவக்ஷித மெனகிறுா (துயககுஸம்ஶயமென்று)

திரிபுரமெரிததவனிடமபெறவலததனன, எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லு லகமுாதானு மிடமபெற வுநகிததலததனன, பினனுந தனனுலகததிற புலபபடத தாளேயகததனன, இவைபினனும் சொலபபுகில வயிறறுள, இவையவனறுடக கே, இதயாநவட:. இடமபெற - அஸங்குசிதமாக...... . ...*

பத்தாம்பாட்டு.

துயககறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கு
மயககுடைமாயைகளவானிலுமபெரியனவலலன்
புயற்கருநிறத்தனனபெருநிலஙகடந்தநலலடிபபோ
தயர்பபிலனலற்றுவனறழுவுவனவணஙகுவனமர்நதே.

ஆறுயிரப்படி.

(துயக்கறு) நிரத்தோஷாநத:கரணராய ஸமயக்ஜ்ஞாநிகளான பரஹ்மருத்ராதிகளுககுககூட வறியவரிதாயிருநததிவயாவதாரந்தொடக் கமாகவுள்ள மஹாஶ்சாயஙகளேசசெய்தருளவலலனுய, காளமேகநிபமா ன திவயரூபததைபுடையனுயிருநத வெமபெருமானுடைய திருவுலகளந் த நலலடிபபோதை யுபதேஶநிரபேக்ஷமாக நானென்னுடைய ஸாவகர ணஙகளாலு மநநயப்ரயோஜநனுயகொண் டநுபவிககபபெறறேனுகாதே யென்றுகொணடு ஸ்வஸவபாவததைபபேசுகிறுா ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, அவனுடைய அஸஙகயாதமான பராமகதவங்கிடக்க, அவனழ கையே யநுபவிபபோமெனறு பாரிககிறுா.

துயககறு - ஸமஶயவிபாயயமிலலாமையாலே கலக்கமறற. மதியில் - நெஞ்சிலேபிறநத. நன்ஞாநததுள - நனறுனஜஞாநததைபுடையரான. அமரரை - தேவாகளேயும. துயககும - கலஙகபபண்ணும். மயககு-பராமகதவஶகதியை. உடை- உடைய. மாயைகள - ஆஶ்சாயமானவாகாரஙகள. வானிலும் - எல்லையிலலாதவா காஶததிலும. பெரியனவலலன்-அதிஶயிககபபணணவலலனுய. அதனில, புயல- காளமேகமபோலே. கருநிறததனன் - கருகினநிறததைபுடையனுனவனுடைய. பெருநிலம் - பூமிபபரபபை. கடந்த - அநாயாஸேநஅளநத. நல் - விலக்ஷணமா

ன். அடிப்போது - திருவடித்தாமரைகளை. அமர்ந்து - ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் பற்றற்று அமர்ந்து. அடைப்பில்லன் - மறப்பில்லாதவனுடைய. அலற்றுவன் - அக்ரமமாகக் குணங்களை வாயாலே சொல்லுவன். தழுவுவன் - அத்யந்தப்ரேமயுக்தனாய்க்கொண்டு ஸம்ச்லேஷிப்பன். வணங்குவன் - தலையாலே வணங்குவன். இப்படி கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிப்பேனென்கிறார். . .. .*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

அவன் விழுகாப்பக்கல் பண்ணுமவை கிடக்கிடீர், அவன்காட்டின வழியே காணப்புக்க நாம் மநோவாக்காயங்களாலே நம்விடாய்கெடத் திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளை யநுபவிப்போமென்று பாரிக்கிறார்.

(துயக்கறுமதியில்) துயக்கற்றமதியையுடைய. ஸம்சயவிபர்யயரஹிதமான மதியையுடையராகையாலே (நன்ஞானத்துளமரர்) உள்-ளங்கும், இடமும், மேலும். இங்கு, மேலானவமரரென்றபடி. நன்றான ஞானத்தையுடையரான வமரரையுங்கூட. (துயக்கும்மயக்குடைமாயைகள்) துயக்கு - மனந்திரிவு. அறிவுகெடும்படி தெரியாமையைப் பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடு கூடின வவதாரங்கள். (வானிலும் பெரியனவல்லன) ஆகாசத்தைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாது. "அமரர்" என்கிறது - இந்த்ராதிகளை. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மிக்கிருக்கச்செய்தே, ஸத்த்வந்தலையெடுத்தாலும் அப்படியே கண்டிருக்குமிறே யவர்கள் தங்களுக்கு, அப்போது, "நங்கார்யம் நம்மாற்செய்யப்போகாது, அவனே நங்கார்யத்துக்குக்கடவன்" என்றிரார், அநந்தரக்ஷணத்திலே எதிரிடாநிற்பர்கள்; தங்களிருப்பிடமுமிழந்து, ஸ்த்ரீகளுமபிடியுண்டு, எளிமைப்பட்டவளவிலே யதைப் பரிஹரித்துத்தரவேணுமென்றிரந்து, பின்னை யிவனும்போய், நரகவதம்பண்ணி சிறைகிடந்த ஸ்த்ரீகளையும் மீட்டுக்கொடுத்துப்போராநிற்கச்செய்தே, புழைக்கடைக்கே நின்றதொருபூணடைய பிடுங்கிக்கொண்டுபோர, வஜ்ரத்தைக்கொண்டு தொடர்ந்தானிறே. அன்றிக்கே, "நன்ஞானத்துளமரர்" என்கிறது-நித்யஸூரிகளையாய், ஜ்ஞாநாதிகனான பெரிய திருவடியும், "தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் நானன்றோ" என்றாற்போலே சிவியார்சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னானிறே.

அவனுடைய வாஸ்சாயங்கள் நம்மால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ!, அதுகிடக்கிடீர், அவனநுக்ரஹத்தாலே காட்டின வடிவழகை யநுபவிப்போம் நாமென்கிறார் (புயற்கருநிறத்தனன்) வர்ஷுக வலாஹகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவன். (பெருநிலமித்யாதி) "மநோவாக்காயங்களாலே யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்" என்று பிள்ளா

ளபணிக்கும்படி. "இவற்றாலேயநுபவிக்கப்பாரிக்கிறார்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி. (பெருநிலங்கடந்த) பரப்பையுடைத்தான பூமியையளக்கிறவிடத்தில், வஸிஷ்டசண்டாலவிபாகமறவெல்லாத்தலையிலுமொக்கத் திருவடிகளை வைத்தான். இவர்கள் நன்மை தீமைபாராதே, தன்னுடையஶக்தியே யிவர்களுக்கு மாம்படிபண்ணினான். (நல்லடிப்போது) "படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்று ஆசைப்படவேண்டும்படியிறே யிருப்பது, "க்ஷாவ்யஶ:" (கதாபுந:) என்று ப்ரார்த்தித்துக்கிடக்குமதிறே. செவ்விப்பூசசூட வாசைப்படுவாரைப்போலே. (அயர்ப்பிலன்) மறக்கக்கடவேனல்லேன். (அலற்றுவன்) அக்ரமமாகப்பேசக்கடவேன். (தழுவுவன்) "ஸம்ஶ்லாக்யபரிஷ்வஜே" (ஸங்காடம்பரிஷஸ்வஜே) என்னுமாபோலே, கட்டிக்கொள்ளக்கடவேன். (வணங்குவன்) நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழக்கடவேன். (அமர்ந்தே) அநந்ய ப்ரயோஜநனாயிப்படி செய்யக்கடவேன்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (துயக்கித்யாதி) கீழெல்லாம் பரோபதேஶம் பண்ணிப்போந்தவிவர்கே தாமநுபவிக்கக் கடவேனென்று சொல்லுகிறது. அவர்கள் திருந்தாமையாலே. இதுக்கு ஹேது - அவன் பண்ணிவைத்த மயக்கமென்றநுஸந்தித்தருளி, ஸ்வாநுபவத்திலே யிழிகிறாரென்கிறார் (அவனவிமுகாபக்கலித்யாதி) (அவன்காட்டினவழியே) அவதரித்து வடிவழகைக்காட்டினவழியே.

மதி - அந்த:கரணம். தாம்பூர்வஜ்ஞாநமாகவுமாம். துயக்கறுமதியிலென்றது - ஹேதுகாப்ப விஶேஷணமென்னுமிடந்தோற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶயேத்யாதி) மேலானவமரர் - மநுஷ்யரிற்காட்டில் மேலானவமரர். "துயக்கும், மயக்குடை" என்கிற புநருக்திக்கர்த்தம் (அறிவுகெடும்படி யித்யாதி) துயக்குண்டாம்படி மயக்கத்தைப் பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடேகூடின வவதாரங்களென்றபடி. "வானிலும்பெரியன" என்றத்தை யவதாரத்துக்கு விஶேஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ஆகாஶத்தையித்யாதி) அறிவுகேடு - ஸம்ஶயவிபர்யயங்கள். தெரியாமை - ஜ்ஞாநாபாவம். மயக்கத்தைப்பண்ணுகையாலே, மயக்கென்று - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது.

ரஜஸ்தம:பரசுரரை "நன்ஞானத்தமரர்" என்னலாமோவென்ன (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களித்யாதி) அப்போது - ஸத்த்வம்தலையெடுத்தபோது. அப்படியெத்திட்டவிடமுண்டோவென்ன (தங்களிருப்பிடமுமித்யாதி) பூணடை - பாரிஜாதத்தை.

உள்ளமரர் - மேலானவமரர் நித்யஸூரிகளென்றபடி. சிவியார் - கைவர்த்தர். தண்டிகைமுதலானவை சுமப்பாரென்றபடி. "சொன்னனிறே" என்றவநந்தரம், அத்தைச்சொல்லுகிறதென்னுதல், என்று வாக்யஶேஷம்.

அவிஸ்மரணார்த்தம் உகதார்த்தாநுவாதம் (அவனுடையவித்யாதி) "பெருநிலம்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷிந்நுபாவம (அவனநுக்ரஹேத்யாதி) "அயா

பிலன் " இத்யாதியை - வாத்தமானாத்ததிலும பவிஷ்யதாத்ததிலும சொல்லலாயிருக்கையாலே வர்த்தமானாாததமாக நிாவஹிபபா பிளளான. " பெரு " இத்யாதிககு பலிதம் (வஸிஷ்டடேதயாதி) நன்மைக்காததம் (இவாகளிதயாதி) "தனனுடையஶாததியே " எனகிறவிடத்தில - கங்காபரவாஹாதிகள தருஷடாநதத வேநதரஷடவயஙகள. " போது " எனறதுககுபாவம் (படிககளவாகவிதயாதி) நிருபாதிகபநதுவான நீ பூமிககயாபிமாநம வநததொருநாளிலே பூமிககளவாம படி நிமிததளநதுகொணட வுனனுடைய திருவடிததாமரையை யென்றலைக்கலங்காரமாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றபடி. இதுககு ஸமவாதம் (கதேதயாதி) " [illegible] " (கதாபுநஶஶங்க) இதயாதி, ஸதோதரே. " [illegible] " (தவசசரணும்புஜத்வயம்) எனறதுசகுபாவம (செவவிபபூவிதயாதி) [illegible] பஞசமேம்ஶே அஷடாதஶே, " [illegible] ।। [illegible] " (ஸோபயேநமதவஜவஜராபஜ கருதசிஹ்நேநபாணிநா । ஸம்ஸபருஶ்யாக ருஷயசப்ரீதயாஸகாடம்பரிஷஸவஜே) துயககறுமதியை யுடையராகையாலே நனஞானத்தராயள்ளான வமரரைத துயககும மயககுடைததாய வானிலுமபெரியனவான மாயைகள் வலலனுய, புயறகருநிறததனனனவனுடைய பெருநிலஙகடநதநல்லடிபபோதை, அமாநதே அயாபபில னலறறுவன தழுவுவன, வணஙகுவனிதயநவய: அமரரைததுயககும மயககுடைமாயைகள வானிலும பெரியனவல்லன் - தேவாகளையும கலஙகபபணணும குணசேஷ்டிதஙகளை யுடைய வாஶ்சாயாவதாரங்களை யெலலையிலலாத வாகாஶததிலு மதிஶயிககப பணணவலல னிதிஶப்தாாததஃ. மயககுடை - பாரமகதவ ஶநத்யை யுடையவெனறுஞ் சொலலுவாகள. ....

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அமரர்கடொழுதெழவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
யமாபொழிலவளஙகுருகூாசசடகோபனகுறறேவலக
ளமர்சுவையாயிரததவறறினுளிவைபததுமவலலா
ரமரரோடுயாவிறசென்றறுவாதமபிறவியஞ்சிறையே.

ஆறாயிரப்படி.

(அமராகள்) ஆஶரிதஸமாஶ்ரயணீயதவாாத்தமாக வண்டமதயேவதீர்ணனுய், தேவாதிஸகலஜநஙகளுககும தாஸ்யாவஹமான அமருதமதநாதிதிவ்யசேஷ்டிதஙகளை யுடையனுயிருந்த வெமபெருமானுககு ஶேஷவ்ருததிருபமாய நிரதிஶயரஸரூபமாயிருந்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துககொண்டு இத்திருவாயமொழிவலலாா, எம்

பெருமான் ப்ரதிபந்தகங்களைபபோககி திருவடிகளிறகொண்டுபோகபப றருமை, மூநதறதிருவடிகளிலேகொண்டுபோய, அநதமிலபேரினபதத டியரோடிருந்தபினனை பரதிபநதகமான பரகருதிஸமபநததைதப்போக் கி யருளுமென்கிறார்... . ...*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், 'இததிருவாயமொழிவல்லவர்கள நிதயஸூரிகளோடொக்கவு யாததிரையைபபோயப்பெறறு ஸம்ஸாரஸம்பநததைதை யறுததவரெனகிறார

அமரரகள - சாவாமைககுமருநதாசைபபட்டதேவாகள. தொழுதெழ - “ தொழுதெழு ” என்றதமமைபபோலே கையு மஞசலியுமாயககொணடுகிறாரும் படி. அலைகடல - அலைகிறகடலை. கடைநதவன்தனனை - ஸூஈபிதமாமபடிகடைநத அக்ஷோப்யஸ்வபாவனைபபறற. அமா - பொருநதின. பொழிலவளம - பொழிலி னழகையுடைய. குருகூா - திருநகரிககுககடவ. சடகோபன - ஆழவாருடைய. குறறேவலகள - அநதரங்கவ்ருத்திகளாய. வாசிககைங்காயமாகையாலே சுவை - ரூபதஸாரஸயமு மாததஸாரஸயமும். அமா - பொருநதின. ஆயிரததவறறினுள - ஆயிரமானவவறறினுள். இவைபததும - திருபபாறகடலில அம்ருத தடாகம்போ லேயிருககிற விவைபததையும். வலலார் - அபயஸிககவலலாா. உயாவில - உயர் ததியில். அமரரோடுசெனறு - அமரரோடொககசசெனறு. தமபிறவி - தமமுடை யபிறவியாகிற. அறுசிறையறுவா - சிககென்றசிறையறுவா.

இசதிருவாயமொழி ஐஞசீராய நெடிலடிநானகு மொததிருககையாலே க லிததுறை. நேரசைபதிறுறே நிரையசைபதினேழே எனறடியெழுத தொவவாதி ருநதது - கட்டளைககலிததுறை யலலாமையால... .... *

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமததில், இத்திருவாயமொழியை யபயஸிக்கவல்லார் மூற்பட நிதயஸூரிகள் வரிசையைபபெற்று, பின்னைஸம்ஸாரமாகிற அறவைசசி றைவெட்டிவிடப் பெறுவர்களென்கிறார்.

(அமரர்கள்தொழுதெழ) கவிழ்ந்து “ உபபுசசாறுகிளருவ தெ பபோதோ ” என்றுகிடக்கிற தேவஜாதியானது எழுததுவாஙகும்படியா கவாயிற்று தோளுநதோளமாலையுமாயொரு கடலொருகடலைநின்று க டையுமாபோலே கடைநதபடி. (தொழுதெழ) குணஙகளுககுததோற் று “ தொழுதெழு ” எனகிறதம்பாசுரமே யாய்விட்டது அழகுககு த்தோறற வவாகளுககுமெனகிறார. (அமாபொழில) சேர்ந்தபொழில. (வளங்குருகூா) வளபபத்தையுடைத்தாய - ஸமபததையுடைததானதி ருநகரி. (சடகோபன்குறறேவலகள்) இத்திருநகரிககுநிர்வாஹகரான ஆழவார்வாசிகமான வடிமைசெயதபடியாயிறறிதுதான். பூர்ணவிஷயத் தில வாசகமானவ்ருத்திககு மேற்படசசெய்யலாவதில்லையே, “தஸ்லுரா

ஹோவிவந்ர்வ:" (தத்விப்ராஸோவிபந்யவ:) என்று நித்யஸூரிகளுக்கு மித்தவேயிறே வருத்தி. (ஆமாசுவையாயிரம்) ரஸகந்மாயாயிற்றுயிரந்தானிருப்பது. இத்தால் - வாசிகமானவடிமை "முறை" என்று காரியப்பத்தயா செய்யவேண்டாவென்றபடி. (அவற்றினுளிவைபத்தும்) "விண்ணவரமுதுணவமுதிலவரும் பெண்ணமுதுண்ட" என்னுமாபோலே, அவைதன்னிலே ரஸகந்மாயிருக்குமாயிற்றித்திருவாய்மொழி. இவற்றையப்யஸிக்கவல்லார் நித்யஸூரிகளோடொத்த உச்சராயத்தையுடையராய், தங்களுடைய ஜந்மமாகிற விலங்கறப்பெறுவார்கள். இப்பத்தைக் கற்றபோதே யிவனை நித்யஸூரிகளிலே யொருவனாக நினைப்பிடும், ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறந்தால் போய்ப்புகுமித்தனை; ராஜா வொருவனுக்கு நாட்டால் கரமத்திலே போய்ப்புகுமித்தனையிறே. ராஜபுத்ரன் றலையிலே முடியைவைத்து, பின்னை விலங்குவெட்டிவிடுமாபோலே, நித்யஸூரிகளிலே யொருவராம்படியான தரத்தைப்பெற்று, பின்னை ஸம்ஸாரத்தின் விச்சேதத்தைப்பெறுவார்கள். அன்றியே, (அமரரோடுயர்விற்சென்று) ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிலேசென்று. (அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே) ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநந்ம்பெறுவர்.) "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி" (த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி) என்றருளிச்செய்தவதுவே பலமாகக்கடவது.

முதற்பாட்டில் ஸௌலப்யமென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக வருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில், அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யமொருவர்க்கு மறியநிலமல்லவென்றார்; நான்காம்பாட்டில், அப்படிகளதா ஶ்ரிதர்க்கறியலாம், அநாஶ்ரிதர்க்கறியப்போகாதென்றார்; ஐந்தாம்பாட்டில், இப்படிப்பட்டவனை யவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே யாஶ்ரயியுங்கோளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவின்னதென்றும், ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரமின்னதென்று மருளிச்செய்தார்; ஏழாம்பாட்டில், நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்கவொண்ணாது, கடுக வாஶ்ரயியுங்கோளென்றார், எட்டாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்குமென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்; பத்தாம்பாட்டில், இப்படி ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தார்; இத்தை அப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொன்னார் நிகமத்தில். ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

நிகமம் (அமரர்களித்யாதி) "அமரரோடுயர்வில்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி) அறவைச்சிறை - த்யக்தமான சிறை. து:க்கரூபமான சிறையென்றுமாம்.

அம்ருதபாநாமரணராஹித்யார்த்திகள் - அமரர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (கவிழ்ந்தித்யாதி) இத்தால் சாவாமைக்குப்பரிகரமான வம்ருதத்தி லிவர்களுக்குண்டான வபிநிவேசமும், இப்படிக்கொத்தவர்களையும் தனக்கடிமையாக்கிக்கொள்ளவல்ல வவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிஸயமும் சொல்லுகிறது. உப்புச்சாறு - அம்ருதம். கிளருவது - உத்பந்நமாவது. எழுத்துவாங்குகையாவது - "பத்மஞ்ச குலிசஞ்சைவ உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமக்ரஹணஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்" (பத்மங்குளிசசேத: உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம் । தந்நாமக்ரஹணஞ்சைவதாஸ்யமேதச்சதுர்விதம்) என்றதில் "உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்" (உரோவிந்யஸ்தமக்ஷரம்) என்கிறதாஸ்யம். அதாவது ஸ்வாமிபேரை மார்விலேயெழுதிக்கொள்ளுகை. தோளுந்தோள்மாலையுமென்றது - ஜாத்யாதஸித்தம். "அலைகடல்" என்றதாலே - அக்ஷுப்தகருணம்பதி ஸூசிதமாகையாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஒருகடலித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரான தம்மைக்கன்றே "தொழுதெழு" என்னக்கூடுவது, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குக்கூடுமோவென்ன (குணங்களுக்கித்யாதி)

(குறற்றேவல்) குறுகின ஏவல். அந்தரங்ககைங்கர்யம். இத்திருவாய்மொழி யிவருடைய குறற்றேவலாம் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநகருக்கித்யாதி) வாசிகமாத்ரம்போருமோவென்ன (பூர்ணேத்யாதி) உக்தோபபாதநம் தத்விப்ராஸஇத்யாதி) ருக்வேதே. விப்ராஸ: - மேதாவிந:. பகவதநுபவைக குஸலா இதியாவத். விபந்யவ: - ஸ்துதிஸீலா:. "[illegible]" (பநஸ்யதேள) இதிதாது:. வாசிககைங்கர்யபரா இதியாவத்.

காயப்புத்தயா - காதத்வயப்புத்தயா. இதினுடைய போக்யதையே யிழியப்பண்ணுமென்றபடி. போக்யத்திலும் போக்யாம்ஸமாகச் சொன்னதுக்கு ஸம்வாதம் (விண்ணவரித்யாதி) தேவர்கள் அம்ருதத்தை புஜிக்க அந்த வம்ருதம் கோத்தாம்படியதில் நின்றும் வந்துதோற்றின பெரியபிராட்டியாராகிற வம்ருதத்தை புஜித்தவென்ஸ்வாமியானவனே யென்றபடி.

(அமரரோடுயர்விற்சென்று) உயர்வில்வந்தால், அமரரோடொத்த உச்ச்ராயத்தையுடையராய். சிறைக்கு அழகாவது - "நல்லபாம்பு" என்னுமாபோலே க்ரூரமாயிருக்கை. பிறவியற்று, "அமரரோடுயர்விற்சென்று என்னவேண்டாவோவென்ன (இப்பதத்தைக்கற்றவித்யாதி) ஸரீரவிஸ்லேஷத்தையுடனே பிறப்பிக்கவொண்ணுதோவென்ன (ராஜாவித்யாதி) இவனபக்கலாதரத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே யொருவனாக நினைப்பிடுகையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தினுடைய வநாத்தகரத்வத்தாலும் நினைப்பிடுமென்னுமத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (ராஜபுத்ரனித்யாதி) தரம் - வரிசை.

அவதாரஸௌலப்ய ப்ரதிபாதகமான வித்திருவாய்மொழி கற்றவர்களுக்கு ஸ்ரீகிதையிற்சொன்னதுவே பலமென்கிறார் (த்யக்த்வேத்யாதி) தேஹம் த்யக்த்வா மாமேதி, புநர்ஜந்மநைதீத்யந்வய:. அயம்ஸ்லோக: பரஸ்ய ஸம்ஸ்லிஷ்ட:.

ஸ்ரோத்ருப்ரத்தி ஸமாதாநார்த்தம் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரமேயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டிலித்யாதி)

அமரர்கள் தொழுதெழவித்யாரப்ய, பத்துமவல்லார் உயர்வி லமரரோடு சென்று தம்பிறவி யஞ்சிறையறுவர் இத்யந்வய:...

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பத்துடையடியவர்க்கு)

பந்தார்ஹத்வாத் ஸ்வபக்ஷை: அநதிகததிவ்யாவதாராத் ஸாபேக்ஷ
வாத்ஸல்யாதிமத்த்வாத் நதஸுலபதயா ஸ்வபரபோதப்ரதத்வாத் | க்யாதா
பிக்யாதிசிஹ்நாத் ஸ்வருசிவிதரணாத் ஸர்வகாலாச்ரயத்வாத் ஸர்வாதேஸ்ஸர்வாங்க
தாநாத் ப்ரஹிதபததயா ஸௌலப்யமூசே ‖ (௩)

(பந்தார்ஹத்வாத்ஸ்வபக்ஷை:) கடைவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டு - பக்தஜநங்களாலே கட்டுண்ணும்படி ப்ரயந்நயிருக்கையாலும். (அநதிகததிவ்யாவதாராத்) இதிரண்டுபாட்டிலாத்தம். நிலவரம்பிலபலபிறப்பாய், அமைவுடைநாரணனமாயை - அஸங்க்யேய கல்யாணகுண விசிஷ்டனுடைய அப்ராக்ருத ஸம்ஸ்த்தாநத்தோடேவந்த தநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போதும் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும் நியந்தாவானதான "பிதரம் ரோசயாமாஸ" (பிதரம் ரோசயாமாஸ) என்கிறபடியே ஸ்வநியாம்யனானவொருவனுக்கு புத்ரனாம்படி யாச்ரயமாய் வந்து பிறக்கையாலும். (ஸாபேக்ஷவாத்ஸல்யாதிமத்த்வாத்) யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜந்மவ்ருத்தங்களாலேதத்தனையேனும் தண்ணியரான குஹசபரீவாநரகோபால மாலாகாராதிகளான வெல்லாரிடத்திலு மநுராகத்துகையாலும். (நதஸுலபதயா) வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்று - வணங்கினபோகளாலேஸுலபராபருகையாலும். (ஸ்வபரபோதப்ரதத்வாத்) உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின-ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்குகையாலும். (க்யாதாபிக்யாதிசிஹ்நாத், ஸ்வருசிவிதரணாத்) நன்றெழில்நாரணன், உள்ளிநும்மிருபசையறுத்து - ஸுபால தைத்திரீய மைத்ராயணீய மஹோபநிஷத் ப்ரப்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தத்தாத்தமான நியந்த்ருத்வத்தையும் சிஹ்நமாகவுடைத்தாகையாலும், தன்னை மநஸ்ஸிலே சிந்தித்தவாறே இதரவிஷயத்தில நசையைப்போக்கி ஸ்வவிஷயத்தில ருசியை யுண்டாக்குகையாலும். (ஸர்வகாலாச்ரயத்வாத்) மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடு மாளவதுவலம் - ஆச்ரயணத்துக்குக் கால மதிக்ராந்தமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணாதபடி யந்திமஸமயத்திலும் ஆச்ரயமாகையாலும். (ஸர்வாதேஸ்ஸர்வாங்கதாநாத்) வலத்தனன திரிபுரமெரித்தவன - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் தன திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கையாலும். (ப்ரஹிதபததயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி நிம்நோந்நதவிபாகமற வெல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலுமெம்பெருமான நிரவதிக ஸௌலப்ய விசிஷ்டனென்று "பத்துடையடியவர்க்கு" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்.................... (௩)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பத்துடையோர்க்கென்றும்பரனெளியனாம்பிறப்பால்
முத்திதருமாநிலத்தீர்மூண்டவன்பால் - பத்திசெயு
மென்றுரைத்தமாறன்றனின்சொல்லாற்போம்நெடுகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

மூன்றாம்பாட்டு. (பத்துடையோர்க்கென்றும்) இதில், ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்த திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், "ஸர்வஸ்மாத்பரனாய அதீந்த்ரியனானவனை க்ஷுத்ரரான நாங்கள் கண்டுபற்றுகைக்குப்படியெங்ஙனே" என்று வெருவுகிற ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து, "பரனானவன் அதீந்த்ரியமானவடிவைக் கண்ணுக்கிலக்காக்கிக்கொண்டு இதரஸஜாதீயனாய் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் பற்றலாம்படி தன்க்ருபையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேணாவதரித்து ஸுலபனானபின்பு பற்றத்தட்டில்லை" என்கிற பத்துடையடியவரில் அர்த்தத்தை "பத்துடையோர்க்கு" என்றருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(பத்துடையோர்க்கென்றும் பரனெளியனாம்பிறப்பால்) பத்துடையோர்க்கு - பக்திமான்களுக்கு. பத்துடையோர் - "பித்துடையோர்" என்னுமாபோலே. ஆஸ்ரயமாத்ரத்தையேபோரப் பொலிய வெண்ணியிருக்கும் ப்ரேமவானாய் ப்ரபத்தாவிலேயருளிச்செய்கிறார், "பத்துடையடியவர்" என்றாரிறே. ஏவம்வித பக்தியுக்தர்க்கு. (என்றும்) ஸர்வகாலத்திலும். (பரன்) "யாவையும்யாவரும் தானாமமைவுடைநாரணன்" "மலர்மகள்விரும்பு நமரும்பெறலடிகள்" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன். (எளியனாம்) "[illegible]" (வாயுஸுஹ்ருதாம்) "[illegible]" (இமௌஸம) இத்யாதிப்படியே யெளியனாம். "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன், மற்றுறக்கட்டவெண்ணெய் களவினிலுரவிடையாப்புண்டு எளிவேசடியனைத்திருந்தேங்கியவெளிவேசத்திறம்" என்னும்படி கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி யெளியனாம் - ஸுலபனாம். அது எத்தாலேயென்னில் (பிறப்பால்) அவதாரத்தாலே. "பலபிறப்பாயொளிவரும்" என்றதை நினைக்கிறது. (முத்திதரும்) அவதரித்தவிடத்தே பக்ஷிக்கும் ரக்ஷஸ்ஸுக்கும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். "வீடாந்தெளிதருநிலைமையதொழிவிலன்" என்றதைப் பின்சென்றபடி. (மாநிலத்தீர்) அவனவதரிக்கைக்கீடான விஸ்தீர்ண மஹாப்ருதிவியிலுள்ளவர்காள். (மூண்டவன்பால்பத்திசெயும்) விதிப்ரேரிதராயன்றிக்கே அதியாதிஶயயுக்தராய பரத்வஸௌலப்யாதி குணவிஶிஷ்டனானவன் திருவடிகளிலே பக்தியைப்பண்ணுங்கோள். (என்றுரைத்த) என்றருளிச்செய்த. இத்தால் - "நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடை" என்றதை யநுபாஷித்தபடி. (பத்திசெயுமென்றுரைத்தமாறன்றனின்சொல்லாற்போம்) அவதாரஸௌலப்யத்தை முன்னிட்டு பரிஸ்ரயிங்கோளென்று ஆழ்வார் ஸாரவ்யமாக வருளிச்செய்த இத்திருவாய்மொழியினநுஸந்தாநத்தாலே நிவ்ருத்தமாம் (நெடுகச்சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை) அநாதிகாலம் நீளக்கமாய்ப்போந்த ஜன்மமாகிற க்ரூரமானசிறை. "அறுவாதம்பிறவியஞ்சிறை" என்றதை யநுவதித்தபடி. "[illegible]" (த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) என்னக்கடவதிறே. . . . .(௩)

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௩-பாட்டு - ௩௩.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

நான்காந் திருவாய்மொழி.

அஞ்சிறைய - ப்ரவேஶங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிப்படி ஸாக்ஷாத்காரமான ஜ்ஞாநத்தாலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷைபிறந்து, அதில் ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே அத்யந்தமவஸந்நராய், எம்பெருமானுடைய ஸ்வாபராத ஸஹத்வாதிகுணங்களை யநுஸந்தித்து, இப்படி குணவானானவன் நம்மைக்கைவிட்டானென்று பார்த்து, தூதவாக்யத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலே ஸ்வாபிலஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ....

பன்னீராயிரப்படி.

நாலாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸுலபனாய ஸர்வேஶ்வரனான ஶேஷியை கரணத்ரயத்தாலு மநுபவிக்கவிழந்தவர், அவன் சடக்கென முகங்காட்டாமையாலே அவஸந்நராய், போகவிளம்பஹேது பூர்வார்ஜிதாபராதங்களென்று பொறுத்து ரக்ஷிக்கைக்குறுப்பான பரிகரோசசராயத்தையும், அமலங்களாக விழிக்கும் புண்டரீகாக்ஷத்வத்தையும், அநந்யார்ஹமாக்கும் பதாரவைபவத்தையும், அதுக்கவ்யவஹித ஸாதநமான வழியையும், ஸஸ்நேஹமான ஸாவலோக ரக்ஷணத்தையும், ரக்ஷணத்வரைக்கீடான பரிகரவத்தையையும், ஆஶ்ரிததோஷத்தை அநாதரிக்குமவதிக்க்ருபையையும், தோஷமே போக்யமான நிரதிஶய வாத்ஸல்யத்தையும், அதுக்கடியான நிருபாதிக பந்தத்தையும், உதாரவாதித்வத்தையுமுடையனென்கையாலே, நந்தஶையை யறியாமல் விளம்பித்தானித்தனை யென்றறுதியிட்டு, கடகமுகத்தாலே ஸ்வார்த்தியறிவிக்கப்பாராதே, நாயகனான ஸர்வேஶ்வரனைப்பிரிந்த நாயகியினுடைய தூதப்ரேஷணமாகிற அந்யாபதேஶத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இவருடைய ஸ்வரூபமநந்யார்ஹஶேஷமாயும், அநந்யரக்ஷ்யமாயும், அநந்யபோகமாயும், ஶேஷிக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பாரார்த்யாவத் பரதந்த்ரமாகையாலும், ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வாத்மத்வஶேஷித்வபும்ஸ்த்வாதிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை யநுஸந்தித்து சேதநனுக்கு தாஸ்ய ஶேஷத்வ ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யாதி ஸ்வபாவங்க ளாவிர்ப்பாடவ

ருகையாலும், பருஷோத்தம விஷயத்திலே வருடைய ப்ரணய நாயகன்பக்கல்நா யகிப்ரணயத்தோடே ஸரூபமாகையாலே நாயகிபாவத்தாலே யருளிச்செய்யக்கு றையில்லை. இதப்ரிந்த தன்மைவள ஆதாகைப்ரகாஸிக்கையாயிருக்கிறது....

ஈ௫

பாத்வத்தையும் பஜநீயத்தையும் ஸௌலப்யத்தையு மநுபவி த்த ஹ்ருஷ்டராய்த்தாமாய்ப்பேசினாரிறே; இதில், தாமான தன்மைய ழிந்து ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலே சொல்லும்பா சுரம்போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும் பாசுரமாய்ச் செல்லுகிறது; "அ யம்பரஃகாரகநியமஃ" என்னும்போலே, இப்போந்தரீதியொழியவே ரென்றாயிறே யிருக்கிறது. முற்காலத்திலே அல்பம் விஷக்தனாயிருப் பானொருவன், "வீதராகராயிருப்பார் பரிக்ரஹித்துப்போருகிறதொன் றாயிருந்தது, தத்வபரமாகவுடக்கும்" என்றித்திருவாய்மொழியளவும் வரவதிகரித்து, இத்திருவாய்மொழியளவிலே வந்தவாறே "இது காமு கவாக்யமாயிருந்தது" என்று கைவிட்டுப்போனானும்; "நிஷ்ப்ராஸித வ்யஃ" (நிஷித்யாஸிதவ்யஃ) என்று விதிக்கிற பகவத்காமமென்றறிந்தி லன் பாக்யஹானியாலே.

"அயர்ப்பிலன்லற்றுவன் றழுவுவன்வணங்குவன்" என்றவிது "அநுபவிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்குமென்றவிது, இவருக்கு மு ன்பேயொன்றாக வளவுள்ளதுமாக ஸாநுபவமாகையாலே அததோடே சேரவிழுமிறே; அநுபவிக்கப்பார்க்கிறானென்கிறவிடம், இத்தோடேபோ ரச்சேர்ந்திருக்கும். திருவுலகளந்தருளினவனுடைய திருவடிகளையநுப விப்பதாக வொருப்பட்டுக்கட்டிக்கொண்டார், அதொருகாலவிஶேஷத்தி லேயாய், தாம்பிறபாட்டராய்த்தோற்றுகையாலே, துணுக்கென்றுதாமான தன்மையழிந்து ஒருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலேசொ ல்லும்பாசுரம்போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுர மாய்விட்டது. "க்ஷணோவாயஷிவாசுக்ரூஃ" ஆததோவாயதிவாதருபதஃ" என்கிறவி ஷயத்தையநுபவித்தவிவர்க்கு இழவுவருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்னி ல; "ஆமத்திறசோறுபாதகம்" என்னுமத்தாலே நிதாநஜ்ஞரான பி ஷக்குகள் போஜநநிரோதம் பண்ணும்போலே, மேலவருமநுபவங்கள் ஸாதமிக்கைக்காக நாலடிபேரநின்றான, மருத்துவனாய் நின்றமாமணி வ ண்ணனிறே.

அநந்தரம்கலங்கினர். மயர்வறமதி நலமருளப்பெற்றவரிறே இப படிகலங்கினார், அவன்றானே கொடுத்தவறிவும் விஶ்லேஷத்திலகிஞ்சித்க ரமாம்படியிறே யவனுடையவைலக்ஷணயம்; "தத்ஸௌஸாக்ஷ்யஸம்ஸ்வெ

ஞ'' (தத்தஸ்ய ஸ்வரூபவேத) என்றிருந்தவர் தானேவேண்யுமாரா நாதிகளிலே யொருப்பட்டாளிறே, "ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம்" (ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம்) என்றும், "அஶோகஶோகாபநுதம் ஶோகோபஹதசேதஸம்" (அஶோகஶோகாபநுதம் ஶோகோபஹதசேதஸம்) என்றுமிப்பவாக வார்த்தையும்.

பிராட்டிமார்த்தனம் தானுண்டாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தாலும், அநந்யஶரணத்வத்தாலும், அந்வயத்தில் தரித்தும், வ்யதிரேகத்தில் தரியாதொழிகையாலும், ததேகபோகராகையாலும், அவன் நினைவாறுகைக்கு இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், பிராட்டிமார்த்தனமுண்டாகத்தட்டில்லை. ஆனால் பிராட்டிதானாகப்பேசுவானென்னென்னில்; தாமரை, திருவடிகளுக்குத் தப்போலியாயிருக்க, "வையங்கொண்டதடந்தாமரை" என்று - தாமரையாகவே திருவடிகளைப்பேசுகிறாப்போலே, இவரும் பிராட்டியாகப்பேசுகிறது, முற்றுவமையிருக்கிறபடி. ராஜர்ஷி, ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்னாட்டிற்றில்லையிறே; எந்தத்தலையில் புமஸ்த்வத்தை யழித்துப் பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறே யவனுடைய புருஷோத்தமத்வமிருப்பது. கூடுமிடங்குறிஞ்சி, அதுக்குப்பூதமாகாஶம்; பிரியுமிடம்பாலை, அதுக்குப்பூதம் தேஜஸ்ஸு; ஊடலுக்குஸ்தாநம் மருதம், அதுக்குப்பூதம் வாயு; பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தல், அதுக்குப்பூதம் ஜலம்; பிரிந்தாரிரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே; பிராட்டி, தானும் தன்பரிகரமுமாக லீலோத்யானத்திலே புறப்பட்டாளாய், தோழிமார் பூக்கொய்கையிலே அந்யபரைகளாக, நாயகனும் தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளும் தானுமாக வேட்டைக்குப்புறப்பட்டு வர, ஏவுண்டமருகம் இவனை இந்த உத்யானத்திலே தனியேகொண்டுவந்து மூட்டியது மறைய, தைவயோகத்தாலேயிருவர்க்கும் ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய், கூட்டினதைவம்பிரிக்கப்பிரிந்து, "இனியிரண்டுதலையையுமழித்தாகிலும் கிட்டவேணும்" என்னுமாற்றாமைபிறந்து, தன்பரிஸரத்திலுள்ளார் "எம்மினமுள்ளவனுக்குமாயவர்" என்கிறபடியேதளர்ந்து, கால்நடைதருவாரில்லாமையாலே, அப்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிற சில திர்யக்குகளைப்பார்த்து, "இவைவார்த்தைசொல்லமாட்டாது" என்னுமதறியாதே, "இவற்றுக்கு பக்ஷபாதமுண்டாயிருந்ததாகையாலே கடுகப்போய் நங்காரியஞ்செய்யவற்று" என்று கமநஸாதநமான பக்ஷபாதமே பற்றாசாக, ராவணமாயையாலவரும் அதிஶங்கையுமில்லாமையாலே கண்ணாலகண்டவற்றையெல்லாம் தூதுவிடுகிறாள், "சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவவதரித்தபின்பு வாநரஜாதிவீறுபெற்றாற்போலே காணும் ஆழ்வார்கள் திருவவதரித்து திர்யக்ஜாதிவீறுபெற்றபடி" என்று பட்ட

ரநுசரிசெயவர். இனி யிவர்க்கு யாத்ருச்சிக ஸம்ஶ்லேஷமாவது - அநா
திகாலம் இவரைத் தன்னோடே சேர்த்துக்கைக்கு அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்ப் போந்த
வன் இவ்வாபக்கலிலே அப்ரதிஷேதமுண்டாவதொரு அவகாசம் பெற்று, அ
வன் மயர்வறமதிநலமருளப் பெறுகிறது. இவர்க்கு விஶ்லேஷமாவது - அ
வன் கொடுத்த ஜ்ஞானம் பெறுகிறதோடே தலைக்கட்டப் பெறுகை. தூதுவிடு
கைக்குப் பற்றாசு தானேதென்னில்; தன்மேன்மையாலே யித்தலையில் த
ன்மை பாராதே வந்து கலந்தான், கிட்டினவாறே தோஷதர்ஶநத்தைப் ப
ண்ணினான், பிரிந்தவளவிலே "இதுவன்றோ இருந்தபடி" என்றநாதரித்
தான்; தோஷதர்ஶநம் பண்ணுமளவே யன்றிக்கே, தமக்கு அபராதஸ
ஹத்வமென்றொரு குணமுண்டு நிரூபகமாயிருப்பதொன்று, அதனை ய
றிவிக்க வருமென்று அந்த அபராதஸஹத்வம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்.

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சிறைமடநாரை ப்ரவேசம். ஸஹஸ்ரஸங்கதி (பரத்வஸௌலப்யமித்
யாதி) தாமான தன்மை - புருஷபாவம். ஆற்றாமை - விரஹக்லேசம். நீத்ரபேதத்து
க்கு த்ருஷ்டாந்தம் (அயம்பர இத்யாதி) நிஜமஹாபாஷ்யவாக்யம். காமகாத்ருக
ரூபேண காரகமநேகவிதமித்ர. அங்கே "அபர: காரகீயம:" என்று பூர்
வகாரக நியமாபேக்ஷயா உத்தரகாரக நியமம் விலக்ஷணமென்று சொல்லிற்றி
றே அதுபோலேயென்றபடி.

நீத்யபந்தரமென்னுமதுக்கு உதாஹரணம் (முற்காலத்திலே இத்யாதி) விலக்ஷி
தன - விசேஷமான. தத்த்வபரமான வித்திலே காமுகவாக்யமென்று விப்ரதிபத்திபண்
ணுகைக்கடியேதென்ன (நிதித்யாஸிதவ்ய இத்யாதி) ப்ருஹதாரண்யகே மைத்ரே
யீப்ராஹ்மணே, "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்
யாஸிதவ்ய:" (ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்
யாஸிதவ்ய:) அரே, ஆத்மா ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்யோ
த்ரஷ்டவ்ய: இத்யந்வய: பக்திரூபமான உக்தியை காமுகவாக்யரூபேண சொ
ன்னது - புருஷன் புருஷனைக் கண்டு ஸ்நேஹிக்குமதிலும் "காமிஷு ஸ்தனஸ்ந
வெகு" (காமமஷ்டகுணம்பவேத்) என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்கு புருஷவிஷயஸ்நே
ஹம் பள்ளமடையாகையாலே தாத்ருஶமான ஸமுதாயவதிமாத்ரபாவனைய
ஸூசகமாகையாலும், குட்ஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷயப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகள்
பரிகரஹித உஜ்ஜீவிப்பாகவென்னுமதாலும்.

விஸ்தரஸங்கதி (அயாபயிலணித்யாதி) ஆற்றாமையாலே சொல்லும்பாசுர
மேதென்ன (அயாபயிலணித்யாதி) என்னுதல். (அதனோடே) பிள்ளான்பணித்த
மாநஸாநுபவத்தோடே. (இதனோடே) இத்திருவாய்மொழியோடே. (போரச்
சேர்ந்திருக்கும்) மாநஸாநுபவமாகையாலே மாநஸமாகவநுபவித்தது பாஹ்யஸம்
ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து தத்தாபத்தாலே தாமான தன்மையழிந்து என்றதயாஹ
ரித்து நிர்வஹிக்கவேணுமே பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப் பற்றப் போரச்சேருமென்

றபடி. “ தொழுவனவணங்குவன ” இத்யாதிகளும் அர்த்தமாகாரந்தரத்தை சொல்லுகிற க்ரமமாயிற்று.

போரச் சோர்ந்திருக்கும் என்றதனைக் காட்டுகிறார் (தீர்க்கவசமாய்த் தூரிதவி வித்யாதி) துறுகவென்று - நிகிக்கிடு. பப்பட்டு. கலங்கினபடி. “ தூரி வாயஸ்திவா ஸ்ருத்தாம் வரேஷ்யேஸ்வாமீஸ்வர ஸ்ருவாருண்ட்ரிக்ருத்வா ஸ்ருஷ்டிகூதாவஹ: ஸத்ராஸ்தா ” (ஆசனத்தோடே நிலாதருதல் பரிக்ஷேபஸ்லேஷ: | உரிசபாரசுபரிதயஜயா ஸ்ருஷ்டிவட்சருதாரமாக) பரிக்ஷாம - நிறைதாரணையைக் கெட்டு. பெருமாளதிருவுள்ளத்தாலே யாராதனையமாம், முதலிகள் திருவுள்ளத்தாலே தருபதநுகவுமாமென்றபடி. (அநுபவித்தவிடாகத்) அநுபவித்த அநுபவவிஶேஷத்தை யாசைப்பட்டவிடாக்கு. இழவு - விஶ்லேஷவ்யஸநம். தூமம் - அஜீர்த்தி. (பேரனிவன்) பேரான். இவனபேக்ஷகோவென்ன (மருதத்துவினித்யாதி) ஆசார்யாதிரூபேண ஸமஸார பிஷக்காயநின்ற, தேமணர்போன்ற சிறந்தை யுடையவன.

அநந்தரம் - பேரனிறவணந்தரம். (சலங்கினா) சலங்கிப்பிராட்டிதனஸ்ஸைய பாபதாட்ட தூவிடுகிறார். “ ஸந்த்யா நாநவித்யுத: | அஸ்ய ஜாநாவ்ஸதேந: ” (ஸாயமாநாநவிலியது: | அப்ரபமாநாவுபஸந:) என்றிருக்கவேண்டாவோ, ஜ்ஞாநாதிகரான இவர் சலங்கலாமோவென்ன (மடாவற வித்யாதி) பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை யுடையராகையாலே கலங்கினென்றபடி பக்திமாத்ரமன்றிக்கே தத்வைலக்ஷண்யமும் கலக்கப்பண்ணுமென்கிறார் (அவன் ஞானித்யாதி) அகிஞ்சிதகரமாகை - “ தத்வஸ்ஸுஹ்ருஸ்ஸ்வே ” (தத்தஸ்ய ஸ்வரூபமபவேத) என்றிருக்குமபடியன்றோம இப்படி ஜ்ஞாநாதிகராயக்கலங்கினபெருண்டோவென்ன (தத்தஸ்யேத்யாதி) ஸூத்ரகாரரை போகேனசதயாரிமிர்ஹ ஹநுமந்தம பரதீஸீதா, “ ஸஹோபூத்வீஜராமாஞ்சகாசஜ்ஜாவஸ வரோஜா நஃ | அம நயேத்வீகாகுந்தூத்தஸ்வஸுஹ்ருஸ்ஸ்வே. ” (ஸுஸ்ஸுருலாமகருநவாலங்காமபரப்பாராந்தரர: | மாமரேபேதயதிகா தநஸ்தத்ஸத்தஸ்யஸதருபமபவேத) ததைவாக்ஷ்டாவிமஹோ. “ இதிவெவிவேஹாயாவிவைஶ்-ஸீதாயுவெண்வ்ருஷ்டிம்ஸ்ஹஸ்வா | உத்வயுவெண்வ்ருஷ்டி நெநஸீவ்ஸ்ஹமஹிஷ்யாமியவிஶ்ருமம் ” (இதிவதேவிடஹாநாவிலபயஸீதாசவேணயதகரதநமகருஹீதவா | உபதயவேணயதகரதநேஶ்ரீகரமஹமகமிஷ்யாமியமஸபமூலம.) “ தத்வஸ்ஸுஹ்ருஸ்ஸ்வே ” (தத்தஸ்யஸதருபமபவேத) என்றது - வேணியுதகரதநாநந்தரத்தியையாகிலும், வேணியுதகரதநாதபூர்வமும் இந்தநிலையுண்டாகலா மாகையாலே விரோதமில்லை.

கலங்கி, பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாயம் (ஹம்ஸேதயா) “ க்ஷிப்ராமாயஸம்ஸக்ஷஸ்ஸீதாம்ஹாதிராவணம் ” (க்ஷிப்ரமராமாயஸமஸதவம் ஸீதாமஹரதிராவண:) இத்யத்ராநந்தம். இதமாரணயகாண்டே கோதாவரீமபரதிராவணநீதஸீதாவாக்யம். ததனாவஸீதா வியோகஸந்தப்தோராம:. (அபோகேதயாதி) “ க்வநாஷநங்கோக்ஷிப்ரஞ்ச்ரியாஸஞ்ஜஸ்யநெநநம் ” (தவநாமாநம்குருக்ஷிபரம் ப்ரியாஸந்தாஸநேமாம) இத்யுத்தராநந்த

ம். ஹம்ஸைசயாநிக்கு - நதிக்கு பக்ஷிகளைக்கொண்டு தேசாந்தரத்தேயாகிலும் மறி விப்பிக்கைக்கு சக்தியுண்டென்றிருக்கிறாளாகிறது கலக்கத்தாலேயென்றுகருத்து அசோகேத்யாதிக்கு - ஒருவன் சோகநு யிருக்கைக்கு ஸ்தலம் - பிறர் சோகத்தைப் போக்குகையென்றிறே தாமிருப்பதென்று கருத்து.

பகவத்விஸ்லேஷகாரியங்கள் பிராட்டிமாருடைய தாமமிறே, அதிவாக்குக கூடும்படி யென்னனேயென்று மாக்ஷேபத்தை யநுவதித்துப்பரிஹரிக்கிறா, பிராட்டிமாத்ரஸயித்யாதி) "அநந்யதைவதம்" (அநந்யதைவதகம ; இத்யாதி யாலே அநந்யார்ஹசேஷத்வமும், "தத்வஸ்யதாஸ்யமஹமேவ" (தத்தஸய ஸதருஸமபவேத) "தவஸ்மாத்வா நாத" (த்வயஸ்சாதுபாலோத) இத்யாதியாலே அநந்யஸரணத்வமும், "நைஷாபஸ்யதி" (நைஷாபஸ்ய தி) "யந்நாஸ்வயஸ்ஸதிந்யாத்" (ந்யாஸ்யஸயந்திமோதம) இத்யாதி யாலே ததேகபோகத்வமும், "யஸ்யாஸஹவஸஸ்ரு:" (யஸதவபாஸஹஸஸ வாக்க:) "நவஸிதா" (நசஸீதா) இத்யாதியாலே அநவயத்தில் தரிப்பும வ யதிரேகத்திலேதரிபாமையும. "அநந்யாராகவேணாஹம்" (அநந்யாராகவே ணஹம) இத்யாதியாலே ததேகநிர்வாஹத்வமும் பிராட்டிக்குக் கண்டுகொள்வ து. சேதநர்க்கு மிந்த குணஷ்டகம திருமந்த்ரத்தாலே கண்டுகொள்வது.

ஆனாலும் இருசிறைஸாதருஸயங்கொண்டிப்படி சொல்லலாமோவென்கிற ஸ ங்கையை யநுவதித்து, ஸௌஸாதருஸ்யத்தாலே சொல்லலாமென்று பரிஹரிக் கிறா (ஆனாலித்யாதி) பிராட்டி தானுக்கப்பேசுகிறதென்றது - "கிளிமொழியா ளலற்றியசொல" என்றதைப்பற்ற. (லவயமித்யாதி) பூமியெல்லா மளந்து கொண்ட விஸ்தருதமான தாமரைபோன்ற திருவடிகளுக்கே. அங்குந்தானெப்ப டியென்ன (முற்றுவமையிதி) முற்றுவமை - ஸௌஸாதருஸ்யம. பூர்ணோபமை யென்றபடி.

புருஷகாரகையாலே புமஸத்வம் பின்னுட்டாதோவென்ன (ராஜார்ஷியித்யா தி) விஸவாமித்ரனுக்கு என்றுகூட்டுவது. ஸதரீத்வம ஸித்தமானாலன்றோ' தத விஸேஷமான பிராட்டி தஸைகூடுவது, இவர்க்கு ஸதரீத்வதஸாபராபத்ஹேதுவே தென்ன (எதிரத்தஸயித்யாதி) "ஸஸவவாஸுதேவோஸஸஸாக்ஷாத்புருஷ உச்யதே । ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்ஜகத்ப்ரஹ்மபுரஸ்ஸரம்" (ஸஸ வவாஸுதேவோஸஸாக்ஷாத்புருஷஉசயதே । ஸதரீபராயமிதரதஸாவம்ஜகதப ரஹமபுரஸஸரம்) "ஸ்தரீக்வாத்தாக்கஷீக்க பும்ஸ்வார்தஹாஸ்திநாம்ண: । ஸ்வேஹ்யாதாஸ்க்ஷேஹக்கஷேக்கஷ்கக்ஷாயிந:" (ஸவாமித வாதமத்வஸேஷித்வபும்ஸ்தவாத்யாஸஸவாமிநோசுணு: । ஸவேப்யோதாஸதவதே ஹதவஸேஷத்வஸதரீத்வதாயிந:) என்கைகூடவதிறே. "வாஞ்சாஸ்த்ரா:வஹ்வ த்ராக்ஷ்ராஸ்யாய ஞராஜவ நவந । யாஸ்தீயோஷ்வத்ஸ்தாஸ்வ ஸ்தா வஜநவஸாயய:" (பாஞ்சாலயா:பதமபதராக்ஷயா ஸஸ்நாயநதயாஜகநமகநம । டாஸதரியோதருஷ்டவதயஸ்நா:பும்பாவம்மநஸாயயு:) என்று - நரௌபதியிலு

டைய பராங்குசரின மவஸ்தாந்தரத்தை யடைந்திருக்கிற படியாய் சாடஹாரியாய பராங்குசமானவடிவழகுபடைய. சொல்லிவிட்டதில். இதுபா ௨௨. பென்றுடையுநிலைமைபடி - ஸ்ரீவஸ்தாந்தாரணமுடனுமபடி.

தந்தப்ரதிக்கைவாதிக்கிற பிராட்டிக்கு ஆதல் போகக்குடங்கிருனா போவென்ன. தமிழாஸமாதியாலே கூடுமென்கிறார் (கூடியிடமி - யாதி) தாவ ரு - மாயசவிஶ்லேஷத்தை போகாவிடாமல் காலத்தாமை ஸமூஹ பாரத்தே னகிற தமிழாஸமாதியாலே, ந நிருத்த வித்தேஶத்தில வாதிக்கிற பக்ஷத்தை ஆட்டுவிக்கிறனென்றபடி. இதை ஸமவாதமாக " போகக்கெலாமபாடியாதல ருஞ்சுறுசி. யாகருசோதுடைணமருமே - சோகருங்கா. லிகேர்ந்துங்கை யிரங்கனநிசைப்பால், சொலவிருசஶ்மமபாறதென்னை. " இயானிசைத் திருமே ளமபாறி பரஸங்காத லக்கலாந்தரங்கலியம கிருபிக்கிறா (கூடுமிடந்தமிழுருசி யாதியாலே) போகசெலாமென்றதுடனாடுடன் போகஞேலும் ஏப்போ கசொரூருமேடாகையைப்பற்ற. " கொடிமசாதசிப்படா " என்றபாட்டில் தனி பபோனாடம, " நானிலமவாபக்கொண்டு " என்கிற பாட்டிலே பணாடுடன் போசையுமருளிச்செய்தாரிறே. காசொசாதத்திலும் - முல்லை. நடுசொசாதத்திலும்- மருதம. மலைசாரவு - குறிஞ்சி. கடற்சாரவு - நெய்தல. தீவியூவலிருத்தலம் - பாலை. வேனில் - வெயயில தெற - ஸம்ஹரிக்கிற. ஊடல - பரணுகளு ம. நெய்தலநிலத்திலேயாகையாலே யென்றது - " கனருதகண்டவற்றையெ ல்லாம் " என்றதோடே யநவயம.

இவளுடையவிஶ்லேஷந்தான ஸமஶ்லேஷபூர்வகமாயல்ல திராமையாலே ஸம்ஶ்லேஷம் பரவருத்தமானபடியென்னென்ன, காதாவவ்வாறு பரகிவையா லே யருளிச்செய்கிறா (பிராட்டிதானுமியாதி) உதயாநமென்றது - " புன்னைய ம்பொழிலசூழ " என்றதைப்பற்ற. ஏவுண்ட - எய்யப்பட்ட. தோழிமாரோடுதூ துவிட்டாலோவென்ன (எமயின்முனனிதயாதி) சுபெங்கிறவென்ககுமுன்னே " இவளுககவனுதவப்பெறுகிறதில்லை " என்று அவன்பொருட்டுப்போ ந்தபாக ள. செயயவறு - செயயஸமாததம. பக்ஷபாதமென்கிறது - சாபேக்ஷாபயாமக மமம. " வத்ஸதள " (பதலகதேள) இதிஹிதாதா:. தனனுடைமைபறிக்க லாமபடி தனபரிஸரத்திலே வாதிக்கிறபக்ஷபாதம. பறருசாக-ஆலம்பனமாக. பி ராட்டியைபபோலே யொன்றைச்சூதுவிட்டால ஆமையாதோவென்ன (ராவண மாயையிதயாதி)

ரஶோகதி (சகரவாதறியிதயாதி)

யாதருசசிகஸமஶ்லேஷத்துக்கு ஸவாபதேஶமருளிசசெயகிறா (திலிவிவர்த்தியாதி) ஸவாபதேஶபரஸங்கத்திலே " பிராட்டிதானும " இதயாதிக்கு - ஸவாபதேஶம - இச்சேதனை " ஆததரோடிசைந்தகாலம " என்கிறபடியேதூ ததரோடேகூட " பெயதகாவு " என்கிறலிலாவிபூதியிலே அநபசாரங்களைவைச வைத்தகன்றவளவிலே, ஸாவேஶவரன " தனனேராயிரமபிள்ளைகள " என்கிறப டியேஸாமயாபநரான நிதயஸூரிகளும்தானுமாக " காட்டைநாடுத்தேனுகளு ம் " என்கிறபடியேவிரோதி நிரஸநாததமாக லீலாவிபூதியிலே யவதரித்து இய பககல்அத்வேஷமாகிற வவகாஶம்பெறவாரே யங்கீகரிக்கையென்று.

பற்றுச்செதெனகிற ஶங்கைக்குப்பரிஹாரம் அபராதஸஹத்வமென்னப்பாத்து. பிரிகைக்கு ஹேதுவபராதமென்று விவக்ஷிதது, அபராதமுண்டாகில் முன்புகலடானென்னென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (தன்மேன்மையாலே யித்யாதி) மேன்மை - ஸ்வாதந்த்ர்யம் கலந்தவன் பிரியானென்னென்ன (கிட்டினவித்யாதி) தோஷாஶங்கையைப்பண்ணி - பிரிந்தானென்று கூட்டுவது. "எனபிழைத்தாய் - தக்கிலைகொல்" என்றதைப்பற்ற அபராதஸஹத்வமென்றது.........*

நான்காந் திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாய்நீயுநின
னஞ்சிறையசேவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால்
வன்சிறையிலவன்வைக்கில்வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ.

ஆறாயிரப்படி.

எம்பெருமானோடு கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்முன்னே ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக் கண்டு, தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவிழந்திருக்கையால, "தன்வார்த்தைகளையறியா" என்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே, அவற்றினுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபாவத்தைக் காணகையாலே தன்னோபாதி யளவுடையவாகக்கொண்டு, அவற்றைக்குறித்து, தன்னளவிலே வார்த்தைசொல்லுகிறவிடத்திற சேவலைக் குறித்துச் சொல்லுகை யிடலலாமையாலே, அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையு மௌசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி; நினைத்தவிடத்திலே நினைத்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களையுடையையாய, ஸம்ஶ்லேஷத்தையே தாரகமாகவுடையையாய், துஃகாஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்த நீ, என்பக்கலிலே க்ருபைப்பண்ணி, ஆஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த துஃகநிரஸநஸ்வபாவனான பெரியதிருவடியைத்திவ்யவாஹநமாகவுடைய வெம்பெருமானுக்கென்விடு தூதாய்ச்சென் றென்திறத்தைச்சொல்ல வேணுமென்றபேக்ஷித்து, பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே, சொன்னவார்த்தையை யவனங்கீகரியாதொழியிற் செய்வதென்னென்றுபோகாதிருந்தனவாகக் கொண்டு, இப்படி ஆஶ்ரித வத்ஸலனானவ னங்கீகரியாதொழியுமோ, அவனென்வார்த்தையை யங்கீகரியாதொழிகையாகிறவன் சிறையிலவனுங்களை வைக்கில் அத்தனையுமெனக்காகப் பட்டாலாகாதோ வென்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறாள்.........................*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், தன் புறச்சோலையில் [illegible] கச்சிறை நாரையைப் [illegible] தூது [illegible] விடுகிறாள்.

அஞ்சிறைய - அழகிய சிறகையுடைய [illegible]. மட - நான் சொன்ன காரியத்தில் செ[illegible] மட நாராய் - சேவலோடுண்டான [illegible] முடையநாராய். நீயும் - சேவலையொழிய [illegible] நின் அஞ்சிறைய சேவலுமாய் - உன்னோடொக்கச் சொல்லிப்போ[illegible] சேவலுமாய். ஆவாவென்று - என்[illegible] எனக்கு அருளைப்பண்ணி. வெஞ்சிறை - விரோதிகள்பக்கலில் வெவ்விய சிறகையுடைய. புள் - பெரியதிருவடியை. உயர்த்தார்க்கு - [illegible] கொடியாக வுயர்த்தவருக்கு. என் விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால் - என்னால் விடப்பட்ட தூதாய்ச் சென்றக்கால். உங்கள் முகமும் பாராதே [illegible] வலியசிறையிலே. அவன் வைக்கில் - [illegible] வைப்புண்டால் - அதுக்கிசைந்திருந்தால். என்செய்யும் - [illegible]யும். ஓ என்கிறது - கூடாதது கூடுமோவென்றபடி.

பிராட்டி காக்கச் சிறையிருக்கை - பெரியதோர் [illegible] கருத்து. [illegible]லே புயாத [illegible] சொன்னவுமாம். இவ்விடத்தில் [illegible] தனதாகச்சொல்லுறது - [illegible]கருடைய காட்டேஸ்ரீகளை [illegible] சிறகைக் கொண்டாடிற்று - [illegible] பேடைமேசேவலுமா[illegible] முடிச்சோதி - [illegible] ... ..

ஈடு - முதற்பாட்டு

தன்பரிஸரத்திலே வர்த்திப்பதொரு நாரையைப்பார்த்து, "என்றும் சேவலைக் காரியங்கொள்ளுவார் பேடையை [illegible] ருக்கக் காரியங்கொள்ளவேணும்" என்கிறதும் தமவானையாலே பேடையை முன்னிட்டுச் சேவலைப்பற்றி, ஸ்த்ரீத்வத்தை ப்ரவித்தென்னையுமவனையுஞ் சேர்க்கவேணுமென்கிறாள்.

(அஞ்சிறைய) பக்ஷம், தாயினுடைய அவயவங்களெல்லாங்கிடக்க, முலையிலே வாயைவைக்குமாபோலே தமக்கு ப்ராப்தமான சிறகிலேயாயிற்று முற்படக்கண்வைத்தது. ப்ராப்யந்த பயிர்போலே பரஸ்பரஸம்ச்லேஷத்தால பிறந்த ஹர்ஷம் வடிவிலே தோற்றக்கொள்ளலாம்படி யிராநின்றது. சிறையென்று - சிறகு. ஆசார்யன ஜ்ஞானத்தையநுமித்து ஸிஷ்யன் உபஸத்தி பண்ணுமாபோலே சிறகிலே கண்வைக்கிறாள். (மட) ஏவிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படி பவ்யதைதோற்றவிருந்தது. ஸம்ச்லேஷத்த

தாலே துவண்டு நாதபோகைக்கு யோக்யமாம்படியிருக்கை. நாண், மடம், அச்சமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய பிரிவில்லையென்றியும் தன்னினமான பேடையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறானென்னுமாம். (நாராய) "அம்மே!" என்னுமாபோலே.

(அரியத்தாய) அவன் போகட்டுப்போன ஸமயத்திலே ஆற்றாமையறிவிக்கலாம்படி வந்து முகங்காட்டின வுன்னநுகாரஹஸீலதை யிருந்தபடியென். அரி - அருமை. சருமைப்பண்ணத்தக்காயென்றபடி. "வைராக்யேண ... ஸங்கத:" (பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கத:) போலே, வழிப்பறிப்பாரைக் கையிலே யகப்பட்டு நிற்கத் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே. (நீயும்) "ஸ ப்ராதுஸ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: | ஸீதாமுவாச" (ஸ ப்ராதுஸ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: | ஸீதாமுவாச) என்கிறபடியே - என்னும் சேவலைக் காயங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னிட்டுப்போலே காணும் காயங்கொள்வது. (நின்னன்சிறைய சேவலுமாய) பேடையையிட்டாயிற்று சேவலின்பக்கல் ப்ரதிபத்தி, "ஸ்ரிய:பதி" என்னுமாபோலே. (நின்னன்சிறைச்சேவலுமாய) "பொன்னிணைந்த வடிவு" என்று தோற்றுகின்றதாயிற்று. அதிட்டவழக்கான நீயும், நியிட்டவழக்கான சேவலுமாய் (ஆவாவென்று) ஐயோ! ஐயோ! என்று. மிதுநமாயிருக்கிறது - தன்னாத்தி பரிஹரிக்கைக்கென்றிருக்கிறாள். (எனக்கு) "ஏஹி பஸ்ய ஸரீராணி" (ஏஹி பஸ்ய ஸரீராணி) என்று விரஹந்தின்ற தன வடிவைக் காட்டுகிறாள். அவனோடே கலந்து பிரிந்து, "கண்ணாலே காணப் பெறுவது காண்" என்னும் பேச்சோடே யிருக்கிற வெனக்கு. (அருளி) இரப்புக்குச் செய்த்தாகையன்றிக்கே யுங்கள் பேறாக வருளி தயைபண்ணுகைக்கத்தலை குறைவற்றாற்போலேயன்றே! தயாவிஷயமான வித்தலை குறைவறறபடி. பகவத்விஷயத்திலுபகரிப்பார் ப்ரத்யுபகாரத்துக்கல்ல வுபகரிப்பது, தங்கள் கருணையாலேயாயிற்று, உபயவிபூதியுக்தனை யவர்களுபகரித்தால், அவனுக்கு ஸத்ருசமாக வுபகரிக்கலாவதில்லையே! இவனுக்கு. "விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம" (விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம) என்றாற்போலேயிறே யிவளிவற்றை ஸ்லாகித்தது.

எங்களை யிங்ஙன் கொண்டாடுகிறதென், உன்தலைமையைக் கண்டு போகட்டுப்போனவனெங்கள் வார்த்தை கேட்கப் புகாநின்றானோ! இனித்தான் "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி) என்கிறபடியே அங்குள்ளார் பரமஸாம்யாபந்நராயன்றோ விருப்பது, நாங்களவனுக்கு மவர்களுக்கும் வாசியறியும்படியென்னென்

ன்றோ ! நாங்களிருக்கிறதென் றவற்றுக்குக் கருத்தாக மேல வார்த்தை சொல்லுகிறாள் (வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு) அவர்கள் பரமஸாம யாபந்நராயிருக்கையாலே தனக்கு வ்யாவர்த்தக விசேஷணமாகப் பெரிய திருவடியைத் த்வஜமாகவுடையனாயிருக்கும். விரோதியைப் போக்கிக் கொண்டுவருகைக்கு அநுகூலமச்சானுணடென்கிறாளாதல், நிர்த்தயமாகப் பிரித்துக்கொண்டுபோகையாலே "அக்ரூர: க்ரூரஹ்ருதய:" (அக்ரூர: க்ரூரஹ்ருதய:) என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாளாதல். (புள்ளு யர்த்தார்க்கு) புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவ ரென்னுதல், புள்ளைத் த்வஜமாகவுடையவரென்னுதல். (என்விடு தூதாய்) அவனுடையரவிட விருக்கக்கடவனானன்றோ ! விடுகிறேன். (விடு) "த்ரியதாம்" (க்ரியதாம்) என்கிறபடியே நானேயவனன்றோ நீங்கள் போகிறது. பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டாற்போலேயோ !, அபலையாயத்யார்த்தையான நானேயவனன்றோ போகிறது. பரார்த்தமாகத் தூதுபோகை கிடைப்பதொன்றன்றோ. (சென்றக்கால்) எனக்குமுன்னே யுங்களுக்குத்தேஸ்யமன்றோ ஸித்திக்கப்புகுகிறது. உங்கள்போக்கடிக்கழஞ்சு பெறுதோ !.

(வன்சிறையில்) இவள்பாடுநின்றுஞ் சென்றவற்றைச் சிறையிட்டுவைக்கிறானன்றே, இவர்களுக்குமுகங்கொடாதே அநுபபரனாகையிறே-இவர்களைச் சிறையிட்டு வைக்கையாவது. ராஜபுத்ரர்களுக்கு ப்ராப்தகாலங்களிலே வெளியிலேயிடாதபோது மாந்துவார்களிறே. (என்விடு தூதாய்ச்சென்றக்கால் வன்சிறையிலவன்வைக்கில்) நீங்களேநேனுமவனுக்குத் தூதுபோகிறீர்களோ ! சிறைகட்டுதல், சிங்கிளக்கேரிந்தல், செய்யிலசெய்வதென்னென்று கூசுகைக்கு, எனக்குத் தூதுபோனாரை "பரிஷ்வஜ்ய ஹநூமத:" (பரிஷ்வங்கோஹநூமத:) என்னுமாபோலே மார்பிலேயணைக்குங்காணுங்கோள். நானுன்னைய வாசைப்படுகிற மாவனன்றோ ! உங்களுக்குப் பரிசிலாகப் புகுகிறது. (அவன்வைக்கில்) "வயஸ்ஸ்நேஷு மநுஷ்யாணாம்" (வயஸ்ஸ்நேஷு மநுஷ்யாணும்) என்றிருக்குமவனைவைக்குமோ !, ஸ்ரீரஸாவத்ரியானே' (வைப்புண்டாலெனசெய்யுமோ) அதுபொல்லாதோ ! கிடைக்குமாகில். பரார்த்தமாகச்சிறையிருக்கக்கிடைப்பதொன்றன்றோ !. ராவணன் தேவஸ்த்ரீகளைச் சிறையிட்டுவைக்கத் தானவர்கள்காலில் விலங்கைத் தன்காலிலேகோத்துச் சிறையிட்டவளிறே.. .. ..

ஜீயர் அரும்பதம்

முதற்பாட்டு (அஞ்சிறையவித்யாதி) "மடநாராய" என்று பேடையை முன்னிடுகிறதுக்குபாவம் (என்றுமசேவலையித்யாதி) இத்தால் பகவத்விஷயத்திற்போலே ஆசார்யவிஷயத்திலும் புருஷகாரம் வேணுமென்றபடி. சேவல் - புமபக்ஷி. பேடை - ஸ்த்ரீபக்ஷி. (நீயென்தனஸபையறிவித்தியாதி) பலிதம்.

அல்லாதவவயவங்கள் கிடக்கச்சிறகை சசொல்லுகிறதுக்குபாவம (பரஜையித்யாதி) "அம" என்றதற்குபாவம (நீபாயந்தவித்யாதி) பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷம், தொடைகொள்ளலாம்படி - அறியலாமபடி. தருஷ்டாந்தமுகேந ஸிந்துகத்துஸ்வாபதேஶம (ஆசார்யனித்யாதி) ஆசார்யன - சேவல. "உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: । ததைவ ஜ்ஞாநகர்மாப்யாம் ப்ராப்யதே புருஷோத்தம:" (உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாமயதாகேபக்ஷிணாமகதி: । ததைவஜ்ஞாநகாமப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோததம:) இத்யாதிகளையும், "ஆசார்யஸ்யஜ்ஞாந வத்தாம்ருமாய தத்பஸ்தத்தி:க்ரியதே" என்றபாஷ்யவாக்யத்தையும் கொண்டு (ஆசார்யனஜ்ஞாநத்தையென்றது) ஸ்வாபதேஶத்திலே. சிறகென்று - ஜ்ஞாநகாமங்களும், "மட" என்று, தயாதயாதம குணங்களும் நாராயென்று - வெளுப்பாய். ஸாத்த்விகஸ்வபாவமும் தோன்றுகின்றது; அதுமத்யாதிகளையே தயாநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குமாபோலே ஆசார்யனுடைய பகவத்த்யாநபரதையுந்தோற்றுகிறது.

மடப்பம - பவ்யதையாதல், அவடசியாதல், ஸ்த்ரீத்வமாதல். அவண்டு - ஶரீரம்வாடி. லகுவாய. நாண - லஜ்ஜை. அசசம-பயம. மடம் - ஒடுக்கம. ஸ்த்ரீத்வம் சொன்னதுக்குப்ரயோஜநம (பிரிவித்யாதி) தனனினம் - தனகூட்டம்.

"நாராய" என்றஸ்வரத்துக்குபாவம (அம்மேயென்னுமாபோலேயென்று) அதாவது - பரஜ்ஜஸஙகாதிஶயத்தாலே "அம்மே" என்னுமாபோலே இவரு மிதனபக்கல் ஸங்காதிஶயத்தாலே சொல்லுகிறவாரத்தையென்றபடி.

ியத்தாய் - என நருக்ருபைபண்ணுகைக்குத்தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாயென்று நாரைக்குவிஶேஷணம. போகட்டுபோனஸமயத்திலேமுகங்காட்டினதுக்கு தருஷ்டாந்தம (பமபேதயாதி) ஸங்க்ஷேபே, "ஶ்ரீவாத்ரஜிதஹ்ருத்ரோஶ்ரீ பாயாதுஜ: । வஹ்நிதீமோஹநஸ்தாஸஸ்தெதாவாநரேணஹா." (ஶபாயாபூஜிதஸஸமய காாமோதஶராதமஜ: । பம்பாதீரேஹநுமதாஸங்கதோவாநரேணஹா.) இதுக்குத்தாதபாயம (வழிபறிப்பாரித்யாதி) இவ்விடத்தில, வழிபறிப்பாகையிலே யகப்படுகையாவது - பிராட்டியுடைய கண்ணுக்கும், முகத்துக்கும் போலியான செங்கழுநீர். தாமரைப்பூமுதலானவற்றிலே நெஞ்சுபறியுண்கை. (விழித்தாற்போலே) இருக்கிறதுருஷிகெனறு தாதபாயம்.

சேவலுக்குமுன்னே "நாராய்நீயும்" என்றதுக்குத்தாதபர்யம் (ஸ்ப்ராதி ... அபேக்ஷபாகாளடே ராமம ... திலாகமேனைகம். "ஸீதாஶேஷவாவாதி

யஶாஶாவஞ்ஹோவ்ருதம்" (ஸீதாம்ருவாசாரியஶாராக்ஷ ருசமறுபடராம்) இயசசாராதத மதரவிவக்ஷிதம. பக்தரகளை ஸ்வாரூபக்ஷாபயமாக வருகிறா- டகிறா (எனறுமசேக்ஷிபிதயாத) "நின" எனறு திருவுள்ளமறுயாடட (படை யையிடடியாறு) பாதுபசதி - விஶ்வாஸம. "நினருசிலை" எனறவிடத தில், "அம" எனறதகசுபாவம (பெணணாராநதமிதயாதி) ஸமசசபததமபாசந ம (அதிடடவிசயாதி)

"நியம" இசயாதி பதசசோதததைசதசநாதபயம (மிதரமிதயாதி) எனகரு - விராஹகசிஷ்டமான வடிவையுடைய வெனசசெனறுகல. அவிளகசனறேய ணுமெனறு மாசையுடைய வெனகசெனறுதல, இரணடாமசசைய மறுளிசசெ யவிரா (ஏஹிபஶயேதயாதிபாதம, அவேஞ்சடை கலசநதயாதியாலும) ஈதயைய காணடேசகைககடே ராமமபாதிமுயக. "ஹஷீவைஶ்வஶவாஶி௦ஈ்ஈநாம ஹாவிதாதநாம। ஹதாநாஶாக்ஷிஸெவெராமிபொரு ஹிஞநாமவேணு யாவநெ" (ஏஹிபஶ்யஶரீராணிமுநீநாமபாவிதாதமநாம ஹதாநாமராக்ஷஸை ரகோரைரபஹுதாமபஹுதாவநே) (இரபடகைதயாதி) ஸோதததிடடேக்ஷயா ஸாசகிராசிசிரக்ஷா-தயாவெனறு திருவுளளம.

நியம நினருசிறையசேவலுமா பெணகெனறுகூட்டிசதாதபாயம (த யையபணணுகைகைதயாதி) அததலேகுறைவறறிருக்கையாவது-மிதரமாயிருக்கை. இததலேகுறைவறறிருக்கையாவது - ஆசிருசநபாகாய கதிசவஙகளை யுடைததாயி ருக்கை.

"அருளி" எனறதுக்கு ஸவாபதேஶம (பகவதவிஷயததிலிதயாதி) அம மாதரமனறிககே யுபகாராநுகுண பாதயுபகாரமும கூடாதெனகிறா (உபயவிரு ததயாதி) இவவிடததிலே, "ஸுஹ்ருத்ஸுஜ்ஞாநஸம்பந்நோ வாஶிநஶ்ஶாதே। ஸதிஸுஜ்ஞாநயோஸ்ஸ்துஷ்டிதஸ்யாசௌ" (பாஹமவிதயாப தாநஸயதேவைரபிநஶகயதே। பரிபாதாம மதவாததயாசசகதித ஆதராத) "யோக்ஷாசைமவஜ்ஞாநம்கஷ்டாந்தோ த்தாவெஸவநம்। ஸுந்தாம்வாஸ்யுஷிஷீம்ஷாந்தத்வம்கயஞ்ந" (யோதத்யாதபகவதஜஞாநமஸ்யாசதாமோ பஸேவநம। கருதஸநாமவாபருதிவிநததயாநததலயமகதருசந) எனறதநுஸந தேயம. தாமோபஸேவநம - தாமாநுஷடாநம.

"அருசிறைய" எனறுதொடஙகி ஶலோகததககு தருஷடாநதம (விகரா நத இதயாதி) ஸுநதரகாணடே ஷடதரிமஶே ஹநுமாநமபாதிஸீதா, "தத ஸ்தா ஹ்ருஷ்டோ வாநரஸ்ஸ்ரேஷ்டோ ஹ்ருஷ்டா। வசிதஷ்டாப்ரியங்க்ருத்ஸா ப்ராஶம்ஸதஹாகவிம்। விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம। யேநேதம்ராக்ஷஸபதம்த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம்" (தததஸ்ஸா மதிபாலாபாதஸஸநதேஶஹாஷிதா। பரிதுஷடாபரியம கருதவா பராஶமஸத மஹாகபிம। விகராநதஸதவம ஸமாததஸதவம பராஜஞஸதவம்வாநரோததம। யேநேதமராக்ஷஸபதமதவயைகேநபரதாஷிதம.) விகரமம-பராபிபவநஸாமாதத யம். ஸாமாதயம-காாயகரணஶகதி. பராஜநதை-இககுணஙகளையுடையவருககு பயிரிநது போவுபடிகிறவபலையை யுபேக்ஷிகககொதததயெனகிற ஜஞாநம.

மேலுக்கவதாரிகை (எங்களையிட்டியாதி) "உன்றனைப்பகைக்கண்டு" இத்யா திஸந்தானைப்பமும் - "பாண்டியாநதார்க்கு, வெந்கிளை" என்கிறபதங்களைக்கடா க்ஷித்து. "எங்களவாதத்தைக்கேட்கப்புகாநின்றுனே" என்கிறமுந்தின ஸங்கையி லே - வழியிலே விரோதிகளுண்டேயென்கிற ஸங்கையும் கண்டுகொள்வது, உத்த ரமாக. இனித்தான - கிருக. முணபோபக்ஷதி, "தஹாவித்வா நூணெ வாவெவிய-ஞயதிராஜ நஃ வாஸாஸௌஹ்ருத்யௌவெதி." (ததாவித்வாநபு ணயபாபே விதூயநிரஞ்ஜநஃ பரமஸாம்யமுபைதி.) தவிர்ந்தஸங்காபரிஹாரம (அவாகாசிதயாதி) இந்தபக்ஷத்துக்கு, புள்ளைத்வஜமாக வுடையவனென்ற வாதத மேவெண்டுவது. பரதமஸங்கையை தவிர்த்தமாகப்பரிஹரிக்கிறுா (விரோதியையித யாத்வாகயத்வயத்தாலே) "வெம" என்று-சிறகுக்கு விஶேஷணமாதல், பள்ளுக கு விஶேஷணமாதல். விரோதியையித்யாதி முந்தினபரிஹாரவாக்யத்திலே-பரதம ஸங்காவாக்யத்திற்சொன்ன ஸங்காத்வயத்துக்கும்தநதேணபரிஹாரங்கண்டுகொ ள்வது-அதாவது வெகளநிவிக்குமததையேவேணடுவது, விரோதியைப்போக்குகை க்கு மங்கேயாருண்டென்றபடி, தவிர்ந்தபரிஹாரம் - ஸவபுத்தயாவனறிக்கைக்கு ப்ரீதனுயப்போகையாலே வருமென்று. இந்தவாதத்வயத்துக்கும், புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்று கண்டுகொள்வது. பஞ்சமேபேஷடாதஸோகாபயஃ க்ருஷ்ணஸயமதுராகமநஸங்கயமத்ருஷ்ட்வா ஹூஹஃ, "ஹாத்ருஹாஃ க்ருஹா ஹ்ருதயஸ்வீஹம்வித்ராயதிதஷ்யாநு। வஹாரூதஸயோஷித்குஸ்த்ரீவாக ஸ்ஹநஜாயதே" (அக்ரூரக்ருதஹ்ருதயஸ்ரீகரமபாரயதேஹயாந । ஏவமா ர்த்தாஸயோஷித்ஸாக்ருபாகஸயாஜாயதே.)

"என்விடு" என்றதுக்கு அபிமதையான நான் விடுகிறவென்றர்த்தமருளி ச்செய்கிறுா (அவளுள வரவிட்டவித்யாதி) "விடு" என்றதுக்குபாவம் (கரியதா திருப்பதி) அரஸபகாணட பந்சதமே பஞ்சவட்யாம்ராமம பரதில்க்ஷ்மணஃ, "வாவாநஷ்ஷிகாக்ஷத்தயிவஷ்யஸதாஷ்ஹிதே । ஷ்யம்தஸ்வீரௌஷெ ரெக்ஷிம்யதாம்கிராவஹ" பரவாநஸமிசாகுதஸத்ததவபிவர்ஷஸதம்ஸததிதே । ஸ்வயமக்ருதிரோதஸேகரியதாமிதிமாமவத) நானேவகீங்கள போகிறது ஸகரு பாருஷமனறேவென்றபடி. "என்விடு" என்றதுக்கு - அபிமையாயாததையான நானென்றாததாநதரம (பெருமிடுக்கரானவித்யாதி)

சேராகைகாலென்றதுக்கு - க்ருஷ்ணறனறுபோலேயும, அக்ரூரயாநமபோ லேயுமாக பாவத்வயமதைவே யருளிச்செய்கிறுா (பராததமாகவித்யாதிவாக்ய த்வயத்தாலே) விவரணம (உங்களித்யாதி) ஆக. பராததமாகப்போகை யடிக்க ழந்சு பெறுமென்றும, என்க்குமுனனே யுங்களுக்கு பலஸித்தியென்று மிரண்டா த்தம. அடிக்கழஞ்சுபெறுகை - ஶ்லாக்யதை.

இறையிட்டுவைக்குமோவென்ன (இவள்பாடித்யாதி) அவனவைமுக்யமி வர்களுக்கு பாதகமெனகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ராஜபுத்ரர்களுக்கித்யாதி) மாங் துவா - கலேஶிப்பர். தாதபாயாநதரம சொல்லுகைக்காக ப்ரதிகோபாதாநம் (எ ன்விடுதுதித்யாதி) ஸவரஸஸூசிதம்பாவமாஹ (நீங்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தா

லே) அவனுக்கு - அவனுப்பவென்றபடி. சொற்றேல - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரதசாலே கட்டுதல. சிறகவிளககெரிகையாவது - லோகத்திலே, விஹாராபதிமைப ண்ணி யதனைத்தலையிலே வைத்தெரிக்கையென்றபடி. இப்படியாலே சிறு மைநகட்டியெரிக்கை. அவமதிப்பென்றுக்கென்று சாதபாபம். பின்னையென்செய்யுமென்ன (எனக்குத்தானிதாதி ; இவ "ஜவகத்தில" என்றதின் தாதபர்ய முத்தகாண்டே பாதமே, "ஸஷிவஸ்த்ரஸஞ்சுத்தோ வசிஷ்டோ ஜாஹ்நஸ்ஞ்சிதஃ। யோகாவிஷ்டோ வ்ருஹஸ்ஜ்ஞக்ஷ்மணஹ்ரோதஃ" எஷஸாவஸவபூதஸ்தடஷிஷவங்கோஹ்ணமதஃ।மயாகாலமிமம்பாயபந்தத்தஸ்தஸ்டமஹாதமஃ) "ஸந்வஜ்ஞதஃ" (ஸாவஸவபூதஃ) என்றதக்குபாவம (நானோயவிதயாதி) பரிதல் - ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே கொடுக்கும்சிதம.

யதிஶப்தாரதம (வயஸனேஷவிதயாதி) இதம்வசனம் "துயரமசுடரடி" இதயதரலிகிதம. இத்தாலவன ஸவபாவத்தாலும வையானென்றபடி. ஸரதறககாதம. (அதுபொலலாதோவிதயாதி) அதுதஃஸருபமனறேவென்ன (பராரதமாகவிதயாதி) "கிடைப்பதொனறே" எனகைக்கு, தனக்குதேஶ்யமாயிருக்குமோவென்ன (ராவணனிதயாதி) இதுக்கு, "ஸந்நிவ்ருத்தோபி ஸந்தாபஃ ஸங்க்ராமே ஜ்வலிதம்யசோ। த்வயா யுதிவதம்ஸராவணம் ஸமாவ்ருத்தி ஸஹ" (ஸாந்தரீரகுநாதஸ்யஸாந்ராஸஜ்ஞீநமஃஶாநதயே | தஶாநநஸ்யபவநேநஶமாஸாநுவாஸஹ) என்றதிலேநோக்கு . .. . *

இரண்டாம்பாட்டு.

என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதா
யென்செய்யுமூரைத்தக்காலினக்குயிலகாணிரலேரோ
முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல
முன்செய்யமுயலாதேனகலவதுவோவிதியினமே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள போகாதிருந்தவாறே சிலகுயிலகளைநோக்கி, தன்னழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனுக்கு நீங்களென்திறஞ்சொன்னற்ற னெனசெய்யுமென்றுசொலல, அவையும் போகாதிருந்தவிடத்தில, சொலலும்வார்த்தைகேட்டுப்போகைக்கு நின்றனவாகக்கொண்டு, என்னுடைய ஜன்மாந்தரபாபத்தாலே யுன்றிருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்குப்பண்டுபாக்யம்பண்ணப்பெற்றிலேன, இனியுன்றிருவடிகளை நானகன்றுபோமததனையோவென்றுசொல்லுங்கோளென்கிறள..*

பன்னீராயிரப்படி.

... சொன்ன நானாகரோகாட்டில திரளாகையாலே கார்யக ... கொன்று ..., சிலகுயில்களை, என்னுடைய புண்டரீகாக்ஷனைபக்கல் தூதாகவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

இனக்குயில்காள் - திரளானகுயில்காள். நீரலிரோ - ப்ராப்யமானவாயவி டையுடைய நீங்களல்லீர்களோ. என் - எனக்கேசமமமைமமமாகித்தந்த. செய்ய - சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோலும். கண்-கண்ணையுடையராய. பெருமானார்க்கு - பிளபெனக்கெட்டாமலுயர்ந்திருக்கிற ஸர்வாதிகருக்கு. என்னுதாய-என்னுடையனுதாய. உரைத்தக்கால் - வார்த்தைசொன்னால். என்செயயும் - என்னைதப் புசெய்யும். முன்செய்த - முன்புசெய்த. முழுவினையால - பூர்ணபாபத்தாலே. திருவடிக்கீழ் - ப்ராப்யமானதிருவடிகளிலே. குறறேவல்-அந்தரங்கவ்ருத்தி. செய்ய - பண்ணுகைக்கு. முன் - முன்புதனை. முயலாதேன் - ஸாதநத்திலமுயலாதநான். இனம - இன்னம. அகலவதுவோவிதி - அகலவதுவோ அறுதியிட்டது.

இவ்விடத்தில், கடகருடைய உகதிமாதுர்யமும் ஸமவாயமும் ஸூசிதம்......*

௩ - இரண்டாம்பாட்டு.

சிலநாரைகளை, தூதுபோகவேணும என்றிரந்தாள் கீழ், அங்குப்போனால சொல்லும்பாசுரத்தைக் குயில்களுக்குச சொல்லாநின்றாள், "கந்ஹ்ஊடவக்ஷாநுகந்ஹ்ஊடவதிதம்" (அந்யதுபகராந்தமந்யதாபதிதம) என்னுமபடியாய் வந்துவிழுந்தது; இததையும் கலங்கிறயிலளாகில இவளபிரிந்தவிஷயத்துக்கும நாட்டாரபிரிந்தவிஷயத்துக்கும வாசியன்றிக்கே யொழியுமே, இப்படிகலக்கப்பண்ணுதவன்று குணுதிகவிஷயத்துக்கு நமஸ்காரமாயித்தனையிறே.

(என) பிரிந்தஸமயத்திலும் "என்னுடையவன்" என்றுசொல்லலாமபடிகாணும கலக்கிறஸமயத்திலே அவனிவளிட்ட வழக்காயிருந்தபடி. அன்றிக்கே, பிரிகிறஸமயத்திலே தானவருமளவும் இவள தரிக்கைக்காக "இதெங்கேயிருக்கிலென, எங்கேபோகிலென, உனசரக்கன்றே!" என்றுசொல்லிப்போமே; அத்தாலேயாகவுமாம.

(என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானுர்க்கு) ஸ்வாபாவிகமான வைஸ்வர்யத்தாலும சிவந்திருக்கும, ஸ்வகீயவஸ்துக்களபக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலும சிவந்திருக்கும, மதுபாநமத்தரைப்போலே யிவளோட்டைக் கலவியாலும சிவந்திருக்கும, பிரிவாலே அரையாறுபட்டுச்சிவந்திருக்கும; இவையெல்லா மிவளநுபவித்தவளிறே, முதற்றிருவாய்மொழியிலே ஐஸ்வர்யம, மூன்றாந்திருவாயமொழியிலே வாத்ஸல்யம், இத்திருவாயமொழியிலே கலவியும பிரிவும். (பெருமானார்க்கு) பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யநந்யார்ஹையாக்கிப்போனபடி; ஸ்வாபாவிகமானவைஸ்வர்யத்துக்கு மேலே, இத்தலையி லொடுக்குமாட்டாலுண்டான

வைஷ்ணவாய புண்டரீகாக்ஷாயிலே யிரட்டித்திருக்குமிறே. (என் செய்ய) டமைத்திலும் தாமரையோடொப்பக் கிடக்கிறது. அவனேறெடுத்துப் பி ந்து செவ்வதனையாயிருக்கிற கண்களைத்தடைத்தாய (என்செய்யுமுரைத் தக்கால்) உபயவிபூதிநாதனுடைய ஐச்வர்யத்துக்குக் குறைசொல்லவேணுமென்கி றாள். (உரைத்தக்கால்) அவனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டாவிறே ன்று; ஒரு உத்தரமாகிலும் சொல்லப்பெறில். (இனக்குயில்காள்) என்னைப் போலே தனியிருக்கிறீர்களோ. (நீரலிரே) நீர்மைக்கு நிலமானீரன்றே. நானுமவனுமானபோது கூடவார்த்தைக்கு பரிவசம்பண்ணினீர் கள் அவனைப்பிரிந்தவாறே வெறுமைகாணீர்களோ.

(முன்) நான்பாபம்பண்ணின போதைப்பற்றச் சொல்லுகிறீரோ, (செய்த) ஸங்கல்பித்து விட்டவளவேயோ' (முழுவினை) அத்தனை யிலே தேற்றமாகத் தீர்க்கப்பட்டதுண்டோ. என்னாலே பரிஹரிக்கலாதல், த ம்மாலபரிஹரிக்க வொண்ணாதொழிதல் செய்யாவிலனன்றே எனக்கிழக்கவே ணுமென்று. திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான கோளரியாழ்வானுக் குத் திருந்தத்துறையிலே சொன்னவார்த்தை. "ஒருமூழக்காலு மிரண் டுமூழக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வானாகையிற திருவாழியாலே வி னையை யறுத்துக்கொண்டு போகிறீத்தன்றோ யாழ்ப வொன்றிரண்டு மூழ க்கால்போகாதுகாண் நான்பண்ணினபாபம்" என்று. (திருவடிக்கீழ்) ப்ராஹ்மணர் பிச்சேற்றினும் மோதத்துச் சொல்லுமாபோலே, இவர்பிரா ட்டியாருடைய மூலையாலணைக்கவேணியார், திருவடிகளிலே யணைத்தேடு மத்தனை. (குற்றேவல்) திருவடிகளிலே கிட்டியத்தரங்க வருத்திபண் ணவாசைப்படுமத்தனை (திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவலமுன செய்யமுயலா தேன்) நற்கவேசேர்வாக நாமினைனுதல, முன - "ப்ரியதாஞ்சலிரோவ து" (கரியதாமிதிமாமவத) என்கிறபடியே நினைத்தைச்செய்யென்றே வந்திருமுன்பே அடிமைசெய்யமுயலாதே னென்னுதல. (அகல்வது வோவிதி) திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு ஸ்டாபிருப்பதொரு ஸா தநாநுஷ்டாநம் என்றலையாறப்பண்ணாத நான் அகலவேறபோ மித்தனை யோ. முதலிலொதார பலிசையிழக்குமித்தனை யன்றேவென்ன; முதலி லொதாரன்றே பரிசையிழப்பார், அவனன்றோ முதலாக விருக்குமகோ ஷ்ட்டியிறே யிவர்கள் கோஷ்டி; "களைகணமற்றிலேன்" என்றும், உன சரணல்லால் சரணில்லை" என்றும், "மைந்நின்ற கருங்கடல்வாயுலகின்றி வானவரும் யாமுமெல்லாம், நெய்ந்நின்ற சக்கரத்தன் திருவயிற்றில் நெடுங்காலம் கிடந்ததோரீர்" ... திருக்குமற்றவை" என்றும், "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" என் றும், "விழிக்குங்கண்ணிலேன்னின்கண்மற்றலால்" என்றும், "வாழும் சோம்பர்" என்றும், இப்படிகளிலேயிறே யிவர்களகோஷ்டியிலவார்த் தைகளுமிருக்கும்படி. (விதியினமே) விதியினை என்றும் - பாபத்தை

யுடையேனானநான் அகன்றேபோமித்தனையோ' என்னுதல்; "இனம்" என்றவிதனை, இன்னமன்றுகந் - "எங்களிமித்தம் பெறுகைக்கெங்கள் பக்கலொரு நன்மையில்லாதபின்பும் தாழக்குமித்தனையோ' என்கிறாள்" என்றுபிராட்டி திருநறையூரரையாபணிக்குமபடி. விதிவினை - பாவியேறம் என்றபடி. கீழே "முழுவினை" என்றுசொல்லிற்றிலேயென்னில்; மற்றும், பாபத்தைப் பண்ணினபாவியோமென்றபடி, 'பாவமேசெய்துபாவியானேன்" என்னக்கடவதிறே. ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாமபாட்டு. (என்செய்யவிதயாதி) இரண்டுமொக்கமென்கிறாள் (சூடதீதயாதி) "மொகெத்தூவெலஹூராஸ க்ஷாவிநக்ஷூஷிதிர்யிவக்ஷீாமாக, ஹரிஹரிக-விசாலாஸ-ஞக்ஷ்நக்ஷ-வகூா நக்ஷாவகித" (லோகேவாமுகஸதருஹம்கவாபிதருஷ்டமிதிமபிவதந்தராகாத । ஹரிஹரிருபிதராமாப்ருதயே உபகாரகமயதாபதிதம்) "கஸ்த்லஜுஷெகடிஞாமயதி, குஞாதூஷு:கோவிதாரா நாவஷெ" (காணேவபருஷேடகடிஞசாலயதி, குமராபருஷடகோவிதாராநாசஷே) இதயாதயநுஸநதேயம். இப்படிகலங்கலாமோவென்ன (இததனையுமிதயாதி) இதததனையுங்கலங்கிறநிலலாகில் விவகிஷயதைதப்பிரிந்த விவளுககு மிதாவிஷயததைபபிரிந்த நாடடாரகளும் வாசியனறிகேயொழிபுமெனறவைதது, ஆழவாரகமுடைய பராவணயததாலே கலஙகினுளெனறபடி. இதசகுசியாமகம, கலஙகிறறிலளாகிலெனறு - லெவகாதருககிாததேறம். விஷயவைலக்ஷணயததாலுங்கலஙகினுளெனகிறா (இபபடியிதயாதி) ஆகஞ்ரணவொகயததாலும-இவா பரேமததுககும விஷயவைலக்ஷணயததுக்கு மவதடமாமெனகிறுளெனறபடி. நமஸகாரமாமிததனையெனறது- "ஜெஹாயதமௌ நம:" (தேஹாபதஸனமநம:) எனனுமாபோலே பரிதயாஜயமாய்விடுமெனறபடி.

பிரிநதுபோகட்டுபபோன ஸமயத்திலே "எனனுடையவன" எனகைக்கு ஹேதுவை யிரண்டுவகையாக வருளிசசெயகிறுா (பிரிநதவமயததிலு மிதயாதிவாக்யந்வயததாலே) இவளிடடவழககாய - இவளதிருவுய. நிது - தவததிறவஸது. உனசரககு - உனபதாாததம.

பிரிவிறறிருககணகள சிவநதிருககுமோவெனன (ஸவாபாவிகேத்யாதி) இததால - அதாககுநாயகனை யறியுமபடி யடையாளஞசொனனபடி. (அவையாறுபடடுசசிவநதிருககும) ஆததம சிவநதிருககும. இதெலலா மிவளநுபவிததாளோவெனன (இவையெலலாமிதயாதி) எஙகேயநுபவிததாளென்ன (முதலிதயாதி) வாதஸலயமெனறது- "கணககறுநலததனன" எனறதைபபறற. இததிருவாயமொழியிலே கலவியுமபிரிவுமெனறது - பிரிவு - கலவிமுனனுக வருமதாகையாலே கலவியாததாதலிததமெனறதைபபறற. பிரிவிலவையாறுபடடுச சிவநதிருககுமபடியை யிவளநுபவிததாளோவெனனில் பெரியதிருவடியெடுததுககொண்டுபோகிறபோது பிரிவாறறுமையாலே புரிநதுபாாககுமேயவன், அபபோதுககணிசசிவபபு அவையாறுபடடிருககுமதைககணடநுபவிததாளென்றபடி

"என்" என்றதைக்கண்ணுக்கு விசேஷணமாக்கிபாவம் (பிரிகிறபோதி த்யாதி) "என்" என்றதை "பெருமானாகந்" என்றதிதோடேகூட்டி தாத்ப ர்யம (ஸ்வாபாவிகமானவித்யாதி) ஆக "பெருமானாகந்" என்றதற்கு - பிரி கிறபோது கண்ணாலேநோக்கி யாதயானாலும் யாக்கினவாக்கென்றும், இட்டலேயில ஸாவஸவாபஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே பெருமானுயிருக்கிறவர்க் கென்று மிரண்டாததம். (ஓடுக்குமாட்டால்) மாடடை பொடிக்கிவென்றுப, முட் டிக்கோலகொள்ளுகையாய, ஸ்ரீ கவமுதலானஸாவஸவாபஹாரத்தாலுமென்றபடி.

மாடு - தநம். ஸாவஸவாபஹாரம.

விவரணம் (அவனேட்டேயித்யாதி) 'ஹ்ருதோதவ்ருஷ்டிர்யதி" (ஸ்வ ரதோப்யர்ததநிர்ணய:) என்கிற நயாயத்தாலே, உனாத்தககாலென்செய்யும - எ னனபொல்லாங்குவரும் ; ஒருபொல்லாஙகுமவாராது, பரதபத விபூதிதவயத்தை யும் தருமென்கிறா (உபயவிபூதியுமித்யாதி) "உனாததககால" என்றதிலேநோ க்காக, "என்செய்யும" என்றதுக்குதததாதபாயாநதரம (அவனையித்யாதி) (ஒரு உக்திநோதால்) ஒருவாரத்தைசொன்னால். என்செய்யும-என்னஹாநிவரும.

இனக்குயில்காள் - யிதுநமானகுயில்காள். நீரமை-கருப்பு. ஆர்த்தாநதரம (நானுமவனுமித்யாதி) முநதினவாத்ததத்துக்கு, நீரோனறு - நீரமையாய, நீரமை யால பரஸிததரன்றோவென்றபடி. தவிதியார்த்தத்துக்கு நீரலிரோ - நீங்களன்றோ, வேறுசிலராணிர்களோ வென்றபடி.

"முழு" என்றதுக்கு-ஸாகல்யமும் மஹத்த்வமும் விவக்ஷிதம். அகலுச ரிப்பட்டது - குறைநதது. வினையினவிசேஷணங்களாலபலிதம (என்னாலித்யாதி) இவனாலபரிஹாரயமென்னுமதுக்கும், அவனால பரிஹரிக்கலாமென்னுமதுக்குமைதி ஹ்யம (திருக்கோட்டியூரிலேயித்யாதி) "இநதபுணயதிவஸத்திலே பாபக்ஷயாா த்தமாக புணயதீரததஸநாநம்பணணவேணடாவோ" என்றுகேட்ட கோளரியா ழ்வானுக்கென்றபடி.

ஸமபூலேஷிகக்வென்றதே "திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்கிறதென னென்ன (பராஹமணரித்யாதி) ஓத்து - வேதம. அவைகக - ஸமபூலேஷிகக.

முன - ஏறகவேயென்றுதல், ஸநநிதியிலேயென்றுதல். இவவிரணடாததத தையும் க்ரமேணவருளிச்செய்கிறா (ஏறகவேயித்யாதியாலும, கரியதாமித்யாதி யாலும்) முயலுகை - ஒருப்படுகை. கோலாதநான-ஸாதநாநுஷடாநமபணணக் கோலாதநான். "முனசெயயமுயலாதேனினனமகலவதவோவிதி" என்றநவயி த்து தாதபர்யம் (திருவடிகளிலேயித்யாதி) விதி - ஸங்கல்பம. நயாய்யமாதல். இனம் - இன்னம். ஏறகவே ஸாதநாநுஷடாநமபணணாத நானினனமகனறேபோ மதுவேயோ ஸங்கலபமென்றுபொருள்.

அனறிககே, விதியினம - "விபிவிடயாநம்" (விதிர்விதாநம) என்று புண்யமாய, அநநதனமேறகிடநத வெம்புண்ணியனை யுடையோமாயவைத்து மக ல்வதுவோவென்று விவக்ஷிதது தாதபர்யம் (முதலிலலாதாரித்யாதி) இநதயோ ஜனையில, விதியினம் - புணயததையுடையோமென்றபடி. பலிசு - வருததி. இவா கள - ஆழ்வாரகள. (கனைகணமறறிலேன்) வேறொருகதியுடையேனலலேன. (உ ன்சரணல்லாலசரணிலலை) தேவாதிருவடிகளலலது வேறுபாயமில்லை. (மைத் தெழுநதவித்யாதி) ஆகாஸததிலே எழுநதெழுந்த மேகங்களையே பார்த்திருக்கும

தத்தையன்றே நீர்நிலந்தேடிப்போக வறியாத பயிர்போலே. (நெறிவாசலித்யாதி) உபாயமும், தத்ஸாத்யமான உபேயமும், அநந்யஸாத்யனான தானே யாய்க்கொண்டுநின்ற ஸர்வேஶ்வரனை (விழிக்குமித்யாதி) உன்னுடையகடாக்ஷமொழிய வேறுநோக்குக்கைக்கொருமறுவிழியையுடையேனல்லேன். (வாழும்சோம்பர) உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரராய ஸௌஹித்யத்திலே சோம்பினவர்கள். உபாயமீஶ்வரனேயாகை, பின்பு போகமேயுள்ளதாகையாலே ஸௌஹித்யத்திற்சோம்பியிருக்குமிருப்புத்தானே வாழ்ச்சியான விருப்பாயிருக்குமென்றபடி.

அன்றிக்கே, "விதி" என்றதுக்கு பாபமென்றர்த்தாந்தரம். (விதியின மெயித்யாதி) விதியினன் - பாபத்தையுடையனான நானென்றபடி. இந்தபக்ஷத்தில், "மனக்களுழறிவரும" என்றதைக் கண்டுகொள்வது.

"திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கைக்கு" இத்யாதியாற்சொன்ன முந்தினவர்த்தத்துக்கு விவரணம் (இன்மென்றவித்தையித்யாதி) பிள்ளைதிருநறையூரரையர்யோஜனையில், அகல்வதுவிதியோ - அகல்வது ந்யாயமோவென்றபடி.

"விதியினனென்று" என்றவாக்யவிவரணம் (விதியினம்பாவியோமென்றபடியென்று) ஆகவிதியினமென்றதுக்கு - புண்யத்தையுடையோமென்னுதல், பாபத்தையுடையனான நானென்னுதல், இன்னமகல்வது ந்யாயமோ வென்னுதல், என்று மூன்றர்த்தம். *

(கிழேயித்யாதி) "முழுவினை" என்று சொல்லிற்றிறே, "பாவியோம்" என்றுலத்தோடு புநருக்தமன்றோ வென்னில்லென்றபடி. (பாவமேசெய்து பாவியானேன்) பாபங்களையேபண்ணி, பின்னை பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியானேனென்றபடி.

இன்குயில்காள் முன்செய்தவென்றுதொடங்கி, முயலாதேனினன மகல்வதுவோவிடுயென்று, என்செய்யத்தாமரைதொடங்கி, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரிலிரோ இத்யந்தவய:, இந்தபக்ஷத்திலே - இழந்தகாலவிஷயஶோகமும் த்வரையும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. யத்வா, இன்குயில்காள், முன்செய்தவித்யாரப்ய, முயலாதேனான் விதியினம் - எங்களுக்குலமாக புண்யத்தையுடையோமாயிருக்கவகல்வதுவேயோ, என்செய்யத்தாமரைதொடங்கி, அந்வயமாதல்; இந்தபக்ஷத்தில- ததேகரக்ஷ்யத்வாத்யவஸாயம் ஸூசிதம். யத்வா, இன்குயில்காள், முன் செய்த வித்யாரப்ய முயலாதேனுய அதஏவ விதியினன் - பாபத்தையுடையேனான நானகல்வதுவோவென்று, என்செய்யத்தாமரைதொடங்க, உரைத்தக்காலென்செய்யும், நீரலிரோ இத்யந்வயோவா, இந்தபக்ஷத்தில - ஆகிஞ்சந்யா நந்யகதித்வங்கள் ஸூசிதங்கள். .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள்
மதியினாற்குறண்மாணுலகிரந்தகள்வர்க்கு
மதியிலேனவல்வினையேமாளாதோவென்றொருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீரே.

ஆறாயிரப்படி.

(விதியினால) பாபம்பண்ணினாலது மாளுந்தனையுமநுபவிக்கவே ண்டாவோவென்னில.

என்னுடையபாபமேயோ காலமெல்லாமநுபவித்தாலும மாளா ததென்றொருத்தி மதியெல்லாமுளகலங்கி அறிவிழந்தாளென்று, தன்னு டைய திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத்தோற்பித்தவனுக்குச் சொல லுங்கோளென்று, பாகயாதிஸயத்தாலே பரஸ்பரம ஸம்ஸ்லேஷித்து வா ர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.. . .. .

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அவறறிறகாட்டில கடப்பழகையும ஸாந்நித்யமுடைய சில வன்னங்களைக்குறித்து, என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவர்க்குத் தூதாகவேணுமெ ன்றபேக்ஷிக்கிறாள்.

விதியினால - பாக்யத்தாலே. என்னைப்போலேதனியாகாதபடியே பெடை- பேடையோடுங்கூட. மணக்கும - போகஸக்தராயக்கலந்து. மென்னடையன்ன ங்காள - அத்தாலே மந்தகதிகளான அன்னங்காள. மதியுருவு - இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷையும மஹாபலி யௌதார்யமும் அவிருத்தமாமபடியான புத்திஸாமர்த்ய யத்தாலே. குறள - வாமநனை. மாணிய - ப்ரஹ்மசாரியாய். உலகு-லோகத்தை. இரந்த-இரந்து, சிறுகாலைக்காட்டிப் பெருங்காலாலே யளந்துகொண்டகள்ளத்தி லே தாழ்ந்தினறுகலந்து எட்டாதநின்ற. கள்வாக்கு - கள்ளனுக்கு. மதியிலேன - அ ன்றேயிதக்கள்ளவறியப்பெறாதே மதிகேடியான வென்னுடைய. வலவினையேயோ - அநுபவவிநாஸ்யமல்லாத வலியவினையேயோ. மாளாதென்று - சிந்தயந்தி பரபரு திகளுடைய விளைகள முடியச்செய்தே முடியாததென்று. ஒருத்தி - ஒருத்தி. மதி யெல்லாம் - நாகொடுத்தமதியெல்லாம. உள்கலங்கி - ஆஸ்ரயத்தோடே கலங்கி மயங்கும - மோஹியாநின்றாள். என்னீர - என்னுங்கோள.

ஒருத்தியென்றாலே - "அத்தவனையுணரும' என்னுமாபோலே தாமே யறிவொன்றுகருத்து. விதியினாலென்றது - போகஸாஸத்ரமாயாதயாலேயென் றுஞ்சொல்லுவர். இத்தால - கடகருடைய ஆசாரவைலக்ஷண்யமும ஸௌஷ்ட யமுந்தோற்றுகிறது........... . . ..

௩ ம் - மூன்றாம்பாட்டு.

"அகலவதுவோ" என்றாற்போலே சொல்லுகிற பகவத்வார்த்தங்க ள் நமக்குத்தெரியாது, "அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" (அவஶ்யமநுபோ க்தவ்யம்) என்று சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்தே யறவேணும என்றி ஸ்வாபிப்ராயமாகக்கொண்டு, நான்பண்ணின பாபமேயோ ' அநுபவித் தாலும் மாளாததென்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிர க்கிறாள்.

(விதியினால்) நீங்கள் ஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகிறபடியே சலங்கை யிட்டுப் பிரிவின்றியே யிருந்தீர்கோள், இவனையும் கூடச் சலக்கையிறே ஸ்ரீரூப பிரிவாந்தித்தனிருள உங்களுடைய பாக்யத்தாலே யென் றதல, என்னுடைய பாக்யத்தாலே யென்னுதல். அபிமத ஸம்ஶ்லேஷ புண்யபலம். அபிமதவிஶ்லேஷம் பாபபலம்; (தங்களுடைய ஸுக்ரு தத்தாலே) அனாதியே யிவைசேரவிருக்கிறவிருப்பு இவள் பாக்யமாகவு மாம். பெருமாள் பிராட்டியைப்பிரிந்து கடலும் மலையுமரித்துக்கொண்டு ஶராசிரசச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்த மஹாராஜரைக்கண்டு, அ வரோடேயேகதயிறே தம்மிழவில் நெஞ்சு சென்றது. அங்ஙனன்றிக் கே, இவை குறைவறவிருக்கிற விதுதா னிவள்காரியமா யிருக்குமிறே; நீமையுடையாரைக்கூட தங்களிழவிலும் பிறருடைய விழவிறே நெஞ்சி ல் றுறப்படப்படுவது. (பெடைமணக்கும்) பேடையோடே கலக்கும். (பேடையினுடைய கருத்தறிந்து) அதனையுகப்பிக்கை. (மென்னடை யன்னங்காள்) இவ்வன்னநடைகொண்டோ! என்காரியஞ் செய்யப்பு குகிறது. (மென்னடையன்னங்காள்) “ஹம்ஸவத்ப்ரஞ்ஜதே” (ஸாபரஸ் கலந்தி) என்னுமாபோலே. இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷஞ்செ விப்பட்டவனந்தரம் மதுபானத்தாலே வந்த கலக்கமும் தெளிந்து, கழுத் திலமாலையையு மறுத்துப்பொகட்டு, “இச்சீறறத்துக்கு நாம முன்னிறக வொண்ணாது” என்று தாரையைப்புறப்படவிட, அவள், கலவியாலுண் டான பாரவஶ்யமடங்கலும் நடையிலே தோற்றப் புறப்பட்டாற்போலே யிராநின்றதாயிற்று இவற்றினடையும். இளைய பெருமாளுடைய திருவு ள்ளத்தில சீவிட்டுததாரையை யிட்டாற்றவேண்டிற்றுகாணும். [ஸா] [ஸா] ஒருகலவியும் பிரிவும் வேண்டாதபடியான நடையழகையுடைய வள். [ப்ரஸ்கலந்தீ] [ப்ரஸ்கலந்தீ] ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான துவ ட்சியாலேதடுமாறி, அடிமேலடியாக இடடுவந்தாள். [மதவிஹ்வலாக்ஷீ] [மதவிஹ்வலாக்ஷீ] மதுபானாதிகளாலே சுழுத்த நோக்கையுடைய ளாயிருந்தாள். [ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா] [பரலம்பகாஞ் சிகுணஹேமஸூத்ரா] அரைநூலவடமிழப்புண்டு வருமபடி படுக்கையி ற்கிடந்தபடியே பேணுதேவந்தாள். [ஸலக்ஷணா] [ஸலக்ஷணா] ஸம் போகச்சிஹ்நங்கள் காணலாம்படி வந்தாள். [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] [லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்ஜகாம] “தாயக்கொள்ளப்பதுண்டோ” என்றுபு றப்படடுவந்தாள். [தாரா] [தாரா] தாரையானவள். “இளையபெ ருமாள்திருவுள்ளத்தில சீவிட்டு எத்தாலேயாற்றலாம்” என்று மஹா ராஜரும் திருவடியுமாகவிசாரித்து, “வேறொன்று லாற்றுமதல்ல, தா ரையையிட்டாற்றவேணும்” என்று தாரையைவரவிட்டார்கள் [நமிதாங்கயஷ்டி:] [நமிதாங்கயஷ்டி:] உருசுபததிலே வளைந்தவை டிமிர்க

வொண்ணாதாப்போலே இத்துவடசிசிறுபக மிவருக்கென்று தோற்றும படியிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட நடையழகாலே யவளைத்துவக்கிக் காரியங்கொள்ளவற்றிவையு மென்றிருக்கிறுள். (மதியிலை) அவர் சால தூரதர்ஸிகளிடிகோள். “ராவணனைப்போலே தலையறுத்துவிட வொண்ணுதபடி ஔதார்யமென்றொரு குணலேஸத்தை யேறிட்டுக்கொண்டிருந்தான், இந்த்ரன் ராஜ்யத்தையிழந்து நின்றுன, இரண்டுக்கு மிருத்தமாகச் செய்யலாவதென” என்று, “கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்” (கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம) என்கிறபடியே கொடுத்துவளர்ந்தகையைக் கொண்டு நீரேற்று அவனுக்குக் கொடுத்தவிரகாகத்து. (குறள) கோடியைக்காணியாக்கினுறபோலே பெரியவடிவழகைக் கண்ணாலே முகந்தநுபவிக்கலாம்படி சிறுக்கினபடி. (மாணுய) “உண்டு” என்றிட்டபோதோடு, “இல்லை” என்று தள்ளிக்கதவடைத்தபோதோடு வாசியற முகமலர்ந்துபோம்படி யிரப்பிலே தழும்பேறின வடிவை யுடையனானபடி. (உலகிரந்த) தனஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்கின லோகத்தை “கொள்வனை” என்றிரந்த. (கள்வாக்கு) “வஞ்சகாக்கு” என்று திருமாலையாண்டான நிர்வஹிக்கும்படி. எம்பெருமானார், “ஒன்றைநினைத் தொன்றைச்செய்தவர்க்கு” என்றருளிச்செய்வர். மஹாபலியை வஞ்சித்ததுமென்னை வஶீகரிக்கைக்காக. கீழ்தான் “பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது” என்றிறேயாசைப்பட்டதும, “உலகங்கொண்டவடியனறிவருமேனிமாயத்தனாகிலுமகொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்கும்” என்றும், “அன்றொருகால் வையமளந்தபிரான வாரானென்றொன்றொருகால சொல்லாதுலகு” என்றுமிறே யிவர்கிடப்பது; திருமங்கையாழ்வாரும், “முன்னங்குறளுருவாய மூவடிமண்கொண்டளந்தமன்னன சரிதைக்கேமாலாகிப பொன்பயந்தேன” என்று, இவர்களெல்லாரு மீடுபடுவதிச செயலுக்கிறே.

(மயிதிலேன்) பிரிகிறஸமயத்திலே, “போகாதேகோள்” என்றேனுகிலிப்பாடுபடாதொழிய லாயிறறே, அறிவுகேடியானேன, (வல்வினையேமாளாதோ) இவளொரு தீர்க்கசிந்தயந்தியாயிற்று. எல்லைசசதிரியாய்குருதாஸந்ததிலே முடிந்தாளிறேயவள்; [தச்சித்தவிமலாஹ்லாதேத்யாதி] அவன்பக்கலிலே நெஞ்சைவைக்கையாலே புண்யபலமநுபவித்தாள, அங்கினைவின்படி யநுபவிக்கப்பெறுமையாலே பாபபலமநுபவித்தாள, ஆகையாலே புண்யபாபங்களிரண்டுமொருக்ஷணத்திலே யநுபவித்தாளிறேயவள. (ஒருத்தி) “ஒருத்தி” என்றுலறியுமோ வென்னில்; எய்தவனைகையுணராதோ. “இன்னகாட்டிலே மான்பேடைஎவுடனே கி

டந்துழையாநின்றது ” என்றாரிலேவாரததையானால எய்தவன்கையுண ராதோ; “ நீயன்றோ' எயதாய ” எனறுசொல்லவேண்டாவிறே, (ஒ ருத்தி) ஸம்ஸாரவிபூதியிலுள்ளாளிவளொருத்தியுமிறே. ஸம்ஸாரிகள புறமபேஅங்யபரா, நிதயஸூரிகளுககு விஸ்லேஷமிலலே, மற்றையாழ்வா ரகளிவருககவயவமாயிருபபாரகள. (மதிகலஙகி) அறிவழிந்தாளென்னு ஙகோள. தன்னறிவழிநதாளாகிலும நாமகொடுததவறிவுண்டென்றிருப் பர்; (மதியெல்லாஙகலஙகி) நாமகொடுத்தவறிவுகொண்டு “ ததஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத ” (தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத) என்றிராளோ ! என்றி ருப்பா ; அறிவுதநதாராதாமன்றோ ' என்றறிவியுஙகோள. தாம் மயர்வற த்துததந்த ஜ்ஞாநபபரப்பெலலாம் கலஙகுகைககுடலாயிறறென்னுங் கோள். மேலெழசசிறிதுகலங்கிற்றாகிலும், பின்னேயும் நாம்கொடுத்தவ றிவன்றோ ' அப்படிகலங்குமோ ' என்பர் (மதியெல்லாமுள்கலஙகி) தாமதந்த மயாவறமதிநலமெலலாமடிமண்டியோடே கலங்கிற்றென்னு ங்கோள. அத்தனையோ ! நாமிருநதோமே ! பினபு நாம்போனவாறே அ றிவுகொடுததுககொளளுகிறோமென்றிராமே (மயஙகுமால்) “ மயங்கி னாள ” என்னில, “ இனிபபோனால செயவதென் ” என்றிருப்பா; “மூ டியுமதஸையாயிறறெனனுங்கோள. (என்னீரே) உஙகளதலேயில் பழி யைததுடைக்கபபாருஙகோள ; அறிவிததபினபு வாராதொழிநதாலவன தனறோ ! அவதயம. ஆத்ததவஙபொறுககமாட்டான, அறிவியுங்கோ ள். (எனனீரே) உஙகளுககுஸ்வரூபம, அவனுககுகுணம், எனக்குநாஸத் தை, உஙகளுககுஒருஉகதி...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றும்பாட்டு. (விதியினாலிதயாதி) ஸஙகதிமாஹ (அகலவதுவோவித் யாதி) பகதிவாதஙகள் - பகதி கருதோபசாரோகதிகள. “ அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகர்ம கல்பகோடிஶதைரபி ” (அவஶயமநுபோகதவயம கருதம்கர்மஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதேகாமகலபகோடிஶதைரபி). “ கொணடு ” எனறவநநதரம ; ஏன, அனை க்ஷணம் விஶ்லேஷிததபோதே யநுபவிததேனிலலேயோ, ஆனபினபு என்று ஶேஷ ம். (நானபணணினவிதயாதி) சிநதயநதியுடையவினே யநுபவிததால் மாளலா மோவெனறு தாதபாயம. இது - “ மதியிலேனவலவினேயேயோமாளாது ” என் கிறவநவயததைபபறற.

“விஹிதமிதிவிதி:” (விஹியதேநேநேதிவிதி:) என்று விதிஶப் தம்-ஶாஸ்த்ரவாசியாய், ஶாஸ்த்ரோக்த கரமத்தாலே கலக்குமெனறபடி.

“ உங்களுடைய பாகயததாலே ” எனறதினவிவரணம் (அபிமதேதயாதி) “ எனனுடையபாக்யத்தாலே ” என்றத்தை யுபபாதிபபதாக வநுபாஷிககிறா (அ

ன்றியே யிவைசேரவிருக்கிற விதயாதி) இவள் பாக்யமானபடி யெப்படியென்ன (பெருமாளிதயாதி) என்றுறமைக்குமேலே, நீங்களும்பிரிந்து, உங்களைக்கூட்டு கையிலேயும் யத்நம் பண்ணவேண்டாதொழிந்ததென் பாக்யமிறேயென்று பலி தார்த்தம். அரித்து - தேடி. அங்ஙனன்றிக்கே - மஹாராஜரைப்போலே தாராதிக ளை யிழந்திருக்கையன்றிக்கே. தம்மிழவுகிடக்க, மஹாராஜர் குறையை முற்பட்டத் தீர்ப்பானென்னவென்ன (நீரமையுடையோராகிதயாதி)

மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம். கலப்பது பேடையோடேயாயிருக்க "பெடை" என்று விஶேஷித்ததுக்கு பாவம் (பேடையினி,சயாதி).

இவ்வன்னநடை - ஜாதிப்ரயுக்தமான மாந்த்யம் விவக்ஷிதம். மென்னடை - மெலிந்தநடை. "பெடைமணக்குமென்னடைய" என்றுகூட்டி த்ருஷ்டாந்த மு கேந பாவாந்தரம் (ஸாபரஸ்கலந்திதயாதி) கிஷிந்தாகாண்டேத்ரயஸ்திரம்ஶே. பாவாந்தரமாவது - தாரையுடைய, ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான நடையழகுபோ ன்ற நடையழகாலே யவனை வஶீகரித்துச்சேரவிடுகை. ஶ்லோகத்துக் கெல்லாம் பாவம் (இளையபெருமாளுடையவிதயாதி)

தன் பட்டமஹிஷியை முன்னிடலாமோவென்ன, ஶ்லோகத்யாக பரிஹார ம். (இளையபெருமாளுடைய விதயாதி) சிவிட்கு - கோபமும், உஷ்ணமும், சு ளுக்கும். சாடுவுக்கு, (தாரையை) தாரா - தைலதாரையும். ஒருகலவியுமிதயாதி க்கு பாவம் - கலவியாலுண்டான வழகேயன்றிக்கே வெறும்புறத்திலு மாகர்ஷக மான நடையழகை யுடையவளென்றபடி. பிரிவும் வேண்டாதவென்றது - வார்த் தைப்பாடு தடுமாறி - வ்யத்யஸித்த. தழுதழுத்த - கலங்கின. ஸம்போக சிஹ்ந ங்களோடே பரபுருஷஸமீபத்திலே வரலாமோவென்ன (தாயகிதயாதி) புறம் பேபுறப்பட்டாளென்றுதே "மதவிஹ்வலாக்ஷீ" (லக்ஷ்மணஸந்நிதானம்) என்ற வால்மீகிகிதிறே கருத்தென்று திருவுள்ளம். "தாராஜ காம" (தாராஜ காம) என்று ஸ்த்ரீக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் வரலாமோவென்ன (இளையபெருமாளித யாதி) ஹேதுசொல்லாமையாலே சொல்லுகிறார் (உருகுபதத்திலேயிதயாதி) உ ருகுபதம் - ம்ருதுபக்வம். துவட்சி - நேர்மை. துவக்கிக் காயங்கொள்ளுகை - ந டையழகாலே வஶீகரித்து, சொன்னபடி செய்யும்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை.

ஆதவாக்யம் ஸபலமாமோவென்ன. ஹேதுதவேநாஹ (மதியினலிதயாதி) மதியினல - விசாரதால. சாலசூரதாஸ் - மிகவும் விசாரவான். உபபாதநம (ராவணனைப்போலேயிதயாதி) யுத்தகாண்டே ஏகவிம்ஶஸமுதரம் ப்ரதிஶரண வரணகாலே, "தக்ஷிணோ தக்ஷிணம் பாஹும் மஹாபோகம் இவ உரகம் । ஶ்ரீமாந் ஸமுத்ரஸ்ய உபாதாய ராகவ: ஶயநம் ஶுசி:" (தக்ஷிணோதக்ஷிணமராமோம ஹாபரிகஸந்நிபம் । கோஸஹஸ்ரப்ரதாதார முபதாயபுஜம்மஹத) "மதியினல" என்கிறவிடத்திலே - "ஸ்ம்ருதிமாந் அதீதவிஷயா மதிரநாகதகோசரா । புத்திஸ்தாத்காலிகீ ப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞா த்ரைகாலிகீ மதா" (ஸம்ருதிரவ்யதீதவிஷ யாமதிராகாமிகோசரா । புத்திஸ்தாதகாலிகிப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞாத்ரைகாலிகீமதா) என்றது ஸந்தேயம். அவனுக்கு - இந்திரனுக்கு. விரகாக்கு - சதுராக்கு. ஹ்ரஸ்வ த்வ ப்ரஹ்மசர்ய பரிகரங்களுக்கு ப்ரயோஜநம் (கோடியையிதயாதி) மாணு ய் - ப்ரஹ்மசாரியாய். முகந்து - ஸ்வீகரித்து. தழும்பு - தகண.

(கொளவனுனிதயாதி) "மாவலி, நான்மூவடிகொள்வன" என்றிரந்த (வஞ்சககுக.) வஞ்சநமாவது - "கொளவனுன்" என்ற முகத ஜல்பிதங்களாலே யவனே வாயமாஎாயபபணணுகையும், சிறறடியைக்காட்டிபபெரியவடியைக்கொணடளக்கையும். விவரணம (மஹாபலியையிதயாதி) பாஷயகாரர் யோஜனேயில், (மதிபிறுலென்றதுககு) தாரதாஸநமாவது - தனனே வஸீகரிக்கைகயே பலமாகக்கொளளுகை. அபபடி இசசெயலிலே வஸீகருதராயிருபபாரோவெனன (கிழதாவிதயாதி) (உலகமிதயாதி) லோகததை யளநதுகொணட திருவடிகளேயுடையவன, கருதரிமனெனறு விவேகிகக வரிதாமபடி யழகியவடிவையுடைய வாஸ்சர்யததையுடையவனேயாகிலும, மீட்க வரிதாமபடி கொடியவெனனெஞசானது - இஸ்ஸவபாவஙகளேயுடையவனே தஞசமெனறு கிடவாநிறகும். (அனறுருகாலிதயாதி) "அபஹரிததவனறொருகாலததிலே பூமியை யளநதுகொணட வுபகாரகனெனறு வருகிறுனே" எனறுகிலு மொருவாததையை யொருககாற சொலலாதே லோகமுறஙகாநிறகும். (முனனங்குறளிதயாதி) முன்பொருகாலததில் குடடைவடிவையுடையனுய மூவடியையிரநது, அவவடிகளாலே லோகததையளநதுகொணட ராஜாதிராஜனுன வவனுடைய செயலிலே வயாமுக்தையாகி நிறமிழநதேன். "பொனபயநதேனெனறும்" எனறவநநதரம், இடபடியெனறு ஶேஷம்.

மதியுணடாணுல விஸ்லேஷம வாராதோவெனன (விரிகிறவித்யாதி) "வலவினேயேயோமாளாது" என்றநவயிததுஇததால் - சிந்தயநதியிலவ்யாவருததி (இவளொருவிதயாதி) இநதவநவயததுககு நியாமகம - மேலிறபாட்டினவதாரிகை, அவளுககாகில் மாணடதோவெனன (எலலேசசதிரியிதயாதி) "மதியிலேன் வல்வினேயேமாளாதோ" எனகையாலே - மதியுண்டானவொருததிவல்வினைமாண்ட தெனறபடி. எலலேசசதிரியாய் - சாதுர்யஸ்ரீமாபூமியாய், குருதர்ஸநததிலே - மாமியார்முதலானுருடைய தாஸநததிலே. முடிநதாள் - ஸமஸதபரதி பநதகங்களும்போய எமபெருமானேபபெறறுளிறேஎன்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம (தச்சித் தயாதி) பஞசமேமஸேதரயோதஸே, "தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயா ததா । ததப்ராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா । சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயா முக்திம் கதாந்யா கோபகந்யகா" தசசிததவிமலாஹலாதக்ஷீணபுண்யசயாததா । ததபராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா । சிநதயநதீஜகதஸூதிம்பரபரஹமஸவரூபிணம் । நிருச்சவாஸதயாமுகதிம்கதாந்யாகோபகநயகா) பகதிபரபததிகளொனறு மறுஷ்டியாமலிருகக முகதிவநதபடி யெங்ஙனேயெனன, காமபலமெல்லாமநுபவிததுததீருகையாலே யெனகிறுன ருஷி ப்ரதிபநதக நிவருத்திஹேதுவை யருளிசசெய்கிறு (அவனபககலிலேயிதயாதி)

நாங்களபோய்சசொல்லும வாரததையேதென்ன (ஒருத்தியெனறுதொடஙகி) மானபேடை-பெணமான. ஏவுடனே - அம்போடே. உழையாநின்றது-க்லேஶியாநினறது. விஶேஷியாதே, "ஒருததி" என்றதுக்குபாவம் (ஸம்ஸாரவிபூதியிலித்யாதி) "இவளொருத்தியும" என்கிறதென், அவனுடையவிஸ்லேஷததிலநோவுபடுவாா வேறொருவரில்லேயோவென்ன (ஸம்ஸாரிகள்புறம்பேயிதயாதி)

மதிகலங்கி, எல்லாங்கலங்கி, உள்கலங்கி, என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கி றார் (அறிவழிந்தாளித்யாதி) "தன்னறிவழிந்தாளாகிலும்" என்று கீழ்வாக்ய விவரணம் (நாங்கொண்டதவித்யாதி) "இராளோவென்றிருப்பர்" என்றவநந்தரம், "மதியெல்லாங்கலங்கி" என்றுபதோபாதாநத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு, அநந்தரம் "அறிவுதந்தாதாமன்றே" இத்யாதி பருஸ்ரதிப்பது. அறிவுதந்தாதாமன்றே வென்றது - அறிவுமஅகிஞ்சித்கரமாம்படி விலக்ஷணரானதா மன்றேவென்னுதல், பகதிரூபாபந்நமான வறிவன்றே தந்தானென்னுதல். "மதியெல்லாங்கலங்கி" என்றதுக்கு ஸம்பதார்த்தம் (தாமமயாவறுதத்யாதி) அடிமண்டி - அடிச்சேறு.

மேலுக்கவதாரிகை (அத்தனையோவித்யாதி) அத்தனையோ நாமிருந்தோ மேயென்றது - அறிவுபோன வத்தனையன்றே, ஸத்தையுண்டே, நாமிருந்தோமே யென்றபடி. மயங்கும - மயங்காநிற்கும். "மயங்கும்" என்கிற வாத்தமாந்தத்துக்கார்த்தம் (முடியும்தசையென்று) விதிக்குபாவம் (உங்களித்யாதி) பாவாந்தரம் (ஆத்ததவகியித்யாதி) தயாவாஞ்ஞையாலே வருமென்றபடி. "உங்களுக்குஸவரூபம், அவனுக்குக்குணம், எனக்குஸத்தை, உங்களுக்கொருஉக்தி" என்கிற வாக்யம் சில ஸ்ரீகோஸங்களிலே யிருந்ததாகில், அதுவும் பாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது.

- அஸை. கரமேணுவய:... . . . .*

நான்காம்பாட்

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத
வென்னீலமுகில்வண்ணர்க்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ
நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ
ன்னீலமக்கன்றில்காணல்குதிரோங்கிரோ.

ஆறாயிரப்படி.

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப்பிரியி லொருக்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையென்னுமிடத்தை யறிந்துவைத்தென்பக்கலிலே கருணைபண்ணி, "இவள் நம்மைப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்லள்" என்று பாராதவர்க்கு நானென்னவார்த்தையைச் சொல்லுவதென்று எம்பெருமானைச் சொன்னாளாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயிரானது இனியவள் பக்கலொரு க்ஷணமாத்ரமும் தங்காதென்றொரு வார்த்தைசொல்ல வேணுமென்று சிலவன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல, அவையும்போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்லவல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்கிறாள்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம் காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவழகை யுடையவனுக்குத் தூதாக விடுவதாக நிறத்தழகையுடைய சிலமகன்றில்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே என்னீர்மை - என்னுடைய விஶ்லேஷா ஸஹத்வ பாவத்தை. கண்டு - ஆலிங்கநஸ்மிதஸ்பர்சாதிகளில் அநங்கவிகாரத்தாலே கண்டுவைத்து. இரங்கி - இவள்மருது பரசருநதெளதிரங்கி. இது தகாதென்னாதே - இந்த விஶ்லேஷம் தருவதல்லவென்னாதே. என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கு - காளமேகம்போலே யெனக்குக்காட்டி யூட்டாதுகின்ற வடிவை யுடையவருக்கு. என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்லி. யான் - நான். சொல்லுகேனோ - வார்த்தைசொல்லுவது. ஆனாலும். நல - உமக்காதரணீயமாம்படி நன்றான. நீர்மை - அவருடைய ஸ்வபாவம். இனி - இனிமேல். அவர்கண் - அவரிடத்து. தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்று. ஒருவாய்ச்சொல - ஒருவார்த்தைசொல்லுதல். நன்னீலமகன்றில்காள்-நல்ல நீலநிறத்தையுடைய மகன்றில்காள். நல்குதிரோ - "வாவாய்மநோவாதுஹி" (வாசாதர்மமவாபநுஹி) என்றுஉபகரிக்கிறீர்களோ. நல்கீரோ - உபகரியீர்களோ.

"அவர்" என்கிறபஹுமாநோக்தி - நாயகியான கௌரவத்தாலேயுதத் தங்கள்வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். இதில்-கடகருடைய ரூபவைலக்ஷண்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ....*

௩௬ - நான்காம்பாட்டு.

அநுபவித்தாலும் மாளாதது நான்பண்ணினபாபமேயோ! என்றுகின்றதுகிழ; இவளநுபவித்தாளோ பின்னையெனனில; அவனைக்கண்டுதாழ்ந்து முகமமாறவைத்தபோதே எல்லாமநுபவித்தாளிறே. இவ்வளவிலே சிலமகன்றில்கள், "நமக்குகிஞ்சித்கரிக்க நல்லவளவு" என்று, "நாங்களிங்குத்தைக்குச்செய்யவேண்டுவதென்ன" என்றுவந்துமுகங் காட்டிற்றின வாகக்கொண்டு, அவற்றைப்பார்த்து, என்தசையைக்கண்டு வைத்து இரங்காதேபோனவனுக்கு நானெத்தைச் சொல்லுவதென்று நிராசையாய், பின்னையுமசாபலத்தாலே, பலகாலசொல்லுமறுத்தார்க்குச் சொல்லுவாரைப்போலே, இத்தனையுஞ் சொல்ல வல்லிகளோ மாட்டிகளோவென்கிறாள்.

(என்னீர்மைகண்டிரங்கி) என்னீர்மையுண்டு - என்ஸ்வபாவம் என்மாத்வம.

(கண்டிரங்கியிது தகாதென்னாதே) இத்தைக்கண்டு தயைபண்ணி "நாமபிரியுமதுதகாது" என்னாதே போகட்டுப்போனவர்க்கு. பட்டரை யொருதமிழன் "கேட்டிரங்கியென்னாதே 'கண்டிரங்கி' என்னப்பெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழத்தவளவிலே வெளுத்தபடிகண்டால பிரியத்தகாதென்றிருக்க வேண்டாவோ; "இப்படிகூடுமோ" என்னில்; "'புல்லியித்யாதி, 'காதலாதொடு வுழியித்யாதி, உனக்கித்தமிழ் பபோகாதோ" என்றார். (என்னீலமுகில் வண்ணர்க்கென் சொல்லியா

ன் சொல்லுகேனோ) இதத்தையிலும "என்னுடையவன" என்னும்ப டிகாணும முகங்கொடுத்தபடி, கலந்தபோது. அவாககு நான்சொல்லிவிடு வதெதத்தையெனகிருள. திருமுகமமறுத்துபபோனவாககு எத்தைதசசொ ல்லுவதென்கிருள்காணும. இஙஙன்சொலலுவானென்னெனனில்; கண்டி ரஙகாதவரோ! கேட்டிரங்கப்புகுகிறு ரெனனுமததாலே. கண்டாரோ! பின்னையெனனில; ஏன, கண்டிலரோ', கலக்கிறஸமயததில கைநெகிழ்ந் த விடமெலலாம வெளுககக்கண்டிருககுமே. அன்றிககே, இவ்வளவிலே ஸங்கிஹிதனாய் எனதசையைககணடிருக கொருபோககடிபாராதே, உங்க ளபககலிலே கேட்டறியவிருக்கிறவாககெனனவுமாம் (என்னிறமை) அ வனையநுபவிககுமதிலும அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதன் ஸ்வபாவத் தைககடடிக்கொணடு கிடககவமைநதிரா நின்றதுகாணும. (கண்டிரங்கி) "எந்திறம" என்று மோஹித்து உடமபுவெளுத்துக கிடககுமபடிகண் டால் பெரியபபொருதென ருகககவேணடாவோ (இது) தனதசைதா னுமதனக்கும் பேசசுககுநிலமலலகாணும. (எனனீலமுகிலவணணர்ககு) அடியிலே வடிவைககாட்டிக காணுமநயாாஹ மாககிற்று; இவ்வடிவில புகரகவாயிலும சிறிதுண்டாகப பெறறதிலலை. இலலையோவென்னில; யா முடையாயனறன் மனஙகலவிறே. (எனசொலலியான்சொல்லுகேனோ) என்னபாசுரத்தையிட்டு எததையுஙகளுககு நானசொலலிவிடுவது. நான சொலலிவிடவிருககிறவா நீஙகளசொலலுமளவையோபாாத்திருககிறது.

கணடிரஙகாதவாககு நானெதத்தைச சொலலுவதெனறு நிராசை யாய், பினனையுமசாபலாதிசயத்தாலே வாாத்தைசொலலுகிருள். திருமு கம் மறுத்தவன் கடையீடடுக்குக கேடகப புகுகிறுளே. ஸ்ரீகோபிமாா [ஸ்வாகிநூஹாரைெ:] (அதவாகிநததாலாபைঃ) எனறவநந்தரத் திலே [ஸைஷ்ஸளாோதாஜரஷணஸக்ருஹவா்ஹிஷ்தி] (அபயஸெள மாதரமதாஷடுமஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி) எனனுமாபோலே. இகருஷண ன் பிறறெழிய வேறொனறிலலையோ! என்று, கலநதநாமன்றே! வேண் டாதது, பெறறதாயைக காணவாகிலுமிஙஙனே யொருக்காலபோதாரோ வெனபாகளிறே. (நன்னீர்மை) நல்லுயிா. (இனி) ஆனவளவும் கால்க ட்டிபபாாததாள போலேகாணும.

(அவாகடடங்காது) பேஷியானவும்முடைய பககலிலேதஙகில தங்குமத்தனை. [நவாஸைோதா] (நசாஸ்யமாதா) பெருமாள்பக்கல் கு றையேயாய், தனபக்கல் குறைதோற்றுதபடி பிராட்டிவார்த்தை யருளிச செய்தவாறே, திருவடி, "நாமோர்தானிஙகு நனறுகச செயதோம, பெ ருமானைபபிரிநத வநநதரம்முடிநததெனனும் வார்த்தைகேட்கபபெற்றதி ல்லையே" என்ன ; "மாதா" என்றும், "பிதா" என்றும பலர்பக்கலி லே பரிவிபாயக்கடவதான ஸ்நேஹத்தைப் பெருமானொருத்தி பக்க

சிலு மொருமடை செய்துபோந்தார்; அவரிவ்வாற்றாமையாலே உண்ணு துறங்காதொழிகட்டிலே பூட்டுறுத்துக்கொண்டு வரக்கொள்ள, விட்டாயன்த ன்னீர்ப்பந்தலிலே வரக்கொள்ளச்சாலுருணடு கிடந்தாற்போலே யாக வொண்ணுதென்று நோக்கியிட்டு வைத்தேனத்தனை; அவனாகண்ட பி றறைநாளிருந்தேனுகிலகாண் நீயிவ்வார்த்தை சொல்லுவதென்றுளிறே. (ஒருவாய்ச்சொல) ஒருஉக்திநேரவமையும. "வாவாயூ்வோ நு—ஹி" (வாசாதர்மமவாப்நுஹி) (ஈனனீலமித்யாதி) அவர் நீலமுகிலவண்ண ராயிருந்தார், நீங்களும நீலமுகன்றிலகளாயிருந்திகோள, செயலுமவரை ப்போலே யாகிறதோ! இத்தனையும செய்கிறிகளோ. முதலவார்த்தை யிலே, பதினகாலசொல மறுததாரைச சொலலுமாபோலே சொல்லு கிருளிறே யாறறுமையின கனத்தாலே............ .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (எனனீர்மையித்யாதி) தடஸ்தஸங்கையை யநுவதித்து பபரிஹரிககிறார் (இவளித்யாதி) அவனைக்ஷணம தாழ்ந்தித்யாதிவாக்யத்திலே— "ஸத்யாஸஹஸ்ராவீரைர்ப்ப்ப நு—ஹ நஃ | யோஷகோடிப்ரதி க்ஷணஸ்நவிநாஸ்வ" (ஸததாஸஹகோபீரைராமமஞ்ஜஸ்ஞநஃ | யதாபத கோடிபரதிமஃக்ஷணஸதேநவிநாபவத்) என்றதைக் கண்டுகொளவது. தாழ்ந்து - விளம்பித்து. மகன்றில - அன்றிலிலேபேதம். நீலமகனறிலகாள என்னுதே "நன னீலமகனறிலகாள" என்றதையும் "என்சொலலியான் சொலலுகேனோ" என றத்தையும் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவவளவிலேயித்யாதி) அவைகளிவளை உத்தே ஸ்யமாக நினைத்திருக்கையாலே (நமக்குநிருசிதகரிககவென்கிறார்) நல்லவளவு- நல்லஸமயம. "என்சொலலியானசொலலுகேனோ" என்றுத்தர மிருக்கையாலே "நாங்களிங்குத்தைக்குச செய்யவேணுமவதென்னென்று வந்துமுகங்காட்டிறறின வென்றது) நிராசையானவள் மீளவுமசொலலுகைக்கு ஹேதுவையருளிச்செய்கி றார் (பின்னையுமித்யாதி) சொலலுமறுததாரககு - சொறகேளாதவாகளுக்கு.

நீர்மை - மார்தவம. இது - விஸ்லேஷமென்று பரதமநிர்வாஹம். த்விதீய நிர்வாஹேது, நீர்மை - துஃகாநுபவதஸ. இதுவென்று - அநததயைச் சொல் லுகிறது. கணடிரங்கி - ஸம்ஸ்லேஷதஸயிலே கணடிரங்கி. தகாதென்னுதே-பிரி நதுபோன வென்றுகூட்டுவது.

பராஸங்கிகமாக வைதிஹ்யம் (பட்டரையித்யாதி) நாயகஸந்நிதியில வை வர்ணயங கூடாமையாலே கேட்டிரங்கியென்ன வேணடாவோ வென்றபடி. என னபபெறுமோவென்றது - அதயுகதியனறோ வென்றபடி. நாயகஸநநிதியிலும் வை வர்ண்யமுண்டாகையாலே "கணடிரங்கி" என்னபபெறுமென்று பரிஹரிககிறார் (அணைத்தகையித்யாதி) "வேணடாவோ" என்றவநந்தரம், என்கிறளகானென ருளிச்செய்தாரகாண் என்றுஸேஷம். இப்படிகூடுமோ வென்னிலென்றது - இப்ப டியத்யுக்தமாயச சொல்லலாமோ வென்றபடி. கூடுமென்கைக்கு ப்ரமாணத்வயம் (புல்லியித்யாதி) "புலவிக்கிடந்தேன புடைபெயர்ந்தேனவவளவி ! லளளிக்கொ

ணடேயயிப்பு " - முனனொருநான்று காதலனைப்புல்கிக் கிடந்தேன். புடை- அல்பம். பெயாநதேன - விஶ்லேஷிதனான. அவ்வளவில - அப்புடைபெயாநதவளவிலே. பயிப்பு - பசப்பு. வைவர்ண்யம. அள்ளிக்கொண்டது - கபளீகரித்தது. இது வள்ளுவன் குறள். " காதலாதொடுவுழிதொடுவழிநீங்கி । விடுவுழிவிடுவழிபயத தலானனே " என்று சங்கததாருறள். காதலா - நாயகன. தொடுவுழிதொடுவுழி - தொட்டதொட்டவிடம். நீங்கி - பயத்தல்நீங்கி. விடுவுழிவிடுவுழி - விட்டவிட்டவிடமெல்லாம், பயததலானனே - வைவர்ணயததை யுடையளானேனென்றபடி. இவ்விரண்டையுமெடுதது " உனக்கித்தமிழப்போகாதோ " என்றானறபடி.

இரங்காதேயகனறவனை " என " எனபானெனனென்ன (இததனையிலுமிதயாதி) ரஸோகதி. (திருமுகமிதயாதி) திருமுகம்-ராஜஶாஸநம. ஸவபாவாநதம் - பிராட்டியானதன்னுடையமுகம. திருமுகம்-ஸ்ரீமுகம. திருமுகம்மறநதுபபோகையாவது-தனதஶையைக்கண்டநாதரிததுபபோகையெனறபடி. ரஸோகதிசாபிதமானபாவததைஶங்காபூர்வகமாகஸபஷ்டமாக்குகிறா (இஙஙனிதயாதி) ஏனகண்டிலனோவென்றது - பட்டாிரவாஹவிவரணம. (அனறிக்கேயிதயாதி) தனனுடையவைலக்ஷணயநதனக்குதெரியு மாகையாலே, " இவ்வடிவைப்பிரிநதவள தரிக்கமாட்டாள " என்று இவ்வளவிலே ஸநிஹிதனேயென்றபடி. இநதபக்ஷத்திலே, " என்னீர்மை " இதயாதிக்கு - என்னுடையவிஶ்லேஷ வயஸநததையோடிவநதுகண்டிரங்கி, இநதவிஶ்லேஷவயஸநம தகாதெனனநேதே யிருக்கிறவெனனில முகில்வண்ணாகக்கிதிஶபதாராததம்.

" என்னீர்மை " என்று - மமகாரம்பண்ணலாமோவென்னை (அவனையநுபவிக்குமிதயாதி) ததநுபவாபேக்ஷயாஸ்வவிஶேஷததி லூறறம்தோனறி யிருக்கிறபடி. தன்ஸ்வபாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டுகிடக்கை - தனஸவபாவததைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கை. முநதினவாசததிலே ஸவாபதேஶம் (கண்டிரஙகிஎததிறமிதயாதி) கிடக்கும்படிகண்டாலெனறது - ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே " எததிறம் " என்றுகொண்டே மோஹிததுக்கிடக்குமபடிகண்டால் விஶ்லேஷதஶை பிற சொல்லவேணுமோ வெனறபடி. விரஹவயஸநமெனனுதே, " இது " என்கிறதென்னென (தனதஶையிதயாதி) ஆக, " நீர்மை " என்று - விஶ்லேஷாஸஹமாாதவமாதல், விரஹவயஸநமாதல்· " இது " என்று - பிரியுமதென்னுதல், இநதவ்யஸநமென்னுதல். பேச்சுக்குநிலமலலாமையாலே " இது " என்று - ஸாமாநயநிாதேஶமென்று தாதபாயம.

கீழே, " இததனையிலும் " இதயாதியாலே, " என " என்றததைமுகில்வண்ணாக்கு விஶேஷணமாகக் யருளிச்செயது, வர்ணத்துக்கு விஶேஷணமாகவர்த்தாநதரம் (அடியிலேயிதயாதி) இததால - குணங்களைவிட்டு வடிவைச்சொனனதுக்கு ஹேதுவும்சொல்லப்பட்டது வெறுப்பாகமூன்றுமபாவம் (இவ்வடிவிதயாதி) புகா - துளிாதத. வண்ணமநீலமுகில போனறது, உளளுஅங்ஙனலலவெனறபடி. (இலலையோவெனனில்) இலலையெனறே யிவளுக்கு நிஶ்சயமோவெனனில. (யாமுடையிதயாதி) நமக்கு ஸாலபனனகருஷ்ணனுடைய ம்ருதுஸ்வபாவமான நெஞ்சு கல்லாய விட்டதாகவேணும. (கல்விறே) கலலென்றுளிறேயெனறபடி. ஆததம் (என்னபாசுரததையிதயாதி) எநதவார்த்ததை இதயதயாஹார:. எநதபாசுரததைச்சொல்லி, நானெநதவாரததையைச் சொல்லி விடுவதென்றப

டி. எந்தை - எந்தவாத்தந்தை. "என்சொல்லி யான்சொல்லுகேனோ" என்றதுக்கு, "என்னீர்மை மித்யாதியைக்கடாக்ஷித்து பாவாந்தரம் (நானசொல்லிவிடவி த்யாதி) இவ்வாக்யாநந்தரம், "திருமுகமமறுத்தவன" இத்யாதயநுஸந்தேயம். "தத்ஸ்யஸத்ரு ஸம்பவேத" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஸம்பவேத) என்னும் நிலைகுலைந்து தூதுவிடும்படியான வஸ்தைவருமளவும் தாழ்த்தவருங்கள் சொலவுக்கு வரப்புகாநின்றீரோ வென்றபடி. ஆனாலும் நாங்களசொன்னது கேட்டு வாராதிருக்குமோவென்ன (திருமுகமித்யாதி) அதாவது - பரதாநனை ராஜாவிறேலை மறுத்தவன், அபரதாநனை கணககேனைகேடகப புகுகிறுனோவென்றபடி. அப்படியே நானசொல்லிவிட விருக்கிறவா உங்கள்வாரத்தைகேட்டு வரப்புகுகிறீரோ வென்றபடி. கடையீடு-ராஜஞாநியிகதாநாமதிகாதருணும்பதரிகா. ஏதாத்தூதைஸ்ஸாக்ஷாநாயகமபரதிவகதும்நஸக்யதே; தவாரஸத்தாநேவ லக்ஷ்யநதிதுகா:; ஏதச்சருதவாஅகமிஷ்யதிதிமிதிசபாவ:.

மேலுககவதாரிகை (கண்டிரநகாதவாக்கித்யாதி) இப்படியலாபததாலே வெறுததுநிராஸைகளாய, பினனையும சாபலாதிஸயததாலே சொன்ன பேருண்டோவென்ன (ஸ்ரீகோபிமாாஅதவாகிம்ததரலாபை: எனறுதொடஙகி) ஆருபஸர்சகததை பரோபஸாகக ஸமாநாாததமாக வ்யாகயாநமபண்ணுகிறுா (பிதறறுேழியவென்று) பிதறறு - பரலாபம. "பரலாபோாததகம்வச:" (என்று) என்று சொலலாநிறகசசெய்தே யென்றபடி. போதாளோ - வாராளோ.

காலகட்டுகை - போகிறவனைத்தகைகை. அப்படியே வருநதி தரித்திருந்தாளென்றபடி. காலகட டிஇதி - சாடு:. காலிதி - வாயுவாசகதவாத, பராணவாயோ: பாதஸயசவாசக:. "அவாகட்டஙகாது" என்றது - அவாகளுககாகத தங்காதே என்றபடி. ஸவரஸஙசிதமாததமாஹ (ஸேஷியானவித்யாதி) உம்முடையபககலிலே-உமககாகவென்றபடி.

அபபடியே நாயகவிஶ்லேஷததிலே முடியும்படியான வஸ்த்தையுண்டாயிருககச்செயதேயும, ஆனவளவும காலகட்டிப பாாததிருநதபேருணடோ வென்னவருளிசசெயகிறுா (நசாஸயமாதாவென்றுதொடஙகி) இஸ்லோகமெவவிடத்திலே, இதுககுததாதபாயமேதென்ன (பெருமாளபககலித்யாதி) முடிந்ததென்னுமவாாததை கேடகப பெறறதில்லையேயென்னவென்றது- "உஜ்ஜீவிஷேயம்" (தூதஜ்ஜீவிஷேயம்) என்ற வுத்தரததுககு அநுகுணமாக. பாலிபாய்கை-பிரிநதுபோகை. ஒருமடைசெயகை - ஏகமுகமாககுகை. (உணணுதித்யாதி) "நமாமஸம்ராகவோபுங்க்தே" (நமாமஸம்ராகவோபுங்கதே) "அநித்ரஸ்ஸததமராம:" (அநித்ரஸஸததமராம:) எனகிறபடியே ஊணுமுறககமுமறறுஓதம்கிளாநத கடலையுடறுதது - அடைதது. உணணுதித்யாதி - தன்னுடைய ஸ்நேஹததை சசொல்லாம லவனுடைய ஸநேஹத்தை ஹேதுவாகசசொனனதுககு தாதபாயம். (தணணீாபபநதலிலேவரக்கொள்ளவிதி) அதா, "ப்ரபாமிவபிபாஸித:" (பரபாமிவபிபாஸித:) இதி ஹநுமதோக்த ஶ்லோகோதரஷடவய:. சாலுருண்டு - ஜலகடம் கவிழ்ந்து. அவளைக்கணடபிறறை நாளென்றது - அவளை நிராஸராக்கண்ட மற்றைநாளென்றபடி. "ப்ரவ்ருத்திம்ஸ்ரோணயா" (பரவ்ருததிமஶ்

ருளுயாம்) என்கையாலும், அவர்கண்ட பிறைநாளென்னுமல்ல “ அவனைக்கண்ட பிறைநாள் ” என்கையாலு மிதுவேபொருள். (என்றுளிறே) அப்படியேயிங்கும், உமக்காகத்தங்கிற றங்குமித்தனையென்றபடி. ஏதேந - பகவத்தயந்த பாரதந்த்ரியாநுபராங்குஸாயநாயகயா: “ இனித்தங்காது ” இதயநேநஸூசித: ஏதாவத்காலம் ப்ராணதாரணரூப ஸ்வரக்ஷணஸ்வாதவயோயுஜ்யதே கிமிதிஸங்கா, ஸேஷத்வபாரதந்த்ர்ய காரயத்வா ததோஷஇதி பரிஹ்ருதாபவதி.

ஒருவாய்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லுகை. ஒருவாய்சொல் நல்குதிரோ நல்கிரோ - ஏகயோக்தயாபிதாநம் கரிஷ்யதவாநவேதிஸபதார்த்த:. நேர - சொல்ல. அதவா, நலகுதல - கொடுத்தலாய், உக்திப்ரதாநமென்றபடி. “ நலம ” இதி விஸேஷணம் ஸம்ஸயஸய ஹேதுகாபபமித்யபிப்ராயேணுஹ (அவர்நலமுகிலவண்ணராயிதி) மகனறிலகள - க்ரௌஞ்சங்களெனனவுமாம. பரதம வார்த்தாயாமேவ ஏவம் நிஷ்டுரபாஷணேகோ ஹேதுரித்யாகாங்க்ஷாயாம், விதத்வயாகயாத்ருவாகயம் (முதல்வார்த்தையிலேயிதி) கனம் - அதிஸயம.

என்னிளமையென்றுதொடங்கி, க்ரமத்திலே யுனாயநவயம்.. . . .. *

ஐந்தாம்பாட்டு.

நல்கித்தான்காத்தளிக்குமபொழிலேழும்வினையேறகே
நல்கத்தானுகாதோநாரணனைககணடககான்
மல்குநீர்பபுனறபடப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணேறகோர்வாசகஙகொண்டருளாயே.

ஆறுயிரப்படி.

(நல்கி) ஸாவாதமாககளுடைய ஸர்வாபராதஙகளையும பொறுத்தருளி, அவாகளுடையவநிஷ்டஙகளையெலலாமபோககி, ஸஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிறபரமகாருணிகனுனவெமபெருமானுககு, நான்செயதபிழையைப்பொறுத்தென்னேடுகலநதுபரிமாறவேயோ' ஆகாதெனறுசொல்லி, பின்னையவனருளிசசெயதருளினவார்த்தையைக்கொணடுவநதெனக்குசசொல்லவேணுமென்றுசிலகுருகுகளையிரககிறுள. . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம் ஸர்வரக்ஷகனுனவன பககலிலே போயொருவார்த்தை சொலல வேணுமென்று, வடிவினசிறுமையாலே கமநஸௌகாயத்தைநினைத்து ஒருகுருகை யபேக்ஷிககிறுள.

பொழிலேழும் - லோகஙகளேழையும். நல்கி - அவாகளநலமபாராதேதானேநலகி. தான - அவாகளபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக. காதது - அநிஷ்டத்தைநிவாததிப்பித்து. வினையேறகேயோ - வினையேனுனவெனககேயோ. தானநலகலாகாது - தான்நல்கலாகாதென்றுகொண்டு. நாரணனை - ஸர்வரக்ஷகத்வத்துககேகாந்தமான ஸமபந்தத்தையுடையநாராயணனை. கண்டககால - கணடவளவிலே மலகும் - மி

உதவரும். நீர - ஸவபாவததையுடைய. புனல - புனலையுடைததான. படப்பை - கொடிததோட்டஙகளிலே. இரை - இரையை. தேர் - ஆராயகிற. வண்சிறுகுருகே - கண்ணுககினியசிறுகுருகே. மலகும - மிகக. நீர - நீரையுடைத்தான. கண்ணேறந - கணகளையுடையவெனககு. ஓரவாசகம - ஒருவாசகம. கொண்டு - எனபக்கவிலேகைககொண்டு. அருளாய - அவனுககுசசொலலுகையாகிறவுபகாரததைப்ப

பொழில - லோகம. நாராயணனென்று - அநதராதமதவஸமூத்ரஸாமித்வஙகளாகவுமாம. இததால "திருமாமனிசா" எனகிறபடியேகடகவிக்ரஹம்ஸாகரஹமெனறுதோறறுகிறது. . . . .

௩௫ - ஐந்தாம்பாட்டு

(நலகிததானித்யாதி) எஙகளைவிடீர், முடிவார்க்குவேண்டாவிறே; ஜீவிககநினைத்திருககிற தமககுத்தாம் வேண்டாவோ! என்கிறாள். தமமுடைய நாராயணத்வமொறு வாய்பபோகாமே நோக்கிககொள்ளச் சொலலுமென்கிறாள்.

(நல்கி) விபூதிரக்ஷணம பண்ணுமபோது, காத்தவ்யபுத்யாவன்றிக்கே பேறுதன்னதாககநின்று ரக்ஷிபபது, எனககுத் தன்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹம தனககுவிபூதியிலே யுண்டாயாயிறறு ரக்ஷிப்பது. (தான்) அபேக்ஷிபபாரின்றிககே யிருககததானே ரக்ஷிககுமவன். (பொழிலேழும்) கீழும்மேலுமொனறுக நினைததுசசொலலுகிறதாதல், ஸப்தத்வீபவதியானபூமியைச சொலலுகிறதாதல். ஸ்வஶரீரரக்ஷணம் பண்ணுவது ஸ்நேஹபுரஸ்ஸரமாகவிறே. (நலகிததானித்யாதி) நாமரூபவிபாகா நர்ஹமாயககிடந்தவன்று, ஆர்ருந்தபேக்ஷிககவிததையுண்டாக்கிற்று, ஶக்தயவஸதப்ரபைபோலே தானெனகிற சொல்லுககுள்ளேயாயத் தன்னையிட்டு வ்யவஹரிக்க வேண்டினவன்று தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கிறாயிறறு. (காத்தளிககும) காத்துக்கொடுககுமென்னுதல், நோக்கிரக்ஷிககுமென்னுதல்.

(வினையேறகேநல்கத்தானாகாதோ) இலலாதவன்றுண்டாக்கினாய், உண்டாககினதுக்குபலம - கர்மததை யேறிட்டுக கைவிடுகையோ!. ஸ்வஜநரக்ஷணமபண்ணலாகாதோ! , நாட்டுக்கிடடநினைப்பு அந்தஃபுரத்துககரிதாகவேணுமோ! . (வினையேற்கே) கடலிலேயேற்றமிட்டுத் தண்ணீரரிதாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணுவேனே! . (நாரணனைககண்டக்கால) ஜீவஸமூஹத்தினுடையஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாய், இவைப்ரகாரமாகத்தான் பரகாரியாய், இவற்றிலேயொன்று குறையிலுமதம்மிழவாம்படி யிருககையாலே நாராயணனென்று விருதூதித் திரிகிறவ

ளைக் கண்டக்கால். "இப்போயோ சூடியோ ' என்றிருந்தோம், மஹா வ்ருக்ஷத்தோபாதியோ'" என்று கேட்குஞ்சோமா.

(மலகுநிர்தயாதி) உன்செயல் பாராததமாயிருந்ததே'. பெருகாநின்றுள்ளநீரையுடைத்தான, நாகிலமூணம் - கொடித்தோட்டம். அதிலே (இரைதோ) பேடையின்வாய்க்கு கடங்குவது தேடாநின்றது. "புள்ளும் பிள்ளைக்கிரைதேடும்" என்னக்கடவதிறே. கயலுண்ணாநிற்கச்செய்தேயிறே பிள்ளைவாய்க்கடங்குவது தேடுகிறது.

(வண்சிறுகுருகே) குருகு - வண்டானம். கொய்யடிநாரை. வண்மை - அழகும், ஔதார்யமும் கைப்பட்ட விரைதனமிட்டறுக்குக் கிழிழித்தாதாயிறு. நான உபவாஸக்ருஶையாயிருக்க நீயாதிருக்குமவனைப்போலன்றே புனனௌதார்யம். (சிறுகுருகே) காயகாலத்தில பருத்தம்மைகமாதராமாகவேண்டா. நாதுபோகைக்குச்சிரமஞ்செய்திருப்பாரைப்போலேயிருந்தது உனவடிவில லாகவம். (மலகுநீககணணேறகு) இதுவுமொருநோக்கிலமிருக்கிறபடிபாராய். இரைதேடுகிற விதத்தைவிட்டு இதத்தைப்பாரக்குமோவென்னில; பாரக்குமிறே, இங்கேயும் சேலுங்கயலுமுண்டாகையாலே. (மலகுநீர்க்கண்ணேறகு) தனக்குநிரூபகம கண்ணீரபோலேகாணும். அதாவது- கலவியிலாநந்தாஶ்ரு, பிரிவில்ஶோகாஶ்ரு. (ஓர்வாசகங்கொண்டு) கேரேயுடம்பைத்தரவேணுமென்று சொல்லமாட்டாளே';, "மறுப்பரோ" என்னும்பயத்தாலே. மறுக்குமவார்த்தையுமமையுமித்தலைக்கு, அவர்பக்கலுள்ள தொன்றுமத்தனையேவேண்டுவது; "தாரானதரருமென்றிரண்டத்திலொன்றதனை" என்றிறேமற்றும் பிராட்டிமார் பாசுரம், "மெய்யமமைசொல்லி முகமநோக்கி விடைதான்றருமேல்மிகநன்று" என்றும, "பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய" என்றுமிறேயிருப்பது. (அருளாயே) அவைதிர்யக்குகளாகவுமாம், தான்ஜநககுலஸுந்தரியாகவுமாம, உபகரிக்கிறது பகவதவிஷயமானவிடங்கனலலதுசொல்லவொண்ணாது. "நமபியேறுதிருவுடையான தாஸர்திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" என்றுபட்டர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, துணுக்கென்றெழுந்திருந்து, "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன பரிமாறுமபடிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினா ரென்னவேணுங்காண" என்றருளிச்செய்தார். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (நல்கித்தானித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, நான முடிவதற்குமுன்னே வந்ததவேணுமென்ற வளவிலே முகங்காட்டக் காணாமையாலே, நம்முடைய ஸத்தை போனாலும்போகிறது, தம்முடைய ஸத்தைக்கும் ஒருஹாநிவாராமல் பரிஹரிக்கச்சொல்லென்று போகவிடுகிறாளென்கிறார் (எங்களைவிட்டரித்யா

நிவாகயதரயததாலே) உனனை ரக்ஷியாவிடடால நமமுடைய ஸததைக்கு ஹாநி-யோவெனன, ஸாவரக்ஷகனுன உனககொனறுகுறைநதாலு மும்முடைய ரக்ஷகத்வததுககொருவைகலயமிலலையோவெனகிற ளெனறருளிசசெயகிறா (நம்முடையநாராயணதவமிதயாதி) எனஸததையி லபேகைக்ஷயிலலையயாகிலும, தன ஸத்தையி லபேகைக்ஷயிலலையோ ' என றிவவாகயததுககுத தாதபாயம. விடடா - தயஜதவம. ஒறுவாயபபோகாமே - விகலமாயபபோகாமேயெனறபடி.

" நலகிததான காததளிககும் " இதயஸயாதத தவயம. பொழிலேழும்தான நல்கிக காததளிககுமிதி பரதமஸயாநவயஃ, தான - அபேக்ஷா நிரபேக்ஷஃதயா ஸவயம பரயோஜநதவேந ஸவயமேவ. நலகி - ஸநேஹமகருதவா. காதது-அநிஷ்டநிவருததிம்கருதவா. அளிககும - ஸாவாபீஷ்டபரதநாராயணமிதிபரதமஃ. பொழிலேழுஙகாததுத தான நலகியளிககுமிதி தவிதீயஸயாநவயஃ ஸருஷ்டேரபயபூாவகதவாத, காதது-ஸமஹ்ருதிஸமயே " தமஃபரேதேவஏகீபவதி "(தமஃபரேதேவஏகீபவதி) இதிரக்ஷிதவா, ஸருஷ்டிகாலே ஸதி அபேக்ஷா நிரபேக்ஷம ஸவயமேவகரண களேபராணிததவா, அளிககும - விரோதிநிவாததந பூாவக ஸாவாபீஷ்ட பரதநாராயணமிதி தவிதியாாதநஃ அஸமிநாததே, நலகுதல்-கொடுததல. பரதமோநதேசலதி (விபூதிரக்ஷணமிந) " நலகி " இதயஸயார்த்தோடம. " நலகி " எனகையாலே- (பேறுதனனதாககிடவொனகிறா) நானமலகுநிரக்கணணளாயிருககை, தானபொழிலேழும நலகிக காததளியாநினறுளிநயுத்தருசபராமருஸந. " தான " இதிஸவரஸஙிசம் பாவமாஹ (என்றதுககுத் தனபககலிதி) பொழிலெனறு - லோகங்களைச சொலலுகிறது. " பொழிலேசோலையுமுலகமும்புகழவா " எனனககடவதிறே புகழவா - சொலலுவா. கீழுமமேலுமொனறுக நினைததெனறது - பூமிககுக கீழும் பூமியுமொனறுய, மேலாறுமாகவேயெனறபடி. (ஸபததவிபவதியான) " ஜம்பூப்லக்ஷஹ்வயௌத்வீபௌ ஸால்மலிஸ்சாபரோ த்விஜ । குஸஃக்ரௌஞ்சஸ்ததா ஸாகஃ புஷ்கரஸ்சைவ ஸப்தமஃ " (ஜமபூஃ பலக்ஷஸ்ஸால்மலிஸ்சகுஸஃக்ரௌஞ்சஸததைவச । ஸாகஸசபுஷகரஸ்சேதி ஸபததவீபாஃபரகீர்ததிதாஃ) யதவா - (கீழுமமேலுமொன்றுக) நடுவிரண்டுலோகங்களையும்பிடிதது, அதனை யிரணடையம அதோலோகவாககததுககு முபரிலோகவாககததுக்கும் பரிகணனையில பரதமமாகபபணணிக்கொணடு, பாதாளஙகளை ஒனறுககி, வாககதவய தவிதீயஙகளையும ஒனறுககி, இபபடியே முடியககண்டுகொளவது. அதவா, கீழெனறு - ஸபதபாதாளஙகள. மேலெனறு - பூமி. கீழும மேலுமொனறுககுகையாவது - பூவிவரஙக ளாகையாலே பாதாளஙகள, அவறறையும் பூமியிலே யநதாபபவிபபிதது கணநமபணணுகை. இது - பரதமயோஜநாவிவரணம. இரண்டாமாதததில, " அவனிபொழிலபாறகடலிடம்வையம பவனிபுவிபதவிபூமிகுவலயமஞாலமதலமதரணிகாசினிபடிதாலநதரணிதலம " என்றுநிகணடு. " நாரணனை " எனறததைக கடாக்ஷிதது பாவம் (ஸவஸரீரேதயாதி) ரஸோக்திஸ்ச.

நலகுதல - கொடுத்தலாய், அதாவது - கரணகளேபர ப்ரதாநமென்றபடியாய, அத்தால் - ஸருஷ்டியைச் சொல்லுகிறதென றாததாநதரமருளிசசெயகிறுர் (நாமரூபவிபாகாநாஹமாயிதயாதி) இநதயோஜனைக்கு, " தான " எனகிறபத

த்துக்கார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ருநதபேக்ஷிக்கவென்று) "காத்து" என்கிறபதம் - ஸம்ஹாரவாசகமென்று விவக்ஷித்து, ஸம்ஹாரம் ரக்ஷணமாமோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (ஶக்த்யவஸ்தத் பரப்பபோலேயித்யாதி) ஶக்த்யவஸ்த்தபரப்பை - பொடிமூடுதணல். "நலகி" என்றதுக்கு - ஸ்நேஹமும், ஸ்ருஷ்டியுமென்றுசொன்ன யோஜநாதவயாநுகுணமாக "காத்தளிக்கும்" என்கிறபுநருக்திக்கிரண்டார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (காத்துக்கொடுக்கு மித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) ஸ்நேஹபக்ஷத்தில், அநிஷ்டங்கள் வாராமல் காத்து, இஷ்டங்களைக்கொடுக்குமென்கிறது. ஸ்ருஷ்டிபக்ஷத்தில், ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்திலே தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி, ஸத்திகாலத்திலே ரக்ஷிக்கும் - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகமாக விஷ்டங்களைக் கொடுக்குமென்றபடி.

த்விதீயநிர்வாஹத்துக்கு பாவம் (இல்லாதவனறித்யாதி) ப்ரதமநிர்வாஹத்துக்கு, "பொழிலேழுமளிக்கும்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து பாவம் (ஸ்வஜநேத்யாதி) "வினையேறகே" என்கிற வவதாரணார்த்தம் - இது. ததேவவிஶதீகரோதி (நாட்டுக்கிட்டவித்யாதி) நினைப்பு - ஸங்கல்பம். காத்தளிக்கும் - நாரணனை, யித்யந்வய:. "பொழிலேழும் காத்தளிக்கும் நாரணனை" என்றவநந்தரம், "வினையேறகே" என்கையாலே, ஸர்வரக்ஷகனைப் பற்றிவைத்து என்னபிமதங்கிடையாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினே னென்னுமாத்தந் தோற்றுகிற தென்னுமதை ஸநிதர்ஶநமாக வருளிச் செய்கிறார் (கடலிலேயித்யாதி) த்ருஷ்டாந்திகே, தண்ணீர் ஸ்தாநீயம் - ஜீவநம்.

ஸமாஸாந்வயார்த்தத்தையும் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (ஜீவஸமூஹேத்யாதி) இவ்விடத்திலே ப்ரகரணாநுகுணமாக, ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திஸம்ஹாரங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. "நராஜ்ஞாதாநி தத்வாநி நாராணி" (நராஜ்ஜாதாநித்தத்வாநிநாராணி) என்றதைப்பற்ற ஸ்ருஷ்டி யன்வயமென்கிறது; பஹுவ்ரீஹியாலே - ஸ்த்தியன்வயமென்கிறது. "நராஜ்ஞாதாநி" (நராஜ்ஜாதாநி) என்று காரணத்வஞ்சொன்னபோதே லயஸ்த்தாநமேயுபாதாநகாரணமாகையாலே ஸம்ஹார மன்வயமென்கிறது. (ஸத்தித்யாதி) ஆதிஶப்தத்தாலே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ப்ரகாரப்ரகாரிபாவகதநத்தால பலிதம் (இவற்றிலேயித்யாதி) நாரணனைக் கண்டக்கால் "வினையேற்குநல்கலாகாதோ" என்று கேளுங்கோளென்று சொல்லுகிறதுக்கு பாவம் (இப்பேரித்யாதி) யோகரூடியானது - அவ்யவார்த்தம் புஷ்கலமாய், அந்த ஶப்தந்தானே யவனுக்கஸாதாரணமான பேராயிருக்கை. (மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதியோவென்று கேளுங்கோள்) மஹாவ்ருக்ஷத்தோபாதி கேவலரூடியே யாமபோமாத்ரமோவுள்ளதென்றுகேளுங்கோளென்றபடி. மஹாவ்ருக்ஷம் - கள்ளி.

"இரைதேர" என்கிறதிலே நோக்காகபாவம் (உன்செயலித்யாதி) புனற்பப்பை - நீர்நிலம். அதாவது - கொடித்தோட்டம். ஜலஸம்ருத்தியாலே மத்ஸ்யஸம்ருத்தியும் ஸித்தமாயிருக்க, தேடுகிற தென்னென்ன (பேடையினித்யாதி) மத்ஸ்யங்களுண்டாயிருக்கச்செய்தே பரார்த்தமாக இரைதேடுகிறதுக்கு ப்ரமாணம் (புள்ளித்யாதி) "பளளச்செறுவிற்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுட்போய" என்ற முந்தினபாதத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டெடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (கயலித்யாதி) பளளச்செறுவித்யாதி - தாழ்ந்த செய்களிலே கயல்களானவை துள்

ளாகிறகைச்செய்தே, நீர்நிலையையுடைய கழனிகளிலுள்ளிட்டுப்போய், புள்ளானது பிள்ளைகளைத்தேடாநிற்கும் இதிஸம்பத்தாராதத:. புள் - சோகதுமுதலானபக்ஷி.

இதுகளெல்லாயமேதென்ன (கைப்பட்டவித்யாதி) இதிலுடையவெளதாரயத்தைச் சொல்லுகிறவனுடைய ஹார்த்தபாவம் (சாருபவாஸேத்யாதி) "உபவாஸக்ருஶாந்தீநாம்" (உபவாஸக்ருஶாந்தீநாம) என்னக்கடவதிறே. (அவனைப்போலன்றே) அவனைப்போலிருக்கும்படியன்றே. சிருங்காரபாவம (காரியகாலத்திலித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே தவிதீயே "ஸர்வான்போகான் பரித்யஜ்ய ... ஸர்வாபரணபூஷிதா ... " (ஸர்வாயேசாஸத்ரகத்தோராதரெளதேஹமஸங்க்ஷிப்யமாருதே:। புருஷதம்ஸகமாத்ரஸ்ஸ்நபபூர்வாதபுத்ராஸ:) புருஷத்தமஸ்கம்-பூனை. சிரமஞ்செய்து-ஶ்ரமம்பண்ணி. அப்யாஸம்பண்ணி.

சேலுங்கயலுமென்றது - சாடு, "சேலேய்கண்ணியரும்," "கயலோடுமகண்கள்" என்றுசொல்லிறதிறே. சேல் - மத்ஸ்யம். கயல் - அதிலவாந்தரபேதம். (தனக்கித்யாதி) தனக்கஶ்ருவேநிரூபகமென்ன நிருக்கிறாளென்றபடி. விவரணம் (அதாவதித்யாதி)

ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே - அத்தலையிலதாக வொருவார்த்தைகொண்டு வந்தருளவேணும். ஓர்வாசகம் - அநுமதியாதல், நிஷேதமாதல். "ஓர்வாசகம்" என்றதுக்குபாவத்வயம (நேரேயுடம்படியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) முந்தின பாவத்துக்கு, "வாசகம" என்றதிலேநோக்கு. இரண்டாவதுக்கு, "ஓர்" என்றதிலேநோக்கு. நேரே - ஸாக்ஷாத். மறுக்கும - நிஷேதிக்கும்.

மறுக்குமவார்த்தை யுத்தேஶ்யமென்றதுக்கு ப்ரமாணத்ரயம (தாராணித்யாதி) தரிலுமாம், தாராதொழியிலுமாம, இரண்டிலொன்றமையும் நமக்கு. அதாவது - தந்தாருகில் அத்தாலேதரிக்கிறோம், இல்லையாகில முடிந்து பிழைக்கிறோமென்றபடி. (மெய்மமை இத்யாதி) ஒருநாள மெய்சொல்லியென் முகமபார்த்து, "எனக்குநீவேண்டாபோ" என்று நமபோக்கை யநுமதி பண்ணுமாகில் மிகவும நல்லது. (பாவிநீயித்யாதி) நானகாணும்படி முன்னேவந்து, "பாவிகாண" என்றுஒருவார்த்தை சொல்லுகிறிலை.

திரயக்கை "அருளாய்" என்கிறதென்னென்ன (அவையித்யாதி) இதுக்கு ஸம்வாதமாக வோர்திவ்யம (நமபியித்யாதி) (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடத்திலே யுத்தேஶ்யதா ப்ரதிபத்திபண்ணி, தம்முடைய தாழ்ச்சி தோற்றவிருந்தபடிக்கு.

மலக்குநாப்பனல படப்பை யிரைதேர்வண் சிறுகுருகே, பொழிலேழுந்தான் நல்கிக் காத்தளிக்கும் நாரணனைக்கண்டக்கால், வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ வென்று அவனுக்குச்சொல்லி, அவன்தாக மல்குநீர் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண்டருளாய, இத்யந்வய:. வினையேற்கே நல்கத்தானாகாதோ - வினையேனான வெனக்கேயோ ஸ்நேஹித்து ரக்ஷிக்கத்தானாகாதென்றபடி. நல்கத்தானென்று - முழுச்சொல்லு. யத்வா, வினையேனான வெனக்கேயோ தான நல்கலாகா தென்னுதல். தோகை - தேட்கை...................... ....*

௬ம் பாட்டு.

அருளாதநீரருளியவராவிதுவராமு
னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொறுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக்கடவோமாகிலு மத்யந்த விஸதருமையான வவளுடைய பிழைகளைப்பொறுத்து, அவளோடே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலேவரும் காருண்யாதிகுணங்களும் வேண்டாவென்றிருந்தானாகி லவனுக்குச் சொல்லுவதென்னென்னில்.

அவளோடு கலந்து பரிமாறுகை திருவுள்ளமன்றாகிலும், உம்முடைய க்ருபைக்கும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும் தாழ்வுவாராமே யவளுமுஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அவள் முடிவதற்கு முன்னே பரமகாருணிகனான பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி யாஸ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக வெழுந்தருளும்போது, பெரிய திருவடியை யொருநாளந்தத் தெருவே நடாவியருளென்று சொல்லுவது. அதுவுங் கடவதன்றென்னில்; இம்மாத்ரத்தையும் செய்தருளாதொழிகைக்கு நாங்களென்னபிழை செய்தோமென்றித்தை, பரமதயாளுவான் திருவாழியை யேந்தி ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டிதன்னைக்கொண்டாடியிரக்கிறாள்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கையுமதிருவாழியுமான ஸர்வேஸ்வரனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லென்று, தர்ஸநீயமான புகரையுடைத்தாயிருப்பதொரு வண்டைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள்.

ஆழி - வட்டமான. வரிவண்டே - வரியையுடைத்தான வண்டே. அருள - நன்னிலமாஸ்ரிதவிஷயத்தில க்ருபையையுடையனான. ஆழி - திருவாழி யாழ்வானையுடைய. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால - கண்ட வளவிலே. அருளாத நீர் - இவ்வளவில் அபராதபூயிஷ்டதையாலே யருளக்கடவோமல்லோமென்றறுதியிட்டிருக்கிற நீர். அருளி - ஸங்கல்பங்குலைந்தொருக்கால் க்ருபைபண்ணி. அவர் - அவருடைய. ஆவி - ஆத்மா. துவராமுன் - நீர்மை யுலருவதற்குமுன்னே. அருளாழி - க்ருபாஸமுத்ரமான. புள - பெரியதிருவடியை. அவர்வீதி - அவரிருக்கிறவீதியே. ஒருநாள - ஒருநாளாகிலும். கடவீரென்று - ஸ்ரீகஜேந்த்ராதிகள்பக்கல் போவாரைப்போலே அத்யாபேக்ஷதாலே நடத்தவேணுமென்று. இதுசொல

யெருள் - இத்தைச் சொல்லியருள. வாராததாமே யன்றியே யாமும் - நாமும். எவினுற்றோம் - எனக்கப்பச்செய்தோம.

இத்தால் கடகருடைய ஸாரகராஹித்வமும. ரூபஸோபயந்தோறறிறறு.*

ஏ டு - ஆ று ம் பா ட் டு.

எங்களாற்றுமை பரிஹரிக்கிலராகிலும தமமுடைய நாராயணத் வமொழுவாயப்போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோளென்று கின்றதுகீழ் ; இதுக்கவாக்கு மறுமாற்றம - "நமமுடைய நாராயணத்வ முமழிய வனைமயுமதாமல்லாதாருடன்கலந்து வருமவதயத்திறகாட்டில்" என்றிறே ; தமக்கவத்யம வாராமே. எங்கள ஸத்தையுங கிடக்கைக்கொருவழியுண்டு - தாமழகுசெண்டேறப புறப்படுதல, ஆனைக்கருளச்செய்யப் புறப்படுதல் செய்வனசிலவுண்டிறே ; அப்போதெங்கள் தெருவேபோறல தமக்கும ஸவரூபஹாநிவாராது, நாங்களும் ஜாலகரந்த்ரத்தாலே கணடு ஜீவிததுக்கிடப்புதோம ; இப்படி அவிருத்தமாகச் செய்யலானபின்பு அத்தைச் செயபசசொல்லென்று ஒருவனைடையிரக்கிறுள்.

(அருளாதநீ) "வனத்ஊர்தாஃஇஇ" (ஏகதவ்ரதம்மம) என்றருளுகைக்கு ஸஙகலபித்திருக்குமாபோலே அருளாமைக்கு ஸஙகலபித்திருக்கிறநீர். "மயாவறமதிகலமருளினன" என்று நெஞ்சுருகிக்கிடக்குமவர் "அருளாதநீர்" எனகிறது - என்னதஸாவிஶேஷமென்றறிகிறிலோம். "அருளாதநீர்" என்று - ஒரு திருநாமம சாற்றுகிறுள. அன்றிக்கே, தயாவிஷயம்பெருமையாலே தயைதுமரிருந்துதயை பண்ணுகிருக்கிற நீர தயைக்கு விஷயமபோருமிடத்திலே தயைபணணியெனனவுமாம். (அருளி) அருளை நிரூபகமான ஸ்வரூபமுமமது, நிர்த்தயாக்கும "அயயோ !" என்னவேண்டும தசைபிவளது, அருளாதொழியும்படியெங்ஙனே. (அவராவிதுவராமுன்) பின்னையுமருளததவிரீரிறே; அது அஸத்ஸமமாவதறகு முன்னே யருளப்பாரும. அவளுடைய ப்ராணன பசையற வுலருவதறகு முனனே யருளப்பாரும. "ஜீவஞ்ஈஃயயோாாஃஹூம ஹாவயதிகீர்த்திஃநு" (ஜீவந்தீம்மாமயதாராமஸஸம்பாவயதிகிாத்திமாந்) எனனுமாபோலே. நாஙகள சொல்லுமத்தனையேயோ வேண்டுவது, அவனருளப புகாநின்றுனேவென்ன, நீஙகளறிவிககுமத்தனையே வேண்டுவது, கொடுவருவாருமஙகேயுண்டு (அருளாழிபபுள) அருட்கடலானபுளளு. "வெஞசிறைப்புள" எனறுள கொண்டுபோனபடியாலே, இப்போது வரவுககுடலாகையாலே "அருளாழிப்புள" என்கிறுள.

(கடவீர்) அநுகூலர் கண்டு வாழுகைக்கும் ஸங்கஸ்பாஸத்தாலுமாகப்போகாதே பிசுகிச் சுழியாகிறகுமிறே, அசேதநமான ரததோ

தி) இம்மூன்றுபொருளுக்குமவரியென்று - அழகு. இரண்டாமாத்தத்திலே, இக்குகாமபீரயமாவது - சொன்னகாரயத்துக்குமவவருகேசில செயயுமபடியானவளவுடைமை. காமபீரயம - ஆதமகுணமாகவுமாம. ஸ்வாபதேசம (சடகருடைய வித்யாதி)

“ யாமும ” என்றசமபுராதரம (நாம்பிரிந்திருப்பாதி) அவளவிட்டு - அகப்படவிட்டு. ஆவிபிராதே செய்தேசென்ன (தியகமின்றியாதி) தியகதினகாலிலே - “ ஸாமீருவஹநாமிவு தி ” (ஸாகரீவநாதமிச்சதி) ஆழிவரிவண்டே, அருளாழியம்மானைககண்டக்கால, அருளாதநீர் அவராவி ... முன்னருளி, அவாவித்திபொருநாள அருளாழிப்புட்கடவீர் என்றிதுசொலல்யருள, தங்கள குற்றம்பாராதே வா-சொல்லுகிறேன, மாட்டோமென்னில, நாமும்ம னபிழைத்தோமேயென்று சொல்லியருள. அதாவது-இத்தனையுஞ்சொல்லியருளவேணும், இதயாவயக .....

ஏழாம்பாட்

என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற
வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்
கென்பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றுருவாய்சொ
லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயானவளர்த்தநீயலையே.

ஆறுயிரப்படி.

(என்பிழை) தம்மைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே யெலும்பிலே யிழைகோத்தாற்போலே என்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செய்தேயும, தன்க்ருபையையொன்றும் நினையாதேயென்பிழையே நினைந்தருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நானேதேனுமபிழைசெய்தாலதம்முடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லாததொரு பிழையுமுண்டோ’ என்றொருவார்த்தைசொல்லவேணும. உன்னுடையநிறத்தைக்காட்டியுமவனுடையதிருநாமத்தைச்சொல்லியு மென்னுடைய வெலும்பை யிழைக்கிறவிளங்கிளியே, அவருக்குச்சொல்லுமிடத்தில அவர், வார்த்தையைமறுத்தருளிலும பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச் சொல்லவேணுமென்றித்தனைக்கு முறவு போராதோவென்கிறாள். ... . *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, அவரும்முடைய அநவதிகக்ருபைக்குச்செய்ததொரு தப்புண்டோவென்றுசொல்லென்று, தானவளர்த்ததொரு கிளியைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறாள.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே - உன்னுடையரூபசோபையாலும் வடிவின் மையாலும் ஸ்மாரகமாய்க்கொண்டு என்னெலும்பைச்செய்க்க நிற்கின்றே யான வளர்த்தகிளியே - பருவத்துக்குமிளமைக்குமீடாக நான்வளர்த்துப்போந்த கிளியே யெனக்கேஸமிருந்தபடி. என்பு - எலும்பிலே. இழை - நூலிழை. கோப்பதுபோல - கோக்குமாபோலே. பனிவாடை - குளிர்ந்தவாடை. ஈர்கின்ற - ஈராநின்றது. இவ்வளவிலே. என்பிழையேபிணைந்தருளி - என்பக்கலபராதத்தைப்பிணைந்தருளி, தம்முடையதப்புப்பாராமல். அருளாத - என்பக்கலருளாதே. திருமாலார்க்கு - அருளுவிக்குமவளுக்குநல்லராயிருக்கிறவர்க்கு. நீருவதியென் - ஸர்வஸ்வாமியானவும்முடைய. தகவினுக்கு - ஸ்வாபாவிகக்ருபாதத்வத்துக்கு. என் - என்ன. பிழைத்தாளென்று - தப்புசெய்தாளென்று. ஒருவாய் - ஒருவார்த்தை. சொல் - சொல்லவேணும்.

வாய் - வார்த்தை. என்பிழைத்தாள் - உம்மைப்பெறுகைக்கு. தான்யத்நம்பண்ணிற்றோவென்றுகருத்து. ஒருவார்த்தைசொன்னாலென்ன பிழைபுண்டா மென்றுமாம். "ஈர்கின்றது" என்றும்பாடம். இதில் - கடகருடையஅபேக்ஷாவ்யாபாதிகளும், கிருதிகாரபரதிஸம்பந்தித்வாதிகளால் வந்தபலயத்தையுந் தோற்றுகிறது.... . . . .

ஈடு - ஏழாம் பாட்டு.

தந்தாமுடைய அபராதத்தைப்பாராதே, "அருளாழிப்புள் கடவீரவர்வீதி" என்றுசொல்லும்படித்தனையோ வேணுமிவளென்று அவர்க்குக் கருத்தாக; எங்களுக்குற்றமொன்றுமேயோ! பார்ப்பது, தம்முடைய அபராதஸஹத்வம் பார்க்கக்கடவ தன்றோவென்று சொல்லவென்று தனிக் கிளியையிரக்கிறாள்.

(என்பிழைகோப்பதுபோல) எலும்பும்நரம்புமேயாம்படி ஶரீரந் தானபோரக்குருஶமாயிற்று. எலும்பைத்தொளைத்து, அதிலேஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொன்றை வ்யாபிப்பித்தாற்போலேயாயிற்று பனிவாடையீர்கின்றது. நஞ்சூட்டினவாடையானதிருக்கிறபடி. "வெடூதோவநமாருதம்" (பம்போபவநமாருதம்) என்றுநாயகனுக்கிருக்குமாபோலே யிராநின்றது காணுமிவ்வாடையிவளுக்கு. [பத்மஸௌகந்திகவஹம்] (பத்மஸௌகந்திகவஹம) கலம்பகஞ்சூடிவாராப்போலே தாமரையோடைசெங்கழுநீரோடைகளிலேசென்றுபுக்கு, "பூவிலிழியிலதில வெக்கைதட்டும்" என்று, மேலெழுநின்று, அரிமிதியான பரிமளத்தைக்கொய்துகொண்டு வாராநின்றது. [ஶிவம்] (ஶிவம) கலப்பற்றுப்பசுந்தென்றலாயிராநின்றது. அதாவது - புறம்பேசிலாக்குடம்புகொடுத்துச் சுணங்கழியாதே தட்டித் தொத்தென்றலாயிருக்கை. [ஶோகவிநாஶநம்] (ஶோகவிநாஶநம்) நம் மையினிப்ராணனோடேவைத்து நலியாதுபோலேயிருந்தது. [யத்ராஃ]

(தம்பர:) கட்புருஷாராகின்றதென்றால், ஏகாந்தஸ்தலந்தேடிப்படுக்கை படுக்கிறவர்களுமன்றே. [ஸுக்ஷணமேவைசெந்நே] (லக்ஷ்மணஸேவகர்) இதெப்போதோ வருவதென்றிருப்பார்கள். [ஸ்ரீஹரிவலநகோபாலம்] (பமபோபபகமோருதம) "அசரத்திலெருப்பு" என்னுமாபோலே.

இப்படி மஞ்சியானவள் வாடைக்கிடைந்து நோவுபடாநிற்க, இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்கவா, கடலடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடி. நாயகநாயகிகளொருவரையொருவர்பிரிந்தவாறே அந்தராஜாதிகாலிலேதுகையுண்பதே! யிப்படி. (அந்தரத்திலேஜாதமானது - அந்தராஜாதி. ஆகாஶாத்வாயுவிறே .கால - காற்று) (என்பிழையேநினைந்தருளி) நான்படுகிற க்லேஶமேபோராதென்று கிழாணடைச்சிகை வாசியாநின்றா.' அவிஜ்ஞாதாவானகைதவிர்ந்து "ஸஹஸ்ராம்ஶு:" (ஸஹஸ்ராம்ஶு:) என்கிறபடியே இப்போது தோஷத்தில ஸர்வஜ்ஞராயாயிற்றிருக்கிறது (அருளாத திருமாலார்க்கு) "க்ஷமாஸிந்தாபராதயதி யெனபாருமருகேயிருக்க, எங்கள்குற்றமபாரத்து அவளபக்கல் முகமபெறவிருக்கிறீரே!" என்றுநஞ்சீயரருளிச்செய்யும்படி. "நானிப்படி நோவுபடவேணுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கேதுவக்குகைபிறேயென்றினைதாகிறாள்" என்றுபிள்ளானபணிக்கும்படி. உறவுள்ளவிடத்திலேயிறே வெறுப்புள்ளதும.

அருளாதொழிமெனென்னென்றால், தந்தாஙகுற்றமபாராதே அருளச்சொலலுமித்தனையோ' வேண்டுவதென்று சொல்லநினைத்தாராகில் நீங்கள்தானிங்ஙனேசொல்லுங்கோளோ - என்பிழைத்தாள் திருவடியின தகவினுக்கென்னுங்கோளா என்குற்றத்தைப்பாராது தமிக்கநினைத்தாராகில தமபொறையாகிறநேர்த்ரவைக்காட்டுங்கோள. ஸ்வாமிகளான தமபொறை வயிலுநிறையவெங்களால குற்றஞ்செய்யப்போமோ வென்னுங்கோள். ஆஶ்ரயத்ருக்தத்தக்கபடியன்றேவெல்லாம; நாங்கள்குற்றஞ்செய்வது மெங்களளவிலே, தாமபொறுப்பதும தமமளவிலே யன்றோ'. "(திருவடியினதகவினுக்கென்பிழைத்தாள) தேவரீர்க்ருபைக்குத்தணவீர்துருமபாக ஏதேனும பரதக்ஷிணகமலங்காராதிகளபண்ணிற்றுண்டோ" என்றுநமபிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

(தகவினுக்கு) "ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதாம:" (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதாம:) என்றுசொல்லுமபடியிருக்கும் நிலைக்கென்பிழைத்தாள்-என்னதப்புச்செய்தாள [கிமோநாவஞ்சனம்] (கிங்கோபமூலம) என்றருளிறேதானை. ராஜபுத்ரர்களை நாலுமாஸம் மினனுக்கு மிடிக்குமினையாகநிதாங்கள போகபரவணராயிருந்தவற்றை யொன்றையும்புத்திபண்ணாதே, உமமுடையகோபத்துக்கடியென்னென்றருளிறே பவர்களைபொறையினை

த்திருந்தகனத்தாலே. [ஸ்நுஷேஜநுஷா] (மநஜாதர்ப்புத்ர) அறு பதினாயிரமாண்டு, செய்தார் செய்தகுற்றங்களைப் பொறுத்துச்சேரவிட்டாண்டுகொண்டு போந்தானுங்கள் தமப்பனார்; அவன்வயிற்றிலே பிறந்து குற்றஞ் செய்தோமென்று தலையறுக்கவந்து நின்றீர், அழகிதாயிருந்ததுமமுடையபோக்கு. [கஷ்டநஸந்நிஷ்கிவாஜ்ஞேஷ] (சவதேநஸந் திஷ்டதிவாங்நிதேஷே) ஸாஸதரவஸ்யமன்றிக்கே கண்டநிலைகநிகசாப லத்தைப்பண்ணி மீளமாட்டாத நாயகருகளோடீர ‘ முழுநதபோகங்களை புஜிப்பது” என்று சோதத்துவிட்டு, நீசொல்லிற்றுசெய்தனவென்று தலையறுக்கவந்துநின்றீர். இப்படிசொல்லலாம்படிப்பேயிவர் பொன்றபிருப்பது. (ஒருவாயசொல) “ ஒருவாய் ” என்றது - ஒருவாரதகையென்றபடி. “ சொல் ” என்றது - சொல்லுஎன்றாய், ஒருவாரதகைசொல்லு என்றபடி.

(என்பிழைகருமிளங்கிளியே) மௌக்த்யத்தாலும் ஸ்நிக்தமான பணிதியாலும, வடிவில பசுமையாலும, வாயிலபழுபபாலும, நாயகனுக்கு ஸ்மாரகமாய, எனுமைபயிழைகிற கிளியென்னுதல; என்பிழைக்கும் - என்தமையை யறிவித்தாலென்ன தப்புண்டாமென்னுதல. (யானவளர்த்தநீயலையே) ஶ்ரிய:பதியாயததான்றேன்றியா யிருபபாசெயவதைவயிற்றில பிறந்தாருமசெயவரோ. கலந்துபிரிந்தார செயவதை வளர்த்தவாகளுஞ செய்வாகளோ. (யானவளர்த்தநீயலையே) அவன்தானிப்படிசெயயவேண்டிச்செய்தானே; , எனனோடேஸம்பந்தமன்றோ! அவனிப்படிசெயததது; அப்படி, என்னோடை ஸம்பந்தமுனக்கு முண்டானபினபு, நீகலியசசொல்லவேணுமோ. (யான்வளர்த்தநீயலையே) எனக்குததக்காற்போலேயன்றோ' நீயுமிருப்பது, உனக்குக்குறையோ'. ..

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு (என்பிழையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே, “ என்பிழைத்தோம ” என்றுபிழையை அநபயுபகமயவாதத்தாலே யருளிச்செய்தது. இப்பாட்டில, அபயுபகமயவாதத்தாலே யருளிச்செய்கிறா.

உடம்பென்றதே, “ என்பு ” என்றதற்குபாவம் (எலுமபித்யாதி) மூத்தமாயிருப்பதொன்றை யென்கையாலே-“ இழை ” என்று - காகஸமான ரஜவாதிகளுக்குமுபலக்ஷணமென்றபடி. கோப்பதுதொளையிலேயாகையாலே, தொளைதத்தென்றது-ஆர்த்தஸித்தம். “ பணி ” என்றுவிஶேஷித்ததற்குபாவம் (நஞ்சூட்டினவித்யாதி) பணிவாடையென்றதுக்குதருஷ்டாந்தம (பம்போபவநேத்யாதி)

இப்லோகத்துக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணுவதாக ப்ரதிகோபாதாநம் (பத்மேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டேபரதமே, “ வஹ்ஸளமஹ்நிகவஹம்ஶிவம்ஶோக

விதாஸ்ஸ: | பத்ராம் ச்ரிணவெவஸ்த்ருவ ஸ்ரீநிவாஸ: பரிதாம்பர ' (பரம ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யமஹோதகினாஸாம | தயாலக்ஷ்மணஸேவகதேபமபோப வாமாருதம) ஸௌசீல்யம - செய்தருளி. பக்ஷபாதவியபஹாரகாரந்தரு தரு டாதசம ([illegible]) கலம்பகம் - நானாபுஷ்பங்களைத்தொடுத்த நானாவர்ணமாலை. ஒடை - ஸாரஸ்யம் - பரமபோக்ய [illegible] - தத்காதலக்ஷணக்க ளொன்று திருவுளம்பற்றி யருளிச்செய்தார் (பூவில்ழியிலிதயாதி) அரியினென்று - அரி. அரிபால - வண்டுகளேறித்தெப்பட்ட பரிமளமென்று ஸ்வபாவார்த்தம. அரிவடியித்தருநெல்லென்று - அரி. அதுபோலெல்லாவிடமான பரிமளமென்றபடி. தொடுத்துக்கொண்டு-அற்றிக்கொண்டு, ஸ்ரீவம-ஸௌரபதம. கண்ணிக்கீழ் யாதே - தன்னேரில்லாதவனுடைய. ' தாமத்தாலேதநென்றல) தாம - பரமதத்தியேவு ண்டாம். நல்லதென்றல-ஸலாகயமானதென்றென்றபடி. ஸோக விதாஸ்தவம- பராணவிதாஸ்ரவாராமென்றுதகருத்து. வாக்தமாகக்துக்காக்தம (இதெபபோதோ விதயாதி) இதுக்கு-ஸ்ரீஸாமஸ்ரீலபாயாபத்தியிலதோதக்கு ஆசாதத்தில்நெருப்புப் படபாகலம். “ ஆசாதத்தில்நெருப்பு ” இத்யாதிவாசயாநந்தரத்திலே, “ நாயகராய கிகள ” இத்யாதிவாசயமநுஸந்தேயம.

மேனுக்கவதாரிகை (இப்படிமஹிஷியானவளித்யாதி) இது - வயதிரேகல க்ஷணம். (அந்தரஜாதிகாலிலே) அந்தாநத்திலே - ஆகாஸத்திலே. ஜாதியை - ஜந்ம ந்தையுடைய. காலிலே - காற்றிலேயென்றபடி. “ ஆகாஸாத்வாயு: ” (ஆகாஸாத்வாயு:) இறே, ஹீநஜாதிகாலிலே பெற்றதவர். இத்தைப்பரிஹரிக்கைக்காக கடலைடைப்பது படைதிரட்டுவதாகிறபடியென்று - வயதிரேகலக்ஷணயோகதமாதத ம் ஸ்பஷ்டயதி (நானபடிகிரகவேஸமிதயாத) கிழாணடைசிகை - பழங்கணக்கு களிலே கிடக்கிற்தவை. “ பிழையே ” என்கிற ஏவகாரார்த்தம (அவிஜ்ஞாதாவித யாதி) ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமம். “ அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸு: விஷ்வக்ஸேநோ ஜநார்த்தந: ” (அவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ராமஸோவிதாதாகருதலக்ஷண:) பூர்வமாஸரித தோ ஷவிஷயத்திலே யவிஜ்ஞாதாவாய், குணவிஷயத்திலே ஸஹஸ்ராமஸுவாய - ஸா வஜ்ஞராயப்போந்தவரிப்போதந்த வாகாரத்தைவிட்டு, தோஷகதருககாணுமென் றபடி.

“ திருமாலார்க்கு ” என்றதுக்கு - திருவினிடத்திலே மாலாரகென்றுஜீயா ர்நிர்வாஹம, திருவின்மாலுக்கு விஷயபூதரென்று பிள்ளானநிர்வாஹம.என்க்கரு ளாகமயாலே, இவர்திருவினிடத்திலே மாலாயப்போருகிறதித்தனைபோக்கி, அவள முகங்கொடாளென்று ஜீயாநிர்வாஹத்துக்கார்த்தம. அருளாதொழிகைக்குஹேது - அவனுக்கவள்வயாமுகத்தையாய, தன்வயாமோஹத்துக்கு விஷயமாகி முகங்கொ டுத்துக்கொண்டிருக்கையிறே யென்றுபிராட்டியை இன்னுதாகிருளென்றுபிள்ளா ன நிர்வாஹத்துக்கர்த்தம. மால - வயாமோஹம் யுத்தகாண்டேமாருதிமபரதிஸீ தா, “ பாபாநாம்வாஸுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம | கார்யங்க ருணமார்யேணநகஸ்சிந்நாபராயதி.” (பாபாநாமவாஸுபாநாம்வா வ தாஹாணாமபலவங்கம | காயமகருணமாயேணநகஸசிநநாபராதயதி.) இன்னு தாகிருள் - வெறுக்கிருள். ஸ்வாமினியைவெறுக்கலாமோவென்ன (உறவுள்ளவிட த்திலேயித்யாதி) ஹவிஷயாமிஸபாநதவமிறே.

"தகவு" என்றதுக்கு - பொறையாகவர்த்தம் (என்குற்றத்தையித்யாதி) தமிக்க - தண்டிக்க. நோசரவு - விஶ்வாஸத்தியோலை "திருவடியின் தகவினுக்கு" என்று கூட்டி பாவாந்தரம் (ஸ்வாமிகளித்யாதி) செய்யப்போகாதபடியென்னென்ன (ஆஶ்ரயத்தாக்கித்யாதி) விபுத்வானுசவ ரூபாஶ்ரயத்துக்கென்றபடி. விவரணம் (நாங்களித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே பிழை - அக்ருத்யகரணம்.

"தகவு" என்றது - க்ருபாபரமாக வர்த்தாந்தரம் (தேவரீரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்திலே, பிழை - உபாயாந்தராவயம். விவரணம் (ஆந்ருஶம்ஸ்யமித்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே மாருதிம்ப்ரதி ஸீதா, "ஸக்ஷாப்யநஷ்டமஹாத்மாராஹங்க்ருவாபயிநக்ஷஹ । ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்ம்ஸ்த்வத்தஏவமயாஶ்ருதः" (ஸக்ருஷ்வமஹோத்ஸாஹகருபாமமயிநராக்ஷப। ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்மஸ்த்வத்தஏவமயாஶ்ருதः)

பொறையென்றவர்த்தத்திலே யதாஹரணம் (ஸ்வகோபமூலமித்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே தாரஸதரிமப்ரலக்ஷ்மணம்ப்ரதிதாரா, "கிஞ்ஜ்ஞாவபிஞ்ஜுஜநேஜம் ஐவாத்ருக்ஸ்தநஸஞ்ஜிஷ்டிவாஞ்நிஷேமுஹ । கஶ்ஶுக்ஷவ்யுக்ஷவக்ஷ்டவநஸ்தவ்தஞ்ஜ்ஞவாஹிநாவீக்ஷதி நிர்விஶங்க்ஷ:" (ஸ்வகோபமூலமநுஜேந்த்ரபுத்ரக ஸந்தேநஸந்திஷ்டடதிவாங்நிதேஶே। கஶ்ஶாக்ஷவருக்ஷமவநமாபதந்தமத்வாகதி மாஸீத்திரிவிஶங்கः.) இதுக்கர்த்தம் (ராஜபுத்ராகளித்யாதி) ஆண்டுகொண்டு - ரக்ஷித்துக்கொண்டு. போக்கு - வ்யாபாரம். பர்த்யுத. ப்ரீதிமூலமேயுள்ளதென்கிறா - (ஸ்தேஇத்யாதி) ப்ரதிஜ்ஞாதகாலாதிக்ரமத்திலும் "ஸ்தேநஸந்திஷ்டிவாங்நிதேஶே" (ஸ்தேநஸந்திஷ்டடதிவாங்நிதேஶே) என்றதுக்கு கருத்தென்னென்ன (ஶாஸ்த்ரவஶ்யமித்யாதி) காலாதிக்ரமம் - உம்முடையநியமந்தாலேவந்ததென்றபடி.

என்பிழைக்கும் - எலும்புகளைச் சிதைக்குமென்று முதலர்த்தம். என் - என்ன. பிழைக்கும் - பிழையாம். தப்புண்டாமென்றபடியென்றிரண்டாமர்த்தம்.

"யான்வளர்த்தநீயலையே" என்றதுக்கு - "ஒருவாய்சொல" என்றவாறே, அது செருக்கடித்தகாரிதத்திருக்க, சொல்லுகிறானென்ற அவதாரிகை யநுஸந்தேயம். "திருமால" என்றத்தைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது) தானறேன்றியென்றது - "திருவடி" என்றத்தைப்பற்ற ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி விவரணம் (கலந்தித்யாதி) தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்தானித்யாதி) விவரணம் (என்க்குத்தக்காறபோலேயித்யாதி) மூன்றும் தாத்பர்யமாதல் "என்பிழைக்கும்" என்றதின் ப்ரதமத்விதீயார்த்தாநுகுணமாக, "யான்வளர்த்த" என்றதுக்கு தாத்பர்யத்வயமென்றுகண்டுகொள்வது. ஶ்ரிய:பதியாயித்யாதி வாக்யத்வயத்துக்கு - "வளர்த்த" என்றதிலே நோக்கு. அவன்தானித்யாதி வாக்யத்துக்கு - "நீயலையே" என்றதிலே நோக்கு.

என்பிழைக்குமிளங்கிளியே, என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடையீர்கின்றவென்னிடத்திலும், என்பிழையே நினைந்தருளி யருளாத்திருமாலார்க்கு, திருவடியின்தகவினுக்கென்பிழைத்தாளென்றொரு வாய்சொல, பின்னையும் அதற்குப்பரமாயிருக்க, யான்வளர்த்தநீயலையேயிதி, இதயாந்வய: ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நீயலையேசிறுபூவாயநெடுமாலார்க்கென்றூதாய்
நோயெனதுநுவலெனனநுவலாதேயிருநதொழிந்தாய
சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தேனினியுனது
வாயலகிலின்னடிசிலவைப்பாரைநாடாயே.

ஆருயிரப்படி

(நீயலையே) தன்னுடைய வவஸாதத்தைக்கண்டு அவஸந்நமாகிற பூவையைநோக்கி, எனககரியனுகையே தனககு ஸ்வரூபமாயிருககிறவர்க்கு நோயெனது நுவலென்னநுவலாதேயிருநதொழிநதாய்நீயலையோ; என்னுயிரானது முடிந்ததுகிடாய, உனககு ரக்ஷகரைத தேடாயென்று சொல்லுகிருள்... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், நிரதிஶயவதஸலனுனவன பககலிலேபோய என்னிலையயறிவிததிலையென்று, தானவளாததொரு முகதமானபூவையைப யாாததுசசொலலுகிருள்.

சிறுபூவாய - பாலயததாலேசிறுபூவாய. நெடுமாலார்ககு - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் நிரதிஶயவாதஸலயததாலே பெருமபிச்சரானவாககு. எனதூதாய - எனனுடையதூதாய்சசெனறு. எனது-எனனுடைய. நோய் - விரஹவ்யாதியை. நுவலெனன - சொல்லெனன. நுவலாதே - சொல்லாதே. இருநதொழிநதாய - செருககடித்திருநதுவிட்டாய். நீயலையே - நீயலலையோ. நான - நான். சாயலொடு - ஒளியோடுகூடின. மணி - ஶ்லாகயமான. மாமை - நிறத்தை. தளர்நதேன - இழநதேன. இனி - இபபடியீடுபட்டபினபு. உனது - உன்னுடையதான. வாயலகில - வாயலகுககுளளேபுக. இன - மதுரமான. அடிசில - அடிசிலை. வைபபாரை - ஊட்டுவாரை. நாடாய - புறமபேபோயாராயவேணுஙகாண்.

இத்தால் - கடககிருசிதகாரமபணணுதது தனனிழவெனறு தோறறிறறு. சிறுபூவாயெனறு - கடகருடையபருவசசிறுமையு முததேஶ்யமென்று தோறறுகி

ஈடு_எட்டாம்பாட்டு.

முன்பிவள்வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டாடுகையாலே தரித்திருந்தபூவையானது இவளுருவப்புககவாறே தானுமுருவப புககது; அத்தைப்பாாத்து, முன்பே யென்தஶையை யறிவியெனனச் செருக்கடித்திருந்தாய், நானோ, முடியாநின்றேன், இனியுன்னை ரக்ஷிப்பாரைத் தேடப்பாராயென்கிருள். பூவையென்பது - நாகணவாய்ப்புள். அதாவது ஒரு பக்ஷிவிஶேஷம்.

(நீயலேயே) என்தசையை யறிவிக்க வேணுமென்ன, அறிவியா தேயிருந்தவுன்னாலே வந்ததனறோவிது. அறிவித்தால வாராதே யிருந் தானாகிலிறே யவனுக்குக்குறையாவது. பகவல்லாபம சேர்ப்பாராலே யென்றிருக்கிறாள ; அவ்யவதாநேஸம்பந்த மெம்பெருமானேயாயி ருக்க, ஆசார்யனை விரும்புகிறது - பண்ணின வுபகாரத்தைப்பற்றவிறே; “ஆத்நீதயதொஜ்ஞாநம்தம்வஶுஊூவீவாஜியெஃ” (ஆத்நீதயதோஜ்ஞா நம்தம்பூர்வமபிவாதயேத) எனறுநின்றதிறே. (சிறுபூவாய்) உன் பரு வமநிரம்பாமையிறே நம்கார்யத்தைக்கெடுத்தது. (நெடுமாலார்க்கு) அ வர்க்கு வ்யாமோஹத்தையுண்டாக்கிக் கொடுவரவேணுமென் றிருந்தா யல்லையே. (என்தூதாய்) எனக்கவாபக்கல் வ்யாமோஹந்தா னில்லா மையிருந்தாயுமன்றே, (வயிற்றில்பிறந்த வுங்களைக்கொண்டு அபிமதம் சோகக்வேண்டுமபடியனறோ ! எனக்குண்டானவாசை.)

(நோயெனது) ஸ்ரீபராதாழ்வான “ நோய ” என்றால் சாதுர்த் திகமாயிராதே. [ஜடிலம்] (ஜடிலம) நலலமாலேவந்தால் “ பிள்ளைபர தனமயிருக்காயிருந்தது ” என்றுயிறறு சக்ரவர்த்தி வாயவிடுவது ; அ வனுயிறறு சடைபுனைநதிருக்கிறான. [வீரவஸநம்] (சீரவஸநம) நல் லபரிவட்டங்கண்டால் “ இதுபிள்ளைக்காம ” எனறு வாய்விடுவாகள் ; அவனன்றோ ! மரவுரியுடுத்திருக்கிறான். [ப்ராஜ்ஞலிம்] (ப்ராஞ்ஜலிம) அவர்க ளிரநதுகொடுக்கப பெறுமவன, தன்னபிமதத்துக்குத் தானிரப் பாளனாயிருந்தான். [பதிதம்புவி] (பதிதமபுவி) “ அங்கேபரதமாரோப்ய ” (அங்கேபரதமாரோப்ய) என்னும் நிலைபெற்றதில்லை. “ ப டுக்கையுறுத்தும ” என்றுமடியிலே கணவளருமவனுயிற்று தரைக்கிடை கிடக்கிறான. [தத்ர்ஸர்மோ துர்த்தாஸம்] (தத்ர்ஸர்மோ துர்த்தாஸம) வைத்தகண்வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கும் பெருமாளுக்கும் கண் வைக்கவொண்ணுதபடி யிருக்கிறவனை. [யுகாந்தேபாஸ்கரம்யதா] (யு காநதேபாஸ்கரம்யதா) பெருமாளொருவாககும கண்வைக்கவொண்ணு மையேயனறிக்கே, “ ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கப் புகுகிறதோ !” என னுமபடியிருந்தான. (நோயெனதுநுவலென்ன) எனதசையை யங்கே சென்று சொலலென்ன, சொலலாதே யிருந்தொழிந்தாய. நுவலாதே யிருநதாயென்னுதல, நுவலாதே யொழிந்தாயெனனுதல் செய்யவமை யாதோ !, இரட்டிப்பெனனென்னில ; “ வந்தொழிந்தான், போயொழி ந்தான் ” என்னக்கடவதிறே ; வழக்கச்சொல்லிருக்கிறபடி. இரண்டுதர் மியையு மொருவுகதிமாத்ரத்தாலே நோக்கலாயிருக்கவனறோ ! நீயாறி

அதுகண்டபோது வந்ததென்னென்ன (சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனநான) ஸமுதாய ஶோபையோடே நிறத்தில பௌஷ்கல்ய முமிழந்தேன.

" இனியபோயறிவிக்கிறேன் " என்று த்வரிக்கப்புக்கது ; கதே ஜலே ஸேதுபந்தம்போலே இனியறிவித்தா லென்னலாபமுண்டு (இனி யுனதிசயாதி) இனியுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடப்பாராய். அவன்வந்தாலு மபோனநிறத்தை மீட்கப்போகாதென்கிறுள. பெரியதிருமலைநம்பி, தமமுடைய அந்திமதசையிலே, தமக்கொரு வெண்ணெயக்காடும் பிள்ளையாயிற்று திருவாராதநம, அவா திருமுனபில திருத்திரையைவாங்கச சொலலி, " சாயலொடுமணிமாமை தளாந்தேனுனினியுனது வாயலகி லின்னடிகில் வைப்பாரைநாடாயே " என்றாரம .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு (நீயலையேயிதயாதி) " நுவலென்னநுவலாதே யிருந் தொழிந்தாய " என்றிப்போதுசொலலுகையாலே, " எனதசையையறிவி " என

" எனதுநோயதுவலென்னநுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய நீயலையே " எ னறநவயிததருளிச்செயகிறா (எனதசையையிதயாதி) இது - தளருகை. எனனு லேயெனகிறதென, வாராதிருந்தவவனதனறே குற்றமெனன (அறிவித்தாலித யாதி)

ஸ்வாபதேஶம (பகவலலாபமிதயாதி) பாஸங்காதுபகாரகதவ நிபந்தநோ தடேஶ்யதையை யருளிசசெயகிறா (அவ்யவதாநேநேதயாதி) அவயவதாநேந - ஸாக்ஷாத. ஆசாாயனே யாதரிக்கையிலே பரமாணம (ஆததிநேதயாதி) " லௌகிகம்வைதிகம்வாபி ததாத்யாதமிகமேவவா " (லௌகிகமவைதிகமவாபி ததாத யாதமிகமேவவா) இதிபூாவாாததம இதம்மாநவஸமருதௌ. லௌகிகம் - வ்யஹாரோபயோகி. வைதிகம-ஸ்வாககாதி புருஷாாததோபயோகி. ஆதயாதமிகம- மோக்ஷோபயோகி.

" சிறு " எனறதுககுபாவம் (உன்பருவமிதயாதி) நெடுமால் - மிகசவ்யா மோஹம். (அவாககிரயாதி) முனபேயவா நெடுமாலரனறே வெனறுகருதது. எனககவாபககலிதயாதிககுககருதது -வயிறறிறபிறநத வுனனைததூதுவிடுமபடியன றே எனவயாமோஹமெனறு.

" எனதநோய " எனகையாலே - லோகவயாவருததியை ஸிததவத கரித து தருஷடாநதம (ஸ்ரீபரதாழவானிதயாதி) (கணவைககவொண்ணுமேயன றிகெகே) கணவைக்கப்போகாமை மாதரமனறிககே. எனனுமபடி - எனறுஶஙகிக கும்படி. யுகாநதேபுவிபதிதமபாஸகரம யதாஜகதுபஸமஹாரஸூசகதயாஜாநாதி, ததாததாஶேதயர்தத: " பெருமாளொருவாக்கும " எனகிறவிடத்திலே - நாட்டா ரக்கும கணவைக்கப்போகாதவனுடைய இதயதயாஹார்யம, ஜகதுபஸமஹாரம பிறக

கையாவது - இவன் தன் ஸங்கையைக் கண்டால் பெருமாளும் விடையாது, பின்னை விபூதியுமில்லையாமென்றபடி. நுவலுகை - சொல்லுகை.

தட்டஸ்தர் ஸங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறாள் (நவலாதேயிருந்தாய்). வழக்கச்சொல் - வ்யவஹாரப்ரஸித்தமான சொல். திண்ணச்சொல். செய்யட்சொல், வழக்கச்சொல், என்று தரிவிதமித்ரேப்பமும். “நவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்” என்றதற்கு பாவம் (இரண்டுதாமிசையுமித்யாதி) இரண்டுதாமிசையுமென்றது - நாயகனையும் தன்னையுமாதல், தன்னையும் பூவையையுமாதல்.

சாயல் - சாயை ஸமுதாயசோபை. மாமை - நிறம். அவயவசோபை. மணியென்று - ஸாகல்யத்தையாய், பௌஷ்கல்யத்தைச்சொல்லுகிறது.

மேலுக்கவதாரிகை (இனிப்போமித்யாதி) வாக்யதாத்பர்யம் (இனிபுனக்கித்யாதி) “மறுத்தஜம்” (கத்தேஜலே) இத்யாதிவாக்யவ்யாக்யானம் (அவன்வந்தாலுமித்யாதி) ப்ராஸங்கிகம் (பெரியதிருமலைநம்பியித்யாதி)

சிறுபூவாய், நெடுமாலார்க்கென்தூதாய் என்தூதாய் நுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் நீயல்லையே, நான் சாயலோடு மணிமாமைதளர்ந்தேன், இனியுனது வாயலகில் இன்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே இத்யந்வய:. . . . ..*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன
வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ
ஊடாடுபனிவாடாயுரைத்தீராயெனதுடலே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாடாதமலர்) ஒருவருடையவந்து தன்னைப்பிரப்புக, அது எம்பெருமானுடைய நியோகத்தாலே வந்திருக்கிறதாகக்கொண்டதைக் குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன்திருவடிகளிலே அபாயந்த கந்தபுஷ்பாதிஸர்வபரிசாயோப கரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுகைக்காகவன்றோ ' என்னுடைய ஸ்வரூபம் பரிகல்பிதமாயிற்று ; ஆனபின்பு இப்படி சேஷத்தைக்ஸ்வபாவையான நான் தன்னைவிஸ்லேஷித்து, விஸ்லேஷத்திலே யபிஷிக்தையாயிருக்குமிப்பயோல்லாவிருப்பென்செய்வதோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தாலவனுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னைவந்திரவேணுமென்கிறாள்... ......*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், முன்புபோலன்றியே முடிப்பதாக வவன்பக்கல் நின்றும் வந்ததொருவாடையைப்பார்த்து, நிருபாதிகபந்துவானவருக்கொருவார்த்தைசொல்லிவந்து பின்னை நலியாயென்கிறாள்.

ஊடு - அவாகத்தெனக்குமநடுவே. ஆடு - நடையாடித்திரிகிற. பனிவாடா ய - குளிர்ந்துவாடாய. நாடாத - ஆதராநுரூபமாகத்தேடவரிய. மலர் - பூக்களை. நாடி - தேடி. நாடோறும் - நித்யமாக. நாரணன்றன் - நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தை யுடைய ஸ்வாமியான நாராயணனுடைய. வாடாதமலர் - செவ்வித்தாமரைப்பூப் போலே போக்யமான. அடிக்கீழ் - திருவடிகளிலே. வைக்கவே - ஸமர்ப்பிக்கவே. வகுக்கின்று - கரணங்களை வகுக்கிறதாயிருக்க. வீடு - விஸ்லேஷத்திலே. ஆடி - வ ர்த்தித்து. வீற்றிருத்தல் - தனியிருத்தலாகிற. வினையற்றது - பாக்யஹீநகருத்யம் என்செய்வதோ - என்னப்ரயோஜநம் தருவதோவென்று. உரைத்து - அவனுக்கு ரைத்து. அநுகூலோத்தரம் பெற்றிலையாகில். என்னுடல் - என்ஶரீரம். ஈராய - இராதபடி யீர்ந்துபோகடு.

வீடு - பிரிவு. இத்தால் - கடகரவஸத்தாவிஶேஷத்தாலே பாதகராகிலுமதி ல் தாத்பர்யமில்லை, காரியகராகி லுத்தேஸ்யமென்றுகருத்து . ... *

௯ - ஒன்பதாம்பாட்டு.

" சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேனநான் " என்றிருக்கிறஸமய த்திலே ஒருவாடைவந்து உடம்பிலேபட்டது, இதினுடையதோற்றரவி ருந்தபடியாலே வெறுமனன்று; மஹாராஜருடைய மிடற்றோசையிலதெ ளிவைக்கேட்டுத்தாரை, " பூர்வக்ஷணத்திலே வாலிகையாலே நெருக்கு ண்டுபோனவரிப்போதிப்படி தெளிந்துவந்ததற்கு கூறுகிறவிது வெறுமன ல்ல, இதுக்கோரடியுண்டு " என்றாற்போலே, இவளுமிவ்வாடைக்கோ ரடி யுண்டாகவேணும் என்றுபார்த்து, ராஜாக்கள் ராஜத்ரோஹம் செய்த தவர்களைநலிகைக்கு வேற்காரரை வரவிடுமாபோலே நம்மைநலிகைக்கா க ஸர்வேஶ்வரனிவ்வாடையை வரவிட்டானாக வேணுமென்றுபார்த்து, வேற்காரர்கொடுபோய் நலியப்புக்கவாறே " நிதியுண்டு " என்பாரைப் போலே, நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயவனுக்கேசென்றறிவித்தால் " அ த்தலையால்வரும் நன்மையும்வேண்டா " என்றிருந்தானாகில், அவஶ்யம் வந்தென்னை முடிக்கவேணுமென்றவ்வாடையையிரக்கிறாள்.

(நாடாதமலர்நாடி) " அதம்புஷ்பத்தைச்சொல்லுகிறது " எ ன்பாருமுண்டு, அங்ஙனன்றிக்கே, ஜீயர், " எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொ ண்டு" என்கிறபடியே, "தேடவரியபுஷ்பங்களெல்லாம்தேடி" என்றருளி ச்செய்வர். இதுதானொருநாள் தேடிவிடுகையன்றிக்கே (நாடோறும்) விச்சேதியாதபடி. கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெறும் வஸ்துவுக்கு விச்சேதம் ஸ்வரூபஹாநியிறே. (நாரணன்) நித்யபரிசர்யைபண்ணவேண் டும்படி ஸர்வஸ்வாமியானவன். (வாடாதமலரடிக்கீழ்) செவ்விமாறாத பூப்போலேயிருக்கிற திருவடிகளின்கீழே. ஸ்வரூப ஹாநியானாலும் விட வொண்ணாதபடி நிரதிஶய போக்யமுமான திருவடிகள். (வைக்கவே) சேர்க்கவே.

(வருககினறு) உண்டாககிறது ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய போலே. இபபடி வருததது மாய ஸுலபமாய நிரதிஶயபோக்யமுமான திருவடிகளிலே ஸாவவிதகைஙகாயஙகளையும பண்ணவாயிற்று இததை யுணடாககிற்று. ஶேஷபூதனுககு கிஞசிதகரிதது ஸ்வரூப ஸித்தியானாற் போலே ஶேஷிக்கும் கிஞசித்கரிபபிதது கொணடிரேஸ்வரூபஸித்தி. ப்படியிருக்க (வீடாடிவீறறிருததல வினையற்றதென்செயவதோ) வீ டென்று - விடுகை. அதாவது - விஶ்லேஷிக்கை. ஆடுகை - அவகாஹிக் கை. வீறறிருக்கையாவது - விஶ்லேஷததிலே மூர்த்தாபிஷிக்தையாயிரு க்கை. வினையறுகை யாவது - நல்வினையறுகை. இபபடி பாகய ஹாநியா லே விஶ்லேஷத்திலே அபிஷேகமபண்ணித் தம்மைபபிரிநதிருககிற விப் பொல்லாதவிருபபுண்டு, இதென்செய்யககடவதோவெனனுதல ; அன் றிக்கே, தமமையும்பிரிந்து, தமமோடொரு ஸம்பந்ததததையிட்டு பந்து க்களுமகைவிட, அவர்களையும்விட்டு, வேறுபட்டிருககிற விவவஸ்து, எ ன்செயயக்கடவதோவென்னுதல். “ எமராலும்பழிப்புண்டிங்கென்றமமா விழிப்புண்டு ” என்னககடவதிறே.

(ஊடாடுபெனிவாடாய) வேற்காரா அங்குததைவாாத்தையை யி ங்கேசொல்லி, இங்குததைவாாததையை யஙகேசொலலித்திரியுமாபோ லே, அங்கோடிங்கோடாயத் திரியாநினறதாயிற்று. ஊடென்று - உளளா ய், ஆடுகை - ஸஞ்சரிககையாய, அஙகே அநதரங்கமாகஸஞ்சரிக்கை. அ ன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷஸமயததிலே கிட்டி வர்த்திததுப்போந்த நீயென் னுதல். (உரைத்து) நித்யகைங்காயத்துககிட்டுப் பிறந்தவஸ்து இப்படி யிருக்ககடவதோ ! எனறறிவிததால, “ அத்தலையால்வரும் கைங்கர்ய மும நமக்குவேண்டா” என்றிருந்தானாகில், அவஶ்யமவந்து அவனோட் டைப் பிரிவுக்குசசிளையாத வென்னுடலை முடிததுவிடவேணுமென்று கா லைப்பிடித்து வேண்டிக்கொளளுகிறாள்..... . ...*

ஜீயர் அருமபதம.

ஒன்பதாம்பாட்டு (நாடாதவிதயாதி) “ ஏராய் ” என்கையாலே - வாடை பாதகமெனறும், “ உரைதது ” எனறு - அவனுககுசசொல்லி யெனனைமுடியெ னகையாலே-அவனவரவிட்டானெனறும, தோனறுகையாலே யிவவிரணடுககு ம நுகுணமாகவவதாரிகை (சாயலொடிதயாதி) “ ஊடாடுபெனிவாடாய ” எனறத தைபபறற (இதினுடையவிதயாதி) எனறுறபோலேயிவளும் - இதினுடைய தோற் றாவிருநதபடியாலே வெறுமனனறு - இவவாடைக்கோரடி யுண்டாகவேணுமென் று பார்ததுஎன்றநவயம். தோறறரவு - பராஜயபாவம். மிடற்றோசையில தெளி வென்றது - “ தே௩ நா தே௩ ந௰ஹதா ” (தேக்நாதேகமஹதா) எனறத்தைப்

பற்ற. " [illegible] " (த்யாகஸ்ய நிரஸ்தஸ்ய பீடிதஸ்ய வி ஶேஷத: । இஷ்டஸ்ய புநராஹ்வாநம் ஸ்ரீமந்நாமஜநயதீவமே) என்றதைப்பற்ற (பூர்வக்ஷணத்திலேயித்யாதி) அறைகூறுகை - யத்தத்துக்கழைக்கை. ஜயத்வநியும். ஓரடி - ஓரவஷ்டம்பம். ஓரடியுண்டாகவேணும் - ஈஶ்வரனடியாக வுண்டாகவே ணும். "உரைத்திராய" என்றதைப்பற்ற (ராஜாக்களித்யாதி) வேற்கரரரை - ஆயுதவான்களை. நீதியுண்டென் பாரைப்போலேயென்றது - " வைக்கவேவகுக்கின்று " என்றதைப்பற்ற. தாரஷ்டாந்திகே, நிதிஸ்தாநீயம் - கைங்கர்யம்.

நாடாத - தேடவரிய. மலராகில தேடப்போகாததொன்றில்லையிறே. ஆகையாலேதேடவரியது - ஆத்மபுஷ்பமிறேயென்றுகருத்து. இத்தைமலரென்கிறது- ஆத்மாவைத்திருத்தி ஸமர்ப்பிக்கையு மீஶ்வரனுக்கு புஷ்பஸமர்ப்பண வத்போக்யமாகையாலே. இங்கே " [illegible] " (யஏதத்பரமங்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி । பக்திமம்யிபராங்க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய: । நசதஸ்மாந்மனுஷ்யேஷு கஶ்சிந்மேப்ரியக்ருத்தம: । பவிதாநசமேதஸ்மா தந்ய:ப்ரியதரோபுவி) என்றதநுஸந்தேயம்

அஞ்ஜலிஸாத்யவிஷயத்திலே நாடோறுமவேணுமோவென்ன (கிஞ்சித்கரித்தியாதி) விசேதம் - ஸ்வரூபஹாநியாகைக்கு, ஸ்வரூபந்தானிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன (நித்யபரிசர்யையித்யாதி) திருவடிகளின் போக்யதையுரப்பையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபஹாநியித்யாதி) ஸ்வரூபஹாநியானாலும் - நாரணனதலராவிட்டாலும்.

உகதாரத்தநிகமநம் (இப்படியித்யாதி) ஸமஸ்தவ்யாப்ப்ராயேண (வகுத்ததுமாய ஸாலப்யமுமாயென்றது) அயோத்யாகாண்டே லக்ஷ்மணம்ப்ரதிஸீமித்ரா, " [illegible] " (ஸ்ருஷ்டஸ்த்வமவநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜநே । ராமேப்ரமாதம்மாகார்ஷீ:புத்ரப்ராதரிகச்சதி. " கைங்கர்யத்தாலிவனுக்கு ஸ்வரூபலாபமொழிய வீஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநமில்லையே. ஆகையாலே அவதாரிகையிற்சொன்ன கைங்கர்யநித்யத்வாதமசேராதேயென்ன (ஶேஷபூதனுக்கித்யாதி) " வாடாத " என்கிற விஶேஷணத்துக்கு - மலரடிக்கிழவையாதபோது மலரடிவாடுமென்று கருத்து.

" வினையற்றதாலே வீடாடி வீற்றிருத்தலெனசெயவதோ " என்றநவயித்தாத்தம் (இப்படி பாக்யஹாநியாலேயித்யாதி) என்செய்யக் கடவதோ - ஸம்ஶ்லேஷாந்தமாகிறதோ, ? நாஶாந்தமாகிறதோவென்றபடி. வீடாடியிருப்பதாய வீற்றிருத்தலையுடைத்தா யிருக்கிற வினையற்றது - பாக்யஹீநமான விந்தசேதநவஸ்துவென்று தவிதீயநிர்வாஹாத்தம். தவிதீயாத்தத்துக்கு வீற்றிருத்தல் - வேறுபடவிருக்கை. வீடாடியென்று - பந்துவிஶ்லேஷத்துக்கு முபலக்ஷணம். " வீற்றிருத்தல, வினையற்றது " என்கிற பதத்வயத்துக்கு மாத்தத்வயம். " வினையற்றதென்

செய்வதோ" என்றவநாதரம், என்று இதயத்யாஹாரः. இவ்வஸ்துவென்றது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை. அவனைப்பிரிந்திருக்கிற தசையிலே யவனோட்டைஸம்பந்தமே ஹேதுவாக பந்துக்களும் கைவிடுவார்களென்கைக்கு உதாஹரணம் (“மாதாவுமிதயாதி”) என்னோடுறுபந்தமுடையராலும் பழிக்கப்பட்டு, தம்மாலு முபேக்ஷிக்கப்பட்டு, கிடக்குமிதனை யிருப்பக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு.

ஊடென்று - நடுவாதல், அந்தரங்கமாதல். அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில் - அவனுக்கந்தரங்கமென்னுதல், எனக்கந்தரங்கமென்றுதல். நடுவென்றவர்த்தத்தை காட்டுகிறார் (வேறகாரரிதயாதி) அந்தரங்கமென்றபக்ஷத்தில அர்த்தத்வயத்தை யுமருளிச்செய்கிறார் (ஊடென்றுள்ளாயிதயாதியாலும், ஸம்ஶ்லேஷதயாதியாலும) இந்தயோஜனைகளும், ஊடென்று - உள்ளு. ஆடுகை - வாதத்திக்கை. சிவியாத - சலியாத. காலைப்பிடித்தென்றது - சாடு. கால - காற்றும், பாதமும்.

ஊடாடுபனிவாடாய், நாடோறும் நாடாதமலர்நாடி நாரணன்றன வாடாதமலரடிக்கீழவைக்கவே வகுக்கின்று - உண்டாகிறது. இப்படியிருக்க, வினையற்றது - வினையறுகையாலே வீடாடிவீற்றிருந்ததலென செய்வதோவென்றுணர்ந்து, அவன வேண்டாவென்றுணுகில, என்றுடலையீராய இதயநவயः. ....*

பத்தாம்பாட்டு.

உடலாழிப்பிறப்புவீடுயிர்முதலாய்முற்றுமாயக்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரு
மடலாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லி
விடலாழிமடநெஞ்சேவினையோமொன்றாமளவே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடலாழி) ஸர்வ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடையரக்ஷணார்த்தமாகத்திருப்பாற்கடலிலே திருவாழிதொடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையு மேந்திக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமகாருணிகனான வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால், “நாடாதமலர்நாடி” இத்யாதி, “வினையற்றதென்செய்வதோ” என்றிதுசொல்லி, அவன் நம்முடைய வபேக்ஷிதம செய்தருளுமளவு மென்னை நீ தரித்துக் கொண்டிருவென்று தன் திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றியே க்ஷீரார்ணவத்திலே அநாவாதத்தியானவன பக்கலிலேதானே போகிற நெஞ்சைக்குறித்து கார்யநிஷ்காஷம் பண்ணிவிடுகிறாள்.

ஆழி - அகாதமாய. மடநெஞ்சே - எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே. உடல் - உடலிலே. ஆழி - சக்ராகாரமாக. பிறப்பு - மாறிமாறிப்பிறக்கிற ஸம்ஸாரஸ்த்தலமும். வீடு - ஏதந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ராப்யமான மோக்ஷமும. உயிர் - இப்போகமோக்ஷங்களுக் கவஸ்தா பேதத்தாலே போக்தாவான ஆத்மாவும். முதலாய -

முதலானவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய. முற்றுமாய - மற்றும் போக்யபோகோபகரணாதிகளெல்லாம் ஸ்வபரகாரமாம்படி பரகாரியாய. ரக்ஷணார்த்தமாக ஆழிநீர்-அகாதஜலமான. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. தோற்றி - ஸந்நிஹிதனாய. அதனுள்ளே - அதற்குள்ளே. கண்வளரும் - கண்வளர்ந்தருளாநிற்குமவனாய. அடல் - ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷய யுத்தத்தையுடைய. ஆழி - திருவாழியாழ்வானையுடையனான. அம்மானை - ஸ்வாமியை. கண்டக்கால் - கண்டக்கால். இது - வார்த்தமானமான விருத்தாந்தியை. சொல்லி - அவனுக்குச்சொல்லி. வினையோம் - பிரிவுக்கடியான பாபத்தை யுடையோமான நாம். ஒன்றுமளவு - அவனோடொன்றுமளவும். விடல் - விடாதேகொள்.

"என்னைவிடாதேகொள்" என்றுஞ் சொல்லுவர். "ஆழிமடநெஞ்சே-சூழ்ந்துவருகிற பேதைநெஞ்சே" என்றுஞ் சொல்லுவர். இத்தால் - கடகராவார் அந்தரங்க பூதரென்று கருத்து. . . . . *

ஈடு-பத்தாம்பாட்டு.

"அல்லாதவற்றையெல்லாம்விட்டு, நெஞ்சைத்தூதுவிடுகிறாள்" என்பாருமுண்டு. அப்போது, விடலென்றது - அவனை விடாதேகொள் ளென்கை. அன்றிக்கே, கீழ்ப்பாட்டில், "வைக்கவேவகுக்கின்று" என்று - கைங்கர்யம் ப்ரஸ்துத மானவாறே, தாய்முலையை நினைத்த கன்று போலே திருவுள்ளம்பதறி ஶரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புகக்கது, நங்காரியமோராறுதிபிறக்குமளவும் நீயென்னைவிடாதே கொள்ளென்னுதல்.

(உடலாழிப்பிறப்பு) உயிரினுடைய உடலாழிப்பிறப்பு (ஆத்மாவினுடைய ஸஹஜமானபிறப்பு.) வீடுமுதலாமுற்றுமாகைக்காக - மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக. ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பு. அன்றிக்கே, ஆழியென்று - கடலாய், அத்தால் - காமபீரியமாய, அஸங்க்யேயமான ஜந்மமென்னுதல். வீடு - மோக்ஷம். ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - மோக்ஷமாகையாலேசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, (வீடுயிர்) ஜந்மங்கள்தோறுமுண்டானஶரீரஸத்தமான ஆத்மாக்கள். உயிர் தொடக்கமாகமற்றுமுண்டானகார்யஜாதத்தையுண்டாக்குகைக்காக. (ஆய) "ப³ஹு ஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே, தனவிகாஸமேயாகையாலே. (கடலாழிநீர்தோற்றி) ஆழிநீர் - ஆழியநீர். "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" (அபஏவஸஸர்ஜாதௌ) என்கிறபடியே மிக்க ஜலத்தையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வருகுண்டான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்காக அங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளும். (அடலாழியம்மானை) ஸ்ருஜ்யபதார்த்தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்காக ஆழியிலேவைத்தகையுந் தானுமாயிற்று கண்வளர்ந்தருளுவது. (கண்டக்கால்) என்னிலும்முனக்கன்றோ பேறுமுற்பட்டிருக்கிறது. சந்த்ரோதருஷ்டிஸ்மர்கம்போலே கண்டாரைக்காணுமித்தனையிறேதனக்கு. (இதுசொல்லி) "வைக்கவேவகுக்கின்று" என்கிற வார்த்தையைச்

சொல்லி யென்னுதல் ; ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் - "விசித்ரா தேஹ ஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" (விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்) என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளிலே ஸர்வ கைங்கர்யங்களையும் பண்ணுகையன்றோ வென்கை. விடல் என்கிறபதம் - மேலேயந்வயிக்கிறது. (ஆழிமட நெஞ்சே) அளவுடையையாய பவ்யமான நெஞ்சே யென்னுதல், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சே யென்னுதல்.

(வினையோமொன்றுமளவும்விடல்) ஸ்ருஷ்டிக்குப்ரயோஜநம்- அங்கே யவரைக்கிட்டி யடிமைசெய்கையாயிருக்க, பிரிகைக்கிடான பாபத்தைப்பண்ணின நாம் அவரோடே சேருமளவும் நீ யவரை விடாதே யொழியவேணும். .. ..*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (உடலாழியித்யாதி) (விட்டுப்போகப்புக்கது) அத்தைக்குறித்து என்றத்யாஹாரம். அறுதி - நிர்ணயம். விடாதே கொள்ளென்னுதல்-விடாதே கொள்ளென்கிறுளென்றபடி.

அந்வயம் (உயிரினுடையவித்யாதி) அதாவது - ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத்தினுடைய வட்டமானபிறப்பினுடைய வீடு - மோக்ஷம். அதுமுதலான வெல்லா புருஷார்த்தங்களையும் பெறுகைக்காக வென்றபடி. ஆய - ஆகைக்காக. பெறுகைக்காகவென்றபடி. "ஆழி" என்றமாத்ரத்துக்கு காத்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயாழியித்யாதி) அடைவேசொல்லாதே தாமார்த்தகாமங்களுக்குமுன்னே மோக்ஷத்தைச்சொல்லுவானென்னென்ன (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி) "உடலாழி" இத்யாதிக்கார்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே வீடுயிரித்யாதி) இந்தபக்ஷத்தில், ஶரீரத்தினுடைய ஸங்க்யாதமான பிறப்புகள்தோறுமுண்டான ஶரீரஸந்தாநங்கள்முதலான தேவாதிகாயஜாதத்தை யுண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. வீடுயிர் - ஶரீரஸ்தங்களான ஆத்மாக்கள். ஆய - ஆக்குகைக்காக. உண்டாக்குகைக்காக வென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில், ஆக்குகைக்காகவென்னுதே "ஆய" என்பானென்னென்ன (பஹுஸ்யாமித்யாதி)

"கடலாழிநீர்தோற்றி" என்று - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது. ஆழிநீர்க்கடல் இத்யந்வய:. மாநவே தாமஶாஸ்தரோ, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் । ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்" (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத | ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்.) (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ என்கிறபடியே) ஸ்ருஷ்டி க்ரமவாக்யங்களின்படியேயென்றபடி. அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ என்றது - ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிபரமிறே. "கடலாழிநீர்" என்று விஶேஷிக்கையாலே (ஏகார்ணவத்தை யென்கிறது) "அதனுள்ளே" என்று - தஜ்ஜாதீயமான கடலைப் பராமர்ஶிக்கிறது. ஆக, முன்னே ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, அதிலே ஸங்கல்பரூபவீர்யத்தைவிட்டு, அதிலே யண்டத்தையுண்டாக்கி, அதிலே மஹார்ணவத்தையுண்டாக்கி, அதிலேகண்வளர்ந்து சதுர்முகனையுத்பாதித்து, இவனுக்குண்டான ஸ்ருஷ்டி ஸத்திகளுக்காக க்ஷீரார்ணவத்திலே யநிருத்தரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுமென்றபடி.

ஆசு - ஆயுதத்தின்பிடி. " கண்டக்கால " என்று - அல்பயல்லாபம் தோன்றச் சொன்னதற்கு பாவம் (என்னிலுமித்யாதி) தான் கண்டறியாளோவென்ன (சந்த்ர இத்யாதி) யுத்தகாண்டே பஞ்சமோராம:, " வாஹிவாத யத:காந்தா தாம்ஸ்ப்ருஷ்ட்வாமாமபிஸ்ப்ருஶ । த்வயிமேகாத்ரஸம்ஸ்பர்ஶஶ்சந்த்ரே த்ருஷ்டிஸமாகம: " (வாஹிவாதயத:காந்தாதாமஸ்பருஷ்ட வாமாமபிஸ்பருஶ । தவயிமேகாதரஸம்ஸ்பர்ஶஶ்சந்தரேதருஷ்டிஸமாகம:.) தவிதீய ப்ரதமாவதாரிகாநுகுணமாக " இதுசொல்லி " என்றதுக்கு கருத்து த்வயமென்று கண்டுகொள்வது. விவரணம் (ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் விசித்ரேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வே, " விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா. " (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும । பூர்வமேவகருதாபரஹ்மநஹஸ்தபாதாதிஸமயுதா.)

அவனைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (அளவுடைமை யித்யாதி) என்னைவிடல் என்றபக்ஷத்திலே (சுழன்றித்யாதி) ஆழியென்று - ஆழமாய், அத்தாலே - அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. அளவு - ஜ்ஞாநம். மடப்பம் - பவ்யதை. இரண்டாமர்த்தத்தில், ஆழியென்று - சுழலுகையாய், மடப்பமென்று - அறிவிலித்தனமாய், சுழன்றுவருகிற பேதைநெஞ்சமேயென்றபடி. " வினையோம " என்று - ஆத்மநிபஹுவசநம். ப்ரதமாவதாரிகைக்குச் சேர வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்கித்யாதி)

ஆழிமடநெஞ்சே, உயிருடலாழிப்பிறப்பு வீடுமுதலாய முற்றுமாய், ஆழிநீர்க்கடலைத்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளருமடலாழி யம்மானைக்கண்டக்காலிது சொல்லி - ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜநம் தேவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யம் பண்ணுகையன்றோ வென்கிற விதத்தைச் சொல்லி, வினையோமொன்றாமளவும - வினையோமான நாமவனோடே சேருமளவு மவனைவிடல் என்று முந்தின வவதாரிகைக்குச் சேரவந்வயம். தவிதீயாவதாரிகைக்கு, அடலாழியம்மானைக்கண்டு, வினையோமொன்றாமளவும் - வினையோமான நங்கார்யம் ஓராறுதி பிறக்குமளவும், இதுசொல்லி - கீழ்ப்பாட்டிலே " வைகல்வே வருகின்று " என்கிற விதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டென்னைவிட லென்றந்வயம். கண்டக்காலென்றது - கண்டாலென்றபடி, காலென்றது - அவ்யயம். கண்ட - கண்டு. . .. . *

பதினொன்றாம்பாட்டு.

அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின்
வளவுரையாற்பெறலாகும்வானோங்குபெருவளமே.

ஆறாயிரப்படி.

(அளவியன்ற) அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடையனாய், ஸர்வலோகேஶ்வரனாய், ஆஶ்ரிதஸுலபத்வைக ஸ்வரூபனாயிருந்த வெம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிற, அபரிச்சேத்ய மஹிமையை யுடைத்தான, இத்தி

ருவாய்மொழியை யழகியதாகச்சொல்ல வல்லவர் திருநாட்டிலே சென்று பகவத்கைங்கர்யரூப மஹாஸம்பத்தைப் பெறுவார்களென்கிறார்....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலம் மோக்ஷஸ்வாய போகமென்றருளிச்செய்கிறார்.

அளவு - எல்லையை. இயன்ற - கடந்த. ஏழு - ஏழுவகைப்பட்ட. உலகத்தவர் - லோகத்திலுள்ள சேதநவர்க்கத்துக்கு. பெருமான் - ஸ்வாமியானமேன்மையையுடையனாய. கண்ணனை - ஆஸ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனை. வளம் - ஸம்ருத்தமான. வயல் - வயலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. வண் - அழகிய. குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான. சடகோபன் - ஆழ்வார். வாய்ந்த - தம்முடைய ஞானப்ரேமங்களாலே கிட்டி. உரைத்த - அருளிச்செய்த. அளவு-எழுத்துச்சொற்பொருள் யாப்பலங்காரங்களைச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலே. இயன்ற - வாய்த்தபதாய. அந்தாதி - அந்தாதியான. ஆயிரத்து - ஆயிரத்துள்ளும். உள் - இவருடைய பாவபந்த ப்ரகாசகமான. இப்பத்தின் - இப்பத்தினுடைய. வளம் - இனிதான. உரையால் - ஶப்தமாத்ரத்தாலே. வான் - பரமபதத்தில். ஓங்கு - உத்துங்கமான. பெருவளம் - கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யம். பெறலாகும் - பெறலாம்.

அளவியன்றகண்ணனென்று - அளவுக்கடாகவந்து முகங்காட்டினவனென்னுமாம். அளவியன்றவந்தாதியென்று - எல்லையிறந்த பெருமையையுடையவந்தாதியென்றுஞ் சொல்லுவர். ... .*

இத்திருவாய்மொழி அளவடிநான்கு மொத்திருத்தலால் கலிவிருத்தமாம், நாலடித்தாழிசையாகவுமாம்.

ஈடு - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் ஶப்தமாத்ரத்தை யப்யஸிக்கவே யமையும் திருநாட்டைப் பெறுகைக்கென்கிறார்.

(அளவியன்ற) வியந்த என்கிறவிது "வியன்ற" என்று கிடக்கிறது. தவ்வுக்குறவவாய், வியத்தல் - கடத்தலாய், அளவைக்கடந்திருக்குமென்றபடி. அபரிச்சேத்யமஹிமனானகை. இத்தால் - இத்தஶையிலே முகங்காட்டுகைக்கீடான ஜ்ஞாநாதிகுண பூர்ணனென்கை. (ஏழுலகத்தவர்பெருமான்) நாராயணத்வம் விகலமாகாதபடி ஸர்வேஸ்வரனானவன். ஏழுலகத்தவரென்னவே - தாமுமதிலே யந்தர்பூதரிறே. (கண்ணனை) இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனென்கிற குற்றந்தீர வந்து முகங்காட்டுகையாலே யாஶ்ரிதஸுலபனானவன். பத்துடையடியவரில் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப் பாரித்து, அது கிடையாமையாலே தூதுவிட்டாராகையாலே இங்கு முகங்காட்டினான் க்ருஷ்ணனென்னவுமாம். இத்தால் - அவனுடைய மேன்மையும் ஸௌலப்யமும் நிலைநின்றதிவர்க்கு முகங்காட்டினபின் பாயிற்றென்றபடி.

(வளவயல்) "அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:" (அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா:) என்கிறபடியே திருநகரியும் தளிரும் முறியுமாயிற்று. (வாய

ந்துரைத்த) வாயக்கை - கிட்டுகை. அதாவது - பாவபந்ததனதயுடைய ராகை. நெஞ்சுபிணிபபுண்டு சொனனதா யிருக்கை. (அளவியனறவந் தாதி) அபரிசசேத்யவஸ்துவுககு வாசகமாகையாலே தானுமபரிசசிநந மாய், ஒருவராலும் சவிப்பிககவொண்ணுதா யிருக்கிற வாயிரதது ளிபப த்தினுடைய நன்றானவுரையாலே. (வானேறுகைகுபெருவளமபெறலாகும) பால்குடிகக, நோயதீருமாபோலே இததிருவாயமொழியி லினிய சொ ல்லாலே பெறலாம். ஸ்வயம்பரயோஜநமான விததாலே ஸமஸாரததில ஸஙகுசிதமான நிலேபோய, பரமபததிலே போய, ஸ்வஸ்வரூபத்தைப பெற்று விஸ்தருதனுகையாகிற நிரவதிகஸம்பததைப பெறலாம.

முதறபாட்டில, ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள ; இரண்டாம பாட்டில, அஙகுபபோனல சொலலும பாசுரததைச சில குயிலகளுக குச்சொனனுள ; மூனறுமபாட்டில, நான்பண்ணின பாபமேயோமாளா ததெனறு சொலலுஙகோளெனறு சில அன்னஙகளே யிரந்தாள ; நான் காம்பாட்டில், சிலமகன்றிலகளேப பாாதது, என்தமைமை யஙகேசென் று சொலல வலலிகளோ மாடடிகளோ வென்றுள ; ஐநதாம பாட்டில, சிலகுருகுகளேப்பாாதது, தனனுடைய நாராயணத்வமொறுவாப்போ காமே நோக்கிககொள்ளச சொலலுஙகோளென்றுள ; ஆறுமபாட்டில, ஒருவண்டைககுறிதது, தமமுடைய நாராயணதவத்துக கொருஹாநிவா ராமே யெஙகள ஸத்தையுங கிடககுமபடி யிததெருவே யெழுநதருளச சொலலெனறுள ; ஏழாமபாடடில, ஒருகிளியைககுறிதது, இததலேயி லபராததனதயே பாககுமத்தனேயோ ! தமமுடைய வபராதஸஹதவத தையு மொருககால பாககச சொலலெனறுள் ; எடடாமபாட்டில, தா னுமுவினவாறே முனகையிலிருநத பூவையுமுமுவ, நானே முடியாநின் றேன், நீயுனககு ரக்ஷகனைத தேடிககொள்ளெனறுள ; ஒனபதாமபாட் டில, ஒருவாடையைக குறிதது, என்தமைமை யஙகேசென றறிவிததா ல், அவன் “ நமககவளவேணடா ” என்றானுகில எனனேவந்து முடிகக வேணுமெனறிரந்தாள ; பததாம்பாட்டில், தனனெஞ்சைககுறிதது நங் கார்யமோராறுதி பிறககுமளவும் நீயவனே விடாதேகொளளென்று போ கவிட்டாள ; நிகமததில, இத்திருவாயமொழியை யபயஸித்தாககு ப லஞ்சொலலித தலேககடடினுா.

முதறபாடடில, ஆசாரயனுடைய ஜ்ஞாந வைபவததை யருளிச் செய்தாா ; இரண்டாம்பாட்டில், மதுரபாஷியாயிருககுமெனறுர் ; மூன் றுமபாடடில, ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனெனறுா ; நானகாம்பாடடில, வி கரஹஸௌந்தர்யத்தை யநுஸநதித்தார் ; ஐந்தாம் பாடடில், நினேத்தது கிட்டுமளவும் சலியாத ஸத்தஸ்வபாவனெனறுா ; ஆறுமபாட்டில், பக வதேகபோகனுயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய், கமபீர ஸ்வ பாவனுமாயிருக்குமென்றுா ; மதுகரமிறே ; ஏழாம்பாட்டில், தான் ஸ

ரவஜ்ஞராகிலும் ஆசார்யர்கள பக்கல் கேட்டவார்த்தையல்லதருளிச்செய்யாரென்றும், அவனுடைய ஆபத்தியை யநுஸந்தித்தார் ; எட்டாம்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்ரை யென்றார் ; ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆசார்யஸம்பந்தமாத்ரமே ஸத்தாதாரகம், இதரஸம்பந்தம ஸத்தாபாதகமென்கிறார் ; பத்தாம்பாட்டில், ஆகவிப்படி ஜ்ஞாநவானுமாய், மதுரபாஷியுமாய், ஸாராஸார விவேகஜ்ஞனுமாய், தர்சநீயனுமாய், சாந்தஸ்வபாவனுமாய், கருபாகாமபிராயங்களையுமுடையனாய், சிரோபாஷிதஸத்வருத்தஸேவ்யனுமாய், ஸச்சிஷ்யனாகையாலே ஏவம்பூதனான வாசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய், இதரஸ்பர்சமும தனக்குபாதகமாய், இப்படி ஸதாசார்யஸேவைபண்ணுகையாலே பகவத்கைங்கர்யத்திலே பரவணமாய், நினைவிடையே நல்லேனென்று நீங்கி - ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலர்ப்பாத மடைந்தது தந்திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (அளவியன்றவித்யாதி) "வளவுரையால் வானோர்க்குப்பெருவளம் பெறலாகும" என்றபதங்களை நகடாக்ஷித்த ஸங்கதி (இத்திருவாய்மொழி யிலித்யாதி)

தவ்வுக்குறவவாய - தகரத்துக்குறகரமாய. அளவு - பரிச்சேதம். எத்தால் வந்த மஹிமையென்ன (இத்தாலித்யாதி) இத்தால் - அபரிச்சேத்ய மஹிமனான வித்தால். இப்போதுசொன்னதுக்குபாவம (நாராயணத்வமித்யாதி) ஒன்றுகுறைந்தாலும ஸாவசேஷித்வம் விகலமாமிறே, ஆகையாலேயிவரை விஷயீகரித்த பின்பாயிற்று நாராயணத்வம் விகலமாகாமல் ஸர்வேஸ்வரனானானென்றபடி. "ஏழுலகத்தவர்" என்றால் - தம்மைச்சொல்லிற்றாமோவென்ன (ஏழுலகத்தவரித்யாதி)

கண்ணனென்று - கண்ணுக்குவிஷயபூதனென்னுதல், ல. மூர்த்தினவாத்தம (இவ்வளவிலேயித்யாதி) தவிதீயார்த்தம் (பத்துடையித்யாதி) "பெருநிலங்கடந்த" இத்யாதியாலே பரிக்கப்பட்ட த்ரிவிக்ரமாவதாரம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடே தோளிணையாகையாலே, "க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யநுபவிக்கப்பாரித்தது" என்னக்குறையில்லை. கீழ்பதத்வயபலிதம் (இத்தாலித்யாதி)

"- வள" என்கிறவிசேஷணம் - வயலுக்குமுருக்கும விசேஷணமித்யபிப்ராயேணாஹ (அகாலபலிநஇத்யாதி) யுத்தகாண்டேபரதவாஜம ப்ரதிராம:, "அகாலபலிநோவ்ருக்ஷா: ஸர்வேசாபிமதுஸ்ரவா: । பவந்து மார்கே பகவந் அயோத்யாம்ப்ரதிகச்சத: ।" (அகாலபலிநோவருக்ஷாஸ்ஸாவேசாபிமதுஸ்ரவா: । பவந்துமார்கேபகவநயோத்யாம்பாதிகச்சத:.) இப்போது "வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்" என்கையாலே - விஶ்லேஷதசையிலே "அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" (அபிவருக்ஷா:பரிமலாநா:) இத்யாதிப்படியே யிருந்ததென்றுஸித்தம். "அகாலபலிந:" (அகாலபலிந:) என்றதுக்கு - பரத்வாஜவசநம் வ்யாஜமாத்ரம், ராமாகமநமேஹேது, இல்லையாகில், "அபிவ்ருக்ஷா:" (அபிவ்ருக்ஷா:) என்றுவிஶ்லேஷத்தில் வாடக்கூடாதிறே, அப்போதொருவன் சாபமில்லையிறே. (தளிருமமுறியும) பல்லவமும மொட்டும். முறி - இளந்தளிர். விவரணம்

(நெஞ்சுபிணிப்புண்டித்யாதி) தாமவனைக் கிட்டுகையாவது - நெஞ்சுபிணிப்புண்கையிறே. பிணிப்புண்கை - கட்டுணகை.

அநந்தாநியளவியந் திருக்கையாவதேதென்ன, "அளவியன்றபெருமான" என்றதைக்கடாக்ஷித்துபாவம் (அபரிச்சேத்யேத்யாதி) அநந்தாநியாகையாலே-பரக்ஷேபயோக்யதையில்லாமையாலே யவிசாலயத்வம் ஸித்தமாகையாலே (சலிப்பிக்கவொண்ணாதென்கிறது)

வளவுரை - இனிதானவுரை. "வளவுரை" என்றதுக்குபாவம் (பாலருடிக்கவித்யாதி) இத்தால்-ஸாதந்த்வ ஶங்காவ்யாவ்ருத்தி. "வளவுரையால் வானோங்குபெருவளம் பெறலாகும்" என்றதுக்கர்த்தம் (ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வித்யாதி) (வானோங்குபெருவளம்பெறலாகும்) வான - பரமபதத்திலேபோய்; ஓங்கு - விஸ்த்ருதனுகையாகிற. பெருவளம் - நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறலாம்.

பத்துப்பாட்டுக்கும ஸ்வாபதேஶம் (ஆசார்யனித்யாதி) ஜ்ஞாநகாமங்களிறே - சிறகாகிறது. அதில ஜ்ஞாநப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற (ஜ்ஞாந வைபவத்தையென்றது) (மதுரபாஷியாயென்றது) குயிலினுடைய ஶப்தம போக்யமாயிருக்குமாகையாலே. "ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்" (ஹம்ஸோயதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம) என்றதைப்பற்ற (ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞனென்றது) விக்ரஹஸௌந்தர்யத்தையென்றது - "நன்னீலமகன்றில்காள்" என்றதைப்பற்ற. நினைத்தது கிட்டுமளவுமென்றது - "இரைதேர" என்றதைப்பற்ற. புருஷார்த்தம் ஸித்திக்குமளவுமென்றபடி. ஶாந்தஸ்வபாவனென்றது - குருகினுடையவண்மையைப்பற்ற. சலியாமையாவது - "ஶ்ரேயோவர்ஷதாராபிঃ" (ஶ்ரேயோவர்ஷதாராபிঃ) இத்யாதிப்படியே யிருக்கை. "வண்டு" என்றதைப்பற்ற (பகவத்தேகபோகனு யென்றது) ரூபவானுமா யென்றது - "வரி" என்றதைப்பற்ற. "ஆழி" என்றதைப்பற்ற (கம்பீரஸ்வபாவனுமா யென்றது) "அருள்" என்றதைப்பற்ற (க்ருபாவானுமாயென்றது) வண்டு ஏகபோகமோவென்ன (மதுகரமிறேயென்றது) (தான ஸர்வஜ்ஞனுகிலு மித்யாதி) கிளி, சொன்னதைச் சொல்லுமிறே.

(ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையித்யாதி) "இன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே" என்றத்தைப்பற்ற. வாயுஸ்பர்ஶம் பாதகமாகையாலே ப்ரதிகோடித்வேநாசார்ய ஸம்பந்தமே தாரகமென்று ஸித்தம. உக்தார்த்தஸங்க்ரஹமாஹ (இப்படியித்யாதி) க்ருபையென்றது - "ஆழி" என்றதின்தண்ணளியைப்பற்ற. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தாঃ ஸேவ்யாঃயஸ்ய என்றபடி. கிளி சிரகாலமப்யஸித்தாலொழிய வார்த்தை சொல்லமாட்டாதிறே. "உடலாழி" என்கிறபாட்டிலே தவிதீயாவதாரிகையிலே நோக்காக நிகமிக்கிறார்.

(இப்படி ஸதாசார்யேத்யாதி) இவ்விடத்திலே, ஏழாம்பாட்டு பர்யந்தம்-ஆசார்யலக்ஷணத்தை விதித்து, மேல் மூன்றுபாட்டாலே - ஶிஷ்யலக்ஷண விதி. (நின்னிடையித்யாதி) என்னெஞ்சமானது, "உனக்குகரணமாவே னல்லேன" என்று கரணியானவென்னை விட்டகன்று, அதவிதீயமாய தர்ஶநீயமாய நீலநிறத்தையுடைத்தாய விலக்ஷணமாயுத்துங்கமான மலைநடந்து வருமாபோலே வருமவனுடைய, அப்போதலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருவடிகளை யடைந்ததென்றபடி.

அளவியன்றவென்றுதொடங்கி, வளவுரையால்வானோங்கு பெருவளம்பெறலாகும இத்யந்வயঃ...*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(அஞ்சிறையமடநாராய)

த்ராணே பத்தத்வஜத்வாச் ச்ரிதநயநதயா ஸ்வார்த்தலாபோத்திபாவாந்
நிம்நத்வாந் மேகஸ்வபாவாஜ் ஜகதுபஜநநஸ்தாநபர்யந்தவாதாத் । காருண்யாபத்த
யோகாத் அநுகதமஹிஷீஸங்கதேஸ் ஸங்கதைக்யாந் நாநாபந்தைஸ் ஸ்வரக்ஷாவஹிதமதிதயா
ஸஹிஷ்ணுத்வாத் ஸ்வாஸ்யாம் ॥ (ச)

ஸத்ரீச்யாந் ஸ்வாஸவாஸ்யாந் ஸூசரிதஸூபகாந் ஸாரஸக்ஷாந் ப்ரவீணாந்
ஸாமீப்யாத் ஸாதுமார்க்கே ப்ரதிபலஸம்போத்யதேஜோதிஸக்தாந் ।
ஸ்ரீதர்ம்ம ப்ரதிபத்ய ஸுகதமஹிம்ந ஸங்கதைஸ் ஸௌஹ்ருதார்த்தஸ்ஸமேதாந்
வாக்யாந்தமஷ்ட்டகாஷணஸம்பலோஷ்ட ப்ருதாயஸுதாஸம்மதாந் ॥ (ரு)

(த்ராணே பத்தத்வஜத்வாத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கு - ரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநசீலனான பெரியதிருவடியைக் கொடியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும். (ச்ரிதநயநதயா) ஏன்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கு புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனாகையாலும். (ஸ்வார்த்தலாபோத்திபாவாத்) மதியினாற்குறள்மாணுயுலகிரந்த கள்வர்க்கு - ஸ்வகீயலோக லாபார்த்தமாகத் தாசிரப்பாளனாகையாலும். (நிம்நமேகஸ்வபாவாத்) என்னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - வர்ஷுகவலாஹக ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலும். (ஜகதுபஜநநஸ்தாநபர்யந்தவாதாத்) நலகித்தான காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களுடையஜநநஸ்தாநங்களிலே அத்யந்தம் ப்ரீதியையுடைத்தாகையாலும். (காருண்யாபத்தயோகாத்) அருளாத நீரருளி - கருணையினாலே யெல்லார்க்கு மாப்தனாகையாலும் (அநுகதமஹிஷீஸங்கதேஃ) திருமாலார்க்கு - பெரிய பிராட்டியாரோடொருகாலும்பிரியாமையாலும். (ஸங்கதைக்யாத்) நெடுமாலார்க்கு - ஆஸ்ரிதரிடத்தில் மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலும். (நாநாபந்தைஃ) நாரணன்றன - " மாதாபிதா ப்ராதா " (மாதாபிதாப்ராதா) இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலவித ஸம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையாலும் (ஸ்வரக்ஷாவஹிதமதயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலேலோகரக்ஷணத்திலே யவஹிதனாய்க்கொண்டு கண்வளராநிற்கையாலு மெம்பெருமா னாஸ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளுமென்று " அஞ்சிறைய மடநாராய " என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார். (ச)

இத்தஶகத்தில ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை யொருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸத்ரீச்யாந்) அஞ்சிறைய மடநாராய் - புருஷகார ஸாஹித்யத்தாலே யெளிதாகக் கிட்டலாயிருக்கிற வாசார்யர்களை, ஸாவதாபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே பவ்யங்களாயிருக்கிற நாரைகளாக நிரூபித்தார். (ஸ்வாஸஃ) இனக்குயில்காள் - " ஸம்ப்ரவேமதாரம்வாக்யம் " (ஸம்ப்ரவேமதாரம்வாக்யம்) என்கிறபடியே ஶோபனையான ஸ்ரீஸூக்தியை யுடையரான வாசார்யர்களை, மதுரவசஸ்ஸுகங்களான கோகிலங்களாக நிர்த்தேஶித்தார். (ஸூசரிதஸூபகாந்) மென்னடைய வன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணி ஸாரதமான நடவையை

யுடையரா யிருக்கிற வாசார்யர்களை, ஸேகஷீர விபாகக்ஷமங்களாய் மநோஹரங்களாய ஸஞ்சரியாநிற்கிற ஹம்ஸங்களாக வருளிச் செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாரூப்ய ஸௌமயாந்) நன்னீலமகன்றில்காள் – க்ருஷ்ண ஸாரூப்யம் பெற்று அதினாலே ஸௌம்யராயிருக்கிற வாசார்யர்களை, க்ருஷ்ணனோடே ஸரூபங்களான வன்றில்களாகவருளிச்செய்தார். (ஸ்வாஹாரோதாரஶீலாம்) மலங்குநீர்ப்புனற்படப்பையிரைதேர்வண் சிறுகுருகே – "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்கிறபடியே வண்டுவராபதிமன்னனையே தாரகபோஷகபோக்யமாக வநுபவித்து தங்களுடைய நிஷ்டையை ஆஶ்ரித ஜனங்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற மஹாத்மாக்களான வாசார்யர்களை, ஸம்ருத்தமாய் நிர்மலமான ஸலிலப்ரவாஹ மத்யத்திலே ஶாந்தமான வாஹாரத்தைத்தேடி யத்தை ஸ்வாநுபந்திகளுக்கும் வழங்கிக்கொண்டு உதாரங்களா யிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்பாவித்தருளினார். (தநுதருத்பகவல்லக்ஷ்மண:) ஆழிவரிவண்டே – தங்களுடைய திருமேனியிலே பகவச்சிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்கை தரியாநிற்கிற வாசார்யர்களை, ஷாட்குண்யரூப பகவல்லக்ஷணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வஶரீரத்தாலே வ்யஞ்சிப்பிக்கிற வண்டுகளாக வருளிச்செய்தார். (பால்யகுப்தாந்) இளங்கிளியே – ஸ்வமஹாத்ம்யகோபந பரதாஶித பாலபாவரான வாசார்யர்களை, பாலஶுகங்களாக ப்ரதிபாதித்தருளினார். (சாதுரஸ்வசசந்தவருத்தீந) சிறுபூவாய் – ஶிஷ்யஜநவஶம்வத வ்யாபாரரான வாசார்யர்களை, பேடைமுதலான ஸ்வயூதங்களேவிக் காரியங்கொள்ளும்படி முக்தங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபித்தருளினார். (அபிகதஶிஶிராந்) ஊடாடு பனிவாடாய் – ஆஶ்ரயித்தபோதுகளுக்கத்யந்தம் ஶீதலஸ்வபாவரான வாசார்யர்களை, குளிர்ந்த வாடையாகவருளிச்செய்தார். (அந்தரங்கோக்தியோக்யாந்) மடநெஞ்சே – அந்தரங்கமானசொல்லுக்குசிதரான வாசார்யர்களை, அந்தரங்கமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்த்தேஶித்தருளினார் இப்படி யாசார்யர்களைத்தானே தத்தத்குண யோகத்தாலே யந்தந்த பக்ஷிகளாக நிரூபித்து, ப்ரணயியான நாயகனைப்பிரிந்த ப்ரேயஸியானவள் ஆற்றாமையாலே பரிஸரவர்த்திகளான பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுமாபோலே, அவர்களை ஶரணம்புகுந்தூதயத்திலே நியோகித்தருளினார். இப்ப்ரகாரத்திலே யின்னமும் ஸம்பாவிதமான ஸ்தலங்களிலே ஸ்வாபதேஶார்த்தங்களை யூஹித்துக்கொள்ளக் கடவதென்று திருவுள்ளம். . . . . (௫)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி

அஞ்சிறையபுட்கடமையாழியானுக்கு நீ
ரென்செயலைச்சொல்லுமெனவிரந்து – விஞ்ச
நலங்கியதுமாறனிங்கேநாயகனைத்தேடி
மலங்கியதும்பத்திவளம் (௪)

(அஞ்சிறையபுட்களிதயாதி) இதில, "அபராதஸஹத்வத்தை யறிவுங்கோள்" என்று தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அவதார ஸௌலப்யத்தை யபதேஶித்து, "அவனையாஶ்ரயியுங்கோள்" என்று பிறர்க்குபதேஶித்தநந்தரத்தில், அவ்வர்த்தத்தில் விமுகரா யிருக்கையாலே யவர்களைவிட்டு, குணஸாமாந்யத்தாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு போலியான த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தை யநுஸந்தித்து, தச்சரணங்களை த்ரிவிக்ரமணத்தாலு மநுபவிக்கப்பாரித்தவிடத்தில், அது முற்காலத்திலேயாய்த் தாம்பிற்பாடராகையாலே பாரித்தபடி யநுபவிக்கப்பெறாமல் கலங்கினதஶையை, "மதியிலேன்குறணமாணுலகிரந்தகள்வர்க்கு" என்று அத்தலைக் கறிவிக்கவேணுமென்று கடகரை யாதரித்துச் சொல்லுகிற க்ரமத்தை, கலந்து பிரிந்தாரொருவராய்த் தலைமகள், என்னபராதத்தைப் பார்த்துப் பிரிந்துபோனவர்க்கு 'கிம்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ர' (கிங்கோபமூலம்மநுஜேந்த்ரபுத்ர) என்னும்படி தம்மபராதஸஹத்வத்தையு மொருகால் பார்க்கக்கடவதன்றோ வென்று சொல்லுங்கோள்" என்று தன்னுதயானத்திலே வர்த்திக்கிற பக்ஷிகளைத் தன பராணரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகத் தூதுவிடுகிற பேச்சாலே சொல்லச்சொல்லுகிற அஞ்சிறையமடநாரையிலாதத்தத்தை, "அஞ்சிறையபுட்கடமை" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(அஞ்சிறைய புட்கடமை) விலக்ஷணமான பக்ஷங்களையுடைய பக்ஷிகளை "அஞ்சிறையமடநாராய" என்றிறே யருளிச்செய்தது. புட்களென்றது - "இனக்குயில்காள்," "மென்னடையன்னங்காள்," "நன்னீலமகன்றில்காள்," "வண்சிறுகுருகே," "ஆழிவரிவண்டே," "இளங்கிளியே," "சிறுபூவாய்," என்றருளிச்செய்தவற்றை. (ஆழியானுக்குநீர்) "கடலாழி நீர்தோற்றி யதனுள்ளேகண்வளரு மடலாழியம்மானே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்தபடி. முதல தூதுக்கு விஷயம் வ்யூஹமிறே. நீர் - வ்யூஹத்தையும் பேசித்துக் காணவல்லநீங்கள். (என்செயலைச் சொல்லுமெனவிரந்து) என்செயலை தாஶ்ரயியுங்கோளென்றாதரித்து. என்செயலாவது - "மதியெல்லாமுள்கலங்கிமயங்கும்" என்றும, "என்னீர்மை" என்றும், "நன்னீர்மையினியவர்கட்டங்காது" என்றும், "மலக்குநாக்கண்ணேற்கு" என்றும, "அவராவிதுவராமுன்" என்றும், "சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேன்" என்றும தன்னுற்றாமையை ஆவிஷ்கரித்தமை. "என்பிழையேநினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கென்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொல்" என்று - அவனபராதஸஹத்வத்தை ஆவிஷ்கரித்தது மிதிலேஸூசிதம். இப்படி யாற்றாமையை யாவிஷ்கரித்து (விஞ்சநலங்கியதும) மிகவும் நலங்குலைந்ததும். (மாறனிங்கேநாயகனைத்தேடிமலங்கியதுமபத்திவளம்) ஆழ்வாரிங்கே - இவ்விபூதியிலே கூப்பீடுகேட்குமிடமானகடலிலே அடலாழி யம்மானான நாயகனைத்தேடி, "பாலாழிநீகிடக்கும் பண்பையாங்கேட்டேயும், காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும" என்று மலங்கியதும், பக்தயதிஶயம் - மதியெல்லாமுள்கலங்கின பக்திப்ரபாவம். வளம் - பெருமையும், ஸம்பத்தும். நலங்குதல் - நலக்கேடு. மலங்குதல் - திணடாட்டம்....... ....(௪)

முதற்பத்தில் நான்காந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி, ௪.—பாட்டு - ௪௪.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

வளவேழுலகின் - ப்ரவேசங்கள்

ஆறாயிரப்படி.

(வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வா ரெம்பெருமானை விஸ்லேஷித்து அதயந்தமவஸந்நராய, "தேவரீருடைய நிரவதிககருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும க்ஷமித்தருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்று எம்பெருமானை யபேக்ஷிகக, எமபெருமானும தமமோடு ஸர்வவிதஸம்ஸ்லேஷமபணணுகைககீடாமபடி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸாவப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஸயோத்காஷததையும தமமுடைய ஸாவப்ரகாரத்தாலுமுளள நிரதிஸயநிகாஷத்தையும்பாாத்து, "இப்படி நிஹீநனான நானவனறிருவடிகளி லடிமைசெயயி லவனுக்கவத்யாவஹமாதலா லவனுககவத்யாவஹமாம்படி யடிமைசெய துஜ்ஜீவிககையில் அடிமைசெயயாதே முடிநதுபோமதுவேயெனக்காதமலாபம், ஆனபின்பினி ஆத்மாந்தமாக வவனறிறததுபபடுவேனலலேன" என்றுபார்தது, பரமபுருஷ சரணாரவிநத பரிசரணத்தினின்றும் நிவருத்தராய், இதுககுமுன்பிப்படி நிரூபியாதே எம்பெருமானறிறநதுபபட்டதுககுத தமமை காஹிககிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அஞசாநதிருவாயமொழியில், இப்படிகடகமுகததாலே யிவ்வாழ்வார தமதஸையை யறிவிததவநநதரம, இவரார்ததிதிரும்படியாக "அளவியனறவேழுலகத்தவா பெருமான்கணணன" எனறு பரகருதமான பரகாரததாலே ஸவாமிதவ ஸௌஸீலய விஸிஷடனாயநகொண்டு அவவளவிலேவநது ஸநஙிஹிதனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய நிரவதிக ஸௌஸீலயததை யருளிசசெயவதாக, ததுபபாதகமான அவனுடைய ஸாவேஸ்வரதவததையும், ஸாவகாரணதவததையும், அஸேஷ ஜநஸம்ஸ்லேஷததையும், விபூதிதவயநிாவாஹகதவததையும், ஆஸ்ரிதாாததபரவருததியையும், போகயமானஸவபாவ நாமயோகததையும், போகயதாபரகாஸகமான

ஸௌலப்யத்தையும், ஆஶ்ரிதவிஷயவ்யாமோஹத்தையும், ஸ்வாதந்த்ர்ய வத்ஸலத்வத்தையும், ஆஶ்ரிதோபகாராதிஶயத்தையு மநுஸந்தித்து, "இப்படி விலக்ஷணனான ஸர்வேஶ்வரனை, அத்யந்தநிக்ருஷ்டரான நாம் அநுஸந்திக்கை அவத்யாவஹம், அதிஶயிதஜ்ஞாநரானவர்களிது மங்களத்தைக்கு மாலிந்யகரம்" என்றகலப்புக, ப்ரயோஜநாந்தர ஶீலத்தைக்காட்டியாகவிட்டதே, ஸமாஹிதராய அநுபவித்தார், பின்னையுமவர் அவஸாதாந்தத்தாலேயகல, தன்னுடைய ஹேயப்ராதிபட்யத்தையும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து ஆகவிட்டுக்கொள்ள, ஸமாஹிதராயநுபவித்துக்களிப்பன் வராநுபவிப்பிறந்த வுபகாரகத்வத்தையும் மேலுண்டான பரிப்பையு மநுபவித்து ஸந்துஷ்டராகிறார் ....

௩ ௫

ஸர்வேஶ்வரன் ஸாவஸ்மாத்பரனாகையாலே அவனை யாஶ்ரயிப்பாரக்கொருகுறையில்லையென்றார்; அநந்தவாஶ்ரயணாந்தரான - புருஷோத்தமனை யாஶ்ரயிக்கிறதாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார்; பஜிப்பார்க்காகத்தானவதரித்து ஸுலபனாகையாலே பஜிக்கத்தட்டில்லையென்றார்; ஸுலபனானவன்றானபராதஸஹனாகையாலே பலத்தோடே வ்யாப்தமாயல்லதிராதென்றார்; அயோக்யதாநுஸந்தாநம் பண்ணி யகலுவாரையும் தன்செல்லாமையைக்காட்டிப்பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளும் ஶீலவானென்கிறாரித்தில. கீழ்கலங்கி தூதுவிட்டவிடம் ப்ரேமகார்யம், இங்ககலப்பார்க்கிறவிடம் ஜ்ஞாநகார்யம்; "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றுபகதிருபாபந்நஜ்ஞாநமிறே இவர்தாம்பெற்றது.

தூதப்ரேஷணவ்யாஜத்தாலே தம்முடையவாற்றாமையையறிவித்தவநந்தரம், "இவரை யிங்ஙனே நோவுபடவிட்டோமாகாதே" என்று பிற்பாடுக்குநொந்து, ஆனைக்குதவவந்து தோற்றினாற்போலே அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து தோற்றினான்; அவனுடையவைலக்ஷண்யத்தையும், தம்முடையஸ்வரூபத்தையுங்கண்டார்; "தாமிகன்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலை யழிப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு கநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம்கிட்டி தூஷிக்கப்பார்ப்போமல்லோம், அகலுமித்தனை" என்றுபார்த்தார். அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோவென்னில், முடியுமித்தனையே; ஶேஷிக்கதிஶயத்தை விளைக்கத்தேடுமவர்கள் தந்தாம்விநாஶம் பாரார்களிறே; பெருமாளுக்கும் தேவதூதனுக்கும் மந்த்ரம் ப்ரவ்ருத்தமான ஸமயத்திலே, துர்வாஸர், "என்னையுள்ளேபுகவிடவேணும்" என்ன, "இவனைத்தகைந்து பெருமாளுக்கவத்யத்தைவிளைப்பதில் நாமகன்றுமுடியவமையும்" என்று பார்த்து, அவனைப்புகவிட்டு, "யதி ஶ்ரீதிஹாராஜ யது ந ஹ்ராஹ்ரு தாஶயி। ஜஹிஶாம் நிர்விஶஜஷ்ஷம் வ்ருக்திஜா..."

வாஸய" (யதிப்ரீதிரமஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி ! ஜஹிமாமகிரா ஷி ஸங்கஸ்தவம ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலய) என்றுவிடைகொண்டாரிறே யிளையபெருமாள் ; "த்யஜேயம்ராவவம்வம்ஸெ ஹர்த்தாரிவஹாஸ்யதி" (த்யஜேயம்ராகவம்வம்ஸேபர்தநுர்மாபரிஹாஸ்யதி) என்றுவிடைகொண்டாளிறே பிராட்டி ; அபபடியேயிவரும. "ஊருணியிலே களளியை வெடடியெறிவாரைப்போலவும், அம்ருதத்திலே நஞ்சைககலந்தாற்போலவும, நித்யஸூரிகளுககநுபாவயமான வஸ்துவை நாம்புககழிக்கையாவதென" என்று இவரகலப்புக, "இவரையிழந்தோமாகாதே" என்று ஈஸ்வரன், "ஆழ்வீர அகலபபார்த்தீரோ" என்ன, "அடியேனகலபபார்த்தேன்" என்ன, "நீர, நமக்கவத்யமவருமென்றனறே ! அகலபபார்ததது , நீரகலவே, 'இவ்விஷயமதிக்ருதாதிகாரமாகாதே !' என்று நமககான்பற்றுது ; இபபடி தண்ணியராக நினைததிருக்கிற நீரொருவரும் நம்மைககிடடவே, 'ஸாவாதிகாரம்' என்று தோற்றும் ; ஆனபின்பு நீரகலுமதுகாணும நமக்கவத்யம் ; இனித்தான் , நமககாகாதாரில்லையென்னுமிடம் பண்டேயடிபட்டுககாணும் கிடப்பது" எனறு - "நாம்குணுகுணநிருபணம்பண்ணுதே எல்லார்தலையிலும் நங்காலைவைத்தோமகணடோ" என்று தான் திருவுலகளந்தருளின ஸௌலபயததைககாட்ட, "ஆகில்கிடடுவோம" எனறுபாரா, "ஒருகுணுதிக்பமேயோ ! வேண்டுவது, நம்மால்வரும்குணமூ மவனுக்குவேண்டா" என்றகலப்புக, "உமமால்வரும குணுதிக்யமேயன்றே ! வேண்டாதது, உம்மால்வரும நான்முன்வேணுமோ வேண்டாவோ !" என்று - (நீரயோக்யரென்றகலுகிறது - ஸததாஹாநி, கிட்டுவது - ஸத்தாதாரகஙகாணும். ஆனபின்பு) நீரயோக்யரெனறகலுமதிலும் ஸமஸ்லேஷிககிறது திருவாய்பபாடியிலே வெண்ணெயோபாதிநமககு தாரகஙகாணும் ; இனி நீரகலில் திருவாயபபாடியிலே வெண்ணெய்விலககினா புக்கலோகமபுகுவீரகிடீர் ; நீரகலுமது நமககு ஸத்தாஹாநி" எனறு, [மிதூஸாவெநஸம்ப்ராப்தம்] [மிதரபாவேநஸம்பராபதம்] என்று - அவனபக்கலுளளது போட்கனுகவுமாம, நாமவனைவிடிலுளோமாகோமெனறு சோத்துககொணடாறபோலவும், "பந்துவதம்பணணிஜீவிக்கபபார்க்கிறிலேன்" என்றவாஜ்ஜுநனை, "கரிஷ்யேவசநநவ" (கரிஷ்யேவசநந்தவ) என்னபபண்ணினுற்போலவும், தம்மைவருநதியிசைவிதது ஸம்ஸ்லேஷோந்முகனுனபடியே ஸம்ஸ்லேஷித்துத் தலைககடடினுனென்கிருர்...........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

* வளவேழுலகுப்ரவேசம். முதற்றிருவாய்மொழிதொடங்கி ஸமாப்தி (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி) அநுபவகாப்பபரோபதேஶ பரக்ரியையாலே யருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாஶ்ரயிப்பாராகிதயாதி) ஒருகுறையில்லையென்றது - " ஈறு " என்றதின தாத்பர்யம். புருஷோத்தமனென்றது - " பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன் " என்றதினதாதபர்யம். பலத்தோடேவ்யாப்தமென்றது - " அகைக வீடுமபொழுதெண்ணே " என்றதினதாதபர்யம். * அருசிறையமடநாரையிலே, பலத்தோடே வயாப்தமாயென்றது - " ஏழுலகத்தவர் பெருமான " என்றதைப்பற்ற. " திருவடியாலதாயோன் " என்றததைப்பற்ற (ஶ்ரீலவானென்றது)

கிழதயபி நிவிஷடராயததுவிட்டவரிபபோதகலுவானெனனென்ன (ஙிழ்கலங்கியிதயாதி) இரணடுமுணடோவென்ன (மயாவிதயாதி) பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநமென்றது - ஜ்ஞாநமும் பக்தியுமெனறபடி.

விஸதரஸங்கதி (அதபரோஷணேதயாதி) நோவுபடவிடோமாகாதே யிதயாதிககு - " அளவியன்ற " எனகிறபாட்டிலே ஹ்ருதயம். அனாத்மீயததிலேநீலையவென்றது - " ஸுஹ்ருஷா ஊஷயமாதயநுயாநः " என்றத்தைபபற்ற. " வாஞோரிறையை யருவினையேன " என்றததைப்பற்ற (அவனுடையஸவலக்ஷணயததையும் தமமுடையஸவருபததையுமென்றது) " ஸகீஹவெயா, தஃவீஊாஹஎவம் " (ஸகீபவேயம, தஃகிமாபூவம்) என்றன்றோ லோகபரதிதி , இப்படி ஸவவிநாஶததை யிசைவாருணடோவென்ன (பேஷிகிகித்யாதி)

இதககநுஷடடாநம் பெருமாளுககுமிதயாதி) தேவதூதன்-சதுர்முகதூதனை யமன. தகைநது - நிஷேதிதது. உத்தர ஶ்ரீராமாயணே ஷடசததமேலக்ஷமஞோகதம, " யதிஶ்ரீதிः " (யதிபரீதிः) இதயாதி. பராதரி - பரீதிः. ஶ்ரீஷ்ப தாஸயோः - அநுகரஹ இதிபேதः

ததனைவாஷடசதவாரிம்ஶ, (நகலவதயையவஸௌமிதரோஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே । தயஜேயமராகவமவம்ஶ பாதநாமாபரிஹாஸயதி) பர்த்நாவமஶ ராகவமமாபரிஹாஸ்யதிதி வீஜதநதவஜேயம இதயநவயः. பாதநாவான பெருமாளுடைய வமஶததிலே பெருமாளை லோகமானது, இருநததேகுடியாகவிடாதே யிருககுமென்று நான ஜீவிததததைவிடாதே யிருககிறேன. நான ஜீவிததததை விட்டால் பெருமாளை லோகம தயஜிககுமென்றுகருதது. " ஓஹாக்தாமெ " (ஓஹாஙுநயாகே) என்றிறேதாது. பிராட்டிககு ஜீவிககையேவிநாஶம.

அகலும பரகாரததைககாட்டுகிறார் (ஊருணியிலேயிதயாதி) ஊருணி-ஊராகவிநியோகங்கொளளுகிற தடாகம ஊருணிக்கு பரதிகோடியாக " வாசதத டம் " " மரதகமணிததடம் " என்றதநுஸந்தேயம். " அம்ருததததிலே " என்றதுக்கு பரதிகோடியாக - " ஊதஜெவாஊதஞ்ஜுஷா " (ஏததேவாமருதம்தருஷ்ட்வா) என்றதநுஸநதேயம்.

(அதிகருதாதிகாரமாகாதே) யோக்யரோ ஆஶ்ரயிக்கலாம் வஸ்துவாமே யென்றபடி. அடிபடுகை - சாடு. அதாவது - ப்ரஹ்தமாகை. திருவடிகளிறபட்டுக் கிடககிறதென்றுமாம.

“ஸதி தர்மிணி தர்மாஶ்சிந்த்யந்தே” (ஸதி தர்மிணி தர்மாஶ்சிந்த்யந்தே) என்றதைப்பற்ற (குணமுமவனுக்கு வேண்டாவென்றது) பின்னையுங் கலப்பக் வென்றது - “அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்” என்றதைப் பற்ற. இசைவித்தமைக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் (மித்ரபாவேந கரிஷ்யே வசநந்தவேத்யாதி) யுத்தகாண்டே அபயப்ரதாநப்ரகரணே, “மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந। தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்” (மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தந்ந த்யஜேயங் கதஞ்சந। தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத்கர்ஹிதம்) கீதாஸ்வஷ்டாதஶே, “நஷ்டோ மோஹஸ் ஸ்ம்ருதிர் லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந் மயாச்யுத। ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ” (நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத। ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ) போட்கன - காபட்யம். “சார்ந்தவிருவல்வினை” இத்யாதியைப் பற்ற (ஸம்ஶ்லேஷித்தது தலைக்கட்டினுனென்றது) ... . *

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி,

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்பின்னையுந்
தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்வல்லானாயர்தலைவனா
யிளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாயென்பனினைந்துநைந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

ஸர்வலோககாரணபூதனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியான வெம்பெருமானை அத்யந்தஹீநனான நானென்வாயாலே களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன; அதின்மேலே - பின்னையும், நிரதிஶயஸௌந்தர்யாதி குணங்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள்குலத்தோடு ஶத்ருஸமானகுலத்திலே வலியையுடையரான வாயர்தலைவனாய் வந்துபிறந்தருளி, இளவேறேழுந்தழுவிய வெந்தாய் என்றுசொல்லுவன; சொல்லுமிடத்தில், குணங்களையென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன்; என்னவதிக்ருஷ்டனோ! என்னவயுக்தகாரியோ! என்றுகொண்டு தம்மைநிந்தித்து, அவன்குணங்களையிப்படிசொல்லிவைக்கிறதவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிஶயஸ்நேஹமாகிறபாபமிறேயென்று நோகிறார்.

பரமபுருஷார்த்தமான பரமபுருஷவிஷய ப்ரேமத்தைப் பாபமென்று சொல்லுவானென்னென்னில்; து:கஜநகமானது - பாபமாகையா

லும, எமபெருமானுககவதயமவருகை - தமக்கு துஃகமாகையாலும், த மமுடையவாயாலே அவனைப்பேசுகை யவனுக்கவதயமாகத்தாம கருது கையாலும, இப்படி யவனுககவதயமாகையாலே தமக்கு துஃகரூபமான விபபேசசை ததவிஷயஸ்நேஹமானது விளைவிககையாலும், தமக்கவ னபக்கலுளள ஸ்நேஹத்தையே பாபமெனகிறா ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், அமருதத்திலே நஞ்சைககலககுமாபோலே ஸர்வ ஜீவா த்வான ஸாவேஸ்வரனை யெனக்ஷணதரயததாலும தூஷிததேனெனகிறா.

வளம - வளவிதான. ஏழுலகின - ஏழுலகததுககும. முதலாய - முதலா ன. வானோா - வானவாகளு. இறையை - இறையான வுபயவிபூதிநாதனை. அருவி னையேன - சுழிககவரிதான பாபததையுடையனான நான. நினைநது - என னெஞ்சி னுலேநினைதது. நைநது - ஶரீரமும கட்டுகுலைநது. களவேழ் - களவுகிளம்பும் படியாக. வெணணெய் - வெண்ணெயை. தொடுவுணட - ஒளித்துணட. கள்வா - கருதரிமனே. எனபன - எனறு தாயாாபாசுரததைசசொல்லுவன். பின்னையும-அ துககுமேலே. தளவு - முலலை. ஏழ - தோன்றும்படியான. முறுவல் - முறுவலை யுடைய. பினனைககு - நபபினனைபபிராட்டிககு. ஆய் - உனனையாககிவைதது. வ ல - பரபலரான. ஆனுயா - கோபாககு. தலைவனுய - தலைவனுய்வநது. இளம்-இ ளமையாலேசெருககின. ஏறு - எருதுகள. ஏழும - ஏழையும. தழுவிய - அபிமத ஸமஶ்லேஷாததமாகையாலே யுகநது தழுவிமுடிதத. எநதாய - என்ஸ்வாமியே. எனபன - எனறு அபிமதை பாசுரததைசசொல்லுவன.

ஏழுலகினமுதலாயவானோரொன்று - "அஸதரபூஷணுதயாயக்ரமத்தாலே ஸூரிகளுடைய ஜகததகாரணதவநு சொலலுகிறது" எனறுஞ்சொலலுவாகள. இ வவிடததில, வினையெனறு - அததலைக கவதயகரமாமபடி தமமை பகவதவிஷய ததிலே மூட்டுகையாலே ஆநிஷடாவஹையான பகதியைச்சொலலுகிறது. தளவு- முலலை. "இனைநதுநைநதே" எனறு பாடமாய, "இனைதல - வருந்துதல." எ னறுஞ் சொலலுவாருமுளா ....*

ஈடு - முதற்பாட்டு

நிதயஸூரிகளுக கநுபாவயனுனவனை யென்னுடைய மநோவாக் காயங்களாலே தூஷிததேனெனகிறா.

(வளவேழுலகிதயாதி) வளவிதான ஏழுலகென்று - லீலாவிபூ தியாய், "வானோரிறை" என்கையாலே - நிதயவிபூதியைச சொல்லிற ருய, இபபடி யுபயவிபூதிநாதனைக்கிடீா! நானழிககபபார்த்ததெனகிறா. வளவியனுய, ஏழுலகுககுமமுதலாய், வானோரிறையாயிருககுமவனையெ ன்று, அவனறனககே விஶேஷணமாகவுமாம; வளவியராய, ஏழுலகுக் கும் முதலாயிருககிறவானோரொன்று, நித்யஸூரிகளுக்கு விஶேஷண மா

கவுமாம். இவர்கள் வளவியராகையாவது - பகவதநுபவத்தில் குஶலரா கை. அஸ்த்ர பூஷணத்யாயத்திலே, ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தாலே ஜீவஸமஷ்டி யை தரிக்குமென்றும், ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை தரிக்கு மென்றும்சொல்லாநின்றதிறே. (வானோரிறையை) தேஶிகராகையாலே துறையறிந்தே யிழிவாகள. "ஸூரி" (ஸ்வாமி) என்றேயாயிற்றிவாக ளுக்கு ப்ரதிபத்தி. "வானோரிறையைசகளவாவெனபன" என்னவாயிற் றுநினைத்தது; தொடங்கினவாக்யம் பூரிப்பதற்கு முன்னே தம்மையநுஸ ந்தித்து "அருவினையேன" என்கிறார்.

தார்மிகனாயிருப்பானொருவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அபிபூத னாய், க்ருஹத்திலே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, ஸத்த்வம் தலையெடு த்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே அநுதபிக்கிறா. (அருவினையேன) இப்போது "அருவினையேன" என்கிறது - "களவா" என்கைக்கடி யான ப்ரேமத்தை. அத்தை "அருவினை" என்கிறா, "அநிஷ்டாவஹ ம் - பாபம்" என்றிருக்குமவ ராகையாலே. (களவேழ்தியாதி) களவி லேவேழ்க்கையுடையனாய-அபிநிவிஷ்டனா யென்னவுமாம; அன்றிக்கே, களவுஎழும்படி - களவு ப்ரஸித்தமாம்படி யென்னவுமாம். களவுப்ரஸி த்தமாம்படி, வெண்ணெயைக் களவுகண்டமுதுசெய்த க்ருத்ரிமனையெ ன்பன். இத்தால் - பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிசொல்லும் பாசுரத் தைக்கிடீர்! சொல்லிற்றெனகை. என்பனென்றது - சொன்னேனென் றபடி.

(பின்னையும்) அதுக்குமேலே.

(தளவித்யாதி) பரிவுடைய யஶோதைப்பிராட்டிக்கு மறைத்த வற்றையும் வெளியிடும்படி யபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி பாசுர த்தையுஞ்சொன்னேன. (தளவேழ் முறுவல) நப்பின்னைப் பிராட்டியு டைய தந்தபங்க்தியைக் கண்டவாறே முல்லையரும்பு ஸம்ருதிவிஷயமா கை நெஞ்சிலே; கவயத்தைக்கண்டவாறே க்ருஹத்தில் கோ ஸம்ருதிவி ஷயமாமாபோலே. (தளவெழும்படியான முறுவ லென்னவுமாம். அ தாவது, எழுகை - போகையாய், தோற்றுப்போம்படியான முறுவல.) "பலலுக்குத்தோற்றபணிமுல்லை" என்னக்கடவதிறே. (பின்னைக்காய்) நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே தோற்று அவளுக்குத் தனனை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கினன. (வல்லானாயாதலைவனை) "க்ருஷ்ணா ஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா:" (க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ் ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்சபாண்டவா:) என்னுமாபோலே, அவனைப பற்றி நாட்டை யழித்துத்திரியும் மிடுக்கைப்பற்ற "வல்லானாயா" என் னவுமாம; அன்றிக்கே, ஆனாயா வலியதலைவனாய்; அதாவது - உடம்பி ருக்கத் தலைகுளித்தும், தலையிருக்கவுடம்பு குளித்துமிறேதிரிவது; கார்த்

திகை புதியதுக்கு குளித்தாராகளாகி ஒவனதுவும செய்யாதே யிடைத் தனத்திலே யூனறி நிறகும்படியைசசொலலுதல. இபபடி யிருககிலல்ல து பெண்கொடாாகளிறேயிடையா, "கூமெநவது ஸ்ரீ" (குலேநஸ தருஸ்ரீ) என்னககடவதிறே "தவ்ருஸ்ரீமவயொவருதாம" (துலயஸ்ரீ லவயோவ்ருததாம) என றிரணடுதலையும் குறைவறறிருகக, எருதுகளை முன்னிடட.வன்னெஞ்ச ரென்னவுமாம. (இளவேறு) மருத்யுஸமமா யிருநதுள்ளருஷபஙக ளேழையுமூடடியாக வொருககாலேதழுவினுன். அநநதரம அவலைலபிக்கையாலே அவளமுலையிலே யணைந்தாறபோலே யிருககையாலே (தழுவியென்கிறது) (எநதாயென்பன்) எருதேழடாத த செயலுககுததோறறுநப பினனைப்பிராட்டிசொல்லும் பாசுரததைச் சொனனேன். உகதிமாதரமேயோ (நினைநது) நெஞ்சாலும்தூஷித்தேன். அவவளவோ (நைந்தே) பிறாறியுமபடி சிதிலனுய் காயிகத்தாலும தூஷிததேன.

வளவேழுலகித்யாதிகு "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றேன் "எததிறம, என்றேன" பிராட்டிமாாதவையை ப்ராப்தனுயத்தாது விட்டேனென றவறறுககநுதபிககிருா. நினைந்துநைந்துவளவேழுலகின் முதலாயவானோிறையைக களவேழ்வெணணெய தொடுவுண்டகள்வாவெனபன; பினனையும், தளவேழமுறுவல பினனைக்காயவலலானுயா தலைவனைய்இளவேறேழுநதழுவியவெநதாயென்பன் ; அருவினையேன் என்றநவயம... ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதறபாட்டு. (வளவேழுலகிதயாதி) "வானோிறையை, நினைந்துநைந்து. எனபன," எனறபதங்களைககடாகூநிததவதாரிகை (நித்யஸூரிகளுக்கிதயாதி)

"வளம" எனறது - ஏழுலகுககு மீமவரனுககும ஸூரிகளுக்கும விமேஷணம். "வளவேழுலகின முதலாயவானோிறையைககளவாவெனபன்" எனறதுககுபாவம (வளவிதானவிதயாதி) வளபபம - கடடளைபபாடு. ஈம்வரன வளவிபனுகையாவது - ஸவருபாதி வைலக்ஷண்யததையுடையனுகை,. ஸூரிகளுக்குவளபபம் - பகவதநுபவகௌமலம.

நிதயஸூரிகளுககு ஜகதகாரணதவமுணடோவெனன (அஸ்த்ரபூஷணேத்யாதி) பாதமேமமே தவாவிம்மோ "ஆத்மாநமஸ்யஜகதோநிர்லேபமகுணாமலம் | பிபாத்திகௌஸ்துபமணிஸ்வரூபம்பகவாந்ஹரி: | ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்தாநதரமநந்தேநஸமாஸ்ரிதம் | ப்ரதாநம்புத்திரப்யாஸ்தேகதயா மாதவேஸ்திதா" (ஆத்மாநமஸ்யஜகதோநிர்லேபமகுணமலம் | பிபாத்திகௌஸ்துபமணிஸ்வருபம்பகவாந்ஹரி: | ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஸ்த்தாநமயமநநதேநஸமாஸ்ரிதம் |

பரதாநமபுத்திரப்யாஸீதே ஜநார்தநேபேணமாத்மயே) இத்யாதிரஷ்டவ்யம். லீலாவி பூதிக்கு காரணத்வத்தைச்சொல்லி, நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகச்சொன்னதுக் குபாவம் (தேஷ்ஷிகரித்யாதி) விவரணம் ஸ்வாமியித்யாதி)

வானோரிறையைக்கள்வாவென்ப னருவினையேன் என்னவேண்டியிருக்க, இங்ஙனசொல்லுவானென்னென்னன (வானோரிறையையித்யாதி) " கள்வாவென் பனருவினையேன் " என்னவாயிற்று நினைத்ததென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தம் (தாயி கனுயித்யாதி) ப்ரேமத்தைப்பாபமென்னலாமோவென்ன (அத்தையித்யாதி) அ தாவது - அகலுகை யிஷ்டமாயிருக்க, ப்ரேமமகலவொட்டாமையாலே அத்தைப் பாபமென்கிறுரென்றபடி.

' (களவிலேவேழக்கையுடைய) களவு - களவிலே. வேழ - வேழகைகை, தொ டுவுண்ட - களவுகண்ட. தவிதியார்த்தத்தில - " ஏழ " என்றநீட்டினதைக் குறுக்கி, எழும்படியென்றபடி. எழுமபடி - பரஸிதத்மாம்படி. " கருதரிமன " என்றுநினைத் தது தபிக்கிருரோவென்ன, அங்ஙனலலவென்கிறுர (இத்தாலித்யாதி)

அத்தையும்சொன்னேன இத்தையும்சொன்னேன் எனனவமைந்திருக்க, "பின்னையும" என்றதுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யாதி) பரிவு-ஸ்நேஹம். நப்பின னைபபிராட்டிபாசுரமாவது- " இளவேறேழுந்தழுவியவெந்தாய " என்றது. தள வு - முல்லை. " மௌவலும தளவும முல்லையாகும் " என்னக்கடவதிறே. அநயதா ஸாதநய ஸம்ருத்யயோக ஸநகையைதருஷ்டாந்தமுகேந பரிஹரிக்கிறுர (தள வேழமுறுவலித்யாதி) முறுவலென்றது - ஸமிதமாய, அத்தாலே-தநதபங்கதியை சசொல்லுகிறது. எழுகையாவது - ஸம்ருதிவிஷயமாகை. ஸதருஸமாகையாலே ஸமருதிஹேதுவாகிறது. நெஞ்சிலே - க்ருஷ்ணனநெஞ்சிலே. கவயம - காட்டிலே திரிகிறமனா. !அது-பசுபபோலேயிருக்கும். முல்லையரும்புபலலுக்குபமாநமோவெ ன்ன (பலலுககித்யாதி) " ஆய " என்றதுக்குபாவம (நப்பின்னையித்யாதி)

வன்மைஆனுயாக்கு விஸேஷணமாய, அத்தைத்வேதா காட்டுகிறுர " க்ரு ஷ்ணாஸ்ரயா:இத்யாதியாலும, துலயஸ்ரீலேத்யாதியாலும) மஹாபாரதே, " க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா: | க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா: " (க்ருஷ்ணாஸ்ரயா:க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ண நாதாஸ்சபாண்டவா: | க்ருஷ்ண:பராயணமதேஷாமஜயோதிஷாமிவசநத்ரமா:) ஸுந்தரபாஹுஸ்தவே, " ஹஸ்தந்தாகத்ராஜநமதிக்ருஷ்ண பாவே தவௌ மாத்ரௌ ச பித்ரௌ ச குலே அபி த்வே | ஏகஸ்ஞ்ஞதநுக்ருஹீதவ: பலந்தே நீளா குலே ஸஸ்தரு ஸ்ரீகிலருக்மிணீ ச " (ஹஸ்தநதாகதராஜநமதிக்ரு ஷணபாவேதவௌமாதரௌசபிதரௌசகுலேஅபிதவே | ஏகஸ்ஞ்ஞதநுக்ருஹீதவ த:பலநதேநீளாகுலேஈஸதருஸ்ரீகிலருக்மிணீச." வனமைதலைவனுககு விஸேஷண மானபோது (அனறிககேயித்யாதி) (காதத்திகையித்யாதி) எலலாரும காதத்தி கைகருக் குளிப்பாகள. புதுநெல்லுவரும்போது மங்களஸநாநம்பண்ணி யிஷட தேவதைக்குப்பொங்கலிட்டு பநதுக்களும தாஙகளும புஜிப்பாகளிறே ; ஆகையா லே காதத்திகைக்கும் புதியதுக்குமென்றபடி. " புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவிக்கா ட்டியுன்பொன்னடிவாழக " என்னக்கடவதிறே. புதியது - புதுச்சோறு. ஆக, வ ன்மையாவது - இடைத்தனத்திலே பூனறிநிறகை. இதுககு ப்ரயோஜந மேதென

ன (இப்படியித்யாதி) இடைத்தனத்திலே பூணறியிருக்குமோவென்ன (குலைந ஸதருஶீத்யாதி) ஸுந்தரகாண்டே ஸீதாம் த்ருஷ்டவா ஹநுமதோ விசார:, "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாந் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம்| ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" (துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாந் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் | ராகவோர்ஹதிவைதேஹீந் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா.)

ஊட்டியென்று - கழுத்தாய், ஏழுகழுத்தையு மொன்றாகக் கூட்டித் தழுவினென்றபடி. அடாததென்றதே, "தழுவி" என்றதுக்குபாவம் (அநந்தரமித்யாதி) எந்தாய் - என்ஸ்வாமியே.

அடிதொடங்கிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (வளவேழித்யாதி) (வளவேழுலகித்யாதிக்கு) "வளவேழுலகு" என்கிறபாட்டிற் சொன்னபடிக்கு. "என்பன" என்றது தப்பிக்கைக்கப்படி கிழ்ச்சொன்னதோ வென்ன (அயர்வறுமித்யாதி) "பிராட்டிமார் தம்மையை ப்ராப்தஞ்ய" என்கையாலே - நப்பின்னைப்பிராட்டி சொன்னவார்த்தையுஞ் சொன்னேனென்று ஸித்தம். "அறுத்பிக்கிறா" என்றது - "அருவினையேன்" என்றதைப்பற்ற. "வானோரிறையை" என்றதுக்கு - முதற்றிருவாய்மொழியிலேநோக்கு. "கள்வா" என்றதுக்கு - பத்துடையடியவரிலேநோக்கு. "ஏறேழுந்தழுவிடவெந்தாய்" என்றதுக்கு - அஞ்சிறையமடநாரையிலேநோக்கு. "வானோரிறையைக் கள்வாவென்பன" என்றேகவாக்யமாகக் கிழருளிச்செய்து, இங்கே, "வானோரிறையென்பன கள்வாவென்பன்" என்று பரத்யேகமாக வருளிச்செய்கையாலே இதுவுமொரு யோஜனையென்றுகண்டுகொள்வது.

பாட்டுக்கநவயம் (நினைந்தித்யாதி) (ஹேஸுந்தரோத்யாதி) வாரீரழகரே, க்ருஷ்ணாவதாரமான வொருஜந்மந்தன்னிலே யிரண்டுதாயமாராயு மிரண்டு தமப்பன்மாராயு மிரண்டுவம்ஶத்தையும் ஒருக்ஷணகாலத்திலே பரிக்ரஹித்தவும் கருப்பலம் - குலத்தோடொத்திருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டியும் ருக்மிணிப்பிராட்டியும். இத்தால - கோபஸஜாதீயனாகையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்தருளிற்று, க்ஷத்ரியஸஜாதீயனாகையாலே ருக்மிணிப்பிராட்டியை லப்தருளிற்றென்றபடி... ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரும
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமைமாசூணாதோமாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நினைந்து) நீரொன்றிறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற்றமத்தனையல்லது, எனக்கவத்யமாமோவென்னில்.

ஜாதிகுண வ்ருத்தஜ்ஞாநாதிகளா லுத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மேஶா நாதிகள பலரும, ஸநகாதியோகிகள பலரும கலயாணமான வுபகரணங களைககொண்டு பரமபகதியுகதமாக வுனககடிமைசெயதாலும, நிகிலபுவ ந நிர்மாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதிகளைப் பணணினாலும, குறியழியாதேயி ருக்கிற திவ்யஸகலபாதி கலயாணகுணஙகளையுடையையாயிருந்த வுன் பெருமை மாறுங்காதோ ஆஶசாயபூதனே; ஆனபினபு ஸர்வப்ரகார நிக ருஷ்டனான நானுனக கடிமைசெய்தா லதுனககவதயமா மென்னுமிடஞ் சொலலவேணுமோ; ஆதலால நானுனக கடிமைசெயத விதுவு மத்யந் தாயுகதம், இனி யடிமைசெயகையுமயுக்தமாதலா லுனக்கடிமை செய வேனலலேனென் றகலுகிறார்...... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், உமமுடைய ஸம்பநதம நமககவதயகர மாவானென்னென நீ ஶ்வராபிபராயமாக, எனனளவேயோ, விலக்ஷணரான தேவாதிகளும் அநயபர யோஜநஸமாதியாலே பரேமயுகதரா யாஶ்ரயிககிலும ஸாவகாரணபூதனான வுன னுடைய விலக்ஷண மாஹாதமயததுக்கு மாலிநயகரமனறோவென்கிறார.

இமையோர - அநுபவததி லநிமிஷரான ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும. முனிவ ரும் - மநநஶீலரான ஸநகாதி பரமருஷிகளுமான. பலரும - அஸஙகயாதபுருஷ ரகள. நினைநது - உனகுணங்களை நெஞசாலே யநுஸநதிதது. நைநது - அததாலே ஶரீரஶைதில்யம்பிறநது. உளகரைநது - மநஸ்ஸுகடடுகெகுலைநது. உருகி - நீரப பணடமாய்க்கொணடு. புனைநத - இபபடி தாதாத்விகமானபரேமவிகாரததோடே தொடுககபபடட. கணணி - மாலை. நீர - அாகயாத்யுபயோகிஜலம் சாநதம் - சா நது, இபபடியிவறறை. புகையோடு - அகிறபுகையோடே கூட. ஏநதி - யாவதங கீகாரம தரிதது. வணஙகினால - அஙகீகாரோபகார ஸமருதியாலே வணங்கினால். மாயோனே - ஆஶ்சாயமான விலக்ஷண விபூதியுகதனே. ஸ்ருஷடிதமைஶயிலே த யமாக மநாவாயககொணடு. நினைநத - நினைககப்படட. எல்லாபபொருள்களுககு ம் - ஸமஸதபதாாததஙகளுக்கும. விததாய - உபாதாநகாரணமாய. முதலிறசிதை யாமே - ஸ்வரூபவிகாரம பிறவாதபடி. மனம - மநஸஸாலே. செய - செயயபப டட. ஞான - ஸஙகலபரூப ஜஞாநததை யுடைய. உன - உனனுடைய. பெரு மை - ... மயானது மாசூணாதோ - மலிநமாகாதோ.

அகாம ... ஶபவிபூதியாலே ஆராதிதரான வுனனுடைய பெருமைககு, அதி ஶயிதரேயாகிலும் அவிதயாதயுபஹிதருடைய ஆராதநம மாலிநயகரமெனறுகரு இஙகும் "இணைநது" எனறு பாடஞசொலலுவா...... . .. .*

௪௫ - இரண்டாம்பாட்டு.

நெஞ்சாலேநினைநதும், வாயாலேபேசியும், நைந்தும், தப்பசசெ ய்தேனென்றாகிற்; தபபசசெய்தேனென்றவிடம் தப்பசசெயதேனென கிறாரில். சண்டாலன் "ஒத்துபபோகாது" என்று தான்சொல்லபபெ றமோ, அப்படியேயன்றோ! நானயோக்யனென்றகலுகையும; பரேமார்

த்ரசித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளன்றே! அதுதானசொல்லபபெறுவார' "நானதப்பசெயதேன்" என்றகலுமதில, கிடடினறு பரிமாறுவதுநன்றனறே' என்று, கீழ்நின்றநிலையையும நிநதிததுககொண்டகலுகிறார்.

(நினைந்தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகள, ஸமாராதநததுக கொருப்படும்போது, திருமாலைதொடகக மானவுபகரணஙகளைசசமைததுககொண்டாயிறறிழிவது. நாமிவறறையுஙகொண்டுசென்றால நமமைககுளிரககடாக்ஷிககககடவனே, 'மாமகநுரேதிவக்ஷ்யதி' (மாமகநுரேதிவக்ஷ்யதி) எனகிறபடியேநமமையினவக்கடவனே" எனறிஙஙனே மூந்தறநினைப்பார்கள. அநநதரம, தரிததிருககமாட்டாதே சிதிலாந்தஃகரணராவாகள. (உள்கரைநது) நையுமதுஸ்தூல மெனனுமபடியுள் கரைவாகள. பினனையோரவயவியாககியெடுக்க வொண்ணாதபடிமஙகுவர்கள. இபபடிபபடுகிறவா தாஙகளாரென்றால் (இமையோர்பலரும்முனிவரும்) பரஹ்மாதிகளும் ஸநகாதிகளும். இவாகள ரஜஸ்தமஸ்ஸுககளாலே யபிபூதரானபோது பண்ணும்துர்மானம கனததிருக்குமாபோலேயாயிற்று ஸத்வம்தலையெடுத்தபோது பகவதகுணாநுபவமபணணி சிதிலராமபடியும். இபபடி பரேம ஸ்வபாவராகையாலே தொடுகைுமபோதுதொடஙகி, "அவனித்தைககண்டருளககடவனே', சாத்தியருளககடவனே!" என்றுஸாதரமாகத்தொடுததமாலை. ஸமாராதநோநமுகனான ஸரமமாறுகைக்கு ஆக்யங்கொடுககைககாக வுண்டாககினஜலம். அநநதரமசாததியருளுவதாகச சமைதத சநதநாதிகள. தூபஙகணடருள வுணடாககின அகிற்புகை. இவைதொடககமானவற்றை தரிததுககொணடுவந்து, நிர்மமராயததிருவடிகளிலே விழுவர்கள. (ஏநதிவணங்கினால்) அவனிவைகொண்டு காரியஙகொளளுமதிலும, "அவனுககு" எனறுதரிககுமதுவே பேறாயிருக்குமிவர்களுககு; "சூட்டுநனமாலைகடுயனவேநதி" எனனுமாபோலே. அவனனிவைகொணடு காரியஙகொளளுமதிலும், இவாகள் தரிததுக்கொண்டு நிற்கககாணுமதுவே பேறாகநினைததிருககும; பாவபநதமிரண்டு தலைக்குமூண்டிறே. வணஙகினால - "உன்பெருமைமாசூணாதோ" என்கை.

(நினைநதவித்யாதி) மேலே, "மனஞ்செயஞானம" என்றுஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநததைசசொலலா நிற்கச்செயதே, "நினைநத" எனகிறவிதுககுக கருத்தெனனென்னில; தேவாதிகாயமாயககொண்டு விஸ்தருதமானதடஙகலுமழிந்து, "ஸதேவ (ஸதேவ) எனறு வ்யவஹரிக்க வேணடுமடியானவன்று, புத்ரபௌத்ராதிகளோடே ஜீவிததவன் அவர்களையிழந்து தனியனானால தன்தனிமையையநுஸந்திதது வெறுககுமாபோலவும், தேஶாந்தரகதனான புதரனை மாதாபிதாக்கள் நினைககுமாபோலவும, இவறறினுடைய இழவையநுஸந்திபபதொரு அநுஸநதாநமுண்டு; அத்தைசசொலலுகிறது. (நினைந்தவெலலாபபொருள் களுக்கும விததாய)

"நினைத்தல-கலத்தலும, கூட லுமாய, ஸதவஸ்த்தமாய்த் தன்னுடனேகூடிககிடககிற ஸகலபதாரத்தங்களுககும காரணமாய" என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹ்பபர். அன்றியே, இப்படி தனதிருவுள்ளததாலே விஷயீகரிககப்பட்ட ஸகலபதார்த்தங்களுக்குமகாரணமாய. (முதலிலசிதையாமே) அவற்றையுண்டாக்கச்செய்தே தானுனதன்மையிற் குறைவாராதபடியிருக்கும மருதபிண்டம கடஶராவாதிகாரயமானவாறே விசிஷடாகாரமழிக்கும, இங்கதிலலை, நாட்டில காரயங்களை யுண்டாககுவதான காரணததினபடியலல இவனபடியெனகிறது.

ஆனாலபினனை, ஸஙகலபமோ ! ஜகதகாரணம், ஸூக்ஷமசிதசித விசிஷ்டபரஹ்மமனறோவென்னில்; ஆனாலும்காரணமாம்போது ஸஙகலப பூரவகமாகவேணும்; ஸஙகலபவிசிஷ்டம காரணமானாலும "பஹு ஸ்யாம்" (பஹுஸயாம்) எனகிறஸஙகலப பராதாநயததாலேசொலலுகிறது. இப்படியிருககிற ஸஙகலபரூபஜ்ஞானத்தையுடைய, உன்பெருமையுண்டு - உன்வைலக்ஷணயம அது, இவாகள வணஙகினல மாசூணதோ! "தன்ஸஙகலபததாலே ஸகலபதாரததஙகளையு முணடாக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடையவனுககு, அவனாலேஸருஜ்யரானநாம்ஸபரஶித்தத்ரவய மஙகுத்தைககாஹமோ!" என்றுதந்தாமுடைய, அயோகயதையை யநுஸநதிதது, அகலுகைககதிகாரமுளளதவாகளுககன்றே! ; அதுகுத்தானா. (மாயோனே) பரஹ்மாதிகளையும் க்ஷுதரமநுஷ்யஸ்ததாநத்திலேயாகக வலலவுன்னுடைய ஆஶசாயமான வைலக்ஷண்யமிருந்தபடியென. நினைநதவெலலாப் பொருளகளுககும விததாயமுதலிற்சிதையாமே மனஞ்செயஞானததுனபெருமை, இமையோா பலரும முனிவருமநினைநதுநைநதுள் கரைநதுருகிப்புனைநதகண்ணிநீா சாநதமபுகையோடேந்திவணஙகினால மாசூணதோமாயோனே. ... .*

ஜீயா அரும்பதம்

இரணடாம்பாட்டு. (நினைநதியாதி) வருததாநுவாதபூரவகமாக விபபாட்டுக்கவதாரிகை (நெஞசாலேயித்யாதி) தபபச்செயதேனனகை தபபாமோவெனன (சணடாலனிதயாத்) "இமையோாபலரும" எனறதைப பறற (பரேமாாதரேதயாதி)

"நினைநது" இதயாதிக்கு பீடிகை (ப்ரஹமாதிகளிதயாதி) "நினைநது, நைநது, உள்கரைநது, உருகி" எனகிற பதசதுஷடயததுககும கரமேணாததம (நாமிவறறையுமிதயாதி, மஙகுவாகளிதயாநதம) வினவ - பரஶ்நமபணண. மஙகுவா - ஶிதிலராவர். பஞசமேமஶே ஸபததமே அகரூரமநோரதः, "யோநஶ்சக்ஷுர்த்ருஶ்யதே விஷ்ணு: ஸோऽஹம் யோऽபி த்ருஷ்ட்வா" (யோநதःபருதிவீநததடுதேஶேகாஸ்ததிதிஸம்ஸ்த

திதாம் ; ஸோவதிரேணஜகதயாததேமாமக்ருரேகிவக்ஷ்யதி.) முனிவர்க்கொழிய, தாமானிகளான விமையோரசெப்படி கூடுமோவென்ன (இவாகளிதயாதி)

புனோததகண்ணிககாசதம (இப்படிபரமேசயாதி) ஸமாபபிததுஎன்றுதே "ஏநதி" எனகிற சென்னென்ன, தவேகாபரிஹாரம (அவனிவைபிதயாதியாலு ம். அவனுனிவைகொணடிதயாதியாலும) (சூட்டிதயாதி) சூட்டுகைக்குததகு தியான நலலமாலைகள - பரிஸாநதங்களானவறறை யேநதிக்கொண்டுநின்று. ஶே ஷபூதனுககொழிப, ஶேஷிககு சரிததுநிறகக காணுமது புருஷாாத்தமாகக் கூடு மோவென்ன (பாவபநசமிதயாதி) இதுககநவய மெததோடேயென்ன (வணங் கினுலிதயாதி)

"நினைநத" என்று - ஸஙகலபருபஜ்ஞாநாத பூர்வபாவியாய், பரளயகாலீ நமான வநுஸநதாநவிஶேஷம சொலலபபடுகிறதென்று முநதினவாதசம். "த ஊ:வபொடுவவணகீஹவதி" (தம:பரேதேவஏகீபவதி) எனகிற ஶ்ருத்யநுகு ணமாக, தனனுடனேகூடி நிறகிறபடியைச சொல்லுகிறதென்று தவிதியாாததம். "நினைநத" என்றதின முநதினவாத்தவிவரணம் (அனறியேயிசயாதி) மனஞ்செய் கையாவது-பஹுபவநஸஙகல்பம. நினைநதவென்றது-நினைக்கபபட்டவெனறபடி.

(தானுனதனமையிலிதயாதி) விஶேஷணபூத சேதநாசேதந கதஸ்வரூப ஸவபாவவிகாரஙகள விஶேஷ்யபூத பரமாதமஸவரூபததி லில்லையென்றபடி. அப் படிவருமோவென்ன (மருதபிணடமிதயாதி) விஶிஷடாகாரம் - பிணடச்வவிஶி ஷடாகாரம. ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிஶிஷட வஸதுவுகக ஸூக்ஷ்மாகாரநாஶமுணடே யென்ன (நாட்டிலிதயாதி) ஸவரூபவிகாராபாவததிலே தாத்பர்யமெனறபடி.

நினைநதவெல்லாபபொருள்களுககும் விததாயிருப்பதாய. முதலிறசிசையா மேயிருககிற மனஞ்செயஞானமென்று - காரணத்வமும் அவிகாரிதவமும் ஸங்கல் பருபஜ்ஞாநத்துககே விஶேஷணமெனகிற பக்ஷததைத திருவுளளமபறறி, அதிலு ணடானஶஙகையை யநுவதிதது பரிஹரிக்கிறா (ஆறறுபினனை யிதயாதி) கார ணமாமபோது - ஸூக்ஷ்ம சிதசிதவஸது விசிஷ்டமே காரணமாம்போது. ஸங்கல் பதவாரகமாகவேணும - ஸஙகலபவிசிஷடமாயககொண்டே யாகவேணும். ஆனால், ஸங்கலபவிஶிஷடஸவரூபததுககனறோ காரணதவம, கேவல ஸஙகலபருபஜ்ஞாந ததுககே காரணதவம சொல்லுவா னெனனென்ன (ஸஙகலபவிஶிஷ்டமிதயாதி) "தகுணஸாரதவாததுதத்வ்யபதேஶ:" (ததகுணஸாரதவாதது தத்வ்யப தேஶ:) எனறுமாபோலே யெனறபடி.

"மனஞ்செய" இத்யாதிககாததம (இப்படியிதயாதி) இமையோர்வண ங்கினு லுனபெருமை மாசூணதோ" எனறததால பலிதம் (தன்ஸஙகல்பத்தாலே யிதயாதி)

பாடடுககநவயம (நினைநதவித்யாதி.) ....*

மூன்றாம்பாட்டு

மாயோனிகளாயநடைகறறவானோர்பலருமுனிவரும்
நீயோனிகளைப்படையெனறுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற
றாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குமதாயோன்றானோருருவனே.

ஆறுயிரப்படி.

(மாயோனிகளாய) இப்படிதம்முடைய நிகர்ஷாநுஸந்தானத்தாலே எம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில தரிக்கமாட்டாமையாலே, "இவரை ஸமாதாநம்பண்ணுகைக்குபாயமேதோ" என்று சிந்தித்து, தேவாதிஸ்த்தாவராந்தமான சதுர்விதபூதஜாதங்களுக்கும் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய், வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய மஹிமனாயிருந்துவைத்து, அநாலோசிதவிஶேஷமாக ஸர்வாத்மாக்களையுமொக்க மாத்ருவத்ஸ்நேஹமாகரக்ஷிக்கும ஸ்வபாவனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணத்தைக்காட்டியருள, அந்தகுணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய ப்ரீதயதிஶயத்தாலே ஒருவனேதானொருருவனென்றவனைக் கொண்டாடுகிறார்........ ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தோபாதி, தாரதம்யரஹிதமாக வெல்லாரோடுங்கலக்கும் நீர்மையுண்டென்று, அபேக்ஷஜ்ஞ ஸம்ஶ்லேஷரூபமான லோகவிக்ரமணஸ்வபாவத்தை யீஶ்வரன் காட்டக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

மாயோனிகளாய - விலக்ஷணஜந்மாக்களாய்க்கொண்டு. நடை - தத்தநுரூபஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்தை. கற்ற - அறிந்திருக்கிற. பலரும் - பலவகைப்பட்ட. வானோர் - தேவர்களும். முனிவரும் - ருஷிகளுமாகிற. யோனிகளை - ஜந்துக்களை. நீபடையென்று - நீபடையென்று. நிறை - வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக தத்துபயுக்த ஜ்ஞாநாதிபௌஷ்கல்யத்தையுடைய. நான்முகனை - சதுர்முகனை. படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், எல்லாவறிவுக்கும்-அந்தப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்தசேதநர் ஜ்ஞானங்களுக்கும். சேயோன-தூரஸ்தனான மேன்மையையுடையனாயிருந்து. திசைகளெல்லாம் - திக்குபலக்ஷிதமான ஸமஸ்தலோகங்களையும். திருவடியால் - ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலே. தாயோன - அவற்றுக்கு நோவுவாராதபடி ஸ்பர்ஶித்தவனாய் அத்தாலே. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும - தாரதம்யரூபமான எவ்வகையையுடைய எல்லாப்ராணிகளுக்கும். தாயோன - மாத்ருவத்வத்ஸலனான. தான - தான. ஒருருவனே - ஒருபடியாயிருக்கிறானே. மேன்மைபோலே நீர்மையுமளவிறந்ததி' என்றுகருத்து....... . ... *

ஏடு-மூன்றும்பாட்டு.

நினைந்தும்பேசியும நைந்தும தப்பசெய்தேனென்றார் முதற்பாட்டில்; தப்பசெய்தேனென்ற விடந்தப்பசெய்தேனென்றாரிரண்டாம் பாட்டில; "நீநம்முடையமேன்மையைப்பார்த்து அங்ஙனெகிழப்போகாதே, நான்தாழ்நின்றெல்லாரோடும பொருந்துமசீலகுணத்தையுமொருக்கால்பாரீர்" என்றுதிருவுலகளந்தருளின சீலகுணத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, அத்தையநுஸந்தித்து, அகலமாட்டாதே அணுகவுமாட்டாதே, நடுவேநின்றணுவாய்த்துக்காலங்கழிக்கிறார். அப்படிகாலங்கழிக்கவல்லரோஅவனையொழியவென்னில; சீகலந்தசொனனினைந்து போக்கும்போது போக்கவல்லரே, சீலகுணாநுஸந்தாநத்தாலே போக்கலாமிறே.

(மாயோநிகளித்யாதி) மஹாயோநிகளாய - விலக்ஷணமானஜந்மங்களையுடையராய். தந்தாமுடைய அதிகாராநுரூபமான மர்யாதைகளுடனே - ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள். அவற்றிலவந்தால் அறிவித்த ஸர்வேஸ்வரன்பக்க லிருகாலமடடுச்சென்று கேள்விக்கொள்ளவேண்டாதபடி கற்றிருப்பரான வானோர்பலரும முனிவருமானயோனிகளை. அவர்களாகிறார் - ஸப்தர்ஷிகள், தஸப்ரஜாபதிகள், ஏகாதஸருத்ரர்கள், த்வாதஸாதித்யர்கள், அஷ்டவஸுக்கள். என்றிப்படி சொல்லப்பட்டிருந்துள்ள ஜந்மங்களையுடையரானவர்களை நீபடையென்று, மூந்தறசதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். "யொப்ரஹ்மாணம்விதயாதிபூர்வம்" (யோபரஹ்மாணமவிததாதிபூர்வம்) என்கிறபடியே பரஹ்மாவைஸ்ருஷ்டித்து, "இவ்வருந்துண்டர்னகராயவர்க்கத்தை நீயுண்டாக்கு" என்றுவிட்டால், ஸர்வேஸ்வரனைக்கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி துபப்ரவுடையனுகையாலேபூர்ணனான சதுர்முகனைப்படைத்தவன். (சேயோனெல்லாவறிவுக்கும்) அவ்யவதானேந தன்பக்கலிலேபிறந்து, தானேதுவிக்கவோதி, அவனாலேஜ்ஞாநத்திலகுறைவற்றிருக்கிற பரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் தூரஸ்த்தனாயிருக்கும்.

(திசைகளெல்லாம்திருவடியால்தாயோன்) எத்தனையேனு மதிஸயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும தூரஸ்த்தனாயிருந்துவைத்து, தானேதன்னைக்கொடுவந்துகாட்டுமன்று வருத்தமறக்கொடுவந்துகாட்டும. திக்குக்களோடேகூடின பூமிப்பரப்படைய திருவடிகளாலே தாவியளந்துகொண்டவன். நாயசிமாதொடுமபோதும் பூததொடுமபோலே கூசித்தொடுந திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீர காடுமேடையுமளந்துகொண்டதென்றுஸ்சாயப்படுகிறு. குணகுணநிரூபணமபண்ணுதே யெல்லாத்தலையிலும் திருவடிகளைக்கொடுவந்து வைக்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில (எல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்) ஸகலப்ராணிகளுக்கும் தாயபோலேபரிவனுகை எல்லாவெவ்வுயிர்க்குமெனகிறது - உதகாஷாப காஷமபாராதேபரிவனுகை. (தானொருருவனே) ஒருவர்க்கும்நிலமல்லாதமேன்மையையு மநுஸந்தித்தார், அப்படிப்பட்டவனுடைய நீர்மையையுமநுஸந்தித்தார், இவனுமொருபடியையுடையவனு யிருக்கிறுனே! என்றுவித்தராகிறு. கடுநடையிட்டோடுகிறவா இவன்சீலகுணத்தை யநுஸந்தித்துக்காலதாழ்க்கிறார்....................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முன்ருபாட்டு, (மாயோனிகளாயித்யாதி) கீழிரண்டுபாட்டில் பரமேயத்தைய நுபாஷித்துக்கொண்டு, "திருவடியால தாயோனதானொருருவனே" என

றபதங்களைக்கடாக்ஷித்து ஸங்கதி (நினைந்துமித்யாதி) தானேருருவனே! என்றீடுபடுகையைப்பற்ற (நடுவேசினறென்றது) அருளாயத்தா - விநோதமபண்ணிக்கொண்டு. ஸமப்ரபிசதென்றுமாம.

பெரியதிருவந்தாதி (சொலல்கல்லித்யாதி; சிலதிருநாமங்களோடே சேர்ந்த திருநாமங்களை யநுஸந்தித்து, சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பாபங்களுமான, தனைகாணவொண்ணாத துக்கத்தைப்போக்கிக்கொள்ளாநின்றேன். இப்போதைத்தை யநுஸந்தித்துப்போக்குவனென்றபடி. அதேபபடியென்ன (சேலுருணேத்யாதி)

"நடை" என்று - மாயாதைப்பாய், ஸ்ருஷ்டியாதிகளைச் சொல்லுகிறது. "கற்ற" என்றதுக்குபாவம (அவற்றிலவந்தாலித்யாதி) இருகாலமட்டு-இரண்டாம்வட்டம. யோனிகளை - ஜந்துக்களை. மூந்தற ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்ததுக்கு ப்ரமாணம். (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதி) கேள்விகொள்ள - கேட்க நுபபரவு - ஸாமர்த்யம். நிறை - ஜ்ஞாநாதிபூர்த்தி.

எல்லாவறிவுக்கும - எல்லாருடைய வறிவுக்கும. சேயோன-தூரஸ்தன்.

திருவென்று - நாயச்சியாராய, அவளும கூசித்தொடும் திருவடிகளென்னுதல், யத்வா, திருவென்று - அழகாய, அதனாலே - ஸௌகுமார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதாதல். வாக்யதாதபர்யம் (எத்தனையேனுமித்யாதி) திக்குக்களதோறு மனந்தானேவென்ன (திக்குக்களோடேயித்யாதி) ஆழவாருடைய ஈடுபாடாக வருளிச்செய்கிறார் (நாயச்சிமாரித்யாதி) காடுமோடையும் - காடுகளையும ஸரஸ்ஸுக்களையும.

மேலுக்கவதாரிகை (குனுகுணேத்யாதி) உதகாஷாபகாஷம்பாராதேயென்றது - எவவுயிரினுடையபாவம. பரிவனுகை - ஸங்கதனுகை.

"சேயோன, தாயோன" என்றத்தைப்பற்ற (மேன்மையையும நீர்மையையுமென்றது) அவதாரிகாநுகுணமாகபாவம (கடுநடையித்யாதி) கடுநடை - ஶீக்ரநடை. தானேருருவனேயென்றது - தானொரு ஸ்வபாவத்தை யுடையவனேயென்றாச்சர்யப்படுகிறானென்றபடி. உரு - ஸ்வபாவம. ஏகாரம-விஸ்மயத்திலே.

மாயோனிகளாயென்றுதொடங்கி, முனிவருமானயோனிகளை நீபடையென்று நிறை நான்முகனைப்படைத்தவன, எல்லாவறிவுக்குமசேயோன, திசைகளெல்லாந்தொடங்கி, அந்வய: ... .*

நான்காம்பாட்டு.

தானேருருவேதனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய
வானோர்பலருமுனிவருமற்றுமமற்றும்முற்றுமாய்த்
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுடகண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே.

ஆறாயிரப்படி

(தானேயொருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக்கொண்டாடி, லீலோபகரணமாயும் போகோபகரணமாயுமிருந்த வுபயவிபூதிவிசிஷ்டனான வெம்பெருமானுடைய விந்த ஸௌசீல்யமானது அத்யந்தநிஹீநனான வென்னோடே ஸம்ச்லேஷியாவிடில அவனுக்கு ஸித்தியாது, ஆதலாலவன ஸௌசீல்யகுணஸித்த்யர்த்தமாக வினியவனுக்கா த்மாந்தமாக ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவேனெனகிறார்.......... ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிநிர்வாஹகனான நிரபேக்ஷன, தன ஸீலாதிரேகத்தாலே வசீகரித்தது ,எனக்கு நாதனே யானென்று ஸம்பந்தத்தை யநுமதிபண்ணுகிறார்.

தான - ஸசசப்தவாச்யனானதான. ஒருருவே - ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வத்தாலே ஏககாரணமாய்க்கொண்டே. தனி - நிமித்தாந்தரரஹிதனாகையாலே தனியாய. வித்தாய - உபாதாநமாகையாலே வித்தாய்க்கொண்டு. தனனில - இப்படி த்ரிவித காரணமுமான *தன ஸங்கல்பாத்மகஸ்வரூபத்திலே. மூவா - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள மூவரும. முதலாய - முதலான. வானோா - தேவர்களும. முனிவரும - ருஷிகளுமாகிற. பலரும - பலசேதநரும். மற்றும - மற்ற மநுஷ்யஜாதியும மற்றும-மற்றதிர்யக்ஜாதியும ஸ்தாவரமுமான. முற்றுமாய - எல்லாமுமாகிற பஹுத்வ விசிஷ்டனாய. தான் - இப்படி ஸங்கல்பயுக்தனானதான. தனனுள்ளே - தத்ஸ்வரூபத்திலே. ஓர-பூதாந்தரஸ்பர்சத்தி யில்லாமையாலே அத்விதீயமான. பெருநீர்-ஏகார்ணவரூபகாரணஜலத்தை. தோற்றி - தோன்றுவித்து. ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக. அதனுள் - அதிலே. கண்வளரும - கண்வளர்ந்தருளுமவனாய. வைகுந்தன - பரமபதநிலயனாய. வானோா பெருமான - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனுமான. மாமாயன் - நிரபேக்ஷனாயவைத்துத் தனனாச்சர்ய குணசேஷ்டிதாதிகளாலே நிரவதிகஸீலவானானவன. எமபெருமானே- எனக்குஸ்வாமியே.

இந்தஸம்பந்தம அவனுடைய ஸீலவத்தையாலே அவத்யகரமல்லவென்று கருத்து. .... *

௩௰- நான்காம்பாட்டு.

அவனபடி யிதுவாயிருந்தது, இனிநீர்செய்யப்பார்த்ததென்னென்ன; நாமகலப்பார்த்தாலுமுடையவர்கள் விடுவார்களோவெனகிறார். அத்யந்தநிரபேக்ஷனாயிருந்துவைத்து, ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமநேக யத்நங்களைப்பண்ணி யென்னைத்தனக்காக்கிக்கொண்ட குணங்களாலேயென்னை விஷயீகரித்தவன், இனி "நானல்லேன" என்னிலும், தன்னுடைய ஸௌசீல்ய குணத்தாலே யென்னைவிடானென்று ஸமாஹிதராகிறார்.

(தானொருருவே தனிவித்தாய்) [ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம்] (ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீ தேகமேவாத்விதீயம்) இங்கே அத்விதீயபதங்கள் மூன்றுண்டாயிருந்தது, இவற்றால் கொள்ளுகிற விநியோகமென்னென்னில்; ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே காரண விஷயமாய்க்கிடக்கிறன த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயென்கை. " தான " என்கிறவித்தால் - உபாதாநாந்தரமில்லையென்கை. " ஓ " என்கிறவித்தால் ஸஹகார்யந்தரமில்லையென்கை. " தனி " என்கிறவித்தால் - நிமித்தாந்தரமில்லையென்கை. " உரு " என்று - அழகு. அழகிய த்ரிவிதகாரணமுமாய். (தன்னில் மூவா முதலாய) இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யா நடுவே வந்தவதரித்து அவர்களோடே யெண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலவும், யாதவர்கள் நடுவே வந்தவதரித்து அவர்களோடொக்க வெண்ணலாம்படி யிருக்குமா போலவும், ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவே யவர்களோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யவதரித்து, ஸ்வேந ரூபேண நின்று பாலநத்தைப்பண்ணி, அவர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணிப்போருகையாலே, தன்னோடு கூடின மூவர் தொடக்கமான வென்னுதல்; அன்றியே, " தன்னில " என்றது - தன்பக்கலிலே யென்றபடியாய், தன்னுடைய ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்திலே, மூவா முதலாய - " ஸேந்த்ர: " (ஸேந்த்ர:) என்கிற இந்த்ரனையுங் கூட்டிச் சொல்லுதல். (வானோர் பலரும்) ப்ரஹ்மாதிகள் தொடக்கமான தேவர்களையும். (முனிவரும்) ஸநகாதிகளையும். (மற்றும்) ஸ்தாவரங்களையும். (மற்றும்) ஜங்கமங்களையும். (முற்றுமாய்) அநுக்தமான எல்லாவற்றையு முண்டாக்குகைக்காக.

(தானோரித்யாதி) இப்படி ஸ்ருஷ்டியுந்முகனான தான், தனக்குக் கண்வளர்ந்தருளுகைக்குப் போரும்படியான பரப்பையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தைத் தன்பக்கல் நின்றுமுண்டாக்கி அதனுட்கண்வளரும். இப்படி யேகார்ணவத்திலே தனியே சாய்ந்தருளுகிறவன் ஆரென்னில் (வானோர் பெருமான்) நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவன். (மாமாயன்) ஆஶ்சர்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவன். (வைகுந்தன்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். (எம்பெருமானே) அவனென்னையனே. உடைமைத் தப்பிப் போகப்புக்கால், உடையவர்களாறி யிருப்பார்களோ. பெறுகைக்கிடாக ஏற்கவே நோன்பு நோற்று வருந்திப் ப்ரஜையைப் பெற்ற தாயானவள் அவன் நடக்க வல்லனான ஸமயத்திலே, " தேஶாந்தரம் போவேன் " என்றால் விட்டாறியிராளிறே; அப்படியே நெடுநாள் தன் வாசியறியாதே போந்த வெனக்கு அறிவைத்தந்து தன்னை யுள்ளபடியறிவித்தவன், தான் தந்த அறிவைக்கொண்டு நானகன்று போகப்புக்கால், அவன் விட்டாறியிருக்குமோ.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (தானொருருவித்யாதி) கீழ்வாக்யவிவரணம் (அத்யந்த நிரபேக்ஷனையித்யாதி) "வானோர்பெருமான" என்றதைப்பற்ற (அத்யந்தநிரபேக்ஷனென்றது) அவன்படியிதுவாயிருந்தது-ஸௌசீல்யனாகையாயிருந்தது. நீர் செய்யப்பார்த்ததென்னென்றது-அகலப்பார்த்திரோவென்றபடி.

தானவித்து, ஓவிச்து, தனிவித்தாய், என்றந்வயிப்பது. உரு - அழகு. இது மூன்றிலு மந்வயிக்கக்கடவது. ஏகாரம் - பாதபூரணம். யதவா, "உருவேய" என்று நிற்கிறதாய், ஏய்தல்-பொருந்துதலாய், அழகோடேகூடினவென்றாய், அழகிய த்ரிவிதகாரணமென்றபடி. இதுக்குப்ரமாணம் (ஸதேவேத்யாதி) இந்தஸ்ருதியோடே ஸமாநார்த்தமாயிருக்கிற திதுவுமென்று தாத்பர்யம். இங்கேயென்றது - ஶ்ருதியிலும், மூலத்திலுமென்றபடி. அத்விதீயபதங்கள் - அத்வித்யத்வ ப்ரதிபாதகபதங்கள். "ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதநிஷேதவாசி" (ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வகதபேதநிஷேதபரம்) என்றமாயியை நிஷேதிக்கைக்காக வாத தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியையித்யாதி) மேலே "ஸஈக்ஷதலோகாந்நுஸ்ருஜா இதி" (ஸஈக்ஷதலோகாந்நுஸ்ருஜா இதி) என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே, இங்கும் "மற்றுமற்றும் முற்றுமாய்" என்று ஸ்ருஷ்டியை ப்ரஸங்கிக்கையாலே யென்றபடி. த்ரிவிதகாரணமுந்தானே யாகையாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டவேஷேண உபாதாநமும், ஸங்கல்ப விஶிஷ்டவேஷேண நிமித்தமும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விஶிஷ்டவேஷேண ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கையென்றபடி. அந்த ஶ்ருதியிலர்த்தத்தை யிவ்விடத்திலுங்காட்டுகிறார் (தானெனகிறவித்யாதி) (அழகியத்ரிவிதகாரணமாய) அழகாவது-ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமானவிஶேஷ்ய ஸ்வரூபத்திலே விகாரராஹித்யமும், விலக்ஷணஜ்ஞாநஶக்த்யாதி மத்த்வமும், "பாஷ்யத்திலே, 'ஏகமேவாத்விதீயம்', என்கிறபதத்ரயத்தாலும்- உபாதாநநிமித்தத்வஞ்சொன்னது - ஸஹகாரிகாரணத்வத்துக்கு முபலக்ஷணமாகஸ், 'ஸதேவ' என்றது - அஸத்கார்யவாத வ்யுதாஸபரமாக வருளிச்செய்திருக்க, இவரிங்கே, 'ஸதேவ' என்றதுக்கு-ஸஹகாரிகாரணபரமாக வருளிச்செய்கையாலே, இதுவுமொரு நிர்வாஹமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

தனினொவாமுதலாய - தன்னோடுகூடினவர் தொடக்கமானவென்னுதல், தன்னில - தன் ஸங்கல்பத்திலேயுண்டான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகள் தொடக்கமானவென்னுதல். ப்ரஹ்மாதிகளோடேகூடிநின்றால், தனக்கு மவர்களுக்கும் வாசியின்றிக்கே போகாதோவென்ன (இக்ஷ்வாகுவம்ஶயித்யாதி) "ப்ரஹ்மஸ்யாந்தரணஞ்ச" (ப்ரஹ்மேஶமத்யகணநா) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டவஸ்துவுக்கு நிக்ருஷ்டவஸ்து ஸாஹசர்யமுண்டானாலு முத்கர்ஷத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து.

கீழ்ச்சொன்ன வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பாக ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகிறது (தானோர்பெருநீரித்யாதி) தானோர்பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றியென்று - அண்டஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லி, அதுக்குள்ளே ஏகார்ணவத்தை ஸ்ருஷ்டித்துக்கண்வளர்ந்த படியையச்சொல்லுகிறது. பெருநீர் - ஏகார்ணவம்.

கலவிருக்கை - கொலுச்சாவடி.

அவதாரிகைக்குச்சேர பலித்ததையருளிச்செய்கிருர் (உடைமையித்யாதி) ஆதிபிராமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (பெறுகைக்கித்யதி)

தானொருருவேதொடங்கி, முற்றுமாய, தானதனுள்ளேயோபெருநீ தோற்றி அதனுடகணவளரும வைகுந்தன, வானோர பெருமான, மாமாயன, எம பெருமானே இதயநவய: .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

மானேநோக்கிமடவாளைமார்பிறகொண்டாயமாதவா
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்திற்றெறித்தாயகோவிந்தா
வானார்சோதிமணிவண்ணமதுசூதாநீயருளாயுன
றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(மானேநோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்ய த்தாலே ஆழ்வார் வஶீக்ருதராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் "தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய அநாஹ்ருதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலுவர், இவர்தாமே நம்மோடே 'ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணும்' என்றபேக்ஷித்துப் பதறினால் பின்னை யவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகும்" என்றிற வாங்கியிருக்க, இவருமவனை யபேக்ஷிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; லக்ஷ்மீகடாக்ஷ தத்ஸம்ஶ்லேஷைக போகனாகையாலே மாதவனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையனா யிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக மநுஷ்யஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதாபக்கலுள்ள வைத்யமபாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து, பின்னை தத்கத தோஷங்களைப் போக்கும ஸ்வபாவனாய், திர்யக்யோநிகதமான ஜந்துக்களுக்கும் ரக்ஷகனாய், ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே ஆபூரிதமான நிகிலபுவநங்களையும் திருநாட்டையுமுடையையாய், நிர்மலமாய ரமணீயமான திவ்யரூபத்தையுடையையாய், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனா யிருந்தவனே, உன்தேனேமலரும் திருப்பாதத்தை வினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஆஶ்ரிதார்த்தமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனை இந்த பந்தாநுரூபமாக அநுபவரூப ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தரவேணுமென்றாத்திக்கிறார்.

மானேய - மானேடொத்த. நோக்கின - நோக்கை யுடையளாய். மடவாளை - மடப்பத்தை நிரூபகமாகவுடையாளான நாரீணுமுத்தமையை. மார்பில் - மார்பிலே. கொண்டாய - வைத்துக்கொண்டவனாய். மாதவா - அத்தாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தைப்பெற்றவனாய். வேறொருஅவயவத்துக்குக்குறைவற கூனே - கூனிகூனே. சிதைய - சிதையும்படி. உண்டைவில் நிறத்தில் - உண்டைவில்லின்படியிலே அநாயாஸேந தெறித்தாற்போலே. தெறித்தாய் - நிமிர்த்தவனாய். கோவிந்தா - அறிவில்லாதபசுக்களையும் பெரும்பேறாகரக்ஷித்தவனாய். வான் - அறிவுடையார்தேஶத்தை. ஆா - நிறைக்கும். சோதி - ஒளியையுடைய. மணிவண்ணா - மாணிக்கம்போன்றவடிவையுடையனாய. மதுசூதா - ஆஶ்ரிதவிரோதியான மதுவை நிரஸித்தவனே. நீ - நீ. உன - உன்னுடைய. தேனே - மதுவுத்ஸமாய். மலரும் - விகாஸியான. திருப்பாதம் - திருவடிகளை. வினையேன - இசைந்தபின்பும் விளம்பிக்கைக்கடியான பாபத்தையுடையேனான நான். சேருமாறு - கிட்டும்படி. அருளாய் - கருபைபண்ணவேணும்.

இத்தால - பராத்தநீயனுடைய நிதயபுருஷகார யோகத்தையும், ஆஶ்ரித வக்ரதையைக்கழிக்கு மார்ஜஜவாபாதகத்வத்தையும், ரக்ஷணபிநிவேஶத்தையும், பராபயமான தேஶவிகரஹவைலக்ஷணயத்தையும், பரதிபந்த நிவர்த்தகத்வத்தையுஞ சொல்லிற்றாயிற்று. "கூனேசிதைய" எனகிறவிடம் - "பெருமாளசுண்டுவில்லாலே கூனிகூனைசசிதைத்தபடி சொல்லிற்று" எனபாருமுளர்; அப்போது கோவிந்தனென்று - பூமிக்கு ரக்ஷகனென்றுகொள்வது. .. ..*

௫ - ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபிமுகயம்பண்ணின வநந்தரம் * க்ரியதாமிதிமாம் வதபோலே, ஏவி யடிமைகொள்ள வேணுமென்று பராத்திக்கிறு ரென்னுதல்; இவராபிமுகயமபண்ணசசெய்தே அவனமுகங்காட்டாதே அல்பம் விளமபிக்க, அதுபற்றுமை "அருளாய" என்கிறுரென்னுதல்.

(மானேயிதயாதி) அருளுவிப்பாருமருகேயுண்டாயிருக்க, "எனக்கருளாய" என்று பராத்திக்கவேண்டுகிறதென். (மானேநோக்கி) மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாய. ஏய்கை - பொருந்துகை. மானேடொத்தநோக்கை - கண்ணையுடையளாய. (மடவாளை) ஆதமகுணேபேதையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை. காரியப்பாடறக் கண்ணாலே யவனை யொருக்கால நோக்கினால், ஒருபாட்டம மழைவிழுந்தாற்போலே குளிருமபடியாயிற்று நோக்கிருப்பது. அன்றிக்கே, (மடவாள்) மடப்பமாவது-துவட்சியாய, அவன்றன்கண்ணாலே யிவளைநோக்கினால், "தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மையம்பூ" என்கிறபடியே, வண்டாலே ஆத்தஸாரமான பூப்போலேயாயிற் றிவளிருப்பது. (மார்பிற்கொண்டாய்மாதவா) மாம்பழத்தோ டொருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்கசசெயதே அப்பேரை தரிக்குமாப்போலேயிறே யிவனை யொழிய ஸ்ரீமானென்னும்

பேரை தரிக்கிறவர்கள். அதனன்றிக்கே, "விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்த்தயா" (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸ்த்தயா) என்கிறபடியே, அவள் திருமார்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே "மாதவன்" என்னுந்திருநாமத்தையுடையவனே. (கூனேசிதைய) அவளருகின்றிக்கே யொழிய வானுற்றுனை னைகிட்டினாக கவதயமவருமோ.

"கூனேசிதைய" என்றது - இவளுடைய அல்லாத அவயவங்களுக்கொருவாட்டம் வாராதபடி நிமிர்த்தவத்தைப்பற்ற. வனவாஸஹேறது பூதையான குப்ஜையைச் சொல்லிற்றாய, பாலயத்திலே சுண்டுவிற்கொண்டு திரியாநிற்கப் பெருமாள் லீலாரஸ மநுபவித்தாரொன்றுண்டு; அதைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். அப்போது "கோவிந்தா" என்கிறது - பூமிக்கு ரக்ஷகனானவனென்கிறது. அன்றிக்கே, திமபுசேருவதுகருஷ்ணனுக்கே ஆகையாலே "போமபழியெல்லாமமணன்றலையோடே" என்னுமாபோலே, அவனறலையிலே யேறிட்டுச்சொல்லுதல்; அதுவுமன்றிக்கே, சாரந்திட்டகூனிதன்னையே சொல்லிற்றாய, வருத்தமறச் சுண்டுவில் நிமிர்க்குமாபோலே நிமிர்த்தவனென்னுதல். தெறிக்கையாகிறது-க்ரியையாய், நிமிர்த்தாயென்றபடி. கருஷ்ணனுக்கும் வில்லுண்டோ பின்னையென்னில்; வேலிக்கோலவெட்டி விளையாடு வில்லேற்றித்திரியுமிறே, "தருமமறியாக் குறும்பனைத் தன்கைச் சார்ங்கமதுவேபோல்" என்று வில்லுண்டாகவே யருளிச்செய்துவைத்தாளிறே. (கோவிந்தா) திர்யக்குகளோடும் பொருந்துமவனல்லையோ நீ.

(வானாசோதிமணிவண்ணா) அதுகிடக்க "ஹஸ்தாநாம" (பகதாநாம) என்னும் வடிவுபடைத்தவனல்லையோ. குப்பியில் மாணிக்கம் போலே த்ரிபாத்விபூதியிலுமடங்காதே விம்முமபடியாயிற்று வடிவில் புகரிருப்பது. (மதுசூதா) அவ்வடிவை யநுபவிப்பார்க்கு வரும் விரோதியைப் போக்குவாயும் நீயன்றோ. மதுவாகிற வஸுரனைப் போக்கினாற்போலே யென்விரோதியைப்போக்கினவனே. (உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம) இவையொன்றுமில்லையாகிலும் அடியிலுன் போக்யதையைப்பார்த்தாற்றானவிடப்போமோ. "விஷ்ணோ:பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" (விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:) என்னக்கடவதிறே. இவர் பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதிறே யாசைப்பட்டது, இவராசைப்பட்டபடியே "திசைகளெல்லாந்திருவடியாற்றாயோன" என்று அத்திருவடிகளையே காட்டிச் சேரவிட்டான. உன் தேனேமலரும் திருப்பாதமென்று - அதையேயபேக்ஷிக்கிறார். (சேருமாறுவினையேனே) கலத்திலிட்ட சோற்றை விலக்குவாரைப்போலே, நீவந்துகிட்டக்கொள்ள அகலுகைக்கடியான பாபத்தைப்பண்ணின நானசேருமா றருளவேணும். தாமிசைந்தபின் புகு கிடையாமையாலே (வினையேனென்கிறார்)........ ....*

ஜீயா அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (மானேநோக்கியித்யாதி) கீழ்ரண்டுபாட்டிலும் ஸமாஹிதரானவிப்பாட்டிலே "சேருமாறருளாய" என்று ப்ரார்த்திக்கிறதேதென்ன; தவேதாபரிஹரிக்கிறார் (ஆபிமுக்யமித்யாதி) முந்தின அவதாரிகையிலே, "அருளாய" என்று - கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை இரண்டாவதில, புருஷார்த்தமாகைக்காக அவன்தாழக்க, ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றபடி. ப்ரதமாவதாரிகையில வினையென்கிறது - அகலுகையிலுண்டான வ்யஸநத்தை. த்விதீயாவதாரிகையில, ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகபாபம.

பிராட்டியைச்சொன்னதுக்கு பாவம (அருளுவிப்பாரித்யாதி) "நோக்கு" என்றதுக்கு - கண்ணென்றோராத்தமருளிச்செய்தது, கடாக்ஷபரமாகவாத்தாந்தரம் (காரியப்பாடறவித்யாதி) காரியப்பாட்ற - ப்ரயோஜநாந்தரமின்றிக்கே ஸ்நேஹத்தோடேகூட. "மடவாளே" என்றதுக்கு - ஆத்மகுணப்பேதையென்றோராத்தமருளிச்செய்தது, துவட்சியையுடையவளென் றாத்தாந்தரம (அன்றிக்கேமடவாளித்யாதி) துவட்சி - லாகவம். அவன நோக்கினதுக்கு ப்ரபதமெங்கேயென்ன, "மானேநோக்கி" என்று - அவளைச்சொன்னபோதே, அர்த்தாத்ஸித்தம். அதாவது - இந்நோக்கையுடைய விவள் துவளும்போது அவன் நோக்காலே யாகவேணுமிறே. (தெய்வவண்டித்யாதி) பரதேவதையாகிற வண்டானது விமர்த்தித்து புஜித்தது, அத்தாலே யாத்தஸாரமான வென்னுடைய ஸதீர்த்தவமானவிது, பரிதாபஸஹமல்லாத ஸுகுமாரமான பூவென்னலாயிராநின்றது. இங்கே, "மாம் ஸ பருஷோரஸஸிராவ்யதிவித்ய வ்ருத்தை: காந்தோபபோகலலிதைர்லுலிதாங்கயஷ்டி: । புஷ்பாவளீவ ரஸிகப்ரமரோபபுக்தா த்வம் தேவி நித்யமபிநந்தயஸே முகுந்தம்" (மாமஸபருஷோரஸஸிராவ்யதிவித்யவருத்தைஃகாந்தோபபோகலலிதாலுலிதாங்கயஷ்டி:। புஷ்பாவளீவரஸிகப்ரமரோபபுக்தாத்வந்தேவிநித்யமபிநந்த்யஸேமுகுந்தம" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ரஸஸிரா: - மந்மதோத்தீபகஸரீரஸ்த்தநாடிகளை. வ்யதிவித்ய - ஸ்பாஸித்து. வருத்தை: - பரவருத்தை:. உபபோகலலிதை: - உபபோகசேஷ்டாபி:. லுலிதா - ஸிதிலீக்ருதா.

"மாபிறகொண்டாய" என்றபோதே, "மாதவன" என்று ஸித்தமாயிருக்க, புநஃசமாதவனென்பானென்னென்ன (மாமபழத்தோடித்யாதி) ஒருஸம்பந்தமின்றிக்கேயிருக்க - ஸாதருஸ்ய ஸம்பந்தமு மின்றிக்கேயிருக்க. அப்பேரை - மாமபழவுண்ணியென்கிறபேரை. சருகுண்ணி - சிறியவுண்ணி. மாமபழவுண்ணி - பெரிய வுண்ணி, என்றிப்படிகளிலே சிலவுண்டென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே - ஸ்ரீயோட்டைஸம்பந்தமின்றிக்கே ஸ்ரீமானென்னும் பேரை தரித்திருக்கிறவர்கள்போலன்றிக்கேயென்றபடி. மாபிலகொள்ளுகையாலே மாதவனென்றபடி. (விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்த்தலேத்யாதி) ப்ரதமேமபோ நவமே, "தயாவலோகிதா தேவா விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா । லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா பரம் நிர்வ்ருதிமாகதா:" (தயாவலோகிதாதேவாவிஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்தயா। லக்ஷ்ம்யாமைத்ரேயஸஹஸாபரம்நிர்வ்ருதிமாகதா:.)

சார்த்திட்ட கூனிபக்ஷத்திலே யவதாரிகை (அவளருகினறிக்கே யித்யாதி) ஏவகாரார்த்தம (இவளுடையவித்யாதி) "பிள்ளைசாககூன நிமிரும்" என்றதை வயாவர்த்திக்கிறது. இந்தபக்ஷத்திலே பதார்த்தம - கூனேபோம்படியாக, உண்டையில் நிறத்தில - உண்டையில நிமிர்க்கும் பரகாரத்தாலே. தெறித்தாய-நிமிர்த்தாயென்று. நிறம் - பரகாரம். வஙவாஸஹேதுவான குப்ஜாபக்ஷத்திலே, கூனுனது, சிதையும்படி - முன்னுமபின்னும தளரும்படி. உண்டையிலலாலே, நிறத்திலே - மாமத்திலே. தெறித்தாய - எயதாயென்று பதார்த்தம. இந்தபக்ஷத்திலே, நிறம் - மாமம். இந்தபக்ஷத்திலே, "விலலினுடையவுண்டைகொண்டு மர்மத்திலேயெயதாய" என்று மோருருவிலே யருளிசசெய்வா. "உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி" என்னக்கடவதிறே. அரங்க - மறைய. இபபக்ஷத்திலே, "கூனே" என்கிற ஏகாரம - அவயயம.

(பூமிக்கு ரக்ஷகனுனவனிதி) காம்ரக்ஷயதவேநவிந்தி - லபதஇதி - கோவிந்தஃ என்றபடி. (அமணனறலேயோடேயெனனுமாபோலே) பெருமாளசெய்தத்தையு மவன்றலைமேலே யேறிட்டுசசொலலுதலென்றபடி. ப்ராஹ்மணன, சுவர்வைத்தவன, ஜலம்விட்டவன, குசவன, வேசயை, ரஜகன், அமணனென்றவை. இந்தகதையை யநுஸந்திபபது.

இவவிரண்டுபக்ஷத்திலும, அபரிதோஷத்தாலே ப்ரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (அதுவுமன்றிக்கே யித்யாதி) "தெறித்தாய்" என்றுல - நிமிர்த்தாயென்றுகாட்டுமோவென்ன (தெறிக்கையித்யாதி) உண்டையிலே நிமிர்க்கும் பரகாரத்திலே என்கைக்கு (க்ருஷ்ணனுக்கும்) என்றுகூட்டுவது. பெரியாழ்வார்திருமொழி (வேலிக்கோலித்யாதி) வேலிக்காலகளிலே யிருக்கும் கோலைவெட்டி. விளையாடுவில்லேற்றி - லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பண்ணி நாணியேற்றிட்டு. நாயச்சியார்திருமொழி (தருமமறியா வித்யாதி) "ஆநருஸம்ஸயம்பரோதாமஃ" (ஆநருஸம்ஸயம்பரோதாமஃ) என்றிருக்கும்படி யறியாதகுறும்பனறன திருக்கையிலுண்டான அந்த ஸாரங்கம்போலே. கோஸப்தார்த்தம். (திரயக்குசளோடுமென்று.)

(வானுரித்யாதி) வானிலேபூர்ணமாயிருக்கிற தேஜஸ்ஸையும், ஸ்பருஹணீயமான வர்ணத்தையுமுடையவனே இதிஸபதார்த்தஃ. "மணிவண்ண" என்றதுக்குபாவம் (அதுகிட்டகவித்யாதி) "ஆர" என்றதுகக்கர்த்தம (துப்பியிலித்யாதி) குப்பிஸ்த்தாநம்-பரமபதம.

உக்தார்த்தத்தையே விஸேஷநிஷ்டமாக வுபபாதிக்கிறுா (மதுவாகிறவித்யாதி) பாவாந்தரமாதல். எனவிரோதியையென்றது - அயோகயதாநுஸந்

(தேனேமலருந்திருபபாதம்) தேன்போலேபோக்யமான திருவடிகளென்னுதல் ; தேன என்று - தேனபோலேபோகயமான ஜலத்தையுடைய கங்கையாய், கஙகை ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்னுதல. இதில் முந்தினவாதத்தை யருளிச்செய்கிறுா (இவையித்யாதி)-போக்யதைக்கு பரமாணம் (விஷ்ணோரித்யாதி) த்விதீயார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறுா (இவர்பெருநிலமித்யாதி) உருகரமஸ்யவிஷ்ணோஃ பரமேபதே, மதவஉத்ஸஃ-மதுநஃபரவாஹஃஎன்றபடி. "தஜ்ஜாஸ்ருதேர்மதுந உத்ஸஃ" (தஜ்ஜாஸ்ருதேர்மதுநஉத்ஸஃ) என்னக்கடவதிறே. இவவிரண்ட

ரத்தத்துக்கும் நியாமகம் - “ மத்வ உத்ஸ: ” (மத்வ உத்ஸ:) என்றதுக்கு - மதுவத் போக்யமான திருவடிகளென்றும், மதுவத்போக்யமான கங்கையை ப்ரவஹிக்கி ற திருவடிகளென்றும், கலந்திக்ழ நாராயணசப்தார்த்தவேத்தா வ்யாக்யாநம்பண்ணி னது. முந்தினவர்த்தம் பாதவத்திலே. இரண்டாவது - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்திலே. இந்தபக்ஷத்தில், த்ரிவிக்ரமனுடைய திருப்பாதமென்று விவக்ஷிதது, இங்கே த்ரிவி க்ரம ப்ரஸங்கமென்னென்ன (இவாபெருநிலமித்யாதி) என்று ஸங்கதி. ஏகார்த் தபக்ஷமேமுக்யம். இப்பக்ஷத்தில, அல்லாதவவயங்களெல்லாங்கிடக்க, இவர் “ தி ருப்பாதம) என்பானென்னென்ன (இவரித்யாதி) என்று ஸங்கதி. தேனேய்கை-

வடிகளென்றபடி. த்விதீயார்த்தத்தில, தேனபோலே போக்யமான ஜலத்தோடே கூடின கங்கையானது மலரும - ப்ரவஹிக்கிற திருவடிகளென்றபடி.

அவதாரிகாத்வயத்துக்குஞ்சேர, “ வினையேன ” என்றதுக்கடைவே தாத் பர்யத்வயம (கலத்திலிட்டவித்யாதி)

மானேநோக்கிதொடங்கி, மதுசூதா, வினையேனுன தேனே மலருந்திருப் பாதஞ் சேருமாறருளாய இத்யந்வய:. .. ..*

[illegible] றும்பா

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாயவிண்ணோர்தலைவாகேசவா
மனைசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
சினையேய்தழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா
இனையாயினையபெயரினாயென்றுநைவனடியேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவிரோதியானவெ ன்னுடைய வநர்ஹதாநுஸந்தாநமாகிற வினையைப்போக்கின ஸௌஶீல் யத்தை யுடையவனே, அயாவறுமமரர்களுக்கு உன்னைக் கொடுத்துக்கொ ண்டிருக்கிற பரமோதாரனே, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனானவ னே, ஆஶ்ரித ரிருந்தவிடத்திலே வந்தவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே, ஆ ஶ்ரிதாபக்கலில நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தையுடையவனே, நிரதிஶயபோ க்யபூதனே, ஆஶ்ரித நியோககரனானவனே, ப்ரணயஸ்வபாவனே, மற்று மேவமவிதமான சேஷ்டிதத்தையும குணங்களையுமுடையவனே, உன்றி ருவடிகளைச்சேரப் பெறாமையாலே அலற்றி அத்யந்தமவஸந்நனானேன்; உன்தேனேமலருந் திருப்பாதஞ்சேருமா றருளாயென்கிறார்............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அபேக்ஷாநந்தர மநுபவம் ஸித்தியாமையாலே, தத்ஸித்திஹே துவாய் போக்யமானஸ்வபாவங்களையும்திருநாமங்களையும்ஸ்மரித்துசிதிலராகிறார்.

வினையேன் - வினையேனுக்கே அஸாதாரணமாய. வினை - பரமாதிஶயத்தாலே ஆஸக்தியிலும், அபகர்ஷத்தையநுஸந்தித்த சகலப்பண்ணும் பாபத்துக்கு. தீரா- ஶாந்திகரமான. மருந்தானாய - சிலவத்தஸ்வரூபமான மருந்தானவனே. விண்ணோர்- விரோதிப்ரஸங்கமில்லாத ஸூரிகளுக்கு. தலைவா-நிர்வாஹகனானவனே. கேசவா- அவர்களைப்போலன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் ஸத்தாநிர்வாஹகனாகையாலே கேஶவனென்னும் திருநாமமானவனே. மனைசேர் - குடிசிலகூடக்கொண்டு ப்ரீதிகையாலே மனையோடுசேர்ந்த. ஆயர் - ஆயருடைய. குலம்- குலத்துக்கு. முதலே-மூலமானவனே. மாமாயனே-அபர்யந்தமான நவநீத சௌர்யாத்யாஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. மாதவா - அதுக்கடியாய "ஏஷ நாராயணஶ்ஸ்ரீமாந்" (ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்) என்று ப்ரமாணஸித்தமான இவ்வவதாரகதமான ஶ்ரிய:பதித்வத்தாலே மாதவனென்ற திருநாமமானவனே. சினை - பணைகளோடு. ஏய - சேர்ந்து. தழைய - தழையையுமுடையவான. மராமரங்களேழும் - மராமரங்களேழையும் எய்தாய - எய்தவனே. சிரீதரா - அத்தாலேவந்த வீரஸ்ரீயாலே ஸ்ரீதரனென்று திருநாமமானவனே. இனையாய - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களையுடையவனே. இனையபெயரினையென்று - இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடையவனேயென்று. அடியேன் - உன்னோடு நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையுடைய நான். நைவன் - சிதிலனாகாநின்றேன்.

இத்தால்-அநுபவவிரோதி நிவர்த்தகத்வமும், அநுபாவ்யவிபூதியோகமும், ஆஶ்ரிதஸத்தாநிர்வாஹகத்வமும், தத்விஷயஸௌலப்யாதிகளும், அத்தாலவந்த உந்மேஷமும், தத்ஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தமும், விஶ்வாஸஜநகத்வமும், தந்நிபந்தநௌஜ்ஜ்வல்யாதிஶயமுந் தோற்றுகிறது. . ... *

௬ - ஆறும்பாட்டு

இவராபிமுகயம்பண்ணினவாறே அவனலபம தாழ்த்தான், இவர் என்னை யிழந்தாய்கிடா 'ய என்கிறார்.

(வினையேனித்யாதி) உன்னைப்பார்த்தல, என்னைப்பார்த்தல செய்யவேண்டாவோ. (வினையேன்வினை) சேதநரெல்லார்க்குமுள்ளவினைபோலல்லவாயிற்றிவரது ; "பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம பெறவேணும" என்றிறேயவர்களிருப்பது, அகலநினைக்கிறவிதுள்ள திவரொருவர்க்குமிறே. (தீர்மருந்தானாய) "நான்கிடடுகை அத்தலைக்கவத்யம்" என்று அகலுகைக்கடியான வினையைப்போக்குமருந்தானவனே. வினையைப்போக்கிற நெங்குநின்றும் வந்தென்னில (விண்ணோர்தலைவா) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிறகசெய்தே, "நானயோக்யன்" என்றகலவேண்டாதாராகுநியந்தாவாயிருக்குமிருப்பில நின்றும் வந்தாயிற்று. (கேசவா) அதுக்கிவ்வருகே யொருப்பயணமெடுத்துவிட்டபடி. "ஆவாங்வாஜேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவநாமவாந்" (ஆவாந்தவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேஶவ நாமவாந்) என்கிறபடியே. (மனைசேராயர்குலமுதலே) அங்கிலையிலநின்று மிவ்வருகேபோந்து கிட்டினபடி. பஞ்சலக்ஷம்குடியாகையாலே, ம

னையோடுமனை சோந்தவென்னுதல ; ஆயர்மனைகளிலே வந்து சோந்து, அவர்கள குலததுககு முதலானவனெனனுதல் ; அன்றிககே, நாலுமூங்கிலைககொண்டுபோய, தஙகுமிடத்திலே வளைத்துததஙகுகையாலேசொலலிற்றுதல். (மாமாயனே) இடைககுலததிலே வந்துபிறந்து, அவாகள் ஸ்பாஸித்த தரவ்யமே தாரகமாய், அதுதன் களவுகண்டு புஜிக்குமபடியாய், அதுதான தலைககடட மாட்டாதே வாயதுகையதாக அகப்பட்டுககட்டுணடடியுணடு நிறகுமநிலை. இவ்வெளிமைக்கடிசொலலுகிறது (மாதவா) அவளோட்டைசசோததி. (சினையேயிதயாதி) மஹாராஜனா விஸவஸிபபிதது காாயஞ்செயதபடி. சினையெனறுபணா - ஏயகை - நெருஙகுகையாய, பணைகளோடுபணைகள் நெருஙகித்தழைதது, நினைததபடி இலககுககுறிகக வொண்ணுதபடி நின்ற மராமரங்க ளேழையு மெயதவனே. இத்தால - ஆஸ்ரிதா தனனுடைய ரக்ஷணத்திலே ஸஙகிததால, ஸஙகாநிராகரணம்பணணி ரக்ஷிககுமவனென்றபடி. (சிரீதரா) மராமரஙகளெயகைக இலககுககுறிததுநினறபோதை வீரலக்ஷ்மியைசசொல்லுகிறது (இனையாய) ஏவமவிதமான குணசேஷ்டிதஙகளையுடையவனே. (இனயபெயரினுய்) குணசேஷ்டிதங்களுககு வாசகஙகளான திருநாமஙகளையுடையவனே. (எனறுநைவன) "காணவேணும், கேடகவேணும்" என்னமாட்டாதேநையாநினறேன. (அடியேனே) ஆருடைமையழிகிறது ; உடையவாகள தஙகளவஸ்துவை வேணுமாகில நோககிக்கொளளுகிருாகளென்கிருா. இதேதேனும் ஸ்வதநத்ர வஸ்துவாய்ப படுகிறதோ ; பிறர்ககுரிததா யழிகிறதோ ; உனனால ரக்ஷிக்க வொண்ணுமே அழிகிறதோ ; என்னுல் ரக்ஷிககலாயழிகிறதோ !.... .. . .

யர் அரும்பதம்

ஆரும்பாடடு. (வினையேனிதயாதி) ஏழிறபாட்டில கைஙகாயபரார்ததநாபரமானமுநதினவவதாரிகையை யுபஜீவிததுககொணடு, " நைவன " எனறபததைககடாக்ஷிதது ஸங்கதி (இவராபிமுகயமிதயாதி) தவிதீயாவதாரிகைககு, ஏழிறபாடடுககு சேஷமிபபாட்டு. எனனையிழநதாயெனறது - " நைவன் " என்றததைபபறற.

" இனயபெயரினுய " எனனுமளவுகருமபாவம (உனனைபபாாததலெனறது) " அடியேன " எனறதனைபபறற (எனனைபபாாததலெனறது) அநநயகதியெனறபடி. யதவா, " விணணோர்தலைவா, வினையேன " எனறவிரணடையும்பற்றவெனனுதல. அபபோது, ஸாவஜஞனுய ஸாவஸகதியானவுனனைபபாாத்தல, அஜஞனுயஸக்தனுனவெனனைபபாாததலெனறபடி.

எனவினை எனனுதே " வினையேனவினை " எனறதுக்குபாவம் (சேதநரொலலாாககுமித்யாதி) சேதநரொல்லாாககும் - முமுக்ஷுககளெலலாாககும். அதெபபடியெனன (பகவத்ஸமஸ்லேஷமிதயாதி) (மருநதானவனே) போககுமருநது-ஸீலகுணம.

"கேசவா" என்று - ப்ரஹ்மருத்ரோதபாதகனை ப்ரத்யும்நனைச்சொல்லு கிறது. ஒருபயணமெடுததுவிட்டபடியெனறது - ஸ்ருஷ்ட்யுநமுகனாய் ப்ரஹ்மருத்ர ஜநகனை தசையைபபறற. ப்ரஹ்மருத்ரஜநகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆவாமி த்யாதி) "கஉதிவு ஹூணொநாஉ ०ா०மெஸாஹ०ஸு‍தெஹிநா०" (ஈஇதி ப்ரஹ்மணோநாமஈஸோஹம ஸாவதேஹிநாம்) இதமபூர்வார்த்தம். இதம்ஹரிவம் ஸைகலாஸ்யாதாராயம்.

அநகிலேயினிறும் - ப்ரஹ்மருத்ரோதபாதகனை பரத்யும்நனை நிலையில நினறும்.

மனைசேரென்றது - ஊருக்குவிசேஷணமாகவும், க்ருஷ்ணனுக்குவிசேஷணமாகவும், இடையாக்குவிசேஷணமாகவும், மூனறாததமருளிசெய்கிறா (பகு சலக்ஷமித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) குலமென்று - ஊருக்கும், வமஸத்துக்கும பேர. தவிதீயார்த்தத்துக்கு, திருவவதரித்ததென்றதே, "சேர" எனறது-திருவவதாரம மதுரையிலே யாகையாலே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு, மனையோடேசேர்ந்தவா யென்றபடி.

பதஸங்கதி ஸித்தமாத்தமாஹ (மராமரநகளித்யாதி) கீழே, "மாதவன" என்கையாலே ஸித்தவேபொருளென்றுதாதபாயம.

(குணசேஷடிதங்களுக்கித்யாதி) குணவாசகங்கள - "கேசவா, ஆயர் குலமுதலே" இத்யாதிகள். சேஷ்டிதவாசகங்கள - "மராமரமெய்தாய்" இத்யாதி. "என்றுனைவன" எனகிறவாக்குபாவம் (காணவேணுமித்யாதி) "இனையாயினையபெயரினாய்" என்றவநந்தரம, "திருநாமங்களைக்கேட்கவேணும, சேஷ்டிதங்களைக்காணவேணும்" எனனமாட்டாதே, பலஹாநியாலே நைவனெனறபடி.

"ஆருடைமை" இத்யாதிவாக்யத்வயோக்தமான அந்யஸேஷத்வநிவ்ருத்தியையும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ரயநிவ்ருத்தியையும, வ்யுத்க்ரமேணவருளிசெய்கிறா (இதேதேனுமித்யாதி) கீழ "உனனைபபார்ததல்" இத்யாதிக்குச்சேரதாதபர்யம)

க்ரமேணநவயஃ.... ....*

ஏழாம்பாட்டு.

அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடிசேர்தணணந்துழாயக்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை
செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தலதீக்குந்திருமாலை
அடியேன்காண்பானலறறுவனிதனின்மிககோராயாவுண்டே.

ஆறுயிரப்படி.

(அடியேன) இப்படி யெமபெருமானைக்காணவேணுமென்றபே க்ஷிக்கிற வாழ்வார், பின்னையு மவனுடைய வுத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையுமநுஸந்தித்து ; கெட்டேன, அவனையகலாதே நான்காணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறது என்னவஜ்ஞாநமோவென்று தம்மைநிந்

திக்து, " இவனைககாணவேணும் " என்ருசைபபடாதே யிவன்பககலிலே கைவல்யாதி ப்ரயோஜநங்களைககொண்டகன்றுபோவார்க ளென்னபாக ாமபண்ணிருரோ, நானுமங்ஙனேயாகபபெறறிலேனென்று நோகிருர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அஜ்ஞானனாம, அதயந்தஸாலபனுய் போக்யபூதனுய்வைத்து, அதிசயிதஞனவவனைக காணவேணுமெனறலற்றுகையாவதென், எனனவறிவு கேடோவென்று பழையநிகாஷாநுஸநதாநம தலையெடுதது நிராஶாரயகலத்தேடுகிருா.

சிறியஞானததன் - அலபஜ்ஞனன. அடியேன - நான். அறிதலாக்கும் - அதிஶயிதஜஞாநராலும். அரியானை-அறியவரியனுனவனுய். கடி - பரிமளம். சோ - செறிநத. தண - குளிரந்த. அநதுழாய்ககண்ணிபுனைநதானறனனை - திருததுழாயமாலையைபபுனைபவனுன தனமையையுடையனுய. கணணனை - நரவபோதத வபோக்யதவோதகாஷநகள பரகாஶிக்குமபடி சருஷணனுயவநதவதரிதத. அந்நிலையிலே செடியாா - ஸமஸாரகாநதாரஸமஸ்ருஷ்டமான. ஆக்கை - ஶரீரஸமபந்ததனை. அடியாரை - தனனேடே அவயவஹிதஸம்பநதமுடையார். சேர்தல்தீர்க்கும் - கிட்டாதபடிபண்ணிரக்ஷிககும். திருமாலை - ஶ்ரிய:பதியானவனை. அடியேன - சேஷபூதனுய்வைதது. காணபான - காணவேணுமெனறு. அலற்றுவன - அதநலைக்கவதயகரமாம்படி நானலறுகினறேன். இதனில் - இதில். மிககு - விஞ்சிறறு. ஓாயாவு - ஓரறிவுகேடு. உணடே - உணடோ.

அடியாராவாா - அதிசயகரரொனறுகருதது. முதலடியில் " அடியேன் " எனறது - சேஷதவநிரூபிதமான அஹமாசசததைககாட்டுகையாலே, நானென்றபடி. " 'செடியாராககை' எனகிறவிடம - கைவல்யாாதிகளான சேஷபூதாக்கு ஶரீரத்தைககழிததுக்கொடுககைகையைசசொலலுகிறது " என்றுஞ்சொல்லுவா .*

௩௫_ஏழாம்பாட்டு.

" நைவன் " என்ருர் ; இவ்வை நையக கொடுககமாட்டாமையாலே வந்து முகங்காட்டினுன் , அவனைப்பாரத்து, நம்மாலவரும குறைநிகயமு மிவனுககு வேணடாவெனறகலுகிருா.

(அடியேனசிறியஞானதகன) ஸம்ஸாரிகளிலறிவுகேடா " ஸர்வஜ்ஞா " எனனுமபடிகிடா ' எனனறிவுகேடு. " அலலேன " என்றகலுகிறவிவா " அடியேன " எனகிறது வாஸநையாலே. அன்றிக்கே, "அடியேன" எனகிறது - அடிமைககிசைநதன்று, ஜ்ஞாநாநநதஙகளோபாதி நிரூபகமாக சேஷத்வததை பரதிபத்திபணணியிருககையாலே, "அஹம" என்றவோபாதி " அடியேன் " என்கிருர். (சிறியஞானத்தன்) அதபல பஜ்ஞாநத்தையுடையவன். (அறிதலாககுமரியானை) எததனையேனும அதிஶயிதஜஞாநராயிருப்பார்கரு மறியபபோகாதவனுயிறறவன. ஸ்வதஸ் ஸர்வஜ்ஞனுன தனககு மறியபபோகாது, தனக்குந்தனறனமை யறிவரி

யானிறே. தமஃப்ரகாஸங்களுக்குள்ள சோதிபொருங்கிட!ரனைக்குமவனுக்கும். (கடிசேர்) அறிவரியவஸ்துவுக்கடையாளம் - திருத்துழாய மாலை. நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளமேறி வாராநின்றுள்ள திருத்துழாயமாலையைப்புனைந்தவனை. (கண்ணனை அறிவரியனாயிருந்துவைத்து, இடையாக்குமிடைச்சிகளுக்குந் தன்னையெளியனாக்கிவைத்தவனை செடியாரித்யாதி) செடி - பாபம். ஆர்தல் - மிகுதி. பாபம மிக்கிருக்கிறஶரீரம். * நோயெலாமபெய்ததோராக்கையிறே, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தியே" (ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே) என்று - அவனையேயுபாயமாகப்பற்றி, தூறுமண்டினசரீரத்தையறுத்துக்கொள்ளுமடியாருண்டு - கேவலர். அவர்களுக்கு அத்தைத்தவிர்த்துக்கொடுக்கும ஸ்ரீமானை. அவர்கள பின்னையடியரோவென்னில்; "அடியாராவார் - அவர்களே" என்றிருக்கிறார். என்றியவென்னில்; சேஷிக்கதிசயத்தைவிளைக்குமவர்களிறே - சேஷபூதராகிறார்; என்னைப்போலே கிட்டி யவனுக்கவத்யத்தை விளைக்கப்பாராதே, ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துக்கொண்டு கடக்கநிற்கிறவர்களிறே.

உமக்கிப்போது வந்ததென்னென்ன (அடியேன்காண்பானலற்றுவன்) "அடியேன்" என்பது, "காணவேணும்" என்பதாகாநின்றேன் நான். (இதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே ஸம்ஸாரியானநாளிலறிவேனன்றாயிருந்ததிறே. அது நன்றானபடியென்னென்னில்; அப்போது கடக்கநின்று பகவத்தத்த்வத்தைக்குறியழியாமைவைத்தேன், இப்போதன்றோ நான்கிட்டியழிக்கப்பார்த்தது; இதிற்காட்டி லறிவுகேடுண்டோ*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (அடியேனித்யாதி) "இதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நைவனித்யாதி) "அடியேன்சிறியஞானத்தன்" என்றயோக்யதாநுஸந்தாநமபண்ணி யகலுகையாலே முகங்காட்டினதுஸித்தம் (நம்மாலவரும சூணுதிக்யம்) அயோக்யரான நம்மை விஷயீகரிக்கையால் வரும் ஸர்வாதிகாரத்வரூபகுணுதிக்யம்.

சிறுமையினசரமாவதி (ஸம்ஸாரிகளிலித்யாதி) ஸவஸம்பந்த மவனுக்கவத்யமென்றகலுகிறவர் "அடியேன்" என்றும் பதந்தோறறச் சொல்லுகிறதென்னென்ன (அல்லேனென்றித்யாதி) சேஷத்வஜ்ஞாநவாஸனையாலேயென்றபடி.

இத்தால்பலிதம் (தமஃபரகாஸங்களுக்கித்யாதி)

மேலுக்குஸங்கதி (அறிவரியவித்யாதி) "சோ" என்கிற வாதத்மாநார்த்தம் (நாட்செலலவித்யாதி) கடி - பரிமளம். கண்ணி - மாலை.

பாபம் மிக்கிருக்கிறசரீரம் - பாபகார்யமானநோய மிக்கிருக்கிறசரீரம். அப்படியிருக்குமோவென்ன (நோயித்யாதி) திருமொழி. நோயெல்லாமிட்டுபெய

ண்ணினதொருசரீரமென்றபடி. "செடியாராக்கை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம (ஜராமரணேதயாதி) தோஸ்லப்தமே, "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஸ்ரித்ய யதந்தியே | தெப்ரஹ்மதத்விதுக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்மசாகிலம்." (ஜராமரண மோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்யயதந்தியே | தேபரஹ்மதத்விதுக்ருத்ஸ்நமத்யாத்மமகாமசாகிலம்.) செடி - தூறு. அவிதயாதிகள. அடியாரைச்செடியாராககைசேருதல் தீர்ககுநதிருமாலே யென்றநவயிபபது. அடியாரக்குச் செடியாராககையினுடைய சோதலே - சரீரஸம்பநதத்தைததவிரததுககொடுககும் ஸ்ரீமானேயென்றபடி. ஐகாரம - அவ்யயம். அடியாரக்கெனறபடி. தூறுமணடுகையாவது - மாறிமாறிப்பலபிறபபைசசொனனபடி. எனறிய - எதககாக. (திருமாலே) அதிகாரிசதுஷ்டயததுக்கும புருஷகாரமவர்ஜநீயமிறே.

(அடியேனகாண்பானலறறுவன) "அடியேன்" என்றலறறுவன், "காணவேணும்" எனறலறறுவனென்றபடி. இதயர்வாகில் நல்லவறிவுதானேதெனன (ஸமஸாரியானவிதயாதி) குறியழியாமே - வ்யாஹதமாகாமே.

கரமேணுநவயஃ..... ....*

எட்டாம்பாட்டு.

உண்டாயுலகேழுமுன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக
குண்டாய்வெண்ணெயசிறுமனிசருவலேயாககைநிலேயெயதி
மண்டான்சோாநததுண்டேலுமனிசாககாகும்பீாசிறிது
மண்டாவணணமணகரையநெய்யூண்மருந்தோ மாயோனே.

ஆறாயிரப்படி.

(உண்டாய்) இபபடி யாழ்வார் தம்மை நிந்தித்துக்கொண்டெம்பெருமானேயகல, அவனும் அநாலோசிதகுணகுணமாக ஆஸ்ரித ஸமஸ்லேஷைக தாரகதவமாகிற தன் ஸ்வரூபததைக்காட்டி யிவரை ஸமாதாநமபண்ணுகிறுன.

அதிக்ஷுத்ரமநுஷ்ய ஸஜாதீயனுய் வந்து பிறந்தருளி, திருவாயப்பாடியிலே போயபபுககு, ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெயயையுமபிநிவேஸாதிஸயததினுலே அவாகளுககொனறும் சேஷியாததொருபடி யுண்டருளிற்று, பணடு இநதலோகஙகளே யுண்டுமிழ்நதருளுகிறபோதேதேனும் மணடான சேஷிததுண்டாகிலு மந்தமண்கரைகைக்குமருந்தாகவோ, அனறிறே, ஆஸ்ரிதரோடுகலநது பரிமாறியல்லது தரிககமாட்டாததனமையாகையாலே செயதருளியுத்தனேயிறே யென்கிறுா ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இபபடி நிராஸராயிவாகலததேட, "நம்மோடுஸம்பநதமுடையாரைக்கைவிடோம், அவாகளேயொழிய நமககுச்செல்லாது, இததால வருவதோ

ரு அவத்யமில்லையென்னுமிடம் நம்பத்தானத்திலே கண்டுகொள்ளீர்" என்று ஈச்வரன் தன்னுடைய ஆச்ரிதவிஷய வ்யாமோஹத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கண்டு ஸமாஹிதராகிறார்.

மாயோனே - ஸர்வரோடும் ஸர்வப்ரகார ஸம்ச்லேஷம் பண்ணச்செய்தே அவத்யம் தட்டாத ஆச்சர்யபூதனே. முன்னமே - முற்காலத்திலே. உலகேழ் - ஒன்றுக்கொன்று பரிஹாரரூபமான ஸமஸ்தலோகத்தையும். உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். உமிழ்ந்து - அத்தை நிச்சேஷமாகவுமிழ்ந்து. சிறுமனிசர் - அல்பரான மநுஷ்யருடைய. உவலை - ஹேயமான. ஆக்கை - சரீரத்தினுடைய. நிலை - நிலையை. எய்தி - அடைந்து. மாயையால் - க்ருத்ரிமத்தாலே. புக்கு - ப்ரவேசித்து. வெண்ணெய் - வெண்ணெயை. உண்டாய் - அமுதுசெய்தாய். இது மண்டான் - அக்காலத்திலே யமுதுசெய்த மண்ணிலேகதேசம். சோர்ந்ததுண்டேலும் - சோர்ந்ததுண்டேயாகிலும். மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு. ஆகும் - உண்டாக்கக்கடவ. பீர் - வெளுப்பானது. சிறிது - அல்பமும். அண்டாவண்ணம் - கிட்டாவண்ணம். மண் - அந்தமண். கரைய - கரைக்கைக்கு. நெய்யூண் - அவதாராந்தரத்தில் நெய்யூண். மருந்தோ - மருந்தல்லவிறே.

அதுவும் - ஆச்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸம்ச்லேஷம். இதுவும் - அவர்கள்வஸ்துவொழியச்செல்லாமை யென்று கருத்து. பீர் - வெளுப்பு. வெண்ணெயும், நெய்யும் - பர்யாயம். .... *

ஈடு - எட்டாம் பாட்டு.

இவரிப்படி யகலப்புக்கவாறே, "இவர் துணிவு பொல்லாதாயிருந்தது, இவரைப் பொருந்தவிட வேணும்" என்று பார்த்து, "வாரீராழ்வீர், திருவாய்ப்பாடியில் வருத்தாந்தம் கேட்டறியீரோ" என்ன, "அடியேனறியேன்" என்றார் அதுகேட்கையிலுண்டான ச்ரத்தையாலும், "அவன்றானருளிச்செய்யக் கேட்கவேணும்" என்னும் ச்ரத்தையாலுமாக. "முன்பொருகாலத்திலே பூமியையெடுத்து வயிற்றிலே வைத்தோம், பின்பு அதுதன்னை வெளிநாடு காண வுமிழ்ந்தோம், அதிலே தேனும் சேஷித்ததுண்டாகக் கருதி, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயை விழுங்கினோங்காணும்" என்ன, "அது இதுக்கு பரிஹாரமாகச் செய்தாயோ', அதொரு காலவிசேஷத்திலே, இதொரு காலவிசேஷத்திலே," என்ன, "ஆனால் நாமிதுவெதுக்காகச் செய்தோம்" என்ன, "ஆச்ரித ஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யமுனக்கு தாரகமாகையாலே செய்தாயத்தனை" என்ன, "ஆனால், அவ்வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ச்லேஷமும் நமக்கு தாரகங்காணும், ஆனபின்பு நீருமமைக்கொண்டகலுவீராகில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்விலக்கினார் புக்கலோகம் புகுவீர்காணீர்" என்றான். அவன் கருத்தைத் தாமறிந்தமைதோற்றவநுபாஷிக்கிறாரிப்பாட்டில்.

(உண்டாயுலகேழுமுன்னமே) லோகங்களேழையுமெடுத்து வயிற்றிலேவைத்தாய முன்பொருகாலத்திலே. (உமிழ்ந்து) பின்னையது தன்னை வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. (மாயையாலபுக்குண்டாயவெண்ணெய) "மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்" (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம) என்கிறபடியே இச்சாபர்யாயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தாலேபுக்குண்டாய்வெண்ணெய். அது செய்யுமிடத்தில சகரவர்த்தி திருமகனாயப்புக்கு "வெண்ணெயமுது செய்ய" என்றால கொடாகளே (சிறுமனிசரிதயாதி) க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யர்களுடைய ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய நிலையை அப்ராக்ருதத்வ்யஸமஸ்தத்தாநத்துக்குண்டாக்கிக் கொண்டுவந்தாயிற்றிப்படி செய்தது. "கறையினார்துவருடுக்கை" என்கிறபடியே யிடையாளவிலே தன்னையமைத்துவந்து கிட்டியிறே வெண்ணெயமுதுசெய்தது; "ஸபலம்தேவி ஸஞ்ஜாதம்ஜாதோ ஹம்யத்தவோதாராத்" (ஸபலம்தேவிஸஞ்ஜாதம்ஜாதோஹம்யத்தவோதாராத்) என்னுமிறதச்செய்தேயிறே "நைஷகாப்பத்வமாபேதேநயோநியாமவஸத்பரபு:" (நைஷகாப்பத்வமாபேதேநயோநியாமவஸத்பரபு:) என்கிறது; இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரிலே யொருவன யாகமபண்ணுகிற்க, பிராஸைவாத்திதத்வாறே மந்த்ரபூதமானஜலத்தைப்பானம்பண்ண, கர்ப்பமுண்டாயிற்றது ஶுக்லஶோணித ரூபத்தாலே பரிணதமாயன்றிறே, ஶக்த்யதிஶயத்தாலே யிப்படி கூடக்கண்டபின்பு, ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாததில்லை யென்றுகொள்ளத் தட்டில்லையிறே. மண்ணையமுதுசெய்தது - அதின ஸத்தைக்காக; வெண்ணெயமுதுசெய்தது - உன் ஸத்தைக்காக.

(மண்டானித்யாதி) பூமியைத திருவயிற்றிலேவைத்துமிழ்ந்த போது சேஷித்ததேதேனும மண்ணுண்டாகிலும, பிற்பட்ட மநுஷ்யாக்கத்யலபமும சேஷியாதபடி நெய்யமுதுசெய்தது அதுக்குமருந்தோ. ஒன்றும ஶேஷியாதபடி அமுதுசெய்யிலோ! மருந்தாவது. அன்றிக்கே, "பிரா" என்று - வைவர்ண்யமாய, மண்ணிலே சிறிதுசேஷித்தால மநுஷ்யாக்கு வரக்கடவதான வைவர்ணயம சிறிதும வாராதபடி நெய்யூண்மருந்தோ!, அன்றிறே. ஆனாலெதுக்காகச்செய்தோமென்னில (மாயோனே) ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தாரக மில்லாதபடியான ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தாலே செய்தா யித்தனையன்றோ...............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (உண்டாயித்யாதி) "நெய்யூண்மருந்தோ" என்கையாலே - அவன "நெய்யூணமருந்து" என்றுனென்றுதோற்றுகையாலே தத்தூண மாகவவதாரிகை (இவரிப்படியித்யாதி) (அதுகேட்கையி லித்யாதி) விஷயவை

லக்ஷண்யத்தாலும், உகதிவைலக்ஷண்யத்தாலுமென்றபடி. " மாயோனே " என்றதைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதஸபாஸமிதயாதி) " நெய்யூணமருந்தோ " என்றத்தைப் பற்ற (அவனகருததைத தாமறிந்தமைதோற்றவென்றது) (புககலோகம்புகுவீர) அநபிமதம் செயதீராவீர.

" ஊயாவயா-ஙாஜ்நம் " (மாயாவயுநமஜ்ஞாநம்) என்றது - வேதநி

மேலுககவதாரிகை (அதுசெய்யுமிடததிலிதயாதி) சிறுமணிசருவலையாக் கைநிலையெயதி மாயையாலேபுககு வெண்ணெயுண்டாய இதயநவயஃ. உவலே-ஹேயம. எயதியென்று - ஏறிட்டுக கொண்டதுக்கு பரமாணம (கறையினுரிதயாதி) காட்டிறபழம பறிததிட்டககறை நிரம்பிததுவருட்டின வுடைததோலையுடையவன.

" ஜாதோஹமயததவோதராத " (ஜாதோஹமயததவோதராத) என்று - காப்பவாஸம் சொன்னபோதே, ஸுகலஸோணிதபரிணதமான ப்ராக்ருததேஹமாகவேண்டாவோ, " அபராகருததிவயஸமஸததாநததுககுண்டாககி " என்ன கூடுமோவென்ன (ஸுலமதேவியிதயாதி) பஞ்சமேமஸே தருதீயே, " ஸுதோஹமயததவயாபூர்வம் புதராாதத்நயாததத்யதே " (ஸுதோஹமயத்வயாபூர்வம் புதராாதத்நயாதத்யதே) இதி பூர்வாாததம். மஹாபாரதே, " பராதாப்பவதிலோகாநாம்பாலநாதததம்ஸவலீலயா|நைஷகாபபதவம் " (பராதாப்பவதிலோகாநாம்பாலநாதததம்ஸவலீலயா|நைஷகாபபதவம்) இதயாதி. " நயோநயாமவஸதபரபுஃ " (நயோநயாமவஸதபரபுஃ) என்று - யோநிநிஷ்க்ரமணுதிதோஷமிலலையென்றபடி. காபபவாஸம் ஸுகலஸோணிதபரிணதி வயாபதமனறென்னுமதுக் கைதிஹ்யம் (இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யரிலே யிதயாதி) ஒருவன - மாநதாதாவினுடைய பிதாவானயுவநாஸ்வன், ஆனலவனுககு ஸரீரம் வநத வழியேதென்ன (ஸகதயதிஸயததாலேயிதயாதி) மநதரஸாமாததய வைபவததாலேயென்கை.

" மாயோன " என்றதைககடாக்ஷிதது, கீழுககெல்லாம் தாதபர்யம் (மணலையமுதுசெயததிதயாதி).

முன்னமேயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தாய, சிறுமணிசருவலையாககை நிலையெயதி, மாயையால்புக்குவெண்ணெயுண்டாய, மண்டானசோாநத துண்டேலும, மணகரைய, மனிசாககாகும நெய்பீ சிறிது மண்டாவண்ண முணமருநதோ என்றவயிததருளிசசெயகிருா (பூமியையித்யாதி) " பீ " என்றும், " சிறிது " என்றும் - அல்பமாய், அதயலபமாயென்றபடி. திருவயிறறிலேகிடநத பூமியையுமிழுகிறபோது சேஷிககிலனரே மருநதுவேண்டுவது, அததை நிஸ்ஸேஷமாகவுமிழுகையாலே சேஷிததுண்டாககூடாது, அப்படி கூடிறருகிலுமென்று - "உண்டேலும் " என்கிற யதிஸபததுககாததம். " பீசிறிது மண்டாவண்ணம் " என்றதுககுபாவம (ஒன்றுமிதயாதி) தவிதீயயோஜனைக்கு, மனிசர்க்காகும் பீ சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண்மணகரையமருநதோ என்றவயம். "அன்றிறே" என்றதுக்குக்கருதது - அதொருகாலததிலே தேவஜாதீயனுய் மணணுண்டதுககு, இக்காலத்திலே மநுஷ்யஜன்மததிலே வெண்ணெயுண்டதுமருநதோவென்கை. "மு

ன்னம்" என்றும், "மனிசர்க்கு" என்று மிருககையாலே - பரதிகோடித்வேந காலாநதரத்வமும் தேவதவமும் ஸிததம். நெயயும், வெணணெயும்பர்யாயம்.மாயோனே - ஆப்ஸாயரூணசேஷ்டிதனே. மனிசர்ககாருமநெய - மனிசர்க்கு விநியோகபபடுகிறநெய்யென்று ஸப்தார்ததம. தவிதீயயோஜனையில, மனிசாக்காரும்பீர - மனிசாகருணடாககடவவெளுபபு இதிஸப்தாரததஃ. பீர் - வெளுபபு.

மாயோனே, முன்னமே யுலகேழுமுண்டாய, உமிழ்ந்து, சிறுமனிச ருவலையாககைகிலையெயதி, மாயையாறபுககு வெணணெயுண்டாய, மண்டான சோரநததுணட்டேனுமெனறு தொடங்கி, நெயயூணமருந்தோ இதயநவயஃ............*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாயோந்தீயவலவலைபபெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெயதிட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்
தாயோன்றம்மானென்னமமானமமாமூர்த்தியைசசார்ந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(மாயோம்) ஸர்வேஸ்வரனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்து வைத்து, ஆஸ்ரிதபரித்ராணார்த்தமாக ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யரூபத்தோடேவந்து பிறந்தருளி, ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைக ஸ்வபாவனாய், அநாலோசிதகுணதோஷமாக ஸமஸ்தாஸ்ரிதஜநபரித்ராணைகதாரகனாய், அதஏவ எனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய விந்த ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வ ஸ்வரூபஸிததயர்த்த மவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், ஸர்வாதமவதஸலனான ஸவாமியைகிட்டி யுஜ்ஜீவிக்கக்கடவோமெனகிறார்.

தீய - கொடியநினைவையுடையவளாய். அலவலை - வாய்பாறியேததுமவளாயுளள. பெரு - அளவிறநத. மா - பெருதத. வஞசம் - வஞ்சநததையுடையளான. பேய் - பேயச்சி. வீய - முடியும்படி. தூய - புரையறற. குழவியாய்-பிள்ளைததனததையுடையனாய. விடபபால - விஷங்கலநதபால். அமுதா - அம்ருதமாமபடி. அமுதுசெயதிட்ட - அமுதுசெயத. மாயன் - ஆஸ்சர்யஸ்வபாவனாய். வானோர - நித்யஸூரிகளுககும். தனிததலைவன் - அதவிதீயநிர்வாஹகனாய். மலராள் - தாமரையைப்பிறபபிடமாகவுடையலக்ஷ்மிக்கு. மைநதன் - போக்யமானயௌவநத்தையுடையனாய. எவவுயிர்ககும் - ஸர்வாதமாக்களுக்கும். தாயோன் - மாத்ருவத்வதஸலனாய. என்னமமான - எனனையகலாமலாகவிட்டஸ்வாமியாய. அம்மாமூர்த்தியை - அதுக்கடியானவிலக்ஷணவிக்ரஹததையுடையவனை. சார்ந்து-கிட்டி. மாயோம் - இரணடுதலையையும் முடிததுககொள்ளக்கடவோமல்லோம்.

பிரியாதிருக்க, இரண்டுதலையும் ஸத்தைபெறுமெனறுகருத்து...... ... ...*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

" திருவாய்ப்பாடியில் யசோதாதிகள் வெண்ணெயோபாதி, தாரகங்காணும் நீர் தண்ணிதாகநினைத்திருக்கிற வுடம்பு " என்றான் ; " பாவபந்தமுள்ளவர்களுடைய வெண்ணெ யுனக்குதாரகம், அதில்லாதவென்னோட்டை ஸ்பர்ஶமுனக்கு நஞ்சு " என்றாள் ; " நஞ்சோதான், நஞ்சானமைக்குறையில்லையே ? " என்றானவன் ; இவளும் " இது நஞ்சே, இதுக்கொருகுறையில்லை " என்றாள் ; " ஆனால், பூதனையுடைய நஞ்சு தாரகமானநமக்கு ஆகாததில்லைகாணும் " என்றான் ; என்னப்பொருந்துகிறார். அன்றிக்கே, " பூதனையைமுடித்தாற்போலே ' நானல்லேன் ' என்றகலப்புக்க வென் நிர்ப்பந்தத்தைப்போக்கினான் " என்பாருமுண்டு.

(மாயோம்) " பிரிகையாவது - விநாஶம் " என்றிருக்கையாலே, இனியகன்று மாயக்கடவோமல்லோமென்கிறாள். நானுமென்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் முடியக்கடவோமல்லோம். அன்றியே யிரண்டுதலையுமழித்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோம். (தீயவிதயாதி) " ஸ்தந்யந்த்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ: " (ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:) என்கிறபடியே - ஜகத்துக்கு வோப்பற்றான வனை முடிக்கப்பார்த்தநெஞ்சில் தீமையையுடையளாய், யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே பரிவுதோற்ற ஜல்பித்துக்கொண்டு வருவாளாய், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனானவனும் " தாய " என்று பரமிக்கும்படிதோற்றின மஹாவஞ்சகையான பூதனைமுடியும்படியாக. (தூயகுழவியாய்) ஐஶ்வர்யமான மேன்மையும் நடையாடாநிற்கச்செய்தே, அதுதோற்றாதபடி கலப்பற்ற பிள்ளைத்தனத்தை யுடையனாய். இவனுக்குப்பிள்ளைத்தனத்தில குறையில்லையாகில், அதின்காரியங்காணுதொழிவானென்னென்னில். (விடப்பாலமுதாய்) விஷமமருதமாம் முஹூர்த்தத்திலேயாயிற்று பிறந்தது. தாயையைவேறாக்கவொண்ணாமையாலே விரோதித்த ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் முடிய பராபதம். (மாயன்) விஷமமருதமாம்படி யமுதுசெய்து, தன்னைத்தந்து நம்மையுண்டாக்கின வாஶ்சர்யபூதன. " (எனக்குமல்ல, பிறர்க்குமல்ல, அவனுக்கே " என்று அவளநங்யார்ஹமாக்குகையாலே யம்ருதமாயிற்று)

பூதனையுடைய விஷமம்ருதமாம்படி யமுதுசெய்தவன்றானொன்னில் (வானோர்தனித்தலைவன்) அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தனித்தலைவனானவன். (மலராள்மைந்தன) அவர்களபரிந்து பரிசர்யைபண்ண, பெரியபிராட்டியாரும் தானுமாயிருக்குமவன். " தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார் " என்கிறபடியே. (மைந்தன்) அவளுக்குமிடுக்கானவன் ; அவளோட்டைச்சேர்த்தியாலே நித்யமான நவயௌ

வந்தத்தையுடையவனென்னுதல் - (அவளோடுடைச்சேர்த்தியாலே அழகியமணவாளப்பெருமாளாயிருக்கிறவனென்னுதல்.) (எவ்வுயிர்க்கு ந்தாயோன்) ஸகலாத்மாக்களுக்கும் தாய்போலே பரிவனானவன். (தம்மான) ஸர்வேச்வரன். (என்னம்மான்) நான் தன்னையகன்று முடிந்து போகாதபடிநோக்கினவன். நித்யஸூரிகளும் மற்றுமுள்ள ஸகலாத்மாக்களுமொருதட்டும், நானொருதட்டுமாம்படி யென்பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணினவனென்றுமாம். (அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே) விலக்ஷணமான திருமேனியையுடைய அம்மஹாபுருஷனைக்கிட்டி மாய்க்கடவோமல்லோம . . . .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு (மாயோமித்யாதி) இக்கத்கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கா ஸமாதாநரூபேண - முந்தினவவதாரிகை. இரண்டாவது - கீழ்ப்பாட்டிலே சேர்விட்டமையை ஸித்தவத்கரித்து, தருஷ்டாந்தபரம். ப்ரதமாவதாரிகைக்கு - "விடபாலமுதா" என்றதிலேயும், த்விதீயாவதாரிகைக்கு - "வஞ்சப்பேய்" என்றதிலேயும் நோக்கு.

பிரியோம் என்னாதே, "மாயோம" என்கிறதென்னென்ன (பிரிகையாவதித்யாதி) "மாயோம" என்கிற பஹுவசநாத்தம (நானுமித்யாதி)

தீமைக்குபாவம் (ஸதாயமித்யாதி) ஹரிவம்சேபஞ்சத்ரிம்சே, "தஸ்யா நம்வவ்ளக்ஷணோஷ்டாம்ஸஹநநாஜவ । ஸ்தந்யந்த்விஷஸம்ம்ரம"

(தஸ்யாஸஸ்தநம்பபௌக்ருஷ்ண: ப்ராணை:ஸஹநாதச । ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிம்ரம) இத்யாதி. அலவலை - பஹுஜல்பம். "பெருமாவஞ்சம" என்றது-மிகவும் வஞ்சகையென்றபடி. அத்னெல்லையருளிச்செய்கிறார் (ஸவதஸ்ஸாவஜ்ஞனுமாயித்யாதி)

அதின்காரயம்-விஷத்தின்காரயமானமரணம். "தூயகுழவி" என்றவைத்து, "விடபாலமுதா" என்றதின்தாத்பர்யம் (விஷமம்ருதமாயித்யாதி) ஆனால் பூதனைமுடியும்படியென்னென்ன (தாமியைபித்யாதி) வஸ்துஸ்வரூபத்தாலே முடிந்ததாளென்றபடி. "அமரர்களமுதே யசுரர்கள்நஞ்சே" என்றனரே தாமிஸ்வரூபமென்றுகருத்து. நமமை - நமஸத்தையை.

தனித்தலைவன் - அத்விதீயநாயகன். மைந்தென்று - மிடுக்காதல், யௌவநமாதல். உக்தார்த்தத்துக்கு ஸம்வாதம (தேவிமாரித்யாதி) தனக்குத்தகுதியான தேவிமாராவார், லக்ஷ்மியும் பூமிப்பிராட்டியும், அவர்கள்முகத்தாலே நியேவவடிமைசெய்வார் மற்றமரர் - அவர்களோடு துல்யமாச் சிசலபிக்கலாம்படி யிருக்கிற நித்யஸூரிகள்.

"வானோர்தனித்தலைவன்" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து அர்த்தாந்தரம் (நித்யஸூரிகளுமித்யாதி) மூர்த்திப்பதம - விக்ரஹத்துக்கும், ஸ்வாமிக்கும் வாசகமாகையாலே யிரண்டையும் தந்தோனவருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவித்யாதி) அம்மாமூர்த்தியை - அந்தவிலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனையென்றும, அந்தமஹா

புருஷனையென்றும ஸபதாராதரம். தச்சயததராலவநத பரஸிததி - விக்ரஹத்திலு
ம், புருஷனிலுமென றுகண்டுகொளவது. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷதவாதி விஶிஷ்டவிக்ரஹ
யுக்தனுகவும, “ வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் ” (வேதாஹமேதமபுரு
ஷம்மஹாநதம்) என்று மஹாபுருஷனுசவும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளிலே யவனுக
கு பரஸிததியுணடிறே.

தீயவலவலை யென்றுதொடங்கி, அமமாமூர்த்தியைச்சார்ந்து மாயோம, இதயளவய॰.

பத்தாம் பாட்டு

சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்
தீர்ந்துதன்பானமனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவா
னார்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கிழமேலளவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே.

ஆறாயிரப்படி.

(சார்ந்த) இப்படி யென்னுடைய நிகாஷத்தைப்பாராதே யென
பக்கலுள்ள ஸ்வஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான மஹாபாபங்களெல்லாவற்றை
யும்போக்கி, பாபநிபந்தநமான ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தையும்போக்கி,
ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுந்தானேயென்னும வ்யவஸாயபூர்வகமாக அநவர
தஸ்வாநுஸந்தானைக போகயனுமபடி யென்னைத்திருத்தி, பின்னையென
க்குத் திருநாடடையுந்தனையுந்தாகவாகுவதே, எம்பெருமானுடை
ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ பரமகாருணிகத்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வ மெ
ன்ற விப்படி யபாரங்களகுணங்களெல்லாமெனகிறார் . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம். இவரிப்படி ஸமாஹிதரானபடியைக்கண்டு, ப்ரீதனான ஈஶ்வர
னுடைய வுபகாரத்தில் பாரிப்பைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

ஆர்ந்த - யாவதாஶ்ரயம பரிபூர்ணமான. ஞானச்சுடராகி - ஸ்வயம்ப்ரகா
ஶஜ்ஞானப்ரபையையுடையனாய்க்கொண்டு. அகலம - சுற்றும். கிழ - கீழும். மேல-
மேலுமான பத்துத்திக்கிலும. அளவிறந்து-அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய. நேர்ந்த - அதி
ஸூக்ஷ்மமான. உருவாயருவாகும்- அசித்தும் சித்துமாகிற. இவற்றின - இவற்றுக
கு. உயிராம் - அந்தராத்மாவாய. நெடுமால - என்பக்கலிலே நிரவதிகவாத்ஸல்ய
த்தையுடையவன. சார்ந்த -என்னோடுபொருந்தி. இரு - புண்யபாபரூபேண இர
ண்டுவகையான. வல் - துர்மோசமாயுள்ள. வினைகளும் - கர்மங்களையும. சரித்து-
ஒன்றொழியாமலொருகாலேதள்ளி. மாயம் - அஜ்ஞானகார்யமான. பற்று - விஷ
யஸங்கத்தையும். அறுத்து - அறுத்து. தீர்ந்து - அநந்யப்ரயோஜநவ்யவஸாயத்தை
யுடையேனாய்க்கொண்டு. தன்பால - தன்னிடத்திலே அநுபவார்த்தமாக, மனம்-
நெஞ்சை. வைக்க - ப்ரதிஷ்டிதமாகும்படி. திருத்தி - என்னை நன்றாகப்பண்ணி.

வி - னைகளுக்குச் சருவதானமோக்ஷஸ்தலத்திலும். திருந்துவான் - ஒருபுதுமை செய்யாநிற்கும்.

இந்தச்சொன்ன உபகாரவ்யாபாரங்களும் தமக்காகவென்று கருத்து. ....*

௯௦ - பத்தாம் பாட்டு.

இவரையிப்படியிசைவித்து வைத்து, ஒருபுதுமைசெய்யவேண்டாதபடியான பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கின்றன.

(சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்து) "திஸ்ரேதேவஹூர்ந்வஹிவக" (தீவிலைதலவத்தாருவந்தவித) எனகிறபடியே பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருந்திக்கிடக்கிற புண்யபாபரூபகர்மங்களையுமசரித்து - ஸர்வசக்தியான தானபோகருமன்றும போககவொண்ணாதபடி பந்தகமாகப்பண்ணித்தவினைகளை, விரகா நெடுஞ்சுவா தளளுமாபோலேபோக்கி. (மாயப்பற்றறுத்து) ருசிவாஸனைகளையும் கழித்து. (தீர்ந்து) தான்க்ருதகருதயனுயென்னுதல்; அன்றிக்கே, (தீர்ந்துதனபாலமனமவைக்கத்திருத்தி) "அலலேன" என்றகலாதேதனக்கேதீர்ந்து, தனபக்கலிலேநெஞ்சைவைக்கும்படிதிருத்தி. (வீடுதிருத்துவான) கலங்காபெருநகரத்துக்குமொருபுதுமை பிறப்பியாநின்றார்.

(ஆர்ந்தஞானசசுடராகி) பரிபூர்ணஜ்ஞாநப்ரபனாய். (அகலங்கீழ்மேலளவிறந்து) பத்துத்திக்கிலும்வ்யாபித்து. (நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராம) அதிஸூக்ஷமமானசேதநாசேதநங்களுக்கு மாதமாவாயிருக்கிற. அன்றிக்கே, நேர்ந்த - கிட்டின. அதாவது - ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான பரக்ருதயாத்மாக்களுக்குமாதமாவாயென்றுமாம். (நெடுமால) இப்படியிருக்கிறநெடுமால் வீடுதிருத்துவானானன். வ்யாப்தியுமிவரைப்பெற்றபின்பு புதுக்கணித்ததென்னுதல்; அன்றியே, ஒருவனைப்பிடிக்க நினைத்துாரைவளைவாரைப்போலே, இவரைத்திருத்துகைக்காக வ்யாப்தனாயிருந்தானென்னுதல். (நெடுமாலே) ஞானியேநான்முகனளவு மவன்பண்ணினவுபகாரத்தைச சொல்லுகிறது. அவனதெளிந்துவந்துகொடுபோகப்பற்றாமே கூப்பிடுகின்றீரேநடுவேலலாம். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

பத்தாம்பாட்டு. (சார்ந்தவித்யாதி) "தீர்ந்துதனபால மனம் வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான" என்றபதங்களுக்கு கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இவரையித்யாதி) புதுமை - நூதநமானவதிசயம கோடிக்க - அலங்கரிக்க.

கூடினவென்றதே, "சார்ந்த" என்றதுக்குபாவம் (திலைதலவதித்யாதி) ஸ்ரீரங்கத்தயே. "திஸ்ரேதேவஹூர்ந்வஹிவக்ஷவிருவேவதிரும்பணக்ஷணக்ஷரணஸ்லைஷாவாவேதநவ்ருக்ஷதிவர்ரவ்ரீர்வேஷர்தர்ய ஸமவநாயா

திரோஹிதஸ்வஸ்வரூபகாரஸ:" (திலதைலவததாருவஹ்நி வதுராவிவேசதரிதுண க்ஷணக்ஷரணஸவபாவாசேதநபரகருதி வயாபதிரூபதாதயய பகவநமாயாதிரோஹிதஸ்வபரகாரஸ:.) வன்மைகருபாவம (ஸாவஸாககியிதயாதி) தளளினனுதே, "சரிதது" எனறதுககு பாவம் (விரகரிதயாதி) விரகா - உபாயவானகள.

"மாயம்" எனறு - ருசிரூபஜஞாநம. "பறறு" எனறு - வாஸநை. த னபால் - தனபககலிலே.

வீடுதிருததுவான - வீடுதிருததுவானனெனறபடி. கலங்காப பெருநகரம் - விகாரமிலலாத மஹாநகரம.

"நோநதவுருவாயருவாகும" எனறு - காரணாவஸதத ஸூக்ஷம சிதசிதவஸது வ்யாபதியைச்சொனனபோது, "அகலஙகிழமேலளவிறநது" எனறு - காரயாவஸத்தவயாபதிபரம். நோமை - ஸெளக்ஷமயம. உரு - பரகருதி. அரு - சேதநன். யதவா, அகலமிதயாதி - பஹிரவ்யாபதி. நோநதவிதயாதி - அநதாவயாபதியெனனவுமாம.

நெடுமால் - ஸாவாதிகனெனனுதல், மிகக வயாமோஹநதை யுடையவனென்னுதல. முநதினவர்ததம (இபபடியிருககிறவிதயாதி) "வயாபதியும" எனகிறவபிஸப்ததாலே - "ஆநதஞானசசுடராகி" என்றுசொனன - ஜஞாநவயாபதியை ஸமுச்சயிககிறது. சாநதவெனறுதொடங்கி, மனம்வைக்கததிருததினபினபு, ஆநதஞானசசுடரொன்றுதொடஙகி, நெடுமாலவீடுதிருததுவானனெனறநவயிதது தாதபாயம் (வயாபதியுமிதயாதி) இநதபக்ஷததில, "தீாநது" எனறது - தனக்கேயறறுததிர்நதெனறபடி மால - வயாமுகதன. ஆநதஞானமெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறுதொடஙகி, தனபால மனமவைகக திருததிதீாநது - கருதகருதயனாய, வீடுதிருததுவானனெனறநவயிதது தாதபாயம (அனறியேயிதயாதி) இபபக்ஷததில, மால - ஸாவாதிகன.

நாலாநதுதிருவாயமொழிகளளே யிவனையஙகீகரிபபதாக வீடு திருததுவானால், இபபரபநததநதையும தலைககட்டுவிதது லோகததைத திருததுமத்தவழியாலே ஜகதுபகாரகனாயிருககுமபடி யெஙஙனேயெனன (முனியேநானமுகனிதயாதி) "மனநதிருததிவீடுதிருததபபோய நாடுதிருநதினவாறேவநது" எனனககடவதிறே. அதாவது - ஈஸவரனிவாபக்கலவ்யாமோஹததாலே வீடுதிருததுகையிலேவிளமபிகக, அதுபறறமே முனியேநானமுகனளவும கூபபிட்டகூபபீடு ஜகதுபகாரமாய்த் தலைககட்டிற றெனறபடி. ஸாவஜஞ ராகையாலே, அவன, வயாமோஹததாலே வீடுதிருததபபோனததிநத விவர்கூபபிடுவானெனனனெனன (அவனதெளிநதிதயாதி) தெளிநதுவநது - வயாமோஹநதெளிநதுவநது.

ஆநத ஞானசசுடராகி யெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறு தொடஙகி, வீடுதிருததுவான எனறநவயம. அகலஙகிழமேலளவிறநது - சுறறம கிழும மேலுமான பததுததிககிலும அபரிச்சிநநஸவரூபனாய. நோநதவுருவாயருவாகுமிவறறினுயிராய - அதிஸூக்ஷ்மமான வசிததும சிததுமாகிற விவறறுக கநதராதமாவானவன் இதிஸபதாாததஃ.. . . . ., ... ,*

பதினொன்றாம் பாட்டு.

மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று
மாலேயேறிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின
பாலேபட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாலே) இப்படி, எம்பெருமானுடைய வாஸ்சர்யமான ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகல்யாண குணங்களையும், ஆச்சர்யமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலத்தவமெல்லாம் பேசினாலு மாராதவபிநிவேசத்தையுடையனாய், அந்தக்குணங்களையே தாரகமாக வுடையனான் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஸர்வஜந போக்யமான வாயிரத்தின்பாலே பட்ட இவைபத்தும் வல்லார்க்கெம்பெருமானை விஸ்லேஷிக்கையாகிற தீங்கில்லையென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்குப்பலமாக, இதிலநவஸ்த்திதமாக த்ஸ்வநிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலேவரும் து:கமில்லையென்றருளிச்செய்கிறார்.

மாலே - ஸாவாதிகஸ்லேஷிதவரூபமானஸ்வரூபோத்கர்ஷத்தையுடையவனே. மாயப்பெருமானே-நித்யஸம்ஸாரிகளையும்நித்யஸூரிமத்யத்திலேயாக்குமாஸ்சர்ய குணங்களாலெவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமானவிபூதிவிக்ரஹ சேஷ்டிதங்களையுடையவனே. என்றென்று - என்றுஸ்லேஷித்வஸாரணயத்வ பர்யாயத்வங்களில் தனித்தனியுண்டானவுத்கர்ஷத்தையநுஸந்தித்து. மாலேயேறி - ஸவநிகாஷமடியாக "அகலுவோம்" என்றுபரமித்த. மால் - நிருபாதிகவாத்ஸல்யயுக்தனுன ஸர்வேஸ்வரனுடைய. அருளால் - நிரவதிககருபையாலே. மன்னு - ஸமாஹிதராய்ச்சேர்ந்த. குருகூர்ச்சடகோபன் -ஆழ்வாருடையதாய். பாலேய் - பால்போலேதெளிய. தமிழர் - இயற்றமிழறிவாரும். இசைகாரர் - இசையறிந்துணர்ந்துபாடவல்லாரும். பத்தர் - பொருளறிந்துபரவணராயபக்திபுடையாரும். பரவும் - கொண்டாடும். ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரந்திருவாய்மொழியினிடத்திலே. பட்ட - "கடலிலேமுத்துப்பட்டது" என்னுமகணக்கிலேயுண்டாய. இவைபத்தும் - ஈஸ்வரனுடைய ஸ்ரீலாதயதிஸயப்ரகாசகமான இவைபத்தையும். வல்லார்க்கு - பாவயுக்தமாக அப்யஸிக்கவல்லார்களுக்கு. பரிவது - ஸவநிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலேவரும் விஸ்லேஷமடியான க்லேசம். இல்லை-இல்லை.

பரிவது - து:கம். "பாலேய்தமிழர்" என்று-தமிழ்ப்பகுதியான நூலோடு பொருந்தினவென்றுமாம் இது அறுசீராயக்கழிநெடிலடிநான்கு மொத்திருந்த வால ஆசிரியவிருத்தம் .. . . *

௧௦ - பதினொன்றாம்பாட்டு

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவல்லார்க்கு, அவன்வரக்கொள்ள அயோக்யதாநு ஸந்தாநம்பண்ணி யகன்று இவர் பட்ட க்லேஸம்பட்வேண்டாவென்கிறார்.

(மாலே) ஸ்வரூபத்தால் வந்தவிபுத்வம். (மாயப்பெருமானே) குணத்தால வந்தவிபுதவம. (மாமாயனே) சேஷ்டிதங்களால் வந்தஆதி கயம. (எனறெனறுமாலேயேறி) ஏவமவிதமானவைலக்ஷண்யத்தைய நுஸந்தித்து, "ஜ்ஞானயோகயன்" எனறகலுமபடிபிசசேறி. (மாலருளா ல் மன்னுகுருகூர்சசடகோபன்) தனனைமுடித்துக கொள்வதாகககழுதத லேகயிறறை யிட்டுககொண்டவனையறுத்துவிழ விடுவாரைப்போலே, அ கன்றுமுடியப்புகக விவரைபபொருந்தவிடடுககொளள, அவனருளாலே பொருந்தினவாழ்வாா. பிடிதோறும நெயயொழியசசெலலாத ஸுகுமார ரைபபோலே, நின்றநின்றநிலைகடோறு மவனருளொழிய நடககமாட்டார.

(பாலேய்தமிழா) பாலபோலேயினியதமிழையுடையவாகள் (இசைகாரா) இயலுககிசையவிசையிட்வலலவாகள். ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் நாதமுநிகளையுமபோலே யிருக்குமவாகள. (பததர்) பகவதகுணநுபவ த்திலிவர் தமமைபபோலே, காலாழும் நெஞசழியும கண்சுழலுமென ருககு மவாகள. ஆழவானேருருவிலே, "ஸ்ரீபராஙகுசநமபியை - பா லேயதமிழரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது-ஆழவாாதிருவரஙகபபெரு மாளரையரை. பத்தரென்கிறது - பிள்ளையுறங்காவிலலிதாஸரை" என றுபணித்தாரும். "பாலேயதமிழரெனகிறது - முதலாழவாாகளை இசை காரரெனகிறது - திருபபாணாழவாரை. பததரென்கிறது - பெரியாழ்வா ரை" என்று ஆளவந்தாரருளிசசெயவா.

இயலறிவாரிசையறிவார் பகவத்குணவித்தராயிருபபாா. இவாகள (பரவும) இவரகலுகை தவிாந்துபாடினபினபுண்டான லோகபரிகரஹ ததைசசொல்லுகிறது. (ஆயிரததினபாலேபட்ட) "கடலிலேமுததுப் பட்டது" எனனுமாபோலேஸ்லாக்யமான ஆயிரததினநடுவேபட்ட வி த்திருவாய்மொழிவலலாாக்கு (இலலைபரிவது) பரிவதிலலை அநுசிறை யமடநாரையிலே தூதுவிடடு அவனவந்து ஸம்ஶ்லேஷாநமுகனுனவா றே "அயோகயன" எனறகனறுபடுமதுஃகமிலலை.

முதறபாட்டில, "அயோகயன" எனறகன்றா; இரணடாமபாட டில், அகலுகைககுத்தானு மதிகாரியலலேனெனறா; மூன்றாமபாடடில, ஶீலகுணததைககாடடிததுவககததுவகருண்டாா; நாலாம்பாடடில், அக லவொட்டுவாகளோ வுடையவாகளென்றார்; அஞசாமபாடடில, உடை யவுனறிருவடிகளைக்கிட்டுமெபடி பாாததருளவேணுமென்றார்; ஆறாமபாட் டில், அவனைக்ஷணமதாழகக, முடியபபுகாநினறேனென்றார்; ஏழாமபா ட்டில், அவ்வளவிலவன்வரககொள்ள, அயோகயனென்றகனறாா; எட்டா ம்பாட்டில, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதியும்மோட்டை ஸம் ஶ்லேஷம்தாரகம்என்றானவன், ஒன்பதாம்பாட்டில், அபபடியல்ல, இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானேநமககு தாரகமென்றா; பத்தாம்பாட்டில், தம்

மையிசைவித்துப் பரமபதத்தைக்கோடிக்கத்தொடங்கினனென்றார்; நிகமத்தில், கற்றார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.……… …………*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (மாலேயித்யாதி) ப்ரகரணாநுகுணமாகவவதாரிகை (இத்திருவாய்மொழியையித்யாதி)

"மாலே" என்றும், "மாயப்பெருமானே" என்றும் - "வானோரிறையை" "வெண்ணெயுண்டதொட்டுண்ட" என்றபதங்களினுடைய வநுவாதம "மாமாயன்" என்று - "இளவேறேழுந்தழுவிய" என்றதினநுவாதம இங்கே, விபுதவமாவநு - உத்கர்ஷம் குணசேஷ்டிதங்களாச்சர்ய ரூபங்களாகையாலே, மாயாபதங்களாலே - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. மாலே - ஸ்வரூபத: உத்கர்ஷமுடையவனே. மாயப்பெருமானே - ஆச்சர்யகுணங்களாலுள்ளவிறந்தவனே. மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமான வாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனேயென்று பதார்த்தம்.

தன்னைமுடித்துக்கொள்ளவதாக வித்யாதிவாக்யத்திலே - தாமபுத்ரனைநிந்தித்து, அதுக்காகத்தன்னைமுடித்துக்கொள்ள நினைத்தவாஜுனனை க்ருஷ்ணனரக்ஷித்தானென்கிற காணபாவத்தில கதையைநினைப்பது பலகாலுமருளைக்கொண்டாடுகிறதுக்குபாவம் (பிடிதோறுமித்யாதி) (நின்றநின்றநிலைகடோறும) "மதிநலமருளினன்," "அருளாதநீரருளி," "மாலருளால" என்றிப்படிஸம்ச்லேஷ விச்லேஷாயோக்யதாநு ஸந்தாநாதிகளொல்லா வற்றிலுமென்றபடி.

அவர்களாரென்ன (ஸ்ரீமதுரகவிகளையுமித்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி (காலாழுமித்யாதி) உன்னுடைய ஸௌந்தர்யஸீலாதிகளை நாம்கேட்டமாத்ரத்திலேயும், காலதடுமாறுகின்றது, நெஞ்சுசுழிதிலமாகாநின்றது; கண்சுழலாநின்ற தென்றபடி.

ப்ராஸங்கிகமானவைதிஹ்யம (ஆழ்வானித்யாதி) நிர்வாஹாந்தரம் (பாலேயதமிழரித்யாதி) பலிதம் (இயலறிவாரித்யாதி) ஆயிரமருளிச்செய்வதற்குமுன்பு) "பத்தாபரவுமாயிரம" என்னக்கூடுமோவென்ன (இவரகலுகைதவிர்ந்தித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞராகையாலே பாடினபின்புண்டான லோகபரிக்ரஹம் தோற்றுமென்றபடி.

சொன்னஎன்னுதே "பட்ட" என்றதுக்குபாவம (கடலிலேயித்யாதி) பட்டது - உண்டாயிற்று.

துவக்க - சேர்ப்பிக்க.

மாலேஎன்றுதொடங்கி, வல்லார்க்குப்பரிவதில்லை இதயநவய:. பரிவது - து:கம.. .. . . *

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(வளவேழுலகு)

க்ஷுத்ராஹ்வாநாதி போக்யாந்நிஜஜநிஹ்ருதிபிஸ்ஸ்வார்சகாப்ரியத்வாத்
ஸர்வத்ராவ்ருத்தபாதாத்விஸ்மயநதஸ்வாந்தஸத்ருக்ஷகாரஸ்வாத் । மோ
ஹாத்ப்ராப்தாஸ்யதேஷேக்ஷண விஷயதயா ஸக்தவத்யாப்தஸக்தேஃ ஸ்ரீஷு
ஞாஸ்வஸ்வேஷாஹாத்ஸ்வஹிதஸமநாத்ராஹநாதீம் ஸமீசம் ॥ (௯)

(க்ஷுத்ராஹ்வாநாபிமுக்யாத) வளவேழுலகினிதயாதி - அகிலஜகதேககாரணபூதனுய அபாவறுமமராக ளதிபதியானவனே வெணணெய களவுகணடமுது செயத கருதரிமனேயெனறு க்ஷுத்ரமானபேராலேசொலல, அதுகொண் டபிமுகனுகையாலும. (நிஜமஹிமதிரஸகார காாசசாபரியத்வாத) இமையோாபலருமி தயாதி - பரஹ்மாதி ஸகல பதாாததஙகளேயும ஸங்கலபத்தாலே ஸருஷ்டிதத வாம்சாயமான தனமஹிமைகது அவதயாவஹமான பரஹ்மாதிகளசெயகிற பூஜநததாலே பரீதனுகையாலும. (ஸாவதராபயஙக்ரிதாநாத) திசைகளெலலாம திருவடியாறருயோான - குணுகுணநிருபணம் பண்ணுதே எல்லாதலேயிலும் திருவடிகளைவைககையாலும. (ஸவிதமயநத:) தாஞேபெருநீதனுளளே தோறறியதனுடகணவளரும - அணிததாக க்ஷீராாணவததிலே கண்வளாந தருளுகையாலும். (ஸ்வாஙகரிஸகதைகரஸயாத) நீயருளாயுன றேனேமலருந திருபபாதம்சேருமாறு - நிரதிமயபோகயமான தனறிருவடிகளிலேயநுரகதராானவாகளிடததில தானுமநுரகதனுகையாலும. (கோபாதயாபதே:) விண்ணுாதலேவாஇதயாதி - ஸூரிகளுககெல்லாம தலேவனுனதான கோபஜாதிகளோடே பொருநதிகிறகையாலும. (அபேக்ஷேக்ஷண விஷயதயா) அடியேன காணபானலறறுவன - எலலாாககுமகாணவேணடும் விஷய மாகையாலும. (பகதவஸ்துபரஸகதே: , உணடாய வெணணெய - ஆஸ்ரிதருகநத தரவயைகதாரகனுகையாலும் (ஸ்லிஷயநாமவயபோஹாத) அம்மாமூாததியைச சாாநதே மாயோம - தனனேயாஸ்ரயிததவாகள மாயாதபடி பணணுகையாலும. (ததஹிதமமநாத) சாாநதவிரு வலவினேகளுஞசரிதது - ஆஸ்ரிதாகது விரோதிகளான புணயபாபருபகாமஙகளே மமிபபிககையாலுமெமபெருமான ஸௌஸீலயததையுடையனெனறு " வளவேழுலகு " எனகிறதமகததிலே யாழவாாருளிசசெயதாரெனகிருா. . . . . *

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

வளமிககமாலபெருமைமனனுயிரினறண்மை
யுளமுற்றஙகூடுருவவோாநது - தளாவுற்று
நீங்கநினேமாறனேமாலநீடுலகுசீலததாற
பாங்குடனேசோததான்பரிந்து. (௫)

(வளமிக்க மால்பெருமை) இதில், ஸர்வஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாக ஸௌஶீல்யத்தைப்பேசுகிற பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்; அஞ்சிறைய மடநாரையில் - அபேக்ஷை வ்யாஜத்தாலே தம் மாறுமையை யவனுக்கறிவித்தவந்தரமவனவர்க்கு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு அவன் பெருமையையும் தன் சிறுமையையும் நினைத்து, "ஸூரிபோக்யனானவனை அயோக்யனான நான்கிட்டி தூஷிப்பதில் அகன்றுபோகை நன்று" என்று சாமக்கலப் புக, "அழவீர்" உம்முடைய பொல்லாங்கைப்பாராதே நம்முடைய செல்லாமையைப்பாரீர்" என்று, "ஆத்ரஶிவொகாநு" (ஆகரமடப்லோகான) என்கிறபடியே த்ரிவிக்ரமாபதாநஸித்தமான தன் ஸௌஶீல்யத்தையும், நவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தஸித்தமான தன்செல்லாமையையுங் காட்டித் தம்மை யவன் சேர்த்துக்கொள்ள. அத்தாலே தாமகலுகை தவிர்ந்து பொருந்தினபடியை யருளிச்செய்கிறவளவேழுலகிலாத்தத்தை, "வளம்மிக்க" இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிறாரென்கை.

(வளமிக்கமால் பெருமை மன்னுயிரின் தண்மை) அதாவது - அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலேவந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய பெருமையையும், அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டமாகையாலே ஹேயஸம்ஸர்க்கார்ஹமாய் அணு பரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய தண்மையையுமென்கை. "வளவேழுலகின் முதலாய வானோரிறையைக் கள்வா வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வா வென்பன் அருவினையேன்" என்றருளிச்செய்தபடியை யடியொத்தினபடி, (உளமுற்று) எம்பெருமானுடையவும் தம்முடையவும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்கள் திருவுள்ளத்திலே பட்டு. (அங்கு ஊடுருவவோர்ந்து) இப்படி திருவுள்ளத்திலுற்றதசையில் நிரூபிக்கும் இடத்து முடியவிசாரித்து. "அருவினையேன்" என்று தொடங்கி, "அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்" என்னுமளவுமாராய்ந்து இப்படி திரிக்கத்தாஸ்யியாக தர்ஶித்து. (தளர்வுற்று) மிகவும் அவஸந்நராய். "நலவ்ருவெுஜெூவ," (நகலவதயைவ) "யதிவீர்ஜீ" (யதிப்ரீதிஃ) இத்யாதிப்படியே. (நீங்க நினைமாறனை) அகன்றத்திலேத் கதிசயத்தைப் பண்ண வெண்ணுகிறவாழ்வாரை. நீங்குகை - ஸ்வவிநாசமாகிலும் ஸ்வாமிக்கதிசயாவஹமாய விஶ்லேஷிக்க ஸமரிக்கிறவரை. (மால்) தன் செல்லாமையைக்காட்டி ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன். "நெடுமால்", "மாலே மாயப்பெருமானே" என்றதைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. ஏவம்வித வ்யாமுக்தனானவன் (நீடுலகுசீலத்தால்) நெடுகிப்போருமதான நித்யவிஶுத்தஶீலகுணத்தாலே. அதாவது - "திசைகளெல்லாம் திருவடியாலளந்தோன்" என்றும், "உண்டாயுலகேழுமுன்னமே" என்று தொடங்கி, "நெய்யூண் மருந்தோமாயோனே" என்றும், இப்படி ஸௌஶீல்யாதிகளாலே வஶீகரித்தபடியென்கை. (பரிந்து பார்க்குடனே சேர்த்தான்) பரிந்து பார்க்குடனே சேர்க்கையாவது - இவரை ஸ்நிக்தனோபாதியாக ஸ்நேஹித்து, மங்கவிடாமல் அல்பமல்லாபமாக ஹர்ஷத்துடனே ஸங்கத்தராக்கப் பண்ணினான். திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதி யிவரையும் சேரவிரும்பினான். "வைகலும் வெண்ணெய் கைகலந்துண்டான் பொய்கலவாதென் மெய்கலந்தானே" என்னக் கடவதிறே.. .. ..(௫)

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி, ௫.—பாட்டு - ௫௫.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

பரிவதில் - ப்ரவேஶங்கள்

பன்னீராயிரப்படி.

ஆறாந்திருவாய்மொழியில், "இப்படி ஶீலவானாகிலும ஶ்ரிய:பதியாகையாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான பூர்ணனை ஆராதிக்குமிடத்தில் தத்அநுரூபமானவுபகரணத்தயபாவத்தாலே துஷ்கரமாகிறசெய்வதென்" என்று கூசவேண்டாதபடி, பூர்த்திதானே, ஆபிமுக்யமே பற்றாசாக அங்கீகரிக்கைக்குறுப்பாகையாலே ஆஶ்ரயணம் ஸுகரமென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக, ஆராதநோபகரணஸௌகர்யத்தையும, ஆராதகனுடைய அதிகாரஸௌகர்யத்தையும், அதிகாரிவிஷயத்தில் ஆராத்யன தோஷகுணம்பாராமையையும, தன்பெருமைபாராதே யங்கீகரிக்கும்பந்தவிசேஷத்தையும், அந்ய ப்ரயோஜநவிஷயத்தி லாதராதிஶயத்தையும, தவாசனுக்கத்யந்த போக்யனுமபடியையும, அநிஷ்டநிவர்த்தகனானவனுடைய வாஶ்ரயணம் காலக்ஷேப ப்ரகாரமென்னுமிடத்தையும், அஞ்சலிமாத்ரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையு மிஷ்டப்ராப்தியையும பண்ணுமென்னுமிடத்தையும, அநிஷ்டநிவருத்தி யவனுடைய ஸங்கல்பாதிநமென்னுமிடத்தையும, அநிஷ்டத்தை அவிளம்பேந நிவர்த்திப்பிக்கையையுஞ்சொல்லி, ஸ்வாராத்தையை யுபதேஶிக்கிறார்... .. *

ஈடு

முதற்றிருவாய்மொழியிலே, அவன்ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிறபடியைத் தாமநுபவித்தார்; இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே, இப்படிபரனானவனை பஜியுங்கோளென்றார்; அநந்தரம், பஜநத்துக்குறுப்பாக அவனுடையஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாக அவனுடையஅபராதஸஹத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அதுக்குறுப்பாகஶீலவானென்றார். இவையெல்லாமுண்டானாலும் பசையில்லையிறே பரிமாற்றத்திலே அருமைகிடக்குமாகிலென்ன; அதுவேண்டா, ஸ்வாராதனென்கிறார்.

கீழிற்றிருவாய்மொழியிலே, "அபோகயன்" என்றகன்ற விவ ளைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட விதுக்கொரு ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ! பொருந்தவிட்டுக்கொள்ளுகிறது தானொருபரிமாற்றத்துக்கிறே; அதில், க்ஷுத்ரனைவிவனாலே க்ஷுத்ரோபகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வர னையாஶ்ரயித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலே. ஸம்ஸாரியான விவனாலே கோகொடுகோராஶ்ரயித்துத் தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமனாயிருக்கையாலும, இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாகையாலும, இவவிரண்டுக்குமடியாக ஶ்ரிய:பதியா யிருக்கையாலும், இவனவனையாஶ்ரயிக்கை யெனவொருபொருளில்லையீ! என்ன; அதுவேண்டா, அப்படிகளுடைய ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பு, இவ னதன்ஸ்வரூபலாபத்துக்குறுப்பாக நினைத்திருக்கு மிதுதான்தன்பேறாக நினைத்திருக்கும்; இதுக்குமேற்படத்தனக்கு வேறொன்றுதேடவேண்டா தபடியெல்லாம் கைப்புகுந்திருப்பானொருவ னாகையாலும், இவனிட்ட துகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாதபடி பரிபூர்ணனாயிருக்கையாலே யிவ னப்பக்கல் பெற்றதுகொண்டு முகங்காட்டுகைக்குடலாயிருக்கையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலே ஸுஶீலனாயிருக்கையாலும, இதரஸமாஶ்ரயணம் போலே பகவத்ஸமாஶ்ரயண மருமைப்பட்டிராது. இனியிதுதன்னிலேயி ழியவே, விரோதிகளடங்கலும்மங்கிக்கும; ஆஶ்ரயணந்தான் க்லேஶரூப மாயிருக்கையன்றியே போகரூபமாயிருக்கும்; இவனுக்குவருந்தியொன் றுந் தேடவேண்டாதபடி பெற்றதுபகரணமாயிருக்கும்; பகவத்ஸமாஶ்ர யணமாகையாலே ப்ரத்யவாயப்ரஸங்கமில்லை; த்ரவ்யநியதி, காலநியதி, அதிகாரிநியதி, இல்லை; இப்படியிருக்கையாலே யாஶ்ரயணம்ஸுகரம், ஆ ஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். [த்வதங்கிமுத்திஶ்ய] (த்வதங்கிமுத்திஶ்ய)

அல்லாதஆஶ்ரயணீயரிற்காட்டி லிவனுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியும், இ வனப்பக்கல ஶேஷபூதனுக்கிழியுந்துறை திருவடிகளேனனுமிடமுஞ் சொ லலுகிறது. [கதாபி] (கதாபி) காலநியதியை விதிக்கிறகர்மத்திற்காட் டில வயாவ்ருத்தி [கேநசித்] (கேநசித்) அதிகாரிநியதியை விதிக்கி றவற்றிற்காட்டில வ்யாவ்ருத்தி. [யதாததா] (யதாததா) க்ரமநியதி யை யபேக்ஷித்திருக்கும கர்மங்களில வ்யாவ்ருத்தி. "வா, அபி," (வா, அபி) என்கையாலே - விகல்பஸமுச்சயங்களில ஒன்றேயாகக்கடவதெ ன்கிற காமத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஸக்ருத்] (ஸக்ருத்) தீர்க்கஸ த்ராதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [க்ருத:] (க்ருத:) ஆதிகாமணிக்தவாய், உ த்யோகமாத்ரத்திலே பலமாகச்சொல்லுகிறது. [அஞ்ஜலி:] (அஞ்சலி:) இப்படி யிருக்கிறதேதென்னில், அஞ்சலி: - வித்தவ்யயாயாஸஸஹகாரி ஸாத்யமான அஶ்வமேதாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி. [ததைவ] (ததைவ)

தேசாந்தரே காலாந்தரேநின்று பலிப்பனவாகச் சொல்லுகிற காமங்களி ல் வ்யாவ்ருத்தி. [உஷாதி] (முஷ்ணாதி) “இவன்றன தொடர்ந்து பிடிக்கும்” என்று இவனையுமியாமேபோமென்கை. “சும்மெனாதே கை விட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன” என்கிறபடியே, [ஸஹாநி] (அ ஸஹாநி) ஒருகாமமொருபாபந்தைப் போக்குவதாகச் சொல்லுகிறவதி ல வ்யாவ்ருத்தி. [அஶேஷத꞉] (அஶேஷத꞉) வாஸனைகிடக்கப் போ க்கும் காமங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. [ஸஹாநி] (ஸஹாநி) ஒருஸுக்ரு தமொருபலத்தைப் பலிப்பதாகச் சொல்லுகிற வதிலவ்யாவ்ருத்தி. [புஷ்ணாதி] (புஷ்ணாதி) தீமையைப்போக்கிவிடுமளவன்றிக்கே, அதுபோ னவிடமெங்கும் நன்மையாலே நிறைக்கும். [நஜாதுஹீயதே] (ந ஜாதுஹீயதே) பலத்தைக்கொடுத்துத் தான் நஶித்துப்போமதில் வ்யா வ்ருத்தி. [பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி] (பத்ரம்புஷ்பமித்யாதி) த்ரவ்யதா ரதம்யம்பார்ப்பதில்லை, இடுகிறவன நெஞ்சிலீரமேயாயிற்று பார்ப்பது. [அஸ்நாமி] (அஸ்நாமி) இப்படி தரப்பட்டவற்றைமனோரதப்பதத்துக்கு மவ்வருகானவைக்கைப்புகுந்தாற்போலே நினைத்திருப்பனென்னுதல்; அவன்கலங்கித் தருமாப்போலே நானுங்கலங்கியமுதுசெய்யக்கொண்டே விநியோ கங்கொள்ளுவனென்னுதல். [அந்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாதித்யாதி] (அங்யத்பூர்ணாதபாம்கும்பாதித்யாதி) [நவேத்தி] (நச்சேசதி) இ வனுடைய வுத்யோகமாத்ரத்திலே வயிறுநிறையுமாயிற்றவனுக்கு. [யா꞉ க்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யு꞉] (யா꞉க்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யு꞉) அபிம தவிஷயத்தின் பரிமாற்றம்போலே யெல்லா முத்தேஶ்யமாய்த்தோற்று ம. [ஏகாந்தகதபுத்திபி꞉] (ஏகாந்தகதபுத்திபி꞉) இதொன்றுமே வேண்டுவது. [தாஸஸாவா꞉] (தாஸஸாவா꞉) அவற்றிலொன்றும் விட் டுப்பிடியான். [ஶிரஸாப்ரதிக்ருஹ்ணாதி] (ஶிரஸாபரதிக்ருஹ்ணாதி) இவன்காலாலேபோகட்டவற்றையு மவன்தலையாலேசுமக்கும். [தேவ꞉] (தேவ꞉) காலாலே கொள்ளப்பிறந்தவன். [ஸ்வயம்] (ஸ்வயம) செல வகைக்கிடப்புணடென்னு, மஹிஷீஸ்வேதத்துக் காளிடவொண்ணாதே. ஆ கவிப்படிகளாலே அவனுடைய ஸ்வாராதத்தையைச் சொல்லுகிறு ரிதி ருவாய்மொழியாலே. .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

பரிவதில்ஈஶன்ப்ரவேஶே, கீழைநந்த திருவாய்மொழிகளிலுஞ் சொன்ன கு ணங்களை யநுபாஷியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் பரதிபாதயம் ஸ்

வாராததையென்னுமதத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (முதற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "அதுகண்டுப்பாக" என்றவிரண்டுக்கும் - பஜநத்துக்குப்பாகவென்றார்த்தம். பரிமாற்றத்தில் - ஆராதநத்தில்.

விஸ்தரஸங்கதி. (கீழிற்றிருவாய்மொழியிலித்யாதி) "போகாமையாலே" என்றதுக்கு - "ப்ரயோஜநங்கண்டிலோமீ" என்றதோடே யந்வயம். "அகன்றவிவளை" என்றது - சேதநர்க்கெல்லா முபலக்ஷணம். (ஒருபரிமாற்றத்துக்கிறே யென்று) "அயோக்யன்" என்றகன்றவிவனைப்பொருந்தவிட்டுக்கொண்ட ஸௌஶீல்யகுணத்தையநுஸந்தித்து, எல்லாருமாஶ்ரயித்து பரிசாயை பண்ணுகைக்கிறேயென்றபடி.

கிழ, இவன் ஸ்வபாவத்தாலே யாஶ்ரயணங்கூடாதென்று சொல்லி, அவன் ஸ்வபாவத்தாலுங் கூடாதென்று ஶங்கிக்கிறார் (ஸமஸாரியானவித்யாதி) (நேர்கொடுநேர்) என்றுக. "மறுவாதண்ணந்தழாயானமுதுவேதமுதல்வன" என்றதிலே - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தியுஞ்சொல்லுகிறது. இந்தவிரண்டுக்குணத்துக்கும் ஏஷத்பேதங்கண்டுகொள்வது. அவாப்தஸமஸ்தகாமன் - நிரபேக்ஷன். பூர்த்தியாவது - அபேக்ஷாஸத்பாவேபி பூர்ணனென்றபடி. "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்றதைப்பற்ற (ஶ்ரிய:பதியாயென்றது)

அப்படிகளுடையவென்றது - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பூர்ணத்வஶ்ரிய:பதித்வங்களை. உபபாதநம் (இவன்தன்ஸ்வரூபேத்யாதி) இதுக்கு - கிஞ்சித்காரத்துக்கு. எல்லாமகைப்புகுந்திருப்பான் - எல்லாவார்த்தங்களும் ஹஸ்தகதமா யிருப்பான். ஶ்ரிய:பதியாகையாலே யென்றது - அவளோடே ஸம்பந்தமவளுடைய ப்ரஜைகளிடத்தில் ஸௌஶீல்யத்துக்கு ஹேதுவென்றபடி. "புகைப்பூவே" என்றதைப்பற்ற (அருமைபட்டிராதென்றது.)

"வல்வினைமாளவித்து" என்றதைப்பற்ற (விரோதிகளடங்கலும் நசிக்குமென்றது) இதுதன்னிலே - ஆஶ்ரயணத்திலே. "அமுதிலுமாற்றவினியன்" என்றதைப்பற்ற (போகரூபமாயிருக்குமென்றது) பெற்றதுபகரணமாயிருக்குமென்றது - "புரிவதுவும்புகைப்பூவே" என்றதைப்பற்ற. ப்ரத்யவா யப்ரஸங்கமில்லையென்றது "நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே | ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத்" (நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே | ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத்) என்றதைப்பற்ற. முதலிரண்டுபாட்டாலே - த்ரவ்யாதிகாரி நியமாபாவஞ்சொல்லுகிறது. காலநியதியில்லாமை- "ப்ராதர்நிஶி ததா ஸந்த்யா மத்யாஹ்நாதிஷு ஸம்ஸ்மரந் | நாராயணமவாப்நோதி ஸத்ய: பாபக்ஷயம் நர:" (ப்ராதர்நிஶிததாஸந்த்யாமத்யாஹ்நாதிஷுஸம்ஸ்மரந் | நாராயணமவாப்நோதிஸத்ய:பாபக்ஷயந்நர:) என்கையாலேஸித்தம்.

ஆஶ்ரயணம ஸுகரமென்றதுக்கு ப்ரமாணம் (த்வதங்க்ரிமித்யாதி) "த்வத" என்றதுக்குபாவம் (அல்லாதவித்யாதி) ப்ராப்தஶேஷியானவுன்னுடையவென்றபடி. அவ்யவாநதரமிருக்க "அங்க்ரிம்" (அங்க்ரிம்) என்று - திருவடிகளைச்சொன்னதுக்குபாவம் (இவனபக்கலித்யாதி) "வஸ்தேவஸ்தே ஜ்யோதி

ஷாயஜேத" (வஸந்தேவஸந்தேஜயோதிஷாயஜேத) என்றுகாலநியதியைவிதி க்கிறதென்றபடி. "க்ருஷ்ணகேஶோக்நீநாதத்தீத," (க்ருஷ்ணகேஶோக்நீநாதத்தீத) "அயக்ஞோவாஏஷயோபத்நீக:" (அயக்ஞோவாஏஷஃயோபத்நீகஃ) என்றுஅதிகாரிநியதியை விதிக்கிறதென்றபடி. ப்ராங்முகத்வாதிகள் - க்ரமநியதியென்றபடி. "வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்" (வ்ரீஹிபிர்யவைர்வாஜுஹுயாத்) என்று - விகல்பம். ஆக்நேயாதிஷட்காமங்களுக்கு ஸமுச்சயநியமம். (ஒன்றேயாகக்கடவது) எல்லாங்கூடியேயாகக்கடவது (என்கிறகர்மத்தில) என்று கூட்டுவது. அதாவது-த்ரிவிதகரணத்தாலே யாகவுமாம், ஏககரணத்தாலே யாகவுமாமென்றபடி. தீர்க்கஸத்ரம் - பஹுகாலகர்த்தவ்யஸத்ரயாகம். "முஷ்ஸதேயே" (முஷ்ஸதேயே) என்றிறேதாது. (சுமமெனுந்தேயித்யாதி) பாபங்களெல்லாம் மூச்சுவிடாதே கைவிட்டோடிப்போய்க் காடுபாய்ந்ததனவென்றபடி. ("தரதிப்ரஹ்மஹத்யாம்யோஶ்வமேதேநயஜதே" (தரதிப்ரஹ்மஹத்யாம்யோஶ்வமேதேநயஜதே) என்றதைப்பற்ற (ஒருகர்மமொருபாபத்தையென்றது) "அஶுபாநி" (அஶுபாநி) என்றது - மோக்ஷவிரோதித்வேந அஶுபங்களான புண்யங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. புண்யங்களைப்போக்குகை யிவனுக்கநிஷ்டமாகிலும், ஆபத்காபத்யபரிஹாரந்யாயத்தாலேயவற்றையும் போக்குமென்றுதாத்பர்யம். (வாஸனைகிடக்கவித்யாதி) பஹுவசநமிருக்கச்செய்தே, "அஶேஷத:" (அஶேஷதஃ) என்கையாலே, அஶுபபதத்தாலே - வாஸனையும் ஸங்க்ருஹீதமென்று தாத்பர்யம். "காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத) "சித்ரயாயஜேதபஶுகாம:" (சித்ரயாயஜேதபஶுகாமஃ) என்றதைப்பற்ற (ஒருபலத்தை பல்பபதாகவென்றது) "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" (ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே) என்று ஸர்வதா அவன்திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கிடக்கையைப்பற்ற (நஜாதுஹீயதே) என்றது.

கீதாஸ்தவமே, "பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மந:" (பத்ரம்புஷ்பம் பலம்தோயம்யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி। ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமிப்ரயதாத்மநஃ.) ப்ரயதாத்மநஸ்தஸ்யபக்த்யுபஹ்ருதம் என்றபடி. நெஞ்சிலீரம் - நெஞ்சிலார்த்ரதை. மநோரதபத்ததுக்கு மவ்வருகானவை யென்றது - "அஸ்ருவ்யாபத்" (அஸ்ருவ்யாபத்) என்கிற தாதுவைப்பற்ற. "அஸ்ருவ்யாபத்" (அஸ்ருவ்யாபத்) என்கிறதாதுவாலே வ்யாப்தியைக்காட்டி, அத்தாலே-அபரிச்சேத்யதையைச் சொல்லுகிறது. "அஶபோஜநே" (அஶபோஜநே) என்கிறதாதுவைப்பற்ற தாத்பர்யாந்தரம் (அவன்கலங்கியித்யாதி) அன்றிக்கே, பெரும்பசியனுக்கல்பமிட்டாலும் அதிகமாக நினைத்திருக்கையும், அடைவுகெட விநியோகங்கொள்ளுகையுமாகிற வாகாரத்வயமுண்டாகையாலே யுபயாகாரத்தையும்

டாற தாதபாயம (இபபடி தரபபடட விதயாதி வாகயதவயம) என்னுதல. இந்
த்யோஜனே - " ஸஹோஜநே " (அம்போஜநே) என்கிறதானுதையே யுபஜீ
வித்தருளிச்செய்தது, " ஸஹஸ்ரவ்ராவ்ண " (ஸஹஸ்ரவயாபதேன) என்கிற தா
த்வகத்து அம்ஸ்ராமியென்று ரூபமிராக்றே.

உதயோக பாவண, " ஸுநிர்த்தூணார்த்தவாம்ஸ ஹ்ரா த நிர்த்தாதாவ
நேஜநாஸ | ஸநிர்க்த ஸமவஸம்ப்ரஸ்நாஜுவெ ஹ்திஜநாதநீ " (அநடதபூ
ணுதபாம்கும்பாதநயதபாதாவநேஜநாத | அநயதகுஸலஸம்பரஸ்நாந நசேச்சதி
ஜநார்த்தந:) " வர்ணார்த்தவாம்ஸ ஹ்ராதநிரேஹ்தி " (பூர்ணுதபாமகும
பாதநயநநேச்சதி) என்கையாலே (இவனுடையவிதயாதி)

மோக்ஷதாமே, யா:க்ரியாஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: |
தாஸ்ஸர்வாஸ்ஸிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம் " (யா:க்ரியா
ஸமபாயகதாஸ்ஸயுரேகாநதகதபுததிபி: | தாஸஸாவாஸ்ஸிரஸாதேவ: பாதிகரு
ஹ்ணாதிவஸவயம.) " யா: " என்றதுககுபாவம (அபிமதேதயாதி) ஏகாநத:-
பாவபரதாகோசிதநேம:, ஐகாநதய மென்றபடி. (ஒன்றும்விட்டுபபிடியான)
எலலாம பரிகரஹிககுமென்றபடி. (செலவக்கிடபபுணடென்று) நமபதஸ்ததிதியுண்
டென்றமாதரததிலே. நிகமிககிறா (ஆகவிதயாதி.)... . ... *

ஆறந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய், புரிவதுவும்புகைபூவே.

ஆறாயிரப்படி

(பரிவதிலீசனை) இபபடியெமபெருமானுடைய ஸௌசீலயாதி
குணுநுபவஜநிதமான தமமுடைய நிரவதிகபரீதியாலே, ஹேயபரத்யநீக
னாய் ஸாவேஸ்வரனாயிருந்த வெமபெருமானை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்த
கராயககொண்டு ஸர்வகாலமும பிரியாதே திருபபலலாண்டுபாடி ஸமரு
ததராகவேணுமென் றபேக்ஷை யுடையராயிருநது, தது பாய பகதியோ
காநுஷ்டாநத்திலே ப்ரவ்ருததராய, பகதியோகோசிதமான உபகரணத்
ரவ்யஙகளுடைய துாலபத்வததினுலும, பக்தியோகததை அவிகலமாகவ
நுஷ்டிககமுடியாமையாலும, பகதியோகததையநுஷ்ட்டிக்கமாடடாதே
விஷண்ணரா யிருக்கிறவர்களைக் குறிதது, ஸாவஸுலபமான பத்ரபுஷ்ப
கேவலதோயாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அவனதிருவடிகளிலே நீங்க
ளேதேனு மோரடிமைசெய்யிலு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌசீல்யத்தா

லே அத்தைக் கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்துக்கு சிதமான வுபகரணங்களே துலபமென்றும், தத்ஸமாராதநத்தை அவிகலமாகச்செய்கையரிதென்றும் விஷண்ணராகாதே அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார்.................. .. .. *

பன்னீராயிரப்படி

முதற்பாட்டில், ஆராதநோபகரண ஸௌகர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பரிவதில் - து:காதிஹேய ப்ரதிபடனாய. ஈசன் - நிகிலநியந்தாவாய், நிரவதிக கல்யாணகுண பூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனை. பாடி - அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித ஸாமகாந முகத்தாலே பாடி. விரிவது - ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை. மேவல் - பெறுகையிலே. உறுவீர்-உறுதியை யுடையவர்களே. பிரிவகை - ப்ரயோஜநத்தைக் கொண்டு கடக்கப்போகை. இன்றி - இன்றிக்கே யநந்யராய். நன்னீர் - ஸாத்த ஜலத்தை. தூய - ப்ரேமத்தாலே அக்ரமமாகப் பரிமாறி. புரிவதுவும் - ஸமர்ப்பிக்குமதுவும். புகைபூவே - கேவலம் புகையும் பூவும். "புரிவதுமாவதுபூவே" என்று பாடமாய் - "தேடவேண்டிய பூ" என்று சொல்லுவாருமுளர் ... . *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

எம்பெருமான் பரிபூர்ணனாகையாலே ஸ்வாராதனென்கிறார்.

(பரிவது) து:கமாகவுமாம், பக்ஷபாதமாகவுமாம். (இல்) இல்லென்பது - இல்லாமை. இத்தால் - து:கமில்லையென்னுதல், பக்ஷபாதமில்லையென்னுதல். து:கமாவது- "நாமிடுகிறவை அவன் கொள்ளுமோ! கொள்ளானோ" என்று ஆஶ்ரயிக்கிறவிவன் நெஞ்சிலே து:கமுண்டாமென்று, ஆஶ்ரயணீயனுக்கு து:கமாமிறே. அன்றிக்கே, பக்ஷபாதமானபோது - ஒருவன் குருவாக த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்தால் அவன் பக்கலிலே பக்ஷபதித்திருக்குமாகில், "து:க்ஷராவந்" (துஷ்ப்ராப) என்று ஆஶ்ரயணீயனுக்கு ஹேயமிறே.

இவையில்லாதபடி யிருக்கையாலே ஹேயப்ரத்யநீகனென்றபடி. உபயவிபாகம் பாராதே யிருக்கைக்கடியென்னென்னில் (ஈசன்) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணகுணங்களும் புகுமிறே, ஆக, ஹேயப்ரத்யநீகதையும் கல்யாணகுணயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (ஈசன்) புறம்பேயொருவனுக்கொருவன் விருந்திடும்போது, நெடுநாள் பசைதேடி விருந்திட்டால், "இவனுண்டுள்ள குறைசொல்லப்புகுகிறானே!" என்று நெஞ்சாறலோடே தலைக்கட்டவேண்டிவரும், புத்ரன் பிதாவுக்கு விருந்திட்டால் உண்டாகிலுள்ள குறை தம்மப்பனதாய், நெஞ்சாறல்படவேண்டாதிருக்குமிறே; அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தத்தைப்பற்ற "ஈசன்" என்கிறது.

(பாடி) ஸர்வேஶ்வரனைக்கிட்டினல், வாக்கியதியோடே நிற்கையன்றிக்கே, ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவிட்டுப்பாடி. (விரிவதுமேவனுறவீர) " ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே " (ஏதத்ஸாமகாயநாஸ்தே) என்றுபாடி, விஸ்தருதராகையாகிறபேறு பெறவேணடியிருப்பீர்.

பேறுகனத்திருந்தது, நாங்கள் செய்யவேணடிவதென்னென்னில (பிரிவகையின்றி) பிரிகையாகிறவகையின்றி - " இமையோர்பலரும முனிவரும் புனைந்தகண்ணிநீர் சாந்தமபுகையோடேந்தி வணங்கினல உன்பெருமைமாசூணுதோ " என்றகலவகை யிட்டுக்கொண் டகலாதே. (நன்னீர்) ஏலாதிஸம்ஸ்காரமு மின்றிக்கேயிருக்கை. கேவலஜலமுமமையும. (தூய) யதாததாவாபி. (புரிவதுவும) இவனவனுக்கருட்கொடையாகக்கொடுக்குமதுவும. (புகைபூவே) அகிறபுகை, கருமுகைபூ, என்றுவிஶேஷியாமையாலே, ஏதேனும்புகையும, ஏதேனுமபூவுமமையும.

" செதுகையிட்டுப் புகைக்கவமையும, கண்டகாலியிடவுமமையும " என்று பட்டரருளிச்செய்யுமபடி. இத்தை பட்டரருளிச்செய்தவாறே "' நகண்டகாரிகாபுஷ்பம்தேவாயவிநிவேதயேத' (நகண்டகாரிகாபுஷ்பமதேவாயவிநிவேதயேத) என்னுநின்றதே" என்றுநஞ்சீயார்கேட்க, "' அவனுக்காகாது ' என்கிறதல்ல, ' பறிக்கிறவாஶ்ரிதனகையிலே புட்பாயும் ' என்றதுக்காகத்தவிர்த்ததுகாணும " என்றருளிச்செய்தார். [கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்முள்ளார்முளரியு மாம்பலுமென்று] விஜாதியங்களைச் சேரவெடுக்கிறதுகண்டீரே! தரவ்யதாரதம்யம்பார்ப்பதில்லையென்கைக்காக; [புள்ளாயோரேனமுமாய்ப் புக்கிடந்தான] " அப்ராக்ருதத்ரவ்யமவேணும " என்றிருந்தானுகில் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலிரானே. வாராஹகல்பமபாராநிறகச்செய்தே " ஶ்ரீவராஹநாயனார்க்கு முத்தக்காசையமுதுசெய்விப்பது " என்று கிடந்ததாய், " இதென்னமெய்யப்பாடுதான் " என்றுநஞ்சீயர்போரவித்தராயருளினார். [உள்ளார்ருள்ளத்தை யுள்ளமாய்க் கொள்ளோமே] இப்படி யநுஸந்தியாதாருடைய ஹ்ருதயத்தை ஹ்ருதயமாக நினைத்திரோம நாங்களபதின்மருமென்றுதமமையொழிந்தவாழ்வாரகளையும்.........................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (பரிவதிலீதயாதி) " ஈசனை " என்றதால்பலிதம் (பரிபூர்ணனுகையாலேயென்றது) " புரிவதுவும புகைபூவே " என்றதால் பலிதம (ஸ்வாராதனென்றது.)

ஹேயப்ரதயநீகனுக்கு துஃகப்ரஸங்க முண்டோ, அதில்லையென்பானென்னென்ன (துஃகமாவதிதயாதி) (ஆஶ்ரயணீயனுக்கு துஃகமாயிறே) " இவனெ

ருசிலிப்படி 'துராராதன' என்று தோற்றும்படியிருந்தோமிறே" என்றுஶ்ரய ணீயனுக்கு துஃகமாமென்றபடி. இவை - துஃகபக்ஷபாதங்கள "பக்ஷபாதமில்லை" என்றதை யுபபாதித்துக்கொண்டு, "ஈசன" என்றதுக்கு ஸங்கதி (தாதமவி பாகமித்யாதி.)

"பரிவதிலீசனை" என்றதை - "பிரிவகை" இதயாதிக்குபேக்ஷமாக்கி, ப்ராபகத்வபரமாக ஸ்வாராத்தாநு குண்யேந வ்யாக்யாநம செய்தருளி, மேல, "பாடி" என்றதுக்கு காமமாக, "பரிவதிலீசனை" என்றதை - ப்ராப்யபரத வேந வ்யாக்யாநஞ்செய்யத திருவுளளமபற்றி; "பரிவதில" என்று - அகில ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாத்ரஞ்சொன்னால போருமோ, உபயலிங்கவிஶிஷ்டமன்றோ ப்ராப்யம, ஆகையாலே கல்யாணைகதானத்வஞ்சொல்லவேண்டாவோ வென்ன (ஹேயப்ரத்யநீகதை புககவிடததேயித்யாதி) இப்பக்ஷத்திலே, ஈசனை - ஶேஷி யையென்றுகண்டுகொளவது; "பரிவது" என்று - ஹேயங்களுக்கெல்லாமுபல க்ஷணம். ப்ராபகபரமானபக்ஷத்தில, ஈசனை - ஸ்வாமியை யென்றபடி, "பரிவ தில்" என்று - ஆஶ்ரயிக்கும்போதைக் குறுப்பாக துஃகபக்ஷபாதரூபஹேய ப்ரத யநீகதையைச் சொல்லுகிறது. ஆக, "பரிவதிலீசனை" எனகிறபதம் - ப்ராப்ய வேஷபரமாயும், ப்ராபகவேஷபரமாயுமிருக்கிறது. ப்ராபகபரமானபோது, "ஈ சனை" என்றதுக்கு தாதபர்யம (புறமபேயொருவனித்யாதி) நெஞ்சாறல-மந ஸதாபம். ஸம்பந்தத்தை - ஸவஸ்வாமிபாவஸமபந்தத்தை. ப்ராபக பரமானபோ து, பரிவதிலீசனைப்பாடி விரிவதுமேவலுறுவீர, பரிவதிலீசனைப்பிரிவகையினறிப புரிவதுவும் நன்னீர்தூயப்புகைபூவே இதயந்வயஃ.

(ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே இதயாதி) காமாந்நீகாமரூபீ - வேண்டினவந்ந ங்களையும் வேண்டின ஶரீரங்களையு முடையனாயக்கொண்டு. இமாந்லோகாந்நுஸ ஞ்சரன. வக்ஷ்யமாணமான விந்த ஸாமகாநமபண்ணிக்கொண டிராநிற்குமென்ற படி. விரிவது - விஸத்ருதரானை. ஆவிர்பூதமான ஸவரூபவிகாஸத்தை. மேவல- பெறுகையிலே. உறுவீர - உற்றிருக்குமவர்களேயென்று ஶப்தார்த்தம்.

மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி (பேறுகனத்ததயாதி) மேவலிலேயுறறிருப்பா ர்க்குப் பிரிய ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன (இமையோரிதயாதி) நன்னீர - ஶுத் தஜலம். அருடகொடை - தயாதாநம. கீழவாக்யத்துக்கு சரமாவதியை ஸமவாத முகேந வருளிச்செய்கிறார் (செத்தையித்யாதி) செத்து - கூளமும, பத்தும. க ண்டகாலி - கண்டகாலிபபூ.

ப்ராஸங்கிகம் (இத்தையித்யாதி) இதுக்கு நியாமகமேதென்ன (கள்ளா ரித்யாதி) திருமொழி. கூவிளை - பில்வம. முள்ளார்முளரி - தாமரை. ஆமபல்-கு முதம். விஸஜாதீயங்களை - அஸாதாரணமான திருத்துழாயக்கு விஜாதீயங்களை. "பள்ளாயோர்னமுமாய்" எனகிறவிது - ஹேதுகாப்பமித்யபிராயேணஹ (அ ப்ராகருதேத்யாதி).

"ஆய" என்கிறவவதாரத்தின் மெய்ப்பாடுகைதிஹயம (வாராஹகல பமித்யாதி) முத்தக்காசு - கோரைக்கிழங்கு. மெய்ப்பாடு - ஸத்யதை. இப்படி யநுஸந்தியாதார் - "ஸநேஹத்தாலேயவனுக்காகாததில்லை" என்றநுஸந்தியாதா ர். நாங்களபதினமருமென்றது - பஹுவசநார்த்தம். "ஆழவார்களையும்" என்ற வந்தரம், கூட்டிச்சொல்லுகிறானென்றுகூட்டுவது.

ஈரமேணுக்வயஃ...

இரண்டாம் பாட்டு.

மதுவாரதண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்
கெதுவேதென்பணியென்னு, ததுவேயாட்செய்யுமீடே.

ஆறாயிரப்படி.

(மதுவார) இப்படியெம்பெருமானுக்கடிமையெளிதானுலென, நிர்தோஷமான வஶேஷவேத ப்ரதிபாதயனுமாய, நிரவத்யமான ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதியையு முடையவனானவனுககு, நாங்களடிமைசெய்கைக கர்ஹரோவென்னில; அடிமைசெய்கைககாஹதையாவது - தநதாமுடைய வநாஹதையைபபாராதொழிகை. ... .*

பன்னீராயிரப்படி

அநநதரம், அதிகாரிஸௌகாயத்தை யருளிச்செயகிருர்.

அம் - ஸர்வேஶ்வரததுககுஸஂசகமாய. மதுவார - மதுஸ்யந்தியாய். தண் - குளிர்நத. துழாயான - திருத்துழாயையுடையனுய. முது - பழையதான. வேதம் - வேதங்களுககு. முதல்வனுககு - ப்ரதாநதயாப்ரதிபாத்யனானவனுக்கு. எது - அநுரூபமாககசெய்யும்படியெது. எனபணியேது - நான்செயயும்பணியேது. என்னுதுவே - எனனுதே "அஹஂஸர்வஂகரிஷ்யாமி" (அஹமஸாவமகரிஷயாமி) எனறுஸாவததிலுமாதரமுடையனுமதுவே. ஆடசெயயும - அடிமைசெயகைககு. ஈடு - தகுதி

புரிவதுவும்புகைபூவேயென்கிறபாடததில, "வதுவார" என்றெடுத்தவந்தாகி - உடலெழுததானவகரததை முதலாகவெடுததென றுகொள்வது; "ஏபாவம" எனகிறபாட்டில, உயிரொழுததுமுதலானவோபாதி... ....

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

ஆஶ்ரயிககுமவனுககு த்ரவ்யத்திற்குறைபாரத்தகலவேண்டாவெனுருர் முதற்பாடடில; "நானதிகாரியல்லேன" எனறகலவேண்டாவென்கிருரிதில.

(மதுவாரதண்ணந்துழாயான்) "புரிவதுவும்புகைபூவே" என்றதுகீழ், இதில "மதுவாரதண்ணநதுழாயான" என்றுதொடஙகிற்று, இதுசேரும்படியென்னெனன; "பூவாகில மதுவோடேகூடி யல்லதிராமையாலேசேரும" என்றுசொலலுவர்கள்தமிழா; "வதுவாரதணணந்துழாயான்" என்றுபாடமானபோதுபோரசசேரும்; வதுவையென்று மணம். ஆர்தல் - பூர்ணம். வதுவை, "வது" என்று - கடைககுறைத்தலாய, நறுநாற்றத்தையுடையதுழாயென்றுமாம. இதுதமிழர்போரச்சேருமென்பர்.

(மதுவாரிதயாதி) ஒருவாடல மாலையைககொண்டுவந்து திருக குழலிலேவளையமாகவைததால, திருககுழலோட்டை ஸ்பாஸத்தாலே செவ்விபெறறு, மதுஸ்ரமபி, சிளையாறுபடடு, வாாநதுவெள்ளமிடாநி ற்கும.

(முதுவேதமுதலவனுக்கு) இவவொபபனேயழகுபேசும்போது இன்னமுமபாசிபூத்த வேதமேபேசவேண்டாவோ. நிதயமாய் அபௌரு ஷேயமானவேத ப்ரதிபாதயனுயுளளவனுக்கு. வேதமுதலவனுகையாவ து - "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" (ஶாஸ்ரயோநித்வாத்) எனகிறபடியேவே தப்ரதிபாத்யனென்கை. மதுவாாதணணந்துழாயனென்கையாலே - ஸ ாவாதிகனென்றதாயிற்று. முதுவேதமுதலவனென்கையாலே - பரிபூாண னெனறதாயிற்று. இரண்டுமெஸ்வாராதனென்கைக்குறுபபாகிறது.

(எதுவேதித்யாதி) முதுவேதமுதலவனுககெதுபணி, எனபணி யேது, என்றுததுவே ஆட்செயகைககதிகாரமாவது. "நித்யஸூரிகள னறோ அவனுககிடாக வடிமைசெயயவல்லாா, நான்செயயுமதெது" எ ன்றுதன்னைக்கொண்டு கைவாங்காதொழியுமதுவே. அன்றிககே, "மு துவேதமுதல்வனுக்கெதுபணி, ஏதெனபணி" என்றுததுவே - "இத வனுககிடன்று" என்றுசிலவறறைவிடாதே, ஸகலகைங்கர்யத்திலு மகவ யிககுமதுவே ஆடசெயகைககதிகார மாவதென்னுதல்...............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரணடாமபாட்டு (மதுவாரிதயாதி) வருதத்ாநுவாதபூாவகமாக "எது வேதெனபணியெனறுது" எனறதைசசடாக்ஷிதது ஸஙகதி (ஆஶ்ரயிககுமவனு க்கிநயாதி)

"பூவாகில்" இதயாதிககுககருதது - பொருளிசையநதாதியெனறு. "வ துவார்" எனறுபாடமானுல, இயலிசையநதாதிககுப போரசசேருமெனறபடி. உ ரைகாரா. "புரிவதுவும்" எனறவுடலெழுததான மகரமமுதலாகததொடஙகுகை யாலே யியலிசையநதாதிககுசசேரும" எனறா. உயிரெழுத்தெனறும, உடலெ ழுதநென்றும், இரணடுணடு. உயிரெழுதது - அகாராதி. உடலெழுதது - ககாராதி வ்யஞசநரூபமான வாததாக்ஷரஙகள. ஆகில், வதுவையாா எனனவேணடாவோ வெனன (வதுவையிதயாதி) நறுநாறறம - மிககபரிமளம.

பொருளிசையநதாதிபக்ஷததுககர்தத மருளிசசெயவதாக பதோபாதாந மபணணுகிறா (மதுவிதயாதி) "வாா" எனறதுககுபாவம (ஒருவாடலமாலை யிதயாதி) வாாதல-ஒழுகுதல. "தண, அம்" எனறபததவயததுககாததம (செவ விபெறறென்று) சிளையாறுபடிகையாவது - ஆறு, நீாவரவணிததாலுல பொசிநது ள்ளேஜலமுண்டாயிருககை. சினை - காபஜலம. "ஶபரிமலாநாஃ, (பரிமலாநாஃ,) ஸவெேவாவபிமத்ஸராவாஃ" (ஸாவேசாபிமதஸரவாஃ) "மரஙகணினறும ததாாைகள்பாயும்." "தழைக்குந்துழாய" என்றிருககையாலே, பகவதஸ்பர்ஶ த்தாலும் சிந்மயராகையாலும், துழாய்க்கும் விஶ்லேஷததிலுருவுதலும், ஸமஶ் லேஷத்தில்சினை யாறுபடுதலும் கூடுமென்றுகருத்து.

முதுவேதம் - பழையவேதம். “ மதுவார்தண்ணந்துழாயான் முதுவேதமுதல்வன் ” என்றுகூட்டிபாவம் (இவ்வொப்பனையித்யாதி) பாசிதூர்த்தவென்றது - புராதநத்வாபிப்ராயம். நித்யமென்றபோதே - அபௌருஷேயத்வமஸித்தம். வேதமுதல்வன் - வேதத்தைஜ்ஞாபக ஹேதுவாகவுடையவன்.

கீழே, “ மதுவார் ” இத்யாதிபத்த்வயத்துக்குக் கூட்டிபாவமருளிச்செய்து, பத்தவட்டத்துக்கும் ப்ரத்யேகமாத்தாந்தரம் (மதுவார்தண்ணந்துழாயானித்யாதி) பூர்வம், ஸௌந்தர்யபரத்யாபாவம், இங்கே, ஸார்வாத்திகத்வாதிபரத்யாபாவாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. ஸார்வாதிகன் - அவாப்தஸமஸ்தகாமன். “ வக்ஷஸ்ஸ்தலாந்தஸ்ஸிகமலாகௌஸ்துபைர்வைஜயந்திஸாவேஶத்வமந்த்ரபித்ராம் ” (வக்ஷஸ்த்தலாந்தஸ்ஸிகமலாகௌஸ்துபைர்வைஜயந்திஸாவேஶத்வமந்த்ரபித்ராம்) இத்யாதிப்படியே-திருத்துழாயமாலை ஸார்வாதிகத்வலக்ஷணமிறே “வேதமுதல்வன்” என்றுல்பூர்த்தியைச்சொல்லும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; “ பூர்ணஸ்யபூர்ணமாதாய ” (பூர்ணஸ்யபூர்ணமாதாய) “ ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர: ” (ஸாவமிதமப்யாத்தோவாகயநாதர:) இத்யாதிகளாலே - ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலே யென்றபடி.

“ எதுவேது ” இத்யாதிக்கு - முந்தினவாத்தம் - உத்கருஷ்ட நிக்ருஷ்டரூபாதிகாரிவிஶேஷத்தைப்பற்ற. த்விதீயாத்தம் - அந்தரங்க பஹிரங்க வ்ருத்தி விஶேஷத்தைப்பற்ற. அந்தரங்கத்தோடு பஹிரங்கத்தோடு வாசியற ஸகலகைங்கர்யத்திலுமென்றபடி. ப்ரதமயோஜநை - அதிகாரியினுடைய வயோகயதாநுஸந்தாநபரம். த்விதீயயோஜநை - கைங்கர்யத்தினுடைய வயோகயதாநு ஸந்தாநபரம். ஈடு - அதிகாரம். பாஷ்யே, “ ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் ” (ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்)

ஶாஸ்த்ரமஸ்யயோநி: - காரணம். ப்ரமாணம். தச்சாஸ்த்ரயோநி. தஸ்யபாவ:- ஶாஸ்த்ரயோநித்வம். தஸ்மாத். ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகாரணத்வாச் சாஸ்த்ரஸ்யத்தயோநித்வம்ப்ரஹ்மண: இத்யாதய:.

மதுவார்தொடங்கி, முதல்வனுக்குப்பணியேது, என்பணியேது, என்னுதவே யாட்செய்யுமீடே இத்யந்வய: .. .. , ... *

மூன்றாம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதென்மனனே
பாடுமென்னுவவன்பாட, லாடுமெனங்கமணங்கே.

ஆறாயிரப்படி.

எத்தாலேயென்னில்; அடிமைசெய்கையிலே யபேக்ஷையுடையாரை ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளால் தண்ணியரென்று போகடும் ஸ்வபாவனல்லாமையாலே யென்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படி தனக்கடிமைசெய்கையிலே அபேக்ஷையுடையராயிருப்பாரபக்க லுத்கார்ஷாபகர்ஷம்பாராதே யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸாவகரணங்களாலுமநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே நினறுடப்பெற்றேனென்கிறார்.

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அதிகாரியினுடைய தோஷகுணம்பாராத ஆராத்யனான ஈஶ்வரனபக்கலிலே தம்முடைய கரணத்ரயமும அவகாஹித்தமையையருளிசசெய்கிறார்

ஈடும் - தோஷநிபந்தநமாகவிட்டுவைக்கையும். எடுப்பும - குணநிபந்தநமாக வெடுத்துக்கொள்ளுகையும். இல - இல்லாமையாலே. ஈசன - ஸர்வஸாதாரணஸம்பந்தத்தையுடையனான ஈஶ்வரனுடைய. மாடு - பரிஸரத்தை. என்மனனம் - என்னெஞ்சு. விடாது - விடுகிறதில்லை. என்னுடைய நாவானது. அவனபாடல - அவனவிஷயமானபாடலான திருவாயமொழியை. பாடும் - பாடாநின்றது. என்னங்கம் - என்னஶரீரம். அணங்கு - தைவாவிஷ்டமபோலே. ஆடும்-ஆடாநின்றது.

தனித்தனி "என, என" என்று - கரணத்ரயத்திலும் தம்முடையவுகப்பு தத்தோற்றுகிறது. ஏகாரம் - "விடாது, பாடும், ஆடும்" என்னும்வினைகளுடனே கூடிக்கிடக்கிறது. .... *

ஈடு - மூன்றாம்பாட்டு

அவனுடைய இஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்துத் தாமதிகரித்தகாரியத்தை மறக்கும்படி தம்முடைய மநோவாக்காயங்களுக்கு அவனபக்கலிலேயுண்டானபராவண்யத்தை யருளிசசெய்கிறார்.

(ஈடுமெடுப்புமிலீசன்) சிலரையுபேக்ஷித்தல், சிலரைஸ்வீகரித்தல செய்யாதஸர்வேஶ்வரன, ஸம்பந்தம ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே சிலரைவிடப்போகாதிறே. "தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" (தேவாநாமதாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்) என்று-ஸ்வீகரிக்குமவனோடுள்ளஸம்பந்தம விடுமவன்பக்கலிலுமுண்டிறே. (ஈசன்மாடுவிடாதென்மனனே) ஒருஸாதநபுத்த்யா கிடடிற்றாகிலிறே பலம் கைப்புகுந்தவாறேவிடுவது.

நானதிகரித்தகார்யத்துக்கெனக்கு நெஞ்சொழிகிறதில்லை. நாவியலாலிசை மாலைகளேத்தியன்றோ, மநஸ்ஸஹகாரமவேணுமோவுமக்கு; உம்முடைய அஹ்ருதயமானவுக்தியமையாதோ? எங்களுடையஹிதத்துக்கென்ன (பாடுமெனனாவவன்பாடல) என்னுடையவாகிந்த்ரியமும் மநஸ்ஸதிகரித்த கார்யத்திலேஅதிகரித்தது. ஆனாலும்முடைய ஹஸ்தமுத்ரையமையாதோ? எங்களுக்காத்தநிஶ்சயம்பண்ணுகைக்கென்ன (ஆடுமெனங்கமணங்கே) அதுவுமவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற்று.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றாம்பாட்டு. (ஈடுமிதயாதி) கீழும் மேலும் பரோபதேசமாயிருக்க, நடுவிட்டிரண்டுபாட்டு ஸ்வாநுபவமாக வருளிச்செய்வா னென்னென்ன (அவனுடையவிதயாதி) இஸ்ஸ்வபாவத்தை - ஸ்வாராதத்வ ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. அத்சரித்தகாரியம் - பரோபதேசம்.

ஈடு - பொகட்டுவைக்கையாய, உபேக்ஷிக்கை யென்றபடி. எடுக்கை - ஸ்வீகரிக்கை. எல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்கைக்கடியேதென்ன (ஸம்பந்தமிதயாதி) "ஈசன்" என்றஸம்பந்தமென்றபடி. ஜிதந்தாயாம, (தேவாநாமிதயாத்) "ஸர்வ்வாஹ்வாணாஞ்ச ஸர்வ்வஜாதிஸரணாந்த்வ" (ஸாவத்தாசரணத்வந்தவம்வ்ரஜாமிஸரணந்த்வம்) இதயுத்தராரத்தம்.

ஈசனமாடு - ஈசனிடத்தை. விடாமைக்கடியேதென்ன (ஒருஸாதநபுத்தியாவித்யாதி) "மனனே" என்றஏகாரம் - ஈற்றசை. அவ்யயமென்றபடி "ஈசனமாடுவிடாது" என்கிறவருடையபாவம் (நானதிகரித்தவிதயாத்) அதிகரித்த காரியம் - ஸ்வாராததோபதேசம்.

மேலுக்கவதாரிகை (நாவியலாலிதயாதி) நாவினுடையவுக்தியாலேசாநரூபமான ஸந்தாபங்களையிட்டேத்துகையாகிற நண்ணுதலைப்பெற்றேனென்றபடி. (மநஸ்ஸதிகரித்தகாரியத்திலே யிதயாதி) மநஸ்ஸைப்போலே பகவத்விஷயத்தில பரவணமாயிற்றென்றபடி.

அணங்கு - தெய்வப்பெண், தைவாவிஷ்டமும்.

என்மன்ன ஈடுமெடுப்புமிலீசன மாடுவிடாது, என்னுவவனபாடலபாடும, அணங்கமணங்கெனவாடும இதயந்வயஃ . ...*

நான்காம்பாட்டு.

அணங்கெனவாடுமெனங்கம, வணங்கிவழிபடுமீசன்
பிணங்கியமராபிதற்றுங், குணங்கெழுகொள்கையினானே.

ஆறாயிரப்படி.

(அணங்கென) அநவைரநுபூயமாநமான குணங்களிறகாட்டில ஸ்வைரநுபூயமாநமான குணங்களுக்கு, பரஸ்பரம் விவாதமாக உத்கர்ஷத்தை ப்ரதிபாதியா நின்றுகொண்டு, அயாவறுமமரர்கள் அக்ரமமாகக் கொண்டநுபவிக்கிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்குக் கொள்கலமாய, ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானை நானநுபவித்து, ப்ரீதயதிஶயத்தாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே அக்ரமமாகநின்றுடி யவனைவணங்கி யடிமைசெய்யுமிதுவே ஸ்வபாவமாகப் பெற்றேனென்கிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படி யென்னையுமங்கீகரித்த ஸ்வாமி, நித்யஸூரிகளுக்கு நிரந்தராநுபாவ்யமான குணவைபவத்தை யுடையவனென்கிறார்.

அணங்கென - அணங்கேறினாற்போலே. ஆடும் - ப்ரேமத்தாலே ஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணுகிற. என - என்னுடைய. அகம - ஶரீரம. வணங்கிவழிபடும்-ப்ரணாமாதிமுகத்தாலே யாராதிக்கும்படியான. ஈசன - ஸ்வாமியானவன. அமரர - நித்யாநுபவபரரான ஸூரிகள் பிணங்கிப்பிதற்றும - ஸ்வாநுபூதகுணதாரதம்யமுகத்தாலே ஸரஸவிவாதகோலாஹலோக்திபண்ணும்படியான. குணம்கெழு-குணங்களசெறிவு. கொள்கையினன - கோட்பாட்டையுடையவனன்றோ.

கொள்கையென்று - ஆஶ்ரயவிஷயமாகவுமாம். இப்படி ஸர்வாதிகனன்றோ பந்தத்தாலேயென்னை யடிமைகொண்டானென்று கருத்து . ... ச

ஈடு_நான்காம்பாட்டு.

தம்முடையமநோவாக்காயங்களுக்கு அவன்பக்கலுண்டான ப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய விடுகையன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே யாத்ரையானபடிசொல்லுகிறார்.

அணங்கெனவாடுமெனங்கம வணங்கிவழிபடுமீசன், பிணங்கியமராபிதற்றும் குணங்கெழுகொள்கையினன்கிடீரென்னுதல ; பிணங்கியமராபிதற்றும குணங்கெழுகொள்கையினனானவீசனையநுபவித்து, அணங்கெனவாடுமெனங்கம வணங்கிவழிபடுமென்னுதல், தைவாவிஷ்டமென்னலாம்படி யாடுகிறவென்னங்கம், வணங்கியதுதானே யாத்ரையாய்ச் செல்லும்படி யிருக்கிறவீசன், ((பிணங்கியமராபிதற்றும்) தாந்தாமநுபவிக்கிற குணங்களுக்கேற்றஞ்சொல்லப்புக்கு, எதிரிசொல்லுகிறகுணங்களுக்கேற்றமசொல்லவித் தலைக்கட்டுகை.) தாந்தாமகப்பட்ட குணங்களைச்சொல்லி, "நான்முந்துறச்சொல்ல, நான்முந்துறச்சொல்ல" என்றுபிணங்கி நித்யஸூரிகள ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே யடைவுகெடக்கூப்பிடுகிற குணங்கள வந்துசேருகைக் காஶ்ரயமானவன. ரத்நாகரம்போலேகுணங்கள் சேருகைக்காஶ்ரயமாயுள்ளானென்னுதல ; இக்குணங்கள்வந்து கெழுமுகையை ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல. ஸர்வஜ்ஞரானவர்கள் படுகிறபாடென்னுடைய கரணங்களுக்கு முண்டாகாநின்றது கிடீரென்கிறார்.......... ....ச

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (அணங்கெனவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்பாட்டுக்குவாசி - இதுதானேயாத்ரையாகை.

முந்தினவாக்யத்தில, வணங்கிவழிபடுகைக்கு விஷயமானவீசனெப்படிப்பட்டவனென்னில், "பிணங்கியமரா" இத்யாதியென்றுஸங்கதி.

இந்தவங்வயத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் (தைவாவிஷ்டமித்யாதி) இதுதானே யாத்ரையாயென்றது - "வழிபடும்" என்கிறவாக்யதாத்பர்யம்.

ஏகரஸரானவாகளுககுப பிணககமுணடோவெனன (தாநதாமித்யாதி) அடைவு கெடவெனறது - ஒருகுணததைசசொலலவிழிநது, வேருருகுணததைச் சொலலுவாகளெனறபடி.

ஆஸ்ரயமானவன - கொளகலமானவன. கெழுமுகை - சேருகை. கொள்கை - ஆஸ்ரயமும், ஸவபாவமும, ககாஹிககையும. கெழுமுகையெனறது - "கெழு" எனறதினுடையபரகருதி. தவிதீயாாததததில, கொளகையினை - ஸவபாவமாகவுடையவனெனறபடி.

தவிதீயாந்வயததில். " அமராபிதறறும " என்றுவிஶேஷித்ததுகது தாத்பாயம (ஸாவஜஞானவிதயாதி) " எனஙகம் " என்று - ஶரீரததைசசொனனது - மநோவாகதுககளுககு முபலக்ஷணம. ....*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கொளகைகொளாமையிலாதா, னெளகவிராகமிலாதான்
விளகைவிளளாமைவிருமபி, யுளகலநதாாககோரமுதே.

ஆறுயிரப்படி

(கொள்கை) இபபடிநிர்ஹேதுகமாகத் தாமபெற்ற ஸமருத்தியை ததம்முடைய பரீதயதிஶயததாலே நடுவேபேசி, பின்னையும, பகவதபரிசாயோநமுகராய்த தஙகளுடைய வநாஹததையாலே கூசியிருந்தவாகளைககுறித்து, அவாகளுடைய கூசசமபோமபடி பின்னையுமெமபெருமானுடைய குணஙகளைசசொலலுகிறூா.

ஸ்வசரணயுகளபரிசர்யாபேக்ஷையுடையரா யிருப்பாருடைய வுதகாஷாபகாஷமபாராதே யடிமைசெயவித்துககொளளுமஸ்வபாவனென்னுமிடம, " ஈடுமெடுப்பும " எனனுமபாடடாலேபிறநதது; இனியவாகளையடிமை செயவிததுககொளளு மிடததில, அவாகளை யெலலாாையுமொககவந்தரஙக பஹிரஙகஸாவஶேஷ வருத்தியையும செயவித்துக் கொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய, அவாகளபககல ஸ்நேஹோபேக்ஷாவைஷமயமபண்ணாதே ஸமாநமாயிருககும. இப்படிசிலவாறுயிருககிறவன் ஆஸ்ரிததாரெல்லாாககு மொககததனனையே பராபயமாககொடாதே, சிலாககே தன்னைககொடுபபா னென்னெனனில; அதுக்குககாரணம - வேறேயொரு பரயோஜநததையபபறறித தன்னைவிடுகையும, தனனையே ப்ராப்யமாகபபறறித தனனைவிடாமையும. இவற்றைபபாாதது, தன்னையேபராபயமாகபபறறி விடாதவாகளுககுததனனையே போகயமாககொடுககும, அல்லாதாாககுத்தனனையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரஙகளைககொடுக்கும...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யரானவதிகாரிகளுக்கு போக்யனென்கிருர் கொள்கை-குணமபாராதது கைக்கொள்ளுகையும். கொள்ளாமை-குணஹாநியாலேகைவிடுகையும். இலாதான - இல்லாதவனுய. எள்கல - கைவிடுகைக்கடியானநெஞ்சிலநெகிழசசியும. இராகம-கைக்கொள்ளுகைக்கடியானராகமும். இலாதான் - இல்லாதஸாதாரணனுனவன. விளைகை - பரயோஜநாந்தரங்களை க்கொண்டு விட்டுப்போகையையும். விள்ளாமை - அநந்யபரயோஜநராயவிடாதொழிகையையும. விரும்பி - விருமபிப்பாரதது. உளகலநதாரக்கு - தனனேடேநந்யராயுடபுகுநதார்க்கு. ஓ - அதவிதீயமான. அமுது - நிதயபோகயமாம. .... »

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

திரியட்டும்தாமதிகரித்த கார்யத்திலேபோந்து, ஸர்வேஶ்வரன, தன்பக்கலிலேசிலாவநதுகிட்டினால "இவாகள பரயோஜநாநதரத்தைக்கொண்டகலுவாகளோ, நம்மையேபரயோஜநமாகப பறறுவாகளோ, என்ருராயந்து, தன்னையேப்ரயோஜநமாகப பறறினவாகளுக்குததானுமநிரதிஶயபோகயனுயிருக்குமெனகிருர்.

(கொளகைகொளாமையிலாதான்) "இவனஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுயாந்தானொருததன, இவனையந்தரங்கவ்ருத்திகொளவோம; இவனவறருல்தாழ்ந்தானொருவன, இவனைப்புறததொழில்கொளவோம்" என்னுமவையில்லாதான. வ்ருத்திகொள்ளுமபோதிலலையாகில, திருவுள்ளத்தாலேதான் நினைததிருக்குமோவெனனில் (எள்கலிராகமிலாதான்) திருவுளளத்தாலேசிலரை யிகழநதிருததல, சிலரையாதரிததல செயயான். "ஈடுமெடுப்புமிலீசன" என்றவிடம - ஸ்வீகாரஸமயததிற் குறைபாரானென்றது. இஙகு-பரிமாறறததில தாமிட்டுகொள்ளானென்கை.

(விளைகையிதயாதி) இதொனறுமேபாரபபது. விளைகை -பரயோஜநங்களைக்கொண்டு விடுகை - விள்ளாமை - அநந்யபரயோஜநனுகை. விரும்பி - ஆதரிதது. உள்கலநதாரக்கு - இவனையே பரயோஜநமாகபபற்றியிவனுடனே யொருநீராகக்கலநதவாகளுக்கு. ஓரமுதே - அதவிதீயமான வமருதமாயிருக்கும. ஆராவமுதிறே ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாமபாட்டு. (கொளகையிதயாதி) "விளகைவிள்ளாமைவிரும்பி" இதயாதியைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (திரியட்டுமித்யாதி)

அவதாரிகையிலே, அம்பரீஷனைப்பரீக்ஷித்த பரகாரததையநுஸந்திப்பது. திரியட்டும் - புநஶ்ச. ஆராய்நதென்றது - "விரும்பி" என்றததைப்பறற,

கொளகை, கொளாமை - அஙகிகரிககையும், அஙகிகரியாமையும். எள்கல - உபேக்ஷிககை, இராகம் - ஆதரிககை. புநருகதியைப்பரிஹரிக்கிருர் (ஈ5மெடுபபு மிதயாதி) பரிமாறறததில - கைஙகர்யம்கொளளுமிடததில்.

விள்கைவிளளாமை - ஜவிதியாநதம். விள்கையாவது - தன்னைவிடுகை. விளளாமையாவது - தனனைவிடாமலிருககை. விருமபியென்று - ஆதரமாய, விசாரித்தெனறபடி. "ஸ்ரீக்ஷாந்தஜநாயகௌராதூத்ரூஷவெதஸாம" (பரிக்ஷா ... ஞசஜககநாதஃகரோதயதருடசேதஸாம) எனனககடவதிறே.

ஒருநீராகக்கலக்கையாவது - அவனசநதாநுவாததாம்பண்ணுகை. அத்விதீயதவோபபாதநம- (ஆராவமுதிறேயென்று)

கரமேணு5வயஃ.... ....*

ஆறம்பாட்டு.

அமுதமமராகடகீநத, நிமிாசுடராழிநெடுமா
லமுதிலுமாறறவினிய, னிமிாதிளைநீளகடலானே.

ஆருயிரப்படி.

(அமுதம்) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனுய, ஆஶ்ரிதர்ககாத்மதாநம்பண்ணுமஸ்வபாவனுய், நிரவதிகதேஜோவிஶிஷ்டனுன திருவாழியையேந்தினவழகாலே அமருததநிறகாடடிலும பரமபோகயனுயிருந்தவனுடைய திருவாழியும கையும கண்டுவைதது, சிலரதிக்ஷுத்ரமான ப்ரயோஜநாநதரஙகளைககொண்டுபோவதே! எனனபாகயஹீநரோ! என்றுகொண்டுகிழபபாட்டில் பரஸ்துதமான ப்ரயோஜநாநதராாத்திகளுடைய விழவையநுஸந்திததின்ஞதாகிருர் .. ..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, பரயோஜநாநதரபராக சபேக்ஷிதபலததைக்கொடுதது, அநயாககதிஶயிதபோகயம் தானேயாமெனகிருர்.

அமராகட்கு - சாவாமைககாசைபபடடதேவாகளுககு. அமுதம் - அதுக்குமருநதானவம்ருதசதை. ஈநத-கொடுததவனுய. நிமிர-வளருகிற, சுடர்-சுடரையுடைய. ஆழி - திருவாழியையுடையனுய. நெடுமால - நிரவதிகமாஹாதம்யயுகதனுமாயககொணடு. நிமிா - தனனுடைடைஸபாஶத்தாலேவளாநதுவருகிற. திரை - திரைகளையுடைததாய. நீள - தனனுடையபெருமைககீடானபரப்பையுடைய. கடலான - திருபபாறகடலிலேகணவளாநதருளுகிறவன். அமுதிலும - அககடலிறபட்டவமருதத்திலும். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன.

கடலிலேதோறறியிருககசசெயதே கடைநதவமருததநுகளும் கிடநதவமருததுக்கும் வாசியிருககிறபடி ...,,........ ....*

ஈடு-ஆறும்பாட்டு.

அவன்படியிதுவாயிருக்க, அவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலுவதே! என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களை நிந்திக்கிறார்.

(அமுதமமரர்கட்கீந்த) என்னபரமோதாரனோ! என்கிறார். "நீ வேண்டா, எங்களுக்குச்சாவாமைக்குப்பரிஹாரம்பண்ணித்தரவேணும்" என்றவர்களுக்கு அவர்களுகந்த பதார்த்தத்தைக்கொடுத்துவிடுவதே! அவர்கள் ப்ரயோஜநத்தை யருவருத்து, தாமுகந்தப்ரயோஜநத்துக்குண்டான வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறார்.

(நிமிர்சுடராழிநெடுமால) இவருடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி. நாற்றோளமுதிறே யிவர்க்கமுது; "அமுதென்றுந் தேனென்று மாழியானென்றும்" என்றுகையுந் திருவாழியுமாயிறே யிருப்பதிவருடைய வமருதம். இவர்கள் ப்ரயோஜநத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கையாலேயுண்டானபுகர் திருவாழியிலே தோற்றும்படியிருக்கை. (நெடுமால) "நம்பக்கலிலே கொள்ளப்பெற்றோமே! வேறொரு ப்ரயோஜநமாகிலும்" என்றுபண்ணின வ்யாமோஹாதிசயம.

(அமுதிலுமாற்றவினியன) இவர்கள் வாசியறிவர்களாகில் இவனைக்கிடீர் பற்றவடுப்பது. நம்பிதிருவழுதி நாடுதாஸர், "இத்தேவஜாதி வெறும்மரையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்றுகவிழ்ந்து பார்த்துக்கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம். ஆற்றவினியன - மிகவுமினியன. (நிமிர்திரைநீள்கடலானே) "க்ஷீராப்திநிகேதந" (அஸங்கிஹ்தந) என்றுதான் விடுகிறார்களோ!, அவ்வமருதம்படுகிறகடலிலே கிடீரவன்சாய்ந்தருளிற்று. தன்வாசியறியாதிருப்பார்க்கு மெழுப்பிக் காரியங்கொள்ளலாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். "தாளுந்தோளுமமுடிகளும சமனிலாதபலபரப்பி" என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான பரப்பையுடைத்தாய், ஸ்வஸங்கிதாநத்தாலே திரைக்கிளப்பத்தையுடைத்தான கடலிலே யாயிற்று சாய்ந்தருளிற்று. "மாலுங்கருங்கடலேயென்னோற்றாய்" என்னக்கடவதிறே.

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (அமுதமித்யாதி) அவதாரிகையிலே, "க்ஷுத்ரா: ப்ரயோஜநாந்தரபரா: [illegible] ஜாயதே [illegible]" (க்ஷுத்ரா: சாந்தப்ரயோஜநபராஸ்சாகல்பதருமாதபி | ஜாயதேய [illegible] ஸாபராதஸ்வதோஷஜ:) என்றதநுஸந்தேயம்.

" ஏநத " எனறதக்குபாவம (எனனபரமோதாரனேவிதயாதி) பரமௌதாரயமேதென்ன (நீவேண்டாவிதயாதி) முநதினவமருதபதமபோலேயிது போக்யதாபரமனறென்கிறா (சாவானமகெனறு)

மேலுககெல்லாமவதாரிகை (அவாகள்பரயோஜநத்தையிதயாதி) நிமிர்சுடராழி - வளருகிற சுடரையுடைய திருவாழியை யுடையவன். " ஆழிநெடுமால முதிலுமாறறவினியன " என்றுகூட்டிபாவம (இவருடையவிதயாதி) அதில்ப்ரமாணம (அமுதெனறுமிதயாதி) இரண்டாநதிருவந்தாதி. நிதயபோகயமானவம்ருதமெனறும், ஸர்வரஸ ஸமவாயமானதேனெனறும், நிரதிஶயபோக்யமானதிருவாழியை யுடையவனெனறுமென்றபடி. அமராகட்கமுதமீநதநிமிர சுடராழியெனறுகூட்டிதாதபாயம (இவாகளபரயோஜநேதயாதி) நெடுமால - மிககவயாமோஹத்தையுடையவன்.

இவாகளிவன வாசியறியாமல், நிரதிஶயபோகயமான ஆராவமுதைவிட்டு, ப்ரயோஜநாநதரத்தைக்கொண்டகல்வதேயெனறு தாமருளிசசெயததுககு ஸமவாதம் (நமபியித்யாதி) வெறும்மறையோ - கேவலசுவயமோ. மறையோவென்றது-ஜ்ஞாநமாநதயததையும, கவிழ்நதுகிடககையையமபறற. (இவனழகையும்) "நிமிர்சுடராழி " என்று - அழகையும, " அமுதிலுமாறறவினியன் " எனறு - போகயதையையுஞ் சொலலுகிறது.

நிமிாதிரை - கொநதளிககிறஅலை. விவரணம (அவவம்ருதமிதயாதி) பலிதம் (தனவாசியிதயாதி) இதககு - " அமரா " எனறதிலேநோககு. " நீள், நிமிாதிரை, " எனற விஶேஷணதவயத்துககும் பாவம (தாளுநதோளுமித்யாதி) நளிாநீாகடலையிதயாதி - குளிாநதஜலததையுடைய கடலைஸருஷ்டிததது. தன்னுடையவொப்பினறிககே யிருககிறதிருவடிகளையும் திருததோள்களையும் திருமுடிகளையும் பலபலவாகபபரபபியெனறபடி. ஸ்வஸங்கிதாநததாலே திரைககிளபபததையுடைத்தாயிருககுமெனனுமதுககு பரமாணம் (மாலுமித்யாதி) முதறறிருவநதாதி. அவன்றிருமேனியை நீஸ்பாஶிக்கபபெறறு, அநதஸபர்ஶததாலே கொநதளிக்கிற கறுததநிறததையுடைய கடலே, இபபேறுபெறுகைக்கெனன ஸாதநாநுஷடாநம்பண்ணிறுயெனறபடி.

கரமேணுநவயஃ . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

நீளகடல்சூழிலஙகைக்கோன், தோளகடலைதுணிசெய்தான்
தாளகடலையிலவணஙகி, நாளகடலைகழிமினே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீளகடல்) இப்படி பரமஶீலவானய, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகபோகனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே யுஙகள தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிககொளளுங்களென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், "दशग्रीवस्य वधितं" (தஸ்யக்ரீவஸ்யசரிதம) என்னுங்கணக்கிலே விரோதிநிரஸநஶீலனான சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாஶ்ரயித்துக் காலத்தைக் கழியுங்கோளென்கிறார்.

நீள் - நீண்ட. கடல் - கடலாலே. சூழ் - சூழப்பட்ட. இலங்கை - லங்கைக்கு. கோன் - நாயகனானவனுடைய. தோள்கள் - இருபது தோளையும். தலை - பத்துத்தலையையும். துணிசெய்தான் - துணித்தவனுடைய. தாள்கள் - யுத்தகாலத்தில் புகுந்திட்ட திருவடிகளை. தலையில் வணங்கி - தலையாலே வணங்கி. நாள்கடலை - காலமாகிறகடலை. கழிமின் - கடவுங்கோள்.

தலையில் என்று - ஐந்தாம் வேற்றுமை. "தலைதுணிசெய்தான்" என்கிற வொருமை - ஜாதிபரம். "उपेन्द्रियानन्दं" (தபேந்த்ரியாநந்தம்) இத்யாதிகணக்கிலே, காலக்ஷேபவிரோதியான இந்த்ரியபாரவஶ்யாதிகளை யறுத்துத்தருவான் ராவணாந்தகனென்று கருத்து.... ...., ... *

ஈடு-ஏழாம்பாட்டு.

அவன் நிரதிஶயபோக்யனென்றீர், அவனை ப்ராபிக்குமளவும் நம்முடைய காலக்ஷேபம் பண்ணும்படியென்னென்ன; அதுக்கன்றோ மனத்துக்கினியானுடைய குணங்களிருக்கிறதென்கிறார்.

(நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோனித்யாதி) "பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தாய், அதுதானுமிகையாம்படியான அரணை யுடைத்தாயிருந்துள்ள லங்கைக்கு நிர்வாஹகனல்லேனோ" என்னும் துரபிமாநத்தாலே "சக்ரவர்த்திதிருமகன்" என்று மதியாதே யெதிரிட்ட பையலுடைய. (தோள்களதலைதுணிசெய்தான்) "அகப்படாதவனகப்பட்டான், தப்பாமல்கொன்றுவிடுவோம்" என்று பாராதே, தோளைக்கழித்துத் தலையைச் சரித்துப் போதுபோக்காக நின்றுகொன்றபடி. அவனுடையவீரசரிதங்களைக்கொண்டு திருவடியைப்போலே போதுபோக்கி. (நாள்கடலைக்கழிமினே) அவனுடைய போக்யத்தை நெஞ்சிலேபட்டால், அவனை ப்ராபிப்பதற்குமுன்புநடுவுபட்டகாள ஒருகடல்போலேதோற்றுமாயிற்று. அன்றிக்கே, சக்ரவர்த்திதிருமகனை யாஶ்ரயித்து ஸம்ஸாரதுரிதத்தைக்கழித்துக்கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாராதல்..... .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (நீள்கடலித்யாதி) "நாள்கடலைக்கழிமினே" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து பரஶ்நோத்தர ரூபேண ஸங்கதி (அவனித்யாதி) மனத்துக்கினியான் - சக்ரவர்த்திதிருமகன்.

(அரணென்று) அர்த்தாத்ஸித்தம். நீள்கடலித்யாதி - ஹேதுகாபபம்.

தனித்தனியே சொன்னதுக்கு பாவம் (அகப்பட்டாதவனிதயாத்) சரித்து-சேதித்து.

தலையில் - பஞ்சமீவிபக்தி. தலையாலேயென்றபடி. தலை தணிசெய்தான்ருள்கள வணங்குகையாவது - வீரசரிதாது ஸநதாநமென்றபடி. திருவடியைப்போலேயென்றவிடத்திலே - " தாஊரூஹூஷணோ நந-ஊவஹ-ஹுவிம ''' (தாதருக்கு ஞோநுபபூவித) இத்யாதயநுஸந்தேயம.

தவிதீயாாததததுக்கு, நாளகடலென்றதுக்கு - நாளென்று-காலமாய, காலோபலக்ஷித ஸம்ஸாரார்ணவமென்றபடி.

கரமேஞ்ஞவயஃ.. . ...

எட்டாம்பா

கழிமினறொண்டீர்காளகழித்துத், தொழுமினவனைத்தொழுதால
வழிநின்றவலவினைமாளவித், தழிவின்றியாக்கந்தருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(கழிமின) அவனைதொழுமிட்டதது, முந்தற தத்வ்யதிரிசத ஸர்வவிஷயங்களையும விடுஙகோள்.

அவனைததொழவே, ஸ்வவிஷய கைங்காய ப்ரதிபநதகமான வுங்கள வினைகளைபபோககி, நிதயஸிததமான வநத கைஙகாயரூப மஹாஸமபததை யுங்களுககுத் தநதருளுமென்கிறுா...... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, அவனவிஷயத்தில அஞசலிமாதரமே அநாதஸிததவ்ரோதியை ககழிதது நிதயபுருஷாாததததைதத தருமெனகிறுா.

தொண்டீாகள - சபலரானநீஙகள. கழிமின - உங்கள் சாபல்யத்தைககழியுஙகோள. கழிதது - அததைககழிதது. அவனை - கீழச்சொன்ன சகரவர்ததிதிருமகனை. தொழுமின - தொழுங்கோள. தொழுதால் - ஓரஞசலிபணணின வளவாலே. வல - அநாதிஸிததமாய் அநுபவித்துக கழிககவரிதான. வழிநினறவினை - ப்ராபயபரதிபநதகபாபஙகளை. மாள்வித்து - இலலையாககி. அழிவினறி - மீட்சியிலலாதபடி நிதயமாய. ஆக்கம - ஸவபராப்திரூபமான ஐஸ்வாயாபி வருத்தியை. தருமே - அவன் தநதருளுகை யறுதி.

தொண்டீரென்று - பகவதபரவணாசசொல்லி, கழிமினென்று - இதரவருததியைச் சொல்லிறருகவுமாம.... .... *

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

சக்ரவர்த்தி திருமகனுடைய வீரசரிதத்தை யநுஸந்தித்து இதரவிஷய பராவண்யத்தைத்தவிரவே, அவன்றானே ப்ரதிபந்தகங்களைபபோககி நித்யகைங்கர்யத்தைத் தந்தருளுமென்கிறுர்.

(கழிமின்) பாஹ்யவிஷயங்களிலுண்டான ருசியைககழியுங்கோள். கழிகையாவது - "பொலலாது" என்றிருககை. இநதருசியைபபூண்கட்டிககொளளத்தேடுகிறவாகள கழிக்கசசொனனால கழியாகளிறே, பகவதவிஷயத்தில சாபலமுடையீா கழிக்கபபாருஙகோள. (கழிததுத தொழுமின்) "அவனைததொழாநிற்கசசெயதே இதுவுமகரமததாலே கழிகிறது" என்றிராதேஅவஸ்யம்கழிததேதொழுஙகோள. "கழிமின" என்றுவைதது, கழிததுஎனறது - இதரவிஷயஙகளில விரகதிதானே பரயோஜநமாகப்போருமென்கை. "தொழுமின்" என்றுவைதது, தொழுதாலஎன்கிறது - கருமபுதின்னககூலிபோலே யொருபலமிலலையே யாகிலும தொழுகைதானே பலமபோருமெனகை.

இப்படிசெயதால (வழிநினறவல்வினைமாளவித்து) "இவ்வாதமாவுக்கு ஸவரூபாநுபநதியோ!" என்னுமபடிபொருநதி யிருககிறப்ரபலகாமஙகளை வாஸனையோடேபோககி. வழிநின்றவலவினை - நடுவேநின்று பகவதபராப்தியை நிரோதிககிற கர்மமென்றுமாம. (அழிவின்றியாககந்தருமே) "நசபுநராவாததே" (நசபுநராவாததே) என்கிறபடியே அபுநராவருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைத்தரும.

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (கழிமினிதயாதி) "கழிதது, வழிநின்றவல்வினை மாளவிததழிவின்றி யாக்கநதரும" என்றபதங்களைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (சகரவாததியிதயாதி)

அநாதிகால வாஸிததததைப போககபபோமோ வென்ன (கழிகையாவதிதயாதி) "தொண்டீா" என்றதுககுபாவம (இநதருசியையிதயாதி)

"கழிதது" என்றததைத், "தொழுமின" என்றதுககு ஸேஷமாககி பாவம் (அவனைததொழாநிறகவிதயாதி) "கழிதது" என்றததை, "கழிமின" என்ற கீழ்றபதததோடே கூட்டி தாதபாயாநதரம (கழிமினென்றிதயாதி)

அநுவாததுக்குபாவம் (தொழுமினென்றுவைததவிதயாதி) கருமபுதின்னககூலியிலலாதாறபோலேயென்றபடி. வழிநின்ற - வழியாகநின்ற. ஆதமாபோகிறவழிகடோறும் நின்றவென்றும், ஸவரூபாநுபநதியோவென்னுமபடி நின்றவென்னுதல், பகவத்பராபதிககு நடுவே பரதிபநதகமாகநின்றவென்னுதல்.

ஆககம - ஸம்பதது. மோக்ஷமாகிறஸம்பததென்றபடி. அவதாரிகையில், கைஙகாயமாக வருளிசசெய்கையாலே இஙகே யாததாநதரமாககககண்டுகொளவது.

தொண்டீர்கள்கழிமின், கழிததவனைததொழுமின், தொழுதால தொடஙகி அநவய:...*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தருமவருமபயனாய, திருமகளாாதனிக்கேள்வன்
பெருமையுடையபிரானார், இருமைவினைகடிவாரே.

ஆறுயிரப்படி.

(தருமம்) பாதிபந்தகங்களைப்போக்கி அந்தபெறுதற்கரிதான ஸம்பந்தத்தைத் தந்தருளுமிடத்தில, பிராட்டியோடேகூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்..... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, ஸ்ரீயஃபதியானவவன் ப்ரதிபந்தகத்தைத் தனஸங்கல்பத்தாலே போக்குமென்கிறார்.

தருமம் - தர்மங்களுககும். அரும் - பெறுதற்கரிய. பயனாய - ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற. திருமகளாா - லக்ஷ்மியாகிற நாரீணாமுத்தமைக்கு. தனிககேள்வன்- அதவிதீயபரணியியென்கிற. பெருமையுடைய - பெருமையையுடைய. பிரானார்- ஸர்வேஸ்வரன. இருமை - புணயபாபரூபமானவிரண்டுவகைப்பட்ட. வினை-கர்மத்தையும். கடிவாா - முனிவா.

கடிதல் - முனிதல். அவவரும்பயனாயவற்றைத்தருந திருமகளார் என்னவுமாம். இவையிரணடுவிஸேஷணமும்தனிககேள்வனோடேயொட்டியுஞ்சொலலுவா.

ஈடு-ஒன்பதாம்பாட்டு.

தன்னைப்பற்றினமாத்ரத்திலே யிப்படிவிரோதிகளைப்போக்கி யிப்பேற்றைத்தரககூடுமோவென்னில; வெறுமவனபடியையோ பாாபபது, அருகேயிருககிறார்படியையும பார்க்கவேண்டாவோ, "நகஸ்சிந்நாபராத்யதி" (நகஸ்சிந்நாபராத்யதி) என்பாரன்றோ அருகிருககிறாரென்கிறார்.

(தரும்) இவ்வாத்தத்தில் ஸமஸயமில்லை. (அவ்வரும்பயனாய) பெறுதற்கரிதாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரஸித்தமான ப்ரயோஜநரூபமானவற்றை. அன்றிககே, தாமத்தினுடைய பரமப்ரயோஜநந்தான வடிவுகொண்டாற்போலே யிருககிற பெரியபிராட்டியாாகரு வலலபனாகையாலே அதவிதீயநாயகனாயிருககிறவனென்றுமாம. "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ" (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜஃ) என்கிறபடியே - ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே வருமேற்றமுள்ள இவனொருவனுககுமிறே.

லக்ஷ்மீபதியாகையாலே வந்தமேன்மையையுடைய வுபகாரகரானவர். பிரானார் - ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவர். (இருமை

வினைகடிவாரே) போவாசியேயாம்படி நாம்பண்ணிவைத்த விருவகைப் பட்ட கர்மங்களையும் போக்குவார். புண்யபாபங்களுக்குத் தன்னிற்றுன வைஷம்யமுண்டேயாகிலும, மோக்ஷவிரோதிதவாத் த்யாஜ்யமாகாநின றனவிறே... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒன்பதாம்பாட்டு. (தருமவருமிதயாதி) " திருமகளாா " எனறததைபப ற்ற (அருகேயிருககிறுர்படியையுமெனறது) அவர்படிதானேதென்ன (நகபஒஸிதித யாதி) யுததகாண்டே ஹனுமநதம் ப்ரதிஸீதா, " வாவா நாஂவாஸ-ஹாநாஂ வாவயாஹ ணாஂவூவஹஃ। காரூஂகா-ணஅரெூ)ணாநக ஶிநுாவரூாயூ)தி. " பாபாநாமவாஸ-பாநாமவாவதாாஹாணும் பலவஙகம | காாயம்கருணமா ர்யேண நகஶ்சிநாபராதயதி.

கீழிற்பாட்டிலும் " தரும " எனறுவைதது, பினனையும " தரும் " எனற தக்குபாவம் (இவவர்தததில ஸம்ஶயமிலலையெனறு) பயனுய - பயனகளை. இப பக்ஷததில், திருமகளாா எனறுதொடஙகி, கடிவாா; அவ்வளவனறிககே,அவவரும பயனுயதரும் என்றநவயம். தச்சபதம் - பரஸிததபராமாஸ்தி. ஸ்ரீ ரநிஷ்க்ரமணந தொடங்கி, கைஙகர்யபர்யநதமான பலங்களைச்சொலலுகிறது.

அாத்தாநதரம் (அனறிககேயிதயாதி) இந்தவிரண்டாம்யோஜனைககு கர மேணுநவயம். கேள்வன் - வலலபன்.

அதவிதீயநாயகனுயிருககிறவனென்றது - பெருமையினாததம். அதாவது- திருமகளாாககுநாயகனுகையாலே லோகததுக கதவிதீயநாயகனுன பெருமையை யுடையவனுயிருககிறவனெனறபடி. அபபடிபிராட்டியோட்டை ஸம்பநததாலே அதவிதீயநாயகனு யிருககுமோவென்ன (அபரமேயமிதயாதி)

விகிதமபூர்வமேவ. " திருமகளாாதனிககேளவன " எனறததை, " பிரா னுா " என்றததோடேகூட்டிபாவம் (லக்ஷ்மீபதியிதயாதி) பிரான - உபகாரகன். அநுக்ராஹகனுகவாததாநதரம் (ஆஶ்ரிதேதயாதி)

(போவாசியேயாமபடி) புணயம, பாபம் எனகிறபோ வாசிமாதரமேயா ம்படி. புணயமுபாதேயமனறே, " போவாசியேயாமபடி " எனகிறதெனனென ன (புணயபாபங்களுககிதயாதி) ஆததவயததுககு ।மநவயம்முனபேசொல லிற்று. ....*

பத்தாம்பாட்டு.

கடிவார்தீயவினைக, ளொடியாருமளவைக்கட்
கொடியாரவடிபுள்ளுயர்த்த, வடிவார்மாதவனுரே.

ஆ ரு யி ர ப் ப டி.

(கடிவார்) பிராட்டியோடேகூடநின்று, பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாபபோலே தநதருளும; அதுககுப்ரதிபநதகங்களேயும ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறுர்........................... *

ப ன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநநதரம், விரோதியைபபோககுமிடததில், கொடிகட்டிச்சடக்கெனப் போககுமெனகிறுர்.

தீயவினைகள - கொடிதானவினைகள. நொடியாரும் - நொடிநிரம்பும். அள வைககண் - அளவிடதது. கடிவாா - கடியுமவா. அடு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளையழிய ச்செய்யும். புள - பெரியதிருவடியை. கொடியா - கொடியாக. உயாதத - எடுத்த. வடிவாா - விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தரான. மாதவனா - ஶ்ரியஃபதியானவர்..... ....*

ஈ டு - ப த் தா ம் பா ட் டு.

இபபடி அவனுமவளுமாகக் குற்றஙகளைப் போக்குவதெததனைக் காலஙகூடியென்னில; தன்றிருவடிகளிலே தலைசாயத்தவளவிலே யென் கிறுா.

(கடிவாாதீயவினைகள்) காலதத்வமுள்ள தனையுமதன்னுல் போ ககிக்கொளளவொண்ணுத கொடியபாபங்களைப் போககுவாா. “ வழிநின் றவல்வினைமாள்வித்து ” என்கிறவிடத்தில - ஆஶ்ரயித்தமாத்ரத்திலே பா பங்களைபபோககுமெனறுா; “ இருமைவினைகடிவார் ” என்கிறவிடத்தில்-அவனதானுனதுக்குமேலே, பிராடடியுங்கூடவிருககையாலே போககுமென்றுா; எவ்வளவிலபோககுவதென்னில, க்ஷணகாலத்திலேயென்கிறு ரிதில் (நொடியாருமளவைககண்) நொடிநிறையுமளவிலே. (கொடியா வடுபுள்ளுயர்த்தவடிவாா) தூரத்திலேகாணவே ப்ரதிபக்ஷமமண்ணுண் ணும்படியான பெரியதிருவடியை தவஜமாகவெடுககையை ஸ்வபாவமா க வுடையவரொன்னுதல்; வடிவாா- ஆர்ந்தவடிவையுடையவர். அழகிய வடிவையுடையவரொன்னுதல்; “ வடிவாாமா ” என்று - நாயகசியாாககு விஶேஷணமாதல. வடிவிலேஆர்ந்திருககிறவளென்னுதல, அழகியவடி வை யுடையவளென்னுதல்; வடிவிலேபொருநதியிருககிறவளென்னுதல். (மாதவனுர்) பிராடடியருகேயிருநது போககுவிககவாயிற்று போக்குவ து. “ ஒருதலைஜந்மம், ஒருதலைமரணம, நடுவே ஆதிவ்யாதிகள்; இவைசெ யத குறறங்களைபபார்ககககடவதோ!, குற்றஙகண்டுவிடில் விபூதியாக வி டவேண்டாவோ', பொறுத்தருளீா ” என்றுல, அவளுககாக, “ பொறு ததோம் ” என்னுமிததனை.. *

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (கடிவாரிதயாதி) " நொடியாருமளவைகக்ண " என்றத தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியிதயாதி)

கீழிரண்டுபாட்டுக்கு மீதுக்கும் வாசியேதென்ன (வழிநின்றவித்யாதி) (அவன்தானுனதுக்குமேலே) அவனதானேபோகருகிறதுக்குமேலே. (நொடியாருமளவைகக்ண்) நொடியானது நிறையுமளவிலே.

" வடிவார " என்றதுககு - ஈஸ்வரவிஶேஷணமானபோது இரண்டாததம். ஸ்வபாவமாக வுடையவனென்று - முந்தினது. இததையருளிசசெய்கிறா (ஆரததிலேயிதயாதி) இநதபக்ஷததிலே, அடுபுளளைக்கொடியாக வுயாககையே வடிவாகவுடையவர் என்றநவயம். அழகியவடிவையுடையவனென்று - தவிதீயாததம. இததைககாட்டுகிறா (ஆரநதவிதயாதி) ஆர் - அழகு. வடிவு - விக்ரஹம.

பிராட்டிக்குவிஶேஷணமானபோது, இரண்டாததம். முந்தினது - ஈஸ்வரன் வடிவிலேபொருந்தினவளென்று. அததையருளிசசெயகிறா (வடிவிலேயிதயாதி) அழகியவடிவை யுடையவளென்று - தவிதீயார்ததம. இததையருளிச்செயகிறா (அழகியவிதயாதி) " வடிவிலேயாநதிருககிற " என்றததில விவரணம் (வடிவிலேபொருநதியிதயாதி)

(மாதவன) மாவுககு - பிராட்டிக்கு. தவன் - நாயகனென்றபடி. மாதவனுர் தீயவினைகள் கடிவாரென்று கூட்டிபாவம (பிராட்டியருகேயிதயாதி) ஸவதநதரனைககொண்டுபோககுவிககும பரகாரமேதென்ன (ஒருதலையிதயாதி) இஹஜகதிகிரத்தோஷஃ கஃஎன்றததைப்பற்ற (விபூதியாகவிடவேண்டா வோவென்றது.)

அடுபுள்ளைக்கொடியாக வுயாககையேவடிவாக வுடையமாதவனா, நொடியாருமளவைககண் தீயவினைகளை கடிவார இதயநவயஃ... ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மாதவன்பாற்சடகோபன, றீதவமின்றியுரைதத
வேதமிலாயிரத்திப்பத, தோதவலலாபிறவாரே.

ஆறாயிரப்படி.

(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிறதமககும், பாட்டுண்டருளுகிறவெம்பெருமானுககும், இககவிகளுககுமொருதீஙகிலலாதபடி, மாதவன்பாற்சடகோபனுரைததவாயிரததிப்பததோதவல்லார் பகவத்ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிபவஸமஸாரததில புகாரென்கிறுர்......................... .....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இத்திருவாயமொழிக்கு பலமாகஜநமநிவருத்தியை யருளிச்செய்கிறுர்...*

சடகோபன - ஆழவார். மாதவனபால் - ஸ்ரீயஃபதியானஸர்வேஸ்வரன்ப க்கல. தீது - தனமேனமைபாாததுநெகிழநிறகுநதீதும். அவம - ஆஸ்ரிதேதாஷம பாாததுகைகவிடும்அவமும. இனறி - இல்லாதபடியாக. உரைதத - சொன்னதாய. ஏதம் - லக்ஷணவைகல்யாதியானகுற்றம். இல் - அறற. ஆயிரத்து - ஆயிரததில்வை ததுக்கொணடு. இபபதது - ஸவாராததையைச்சொனனவிபபததை. ஓதவல்லாா - ஆசாாயமுகததாலேயதிகரிககவல்லாா. பிறவாா - ஸமஸாரததிலபிறவார்கள.

தீதெனறு - பாடடுண்கிறவனகுறறமும், அவமெனறு - பாடுகிறவன்குறற மும, ஏதமெனறு - பாட்டின்குறறமுமாகவுஞசொலலுவா.

இதமுசசீராயசசீரதடிநான்கு மொததிருததலால் வஞ்சிவிருத்தம்......*

ஈடு - பதினொன்றும்பாட்டு

நிகமத்தில, இததிருவாய்மொழியை யப்யஸிக்கவலலவாகள ஸம ஸாரததில் வந்துபிறவாரொன்கிறாா.

(மாதவனித்யாதி) “ தீதும, அவமும, ஏதமும,” என்று - மூ னறும், இமமூன்றையும - பரதிபாத்யனுக்கும், வக்தாவுக்கும, ப்ரபந்தத் துககுமாக்கி, “ இவையிலலாமையைசசொல்லுகிறது ” என்றுநிாவஹிப் பாருமுண்டு. படடா, அஙஙனனறிககே, “ ஏதமிலாயிரம் ” என்று - ப்ர பநதலக்ஷணஞ சொன்னபோதே, தரிவிததோஷராஹித்யமுஞ்சொல்லி றறும; இனி, தீதுமஅவமுமாவது - செய்வதென்னெனனில; ‘ சடகோ பனமாதவன்பால தீதவமின்றியுரைத்த’ என்றுககடவது ” என்றருளிச் செயதாா. அதாவது, தீதாவது - “நான் ஸ்ரீயஃபதியல்லேனோ!” என்றுத ன்மேனமையைப்பாாத்துககடகக விருக்குமது. அவமாவது - “ ஆஸ்ரயி ககிறவன்நித்யஸமஸாரியனறோ!” என்றுஇவன்சிறுமையைப் பார்த்துக கைவிடுமது. இவையிலலாமையைசசொன்ன விப்பததெனறபடி. ஆயிர ததிலுமிநதபபததைது மபயஸிககவல்லவாகள்பிறவாா - பிறககைகடடியி றே, “ மாத்ருஸமரக்ஷணமழகிது ” என்னுமோபாதி, “ பகவத்ஸமாஸ்ர யணமெளிது ” எனறுபதேஸிககவேணடுகிறது; இத்திருவாயமொழியை யப்யஸிககவலலவாகளுபதேஸாிரபேக்ஷமாக, ஸம்ஸாரஸமபநதமறறு ப கவதநுபவமேயாததாயாம படியிருககிறவாகளோடேகூடி யநுபவிககப் பெறுவாகளென்கிறாா.

முதறபாடடில், ஆஸ்ரயிககுமவனுககு தரவ்யநியதியிலலையெனறு ா; இரணடாமபாடடில, அதிகாரி நியதியிலலையெனறாா; மூன்றுமபாட் டில, தம்முடையகரணதரயமும பகவத்விஷயத்திலே பரவணமானபடி யை யருளிச்செயதாா; நாலாமபாட்டில, நிதயஸூரிகளைபபோலே யுது தானேயாத்ராயாயிறறென்றாா; அஞசாமபாடடில், தனனையபரயோஜ

நமாகப்பற்றினர்கரு அவன்நிரதிஶயபோக்யபூதனென்றார்; ஆறும்பாட்டில, இப்படிபோகயபூதனானவனைவிட்டு ப்ரயோஜநத்தைககொண்டகலுவதே! என்றுப்ரயோஜநாந்தர பரனைகர்ஹிததார்; ஏழாம்பாட்டில, இவனையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினர்க்குக்காலக்ஷேபமின்னதென்றார்;எட்டாமபாட்டில், ப்ராபதிவிரோதிகளையு மவன்றானேபோக்குமெனறார்; ஒன்பதாம்பாட்டில, இதுகூடுமோ!என்றுஶங்கையாக, வெறுமவன்படியையோ பார்ப்பது, அருகிருககிறார் படியையும்பார்க்கவேண்டாவோவென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், இவாகளைத்தனைககாலங்கூடி விரோதிகளைபபோக்குவதென்ன, க்ஷணகாலத்திலேயென்றார்; நிகமதகில், இத்திருவாயமொழியை யபயஸிககவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டாவென்றார்... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம (மாதவனிதயாதி) தீதின்றியிருககிறமாதவனபால, அவமின்றியிருக்கிற சடகோபனுரைதத ஏதமிலாயிரததிப்பததோதவலலார் பிறவாரென்று - மூநதினஙிரவாஹததுக்கன்வயம. பட்டாநிரவாஹததுக்கு, சடகோபன் மாதவனபால் தீதவமினறியுரைதத ஏதமிலாயிரததிபபததோதவலலாாபிறவாரெனறனவயம. மாதவனபாலதீதவமினறி - தீதவமில்லாதபடியெனறபடி.

(த்ரிவிததோஷ ராஹிதயமும்சொல்லிறறும்) "ஏதமில" என்று - ஸாமாநயமாகச்சொல்லுகையாலே, வக்தருதஃ பரதிபாதயதஶ்ச ஏதமிலாமை ஸிததிககுமென்றபடி.

(பிறக்கைசுட்டியிறே) பிறக்கையினுலேயன்றே. "பிறவார" என்று - ப்ராபதிப்ரதிபநதக பரகருதிஸமபநதராஹிதயததை யருளிசசெயகையாலே, ப்ராபதிபலாநுபவ கைஙகாயஙகளெலலா மாததஸிததங்களெனகிறார் (இததிருவாயமொழியையிதயாதி)

அதுதானே - பகவத்விஷயப்ராவண்யமே. இது - அவனதானேபோக்குமென்னுமிது. (வெறுமவனபடி) கேவலமவனபடி. அடியிலேசொனனதே பாட்டுககாவயம். ௨

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பரிவதில்ஈசனை.)

அக்ரீதைரர்ச்யபாவாதநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாதல்பதுஷ்டே: ப்ரஹ்வா-
ராத்யஸ்வபாவாத் ஸ்வவிஷயநியதஸ்வாதராத் ஸ்வாதுபூம்நா | பாதாஸ-
க்தப்ரஸக்தே: ஸக்ருதுபஸதநே மோக்ஷணாத் தர்மஸௌலப்யாத் க்ஷிப்ரக்ஷிப்தா-
ஹிதத்வாத் ஸகலமநுஜநாராத்யதாம் ஸௌரிராஹ || (எ)

(அக்ரீதைரர்ச்யபாவாத்) நன்னீர்தூய்ப்புரிவதுவும் புகைபூவே - அர்த்தவ்யயம்பண்ணி ஸம்பாதிக்கவேண்டாதபடி ஸுலபமானபுஷ்பஸலிலாதிகளாலே பூஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (அநியதவிவிதாப்யர்ச்சநாத்) எதுவேதெனபணியென்னாததுவே யாட்செய்யுமீடே - அதிகாரிநியமமில்லாதபடி பஹுவிதமான பூஜநத்தையுடைத்தாகையாலும். (அல்பதுஷ்டே:) ஈடுமெடுப்புமிலீசன் - "இதுயோக்யம், இதயோக்யம்" என்னாதே, நாம்செய்கிறதல்பமானாலுமத்தாலே ப்ரீதனாகையாலும். (ப்ரஹ்வாராத்யஸ்வபாவாத்) வணங்கிவழிபடுமீசன்-ப்ரஹ்வீபாவத்தாலேதானே ஆவர்ஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (ஸ்வவிஷயநியதஸ்வாதராத்) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றினாரிடத்திலே யாதரயுக்தனாகையாலும். (ஸ்வாதுபூம்நா) அமுதிலுமாற்றவினியன - அத்யந்தபோக்யனாகையாலும். (பாதாஸக்தப்ரஸக்தே:) தாள்கள் தலையில்வணங்கிநாள் கடலைகழிமினே - தன்திருவடிகளைத் தலையாலேவணங்கினவர்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும். (ஸக்ருதுபஸதநேமோக்ஷணாத்) அவனைத்தொழுதாலிதயாதி - ஒருகாலுபஸத்திபண்ணினார்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையாலும். (தர்மஸௌலப்யாத்) தருமவரும்பயனாய - தாமங்களுடைய பரமபலரூபனாயிருக்கையாலும். (க்ஷிப்ரக்ஷிப்தாஹிதத்வாத்) கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்தி லொருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலு மெம்பெருமான் ஸர்வாராத்யனென்று "பரிவதிலீசனை" என்கிறதசகத்திலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார் ... .*

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

பரிவதிலீசன்படியைப்பண்புடனேபேசி
யரியனலனாராதனைக்கென் - றுரிமையுட
னோதியருண்மாறனோழிவித்தானிவ்வுலகிற்
பேதையர்கடங்கள்பிறப்பு. (சு)

(பரிவதில்சனபடியை) இதில், ஆஶ்ரயணத்தி லருமையில்லாமையை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில், ஶீலவானேயாகிலும், ஶ்ரிய:பதியாய பரிபூர்ணனானவனபெருமைக்கீடாக க்ஷுத்ரனாய் க்ஷுத்ரரோபகரணனானவிவனால் பச்சையிட்டாஶ்ரயிக்கப்போமோவென்ன, ஶ்ரிய:பதித்வம்-இத்தலையில் குற்றம்பாராமலங்கீகரிக்கும் நீர்மைக்குடலாகையாலும், பரிபூர்ணத்வம் - இத்தலையில் குற்றம்பாராமல் பெற்றதுகொண்டு ஸந்தோஷிக்கைக்குடலாகையாலும், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனென்கிற * பரிவதில்சனிலாத்தத்தை “பரிவதில்சனபடியை” இத்யாதியாலே யருளிசெய்கிறாரென்கை.

(பரிவதில்சன்படியை) ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாராததாஸ்வபாவத்தை. (பண்புடனேபேசி) பரிபூர்ணனாகையாலே யிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனும் ஸ்வபாவத்துடனே யருளிச்செய்து. “பரிவதில்சன” என்றுதொடங்கி, “புரிவதுவும் புகைபூவே” என்றத்தைப்பின்சென்றபடி. அன்றிக்கே. பண்புடனேபேசியென்று - அவனுடைய அந்தஸ்வாராதத்தையைச் சொல்லியல்லது நிற்கமாட்டாதத்தம் ஸ்வபாவத்தாலேசொல்லி யென்றுமாம். (அரியனல்லனாராதனைக்கென்று) இப்படி பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாகையால், ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில், “ஸுவோராத:-ஸர்வஜித்ஸுகீ:” (ஸபாயாபூஜிதஸ்ஸமயக) என்னுமபடி ஸபாயைக்கருமையில்லாதவனென்று. (உரிமையுடனோதியருண்மாறன) அந்தரங்கமானஸ்நேஹத்தோடே யருளிச்செய்தவாழ்வார். அதாவது - “எதுவேதென்பணியென்னாததுவேயாட்செய்யுமீடே” என்றும், “உளகலந்தாக்கோரமுதே” என்றும், “அமுதிலுமாற்றவினியன்” என்றும், “தாள்கள்தலையில் வணங்கிநாள் கடலைக்கழிமினே” என்றும, “அவனைத்தொழுதால” என்றும், “தருமவருமபயனாயதிருமகளார்தனிக்கேள்வன்” என்றும் - ஆஶ்ரயணாதிபலபர்யந்தமாக வருளிச்செய்ததவையென்கை. (ஒழிவித்தானிவ்வுலகில பேதையர்கட்கள்பிறப்பு) இப்படியுபதேஶிக்கையாலே, இந்தலோகத்திலறிவிலிகளானவவர்கள்பிறவியையகற்றுவித்தார். இஜ்ஜகத்தில அஜ்ஞருடைய ஜந்மஸம்பந்தத்தை ஸ்வஸூக்தியாலே நிவர்த்திப்பித்தார். “ஏதமிலாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார பிறவாரே” என்றத்தைப்பின்சென்றபடி ....*

முதற்பத்தில் ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௬—பாட்டு - ௬௬.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

பிறவித்துயர் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி

ஏழாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸ்வாராதனானாலும் குடிநீர்போலே ஆஶ்ரயணம் ஸரஸமாயிராதாகில் அஹ்ருத்யமாயிருக்குமென்று நினைத்து, ஆஶ்ரயணத்தினுடைய ரஸ்யதைக்குறுப்பாக, ஆஶ்ரயணீயனுடைய பாவநத்வத்தையும், நிரதிஶயாநந்தயோகத்தையும், பரத்வஶீலவத்தாரமத்யந்த ஸரஸமென்னுமிடத்தையும், இப்படி ஸரஸனானவனைப் பிரியவிரகில்லையென்றுமிடத்தையும், தாம்விடக்கூமரல்லரென்னுமிடத்தையும், அவன்தானகலத்தேடினும் தம்முடையவிசைவில்லாமையையும், தாமகலிலுமவன் நெகிழவிடானென்னுமிடத்தையும். தம்மையகற்றிலும் தந்நெஞ்சையகற்றவொண்ணாமையையும், ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லிஷ்டமான தம்முடையவாத்மாவகல ப்ரஸங்கமில்லையென்னுமிடத்தையும், நிரந்தராநுபவம் பண்ணிலும் த்ருப்திபிறவாமையாலே தவிரவரிதென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து ஆஶ்ரயணஸாரஸ்யத்தை யுபபாதித்தருளுகிறார். . ... *

ஈடு

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ஸ்வாராதனென்றார், அதிறசொன்னவாஶ்ரயணந்தான் போகரூபமாயிருக்குமென்கிறாரில்லை. பகவத்ஸமாஶ்ரயணமாகிறது தானிதுக்கிட்டுப்பிறவாத ஸர்வேஶ்வரனுமாசைப்படும்படி போகரூபமாயிருப்பதொன்றிறே. [அஶ்ரத்³த³தா⁴நா: புருஷா:] (அஶ்ரத்ததாநா: புருஷா:) விஶ்வாஸபூர்வகத்வரா ரஹிதரானவர்கள். அஸ்ய தர்மஸ்ய என்றுனிறே - தனக்குமினிதாயிருக்கையாலே. [பரந்தப] (பரந்தப) விரோதிவர்க்கத்தையுதறவல்லாய்நீயன்றே. [அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே] (அப்ராபயமாம்நிவாததந்தே) செய்தகுற்றங்களை யடையப்பொறுத்தருத தங்களைநல்வழிபோகுமென்னைவிட்டு, தந்தாமுடையவிநாஶத்தைச் சூழ்ப்பதானஸம்ஸாரத்தை விரும்பியவ்வழியே போகாநிற்பர்கள். இதுதானிருந்தபடி பாராயென்கிறான்.

[ப்ரத்யக்ஷாவகமம்] (ப்ரத்யக்ஷாவகமம்) "நசாம்ஸவக்ஷ
ஷீவீக்ஷதே தம்" (நமாமஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்) என்கிறான் பரத்ய

க்ஷபூதனானவன். [யஜூ்ஹ்ம] (தர்ம்ம) நம்மைககாண்கையொரு தலையாலல் அதர்ம்மமானாலும் மேலவிழவேணும், இதயஙனன்றிக்கே, தாமாத நபேதமுமாயிருக்கும். [ஸாஸகமகாதும்] (ஸாஸகமகாத்தும்) ஸ் மர்ததவ்ய விஷயஸாரஸ்யததாலே தானும்போகருபமாயிருக்கும். [அவ்யயம்] (அவ்யயம்) கோலினபலங்களைக் கொடுக்கசசெயததேயும் ஒன்றும் செயயாதோமாய் நநெஞசிலேகிடக்கையாலேதான முதலழியாதேகிடக்கும். ஸ்ரீயஃபதியாய, ஸமஸ்தகல்யாணகுணதமகனாய, ஸகலாதமாக்களுககும ஸேஷியாய், நிரதிஸயாநந்தயுகதனாய், "ஏஷஹ்யேவாநநயாதி" (ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி) என்கிறபடியே - தன்னைககிட்டினாரையுமாநந்திபபிககககடவனாய. மோக்ஷதஸையிலனுபவமினிதாகிறது மவனைப்பற்றி வருகையாலேயிறே, அபபடியே ஆஸ்ரயணமுமவனைப் பற்றிவருகையாலேபோகருபமாயிருககுமிறே. இப்படிஸாதநஸமயமேதொடஙகியினியவிஷயததைப்பறறுநிற்கசசெயதே, அவனைவிட்டுக்ஷுத்ர ப்ரயோஜநததைககொண்ட கலுவதேஎன்று கேவலரைநிநதியாநின்றுகொண்டு, இத்தையொழியில் தாமுளராகாதபடி தமக்கினிதாயிருககையாலே இவ்வாஸ்ரயணததினுடைய இனிமையைசசொலலித் தலைககட்டுகிறார்.........*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பிறவித்துயர்ப்ரவேஸ, உகதாநுவாதபூாவகமாக, "தூயவமுதை" என்றத்தைக்கடாக்ஷிததுஸஙகதி (கீழிற்றிருவாயமொழியிலேயித்யாதி) அதில் - அததிருவாயமொழில.

போகருபதையின் சரமாவதி (பகவதஸமாஸ்ரயணமித்யாதி)

அவனுமாசைப்படுமபடி போசருபமாயிருககுமெனனு மத்தைஸ்ரீகீதையி லருளிசசெயதவசநமுகேந விஸதீகரிககிறா (அஸ்ரததாநாஇத்யாதி) பாநதப, அஸ்யதாமஸ்யாஸரததாநாஃபுருஷாஃமாமபராபயம்ருதயுஸமஸாரவாதமநி நிவாததநதேஇதயநவயஃ. "அஸ்ய" (அஸய) எனகையாலே - தனககுமினிதாயிருககுமெனகிறது - விரோதிவர்ககததையெனறது - பாஹ்யஸதருககளையாதல், இநதரியங்களையாதல, "மாம" (மாம) எனறதனாததம (செயதநறறஙகளையித்யாதி) நிவாததநதே - நிதராம்வர்த்தநதே. ம்ருதயுஸமஸாரவாத்மநி - ம்ருதயுஜநகஸமஸாரவாதமநி. மருதயுஃ - மரணம். "ஆயுர்வைக்ருதம்" (ஆயுாவைகருதம) எனனுமாபபோலே. "அஸ்யதாமஸ்ய" (அஸயதாமஸ்ய) என்றது - ஸம்பந்தஸாமாநயேஷஷ்டீ. இந்ததர்மஸம்பநதிஸ்ரததாரஹிதர். அதாவது-இதனைவிஸ்வஸித்து தவாிததநுஷடியாதபேரெனறபடி. இதுதானிருநதபடிபாராயென்றது-மேலவக்ஷ்யமாணஸலோகததைககடாக்ஷிதது. இதுதான - "அஸ்யதாமஸ்ய" (அஸ்யதாமஸய) எனறுசொனனவாஸ்ரயணநதான்.

ப்ரஸ்துதோபயுக்தமாகையாலே இதுக்குக்கீழ்ச்லோகத்தையும் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதி) "ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்" (ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்) இதிபூர்வார்த்தம். அவகம்யத இத்யவகம: - விஷய:. ப்ரத்யக்ஷபூத: அவகமோயஸ்ய - தத்ததோக்தம். கர்த்தும்ஸுஸுகம-ஸுகேநாநுஷ்டேயமென்றபடி. தானும் - ஆச்ரயணந்தானும். நம்நெஞ்சிலேகிடக்கையாலே யென்றது. "ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்த்தயதி ஹ்ருதயாந்தர்வஸதி" (ருணம்பரவருத்தயிவமே ஹ்ருதயாநாபஸாபபதி) இத்யாதியைப்பற்ற "அஸ்ய" (அஸ்ய) என்று பரக்ஷதமான போக்யதோபபாதகம் (ஸ்ரீயபதியாயித்யாதி) விசேஷணசதுஷ்டயமும் - "பின்னைநெடும்பணைத்தோள்" "நிகரில்லனபுகழ்" "உய்யக்கொள்கின்றநாதன்" "எவ்வாக்குமநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து" என்கிறபாசுரங்களைப்பற்ற. "பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை" என்றது - ஸ்ரீய:பதித்வத்துக்கு முபலக்ஷணம். (ஆநந்திப்பிக்கக்கடவனுய) இருக்குமாகையாலாச்ரயணம் போகரூபமாயிருக்கும் என்றத்யாஹார்யம். கீழச்சொன்ன ச்லோகங்களில் பக்தியினுடைய போகரூபதை ப்ரபத்திக்கு கைமுத்யந்யாய ஸித்தமென்று கருத்து. அநுபவதசையிலன்றே போக்யமாயிருப்பது, ஆச்ரயணதசையில் போகரூபத்வங்கூடுமோவென்ன (மோக்ஷதசையிலித்யாதி) அவனை - உக்தப்ரகார விசிஷ்டனானவனை.

உக்தார்த்தத்தை யநுவதியாநின்றுகொண்டு, இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தை நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) ஸாதநஸமயம - உபாஸநஸமயம். தாமுளராகாதபடி யென்றது- "யானொட்டிவேனே" என்றத்தைப்பற்ற.*

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

துறவிச்சுடர்விளக்கத்தலைப்பெய்வார்
அறவனையாழிப்படையந்தணனை
மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே.

ஆறாயிரப்படி

(பிறவித்துயா) இப்படி பரமைகாந்திகளான இவர்களோடேயாதொருபடி ஸம்ச்லேஷித்தருளும், அப்படியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரப்ரயோஜநார்த்தமாகத் தன்னையாச்ரயித்து வர்த்திக்கிறவர்களோடொருவாசி பாராதே ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தையாகிற வெம்பெருமானுடைய பரமதார்மிகத்வத்தையநுஸந்தித்து ப்ரீதராய், என்னதார்மிகனே! என்னதார்மிகனே! என்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், பஜநீயனுடைய பாவநத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பிறவித்துயர - பிறப்பாலவருந்துயர். அற - அறுகைக்காக. ஞானத்துள் - ஆத்மாவலோகநமாகிற ஜ்ஞாநத்திலே. நின்று - நிஷ்டராய். துறவி - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தனாய. சுடர் - தேஜோரூபமான வாத்மாவினுடைய. விளக்கம் - ஆவிர்ப்பாவத்தை. தலைப்பெய்வார் - தலைப்படவேண்டியிருக்குமவர்கள். அறவனை - ஏவம்விதாதிகாரிகளுக்கும பலநிர்வாஹக னாகையாலே பரமதார்மிகனாய. ஆழிப்படை - மஹாஸுதர்சநத்திஹேதுபூதனான திருவாழியையுடையனாய. அந்தணனை - பரமபாவநபூதனானவீச்வரனை. மறவியையின்றி - ஸாதநதவேந. மனத்துவைப்பார் - நினைப்பதே ' என்று க்ஷேபித்தாராயிற்று.

அன்றியே, ஜந்மபரயுகத்துக்கந் தீருகைக்காக யோகரூபஜ்ஞாநத்திலேநின்று அவித்யாகாம தேஹாதி ஸம்ஸர்க்கோபாதிநிவ்ருத்தனாய் தேஜோமயனான ஆத்மாவினுடைய விசதாநுபவத்தைப்பெறவேண்டுவார், உபாஸநதாம நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாநதமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனாய், அத்யந்தபாவந பூதனான ஸர்வேச்வரனை விச்சேதரஹிதமாம்படி நிரந்தரபாவநா முகத்தாலே நெஞ்சிலேவைப்பார்கள் என்று - உபாஸகரைச் சொல்லவுமாம். . ... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனைவிட்டு, ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதே என்று கேவலரை நிந்திக்கிறார்.

(பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று) " ஜராமரணமோக்ஷாய " (ஜராமரணமோக்ஷாய) என்றிருப்பாருமுண்டு, கேவலர் ; அவர்களைச்சொல்லுகிறது. ஐச்வர்யார்த்திக்கும், ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும், பகவத்ப்ராப்திகாமனுக்கு மொக்குமாயிற்று ஸர்வேச்வரனை யுபாஸிக்கையு மநதிமஸ்ம்ருதியும் ; இனிப்பேற்றில் தாரதம்யம் வருகிறபடியென்னென்னில ; உபாஸநஸமயத்திலே சிறுக்கக்கோலுகையாலே. அதாவது - அவனளவும்செல்லாதே நடுவே வரம்பிட்டுக் கொள்ளுகை. அதனையிறே " வரம்பொழிவந்து " என்கிறது. அதுதனக்கடி - அவர்கள் ஸுக்ருததாரதம்யம், " சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோர்ஜுந " (சதுர்விதாபஜந்தேமாமஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந) என்றருளிச் செய்தானிறே. ஸுக்ருதத்துக்கநுரூபமாகவாயிற்று புருஷார்த்தங்களில்ருசிபிறப்பது, ருச்யநுகுணமாகவாயிற் றுபாஸிப்பது, உபாஸநாநுகுணமாக விருக்கக்கடவது பலம். (பிறவித்துய ரித்யாதி) இவனைப்பற்றி இப்பேற்றைப்பெற்றுப்போவதே ! என்கிறார். "பிறவி" என்கிறவித்தால்-ஜந்மந் தொடக்கமாக வுண்டான மற்றை யைந்துவிகாரங்களையும நினைக்கிறது. ஆக, ஜந்மஜராமரணாதி ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக. " இங்கின்றநீர்மையினியாமுறாமை " என்று - இவர்தாமும் கழிக்கிறதா

யிராங்றகசசெய்தே, இவாகளை நிநதிக்கிறதுககுக கருதததென்னென்னில்; இவாககு விரோதிபோமதது ஆநுஷங்கிகமாய, பகவதநுபவ முதததேஶ்ய மாயிருக்கும் ; அவர்களுககு துஃகநிவ்ருத்திதானே உத்தேஶ்யமா யிருக் கும் (ஞானத்துணின்று) இவ்வநுஸந்தாந மவ்வருகே போகாநிற்கச் செயதேயும், ஆத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டாயிற்று நிற் பது. " துறவி " என்கிறவிது - துறக்கையைசசொன்னபடி.

" பிறவிததுயாற " எனறதினுடைய பலரூபமான பரகருதி விநி ர்முக்தவேஷததை. " சுடர்விளக்கந்தலைபபெய்வாா " என்கிறவிது - " ஞானத்துணின்று " எனறவதினுடைய பலரூபமா யிருக்கிறது. ஸம் ஸாரதஶையில காமமடியாக வரககடவ ஸங்கோசமிலலையிறே மோக்ஷத ஶையில், விகஸிதமாயிருககுமிறே. ஜ்ஞாநகுணகரூமாய, ஜ்ஞாதாவுமா யிறே வஸ்துதானிருப்பது. " பிறவித துயாற ஞாநததுணின்று " என்ற து - உபாஸநமானல துறவிசசுடாவிளக்கந் தலைபபெய்கை பலமா யிருக் குமிறே.

(பிறவியித்யாதி) " ஸாமஸாரிக ஸகலதுஃகஙகளுமபோகவேணு ம் " என்று ஆத்மஜஞாநததிலே யூன்றநின்று பரகருதி விநிாமுகதமான ஆதமஸ்வரூபததை பராபிககவேண்டியிருபபாா.

(அறவனை) அவர்களபடியையும, பலமகொடுக்கிறவன்படியை யுமபாரா, என்னபரமோதாரனே வெனகிறாா. ஏதேனுமொருப்ரயோஜ நத்துககும் தன்னையே யபேக்ஷிககுமததனையாகாதே ! வேண்டுவது. "எ ங்களுக்கு நீவேணடா, க்ஷுத்ரபரயோஜந மமையும் " என்றிருக்கிறவர்க ளுககு மத்தைக் கொடுததுவிடுவதே ! என்ன தார்மிகனே வென்கிறார். (ஆழிப்படையந்தணனை) ஆத்மாநுபவ விரோதியைப் போக்குகைககுப் பரிகரமான திருவாழியைக கையிலே யுடையவன். அந்தணனெனறு - சாணிசசாற்றுரூபாதி " ஶுத்தன " என்றுகொண்டாாகளிததனை, போ க்யதையில நெஞ்சுசெனறதில்லை. " ஶுத்திகுணவிஶிஷ்டன் " என்றுயி ற்றவாக ளநுஸந்திபபது. கையுநதிருவாழியுமான வழகைக்கண்டா லதி லேகாலதாழாதே, தங்கள பரயோஜநததுக குறுபபான ஶுத்திமாத்ரத் தையே பறறுவதே ! என்கிறாா.

(மறவியையின்றி) இவர்க்குக் கையுந் திருவாழியுமான வழகை க்கண்டால் முன்னடிதோறாது, சககரத்தணணலேயென்றால், பின்னை த்தரைப்படுயித்தனையிறேயிவா ; திருமஙகையாழவாரும் " ஆழியொடு ம்பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னொன் றறியேன் " என்று உத்தேஶ்யவஸ்துவையும் மறக்கும்படி கலங்குவர். பிள்ளாய், நல்லத்தை மறக்கப்பண்ணுநிற்க இவ்விஷயம், தீயத்தை மறவாதொழிவதே. ! (மற

வியையின்றி) அவனுடைய போகய்தையையுங கணடுவைத்து, தங்கள புருஷார்த்தத்தை மறவாதே யாம்ரயியா நிற்பர்கள. மறவியை - மறப பை. மறப்பின்றிக்கே, மறவாதே மனத்துவைப்பாரோ. உபாஸகபரமாகு ல, சுடாவிளககம - குணபரகாஸகமான விகரஹமாககடவது. அவனு டைய போகயதையை யநுஸநதித்து வைததும, பின்னையு மிங்கிலே குலை யாதேநிற்பதே ! இவ்வரிய செயலைசெயகைக்குத் திண்ணியராவதேயி வர்கள். பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்று துறவிசசுடர்விளக்கந் தலைப் பெய்வார், மறவியையின்றி, அறவனையாழிபபடையந்தணனை மனதது வைப்பாரோ இத்யந்வயः. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதறபாட்டு. (பிறவியிதயாதி) " ஆழிபபடையந்தணனை மனததுவைப பாரோ " எனறபதங்களைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (இபபடியிதயாதி).

இபபாட்டில கேவலனுககு வாசகமானபதம் " பிறவிததுயரற " எனகிற தெனறு விவக்ஷிதது, இது கேவலனுககு வாசகமெனகைககு நியாமகம் ஸ்ரீகீதை யிலவனருளிசசெயத வசநமெனகிறா (ஜராமரணமோக்ஷாயேத்யாதி) " பிறவி த்துயரற " எனகிறவிது - " ஜராமரணமோக்ஷாய - ககுரஸ்நமததயாதமம்காமசாகிலம் " (ஜராமரணமோக்ஷாய - கருதஸ்நமததயாதமம்சாமசாகிலம) எனறதி னாததம். " ஞானததுணினறு துறவிச்சுடர்விளக்கநதலைப்பெய்வா " எனகிறவி து - " தேபரஹ்மதத்விதுः " (தேபரஹ்மததவிதுः) எனறதினர்ததம். " ஆழி ப்படையந்தணனை மனததுவைப்பார் " என்றது - " மாமாஸ்ரித்ய " (மாமாஸ் ரிதய) எனறதினாததம். இபபடி யநத ஸ்லோகார்த்தமும இபபாட்டும் ஸமாந மாயிருககையாலே, அநதஸ்லோகத்தை யுபாதாநம்பண்ணி யவர்களைசசொலலுகி றதெனகிறா.

கேவலனுககும் பகவதஸமாஸ்ரயணம வேணுமோவெனன (ஐஸ்வயாா த்திககுமிதயாதி) இனி - இப்படியானபினபு. பகவதஸமாஸ்ரயணம ஸமாநமான பின்பென்றபடி. விவரணம் (அதாவதிதயாதி) அததையிறே - அததைபபறறவி றே. வரமபு - மாயாதை. (வரம்பொழியிதயாதி) திருபபல்லாணடு. கைவலய மாதரததிலே நீஙகளிடடுககொணட வரமபொழிநதென்றபடி.

அதுதனக்கடி - இபபடி வரம்பிடடுககொளளுகைககடி. ஸுகருததாரதம ய நிபாநதவததுக்கு பரமாணம் (சதுாவிதா இதயாதி) கீதாஸு ஸபதமே. " ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப " (ஆர்ததோஜிஜஞாஸுராத தாாததீஜஞாநீசபரதாஷப) இதயுததராாததம. " ஸுக்ருதிநஸ்சதுர்விதாः " (ஸுக்ருதிநஸ்சதுர்விதாः) எனகையாலே - ஸுகருத தாரதம்யம் ஸித்தமென் றுகருதது. கீழெல்லாவற்றுலும் பலிததததை யவரோஹ க்ரமத்தாலே யருளிச்செ ய்கிருர் (ஸுக்ருதத்துக்கிதயாதி) ருச்யநுகுணமாக - புருஷாாததததில் ருசய நுகுணமாக.

" ஆழிப்படையந்தணனை வைப்பாரோ " என்ற வேகாரத்திலே நோக்காகப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் (இவனைப்பற்றியித்யாதி)

(மற்றையைந்துவிகாரங்களையும) அஸ்தி, பரிணமதே, விவர்த்ததே, அபக்ஷீயதே, விநஸ்யதி, என்கிற வைந்துவிகாரங்களையும். பலிதம் (ஆசஜநமேத்யாதி) தடஸ்தத்ஸங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிருர் (இதநின்றவித்யாதி) திருவிருத்தம். இவற்றிலே நிலைநின்றுபோந்த வாஸநாருசிகளாகிற ஸ்வபாவங்களை உனனங்கீகாரம் பற்றினபின்புனனங்கீகார பலத்தையுடைய நாங்கள் ப்ராப்யா தபடியென்றாத்தம்.

" நின்று " என்றபதத்துக்கு பாவம் (இவவநுஸந்தாநமித்யாதி) (அவ வருகேபோகாநிற்கச்செய்தேயும்) இந்த ஸ்வாதமாநுஸந்தாநம் ப்ரகாரியான ஸர்வேஸ்வரனளவும் செல்லாநிற்கச்செய்தேயும். ஆதமஜ்ஞாநமாத்ரத்திலே காலூன்றவடியிட்டென்றது - " ஆதமாநுபவமேயமையும " என்று புருஷார்த்தத்தை வரைந்துகொண்டு, உபாஸநதஸையி லாதமாவை ப்ரதாநமாக வநுஸந்தித்தென்றபடி.

(துறக்கையைச்சொன்னபடி) " துறவிதுறக்கை மறவிமறப்பே " இதிநிகண்டு. " பிறவித்துயரற " என்றுவைத்து, திரியட்டும், " துறவி " என்ற புநருக்திஸங்கையை பரிஹரிக்கிருர் (பிறவித்துயரறவென்றதினித்யாதி) அதாவது- " பிறவித்துயரற " என்றது - உபாஸநவிஷய ஸங்கல்பம். " துறவி " என்று-பலவிஷயஸங்கல்பமென்றபடி. துறவியென்று சொல்லுகிறது என்று கூட்டிக்கொள்வது. " ஞானத்துணின்று " என்றுவைத்து, " சுடாவிளக்கம்தலைப்பெய்வார் " என்றதுக்கும் - உபாஸநபலவிஷய ஸங்கல்பபரமாகக் கண்டுகொள்வது.

ஜ்ஞாநகுணகத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வங்கள் ஸம்ஸாரதஸையிலுமில்லையோ, மோக்ஷதஸையிலே " தலைப்பெய்வார் " என்கிறதென்னென்ன (ஸம்ஸாரதஸையிலித்யாதி) " சுடா " என்றும், " விளக்கம் " என்றும், இரட்டிப்பதென்னென்ன (ஜ்ஞாநகுணகமுமாயித்யாதி) ஜ்ஞாதாவுமாய - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய. " சுடா " என்று - ஜ்ஞாந குணகத்வமும், " விளக்கம் " என்று - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ் சொல்லுகிறதென்று பதத்வயத்துக்கும ஸாரத்தயம் ஆக " துறவிச சுடாவிளக்கம் தலைப்பெய்வார் " என்றதுக்கு - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தனாய் ஜ்ஞாநகுணகனுமாய ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமான வாத்மாவைப்பெறவேண்டியிருப்பார். இதி ஸப்தார்த்தஃ. கிஞ், " பிறவித்துயரற " என்றவாக்யவிவரணம (பிறவித்துயரற ஞானத்துணின்றென்றது) (உபாஸநமாகு லித்யாதி) உபாஸநமாகில - உபாஸநவிஷயாபிஸந்தியாகில. பலமாயிருக்குமிறே - பலவிஷயாபிஸந்தியாயிருக்குமிறே.

உத்தாரார்த்தத்தைத் தொகுத்து ஸபதார்த்த மருளிச்செய்கிறா (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதி) துறவி - துறந்த. ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான.

அறவனை - தார்மிகனை. " அறவனை " என்கிற விஸேஷணத்துக்கு பாவம் (அவர்கள்படியையுமித்யாதி) பாரா - பார்த்து. அவன்படி - குணுதிகயம். ஆத்திகளுடைய மநோரதபூரணம்பண்ணுகை - தார்மிகத்வ மென்கிறா (ஏதேனுமித்யாதி) இது வ்யாக்யாதாவி னீடுபாடு. " அவர்கள் படியையும் " இத்யாதி வாக்ய விவரணம் (எங்களுக்கித்யாதி)

"ஆழிப்படையந்தணனை" என்றவிசேஷணத்துக்கு பாவம் (ஆத்மாநுபவேத்யாதி) அந்தணன் - ப்ராஹ்மணன். விவரணம் (சுத்திகுணேத்யாதி) நிரந்தராயவஸாயிதவேந ஹார்த்தபாவம் (கையுந்திருவாழியுமித்யாதி)

"மறவியையின்றி" என்று - அவர்களை நிந்திக்கைக்கு, தாம் மறப்பரோவென்ன (இவரித்யாதி) தனைப்படுமென்றது - "தாழ்ந்து" என்றதுக்கர்த்தம். திருமொழி (ஆழியொடுமித்யாதி) திருவாழியோடேஸப்ருஹணீயமான ஸ்ரீஸாரங்கத்தையுடைய ஸ்வாமிகளை, தேவனோ 'மநுஷ்யனோ' இன்னானென்றறிகிலேனென்றபடி. "இன்னானென்றறியேன்" என்றதுக்குபாவம் (பிள்ளாயென்று) பிள்ளாயென்றது - வார்த்தைப்பாடு. நல்லத்தை - பகவத்விஷயத்தை. இவ்விஷயம்-கையுந்திருவாழியுமான விவ்விஷயம். தீயத்தை - கைவல்யத்தை. சிலபாக்யஹீநர் மறவாதொழிவதேயென்றபடி. "மறவியையின்றி" என்றதோடே "மனத்துவைப்பாரோ" என்றத்தையுங்கூட்டி ஸபதார்த்தம் (அவனுடையவித்யாதி)

இப்பாட்டு உபாஸகபரமாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்நிர்வாஹத்திலே "சுடர்விளக்கம்" என்றதுக்கர்த்தம் (உபாஸகபரமானவித்யாதி) உபாஸகஸபதம் - இப்பக்ஷத்திலே, பகவத்ப்ராப்திகாமபரம். இந்நிர்வாஹத்திலே பாட்டுக்கு ஸப்தார்த்தம் - ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களும் போம்படியாக பகவத்ஜ்ஞானத்திலே நின்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்று, குணப்ரகாஸகமான பகவத்விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கவேண்டியிருப்பார்கள், உபாஸநதாம்நிர்வாஹகனாய, அஜ்ஞாநதமோநிவர்த்தகமான திருவாழியையுடையனாய், அத்யந்தபாவநபூதனான ஸர்வேஸ்வரனை விச்சேதரஹிதமாக நிரந்தரபாவநாமுகத்தாலே நெஞ்சிலே வைப்பாரென்று. சுடர் - குணங்கள். விளக்கம் - தத்ப்ரகாஸகவிக்ரஹம்.

பரத்மநிர்வாஹாநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையபோக்யத்தையைமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) இங்கில் - ஸ்வப்ரயோஜநத்தை மறவாதேயிருக்கிறவில். திணியர் - கடினர்.

அந்வயம் (பிறவித்துயரித்யாதி) ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்துந்துஞ்சக்கொடான்அவ
னெப்பாலவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே.

ஆறாயிரப்படி

(வைப்பாம) பின்னையும், தன் திருவடிகளையே "ஸாதனம்" (பரமபாப்யம) என்று தன்னை யாஸ்ரயித்தார்பக்க லெம்பெருமானுடைய வபிநிவேஸத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஆநந்தாதிகல்யாணகுணங்களால ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலு முத்க்ருஷ்டனாய்வைத்து ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி, அவர்களு

டைய ஸ்வஸமஶ்லேஷவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கு ம ருந்துமாய், ப்ராப்யமுமாயிருக்குமென்கிறார்..............................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அநந்யப்ரயோஜநரா யநந்யஸாதநராயிருக்கும் விஶேஷாதிகாரிகளுக்கநுபாவ்யமான வதிஶயிதாநந்தயோகத்தையுடையவனென்கிறார்.

அடியனை - தனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரானவர்களை. வல - ப்ரபலமான. வினை - கர்மங்களினுடைய. துப்பாம - மிடுக்கின்வழியிலேயான. புலனைந்தம-இந்த்ரியங்களைந்திலுமகப்பட்டு. அஞ்சக்கொடான - நசிக்கும்படி விட்டுக்கொடாதவனானவன். வைப்பாம - அவர்களுக்கு புருஷார்த்தமான நிதியுமாய. மருந்தாம்-தத்ப்ராப்திவிரோதிநிவ்ருத்திஸாதநமுமான மருந்துமாம. எங்ஙனேயெனனில், எப்பால் - மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தமீறான வெல்லாஸ்தலத்திலுமுளள. எவர்க்கும - எல்லாச்சேதநர்க்கும். நலத்தால - ஆநந்தத்தால. உயாநதுயாநது - மிகக்கு. அப்பாலவன - வாங்மநஸங்களுக்கெட்டாதபடி அவ்வருகானவனுய். எங்கள் - அநந்யரானவெங்களுக்கே கூரிய. ஆயா - அறிவிலிகளான இடையர்க்கு. கொழுந்து - தலைவனானவன.

என்று - ப்ராப்யப்ராபகவேஷத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. வைப்பாம் மருந்தாமவன் என்று - மேலோடேகூட்டவுமாம.... ....*

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு.

ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து க்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு போவதே' என்று கேவலரைநிந்தித்தார்; அவன்றன்னையேபற்றியிருக்குமவர்களுக்கு, அவன்தானிருக்கும்படி சொல்லுகிறார்இப்பாட்டில.

(வைப்பாம்) ஆட்டுத்துப்பவிட்டு, அளைப்பையாக்கி, இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி க்ஷேமித்துவைக்கும் நிதிபோலே, இவனுக்கு நினைத்தவகைகளெல்லா மநுபவிக்கலாம்படி தன்னை யிஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிவைக்குமென்றிட்டு 'ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. (மருந்தாம) ஆனாலும், க்ஷுத்ரவிஷயங்களையுமுண்டறுக்கமாட்டாத ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கிறே ஸார்வாதிகனான தன்னை விஷயமாக்குகிறது, இவன்தன்னை யநுபவிக்கும்படியென்னென்னில; அகக்குறைகள வாராதபடி அநுபவவிரோதிகளைப்போக்கித தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான ஶக்தியோகத்தையுங்கொடுத்துத் தன்னையுங்கொடுக்குமென்று அவனுடைய ப்ராபகத்வஞ்சொல்லுகிறது. "யக்ஷூத்ஜாவஹா" (யஆத்மதாபலதா) என்கிறபடியே. ஆக ப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொலலிற்று. இப்படிசெய்வதார்க்கென்னில (அடியனை) நமேயம் என்னும் நிப்பந்தம தவிர்ந்தார்க்கு. அவனைப்பற்றி யொருப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டகலாதே, அவ

ன்றன்னையேபற்றி அவன்படிவிட ஜீவித்திருப்பானா வலியவினைகளிலே கொண்டுபோய மூடடுகைக்கீடான ஸாமர்த்த்யத்தையுடைததான இந்த்ரியங்களைந்தாலும் துஞ்சக்கொடானென்னுதல, அஞ்சிலுமபுகருத்துஞசக கொடானென்னுதல். துபபெனறு - ஸாமர்த்த்யம்.

"அவன்" என்கிறதெவனைப்பற்ற, அவன்ருணிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில் ; அத்தையுபபாதிககிறது மேல (எபபாலிதயாதி) ஸ்த்தாநவிஶேஷங்களாலும மநுஷ்யாதிபேதங்களாலும் வரக்கடவன சில உயர்த்திகளுண்டிறே ; பூமிபோலன்றிறே ஸ்வர்க்கம, மநுஷ்யாகளைப்போலல்லவிறே தேவர்கள். எபபால - எலலாவிடத்திலுமென்றபடி. பாலென்றது - இடம. "அபபால், இப்பால்" என்னககடவதிறே. அவ்விடம, இவ்விடம, எனறபடியிறே. எல்லாவிடததிலு முண்டான எலலாரகும், நலத்தால் - ஆநந்தத்தாலே மேலேமேலேபோய, பின்னையு மதுதன்னைச்சொலலப்புககால் "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" (யதோவாசோநிவர்த்தநதே) என்று மீளவேண்டும்படியான ஆநந்தப்ராசுர்யத்தையுடையவன. ஶதகுணிதோத்தர கரமததாலே அபயஸ்யமாநமாகாநின்றுள்ள நிரதிஶயாநநதயுகதன், "ஆநந்தமயஃ" (ஆநந்தமயஃ) என்னககடவதிறே. (எமகளாயாகொழுநதே) இபபடி ஸாவாதிகனானவன் இதரஸஜாதீயனுயவந்தவதரித்தது, தன்னையாஶ்ரயித்தாவிஷய பரவனராய் முடியும்படிவிட்டுககொடுககவோ ; தான் ஶோகமோஹங்களையநுபவிககிறது-தனனைபபறறினா ஶோகமோஹங்களையநுபவிககைக்காகவோ ! ; மேன்மைககெலலையானவன் தாழவுககெல்லையாயிறறது-இவர்களை யநாதரப்படவிடவோ ! . (எமகளாயாகொழுந்தே) க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்தவூரிலுளளாரோடே தமககொரு ப்ராக்ருதஸம்பந்த தேட்டமாயிருககிறபடி. அன்றியே (எஙகள) அவதாரந்தானுஸ்ரீதாததமாயிருக்குமிறே. நவநீதசௌர்யநகரக்ஷாரம் பழையதாக எழுதிககிடககச்செய்தேயும், "எததிறம்" என்றுரிவரோயிறே.

(ஆயாகொழுநதே) இடையாதகளுககுததான பரஹ்மாதிகள கோடியிலேயாமபடி யவாகளில ப்ரதாநனானவன் துஞ்சககொடானா. (எபபாலெவாககும முதலாகவநவயம.) ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாமபாட்டு. (வைபபாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில ப்ரமேயத்தை யநுவதிககுகிறானடு, "வைப்பாம்" இதயாதயய, "துஞ்சககொடானவன்" ... றுமனவுகடாக்ஷிதநவதாரிகை (ஸாவேஶ்வரனை யிதயாதி)

வைப்பு - நிதி.- ஆட்பார்த்து பலியிட்டவைப்பையாக்குகை - இஷ்டவிநியோகத்திலே ஹேது. அவைப்பை - சாளிகை. என்றிட்டு - என்று.

ஆனாலும்-பராப்யமானாலும். உண்டாக்கமாட்டாத-கார்த்ஸ்ந்யேநாநுபவிக்கமாட்டாத. "ஆட்பார்த்து" என்றுதொடங்கி, "ஆகப்ராப்யத்வமும் ப்ராபகத்வமுஞ்சொல்லுகிறது" என்னுமளவும - நிதிக்கும் மருந்துக்குமுண்டான வ்யாபாரங்களை யீச்வரனுக்கு ஏறிட்டுச்சொல்லுகிறபடி. தன்னையுங்கொடுத்து சக்தியையுங்கொடுக்குமென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (யஆத்மதா இத்யாதி) ஆத்மத: பலத: என்றபடி. இவ்விரண்டு பதங்களுக்கும் பாவம் (ஆகவித்யாதி)

அரத்தாந்தரம் (அவனையித்யாதி) முந்தினவர்த்தத்திலே, "அடியனை" என்றவைகாரம் - அசை. அடியார்க்கென்றபடி. அடியார்க்குவைப்பாம, மருந்தாம்; அடியனைவல்வினைத்துப்பாமபுலனைந்தும் துஞ்சக்கொடான் என்று, "அடியனை" என்றத்தை - கீழுமமேலுங்கூட்டிக்கொள்வது. "அடியனை" என்றதுக்கு முந்தினவர்த்தம - அதவேஷாதிகளையுடையவர்க்கென்று. தவிதீயார்த்தம - அநந்யப்ரயோஜநரையென்று. படிவிடவென்றது-சாடு.

புலன - இந்த்ரியங்களாதல, விஷயங்களாதல, இந்த்ரியங்களானபோது - இந்த்ரியங்களாலே துஞ்சக்கொடான். விஷயங்களானபோது - விஷயங்களிலே புக்குத்துஞ்சக்கொடானென்றுபொருள்.

"எப்பால்" இத்யாதிக்கவதாரிகை (அவனென்கிறவித்யாதி) "எவனைப் பற்ற" என்றதுக்குப்பாதநம் - எப்பாலித்யாதி. "அவனருளிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோம" என்றதுக்குப்பாதநம - ஆயர்கொழுந்தென்றது. அவன - இந்த்ரியங்களாலேயாதல, விஷயங்களாலேயாதல், ஸ்வாச்ரிதரை நசியாதபடி ரக்ஷிக்குமென்னு மதெங்கேகண்டோமென்று - ஸங்காத்தம். "எவர்க்கும" என்றால் போராதோ "எப்பால்" என்கிறதெதுக்காகவென்ன (ஸத்தாநவிசேஷேத்யாதி) விவரணம் (பூமியித்யாதி) பாலென்று - இடத்தைச்சொல்லுமோவென்ன (அப்பாலித்யாதி) எவர்க்கும் - எல்லார்க்கும். எப்பாலெவர்க்கும- எல்லாவிடத்திலுமுண்டான வெல்லார்க்கும். உயர்ந்துயர்ந்து-மேலேமேலேபோய். அப்பாலவன் - அவ்வருகானவாநந்தத்தையுடையவன. விவரணம் (ஸதகுணிதேத்யாதி) (அப்யஸ்யமாநமாகாநின்றுள்ள) மேனமேலன ஏறிக்கொண்டுபோகாநின்றுள்ள. உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (ஆநந்தமய இத்யாதி)

"எப்பாலெவர்க்கும்" இத்யாரப்ய, "புலனைந்துந்துஞ்சக்கொடான்" என்றளவித்த தாத்பர்யம் (இப்படி ஸர்வாதிகனித்யாதி) இவ்வாக்யம் - "அவனருளிப்படிசெய்ய வெங்கேகண்டோமென்னில" என்றதுக்குத்தரம. "நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து" என்றத்தையும, "கொழுந்து" என்றத்தையுங்கடாக்ஷித்துபாவம (தானஸோகேத்யாதி வாக்யத்வயமும.)

"எங்களாயர்" என்று ஆயர்க்கு விசேஷணமாக்கி பாவம் (க்ருஷ்ணனித்யாதி) "எங்கள்கொழுந்து" என்று அவனுக்கு விசேஷணமாக்கிபாவம (அன்றியே யெங்களித்யாதி) ஸர்வஸாதாரணமான வவதாரத்தை "எங்கள்" என்னலாமோவென்ன (அவதாரந்தானித்யாதி) "எங்கள்" என்று - ஆச்ரிதரெல்லாரையுங்கூட்டிக் கீழருளிச்செய்து, ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கிதாத்பர்யம் (ஏகஸ்மேத்யாதி) "கொழுந்து" என்றதுக்கு - ப்ரதானனென்றர்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செ

யதுகொண்டாடவயிக்கிறார் (இடையரித்யாதி) இடையர் தங்களிதயாதிக்குக்கருத்து - இடையருக்குப்ரதானனாயிருக்கையை ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ப்ரதானனாயிருக்குமோபாதி யதிசயமாக நினைத்திருக்குமென்று.

எப்பாலெவர்க்கு மித்தப்பாரப்பய, ஆயர்கொழுந்தானவன், அடியார்களுவைப்பாம, மருந்தாம, அடியனாவலவினைத்துப்பாம்புலனைந்தும் அஞ்சக்கொடான் இத்யந்வய:.. ... . *

மூன்றாம் பாட்டு.

ஆயர்கொழுந்தாயவரால்புடையுண்ணு
மாயப்பிரானையென்மாணிக்கச்சோதியைத்
தூயவமுதைப்பருகிப்பருகியென்
மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆயர்) இப்படி, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌஸீல்யஸௌந்தர்யௌஜ்வல்யாதிகல்யாண குணவிஸிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானாகிற தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸகலகாலமுமவனோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியானஸம்ஸாரத்தைப் போக்கினேனென்கிறார்.................... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பரத்வஸூசகமான நிரதிஸயானந்தத்திலும், அவதாரப்ரயுக்தமான ஆஸ்ரிதபவ்யத்வமத்யந்த ஸரஸமென்கிறார்.

ஆயர் - கோபர்க்கு கொழுந்தாய - ப்ரதானனாயவைத்து. நவநீதசௌர்யாதிகிமித்தமாக அவரால் - அவர்களாலே. புடையுண்ணும - அடியுண்டு. மாயப்பிரானை-தத்தநுரூபமாக வருகைதொடக்கமான வாஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுமவனாய் அத்தடியாகவவர்களையுகப்பித்து. என்மாணிக்கச்சோதியை - சாணையிலேறிட்ட மாணிக்கம்போலே யவர்கள் நியமநத்தாலே யொளிபெற்றவடிவை யெனக்காக்கினவனாய. தூயவமுதை - பரத்வஸகலசாதசிலத்தையுடையனாய ஸாந்த்ராம்ருதமானவனை. பருகிப்பருகி-நிரந்தரமாகவநுபவித்து. போகார்த்தமாகப் பாலகுடித்தவனுக்குப்பித்தந்தன்னடையேநசிக்குமாபோலே என - என்னுடைய. மாயம் - ப்ரக்ருதிகார்யமாய்வரும். பிறவி - ஜந்மப்ரயுக்தமான. மயர்வு - அஜ்ஞாநத்தை. அறுத்தேன - நசிப்பித்தேன... .. .. *

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

ப்ரயோஜநாந்தரபரரான கேவலனைநிந்தித்தார்; அநந்யப்ரயோஜநாதிறத்தி லவனிருக்கும்படிசொன்னார்; நீர்வ்விரண்டுகோடியிலுமாரொ

ன்ன ; " நான்ப்ரயோஜநாந்தரபரனல்லேன், அநந்யப்ரயோஜநனாயவனை ப்பற்றினேன் " என்று நேர்கொடுநேரே சொல்லவுமாட்டாரே ; அவனை யநுபவியாநிற்க, விரோதி தன்னடையேபோயக் கொடுநின்றவன் நானென்கிறார்.

(ஆயர்கொழுந்தாய) இடையர்க்கு ப்ரதாநனாயிருக்கு மிருப்புச் சொல்லிற்றுக்கீழ் ; இங்கு, அவர்களிலேகதேஸஸ்தனாயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. அதாவது - அவர்களவேராக, தானகொழுந்தா யிருக்குமவனென்கிறது. இடையர் காட்டிலேபசுக்களின்பின்னேதிரிந்து, அவர்களுக்கடிகொதித்தால வாடுவதுக்ருஷ்ணன்முகமாயிருக்கை ; வேரிலேவெக்கைதட்டினால் கொழுந்திறே முற்படவாடுவது. (அவரால்புடையுண்ணும) அவனால என்னுதல், அவளால் என்னுதல செய்யாமையாலே - திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலு மிவனைநியமிக்க வுரியரல்லாதாரில்லை. " மரத்தாலே யோரடியடிப்பார்களபோலேகாணும் " என்றுபட்டரருளிச்செய்யும்படி. (மாயப்பிரானை) அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஸ்வரன், தனக்கொருகுறையுண்டாய்வந்தவதரித்து, ஆஸ்ரிதஸ்பர்ஸமுள்ளதரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய, அதுதான் நேர்கொடு நேரேகிடையாமையாலே களவுகாணப்புக்கு, தலைக்கட்டமாட்டாதே வாயதுகையதாக வகப்பட்டுக்கட்டுண்டடியுண்டு நிற்குநிலையையநுஸந்தித்து (மாயப்பிரானையென்கிறார்) (என்மாணிக்கச்சோதியை) ஆஸ்ரிதர்கட்டியடிக்கவடிக்க, களங்கமறக்கடை யுண்டமாணிக்கம்போலே திருமேனிபுகர்பெற்றுவருகிறபடி. கட்டினவளவுக்கு வெட்டென்றிருக்குமவன், கட்டியடிக்கப்புக்காலபுகர் பெறச்சொல்லவேணுமோ ; கண்ணியார் குறுங்கயிற்றால்கட்ட வெட்டென்றிருந்தானிறே. (என) அப்புகரையெனக்கு முற்றூட்டாக்கினவன். (தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி) தேவர்களதிகாரிகளாய், ப்ரஹ்மசர்யாதிநியமங்கள்வேண்டி, ஸக்ருத்ஸேவ்யமா யிருக்குமிறேயது ; ஸர்வாதிகாரமுமாய், ஒருநியதியும்வேண்டாதே, ஸதாஸேவ்யமுமான வமருதமிறேயிது.

(என்னிதயாதி) ஆஸ்சர்யமான ஜந்மமடியாக வுண்டானவஜ்ஞாநத்தை வாஸனையோடேபோக்கினேன். ஜந்மத்துக்காஸ்சர்யமாவது - ஒருபடிப்பட்டிராமை. மயர்வறுத்தேனென்கிறது - " இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை " என்றபேக்ஷித்தபடியே பலாநுபவம் தம்மதாகையாலேயருளிச்செய்கிறார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (ஆயர்கொழுந்தித்யாதி) வருந்தாநுவாத பூர்வகமாகவுத்தரார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்தது ஸங்காபரிஹார ரூபேணவவதாரிகை (ப்ரயோஜநா

ந்தரோ‍த்யாதி) நோக்கொடுநோ - ஸாக்ஷாத். ஆத்மபரஸமர்ப்பணமென்று சொல்லவுமாட்டாரோவென்றபடி.

பௌநருக்த்யபரிஹாரம் (இடையாகவிரயாதி) கொழுந்துக்கு வருக்ஷாகரவாத்தித்வாகார மவலம்பய-பரார்த்தாய்னுசொல்லிறருகிறது; வ்ருக்ஷைகதேஸவா த்தித்வத்தைப்பற்ற - ஏகதேஸஸத்தமென்னகிறதிங்கு. இத்தால - பாரதந்தர்யஞ்சொல்லுகிறது. விவரணம் (இடையாகாட்டிலே யித்யாதி) அவர்களுக்குவந்த வ்யஸநம் தன்னதென்னுமதை - " ஆயர்கொழுந்து " என்கிறபதம் காட்டுமோவென்ன (வேரிலேயித்யாதி)

" அவரால " என்கிறபஹுவசநத்துக்குபாவம (அஞ்ஜலித்யாதி) நியாமயதையின சரமாவதியை பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியாலே காட்டுகிறார் (மரத்தாலேயித்யாதி) மரத்தாலே - மத்தாலே. ஆஸ்சர்யமேதென்ன (அவாப்தேத்யாதி) பிராணஸர்வேஸ்வரன. " திறகுமகிலே " என்றவிடத்திலே - " மௌலவ்ராத நேத்துயிக்ருதாமவிஹாரதாவசு " (கோபயாததேத்வயிகருதாகஸிதாமதாவத) என்கிற குந்தீவசநமநுஸந்தேயம்.

" ஆயர்கொழுந்தாய " இத்யாதிபதஸங்கதியை ஹ்ருதீகரித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதாகட்டியடிக்க வித்யாதி) அடியுண்டால புகர்பெறக்கூடுமோவென்ன (கட்டினவளவுக்கித்யாதி) வெட்டென்றிருக்கை - உக்ரதிருக்கை. அவனிப்படியிருந்தானோவென்ன (கண்ணியார்த்யாதி) திருமொழி. பலபிணைகளையுடைத்தாய கருறளாயிருந்துள்ள தாம்பாலேகட்டவிசைந்திருந்தானென்றபடி. முற்றூட்டாகினவன - பூர்ணபோஜநமாகினவன.

தூய்மை = பரிசுத்தி. தூய்மைக்குபாவம (தேவர்களித்யாதி) வீப்ஸைக்குபாவம (ஸதாஸேவ்யமித்யாதி) ப்ரஹ்மசாயாதிநியமமாவது - அம்ருதப்ராஸநகாலத்தில் விஷயவிரகத்யாதிநியமம.

பிறவி மயர்வு - பிறவியடியாகவுண்டான மயர்வு. ஒருபடிப்பட்டிராமை- தேவாதிஸரீரங்களையெடுக்கை. அவனபோகின்றுயிருக்க, " மயர்வறுத்தேன " என்று - தாம்போகின்றராகச்சொல்லுகிறது சேருமோவென்ன (மயர்வறுத்தேனென்கிறதித்யாதி)

க்ரமேணாந்வய: . . . .

நான்காம்பாட்டு

மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை
யுயர்வினையேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை
யயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்
னிசைவினையென்சொல்லியான்விடுவேனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(மயர்வற) இப்படியெம்பெருமானோடு வருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக் கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன்திறத்திலெனக்குள்ள வஜ்ஞாநமெல்லாம்போம்படி யென்னுள்ளே புகுந்தருளி, தன்னுடைய கல்யாணமான குணஸ்வரூபங்களை அத்யந்தவிஶதமாம்படி யெனக்குக்காட்டியருளி, தனக்கு ஸத்ருஶரான அயர்வறுமமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். . . ..*

பன்னீராயிரப்படி.

உத்தரம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனை யிவனை நான்விடுகைக்கு விரகுண்டோவென்கிறார்.

மயர்வு - அஜ்ஞாநம். அற - அறும்படி. என்மனத்தே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்தன்னை - நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய். எனக்கு உயர்வினையே - ஜ்ஞாநபக்த்யாத்யபிவ்ருத்தியை. தரும் - தருமவனாய். ஒண் - நிரதிஶயபோக்யமாம்படி. சுடர்க்கற்றையை - தேஜோராஶியான வடிவையுடையவனாய். அயர்வு - மறப்பு. இல் - இல்லாத. அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதிக்கொழுந்தை - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான தலைவனாய். என்னிசைவினை - தன்னைக்கிட்டுகைக்கு என்னிசைவுந்தானிட்ட வழக்காம்படியானவனை. என்சொல்லி - எதைச்சொல்லி. யான் - அவனடியறிந்த நான். விடுவேன் - விடுவேன்.

அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிற்றிலனென்று விடவோ, அஸந்நிஹிதனென்று விடவோ, உத்கர்ஷகனல்லனென்று விடவோ, உஜ்ஜ்வலனல்லனென்று விடவோ, அவிலக்ஷண போக்யனென்று விடவோ, அநுமதிஸ்வாதீநையென்று விடவோவென்று கருத்து ... .*

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

("இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" என்று - அடியிலே நீரபேக்ஷித்தபடியே) உம்முடைய அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிற்றே!, இனியிவ்விஷயத்தைவிட்டுப் பிடிக்குமித்தனையன்றோவென்ன; நானென்னஹேதுவாலே விடுவேனென்கிறார்.

(மயர்வற) அஜ்ஞாநமானது வாஸனையோடேபோக (என்மனத்தே மன்னினான்தன்னை) இன்னமும்மயர்வுகுடி கொள்ளவொண்ணாது" என்று என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாக விருந்தவனை; செடியீயத்துக்குடியேறின படைவீடுகளைவிடாதே யிருக்கும்ராஜாக்களைப்போலே. "புறம்பேயுமொருகந்தவ்யபூமியுண்டு" என்றுதோற்றவிராமை. இப்படியிருந்துசெய்கிறதென்னென்னில் (உயர்வினையேதரும்) ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத் தாராநின்றானென்னுதல்· ப

மாதிகடலையிலே யடியிடும்படியான வுத்கர்ஷத்தைத்தாராநின்றானென்னுதல். (தருமம) தந்தசமைந்தானாயிருக்கிறில்ன்; "காதல்கடல்புரைய" "காதலகடலின்மிகபபெரிதால" "நீள்விசும்புங்கழியபபெரிதால" "சூழ்நததனிற்பெரிய". (ஒண்சுடாககறறையை) இத்தாலெனக்குபகரிததானாயிருககைகயனறியே, "தானுபகாரஙகொண்டான" என்னுமிடம்வடிவில புகரிலேதோறற விராநின்றானென்னுதல்; தம்மைவஶீகரித்த வழகைசசொலலிறறாகவுமாம; "தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (தேஜஸாமராஶிமூாஜிதம்) என்னுமாப்போலே. இபபடிதன்பேறாக வுபகரிததவன, தனனுபகாரங கொள்வாரிலலாதானொருவனேவெனனில (அயாவிலமராகளாதிக்கொழுநதை) தானுபகரியாதவன்று, தங்களஸத்தைக்கொண் டாறறமாட்டாதாரை யொருநாடாகவுடையவன. பகவதநுபவவிஸ்ம்ருதிக்கு ப்ராகபாவததையுடையராய, அவ்வநுபவததுககு விசசேதஶஙகையினறிக்கே, தாஙகளபலராயிருக்கிறவாகளுககு தாரகாதிகளெலலாநதானே யாயிருக்கிறவனே.

(எனனிசைவினை) "நானலலேன்" என்றகலாதபடி யென்னிசைவு தானுயபபுகுந்தவனே. (எனசொலலியான்விடுவேனோ) "சிறிதுமயாவுகிடநதது" என்றுவிடவோ, "மயாவைபபோககி, தான்கடககவிருந்தான்" என்றுவிடவோ, "எனக்கு மேன்மேலன நன்மைகளைப்பண்ணித்தந்திலன" எனறுவிடவோ, "தாமபணணினவுபகாரத்துககு ப்ரத்யுபகாரங்கொள்ளவிருந்தான்" என்றுவிடவோ, "வடிவழகிலலை" என்றுவிடவோ, "மேன்மைபோராது" என்றுவிடவோ, "இபபேற்றுக்கு கருஷிபண்ணினேன் நாண" எனறுவிடவோ, எத்தைசசொல்லிநான்விடுவதென்கிறா...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (மயாவறவிதயாதி) "விடுவேனோ" என்றதுக்கு ப்ரஸங்கமருளிச்செயயாநினறுகொணடு, "எனசொலலி யானவிடுவேனோ" என்றததைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (உமமுடையவிதயாதி) அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிறறே யெனறது - "மாயப்பிறவிமயாவறுததேன" எனறத்தைபபற்ற.

தநதிருவாயாலேசொலலுகையாலே "வாஸனையோடே" எனறதுஸிததம், ஸததாவரபரதிஷ்ட்டையாக விருக்கைககு ஹேதுவை த்ருஷ்டாநதபூர்வகமாக ஸாதியாநினறுகொண்டு, "மனததே" எனகிற வவதாரணததுககர்தத மருளிச்செயகிறா செடிசியததிதயாதி) செடிசெய்த்து - காடுவெட்டி.

மூநதினவாத்தத்திலே, "வினை" எனறு - க்ரியையாய, "உத்கர்ஷததுக்கு ஹேதுவான கரியையென்று - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபக்திகளைத தாராநின்றானென்னுதல். ஜ்ஞாநமாவது - ப்ரணவத்திறசொல்லுகிற ஶேஷத்வஜ்ஞாநம். விஸ்ரம்பமாவ

து-நமஸஸிலேசொல்லுகிற உபாயாதயவஸாயம், பகதியாவது - நாராயணபதத்திற சொல்லுகிற பராபயதவரை. த்விதீயார்ததத்தில், " உயர்வினையே " என்று-முழுசசொல்லாய, உச்சராயததையே தருமெனறபடி. " தரும் " என்றவார்த்தமாநாராததம் (தநிதயாதி) பகதியை மேன்மேலுநகொடுககுமோவென்ன (காதவிதயாதி) இநதபரமாணஜாதம் - ஜஞாநவிஸரம்பகளுக்கு முபலக்ஷணம் (இததாவிதயாதி) " ஒணசுடாககறறை " என்றது - பூாவபாவியாதல், பரபாவியாதல். அதாவது - உயாவினையேதருகையாலே, அது " தனபேறு " என்றுதோறற, ஒணசுடாக்கறறையாயிருககிறுனென்றுதல, நிரவதிகதேஜோரூபமான விக்ரஹததைக் காட்டி, என்ககுப்ரேஷதவஜஞாநாதிகளையுணடாககி, எனனைவஸீகரித்தவனெனறுதல. " ஒண் " எனகிறவிப்ரேஷணததாலே-தம்மை வஸீகரித்ததமைதோற்றுகிற

ɔ. " சுடாககறறை " எனறதுககு பரமாணம (தேஜஸாமிதயாதி) பரதமேம்பே பகவநதம் பரதிபரஹ்மாதயோதேவாஃ " தநுஷாமதேதஜாமதேவாஸஜ அசுரமஜாயாம | சுவ-ஷாஷ்யிவஸம்ஷூாநம் ஏதஜஸாம ராஸிமுஜிதம் " (தநதருஷடவாதேததாதேவாஸ்ஸங்கசகரகதாதரம் | அபூர்வரூபஸம்ஸ்ததாநம தேஜஸாம்ராஸிமூாஜிதம்) (தேஜஸாமராஸிமூர்ஜிதமென்னுமாபபோலே) " ஒண்சுடாககறறை " எனகிறுனெனறபடி. சுடர்ககற்றை - தேஜஸ்ஸமூஹம்.

அவதாரிகை (இபபடிதனனிதயாதி) தானுபகரியாதவன்றிதயாதி) அயர்வில்லாமையாலே - பகவதநுபவவிஸமருதி யிலலாமையாலே, அமரராய் - ஸத்தாநாபம வாராமலிருககிறுாகளென்றபடி. ப்ப்தாாததம (பகவதநுபவேதயாதி) பராகபாவததையுடையராயெனறது - பராகப்யபாவததையுடையரா யெனருய, விஸ்ம்ருதயதயந்தாபாவததையுடையராய. (தாரகாதிகளெலலாம) " ஆதி " எனகையாலே - தாரகதவபோஷகதவஙகள சொல்லிறறு , " கொழுநது " என்கையாலே - போகயதை. வோபபறறுணடானபினபிறே கொழுநதுண்டாவது, தாரக போஷகங்களுணடானபினபிறே போகயததில நெருஙசெல்வது, ஆகையாலே " கொழுநது " எனறு - போக்யதையை விவக்ஷிககிறது. ஆதியதஇதி - ஆதிஃஎனருய், தாரகாதிகளாக ஸவீகரிககபபடுமவனெனனுதல், யத்வா, நித்யஸூரிகளுக்குக் காரணமாகையாவது-அவாகளுககு தாரகாதிகளெல்லாம தானேயாயக்கொண்டு, அவாகளுககு ஸததாநிர்வாஹகனுயிருககையெனனுதல. நிதயஸூரிகளுக்கு ஸததா ஹேதுபூதனுனதலைவனெனறு பபததநுககுளளவர்ததம்.

(எனனிசைவுதானுயப்புகுநதவனை) என்னிசைவுககந்தராதமாவாயநின்று நியமிததுககொணடிருக்கிறவனை. தாமபூதஜஞாநம்-தாவயமாகையாலே, தச்சரீரததவமுமுணடிறே. " மயாவற " இதயாதி - பரதிபதம ஹேது கர்பபமெனறு திருவுள்ளமபறறிபாவம (சிறிது மயர்விதபாதி) " ஒணசுடாககறறை " எனகிறதினாதததவயாபிபராயேண வருளிச்செயகிருர் (தானபணணினவிதயாதி வாகயத்யததாலே) " எனனிசைவினை " எனறததைபபறற (இபபேறுககிதயாதி) எநதைச்சொலலி நானவிடுவது) அவனிடததிலேயொருகுறையுணடானுலன்றோ விடலாவதென்றுகருதது

காமேணுாவடீ ... .*

ந் தாம் பாட்டு.

விடுவேனோவென்விளக்கையென்னாவியை
நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத்
தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே

ஆறாயிரப்படி

(விடுவேனோ) நிர்ஹேதுகமாக, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்குத் தோற்றாதபடிகளிலே சிலசெயல்களைச்செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியும் அவர்களை வசீகரித்து அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக வந்தென்க்குத்தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக்காட்டி இவற்றாலே யென்னை வஶீகரித்தென்க்கு தாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளின வக்கலவியாலே யென்னை யுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ வென்கிறார்.... ....

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம். அவனெனக்குப் பண்ணின வுபகாரத்தை யறிந்த நான் விடக்கூடுமனல்ல னென்கிறார்.

என்விளக்கை - என்னுடைய ஸ்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநதீப ப்ரகாஶகனாய். என்னாவியை - என்னாத்மாவை. அவகாஶம்பார்த்து நடுவே - நடுவே. வந்து - புகுந்து. உய்யக்கொள்கின்ற - அஹங்காராதிகளா லழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்ட. நாதனை - நாதனாய். தொடுவே - க்ருத்ரிமசேஷ்டிதங்களை. செய்து - பண்ணி. இளம் - அநந்யயோக்யமான பருவத்தையுடைய. ஆய்ச்சியர் - இடைச்சியர். கண்ணினுள் - கண்ணுக்குள்ளே. விடவேசெய்து - தானுமவர்களுமறிந்த தூர்த்த க்ருத்யத்தைப்பண்ணி விழிக்கும் - கண்கலப்புச்செய்யும். பிரானை - உபகாரகனை. விடுவேனோ - விடவல்லேனோ.

விடவு - தௌர்த்த்யம். பிரானென்று - தமக்குப்ரகாஶிப்பித்த வுபகாரந் தோற்றுகிறது...... . .. .

ஈ டு _ ஐந் தாம் பாட்டு.

திருவாய்ப்பாடியி லிடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனைவிட்டு பரமபதத்தை விரும்புமன்றனறோ ! நானிவனைவிட்டுப் புறம்பேபோவதென்கிறார்.

(விடுவேனோ வென்விளக்கை) ஸ்வவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போம்படி நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூ

திகளை யெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனை. "என்விளக்கை" என்பானென், அல்லாதார்க்கு மொவ்வாதோ வென்னில்; இவரைப்போலே யல்லாதார்க்கு ஸ்நேஹ மில்லையே, ஸ்நேஹ முண்டாகிலிறே யிவ்விளக்கும் ப்ரகாசிப்பது. விளக்காவது - தன்னையுங்காட்டி பதார்த்தங்களையுங் காட்டுவதொன்றிறே. இவர்க்குத் தன்னையுங்காட்டி ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் விரோதிஸ்வரூபத்தையுமிறேகாட்டிக்கொடுத்தது. (என்னாவியைபித்யாதி) "தானொருவனுள்ளன" என்னு மறிவாதல, தன்பக்கலபேக்ஷையாதலின்றிக்கே, ப்ராக்ருதிவஶ்யனா யுருமாய்ந்து போந்தவென்னாத்மாவை, (நடுவேவந்து) நிர்ஹேதுகமாகவந்து. விஷய ப்ரவணனாயப் போகா நிற்க நடுவேவந்து மீட்டவித்தனை. (உய்யக்கொள்கின்ற) கொண்டுவிட்டிலன்) மேன்மேலனக் கொள்ளாநிற்கிற வித்தனை. "அஸந்நேவஸபவதி" (அஸந்நேவஸபவதி) என்கிறபடியே அஸத்கல்பனான வென்னை "ஸந்தமேநந்ததோவிது:" (ஸந்தமேநந்ததோவிது:) என்னப்பண்ணினான். "என்னாவி" என்று உம்மதாகச்சொன்னீர்; உம்முடைய வாத்மாவை யவன் வந்துய்யக்கொள்ள நிபந்தனமென்னென்ன (நாதனை) ஆருடையவஸ்து அழியப்புக்கது, "நான்" என்றொருவனுண்டோ', உடையவனாகையாலே செய்தான்.

ஆரேனும்பேற்றுக்கு ஆரேனும யத்நம்பண்ணுவார்களோ வென்ன, திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் பேற்றுக்கு யத்நம்பண்ணினார் (தொடுவேசெய்து) ஆராயச்சிப்படுஞ் செயல்களைச்செய்து. ஓரிடத்திலேபோய்க் களவுகண்டு அங்கேயகப்படுமே, "கள்ளனைக்காணவேணும்" என்றிருப்பாருமுண்டே, இவனாலே புண்பட்டவர்களெல்லாரும் காணவருவர்களே; புருஷர்களுக்கும் வருத்தைகளுக்கு மொருபயமில்லை, அருகே நின்றார்க்குத் தெரியாமே பருவம் நிரம்பின இடைப்பெண்கள் கண்ணுக்குள்ளே விடும்படியைச்செய்து விழிக்கும - தூதுவிடும்படியைச்செய்து விழிக்கும். தூது விடுகையாகிற செயலைச்செய்தென்னுதல், விடருடைய செயலைச்செய்தென்னுதல. "தூதுசெய்கண்கள்" என்னக்கடவதிறே, அதுவாதல்; தூர்த்தருடைய வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுதல். ("தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி") தவாஸ்மி, தாஸோஸ்மி (என்றாற்போலே சொல்லுகை.) (பிரானையே) அநேககாலே யிடைப்பெண்களை யநந்யார்ஹைக ளாக்கினாற்போலே என்னையு மநந்யார்ஹமாக்கிவிட்டவனை விடுவேனோ........ ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஐந்தாம்பாட்டு. (விடுவேனோவிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஶேஷமிப்பாட்டு. ...ப்போது விட்டோமென்கிறீ ரித்தனைபோக்கி. பின்னையும ...

ஸீரோ நீர், உம்முடைய வார்த்தையை விஶ்வஸிக்கப்போமோ வென்ன என்றடியி லே யவதாரிகைக்குக் கூட்டிக்கொள்வது.

தீபத்துக்குண்டான தமோநிவர்த்தகத்வபதார்த்த ப்ரகாஶகத்வாகாரங்க ளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயமான விதயாதி) ஸ்நேஹம் - பக்தி:, தைலஞ் ச. அவனை விளக்காகச் சொல்லுகையிலே ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (விளக் காவதித்யாதி) தன்னையுங்காட்டி இத்யாதியாலே - முன்னறைச் சொன்னது - அர்த் தபஞ்சகத்துக்கு முபலக்ஷணம்.

பூர்வாவஸ்த்தாபராமர்ஶி "என்ற" என்கிற பதம் இத்யபிப்ராயேண பா வம் (தானொருவனித்யாதி) உருமாயநது - ஸவரூபநாஶமாய. "நிர்ஹேதுகமாக வந்து" என்கிறது - ஆர்த்திகார்த்தம். (விஷயப்ரவணரை யித்யாதி) ஶப்தார்த்த ம். வர்த்தமான ார்த்தம (கொண்டித்யாதி) உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை - அஹங் காராதிகளாலழியாதபடி பிழைப்பித்துக்கொண்டநாதனை யிதிஶப்தார்த்த:. நா னென்றொருவன் - ஸ்வதந்த்ரன்.

மேலுக்கவதாரிகை (ஆரோனு மித்யாதி) ஸ்வாமியானவவன ஸ்வத்தைலபி க்க யத்நம்பண்ணின விடமுண்டோ வென்றபடி. "தொடுவே" என்ற வேகாரத் துக்குத் தாத்பர்யம் - சிலாகொடுக்கினும் கொள்ளானென்று. தொடுவு - களவு. அத்தை - ஆராய்ச்சிப்படுமரு செயலென்றது, வெண்ணெயூண்போலே யாராய்ச்சி ப்படுகையு மவனுக்குத்தேஶ்ய மாகையாலே, ஆராய்ச்சிபிறக்கிலிறே பெண்கள் திரளுவது. ஆராய்ச்சிப்படும் செயல்கள் - கேள்விபிறக்கும்செயல்கள். ஆராய்ச்சி ப்படும்ப்ரகாரமேதென்ன (ஓரிடத்திலேயித்யாதி) புண்பட்டவாகளென்று - கு ணசேஷ்டிதவித்தராதல், விஶ்லேஷது:கித்தராதல். "ஆய்ச்சியா" என்கையாலே புருஷர்களுக்கும், "இளவாயச்சியா" என்கையாலேவ்ருத்தைகளுக்குமென்றப டி. பயமில்லை - க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷஜநிதபயமில்லை. ஈபொடிலலையென்றபடி. அரு கேநின்றார்க்குத்தெரியாமேயென்றது - "கண்ணினுள" என்றத்தைப்பற்ற. அவ ர்கள் தனக்குத்தூது விடும்படிச்செய்தென்னுதல், தானதூதுவிடுகையாகிறசெயலை ச்செய்தென்னுதல். தவிரீயாத்தவிவரணம் (தூதுசெய்யித்யாதி) தருதீயார்த்த விவரணம் (தூத்தருடையவித்யாதி) தூதுசெய்கண்களித்யாதி - தூதகருத்யத் தைப்பண்ணுமகண்களைக்கொண்டு ஸ்வாபிப்ராயத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியெ ன்றபடி.

எனவிளக்கைக யித்யாரப்ய, பிரானைவிடுவேனோ இத்யந்தவ்யாக்யாநம். .... *

ஆறாம் பாட்டு.

பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும
விராயமலர்த்துழாயலேய்ந்தமுடியன்
மராமரமெய்தமாயவனென்னு
ளிராநெனிறபின்னையானெடுவேனோ.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(பிரான்) அவனுன் விடில் செய்வதென்னென்னில்; தன்னுடைய மநோஹரமான திவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் அழகாலும் என்னைத் தோற்பித்து அடிமையாக்கினவனை "என்னை விடுவேன்" என்றால் நானவனை விடவொட்டுவேனோ வென்கிறார். .... *

ப ன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், அவன் ஒன்றைக் கலத்தேடிலும் நானிசையேனென்கிறார்.

பிரான் - உபகாரகனாய்க்கொண்டு. பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை. கீண்டவன் - எடுத்தவனாய். மன்னும் - தொடுக்கப்பட்டு. விராய - விரவின. மலர் - மலரையுடைத்தான. துழாய - திருத்துழாயாலே. வேய்ந்த - செறியச்சூழப்பட்ட. முடியன் - திருமுடியையுடையனாய், மராமரமெய்த - மஹாராஜாவிஸ்வஸிக்கைக்காக மராமரத்தையெய்த. மாயவன் - ஆஸ்சர்யபூதனானவன். என - என்னுடைய. உள் - நெஞ்சுக்குள் இரானெனில் - இரானென்னுமளவில். பின்னை - பின்னை. யான் - அவனையொழியச்செல்லாதநான் ஒட்டுவேனோ - இசைவேனோ.

தொங்குவேனோவென்றுமாம். மாயவனென்று - மராமரமொன்றளவில் நில்லாதே, ஏழுமரமும், மலையும், பாதாளமுமுருவ வெய்தவாஸ்சர்யம். விராய் மலர்த்துழாயென்று - பரிமளத்தையுடைய செவ்வித்துழாயென்றுமாம். ... *

ஈடு - ஆ று ம் பா ட் டு.

இப்போது "விடோம" என்கிறீர்; இத்தனைபோக்கிப் பின்னையும் நீரல்லீரோ உம்முடையவார்த்தையை விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்ன; அவனாலே யங்கீக்ருதனான நானவனை விடுவேனோவென்றார் கீழ்ப்பாட்டில; உம்மையவன்றான் விடில்செய்வதென்னென்ன; தன்குணசேஷ்டிதங்களாலே யென்னைத் தோற்பித்து என்னோடே கலந்தவனை நான்விட ஸம்மதிப்பேனோ வென்கிறாரிதில.

(பிரான்) நிலா, தென்றல், சந்தனம், பிறர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே, தன்படிகளை யடையப்பிறர்க்காக்கி வைக்குமவன். ஸாவவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமாகவும் பண்ணுமுபகாரத்தைநினைத்து "பிரான்" என்கிறது. அத்தையுபபாதிக்கிறதுமேல் (பெருநிலங்கீண்டவன்) ஸாவவிஷயமாகப்பண்ணுமுபகாரம். ப்ரளயங்கொண்டபூமியை நீருக்குஞ்சேற்றுக்கு மிறாயாதவடிவைக்கொண்டெடுத்தாற்போலே, ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்டவென்னை யெடுத்தவன். (பின்னும் விராய மலர்த்துழாய வேய்ந்தமுடியன்) ஒப்பனையோடேயாயிற்று ப்ரளயத்திலேமுழுகிறது. நெருங்கத்தொடையுண்டு பரிமளப்ரசுரமாய், செவ்விபெற்றிருந்துள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே சூழப்பட்ட திருவபிஷேகத்தையுடையவன். விரா

ஸய - " விராய் " என்றுநீட்டிககிடக்கிறது. அன்றியே, மலர்விரவின தி
ருத்துழாயென்றுமாம. (மராமரமெய்தமாயவன்) ஆஸ்ரிதவிஷயமாகவு
பகரிக்குமபடி. மஹாராஜா, வாலிமிடுக்கையும பெருமாள் ஸௌகுமா
ர்யத்தையு மநுஸந்தித்து, " நீர்வாலியைக்கொல்லமாட்டீர் " என்ன, " நா
னவலேன " என்றுமஜ்ஜூவேந்திக்கொடுத்து கார்யஞ்செய்யும் வ்யாமோ
ஹத்தையுடையவன. (என்னுளிரானெனில) இப்படியாஸ்ரிதரை விஷ
யீகரித்து அவர்கள பேற்றுக்குத்தான கருஷிபண்ணுமவன, என்னுளிரா
னெனில. " எனில " என்கையாலே - விடஸமபாவனையிலலையென்கை.
(பின்னையானெடுவேனே) " எப்ரகாரத்தாலுமிரோன " என்னுமா
கில, பின்னை, நானவனபோக்கையிசைவேனே. என்னுடையகாமபாரத
நதரயமபோலே யவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதநதரயத்துக்கு மேதேனுமக
ணழிவுண்டோ; என்னிசைவின்றிக்கேயிருக்க, அவனாலேபோகப்போ
மோ. அன்றியே, " நானதொங்குவேனே " என்றுபிள்ளான பணிக
கும்படி . ...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆறும்பாட்டு. (பிரானிதயாதி) கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை யநுவதிக்கிறா
(இபபோதிதயாதி) (பின்னையுமகீரலலீரோ) வளவேழுலகி லாழ்வாரன்றேயெ
னறபடி.

பிரான் - உபகாரகன. நாராயணன், வாஸுதேவன என்றுறபோலே " உ
பகாரகன " என்று நிரூபகமாகச்சொன்னதுக்குபாவம் (நிலாவிதயாதி) படிகள்-
பரகாரங்கள. அடையவென்கையாலே - ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைசசொலலுகி
றது. " இன்னாரகு " என்னுமையாலே (ஸாவவிஷயமாகவு மாஸ்ரிதவிஷயமா
கவுமெனகிறா) ஆபததஸயிலே யுதவியுபகரிக்குமெனறாததாநதரம (ஸாவே
தயாதி) ஏகாநதமாதல.

அதனை - உபகாரத்தை. இபபோது பூம்யுத்தரணமபண்ணினத்தையருளிச
செய்ததுக்குபாவம் (பரளயமிதயாதி) இறுயாத - பினவாஙகாத. பினனும-நெரு
ங்கதொடுக்கபபட்ட. விராய - விரை. பரிமளம். மலா - செவ்வி. இரணடாமாத
தததுக்கு, புஷபம். வேயநத - சூழபபட்ட. வேயதல - புனைதலும். சூழுதலும்
" பெருநிலநங்கிணடவன " என்றததோடேகூடடிபாவம (ஒபபனையோடேயிதயா
தி) ஒபபனை - அலங்காரம். மலாவிரவின-மலரோடேகூடின. விரவுதல்-கூடுதல்.

மராமரம - ஸாலவருக்ஷம. மாயவன் - வயாமோஹத்தையுடையவன். ஆ
ஸ்ரிதாகருபகரிக்குமிடததில மராமரமெய்கைககு பரஸகதியேதென்ன (மஹாரா
ஜரிதயாதி)

" மராமரமெயத " என்றததால் பலிததத்தையருளிச்செயயாநின்றுகொண
டு, " என்னுளிரானெனில் " என்றதுக்கர்த்தம் (இப்படியிதயாதி) எனில் - யதி.
" இரான் " என்றதுக்கர்த்தம (எப்ரகாரத்தாலுமிதயாதி) ஸ்வதநத்ரனகை
யாலே போகானேவென்ன (என்னுடையவிதயாதி) கர்மபாரதநதரயம ததக்கு

பாப்ரதிஹதம், ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லையென்றபடி. அாத்தா ந்தரத்திலே, ஒட்டுகை - தொங்குகை. அதாவது - தரிக்கை.

சரமேணாவயஃ ....*

ஏழாம்பாட்டு.

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன
ருனொட்டிவந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித்
தூனொட்டிநின்றெனனுயிரிறகலந்தியல
வானொட்டுமோவினியெனனைநெகிழ்க்கவே.

ஆருயிரப்படி

(யானொட்டி) எனனுடையபாக்யஹானியாலே யவனென்னைவி ட்டுஎனக்கு மொருபுத்திதன்னேடுபிறப்பிக்கில்'செய்யவதென்னெனனில; என்னுடையஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்தேதானே யொட்டிக்கொ ண்டுவந்து, தன்னுடையகுணசேஷ்டிதா விஷ்காரத்தாலே யெனனெஞ் சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்தஹேயமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்தி ருக்கிறவாத்மாவோடே ஸம்ஸ்லேஷித்துவாத்திக்கிறவிவன், தன்னை, "வி டுவேன்" என்றுலென்னைவிடவொட்டுமோ' எனகிறா. .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நான நெகிழ்த்துக்கொடுபோகிலும அவனிசையானென்கிருர்.

யான - நான. ஒட்டி - இசைந்து. எனனுள் - எனனுள்ளே. இருத்துவம்- இருத்துவோம. என்றிலன - எனறுநினைத்திலேன். தான - தானே. ஒட்டிவந்து-ப ரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து. என் - எனனுடைய. தனி - ஸ்வதந்தரமான. நெஞ்சை- நெஞ்சை. வஞ்சித்து - நானறியாதபடிவஸீகரித்து. அதடியாகவே ஊன - சரீரத் திலே. ஒட்டி - பொருந்தி. நின்று - புகுந்துநின்று. எனனுயிருள் - என்னுதமாவி லே. கலந்து - கலந்து. இயலவான - அத்தாலேஸத்தைபெற்றுனுய நடக்கிறவ்ன. இனி - இனி. என்னை - எனனை. நெகிழ்க்க-நெகிழ்த்துக்கொள்ள. ஒட்டுமோ - ஒட் டுமோ. ....*

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு.

குணத்ரயவஸ்யராயப்போந்தீா, காதாசித்கமாக "அவனைவிடே ன்" என்கிறீா, உம்முடையவாத்தையை விஸ்வஸிக்கப போமோவெ ன்ன ; நானவனைவிட்டாலும, அவன்தானென்னைவிடானென்கிருர்.

(யானித்யாதி) இசைவென்றுலேவந்ததாகிலன்றே விடுகையு மென்றுலேவந்ததாவது, "ஆழ்வீர், நாமும்முடையபாடேயிருப்போ

ம்" என்றால, "ஓடடேன" என்பரோ, "ஆகிலிங்கேயிருக்கக்கடவோம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று வந்திருப்பது. நானிசைந்து "எனனுடைய ஹ்ருதயததிலேயிருக்கவேணும" என்றிலேன். (தானொட்டிவந்து) [கூ௫)ஜெ௨ர்ணம்வாவி தாணம்ஸாமாஸ)வா] [அத்யமே மரணமவாபி தரணமஸாகரஸ்யவா] என்று இதனைமுடிததல் கடத்தல் செய்யுமதுக்கு மேறபடவிலலையெனறாறபோலே, பரதிஜ்ஞைபண்ணியாயிற்று புகுநதது.

(என்தனிநெஞ்சை) தனனுலுந்திருததவொண்ணுதபடி ஸ்வதந்தரமாய, அவிதேயமானநெஞ்சை (வஞ்சித்து) தனனுடையசீலாதிகுணஙகளாலும வடிவழகாலுநதனக்கு விதேய மாமபடிபண்ணி. பின்னை சசெயததெனனெனனில (ஊனொட்டிநின்றெனனுயிரிறகலநது) "ஶரீரத்தைப்பற்றி நிற்கிறவெனனுயிரிலே கலந்தெனகிறா" எனபாருமுண்டு அனறிக்கே, "அபிமதவிஷயததிலமூக்குகபபாரைபபோலே யென்னுடைய ஶரீரத்தைபபறறிநினறு பினனையெனபக்கலிலே விலக்காமை பெறறவாறே எனனாத்மாவோடேவந்துகலநதான" எனறுஜீயரருளிச செய்யுமபடி. (இயலவான) இப்படியைஸ்வபாவமாக வுடையவனென்னுதல; இபபடி எதிரசூழலபுக்குதஸஹித்தவனென்னுதல். (ஓடடுமோவினியென்னைநெகிழக்கவே) இபபடிநிர்ஹேதுகமாக வெனனைவிஷயீகரிததவன, நானதனபக்கலினினறும "நெகிழநதுபோவேன்" எனறால் அவனிசையுமோ. எனக்குஜ்ஞாநமபிறக்கைக்கு கருஷிபண்ணி, பிறந்த ஜ்ஞாநமபலிக்கு மளவாகககொணடுநான "அகனறுபோவேன்" எனறாலவன் ஸமவதிக்குமோ... .. .. *

ஜீயர் அரும்பதம்

ஏழாமபாடடு. (யானொட்டியிதயாதி) "ஓடடுமோவினியெனனைநெகிழக்கவே" என்றபதததைககடாக்ஷிதது ஶஙகாபரிஹாரரூபேணவவதாரிகை (குணதரயவஶ்யராயிதயாதி) சாதாசிதகமாக - ஸததவந்தலையெடுததகாலததிலே.

"இருததுவமெனறிலன்" என்றதுக்குபாவம் (இசைவெனலேயிதயாதி) முநதறவிசையாமலிருக்கிலன்றே பரதிஜ்ஞைபணணவேணடுகிற தெனறு அதுகசாகவிசையாமையைககாடடுகிறார் (ஆழவீரிதயாதி) ஶபதாரதம (நானிசைநதிதயாதி) ஒடடி - இசைநது

தானொட்டிவநது - தான பரதிஜ்ஞைபண்ணிவநது. பரதிஜ்ஞைபணணினதுக்கு தருஷடாநதம (அதயமேயிதயாதி) யுததகாண்டே ஏகவிமஶோ, "ஐதிராஜெ௨திஂக்ஷ்ஷா௨ஹா௱வாஹஜ௱ஹொஜயிஂ [ஃஷியிஶிஜெஶ)ஸவியிவக ஶ௱யஜொகியஜொ௨ஜிஃ" (இதிராமோமதிமக்ருத்வாமஹாபாஹுர்மஹோததிம் | அதிஶிஶ்யேஸவிதிவதப்ரயதோநியதோமுநி:) எனறுத்தராரதம். அத்யமேதாணம் வாஸாகரஸ்ய மரணம்வா என்றநவயித்தர்ததம் (இதனைமுடிததலித

யாதி) " ஸாவஶோநய " (சாபமாநய) இதயாதிபபடியைக் கடாக்ஷித்து இப்ப டியோஜிததது. தனி - ஸவதந்த்ரம். (ஸவதந்த்ரமாய்) அதஏவ (அவிதேயமான) எனறபடி.

முந்தினயோஜநையில, "நின்று" என்கிறல்யப்புக்கர்த்தஸ்வாரஸ்யமில்லை.

இயலவு - ஸ்வபாவமும், முயலுகையும். முயலுகை - உத்ஸஹிக்கை. "இயல்வான " என்றதினர்த்ததவயாநுகுணமாக (இபபடிநிர்ஹேதுகமாக விதயாதிவாகயத்வயமும) பலிக்குமளவாகக்கொணடு - பலிக்குமளவானவளவிலே. கிழிறபாட்டில் " யாநெட்டுவேனே " என்று - " ஸ்ரீயோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்" (பரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தமஹம்) எனறதினாத்ததத்தையும், இபபாட்டிலே " எனனைநெகிழககவொட்டுமோ " என்கையாலே- " ஸசமேப்ரியஃ " (ஸசமமபரியஃ) எனறதினாததததையுஞ் சொல்லுகிறது.

யாநெடடியித்யாரபய, இயல்வானினியென்னை நெகிழ்க்கவொட்டுமோ இத்யநவயஃ . .. .*

எட்டாம் பாட்டு.

என்னைநெகிழ்ககிலுமெனனுடை நன்னெஞசந்
தன்னையகல்விகக்த்தானுங்கில்லானினிப்
பின்னைநெடும்பணைத்தோண்மகிழபபீடுடை
முன்னையமராமுழுமுதலானே.

ஆறாயிரப்படி.

(எனனை) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாகையாலே அவன்றானுமென்னைவிடான; என்பககலுள்ள குணஹாநியாலே யென்னைவிடநினைக்கிலும், ஸர்வேஶ்வரன்றன்னாலு மென்னுடையநெஞ்சைவிடமுடியாது ; நெஞ்சோடுளள ஸமபந்தத்தாலேயெனனையும் விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதொழிவானென்னென்னில்; அதுநபபின்னைபபிராட்டியடிமை யன்றோவென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், இபபடிக்கொததவன் விடில்செய்வதென்னென்னில் ; என்னைப் பிரிக்கிலுமென் னெஞசையவனாலும் பிரிககவரிதெனகிறா.

எனனை - தான்தநதஜ்ஞாநபரேமங்களை யுடையனாயத்தன்னை யொழியச்செல்லாதவெனனை. நெகிழ்ககிலும் - நெகிழககிலும். நல் - தன்னால்வஞ்சிதமாய்த்தனக்குநலப்பட்ட. என்னுடை - என்னுடைய, நெஞ்சந்தன்னை - நெஞ்சுதன்னை. உகலவிக்க - தனிததகல்விகக. தானும - ஸர்வஶக்தியானதானும். இனிக்கில்லான்

இனிமாட்டான, முனபோலேவிஷயாநதரஸகதமனறே அவனதான. பினனை - நப பினனைபபிராட்டியுடைய. நெடும - நெடியதாய. பணை - சுறறுடைததான. தோள் - தோளோடேசேர்நத. மகிழ் - மகிழசசியாகிற. பீடுடை - மேனமையையுடையனாய. முனனை - பூரவரான. அமரா - நிதயஸூரிகளுககு. முழு - தாரகாதிஸமஸததுககும். முதலானே - தானேமுதலவனானவனனறே.

ஆதலாலவாகளை விடிலெனறேவெனனையு மெனனெஞசையும் விடுவதெனறு கருத்து. பணைத்தோளென்று - வேயபோனறதோளெனறுமாம். ..., . .. *

ஈடு _ எட்டாம்பாட்டு.

"நான்விடேன, அவனவிடான்" என்றூற்போலேசொலலுகிற தென், இனியவன்தான் "பிரிபபேன்" என்னிலும்தனனுடைய கலயாணகுணங்களிலே யகப்பட்டவெனனெஞசையவனாலும பிரிககப்போகாதென்கிறா.

(என்னைநெகிழககிலும) மயாவறமதிநலமருளபபெற்ற வெனனைத்தானேயகற்றவரிது; இவ்வரியசெயலைசசெயயிலும். (என்னுடைநன்னெஞசந்தனனையகல்விகக) "நெஞசேயியறறுவா யெமமொடுநீகூடி" என்றும், "தொழுதெழென்மனனே" என்றுஞசொலலலாமபடி தன்பக்கலிலே அவகாஹிததநெஞசந்தனனை யகலவிகக.

(தானுமகில்லான்) ஸாவஶகதியெனனு, எலலாஞசெயயப்போமோ. என், செய்துபோந்திலனோஇது நெடுங்காலமெனன (இனி) அவனுமினிமேலுளள காலமமாட்டான "இனி" எனகிறவுரப்பெத்தைப்பற்றவென்னில், அத்தைசசொலலுகிறதுமேல் (பின்னையிதயாதி) நபபின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக நிதயஸூரிகளோலககமிருககவடிமைபுககு அந்தःபுரபரிகரமான வஸ்துவையகறறபபோமோ. நபபினனைப்பிராட்டியுடைய, நெடிதாயசசுற்றுடைததாயப பசுமையையுடைத்தானமூங்கிலபோலே யிருககிறதோளோடே யணைகையால வநதபெருமையை யுடையனாய, "யதர்ஷய:பரமஜாயேபுராணா:" (யதரார்ஷய:பரதமஜாயேபுராணா:) என்கிறபடியே பழையரா யிருந்துளள நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகள தன்னதீநமாமபடி யிருககிறவன்-தானுமகிலலான். "ஹாயாக்ஷ்மணஸந்நிதள" (ஹாயாகூகணஸந்நிதெள) என்கிறபடியேஅவாகள் ஸநநிதியிலேபரதிஜ்ஞைபண்ணிற்று, நபபின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமெனனனே யகறறும்படி. ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (என்னையிதயாதி) "என்னுடைநனனெஞ்சநதனனை யகல்விககததானுமகிலலான்" எனறபதததைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (நானவிடேனிதயாதி)

யதிஶப்தார்த்தம (மயாவறவிகட--, நன்மைக்கார்த்தம் (கெஞ்சேயித்டா தி) பெரியதிருவந்தாதி. என்னில் முறபட்டாரே, முறபட்டிருக்கிற நிறப டடவென்னோடேகூடி காரியத்தை நடத்துவாயென்றபடி. "நானும்" என்றதி னார்த்தம (ஸாவஶகதியித்யாதி) நெடுங்காலம் - ஸமஸாரத்திலேவைத்தகாலம. உரப்பு - தாரடயம.

தாதபாயம் (நப்பின்னையித்யாதி) ஶப்தார்த்தம (நப்பின்னைப்பிராட்டியு டையவித்யாதி) பணை - மூங்கில். பணையைத்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகையாலே-அதுககுணடான வாகாரங்களை யருளிச்செய்கிறா (சுற்றுடைத்தாயித்யாதி, தோ ளமகிழ்பீடு - தோளோடே யணைகையாலேவந்த பெருமையென்றபடி. ஸம்ஶ்லே ஷஸாதகமான மகிழ்ச்சியை - ஸமஶ்லேஷமென்கிறது, ஔபசாரிகமாக.

"முனையமரா" என்றதுக்குப்ரமாணம (யதோக்தம்) ருஷயஃ - ஜ்ஞாநிநஃ. பரதமஜாஃ - பழையராயிருக்குமவர்கள். புராணாஃ-புராதநாஃ. நிதுடபோ கயாஃ. முழு - ஸகரூபஸதத்தியாதிகளெல்லாவற்றுக்கும. முதல் - காரணமாயிருக் கிறவனென்றபடி. தானுங்கில்லான் என்று - அந்வயம் காட்டினபடி. பாவாந்தரம் (ஹாயாக்ஷேத்யாதி) ராவணமப்ரதிமாருத்தஃ, "ராமேணாஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம்ஹ ர்யக்ஷகணஸந்நிதௌ। உத்ஸாதநமமித்ராணாம் ஸீதாயாஃ பரிவஞ்சிதா" (ராமேணப்பிரதிஜ்ஞாதம்ஹாயாக்ஷகணஸந்நிதௌ। உத்ஸாதநமமித்ராணம்ஸீதா யைஃபரிவஞ்சிதா) அவர்களஸந்நிதியிலே - நித்யஸூரிகளஸந்நிதியிலே.

பின்னைநெடும்பணையித்யாரப்ய, முழுமுதலான, என்னைநெகிழ்க்கிலுமித்யா ரபய, கில்லானித்யந்வயஃ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை
யமரர்க்கமுதீந்தவாயாகொழுந்தை
யமரவழும்பதுழாவியென்னாவி
யமரத்தழுவிற்றினியகனுமோ.

ஆறாயிரப்படி

(அமரா) அயாவறுமமரர்களதிபதியாய, அர்த்திகல்பகனாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தையுடையனான வெம்பெருமானோடே ப்ருதங்நித் தேஶாநர்ஹமாம்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே, இனியென்றுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்.................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமவனை ஸமஶ்லேஷித்தவென்னுடைமாவிர் யகல ப்ரஸங்கமுண்டோவென்கிறா.

அமரர்-நித்யஸூரிகளுடைய. முழு - ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளெல்லாவற்றுக்கும். முதலாகிய - ஹேதுவாய்க்கொண்டு. ஆதியை - ப்ரதாநனானவனை. அமரர்க்கு - அமரர்க்கு. அமுது - அவர்ஆசைப்பட்டவம்ருதத்தை. ஈந்த - கொடுத்தவனை. ஆயர் - தன்னோடுறவுடையரானவாயர்களுக்கு. கொழுந்தை - தலைவனானவனை. என்னுயிர் - என்னுடைய ஆத்மாவானது. அமர - அநந்யார்ஹமானபொருத்தம் பிறக்கும்படியாகவும். அழும்ப - ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளானவிடைத்தரும்பறும்படிகலப்புப்பிறக்கவும். தழுவி - ஸ்வரூபாதிஸமஸ்தவிஷயத்திலும்புக்குஸஞ்சரித்து. அமர-அப்படிப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளில்லாதபடி. தழுவிற்று-உகந்துகலந்தது, இனியகலுமோ - இனியகல .. .. டோ. அழும்புதல - செறியக்கலத்தல........ ..*

௯ - ஒன்பதாம்பாட்டு.

"தானுங்கிலலான" என்கிறப்ரஸங்கந்தானென், ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படியானவித்தை யெங்ஙனேபிரிக்கும்படி யென்கிறார்.

(அமரர்முழுமுதலாகிய) நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகள் தன்னதீநமாம்படி யிருக்கிறவனை. (ஆதியை) அதுதொடங்கிலீலாவிபூதிவிஷயமாயிருக்கிறது. தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கேயிருக்கிறவர்களுக்கும் தன்னைவழிபடுகைக்குறுப்பாக கரணகளேபரங்களைக்கொடுக்குமவனை. (அமரர்க்கமுதீந்த) அவன்கொடுத்தகரணங்களைக்கொண்டு, "எங்களுக்குநீவேண்டா, உப்புச்சாறமையும்" என்பார்க்குக்கடலைக்கடைந்தம்ருதத்தைக்கொடுக்குமவனை. (ஆயர்கொழுந்தை) "அவ்வம்ருதம்வேண்டா, நீயமையும்" என்பார்க்காக வந்தவதரித்துத் தன்னைக்கொடுக்குமவனை.

(அமரவித்யாதி) இப்படி உபயவிபூதியுக்தனாயிருக்கிறவனைக்கிட்டிச் செறிந்தெங்கும்புக்கநுபவித்து, என்னுடைய ஆத்மாவானது ஏகத்ரவ்யமென்னலாம்படிகலந்தது. (இனியகலுமோ) இரண்டுவஸ்துவாகிலன்றோ பிரிக்கலாவது. ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கேகத்வபுத்திபிறந்தால பிரிக்கப்போமோ, ஜாதிகுணங்களோ பாதித்ரவ்யமானதுக்கும் நித்யத்தாஸ்ரயத்வமுண்டாகில பிரிக்கப்போமோ! ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஒன்பதாம்பாட்டு. (அமரரித்யாதி) "அமரத்தழுவிற்றினியகலுமோ" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (தானுமித்யாதி) அமரருடையமுழுவதுக்கும முதலாகிய என்று திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தம (நித்யஸூரிகளித்யாதி)

கீழ் நித்யவிபூதிவிஷயமாகையாலே (இதுதொடங்கி லீலாவிபூதிவிஷயமென்கிறது) (தன்பக்கல்பாவபந்தம் ஸத்தாப்ரயுக்தமன்றிக்கே யிருக்கிறவர்களுக்கு) பாவபந்தாபாவம் ஸத்தாப்ரயுக்தமென்றபடி. "ஆதியை" என்றதுக்கர்த்தம் (தன்பக்கலித்யாதி) கொழுந்து - போக்யதாபரம்.

அமர - அமாநது. கிடடி. அழும்ப - அழும்பி. செறிநது. செருகைச். அழா யி - என்குடிபுககநுபவிதது. எனனுவி - எனனுடையவாதமாவானத். அமரததழு விறறு - பொருநதககலநதது. அதாவது-பருதகஸததிதயாதிகளிலலாதபடி ஏகதர வயமெனனலாம்படிகலநததெனறு ஸபதாரததம்.

ஆனல், ஸ்வரூபைகயஞசொலலுகிறதோவெனன (பரகாரபரகாரிகளுககி தயாதி) பரகாரபரகாரிபாவேந ஏகதவபுத்திபிறநதாலெனறபடி. ஜாதிகுணஙகளை யனறே பிரிககபபோகாது, தரவயததைபபிரிககபபோகாதோவெனன (ஜாதிகு ணங்களிதயாதி) பரபாபரபாவதருஷடாநதஙகண்டுகொளவது. இரண்டும் சா வடயிறே. நிதயததாஸ்ரயதவமுண்டாகில - நிதயததாஸ்ரயதவபுத்தியுண்டாகில்.

அமராமுழுமுதலிதயாரபய, ஆயாகொழுநதை யெனனுவியமர வழுமபந தழாவிய மரததழுவிறறினியகலுமோ இதயநவயஃ . . . .*

பத்தாம்பாட்டு.

அகலிலகலுமணுகிலணுகும, புகலுமரியன்பொருவலலனெம்மா
னிகரிலவன்புகழபாடியிளைபபிலம்,பகலுமிரவும்படிந்துகுடைநதே.

ஆறுயிரப்படி.

(அகலிலகலும்) பரயோஜநாந்தராாததமாகத் தன்னை யாஸரயி த்துத் தன்பககலிலே யநத பரயோஜநததைக கொண்டு தனனையகலில, தானிழவாளனுயககொண்டு அவனை யகலும் ஸ்வபாவனுய், அவர்களே யந்த பரயோஜநததை விடடுத் தனதிறததிலேஸலபாபிமுக்யத்தைபபண் ணினல், அவாகள பககல் நிரதிஸயாபி நிவேஸதோடே விழும் ஸ்வபா வனுய, ப்ரதிகூலாககு துஷ்பராபனுய, ஸமாஸ்ரயணோந்முகராயிருபபா ர்கொரு தடையினறியே புக்கு ஆஸரயிககலாமபடி யெளியனுய எனக் கு ஸ்வாமியாயிருநத வெம்பெருமானுடைய வொப்பிலலாத கல்யாண குணங்களிலே படிந்து குடைநதுபாடி, பின்னையும் த்ருப்தனுகபபோரு கிறிலேன் என்று கொண்டு தமமோடு ஸமஸலேஷித்தருளின வெம்பெரு மானுடைய குணங்களை யநுபவிககிறுா..................................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, இபபடிபபடடவனை நிரநதராநுபவம பணணிஞலும் தருப்தி பிறவாமையாலே தவிரவரிதெனகிருர்.

அகலில் - ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக கொணடு அகலில். அகலும்-செய்யலா வதறறு அகலுமவனுய். அணுகில - அநநயப்ரயோஜநராயணுகில். அணுகும் - அவ ரகளோடொரு நீராகக்கலக்குமவனுய. புகலுமரியன - அநயபராககுககிட்டவரிய னுய். பொருவல்லன - அநநயாகுத தடையறறவனுய. எம்மான - இநத ஸீலத தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாய. நிகரிலவன - இபபடிச கொபபிலலாதவனுடைய.

புகழ - புகழை. பகலுமிரவும - பகலுமிரவும விடாமல். படிந்து - உளபுக்கு. குடைந்து - எங்குங்கலந்து. பாடி-பரோமயுக்தராயப்பாடி. இளைப்பிலம - ஓவுதலுண்டாகிறிலோம.

தவிரமாட்டுகிறிலோமென்று கருத்து, பொருவென்று-எதிராய, தடையைச்சாட்டுகிறது. அன்றியே, பொருவென்று - பொருத்தமாய, அநயஸாச சேரவல்லனென்றுமாம .. .., ... *

ஈடு-பத்தாம்பாட்டு.

என்னோடுகலந்த வெமபெருமானுடைய குணங்களை காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியாநின்ருலும த்ருப்தனுகிறிலே னென்கிருர.

(அகலிலகலும) இவனகன்றபடியே நிறகில், " யதிவா ராவண ஸ்ஸ்வயம் " (யதிவாராவணஸ்ஸவயம) என்கிறசாபலமுங்கிடக்கச்செய்தே கண்ணநீரோடே கைவாங்கும. " த்விதாபஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம் " (த்விதாபஜ்யேயமப்யேவமநநமேயம) எனனும நிர்பபந்தத்தோடே நிறகில் முடிந்தேவிடும்.

(அணுகிலணுகும்) தன்பக்கலிலே ஆபிமுக்யம பண்ணினால், [ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட] (ஆநயாஹிமமதத்வேந) என்னும. இளைய பெருமாளநிற்க, நாலடிவரநின்றவனையிறே " ராஜகார்யஞ் செய்யுமபடி சொல்லீரோ " என்றது ; [ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்] (ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம) இவனை ராக்ஷஸஜாதீயனாக நினைக்கை யின்றிக்கே, இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யனாகவே புத்திபண்ணி, " ராக்ஷஸருடையபலாபலஞ்சொல்லீரோ " என்றாரிறே. இத்திருவாயமொழியில் முதற்பாட்டு - " அகலிலகலும " எனகிறவிடஞ் சொல்லிற்று ; இரண்டாம்பாட்டு - " அணுகிலணுகும் " என்கிறவிடம சொல்லிற்று. (புகலுமரியன்) அர்ஜுநனும் துர்யோதநனும் கூடவரச்செய்தே, அர்ஜுநனுக்குத்தன்னைக்கொடுத்து, துர்யோதநனுக்குத் தன்னையொழிந்த பங்களத்தைக் கொடுத்து விட்டானிறே. உகவாதார்க்குக் கிட்டவரியனாயிருக்கும். (பொருவலலன்) ஆஸ்ரிதர் தன்னைக்கிட்டுமிடத்தில் தடையுடையனல்லன். [யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ] (யத்ரகருஷ்ணௌசகருஷ்ணாசஸத்யபாமாசபாமிநீ) புத்ரர்களுக்கும் புகவொண்ணாத ஸமயத்திலேயிறே ஸஞ்சயனை யழைத்துக் காட்டிக்கொடுத்தது. பொருஎன்று - ஒப்பாய, ஒப்பாவது - சேர்நிற்குமதாய, அத்தால் - தடையைச சொல்லிற்றாய, தடையையுடையனல்லனென்கை. (எமமான்) இஸ்ஸ்வபாவங்களைக் காட்டியென்னை யநந்யார்ஹனாக்கினவன்.

(நிகரிலவன்புகழ பாடியிளைபபிலம்) அவனுடைய ஒப்பிலலாத கலயாணகுணங்களைப்பாடி, ஒருகாலமுமவிசசேதிகக க்ஷமனுகிறிலேன். இபபடி விடுகைகககு க்ஷமனன்றிக்கேயொழிகிறது காலம் ஸாவதியாயோ வென்னில் (பகலுமிரவும) ஸாவகாலமும. ஆனல விஷயததைக்குறைய வநுபவிததோவெனனில (படிந்து குடைந்தே) எங்குமகிட்டி விஷயததை யநுபவியாநிறகசசெயதே விடமாட்டுகிறிலேன. ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (அகலிலிதயாதி) " அவனபுகழ படிநது குடைநதுபாடியிளைபபிலம " எனறத்தைக கடாக்ஷிததவதாரிகை (என்றேடிதயாதி) கணணீரோடே - திருவுள்ளததிறகுறையோடே. " இதுமரணாநதாநி " இதயாதியைப பறற. யுததகாண்டேஷடாதஶே, " ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா । விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம் " (ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ்டதததமஸ்யாபயம்மயா । விபீஷணோவாஸுக்ரீவ யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம) விவரணம - (தவிதாபஜ்யேய மிதயாதி) யுததகாண்டே ஷடத்ரிம்ஶே, த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயந்து கஸ்யசித் । ஏஷ மே ஸஹஜோ தோஷஸ் ஸ்வபாவோ துரதிக்ரம: " (தவிதாபஜ்யேயமபயேவம நநமேயநதுகஸ்யசித் । ஏஷமேஸஹஜோதோஷஸ் ஸவபாவோதுரதிக்ரமஃ.) அணுகும் - " ஆஹ்ருதஸ்ய " (ஆகயாஹிமமதததவேந) எனனுமபடி யொருநீராககலகலும். யுததகாணடே ஏகோநவிம்ஶே விபீஷணம் ப்ரதிராமஃ, " வதிஷ்யாமி ஸபுத்ரம் தம் ராவணம் ப்ரதிஜாநே தே । ஸாமாத்யம் ராக்ஷஸம் ஹத்வா ஸ்வத்வாம் ராஜ்யேபிஷேக்ஷ்யே । ஆஹ்ருதஸ்ய ராக்ஷஸாநாம் ஸர்வேஷாம். " (வசஸாஸாநதவயிதவைநம்லோசநாப்யாம்பிபநிவ । ஆக்யாஹிமமதததவேநராக்ஷஸாநாமபலாபலம்.) இநத ஶ்லோகததுக்கு பாவம் (இளையபெருமாளிதயாதி.) தவதீயாநாம என்றதே " ராக்ஷஸாநாம் " (ராக்ஷஸாநாம்) எனறதுககுபாவம் (இவனையிதயாதி) பரயோஜநாநதர பராநயைப்ரயோஜநபரதவேந பாவாநதரம (இததிருவாயமொழியி லிதயாதி) இததால - யதோபகரமம் நிகமநமும் ஸூசிதம.

அநுகூலாககு பவ்யனை நிலைதனனிலே ப்ரதிகூலாககுக கிடட வரியனுயிருககுமெனனுமததை ஸகிதாஶநமாக வருளிசசெய்யாநினறுகொணடு ஶபதார்த்தமருளிச்செயகிறா (ஆஜ்ஞாநனுமிதயாதி) " புகலுமரியன, பொருவலலன " எனற பததவயமும " அகலிலகலும " அணுகிலணுகும் " என்ற ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்தோபபாதநபரம். பஙகளம - கூளககூட்டம. ஸாரமெனறபடி. (பஙகளததைக்கொடுததுவிடடானிறே) ஆகையாலே (உகவாதாாககுக கிடடவரியனுயிருககும) என்றபடி. உகததததுககுதாஹரணம (யதாகருஷணௌசேதயாதி) உதயோகபர்வணி ஏகோநபஞ்சாஶே த்ருதராஷ்ட்ரம பரதிஸஞ்ஜய:, " யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ । நவாபிமந்யுர்நயமௌ தத்தேஶமபிகந்தும் " (யதாக்ருஷணௌசக்ருஷ்ணா சஸதயபாமாசபாமிநீ । நசாபிமந்யுர்நயமௌ

தநப்ரேமமிஜகமதஃ) எனகிறதைததிருவுளளம பறறியருளிசசெயகிறுா (புத ரர்களுககுமிரயாதி) யமௌ - நகுலஸஹதேவௌ. அவாகளும்புதரஸமாநத்வாத புதராகவெனகிறது.

இளைப்பெனறு - ஶ்ரமமாய, ததகாாயமான விசசேதததைலக்ஷிககிறது. காலம்ஸாவதியாயோ - ஒழிகிறகாலம் ஸாவதியாயிருககிறதோ. படிநது - கிடடி. குடைநது - அவகாஹிதது.

அகலிலகனுமிதயாரபய, அவனபுகழ்பாடிபபகலுமிரவும படிநதுகுடைநது இளையபிலமஇதயநவய.. ....*

பதிற்றொன்றாம்பாட்டு.

குடைந்துவண்டுணணுந்துழாயமுடியானை
யடைநததென்குருகூர்ச்சடகோபன்
மிடைநதசொற்றொடையாயிரத்திபபத
துடைந்துநோயகளையோடுவிககுமே.

ஆறுயிரப்படி.

(குடைந்து) இததிருவாயமொழிவலலாருடைய ஸமஸ்ததுஃக ங்களையு மிததிருவாயமொழிதானே யுடைந்தோடுமபடி பண்ணுமென்கி றுா்..*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, இததிருவாய்மொழிககு பலமாகஸாமஸாிக மஹாவயாதிநிவரு த்தியை யருளிசசெய்கிறுா.

வணடு - வண்டுகள. குடைநது - புககு. உண்ணும - மதுவையுணகிற. துழாய் - திருததுழாயை. முடியானை - திருமுடியிலேயுடையஸாவேஶ்வரனை. அடைந்த - ஸாவபரகாரததாலும்செறிநத. தென - பரமோதாரரான. குருகூர்சசடகோபன - ஆழவாருடைய. மிடைநத - நெருங்கின. சொல் - சொலலின. தொடை - தொடையையுடைய. ஆயிரததிபபதது - ஆயிரததிபபதது. நோயகளை - அஹங்காராாததகாமஙகளின் செயலகளாகிறமஹாவயாதிகளை. உடைநது - உருககுலைநது. ஓடுவிககும-சடககெனபபோமபடிபணணும. இதுகலிவிருததம்.. ....*

ஈடு - பதிற்றொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இததிருவாயமொழிதானே யிதுகற்றவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபநதகஙகளை யுநமூலிதமாககுமென்கிறுா.

(குடைநதிதயாதி) மதுபாநம்பணணவிழுந்த வண்டுகளானவை பெருங்கடலிலே யிழிந்தாரைபபோலே யுளளேயுள்ளே யிடங்கொண்டு

புஜியாநிறகுமத்தனைபோக்கி, மதுவற்றிக் கைவாஙகவொண்ணுதபடியிரு க்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே யலங்கருதமாயிருக்கிற திருவபிஷேகத் தையுடையவனைக்கவிபாடிற்று. (அடைந்ததென்குருகூரசசடகோபன்) அம்மதுவிலேபடிந்தவண்டுகள விடமாட்டாதாற்போலே, பகவத்விஷய த்தை விடமாட்டாத வாழ்வாராயிற் றருளிசசெய்தார்.

(மிடைந்தசொறறொடை) அநுபவஜநிதப்ரீதியாலேபிறந்ததவ் யாயிருககசசெயதேயும, சொற்களதாம "நாமிஙகுத்தைககு கிஞ்சித்க ரித்தோமாகவேணும்" என்று, "என்னைககொள், எனனைக்கொள்" எ னறு மேல்விழுந்தன. ஆயிரத்திலும் வைத்துககொண்டு இப்பத்தையு ம ப்யஸிக்கவல்லவாகளுக்கு, ஐஸ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமென் கைக்கடியான பாபஙகளோடிபபோம். (நோய்களையுடைந்தோடுவிக்கும்) இவனைவிட்டுப்போம்போதும் திரளபபோகப்பெறாது, "வள்ளலேயுன் றமாகனெனறும் நமன்றமாகள்ளாபோல்" என்கிறபடியே - இருவ ரொருவழிபோகப்பெறார்கள். இப்பாபஙகளாஶ்ரயாந்தரத்திற் கிடந்தா லும் மறுமுடடுப்பெறாதபடியுடைந்தோடும்.

முதற்பாட்டில, கேவலனைநிந்தித்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், அ நந்யப்ரயோஜநர் திறத்திலிருககும்படியைசசொன்னார்; மூன்றாம்பாட் டில், இவ்விரண்டுகோடியிலும நீராரென்ன, உனனையநுபவியாநிறக வி ரோதிகழிநதவன் நானென்றார்; நாலாம்பாட்டில் என்னை யிவ்வளவாக ப்புகுரா நிறுததினவனை யெனனஹேதுவாலே விடுவதென்றா; அஞ்சா ம்பாட்டில், திருவாயபபாடியில பெண்கள கருஷ்ணனைவிடுமன்றன்றே! நானவனைவிடுவதெனறா; ஆறாமபாடடில, அவன்றான்விடிலோவென் ன, அவனபோககை யிசையேனென்றார்; ஏழாம்பாட்டில, நீர்தாம விடி லோவெனன, அவனெனனைப போகவொட்டானென்றா; எட்டாம்பா டடில், இந்நாள்வரைப்போகவிட்டிலனோவென்ன, நபபினனைபபிராட்டி புருஷகாரமாகபபறறினவெனனை இனியவனும் விடவொண்ணுதென் றா; ஒனபதாம்பாட்டில, இப்ப்ரஸஙகந்தானென், ஒருநீராககலந்த தை யொருவராலுமபிரிககவொண்ணுதெனறா; பத்தாம்பாட்டில், அவ னுடைய கலயாணகுணஙகளை ஸாவகாலமுமநுபவிததுமு ஶாமமுடையே னல்லேனெனறா; இததிருவாய்மொழியைப்யஸிததாாக்கு பலஞ்சொ ல்லித்தலைக்கட்டினார்..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (குடைந்தித்யாதி) உபஜீவிதமாககும் - வேரோடேபோககும். "வணடு" என்றது - ஜாதயேகவசநம். "குடைநது" எனறதுககர்ததம் (உள்ளேயுள்ளேயிடங்கொண்டென்று) "உண்ணும்" என்கிற வர்த்தமாநார்த தம் (கைவாங்கவொண்ணுதபடியென்றது) அடைந்த - விடமாட்டாத. அடை

கை - விடமாட்டாமை. பதச்சேர்த்திக்கு பாவம் (அம்மதுவிலேயித்யாதி) படிந்த - அவகாஹித்த.

நெருங்கினசொல்லென்றதுககுபாவம (அநுபவஜநிதேத்யாதி) யிடைந்த- நெருங்கின. சொற்றொடையாயிரம் - பதஸந்தாப்பங்களை யுடைய வாயிரம்.

" நோயகளை " என்றதுக்கு (பாபங்களையென்றது) காரணே கார்யோப சாரத்தாலே. நோய - க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தருசி. " உடைந்து " என்றதுக்கர்த்தத வயம் - சிதறியென்னுதல், உருமாய்ந்தென்னுதல். உருமாயகை - கார்யாக்ஷமத்வ ம். முநதினவர்த்தம் (இவனைவிட்டித்யாதி) உகததுககு பரமாணம் (வள்ளலே யித்யாதி) திருமொழி. பரமோதாரனே, உனனடியார்க்கு யமபடா கள்ளாபோ லே மறைந்தனரே வர்த்திப்பதெனறபடி. " உடைந்து " என்றதுககு - உருமாய ந்தென்று அர்த்தாந்தரம் (இப்பாபங்களித்யாதி) மறுமுட்டுப்பெறுதபடியாவது- வேறேரிடத்திலே போனாலும் விநியோகயோக்யமன்றிககேயிருக்கை. அதாவது- " த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம் " (த்விஷந்த:பாபகருத்யாம்) என்கிறபடியே ய ச்லிஷ்டத்திலும் கார்யக்ஷமமன்றிககே யொழியுமென்றபடி. ஓடுவிக்கும்-சட க்கெனப்போம்படி பண்ணும்.

வண்டுகடைந்துணனுமென்று தொடஙகி, இபபத்து நோய்களை யுடைந் தோடுவிக்குமித்யந்வய:. ... . *

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பிறவித்துயரற.)

ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோரகஶமநநிதேர்நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய
த்யாகே ஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய ப்ரஹ்வபக்ருதேராஸ்த்யஜஸ்வாநுபூதே:।
த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து: ஸம்ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ருதக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய
ஸ்வாத்மஶ்லிஷ்டஸ்ய [illegible] காயச்ரமஹரயஶஸ: ...॥ (அ)

(ஸச்சித்தாகர்ஷஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே - ஸத்து க்களுடைய சித்தாகர்ஷணத்திலே ப்ரவீணனுமாய் ; (அகஶமநநிதே:) வைப்பா மருந்தாமித்யாதி - தன்னை ப்ராப்திககைக்கு விரோதியான பாபத்தைப்போக்குமவ னாய்; (நித்யபோக்யாம்ருதஸ்ய) தூயவமுதை - ஸதாஸேவ்யமான வம்ருதமு மாய் ; (த்யாகேஹேதூஜ்ஜிதஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ - தன்னை விடு கைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய , (ப்ரஹ்வபக்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்ப ராநிரதனுமாய் ; (ஆஸ்த்யஜஸ்வாநுபூதே:) என்னுயிரானெனில பின்னையானே ட்டுவேனோ - " விடுவேன " என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான வநுபவத்தையு டையனுமாய் , (த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோத்து:) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்க வே - " விடவேணும் " என்கிறவிச்சைககு நிரோதகனுமாய் ; (ஸம்ஶ்ரிதஹ்ருதயப்ரு தக்காரநித்யாக்ஷமஸ்ய) எனனுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விககத் தானுமகில் லான் - ஆஸ்ரிதருடைய மநஸ்ஸைத் தன்னிடத்தினின்றும் விடுவிக்கத்தான் நித்யா ஶக்தனுமாய ; (ஸ்வாத்மஸம்ஶ்லிஷ்டஸ்ய) அமரத்தழுவிற நினியகனுமோ - ஒருவ ராலும் பிரிக்கவொண்ணாதபடி தம்மோடே யொரு நீராகக்கலந்து நிற்குமவனாய்; (காயச்ரமஹரயஶஸ:) நிகரிலவன்புகழபாடியிளைப்பிலம் - தன்னைஸ்துதிககிற

பேர்களுடைய இளைப்பைப போககவல்ல கலயாணகுணங்களை யுடையனுமா யிரு க்கிற வெம்பெருமானுடைய பஜநம ஸுகரூபமாயிருக்குமென்று "பிறவித்துயர ற" எனகிறதஸகத்திலே யாழ்வார பரதிபாதித்தருளினாரெனகிறா .... (அ)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பிறவியற்றுநீளவிசும்பிற்பேரின்பமுய்க்கும்
திறமளிக்குஞ்சீலத்திருமால் - அறவினியன்
பற்றுமவாகவென்றுபகாமாறன்பாதமே
யுற்றதுணையென்றுளமேயோடு. (எ)

ஏழாம்பாட்டு. (பிறவியறறுநீளவிசும்பில்) இதில், ஆஶ்ரயண ரஸயதை யைபபேசின பாசுரததை யநுவதித தருளிசசெயகிறா. அதெங்ஙனேயென்னில, ஆராதநததி லல்பஸந்துஷ்டதையாலே யிவனுககுச செயயவேண்டுவது பணியில் லையேயாகிலும், உள்ளது தேவையாயிருககுமனறு ஆஶ்ரயணங்கூடாதி' என்ன, ஸ்மாததவயவிஷய ஸாரஸ்யததாலே பலததைவிடடிறபோலே ஆஶ்ரயணததையே பிடிததும ரஸிககும் விஷயமாகையாலே, அபிமதவிஷயததில் பரிமாறறமபோலே ஆஶ்ரயணமதயநதம ஸரஸமாயிருககுமெனகிற பிறவிததுயரிலாததததை "பிற வியற்று" இதயாதியாலே யருளிச்செயகிறானகை.

(பிறவியறறுநீளவிசும்பில் பேரினபமுய்ககுந திறமளிககுமசீலத்திருமால்) ஜநமஸமபநதமறறு நிரதிஶயபோகயமான பரமாகாஶததிலே நிரதிஶயாநந்தத் தை யநுபவிககும்படி யநுகரஹிக்கும் ஸவபாவனான ஸ்ரீயஃபதியானவன. "தரு மவருமபயனுமய திருமகளார்தனிககேளவன்" எனறததை யநுபாஷித தருளினப டி. ஏவமவிதனானவன (அறவினியனபறறுமவாகவெனறு) மிகவும் ஸரஸனாயிரு க்கும ஆஶ்ரயிககு மவர்களுககென்று. "எபபாலயவாககும் நலத்தாலுயர்ந்துயா நதபபாலவன" "தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி யெனமாயப்பிறவி மயாவறுததே னே" என்னுமததையுமடியொறறி யருளிசசெயதபடி. மறறுமவனுடைய போக் யதையை முகாநதரததாலே "ஆழிபபடையநதனனை" எனறும, "ஒணசுடர்க கறறையை" என்றும், "விடுவேனோஎனவிளககை" என்றும், "பினனும்விராய் மலர்ததுழாயவேயநதமுடியன" எனறும், "பினனை நெடுமபணைததோள்மகிழ்ப பீடுடைமுனனையமரா முழுமுதல்" எனறருளிச்செயததையு மிவாககுவிவக்ஷிதம (அறவினியன்பறறுமவர்கவெனறு பகர் மாறனபாதமே யுறறதுணையெனறுளமே யோடு) இபபடி யாஶ்ரயிபபாககு "ஶ்ரீமாந்ஸுகம்" (கு ணைர்விருருசேராமஃ) எனனுமபடி நிரதிஶயபோகயனா யிருககு மென்று இததிரு வாயமொழிமுகேந வருளிசசெயயு மாழ்வார் திருவடிகளே ப்ராப்தமான துணை யெனறு நெஞ்சே ஶீக்ரகதியாயச்சென்று பறறு. முநதுறறநெஞ்சாய் அங்கே ப ற்றும்படி ஓடு..*

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி - எ—பாட்டு - எஎ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஓடும்புள் - ப்ரவேசங்கள்.

ஆறாயிரப்படி.

(ஓடும்புள்) இப்படி தம்மோடே கலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய திவ்யைச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது.................................*

பன்னீராயிரப்படி

எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரன், நிர்த்தோஷரான நித்யாச்ரிதரோபாதியினாச்ரயிக்கிற நிகிலாச்ரிதருடைய லீலாவிபூதி ஸம்பந்தமடியான செவ்வைக்கேட்டைப்பார்த்து வைஷம்ய ப்ரதிபத்திபண்ணாதே, அவர்கள் செவ்வைக்கேட்டைச் செவ்வையாம்படி தன்னையொக்க இட்டுச்சேரும்படியான ஆர்ஜவகுணத்தை யருளிச்செய்வதாக, அதுக்கு ப்ரதமபாவியான நித்யபுருஷ ஸம்ச்லேஷ ப்ரகாரத்தையும், நிகிலாச்ரித ஸம்ச்லேஷார்த்தமான அவதார வைலக்ஷண்யத்தையும், உபயவிபூதி ஸாதாரணமான அர்ச்சாவதாரஸ்திதியையும், ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷார்த்தமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், அந்தஸ்ஸம்ச்லேஷத்துக்கெல்லையான ஸ்வஸம்ச்லேஷத்தையும், இது ஸகலஸம்ச்லேஷஸாதாரணமென்னுமிடத்தையும், ஆச்ரிதர் நினைவே தன்னினைவாம்படி கலக்குமென்னுமிடத்தையும், ஆச்ரிதஸங்கமடியான அவதாரத்துக்கு ஸங்கையில்லையென்னுமிடத்தையும், அவதாரங்கள் ஆச்ரிதாநுபாவ்யமான அஸாதாரண சிஹ்நயுக்தங்களென்னுமிடத்தையும், ஏவம்வித ஸ்வபாவன் வேதைகஸமதிகம்யனென்னுமிடத்தையுமருளிச்செய்து, ஆச்ரிதார்த்தமானவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார்.............. ... .*

ஈடு

கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிசயபோக்யனென்றார், இதில், அவனுடைய வார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறார். ஸௌலப்யமாவதென், ஆர்ஜவமாவதென்னென்னில்; ஸௌலப்யமாவது-ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாகவுடையவன், அங்குநின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநர்நின்றவிடத்தே வந்தவதரித்தெளியனாகை. ஸௌசீல்யமாவது - இப்படிதாழவிட்டால், "சிறியாரளவில் நம்மைத்தாழவிட்டோமே!" என்று தன்திருவுள்ளத்திலு மின்றிக்கேயிருக்கை. இனி, ஆர்ஜவகுணமாவது - இப்படிபொருந்

திறல், நினைவும் சொலவும் செயலு மொருபடிப்பட்டிராதே பலவகைப் பட்ட சேதநரோடு தான் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள் போனவழி தனக்குவழியாம்படி தானவர்களுக்குச் செவ்வியனாய்ப் பரிமாறுகை. "குணவான்" என்று- ஸௌசீலயகுணத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, "ருஜு:" என்று ஆர்ஜவகுணத்தைப் பிரிய வருளிச்செய்தாரிறே.

"இத்திருவாய்மொழிதான் - ஸர்வேஸ்வரனுடைய வைஸ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, "ஈஸ்வரத்வலக்ஷணம் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, "கீழே, 'பாடியிளைப்பிலம்' என்றார், அப்படியே பாடியநுபவிக்கிறார்" என்பாருமுண்டு, "ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்யும்படி. பத்தர், முக்தர், நித்யர் என்று - சேதநர்க்கொரு த்ரைவித்யமுண்டிறே; த்ரிவிதசேதநரோடும் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள் தன்னினைவிலே வருமபடிபண்ணுகையன்றிக்கே, நீரோடுமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே தன்னை யவர்களுக்கீடாகவமைத்துப் பரிமாறும் என்னும் வழியாலே யிவனுடைய வார்ஜவகுணம் சொல்லுகிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஓடும்புள்ப்ரவேசே, கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே நிரதிசயபோக்யனென்றார்; இப்படி போக்யனானதன்னை யநுபவிக்கும்போது போக்தாக்களளவில் தன்னையமைத்தநுபவிப்பிக்குமென்கிற இத்திருவாய்மொழியிலே யென்று ஸங்கதி. "புள்ளேறியோடும்" "தண்டுழாயரும்" "நீர்புரைவண்ண" இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறானென்றது)

பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லிற்று, வளவேழுலகிலே ஸௌசீல்யஞ்சொல்லிற்று, இங்கே யார்ஜவகுணஞ்சொல்லுகிறது; இவற்றுக்குபேதமேதென்ன (ஸௌலப்யமாவதித்யாதி) கலவிருக்கையாக-ஓலக்கமாக. சீலமாவது- மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்தரேண ஸம்ஸ்லேஷம். அதுதான நெஞ்சிலுமின்றிக்கே யிருக்கை - ஸௌசீல்யம். யத்வா, மந்தர்களோடே புரையறக்கலக்கை - சீலம். அது ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கை - ஸௌசீல்யமெனனுதல. ஆர்ஜவமாவது- கரணத்ரயைகரூப்யமேயாகிலும், ஆஸ்ரிதருடைய செவ்வைக்கேடே தனக்கு செவ்வையாயிருக்கையென்று ஸௌசீல்யத்திலிதுக்கு பேதங்கண்டுகொள்வது. ஸௌசீல்யத்துக்கு மார்ஜவத்துக்கும் பேதமுண்டென்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை ஸம்வாதமாகவருளிச்செய்கிறார் (குணவானித்யாதி) குணவானென்றது - குணவிசேஷஸஹபடிதமாகையாலும், ஸாமாந்யகுணமாகக்கொள்ளுமளவில் "ஸௌந்தர்யாத்யபரிமிதோதாரகுணை:" (மைஸ்தகல்யாணகுணௌகநிதே:) என்றதோடு புநருக்தமாகையாலும், குண்யதஇதி - குண: என்கிற வ்யுத்பத்தி பௌஷ்கல்யத்தாலும், ஸௌசீல்யபரமாகக்கடவது. குண்யதே-அப்யஸ்யதே. "குணஸ்த்வாவ்ருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு" (குணஸ்த்வாவருத்திஸப்தாதிஜ்யேந்த்ரியாமுக்யதந்துஷு) இத்யமர:.

நிர்வாஹாந்தரங்கள (இத்திருவாயமொழியித்யாதி) " கண்ணுவான " இத்யாதியைப்பற்ற (ஐஶ்வர்யத்தையென்றது) ஐஶ்வர்யமென்றது - ஈஶ்வரத்வமாய, பரத்வமென்றபடி. " சங்குசக்கரம் " " ஓடும்புள் " இத்யாதியைப்பற்ற (லக்ஷணமென்றது) " சீரகற்பன " என்றதைப்பற்ற (பாடியருபவிக்கிருரென்றது) " நீர்புரைவண்ணன " இத்யாதியைப்பற்ற (ஆர்ஜவகுணமென்றது) பட்டர் நிர்வாஹவிவரணம (பத்தரித்யாதி).... ... .*

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

ஓடும்புள்ளேறிச், சூடுந்தண்டுழாய
நீடுநின்றவை, யாடுமம்மானே.

ஆறாயிரப்படி.

அதில முதற்பாட்டில, திருநாட்டிலேஶ்வர்யஞ்சொல்லுகிறது.......*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், நித்யரோடு பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்கிருர்.

அம்மான - நிருபாதிகஸ்வாமியானவன. புள்ளேறி - பெரியதிருவடி நினைவுக்கீடாகவவனை மேறகொண்டு. ஓடும - உலாவும. தண - ஶ்ரமஹரமான. துழாய் - திருத்துழாயை. சூடும-செவவிகுலையாமல் தனதிவயாவயவங்களிலே சூடும். இப்படி நீடுநின்றவை-காலத்தத்வமுள்ளதனையும் நிலைநிறகிற நித்யவஸ்துக்களோடே. ஆடும் - பரிமாறும.

நெடுங்காலமவறரேடேநின்று பரிமாறும் என்று – " புளளு, துழாய " என்று ப்ரஸ்துதத்தைச சொல்லிற்ருகவுமாம. அங்குத்தை திர்யகஸ்தாவர ஜங்மம் கர்மநிபந்தமல்லாமையாலே யீஶ்வரேச்சாதீநமென்று கருத்து... .... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடே செவ்வியனையப் பரிமாறுமபடிசொல்லுகிறது ; அவர்களுக்குச செவ்வைக்கேடிலலையிறே, அவாகளபலராய் ருசிபேதமுண்டாகில அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறவே அங்குமார்ஜவகுணமேறுமிறே.

(ஓடும்புள்ளேறி) புள்ளேறியோடும். பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்கும். மஹிஷிக்கு ஸ்தநபரி ரம்பணம்போலே, தன்னைமேற்கொண்டு நடத்துமது அபேக்ஷிதமாயிருக்குமிறே வாஹநத்துக்கு ; பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமதுதான் அவ்விபூதியிலுள்ளார்

க்குக் காட்டிக்கொடுக்கைக்கும், அவனுடைய ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவுமா யிருக்குமிறே. [ஸுத்ருஷ்ஸூரகிணாஜுஸோஷிநா] (த்வதங்கரிஸமமாத் தகிணுங்கஸோபிநா) காமிநியானவளுக்கு போக சிஹ்நங்கள தாரகமா மோபாதி, திருவடிகளுறுத்துகையால் வந்ததழும்பிவனுக்கு தாரகமாயி ருக்குமிறே. (சூடுந்தணுழாய) " இப்போதே பறித்துத் திருக்குழவி லே வளையமாகவையாதொழியில செவ்வியழியும " என்னுமளவிலே அ ப்போதே பறித்துத் திருக்குழலிலேவைக்கும. இதுக்கு சைதந்ய முண் டோவென்னில்; " ஷிநூமெயஸுவஸு காமெஸஞ்ச " (சிநமயைஸ்ஸ்வப்ர காஸைஸ்ச) என்னக்கடவதிறே. சிலசேதநர் புள்ளாயும் துழாயாயும அ ங்குத்தைக் குறுப்பாயவர்த்திக்கிறபடியிறே. விரோதிசைதந்யமேகழிந்த து; ராஜஸந்நிதியில வர்த்திப்பார் கூனர் குறளராயவர்த்திக்குமோபாதியி றே. காமநிபந்தநமாக பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்களுமன்றே, இச்சையாலே ப ரிக்ரஹிக்கிறவித்தனையிறே. இவ்விபூதியில திர்யக்ஸ்தாவரங்களாமவை கர்மத்தாலேயாயிருக்கும், அங்கு ஸ்வேச்சாதீநமாயிருக்கும் பரிக்ரஹித்த ஶரீரங்கள். ஸம்ஸாரிகளுக்கன்றோ ருசிபேதமும செவ்வைக்கேடுமுள்ள து; நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமொன்றாகையாலேருசிபேதமுமில்லை, செ வ்வைக்கேடுமில்லையே; அவர்களுடன் செவ்வையனுயப் பரிமாறுகையா வதென்னென்னில்; எல்லார்க்கும் விஷயமொன்றேயாகிலும் அவ்விஷ யந்தன்னில வ்ருத்திபேதத்தாலே ருசிபேதமுண்டாம். (நீடுநின்று) கர் மாநுகூலமாகிலிறே அநித்யமாவது, ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாற்றமா கையாலே யிதுதான நித்யமா யிருக்கும். அவனுக்கிவர்களை யொழியச் செல்லாது, இவர்களுக்கவனை யொழியச்செல்லாது. (அவை) "புள்" என்றும, " துழாய " என்றுமசொல்லுகையாலே " அவை " என்கிற து. (ஆடும்) அவற்றோடே பரிமாறும் என்றுதே, அவை யாடுமென் கிறது - ஸர்வேஶ்வரனுக்க கவர்களோடேயன்னையுமது, விடாயர்மடுவிலே புக்காடினாற்போலே யிருக்கையாலே. (அம்மானே) நித்யஸூரிகளோடு நித்யஸம்ஸாரிகளோடு வாசியறும்படி ஸாத்விகனையிருந்துவைத்து, இ ப்படிபரிமாறும்..

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (ஓடும்புள்ளித்யாதி) பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்தவதாரி கை (நித்யவிபூதியிலித்யாதி) சநதாநுவர்த்திகளானவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடி ல்லையே, அவர்களுடன் ருஜுவாய்ப பரிமாறுகையாவதென்னென்ன (அவர்களுக் கித்யாதி) இந்த ஶங்கோத்தரங்கள் - " மேலேஸம்ஸாரிகளுக்கன்றோ " இத்யாதி வாக்யத்திலே ஸ்பஷ்டங்கள். செவ்வைக்கேடு - அநார்ஜவம்.

“ புள்ளேறியோடும் ” என்றதிலார்ஜவமேதென்னில் ; திருவடி “ இப்போதடியேனை மேற்கொள்ளவேணும் ” என்றர்த்தித்தால், “ வேண்டா ” என்னாதே மேற்கொள்ளுகை - ஆர்ஜவமிறே.

வாஹநத்துக்குவஹிக்கை து:கரூபமன்றே, அதபேக்ஷிதமாமோவென்ன (மஹிஷிக்கித்யாதி) பரிரம்பணம் - ஆலிங்கநம். தன்னைமேற்கொண்டு - தன்மேலேயிருந்து. திருவடியைமேற்கொள்ளுகிறது அவனபேக்ஷைக்காகவோ, நித்யஸூரிகளுக்குக்காட்சிகொடுக்கைக்கன்றேவென்ன (பெரியதிருவடியையித்யாதி) ஸத்நபரிரம்பணம்போலே போக்யமாமளவன்றிக்கே, நகவ்ரணம்போலே தாரகமுமா யலங்காரமுமாமென்கிருர் (த்வதங்கரீத்யாதி) “ ஊரஸ்லூவா ” (தாஸஸ்ஸகா) இத்யாதி, ஸ்தோத்ரரத்நே. இதுக்கார்த்தம் (காமிநியித்யாதி) “ போகசிஹ்நங்கள் தாரகம் ” என்றவிடத்திலே, “ தம்ஸ்துவீ நக்ஷிநர்ஷோநாநுரக்தாநூத்த வர்ணாநுவக்த்ர: । ஆவ்ருண்ணோதிவ்யவ்ருண்ணோதிவீக்ஷதேக்ருஷ்ருஷ்யூபர்வஸ்தூவந் றுநாயநம் ” (தங்கபீநகடிநஸ்தநாநதரோகாநத்தத்தமபலாநக்ஷதம் । ஆவ்ருணோதிவிவ்ருணோதிவீக்ஷதேகருசரலபதமிவநிதத்நோதநம்) என்றதநுஸந்தேயம் ததும்பு - காய்ப்பு.

இதார்ஜவமானபடியைக்காட்டுகிருர். (இப்போதேயித்யாதி) (செவ்வியழியுமிதி) விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வாதிதிபாவ:. (இதுக்கு சைதந்யமுண்டோவென்னில) அசேதநமானவிதுக்கு “ சூடவேணும் ” என்னுமபேக்ஷயுண்டோவென்னில் பௌஷ்கரஸம்ஹிதாயாம், “ ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: । சிந்மயை: ஸ்வப்ரகாசைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை: ” (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: । சிந்மயைஸ்வப்ரகாசைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜகை:) இவைகள் நித்யஸூரிகளாகில் நியகஸ்தாவரங்களாகைக்கடியேதென்ன (சிலசேதநரித்யாதி) பரமாணத்தில ஸ்வாதிக்ரஹணம்-துழாய்முதலானவற்றுக்குமுபலக்ஷணம். ஸ்தாவராத்யவஸ்தையைபஜித்தால் சைதந்யம் நிஶ்ஶேஷமாகப்போகாதோ, அபேக்ஷைகூடுமோவென்ன (விரோதீத்யாதி) விரோதி சைதந்யமாவது - ஈஶ்வரனுக்குப்பிராட்டியேயுண்டான போகவிரோதியாய், பும்ஸ்த்வாபிமாநரூபமான சைதந்யமென்றபடி விரோதிசைதந்யம்போய், மற்றசைதந்யத்தோடே வர்த்திக்கிறதுக்குத்ருஷ்டாந்தம் (ராஜஸந்நிதியிலித்யாதி) ராஜலீலாபாதரதையாலே குப்ஜாதிபாவமுத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதிறேயென்றபடி. கூனாகுறளா - குப்ஜாவாமநாஶ்ச. விரோதிசைதந்யங்கழிந்த போகரூபமான சைதந்யங்கிடக்கக்கூடுமோவென்ன (காமந்நிபந்தேத்யாதி) “ வாஸிகை:பக்ஷிம்ருகதாமாநசைரந்த்ரீஜாதிதாம் । ஶரீரஜை:காமதோஷைர்யாதிஸ்தாவரதாம் நர: ” (வாசிகை:பக்ஷிம்ருகதாமாநஸைரந்த்யஜாதிதாம | ஶரீரஜை:காமதோஷைர்யாதிஸத்தாவரதாமநர:) என்றிருக்க, இச்சையாலே பரிக்ரஹிக்கக்கூடுமோவென்ன (இவ்விபூதியிலித்யாதி)

“ அவர்களுக்குச்செவ்வைக்கேடிக்கு ” இத்யாத்யவதாரிகாவாக்யவிவரணம் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதி) வ்ருத்திபேதத்துக்கு - ஈஶ்வரகல்பிதமான வ்ருத்திபேதத்தாலேயென்றபடி. வ்ருத்தி: - கைங்கர்யம்.

ஓடும்புள் - வ்யாக்யாநங்கள்.

பகவதஸ்ஸூரிபிஸ்ஸஹ ஸம்ஶ்லேஷஸ்ய நித்யத்வம கதமித்யாஶங்காயாம், விபக்ஷபாதகயுக்திமபக்ஷஸாதகயுக்திஞ்சாஹ (காமாநுகூலேத்யாதிவாக்யத்வயேந) காமாநுகூலமென்றது - காமஜநகமென்றபடி. பகவதோநிரங்குஶஸ்வதந்த்ரத்வாத, சேதநஸ்ய தேஶாந்தரோகாலாந்தரே கஸ்மிம்ஶ்சித்விஷயே ராகஸம்பவாச்ச விபரயோகஸம்பவாஶங்காயாம்ஸத்யாம், "अनावृत्तिश्शब्दादनावृत्तिश्शब्दात्" (அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாதநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத) இதிஸூத்ரநயாய மவலம்ப்யோத்தரமாஹ (அவனுக்கிவர்களையொழியவித்யாதி வாக்யத்வயேந) "भगवतस्सूरिभिस्सहसंश्लेषस्य नित्यतायां हेतुत्रयम्" (பகவதஸ்ஸூரிபிஸஸஹஸமஶ்லேஷஸ்ய நித்யதாயாம் ஹேதுத்ரயம்) இதிசவதந்தி, "न चोच्छिन्नकर्मबन्धस्यासङ्कुचितज्ञानस्य परब्रह्मानुभवैकस्वभावस्य तदेकप्रियस्यानवधिकातिशयानन्दं ब्रह्मानुभवतोऽन्यापेक्षा तदर्थारम्भाद्यसम्भवात् पुनरावृत्तिशङ्का, न च परमपुरुषस्सत्यसङ्कल्पोऽत्यर्थप्रियं ज्ञानिनं लब्ध्वा कदाचिदावर्तयिष्यति" (நசோச்சிந்நகர்மபந்தஸ்யா ஸங்குசிதஜ்ஞாநஸ்யபரப்ரஹ்மாநுபவைக ஸ்வபாவஸ்யததேகப்ரியஸ்யாந வதிகாதிஶயாநந்தம ப்ரஹ்மாநுபவதோந்யாபேக்ஷாதத்தர்த்தாரம்பாத்யஸம்பவாத புநராவ்ருத்திஶங்கா, நசபரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்போத்யர்த்த ப்ரியம்ஜ்ஞாநிநம் லப்த்வாகதாசிதாவர்த்தயிஷ்யதி) என்கிறபாஷ்யத்

நித்யஸூரிகளைப்பின்னை "அவை" என்கிறபடியெங்ஙனேயென்ன, லோகத்ருஷ்டஸாஜாத்யத்தாலே யவைபோலே வ்யவஹரிக்கக்குறையில்லையென்கிறார் (புளளென்றுமித்யாதி) பரமஸாமயாபந்நை ஸ்ஸூரிபிஸஸஹவாத்தத இதயேதத்கத மாஜவகுஞ்ஜேப வேதித்யதாஹ (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி) பகவத்ஸ்வரூபாபேக்ஷயாநிஹீநத்வேஸமஸாரிணும் ஸூரீணுஞ்சவிஶேஷோநேதிபாவ:. (ஸர்வாதிகனுயிருந்துவைத்து) இப்படியிருக்கிறவன நியமிக்கவிறேயடுப்பது, தச்சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணக்கூடாதிறே.

அம்மானுயவைதது, புள்ளேறியோடும; தண்டுழாயனும், நீடுநின்றவையாடும் என்றநவயம். ....*

இரண்டாம்பாட்டு.

அமமானுயப்பின்னு, மெம்மாண்புமானுன்
வெம்மாவாயகீண்ட, செம்மாகண்ணனே.

ஆறுயிரப்படி.

(அம்மானுய்) நித்யஸித்தமான அந்தவைஶ்வர்யத்தின்மேலே அஸங்க்யேயதிவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையவனுனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், லீலாவிபூதியி லாஸ்ரிதஸமஸ்லேஷார்த்தமான வவதார வை லக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம்மானாய்-ஸர்வஸ்மாதபரனை ஸ்வாமியுமாயவைதது. ஆஸ்ரிதார்த்தமாக வெம் - வெவவிய. மா - குதிரையை. வாய - வாயை. கீணட - பிளநத. செம்-சிவநத. மா - பெரிய. கண்ணன் - கணணையுடையகருஷ்ணன. பினனும் - அவவள வன்றியே பின்னையும். எம்மாண்பும - எலலாமாட்சியையுமுடையவன. ஆனான-ஆனான்.

எவ்வவதாரங்களி லழகுமுடையனானெனறபடி. அன்றியே, கருஷ்ணாவதாரந்தன்னிலேயாய், மாட்சிமையென்று - தாஸ்ரீயசேஷ்டிதங்களாகவுமாம ..+

௬_இரண்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டு, நித்யவிபூதியில் நின்றும்வந்தவதரிதது விரோதிகளைப்போக்கி ஸம்ஸாரிகளுடன் செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படி சொல்லுகிறது.

(அம்மானாய்) இப்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைதது. (வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மாகண்ணன் பின்னு மெம்மாண்புமானான்) வெவ்விநானமாவுண்டு - கேசி. அதினுடையவாயைக்கிழித்துப்பொகட்ட. கேசி, வாயை அங்காந்துகொண்டுவந்து தோற்றினபோதுகணட ஸ்ரீநாரதபகவான் " ஜகத்ஸ்திதம் " (ஜகதஸ்தமிதம்) என்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு வந்து விழுந்தானிறே அவனுக்கு தத்காலத்திற்பிறந்த பயம் ; அவன்பட்டுப்போகச்செய்தேயும, ஸ்ம்ருதிஸமயததிலே அஞ்சுகிறாரிவர். (செம்மாகண்ணனே) விரோதிபோகையாலவந்த ப்ரீதியாலே சிவந்துமலர்ந்த திருக்கண்களையுடைய க்ருஷ்ணன். (பினனு மெம்மாணபுமானான்) அவ்வவதாரத்திலே பர்யவஸிக்கையனறிக்கே, அதுக்குமேலே யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினான். " பஹூநி " (பஹூநி) என்கிறபடியே. மாண்பென்று - அழகு. பரதவத்திலும் மநுஷ்யத்வேபரத்வததால்வநத வழகைச்சொல்லுகிறது ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (அம்மானாயித்யாதி) (இபபாட்டித்யாதி) தைதயபீடிதர்களான தேவர்களும்வந்து, தாஙகளுங்கூடக்க நின்றுசர்ததிபண்ணிப் போம் பூமியிலே " பிறக்கவேணும் " என்ன, அபபடியேபிறக்கை - ஆர்ஜவமிறே; அவதரித்தபின்பு, ஸம்ஸாரிகளுடைய சந்தாநுவ்ருத்திபண்ணினதுககோ ரெல்லையில்லையிறே,

(வெம்மாவிதி) அத்ர. மா - சதுஷ்பாத. ஆததாத், கேசிநம்வததி. நிகண்டு - " மாவேகருமையும்பெருமையுநிறமு | மேவியநாற்காலுடையவும்வண்டும் | பூவுடைத்திருவுநறையும்பொருந்தும. " வெம்மை - க்ரௌர்யம். தத்பபாதயதி (கேசிவாயையிதி) அங்காந்துகொண்டு - திறந்துகொண்டு. நாரதாதபி ப்ராங்முகாயஸ்ய விசேஷநதாஸ்யதி (அவனுக்குத்தகாலத்திலித்யாதிநா) (அவன்பட்டுப்போகச்செய்ததே) வெம்மினதாத்பர்யம. பட்டு - செத்து. (செம்மாவிதி) அத்ர, மா - மஹத்தா.

"மாணபு" இதயஸ்யவாசநிகாரத்தமாஹ (மாண்பென்றழகிதி) " தத்குணஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேச: " (தத்குணஸாரத்வாதுதத்வ்யபதேச:) இதியாயேநவிக்ரஹா உச்யந்தஇதிபாவ:. அவதாரத்துக்கழகு - மநுஷ்யத்வேமரத்வம. அம்மானாயிருந்துவைத்துப்பின்னு மெம்மாணபுமானான இதயேதத்தருதிநிதாயாஹ (பரத்வத்திலுமிதி) மநுஷ்யத்வஇத்யாதி " அம்மான் " என்கிறபதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே (மநுஷ்யத்வேபரத்வத்தாலென்கிறது) அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்வாதிகளாலேவந்தபரத்வம் ஸௌலப்யாதிகளோடே கூடியிருக்கையாலே, அதிலுமிதுவிஞ்சியிருக்குமிறே.

அம்மானாயவெம்மாவாய கீணடசெம்மாகண்ணன், பினனுமெம்மாண்புமானான் என்றநவயம. .... *

மூன்றாம்பாட்டு.

கண்ணாவானென்று, மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்
தண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர்வெற்பனே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணாவான) அந்தவைச்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறுமமரர்க்கு மிந்தலோகத்திலுள்ள வர்த்மாகக்களுக்குமொக்க த்ருஷ்டிபூதனாயக் கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும் ப்ராப்யமான திருமலையிலேநிற்கையாகிற மஹாஸம்பத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், உபயவிபூதிஸாதாரணமான திருமலையில் ஸ்திதியை யருளிச்செய்கிறார.

" சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம் " (சக்ஷுர்த்தேவாநாமுதமர்த்த்யாநாம்) எனகிறபடியே மணணோர - மண்ணோர்க்கும. விண்ணோர்க்கு-விண்ணோர்க்கும். என்றும் - என்றுமொக்க. கண்ணாவான - கண்ணாமவன். தண் - குளிர்த்தியால். ஆர் - மிஞ்சியிருப்பதாய். வேங்கடம் - திருவேங்கடமென்றுபேரான. விண்ணோர் - ஸூரிஸேவ்யமான. வெற்பன் - திருமலையையுடையவன் ....*

ஈடு-மூன்றாம்பாட்டு.

இரட்டைப்ரஜைபெற்ற மாதாவானவள் இருவர்க்கும் முலைகொடுக்கப் பாங்காக நடுவேகிடக்குமாபோலே, நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்குமொக்க முகங்கொடுக்கைக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளின நீர்மையை யருளிச்செய்கிறார்.

(கண்ணாவான) நிர்வாஹகனாவானென்னுதல், கண்ணாகைக்காகவென்னுதல், கண்ணுமவனென்னுதல். "வக்ஷுர்தேவாநாமுத மர்த்யாநாம்" (சக்ஷுர்தேவாநாமுதமர்த்யாநாம்) என்கிற ச்ருத்யர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான்) நித்யஸூரிகளோடு ஸம்ஸாரிகளோடு வாசியில்லையாயிற்று தங்கள்காரியம் தாங்கள்செய்துகொள்ளமாட்டாமைக்கு. (தண்ணார்வேங்கடம்) "குளிரருவிவேங்கடம" என்னுமாபோலே, அவனுக்கு ரக்ஷ்யம்பெறுமையால்வரும் தாபத்தையுமாற்றி, இவர்களுக்கு ரக்ஷகனைப்பெறுமையால்வரும் தாபத்தையுமாற்றவற்றாயிருக்கை.

(விண்ணோர்வெற்பனே) அவனிரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் முகங்கொடுக்கவந்துநின்றானேயாகிலும், திருமலைதான் நித்யஸூரிகளதாயிற்று. "வானவர்நாடு" என்னுமாபோலே (விண்ணோர்வெற்பென்கிறார் கானமும் வானரமுமான விவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நீர்மையை யநுஸந்தித்து, "இதென்னநீர்மை" என்றீடுபட்டிருக்கையாலே யவர்களதேதிருமலையென்கிறார் ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

மூன்றாம்பாட்டு. (கண்ணாவானித்யாதி) "மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணாவான" என்றதுக்குத்ருஷ்டாந்தம (இரட்டைப்ரஜையித்யாதி)

(கண்ணாவானிதி) அஸ்யார்த்தத்வயம். ரக்ஷகஇதி - ப்ரதமஃ. த்ருஷ்டிபூதஃ - ஜ்ஞாநப்ரத இதியாவத. இதி - த்விதீயஃ. "கண்ணாவான" இத்யேதத - ப்ரதமைகவசநாந்தரூபதோவா, அமுநப்ரத்யயாந்தரூபதோவா. த்விதீயநிர்வாஹேப்ரமாணமாஹ (சக்ஷுர்தேவாநாமிதி) சக்ஷுஃ- ஜ்ஞாநப்ரதஇத்யர்த்தஃ. உத-அபியென்றபடி. "ஆவான" என்றமாத்ரத்துக்கே - அர்த்தபேதமாய, கண்என்றதுக்கு - நிர்வாஹகனென்னநேகார்த்தமாதல. இப்பக்ஷத்தில, பூர்வவாக்யத்துக்குவிவரணம் (கண்ணாகைக்காகவென்று) "மண்ணோர்க்குமவிண்ணோர்க்குங்கண்ணாவான்" இத்யுச்யதே; ஸம்ஸாரிணாமஹிநிர்வாஹகாபேக்ஷா, உசிந்நகாமபந்தாநாம் பரமஸாம்யாபந்நாநாம், அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தாநாமஸூரீணாஞ்ச நிர்வாஹகாபேக்ஷா ஸ்திகிமித்யத்ராஹ (நித்யஸூரிகளோடிதி)

ஸம்வாதம (குளிரித்யாதி) நாய்ச்சியார்திருமொழி. சீதலமானப்ரவாஹங்களை யுடையதிருமலை; இத்தாபமத்தேசத்தை நினைக்கத்தீருங்காணும, ஸகலதாபங்களையுமாற்ற வல்லதேசமாயிற்று. "தண்ணார்" என்று - குளிர்த்தியினுடைய

மிருதியைச்சொல்லுகிறதுக்கு தாத்பர்யம் (அவனுக்கித்யாதி) யத்வா, "தண்ணூர்" இத்யநேந - ப்ரமஹாரத்வம் விவக்ஷிதமிதி ஹ்ருதிஸ்த்தாய, "கஸ்யப்ரமஹாரம்" இதிப்ரதியோகயபேக்ஷாயாமாஹ (அவனுக்கிதி)

விண்ணோர்தானவெற்பையுடையவன், இதிஸப்தார்த்தம் ஹ்ருதிஸ்த்தாயாஹ (அவனிரண்டுவிபூதியிலிதி) நநுவேங்கடாசலோபகவதீய ஏவவாபூயாத், விபூதித்வயநிஷ்டாநாம்ஸாதாரணோவாபூயாத்; கோடித்வயஞ்சபரித்யஜ்ய "விண்ணோர்வெற்பு" இதிகதமபிதீயத இத்யத்ர, க்ரமேணோத்தரமாஹ (வானவர்நாடித்யாதி வாக்யத்வயேந) வானவர்நாடு - "வராஹஸ்கந்தபூதஸ்யவிமாநஸ்யததக்ஷிணே" (வரதஸகலமேதத்ஸம்ச்ரிதார்த்தஞ்சகர்த்த) இதிபகவானஸவ்யமஸாவமாச்ரிதாநிம்கரோதீதிபாவ:. "வானவர்நாடு" என்கைக்கு - அவ்விபூதியிலவர்கள்வரிக்குமாபோலே, "விண்ணோர்வெற்பு" என்கைக்குத்தண்டோவென்ன (கானமுமித்யாதி) என்றுமாம். புஷ்பிதமானவருக்ஷங்களும், நாநாவிதரத்நங்களுமருவிகள் நீரோடேகூட விடமெங்கும்புரண்டுவந்துவிழுகிற காடுகளும, நீரைக்கண்டால் வெருவிமரங்களிலேயேறக்கடவகுரங்கும்.

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங்கண்ணுவான், தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பன் என்றந்வயம். இது - முன்பக்ஷத்திலே. தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பன், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்றுங் கண்ணுவானவனென்று ப்ரதமாந்தபக்ஷத்திலே யந்வயம். .. ..*

நான்காம்பாட்டு.

வெற்பையொன்றெடுத்து, தொற்கமின்றியே
நிற்குமம்மான்சீர், கற்பன்வைகலே,

ஆறாயிரப்படி

(வெற்பை) ஏவம்விதமானவைஸ்வர்ய பரம்பரைகளையுடையனானவெம்பெருமான் தன்னுடையகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களைக்காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஸயமென்னைக்கறபிக்க, ஸர்வகாலமுமிந்தக் குணங்களைக்கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதவிஷயத்திலாபத்ஸகத்வத்தையருளிச்செய்கிறார்.

இந்தரனபராதத்திபபித்த அஸமவர்ஷத்தில ரக்ஷ்யவர்க்கமிடர்ப்படாதபடி ஒன்று. ஒரு-வெற்பை. மலையை-எடுத்து. எடுத்து-ஒற்கம். ஒற்கம் - இன்றியே இன்றியிலே - நிற்கும். நிற்கிற - அம்மான். ஸ்வாமியினுடைய - சீர். ஆபத்ஸகத்வகீர்த்தியை - வைகல். காலத்தவமுள்ளதனையும் - கற்பன. அப்யஸியாநிற்பன.

ஒற்கம் - ஒல்குதலாய், பலஸங்கோசத்தைக்காட்டுகிறது. ....*

ஈடு - நான்காம் பாட்டு.

அவனுடைய ஆர்ஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச

(வெற்பையொன்றெடுத்து) பசுக்களுமிடையருமத லையுமப டிவாஷிக்கப்புக்கவாறே, அதுக்கிட்டாயிருப்பதொன்றையிட்டு ரக்ஷிக்கப்ப ற்றாமையாலே, தோற்றிற்றொருமலையையெடுத்துப்பரிஹரித்தானாயிற்று. இப்படியேழுபிராயத்தின்பாலனாருபடிப்பட்டமலையையெடுத்துத்தரித்து க்கொண்டு நின்றவிடத்தில், இளைப்புண்டாயிற்றில்லையோவென்னில் (ஒ ற்கமின்றியேநிற்கும்) ஒற்கமாவது - ஒடுங்குதல். அதாகிறது - இளைப்பு. ஏழுநாளொருபடிப்பட்டமலையைத்தரித்துக்கொண்டு நின்றவிடத்தில் இளை யாமைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (அவன்ரக்ஷணத்தைப்பகிர்ந்து கொள்வாரில்லாமையாலே யிளைப்பில்லை; தானுகூயமபிறவா விடிலிளைப் பில்லையிறே; உண்கிறசோற்றிலே மணலைத்தூவுகை யில்லாவிட்டாலிளை ப்பில்லையிறே.) (அம்மான) வகுத்தஸ்வாமியாகையாலே. ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தத்தாலே யிளைப்பின்றிக்கேநின்றான். ப்ரஜாரக்ஷணத்தில் மாதாவு க்கிளைப்புண்டாகாதிறே. (சீர்கற்பன்) அவன்மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவ ர்க்கத்தைநோக்கினநீர்மையையநுஸந்தித்து, அவனுடைய கல்யாணகுண ங்களை யந்தகுணப்ரேரிதனாய்ப்பவன். "ம—ெணாவ—வா மதஃ" (குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்னுமாபோலே. (வைகலே) ஒ ருகாலித்தைச்சொல்லி, பின்னையென்காரியத்துக்குப்போமவனல்லேன்; நித்யஸூரிகளைப்போலே யெனக்குமிதுவே யாத்ரையாயிருக்கும் "விப ந்யவஃ" (விபந்யவஃ) இறே....................................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நாலாம்பாட்டு. (வெற்பையித்யாதி) (அவனுடைய ஆர்ஜவேதி) "சீர்கற்ப ன்" இத்யத்ராஹ்ருதயம். அப்யாஸஸ்ய குணப்ரேரிதத்வம் விவக்ஷிதம். தாமகுண ஜ்ஞராகையாலே, தம்முடையசந்தோஷத்தையிதுவாதத்தாகக்கொண்டு, தாம்கற்கை க்காக வெற்பெடுத்தது என்றிவ்வழியாலே யிங்காஜவஞ்சொல்லிற்றாறது.

"ஒன்றெடுத்து" என்று - அநாதரோக்தி. ரக்ஷணத்துக்கு பரிகரமான திவ் யங்களை யெடுத்துரக்ஷியாமல், முன்னேநின்றதொரு மலையெடுத்து ரக்ஷிக்கை க்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (பசுக்களுமித்யாதி) தலையும்படி - பாத்ரமபடி. இளைப்பு- ப்ரமம்.

கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதி) ஸம்பந்தமஸ்வாபாவிகமானா ல் இளைப்பின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன (ப்ரஜாரக்ஷணத்திலித்யாதி) (அவன் மலையையெடுத்தித்யாதி) இப்படிப்பட்டவனுடைய சீரைக்கற்பன் என்கையாலே- இப்படிப்பட்டவனுக்கவநுஸந்திக்கை அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையெல்லா ங் கற்கையிலே ஹேதுவாகிறது. சீர்சொல்லுவன் என்னாதே, "கற்பன்" என்றத்

னதப்பற்ற (துணைபரோரிதனுடைபன்றது) (நிதயஸூரிகளைப்போலேயிதி) " அந்தர, 'நீடுநின்று' இத்யேதச்சவிவக்ஷிதம" இதிவதந்தி. (விபகயவஇத்) "வடிவுடைத்தன" (பகஸதுதெள) இதிதாதுஃ. தாச்சீலயே உபாத்யயஃ. ஸதந்ஸீலா இதயர்த்தஇதிபாவஃ இதுவேயாதனையாயிருக்குமென்றது - "வைகல" என்றத்தைப்பற்ற.

வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க மின்றியேநிற்குமம்மான சொலவைகலதுபன இத்யநவயஃ. . . . . *

ஐந்தாம்பாட்டு.

வைகலும்வெண்ணெய், கைகலந்துண்டான்
பொயகலவாதென், மெய்கலந்தானே.

ஆறாயிரப்படி.

(வைகலும்) தாராதடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டியாராத வெண்ணெய்விழுங்கினவன், வெண்ணெயளைந்த திருவுடம்போடேகூட வந்து, தன்னுடைய வாக்ருஸம்ஸ்யகுணரக்ஷணார்த்தமாக காயபுத்யா என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸமஸ்லேஷிததலலது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாயக்கொண்டு என்னுடைய இந்தவுடம்போடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினானென்கிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்பூதனான க்ருஷ்ணன தமமோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

வைகலும் - என்றுமொக்க. வெண்ணெய - வெண்ணெயை. கைகலந்து - கையுள்ளளவுமநீட்டி. உண்டான - உண்டவன். பொயகலவாது - காரியப்பாடான பொயகலவாதபடி விரும்பி. என - என்னுடைய. மெய் - ஹேயமானஶரீரத்திலே. கலந்தான - ஒன்றுபடக்கலந்தான.

கைகலந்தென்று - இரண்டுகையுங்கலந்தெனனவுமாம . ...*

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு

நீரவன குணங்களை யபயஸியாநின்றீராகில, அவனுன்செய்கிற தெனனென்னில ; நானவனைவிட்டு அவனகுணங்களை விரும்புகிறாப்போலே, அவனுமென்னைவிட்டு என்னுடைய தேஹத்தைவிரும்பாநின்றானென்கிறார்.

(வைகலும்) "கற்பன்வைகலே" என்று - எனக்கவன்குணமென்றும தாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶமுள்ள த்ரவ்யமென்றுமொக்க தாரகமாயிருக்குமாயிற்றவனுக்கு.

(வெண்ணெயகைகலந்துண்டான்) வெண்ணெயிலுண்டான ஆதரத்தாலே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாங்கியமுதுசெய்தான் அன்றியே, "தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங்கைநீட்டி" என்கிறபடியே—"கைநிறையுந்தனையும் வயிறுநிறையும" என்னும் மௌக்தயத்தாலே திருக்கைகளுள்ளளவும் கலந்தமுதுசெய்தானென்னுதல; "கள்ளன்" என்று சிலுகிட்டவாறே அவாகடஙகளோடே கலந்தமுதுசெயதானென்னுதல, "ஸாவாதிகஞனவன் நிதயஸம்ஸாரியாயபபோந்தவனுடைய தேஹத்தைத் திருவாயபபாடியில்வெணணெயோபாதியாதரிததான" என்றால், இதுகூடுவதொனறோவென்னில (பொயகலவாதென்மெயகலந்தானே) அவ்வெண்ணெயில் பண்ணினவிருபபததில் பொயயிலலாதாற்போலேகிடீர! என்னுடம்புடன் கலநதகலவியிலும பொயயிலலாதபடியென்கிறா. (எனமெய்) அவன்மேலவிழ மேல்விழுத்தாமிருய்த்தமைதோறறுகிறது. "அழுக்குடம்பு" என்றுநானநாதரிககிற ஶரீரமிவனுககாதரணீயமாவதே! என்கிறார்............ ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞ்சாம்பாட்டு. (வைகலுமித்யாதி) "எனமெயகலந்தானே" என்றபதத்தைககடாக்ஷித்து ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செயகிறா (நீரவன்குணங்களையித்யாதி)

"வைகலும்வெண்ணெய" என்றத்தை ஸந்தாநமாக வருளிச்செய்கிறா (கறபணித்யாதி) கைகலநது - இடக்கையும்வலக்கையுங கலநதெனனுதல, கைகளுள்ளளவும வெணணெயிலேகலநதெனனுதல், மூன்றுமாததம - தேடுகிறவாகளோடே தானுமொருவனுய்க்கலநதெனனுதல. அதாவது - கள்ளனுடையஸாமாததயம சொல்லுகிறது மூனறுமர்ததததுக்கு, "கைகலநது" என்றது - முழுச்சொல்லு. "வெணணெயுணடான" என்றபோதே - வெணணெயோடேகலந்தமைதோறறுகிறது; ஆனபினபு, "கைகலநது" என்றதுக்குப்ரயோஜநமேதெனன (இடக்கையாலுமித்யாதி) இரண்டுகையுங்கலநது வெணணெயுண்டானென்றபடி. (தாரரித்யாதி) சிறியதிருமடல. மாலையோடுகூட வெண்ணெய்க குடத்திலேகையையிட்டான, உள்ளளவுங்கைநீட்டி - "வெண்ணெயிலே ஆழககையிட்டதனையும வயிறுநிறையும்" என்றிருககிறுனகாணும் மௌகத்யததின்மிகுதியாலே, "இவனதாராததடந்தோள்களுள் ளளவுங்கைநீட்டி யள்ளியமுதுசெய்தான" என்றறியுமபடியெஙஙனேயெனன; பானையைபபாாததாள், பானைவாயிலே சாநதுபட்டிருநதது, இவனதோளிலே கோயிறசாநதிருக்குமே ஆகையாலேகையளவும நீட்டினுனெனறறிநதாள. பராதாங்யந்தோறற வேணடியிருககையைப்பறற முன்னேயெடுககிறா (கள்ளனெனறு) சிலுகு - கலஹம். "தனனேராயிரம்பிள்ளைகள" என்றபடி.

"ப்ரஸக்தஸ்யஹி ப்ரதிஷேத:" (பரஸகதஸ்யஹிப்ரதிஷேத:) இதிநயாயேந பரதிஷேதஸய ப்ரஸக்திமஸம்பாதயதி (ஸாவாதிகேதி) (அவ்வெண்ணெயிலிதி) "வெணணெய்கைகலந்துண்டான" இதயேதத - தருஷ்டாந்தாாத்தமிதிபாவ:. "என்மெய" என்றதுக்குபாவம் (அவனித்யாதி) ஏகாரஸ்யபாவமாஹ (அழுக்குடம்பிதி) கிழவாகயவிவரண மெனனவுமாம்.

வைகலும்வெண்ணெய கைகலநதுணடான் - உண்டவெ னெம்மமபகலநான்; இதில்பொய்கலவாது எனறநவயம .... *

ஆறும்பாட்டு.

கலநதென்னுவி, நலநகொணுதன்
புலனகொண்மாணுய், நிலநகொண்டானே.

ஆருயிரப்படி

(கலந்தென்னுவி) இப்படியெனனேடேகலநத சலமியாலே தோற்பித்தடிமையாககினவிவன் எனக்குபோகயமாகைககாக, ஸகலஜநமோநயந ஹாரியானதனனுடைய வழகியதிருவடிவைககாட்டி, மஹாபலியை வஶீகரித்திந்த லோகத்தையும்கொண்டானெனகிறுா.......... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், லோகத்தையநயாாஹ மாக்கினற்போலே டென்னுதமாவையும் அநயார்ஹமாக்கின னென்கிறுா.

கலநது - ஒருநீராகக்கலநது. என்னுவி - என்னுத்மஸ்வருபததினுடைய. நலம் - ஸ்வாஸாதாரணஶேஷதவமாகிறநனமையை. கொள - தனககுபரயோஜநமாகக்கொணட. நாதன் - ஶேஷியானவன. புலன - இநதரியங்களுககு. கொள - ஏகாஷகமான. மாணுய - வாமநபரஹ்மசாரிவேஷததையுடையவனுய. நிலம - பூமியை. கொணடான - தனனதாக்கிககொணடவன.

நிலமெனறு - லோகாநதரங்களுககுமுபலக்ஷணம்.... .... *

௪௫ - ஆரும்பாட்டு.

இப்படிகலந்துசெயததென்னென்ன; தேஹந்தளவிலே விரும்பிவிட்டிலன் ; என்னுவிநலத்தையுங் கொண்டானெனகிறுா.

(கலந்தித்யாதி) என்னேடேயொரு நீராகக்கலந்து. பின்னையென்னுதமாவினுடைய நறசீவனைககொணடான. அவ்வளவேயோ (நாதன) "என்னையாளுங்கொணடு" எனகிறபடியே, நாளெனககுரியேனு யிருக்கிறவிருபபையுமதவிாததான். இபபடியகப்படடாாநீரோயோலென்ன; மஹாபலியுமகபபட்டான. ஆவிநலங்கொடுத்திலன், கழஞசுமணகொடுதததானிததனே. ஸாவேந்தரியாப ஹாரக்ஷமமானவேஷததைப பரிகரஹித்து, அவன் "என்னது" என்றபிமாநித்திருககிற பூமியையபஹரிததான .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (கலந்தென்னாவியித்யாதி) "என்னாவிநலங்கொண்டதன்" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்து ஶங்காபூர்வகமாக ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி)

"நலம்" என்று - போக்யதையாய், "ஆவிநலம்" என்று - ஆத்மாவினுடையபோக்யதை. ஸௌஶீல்யநாத்தவங்களாகிற வகவாயில்குணங்களைக்காட்டி, என்னுடையவகவாயில் பதார்த்தத்தையபஹரித்தான, புறவாயில ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி, அவனுடைய புறவாயில் பதார்த்தத்தை யபஹரித்தானென்றபடி. (என்னையாளுங்கொண்டித்யாதி) திருநெடுந்தாண்டகம். என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக கொண்டுபோகையன்றியே, சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ, அவனோடேகலந்துபரிமாறின பரிமாற்றத்தை யடிமையாக்கினைத்திருக்கையாலே "என்னையடிமையுங்கொண்டு" என்கிறாளாகவுமாம.

"நிலங்கொண்டான" இத்யேதத்ருதிந்தாய, ஸ்வஸ்மாத்தஸ்ய விஶேஷமாஹ (ஆவிநலங்கொடுத்திலனித்யாதி) ஶபதார்த்தம் (ஸர்வேநத்ரியேதி) "மனுக்குறளுருவினமாணி" இத்யாதி. மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. அவ்ன - மஹாபலி.

கலந்தென்னாவி நலங்கொண்டனன புலன்கொள் மாணாயநிலங்கொண்டான் இத்யந்வயஃ. . ...*

ஏழாம்பாட்டு.

> கொண்டானேழ்விடை, யுண்டானேழ்வையந்
> தண்டாமஞ்செய்தென, னெண்டானானானே.

ஆறாயிரப்படி.

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும ப்ரேமத்தையென்பக்கலிலேபண்ணி, தன்னோடேஶேஷத்வேந ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றுள்ளவென்னுடையமநோரதத்தைத்தான் கைக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவிவன், எனக்குபோக்யமாகைக்காக, இன்னமெருதேழடர்த்ததுதொடக்கமாக அபாயந்ததிவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார்............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னினைவே தனக்குநினைவானானெனகிறார்.

ஏழவிடை - அபிமதவிரோதியானஏழ்விடைகளையும். கொண்டான் - ப்ராணனைக்கொண்டவனாய. ஆபத்திலே ஏழ்வையம் - ஸர்வலோகத்தையும. உண்டான - வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவன். தண் - ஸாம்ஸாரிகதாபஶாந்திகரமான. தாமம - பரமபதத்திலவிருப்பத்தை. செய்து - என்பக்கலிலேபண்ணி. என் - என்னு

டைய. என - மநோரதத்தின்படியே. தான் - தான். ஆனுன் - மநோரதிககத்

அதாவது - நான்பரமபதத்திலே தன்னையநுபவிக்க வென்றுமாபோலே, தானிங்கேயென்னை யநுபவிககவெண்ணு நினருனென்றபடி. என்னெண்ணிலே நான்கைபபுகுநதானென்றுமாம. ... . *

௬ - ஏழாம்பாட்டு.

ஆவிநலங்கொண்டுவிட்டவளவேயோ, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தையுமெனபக்கலிலே பண்ணினுனெனகிருர்.

(கொண்டானேழ்விடை) "இன்னபடை வீட்டைக்கொண்டான்" எனனுமாபோலே, நப்பினனைப்பிராட்டி யோட்டைஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையுமஜயித்தான். (உண்டானேழ்வையம) ப்ரளயாபத்தில் பூமி தன்வயிறறிலே புகாவிடில் தரியாதாறபோலே, தானென்பககலிலே புகுந்தலலது தரியாதானுயககலநதான். தனக்குஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குசசெயயுமதுஞசெயதான்; தான்பண்ணுமரக்ஷணம் விலககாதாரககுச் செயயுமதுஞசெயதான்.

அதுககுமேலே (தண்டாமஞ்செய்து) தடப்பத்தையுடைத்தானதாமமுண்டு - பரமபதம. அதில்பண்ணும்விருபபததையு மெனபககலிலேபண்ணினுன். தத்விபூதிகனுகவென்னை யாதரிததென்றுமாம. (என்னெண்டானுனே) நானமநோரதித்தபடியே யெனககுக்கைபபுகுநதானென்னுதல்; அனறிககே, எனமநோரதத்தைத் தான்கைககொண்டானென்னுதல். அதாவது - மாககவைகுந்தங்காண்பதற்கிறே யிவரேகமென்னுவது; "கண்ணன் விண்ணூர்தொழுவே சரிகினறசங்கம்" என்ஞரன "ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போகவேணும்" என்றும், "அங்கேயநுபவிககவேணும்" எனறுமாசைப்பட, அவன் "திருநகரியேறபபோகவேணும் ஆழவாரையநுபவிககவேணும" எனறுபாரியாநினருன.................*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாமபாடடு. (கொணடானிதயாதி) "தணடாமஞசெய்து" எனறததைககடாக்ஷிததவதாரிகை (ஆவிநலமிதயாதி)

(இனனபடைவீடு) வெனருன் எனஞதே, "கொணடான" எனகிறபதஸவாரஸயம். போலேயெனறு - வாகயம். அலபயலாபததிலே தருஷ்டாநதம். யதநததிலனறு. நபபினனைப்பிராடடி ஸமஶ்லேஷத்துககு நிமித்தமாயகையாலே யலபயலாபமிறே.

பரளயாபதரக்ஷணததை யருளிச்செய்ததுககு தாதபாயம் (பரளயாபததிலேயிதயாதி) யதவா, "எனனெணடானுன" எனறததைககடாக்ஷிததபாவம

(ப்ரளயாபத்திலேயித்யாதி) அதவா, "கலந்தென்னாவி" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் (ப்ரளயேத்யாதி) ஸ்வஸம்பந்த்வத்க்ருதாத்யாதராபிதாராவஸரே "கொண்டானேழ்விடையுண்டானேழுலகம்" இதிவக்தாப்யாவமாஹ (தனக்குஸ்நேஹிகளா யித்யாதிவாக்யத்வயேந) தானபண்ணும் ரக்ஷணமிதிவாக்யம் - "உண்டானேழுலகம்" இத்யஸ்யபாவார்த்தரம். (ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்கு) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக விடேழ்விடைகொண்டது. ஸ்நேஹிகளாயிருப்பார்க்குச் செய்யுமதுஞ்செய்தானென்றது - அவர்கள்விரோதியைப்போக்குகிற போலே, என் விரோதியையும் போக்கினானென்றபடி. விலக்காதார்க்குச்செய்யுமதுஞ் செய்தானென்றது - அவர்களைப்ரளயாபத்தில் நஶியாதபடி தரிப்பித்தாற்போலே, பிரிந்து நஶியாதபடியென்னையும் குணவிஷ்டகாரத்தாலே தரிப்பித்தானென்றபடி.

இப்படிபூர்வகண்டத்தை பூர்வஶேஷமாக்கி, உத்தரகண்டத்தை யவதரிப்பிக்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) செய்து - புத்திபண்ணி. தண்டாமமாகச்செய்து - தண்டாமமென்றுபுத்திபண்ணி. தண்டாமஸத்ருஶமாக புத்திபண்ணியென்னுதல், தண்டாமத்திலவனுக்கு புத்திபண்ணியென்னுதல். தடப்பமென்று-குளிர்த்தியாய், "நலமந்தமில்லதோர்" என்றபோக்யதையைச்சொல்லுகிறது. தத்விபூதிகளுக்கு - தத்ராத்யத்வேந.

(நானமநோரதித்தவித்யாதி) எண்ணினப்ரகாரத்திலேயானுன அக்ரூரமநோரதித்தபடி யானாற்போலே, நானமநோரதித்தபடியே யென்கைத்தகைப்புகுந்தானென்றபடி. (என்மநோரதத்தைத்யித்யாதி) என்னென்னைப்போற்கொத்த எண்ணைத்தானுடையானானென்றபடி. "என்மநோரதத்தை" என்றதைவிவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி) (மாகவைகுந்தமித்யாதி) பரமாகாஶஶப்தவாச்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காணப்பதற்கென் னெஞ்சானது இராப்பகலுமேக ப்ரகாரமாகவெண்ணுகின்றது. "அன்றிக்கே" இத்யாதிக்குவிவரணம் (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணனுடைய பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமான பரமபதத்தை நித்யாஞ்சலிபந்தம்பண்ணி யநுபவிக்கவேணு மென்கிற மெலிவாலேவளைசரியா நின்றது. "சரிகின்றன" என்றுஞ்சொல்லுவார்கள். பாரியா நின்றன - உத்யோகியாநின்றன.

ஏழ்விடைகொண்டான, ஏழுலையமுண்டான, தண்டாமஞ்செய்தென்னெண்டானானன என்றநவயம. . . . . *

எட்டாம் பாட்

ஆனானானான், மீனோடேனமுந்
தானானானென்னிற, ஞானசந்தே.

ஆறாயிரப்படி.

(ஆனான) தன்னுடையதிவ்யசேஷ்டித மாதரமேயோ எனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளிறது, தன்னுடையதிவ்யாவதாரங்க ளெல்லாம்

என்பக்கலுள்ள ஸங்கத்தாலேயெனக்கு போக்யமாகச்செய்தருளினானெ ன்கிறார்.............. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஆஸ்ரிதார்த்தமான வவதாரத்துக்கெல்லை யில்லையெனகிறார் ஆயனானை - கோரக்ஷணஸ்வபாவமான கோபஜாதியையுடைய. தான - தான். ஆபத்ரக்ஷணார்த்தமாக மீனோடேனமும - மத்ஸ்யாவதாராதிரூபேண. ஆனா - அவதீர்ணனான. என்னில - என்றுசொல்லுமளவில். தானுட - விலக்ஷண வருபனான தன்னுடையவானஅவதாரங்கள். சங்கு - சங்கென்கிறஸங்க்யைக்கு போரும.

அன்றியே, என்னிறானயசங்கென்று - என்பக்கல்தானபண்ணின ஸங்கத்தாலே; ஆயனானதான மீனோடேனமுமானானென்றுமாம. அன்றியே, என்னிலென்று - அநுசாரம்வேறாமையாய, என்னிமித்தமாகப்பண்ணினவை அஸங்க்யாதங்களென்றுமாம். சங்கு - பேரிலக்கம, ஸங்கமுமாம. . .. .*

---

௫ - எட்டாம்பாட்டு.

என்னைச்சுட்டியவன பிறந்தபிறவிகளுக்கொருமுடிவில்லையென் கிறார்.

(ஆனானாயன) இடையனாய்ப்பிறந்து, முடிசூடவிராதே ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்தான், இடையனாய்ப்பிறந்த மெய்ப்பாடு. அவ்வளவிலேதானவிட்டாரோ (மீனோடேனமுநதானானா) கிழேகருஷ்ணாவதாரத்தைச்சொன்னார் ; அது அயாவறுமமரர்களதிபதியாயிருந்தவோபாதியிறே இவ்வவதாரங்களைப்பற்ற. ஸாவாதிகனான தானிவற்றோடு ஸஜாதீயனானான். அவன்கரமத்திலே பிறக்கச்செய்தே, அநுஸந்தாநத்தில பதற்றத்தாலே ஏககாலத்திலே யிரண்டவதாரம்போலே யிருக்க வருளிச்செய்கிறார். (ஆனான) வடிவும செயலும சொலவும் தஜ்ஜாதீயாகக்கடுத்தவை யாயிருக்கை. இவைதான விதயாவதாரங்கள். இதுக்கடியென்னென்னில (என்னில்தானாயசங்கே) என்பக்கல்தனக்குண்டான ஸங்காதிஶயத்தாலேயென்னுதல, என்னைக்குறித்து, தானானவை - தன்னவதாரங்கள. சங்கே - மஹாஸங்க்யை என்னுமத்தனை. அங்கனன்றிக்கே, சங்கே - மஹாஸங்க்யையளவோ !. முடிவுண்டோ !. "வஹூநி" (பஹூநி) என்னுமித்தனை............... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாமபாட்டு. (ஆனானாயனித்யாதி) "என்னில்தானாயசங்கே" என்றதைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்னைச்சுட்டியித்யாதி)

ஆயனானை இத்யபிதாய, "ஆயனானா" - ஆக்கனைரக்ஷிக்கு மாயனானிதிவக்தாபப்ரவமாஹ (இடையனாயித்யாதி) ஆக்களுக்கு நாயனென்றபடி. "வி

டையனுய்ப் பிறநதமெயப்பாடு " இத்யேதஸ்மிநவாக்யே - "'கன்றுமேய்த்துவி ளையாடவல்லானை - தடம்பருகு கருமுகிலை' இதயதுரோசயமாந வத்ஸஸம்ரக்ஷண ப்ரகாராவிவக்ஷிதாஃ" இதிவதந்தி. தேசப்ரகாராஃ, பாநீயபாநாபிஜ்ஞாநவதஸா, ந, ஸ்வயம்தடாகேபாநீயம்பிபன் ததைவபாயயதி ; ஏதாதருஸாகாரை, ஸ்த்ருணு நிபோஜயதீத யேவமாதயஃ. யத்வா, "தான" எனகிறத்தைபகர்ஷித்து, அததை கோபாலபாலவிஷயமாக்கிக கொண்டருளிசெய்கிறார் (இடையனுயித்யாதி) மெ யபபாடு - மெயபபாட்டாலே.

"தான்" இதயஸயாரத்தமாஹ (ஸர்வாதிகனுனதானிதி) "தானிவறரு டு ஸஜாதியனுன்" என்கிறவிடத்திலே - "யஜ்ஜாதீயோயாத்ருஸோய்தஸ்வ வர்தவர்யாம்ஸம்ஸ்ப்ரிதோயோபிகோபி । தஜ்ஜாதீயஸதாத்ருஸஸ்தத்ஸ்வ பாவஸ்தஸ்யாஸ்ராவத்ஸலத்வாத" (யஜ்ஜாதீயோயாதருஸோயதஸ் வபாவஃபாதச்சாயாம்ஸம்ஸ்ரிதோயோபிகோபி । தஜஜாதீயஸதாத்ருஸஸ்தத்ஸ்வ பாவஸ்விஷ்யதயேசம்ஸாசநதரோவத்ஸலத்வாத) இதயாதயநுஸாசதேயம். "மீ ளூடேனம்" என்றுஏககாலீநமாகச்சொல்லுவானென்னென (அவாக்ரமத்தி லேயிதயாதி) அவதாரவிஷயமான வநுஸந்தாநத்தில் தவராதிஸயத்தாலே யொரு காலேயநுஸநதித்து, அதுஉரு வெளிப்பாடுபாயநதமாய், அததாலே ஏககாலமாக வேபுத்திபண்ணி, "மீளூடு" என்று ஏககாலமாக வருளிச்செயகிறுனென்றபடி. ப்ரதறம் - தவளை. "ஆனுன்" என்றமெய்ப்பாடுககு தாத்பர்யம் (வடிவுமித்யா தி) அவதாரிகையில் "எனனைசுட்டி" எனகைககு இவ்வவதாரஙகளாலே யிவர் ககுபகாரமேதென்ன (இவைதானிதயாதி) மதஸயாவதாரே மநும்ப்ரத்யுபதிதேஸ வராஹாவதாரே ஸ்ரீபூமிநீளாஹ, பரத்யுபதிதேஸேதிபாவஃ. விதயுரப்ரவாததநுச சேதந விஷயீகரணார்ததமிதிஹ்ருதயம். யதவா, அவதாராநதரஙகளையெடாமல, மூ னறவதாரஙகளை யெடுததது கு தாத்பாயம (இவையிதயாதி) விதயாபரதாநலக்ஷ ணுப காராநுஸநதாநத்தாலே மூன்றவதாரததையு மநுஸநதிததானெனறபடி.

"தானுனவை" என்றதுக்குவிவரணம் (தனனவதாரங்களையெனறது) ச ங்கு - மஹாஸங்க்யாவிஸேஷம். "ஒனறு, பதது, நூறு," என்றுசிறறிலககஞசொ லலுகிறபடியே, "கோடி, மஹாகோடி, சங்கம், மஹாசங்கம," என்றுபேரிலகக முஞ் சொல்லக்கடவதிறே. அநதப்பேரிலககமான சங்கமாகும் - "சஙகு" எனற து. மூனருமாததத்துக்கு, ஏகாரம் - ஸ்வரததிலே.

எனனிறருளுயசஙகததாலே தானுளுயனுன் ; அவவளவுமனறிககே, மீ ளூடேனமுமானுன, இதிபராதமிகாத்தாநுகுணுநவயஃ. க்ருஷ்ணுவதாரஃ பாராஙகு ஸாாயநிமித்தஇத்யதரபரமாணம "ஆட்கொளளாததோனறியவாயாதஙகோவிஙை" இதி. தானுளுயனுன்; மீளூடேனமுமானுன ; என்னிறருளுயசஙகே இதிதவிதீய தருதீயயோர்நிவாஹ யோரநவயஃ.................. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

சங்குசக்கர, மங்கையிற்கொண்டா
னெங்குந்தானுய, நங்கணுதனே.

ஆறாயிரப்படி.

(சங்குசக்கரம்) இப்படி யெனக்காக ஸாவயோநிகளிலும் வந்து பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடைய திருக்கைகளிலழகிய திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தி, அவ்வழகோடுகூட வந்துபிறந்தானென்கிறார்..........*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவதாரங்களெல்லாவிடத்திலும் அஸாதாரணசிஹ்நயுக்தனென்கிறார்.

எங்கும் - எல்லாப்ரதேஶத்திலும். தானாய - அவதாரமுகத்தாலே தானஸந்நிஹிதனான. நங்கள - நம்முடைய. நாதனை-நாதன. அம-வெறும்புறத்திலே யழகிய. கையில்-திருக்கையிலே. சஙகுசக்கரம-ஆஶ்ரிதர்ககநுபாவ்யமான சங்கசக்ர ர. கொணடான்-கொண்டான்... .. ..*

௯௰-ஒன்பதாம்பாட்டு.

இப்படியவதரிக்குமிடத்தி லைஶ்வர்யமான சிஹ்நஙகளோடேவந்தவதரிக்குமென்கிறார்.

(சஙகுசக்கரமங்கையிற்கொண்டான்) சிலரை வஶீகரிக்கநினைத்தவர்கள், கையிலேமருந்துகொணடு திரியுமாபோலே, அவதாரஙகள்தோறும் திவ்யாயுதங்களோடேவந்தவதரிககும. திவயாயுதஙகளெல்லாவவதாரங்களிலுமுண்டோவென்னில் ; எங்குமுண்டு, ராஜாக்கள் கறுப்புடுத்துப்புறப்பட்டால், அந்தரங்கர் ப்ரகாஶிதகனையிலே முகங்காட்டுகைககாகப் பிரியத்திரிவர்கள். அதுபோலே தோற்றுதேயும் நிற்பார்கள். “கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய் ” என்னுமிவர்களுக்கப்படியேயிறே தோற்றுவது. (சங்குசக்கரம்) வெறுமபுறத்திலே யாலத்திவழிக்கவேண்டுமகையிலே திவ்யாயுதங்களைத்தரித்தான்.

(எங்குந்தானாய) தேவமநுஷ்யாதிபேதங்கள்தோறும் தானவந்தவதரிததுளனாய. அன்றிககே, ஒருவனைப்பிடிகக நினைததுளாவளைவளைபபோலே, தமமை விஷயீகரிக்கைககாக வ்யாபிததபடியைசசொலலுதல. (நங்கள் நாதனே) நமமையெழுதிககொள்ளுகையே ப்ரயோஜநமாக ....

ஒன்பதாம்பாட்டு. (சங்குசககரமித்யாதி) “ சங்குசக்கரமஙகையிற்கொணடா னெங்குந்தானாய ” எனகிறபதஙகளைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (இப்படியித்யாதி)

(சிலைவஸ்ரீகரிக்கவிதி) "ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய வாயர்தங்கோவினை" "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்" (பரித்ராணாயஸாதூநாம) இத்யாதி, "யதா யதாஹி" (யதாயதாஹிதர்மஸ்ய) இத்யாதி. அஸ்மின்ஸ்லோகத்வயே தாமஸபதஃ - பசவதருசிபாஃ. தடஸ்தஸ்ய வகையய நுவதிககிரு (திவ்யாயுதங் களிதயாதி) தாஹிஸாவேஷாம் கதநபரகாஸ தஇத்யதராஹ (ராஜாககளிதயாதி) அவனிப்படி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால், " உண்டு " என நிவர நிநதபடியெனனென்ன (கூராராழியித்யாதி) ஸாதாரணாகாரத்தையொழிய, ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் கூர்மையையுடைய திருவாழியையும், ஆஸ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வர்ணத்தையுடைய பாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி அங்கையிலே சங்குசக்கரங்களையுங் கொண்டானிதிஹ்ருதிதாயார்த்தமாஹ (வெறுமபுறத்திலேயித்யாதி) ஆலத்திவழிக்க - நீராஜனையெடுக்க.

" எங்குந்தானாய " என்று - அவதாரபரமானபோது, நங்கள் நாதனுக்காக எங்குந்தானாய அங்கையில சங்குசக்கரங்கொண்டானென்றநவயம். வயாபதிபரமானபோது, சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டான நங்கள நாதனுக்ககாக வெங்குந்தானானனென்றநவயம. தானாய-தானாயஎன்னுதல்,தானானனென்னுதல *

பத்தாம்பாட்

நாதன்ஞாலங்கொள், பாதனென்னம்மா
னோதம்போற்கிளா, வேதநீரனே.

ஆறாயிரப்படி.

(நாதன்) இப்படியெனக்காக வஸங்க்யேயமான திருவவதாரங்களைப்பணியருளின விவனுடைய விந்த்ரவதிகமான வாஸ்ரித வயாமோஹத்தைப்பேசுமிடத்தில, கடலோதங்கிளாந்தாற்போலே கிளாந்து கொண்டு அவனைப்பேசக்கடவிய வேதங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.. .....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், ஏவம்விதஸவபாவன வேதைக ஸமதிகம்யனென்கிறா.

நாதன - நிருபாதிகஸாவஸேஷியாய். அநதஸேஷித்வகிாவஹணத்துக்காக ஞாலம் - ஸமஸ்தஜகததோடும. கொள - தாரதம்யம்பாராமல்செறிந்த. பாதன- திருவடிகளையுடையனாய. என்னம்மான - அத்தாலேயெனக் கஸாதாரணஸேஷியானவன. ஓதம்போல - ஸமுத்ரம்போலே. கிளா - கிளாந்து ஸதோதரமபண்ணி ஸஉஹ்ருதயத்தை வெளியிடுகிற. வேதம - வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட. நீரன - நீர்மையையுடையவன ....+

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

அவன் நீர்மையைப்பேசப்புக்கு நம்மால பேசப்போமோ ! கடல்கிளர்ந்தாற்போலே வேதமே பேசவேண்டாவோவென்கிறார்.

(நாதன்) ஸாவமியந்தாவானவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) வஸிஷ்ட்டசண்டால விபாகரஹிதமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைப்பரப்பினவன். (என்னம்மான்) இம்மேன்மையையும் நீர்மையையுங்காட்டியென்னை யநந்யார்ஹமாககினவன். அதவா, (நாதன்) முதற்பாட்டிற்சொன்ன பேஷித்வத்தையுடையவன். (ஞாலங்கொள்பாதன்) இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வவதாரஸௌலப்யத்தையுடையவன். (என்னம்மான்) எனக்குக்கிட்டலாம்படி திருமலையிலேவந்தென்னை யடிமைகொண்டவன். மூன்றும்பாட்டில் "கணணுவான்" என்றத்தைநினைக்கிறுர்.

(ஓதமித்யாதி) இவனுடைய விங்கிலைமைகளைப் பேசும்போது, கடல்கிளர்ந்தாற்போலே கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நீர்மையையுடையவன். நீர்மையாவது - ஆர்ஜவகுணம் ... .*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நாதனிதயாதி) (அவன்நீரமையிதயாதி) "நீர" என்று - நீர்மையாய, ஆர்ஜவதைச்சொல்லி, வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வார்ஜவகுணத்தை யுடையவனென்றபடி.

கீழிரண்டுபதத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோவம் (இம்மேன்மையையுமிதயாதி) பூர்வவாக்யவிவரணம் (மூன்றும்பாட்டிலித்யாதி)

இபபோது, "ஓதம்போல் கிளர்வேதம்" என்று விஶேஷித்ததுக்குக்கருத்தென்னென்ன (இவனுடையவிநகிலைமைகளையித்யாதி) பேசும்போது - பேசப்புககால். (கடல்கிளர்ந்தாற்போலே) கிளராநிறகும்வேதம் ; இப்படி (கிளராநின்றுள்ள வேதத்தாலே ப்ரதிபாதிககப்பட்ட நீர்மையையுடையவன்) என்று கூட்டுவது. அதவா, நீர்மையுடையவனென்னுமித்தனை, நம்மால்பேசமுடியாது என்று வாக்யஶேஷம். இங்கிலைமைகளை - இஸ்ஸவபாவங்களை. ஓதம் - ஸமுதரம - கிளருகை - பொஙகுகை.

க்ரமேணுர்வயஃ ....*

பதினொன்றும் பாட்டு.

நீர்புரைவண்ணன், சிசடகோபன்
நேர்தலாயிரத், தோர்தலிவையே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீர்புரை) அதிஶீதளமாய் ஸாவபோகயமான திருநிறத்தையுடையனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தையுள்ளபடிபேசிற்றித்திருவாயமொழியென்கிறுர்..............*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழி ஆர்ஜவகுணத்தினுடைய நிருபணரூபமென்றருளிச்செய்கிறார்.

நீர்புரை - ஒருக்கினவிடத்திலேசென்று பாயுமநீரின் செவ்வைபோலேயிருக்கிற. வண்ணன் - ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய. சீர் - ஆர்ஜவகுணத்தை. சடகோபன் - ஆழ்வார். நேர்தல் - நேர்ந்தருளிச்செய்த. ஆயிரத்து - ஆயிரத்தில். இவை - இவை. ஓர்தல் - ஓர்தலைவடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும்.. . . .. *

ஈடு-பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி எல்லாத்திருவாய்மொழியிலும் அவனுடைய வார்ஜவகுணத்தை யாராய்ந்துசொன்ன பத்தென்கிறார்.

(நீர்புரைவண்ணன்) ஆகவித்திருவாய்மொழியில் சொல்லிற்றாயிற்று ஸர்வேஸ்வரனுடைய வார்ஜவகுணமாயிற்று. நீரோடொத்தஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தையாயிற்றுசொல்லிற்று. ஆர்ஜவகுணமாவது - ஸம்ஸாரிகளவிலங்கிப்போனது தனக்குவழியாம்படி தான் செவ்வையனுகை.

(சடகோபனேர்தல) இவைதாம், இவ்வர்த்தத்தைக்கட்க நின்றொருவன் கவிபாடுகையன்றிக்கே, இவ்வார்ஜவகுணத்துக்கிலக்கான வாழ்வாரருளிச்செய்தவை. (ஆயிரத்தோர்தலிவையே) ஆயிரத்திலுமவைதத்துக்கொண்டு ஓர்ந்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அதாவது - ஸம்ஸாரிகளுடைய செவ்வைக்கேடடையநுஸந்தித்து, அத்தாலிழக்கவேண்டாதபடி அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை யநுஸந்தித்தருளிச்செய்யப்பட்டவை. அன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுக்கோரப்படுமவையென்னுதல். ஆயிரத்திலும் சடகோபன நீர்புரைவண்ணனுடைய சீரை நேர்ந்தவிவையோர்தல என்றந்வயம்.

முதற்பாட்டில, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனாய்ப்பரிமாறுமபடியை யருளிச்செய்தார், இரண்டாம்பாட்டில, லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன செவ்வையனாய்ப்பரிமாறும்படியை யருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில், இரண்டுவிபூதியிலுள்ளார்க்கும முகங்கொடுக்கைக்காக, திருமலையிலேநிற்கிறபடியை யருளிச்செய்தார்; நாலாம்பாட்டில், அவ்வார்ஜவகுணம் தமமளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில, நானவன்குணங்களை விரும்புமாபோலே யவனுமென்தேஹத்தை விரும்பாநின்றானென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், என்னுடையதேஹத்தினளவன்றிக்கே, என்னுடையவாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்றார்; ஏழாம்பாட்டில், அவ்வளவுமல்ல, நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணினானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், என்னை

ச்சுட்டி யவன்பிறந்தபிறவிகளுக்கு முடிவில்லையென்றார்; ஒன்பதாம்பா
ட்டில், இப்படிபிறந்தபிறவிகளதோறும தன்னைஸவர்யத்தோடேவந்தவ
தரித்தானென்றார்; பத்தாம்பாட்டில், அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தைப்
பேசும்போது வேதமேபேசவேண்டுமென்றார்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்
மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போதுமொக்க வநுஸந்திககப்படுமென்றார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நிகமம் (நீர்புரையித்யாதி) (எல்லாத்திருவாயமொழியிலும்) " ஆரா
யந்து " எனறநவயம்.

புரை - ஒப்பு. நீருக்கார்ஜவமாவது - காட்டினவழியேபோகை. வக்ஷ்யமா
ணந்வயத்தாலே பலிதம் (ஆகவித்யாதி) ஸப்தாரத்தம் (நீரோரடித்யாதி) சொ
ன்று - ஆரஜவகுணம்.

நேர்தல் - சொல்லுதல். ஓர்நது - ஆராய்ந்து. 'ஓரப்படுமவை - நித்யாநுஸ
நதேயம்.

ஓரப்படுமவையென்ற பக்ஷத்திலநவயம் (ஆயிரத்திலுமித்யாதி) ஓர்ந்தரு
ளிச்செய்யப்பட்டவை என்றபக்ஷததிலே, ஆயிரததிலும் வைத்துக்கொணடு, சட
கோபன் நீரபுரைவணணனுடைய நீரையோர்ந்து நோநதவையிவையென்றநவயங்
கணடுகொள்வது.

எனனைச்சுட்டி - என்னைக்குறிதது........ ....*

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(ஓடுமபுள்ளேறி)

ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யோ த்ருதஶுசிதநு ஶூங்கசக்ராஸிசாபோ
நேத்ரஸ்தோ நாரதாநாம் ப்ரணததநுப்ருதாம் நிர்வஹந்
ஸ்வாத்மஸேவாம் । ஸம்ஶ்லேஷாதேவ ஸாரஸ்யந்தவ்ய ப்ரஹ்மாதிதேவாந்
ஶூவாத்யா தா ஹவ்யாஜ்யவதோஷாநாங்ஹதோஷவசக்தீர்யஜமாநாரைய ॥ (௧)

(ஸூரீணாம்ஸ்வைரஸேவ்யே) ஓடுமபுளளேறி - வைநதேயா முதலான நித
யஸூரிகளாலே யதேஷ்டஸேவயனுமாய், (ஸ்வயமவதரந) வெம்மாவாயகிண்ட
செம்மாகணணனே - விரோதிநிரஸந ஶீலனுனக்ருஷ்ணனுமாய்; கூக்ஷ்தாநிவயை
கநேதரே) கண்ணுவானென்றும் மண்ணோர்விணணோர்க்கு - மநுஷ்யருக்கும் வா
னவர்க்கும் நிர்வாஹகனுய; (கோபாதயாததம்தருதாதஜௌ) வெறபையோன
றெடுத்து - தன்னையாஶ்ரயிதத கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவாததநததை தரி
த்தவனுமாய், (ஶ்ரிததநுரஸிகே) என்மெய்கலநதானே - ஆஶ்ரிதருடைய ஶரீரத்
தில் அத்யாதரயுக்தனுமாய்; (வாமநீபாவத்ருஶ்யே) புலனகொணமாணுய - பா
ர்க்கிறபேர்களுடைய தருஷ்டிசிததாபஹாரியான வாமநரூபததை யுடையனுமாய்;
(ஸச்சித்தாநந்யவ்ருததெள) என்னெண்டானுனே - ஆஶ்ரிதமநோரத ஸதருஶ
வயாபாரத்தையுடையனுமாய்; (விபவஸமதநெள) ஆனையமீனோடேனமும்-
தனனுடையவிபவமபோலே யளவில்லாதமத்ஸய வராஹாதிரூபங்களை யுடையனு
மாய; (ஸவாயுதாரூடஹஸ்தே) சஙகுசககரமநலகையிறகொணடான - அழகிய

க்கைகளிலே யநவரதம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்துக்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீசோச்சக்ராஹ்யபாதே) ஞாலமகொள்பாதன் - நிம்நோந்நதவிபாகமறவெல்லார் தலையிலும் பரபபினதிருவடிகளையுடையனுமா யிருக்கிறசீரவாணனை யெம்பெருமானிடத்திலே நிருபாதிகமானவாாஜவத்தை " ஓடும்புள்ளேறி " என்கிறதஶதகதிலே ஆழவாருபபாதிததருளினாரென்கிருர்..............................(க)

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி.

ஓடுமனஞ்செய்கையுரையொன்றினில்லாதாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை - நாடறிய
வோாந்தவன்றன்செம்மையுாைசெய்தமாறனென
ஏயந்துநிற்கும்வாழ்வாமிவை. (அ)

(ஓடுமனம்) . இதில், ருஜுவகளோடு குடிலரோடு வாசியற ஆர்ஜவகுணயுக்தனென்றநுஸநதிததவாழவார் திவ்யஸூக்தியை யநுவதித்தருளிச செய்கிருர். எங்ஙனேயென்னில், ஆஶ்ரயணமதயந்த ஸரஸமாயிருந்ததே யாகிலும், ஆஶ்ரயிக்கிறவர்கள் கரணத்ரயத்தாலும் செவவைக்கேடான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே பரிமாற்றத்திலருமைதட்டி யிராதோவெனனில், நீரோருமேடுகளிலே விரகாலேநீரேற்றுவாரைப்போலே, இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடே தனக்குச்செவவையாம்படியின்றுஶ்ரயிக்கிற விவர்களளவிலும் செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவ குணயுக்தனென்கிற ஓடும்புள்ளிலர்த்தத்தை " ஓடுமனஞ்செய்கை " இத்யாதியாலேயருளிச்செய்கிருர்.

(ஓடுமனஞ்செய்கையுாையொன்றினில்லாதாருடனேகூடி) சஞ்சலமாய நின்றவாநில்லாநெஞ்சும், அதின்வழியையபின் செல்லும்வாககாயங்களும், ஒருமைப்பட்டு நடக்கையின்றிககே, செவ்வைகெடநடக்கும்குடிலரோடுகூடிக்கலந்து. (நெடுமாலடிமைகொள்ளுநிலை) ஸர்வஸ்மாதபரனானவ னடிமைகொள்ளு மாாஜவஸ்வபாவத்தை. (நாடறியவோாநது) நாட்டாரறியும்படி யாராயந்து. (அவன்றன்செம்மை) " தெநதெதமநுவ்ரதாஃ " (தேநதேதமநுவ்ரதாஃ) " ராமொராஜ்யமுபாஸித்வா " (ராமோராஜ்யமுபாஸித்வா) என்னும்படியான ஆவனுடையஆர்ஜவத்தை. (உாைசெய்த) அருளிசசெயத. அதாவது- " ஓடும்புள்ளேறிசசூடுநதண்டுழாய் நீடுநின்றவை யாடுமம்மானே " என்று - நித்யஸூரிகள் திறததில்பரிமாறு மாாஜவத்தையும், " அம்மானாய் " என்றும், " கண்ணாவான் " என்றும், " நீாபுரைவண்ணன் " என்றுமளவும் நிதயஸம்ஸாரிகளோடே செவ்வையனாய்ப் பரிமாறுமார்ஜவத்தையு மருளிச்செய்தாரென்கை. இப்படிஉாைசெய்த (மாறனென) ஆர்ஜவகுணத்தையருளிச்செய்த ஆழ்வானொன்றநுஸநதிக்க. (ஏய்நதுநிறகும்வாழ்வாமிவை) ஸவரூபாநுரூபமான ஸம்பத்தாயுளளவை யெல்லாம் பொருந்தி " சென்றென்றுநின்றதிரு " என்னும்படிநிலைநிறகும். ....(அ)

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ—பாட்டு - அஅ.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இவையும் - ப்ரவேஶங்கள்.

பன்னீராயிரப்படி.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், இப்படிஆர்ஜவகுணத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தான" என்றும், "என்னெண்டானானான்" எனறும், கீழிவாசொன்ன க்ரமத்திலேதன்னுடைய குணவிக்ரஹமஹிஷீ பரிஜநவிபூதிசேஷ்டிதங்களோடேகூட இவரோடேபரிபூரணமாக ஸம்ஶ்லேஷித் தநுபவிப்பிக்கப்பாரித்து, " இவர்வெள்ளக்கேடாயுடைகுலையப்படிற்செய்வதென " என்றுபார்த்து, ஸாத்மிக்கஸாதமிக்க புஜிப்பிப்பானாக, இவர்பரிஸரத்திலேவர்த்திப்பது, இவருக்கந்திகஸ்த்தனாவது, கூடவிற்பது, இவர்ஶரீரத்திலொரு பக்கததிலேயாவது, ஹ்ருதயப்ரதேஶததிலேயாவது, தோள்களிலேசேர்வது, நாவிலேநிறபது, கண்ணுக்குளேயாவது, நெற்றியிலேயாவது, உச்சியிலேயாவதாகக்கொண்டு, க்ரமததிலேபோகம் தலைமண்டையிடும்படி ஸாத்மிக்கஸாத்மிகக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார். ....❋

ஈடு.

கிழிற்றிருவர்ய்மொழியிலே அவனுடைய ஆர்ஜவகுணாநுஸந்தாநம்பண்ணினார்; இப்படியநுஸந்தித்தார் விஷயத்தில் ஸாவேஶ்வரனிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறாரிதில். ஸர்வேஶ்வரனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் பரமரஸிகனாயிருக்கிறவன், ஆழ்வார்பக்தியிலே துவககுண்டு இவரோடேயேகரஸனாயிருந்தான்; ஆழ்வாராகிறார், கீழில் ஆர்ஜவகுணாநுஸந்தாநத்தாலே அவன்பக்கலிலே பெரியவிடாயை யுடையரானா; "இதுநமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்தது" என்றுபார்த்து, அர்ஜுநன், விபூதிஶ்ரவணத்தாலே "விபூதிமானானவனைக்காணவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, அதுக்கு றுப்பாக "𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃" (திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷு:) எனகிறபடியே - திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து வைஶ்வரூப்யத்தைக் காட்டினாற்போலே, இவர்க்கும் தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான விடாயைப்பிறப்பித்

துத்தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறான் நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறுமா போலே பரிமாறக்கோலி. அதாவது - பிராட்டிமாரோடு பரிமாறுவது, மஹிஷிகளான முறையாலே; திருவடியோடுபரிமாறுவது, வாஹநமான முறையாலே; திருவநந்தாழ்வானோடு பரிமாறுவது, படுக்கையானமு றையாலே; இப்படியவர்களோடு ஓரோமுறையாலே பரிமாறும்பரிமாற் றமெல்லாம் இவரொருவரோடு பரிமாறுகிறானாய், அதுதன்னை, குளப்ப டியிலே கடலைமடுத்தாற்போலேயன்றிக்கே, பொறுக்கப்பொறுக்கப்பரி மாற, இவருமவனை ஸர்வேந்த்ரியத்தாலும் ஸர்வகாத்ரத்தாலும் யதாம நோரதமநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலேயவனைப்பேசி யநுப விக்கிறார். .... *

ஜீயர் அரும்பதம்.

இவையும்ப்ரவேசே, வ்ருத்தாநுவாதபூர்வகமாகஸங்கதி (கீழிவித்யாதி) (ஸர்வேஶ்வர னிருக்கும்படியை யருளிசசெய்கிறார்) ஸாதம்யபோகபரதத்வ ம ருளிச்செயகிறாரென்றபடி.

விஸ்தரஸங்கதி (ஸர்வேஶ்வரனயித்யாதி) " இவையுமவையும் " இத்யா தியையும், " திருவின்மணாளன், சுவையன் " 'இத்யாதியையும்பற்ற (ஸர்வேஶ் வரனயிதயாதி விஶேஷணத்ரயமும்) அவக்குணடு - ஈடுபட்டு. (இது) அந்யோ ந்யப்ராவண்யமுண்டான விதுநல்லவாய்ப்பா யிருந்ததென்றபடி. இதிறபண்ணுகி ற ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையடியிலே பண்ணுமைக்கடியை ஸதருஷ்டாநதமாக வருளிசசெயகிறார் (அர்ஜுநனித்யாதி) " அபேக்ஷிகக " எனகிறவிடததிலே - " [illegible] (ஏவமேததயதாத்ததவமாத்மாநமபரமேஶ்வர। த்ரஷடுமிச்சாமிதேரூபமைஶ்வரம்புருஷோததம) எனறகீதாவசநமநுஸநதேயம். கீதாஸ்வேகாதஶே, " [illegible] " (நதுமாமஶ க்ஷயஸேதரஷடுமநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா। திவ்யநததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோ கமைஶ்வரம்.) விடாயைபபிறபபிதது - பகதிரூபாபநநஜ்ஞாநததை விஶதமாக்கி. கோலி - " அநுபவிப்பிக்கிறான " இதிபூர்வேணாநவயஃ.

" அருகலிலான் " என்கிறபாட்டைக்கடாக்ஷித்து (பிராட்டிமாரோடித்யா தி) ஸர்வேநதரியததாலுமென்றது - " நெஞ்சினுளான் " " கண்ணினுளான " இ த்யாதியைப்பறற. ஸர்வகாத்ரததாலுமென்றது - " ஒக்கலையான் " "நெற்றியுளா ன " " உச்சியுளான் " இதயாதியைபபறற. " சூழலுளான் " எனறுதொடங்கிச் சொன்னதுக்கு தாத்பர்யம் (பொறுக்கப்பொறுக்கவிதயாதி) அவனைபபேசி - அ வனகுணங்களைப்பேசி.. *

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்
யவையுமயவருந்தனனுள்ளேயாகியுமாக்கியுங்காக்கு
மவையுட்டனிமுதலெமமான்கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்றிருவின்மணாளனென்னுடைச்சூழலுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(இவையுமவையும்) இப்படி யெமபெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினானென்கிறார்.

ஸ்வஸங்கல்பக்ருத நிகில ஜகதுதயவிபவலயலீலனாய, ஸாவஜ்ஞகதாத்மபூதனானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வபிநிவேஶத்தாலே யென்னை வஶீகரிக்கைக்காக வென்னுடைய சூழலிலே வந்து புகுந்தானென்கிறார்..*

பன்னீராயிரப்படி.

முதற்பாட்டில், ஸாவகாரணதவ ஸாவாநதராதமதவததாலே ஸாவஸமாத்பரனாய் ஸாவஸாலபனான ஶ்ரியঃபதி, என்னுடையபரிஸரததிலே அதூரவர்த்தியாகாநின்றானென்கிறார்.

இவையுமவையுமுவையும் - அந்திகஸ்த்தமாயும் தூரஸ்த்தமாயும் அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ள அசேதநங்களும். இவருமவருமுவரும் - ஏவம்வித சேதநரும். யவையும்யவரும - எல்லாம். ஸம்ஹ்ருதிஸமயததிலே தன்னுளளே - தன்னுள்ளே. ஆகியும் - ஆம்படியாயும். ஆக்கியும - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யுண்டாக்கியும். காக்கும-ஸ்ருஷ்டமானவற்றுக்கு ஆபததுக்களைபபோக்கி அபிமதஙகளைககொடுததுரக்ஷிக்குமவனுமாய. அவையுள - அவற்றினுள்ளே அநதராதமாவாயம. தனிமுதல்- உள்ளே ஸஹாயாநதர நிரபேக்ஷ காரணமுமாய். அமமான - ஸ்வாமியுமாய். கண்ணபிரான - க்ருஷ்ணனான ஸௌலப்யததைக்காட்டி. என்னமுதம் - எனககுபோக்யபூதனாய. என்னுடை - என்னுடைய. சூழலுளான் - சூழலிலேயானான.... ... *

ஈடு - முதற்பாட்டு.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுபூதனுமாய ஸர்வாந்தராத்மாவுமான க்ருஷ்ணனானவ னென்னுடைய பாயந்ததததை விட்டுப போகமாட்டாதபடியானானென்கிறார். அவனுடைய குணாநுபவத்தோடு விபூத்யநுபவததோடு வாசியில்லையிறே யிவர்க்கு. முதற்றிருவாய்மொழியிலே பரக்க வநுபவித்தவித்தை விஶதமாயிருக்கையாலே திரளவநுபவிக்கிறார்.

(இவையுமவையு மித்யாதி) சித்வாகத்தையு மசித்வர்கத்தையும் திரளச்சொல்லுகிறது. (தன்னுள்ளேயாகியும) "இவையுமவையு

ம்" என்றிங்ஙனே பிரித்து வ்யவஹரிக்க வொண்ணுதபடி "ஸ்தேவ" (ஸதேவ) என்கிறபடியே - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயாம்படி தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு தரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (ஆக்கியும்) "பஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம்) என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே நின்றும்பிரித்து, நாமரூப விபாகார்ஹமாம்படி பண்ணியும். (காக்கும்) ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களை யிரக்ஷையாலே தடவி ரக்ஷிக்கும்படி. (அவையுள்தனிமுதல) ஸ்ருஷ்டமானபதார்த்தங்களிலே, இவை ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யந்தராத்மாவாய் நிற்கும் நிலையைச்சொல்லுகிறது. இது - பின்னை, "ஆக்கியும்" என்று ஸ்ருஷ்டியைச்சொன்னபோதே சொல்லிற்றாகாதோவென்னில்; [தத்நுப்ரவிஸ்யஎன்று] இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுக்காகப் பண்ணுமநுப்ரவேசத்தைச் சொல்லுகிறதங்கு; இங்கிவற்றுக்குச்சொலலும் வாசகஸப்தம் தன்னளவிலே பர்யவஸிக்கும்படியாக நிற்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறது. (எம்மான) தன்விபூதிவிஷயமாகத்தனக்குண்டானவோரத்தைக்காட்டி யென்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவன். (கண்ணபிரான்) இப்படியிருக்கிறவனன்றோ க்ருஷ்ணனென்கையும, அவன்றான் கண்ணுக்குத்தோற்றின றுபகரிக்குமென்கையும. (என்னமுதம்) தேவர்களதிகாரிகளா மம்ருதத்தில வ்யாவ்ருத்தி. (சுவையன்) அவ்வம்ருதத்துக்கு போக்த்ருத்வமில்லையே, சுவையன் - பரமரஸிகன். இந்தரஸிகத்வத்துக்கு ஊற்றுவாயசொல்லுகிறது (திருவின்மணாளன்) இவருடைய அம்ருதமொரு மிதுநமாயிற்று. (என்னுடைச்சூழலுளானே) பெரியபிராட்டியார் "அகலகில்லே னிறையும்" என்னப்பிறந்தவன், என் பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கை தன்பேறாக வர்த்தியாநின்றான். "யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா: ப்ரஜா: । ஸராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே" (யஸ்யப்ரஸாதேஸததம்ப்ரஸீதேயுரிமாஃப்ரஜாஃ[ஸராமேரவாநரேந்த்ரஸ்யப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) என்கிறபடியே; [லோகநாத: புரா பூத்வா ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி] லோகநாதஃ புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி) தம்மையொழிந்தார்க்கெல்லாம்நாதரானவர் ஸுக்ரீவனை நாதனாகவிச்சியாநின்றார். கிடைப்பது, கிடையாதொழிவது,தாம் முந்துறமுன்ன மிச்சியாநின்றார்...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

முதற்பாட்டு. (இவையுமிதயாதி) "அவையுட்டனிமுதல்" கண்ணபிரான், என்னுடைச்சூழலுளான்" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸ்ருஷ்ட்யாதித்யாதி) ஸாதம்யபோக பரதத்வரூபகுணநுபவம்பண்ணுகிறவிவர், விபூத்யநுபவம்பண்ணுகிறதெனனென்ன (அவனுடையவிதயாதி) குணங்களோபாதி,

ததீயதவாகாரத்தாலே விபூதியுமநுபாவயமாகையாலே சொல்லுகிருரென்றபடி. ஆனால் " நாமவன் " எனகிறபாட்டிறபடியே பரககவநுபவியாதொழிவானென்னென்ன (முதறறிருவாயமொழியிலேயிதயாதி) புநருக்திபரிஹாரமாதல. திரள-ஸமுதாயமாக.

(இவையுமிதயாதி) ஸமீபஸததஙகளாயும், தூரஸ்ததங்களாயும், அதூரவிப்ரக்ருஷடங்களாயும் ஸமீபஸததராயும், தூரஸததராயும, அதூரவிப்ரகருஷ்டராயுமுள்ள. (யவையும்யவரும) சேதநாசேதநங்களெலலாம். (தன்னுள்ளேயாகியும்) ஸம்ஹ்ருதிஸமயததிலே தனனுளளேயாமபடி பணணியும். (ஆககியும்) ஸ்ருஷடிஸமயததிலே ஸருஷ்டிததும. (காககும) ஸ்ருஷடமானவறறைரக்ஷிககும வனுய. (அவையுள் தனிமுதல்) அவறறினுள்ளே யநதராதமாவாயுமுளள அதவிதீயகாரணமுமாயெனறு ஸப்தாராததம். உக்தாநுவாதம் - " யவையும்யவரும " எனறு. " ஆகியும் " எனறு ஸமஹாரததைமுநதறசொலலிறறு - ஸருஷடி அபயய பூரவிகையாகையாலே.

ஸருஷ்டிககுபபிறபாடு அதவிதீயகாரணமாவது - ஸாவாந்தராத்மாவென்னுமதுககு ஹேதுவையருளிசசெயகிருர் (ஸ்ருஷ்டமானவிதயாதி) பூரவவாக்யத்தை ஸங்காமுகேநவிவரிக்கிருர (இதுபின்னையிதயாதி) இது - அநுப்ரவேஸம். " 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 " (அநேநஜீவேநாதமநாநுபரவிஶ்ய நாமரூபேவயாகரவாணி) என்று - ஸ்ஷ்டிக்கநுப்ரவேஸபூரவகதவம் பரதிபநநமாகையாலே, ஸ்ருஷ்டியைசசொன்னபோதே அநுபரவேஸம் ஸிததமாகாதோவெனறு ஸங்காதாதபர்யம். அநதவநுப்ரவேஸததிற்காட்டி விஙகுசொல்லுகிறதுக்கு வயாவ்ருததியை தர்ஶிபபியாநினறுகொணடு, இஙகுவிவக்ஷிதமான வநுபரவேஸததை யருளிசசெயகிருர (அநேநஜீவேநேதயாதி) ஆக, " ஆககியும் " எனகிறவிடததிலே - " 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 " (அநேநஜீவேந) இதயாதி வாகயோகதமான ஸ்ருஷட்யாத்தாநுபரவேஸஞ் சொல்லுகிறது; " அவையுடடனிமுதல் " எனகிறவிடததிலே ஸருஷ்டமான பதாரததங்களுடைய ஸத்தாநிரவஹணாததமான ஸததித்யர்ததாநு பரவேஸஞ் சொலலுகிறதெனறு கருதது. ஸ்ருஷடயர்ததாநு பரவேஸமெனறும், ஸ்த்திதயாததாநு ப்ரவேஸமென்றும், அநுபரவேஸம த்விவிதம். காரணாவஸததையோடு காரயாவஸததையோடுவாசியற ஸாவதாசிதசிதநுபரவிஷடனான பரமாதமாவுக்கு ஸருஷ்ட்யாததாநுப்ரவேஸமாவதேது, ஸ்ததிதயாததாநுபரவேஸமாவதேதெனனில; " 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 " (தததககார்யாநுகுணஸந்நிதிவிஶேஷம்) என்று ஸம்பரதாயம். சிலஸ்ரீகோஶஙகளிலே, " 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 " (அநேநஜீவேந) இதயாதிவாகயமிலலை , " இதுபினனை " இதயாதிஸங்காவாக்யாநந்தரம், " தததநுபரவிஶ்ய எனறு இவறறினுடைய வஸதுதவ நாமபாகதவஙகளுக்காகப்பண்ணுமநுபரவேஸததைச சொலலுகிறதங்கு. இஙகிவறறுககுச்சொல்லும் வாசகஸபதம் தன்னளவிலே பர்யவஸிககும்படியாக நிறகும்நிலையைச சொல்லுகிறது" எனறு பரிஹாரவாகயாவலி சிலஸ்ரீகோஶஙகளிலேயிருக்கிறது. அநதபக்ஷததிலே " சொலலிறறுகாதோவென்னில, எனறவநநதரம், ' அநேநஜீவேநாதமநாநுபரவிஶ்ய எனறு ' எனறுகூட்டிககொள்வது , ' தததநுபரவிஶ்ய எனறு ' என்கிறதை

'இங்கு' என்றவநந்தரம் கூட்டிக்கொள்வது" என்று வாக்யத்தைத் திருத்துவா்கள். "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு - "அக்நிஹோத்ரஞ்ஜுஹோதி" (அக்நிஹோத்ரமஜுஹோதி) "யவாகூம்பசதி" (யவாகூம்பசதி) என்றவிடத்திற்போலே, பாடக்ரமத்தை யநாதரித்து ஆர்த்தக்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து தத்தேவாநுப்ராவிஸத், தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தத்நுப்ரவிஸ்ய ஸச்சத்யச்சா பவத் இத்யந்வயஃ கர்த்தவ்யஃ. அங்கு - "ஆக்கியும்" என்கிறவிடத்திலே. இங்கு - "அவையுடனிமுதல்" என்கிறவிடத்திலே.

"இவையுமவையும்" இத்யாதிசகநந்தரம், "எம்மான" என்றதுக்கு பாவம் (தன்விபூதியித்யாதி) ஓரம் - பக்ஷபாதம். "கண்ணபிரானென்றதுக்கு-க்ருஷ்ணனுபகரிக்குமவனென்னுதல், கண்ணுக்குவிஷயமா யுபகரிக்குமவனென்னுதல். இவ்வர்த்தத்வயத்தையும் நந்தரோண வருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) (க்ருஷ்ணனென்கையும) க்ருஷ்ணனுயவதீர்ந்தவதரிக்குமவனென்கைடம். "என்" என்றதுக்கு பாவம் (தேவாகளித்யாதி) இழையுங்கூட்டிபாவம் (அவம்ருதத்துக்கித்யாதி) "சுவையன்திருவினமணாளன" என்கிறபதச்சோதத்துக்குபாவம் (இநதவித்யாதி) "என்னமுதம் திருவினமணாளன" என்றுகூட்டி பாவாநந்தரம் (இவருடையவித்யாதி) "இந்த தாத்பர்யத்வயத்தாலும் - வாக்யத்வயோக்தமான புருஷகாரத்வோபேயத்வங்கள்ஸூசிதங்கள்" என்றுஸம்ப்ரதாயம்.

"திருவினமணாளனென்னுடைச்சூழலுளான" என்றுகூட்டி யவதாரணத்துக்குபாவம் (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி) "இவையுமவையும" இத்யாதியாலே-மேன்மையைச்சொல்லி, "அவன்சூழலுளான" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (யஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே சதுர்த்தே "யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமாஃ ப்ரஜாஃ ஸ ராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே" (யஸ்யேத்யாதி) "லோகநாதஃ புரா பூத்வா" ... தாப்ராப்யசாநுத்தமம்யஸஃ। லோகநாதஃபுராபூத்வா) இத்யாதி. வாத்தமாநார்த்தம் (கிடைப்பதித்யாதி) "உவதி" (இசசதி) என்கையாலே - தௌர்லப்யம் ஸித்தம்.

க்ரமேணாக

இரண்டாம்பாட்டு.

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லைஙகாலத்துலகை
கேழலொன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவாக்கெண்ணலரியா
னாழநெடுங்கடல்சோந்தானவனென்னருகலிலானே.

ஆறாயிரப்படி

(சூழல்பலபல) இப்படி யென்னுடைய சூழலிலே வந்துபுகுந்து, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும ப்ரஹ்மாதி வாங்மனஸாபரிச்சேத்யமான தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையு மெனக்குக்காட்டி யென்னைவசீகரித்து, பின்னை யென்னருகே யெழுந்தருளினானென்கிறார். *

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், அவதாரமுகத்தாலே ஆஸ்ரிதோபகாரகனானவன், என்னருகே யானென்கிறார்.

சூழல் - ஆஸ்ரிதரை வஸீகரிக்கைக்கிடான சூழ்ச்சியையுடைய அவதாரங்களை. பலபல - பலவும். வல்லான் - தனிச்சையாலே பண்ணவல்லனாய். தொல்லை - பழையதாய. அம் - அவதாரோபயுக்தமாகையாலே யழகியதான. காலத்து - வராஹகல்பத்தின் முதலிலே. உலகை - ப்ரளயார்ணவமக்நமான லோகத்தை. கேழலொன்றாகி - அத்விதீயவராஹமாயக்கொண்டு. இடந்த - இடந்தெடுத்த. கேசவன் - ப்ரளயஜலத்திலே நனைந்த மயிரழகையுடைய. என்னுடை யம்மான் - என் ஸ்வாமியாய். கருஷ்ணனுடைய வந்தவதரித்து வேழம் - பரதிபந்தகமான குவலயாபீடத்தை. மருப்பை யொசித்தான் - ஸ்ருங்கபங்கம் பண்ணினவனாய். இவ்வுபகாரம் விண்ணவர்க்கு - அதிஸயிதஜ்ஞாநரான தேவர்களுக்கும். எண்ணல் - நினைக்க. அரியான் - அரியனாய். பின்னையுமாஸ்ரிதர் குதவுகைக்காக ஆழம் - அகாதமாய. நெடும் - பெருத்த. கடல் - க்ஷீரார்ணவத்திலே. சேர்ந்தானவன் - கண்வளர்ந்தருளினவன். என்னருகலிலான் - என்னருகான விடத்திலேயானான. அருகலிலென்றும் - ஏழாம்வேற்றுமை. . . . .*

---

௩ - இரண்டாம்பாட்டு.

என்பரிஸரத்திலே வாத்திருத்தவன், அதுஸாதமித்தவாறே யென்னருகே வந்து நின்றானென்கிறார்.

(சூழல்பலபலவல்லான்) இப்போது சூழலென்கிறது - அவதாரத்தை அவதாரத்தை "சூழல்" என்பானென்னென்னில்; சேதநரையகப்படுத்திக் கொள்ளுமதாகையாலே. ஜாதிபேதத்தையும், அவாந்தர பேதத்தையுமபற்ற (பலபலவென்கிறது) (வல்லான்) காமநிபந்தநமாகப்பிறக்கு மவனுக்கும் முடியாதபிறவிகளைப் பிறக்கவல்லான். காமம் செய்யவல்லதன்றிறே, அநுக்ரஹம் செய்யவல்லது. அவற்றிலே யொரு சூழல் சொல்லுகிறார். (தொல்லை) வாராஹகல்பத்தினாதியிலே. (அங்காலத்து) தன்வடிவைக்கண்ணுக்கிலக்காக்கின காலமிறே, அத்தைப்பற்ற - அநுகாலமென்கிறார். (உலகை) ஒருதிருவடி திருவநந்தாழ்வானுக்காகத் தானிப்படிப்படப்பெற்றதோ', ஸங்கல்பத்துக்கும் பாத்தம்போராதபூமிக்காகக்கிடீர். (கேழலொன்றாகி) தன்மேன்மையோடணைந்திருப்பதொரு வடிவைத்தான் கொள்ளப்பெற்றதோ'. (ஒன்றாகி) பின்பு ஸர்வஸக்தியான தானே "இவ்வடிவைக்கொள்ள" என்னிலு மொண்ணுதப்படியத்விதீயமா யிருக்கிறபடி. பூமி, ப்ரளயத்திலே யகப்பட்டவாறே, நீருக்கும்சேற்றுக்கு மிளுயாதவடிவைக்கொண்டு விதத்தையன்றோன்; அது அவன்கொண்டவடிவாகையாலே அழிவுக்கிட்ட வடிவுதனக்கேயாலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கும் * பன்றியாமதேசிறே. (இடந்த) அஞ்

ஜாதிக்காகவுள்ளதொருகுண மாயிற்றுசசெருககு, ஸ்ரீயஃபதியவ்வடிவைக் கொண்டாற் சொல்லவேண்டாவிறே. அண்டபித்தியிலேசோந்த பூமியை ப்புக்கெடுத்துக் கொணடேறினுன். (கேசவன்) ப்ரஶஸ்தகேஶன். அப போதைத்திருமேனியு மூளமயிருமாயநின்றதிலே. (என்னுடையம்மா ன்) ஸம்ஸாரபரளய ங்கொணட வெனனையெடுத்தவன். (வேழமருபபை யொசித்தான்) குவலயாபீடத்தினுடைய மருப்பையநாயா ஸேநமுரித்த வன். அப்படியேயென்னுடைய * மதக்களிறைந்தினையும் சேரிதிரியாமல் பண்ணினவன்.

விரோதிநிரஸநஶீலனென்றபடி. (விண்ணவாக்கெண்ணலரியான்) தனியேகுவலயாபீடத்தோடே பொருதவன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள மநோர தத்துக்கு மவ்வருகானவன் . (ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான்) அந்தபர ஹ்மாதிகள் கூக்குரல கேடகத்திருபபாற் கடலிலே சாயந்தருளினவன். ஆ ழம் - உறுத்தாமைககு. நெடுமை * தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலா தபலபரப்பி வேண்டினபடி கண்வளாந்தருளுகைக்கு. (அவனென்னரு கலிலானே) அவர்களைபபோலேயெனககதுாரவிப்ரக்ருஷ்டமாகவும் நிற் கிறிலன்... ..*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரண்டாம்பாட்டு. (சூழலித்யாதி) " என்னருகலிலான " என்றதைக் கடாக்ஷித்தவதாரிகை (என்பரிஸரத்திலேயித்யாதி)

" சூழல் " என்கிறது - கீழ்போலேபரிஸரவாசியன்று, அவதாரவாசியெ ன்கிறுர் (இபபோதித்யாதி) சேதநரைசசூழநதுகொளளுமது - சூழலென்றபடி. சூழ்ந்துகொள்ளுகை - வளைததுககொள்ளுகை. வீபஸைககுபாவம் (ஜாதிபேதே த்யாதி) அவாநதரபேதம் - ஏகஜாதியிலுளளபேதம். பலவுடையான எனளுதே, " வல்லான் " எனறதுககுபாவம (காமரூபநதநேத்யாதி) காமவஶ்யனுககொழி ய, அகாமவஶ்யனுக கநேகஜநமஙகூடுமோவெனன (காமமசெயயவல்லதித்யாதி) அநுக்ரஹம் நித்யமாகையாலே பராாததமாகவநேகாவ தாரஙகளுண்டென்று க ருதது.

காலததுககழகேதெனன (தனவடிவையித்யாதி) பாததம் - தரம். " கே ழல் " என்றதுககுபாவம் (தனமேன்மையோடித்யாதி) அணைநது - கூடி. " ஒன று " எனறதுககுபாவம் (பின்புஸாவஶகதித்யாதி) கொளளவென்னிலும - பரிகர ஹிக்கவேணுமெனருலும். ஒணணுத - கூடாத. விஹரணம் (பூமிப்ரளயத்திலேயி த்யாதி) அழிவுககிடடவடிவு - வய்யததுக்காக ஸம்பாதித்தவடிவு - அதாவது - ரா ஜாக்கள ஸவாாததமாக நல்லபதார்த்தங்களும் ஸமபாதியாநிற்கசசெய்தே, புறசசி லவுக்காகவும் சில ஸம்பாதிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதருடைய வாபத்ரக்ஷணார்த்தமா ககொண்ட வடிவென்றபடி. ஆலததிலழிகை - ஆலததியெடுக்க. அபபடியிருக்கு மோவென்ன, ப்ரமாணம் (பன்றியாமித்யாதி) நாய்ச்சியாாதிருமொழி. வராஹ

மானதேஜஸ்ஸையுடைய தேவனென்றபடி. எடுத்து என்னாதே, “ இடந்து ” என்கிறது - செருக்கின கார்யமாகையாலே. அத்தையருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாதிக்காக வித்யாதி) (சொல்லவேண்டாவிறே) செருக்குக்கு என்று சேஷம். செருக்கு - காவம்.

உளைமயிர் - கேஸரங்கள். “ உலகையிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான் ” என்றுகூட்டிபாவம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி)

“ வேழமருப்பையொசித்தானென்னுடையம்மான் ” என்றுகூட்டிபாவம் (அப்படியேயித்யாதி) முதற்றிருவந்தாதி (மதக்களிறித்யாதி) ச்ரோத்ராதிகளாகிற மத்தகஜங்களைந்தையும் விஷயங்களாகிற குடியிருப்புகளிலே ஸஞ்சரியாதபடியாக வென்றபடி. பலிதம் (விரோதீத்யாதி)

“ விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான் ” என்கிறபதத்தைக் கீழும்மேலுங்கூட்டி யோஜிப்பது. தனியே - அஸஹாயேந. விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமே (ஆழமித்யாதி) நெடுமை-தைர்க்யம். (தாளுமித்யாதி) ஒப்பில்லாதபல திருவடிகளையும் திருத்தோள்களையும் திருமுடிகளையும் பரப்பியென்றபடி.

அவர்களைப்போலே - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குப்போலே. அருகலிலான் - அருகானவிடத்திலேயானென. ஸமீபஸ்தனென்றபடி. அருகல் - அந்திகம். “ அருகலில ” என்று - ஸப்தமி.

க்ரமேணநவ:. ……. …. … …………………………………………*

மூன்றாம்பாட்டு.

அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன்
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ
னொருகதியின்சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடுடனே.

ஆறாயிரப்படி.

(அருகலில்) ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணாநவதிகாஸங்க்யேய குணவிசிஷ்டனாய, அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய, பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையனாய், ஸ்ரிய:பதியாயிருந்த வெம்பெருமானென்னருகே வந்து பின்னையொருபடியாலென்னோடு ஸம்ச்லேஷித்துவிட்டிலன்; ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ச்லேஷியாநின்றானென்கிறார் ……………………………………*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்னோடுகூடிநின்று பஹுமுகமாக ரஸிப்பியாநின்றானென்கிறார்.

அருகலில் - அபக்ஷயாதிதோஷரஹிதமாய. ஆய - ஸதாஸ்திதவத்தாலே நித்யமாய். பெரும - அபரிச்சிந்நமான. சீர் - குணங்களையுடையனாய். அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான. முதலவன - ப்ரதாநனாய். கருதிய - மிகவுங்கருகின. நீலம் - நீலரத்நமபோலே. நல - நன்றான. மேனிவண்ணன - திருமேனிநிறத்தையுடையனாய. செம - அவவடிவுக்கு பரபாகமாம்படிசிவந்த.தாமரை - தாமரைபோன்ற. கணணன - திருக்கணகளையுடையனாய. பொரு-செறிந்த. சிறை - சிறகையுடையனான. புள - பெரியதிருவடியை. உவநது - மிகவும்விரும்பி. ஏறும் - மேறகொள்ளக்கடவனாய். பூமகளார - பூவிலமணம்வடிவுகொணடாற்போலே போக்யபூதையானலக்ஷ்மிக்கு. தனிக்கேளவன - அத்விதீயபோகதாவானவன. என்னோடுடனே - என்னோடுகூடிநின்று. ஒருகதியின - ஒருவழியாலுள்ள. சுவை-இனிமையை. தநதிட்டு-தநது. ஒழிவிலன-தவிருகிறிலன்.

ஹேயப்ரதயநீகமாய ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான ஸவரூபவைலக்ஷணயமும், நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வரூபமானமேன்மையும், விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும், புண்டரீகாக்ஷத்வமும, கருடவாஹநத்வமும், ஸ்ரீயஃபதித்வமுமாகிற பரத்வசிஹ்நங்களாயுள்ள வறுசுவையுந்தாராநின்றானென்றுகருத்து. அருகலென்று - குறையாய, க்ஷயமென்றபடி. .... *

௩-மூன்றாம்பாட்டு.

திருவடி, திருவநந்தாழ்வான, பிராட்டிமார் தொடக்கமானாரோடு ஓரோவகையாலே பரிமாறுமவன், என்னளவிலொரோவகையில பரிமாறிவிடமாட்டுகிறிலனென்கிறார்.

அருகல் - குறைகை. கேடு. இலலென்பது - இல்லாமை. குறையின்றிக்கே, ஆய - ஆன. நன்றான. ஹேயப்ரத்யநீகமுமாய் கல்யாணைகதாநமுமான நிரவதிககுணங்களையுடையனுமாய, அக்குணங்களை நித்யஸூரிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுவிக்குமவனுமாய, அவர்கள ஸத்தாதிகள தன்னதீநமாம்படியிருக்கிறவன. (கருதியநீலநன்மேனிவண்ணன) கறுத்து செய்த்துப்பேசக்கவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமானதிருமேனியிலநிறத்தையுடையவன. விலக்ஷணமானதிருமேனியிலகறுத்துசெய்ததநிறத்தையுடையவன். அவர்களை ஸதாநுபவம்பண்ணிவைக்கும்போது படிவிடும்படி. (செந்தாமரைக்கணணன) அகவாயிலகுணங்களுக்கு பரகாஶகங்களான திருக்கணகளையுடையவன. (பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும) ஸர்வேஶ்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுவதாகநினைத்து "வா" என்றழைத்தால, அவனுடைய அங்கீகாரத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே பெருக்காறுசுழித்தாற்போலே சுழித்துத் தன்னிற்றான்பொராநின்றுள்ள சிறகையுடையனாய்க்கொண்டாயிற்று தோற்றுவது. அவனும் "நாமிவனைமேற்கொள்ளப்பெற்றோமே" என்று திருவுள்ளத்தில் ப்ரீதியோடே யாயிற்று மேற்கொள்ளுவது. (பூமகளார்தனிக்கேள்வன்)

புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாற்போலே யிருப்பாளாய் போகய
தைகவேஷையான பெரியபிராட்டியாரகது வல்லபனென்றால, இப்படி
பபட்ட வைஸ்வர்யததுககு இரண்டாம்விரலுக்காளிலலாதபடியிருககிற
வன். (ஒருகதியினிதயாதி) அவாகளோடு பரிமாறுமாபோலே யொ
ருவழியாலவநத ரஸததைதததநது விடுகிறிலன், என்னளவில நிதயஸூரி
களெலலாபக்கலிலுமபண்ணு மாதாததை யென்பககலிலே பண்ணுகி
ன்றான். (உடனே) "இவனொருவிபூதிமான், அநயபரன்" என்றுதோ
றறவிருக்கிறிலன. நித்யவிபூதியில் கேளவியுமிஙகேயிருந்தேயாமிததனை.
"தண்டாமமசெய்து" எனறு - நிதயவிபூதியில பண்ணும்விருப்பததை
ப்பண்ணினானெனறா கீழில திருவாயமொழியில; இதில - அவவிபூதியி
லுள்ளாரோடு பரிமாறும்படியை யெனனொருவனோடு பரிமாறினானெ
னகிறா.......... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

மூனறும்பாட்டு. (அருகலிலாயவிதயாதி) "பொருசிறைபபுள்ளுவநதே
றும்" இதயாதிகளைக்கடாக்ஷிததவதாரிகை (திருவடியிதயாதி) இவாகளைசசொ
னனது - திருவநநதாழவானுககுமுபலக்ஷணம.

கேடு எனறது - விவரணம. குறைவாலே - ஹேயதையைச்சொன்னபடி.
"பெருஞசீா" எனறதுககாததம் (நிரவதிககுணஙகளைபெனறு) "ஆதி" எனற
துககாததம் (அககுணஙகளையிதயாதி) ஆதியதஇதயாதிः எனறுய, அமரர்களா
லே குணவிஶிஷ்டதவேந ஸவீகரிககபபடுமவனெனறுய. அததாலே-ஸதாநுபாவ
யனெனறபடி. "முதலவன" எனறதுககாததம் (ஸததாதிகளிதயாதி) ஆதிஶப்
தததாலே - ஸத்திதிபரவருததிகளைசசொலலுகிறது. ஸததாதிகளுககுக காரணபூத
னெனறபடி.

"கருகிய, நீலம், நல" என்கிறமூனறையும் நிறததுக்கு விஶேஷணமாகவ
ருளிச்செய்கிறா (கறுததிதயாதி) செயதது - ஸநிகதமாய. நல் - விலக்ஷணமான.
பேசசுககவிஷயமாம்படி விலக்ஷணமானவெனறது - வைலக்ஷண்யாதிஶயததா
லே, "இனனபடி" எனறுசொலலவொணணாதெனறபடி. "நல" எனறததை
மேனிககுவிஶேஷணமாககி யருளிசசெயகிறா (விலக்ஷணமானவிதயாதி) வண
ணம - நிறம். "அமராகளாதிமுதல்வன கருகியநீல நனமேனிவணணன" என்று
கூட்டிபாவம (அவாகளையிதயாதி) படி - ஜீவநமும, திருமேனியும்.

"பொருசிறை, உவநதேறும" எனறபதஙகளுககு பாவம் (ஸர்வேஶ்வர
னிதயாதி வாக்யதவயமும) "பொருசிறை" எனகையாலே - திருவடியுடைய பரீ
திசொலலுகிறது. "உவநதேறும" எனகையாலே - ஈஶ்வரனுடைய உகபபுச்சொ
ல்லுகிறது. மேறகொள்ளுவதாக - ஆரோஹணார்ததமாக. நாமாநதரங்களைச் சொல
லாமல், "பூமகளாா" எனறதறகு பாவம (புஷபததிலிதயாதி)

அமராகளாதிமுதல்வன "பொருசிறை" இதயாதிகளை கூட்டிபாவம (அ
வாகளோடித்யாதி) கதி - வழி.

சுவை – ரஸம். அவதாரணாததம் (இவனொருவிதயாதி) அவதாரணார்த்த சரமகாஷ்ட்டாமாஹ (ஙிதயவிபூதியிலிதயாதி) பாட்டுக்கெல்லாநதாதபாயம் (தணடாமமிதயாதி)

அருகலிலாய இதயாரப்ய, தனிககேள்வனெனனேடுட னொருகதியின சுவைதந்திட்டொழிவிலன இதயநவயஃ.. .... *

நான்காம்பாட்டு.

உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகளமண்மகளாயர்
மடமகளெனறிவாமூவராளுமுலகமுமூன்றே
உடனவையொககவிழுஙகியாலிலேசோந்தவனெம்மான்
கடன்மலிமாயப்பெருமான கண்ணனெனனொக்கலையானே.

ஆறாயிரப்படி.

(உடனமா) இனிமேலவன கலந்தருளின க்ரமத்தைச்சொலலுகிறார்.

பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நபபின்னைப்பிராட்டியு மவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள்; ப்ருதிவயந்தரிக்ஷாதி ஸாவலோகஙகளு மவனுக்கு லீலோபகரணம ; இந்தலோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்ததிதி ஸம்ஹாராதிகளவனுக்குலீலை, இன்னமஅபாயநதமாய ஆஶ்சர்யமான கலயாணகுணஙகளை யுடையனாயிருந்த கண்ணன யசோதைய பிராட்டியொக்கலையிலே யிருந்தருளுமாபோலே, எனனுடையவொககலையிலே யேறியருளினா னென்கிறார.......................... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், பூர்ணனாய ஸர்வரக்ஷகனானவன எனமருஙகிலே யிராநினறானென்கிறார்.

உடன் – கூடியிருநது. அமா–தரிககுமபடியான காதல – காதலையுடைய. மகளிர் –,பிராட்டிமாா. திருமகள்–அதிஶயிதஸம்பதரூபையானலக்ஷ்மி. மணமகள–க்ஷமாததவமானபூமி. ஆயாமடமகள–அநுருபமானஆபிஜாதயநதனையும, ஆதமகுணததையுமுடையநப்பினனை. எனறு – எனறுபரதாநதயாபரஸிததைகளான. இவர் – இவாகள. மூவர் – மூவா. ஆளும் – ரக்ஷணீயமான. உலகமும் – ஜகததும். மூன்றே–ஸவாககலோகபர்யநதமானகருதகலோகமும், ஜாஸதபஸஸதயரூபமான அகருதகலோகமும், மஹாலோகமாகிற கருதகாகருதகலோகமுமாகிற மூன்றாயிருககும். ப்ரளயகாலததிலே அவை – அவறறை. உடன் – தாரதம்யவிபாகரஹிதமாக. ஒக்க – ஏகோத்யோகததிலே. விழுஙகி – விழுஙகி. ஆலிலை – ஆலிலையிலே. சேர்நதவன – கண்வளாநது. எம்மான–இவ்வபதாநததாலேயெனனை யடிமைகொணடஸ்வாமியாய. கடல் – க்ஷீரார்ணவததிலே, மலி – கணவளரு மபிவருததியையுடையனாய், மாயம் – ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதஙகளாலே, பெருமான–அநவதிகஸவ

பாவனுன. கண்ணன - க்ருஷ்ணனுனவன. எனனெஞ்சகலையான் - யஶோதைபக்கல போலேயென்னெஞ்சிலேயானுன்.

கடலினமிகுத்தமாயமென்றுமாம.. .... ௪.

ஈடு - நான்காம்பாட்டு.

மேன்மையது, அகடிதகடநாஸாமாத்தயமது, இப்படி யிருக்கிறவன், யஶோதைபபிராட்டி மருங்கிலே யிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலேவந்திருக்கை தனக்குப் பெறுபபேருக நினைத்திராநின்றுனென்கிருர்.

(உடனமாகாதல்மகளிர்) உடனே யமரவேண்டுமபடியான காதலையுடைய பிராட்டிமார். " அகலகில்லேனிறையும" என்றுயிறறிவாகவிருப்பது. அவர்களாரென்னில (திருமகள) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதாநமஹிஷியாய்ப் பட்டதுக்குரியளாய் " நகஶ்ஶ்ரிணாபராயஂதி " (நகஶ்ஶ்ரீநாபராத்யதி) எனறிருக்கும் பெரிய பிராட்டியார். (மண்மகள்) முதலிலே " குற்றம்பாரககக்கடவதோ " என்று அவனுக்குப்பொறைக்கு வாத்தாய்ப பொறைவிளையும்படியான ஸ்ரீபூமிபபிராட்டி. (ஆயர்மடமகள) அநுபவஸுகம் தானுய, தனவடிவழகாலே துவக்கித்திருவுள்ளததில் குற்றம்படாதபடி யிருக்கும நப்பின்னைப் பிராட்டி. திருமகள் - அவனைஶ்வர்யம. மண்மகள - அது விளையும்பூமி. ஆயர்மடமகள் - அத்தை புஜிக்கிற போகதாவானவளென்றுமாம.

(இவாமூவா) மேன்மைக்கும புருஷகாரத்துக்கும் தனித்தனியே அமைந்திருக்கிற இவாகள்மூவர். (ஆளுமுலகமுமூன்றே) அவர்களுடைய படுக்கைப்பற்றிருக்கிறபடி. .த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொல்லுதல் ; கீழும், மேலும், நடுவுமான லோகங்களைச்சொலலுதல.

(உடனவையொக்கவிழுங்கி) அவறறிலொன்றும் பிறிகதிர்ப படாதபடி ஏககாலததிலே தன்றிருவயிறறிலே வைத்து. விபூதிதவயமும் ரக்ஷ்யவாக்கமெனறுல, திருவயிற்றிலே வைக்குமது - பரஸ்யததுக்கு கர்ம்பவிக்குமெல்லையிலேயாகிறது. (ஆலிலைசோ்ந்தவன்) ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஒருபவனுன ஆலந்தளிரிலே சாயநதருளினவன். அகடிதகடநாஸாமாத்த்யததையுடையவன். (எமமான) அசசெயலாலே யெனனையெழுதிக்கொண்டவன். பதாலமபநமபண்ணிக்கிட ர டிமைகொண்டது. கீழிலகடிதகடநா ஸாமர்த்தயததுக்குமேலே ஒருஅகடிதகடநாஸாமாத்த்யமாயிறறிது. " நநமேயஂ " (நநமேயம்) எனறிருநத வெனனை அநங்யாாஹமாக்கினபடி. (கடலிதயாதி) திருப்பாற்கடலிலே குறைவறவநது வர்த்திப்பானுய், ஆஶ்சர்யமான சேஷ்டிதஙகளையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். அனறிக்கே, கடலிற்காட்டில்மிக்க ஆஶ்சர்யததையுடைய ஸர்வேஶ்வரனென்றுமாம்.

(கண்ணன்) அந்தவாஸ்சாயங்களெல்லாம் தன்பக்கலிலே காணலாம்படியிருக்கிறகருஷ்ணன். (என்னொக்கலையானே) யஶோதைப்பிராட்டி மருங்கிலேயிருக்குமாபோலே யென்மருங்கிலே யிராநின்றான...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

நான்காம்பாட்டு. (உடனமரிதயாதி) "உடனமா" இத்யாரப்ய, "ஆலிலை சேர்ந்தவனென்னொக்கலையான" என்கிறபதங்களைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (மேனமையதித்யாதி) "ஒக்கலையானே" என்ற ஏகாரத்தைப்பற்ற (தனக்குப்பெருப்பேருகவித்யாதி) பெருப்பேருக - அலப்யலாபமாக.

அமரவேண்டுமெப்படியான - க்ஷணமும்பிரியாதே ஸமஶ்லேஷிக்கவேண்டும்படியான. மகளிர் - பிராட்டிமார். புருஷகாரத்துக்குடலாக பாவம் (ஸாபேக்ஷவாநுகதயாதி) உவாத்தாய - உபாத்யாயையாய.

மேன்மைக்குடலாக தாத்பர்யாந்தரம் (அவனைஸ்வாயமித்யாதி) இந்த யோஜநாத்வயத்தாலும - பூர்வோத்தரவாக்யார்த்தம் ஸூசிதம்.

படுக்கைப்பற்று - ஸ்ரீகளுடையஸீமை. மூந்தினயோஜனையில், லோகஶப்தம் - சேதனவாசி. இத்தால - விபூதித்வயத்தையுஞ்சொல்லுகிறது. (கீழுமமேலும் நடுவுமானவித்யாதி) கீழாவது - "ஹூர்லோகூ ஜிதக்ரூதகம்" (த்ரைலோக்யமேதத்க்ருதகம்) என்கிறபடியே க்ருதகமானத்ரைலோக்யம். அதாவது - பாதாளலோகங்களோடேகூட பூமியுமாகவொன்றும, புவர்லோகமும. ஸுவர்லோகமு மாகத்ரைலோக்யமும. மேலாவது - "ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யம்" (ஜநஸ்தபஸ்த்தாஸத்யம்) என்கிறமூன்றுலோகமும். இந்தமூன்றும - அக்ருதகம். நடுவாவது - "க்ருதகாக்ருதகோமஹர்லோக இதிஸ்ம்ருதஃ" (க்ருதகாக்ருதகோலோகோமஹர்லோகஇதிஸ்மருதஃ) என்கிறமஹர்லோகம. ஆக, க்ருதகம், அக்ருதகம, க்ருதகாக்ருதகம், என்கிறமூன்றுலோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி.

"உடனவையொக்கவிழுங்கி" என்றது - அவாந்தரப்ரளயவிஷயம். "அவை, உடன, ஒக்க, விழுங்கி" என்கிறபதத்ரயத்துக்கும் க்ரமேணார்த்தம் (அவற்றிலொன்றுமித்யாதி) உடன் - காத்ஸ்ன்யபரம். ஒக்க - காலபரம். பிறிகதிரப்படாதபடி - கதிர்பிரியாதபடி. ஒன்றுந்தப்பாதபடியித்யர்த்தஃ. "உலகமூன்று" என்று - த்ரிவிதசேதநரையுஞ்சொன்னபக்ஷத்தில், "ஐஹம்ஜநவைஷ்ணவாயாமாஃ । ஸர்வேநாஸ்ஜாயந்தேஸர்வம்நவ்யதிவ" (இதம்ஜ்ஞாநமபாஸ்ரித்யமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ । ஸர்கேபிநோபஜாயந்தே ப்ரளயேநவ்யதந்திச) என்றுநித்யமுக்தரை - "அவை" என்று - தச்சப்தத்தாலே பராமர்சிக்கும்போது, அவர்களையும் விழுங்கக்கூடுமோவென்ன (விபூதித்வயமுமித்யாதி) (ப்ரளயத்துக்குசாமீபிகத்துமேலலையிலேயாகிறது) பதார்த்தமவிஷயமென்றபடி. "ஸர்வம்க்லிதம்ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி" (ஸர்வம்கலவிதம்ப்ரஹ்மதஜ்ஜலாநிதி) என்கிறவிடத்திலே, 'தஜ்ஜத்வதல்லத்வங்களைச் சொல்லும்போதுதச்சப்தம் - ஸூக்ஷ்மசிதசிதவிஶிஷ்டப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது தஜ்ஜத்வத்தைச் சொல்லும்போதுதச்சப்தம் ஸ்தூலரூபேண ஆகவேணும என்கிறவாசித்யத்தைப

பறறு, தசசபதம் - நிஷ்கருஷ்ட பரஹ்மததைபபராமாஶ்ரிக்கிறது' என்ருெதுக்கி ஶருதப்ரகாஶிகாகாரா வயாக்யாநம்பண்ணிறுறபோலே,' இங்குமு, காமீபவிக்கு மெலலையிலே யொதுகருகிருா " என்றுஸமபரதாயம், (பவறுன) பவநிதி - பவஃ. எனருய, உதபவியாநிறகிறவெனறபடி., தளிா - பலலவம். பலிதம (ஆகடிதேத் யாதி)

பதராலம்பநமாவது - ஆலிலையயவலம்பிக்கை, ஸ்வபாவாாத்தம். ஆவண வோலை, சாடுவுக்காததம. அடிமையோலையென்றபடி. " எம்மான் " என்றதுக்கு டாவாநதரம (கீழிலகடிதேதயாகி) விவரணம் (நநமேயமிதயாதி)

கடல்மலி - கடலிலேவாததிககிறவெனனுதல், கடலிறகாட்டில் மிககவென் னுதல. மலிதல - வாததிககையும், மிகுதியும. யஶோதைபபிராட்டி மருங்கிலே யெனறது - " கணணன " எனறததைபபறற.

காமேணுநவயஃ. .. ..

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஒககலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணெனறுதந்திடவாங்கிச்
செக்கனுசெகவனறவள்பாலுயிாசெகவுண்டபெருமான்
நககபிராஞெடயனுமிந்திரனும்முதலாக
வொககவுந்தோறறியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே.

ஆருயிரப்படி

(ஒககலை) ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸர்வஜகத்துக்கும்ஸ ரஷ்டாவாய, ஸாவஜகந்நியந்தாவாய், ஆஶ்சர்யபூதனுமாய, விரோதி நிர ஸநஸ்வபாவனுமா யிருந்தவன், என்னெககலையிலே தானிருந்தவிருப்பு எனகருஸாதமித்தவாறே, என்மாாவிலே வந்திருந்தருளினுனென்கிருர்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம, ஸர்வாதிகனுய விரோதிநிவர்ததகனுனக்ருஷ்ணன், என்ஹ்ருதய பரதேஶததிலே யடங்கியிருநதானெனகிருா.

நககபிராஞெடு-திகம்பரனுய ஈஶ்வரனுகபரஸித்தனுனருத்ரனும் அயனும்- யோநிஜநமமிலலாமையாலே அஜனெனறுபரஸிததனுனப்ரஹ்மாவும். இந்திரனும்- பரமைஶ்வாயவிஶிஷடனுகபாவித்திருக்கிறஇநத்ரனும். முதலாகவும் - முதலான ஸமஸதபதாாததங்களையும. ஒகக - ஏகோதயோகேந. தோறறிய - உதபாதிதத. ஈ சன - ஸர்வேஶ்வரனுயவைதது. அவதாரதஶையிலே ஒககலைவைத்து - யஶோதை யைபபோலேயெடுத்துவைதது ப்ரேமபாவனையாலே. முலைபபாலுண்ணெனறு - முலைப்பாலையுண்ணென்று. தநதிட - ஸதவரமாகததர. வாங்கி - அத்தையஶங்கித மாகஸவீகரித்து. செககம் - அநதபூதனையானவள் " முடிக்கவேணும் " எனறுவந் தநினைவு. செக - அவளதன்ஞெடேமுடியும்படி. அன்று - அவள்நலிவதாகவந்தவ ன்று. அவள்பால் - அவளிடத்து. உயிா - பராணனை. செக - முடியும்படி. உண்ட- அவள்தநதபாலையமுதுசெய்து. பெருமான் - ஜகத்துககீஶ்வரனையுணடாகினஸர்

வாதிகனுன. மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதன். என - என்னுடையஅவயவைகதேஸமான- நெஞ்சினுள்ளான - ஹ்ருதயபரதேஸதநுக்குள்ளேயடங்கினுன்.

செக்கம - செகுத்தல. முடிதல்.... ....

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

விரோதி நிரஸநஸீலனுய ஸர்வ ஸ்ரஷ்டாவானவன் வந்தென்னு டைய ஹ்ருதயஸ்த்தனுனென்கிருர.

(ஓக்கலைவைதது) பரிவுடைய யஸோதைப் பிராட்டியைப்போ லே தூககியெடுத்து மருங்கிலேவைதது. (முலைப்பாலுண்ணென்று) மு லைகண்நெறித்து கலேஸப்படாகினறேன், உண் என்றுறுககிககொடுகக. (தநதிட) "[illegible]" (அஸ்மாந்ஹந்தும) என்னுமாபோ லே, அந்நஞசு தமககுக்கொடுத்தாறபோலே யிருக்கையாலே "தநதிட" என்கிருராதல ; தருகை - கொடுககையாய வழங்குகையாலே, " தநதி ட" என்கிருராதல. (வாஙகி) அவள முலைகொடாவிடில் தரியாதா ளாய்ககொடுத்தாற்போலே, இவனும் முலையுண்ணுவிடில தரியாதானுயு ண்டபடி. (செக்கஞசெக) செககம என்று - மரணமாய், அவளகோலி னமரணமவள் தனனேடே போமபடியெனனுதல். அன்றிககே, செகக மென்று - சிவபபாய், அத்தால - நினைககிறது - சீற்றததையாய், அவள் சீறினசீற்றமவள் தன்பககலிலே பலிக்கும்படியென்னுதல. " இலங்கை செந்தீயுண்ணசசிவந்து" என்று-சிவபபைசசீற்றமாகபரயோகிததிறே.

அன்றியே, செககஞசெக எனறது - செக்கசசிவககவென்ருய, மு லைகொடுதத உபகாரஸ்ம்ருதியாலே திருவதரத்தில் பழுப்புததோற்ற ஸ் மிதம்பண்ணினபடியாதல. (அன்று) ஜகதுபஸம்ஹாரம்பிறககப்புககவ ன்று. தனியிடத்திலே யிவள் நலியவநதவன்று. (அவள்பாலுயிர்) அவ ள்பாலெனறது - அவளிடத்தெனறபடி. அவளுடைய ஹேயஸரீரததை ப்பற்றிநிறகிறவுயிா. (செக) முடியுமபடி. அன்றிககே அவள்பாலையும் உயிரையும் முடியுமபடி எனறுமாம. " முலையூடுயிரைவற்ற வாஙகியுண் டவாயான் " என்னக்கடவதிறே.

முலையாலநினைககிறது - பாலையிறே அஙகு. முலையுண்டான் என் ருல் - முலைப்பாலுண்டா னென்றபடியிறே. (உண்டபெருமான்) அவ ள்முலையுண்டு அவளை முடித்து, ஜகத்துககொரு ஸேஷியைத்தந்தவன் ; "[illegible]" (ஸ்தந்யந்தத்விஷ ஸம்மிஸ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகதகுரோஃ) என்கிறபடியே. (நக்கபிரானித் யாதி) ஸ்வகோஷ்ட்டிக குபகாரகனுக ப்ரஸித்தனு யிருககிற ருத்ரனே டேகூட, அவனுககும் ஜநகனுன சதுர்முகனும், அவனுக்கு மிவ்வருகா ன இந்த்ரனுந் தொடக்கமாக இவ்வருகுள்ளாரெல்லாரையும், அத்திக்காயி

லறுமான்போலே யொன்றாக வரும்பிக்கும்படி பண்ணின ஸர்வேஶ்வர ன். (மாயன்) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே அநுப்ரவேஶ முதலான ஆ ஶ்சர்யத்தையுடையவன். (ஸர்வஶரீரியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்) (எ ன்னெஞ்சினுளானே) என்ஶரீரத்தி லேகதேஶத்தைப்பற்றிநின்றான்....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஐந்தாம்பாட்டு. (ஒக்கலையித்யாதி) " உயிர்செகவுண்டபெருமான், ஒக கவுந்தோறறியவீசன், என்னெஞ்சினுளானே " என்கிறபதங்களைக் கடாக்ஷித்தவ தாரிகை (விரோதித்யாதி)

" ஒக்கலைவைத்து " என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவம் (பரிவுடையவித்யா தி) முலைகொடுத்தாளென்றதே, " முலைபாலுண " என்றுவிஶேஷித்ததுக்குபாவ ம் (முலைக்கண்ணித்யாதி) உறுக்கி - அதட்டி. கொடுத்தாளென்றதே, " நஞ்ச " எ ன்கிறதென்னென்ன (அனுமாநஹந்த்ரு மித்யாதி) யுத்தகாண்டே ஸப்தத்ஶே, "ஏஷஸர்வாயுதோபேத:ச்சதுர்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: । ராக்ஷஸோப்யேதி பஶ்யத்வம் அஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஶய:. " (ஏஷஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர் பிஸ்ஸஹராக்ஷஸை: ராக்ஷஸோபயேதிபஶ்யதவமஸமாநஹந்தும்நஸம்ஶய:.) ராமம்ஹந்தும் என்னவேண்டும்ஸ்தாநத்திலே, அவனைஹிம்ஸிக்கை-தங்களை ஹிம் ஸிக்கிறதாகநினைத்து, " அஸ்மாந்ஹந்தும் " (அஸமாநஹந்தும்) என்றுசொன் னாறபோலேயென்றபடி. அநஞ்சு - அவனுக்குக்கொடுத்தநஞ்சு. வழக்குகையா லே - ப்ரயோகமுண்டாகையாலே. நஞ்சுவுண்ட என்னவமைந்திருக்க, " வாங்கி". என்றதுக்குபாவம் (அவளித்யாதி) ஆதராதிஶயந்தோற்றுகிறதென்றபடி.

மூந்தினஆதத்தவயத்துக்கும், செக-போகவென்றபடி. மூன்றாமர்த்தத்து க்கு, " செக்கம் " என்றும், " செக " என்றும் - சிவப்பாய, மிகவும்சிவக்கவென் றபடி, திருமொழி (இலங்கையித்யாதி) லங்கைதக்கமாம்படிகோபித்தென்றபடி, (சிவப்பையித்யாதி) சிவப்புக்குவாசகமானஶப்தத்தை சீற்றத்துக்கு ப்ரதிபாதக மாக ப்ரயோகித்ததிறேயென்றபடி. [மழலைமென்னகை யிடையிடையருளாவாயி லேமுலையிருக்கவென்முகத்தே [வாயிலேமுலையிருக்கச்செய்தே, முலைசுருக்கும்படி யாக வென்முகத்திலே நடுவேநடுவே மழலைச்சிரிப்பாகச்சிரித்துக்கொண்டென்றப டி. பழுப்பு-சிவப்பு. " அன்று " என்றதுக்கு தாத்பர்யஸித்தார்த்தம் (ஜகதித்யா தி) ஶப்தஸித்தார்த்தம் (தனியிடத்திலித்யாதி) பாலையுமுயிரையுமொக்க வுண்ட துக்கு ப்ரமாணம் (முலையூடித்யாதி) திருமொழி. பூதனையுடைய முலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்கவறும்படியாக வாங்கிபுஜித்தவாயை யுடையவனெ ன்கை. " அவள்பால் " என்றதுக்கு - " முலையூடு " என்றது - ப்ரமாணமோவெ ன்ன (முலையாலித்யாதி) உக்தார்த்தத்துக்கு லௌகிக ப்ரயோகமுண்டென்கிறா (முலையுண்டானித்யாதி) " உண்ட " என்றவநந்தரம் " பெருமான் " என்றதுக் குபாவம் (அவளமுலையிலித்யாதி) உக்தார்த்தேஸம்மதிமாஹ (ஸ்தநயமித்யாதி) " ரஸ்யமாஸீத் " (ரஸ்யமாஸீத்) என்றவநந்தரம், " ஜகத்குரோ: " (ஜகத் குரோ:) என்கையாலே - விரோதியைப்போக்கி, ஜகத்துக்கு ஶேஷியைத்தந்தா னென்றுபாவம்.

நக்கன் - நக்நஃ. அததிககாயிலறுமான - அததிக்காயிறகொசுகு. ஒனறுக- ஏககாலததிலே. தோறறிய - தோறறுவிதத. ஒருகாலே ஸ்ருஷடிததவெனறபடி. அருமபிகரும்படி-தளிரவெடிககும்படி.

ஸருஷடிபரஸகதமாகையாலே, ததஸமபிவயாஹருதமான அநுப்ரவேஶப ஞசிகரணாதிகளை மாயாஶபதார்ததமாக வருளிச்செய்கிறா. (ஸருஷ—மானவித யாதி) "மாயனெனனெஞ்சினுளான" எனறுகூட்டி (எனஶரீரததிலேகதேஶத தையெனறது) மாயன்-ஸாவஶரீரி. ஏகதேஶததைப்பறறியெனறது-எனமாரவை பபறறியெனனுதல், அவதாரிகைக்குச்சேர, ஹருதயததைபபறறியெனனுதல. "நெஞ்சிடநதான" எனனக்கடவதிறே. இதுசதுர்விமஶதஸஹஸரததிலேஸப்புடம.

ஆரும்பா

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றும்யவாகருமதுவே
காயமுஞ்சீவனுந்தானேகாலுமெரியுமவனே
சேயனணியன்யவாகருஞ்சிந்தைககுமகோசரமல்லன
றூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைததோளிணையானே.

ஆருயிரப்படி.

(மாயன்) தேவாதிசரீராதிகளுககும் ததந்தர்வர்த்திகளான ஜீவர்களுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களுக்கு மாதமாவாய, ஆஶ்ரிதஸுலபனுய நாஶ்ரிதருக்குபூமியாய், அபூமியாமிடத்து அவர்களைததனையேனு முதகருஷ்டரோயாகிலுமவாகள மநஸ்ஸுககுங்கூட அபூமியாயிருநதவன்றுன்ன னமாவிலே யெழுநதருளி யிருநதவிருப்பு ஸாத்மித்தவாறே, ஸமஶலே ஷைகப்ரயோஜநனுய தனனுடையகுணங்களாலும செயல்களாலுமென் னைநைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடிதிருத்தோளி லே யிருந்தருளுமாபோலே யென்னுடையதோளிலே யேறியிருந்தருளினுன்; இப்படிமற்றுமாரேனு மொருவருககுசசெயதருளினுனே', இவனுக்கெனபக்கலுள்ள அபிநிவேஶமிருககுமபடியே! ஈதென்கிறுர். ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், அநுகூலர்கௌியனுய் பரதிகூலாக்கரியனுனவன ·என்னுடை

என - எனனுடைய. நெஞ்சினுளளான - நெஞ்சிலேவர்த்திக்கிற. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனுனவன். மறறும்யவர்க்கும் - மற்றுமெலலாக்கும். அதுவே - அப்படிசெயயுமோ. இப்படி யென்னளவிலே யெளியனுய, ஸாவாதமபூதனுய்க்கொண்டு. காயமும்-சரீரமும். சீவனும் - ஆத்மாவும். தானே - தானென்னலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனுய. காலும் - வாயுவும். எரியும் - அக்நியும். அவனே-அப்படிதனக்குப்ரகாரமாய். சேயன் - இநநிலை அநாஶ்ரிதர்ககறியவொண்ணுதபடிதூ

ரஸத்தனாய. அணியன் - ஆஶ்ரிதர்க்கறியலாம்படி ஆஸந்நனாய். யவர்க்கும் - எத்தனையேனுமதிகர்க்கும். ஸ்வயத்நத்தாற்காணுமளவில் சிந்தைக்கும் - நினைக்கவும். கோசரமல்லன - விஷயமல்லாதவனாய். தூயன - ஆஶ்ரிதர்க்கணியனானைக்கேட்டான பரிசுத்தியையுடையனாய். துயக்கன்மயக்கன். அநாஶ்ரிதர்க்கு தூரஸ்தனுமபடி ஸம்ஶயவிபர்யயஜ்ஞாந ஜநகனானவன. பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமாபோலே. என்னுடை - என்னுடைய. தோளிணையான - இரண்டுதோளிலுமிராநின்றான.

மற்றும் யவர்க்கும் அதுவேயென்றநவயமுமாம. துயக்கு - விபரீதஜ்ஞாநம். மயக்கு-ஸம்ஶயஜ்ஞாநம.. ... .*

---

௬௫ - ஆறும்பாட்டு.

ஸர்வாந்தராத்மாவானவன என்தோளைப்பற்றி வர்த்தியாநின்றானெனகிறார்.

(மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்) இதெனனபெறுபபேறு, ஆஶ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையுடையவன் என்னுடைய ஹ்ருதயஸ்தனானான். இதென்னசேராசசோத்தி. (மற்றுமயவாக்குமதுவே) மற்றுமாரேனும நான்பெற்றபேறு பெற்றாருண்டோ.

நீர பெற்றபேறுதானென்னெனில (காயமித்யாதி) இதுவென்கிறார்மேல்.

(காயமும்சீவனுந்தானே) தேவமநுஷ்யாதி ஶரீரங்களும அவ்வவஶரீரஸ்த்த மான ஆத்மாக்களும் அவனிட்டவழக்கு. (காலுமெரியுமவனே) காற்றும், தேஜஸ்த்தத்வமும, இரண்டும் - அஞ்சுக்குமுபலக்ஷணமாய, பூதபஞ்சகமு மவனிட்டவழக்கு (சேயன்) ஸ்வயத்நத்தாலே காண்பார்க்கு தூரஸ்த்தனாயிருக்கும். (அணியன்) அவனாலேயவனைக் காண்பார்க்குக் கைப்புகுந்தணியனாயிருக்கும, (யவர்க்குமசிந்தைக்கும் கோசரமல்லன்) தூரஸ்த்தனும்படிக்கெல்லைசொல்லுகிறது. எத்தனையேனு மதிஶயிதஜ்ஞாநரா யிருக்குமவர்களுக்கும கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயன்றிக்கே, மநோரதத்துக்குமவிஷயமாயிருக்கும. (தூயன) இப்படியிருக்கிறவன் யஶோதாதிகளுக்கு "யதிஶக்நோஷி" (யதிஶக்நோஷி) என்னலாம்படியிருக்கும.

(துயக்கனமயக்கன) உகவாதார்க்குஸம்ஶய விபர்யயங்களைப்பிறப்பிக்கும். (துயக்கனமயக்கன்) துயக்கு - மனந்திரிவு. "அருவினையேன" என்றகன்ற என்மநஸ்ஸைத்திரியவிட்டு; "உன்றேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறு" என்னுமபடி. திரியவிட்டென்னுடனேகலந்தவன. மயக்கம் - கலத்தலும், கூட்டுமம, (என்னுடைத்தோளிணையானே) என்னளவிலங்ஙனன்றிக்கே, திருவடிதிருத்தோளிலே யிருக்குமாபோலே யிராநின்றான். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

ஆரும்பாட்டு. (மாயனித்யாதி) “ காயமும் சீவனுந்தானே, என்னுடைத தோளிணையானே ” எனறபதஙகளைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (ஸாவாந்தராத்மேத யாதி)

பூாவோத்தரகாதாநாமாதிஷ்யநுவாதாதர்ஸநாததராநுவாததாஸநாத், அ ஸகருதுக்தோராதராதிஸயகாயதவாசசாநுபாஷணஸயபாவமாஹ (இதெனனபே ருப்பேறிதி) “ அநேநைவவாக்யேந, ‘ மற்றும்யவாக்குமதுவே’ இதயேதத்-பூாவ தர, ‘தோளிணையான்’ இதயுத்தரத்ரசஸம்பதயதஇதிஸஞ்சயதே ” இதிவதநதி. “மா யன், என ” இதிபததவயம் ஹ்ருதிஸ்தாயாஹ (ஆஸ்சாயமானவிதி) (இதெனன பெருபபேறு) புநருகதிதாதபர்யம். (இதெனனசோச்சோதறி) எனனிைதாதப ர்யம. பெருப்பேருனமைககுயபாதகம (மற்றுமாரோனுமெனறு) அஃதுமறறும்ய வாககுமே - யவாககுமோவெனறபடி.

எனனென்னில் - இனியெனனென்னிலெனறபடி. (இதுஇதி) அநேந- “ எ ன்றுடைத்தோளிணையான ” இதயேதத்பராம்ருஸ்யதே. மேலெனறது - “ தோளி ணையான ” என்றததைபபற்ற.

“ காயமும்சீவனும ” என்று - ஜாதயேகவசநமாக வருளிச்செய்கிருர் (தே வமநுஷ்யேதயாதி) இவ்விரண்டுமாதரமேயோ ? தததிநமெனன (இரண்டுமித் யாதி)

“ சேயன ” என்றதின சரமாவதி (யவர்க்குமித்யாதி) “ யவாக்கும் ” எ ன்றசஸபதாாததம் (எத்தனையேனுமிதயாதி) “ சிநதைக்குமகோசரமலலன ” எ னகிறசஸப்தாாததம் (கண்ணுக்குவிஷயமாகாமையேயனறிககேயென்றது) தூய ன-பரதவகநதாஹிதன். நிஷ்க்ருஷ்டஸௌலப்யகுணஸஹிதஇதயாத்தஃ. (இபபடி யிருககிறவன) “ தூயன ” எனறு - “ அணியன ” எனறதுக கெலலையைசசொல லுகிறதெனறபடி. “ உகவாதார்கரு ஸமஸயவிபாயயஙகளைபபிறபபிககும் ” எனகிற விடததிலே, ஓரைதிஹ்யமருளிச்செயவா - பட்டாதிருவோலககததுக்குபபலகாலு ம் ஸாஸதரியாயிருப்பாரொரு ப்ராஹ்மணன சென்ருடியிருபபானுய, அவனைகக ணடாலபட்டரும “ வந்தாயோ போனுயோ ” எனறு ஸாமாநயேந வ்யவஹரிதத ருளிசசெயவர் ? ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவா பலகாலும ஸேவிக்க எழுநதருளுவா, அவ ரைக்கணடால மிகவும க்ருபைபண்ணி யாதரிததுக்கொண டெழுநதருளியிருபபா, இததைபபலகாலுஙகண்டிருப்பாரொருவர் பட்டரைவநதுஸேவிதது, “ ஸவாமீ தேவரீா திருவோலக்கததுககு வருகிற ஸாஸதரிபரஸிததனுயிருககிறவன; அவன வநதால ஸாமாநயமாக வ்யவஹரிததருளுகிறது, ஒருஸாது ஸ்ரீவைஷணவர்வநதா ரெனருல் அவரைமிகவும் பரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது, இதிரணடையுமெனக் கருளிசசெயயவேணும ” என்ன, “ ஆனுல, எபபோதுமபோலே அவாகளிரணடு பேரும நாளையும்வருவாகள, அபபோது நீயுமெபபோதையுமபோலேபாாததிரு, இ ரணடுஞ்சொல்லுகிருேம் ” என்ன, அவருமபபடியேபாாததிருகக, மறறைநாள வெடிவோறே அநதபராஹ்மணன பரதமமவந்துஸேவிகக, அவனை யெபபோதை யும்போலே வினவியருளி, நீராரைததான பரதததவமெனறுநினைத்திருக்கிறது ’ என்ன, “ சிறிதுபரமாணஙகள் ப்ரஹ்மாவே பரதததவமெனறுசொலலுகிறது, சி றிது பரமாணங்கள விஷ்ணுவேபரதததவமெனறு சொலலுகிறது, சிறிதுருதரனே

பரதத்த்வமென்று சொல்லுகிறது ; ஆகையிலே நம்மாலே நிஸ்சயிக்கப்போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன்போனவாறே, ஸ்ரீவைஷ்ணவரொழுந்தருளி ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீராரைததான்பரதத்தவமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர 'ஸ்ரியஃபதிநாராயணனே பரததத்வம்' என்றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமகருததஞ்சமாகநினைததிருப்பதென்" என்ன, "எமபெருமானாதிருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரஸாதித்தருளுமே, அததையேதஞ்சமாக நினைத்திருப்பேன" என்ன, திருவுள்ளமுகந்து, "அபசாரத்தைக்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள" என்றருளிச்செய்து பாரததிருந்தவரைப்பார்த்து, கண்டீரோ "இருவர்க்குமுண்டானதாரதம்யம், ஆகையாலே இவரைவணங்கவோ? அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வருபஸ்த்திதியிருநதது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய்ப்போனாரென்று. "[illegible]" என்றத்தோடேசேரவருளிச்செய்கிறார் (துயக்குமனந்திரிவித்யாதி) திரியவிடுகையாவதென்னென்ன (உன்றேனேமலருமித்யாதி) இழே, துயக்குமயக்குகளுக்கு ஸம்ஸயவிபர்யயபரதவரு சொல்லி, துயக்கு - மனநதிரிவு, மயக்கம் - கலவியாகவுமருளிச்செய்கிறார் (திரியவிடடிதயாதி)

என்னளவிலன்னன்றிச்கேயென்றது - "துயக்கன்மயக்கன்" என்றதின் பூர்வார்த்தத்தைக்கடாக்ஷித்து. தவிதீயாரததத்துக்கு, மயக்கென்றதின் சரமாவதி- "தோளிணையான்" என்றதென்று கண்டுகொள்வது. அன்னன்றிகே - கலக்கை மாத்ரமன்றிக்கே.

காயமும் சீவனுமென்றுதொடங்கி, அதுமறறும் யவர்க்குமே என்றநவயம.*

ஏழாம்பாட்டு.

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையஅம்மான்
கேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி
நாளணைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே.

ஆறாயிரப்படி.

(தோளிணை) தமமோடு கலந்தருளுகைக்காக எமபெருமான் தன்னுடைய நிரவதிகமாய் நிருபமமாய ஸ்வாபாவிகமான அழகுக்குமேலே, என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக தண்ணந்துழாயகொணடணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமென்னைவிடில் தரிக்கமாட்டாதஸ்வபாவனாய்க்கொணடு என்னுடைய நாவிலேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார்.... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நிரதிஸயபோகயபூதனானவன நிரநதரமாக என்னாவிலுள்ளேயானானென்கிறார்.

தோளிணைமேலும் - ரக்ஷகமானதிருததோள்களிலும. நல் - அபிமதவிஷய மிருக்கும். மார்பினமேலும் - திருமாாபிலும. சுடர் - ஶேஷிதவௌஜ்ஜ்வலயததை யுடைய. முடிமேலும - திருமுடியிலும். கேள் - இவவொப்பனை யழகுககுபபொ ருநதின. இணை - உவமை. ஒனறும் - ஒருபடியாலும். இலாதான் - இலலாதவனு ய். கிளரும்சுடர் - ஸவாபாவிகதேஜஸஸோடே திருததுழாயினுளியுங்கலநது அ பிவருத்தமான சுடாவிடுகிற. ஒளிமூாததி - தேஜோமயதிவ்யவிகாஹததையுடைய ருனவன். நாள - நாடோறும். அணைநது - கிட்டி. ஒன்றும் - சிறிதும. அகலான்- அகலாதவனுயககொணடு. எனனுடை நாவினுளான - எனஜிஹ்வாஸததாநததிலே யானுன.

கேள - பொருத்தம். . ...

ஈடு - ஏழாம்பாட்டு

நானுகந்தபடியே யலங்கரிததுக்கொண்டு வந்தென்னுவிலே கலந் தானென்கிறுா (தோளிணையித்யாதி) அபிமதவிஷய மிருநதவிடததுக குபபோவா ரவாகளுகந்தபடியே பூசிபபுலர்ததி யொபபிததுககொண்டு போமாபோலே, ஆழ்வாருகந்தபடியே திருத்துழாய் மாலையாலே யல ங்கருதனுய் வந்தானுயிறறு.

)வருகபபதுமதுவே, அவன்கொடுப்பதுமதுவேயிறே. * புள்ளு ந் துழாயக்கொயலவாய் மலாமேலமனத்தை யுடையராயிரு ப்பர்; திருத்தாயாா சொல்லும்போதும் "வணடுதிவளும் தணணந்து ழாயகொடீா" என்னும்; இவர்தாம் * விரைமட்டலர் தண்டுழாயென்னு ம, * கண்ணன்கழறதுழாய பொன்செயபூணமென்முலைகென்று மெலியு ம்; அவனும "தன்மனனுநீள்கழன்மேல்தண்டுழாய்நமககன்றிநலகான்" என்று இவாககலலநு கொடான்.

(தோளிணைமேலும்) "ஸமாஹாஸவரிஷ்வஜே" (ஸம்ஹாடம பரிஷஸ்வஜே) என்கிறபடியேயணைககககணிசிககிறதிருத்தோளகளிலும். (நன்மாாபின்மேலும) அணைபபிககுமவளிருககிற திருமாாபிலு ம். (சுடாமுடிமேலும்) அணைத்துககொண்டுநினறுமேனுக்கிபபாாத் தவாறே தன்னுடைய ஶேஷித்வப்ரகாஶகமாயிருககிற திருவபிஷேகததி லும. (தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணநதுழாயுடையம்மான்) தனனு டையஶேஷிதவத்தை ஸ்த்திபபிககிற திருவடிகளிலும் சாததின திருத துழாயையுடைய ஸர்வேஸ்வரன். தோளிணையித்யாதிகளுக்கு - படடா, "வீராாயிருபபாா முறபட ஆயுததததுககிடுவாகள, அபபடியேதிருததோ ளகளுக்கிட்டான்; ப்ரணயிகளாயிருபபாா அநந்தர மபிமதவிஷயத்துக கிடுவர்கள். அபபடியே பெரிய பிராட்டியா ரெழுந்தருளியிருக்கிற கோ யில் கட்டணத்துக்குக்கொடுத்தான்; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக் கு மிடடால, பின்னைத் தாந்தாம்விநியோகங்கொள்ளுமித்தனையிறே: அ

கையாலேதான்சூடினான்; ஸேஷம் பின்னையடியாரிறேகைக்கொள்ளுவார், ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச சாத்தினான்; ஆபத்துக்குதவுவா ரடியாரிறே,* தளாந்துமுறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறுப்பிளந்து வியப்பொருவாரடியாரிறே; நம்முடைய வாபத்துக்களுக்குத் திருவடிகளே துணை யானாற்போலே காணு மவனுடைய வாபத்துக்களுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிசசெய்வர். (கேளிணையொன்றுமிலாதான்) கேள்என்றவித்தை - கேழ்என்ருக்கி, அதாவது - ஒப்பாய், இணையென்றும் - ஒப்பாய், திரளவுந்தனிததனியுமொப்பில்லாதானென்னுதல்; அன்றிக்கே, கேள்என்று - உறவாய், சேர்ந்தவொப்பில்லாதா னென்னுதல. (கிளரும்) ஆற்றுபபெருக்குப்போலே மேலமேலனக்கிளராநிற்பதாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவன். "சுடா" என்றும், "ஒளி" என்றும் - பர்யாயம். இரண்டாலும் - மிக்க வொளியென்றபடி. ஒளி - பேரழகு. (மூர்த்தி) கீழ்ச்சொன்னவொப்பனை மிகையாம்படியான வடிவையுடையவன், (நாளணைந்து) நாள்தோறுமவந்து கிடடுமத்தனையலலது கால்வாங்கமாட்டுகிறிலன். (என்னுடையித்யாதி) என்னுடையஸ்துதிவிஷய மானானென்னுதல்; அன்றிக்கே, "வாசிதிஷ்டு" (வாசிதிஷ்டடந்) என்கிறபடியே, என்னுடையவாகிந்தரியத்துக்கு விஷயமானானென்னுதல... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (தோளிணையித்யாதி) (இப்பாட்டுக்குவாக்யார்த்தமாவது) (நானுகநதபடியே யலங்கரிததுககொண்டு வநதென்னுவிலேகலந்தானென்கிறுரென்று) இவருகந்தபடியே யொபபித்துககொணடுவருகைக்குஹேதுவேதென்ன (அபிமதேதயாதி) இவரபிமதராகையாலேயென்றபடி. (பூசிப்புலர்ததியொப்பித்து அத்ரத்ருஷ்டாநதத்வேந "வராஹரூபிணா" (வராஹருதிராபேண) "ஹிதயாவாஸ்தஸ்யாவீ" (ஸ்த்திதயாபார்ஸ்வதஸ்சாபி) "தம்வெருவணஸங்காஸம்" (தம்வைஸ்ரவணஸங்காஸம்) இதிஸ்லோகத்ரயஞ்சதரஷ்டவயம. பகவதபிமதவிஷய: பராங்குஸாசார்ய இத்யத்ரப்ரமாணத்வேந, "என்னதன்னதாவியும் - உனனதென்னதாவியுமினனவண்ணமேநின்ருய் - என்னதாவிமேலையாய்" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவயம். துலஸீதாமாலங்க்ருததவேநாகமநம் பராங்குஸார்யஸ்யாத்யந்தமிஷடம்கிம், பகவாநபிதேவத்தாதிகிமித்யத்ராஹ (இவருகப்பதுமிதி) இதுக்குப்ரமாணங்கள் (புள்ளூர்தியித்யாதி) திருவிருத்தம். பெரியதிருவடியைநடததும் ஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணனுடைய மதுஸ்யநதியான திருத்துழாயினுடைய வட்டணிததவாயையுடைத்தான மலரிலே யபிநிவிஷ்டமானநெஞ்சோடேகூட. (வணடுதிவளுமித்யாதி) வணடுகள் மதுபாநம்பண்ணி, ரஸாயநஸேவைபண்ணினாற்போலே யொளிவிடுமபடியான திருத்துழாயைக்கொடுக்கிறிலீர். (விரைமட்டலரித்யாதி) பரிமளமும் மதுவும்பரவின செவ்வித்திருத்துழாயெ

ன்ருநிற்கும். இதுவும் திருத்தாயார்வார்த்தையாகிலும், “ என்னும் ” என்று-மக ளாசைப்படுகிறதாகசசொலலுகையாலே.“ இவர்தாம் ” எனனக்குறையில்லையிறே. (கண்ணன்கழலித்யாதி) க்ருஷ்ணன்றிருவடிகளில் திருததுழாயை, விரஹவைவ ர்ணயமாகிற பொனனுற்செய்யப்பட்ட ஆபரணஶோபையையுடைய, விஶ்லேஷா ஸஹமான துவண்டமுலைக்கலங்காரமாகவேணுமெனறுசைபபட்டு, அதுகிடையா மையாலே க்ருஶஶரீராயாகாநின்ருள. “ அவனகொடுப்பதுமதுவே ” எனறதுக குபரமாணம் (அவனுமிதயாதி) (தனமன்னுநீளித்யாதி) தனனுடையதாய ஆஶ்ரிதரிருநதவிடததளவும் செலலும் திருவடிகளினமேலே மன்னினப்ரமஹரமான திருததுழாய் நமக்கன்றியுகநது வேறெருருவர்க்குக்கொடாளை.

“ தோளிணைமேலும் ” இதயாதிக்ரமநியாமகம் தவேதாவததி (ஸூகாட மித்யாதி) (அணைக்ககணிசிககிறவிதி) அதாகாத்தாபராங்குஶார்யஃ. (அணைப்பி க்குமவள) புருஷகாரபூதையாகையாலே. (அணைததுககொணடுநின்றிதி) “ சூடா ராஜ்யமதிகம் ஸம்பவநாநாமீஶ தேவிஶாநயநாபிராமௌளிஃ । சூடாமணி ஸஹஸ்ரமரீசிஹஸ்திபூஷணபவத்யுத்யாதரிஃ ” (ஆதிராஜயமதிக ம்புவநாநாமீஶதேஶிரஸிநகிலமௌளிஃ । சூளிகாமணிஸஹஸ்ரமரீசேர்ஹஸதி பூஷணபவதயுதயாதரிஃ) எனறதிவ்விடததிலே யநுஸநதேயம். திருவபிஷேகததி லும் - கிரீடத்திலும். (தன்னுடையஶேஷிதவத்தையிதி) “ உன்தேனேமலருந்தி ருப்பாதம் ” வடிவிணையில்லாமலாமகள மறறைநிலமகள பிடிக்கு மெல்லடியைக் கொடுவினையேனும்பிடிகக ” இதி-போகயதாதிஶயேந ப்ராபததவேநசஸவயம் கை ங்கர்யப்ரதிஸம்பநதிநெள பூதவாஶேஷித்வம் ஸததிரீகுருதஶ்சராஞ விதிபாவஃ. “ தோளிணைஇதயாதிகளுக்குபட்டர் ” இதயாதிவாகயம் - ரஸோக்தியாயிருக்கச் செய்தே, தாத்பாயாந்தரமாயுமிருக்கிறது. (அப்படியேதிருததோள்களுக்கு) ஶங் கசக்ராத்யாயுததரங்களாலுகையாலே. கோயில்கட்டணம் - அநதஃபுரம். “ மலயஜ ஶிலிபிஷ்டம் ஸாலதீதாமதல்பம் ஸமணிஸரவிதாநம் கௌஸ்துபஸ்வஸ்திதீபம் । தநுஜவ்ருஷவிஷாணோல்லேகசித்ரம் ச லக்ஷ்மீலலிதக்ருஹமுபாஸே ரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ. ” (மலயஜஶஶிலிபதம்ஶாலதீதாமதலபம் ஸூமணிஸரவிதா நமகௌஸதுபஸ்வஸதிதீபம | தநுஜவருஷவிஷாணோலலேகசிதரஞ்சலக்ஷ்மீலலித க்ருஹமுபாஸேரங்கஸர்வம்ஸஹோரஃ.) (ஶேஷமபினணையிதயாதி) ரஸோகதிஃ. சரணௌதாஸாஃகிம் ; தாஸாவா சரணௌஸயாதாம், தாஸாநாம்ஸவபோகோப கரண பூதமால்யாதிகமதாதவ்யம்கிமிதி ஶங்காதவயஞ்சபரிஹாரநாஹ (ஆபதது க்கிதி) அப்படியெமகேயுதவினதென்ன (தளர்நதுமிதயாதி) ஶகடாஸுரனுடை ய வுடலானது கோபபுக்குலேநதுநடுவே முறிநதும் வேறும்படிபிளநதுருமாயும்ப டியாகத் திருவடிகளைக்கார்யங்கொண்ட ஸ்வாமியானவனே. நம்முடையஆபதது க்கொழிய, அவனுடைய ஆபததுக்குத துணையோவெனன (நம்முடையவிதயாதி) துணையானபடியெனறு - “ படடரருளிசசெயவர் ” என்றந்வயம்.

(கேளிணையொன்றுமிலாதான்) ஸாம்யம்தவிவிதம் - ஸர்வாகாரஸாம்யம், ஏகாகாரஸாம்யஞ்சேதி. தஸ்மிநநுபயவிதேஸாம்யேகிஞ்சிதபி ஸாம்யமஸ்யநாஸ் தீதிப்ரதமார்த்தஃ ; அநுரூபத்ருஷடாந்தபூதஃ கஶ்சநபதார்ததோஸ்யநாஸ்தீதிதவி தீயஃ. உறவு - ஸதருஶம். “ நிரவதிகதேஜோரூப்மான ” என்றததையுபபாதிக்கிறு

ர் (சுடரென்றுமித்யாதி) அர்த்தாந்தரம (ஒளிபேரழகென்று) அதாவது - ஸமு தாயஸௌந்தர்யம். “ புனைநததண்ணந்துழாயுடையம்மான ” எனறவநநதரம் வடிவைச்சொன்னதுக்குபாவம் (கீழ்ச்சொனனவிதயாதி) ஒன்றுமகலரன் - ஏக தேஶமுமகலான். (ஸ்துதிவிஷயமானுன்) நாவாலுண்டானஸ்துதிக்கு விஷயமா னுன். வாகிநதரியத்துக்கு விஷயமானுனெனறது-அநதர்யாமியானுனெனறபடி. ப ருஹதாரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே, “ யோவாசி திஷ்டநுவாசோநர: ” (யோவாசிதிஷ்ட்டநவாசோநதர:) இத்யாதி.

க்ரமேணுந்வய:.................... ....*

எட்டாம்பாட்டு.

நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா
மாவியுமாக்கையுந்தானேயழிபபோட்ளிப்பவன்றனே
பூவியனுற்றடந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்தும்
காவிநன்மேனிககமலக்கண்ணனெனகண்ணினுளானே.

ஆறுயிரப்படி.

(நாவினுள்) ஸாஙகஸகலவேத ப்ரதிபாத்யனுய் தத்ஸ்வரூபஸ்த் திதி ப்ரவ்ருத்திஹேதுபூதனுய் நிகிலஜகதுதயவிபவ லயலீலனுய் புஷ்ப ஹாஸஸுகுமாரனுய சதுர்ப்புஜனுய் சஙகசகரகதாதரனுய் இந்தீவரதளஶ் யாமனுய் கமலபதராக்ஷனுயிருந்தவன், என்கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தரு ளினுனென்கிறுர்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தர்ஶநீயவிக்ரஹத்தோடே “ சக்ஷுஷி திஷ்டநு ” (சக்ஷுஷி திஷ்ட்டந்) என்கிறபடியே யெனகண்ணுக்குள்ளே யானுனென்கிறா.

நாவினுணின்று - நாவினிடத்தினினறும். மலரும் - பரவும். ஞானம் - ஜ்ஞா நஸாதநமான - கலைகளுக்கெல்லாம். விதயாஸததாநஙகளடைய - ஆவியும். உயிரா னஅர்த்தமும். ஆக்கையும் - உடம்பானஶப்தமும். தானே - தானிட்டவழக்காய். அளிப்போடழிப்பவன்றனே - அவறறினுடையவுதபததிவிநாஶங்களுந தானிட்டவ ழக்கானவனுய். பூவியல் - பூமாறுத. நாற்றடந்தோளன் - நாலுபெரியதோள்களை யுடையனுய். தோளகளிலே பொரு - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைப்போககுகைககு. ப டை - ஆயுதமான. ஆழி - திருவாழியையும். சங்கு - திருச்சங்கையும். ஏநதும் - ஏந்துமவனுய். காவி - நெய்தலபோலே. நல் - நன்றுன. மேனி - திருநிறத்தையும். கமலம் - கமலம்போன்ற. கணணன் - கண்களையுமுடையவன். எனகணணினுளா ன் - இவ்வழகோடேயென்கண்ணுக்குளளேயானுன.

பூவியலென்று - பூவின்ஸ்வபாவமான மார்த்தவத்தைச்சொல்லவுமாம்...*

ஈடு - எட்டாம்பாட்டு.

ஸகலவித்யாவேத்யனான ஸர்வேஶ்வரன், ப்ரமாணங்களாலே காணக்கடவவடிவை யென்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினானென்கிறார்.

(நாவினுளித்யாதி) ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான வித்யாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம். (ஆவியுமாக்கையுந் தானே) ஆவிஎன்கிறது - அர்த்ததத்தை. ஆக்கையென்கிறது - ஶப்ததத்தை. " இவ்வாதத்தைஇஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது " என்றுநியமித்துவிட்டானவனாயிற்று. ஆக, ஶப்தார்த்தஸம்பந்த மவனிட்டவழக்காயிற்று. (அழிப்போடளிப்பவன்றானே) மந்தமதிகளான சேதநருடைய ப்ரதிபத்திதோஷங்களாலும லேகக்தோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவையுருமாயுமளவிலே ஸம்ஹரித்தும், அபேக்ஷிதஸமயத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தும் போருகிறான்தானே. " அல்லாதஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைசசொலலுகிறது " என்பாருமுண்டு. (பூவியலித்யாதி) பூவாலல்லது செல்லாதபடி ஸுகுமாரமாய், கலபகதருபணைத்தாற்போலேநாலாய், சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற திருததோளகளையுடையவன். பூவியல - பூவாலேயலங்க்ருத மானதோளென்னுதல் ; பூவையொழியச்செல்லாத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனென்னுதல். (பொருபடை) பணைத்துபபூத்த கலபகதருப்போலேயாயிற்று யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தாவிருக்கும்படி. பொருபடை - யுத்தஸாதநங்களானவை. (காவிநன்மேனி) அவ்வாயுதங்களாலே விரோதியைப்போக்கி யநுபவிக்கும்வடிவழகு. (நன்மேனி) காவி, வடிவழகுக்குபமாநமாக நோநில்லாமையாலே " நன்மேனி " என்கிறார். (கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே) இவாகண்வட்டமொழியப்புறம்பேபோனால் கணவட்டகளளனமே. பெருவெள்ளத்திலேயொரு சுழிபோலேதிருக்கண்கள். (என்கண்ணினுளானே) ப்ராக்ருதவிஷயங்களை யநுபவித்துபபோந்த என்கண்ணுக்குத் தன்னைவிஷயமாக்கினான்................ ....+

ஜீயர் அரும்பதம்.

எட்டாம்பாட்டு. (நாவினுளிதயாதி) ஸகலவிதயாவேத்யனானவெனறது- " கலைகளுககெலலாமாவியுமாககையுநதானே " எனறத்தைப்பற்ற. இஸ்ஸாமாநாதிகரணயததுககுஙிபநதநம - ப்ரதிபாதயபரதிபாதகபாவம. ஆவியோடேகூடின ஆக்கையினாலே ப்ரதிபாத்யனென்றபடி. (பரமாணங்களாலே) " ஆதித்யவர்ணம்) " யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ " (யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) இதயாதிகளாலே.

ஆவியுமாக்கைய்ந்தானே " என்றஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்வாஹ்யநிர்வாஹகபாவ நிபந்தநமாகவர்த்தாந்தாம் (இவ்வவர்த்தத்தையிதயாதி) இந்தப்பக்ஷத்தில, ஞானக்கலைகளுக்கபேக்ஷிதமான ஆவியுமாக்கையு மவனிட்டவழக்கென்றபடி. பலிதம் (ஆகவிதயாதி) ஏகார்த்தமாதல்.

ஞானக்கலைகளை யழிப்பானென்னென்ன (மாதமதிகளானவித்யாதி) இத்தோஷாதிகளாலே யுருமாயந்தவிவற்றை யதாவாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக ஸம்ஹரிக்குமென்றபடி. " இவை " என்றது - விதயாவிஶேஷணகளை. ஸம்ஹரிக்கிறது கலியுகாநததிலே, ஸ்ருஷ்டிக்கிறது க்ருதயுகாதியிலேயென்றபடி. (அல்லாதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஙகளை) ஜகதஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை.

(பூவியல்) இயல்வு- ஸ்வபாவம். பூவின்ஸ்வபாவமான ஸௌகுமார்யதை யுடையவென்று, முந்தினவர்த்தம். பூவாலல்லதுசெல்லாதவெனறது - ஸௌகுமார்யோபபாதநம். செல்லாத - தரியாத. த்விதீயார்த்தத்தில், இயல்வு - அலங்காரமாய், பூவாலேயலங்க்ருதமானதோளென்றபடி. ப்ரதமார்த்த விவரணம் (பூவையொழியவிதயாதி) " ஏந்தும் " என்றதுக்குபாவம் (பணைத்திதயாதி) தடம் - பெருமை. " பொருபடை " எனறதுக்காததம் (யுததஸாதநங்களானவையெனறு)

ஆயுதாநந்தரம் திருமேனியைச்சொன்னதுக்குபாவம் (அவ்வாயுதேதயாதி) காவி - நெயதல· " நல " என்கிறவிஶேஷணத்துககுபாவம (காவிவடிவழுக்கித்யாதி) காவியில்விலக்ஷணமான மேனியெனறபடி. " வநகாநாநநம் "

(சநத்ரகாநதாநநம்) இதிவத். சந்த்ராத்காநதாநநம்.

" கண்ணினுளானே " எனகிற அவதாரணார்த்தம் (இவர்கண்வட்டமிதயாதி) கண்வட்டம் - சக்ஷுர்விஷயபரதேஶம். கண்வட்டக்களளுவது - ஸ்நேஹித்தவனுக்கொனறு வேண்டியிருகக, செய்யாவிட்டால் அவனகண்முன்னேவர பயப்படுமாபோலே, " ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா " (ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா)

என்கிறபடியே தருஷ்டிவிஷயமாக பயப்படுகையென்று ஸவபாவார்த்தம். சாடுவுககு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டங்கசாலையிலே க்ருதரிமபபணமடிககிறவன. கண்வட்டம- டங்கசாலை. திருமேனியைச்சொன்ன வநநதரம திருககண்களைசசொன்னதுககுபாவம் (பெருவெளளததிலேஇதயாதி) " என " எனறதுககுபாவம (பராக்ருதேதயாதி)

நாவினுள்நின்று மலருமென்றுதொடங்கி, அளிபபவன்றானே, பொருபடையாழிசஙகேநதும் பூவிய றுறடந்தோளன் காவிநனமேனி இத்யாரப்யாநவயः.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி
யமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே.

ஆறுயிரப்படி.

(கமலககண்ணன்) பரஹ்மாதிஸ்த்தாவராந்தமான ஸகலஜகத்தையுமபடைத் தருளினகமலக்கண்ணன், என்கண்ணினுள்ளே புகுந்தருளினான ; நானுமவனையென்கண்களால் காணப்பெற்றேன் ; அவனும் தன்னுடையசீதளமான அழகியதிருக்கண்களாலே யென்னுடைய ஸமஸ்தஸந்தாபங்களுமபோம்படி யெனனைக்குளிரப்பார்த்தருளாநின்றான் ; இப்படிமற்றுமுள்ள ஶ்ரோத்ராதிஸகலகரணங்களாலு மவனையேபுஜிக்கப்பெற்றேன் ; நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியெனக்கு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னை யென்னெற்றியுள் நின்றருளினனென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், என்கணகளிலேநின்றுப்ரகாஶியாநிறகச்செய்தே, ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவானவனென்னுடைய லலாடமதயத்திலே யானனென்கிறார்.

கமலககண்ணன் - கமலக்கண்ணனானவன். என்கண்ணினுள்ளான் - என்கண்ணுக்குவிஷயமாகாநிறகும். அததாலே “ न चक्षुषा पश्यति ” (நசக்ஷுஷாபஶ்யதி) என்கிறநிலைதவிர்நது காணபன - நானுமவனைக்காணாநின்றேன். அதுக்கடி அவன் - அக்கமலககணணன. கண்களாலே - தன்கணகளாலே. அமலங்களாக - அஜ்ஞாநாதிமலமபோம்படி. விழிக்கும - பார்ததருளாநிறகும். அததாலே ஐம்புலனும - சக்ஷுரிநதரியமுமிநதரியாந்தரங்களோடொவாசியற. அவனமோததி - அவனுக்குப்ரகாரதயாஶேஷமாயிற்று. இபபடிசெயதவனாரெனனில; கமலதது - கமலஸம்பவனாகையாலே. அயன் - அஜனென்றுபேராய். நம்பிதன்னை - ஸ்ருஷ்ட்யாதயுபயுகதஜ்ஞாநாதிபூரணனானப்ரஹ்மாவை. கணணுதலானொடும் - லலாடநேத்ரதவததாலேவயகதஶக்திகனானருத்ரனோடே. தோற்றி - தோறறுவிதது. அவர்களமுதலாக அமலம் - ஸதவோததரைகளான. தெய்வததோடு - தேவதைகளோடே. உலகம - லோகங்களையும. ஆக்கி - ஸ்ருஷ்டிககும்ஸவபாவனானவன். இநநிலைகுலையாதே என - எனனவயவைகதேஶமான. நெறறியுளான் - நெறறியிலேயா

உலகமாக்கியென்று - பே. கணணுதலானொடுமென்று - ருத்ரனுடைய அபரதாநதவநதோறறுகிறது...... ....,..................*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிலநின்றநிலை ஸாத்மித்தவாறே யென்னெற்றியிலேவந்துநிலலாநினறனென்கிறா.

(கமலககண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்) புண்டரீகாக்ஷனானவன் என்கண்ணுக்கு விஷயமானான. “ न चक्षुषा गृह्यते ” (நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே) என்கிறமாயாதைகுலைந்தது. அவனவ்வடிவை யுமுடையகண்ணுக்கு விஷ்யமாககினனில, நீ பின்னைசசெய்வதெனனெ

ன்னில (காண்பன்) நானும கண்டநுபவியாநின்றேன். இவ்விலக்ஷணவி ஷயத்தை நீர் கண்டநுபவிக்க வல்லீரானபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவ னித்யாதி) அவன் தன்திருக்கண்களாலே, என்தோஷமெல்லாங்கழிந்து நான்காணவல்லேனும்படி குளிரக்கடாக்ஷியாநின்றான். ஆனாலும், இந்த்ரி யங்களென்று சிலவுண்டே காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள், அவைசெய்ததெ ன்னென்ன (ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி) காட்சிக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸ்ரோத்ராதிகளு மவனிட்டவழக்காம்படி அவனுக்கு சரீரவத்விதேயமா ய் அங்கேபடையற்றன. (கமலத்தயனித்யாதி) திருநாபிகமலத்திலே அ வ்யவதாநேநபிறந்து, எல்லாரிலும் விஸஜாதீயமான ஜந்மத்தையுடையனா ய், தனக்கிவ்வருகுள்ளவற்றை யுண்டாக்குமிடத்தில் ஸர்வேஸ்வரனைக் கேள்விகொள்ளவேண்டாதபடி திரயேக்ஷணசதுர்முகனை லலாடநேத் ரனான ருத்ரனோடேயுண்டாக்கி, அவ்வளவில பாயவஸியாதே, ஸதவப் ரசுரரான தேவதைகளோடே லோகங்களையுண்டாக்கினவன். "நெய்யு ண்ணி" என்னுமாபோலே, "ஆக்கி" என்றது - ஆக்கும் ஸ்வபாவ னென்றபடி.

(என்னெஞ்சியுளானே) காமாநுகுணமாக ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்து விட்டான், பரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என்னெஞ்சியிலே புகுந்துநின்றான்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாமபாட்டு. (கமலக்கண்ணனித்யாதி) இத்தால்பலித்ததாதபாயம் (நசக்ஷுர்வேஷத்யாதி)

அவனகண்களாலே யமலங்களாகவிழிக்கும-அக்கமலக்கண்ணன தனகண்க ளாலே யஜ்ஞாநாதிதோஷங்களெல்லாமபோம்படி யாகக்கடாக்ஷியாநிற்கு மித் யபதாராதத:. (கடாக்ஷியாநின்றான) ஆகையாலேகாணபன என்றநவயம.

விஷயபராவண்ய ஹேதுவாகையாலே இந்த்ரியங்களை - ப்ரதிபந்தகங்களெ ன்கிறது. படையற்றன - பரிகரமாயிற்றின. படை - பரிகரம். அவனுக்குஶேஷமா யிற்றதுகளென்றபடி.

இப்படியமலங்களாக விழிக்கக்கூடுமோவென்ன; ஸங்கல்பத்தாலே ஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணவல்ல ஸர்வேஸ்வரனுக்குக கூடாததுண்டோவென்று அவனுடையகாரணத்வத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படிஸர்வாதிகனாயிருக் கிறவன் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக வென்னெஞ்சியிலே யிருக்கிறானென்கிறார் (க மலத்தயனென்றுதொடங்கி) என்றுமேலுக்கு ஸங்கதிகண்டுகொள்வது, அஜஶப்தா ர்த்தம் (எல்லாரிலுமித்யாதி) கமலத்திலே பிறக்கையாலே - அஜனென்று பேரா கிறதென்றபடி. "நம்பி" என்றதின்தாத்பர்யம் (தனக்கித்யாதி) கேள்விகொள் ளவேண்டாதபடி - கேட்கவேண்டாதபடி. முதற்கண்ணனென்றும என்றங்வயித்தரு ளிச்செய்கிறார் (லலாடநேத்ரேத்யாதி) தோற்றி - தோற்றுவித்தென்றுவிவக்ஷித் து (உண்டாக்கியென்றது) (நெய்யுண்ணியித்யாதி) "ஆக்கி" என்கிறது - ல்ய ப்பன்று, பரத்தமைக வசநாந்தரூபத்தமென்றபடி.

அவதாரணார்த்தம (கர்மாநுகுணமாகவிதயாதி) விஷயஸருஷடிசொல்லுகையாலே - காமநிபநதநதவம ஸிததமெனறுகருதது. (பரயோஜநநிரபேக்ஷமாக) அவவருகுபோக் கில்லாமையாலே - பரயோஜநநிரபேக்ஷதவம் ஸிததமெனறபடி.

க்ரமேணாநவய:...*

பத்தாம்பாட்டு.

நெற்றியுணினறென்னையாளுநிரைமலாபபாதங்கள்சூடிக்
கற்றைத்துழாய்முடிககோலககணணபிரானைததொழுவா
ரொற்றைப்பிறையணிநதானுநான்முகனுமிந்திரனு,
மற்றையமரருமெல்லாம்வநதெனதுசசியுளானே.

ஆறாயிரப்படி

(நெற்றியுள்) ப்ரஹ்மேஶாதி ஸகலதேவதைகளும, நெற்றியுளநின்றென்னை யடிமைகொண்டருளுகிற இநதத்திருவடிமலாகளைச சூடிககொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிககோலக கண்ணபிரானைததொழுவார்; அவனே ஸர்வேஶ்வரனாய அவாபத ஸ்மஸ்தகாமனான வெமபெருமான், என்னெறறியுள் நின்றருளின நிலையெனககு ஸாத்மித்தவாறே, பின்னையென்னுசசியுள்ளே வந்து புகுநதருளினா னெனகிறார்........................*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனானவன் என்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே யானானெனகிறார்.

நெறறியுணின்று - அபிமுகமாயநினறு. என்னை - என்னை. ஆளும் - அடிமைகொள்வதாய. நிரைமலா - ஆஶ்ரிதரிட்ட பூநிரையையுடைததான. பாதங்களை - திருவடிகளை. சூடி - தங்கள தலையிலே சூடி. கறறை - செறிநத. துழாய - திருததுழாயாகிற. முடிககோலம - திருமுடியலஙகாரததை யுடையனாய. கண்ணபிரானை - ஆஶ்ரிதபவயனாயுபகரிககும் கருஷ்ணனை. தொழுவார் - அஞசலி பநதாதிமுகததாலே ஆஶ்ரயிபபார். ஒறறைப்பிறை - ஏககலாரூபமான பிறையை. அணிநதானும் - ஶிரோபூஷணமாகவுடைய ருதரனும். நானமுகனும - சதுாமுகனும். இநதிரனும - இநதரனும. மற்றை - மறறுமுளள. அமரருமெலலாம் - தேவர்களெலலாரும். இபபடி யவாகளாலே தொழபபட்டவன், வநது - அநத நெறறியுள நினறும் வநது. எனதுசசியுளான - எனதலையினமேலே யானான்.. ...., ...*

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு.

ப்ரஹ்மாதிகள் தன்னைப்பெறுகைக் கவஸர ப்ரதீக்ஷராய்த் தடுமாறும்படி யிருககிறவன்றான் எனனைப் பெறுகைககவஸரம் பார்த்து வந்து என்னுச்சியுளானானா னென்கிறார்.

(நெற்றியித்யாதி) நெற்றியுள் நின்றென்னை யடிமை கொள்ளுகிற. (நிரைமலர்ப்பாதங்களைசூடி) மலரை நிரைத்தாற்போலே யிருக்கிற திருவடிகளை ப்ரஸாவஹித்து. (கற்றைத்துழா யித்யாதி) ஒருவர் மாலையைக் கொண்டுவந்து திருமுடியிலே வைத்தாலும், திருக்குழலின் ஸ்பர்ஶத்தாலே செவ்விபெற்றுத் தழையாநிற்கும். "தழைக்குந்துழாய்" என்னுமாபோலே. செவ்விபெற்றுத் தழைக்கிற திருத்துழாயோடே கூடின திருவபிஷேகத்தை யுடையனாய், தாஶநீயமான வடிவையுமுடைய உபகார ஶீலனான க்ருஷ்ணனை-நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடித் தொழுவார். (ஒற்றைப்பிறை யணிந்தானும்) ஒருகலா மாத்ரமான சந்த்ரனை ஜடையிலே தரித்து ஸுகப்ரதாநனா யிருக்கிற ருத்ரனும் அவனுக்கு ஜநகனான சதுர்முகனும், தேவர்களை மெய்க்காட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த்ரனும், மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இப்படியவர்கள் தடுமாறாநிற்க தன்னைப்பெறுகைக்கு, அதெல்லாம் தானென்னைப் பெறுகைக்குப்பட்டுவந்து, என்னுச்சியுளானாகாநிற்கிறான். ராஜாக்களந்தஃபுரத்தில், ஒருகட்டில் நின்றும் மற்றைக்கட்டேறப் போகாநிற்க, நடுவேயந்தரங்கர்முகங்காட்டித்தங்காரியங்கொண்டுபோமாபோலே, இவர் திருநெற்றியில் நின்றும் திருமுடியேறப்போகா நின்றால் ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவே முகங்காட்டித் தங்கள் காரியங் கொண்டுபோ யித்தனை.............*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பத்தாம்பாட்டு. (நெற்றியுளித்யாதி) "ப்ரஹ்மாதிகள் தொழும்படி யிருக்குமவன் உச்சியுளான" என்றதுக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி) "வந்து" என்றத்தைப்பற்ற (என்னைப்பெறுகைக்க வஸரம்பார்த்தென்றது) "தொழுவார்" என்று - அவர்கள் தடுமாற்றம்; "வந்து" என்று - இவன் தடுமாற்றம். நிரைத்தாற்போலே - அடைவுபடநிறுத்தினாற்போலே. (கற்றைத்துழாய) கற்றை - தழைக்கிற. பறிக்கப்பட்டதுழாயாகிலும், ஸ்பர்ஶவிஶேஷத்தாலே தழையாநிற்கக் குறையில்லையிறே. ஸமவாதம் (தழைக்குமித்யாதி) ஶப்தார்த்தம் (செவ்விபெற்றித்யாதி) "கண்ணபிரானை" என்கிற த்விதீயாவிபக்திக்கந்வயங் காட்டுகிறார் (நிரைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித்தொழுவாரென்று.)

ஒற்றைப்பிறை - ஏககலாமாத்ரசந்த்ரன். மெய்க்காட்டு - எண்ணிக்கை.

நெற்றியுள் நின்றென்னையாளுங் கற்றைத்துழாய முடிக்கோலக் கண்ணபிரானை, ஒற்றைப்பிறை தொடங்கி, அமரருமெல்லாம் நிரைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித் தொழாநிற்கச் செய்தே, வந்தென்னுச்சியுளான் என்றந்வயித்துப்பாவம். (இப்படியிவர்களித்யாதி) (தன்னைப்பெறுகைக்கு இப்படியவர்கள் தடுமாறாநிற்க என்றந்வயிப்பது. ஸத்ருஷ்டாந்தவிவரணம்) (ராஜாக்களித்யாதி) கீழ்ச்சொன்னதேயர்த்தவயம்.............*

பதினொன்றும்பாட்டு.

உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்
கிச்சையுட்செல்லவுணர்த்திவண்குருகூர்ச்சடகோப
னிச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு
நிச்சலும்விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே.

ஆறுயிரப்படி.

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனானவனுக்கு இப்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நீள்கழல் சென்னி பொருமென்கிறார்........................ ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக நித்யமானபகவத்ப்ராப்தியை யருளிச்செய்கிறார்.

உச்சியுள்ளே நிற்கும் - இப்படியே உச்சியிலே நிற்குமவனாய். தேவதேவற்கு - தேவதேவனுமாய். கண்ணபிராற்கு - கண்ணபிரானுமான. பரத்வ ஸௌலப்யங்களையுடையவனுக்கு இச்சை - தம்பக்கலவன்பண்ணின அபிநிவேஶம். உள் - தம்முடையவுள்ளே. செல்ல - நடக்க. உணர்த்தி - அத்தையவனுக்கறிவித்து. வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார். இச்சொன்னவாயிரத்துள் - அருளிச்செய்த இந்த வாயிரத்துள். அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷகரமஸூசகமான, இவை-இந்த. ஓர் - அத்விதீயமாயுள்ள. பத்து - பத்தையும். எம்பிராற்கு - எம்பெருமானுக்கு. விண்ணப்பஞ்செய்ய - விண்ணப்பஞ்செய்ய. நீள் - ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும வருவதான. கழல் - அவன்றிருவடிகள். சென்னி - இவர்கள் தலையிலே. நிச்சலும் - நிச்சலும். பொருமே - பொருந்தும்.

பொரும - பொருந்தும.. .   .. . *

ஈடு-பதினொன்றும்பாட்டு.

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்கள் தலையிலே யெம்பெருமான் றிருவடிகள் நாடோறும் சேருமென்கிறார்.

இனியெங்கே போவதாக விருந்தாரென்னில (உச்சியுள்ளே நிற்கும்) அமரர் சென்னிப்பூவான தான என்சென்னிக்கவ்வருகு "கந்தவ்ய பூமியில்லை" என்று என்னுச்சியுள்ளே வர்த்தியா நின்றான. என்னுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே தேவதேவனானானென்றுமாம்.

(உள்ளே நிற்கும்) இனியவ்வருகுபோக்கில்லை. (தேவதேவற்கு) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருக்கிற விருப்பையும் நினைக்கிறிலன். (கண்ணபிராற்கு) உபகாரஶீலனான க்ருஷ்ணனுக்கு. (இச்சையுட்செல்

லவுணாத்தி) ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தம்பக்கலுண்டான இசசையைததா மறிந்தபடியை யவன் திருவுள்ளததிலே படும்படியுணர்ததி. (வண்குருகூாசசடகோபன) ஸாவேஶ்வரனுக கறிவிததவளவே யன்றிக்கே, ஸம்ஸாரிகளுமறியும்படி பண்ணினவுதாரரான ஆழ்வார் (இசசொன்ன) இப்பாவவ்ருத்தியாலே சொனன ஆயிரத்திலு மிவையுமோர்பத்து. (எம்பிராறகிதயாதி) எமபிராற்கு விண்ணபபஞ்செயய, நிசசலும் நீளகழல் சென்னிபொரும - தனககுப்பாங்கான ஸமயத்திலே யொருகால் விண்ணப்பஞ்செயய, நாளதோறும் ஆஶாலேஶமுடையாரிருந்த விடததிலே செல்ல வளருந் திருவடிகள செனனியோடேசேரும. எம்பிரானென்றது - இபபடி ஸாத்மிகக ஸாத்மிக்கவும, இழவுமறககவு மநுபவிப்பித்தவுபகாரகனென்றபடி. ஆழ்வார்க்ரமத்திலே “ உசசியுளானே ” எனறபேறு, இதுகற்றாக்கு முதலடியிலேயுண்டாம். பொரு என்று - ஓபபாய, ஓபபாவது-சேருகையாய, சேருமென்றபடி “ உச்சியுளளேநிற்கும ” என்று - இவாபெற்றதுவே பேறுகக்கடவது.

முதற்பாட்டில, என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றானென்றார், இரண்டாமபாட்டில், அதுஸாத்மித்தவாறே யருகே நின்றானென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், தம்முடனே கூடநின்றானென்றார், நாலாம்பாட்டில, ஒககலேயிலே வந்திருந்தானென்றார், அஞசாம்பாட்டில். நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானென்றார், ஆறாம்பாட்டில, தோளிலே வந்திருந்தா னெனறார், ஏழாமபாட்டில, நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார், எட்டாம்பாட்டில், கண்ணுள்ளே நின்றானென்றா, ஒனபதாமபாட்டில, நெற்றியிலே நின்றானெனறார், பததாம்பாட்டில், திருமுடியிலே நின்றானென்றார், நிகமததில், ஆக, இத்தால் - தம்முடனே ஸாத்மிக்கும்படி கலக்கையாலே அவனை ப்ரஸாவஹிததார், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ஜீ யர் அ ரு ம ப த ம்.

நிகமம் (உசசியுளளேயித்யாதி) “ விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும்நீளக்கழல் சென்னிபொரும் ” எனறநவயிததவதாரிகை) இததிருவாயமொழியையிதயாதி)

“ உச்சியுள்ளே ” எனகிற அவதாரணத்தையும், “ நிற்கும ” எனகிறவாத்தமாநததையுககடாக்ஷிததுபாவம் (இனியெஙகேயிதயாதி) “ தேவதேவன் ” எனறததைபூாவபாவியாகவும, அபரபாவியாகவு மருளிசசெயகிறார் (அமரர்சென்னி யிதயாதிவாகயதவயத்தாலே) அவதாரணாததவிவரணம் (இனியவவருகு போக்கில்லையென்று) “ அமரர்செனனி ” இதயாதியினவிவரணம் (அயர்வறுமித்யாதி) மூன்றாம்தாதபர்யமாதல்.

(இசசையைததாமறிந்தபடியை) தாம்கருதஜ்ஞானபடியை. உட்செல்ல- அவன்றிருவுள்ளததிலேபடுமபடி. இச்சை - அபிநிவேஶம். யத்வா, உள - தம்முடையவறிவு. செல்ல - அவன்றிருவுள்ளத்திலேசெல்ல. அவனுடைய இசசாவிஷயமான தம்முடைய வறிவென்றாய், இச்சையைததாமறிநதபடியை யவன்றிருவுள

ளததிலேபடும்படி யறிவித்தவெனறபடி. வண்மையேதென்ன (ஸர்வேஶ்வரனுக் கறிவிததவிதயாதி)

இச்சொன்ன — இபபடிசசொனன. தனக்கிதயாதி) நிச்சலும் - விண்ணப் பஞ் செயய எனருல,“ கழல் சென்னிபொரும்” என்கைககுக்காலமின்றிககே யொ ழியு மெனறு கருதது. (இழவுமறககவும) பூரவாவஸ்ததாஸ்மரணதுஃககநதரஹி தமாகவும். “ கண்ணபிரான ” எனகிறவிடததிலே ஸாவவிஷயோபகாரஞ் சொல் லுகிறது, “ எம்பிராறகு ” எனகிறவிடததில - தம்முடைய விஷயமான வுபகார ஞசொல்லுகிறது, அதோரபௌநருகதயம. இததால இதுகறறவாகளுக்கு வ்யாவ ருததி (ஆழவாரிதயாதி) பகவதவிஷயீகாரத்திலும் ஆசார்யாபிமாநததுககாதிகய முண்டெனறபடி. “ பொரும ” எனருல் - “ சேரும் ” என்னலாமோ வென்ன (பொருவெனறிதயாதி) இதுகறுாககு பலபேதமில்லை; இவர்க்குள்ள பலமே பலமெனகிருா (உச்சியுளளே யிதயாதி.)

நிகமததில், திரியவும “ உச்சியுள்ளேநிறகும்” என்றதுக்குத்தாதபர்யாநத ரம் (ஆகவிததால்தம்முடனேயிதயாதி)

உச்சியுள்ளேயிதயாரபய, எம்பிராறகுவிண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல் நிசச லும சென்னிபொருமிதயநவயஃ..*

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(இவையுமவையும.)

[illegible]

(கo)

(பாயநதேதருஷ்டம்) எனனுடைசசூழலுளானே - சுறறடிகொணடு தோ றறியும் ; (அநகேஸதருஷ்டம்) அவனெனனருகலிலானே - ஸமீபததிலேவநது தோறறியும் , (ஸவவிரஹவிமுகம்) ஒழிவிலனெனனுேடனே - விட்டுபபிரியமா ட்டாதேயும் , (டிம்பவதபாரஶ்வலீநம) கண்ணனெனனெக்கலையானே - குழந தையைப்போலே ஒககலையிலேவந்திருநதும் ; (சிததேகல்பதபரவேஶம) மாய னெனனெஞசினுளானே - மநஸஸிலேவநதுபரவேஶிததும்; (புஜஶிகரகதம) எ ன்னுடைததோளிணையானே - தோளிணமேலேயேறியும ; (தாலுஸிம்ஹாஸநஸத் தம) எனனுடைநாவினுளானே - ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலேயிருநதும் ; (சக்ஷுர் மதயேநிவிஷடம) கமலககணணனெனகணணினுளானே - கண்ணினுளளேயிருந தும் ; (ஸததிதமளிகதடே) எனனெறறியுளானே - நெறறியிலேநின்றும் , (மஸத கேதஸததிவாம்ஸம்) எனதுசசியுளானே - ஶிரஸஸிலேயிருநது மிபபடியநுபவிக் கிறவெமபெருமானை “ இவையுமவையும ” என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாரபகதயங் கமான பரத்யாஹாரததி லுகததரமததாலே ஸாதமிகக ஸாதமிககவநுபவிததருளி னுரென்கிருர்..*

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

இவையறிந்தோர்தம்மளவிலீசனுவந்தாற்ற
வவயவங்கடோறுமணையும - சுவையதனைப்
பெற்றார்வத்தான்மாறனபேசினசொற்பேசமால்
பொற்றாணருசென்னிபொரும். (கூ)

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில) இதில் எம்பெருமானுடைய ஸாதமயபோகப்ரதத்வத்தை யருளிச்செய்த பாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறா. எங்ஙனேயென்ன ; இத்தலையில் செவ்வைக்கேடு தனக்குச்செவ்வையாம்படி யிவர்களுக்குப்பாகைாகத்தன்னை யமைத்துப் பரிமாறு மாஜவகுணயுக்தனேயாகிலும், தன்னிலைவறிந்து செவ்வியராயபபரிமாறும்திருவடி திருவநந்தாழ்வான தொடக்கமான நித்யாஸ்ரிதரோடே உகபபோடேகலக்குமாபோலே, இன்றாஸ்ரயிக்கிறவிவர்களோடுகபபுடனே கலந்து பரிமாறக்கூடுமோவெனனில் ; அவாகளெல்லாரோடும் ஒரோபரகாரத்தாலே பரிமாறுகிறவன, அவாகளெல்லாரோடும் பரிமாறுகிற பரிமாற்றமெல்லாவற்றையு மிவனொருவனுடனே ஸாவேநதரியங்களாலும் ஸர்வகாத்ரங்களாலும பொறுக்கபபொறுககப பரிமாறுமென்கிற *இவையுமவையிலர்த்தத்தை "இவையறிந்தோர்தம்மளவில" இத்யாதியாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(இவையறிந்தோர்தம்மளவில) இந்தஆாஜவகுணத்தையறிந்தவர்கள் விஷயத்திலே. (ஈசனுவந்தாற்றவவயவங்கடோறுமணையுமசுவையதனைபபெற்று) ஸர்வேஸ்வரன ஹ்ருஷ்டனாய ஸாதமிக்க ஸாதமிககஸாவாவயவங்களிலும ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ரஸந்தன்னைபபெற்று. பொறுககபபொறுகக உறுபபுத்தோறும் செறிபபுத்திரககலக்குமதான பெருப்பேற்றைபபெற்று. அதாவது - "ஸாரமோவாநரோந்தரஸ்யப்ரஸாதமபி காங்க்ஷதே" (ஸாரமோவாநரோந்தரஸ்யப்ரஸாதமபி காங்க்ஷதே) என்னும்படியான, "எனனுடைச்சூழலுளானே" "அருகலிலானே" "ஒழிவிலனென்னோடுடனே" "கண்ணனெனனொக்கலையானே", "மாயனென்னெஞ்சினுளானே" "எனனுடைத்தோளிணையானே" "கமலக்கண்ணனெனகண்ணினுளானே" "என்னெற்றியுளானே" "எனனுச்சியுளானே" என்று தலைக்குமேலே ஏறினபடியை அடியொற்றினபடி. அணையுஞ்சுவையாவது - அருகலிலாசுவை. பிராட்டி, திருவடி, திருவநந்தாழ்வானொட்டைககலவியில் ரஸஙகளெல்லாம் ஏகவிஷயத்திலேகலந்து என்றத்தை நினைககிறது. (ஆர்வத்தால் மாறன்பேசினசொலபேச) இப்படிபெறுபபேறுபெற்று, அத்தாலுண்டான அபிநிவேஸத்தாலே ஆழவாரருளிசசெய்த திவயஸூக்தியை கேவலம் வாக்காலேவசிக்க. (மாலபொற்றாள் நம்சென்னிபொரும்) ஆஸ்ரிதவ்யாமுகதனான ஸாவேஸ்வரனுடைய ஸபருஹணீயமான சரணங்கள நம்முடையசெனனித்திடரிலேசேரும். பொருவென்று-ஒப்பாய், அத்தால-சேருமெனறபடி, "நிசசலுமவிண்ணப்பஞ்செய்ய நீளகழல்சென்னிபொரும்" என்றத்தையருளிச்செய்தபடி ....*

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாய்மொழி - கூ—பாட்டு - கக.

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

பொருமாநீள் - ப்ரவேஶங்கள்

ஆருயிரப்படி.

(பொருமாநீள்படை) இப்படி யெம்பெருமான் தம்மோடே கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான நிர்வ்ருதியாலே யக்கலவியைப்பேசுகிறார் ....*

பன்னீராயிரப்படி.

பத்தாந்திருவாய்மொழியில, "இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கடி-அவனுடைய நிர்ஹேதுக மஹோபகாரகத்வமிறே" என்றநுஸந்தித்து அதுக்குப்பாதகமாக, அவன் தனவடிவைத்தம்முடைய கண்ணுக்கிலக்காக்கினபடியையும, கண்ணாமாதரத்திலும ஸுலபனென்னுமிடத்தையும, அவனுடைய அநுபாவ்யஸ்வபாவத்தையும், நிரந்தராநுபாவ்யதையையும், ஆத்தித்வமும் வேணடாத அதிஶயிதோபகாரகத்வத்தையும், அதுக்கடியான பாதவிஶேஷத்தையும், இதுக்குப படிமாவான ஸஞ்ரிபோகயதையையும், உபகாரகத்வோபயுக்தமான பூரணத்தையையும, இவ்வுபகாரகரமம் மறக்கவரிதென்னுமிடத்தையும், மறவாமைக்கவன பண்ணின யத்நவிஶேஷத்தையு மருளிச்செய்து, அவனுடைய மஹோபகாரகத்வத்தையநுபவித்துக்களிக்கிறா........... ...., ...*

ஈடு.

"கீழ்த்திருவாய்மொழியில் பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுஸந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள நிர்வஹிக்கும்படி. (அதாவது) நிர்வ்ருதியென்று - ஸுகமாய், ஸுகிக்கிறாரென்றபடி. கீழ்ப்பிறந்த ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுஸந்தித்து பட்டரருளிச்செய்வதோரேற்றமுண்டு. அதாவது - "'உச்சியுள்ளேநிற்கும்' என்றிறே கீழ்நின்றது, பேற்றிலினி யிதுக்கவ்வருகேற்றமாகச்செய்துகொடுக்கலாவதொன்றுமில்லை, இனி இதினுடைய அவிச்சேதத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கையேயுள்ளது; 'பேறுகனத்திருந்தது, இதுவந்தவழியென்ன' என்றாராய்ந்தார், இப்பேற்றின்கனத்துக்கீடாயிருப்பதொருநன்மைதந்தலையின்றிக்கேயிருந்தது; இத்தலையிலு மேதேனுமுண்டாகப்பார்த்தா

லும, அதவேஷமாதல, ஆபிமுகயமாகலிறேயுளளது, அததைஸாதகமா கசசொலலிபபோராதே, இததலையிலே பரமபகதி பாயந்தமாகப்பிறந்தா லும பேறறினகனததுககிததையொருஸாதநமாகசசொலலப்போராதே, ஒருவனேொழுமிசசம்பழங்கொடுதது ராஜயததைபபெற்றால இதுவிலே யாயிராதே; ஸாவேஶவானடியாக வரும்பேறுக்கு இந்தலையாலோரடி நிருபிக்கலாயிராதே, "வரவாறென்றிலையாலவாழ்வினிதால" என்றா மபடியிறே யிருப்பது; இவனைமுதலிலே ஸ்ருஷ்டிககிறபோது "இவன நீயவழியைததபபி நலலவழிபோகவேணும" என்றுபகரணங்களைககொ டுத்து விடுகையாலே, இவன்றலையால பிறந்தநன்மைகருமடி அவனுடை ககுமே; இனி புததயாதிலகலபதாததநகககும நிர்வாஹகனுகையா லே, அத்வேஷதொடககமாக, பரிகணைைநடுவாக, பரமபகதிபாயந்த மாகத்தானேபிறப்பிபபா னொருவன; 'நிதயஸூரிகள பேறறை அநாதி காலம் ஸமஸாரிததுப்போந்தமககுததந்தான, ஒருவிஷயீகாரமிருக்கும் படி யென' என்று, கீழிலதிருவாய்மொழியிலுங்காட்டிலும் தகயாகப்பிறநத ஸ மஶலேஷரஸத்தை யநுஸநதிதது நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று..........*

ஜீயர் அரும்பதம்

பொருமாநீள்படைபரவேஶ, "கருமாணிககமெனகணணுளதாகுமே" என்றபதததை நிதாநமாகவிவக்ஷிதது, கீழோடே யிததிருவாயமொழிக்குஸஙகதி (நிர்வருதராகிறுரென்றிதயாதி) "கீழ்பிறநதஸாவாஙக ஸம்ஶ்லேஷத்தையநு ஸநதிதது" என்றவாகயம -ப்ரவேஶததிறுதியிலே யநுஸநதேயம்.

பட்டரருளிச்செயவதோரேறறமாவது - நிர்ஹேதுகத்வாநு ஸநதாநபூர்வ கமாக நிர்வருதராகிறுரெனறு. "கீழ்திருவாயமொழியிற்பிறந்த ஸாவாஙகஸம ஶ்லேஷததை யநுஸநதிதது நிர்வருதராகிறுரெனறு முன்புள்ளமுதலிகள் நிர்வ ஹிககுமபடி, நிர்வருதியெனறு - ஸுகமாய, ஸுகிககிறுரென்றபடி. கீழ்பிறந த ஸாவாஙக ஸமஶலேஷததை யநுஸநதிதது பட்டரருளிச்செயவதோரேறறமு ணடு" எனறிஙஙனே பாடபேதமுணடு; இபபோதுயதாகரமமே யநுஸநதேயம, முன்பினாக வாகயமநுஸநதிககவேணடியதில்லை. அநுஸநதிதது - ஆராயநதுபா ரதது. அதாவது - "கீழ்பிறநத ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷததுககு ஹேதுவாகவொ னறைசசொன்னதுண்டோ" என்றாராயநதுபாரதது, காணாமையாலே பட்டரி ஙஙனேயோஜிததாரென்றுகருதது. இலலையென்கிறதென, நிதயவிபூதியிலேகொண்டு போ யநுபவிபபிககிற தேறறமனறேவெனன, அனறென்கிறார (இனிமிதிருடை யவிதயாதி) ஆகையாலே (பேறுகனததிருந்தது) எனறுகூட்டுவது. இதிருடைய- ஸாவாங்கஸம்ஶலேஷத்தினுடைய. "இபபேறறினகனததுககிடாயிருப்பது" இத் யாதிவாகயத்துக்கு - "நிதயஸூரிகளபேறறை" இதயாதிவாக்யததோடேஸஙக தி. நடுவுள்ளதெலலாம் - ப்ரஸகதாஶங்காபரிஹாரபரம்.

ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கபரிஹாரார்ததமாக இவனிடததிலும சிலவுணடாகவே ணடாவோவென்ன (இததலையிலுமிதயாதி) அஸதுகோதோஷநிஷப்ராஹ ...

த்தை ஸாதநமாகவித்யாதி) அதவேஷாபிமுகயஙகளுககு ஸாதநதவ ராஹித்யத தை கிம்புநாந்யாயத்தாலே ஸாதிக்கிறா (இததலையிலேபரமபகதீதயாதி) பரமப கதயாதிகள் ஸாதநமனறெனகைககு தருஷடாநதம (ஒருவனிதயாதி) விலை-ஸத ருஶம்.

கார்யத்தைக்கொண்டு ஏததஸதருஶகாரணத்தைக கல்பிததாலோவெனன (ஸர்வேஶ்வரனிதயாதி) இததலையாலோடி - சேதநனுலநுஷட்டிதமான ஸாத நம். நிர்ஹேதுகதவததுககு பரமாணம (வரவாறிதயாதி) ஆல-ஆஶ்சாயத்திலே. கீழ, ஸாதநதவததை அநபயுபகம்யவருளிசசெயது அபயுபகம்யவருளிசசெயகிறுர் (இவனைமுதலிலேயிதயாதி) பரிஹாராநதரம் (இனிபுததயாதிதயாதி) இனி-கிஞ் ச. "யொவ்ஷ்டிஞெஶஸ்நு" (யோபுததிமநதரோஸஞசாந) "ஶஶஸ்வ ஸஸ்வ-ஞதாநாம்" (ஈஶவரஸஸாவபூதாநாம்) இதயாதயநுஸநதேயம. கீதா ஸாநவமே,"ஷ்ஜ்ஞாநஜெஸஒொஹஃக்ஷஜெஸதஃஶஷஜெஸ்ஜஃ।ஸஃவஷஃவ ஸஓவாஸாவொஸயஸ்ஹயஓவவ।ஃஷிஸாஸஜெதாஷ்ஷிஹொஷாநம் யஶொயஶஃ।ஸவஞிஸாவாஸ-ஞதாநாம்ஜெ தவணவஷ்ஷிஷியாஃ" (புததிாஜ ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யம்தமஶ்ஶமஃ । ஸுகம்துஃகமபவோபாவோபயஞ்சா பயமேவச । அஹிம்ஸாஸமதாதுஷடிஸதபோதாநமயஶோயஶஃ। பவநதிபாவாபூதா நாமமததஏவபருதகவிதாஃ) பரிகணனையெனறது - "எணணிலுமவரும்" எனறத தைபபறற.

நிகமிக்கிறா (நித்யஸூரிகளிதயாதி) "ஓொணடானுமினறியே" இதயா தியைப்பறற (அநாதிகாலமிதயாதி) "எனகணணுளதாகும" "கண்டாயேநெ ஞ்சே" இத்யாதியைபபறற (நிரவருதராகிறுரெனறது) "ஓொண்டானுமினறி யே" எனறததைபபற்ற - பட்டாநிர்வாஹம. "ஸாவாங்கஸம்ஶ்லேஷாநுஸந்தா நததாலே நிரவருதராகிறா" எனறு - முநதினநிர்வாஹம். "நிர்ஹேதுகதவாநு ஸநதாநமும நிரவருதிககுஹேது" எனறு - பட்டர்யோஜனைககுவிஶேஷம்......*

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பா

பொருமாநீளபடையாழிசங்கததொடு
திருமாநீளகழலேழுலகுந்தொழ
வொருமாணிககுறளாகிநிமிாநதவக
கருமாணிக்கமெனகண்ணுளதாகுமே.

ஆறுயிரப்படி.

விரோதிநிரஸநஸமயத்தில அவாகளுககுததக்கபடியன்றியே, அ திகமாககிளாநதுகொண்டு செலலும்ஸவபாவமான திருவாழிதிருசசங் குமுதலான திவ்யாயுதஙகளையேநதின அவ்வழகையும், அளவிறந்தவழ

கையுடைத்தான தன்திருவடியையும ஸாவாத்மாக்களுங்கண்டு தொழுமப டியாக, ஒருமாணிககுறளாகிநிமிர்ந்த அககருமாணிககமஅவவழகோடே யென்கணணுள்ளேயிருந்ததென்கிருா. ....*

பன்னீராயிரப்படி.

முதறபாட்டில், த்ரைவிகரமாபதாநததாலே ஸாவலோகத்துக்கு முபகரிக தாறபோலே, அவவடிவை யென்கணணுககிலககாக்கிறனெனகிருா.

பொரு - விரோதிநிரஸநசீலமாய. மா - அததாலேஆநிரூபிதோத்க்ருஷ்ட மாய. நீள் - வடிவோடொககவளரக்கடவதாயுளள. படை - ஆயுதமான. ஆழிசங கததொடு - சங்கசக்ரஙகளோடேகூட. திரு - ஸ்ரீயஃபதிதவசிஹ்நங்களையுடைத்தா ன. மா - உதகாஷயுக்தமாய. நீள் - ஆஸ்ரிதரளவுஞ்செலவதான. கழல் - திருவ டிகளை. ஏழுலகும் - ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிபாகமறஸகலலோகமும். தொழ - ஸேஷத் வாநுரூபவருததியைபபணணி அநுபவிக்குமபடியாக. ஒரு - அதவிதியமான. மா ணிககுறளாய - ஆததிதவாநுரூப ப்ரஹ்மசாரி வாமநதவத்தையுடையனுயக்கொ ண்டு. நிமிரநத - காரயஸிததிஸமநந்தரமவளாநதருளின. அ - அந்தவைபவத்தையு டைய. கருமாணிககம் - நீலரதநமபோலேதாரூகீயவிக்ரஹனனவன். எனகண்ணு ளது - என்கணணுக்குவிஷயம். ஆகும் - ஆகாநிறகும்.

என்கணணெனறு - எனனிடததெனறுமாம். உளதாகுமெனற அஃறிணை - மாணிக்கமெனகையாலே. . . ..*

௩டு - முதற்பாட்டு.

இத்திருவாயமொழியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்தைத் திரளவருளிச் செய்கிறார் முதற்பாட்டில. மஹாபலி, தனவரவைவிலையாதேயிருக்க அ வன்பககலிலேதானே யிரபபாளனுயசசென்று தன்னுடைமையைத் தன் னதாககிறுறபோலே, எனககுநினைவின்றிக்கே யிருககத்தானேவந்து தன் வடிவழகை யெனகண்ணுககிலக்காக்கினன என்றுஅவன்படியை யநுஸந் தித்தினியராகிறார்.

(பொரு) திருவுலகளநதருளுகிறபோது, திவ்யாயுதங்கள் நமு சிப்ரப்ருதிகள் மேலேபொருதபடியைசசொலலுதல் ; திவ்யாயுதங்கள் தாஞெருவரையொருவ ரதிஸங்கைபண்ணிப் பொருகிறபடியைச்சொல லுதல். நமுசிப்ரப்ருதிகளோடே பொருமெனறதுசேருமிறே, [இடங் கைவலமபுரிநின்றார்ப்ப] இடததிருககையிலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது அ ப்போதப்போது பிறந்தவிஜயத்தையநுஸந்தித்து ஆர்த்துககொண்டது ; அங்ஙனார்த்துக்கொள்ள அவஸரமின்றிககே, திருவாழி, நெருபபையுமிழ் நதுவிரோதிகளை " வாய்வாய்" என்றுஒடுஙகப்பண்ணிற்று ; [விடங்கா லுந்தீவாயரவணை] திருவநநதாழ்வானுகவாதாாமேலேகிடந்த விடத் தேகிடந்து நெருபபையுமிழ்ந்தான , விரோதிபூயிஷ்ட்டமான இத்தேஸத் திலவனிபபடி செய்யசசொலலவேணுமோ ! அஙகேயுடபட இபபடிசெ

ய்யக்கடவ அவன், * ஆங்காரவாரமது கேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணையி றே, ஆங்கு - தேசமது. ஆரவாரமது - “ ஸுஹஂநூஹஂநூஹஂநூஂஸுஹஂ நூஹஂநூஹஂநூஹஂநூஷு ” (அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம அஹம ந்நாதோஹமந்நாதோஹமந்நாதஃ) என்கிற ஆரவாரம். அங்கே யதுகேட் டபபடிபடுகிறவர்கள் இங்கேயிதுகண்டா லெப்படிபடச்சொல்லவேணு மோ ; இவர்களிப்படி யலமருகைக்கடியென்னென்னில [அரவணைமேல தோன்றல] திருவனந்தாழ்வானைப படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஸ்வரன காடுமேடையுமளக்கைக்காக புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளை நிமிர்த்தபோது, * எல்லாம்படவேண்டாவோ ' அவனிப்படி வயாபரியா நின்றால், தன்னில்தான பொருதென்றபோது - அஸ்தாநேபயஸங்கை யாலே ஒருவரையொருவர் அதிஸங்கைபண்ணிப்பொருகை. ' “ ராகவ ஂஸரணஂகதஃ ” (ராகவமஸரணம்கதஃ) என்றவனையிறே “ வய்ய தாம ” (வத்யதாம) என்றது ; “ ஹரதஸ்ய வயெஷாஂநாஹஂவ ஸ்யாமி ” (பரதஸ்யவதேதோஷமநாஹமபஸ்யாமி) என்றாரிறே இளைய பெருமாள். (மா) அவற்றின்வடிவின பெருமையைசசொலலவுமாம்; அன்றியே, ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில அவனிறகாட்டி லிவர்களுக்குண்டான பக்ஷபாதததைசசொலலவுமாம். “ ஸவுராஹதாநிகூஷஸ்யவக்ஷாநூரா யஞயாநிதஂ। ரக்ஷநிஸகலாவஜெஹ்ரயெநவிஷ்ணுரூபாஸிதஃ ” (அ வ்யாஹதாநிக்ருஷணஸ்யசக்ராதீந்யாயுதாநிதம ! ரக்ஷந்திஸகலாபதபயோ யேநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனெதிரியானாலும அவன்கையிலகாட்டிக்கொடாதே நோக்குமமஹத்தைசசொல்லுகிற து. (நீள்படை) “ ஆயிரக்காதமபறப்பதின்குட்டி ஐந்நூறுகாதம் சிறகடி க்கொள்ளும ” என்னுமாபோலே, ஸர்வேஸ்வரனதிகரிததகார்யததிலே யவன்றன்னிலும் முறபட்டிருக்கை. நீளபடையான ஆழிசங்கததோ டேகூட. (திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ) “ கூ ஷாவுநஃ ” (கதாபூ நஃ) என்றுநானசைபபடுக் கிடக்குந்திருவடிகளைக்கொண்டுகிடீ ! நா ரையில்லாதார்தலையிலேவைத்தது. திரு - ஐஸ்வர்யஸூசகமான த்வஜார விந்தாதிகளை யுடைத்தாயிருக்கை. மா - பரமபூஜயமாயிருக்கை. நீளகழ ல் - ஆஸாலேஸமுடையாரிருந்த விடமெல்லையாக வளருந்திருவடிகள். ஏ ழுலகுந்தொழ-ஒருஸாதநாநுஷ்டாநமபண்ணுதாருந்தொழ. (ஒரு) இ வன்றனே “இவ்வடிவையின்னமொருகாற்கொள்ளவேணும” எனனிலு ம் வாயாதபடியத்விதீயமாயிருக்கை. (மாணி) ஸ்ரியஃபதியென்று தோ ற்றுதபடியிரப்பிலேதழும்பேறுகை. (குறளாகி) கோடியைக்காணியாக கினைபோலே, பெரியவடிவைக்கணணாலேமுகக்கலாம்படி சுருக்கினபடி. (நிமிர்ந்த) அடியிலேநீர் வார்த்துக்கொடுக்கவாறே நிமிர்ந்தபடி. * வாஸு

தேவதருவிறே. செயதற்காடலாங்தாற்போலே, ஆகாஶாவகாஶமடையத் தனவடிவழகாலேபாரித்தபடி.

(அக்கருமாணிக்கம) * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற தம்மாலும் பரிசசேதிககப போகிறதிலலைகாணும். (என்கண்ணுளதாகுமே) ஏழுலகத்துளளாா, வாசியறிநதிலர்களிறே; அவ்வாசியறியுமவராகையாலே "எனகண்ணுளதாகுமே" எனகிறாா. கணணென்று - இடமாய, என்னிடத்தாகுமெனனவுமாம. "கருமாணிககம" எனகையாலே (கண்ணுளதாகுமெனகிறது)...... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

முதறபாட்டு. (பொருமாவிதயாதி) இததிருவாயமொழியிறசொல்லுகிற அாததமாவது - நிரஹேதுகவிஷயீகாரம். திரள - ஸங்க்ரஹேண. விவரணம (மஹாபலீதயாதி) தனனுடைமையை - தனனுடையஸவமானபூமியை. "அககருமாணிககம) எனகையாலே (தனவடிவையெனறது)

இதெப்படிகூடுமென்கிறஶங்கையிலே, தவிதீயபக்ஷத்தை பஶ்சாதப்ரதிபாதிககிறவராயக்கொண்டு, பரதமபக்ஷத்தை யருளிச்செயகிறாா (நமுசியிதயாதி) சேருமிறே - நமுசிபரபருதிகள விரோதிகளாகையாலேசேருமிறே. நமுசிபரபருதிகளோடே பொருதமைககுபரமாணம் (இடங்கையிதயாதி) இஅககாததம் (இடததிருககையிலிதயாதி) ஆாபபு - ஆரவாரம். வாயவாயஎனறுகொண்டுகபபணணிறறெனறது - "எனனிதுமாயமெனனபபனறிநதிலன" என்றநமுசிபரபருதிகளை "வாயவாய" எனறுகொண்டுகபபணணிறறெனறபடி. வாயவாயெனறு - கபோலதாடனத்தைச்சொல்லுகிறது. கிடநதவிடததே - க்ஷீராபதியிலே. அவன் - திருவநதாழ்வான். அஙகே - பரமபததிலே. அபபடிசெய்யுமோவெனன (ஆஙகாரவாரமிதயாதி) அங்குவிரோதிகளிலலையே, ஆரவாரமேதெனன (அஹமநகமிதயாதி) "அரவு" எனறததை - கிழும்மேலுமநவயிபபது தோனறல - ராஜா. தோனறலெனறது - ஸௌகுமாரயஸூசகம். இபபடிவயாபரியாநின்றுலெனறது - சாடு. இபபடி - இநதபூமியிலெனறு ஸவபாவாாததம. தவிதீயபக்ஷத்தையருளிசசெயகிறாா (தனனிறாுனிதயாதி) "ஸ்நேஹாத்ஸ்தநாகக்ஷாவ்ஸநிஷி:" (ஸநேஹாதஸ்தநாநரக்ஷாவயஸநிபி:) இதயாதி. அஸததாநேபயஶஙகைபணணினதுககு தருஷடாநததவயம் (ராகவமிதயாதிவாக்யதவயேந) யுததகாணடேஸபததஶே, "ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவத்சாவமாநித: | க்ஷத்ரேண ஸ்வாம்ஶூநாநாம் ஸ்வாவமம்ஶஹணஜ்ஞத:" (ஸோஹமபருஷிதஸதேநதாஸவச்சாவமாநிதஃ | தயகதவாபதராம்ஶ்சதாராமஶ்சராகவம்ஶரணஙகதஃ.) அயோதயாகாணடே சிதரகூடேலக்ஷ்மணஃ, "ஸ தஸ்ய வ்ருஷ்டியோஷம் நாஹம் ஸம்ஶ்ராவயே | பூராவகாரிணாம் த்ரிதஶாநஹம் யஶ்ராவியேயதே" (பரதஸயவதேதோஷம்நா ஹமடஶ்யாமிராகவ | பூாவாபகாரிணாம்தயாகோஹ்யதாமோஙிஷ்யதே.)

அவனிற்காட்டி லிவர்களுக்கு பக்ஷபாதமுண்டென்றதுக்கு ப்ரமாணம (அவயாஹ்தாநீத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே, "[illegible] [illegible]." (அவ்யாஹ்தாநிக்ருஷ்ணஸ்யசக்ராதீந்யாயுதாநிதம் | ரக்ஷந்திஸகலாபத்ப்யோயே நவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) ஸகல்பபதத்துக்காத்தம் (ஸர்வேஶ்வரனெதிரியித்யாதி) ஆகையாலிறே திருவாழியாழ்வானும இஷீகாஸ்த்ரமும், தாவாஸாவையும் காகத்தையும் மெள்ளமெள்ள பின்றொடாநதது, அததாலேயிறே அவர்களுக்கு ப்ராணசுதிக்கவகர்ஶங்கிடைத்தது. அவனுடைய அந்தரங்கபரிகரமெல்லாமிப்படியேயிருப்பது, "[illegible] [illegible]" (புரேவமேசாருதீமந்நதிதாமதிபந்திஸீதாம்யதிநர்தயமைதீலம் | ஸதேவகந்தர்வமநுஷ்யபநநகம ஜகதஶைமலமபரிவாதத்யாமயஹம்) என்று பெருமாள அம்பு தொடுத்தபோது, "[illegible] [illegible]" (புராபூதவாமருதாத்தாநதஸஸாவபூதஹிதேரதஃ | நகரோதவஶமாபந்நஃபரகருதிம்ஹாதுமாஹவி) என்று தணியப்பண்ணினிறே இளையபெருமாள்.

"மா" என்று - வடிவிறபெருமையானபோது, மாவென்றும், நீளென்றும்-மீமிசையாய, அதுக்குபாவம (ஆயிரகாதமித்யாதி) "மா," என்றது-ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதருப மாஹாத்ம்யபரமானபோது, "[illegible]" (கஸ்மாத்திரகஃ) இத்யபேக்ஷாம்பூரயந்நாஹ (ஆயிரகாதமித்யாதி) பறபபதின - பறக்கிறபக்ஷியின. அடிக்கொளளும - அடித்துக்கொள்ளும். உகதாரததவயாநுகுணயேந, ஸர்வேஶ்வரனதிகரித்தகார்யம் - வர்த்தநமும, ஜகத்ரக்ஷணமுமென்று கண்டுகொளவது.

"உலகு" என்றதுக்குபாவம (கதாபுநரித்யாதி) ஸததோதரே. (கதாபுநஃ) என்றுளவநதாராகசைப்பட்டாறபோலே, "மினபாதபங்கயமேதலைக்கணியாய," "என்றுநாளுசைபபட்டுக்கிடக்கும்" என்றபடி. "ஆஶாலேஶமுடையார்" இத்யாதிகதுபரமாணமாக - "[illegible]" (நாராயணேத்யஸ்ய...ஸ்யேவாதத்தேநாமமங்களம் | நாராயணஸ்தமநவாஸ்தேவதஸம்கௌரிவவதஸேலா "[illegible]" (குஹமாஸாத்யபதாமாதமா) "[illegible]" (ஸோபயகச்சநமஹாதேஜாரஶ்பரீமஶதருஸஃதாஃ) இத்யாத்யநுஸந்தேயம. "ஏழுலகுந்தொழ" என்றதுக்குபலிதம (ஒருஸாதநாநுஷ்டாநமித்யாதி)

கொளளவேணும - பரிகரஹிக்கவேணும். மாணி - ப்ரஹ்மசாரி. குறள்- வாமநன. முககலாமபடி - கரஹிக்கலாம்படி. சுருக்கினபடி - ஸங்கோசிததபடி "[illegible]" (கரோதிபதிதோயேவாமநோவவருதேக்ஷணத) என்றநகைபபறசாடு (அடியிலேயித்யாதி வாஸபதேவதருவிறே)

“ நிமிர்ந்த - கருமாணிக்கம ” என்றபதச்சோதிக்குபாவம (நெய்தற்கா டித்யாதி) பாரித்தபடி - பரப்பினபடி. “ அக்கருமாணிக்கம ” என்றதச்சப்தத்து க்குபாவம் (மயாவறவித்யாதி) “ என ” என்றதுக்குபாவம (ஏழுலகித்யாதி) என்னிடத்தாகும் - எனக்குபோக்யமாயிருக்கும். மூர்த்தினவர்த்தம் - என்கண்ணுக் கு விஷயமாகுமென்றது. என்கண்ணுள்ளான என்று உயர்திணையாகச்சொல்லாதே, அஃறிணையாகச்சொல்லுவானென்னென்ன (கருமாணிக்கமென்கையாலேயித்யா தி) உயர்திணை - தேவமநுஷ்யாதிசேதநவாசிஸப்தம். அஃறிணை-திர்யக்ஸ்தாவர ங்களான அசேதநவாசிஸப்தம. த்ரிவிக்ரமனேயாகிலும், “ கருமாணிக்கம ” என் றுநிர்த்தேசிக்கையாலே, “ உள்தாகும ” என்கிறானென்றபடி.

கரமேணநவயஃ.... .... ,

இரண்டாம்பாட்டு.

கண்ணுளளேநிற்குங்காதன்மையாற்றொழி
லெண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்
மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
விண்ணுமாயவிரியுமெம்பிரானையே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்ணுளளேநிற்கும) ஸர்வஜகதீஸ்வரனன எம்பெருமான், தன்னுடைய அபிநிவேஶத்தாலே யென்னுடைய மநோரதத்தை விஞ்சும் படி யென்னுடையகணகள தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வகரணங்களுக்கும் போக்யமாக இனி நமக்கு வேண்டுவதுண்டோவென்கிறா ... .*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம, ஸர்வகாரணபூதனன ஸர்வேஶ்வரன, ஸர்வாத்மகப்ஜாதத்தோ டு ஸத்பாவாபிஸந்தியோடு வாசியற ஸந்நிஹிதனுமென்கிறார.

மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும் விண்ணுமாய-ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களையும ப்ர காரமாகவுடையனாயக்கொண்டு. விரியும - ஜகதாகாரேணவிஸ்த்ருதனாகிற. எம்பி ரானை - என்னுடையஸ்வாமியை. காதன்மையால - அபிநிவேஶாத்மகபக்தியாலே. தொழில - ப்ரணாமார்ச்சநாதிகளைபபண்ணில. கண்ணுளளே - “ தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம் ” (தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்) என்று அவர்கள்கணவட்டத்தை விடாமல. நிற்கும் - நித்யஸந்நிதிபண்ணும. எண்ணிலும் - “ அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி வேதசேத் ” (அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேதவேத) என்று ஸத்பாவசிந்தாமாத்ரத்திலு ம். வரும் - அவன்வசத்திலேவரும்படியாயிருக்கும். இனி - இப்படிதுஷ்கரஸுகர ங்களான உபாயத்வயத்திலும் ஸுலபனானபின்பு. என்வேண்டுவம - அநந்யகதிக ளான நமக்குச்செய்யவேண்டுவதுண்டோ.

காரணத்வம் - உபயோபாயஸாதாரணம். எண் - சிந்திப்பு. " சிந்திப்பேய மையும் " என்கிறபரபத்நஸௌகர்யம். எஃணிலும்வருமென்று - நினைவிறகாட்டில மிகவுங்கைவருமென்றுமாம். நல்வாயு - தாரகத்வவைலக்ஷண்யம் .... *

ஈடு - இரண்டாம்பாட்டு

பரமபக்திக்கும பரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்கிறார்.

(கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழில) பரமபக்தியுக்தராய்க்கொண்டுதொழில, அவர்கள் கண்வட்டத்துக்கவ்வருகுபோகமாட்டாதேநிற்கும. தன்னையொழியச்செல்லாமையையுடையராய்க்கொண்டு தொழில, தானுமவர்களை யொழியச்செல்லாமையையுடையனாயவர்கள் கண்வட்டத்தினின்றுங் காலவாங்கமாட்டாதேநிற்கும. (எண்ணிலுமவரும) " கடம, படம், ஈஶ்வரன " என்றால, " நமமை, ' இலலை ' என்னாதே, இவற்றோடொக்கப் பரிகணித்தானிறே " என்றுவரும. " சதுர்விம்ஶதித்தத்வமாயிருக்குமசித்து, பஞ்சவிம்ஶகனுதமா, ஷட்விம்ஶகனீஶ்வரன் " என்றால, " நம்முடைய வுண்மையையு மிவற்றோடொதியிசைந்தானிறே " என்றுவந்துமுகங்காட்டும. (வரும்) நிற்குமதிலலை, இவன் " போ " என்றபோதுமதுக்குமுடலாக வருமித்தனை. அன்றியே (எண்ணிலுமவரும) நம்முடையஎண்ணை மினுசிவருமென்றுமாம. (எண்ணிலும்வரும்) " இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, இருபத்துமூன்று, இருபத்துநான்கு, இருபத்தஞ்சு, இருபத்தாறு " என்றெண்ணினால், "இருபத்தாறுநானே" என்றுவருமென்றுமாம். (என்னினிவேண்டுவம) பரமபக்திக்குமபரிகணனைக்குமொக்க முகங்காட்டுவானானபின்பு எனக்கொருகுறையுண்டோ. அவனிவனபக்கலப்ரதிஷேத்தத்துக் கவஸரமபாராததிருந்துமுகங்காட்டுவானானபின்பு, இவனுக்கு ஹிதாம்ஶத்திற்செய்யவேணடுவதுண்டோ. இப்படியிருக்கிற பகவதஸ்வரூபத்தை புத்திபண்ணுகையிறே - இவன் ப்ரபந்நனுகையாவது; அவன்தன் ஸ்வரூபோபதேசத்தைப்பண்ணி, " உன்னாலவருமிழவுக்கஞ்சவேண்டா - மாஶுச: " என்றாற்போலே, இவருமவன ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து, " எனனினிவேணடுவம " என்கிறார். அப்ரதிஷேதமேபேறுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப்புறமபான யோக்யதாயோக்யதைகளிக்ஞசித்கரம். வேலவெட்டிநம்பியார நமபிள்ளையை, " பெருமாள் கடலைஶரணமபுகுகிறவிடத்தில பராங்முகதவாதிநியமங்களோடே ஶரணமபுக்காராயிருந்தது, இவ்வுபாயமிதரஸாதநங்களபோலே சிலநியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ " என்றுகேட்க, " பெருமாள்தமக்கு, ' ஸமுத்ரமராகவோராஜாஶரணங்கந்துமாஹதி ' என்றுபதேஶித்தான் ஸ்ரீவிபீஷணுழவான் ; அவன்முன்பெருமாளை ஶர

ணம்புகுகிறவிடத்தில, 'சடலிலே ஒருமுழுக்கிட்டுவந்தான்' என்றில்லை; ஆக, இததால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்னில் ; பெருமாள, இக்ஷ்வா குவம்ஶ்யராய ஆசாரப்ரதாநராகையாலே சிலநியமங்களோடே ஶரண மபுக்காா ; ராக்ஷஸஜாதீயனாகையாலே, அவன நின்றநிலையிலே ஶரணம் புககான , ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை ஸமபாதிக்கவேண் டா, அயோக்யனுககு யோகயதை ஸம்பாதிககவேண்டா ; ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமிவ்வுபாயம" எனறருளிசசெய்தார். பகவதபரபாவஜ்ஞா நமுடையாாக்கு " இதுவேயாததம" எனறுதோற்றியிருக்கும், "கே வலகரியாமாத்ரத்துககே பலபரதாநஶகதியுள்ளது" என்றிருப்பாாக்கு " இவ்வாத்தமநுபபந்நம" எனறுதோற்றியிருக்கும்.

(மண்ணுமித்யாதி) காரணமானபூதபஞ்சசத்துக்குமூர்த்திடாய், "வஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ்யாம) என்கிறபடியே தன்விகாஸமேயாமப டி யிருக்கிறவுபகாரகன் - கண்ணுளளேநிறகும காதன்மையால் தொழில் எணணிலும்வருமென்னினி வேண்டுவம் ; தன்னையொழிந்த ஸகலபதார் ததஙகளும் தன்ஸஙகலபததைபபற்றி புளவாம்படி யிருக்கிறஸர்வேஶ்வர ன,தனபககல ஆஶாலேஶமுடையாா ஸஙகலபத்தைப்பறறித்தானுளனும் படி யிருபபானனபின்பு, இவ்வாதமாவுக்கொரு குறையுண்டோவென்கி றா. நல்வாயுவுமென்றது - தாரகதவததைப்பறற. விண்ணுமாய் - இவற் றுக கந்தராதமாவாயென்றபடி. விரியும் - "வஹுஸ்யாம்" (பஹுஸ் யாம்) என்கிறபடியே விஸதருதனாகாநிறகும. எமபிரான் - எனக்குபகா ரகன. ப்ரதமையைத்விதீயையாககி, எம்பிரானை" என்றுகிடக்கிறது....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

இரணடாமபாட்டு. (கண்ணுளளேயித்யாதி) "காதன்மையால், எண்ணி லுமவரும" எனறபதங்களிலே தோககாகவவதாரிகை (பரமபகதித்யாதி)

காதனமையாவது - "நமஸ்யந்தஶ்சமாம்" (நமஸ்யந்தஶ்சமாம்ப க்தயா) என்கிறபகதி. விவரணம (தனனையொழியவித்யாதி) "கண்ணுள்ளே நிறகும்" எனகையாலே, "காதனமை" எனறு - பரமபக்தியே விவக்ஷிதமென் றுகருதது. தானுமவர்களை யொழியசசெலலாமையை யுடையனெனறது - அவதா ரணதாதபாயம்.

என்னெனறு - ஸஙகயையாய, இத்தை - வாதிகளுடையவும், வேதாந்திக ளுடையவும, லௌகிகருடையவும பரகரியையாலே தரிவிதமாக வருளிச்செயகி றா (கடமிதயாதியாலும், சதுர்விமஶதிதததவமிதயாதியாலும், இருபததொன்றித் யாதியாலும்) வரும்படியினசரமாவதி (இவனபோவெனறவிதயாதி) அதுகரு ம் - போகைக்கும். (அதுக்குமுடலாகவரும்) போவென்றவுக்தியை வருகைக்கு ஹேதுவாகக்கொண்டுவரும். "எண்" என்றுமநோரத பரமாகவர்த்தாநதரம் (ந ம்முடையவித்யாதி) எணணேமிருசவருகையாவது - எண்ணின்றிக்கே யிருக்க வருகை.

விவரணம் (அவனிவன்பககலித்யாதி) அதுவென், பரபத்திபண்ணவேண்டாவோவென்ன (இபபடியிருக்கிறவிதயாதி) பலிதம் (அவன்தனனிதயாதி) " ஏதம்ஹவாவநதபதிகிமஹம்ஸாதுநாகரவம்கிமஹம்பாபமகரவமிதி " (ஏதமஹவாவநதபதிகிமஹம்ஸாதுநாகரவமகிமஹம்பாபமகரவமிதி) என்னககடவதிறே. அஹமகிமர்த்தம்ஸாதுநா கரவம்கிமர்த்தம்பாப மகரவமிதிஏதந்ந தபதி - தபியாது. அகரவம் - பணணினேன. அபரதிஷேதமே யமையுமோவென்ன (அபரதிஷேதமேயிதயாதி) அதுக்கு - அப்ரதிஷேததுககு. யோகயதை - பரகாரநியமாதிகள. அயோகயதையென்றது-தருஷ்டாநதாாததம. பரகாரநியமம் வேணடாவென்றதுககு ஸமவாதம் (வேலவெட்டியிதயாதி) " நமபிள்ளையை " என்றதுக்கு-" கேட்க " என்றததோடேயந்வயம. இதரஸாதநங்கள - ஜயோதிஷ்டோமாதிகள். வேலவெட்டிநம்பியாாபஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரநிஷ்ணுதராகையாலே, " நஜாதிபேதம்நகுலம்நலிங்கம்நகுணக்ரியா: । நதேஶகாலௌநாவஸ்தாம் யோகோஹ்யயமபேக்ஷதே " (நஜாதிபேதமநகுலமநலிங்கம்நகுணகரியா: । நதேஶகாலௌநாவஸ்த்தாம்யோகோஹ்யயமபேக்ஷதே) என்று - பரபததியொன்றையு மபேக்ஷியாததென்னுமததை யறிநதவராகையாலே கேட்டாரென்றபடி. லிஙகம-க்ருஷணகேஶதவாதிகள. கரியைகள-ஸதநுஷ்ட்டாநங்கள. அவஸததை-ஶாததயஶாதத்யவஸததைகள. இபபடியெலலாக்கும தோறறுதோவென்ன (பகவதபரபாவேத்யாதி) " கதயந்திகுணாந்விஷ்ணோ: கதாந்த்வேவஸந்த்யா: । தந்வர்ணாந்விந்திவாநகோந்த்ஸம்பதம் " (கதயநதிகுணாநவிஷ்ணோ:தர்வநதயபிசஸதகரியா: । மந்தபுணயாநவிந்தநதிபாரமைகாநத்யஸமபதம்) " ப்ரபாவாத்பராதமநா: " (பரபாவாதபரமாதமந:) என்னககடவதிறே. இதுவேஅர்த்தமென்று - பரமார்த்தமென்று.

உத்தராாததத்துககர்த்தம (காரணமானவிதயாதி) உள்ளீடாய் - அநதராத்மாவாய். " விரியும " என்றதுக்குபாவம் (பஹுஸயாமிதயாதி) விரியும் - விஸ்த்ருதனுகாநிற்கும்.

அந்வயநகாட்டுகிறுா (கணணுள்ளாயிதயாதி) பஞ்சபூதங்களைசசொன்னது - உபலக்ஷணமென்று விவக்ஷிததருளிசசெயகிறுா. (தனனையிதயாதி) " பிரான் " என்றதுகாததாநதரம (ஸாவேஶவரனென்று) " எணணிலும் " என்றதினாததம் (ஆஶாலேஶமென்று) " என்னினிவேணடுவம " என்றதின்பாவம (ஒருகுறையுணடோவென்று) ஸவரூபைகயமவ்யாவர்த்தயதி (அநதராதமாவாயென்று) " எமபிரானை " என்கிறதவிதீயை சேரும்படியெஙஙனேயென்ன (பரதமையையிதயாதி) " காதனமையால் " என்றததாலே - பகதிசொல்லிறறு. " எண்ணிலுமவரும் " என்றததால் - பரபததிவிவக்ஷிதமென்றுபலிதம்.

மண்ணுநீருமித்யாரப்ய, எம்பிரானை, காதனமையாறறெழில், கண்ணுள்ளாநிற்கும் ; எண்ணிலும்வரும் , என்னினிவேணடுவம் இத்யநவய:. ....*

மூன்றாம்பாட்டு.

எமபிரானையெந்தைதந்தைதந்தைககுந்
தம்பிரானைத்தண்டாமரைககண்ணனைக
கொமபராவுநுண்ணேரிடைமாாபனை
எம்பிரானைததொழாயமடநெஞசமே.

ஆறுயிரப்படி.

(எம்பிரானை) இபபடிதமமோடு கலந்தருளினவெம்பெருமான், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுநதருளியிருக்கிற விருபபையும் தன்றிருககணகளாலே தமமைக்குளிரபபாாத் தருளுகிறபடியையுமகலாடு பரிதராய, "எமபிரான" என்றும், "எந்தைதந்தைதந்தைககுநதம்பிரான்" என்றும அவனையேத்திககொண்டு தமக்குத துணையாக,எம்பெருமானைத்தொழாய மடநெஞசமேயெனறு தம்முடைய திருவுளளததைககுறிததருளிச செயகிறார்......... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநநதரம், ஸ்ரீயஃபதிதவாதிகளான அநுபாவய ஸவபாவஙகளையுடையவனை யநுபவியெனறுநெஞசை நியோகிககிறார.

மடம - சொலவழிவரும்பவயதையையுடைய. நெஞசமே - நெஞசே. எம்- எமக்கு. பிரானை - தனபக்கலிலேஅதவேஷாபிமுகயாதிகளைதகருமுபகாரகனைய. எந்தைதநதைதநதைககும் - நம்மளவிலநிலலாதேநமகுலததுககெலலாம். தம்பிரானை - நாதனாய். தண - இஸ்ஸமபநதமடியாககககுளிரநோக்கும். தாமரைக்கண்ணனை - புணடரீகாக்ஷத்வததையுடையனைய. கொம்பு - வஞசிககொம்பிலும. அராவு- அரவிலும், நுண - நுணணிதான. நேர் - நேரமையையுடைய. இடை - இடையையுடையாளானலக்ஷமியை. மாாபனை - மாாபிலேயுடையனான. எமபிரானை - ஸ்வாமியை. தொழாய - தொழுமபடிபாா.

ஸ்ரீயஃபதிதவம் - இதிறசொனன ஸவபாவங்களுககெல்லாம மூலமென்றபடி ருதது. அராவு - அரவு. அராவுதல - குறைததலாய, கொமபையிழைததாகவுமாம...... .... *

ஈடு - மூன்றாம் பாட்டு.

கண்டாயேயவன் ஸவரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராய் நெஞ்சே என்கிறார.

(எம்பிரானை) கீழிற்பாட்டிலவன நீரமையையநுஸந்தித்து, என்னையனானவனையெனகிறார. (எந்தையிதயாதி) தம்மளவிலேயாயடியறிருககையனறிககே, எனகுடிககு நாயகனானவனை என்கிறார. இவரிப்படியேத்தினவாறே, ப்ரயோஜநாநதரபரருடைய பாசுரத்துக்கும் அநநயப்ர

யோஜனா பாசுரத்துக்கும வாசியறியுமவனுகையாலே, " இப்படியேதது கிறவனுர் " என்றருளிசகடாக்ஷித்தான் (தண்டாரமனைக்கண்ணனே) ". தாநஹம்த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாமி " (தாநஹமதவிஷத:க்ரூராநஸம்ஸாரேஷு-நராதமாந | க்ஷிபாமி) என்னு மவனிபபடிகடாக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்றுபாரததார; அருகேக டாக்ஷிப்பிக்கிருண்டாயிருந்தது (கொம்பராவுநுண்ணே ரிடைமாரப னை) கொம்புபோலவும, அரவுபோலவுமிருப்பதாய, அதுதானும நுண் ணிதாயிருநதுள்ள இடையையுடைய பெரியபிராட்டியாரைத் திருமாரபி லே யுடையவனே. அரவுஎனகிறவிதனை, " அராவு " என்றுநீட்டிக்கிட க்கிறது ; " நச்சராவணை " எனனககடவதிறே.

அன்றியே, கொம்பைலகூகரிககிற இடையென்றுமாம். (எமபிரா னை) அசசோததிக்கொருகால " எமபிரானே " எனகிறுா. (தொழாய தொழப்படுமவிஷயம - ஒருமிதுநமாயாயிற்றிருப்பது. (மடநெஞ்சமே) " தொழுதெழு " என்னலாம்படிபாங்கானநெஞ்சனறோ... ....

ஜீயர் அரும்பதம்

மூன்றும்பாட்டு. (எமபிரானையித்யாதி) அவனகுணதிகயததைசசொன னவநநதரம, " எமபிரானைததொழாய மடநெஞ்சமே " எனறதசால பலிததைதை யருளிச்செய்கிறுா (கணடாயேயித்யாதி) (அவன்ஸவரூபம்) பரயபகதிக்கும் பரிகணைககுமொக்கவநத முகஙகாட்டுமஸவரூபம. (உனஸவரூபததுககுசசேர) " மடநெஞ்சமே " என்று -எனககுபவ்யமாகையனறோ வுனககுஸவரூபம். ஆகை யாலுனனுடைய பாரதநதாயததுசசேரகவெனறபடி.

" எம்பிரான " எனறதுககுபாவம (கீழிறபாட்டிலித்யாதி) நாயன - ஸ வாமி. அடியறறு - முதலறறு.

கிதாஸாரேஷாடபே, " தாநஹம்த்விஷத: க்ரூராந் " (தாநஹமதவி ஷத:க்ரூராந) இத்யாதி. தவிஷத:க்ரூராநநராதமாந அஶுபாநதாந ஸமஸா ரேஷவாஸுரீஷவேவயோநிஷு அஜஸரமக்ஷிபாமீதயநவய:. கொமபு - நீரவ ஞசிக்கொம்பு. (கொமபுபோலவுமித்) கொம்பராவு - நேர்நுணணிடை இதயநவ ய: நேர் - ஸாதருப்யம. நுணமை - ஸெளக்ஷ்மயம. " அராவு " எனறுல - அர வைச்சொலலுமோவெனன (அரவெனகிறவித்யாதி) திருசசநதவிருததம (நசச ராவென்று) விஷமுடையஸர்பபமென்றபடி. (அனறியேயித்யாதி) அராவுகை- லகூகரிக்கை. இபபக்ஷததில, " நுண, நேர " எனசிறபுநருகதியாலே-அதிஸௌக்ஷ்மமான இடையெனறாததம் ' நுண " எனறும், " நேர " எனறும - ஸெளக்ஷ்ம யவாசி.

பின்னையும் " எமபிரானே " என்கிறதென்னென்ன (அசசோததிககித்யாதி) " கொம்பராவு " இதயாதியோடேகூட்டிபாவம் (தொழபபடுமித்யாதி) " மட ம " எனறதற்குபாவம (தொழுதெழித்யாதி)

மடநெஞ்சமே. எமபிரானை யிதயாரப்யாநவ:................ ....

நாலாம்பாட்டு.

நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றா
லென்செய்யோமினியென்னகுறைவினம்
மைந்தனைமலராண்மணவாளனைத்
துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்.

ஆறாயிரப்படி.

(நெஞ்சமே) இப்படி தாமருளிச்செய்வதற்குமுன்பே தம்முடைய திருவுள்ள மவனுடைய திருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக் கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை, உன்னைப்பெற்றால் நமக்குமுடியாததென், இனிநமக்கென்ன குறையுண்டு, என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடி, இனியொருதசையிலு மவனைவிடாதேகிடாயென்கிறார்....... ....*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், தம்முடையநியோகத்துக்கீடாக நெஞ்சிசைந்தவாறே யுகந்து, இனியொருகாலும் விடாதே யநுபவிக்கப்பாரென்கிறார்.

நெஞ்சமே - அறிவுக்காச்ரயமானநெஞ்சே. நல்லை நல்லை - நீசெய்தபடி நன்று நன்று. உன்னைப்பெற்றால் - உன்னைப்பெற்றால். என் - எக்காரியம். செய்யோம் - செய்யத்தவிர்க்கடவோம். இனி - உன்னிசைவுபெற்றபின்பு. என்னகுறைவினம் - அலாதயமாயக்குறைகிடப்பதொன்றையுடையோமோ. ஆனபின்பு, மைந்தனை - நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய. மலராள் - நிரதிசயபோக்யபூதையான லக்ஷ்மிக்கு. மணவாளனை - போகதாவானவனை. துஞ்சும்போதும் - நாம்முடியுமளவிலும். விடாது - விடாதே. தொடர்கண்டாய் - நிரந்தரானுவருத்திபண்ணப்பார்.

துஞ்சுதலாவது - நிகர்ஷாநுஸந்தானத்தாலேவந்த விச்லேஷமென்று கருத்து ... . *

ஈடு - நான்காம்பாட்டு

தாம்சொன்னபோதே மேல்விழுந்து தொழுதவாறே நெஞ்சைக் கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தானம்பண்ணினன் விச்லேஷித்த ஸமயத்திலும் நீவிடாதேகொள்ளென்கிறார்.

(நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) சொன்னகாரியத்தைச் சடக்கெனச்செய்த ஸத்புத்ராகளை மடியிலேவைத்துக்கொண்டாடும் மாதா பிதாக்களைப் போலே, இவரும் மாரிலேயணைத்துக்கொண்டாடுகிறார் நெஞ்சை. (நெஞ்சமேநல்லைநல்லை) நல்லை என்னவமையாதோ, "நல்லை நல்லை" என்கிறவீப்ஸைக்குக்கருத்தென்னென்னில்; இவர் தாமவன்பக்கல் தூது விடுமாபோலே, தனக்கிவர் தூதுவிடவேண்டும்படி இவர் தம்மைவிட்டு அவன்பக்கலிலேயேறக சாலநெஞ்சாகையாலே; "என்னெஞ்சினாை

கண்டாலென்னைச்சொல்லி யவரிடை நீரின்னஞ்செல்லீரோ" என்னு ம்படி முந்துற்றநெஞ்சாகையாலே - "நல்லை நல்லை" என்கிற மிமிசை. என்னை இப்படி ஶ்லாகிக்கிறதென்னென்ன (உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம) நீயென்னோடொருமிடறானபின்பு, எனக்குச்செய்ய முடியாத துண்டோ. நெஞ்சொத்தபின்பு முடியாததுண்டோ. பலந்தருகைக்கீஶ்வரனுண்டு, விலக்காமைக்குநீயுண்டு, இனிச்செய்யமுடியாததுண்டோ. (இனியென்னகுறைவினம) "உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்" என்று ஸாத்யாம்ஶமுண்டாகச்சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம; உன்ப க்கல விலக்காமையேபற்றாசாக அவனகார்யம் செய்வானாயிருந்தால்,ஸாத்யாமஶந்தானுண்டோ. அவனுபாயபாவம் நிரபேக்ஷமானால ஸாத்யாம்ஶமுண்டோ.

ஆனால் பின்னை, க்ருத்யாம்ஶமென்னென்ன, ஸாத்யாம்ஶமுண்டு கிடாயென்கிறார். (மைந்தனையித்யாதி) நானவனைக்கிட்டக்கொள்ள, வளவேழுலகு தலையெடுத்து அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; நீயப்போதவனைவிடாதேகிடாய. (மைந்தனை) இவ்விஷயத்தைக்கெடுவாய் சிலராலேவிடப்போமோ. (மைந்து - இனிமை, அழகு, மிடுக்கு.)

(மலராளமணவாளனை) பெரியபிராட்டியார் "அகலகில்லேனிறையும்) என்னுமவிஷயத்தையன்றோ நானுன்னை "விடாதேகிடாய்" என்கிறது. (துஞ்சும்போதும) "அயோகயன்" என்றகலும்போதும. விஶ்லேஷம் - விநாஶபர்யாயமெனகை "உ-ஹூ-ர்தவிஜீவாவ:" (முஹூர்த்தமபிஜீவாவ:) என்னுமதிறே-இவர்க்குத்துஞ்சுகையாகிறது. நானவனையகன்று முடியுமன்றும,நீயவனைவிடாதேதொடரப்பாக்கிடாய். இவ்வேப்பங்குடிநீரையன்றோ நானுன்னைக் குடிக்கச்சொல்லுகிறது, பிராட்டி "அகலகில்லேனிறையும" என்கிறவிஷயத்தையன்றோ நானுன்னை யநுபவிக்கச்சொல்லுகிறது ....

நான்காம்பாட்டு. (நெஞ்சமேயித்யாதி) நெஞ்சைக்கொண்டாடியென்றது- "நல்லை நல்லை" என்றதினதாத்பர்யம. (நிக்ஷேபயாதி) "துஞ்சும்போதும" இத்யாதியினதாத்பர்யம.

"நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்கிறபதமாத்ரத்துக்குஸங்கதி (சொன்னகாரியத்தையித்யாதி) சடக்கென - ஶீக்ரமாக. நெஞ்சிருப்பதுமாவிலேயாகையாலே (அணைந்தென்றது) தடஸ்தஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் (நல்லையென்னவித்யாதி) தனக்கு - நெஞ்சுக்கு. விவரணம் (என்னெஞ்சினாயித்யாதி) திருவிருத்தம். என்னெஞ்சைக்கண்டாலாத்தையாயிருக்கிற வென்னைச்சொல்லி, இப்படியாத்தையாயிருக்கிற வவளப்பக்கல இன்னமும்போகாதொழிவதேயென்கை. முந்துற்றநெஞ்சு - முற்பட்டநெஞ்சு. மிமிசை - விப்ஸை.

ஒருமிடறு - ஏகஹ்ருதயம். விவரணம (நெஞ்சொத்தவித்யாதி) ஆறல்பல ம் கைப்புகுந்தோவென்ன (பலந்தருகைக்கித்யாதி)

"உன்னைப்பெற்றாலென்செய்யோம்" என்றவிடம்- உபாஸகபாசுரத்தை பற்ற. "இனியென்னகுறைவினம்" என்றது - ப்ரபந்ந பாசுரமாயிருக்கிறது, ப்ரபந்நனுக்கு சாத்யவயாமோஹமில்லையிறே. "இனி" என்றதுக்சாத்தம (உன்பக்கல்த்யாதி) விவரணம் (அவனுபாயபாவமித்யாதி)

மேலுக்குத தாத்பர்யம் (நானவனையித்யாதி) மைந்தனை - நித்யயௌவந ஸ்வபாவனை. மைந்தனென்று - அழகுக்கும், யௌவநத்துக்கும், மிடுக்குக்கும், நாயகத்வத்துக்குமபோ. அகனுமபோது என்னுதே "தஞ்சமபோது" என்கிறதென்னென்ன (விஸ்லேஷமித்யாதி) ஸப்தார்த்தம் (நானவனையித்யாதி) "மைந்தனை" என்றதைப்பற்ற (இவவேபபகுடிநீராயித்யாதி) வேபபங்குடிநீர்-வேப்பஞ்சாறு. "மலராளமணவாளனை" என்றதைப்பற்ற (பிராட்டியித்யாதி)மணவாளன் - பதி. "நல்லை" என்று-ஸம்புத்தி. நெஞ்சுக்குவிஸேஷணம.

கரமேணுநவயஃ... .. . .*

ஐந்தாம்பாட்டு.

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்களவாய்க்கின்றோ
ரெண்டானுமின்றியேவந்தியலுமா
றுண்டானையுலகேழுமோராமூவடி
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(கண்டாயே) உண்டானையுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயும நானுங்காணப்பெற்றோம்; நெஞ்சமே, நமக்கஸிந்திதமாகவந்து ஸம்ருத்திகள விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்முடையதிருவுளளத்தோடேகூட வநுபவிக்கிறார். . ...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், நம்நினைவற நமக்குக்காரியம் பலிக்கிறபடி, நீயுமவனைக்கிட்டும்படியாயிற்றிறே யென்கிறார்.

நெஞ்சே - மநஸ்ஸே. கருமங்கள் - அத்வேஷம், ஆபிமுக்யம், ஆஸ்ரயணம, அறிவு, நலந்தொடக்கமானகாரியங்கள். வாய்க்கின்று-பலிக்கிறவை. ஓர் - ஒரு. எண்டானுமின்றியே - நினைவுதானுமின்றியிலே. வந்தியலும - நமக்குக்கைவந்து நடக்கிற. ஆறு - ப்ரகாரம். கண்டாயே - கண்டாயே. எங்ஙனேயென்னில் அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக, உலகேழும் - லோகமெல்லாவற்றையும். உண்டானை - ப்ரளயாபத்திலேவயிற்றிலேவைத்தது. ஓர் - அத்விதீயமான. மூவடிகொண்டானை - த்ரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே அநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனை. நீயும்-ஆபிமுக்யப்ரஸங்கமில்லாத நீயும். கண்டுகொண்டனை - லபிக்கப்பெற்றாயிறே..,.............................. *

ஈடு - ஐந்தாம்பாட்டு.

கீழ், "எண்ணிலுமவரும" என்றஎண்தானும மிகையானபடிக ண்டாயேஎன்று அவனபடியைநெஞ்சுககு மூதலிககிறார்.

(கண்டாயேநெஞசே) நானசொனனபடியே பலததோடேவ்யாப்தமானபடிகணடாயே (நெஞ்சே) ஜ்ஞாநப்ரஸரதவாரமானவுனககுச சொலலவேணடாவிறே. கருமங்கள்வாயக்கினறு) காாயஙகள பலிக்குமிடததில (ஓொண்டானுமின்றியேவநதியலுமாறுகணடாயே) "எணணிலுமவரும்" என்றது தானமிகையாமபடி வநதுபலித்துககொண்டு நிறகிறபடிகணடாயே. இயலுகை - பலிககை. பகவதபரபாவமசொலலுவாா சொல்லுமளவலலகாண்.

இததலையிலெணணின்றிககே யிருககபபலிககு மென்னுமிடத்துககுதாஹரணஙகாட்டுகிறாமேல (உண்டானையித்யாதி) பரளயஙகொணடஜகத்துககு "அவனநமமைவயிற்றிலேவைததுநோககும" என்னுமதினைவுணடோ. "உலகேழும" எனகிறவிடம - இரணடிடததிலுஙகூட்டிககொள்ளக்கடவது. அவன், ஜகத்தையடைய அளககிறபோது "நநதலையிலே திருவடிகளைவைககபபுகாநின்றான்" எனனும்நினைவுணடோ', இதுக்குதாஹரணம் தேடிப்போகவேணுமோவொன்று (கண்டுகொண்டனைநீயுமே) விலககுகைககுப் பரிகரமுடையநீயுமனறோ கண்டுகொண்டாய். பரளயாபத்திலவற்றுககு பரதிகூலிக்கப் பரிகரமிலலையே', இஙகவஸரமிலலை, அறிவில விலக்குவாாகளிறே; அஸஙகிதமாகவருகையாலே பேசாதிருந்தாாகளிததனை...... ....

ஜீயர் அரும்பதம்.

அஞசாம்பாட்டு. (கணடாயேயிதயாதி) எணணென்று - ஸங்கயாபரமான பக்ஷததைப்பற்றவவதாரிகை (கீழெண்ணிலும்வருமித்யாதி) "எண்ணைமிஞசிவரும" என்றபக்ஷத்தைபபறறதாதபாயம (நானசொன்னபடியேயிதயாதி) இது "பலத்தோடே வயாப்தமானபடியை" இதயாதி நிகமநவாக்யததிலே வயகதம. நெஞசே. கருமஙகள வாயககினறோ ொணடானுமினறியே வநதியலுமாறு கண்டாயேயிதயநவய:. காாயங்கள - பலங்கள. பலிககுமிடததில - ஸித்திககுமிடததில. அவதாரிகாவாகயவிவரணம் (எண்ணிலும்வருமென்றதுதானிதயாதி) இயலுகை - ஸிததிக்கை, எணதானமிகையாமபடி வரக்கூடுமோவெனன (பகவதபரபாவமிதயாதி) "ஸர்வேஶ்வரேஶ்வர: க்ருஷ்ண: ப்ரோச்யதே யதிபண்டிதை:॥ ததாபி ஸர்வமேவைதத் ஸ்தோத்ரம் கஷ்டேதரோருதி:" (ஸாவேஶ்வரேஶ்வர:க்ருஷ்ண:பரோச்யதேயதிபணடிதை:। ததாபிஸவலபமேவோக்தம்பூதார்தநேகதமாஸ்துதி:) என்னககடவதிறே.

எண்ணே - பரிகணந பரமாகவ்யாக்யாநம்பணணி, பாவிகாரயபராமர்ஶபரமாக வயாக்யாநம்பணணுகிருா (இததலேயிலிதயாதி) "உலகு" என்ற அசேதந ஸமாதிக்குபாவம் (பரனயநகொண்டவிதயாதி) இரணடிடத்திலும் - கிழும்மேலும். உணடானே - உலகேழுமென்று கீழோடேகூட்டி யருளிசசெயதது, உலகேழும் - ஓரமூவடிகொண்டானேயென்று மேலோடேகூட்டி யருளிச்செய்கிருர். (அவனஜகததையிதயாதி)

மேலுககவதாரிகை (இதக்கிதயாதி) பரிகரம் - யோக்யதை. "காரணம் பநதமோக்ஷயோஃ" (காரணம்பநதமோக்ஷயோஃ) என்னக்கடவதிறே. கணடு கொணடீனே - கணடுகொண்டாய். கண்டுகொணடாயெனறது - "கணணுளதாகும்" எனறததைபபறற. "நீயும்" எனறசமபநததகுகபாவம் (பரனயாபததிலிதயாதி) அவறறுககு - ஜகததுக்கு. இங்கு - அளககிறவிடததில். ஸௌகர்யாதிஶயத்தாலே அவஸரமிலலேயென்றபடி.

நெஞ்சே, கருமங்களிதயாரப்ய, இயலுமாறுகண்டாயே ; உலகேழுமுண்டானே, உலகேழுமோா மூவடிகொணடானே நீயுங்கணடுகொண்டனே இதயநவயஃ.*

ஆறும் பாட்டு.

நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கினமேன்மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கொடாநெஞ்சமேசொன்னேன்
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே.

ஆறுயிரப்படி.

(நீயும்) இப்படியிருவருமொருவண்ண மெம்பெருமானேக்காணப்பெற்றோம ; இனி அவன நமமைவிடிற்செயவதென்னென்னில ; நீயும நானுமிப்படி யவனேவிடாதேநிற்கில், ஸாவாதமாககளுககுந் தாயுந்தந்தையுமாய், ஸாவஸ்வாமியாய ஆஶ்ரிதஸுலபனு யிப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனுயிருநதவனெருநாளும் நம்மைவிடான ; நெஞ்சமே யென்னே விஶ்வஸிததிருவென்கிருர்...................... ....*

பன்னீராயிரப்படி

அநந்தரம், இப்படி ஏககண்டராய்நிறகில, அஸாதாரணபநதவிஶிஷ்டனுனவன ஒருக்லேஶபபடக்கொடானெனகிருா.

தாயாயும - மாதருவதபரியபரனுயும. தந்தையாயும் - பித்ருவதஹிதபரனுயும். இவ்வுலகினில - தனவரிசையறியாத இநதலோகத்திலே. வாயும் - அவதரித்து வநது. ஈசன - தனநிருபாதிகஸவாமித்வமேயடியாக. மணிவணணன் - நிலரத்நமபோலேயிருக்கிறவடிவை யெனக்குபகரிததது. எந்தை - அவ்வழியாலே யென்னே யடிமைகொணட ஸவாமியானவன். நெஞ்சமே - நெஞ்சமே. நீயும் - "தொழு" எனறு நியமிககலாமபடி பவயமானநீயும. நானும - உனனேககாரணமாகவுடைய நா

றும். இ - கிஞ்சொன்னபரக்ரியையாலே. நேர் - விமுகயாவருத்தியையுடையோமாய். கிறகில - திறகில. மேல் - மேலுள்ளகாலமெல்லாம். மற்று - ஸ்வாநுபவத்தையொழியமற்றும். ஓர்நோயும் - நோயாயிருப்பதொன்றையும். சாரக்கொடான் - அணுகக்கொடான். சொன்னேன் - இப்பரமார்த்தத்தையுனக்குச்சொன்னேன்.

நோயென்று - அஹங்காராத்தகாமங்கள், அநுக்கடியான ஶரீரஸம்பந்தம், கர்மஸம்பந்தந்தொடக்கமானவை. ஸ்வநிகாஷாநுஸந்தாநமடியான விஶ்லேஷமுமாம .... *

ஈடு - ஆறும்பாட்டு.

இப்படிஸுலபனானவன் நம்மைவிடானிறே ? என்ன, நம்மயோக்யதையை யநுஸந்தித்தகலாதொழியில் நம்மையொருநாளும் விடானென்று திருவுள்ளத்துக்கருளிச்செய்கிறார்.

(நீயுமநானுமிந்நேர்நிற்கில) * அயபுள்ளின்பின்போன நீயும், உன்னைப்பரிகரமாகவுடையநானும், பலாநுபவம்பண்ணவிருக்கிற நாமிப்படிவிலக்காதேயிருக்கில. " நநமேயா " (நநமேயம) என்னும் பாரதிகூல்ய மநோரதமின்றிக்கேயொழியில் (மேல்மற்றோர்நோயும்சாரக்கொடான்) நிஷித்தாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணியகலவிடுதல், தன்னையொழிய பரயோஜநத்தைக்கொண்டகலவிடுதல், அயோக்யதாநுஸந்தாநம்பண்ணியகலவிடுதல், வேறொருஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணி யகலவிடுதல, முன்புபண்ணின பாபபலாநுபவம்பண்ணி யகலவிடுதல், செய்யவிட்டுக்கொடான். (நெஞ்சமேசொன்னேன்) திருக்கோட்டியூர்நம்பியைப்போலே, பிறரறியலாகாது பகவத்விஷயம்" என்றுபோலேகாணுமிவரிருப்பது. உபதேசித்துவைத்தது [ஊஷஜேநாதவக்லாய] [இதந்தேநாதபஸ்காய] என்றவனைப்போலே படுகிறார் (சொன்னேன் என்று) த்ரௌபதி, குழல்விரித்துக்கிடக்கிறபடியைப்பார்த்து, செயவதுகாணுமல்சொல்லிக்கொடுக்கின்றான் ; அர்த்தத்தினகனத்தைப்பார்த்து, " கைப்பட்டமாணிக்கத்தைக்கடலிலேபோகட்டோம " என்று " பதண் பதண " என்றானிறே. ஒளிபரதிபத்திபண்ணுதாரிழக்குமித்தனை.

(தாயுந்தந்தையுமாய) மாதாபிதாக்களைப்போலே பரிவனாய். அவர்களளவன்றிக்கே (இவ்வுலகினில்வாயுமீசன) பரஜை, கிணற்றிலவிழுந்தால ஒக்கக்குதிக்குமமாதாவைப்போலே, ஸம்ஸாரத்திலேயொக்கவிழுந்தெடுக்குமவன். இங்குவந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில (ஈசன) பராபத்தனைகையாலே. அன்றிக்கே, இங்கேவந்தவதரித்துஸ்ரசுதவிரக்கையாலே யீசனானென்னவுமாம். (மணிவண்ணனெந்தையே) தன்வடிவழகைக்காட்டி (என்னைமுறையிலே நிறுத்தினான.) என்னை விஷயாந்தரபரவனாகாதபடிமீட்டு, தன்ஶேஷித்வத்தைக்காட்டி என்னுடைய ஶேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவன. தாயுந்தந்தையுமாயி

வ்வுலகினில் வாயும்மணிவண்ணனுய் எநதையானவீசன், நீயும் நானுமி ந்நேரநிற்கில மேல் மற்ரோரநோயும சார்கொடான் ; நெஞசமேசொன் னேன் - "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்கிறபடியேயிதுமெய். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஆரும்பாட்டு. (நீயுமிதயாதி) "இநநேர்நிறகில மறரோரநோயும்சார்கொடான" என்றதுககீடாகவவதாரிகை (இபபடி ஸா‍லபனுனவிதயாதி) (அகலாதொழியிலிதி) நாமகன்று முடியிலமுடியுமிததனைபோககி, அவன் நம்மைவிடானென் று தாதபாயம்.

(அப்புளளினபினபோன) அநதபபெரியதிருவடியினபின்னேபோன "இநநேர்நிறகில" என்றதுக்கு அவதாரிகையிலே யருளிச்செய்நஆதநமொழிய, அாததாந்தரம் (பலாநுபவமித்யாதி வாக்யத்வயததாலே) "ஓாநோயும்" என்றத் தைவிவரிககிருா (நிஷிதநேதயாதி)

"சொனனேன்" என்றதுககு மூன்றுநாதபாயம். அநுதாபபரமாகமூந்தினது (திருக்கோட்டியூரிதயாதி) விவாணம் (உபதேஶித்திதயாதி) தோஸ்வஷ்டாதஹே, (ஐஞுெஞ நாதவஸாய நாஸந்ாயகஷாவந। நவாஸ-ஜ்ஞ-ஷெவொவு)ஂ-நஆஸௌஂயொஸ)ஸ-ஜயகி) (இதநதேஶாதபஸ்காய நாபக்தாயக நாசட। நசாஸஸுஶ்ருஷவேவாச்யமநசமாமயோப்யஸூயதி) இதம் - இநதரஹஸ்யமானது. தே - தவயா என்றபடி. அநுதபிககிறதென், முதலிலே யதிகாரிஶோதநமபணணியுபதேஶிக்க வொணணுதோவென்ன (தரௌபதியிதயாதி) பதண பதண-பரிதபிக்கை. யதவா, பதறினேனபதறினேனெனறபடி. தவிதியதாதபாயம் (இனிபரதிபததிதயாதி) அதாவது - உபதேஶத்திறகுறையிலலை, இனிப்ரதிபத்தி பணணுதாரிழக்குமிததனையெனறபடி.

பரிவனுய - ஸகித்தனுய. அவாகளாவன்றிககே - அவாகள்மாத்ரமன்றிக்கே. "ஈசன" என்றதுககு பூாவபாவியாக வருளிசசெயகிருர் (ப்ராபதனுகையாலே யெனறு) அபரபாவியாகவாததம (அனறிககேயிதயாதி) ஈராசு - தவைராஜயம. வாயகை - கிடடுகை. "எநதை" என்றதினாததம (தன்ஶேஷித்வத்தை [illegible]யாதி) நிலைநிறுததுகை - ஸ்ததாபிககை.

அநவயிககிருா (தாயுமிதயாதி) "சொனனேன்" என்றதுக்கு மூன்றும் பாவம் (ஸதயம்ஸதயமிதயாதி) "சாாகொடான" என்னவமைநதிருக்க, "சொனனேன" என்றவிதுககு - இபபடிதாதபாயங்கொள்ளவேணுமென்றபடி.........*

ஏழாம்பாட்டு.

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன்பாவியே
னெந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
சிந்தையுள்வைததுசசொல்லுஞ்செலவனையே.

ஆ று யி ர ப் ப டி.

(எந்தையே) இபபடிதம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானை யநுபவிக்கிற ஆழவார், அவனுடைய வுத்காஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து, * அயாவருமமராகள் தங்கள்சிந்தையுள்ளேவைத்துசசொலலு மந்தஸ்ரீமானை, நான் தரித்ரனுக்கினேனித்தனை; என்னநிக்ருஷ்டனே? என்றுதமமை காஹிககிறுர்......................*

பன் னீ ரா யி ர ப் ப டி.

அநந்தரம், ஏவம்விதனுடைய ஸௌரிபோக்யதவ வைலக்ஷண்யதகதையநுஸந்தித்து, ஸ்வநிகர்ஷமடியாக அகலத்தேடுகிறுர.

வானவர் - பரமபதவாஸிகளானவாகள். எநதை - எங்கள்ஸத்தாதிஹேதுபூதனை. எம்பெருமானெனறு-எஙகளுக்குப்பரமசேஷியெனறு. சிநதையுள்வைதது-அநுஸந்தாநம்பணணி. சொல்லும் - சொல்லுமபடியான. செலவனை-ஐஸ்வாயத்தையுடையவனை. பாவியேன் - பாபிஷ்ட்டனுனநான. எநதையேயெனறும-எனககுஹிதபரனேயெனறும். எம்பெருமானெனறும - எனனுடையசேஷியானவனேயெனறும். சிநதையுள - நெஞசுக்குளளேயும். வைப்பன - வைதது. சொல்லுவன் - சொல்லுவதுஞ்செய்யாநின்றேன...................*

ஈ டு - ஏ ழா ம் பா ட் டு.

கீழிவரனுசிறுற்போலேவிடிந்தது; "அயோக்யன்" என்றகலுகிறுர்.

(எந்தையேயென்றும்) எனக்குப்பரிவனுனவனேயென்றும். (எம்பெருமானெனறும்) எனககுவகுத்தஸ்வாமியென்றும், (சிநதையுள வைப்பன்) எத்தனைவிஷயங்களை நினைத்துப்போந்த நெஞசிலேவைத்தது. நானறிந்ததாக நெஞ்சிலேவைததுதூஷித்தவளவேயோ (சொல்லுவன) பிறரறியும்படிதூஷிததேன். (பாவியேன) விலக்ஷணபோகயமான இவ்வஸ்துவையழிக்கைக்கு நானொருபாபகாமாவுண்டாவதே!. (பாவியேன்) ஸாதத்விகனுயிருப்பானொருவன தமோகுணுபிபூதனுய் ஒருக்ருஹததிலே நெருப்பைவைத்து, ஸதத்வந்தலேயெடுத்தவாறே அநுதபிககுமாபோலே "பாவியேன்" என்கிறுர். நீரிஙஙனேசொல்லுவானென், பகவதவிஷயத்தைநினைககையும சொலலுகையும பாபபலமோவென்னில்; புரோடாஶத்தை நாயநிணடினுறபோலே, விலக்ஷணருடைய போக்யவஸ்துவையழிககைபாபபலமன்ரு (எந்தையிதயாதி) நினையாவிடி லைாக்ஷணம் தரிக்கமாட்டாத நிதயஸூரிகள்நினைத்தநுபவித்தவ்வநுபவமவழிந்து "எஙகளுககுபபரிவனுனவனே, ஸவாமியானவனே" என்று தஙகள நெஞசிலேவைததுசசொலலும்படியான ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனை நானென்சொன்னே!ன்; இவ்வஸ்துவையொருவர் நம்பாதபடியழித்தேனென்கிறுா...*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஏழாம்பாட்டு. (எநதையேயிதயாதி) "நெஞ்சம்போதம்விடாது" என்ற த்தைப்பற்ற (இவரஞ்சினுறபோலேயென்றது) விடிநதந-பலித்தது.

வநதத - ப்ராப்தமான. "வானவர்சிநதையுளவைத்து" இதயாதியைக்க டாக்ஷித்துபாவம (விலக்ஷணேதயாதி) சொன்னபின "பாவியேன" என்றதுக்குபாவம (ஸாததவிகனுயிதயாதி)

"எநதையெமபெருமான" இதயாதிககவதாரிகை (பகவதவிஷயததையித்யாதி) நீரிங்ஙனேசொலலுவானெனனென்றது - "நாயநந்த்ரூஃகெஸவம்தூளதி" (நாதநடஃகேஸவம்ஸதௌதி) என்றததைபபற்ற. "புரோடாஸததைநாய் தீண்டினுறபோலே) என்றவிடததிலே - "ஸ்ரூஜநூஜாஸ்ரூதிகூஸகாஷூவூஸூக்ஷிஃ। ஸ்ரூவதேவவஷட்க்ரூதம்தாம்ஸ்ரியோஹஸ்காமயே" (காபபஜநமஜராம்ருதி கலேஸகாமஷோமிகஃ। ஸ்வேவதேவவஷட்கருதம்தவாம்ஸரியோஹமகாமயே) என்றநுஸநதேயம. தேவவஷடகருதம்-தேவாநந்திஸ்யவஷடகாரநதரோணஸம்ஸ்கருதமஹவிஃ. விலக்ஷணருடையவென்றது - "வானவர்" என்றதைபபற்ற. "எநதையெமபெருமான" என்றினர்ததம(பரிவனுனவனேயிதயாதி)

வானவா எநதையெமபெருமானென்று சிந்தையுளவைத்துச்சொல்லும செல்வனே எநதையேயென்றுமிதயாரபயசொலலுவனபாவியேன இதயநவய....*

எட்டாம்பாட்டு.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு
மல்குங்கண்பனிநாடுவன்மாயமே
யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி
நல்கியென்னைவிடானம்பிநம்பியே.

ஆறாயிரப்படி.

(செலவநாரணனென்ற) இப்படியென்னுடைய அயோக்யதை யைப்பார்த்து "அவன்றிறத்துபபடுவேனல்லேன": என்றிருககச்செய்தேயும், செல்வநாரணனென்ற சொலலைக்கேட்குமளவில் என்னுடைய ஸாவகரணங்களு மென்வசமன்றியே யிழுத்துககொண்டு அவனபக்கலிலேவிழாநின்றன; நானுமதிசபலனாய் "எநகுற்றுயெமபெருமான்" என்று அவனைநாடுவன்; இதென்னஆஸ்சாயம்; இப்படிநான் அதிசபலனுயத்தன்னை விடமாட்டாதொழிந்தாலவ னென்னைவிடலாமிறே, அவனென்னிற்காட்டிலு மபிநிவிஷ்டனாய் என்பக்கலிலே அதிபவறுமாநததைப்பண்ணிக்கொண்டென்னை விடுகிறிலன; நானென் செயவனென்று நோகிறார்...*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், இப்படியகல நினைத்திருக்கச்செய்தேயும், திருநாமஶ்ரவணத்தாலே மேலவிழும்படியென்னை பரிபூர்ணனானவன் விடுகிறிலனென்கிறார்.

செல்வநாரணனென்ற - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற. சொல் - திருநாமத்தை. கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே. கண் - கண்ணானது. பனி - நீர். மல்கும் - மல்காநின்றது. நாடுவன் - "எங்ஙனே" என்றுதேடாநின்றேன். மாயமே - இதொரு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதே. நம்பி - பரிபூர்ணனானநம்பியானவன். நல் - தன்னைக்கிட்டுகைக்கடியானநன்மையையுடைய. அல்லும் - இரவும். பகலும் - பகலும். இடைவீடின்றி - விச்சேதரஹிதமாக. நல்கி - ஸ்நேஹித்து. என்னை - என்னை. நம்பி - ஸ்வகீயத்வபரதிபத்திபண்ணி. விடான் - விடுகிறிலன்.

நம்புதல் - தன்னுடையவனாகவிஶ்வஸித்தல்.... ... .*

ஈடு-எட்டாம்பாட்டு.

"நாமிதுக்குமுன்பு நினைத்தும்பேசியும் தப்பச்செய்தோம், 'இனி நாம்விரும்பத்தனை" என்று "அவன்குணங்கள் நடையாடாததோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்" என்றுபோய், ஒருகுட்டிச்சுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்தார்; இங்கே, வழிபோகிறாரொருவன், சுமைகனத்து "ஸ்ரீமந்நாராயணன" என்றான்; அச்சொல்லைக்கேட்டுத் தம்முடைய கரணங்கள் அங்கேப்ரவணமாகிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

(செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலும்) ஆழ்வாரபரிஸரத்தில் ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானபோ சொல்லுவாரில்லை, அதிலாத்தாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டா வாயிற்று இவர்நோவுபடுகைக்கு. என்போலவென்னில; விஷஹரணமந்த்ரம்போலே. அச்சொல்செவிப்பட்டவளவிலே, கண்ணானதுஎன்னை யொழியவேநீர்மல்கப்புக்கது; நெஞ்சுமவ்வளவிலே, "எங்குற்றாய" என்றுதேடப்புக்கது. (மாயமே) "அலலேன்" என்றகலுகைக்கு நான்வேண்டிற்று, "ஆவேன்" என்றுகூடுகைக்கு நான்வேண்டிற்றிலலையீ!; ஈதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென். அவன்பின்னைசசெய்கிறதென்னென்னில (அல்லுமிதயாதி) தம்மபிஸந்தியொழியவே, தம்முடையகரணங்களுக்கு பகவதநுபவமேயாதனையாம்படி அவனமேல விழுகிறகாலமாகையாலே "நல்லவல்லும், நல்லபகலும்" என்கிறார்.

திவாராத்ரவிபாகமறஎனக்கு ஸ்நேஹித்துபரிபூர்ணனானவனென்னை ஸ்வீகரித்துஎன்னை விடக்ஷமனாகிறிலன; அவன்போமாதரத்தைக் கேட்டவளவிலே, என்கண்ணானது பனிமல்காநினறது; நெஞ்சானது தேடாநின்றது; இதோராஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்னென்கிறார். (இடைவீடின்றி) நானொருகால் தேடிவிடாநின்றேன், அவனிடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான். (என்னைவிடான்நம்பிநம்பியே) அபூர்ணனானவென்

னை பூர்ணனானதான நமபிவிடுகிறிலன். நமபி - எனனையொருமதிப்பனாக நினைத்து. நமபி, அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி நலகிநமபிஎன்னைவிடான ; மாயமே. (நம்பியே) இவனையே ! பரிபூர்ணனென்கிறது. ஸம்ஸாரி சேதநனைபபெற்று, பெருப்பேறுபெற்றானா யிருககிற இவனையே! பரிபூர்ணனெனகிறதுலோகததார். ....*

ஜீயர் அரும்பதம்

எட்டாமபாட்டு. (செலவநாரணனிதயாதி) " கேட்டலும் " என்கையாலே - அஸம்பாவிதஸததலததி லிருபடிஸிததமெனறு திருவுளளமபறறி யவதாரிகை (நாமிதுக்குமுனபித்யாதி) குட்டிச்சுவா - ஏகாநதஸததலம. " மாயமே " எனறததைப்பறற (விஸமிதராகிறானறது)

செல்வநாரணன் - ஶ்ரீமநநாராயணன். வழிபோகிறவன ஶ்ரீமநநாராயணனெனபதேனென்ன (ஆழவாரிதயாதி) " ஊரு நாடு முலகமுந் தனனைபபோல" இதயாதி. " சொல " எனறதுககுபாவம (அதிலர்ததாநுஸநதாநமிதயாதி) மல்கும் - பரவஹிககும்

(நெஞ்சுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே - பாஹ்யகரணமுமந்தஃகரணமுஞ் சொலலுகையாலே' இககும பாஹ்யகரணததைச் சொலலுகிறவிடததிலே அந்தஃகரணததைச்சொலலுகை யுசிதமெனறுதாதபாயம. " மலகும்கண்பனி " எனறு-பாஹ்யகரணத்துககுக காத்தருதவம கீழேசொலலுகையாலே, நெஞ்சக்கேநாடுகையிலே காததருதவததைவிவக்ஷிதது, ஸவாபேதோபசாரததாலே " நாடுவன " எனகிறதென்றபடி.

மாயம் - ஆஶ்சாயம். எனனையொழியவும் கணபனிமல்கும், நெஞ்சுதேடுமென்கையாலே ஆஶ்சாயஹேதுவெனகிறார் (அலலேனெனறிதயாதி)

" வெந்நாள் " என்கிறவா, " நலலல்லும் நன்பகலும் " எனகிறதென்னென்ன (தம்மபிஸநதியிதயாதி) அலலுநனபகலு மிடைவீடின்றிநலகி நம்பியென்னை நம்பிவிடானென் றநவயிததாததம் (திவாராதரேதயாதி) " எனனை " எனறதுககு - தரிராவருததி. ஸ்வீகரிதது - தன்னுடையவனாகவிஶவஸிதது.

" மாயம " என்கிறதுககுததாதபாயாநதரம் (அவன்பேரிதயாதி) அர்த்தாநுஸநதாநமினறிக்கே ஶபதமாதரமே பனிமல்குகைககு நிமிததமாகை-ஆஶ்சாயஹேதுவெனறபடி.

கீழே, திவாராதரேதயாதியாலே - உததரார்த்தபூர்வகமாக பூர்வார்த்தாந்வயஞ்சொலலி, பூர்வார்த்தபூர்வகமாக, நம்பியெனனைநம்பி அலலுநனபகலு மிடைவீடினறி நலகிவிடான எனறநவயாநதரம திருவுளளமபறறி யருளிசசெயகிறார் (இடைவீடினறியிதயாதி) இடைவிடாதே - விச்சேதியாதே. " நலகி " எனறதுககர்ததம் (ஸநேஹியாநினறானெனறு) நாடுவன - தேடுவன. ௧

" நம்பி " என்றதுககாததாநதரம (எனனையொருமதிபபனித்யாதி) இந்தப் பக்ஷததுக்கநவயநகாட்டுகிறா (நம்பியலலுநனபகலுமிதயாதி) மதிபபன - பெரியவன். செலவநாரணனெனறுதொடங்கி, நாடுவன ; நம்பியல்லு நனபகலுமிடைவீடினறி நல்கிநமபியெனனைவிடான் ; மாயமேஇத்யநவயஃ. ....*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை
யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ.

ஆறாயிரப்படி.

(நம்பியை) தன்னுடையசாபலத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால், அவனுடையகுண ஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே அந்யபரனாயவனை மறந்திருந்தாலோவென்னில்.

தத்குணஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே சபலனாய்த்தன்பக்கலிலே விழாநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே, அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத் திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளி, தன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்தோற்பித்துத் தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான்; இனியெங்ஙனேநானவனை மறக்கும்படியென்கிறார்...... .... *

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், அவனுடையவுபகாரகத்வம் மறக்கப்போமோவென்கிறார்.

தென்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலே நின்ற - நிற்கையாலே. நம்பியை - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணனாய. பரமபதத்தில் வடிவிலுங்காட்டில், அ - ஒப்பமிட்ட. செம்பொன் - செம்பொன்போலே. திகழும் - உஜ்ஜ்வலமான. திருமூர்த்தியை - திருமேனியையுடையனாய். உம்பர் - மேலான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு. ஆதி - ஸத்தாதிஹேதுபூதனாய். அம் - ஸதாதர்ஶநீயமான. சோதியை - பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனாய். எம்பிரானை - தாத்ருஶமானவடிவையென்னையநுபவிப்பித்தடிமைகொண்டவனை. என்சொல்லி - எதனைச்சொல்லி. மறப்பன் - மறப்பது.

அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸுலபனென்று மறக்கவோ, அநுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்று மறக்கவோ, அவிலக்ஷணபோக்யனென்று மறக்கவோ, ஸுஶீலனல்லனென்று மறக்கவோவென்றுகருத்து..... . . ..*

ஈடு - ஒன்பதாம்பாட்டு

நீதாமிங்ஙனேகிடந்து படாநில்லாதே, அவ்விஷயத்தைமறந்து ஸம்ஸாரிகளோபாதியுண்டுடுத்துத் திரியமாட்டீரோவென்ன; நானென்னத்தைச்சொல்லியவனைமறப்பதென்கிறார்.

(நம்பியை) கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை. பரமபதத்தில் குணங்களுக்கு ஸத்பாவமேயிறேயுள்ளது, இங்கேயிறே குணங்களுக்குப்பூர்த்தி. (தென்குறுங்குடிநின்ற) கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவன். அத்தைவிட்டு என்னைப்பற்றத் திருக்குறுங்குடியிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகநின்றவன். (நம்பி

யைத் தென்குறுங்குடி நின்ற) குணத்திலே குறையுண்டாதல், தூரஸ்த்தனென்னுதல் செய்து, நான்மறக்கவேணுமே. (அச்செம்பொனே திகழுந்திருமூர்த்தியை) வடிவழகிலே குறையுண்டாயத்தான் மறக்கவோ. (அச்செம்பொன்) உபமாநரஹிதமாய, ஒட்டற்ற செம்பொனபோலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய, வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை (உம்பரித்யாதி) அவ்வடிவழகை யநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்த நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. ஆககரான இவ்வருகில் வானவரைப்போலேயன்றியே மேலான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளுக்குமதானே கடவனாய, அவர்களுக்கநுபாவ்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனை. (எம்பிரானை) அவர்களநுபவிக்கும்படியை யெனக்குபகரித்தவனை. (என்சொல்லிமறப்பனோ) அபூர்ணனென்றுமறக்கவோ, அஸந்நிஹிதனென்று மறக்கவோ, வடிவழகிலனென்றுமறக்கவோ, மேன்மையிலனென்றுமறக்கவோ, எனக்குபகாரகனன்றென்றுமறக்கவோ, எத்தைச்சொல்லி மறப்பனெனகிறார்.*

ஜீயர் அரும்பதம்.

ஒன்பதாம்பாட்டு. (நம்பியையித்யாதி) "என்சொல்லி மறப்பனோ" என்றபதத்தைக்கடாக்ஷித்தவதாரிகை (நீதாமித்யாதி)

"தென்குறுங்குடிநின்ற-நம்பியை" என்றுகூட்டிபாவம் (பரமபதத்திலித்யாதி) "நம்பி - உம்பர்வானவராதி" னகிறபதஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம் (கலங்காவித்யாதி) கலவிருக்கை - வாஸஸ்த்தாநம். "நின்ற" என்றதின்பாவம் (அவஸரேத்யாதி) குணபூர்த்தியும் ஸந்நிஹிதத்வமுஞ்சொன்னதுக்குபாவம் (குணத்திலேயித்யாதி)

வடிவழகைச்சொன்னதுக்குபாவம (வடிவழகிலேயித்யாதி) "செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை" என்றநவயித்து பபதார்த்தம் (உபமாநேத்யாதி) உபமாநரஹிதமாயென்றதின்விவரணம் (வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும்பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதவென்றது) ஒட்டற்ற - கல்மஷமற்ற. இனிமேலோடவைக்கத்தக்க மலாம்ஸமில்லாதவென்றபடி.

பதச்சேதத்திக்குபாவம (அவ்வடிவழகைமித்யாதி) பதார்த்தம் (ஆககரானவித்யாதி) ஆககரான - ஸுக்ருதாநுகுணமாக ஸ்ருஷ்டரான. உம்பர் - மேல். "திருமூர்த்தி" என்றதுக்கு - வடிவழகிலும. "ஆதியஞ்சோதி" என்றதுக்கு-மேன்மையிலும்நோக்கு. இது, நிகமத்திலும, சாற்றுப்பாட்டிலும வ்யக்தம "ஆதி" என்றதினர்த்தம் (ஸத்தாதிகளுக்குமித்யாதி)

உபகாரமாவது (அவர்களித்யாதி) படி - திருமேனியும், பரகாரமும். "என்சொல்லி" என்றதுக்கு பூர்வோக்தமான விசேஷணங்களிலே [illegible] செய்கிறார் (அபூர்ணனென்றித்யாதி)

தென்குறுங்குடிநின்றநம்பியை, அச்செம்பொனே [illegible]...

பத்தாம்பாட்டு.

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென்மணியையே.

ஆறாயிரப்படி.

(மறப்பும்) வருந்தியாகிலும் அவன்பக்கலில நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து, அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில.

இப்படி தன்னழகை யெனக்குக்காட்டியருளி ; "ஒருகாலதன்னைக்காட்டிப்போகில், ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கு மாஶ்ரயமல்லாமையாலே யசித்கல்பனான இவன் நம்மைமறக்கும" என்றுபார்த்தருளி, தன்னை நான்மறவாமைக்காக, அசேதநத்தைச் சேதநமாக்கவல்ல தன்னுடைய அழகிய திருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குப் பரமஸுலபனாய்க்கொண்டு "இனிப்போகேன்" என்றிருந்தருளினான் ; இவனைநான் "மறப்பேன்" என்று வருந்தினால் மறக்கமுடியுமோவென்கிறார்.*

பன்னீராயிரப்படி.

அநந்தரம், மறவாதபடி யவனேயத்நம்பண்ணுகிறக, மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

மறப்பும் - மறப்பென்றும். ஞானமும் - அறிவென்றும. ஒன்று - ஒன்றை. உணர்ந்திலன்-அறிந்திலேனாயிருக்க. தன்விஷயத்தி லறிவையுண்டாக்கி, மறக்கும-இத்தையிவன்மறக்கும். என்று - என்றுநினைத்து. கடாக்ஷிக்கைக்கடியான, செம-சிவந்த. தாமரை - தாமரைபோன்ற. கண்ணொடு - கண்ணோடே. மறப்பற - மறப்புப்புகுதாதபடி என்னுள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே. மன்னினான்றன்னை - நிரந்தரவாஸம்பண்ணி. என்மணியை - நீலரத்நமபோலேமுடிந்தாளலாமபடி யெனக்குஸுலபனானவனை. இனி - இனி. யான்-நான். மறப்பனோ - மறக்கும்படியென *

ஈடு - பத்தாம்பாட்டு

ஆனாலும் வருந்தியாகிலும மறந்தாலோவென்ன நெஞ்சிலிருளையறுத்துக்கொண்டு நிரந்தரவாஸமபண்ணுகிறவனை மறக்கவிரகுண்டோவென்கிறார்.

(மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன) நானசேதநனாய் நினைத்தேனாகிலன்றோ மறப்பது - நினைத்தேன நானாளவன்றிறே மறக்கவிடமுள்ளது. ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறே அஜ்ஞாநத்துக்கு மாஶ்ரயமாவது, அசித்கல்பனாய்க்கிடா நானிருந்தது. (மறக்குமித்யாதி) இப்படியிருக்கிறநான நினைத்தேனாகவும் நினைவையுமென்றலையிலே யேறிட்டு, "பிறந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விசசேதமவராவொண்ணாது" என்றுபார்த்து, அழ

கியதிருக்கண்களாலே குளிரநோக்கிக்கொண்டு, தன்னைப்பற்றி யெனக்குவரும விஸ்மருதிபோம்படி யென்ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை. (மன்னினான்) "புறம்பே அந்யபரதையுண்டு" என்று தோற்றவிருக்கிறிலன். (மறப்பனோவினியாளென்மணியையே) பெருவிலையனான ரத்நம கைப்புகுந்தால அத்தைமுடிந்தநுபவியாதே யுதறுவவாகளோ. (மறப்பனோவினி) மறவாமைக்குப் பரிகாரமவன்கையிலேயுண்டாயிருக்க, இனிமறக்கவுபாயமுண்டோ. கீழநாதிகாலம் நினைக்கவிரகில்லாதாப்போலேயிறே மேலுள்ளகாலமும மறக்க விரகில்லாதபடியும்.

(யான்) அநாதிகாலம "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" என்கிறபடியே விஸ்மரித்துப்போந்த நான். (என்மணியையே) பெருவிலையனாய் முடிந்தாளலாம்படி கைப்புகுந்து புகரையுடைத்தான நீலமணிபோலேயிருக்கிற தன்னை எனக்கநுபவயோக்யமாம்படி பண்ணிவைத்தபின்பு நானவனை அநாதரிப்பனோ.... ....*

ஜீயர் அரும்பதம்.

பததாம்பாடடு (மறப்புமித்யாதி) புநஸ்ச "மறப்பனோவினி" என்றதுக்கநுகுணமாகவவதாரிகை (ஆனாலுமித்யாதி)

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன் - மறப்பென்றும் ஞானமென்றும் நானொன்றையறிந்திலேன் என்று ஶப்தார்த்தம். நான்மறப்பென்று மொன்றையறியேன், ஞானமென்றுமொன்றையறியேன் என்று நிஷ்கருஷ்டார்த்தம். "ஞானம் நானொன்றுணர்ந்திலன" என்றபோதே- விஸ்ம்ருதிராஹித்யமும் ஸித்தமாயிருக்க, "மறப்புநானொன்றுணர்ந்திலன" என்கிறதெனனென்னன (நான்சேதநனாயித்யாதி) அதாவது - இப்போதுபகவத்விஷயஜ்ஞாநமில்லையாகிலும், காலமநாதியாகையாலே முன்பு காதாசித்கஸ்ம்ருதியுண்டாய, தத்ப்ரம்ஶம் வரக்கூடுமிறே; அதில்லையென்கைக்காக - விஶேஷிக்கிறதென்றபடி. ஆனால், காதாசித்கஸம்ருதியுமில்லையென்றதே, "மறப்பிலலை" என்கிறதென்னென்னன (நினைந்தேனித்யாதி) அதாவது -"மறப்பில்லை" என்றபோதே - தத்பூர்வபாவியான ஸம்ருதியுமில்லையென்றகருத்து. "ஸ்ம்ருதேஸ்தத்பூர்வபாவித்வாத் விஸ்ம்ருதேஸ்து ததந்வய: । ந ஹி விஸ்ம்ருதிர் ஜாயதே ஸ்மரணேந விநா க்வசித்" (ஸ்ம்ருதேஸ்தத்பூர்வபாவித்வாத் விஸ்ம்ருதேஸ்து ததந்வய: । நஹிவிஸ்ம்ருதிர்ஜாயதே ஸ்மரணேந விநா க்வசித்) என்னக்கடவதிறே. கீழவாக்யவிவரணம (ஜ்ஞாநத்துக்காஶ்ரயமாமதிறேயித்யாதி) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்மருதி. அஜ்ஞாநமாவது - விஸ்மருதி. எல்லாவற்றாலும்பலிதம (அசித்கல்பனாயித்யாதி)

"ஜ்ஞாநத்திலும் மறப்பிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை" என்றாரோ, ஆனபின்பு "மறக்கும" என்னக்கூடுமோவென்னன (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) "நினைவையும்" என்கையாலே - மறப்பையுமென்றபடி. இந்தவாக்யம் - பூர்வதாத்பர்யஶேஷம். செம் - அழகு. மன்னுகையாவதேதென்னன (புறமபித்யாதி)

"மறப்பனோவினி" என்றுதொடங்கி, வ்யாக்யாநமெல்லாம்-த்விதீயதாத்பர்யஶேஷம்' தாத்பர்யார்த்தம் (பெருவிலையனாவித்யாதி) பெருவிலையனான -

அநாக்கமான. "இனி" என்றதுககாததம (மறவாமைக்கிதயாதி) பரிகாரம - செநதாமரைக்கண. "பரிஹாரம" என்றுபாடமானபோது - "மணி" எனகிற பதத்தில சாடுவில்தாத்பர்யம, "மணிமநதௌஷதாதிகள" என்னககடவதிறே. கீழவாக்யவிவரணம; (கீழநாதிகாலமிதயாதி) "யான்" என்றதுககாததம் (அநாதிகாலமிதயாதி) ப்ரதமதாதபாயததில. யான் - பரதந்தரனானநான. மறப்பனே - மறக்கஸ்வதந்தரனேவென்றபடி. (மறந்தேனுனனைமுனனம்) யாதொருவிஷயம்விடாதே நினைக்கவடுகெருமः அபபடியானவுனனையநாதிகாலம் மறநதுபோநதேனென்னுதல்; முந்தறமுன்னம் மறந்துபோநதேனென்னுதல. ஶப்தார்த்தம் (பெருவிலையனுயிதயாதி) மணிககு ஶ்லாக்யதையும், முடிநதாளலாம்படியான ஸௌலப்யமுமுண்டிறே. "எனமணி" என்கையாலே (எனக்கநுபவயோக்யமாம்படியெனறது.) ....*

பதினொன்றாம்பாட்டு.

மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துளிவைபத்துடன்
தணிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே.

ஆறாயிரப்படி.

(மணியை) வானவர் கண்ணனாயிருந்துவைத்தேனகளெளியனாய்த்தனக்குத்தானே பூஷணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்திரூபமாகச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றாராயிருக்குமவர்களுக்கு அக்கல்விதானே வாயுமென்கிறார். ....*

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாயமொழிககுபலம - இதினுடையகல்வியே கைங்காயமெனறருளிச்செயகிறார.

மணியை - உஜவலமானமாணிககமபோனற வடிவையுடையனாய். அநதவடிவாலே வானவா - பரமபதவாஸிகளுககு. கணணனை - நிாவாஹகனாய. அவ்வழகுககொபபிலலாமையாலே தனனதோரணியை - தனககுததானலங்காரமாம்படியத்விதீயனானவனை. தென - கடடளைபபட்ட. குருகூா - திருநகரிககுநிாவாஹகரான. சடகோபன - ஆழவாா. சொல் - சொலலாலே. பணிசெய - பணிசெய்த. ஆயிரத்துள - ஆயிரததுள். இவைபதது - இவைபததையும். உடன - அபிபராயததோடேயுடன்படடு. தணிவிலா - ஆறுதலறறு. கறபரேல் - அபிநிவேஶததோடேயோராசாாயமுகததாலே யபயஸிபபார்களாகில். கல்வி - அந்தககலவி. வாயும் - கைங்கர்யரூபபலததோடேசேரும்.

சொறபணிசெயஎன்றது - சொல்லெடுத்துக்கைநீட்டினவென்றுமாம். அனறியே, சடகோபன - சொலஎன்றுகூட்டி, பணிசெயாயிரமெனறது - கைஙகாயரூபமான ஆயிரமெனறுமாம்.

இதுகலிவிருததம். ....*

௩-௫ - பதினொன்றாம்பாட்டு.

நிகமத்தில், இப்பத்தைகற்றவர்கள் நிரதிசயபுருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

(மணியை) மூன்றுனையிலே முடிந்தாளலாம்படி கைபுகுந்திருக்குமென்று ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது. "தென்குறுங்குடிநின்ற" என்கிறவிடத்தில் - ஸௌலப்யம். (வானவர்கண்ணனை) "உம்பர் வானவராதியஞ்சோதி" என்ற - மேன்மையைச்சொல்லுகிறது. (தன்னதோரணியை) "அசெம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தி" என்கிறவடிவழகைநினைக்கிறது, இம்மூன்றுங்கூடின பசுங்கூட்டாயிற்று பரதத்வமாகிறது. (தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாய, "நாமிங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரித்தோமாகவேணும்" என்று, சொற்கள்தாம் "என்னைக்கொள், என்னைக்கொள" என்று "மிடைந்தசொல" என்கிறபடியேசொற்கள் பணிசெய்தவாயிரமென்னுதல்; சொல்லாலேபணிசெய்தவாயிரமென்று - வாசிகமானவடிமையைச்சொல்லுதல். (உடன்தணிவிலர்கற்பரேல்) ஸாபிப்ராயமாகக்கற்பராகில். தணிவாகிறது - மெத்தென்கை. "வரிலபொகடேன், கெடிலதேடேன்" என்றிருக்கையன்றியே, ஸ்ரத்தைமாறுதேகறபராகில் (கல்விவாயுமே) "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே - ஜ்ஞானமாகில் பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யல்லதிராமையாலே, இத்தையப்யஸிக்க, இதுக்குபலமாகக்கைங்கர்யத்தை யிதுதானேதரும். (கல்விவாயும) கல்விதானே ப்ரயோஜனமென்றுமாம்.

இத்திருவாய்மொழியில், மேலபரக்கவருளிச்செய்யப் புகுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேணமுதற்பாட்டிலே யருளிச்செய்தார்; இரண்டாம்பாட்டில், பரமபக்திகும் பரிகணைகைக்குமொக்க முகங்காட்டுமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில், கண்டாயேயவன ஸ்வரூபமிருந்தபடி, நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேரநிற்கப்பாராயென்றார்; நாலாம்பாட்டில, ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக்கொண்டாடினார்; அஞ்சாம்பாட்டில, கீழ் "எண்ணிலும்வரும" என்றதுபலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை நெஞ்சுக்கருளிச்செய்தார்; ஆறும்பாட்டில, நாமிருவருமிப்படியேநிற்கப்பெறில் நமக்கொரு அநர்த்தமும் வாராதென்றார்; ஏழாம்பாட்டில, கீழ் இவரநுசினபடியே விடிந்தபடிசொன்னார்; எட்டாம்பாட்டில், திருநாமஸ்ரவணத்தாலே தமமுடையகரணங்களுக்குப் பிறந்தவிக்ருதியைச்சொன்னார்; ஒன்பதாம்பாட்டில, விகருதராகாதே மறந்தாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணுதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில, வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோவென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே யிருக்கிறவனை மறக்கப்போமோவென்றார்; நிகமத்தில், கற்றார்க்குப்பலஞ்சொன்னார்.

ஸர்வஸ்மாதபரனென்றூ, பஜநீயனென்றூர், அவன்றூன்ஸுலபனென்றூர், ஸுலபனானவனபராதஸஹனென்றூ, அவன்ஶீலவானென்றூர், ஸ்வாராதனென்றூர், நிரதிஶயபோக்யனென்றூ, அவனுடைய் ஆர்ஜவகுணமசொன்னூர், ஸாத்ம்யபோக பரதனென்றூ, இபபடியேவமபூதனானவன் நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிப்பானொருவனென்றூ; ஆகையாலே "அவனதுயரறுசுடரடிதொழு தெழெனமனனே" என்றுதநதிரு வுளளததைககுறிததருளிசசெயது தலைககட்டினூர.

மூதறபததால - பகவதகைங்கர்யம புருஷார்த்தமெனறறுதியிட்டார; இரண்டாமபத்தால - அநதககைஙகாயததில களையறுததார; மூனறுமபத்தால் - விரோதிகழிநத கைஙகாயவேஷம - பாகவத ஶேஷதவபாயந்தமான பகவத்கைங்காயமெனறூ; நாலாம்பத்தால்-இபபடிபபட்ட கைங்காயத்துக்குவிரோதி - ஐஸ்வர்ய கைவலயமெனறூ; அஞ்சாம்பத்தால - அநதவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயெனறூ; ஆறும்பத்தால - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன திருவடிகளிலே சரணமபுககார; ஏழாமபத்தால் - இப்படிபெரியபிராட்டியார முனனிலையாக சரணம்புககவிடத்திலும், தகதபடநயாட்மபோலே ஸம்ஸாரமநுவாததிககிறபடியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறூ; எட்டாமபத்தால் - "இபபடிபரபநநராயிருககசெயதேயும தகதபடந்யாயமபோலே நம்மைவிடாதே யநுவாத்திககிறது நமமுடையஆத்மாதமீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்றுபாாத்து, அவறறிலொருநசையிலலையென்கிறூ; ஒனபதாமபததால - "இபபடிநசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென" என்றுஅதிஶங்கைபண்ண, "நான்நாராயணன, ஸாவஶக்தியுகதன், உமமுடையஸாவாபேக்ஷிதங்களுமசெயது முடிக்கிறேம்" என்றருளிசசெய்ய, அவனுடையஶீலகுணததிலே யாழங்காறபடுகிறூர்; பததாம்பததால - ஆழவாருடைய பதறறத்ததைக்கண்டு, திருமோகூரிலேதஙகுவேட்டையாகவநதுதஙகி, இவாககர்சிராதிகதியையுநகாட்டி, இவருடைய அபேக்ஷிதஸமவிதாநம் பண்ணினபடியை யருளிசசெயதார.... ....*

ஜீயா அருமபதம

நிகமம் (மணியையிதயாதி) "கலவி" என்றதுககு கைங்காயததை விவக்ஷிததவதாரிகை (இபபதயைியிதயாதி)

"மணி" எனகிறபதததாலே - ஸௌலப்யஞ்சொல்லும் பரகாரததைக்காட்டாநினறுகொண்டு, "தெனகுறுஙகுடிநினற" எனறபததததை நிகமிககிறதெனகிறூ. (முனறுனையிலே யிதயாதிவாகயத்வயத்தாலே) முனறுனையிலேமுடிநது-தலைபபிலேமுடிநது. "மணியை" இதயாதிவிஶேஷணங்களுக்கு-விஶிஷ்டததிலே தாதபாயமென்கிற அபிபராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறூர் (தென்குறுங்குடிநின றவித்யாதி) தன்னதோரணி-தனக்குத்தானே யத்விதீயமானபூஷணம். இம்மூன்

ரம - " தணிவிலாகற்போல கலவிவாயும " என்கிறதுக்கு ஔசித்யமுப்பாதித்த படி. யதவா, " பரகவகாரணத்வவ்யாபகத்வநியந்த்ருத்வ காருணிகத்வ ஸௌலப்ய த்வ ஸாத்திமத்த்வஸத்ய காமத்வாபத்ஸகத்வ ஆர்ததிஹரத்வ விசிஷ்டன மயானவ முசக" இதிவாக்யோக்தபரகரியையா பரதமஸத்கஸ்ய பரத்வ பரத்வாத், ' உவ கூநீசாவஸாஹாராவஹாவஸாவஞ்ஜாவனா । கூவாஜாவவத்தீ வஜிஷ்ணு தாகூர திரு யெ " (உபகாரோபஸம்ஹாராவயயாணோபூவாபலம் ஆர்த்தவார்தோபபத்திசலிங்கமதாத்பாயநிர்ணயே) இதியபம்ஹ்ருத்திதாடாஹ (இமமுனா உபக்ரமவிதி) கமபியிடத்திலே யிமமுனாம அர்ணமென... ருதது. ப சுவகூடமி - காபபூர்ககத்தை க்ரமங்கள் கூட்டினது. மாத்யிஷ்டத்திலைமிஸ்ரமயா.

(அழ்வாரித்யாதி) மிடைந்த - நிபிடமான. முடிந்த - ரத்நங். சடசா பனசொன்னதாய, சொற்பணிசெய்யாயிரம் என்கிறணம்தெ்து மங்களபத்

மெத்து - மாநசம். அதாவது - தஸ்ரத்தசாமத்ருதிருக்கை. இதைப்பய திக்கிறார் (வரிலபொகடேஎித்யாதி) " கலவிவாயும " என்றவிடத்திலே, கலவி யென்று - ஜ்ஞாநமாய, அதனாலே - ஜ்ஞாநபலமான கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுத ல. வாயகை- கிட்டுகை அன்றியே, ஜ்ஞானந்தானே பரயோஜநமென்றுமாம். " உடன் " என்கிறதையுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார் (ஒண்டாமரையாளித்யா தி) பகவத்விஷயமானதே ஜ்ஞாநமாகையாலும், ஜ்ஞாநமோக்ஷமாகை யாலும். இப்பத்தை ஸாதநமாக அப்யஸிக்கவே பகவத்கைங்கர்ய ஸித்திக்கு மென்றபடி. இதுக்கு - ஜ்ஞாநத்துக்கு. இதுதானே - கலவிதானே. (கலவிதானே) " கற்பரோறகல்விவாயும " என்று - கற்கைக்குக்கலவியைப் பலமாகச்சொல்லுகை யாலே, ஸ்வயம்பரயோஜநமென்றபடி.

இத்திருவாய்மொழிப்பாட்டுக்களுக்கு காத்பர்யமருளிச்செய்து, இப்பத்தி ல் திருவாய்மொழிகளுக்கடைவே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்பரனெ னறுரித்யாதி) " ஸவெஜுக்ஷூ தாவெஷுகூவாக்யூ " (அர்த்தைகத்வாதேகம்வாக்யம்) இதிந்யாயேந ஸாதகைகார்த்தியமாஹ (ஆகையாலே அவன்றுயரறுசுடரடியிதி)

இப்ப்ரஸங்கத்திலே பத்துக்களுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முதற் பத்தாலித்யாதி) கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்றது - " அடிதொழுதெழு என்று பக்ரமித்து, " கலவிவாயும " என்றுபஸம்ஹரிக்கையாலே. களையறுத்தது-" தனக் கேயாக " என்கிறவிடத்திலே. பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமென்கிறது பயிலுஞ்சுட ரொளியிலே. கைங்கர்யத்துக்குவிரோதி ஐஸ்வர்யகைவல்யமென்றது ஒருநாயகத் திலே அந்தவிரோதியைப்போக்குவானு மவனேயென்றது " களைகணமற்றிலே ன " என்கிறவிடத்திலே; " உழலையென்பிற்பேய்ச்சி " இத்யாதியைப்பற்ற வெ ன்னவுமாம. சரணம்புக்காரென்றது - " அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே " என்கிறவி டத்திலே. முன்னிலையாக- புருஷகாரமாக. விஷண்ணராகிறாரென்றது - உண்ணி லாவியிலே, " விண்ணுளாரபெருமானேயோ " என்றதைப்பற்ற. நசையில்லையெ ன்கிறாரென்றது - நங்கள்வரிவளையிலே, " உங்களோடெங்களிடையிலை " என் றதைப்பற்ற. அதிஸங்கைபண்ணவென்றது-" அறிவொன்றும்சங்கிப்பன " என் றத்தைப்பற்ற. (ஸ்ரீலகுணத்திலேயாழங்காற்படுகிறார்) மாலைநண்ணியிலே யென்ற படி. பத்தாம்-தவளா -" தங்குவேட்டையாகவந்து " என்றுதொடங்கி, அபேக்ஷி தஸமவிதானம்பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தாரென்றது - " என்னவாவறச்சூழ்

ந்தாயே'' என்கையாலே. "முற்பத்தால்" என்று தொடங்கி, இந்நிகமநப்பாட்டு க்கு சேஷமாகச் சில ஸ்ரீகோசங்களிலே, சில ஸ்ரீகோசங்களிலே, இரண்டாம்பத்தி னுடைய ஈட்டினடியிலே யுண்டாயிருக்க; அப்படியேயரும்பதமு மென்றுகண்டு கொள்வது.... . ...

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி.

(பொருமாநீள்படை.)

விஷ்வக்விக்ராந்தித்ருச்யம் விகணநஸுலபம் வ்யக்தபூர்வோபகாரம்
ஸ்வாதந்த்ர்யைககார்யஹேதும் ஸ்வயமுதயஜுஷம் பந்தமாத்ரோபயாதம் |
சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம் நதஜநஸததஸ்லேஷிணம் தர்சிதார்ச்சம் ஸ்ம்ருத்யைசித்
தேபிஷிக்தம் ஸ்வவிதரணஹேளாஹார்தஹேதோஹ்வஷ்ட || (கக)

க்ஷாவிஷ்டம் பர்த்தாவிமலஹிதயாஸக்தஸ்ஸ்வமஹ்ஸ்ஸந்நோ நிர்ஹ்
ஷாமஸ்ஸஹ த்வாத்ருக்ஷ்வண ஸுவட நாதஸ்ஸ்வஸாராய நத்வாக | ஸ்வாதந்த்ர்யோ
பாஸநத்வாத் க்ருதி ஜீவதயாஸார்த்ரமஹோ ஸௌஹ்ருதத்வாத் தவ்யா ஜாதார
ஸாவார்த்ரநத்யதஸம்ஜோயம் ஸேவநீயம் || (கஉ)

"(விஷ்வக்விக்ராந்திதருச்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்த வக்கருமா ணிக்கம்-த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணித் திருவுலகளந்தருளினபோது தயாச்சர்யமா க வெல்லாராலுங் காணப்படுமவனாய், (விகணநஸுலபம்) எண்ணிலுமவரும்- "ஒன்றிரண்டுதொடங்கி, இருபத்தஞ்சு இருபத்தாறு" என்றுசொன்னால், "இரு பத்தாறுவானநான்" என்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபா வனுமாய், (வ்யக்தபூர்வோபகாரம்) எம்பிரானை யெந்தை தந்தை தந்தைக்குந்த ம்பிரானை - இன்றுபகரிக்கையன்றிக்கே. பூர்வபூர்வர்களுக்கு முபகாரகனாய், (ஸ்வா தந்த்ர்யைககார்யஹேதும்) நெஞ்சமே, மலராள்மணவாளனைத் துஞ்சும்போது ம் விடாதுதொடர்கண்டாய் - மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலே தானே ஐகார்யத்தைப ஜிக்கைக்கு ஹேதுபூதனுமாய்; (ஸ்வயமுதயஜுஷம்) ஓரொண்டானுமின்றியே வ ந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருவானுமாய்; (பந்தமாத்ரோப யாதம்) தாயுந்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - மாதாபிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே வந்துதவுமவனாய், (சிந்தாஸ்துத்யாதிலக்ஷ்யம்) சிந்தை யுள்வைப்பன் சொல்லுவன் - சிந்தாஸ்துதி ப்ரணாமங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய், (ந தஜநஸததஸ்லேஷிணம்) இடைவீடின்றி நலகியென்னைவிடான் - ஆச்ரிதரையொ ருக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனாய், (தர்சிதார்ச்சம்) நம்பியை த்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதுக்குதாஹரணமாக, தான் திருக்குறுங்குடியிலேநின் றருளினபடியைக் காட்டுமவனாய், (ஸ்ம்ருத்யைசித்தேபிஷிக்தம்) மறப்பறவென் னுள்ளே மன்னினான்றன்னை - மறவாதபடி மநஸ்ஸிலே ஜாகரூகனுமாயிருக்கிற பெ ருமானையநுஸந்தித்து, "தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்கிறபடியே தன்னையநுபவி

க்க விஸ்தரணம் பண்ணுகிற அவனுடைய மஹோதாராயத்தினாலே "பொருமாநீள்படை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் அதிஸந்துஷ்டராகிறாரென்கிறார் .... (௧௭)

இப்படி பரமஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வஸமாதப்ரணதையாலும், ஸர்வஸம்ஞையாலும், ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தையாலும், ஸர்வாபராதஸஹத்தையாலும், ஸௌஶீல்யத்தையாலும், ஸ்வாராத்யத்தையாலும், ஸௌகுமார்யாபாஸந்தையாலும், ருஜுபாக்ருதியாகையாலும், ஸாதமிக்க ஸாதமிக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், அத்யந்தோதாரத்தையாலும் எம்பெருமான் ஸேவ்யனென்று பரமஶதகத்திலே யாழ்வாரநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார் (௧௨)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

பொருமாழிசங்குடையோன்பூதலத்தேவந்து
தருமாறேறோதுவறத்தனனைத் - திரமாகப்
பார்த்துலாசெய்மாறன்பதம்பணிகவென்சென்னி
வாழ்த்திடுகவென்னுடையவாய். (௧0)

(பொருமாழி) ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஹேத்வந்தரங்களாமல், "நிர்ஹேதுகமாகாதே" என்று நிவ்ருத்தராகிறபடியைப் பேசுகிறபாசுரத்தை யநுவதித்தருளிச்செய்கிறார். எங்ஙனேயெனனில், இப்படி உகப்புடனே பண்ணும் ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷமாகிற இந்தப்பேற்றுக்கு த்தந்தியாக இவனுல்நேர்ந்து செய்யத்தக்கதுண்டோவெனனில்; "புத்தயாதிஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் நியாமகனாகையாலே, அதுவேஷநதொடங்கி பரிகணைநைவாக பரமபதபர்யந்தமாகத்தானே விளைவித்துவந்து நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரிக்கும் ஸ்வபாவன்" என்று அவனுடைய நிர்ஹேதுகோபகாரகத்வத்தை யநுஸந்தித்து நிவ்ருத்தராகிற) பொருமாநீள்படையிலாத்தத்தை "பொருமாழிசங்குடையோன" என்றுதொடங்கி யருளிச்செய்கிறார்.

(பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து) ஶத்ருக்கள்மேலே பொராநிற்கிற திருவாழி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், எதிரம்புகோக்கிற இந்தப்பூதலத்திலே சக்ஷுர்விஷயமாம்படிவந்து. "பொருமாநீள்படை" என்றுதொடங்கி, "கருமாணிக்கமென்கண்ணுளதாகும்" என்றதைக்கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தபடி. (தருமாறேறோதுவறத்தனனை) நிர்ஹேதுகமாகத்தனனை யுபகரிக்கிறவுபாயத்தை. ஓரோதுவறத்தனனைத்தருமாறு - ஒருஹேதுவின்றிகே நிர்ஹேதுகமாக, பலஸ்வரூபனானதன்னையே தருகிறப்ரகாரத்தை. (திரமாகப்பார்த்துலாசெய்மாறன்) அதாவது-"கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையாற்றொழிலெண்ணிலும் வரும்" என்கிற - பக்திக்கும் பரிகணைக்குமொக்க முகங்காட்டும்படிக்குமேலே, "ஓரொண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு-கண்டாயே" என்று-"ஸஹிதஃ" (ஸஹிதஃ) "ஸஜ்ஜதஃ" (ஸங்கதஃ) என்றுகளாசோந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையை

அல்பஜ்ஞராலே அவிசாலயமாம்படி ஸ்தத்ரமாகதர்ஸிதது, அநதபரகாரததைய ருளிசசெயத ஆழவாா. (பதம்பணிகவெனசென்னி வாழ்த்திடுகவெனனுடையவா ய) இபபடி நிர்ஹேதுக வைபவததிலே நிர்வ்ருதராகிறபடியை வெளியிட்ட ஆழ வாா திருவடிகளை, “ மூர்த்நாபரணமாமி ” (மூர்தநாபரணமாமி) எனனுமபடி என் ஸிரஸஸானது பஜிததிடுக ; “ திருககுருகைபபெருமாள தன திருததாள்கள் வாழியே ” என்று எனவாககானது மஙகளாஸாஸநமபணணியிடுக. இபபடி உப காரஸ்ம்ருத்யதிஸயததாலேதா மாழவாாதிருவடிகளிலே ஆழஙகாறபட்டபடியை யருளிச்செய்தருளினா ....*

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆக - திருவாயமொழி - க0—பாட்டு - கக0.

முதற்பத்து

ஸம்பூரணம.

சோதனபத்திரம்.

தனியன்கள்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨௩	பாதரமெனனு	பாதரமெனனு
,,	௨௭	குஞரணவ	குஞரணவ
௫	௨௰	ஸ்ரீயாமாயாதி	ஸ்ரீயாமாயாதி
௧௭	௩	கரியாநவய	கரியாநவய
௧௯	௧௮	பராாதிததருளினர்	பரார்த்திதருளினா
௨௨	௭	அஜஞருடைய	அஜ்ஞருடைய
,,	௨௩	திருவிககிரமனடி	திரிவிக்கிரமனடி
,,	௨௪	நிர்ததேஸிதது	நிாததேஸிதது
௨௬	௩௧	உறுபெருஞசெல்வமிதயாதி	உறுபெருஞ்செல்வமுமிதயாதி
௨௮	௨	நாறுதிருவாயமொழியை	நாறுதிருவாயமொழியை
௩௰	௩௪	கோபாாய	கோபாாய

அவதாரிகை.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨௧	பரதவததை	பரதவததை
௫	௧௧	ஸாவேஸவரனை	ஸாவேஸ்வரனை
௯	௬	அஙகுள்ளடஙகாமை	அதுள்ளடஙகாமை
௧௭	௨௮	இதில	இதில்
௧௮	௧	நினனல	நினனலா
௨௰	௨	முதடியிலே	முதலடியிலே
௨௧	௧௧	ஞயை	மாயை
,,	௩௪	ஸாவேஸவரன	ஸாவேஸ்வரன

வயாகயாநஙகள்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮௧	௫	வுபகாரதவததாலே	வுபகாரகதவததாலே
,,	௭	பராபயதவததையம	பராயயத்வததையும்
௮௬	௬	வ்யூஷ்டதவெது	வ்யூஷ்டதவெது
௯௯	௨௯	இவன	இனன
௧௨௫	௨௭	பரவருததிகளும்	ப்ரவருத்திநிவருததிகளும்
௧௩௩	௨௰	ஆம	ஆய
௧௪௰	௨	யரஹ்மாவாகபபடுக்கும	பரஹ்மாவாகவடுக்கும
,,	௩	ருததிராகபபடுககும	ருசதிராகவடுககும
௧௬௰	௧௬	பரபநதஙகள	பரபநதஙகள
௧௯௰	௨௨	ஈதெனகிமுன	ஈதெனகிமுன
௧௯௮	௧௮	படியிலே	வடியிலே
௧௯௯	௨	சொலலாய்	சொலலாய்
,,	௨௩	வளர்	வலர்
௨௰௨	௪	ஒடுங்கு	ஒடுக்க
,,	௫	போய	போம
௨௰௩	௮	வித்யாதிகள	அவிதயாதிகள்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உஉக	உகூ	பதனுடை	முதற்பாட்டில் ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய அவதார ஸௌலப்யத்தை யுபதேசிக்க வுபக்ரமித்து ப்ரதமத்திலே நவநீதசௌர்ய பதார்த்தை யநுஸந்தித்திடு படுகிறார் - பதனுடை
உ௩௫	௪	யெவரு	யெளிவரு
உ௫௪	௩க	ஆயஸஸுள்ள	ஆயுஸஸுள்ள
உ௫௬	௪௩	பரதிபந்தகஙகளானவையெல லாம்குலேயுமெனகிறார்.	அநந்தரம ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரன திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கில் ஆஶ்ரயணத்துக்கும் ப்ராப்திக்கும பரதிபந்தகஙகளானவை யெல்லாம குலேயுமெனகிறார்.
உ௫௬	கக	நமபுதகி	நாம்புதகி
,,	உஎ	பாடமாம்	பாடமாய
உகூ0	கூ	ஷிஷய	ஷிஷ
,,	எ	தவிஷயநதஃ	தவிஷநதஃ
உகூ0	உ	பாரிமாணடாலயாதிகள	பாரிமாணடல்யாதிகள
உகூ0	கஉ	ஐஸஊஜம்ஹி	ஐஸஹுஜம்ஹி
உஎக	கஎ	ஞாநிகனான	ஞாநிகளான
உஎகூ	௩௩	வருலிசசெயத	வருளிசசெயத
உ௯கூ	கஎ	போகிலித்தனே	போகிலததனே
௩0க	௩0	போகசிஹ்நங்கள்	போகசிஹநங்கள்
௩0௩	எ	"தஸூ	"தஸூ
௩0எ	கஉ	பஹுமநோகதி	பஹுமாநோகதி
௩0௯	கூ	வாவாயூ	வாவாயூ
௩உ௪	க0	கிழாணடைசசிகை	கிழாணடைசசிகை
௩௪க	கஉ	நலலேனென்று	னலலேனென்று
௩கூ௪	௫	கரணமுநதானே	காரணமுநதானே
௩கூகூ	அ	மானேநோக்கி	மானேயநோக்கி
௩கூஎ	உகூ	மானேநோககி	மானேயநோககி
௩அக	௩௩	வதஸலனுய. எனனமமான	வதஸலனுய. தமமான் - தனக்குததானே யீஶ்வரனுய். எனனமமான
௪0க	உகூ	முதுவார	மதுவார்
௪0உ	கூ	பேசேவணடாவோ	பேசவேண்டாவோ
௪க௫	௫	ஸம்பநதத்தை	ஸமபததை
௪௪௩	கூ	மனனும	பினனும
௪௫0	அ	அபபடி	இபபடி
௪௫௯	௪	ஸௌல்ய	ஸௌஶீலய
௪கூ௪	௩	ஸ்வாமியுமாய்	ஸவாமியாய
௪கூஅ	கஅ	யபயஸிபபவன்	யபயஸிபபன
௪எ௩	ககூ	தடபபத்தை	தட்பததை
௪எ௩	உஉ	சரிகினற	சரிகினறன
௪எ௪	௩கூ	திவயாவதாரங்களெல்லாம்	திவயாவதாரங்களுமெல்லாம்
௫0க	ககூ	காலுமெரியும்	காலுமெரியும
௫௪௫	௫கூ	யுதறுவவாகளோ	யுதறுவாகளோ